

Αριστείδης Σπ. Θωμόπουλος

τέως δικηγόρος, δημοτικός σύμβουλος Αλίμου 1983-2006

Κοινότητα Καλαμακίου

Αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου
για τη συγκρότησή της (1936 – 1967)

*** θεσμικές - κανονιστικές - διοικητικές

*** πολεοδομικές, εντάξεις, επεκτάσεις, ρυμοτομία

*** υποδομές, εξοπλισμός, αποκομιδή απορριμμάτων

*** οικονομικές, προϋπολογισμοί, φόροι - τέλη κ.ά.

*** θαλάσσια λουτρά, εγκαταστάσεις, λειτουργία

*** εκπαίδευση, ανέγερση κτιρίων, λειτουργία

*** πολιτισμός, ναοί, αθλητισμός, και άλλες.

π ρ ώ τ ο ς (Α') τ ό μ ο ς

Α λ ι μ ο ς, 2 0 2 3

ISBN SET 978-618-86170-6-3

ISBN 978-618-86170-5-6 Α΄ τόμος

Copyright: Αριστείδης Σπ. Θωμόπουλος 2023

Επιτρέπεται η τμηματική ή περιληπτική αναδημοσίευση και αναπαραγωγή, η αξιοποίηση και χρήση του επεξεργασμένου υλικού, από τον καθένα, υπό τον όρο της αναφοράς στο όνομα του δημιουργού και καταγραφέα αυτού, ως και τον πλήρη τίτλο του βιβλίου.

«Ο όρος «πολιτική», παράγωγο της λέξης «πόλις» που ήταν η συνηθισμένη στην ελληνική αρχαιότητα μορφή κρατικής οργάνωσης, υποδηλώνει βασικά κάθε τι που ανάγεται στη «φ ρ ο ν τ ί δ α τ ω ν κ ο ι ν ώ ν» κατ' Αριστοτέλη, εντός μιας εξουσιαστικά αρθρωμένης κοινωνικής ομάδας και, ειδικότερα, ενός κρατικά οργανωμένου κοινωνικού σχηματισμού./ Η πολιτική συνδέεται εξ ορισμού με το εξουσιαστικό φαινόμενο και ιδίως με την κρατική, ή άλλως πολιτική εξουσία – ως δύναμη με ικανότητα καταναγκαστικής επιβολής, διευθυντική της κοινωνίας και ρυθμιστική των κοινωνικών ανταγωνισμών – σε όλες τις παραμέτρους της: τη σ υ γ κ ρ ό τ η σ ή της, την οργάνωσή της, τη λειτουργία της, την άσκησή της, την αμφισβήτησή της, τη διεκδίκησή της, την ανατροπή της, την κατάκτησή της. Όμως, όπως τονίζει ο Λεωνίδας Κύρκος, η πολιτική «δεν είναι μόνον έκφραση της ταξικής πάλης. . . , είναι και φαινόμενο πολιτιστικό, αισθητικό, αγγίζει την ψυχή των ανθρώπων, τους παρακινεί για τα ακατόρθωτα ή τους μαραΐνει». Τον Λεωνίδα Κύρκο η πολιτική τον παρακίνησε για τα ακατόρθωτα, αλλά δεν τον εμάρανε. Δείγμα ολόφρεσκο το παρόν βιβλίο του που με ιδιαίτερη χαρά προλογίζω. . . .».

Αριστόβουλος Μάνεσης, καθηγητής συνταγματικού δικαίου στο ΕΚΠΑ,

*Από τον πρόλόγο του στο βιβλίο του Λεωνίδα Κύρκου,
με τίτλο «Ανατρεπτικά – Απέναντι στο Χθές και στο Αύριο»,
ιστορική επιμέλεια Παύλος Πετρίδης, Αθήνα 1995, Προσκήνιο.*

Περιεχόμενα	σελίδα	5
Πρόλογος		11
Κέντρο Τεκμηρίωσης και Ιστορίας Αλίμου		19
Ευχαριστίες		25
Εισαγωγή - επισημάνσεις		27

Μέρος πρώτο

Βιβλία Αποφασεων, και, Πρακτικών της Κοινότητας, που ερευνήθηκαν		31
Βιβλίο Πρακτικών. Συνεδριάσεις Κ.Σ. από 29.5.36 έως 14.10.1936		39

Μέρος δεύτερο

Θεσμική συγκρότηση της Κοινότητας

Σύσταση της Κοινότητας και μεταβολές

Μιχ. Χουλιαράκης,ΕΚΚΕ, «Διοικητική- πληθυσμιακή εξέλιξις..», τ.Α', Β',Γ'		45
Ιάκωβος-Ρίζος Ραγκαβής, «Τα Ελληνικά . . .», 1853-1854		49
ΚΕΔΚΕ, Στοιχεία συστάσεως-εξελίξεων Δήμων/Κοινοτήτων, 1962		50
ΚΕΔΚΕ-ΕΕΤΑΑ, Λεξικό Διοικητικών Μεταβολών ...(1912-2001), 2002		51

Συγχώνευση Κοινότη. Καλαμακίου με Π. Φάληρο (1942) κι ανασύσταση(1945) 53

Διορισμοί, υποδείξεις και επιλογές Προέδρων και Αντιπροέδρων 57

Εκλογές στην Κοινότητα Καλαμακίου 76

Αμφισβήτηση των ορίων της Κοινότητας 78

Λειτουργική κρίση στην Κοινότητα

Συζητήσεις στο Κ.Σ. για ποινική δίωξη Προέδρου και Γραμματέα κ. ά. 84

Μέρος τρίτο

Νομοθετικό πλαίσιο ισχύον κατά χρονική περίοδο για την Τ.Α.	
ΠΡΙΝ από τη σύσταση της Κοινότητας. Σύνταγμα 1911 και ν.ΔΝΖ/1912,	113
Κωδικοποίηση Νομοθεσίας Δήμων και Κοινοτήτων (Κ.Ν.Δ.Κ.) 1926,	116
ΚΑΤΑ και ΜΕΤΑ τη σύσταση της Κοινότητας. Σύνταγμα 1927	125
Νέα Κωδικοποίηση Ν. Δ. και Κ., το έτος 1936	126
Μετά την Απελευθέρωση και τον Εμφύλιο	133
Κωδικοποίηση των περί προσόδων Δήμων και Κοινοτήτων (Ν.Δ.1958)	135

Μέρος τέταρτο

Διοικητική συγκρότηση και λειτουργία

Διοικητικές μεταβολές	139
Ο.Ε.Υ. – Οργανισμός Εσωτερικής Υπηρεσίας μονίμων υπαλλήλων	
1.- Αρχικός και τροποποιητικοί	142
2.- Προσλήψεις – ενισχύσεις - απολύσεις προσωπικού	150
3.- Ασφάλιση στο ΙΚΑ – Οικονομικές ενισχύσεις υπαλλήλων	156
4.- Συγκρότηση ειδικού συνεργείου για υπερωριακή εργασία	158
Ενοικίαση και εξοπλισμός Κοινοτικού καταστήματος	160
Κοινοτική ιατρική πρόνοια: α)για το Καλαμάκι, β)για το Άνω Καλαμάκι	167
Εισφορές για αναπήρους και ενδεείς	170
Προικοδότηση απόρων κορασίδων	174
[Κατοχή – Πόλεμος: συνέπειες/ αποτελέσματα για τη Κοινότητα.	
[Δελτίο απογραφής (προς γνώση της Κεντρικής Εξουσίας)	176
Σύνταξη δημοτολογίου – απογραφή	179

Μέρος πέμπτο

Κανονιστική συγκρότηση

Κανονισμός εργασιών Κοινοτικού Συμβουλίου	181
Κανονισμός τιμητικών διακρίσεων	188

Μέρος έκτο

Πολοδομική συγκρότηση

Επεκτάσεις σχεδίων ρυμοτομίας – σύνταξη μελετών

Εισαγωγή, ιστορικές αναδρομές	191
--- Για το Κ α λ α μ ά κ ι	194
--- [Από το Αρχείο Νίκου Αρμάου–περιοχή Συνεταιρ. Πετρελαίων	217
--- Για την Π α ρ α λ ί α, σχέδια και διαμορφώσεις	223
--- Για το Ο.Τ. Κων. Λογοθετόπουλου – Κικής Παπαστράτου	238
--- Για το Κτήμα/ περιοχή Γκρώμαν και το δωσίλογο Γ. Γκρώμαν	254
--- [Από το Αρχείο του δικηγόρου Κώστα Ν. Παπαδόπουλου]	272
--- Για το συνοικισμό (παλαιός) Α λ ι μ ο ς – Άγιος Κοσμάς	288
--- Για το συνοικισμό Τ ρ ά χ ω ν ε ς (περιοχή Α ν ω Κ α λ α μ α κ ί ο υ)	
*** Αποφάσεις για το σ ύ ν ο λ ο των περιοχών του	302
*** Για τη Λεωφορειακή συγκοινωνία	307
*** ΔΕΜΕ- Διασυμμαχική Επιτρ. Μετανάστευσης-Εκπαίδευσης	309
*** Περιοχή Εκτελωνιστών	315
*** Περιοχές Αγίου Παντελεήμονος – Εφοριακών	321
*** Περιοχή Αναπήρων Πολέμου	327

*** Περιοχές Αμπελάκια ή «Αγριληός» (παλαιά–νέα)–Πανί	332
*** Περιοχή Κυθηρίων	339

Μέρος έβδομο

Ενημερωτικά στοιχεία Ιστορίας, εισφερόμενα για π ρ ώ τ η φορά

Σύντομες ιστορικές επισημάνσεις για «Κτήμα Τράχωνες» και Α.Ε., και,
 α ν α κ ρ ι β ε ί ς ισχυρισμοί διαφόρων για τις, τάχα, «δωρεές» 341

[ΦΕΚ εντάξεων, επεκτάσεων, τροποποιήσεων, σχεδίου πόλης για το μεγάλο

Κτήμα Τράχωνες (και την περιοχή Άλιμος) 352

[Για τις «Συμβάσεις επιστημονικής καλλιέργειας του Αγροτικού Κτήματος 364

[Αλληλεξάρτηση της μιας ρύθμισης/ πράξης/ ενέργειας από την άλλη 379

[«Κτήμα Τράχωνες Α.Ε. Γεωργικών προϊόντων και Κτηματική, εταιρικά 386

[Μεταβιβάσεις υποχρεώσεων της Α.Ε. προς τους αγοραστές οικοπέδων 389

[Για τον Ι σ τ ο ρ ι κ ό α ν α σ τ ο χ α σ μ ό μ α ς 394]

Βιβλιογραφία για το «όλον» και «μέρος», του Κτήματος Τράχωνες 397

Μέρος όγδοο

Διανοίξεις λεωφόρων, μετονοματοδοσίες, πινακίδες σε αυτές

Εισαγωγικό σχόλιο 399

*** Λεωφόρος Καλαμακίου 400

*** Λεωφόρος Ποσειδώνος 404

*** Λεωφόρος Ελευθερίας 408

*** Λεωφόρος Αλίμου 409

*** Λεωφόρος Βουλιαγμένης 411

*** Οδός Ελευθ. Βενιζέλου – Άνω Καλαμάκι 414

*** Πινακίδες στις οδούς 414

Μέρος ένατο

Συγκρότηση υποδομών

Εργα υποδομών

Εισαγωγή	417
--- Για το Καλαμάκι	
Διανοίξεις και σκυροστρώσεις δρόμων	417
Δίκτυο ύδρευσης	425
Απαλλοτρίωση φρεάτων για ύδρευση κατοίκων – Τέλος χρήσης δικτύου	438
Δίκτυο φωτισμού	441
Σύνταξη Κτηματολογίου - Άλλες υποδομές	443
--- Για την Παραλία και την παραλιακή λεωφόρο	445
--- Για το συνοικισμό Αλιμος	448
--- Για το συνοικισμό Τράχωνες	453

Μέρος δέκατο

Προμήθεια μηχανολογικού εξοπλισμού

Αυτοκίνητο καταβρεχτήρας	457
Αυτοκίνητο φορτηγό καθαριότητας από ΟΥΝΡΡΑ (φιάσκο)	461
Αυτοκίνητο Υπουργείου Μεταφορών	466
Αγορά αυτοκινήτου καινούργιου ή μεταχειρισμένου καθαριότητας	467
Άλλος μηχανολογικός εξοπλισμός	477

Τα ευρετήρια του Β' τόμου, βρίσκονται στησελίδα 483

Πρόλογος

Η Χώρα μας αλλά και η περιαστική Πόλη μας, ο Άλιμος ή προηγούμενα το Καλαμάκι, στην οποία ζούμε, και θέλουμε να συμμετέχουμε στην κοινωνική, πολιτική, οικονομική και πολιτιστική ζωής της, τώρα που πλησιάζουμε στον ένα αιώνα ύπαρξής της στη Νεωτερικότητα, μπορούμε να αναστοχαστούμε ότι δεν είναι αποκλειστικά δικό μας δημιούργημα. Ιστορικές και κοινωνικές συνθήκες τη διαμόρφωσαν. Εμάς μας έτυχε ή μας «έλαχε», όπως θα έλεγε και ένας πολιτικός διανοητής. Πολίτες αγωνίστηκαν και αγωνίζονται για να επιτευχθεί το επίπεδο προόδου, που βιώνουμε σήμερα. Ευθύνη και υποχρέωσή μας είναι να βελτιώσουμε την υπάρχουσα κατάσταση. Με λογισμό και με όνειρο. Με χαρά και καλή διάθεση. Χωρίς έπαρση ή συμπόνοια για την κατάσταση. Αλλά και με κριτική σκέψη, παρατήρηση, γνώση, ορθολογισμό και ψυχραιμία στάθμιση για το παρελθόν, με ανεκτική κατανόηση γι' αυτό, αλλά και στενοχώρια για όσα δεν έγιναν ενώ μπορούσαν.

Η κοινωνία και της Πόλης μας, όπως γίνεται δεκτό από φιλελεύθερους, μαρξιστές και άλλους διανοητές, δεν είναι μια αδιαφοροποίητη συνάθροιση ατόμων, αλλά αποτελείται από κοινωνικές τάξεις, ομάδες, κατηγορίες κ.ά., με διαφορετικά συμφέροντα και προτάγματα, διαφορετικές αξίες, ιδεολογίες και κοινωνικές αναπαραστάσεις, στην οποία λειτουργούν τοπικά πλέγματα εξουσίας, τοπικά συμφέροντα κλπ. Σε αυτό το πλαίσιο, με τα λόγια του Κορνήλιου Καστοριάδη: «εμείς πρέπει να κάνουμε αυτό που ο φείλο υμ ε, και θα συμβεί αυτό που μ π ο ρ ε ί να συμβεί».

Η θέαση του παρελθόντος, ως Ιστορίας, πρέπει να γίνεται από εμάς πάντοτε με περίσκεψη και αιδώ. Με την οξυδερκή ματιά του μελετητή που «ανασκάπτει» το παρελθόν, με το βλέμμα στραμμένο στο παρόν και στο μέλλον, οφείλουμε να τοποθετούμαστε με σαφήνεια γι' αυτό, κυρίως όμως να κατανοούμε τη σημασία της έντιμης ματιάς σε αυτό. Δεν πρέπει να είμαστε αυστηροί ή άτεγκτοι, ούτε όμως συγκатаβατικοί με τις τότε επιλογές, αλλά αμερόληπτοι, λαμβάνοντας υπόψη τις, υφιστάμενες κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές συνθήκες. Να έχουμε την εσωτερική δύναμη και την ευγένεια ψυχής να παραμένουμε προσηλωμένοι στα ουσιώδη. Να σπλιζόμαστε με το θερμουργό πάθος της έρευνας, της κριτικής αντιμετώπισης των πραγμάτων,

και του προσδιορισμού της διήκουσας πορείας. Με μετρημένη και ελεγχόμενη συγκίνηση, αλλά και συγκρατημένη αισιοδοξία για το μέλλον του τόπου μας. Με αξίες και αρχές αλλά χωρίς βεβαιότητες. Η καταγραφή τέτοιων πνευματικών και ψυχικών προϋποθέσεων δεν έχει τέλος.

Όλοι αυτοί οι λόγοι, ατελέστατα διατυπωμένοι, και άλλοι πολλοί, είναι που όπλισαν την ταπεινότητά μου με το αναγκαίο «πάθος», την ηθική ευθύνη, την επιμονή ή το «δαιμόνιο», να διαθέσω περισσότερο από έναν ολόκληρο χρόνο, να μελετήσω τα υπάρχοντα βιβλία αποφάσεων και πρακτικών της Κοινότητας Καλαμακίου, με καθημερινό κανονικό ωράριο αλλά και υπερωρίες, για να καταγράψω, κατανεμημένες καθ' ύλη, ή κατά θέματα και αντικείμενο, σε κεφάλαια, και βέβαια κατά λογική ακολουθία, αυτές που προσδιόρισαν τη συγκρότησή της. Δηλαδή όσα υπογράφονται στο παρόν πόνημα. Διότι, με τον τρόπο αυτό, θεώρησα ότι θα είναι «ωφέλιμες» για όλους τους Αλιμιώτες.

Η όλη διαδικασία μελέτης και στάθμισης αντικειμενικής επιλογής αποφάσεων προς καταγραφή, μετά την πρώτη ανάγνωση των πολυκαιρισμένων χειρόγραφων σελίδων των βιβλίων, συνήθως με καλλιγραφία, ή σπανίως με κακογραφία, με την «καθαρεύουσα» γλώσσα της διοικητικής και της αντίστοιχης γραφειοκρατικής υπαλληλίας, το ύφος των διατυπώσεων, τις υποκρυπτόμενες πολλές φορές ειρωνίες στις τοποθετήσεις κατά προσώπων και καταστάσεων, απαίτησαν διανοητική ετοιμότητα και πνευματική εγρήγορση, και αποτέλεσαν μια μυσταγωγία εντρύφησης στα κείμενα και τα νοήματα.

Δεν διέλαθε της προσοχής μου, αλλά και ο μελετητής των αποφάσεων των Κ.Σ., αντιλαμβάνεται και διαπιστώνει, ότι πολλές φορές στο «σκεπτικό» τους, χρησιμοποιούνται «δραματικοί» ή «υπερβολικοί» τόνοι και εκφράσεις (π.χ. για το μολυσμένο νερό των πηγαδιών κλπ), προς επαρκέστερη θεμελίωση και αιτιολόγηση του κάθε φορά «αιτήματος» της απόφασης (π.χ. επέκταση του δικτύου ύδρευσης κλπ). Εκτιμώ ότι πρέπει να δικαιολογηθούν οι συμπαθώς θεμιτές φραστικές υπερβολές αυτές, δεδομένης της τότε υπάρχουσας κατάστασης στην Κεντρική Διοίκηση και τον κρατικό μηχανισμό.

Οι αποφάσεις συνοδεύονται και από «σχόλια» ή «επισημάνσεις». Με την επιτρεπόμενη κι αυστηρά επιβαλλόμενη αντικειμενικότητα, και ακρίβεια, ανάλογα με την περίπτωση και την πραγματικότητα. Τούτο γίνεται για τη διευ-

κόλυνση της κατανόησης των τότε επιλογών (του «αποφασιστικού» των αποφάσεων), γι' αυτούς που δεν έχουν εμπειρία από τη λειτουργία της Τ.Α.

Διαβεβαιώνω τους αναγνώστες, ότι για τα γεγονότα και τα σχόλια, είχα ως οδηγό, τη ρήση του Θουκυδίδη, Α.22: «. . .τα δε έργα των πραχθέντων εν τω πολέμω ουκ εκ του παρατυχόντος πυνθανόμενος ηξίωσα γράφειν, ουδ' ως εμοί εδόκει, αλλ' οίς τε αυτός παρήν και παρά των άλλων όσον δυνατόν ακριβεία περί εκάστου επεξεληθών...». «Αλλά τα πραγματικά γεγονότα του πολέμου θεώρησα χ ρ έ ο ς μου να τα ε κ θ έ σ ω, όχι με βάση τις πληροφορίες του πρώτου τυχόντος, ο ύ τ ε κατά το δ ο κ ο ύ ν, αλλά ε ρ ε υ ν ώ ν τ α ς κάθε λεπτομέρεια με τη μεγαλύτερη δυνατή α κ ρ ί β ε ι α ...» (β. «Θουκυδίδη Ιστορία», εισαγωγή-μετάφραση Ν.Μ. Σκουτερόπουλος, Πόλις,2011, σ. 58-59).

Είχα κι έχω δεκαετίες εμπειρωμένη την άποψη ότι τα εκλεγμένα Κοινοτικά ή Δημοτικά Συμβούλια, εκτός από άλλα ηθικά πλεονεκτήματα που παρέχουν κατά την ορθή λειτουργία τους, υποστασιώνουν έναν τόπο αγώνα, μια «γκιόστρα». Είναι Κ α ι αυτά, όσο επιτρέπει τούτο η νομοθεσία εκλογής τους, στοιχεία της εμπράγματης αποκρυστάλλωσης της δημοκρατίας. Της διαρκούς υπεράσπισης των δικαιωμάτων και των συλλογικών συμφερόντων των δημοτών ή πολιτών. Κάποιες φορές, από τη λεκτική αποτύπωση στα βιβλία, απόλαυσα κατά νοητική αναπαράσταση, τέτοιες στιγμές, με τη μελέτη των αποφάσεων της Κοινότητας Καλαμακίου που δημοσιεύονται.

Για τις διορισμένες από την Κεντρική Εξουσία «Διοικούσες Επιτροπές», σε περιόδους δικτατοριών ή «καχεκτικής δημοκρατίας» (Ηλ. Νικολακόπουλος), γίνεται παραδεκτό ότι, μη έχοντας καμία ηθική ή πολιτική νομιμοποίηση έναντι του «δήμου» ή της «κοινότητας των ανθρώπων», εξυπηρέτησαν και διοίκησαν με βάση τις επιλογές των καθεστώτων που τις διόρισαν.

Ο προσωρινός Πρόεδρος της Δημοκρατίας (Δεκέμβριος 1974- Ιούνιος 1975) και πρώην Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας Μιχαήλ Στασινόπουλος, δίδασκε ότι: «η ε κ λ ο γ ή των δημοτικών και κ ο ι ν ο τ ι κ ώ ν αρχών» «είναι μία οργανική ανάγκη, συμφυής εις πάσαν δ ι ο ί κ η σ ι ν», δεχόμενος, περαιτέρω, ότι «ο δ ι ο ρ ι σ μ ό ς των τοπικών αρχόντων αρκεί δια να θ α ν α τ ώ σ η την τοπικήν αυτοδιοίκησιν» (Εισήγησις εις το Δ'

Συνέδριον, 1951, με θέμα, «Αποκατάσταση της τοπικής αυτοδιοικήσεως εις το πλήρες περιεχόμενον αυτής και συνταγματική κατοχύρωσις αυτής», σ. 57). Αναφέρεται/ παραπέμπεται σε: Χρ. Κλειώση, Διευθυντή Υπουργείου Εσωτερικών: «Η Συνταγματική κατοχύρωσις της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως», 1981, σ. 26, όπου παρόμοιες παραπομπές και σε άλλους συγγραφείς της εποχής.

Εκείνες όμως, που διορίστηκαν από τους Ναζιστές Κατακτητές γίνεται παραδεκτό από τους ιστορικούς, με τους οποίους αξιολογικά συμφωνώ, ότι υπήρξαν μια «μονότονη χορωδία φερεφώνων» (Carlo Roseli / Θανάσης Γιαλκέτσης) και «θεραπαινίδες» αυτών. Τα μέλη τους δέχτηκαν τη θέση τους με πλήρη επίγνωση, και υπηρέτησαν συνειδητά το σκοπό για τον οποίο διορίστηκαν απ' αυτούς, με δουλοπρέπεια και υποτακτική συνεργασία μαζί τους στο ζόφο της Κατοχής. Λόγω στενής ιδεολογικοπολιτικής συνάφειας με τους Κατακτητές. Αλλά και προς εξυπηρέτηση ιδιοτελών συμφερόντων τους.

Είμαι βέβαιος ότι, κατά την πρώτη αντίδραση, μετά τη γνώση του περιεχομένου του παρόντος πονήματος, μπορεί υποθετικά να τεθεί από τους καλόπιστους, το διερευνητικό ερώτημα: «τι μας ενδιαφέρουν όλα αυτά;». Τι μας ενδιαφέρουν σήμερα, οι επιλογές που έγιναν πριν 80 ή 60 χρόνια; Και, κυρίως, κατά πόσον οι επιλογές εκείνες, μας επηρεάζουν ως «Ιστορία» και μπορούν στη διαχρονία και στη συγχρονία, να συνδιαμορφώνουν τη ζωή μας;

Το παρελθόν ορίζει και επηρεάζει το παρόν. Το παρελθόν δεν είναι νεκρό, δεν είναι καν παρελθόν. Κατά τον Τ. Σ. Ελιοτ, Τέσσερα Κουαρτέτα, 1935 (μετάφραση Χάρη Βλαβιανού, 2012, Πατάκης), αφήνοντας κατά μέρος τη φιλοσοφική διάσταση της σκέψης του: «Ο παρών χρόνος και ο παρελθών χρόνος / είναι ίσως και οι δύο παρόντες στον μέλλοντα χρόνο, / και ο μέλλον χρόνος περιέχεται στον παρελθόντα χρόνο./ Αν όλος ο χρόνος είναι αιωνίως παρών/ όλος ο χρόνος δεν μπορεί να πληρωθεί».

Όπως έχει κατατεθεί στον διαρκώς ανανεούμενο διάλογο για το νόημα της ύπαρξης: «Η φιλοσοφία ή/και η ιστορία, δεν θα προσθέσει μόνο νέες γνώσεις, αλλά θα μάθει τον αναγνώστη να σκέφτεται καθαρά και να ασκεί την κριτική ικανότητά του. Δεν θα του δώσει οριστικές απαντήσεις, αλλά θα του φωτίσει τις εναλλακτικές επιλογές και τις συνέπειές τους. Θα του επιτρέψει να καλλιεργήσει διανοητικές και ηθικές αρετές, οι

οποίες υπαγορεύουν λόγους και τρόπους να π ρ ά τ τ ε ι ορθά και να επικοινωνεί καλύτερα με τους σ υ ν α ν θ ρ ώ π ο υ ς του».

Ο ιστορικός χρόνος και η α ν τ ί λ η ψ ή του δεν αφορά μια μονάδα μέτρησης, α λ λ ά μια οπτική (θέαση) του ιστορικού γεγονότος και της ιστορικής εξέλιξης. Σημασία έχει η βασική παραδοχή επί της οποίας πρέπει να στηρίζεται η ιστορική έρευνα, κ α ι η μετατόπιση από τα γεγονότα της συγκυρίας, της στιγμής, στις εξελίξεις της μακράς διάρκειας, στις δομές, με την έννοια του δέοντος γίνεσθαι κατά χρόνο όσον αφορά την κοινωνία και την πολιτική, και όσον αφορά τους πολίτες, και την «κοινότητα» των ανθρώπων γενικότερα, τις αλλαγές και τους μετασχηματισμούς των νοοτροπιών τους.

Κάθε αμερόληπτος αναγνώστης των αποφάσεων, θα συναγάγει ως συμπέρασμα ότι, το γενικότερο επίπεδο της Δημοκρατίας μας, βασιλευόμενης και αβασίλευτης, κυρίως στο Μεσοπόλεμο, αλλά και στα Μετακατοχικά με την τραγωδία του Εμφυλίου Πολέμου για την Πατρίδα μας, ήταν τέτοιο, που, όλες οι συνεδριάσεις των διορισμένων Διοικουσών Επιτροπών (αλλά, έστω και σε μικρότερο βαθμό, και των διορισμένων Κ.Σ.), αποτελούσαν κατ' επιταγή «τελετές ομοφωνίας» («παμψηφεί»). Είναι χαρακτηριστικό ότι οι περισσότερες αποφάσεις, λαμβάνονταν μετά από «δ ι α τ α γ έ ς» (όχι ε ι σ η γ ή σ ε ι ς, προτάσεις κλπ., αλλά «διαταγές») της Κεντρικής Εξουσίας, όπως ρ η τ ά αναφέρεται κατ' επανάληψη σε αυτές. Λαμβάνονταν αποφάσεις για τη συγκρότηση της Κοινότητας ώστε να υπάρξει ως τέτοια, όλες οι «επιβαλλόμενες» από την Κεντρική Εξουσία (οι διαφοροποιήσεις ελάχιστες), αλλά και, κάποιες φορές, υλοποιούνταν τα τοπικής εμβέλειας πλέγματα εξουσίας (π.χ. για Κων. Λογοθετόπουλο, και άλλους). Αρκετές φορές κατά τη λήψη των αποφάσεων, πρόσωπα από τα πλέγματα αυτά, συμμετείχαν ως μέλη των διορισμένων Δ.Ε. (ή και των Κ.Σ.), και ψήφιζαν επί θεμάτων από τα οποία εξαρτούσαν υλικά συμφέροντα, παρά τη ρητή απαγόρευση του νόμου. Αφού είχαν την έπαρση, τη δύναμη επιβολής και την υπεροψία να τον αγνοούν για τον εαυτό τους. (βλ. σχόλια/επισημάνσεις, κάτω από τις κατ' ιδίαν, συγκεκριμένες αποφάσεις).

Εκλογές για την Αυτοδιοίκηση δεν έγιναν για δεκαεφτά ολόκληρα χρόνια, από το 1934 έως το 1951, για τους γνωστούς ιστορικά λόγους. Μετά το 1951, το επίπεδο ήταν τέτοιο, που σταδιακά και βασανιστικά έγινε η μετάβαση

από την επιτακτική «τελετή ομοφωνίας», στη λογική της «πλειοψηφίας», μετά από αντιπαράθεση διαφορετικών απόψεων, προτάσεων ή λύσεων. Αρκετές φορές και συνειδησιακά επιλεγμένης και λογικά υπαγορευόμενης, ομοφωνίας.

Αυτό που λέμε σήμερα «αυτοδιοικητική αντίληψη» για τα πράγματα, δεν φαίνεται να είχε αναπτυχθεί σε όλη την ερευνώμενη περίοδο. Δηλαδή αποφάσεις που να έχουν «πολιτική», όχι όμως «κομματική» διάσταση, με αντιπαράθεση προγραμμάτων με διαφορετικά προτάγματα και οπτικές, στη στόχευση επίλυσης των τοπικών προβλημάτων της Κοινότητας, ή γενικότερων, με αυτονομία και ανεξαρτησία επιλογών. Καθ' όλη τη μακρά περίοδο που καλύπτουν τα βιβλία που μελετήθηκαν, υπήρχαν κομματικές αναφορές, είτε ως «κατηγορίες» κατ' αντιπάλων, όποτε υπήρχαν, είτε ως «υπόνοιες κατηγοριών» περί της νομιμοφροσύνης ή των επιδιώξεων του κάθε φορά προέδρου ή άλλων μελών ή φορέων της Κοινωνίας (βλ. παρόν, και Α.Θ. Κοινότητα Καλαμακίου- Δήμος Αλίμου, πολιτικές αποφάσεις- ψηφίσματα, 2021).

Αφιέρωσα το χρόνο που απαιτήθηκε για να μελετήσω και αναδείξω τις αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου (και των διορισμένων Διοικουσών Επιτροπών) με τις οποίες σ υ γ κ ρ ο τ ή η κ ε αυτό που ζούμε σήμερα. Οι αποφάσεις, ήμουν βέβαιος πριν τις μελετήσω, ότι θα παρείχαν σημαντικές πληροφορίες για τους δημοκρατικούς (ή, μη δημοκρατικούς) θεσμούς που υπήρχαν και τη λειτουργία τους, την προοπτική που δινόταν, αλλά και τη διαχείριση των οικονομικών της Πόλης μας, από το 1936 έως το 1967-1968. Η κρίση εκείνη δεν διαψεύστηκε. Αφού οι αποφάσεις αυτές είναι μία κιβωτός μνήμης για την τότε εποχή, και ταυτόχρονα φέρνουν μπροστά στα μάτια μας ένα παράθυρο ή ένα άνοιγμα και αφήνουν τον τότε «κόσμο» να μιλήσει. Ο πλούτος των ιστορικών πληροφοριών που «κομίζεται» από αυτές, στο φως της δημοσιότητας, πρέπει να γίνει κτήμα της κοινωνίας των Αλιμιωτών και ευρύτερα. Διότι, κ α ι αυτές, είναι μέρος της Ιστορίας μας. Αφού η τελευταία, δεν μπορεί πλέον και δεν επιτρέπεται να γράφεται με βάση αφηγήσεις ή νοσταλγικές αναμνήσεις ή εξωραϊστικές παρουσιάσεις του πρόσφατου παρελθόντος, οι οποίες μπορεί να ικανοποιούν τους γράφοντες, αλλά δ ε ν αποτελούν την Ιστορία του τόπου μας. Με τις αποφάσεις αυτές, και άλλα στοιχεία, έχουμε πλέον εδραία και ευρεία βάση πηγών, για την καταγραφή της αληθινής και πραγματικής Ιστορίας της Πόλης μας. Εμείς οι Αλιμιώτες πρέ-

πει, να μάθουμε και να θυμόμαστε το αληθινό παρελθόν μας, διότι η συλλογική ταυτότητα εντοπιότητας, πηγάζει από αυτό το κοινό παρελθόν. Ή, με άλλα λόγια, το παρελθόν πρέπει να ερευνάζεται και να διδάσκεται στους νεότερους, για να τονώνει τη συλλογική τοπική ταυτότητα του «συνανήκειν», στο παρόν.

Επισημαίνω και δεν μου διαφεύγει καθόλου, το γεγονός ότι τα μέλη των Κ.Σ. ή των Διοικουσών Επιτροπών, συναποτελούσαν πρόσωπα που ανήκαν στην «ελίτ», ή, κατά Γ. Σμαράγδη, στους «ευγενείς» ή «νόμπιλι» ή «τζάκια», και σε καμία περίπτωση (οι εξαιρέσεις θα επιβεβαίωναν τον κανόνα), στο «πόπολο» ή «λαό». Επομένως αποφάσιζαν και έπρατταν, π.χ. για την απόσπαση από την Κοινότητα Μπραχαμίου και τη σύσταση της Κοινότητας Καλαμακίου, αλλά και αργότερα για άλλες αποφάσεις συγκρότησης, με βάση τις επιδιώξεις τους. Έτσι, αναβλύζει από τις αποφάσεις, η λογική της στόχευσης για την τουριστική ανάπτυξη των περιοχών που κατοικούνταν (αρχικά το Κεντρικό Καλαμάκι, σε βάθος τριών ή τεσσάρων οικοδομικών τετραγώνων από την παραλιακή λεωφόρο, αλλά και ο συνοικισμός Άλιμος κ.α.), και βέβαια της Παραλίας ως χώρου διασκέδασης, ώστε να ανατιμηθεί η αξία των ακίνητων ιδιοκτησιών, τις οποίες είχαν ή απέκτησαν για το σκοπό αυτό. Η οικονομική και διαχειριστική παράμετρος, βρίσκεται πίσω απ' όλα τα σημαντικά γεγονότα και τις σχετικές επιλογές και αποφάσεις.

Η τοπική ιστορία όμως, όπως και η γενική, δεν γράφεται μόνο από τις ελίτ. Από αυτή έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον να γνωρίσουμε όχι μόνο τις αποφάσεις και ενέργειες των καλούμενων «αρχόντων», αλλά ταυτόχρονα κι αυτές των «ανθρώπων της καθημερινότητας». Που είναι κατά τον ποιητή: «Αυτός ο κόσμος, ο μικρός, ο μέγας», που συνιστά «το νυν και το αιέν του κόσμου». «Το αλάτι της γης». Να αντιληφθούμε το μόχθο και τις λύσεις που έδωσαν, για να επιβιώσουν, οι άνθρωποι του παρελθόντος, σε εποχές πραγματικά δύσκολες. Στο περιαστικό Καλαμάκι όμως, στη «μικρή μας πόλη», δεν κυκλοφορούσαν τ ο π ι κ έ ς εφημερίδες, στα δημοσιεύματα των οποίων θα αποτυπωνόταν, ή, υπαινικτικά θα ανιχνευόταν, από τα άρθρα, τα ρεπορτάζ, τις επιστολές κλπ., ο καθημερινός παλμός, οι ιδέες, οι αντιλήψεις, οι διεκδικήσεις, οι πολιτιστικές εκδηλώσεις που έγιναν εδώ και η απήχησή τους, οι νοοτροπίες των απλών ανθρώπων της «κοινότητας» (του «πόπολο»). Και τούτο διότι η πρώτη, αν δε λαθεύω με βάση τα όσα έχω διαβάσει, τοπική εφημερίδα «Το

Καλαμάκι» κυκλοφόρησε το 1961. Προσωπικά έχω ιδεί φωτοτυπία μόνο του τίτλου της (το ίδιο ισχύει και για τα φύλλα των άλλων τοπικών εφημερίδων, της «Φωνής του Καλαμακίου» και της «Φωνής του Σαρωνικού» κ.ά.), στο βιβλίο του Σμαράγδη. Προσπάθησα αλλά κανείς δε γνώριζε να με πληροφορήσει, εάν τα διασωθέντα από τα εκδοθέντα φύλλα τους έχουν κατατεθεί δημόσια προς έρευνα, αφού στο Δήμο μας μέχρι σήμερα δεν υπάρχει «Κέντρο Τεκμηρίωσης και Ιστορίας» ή «Αρχαική Συλλογή Αλίμου». Έτσι ελλείπουν αυθεντικές, πειστικές σχετικές αποδείξεις για διεκδικήσεις, δράσεις κλπ., προερχόμενες από το πλήθος των απλών ανθρώπων, προς κριτική αποτίμησή τους. Και με τον τρόπο αυτό την αντιστικτική ισοστάθμιση των πληροφοριών. [Υπάρχουν όμως και οι καθημερινές αθηναϊκές εφημερίδες, στις οποίες σίγουρα θα έχουν δημοσιευτεί γεγονότα συμβάντα ή πληροφορίες για την Πόλη μας. Η έρευνα αυτών όμως, δε ν αποτελεί αντικείμενο του παρόντος πονήματος. Στο μέλλον προσδοκώ ότι, ίσως, γίνει κατορθωτό. Αλλιώς, ο Δήμος Αλίμου πρέπει να αναλάβει τις επιβαλλόμενες πρωτοβουλίες].

Από τις δημοσιευόμενες αποφάσεις, μ ό ν ο ε μ μ έ σ ω ς φτάνει ο απόηχος κάποιων δημοσιευμάτων (π.χ. στο θέμα της ποινικής δίωξης κατά των προέδρου και γραμματέα κλπ., και η απήχησή του στους πολίτες), οι διαμαρτυρίες των κατοίκων και οι παρεμβάσεις τους για διάφορα θέματα (π.χ. όταν υποχρεωνόταν το Κ.Σ. να επανασυζητήσει κάποιο θέμα μετά από πίεση πολιτών, όταν διαμαρτύρονταν για χορήγηση άδειας ανέγερσης οικοδομής το 1953 στο Ο.Τ. Παπαστράτου – Κ. Λογοθετόπουλου στο χώρο της Παραλίας, κλπ), και επομένως μόνο διαγωνίως μπορούμε να διακρίνουμε τη συμμετοχή σε δράσεις, τις αντιλήψεις και νοοτροπίες των απλών ανθρώπων. Έτσι μπορεί ο μελετητής, να διαγνώσει έστω και μερικά, το «θερμό» της διεκδίκησης, και το «ψυχρό» της αποτίμησης συσχετισμών και αποτελεσμάτων.

Αλιμος, Δεκέμβριος 2023

Αριστείδης Σπ. Θωμόπουλος

«ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ και ΙΣΤΟΡΙΑΣ».

ή, «ΑΡΧΕΙΑΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΗΜΟΥ ΑΛΙΜΟΥ», ή όπως ονοματίζεται.

Ιστορική μνήμη δεν διατηρείται χωρίς έντυπες ή ηλεκτρονικές, μαρτυρίες, και, Ιστορία δεν γράφεται χωρίς γραπτές πηγές. Όλες δημοσιευμένες και να έχουν τεθεί σε δημόσια χρήση από τους ενδιαφερόμενους, ή τους έχοντες υποχρέωση προς τούτο. Για τους ιστορικούς, η αρχή αυτή, για τη συγγραφή Ιστορίας, είναι δεδομένη και αποτελεί αδιαπραγμάτευτη προϋπόθεση. Αλλιώς, δεν γράφεται επιστημονική / αντικειμενική Ιστορία, αλλά «ιστοριογραφικό διήγημα» ή «αφήγημα». Από τέτοια είμαστε «πλούσιοι».

Την παραδοχή αυτή, τα τελευταία χρόνια, έχουν συνειδητοποιήσει αρκετοί πολίτες στον Αλιμο, ιδίως εκείνοι που έχουν γεννηθεί ή μεγαλώσει στον τόπο μας, και έχουν ανεπτυγμένο το αίσθημα της εντοπιότητας και, λόγω αυτής, τη βεβαιότητα «του συνανήκειν», με ταυτοτικούς δεσμούς. Και όνειρο, επιδίωξη και έγνοια τους είναι να συλλεχτεί (για να μη χαθεί) όλο το διάσπαρτο, ξεχασμένο και αναξιοποίητο αρχειακό υλικό, πολύτιμο για την τοπική Ιστορία, δηλαδή τη ζωή και πορεία των Καλαμακιωτών- Αλιμιωτών, είτε ανήκει και φυλάσσεται αταξινόμητο στο Δήμο μας είτε ανήκει και φυλάσσεται ιδιωτικά, από φυσικά ή/ και νομικά πρόσωπα. Ως και να δημιουργηθούν μέσα ηλεκτρονικής χρήσης και προβολής του. Αναφερόμαστε πάντα στη συλλογή, καταγραφή και μελέτη υλικού πρόσφορου για την ιστορική έρευνα, αλλά και στην αξιοποίηση επιστημονικά του υλικού αυτού.

Η έννοια της Τοπικής Ιστορίας είναι ότι η έρευνα και η μελέτη της, γίνεται σε τοπική κλίμακα, και όχι σε μεγάλους γεωγραφικούς ορίζοντες, όπως γίνεται με τη Γενική Ιστορία που γνωρίζουμε. Οι ιστορικοί επισταμένως τονίζουν ότι η μελέτη του τοπικού, λόγω της αλληλεπίδρασης, δεν μπορεί να κατανοηθεί, να περιγραφεί και να εξηγηθεί, χωρίς τη γνώση της γενικότερης ιστορίας. Η μεταξύ των δύο Ιστοριών (Τοπικής - Γενικής) σχέση, δεν είναι υπάλληλη, αλλά αμοιβαίων αλληλοσυμπληρώσεων και ανταλλαγών.

Στο Δήμο μας, το Δημοτικό Συμβούλιο την 5.2.2020 έλαβε ομόφωνη απόφαση με την οποία κηρυσσόταν το έτος 2020 «Έτος Τοπικής Ιστορίας», για τη συγκέντρωση αρχείων, ως και να εκδοθούν τρία βιβλία (το 3^ο είναι υπό

έκδοση). Αμέσως όμως ήρθε ο κορωνοϊός και οι συνέπειές του, κι ανακόπηκε η εκτέλεσή της. Που δεν συνεχίστηκε μετά την εξασθένηση ή μεταλλαγή του.

Είναι όμως αναγκαίο να αρχίσει επισταμένα ή να συνεχιστεί. Όστε η κατάληξη να είναι, η ίδρυση, στέγαση, στελέχωση ενός «Κέντρου Τεκμηρίωσης και Ιστορίας» και η σύνδεσή του με τα Γενικά Αρχεία του Κράτους.

Εκτιμώ ότι, με δεδομένη την ηθική, τεχνική (και από πλευράς τεχνολογικού εξοπλισμού), και την απαιτούμενη υλική υποστήριξη του Δήμου, που θα είναι μικρού ύψους, τα επόμενα βήματα (πρέπει να) είναι τα ακόλουθα:

A) Η εκκαθάριση, καταγραφή, ταξινόμηση, αποδελτίωση και δημοσίευση του δημοτικού αρχείου μας, είτε πρόκειται για βιβλία αποφάσεων/ πρακτικών, ή αυτούσιες αποφάσεις Κ.Σ. ή Δ.Σ., είτε για τα δημοτολόγια ή έγγραφα διοικητικά, μελέτες που συντάχτηκαν, τοπογραφικά, φωτογραφίες κ.ά. Ειδικότερα του αρχείου της Κοινότητας Καλαμακίου από τότε που υπάρχουν, ως το 1968, του Δήμου Αλίμου από το 1968 ως π.χ. το 2006, ή άλλη χρονολογία.

B) Η ανάληψη από το Δήμο της πρωτοβουλίας και της ευθύνης για την από τρίτους, φορείς της Κοινωνίας της Πόλης μας, δηλαδή των νομικών προσώπων αθλητικών, πολιτιστικών, και άλλων συλλόγων ηθικού σκοπού, ή ενώσεων προσώπων ή δημοτικών κινήσεων, συλλογή, φύλαξη και διαχείριση του αρχειακού υλικού τους (π.χ. παλαιών βιβλίων αποφάσεων Γ.Σ. και Δ.Σ., αλληλογραφίας, αφισών, ημερολογίων, μπρελόκ κλπ), αλλά και επαγγελματικών π.χ. ό,τι υπάρχει από το αρχείο του Σωματείου Επαγγελματιών- Βιοτεχνών Αλίμου, και, κάθε άλλου τεκμηρίου, π.χ. η από τους πιο πάνω ή ιδιώτες, συλλογή παλαιών φωτογραφιών του δημόσιου χώρου μας, βιβλίων, παλαιών εντύπων κλπ., με ρ η τ ή δ ή λ ω σ η δ έ σ μ ε υ σ η ς προς αυτούς ότι κύριο μέλημά του θα είναι, μετά τη συγκέντρωση του υλικού, η ταξινόμηση και η αρχειοθέτηση αυτών για μελέτη, και ότι οι προδιαγραφές του χώρου στέγασης θα εγγυώνται την ασφάλεια και την ορθή συντήρηση του υλικού.

Ιδιαίτερη προσπάθεια πρέπει να γίνει, ώστε να ανακτηθούν από τις δανείστριες Τράπεζες ή το Πρωτοδικείο, οι φάκελοι των πτωχεύσεων ή εξυγιάνσεων ή απορροφήσεων, του εργοστασίου της «FAMAR»–φαρμακοβιομηχανία των Μαρινόπουλων, της αρτοβιομηχανίας «ΑΛΙΜΟΣ», της κτηματικής

εταιρίας «ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ Α.Ε.» των Γερουλάνων ή και όποιων άλλων εταιριών ή εργοστασίων υπήρξαν και λειτούργησαν στα διοικητικά όρια του Δήμου, έστω και αν δεν έχουν αναφερθεί εδώ, ενδεικτικά, οι επωνυμίες τους. Οι διάδοχοι ή οι κληρονόμοι ή οι υπεισελθόντες στα δικαιώματα, έχουν υποχρέωση. Και τούτο διότι σε αυτές απασχολούνται είτε ως διοικητικό είτε ως εργατικό προσωπικό, πολλοί συμπολίτες μας. Ως επίσης και οι φάκελοι της Δημοσυνεταιριστικής «Α.Ε. Ελληνικής Βιομηχανίας Οπτικών- ΕΛΒΙΟΠ» από το «Αρχείο Πολιτιστικού Ιδρύματος Ομίλου Πειραιώς» (Δωρίδος 2 και Λ. Ειρήνης 14-Ταύρος), που απορρόφησε την «Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως-ΕΤΒΑ Α.Ε.», και από το Πρωτοδικείο Αθηνών της πτωχευσάσης «ΡΑΔΙΟ-ΚΥΚΛΟΣ». Με βάση τα όσα γνωρίζω, η συγκέντρωση των αντίστοιχων σχετικών φακέλων των βιομηχανιών, εταιριών κλπ., έχει συντελεστεί από δεκαετίες σε επαρχιακές πόλεις όπως οι Βόλος, Καλαμάτα κ.ά. από τους φορείς που έχουν συσταθεί από τους Δήμους, π.χ. «Αρχαιακές συλλογές».

Γ) Σύσταση μιας Επιτροπής για την επίτευξη των πιο πάνω σκοπών, τις αρμοδιότητες της οποίας και τα μέλη που θα την αποτελούν, θα ορίσει το Δημοτικό Συμβούλιο με απόφασή του, για την, μέσα σε ορισμένη/ ευρύχωρη περίοδο, υλοποίηση του σκοπού. Η συμμετοχή κάθε μέλους στην Επιτροπή θα είναι τιμητική και χωρίς καμία ανταμοιβή ή άλλη παροχή. Αυτονόητη και μοναδική προϋπόθεση είναι: τα πρόσωπα να «θέλουν» και να «μπορούν». Η Επιτροπή πρέπει να είναι κατά το δυνατόν ευρεία, ώστε η επιδίωξη αυτή να διαχυθεί και στην Κοινωνία του Αλίμου, δηλαδή να γίνει «κτήμα όλου του Δήμου και της Κοινωνίας του Αλίμου». Από τα μέλη αυτής πρέπει να οριστεί και μια τριμελής ομάδα, η οποία θα αποτελέσει τον εκτελεστικό βραχίονα και εμβρυουλκό στήριξης και υλοποίησης/ πραγμάτωσης του σκοπού αυτού, και θα έχει ρόλο μόνο συντονιστικό. Τα πρόσωπα της «ομάδας» αυτής θα πρέπει να εξουσιοδοτηθούν από το Δημοτικό Συμβούλιο με την απόφασή του, ώστε να μπορούν να απευθύνονται σε σωματεία, πολίτες, κ.ά. που έχουν τέτοια έγγραφα, φωτογραφίες ή κάθε άλλο υλικό, και να παραλαμβάνουν και καταγράφουν για λογαριασμό του Δήμου τα υλικά αυτά, χορηγώντας και λεπτομερή σχετική απόδειξη ή πρωτόκολλο παραλαβής. Τα «τεχνικά – πρακτικά» θέματα που θα προκύπτουν, θα μπορούν να επιλύονται από την Επιτροπή.

Δ) Εξασφάλιση από το Δήμο αίθουσας - χώρου για την εναπόθεση, φιλοξενία και φύλαξη των Αρχειακών Συλλογών αυτών. Σπεύδω να επισημάνω ότι οι χώροι συγκέντρωσης-φύλαξης θα είναι προσωρινοί, και θα χρησιμοποιηθούν στο πρώτο στάδιο για την καταγραφή, ταξινόμηση κλπ. Όταν αυτό ολοκληρωθεί θα πρέπει να εξασφαλιστεί κτίριο (κατά το δυνατόν κυριότητας του Δήμου από δωρεές ή κληροδοτήματα, για να αποφεύγονται οι κατά καιρούς μετακομίσεις, ή τμήμα κτιρίου σχολικού συγκροτήματος, που δεν είναι αναγκαίο στη διδασκαλία ---με σύνταξη μελέτης για ανάλογη εσωτερική ρύθμιση / διευθέτηση και πυρασφάλεια από τη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου--, για τη μόνιμη στέγαση των Αρχειακών Συλλογών, με σκοπό τα έγγραφα, τα τεκμήρια, οι μαρτυρίες, οι φωτογραφίες κλπ, να είναι διαθέσιμα σε κάθε ενδιαφερόμενο για την Τοπική Ιστορία, αλλά και στους ερευνητές - μελετητές π.χ. προ- ή μετα- πτυχιακούς φοιτητές, όπως επίσης και στους μαθητές, για να συντάσσουν τις εργασίες τους. Πρόσθετο στοιχείο συνιστά, ο ορισμός με απόφαση Δημάρχου δύο ή περισσότερων υπαλλήλων του Δήμου, με την ιδιότητα του προσωρινού «φύλακα» ή/και «διαχειριστή», στον/ους οποίο/ους θα ανατεθούν τα σχετικά καθήκοντα και θα αναλάβουν τις αντίστοιχες υποχρεώσεις. Σύντομα πρέπει να συντελεστεί η απόσπαση ή μετάταξη ή πρόσληψη προσωπικού π.χ. ενός ή περισσότερων υπαλλήλων, κατά το δυνατό εξειδικευμένων π.χ. αρχειονόμων κλπ, ή/και με συνεπικουρία/ απόσπαση εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, για τη φύλαξη-φροντίδα της Συλλογής, και τη λειτουργία της, και την εξυπηρέτηση των πολιτών.

Ε) Η ψηφιοποίηση του υλικού που θα συλλεχθεί. Αντιλαμβάνομαι ότι απαιτείται κάποιο βάθος χρόνου. Είμαι βέβαιος ότι για την Ελλάδα για αρκετά χρόνια, θα εξακολουθούν να υπάρχουν Ευρωπαϊκά Προγράμματα, για το σκοπό αυτό. Τα οποία μπορεί ο Δήμος, με υποβολή μελετών, να αξιοποιήσει. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι, όπως έχει ειπωθεί, η ψηφιοποίηση, συνιστά και χαρακτηρίζεται ως «πολλαπλασιαστής γνωσιακής και ιστορικής ισχύος», αφού η δυνατότητα πρόσβασης στη γνώση, διευρύνεται, σχεδόν, χωρίς όρια.

Όταν θα έχουν συντελεστεί όλα τα πιο πάνω, τότε πρέπει να ληφθεί νέα και άλλη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, με αίτημα για την

*** έκδοση από το Υπουργείο, της διοικητικής απόφασης (π.χ. Νομοθετικό Διάταγμα, Υπουργική Απόφαση ή άλλη) για ίδρυση «Κέντρου Τεκμηρίωσης και Ιστορίας», ή «Τοπικής Αρχαιακής Συλλογής Αλίμου» ή «Αρχαιακής Συλλογής Δήμου Αλίμου», ή όποιο όνομα αποφασιστεί από το Δ.Σ., και,

*** επιδίωξη και αίτημα εποπτείας της συλλογής μας από τα Γενικά Αρχεία του Κράτους, ή άλλη δική τους υπηρεσία, προς παροχή συμβουλών και επίτευξη συνεργασιών προβολής τους, αλλά ταυτόχρονα,

*** και η εξυπακουόμενη α υ τ ο ν ό μ η σ η αυτής από εκείνα, και διατήρηση της συλλογής στον Αλιμο, ως π α ρ α ρ τ ή μ α τ ο ς των Γενικών Αρχείων του Κράτους με το όνομα/επωνυμία που θα έχει αποφασιστεί.

Πλεονέκτημα εάν επιτευχθούν τα πιο πάνω: Στην περίπτωση αυτή τα αρχεία των Δημοσίων Υπηρεσιών π.χ. Διευθύνσεις Α'βάθμιας και Β' βάθμιας Εκπαίδευσης, Α. Τ. Αλίμου κλπ), των Εκκλησιαστικών Αρχών (π.χ. Ιερών Ναών) ή άλλων Ν.Π.Δ.Δ. υπερτοπικής εμβέλειας, που εδρεύουν ή λειτουργούν στον Αλιμο (π.χ. Δ.Ε.Μ.Ε.), θα πρέπει να κατατίθενται στο πιο πάνω «Κέντρο» ή «Τοπική Αρχαιακή Συλλογή Αλίμου», και όχι στις Προϊστάμενες «κεντρικές» δημόσιες Αρχές.

***καθιέρωση τιμητικού (ίσως και χρηματικού) βραβείου, προς φοιτητή/ τρια που είναι γραμμένος/η από εξαετίας τουλάχιστον στα δημοτολόγια του Δήμου μας και έχει μαθητεύσει στα γυμνάσια ή/και λύκειά μας, και φοιτά σε οποιοδήποτε ελληνικό δημόσιο Πανεπιστήμιο, με κάθε επιστημονικό αντικείμενο, με σκοπό τη σύνταξη της προπτυχιακής εργασίας του, ή της εργασίας για το μεταπτυχιακό δίπλωμά του, που να αφορά τον Άλιμο στη διαχρονία και συγχρονία (εννοείται στο σύνολο ή κατά ιστορικές περιόδους), αλλά και την ευρύτερη περιοχή (π.χ. Παραλία, πρώην Αεροδρόμιο κλπ) και να βασίζεται κυρίως σε αρχαιακά και στοιχεία από τις Αρχαιακές Συλλογές του Δήμου.

*** άλλες ενέργειες που θα προταθούν από κάθε ενδιαφερόμενο.

Για να ενεργοποιηθεί ο πιο πάνω σκοπός ως «καθολική απόφαση» και να προκαλέσει την κινητοποίηση της Κοινωνίας, εκτιμώ ότι πρέπει να γίνουν και να επαναληφθούν οι ακόλουθες εκδηλώσεις.

*** Υλοποίηση κύκλου διαλέξεων με τίτλο «Κέντρο Τεκμηρίωσης και Ιστορίας – Η σημασία του» ή όποιο άλλο, είτε στα πλαίσια του Ανοιχτού Πανεπιστημίου, είτε ανεξάρτητα από αυτό, με πρόσκληση προσωπικοτήτων π.χ. καθηγητών Πανεπιστημίου, ιστορικών, στελεχών των ΓΑΚ ή άλλων Αρχείων (ακόμα καλύτερα εάν θα είναι Αλιμιώτες) ή αρχαιολόγων (που θα αναδείξουν τα ευρήματα και θα τα συνδέσουν με την τότε οικονομική και κοινωνική ζωή, μακάρι και με το σήμερα και την αξιοποίησή τους), κλπ, ώστε να κοχλιωθεί στη συνείδηση των συλλογικών φορέων και των πολιτών η σπουδαιότητα και χρησιμότητα του Κέντρου Τεκμηρίωσης ή της Αρχειακής Συλλογής.

*** Παράκληση και παρότρυνση των καθηγητών Ιστορίας στα Γυμνάσια-Λύκεια του Δήμου μας, σε συνεννόηση και με άδεια του Υπουργείου Παιδείας, εάν χρειάζεται, σε συναπόφαση με τους μαθητές για το αντικείμενο (ώστε να υπάρχει η βεβαιότητα της συμμετοχής και αυτενέργειας από αυτούς), να αναπτύξουν σε αυτούς τη σημασία του «Κέντρου Τεκμηρίωσης και Ιστορίας» με την ενεργή παρουσία του τότε και πρώην Δημάρχων ή/ και των επικεφαλής των παρατάξεων μειοψηφιών ή όποιου άλλου κριθεί πρόσφορη. Θέμα το οποίο, στη συνέχεια, οι καθηγητές να συζητήσουν με τους μαθητές.

*** Παρότρυνση και υποβοήθηση των Συλλόγων του Δήμου (ιδίως αυτών που έχουν τοπικό σύνδεσμο καταγωγής π.χ. Κυθηρίων, ή εδαφική έκταση ανάπτυξης δραστηριοτήτων π.χ. το Ευώνυμο, Εκτελωνιστών, ή αθλητικών κλπ) για την οργάνωση παρόμοιων διαλέξεων/ συζητήσεων με τα μέλη τους και τους πολίτες που θα προσέλθουν ως ακροατές/ συμμετοχοί.

*** Δημοσιοποίηση και προβολή της σημασίας της «Αρχειακής Συλλογής», από τις ιστοσελίδες του Δήμου ή άλλων φορέων, με ανάδειξη και ανάρτηση της απόφασης του Δ.Σ., αλλά και λήψεων και προβολή εικόνων από τις εκδηλώσεις των συλλόγων, την ανταπόκριση των πολιτών κλπ, κλπ.

Εκτιμώ ότι αυτά είναι τα «πρώτα βήματα». Προφανώς θα απαιτηθούν και άλλα, που θα προταθούν από άλλους Αλιμιώτες. Είμαι βέβαιος ότι στο άμεσο μέλλον θα πραγματοποιηθούν και αυτά.

Αριστείδης Σπ. Θωμόπουλος

Ευχαριστίες

Εκφράζω τις ευχαριστίες μου στο Δήμο μας και το Δήμαρχο Ανδρέα Κονδύλη για την έγκριση της αίτησης και τη δ i ε υ κ ό λ υ ν σ ή μου, για τη μελέτη των βιβλίων.

Επίσης εκφράζω τις ευχαριστίες μου, στους συναδέλφους δικηγόρους Κώστα Ν. Παπαδόπουλο και Αλέκα Γιαννούτσου, αλλά και το Νίκο Αρμάο, μεταλλειολόγο - οικονομολόγο, για τις συζητήσεις που είχαμε και τις απόψεις και ιδέες που διατύπωσαν, πάνω στις σκέψεις μου, στο προπαρασκευαστικό στάδιο για την καθ' ύλη διάρθρωση του βιβλίου, αλλά και τις ειδικότερες παρατηρήσεις και υποδείξεις τους, αφού μελέτησαν την αποτύπωση του τελικού κειμένου. Και το Θεμιστοκλή/Θέμη Δαλέζιο και τις ιδέες του λόγω της πείρας του από την έκδοση της τηνιακής εφημερίδας «Οφιούσα».

Είναι αυτονόητο ότι η ευθύνη για τις όποιες ελλείψεις ή αδυναμίες στις επιλογές, ή τις αβλεψίες, με βαρύνει αποκλειστικά.

Ταυτόχρονα, μεγάλες ευχαριστίες οφείλω και πάλι, στον ανιψιό μου Λυκούργο Περ. Ψαρούλη, μαθηματικό, καθηγητή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σε σχολείο του Δήμου μας, για την εξεύρεση λύσεων σε όλα τα ανακύπτοντα προβλήματα τα σχετικά με τον ηλεκτρονικό υπολογιστή μου.

Προσωπικά, εκφράζω την ευγνωμοσύνη μου στη σύζυγό μου και δικηγόρο Ευθαλία Θεολογή για την καρτερία και υπομονή που έδειξε, παρά τις προσωπικές δυσκολίες και τα εμπόδια της συγκυρίας, στις οποίες ανταπεξήλθε με σθένος, με την αναγκαία «απομόνωσή» μου, και το φόρτο εργασίας μου, που ανέλαβα εθελοντικά, για τη σύνταξη και του ανά χείρας πονήματος.

Α. Θ.

Εισαγωγή - Επισημάνσεις

Τα είκοσι δύο (22) βιβλία αποφάσεων και πρακτικών που μελέτησα, περιλαμβάνουν στις σελίδες τους, περισσότερες από 5.000 αποφάσεις για τα διάφορα θέματα που απασχόλησαν τα Κοινοτικά Συμβούλια/Κ.Σ. ή τις Διοικούσες Επιτροπές/Δ.Ε. Ήταν επομένως αδύνατο να καταγραφούν όλες. Έτσι:

Από τις αποφάσεις, επιλέχτηκαν και καταγράφηκαν/ καταχωρίστηκαν αυτές που αφορούσαν το αντικείμενο του κάθε κεφαλαίου (π.χ. θαλάσσια λουτρό, υποδομές κλπ), αλλά και περιείχαν ιστορικά και κοινωνικά στοιχεία, ήτοι είχαν ιστορική σπουδαιότητα, και επηρέαζαν τις ζωές των Καλαμακιωτών. Δηλαδή κριτήρια της επιλογής κάθε μιας ήταν η σπουδαιότητά της για το ειδικότερο συγκεκριμένο θέμα, αλλά και για την υποβοήθηση της κατανόησης των συνθηκών κοινωνικής και οικονομικής ζωής των κατοίκων.

Και πρώτα- πρώτα αυτές για τη «Θεσμική συγκρότηση» με παράθεση αποσπασμάτων και από σχετικά βιβλία, αλλά και για τη «Διοικητική συγκρότηση», και όλες τις ευρεθείσες με καταγραφή στοιχείων για τους διορισμούς/εκλογές των Κ.Σ., τις υποδείξεις των Προέδρων, και άλλα στοιχεία:

Επίσης: α) για τη «πολεοδομική συγκρότηση/ επεκτάσεις σχεδίων» ή τροποποιήσεις τους, καταγράφηκαν αυτές που αφορούσαν εντάξεις μεγάλων εκτάσεων ή λεωφόρους, όχι όμως οι λεγόμενες «σημειακές», ή αυτές που αφορούσαν τακτοποιήσεις εκκρεμοτήτων, ή ουσιαστικά ήταν ατομικές πράξεις π.χ. να μη γκρεμιστεί ένας μανδρότοιχος, ή να στενέψει στο σημείο ο δρόμος διότι είχε ανεγερθεί οικοδομή κ.ά., β) για τη «συγκρότηση υποδομών» και την «προμήθεια μηχανολογικού εξοπλισμού», επιλέχτηκαν χαρακτηριστικές αποφάσεις για τις διανοίξεις και σκυροστρώσεις δρόμων, τα δίκτυα φωτισμού και ύδρευσης, την άντληση νερού από πηγάδια, την προμήθεια αυτοκινήτων καταβρεχτήρα ή/και καθαριότητας, κ.ά., γ) για την «οικονομική συγκρότηση» περιελήφθησαν αποφάσεις θεμελιακές για τα οικονομικά της Κοινότητας, αλλά και που δείχνουν επιλογές προοπτικής, όχι όμως αυτές για αγορές εικόνων του βασιλιά ή του Ιω. Μεταξά, ή επαναλαμβανόμενα κάθε έτος δώρα στον τελευταίο για την ονομαστική γιορτή του, ή για τη ναύλωση αυτοκινήτων για μεταφορά προσώπων στην Αθήνα σε συγκεντρώσεις, για τον έρανο υπέρ της

Βασιλικής Αεροπορίας, για τις στολές των Φαλαγγιτών του Καλαμακίου ή οικονομικές ενισχύσεις της Εθνικής Οργανώσεως Νεολαίας – ΕΟΝ κλπ., που ήταν ιδεολογικές/διαχειριστικές και δεν επηρέαζαν την οικονομική προοπτική, και άλλες παρόμοιες, δ) για τους προϋπολογισμούς–απολογισμούς, επιλέχθηκαν και καταγράφηκαν οι παλαιότερες αποφάσεις, ως δείγματα του τρόπου δομής και σύνταξης αυτών, συμπεριλήφθηκε όμως και πανοπτική κατάσταση με συνολικά στοιχεία προϋπολογισμών/ απολογισμών από το 1935/1936 έως το 1967, ενώ δεν καταγράφηκε καμία απόφαση αναμόρφωσης των προϋπολογισμών, αφού γίνονταν 3 και 4 κάθε έτος, ε) για τα «θαλάσσια λουτρά» καταγράφηκαν ιστορικά στοιχεία που αποδεικνύουν την ακριβή χρονολογία ίδρυσής τους, ως και αποφάσεις και κανονισμούς για την λειτουργία τους, τις επεκτάσεις/ επισκευές τους, τις υποδομές τους, τους πλειοδοτικούς διαγωνισμούς για διάφορους τομείς, στ) για τη «φορολογική πολιτική» καταγράφηκαν ενδεικτικά αποφάσεις επιβολής φόρων, τελών και τρόποι και κατάλογοι είσπραξής τους, ζ) για την «εκπαίδευση», καταγράφηκαν ιστορικές αποφάσεις για την ίδρυση σχολείων και σχολικών κτιρίων, αλλά και τον τρόπο λειτουργίας τους (π.χ. συσσίτια κλπ), η) για τον «πολιτισμό» αποφάσεις για την ίδρυση της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης, και για άλλα θέματα π.χ. τους υπάρχοντες Ναούς, το Νεκροταφείο (που μέχρι σήμερα εξακολουθεί είναι «υπό ίδρυση»!) κλπ., και, για τα αθλητικά γυμναστήρια, την εποπτεία υπαίθρου και το περιβάλλον, ως και τον πολιτικό ρόλο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, κ.ά. θέματα.

Συνειδητά παραλείπω και εξαιρώ από το κείμενο των αποφάσεων, είτε στο «εισηγητικό» είτε στο «αποφασιστικό», την καταγραφή των «αριθμών πρωτοκόλλων» των διαταγών, εγγράφων της Κεντρικής Εξουσίας, αλλά και άλλων εγγράφων ή σχεδιαγραμμάτων (πλην των Προεδρικών ή Βασιλικών Διαταγμάτων, των νόμων κλπ., ως και των ΦΕΚ), ή των κωδικών πιστώσεων και χρεώσεων των προϋπολογισμών ή απολογισμών κλπ., διότι, αυτό που ενδιαφέρει είναι να αρυστούμε κι εξορύξουμε, το «πνεύμα» και το «νόημα» του κειμένου στο τότε ισχύον νομοθετικό, πολιτικό, κοινωνικό πλαίσιο, και όχι να μεταφέρουμε σήμερα τα μη χρήσιμα, τυπικά ή γραφειοκρατικά στοιχεία.

Από τα βιβλία αυτά, το πρώτο της πιο κάτω κατάστασης, με τίτλο «Βιβλίων Πρακτικών από 29.5.1936», και, κατ' ακρίβεια για την περίοδο από 29.5.1936 - 22.7.1940, περιέχει περιληπτικά (όπως γινόταν τότε) τα πρακτικά,

για τις αποφάσεις. Όμως για τη περίοδο από 29.5.1936 έως 14.10.1936, ΔΕΝ υπάρχουν αποφάσεις (ενώ για τη μετέπειτα περίοδο υπάρχουν). Τα πρακτικά, της περιόδου των πέντε μηνών, και τις περιληπτικά καταγραμμένες αποφάσεις που ελήφθησαν, τις παραθέτω, ανεξάρτητα από θέμα/ αντικείμενο κάθε μιας, πιο κάτω, στη σ. 39, στο «Μέρος πρώτο» του παρόντος πονήματος. Οι μεταγενέστερες αποφάσεις καταγράφηκαν στα σχετικά κεφάλαια από το βιβλίο των, πλήρων/ολοκληρωμένων, αποφάσεων.

Τέλος καταγράφονται και τ ρ ί α αρχεία:

α) του Νίκου Γ. Αρμάου, με στοιχεία για την περιοχή των «Πετρελαιοειδών» (Ερεχθείου- Καρυατίδων-Υψηλάντου) που παρέχουν εξηγήσεις για τις «κάθετες συνιδιοκτησίες» και το αναγκαστικό «κόλλημα» των οικοδομών,

β) του Θανάση Γιαλκέτση, για την εφημερίδα που εξέδιδαν το 1966, ο μ α θ η τ έ ς της ΣΤ' τάξης του 2^{ου} Δ η μ ο τ ι κ ο ύ Σχολείου Άνω Καλαμακίου/ Αγίου Παντελεήμονος, και φωτοτυπίες ό λ ω ν των φύλλων απ' αυτή, και,

γ) του Κώστα Ν. Παπαδόπουλου, για την περιοχή Γκρώμαν, με συμβόλαιο και ιστορικό για τους τίτλους κτήσης μέρους της έκτασης του κτήματος, που, μετά τη δήμευση υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, πουλήθηκε στο Β' Οικοδομ. Συνεταιρισμό Υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικών, και φύλλα της εφημερίδας ΕΘΝΟΣ, του 1958, με αντιπαραθετικές απόψεις για το θέμα.

Όπως θα διαπιστώσουν οι αναγνώστες ή μελετητές, έχει προηγηθεί η καταγραφή βασικών άρθρων των κωδικοποιήσεων της νομοθεσίας για τους δήμους και τις κοινότητες, που ίσχυε σε κάθε περίοδο, ώστε να μπορούν να κάνουν τις εκτιμήσεις τους για τους τρόπους εφαρμογής ή παραβίασής τους.

Τέλος, λόγω της πληθώρας των αναγκαίων αποφάσεων, των σχολίων κλπ., αποφάσισα την έκδοση του βιβλίου σε δύο (2) τόμους, διότι εκτίμησα ότι η εκτύπωσή του σε ένα τόμο, θα καθιστούσε αυτό ογκώδες και δύσχρηστο.

Α. Θ.

Μέρος πρώτο

Βιβλία αποφάσεων - Βιβλία Πρακτικών

της Κοινότητας Καλαμακίου που ερευνήθηκαν

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 160 (χειρόγραφες όλες), με τίτλο «Βιβλίων Πρακτικών από 29.5.1936». Κατ' ακρίβεια για την περίοδο από 29.5.1936 έως 22.7.1940.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 400 (χειρόγραφες οι 397), με τίτλο «Βιβλίων Αποφάσεων από 127 του έτους 1936». Κατ' ακρίβεια για την περίοδο από 14.10.1936 έως 22.7.1938.

Σχόλιο: Όπως προκύπτει, ενώ το Βιβλίο Πρακτικών αρχίζει από την 29.5.1936, το Βιβλίο Αποφάσεων αρχίζει από την 14.10.1936. Υπάρχει μια περίοδος, περίπου πέντε (5) μηνών, από 29.5.1936 έως 14.10.1936, που δεν καλύπτεται από Βιβλίο Αποφάσεων του Κ.Σ., διότι δεν υπάρχει ή δεν έχει βρεθεί ή εντοπιστεί. Έτσι δεν έχουμε Αποφάσεις Κ.Σ. για εκείνη.

Για την περίοδο των 5 μηνών, καταγράψω από το Βιβλίο Πρακτικών, τις ημερομηνίες συνεδριάσεων του Κ.Σ. και από τα «θέματα που συζητήθηκαν» μόνο ορισμένα που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την Ιστορία του τόπου και το αντικείμενο του παρόντος. Για την περίοδο που προαναφέρθηκε, θα τα καταχωρίσω στο ΕΙΔΙΚΟ /επόμενο κεφάλαιο, και δεν θα εντάξω τα θέματα αυτά, στα κατ' ιδίαν κεφάλαια του παρόντος πονήματος.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 500, χειρόγραφες όλες, με τίτλο «Βιβλίων Αποφάσεων Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου». Κατ' ακρίβεια για την περίοδο από 22.8.1938 έως 29.6.1940.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 500, χειρόγραφες όλες, με τίτλο «Βιβλίων Αποφάσεων Κ.Σ. από 102/1940». Κατ' ακρίβεια για τις περιόδους: α) 29.6.1940- 24.8.1942 (συγχώνευση με Παλαιό Φάληρο), και, β) 31.8.1945 (ανασύσταση της Κοινότητας) έως 7.6.1946.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 199, χειρόγραφες όλες, με τίτλο «Βιβλίων Πρακτικών από 22.7.1940». Κατ'

ακρίβεια για την περίοδο από 22.7.1940 έως 11.9.1942 (λόγω συγχώνευσης), και, μετά την ανασύσταση από 31.8.1945 έως 6.9.1947.

Σχόλιο: Την 11.9.1942 έγινε η τελευταία συνεδρίαση της διορισμένης Διοικούσας Επιτροπής, καίτοι θα μπορούσε να ισχυρισθεί κάποιος ότι δεν είχε αρμοδιότητα, διότι είχε γίνει νωρίτερα η συγχώνευση της Κοινότητας Καλαμακίου με αυτή του Π. Φαλήρου. Έτσι από την επομένη της 11.9.42, δεν υφίσταται Κοινότητα Καλαμακίου, ως 30.8.1945, που ανασυστάθηκε. Επομένως δεν υπάρχουν Αποφάσεις ή Πρακτικά Δ.Ε. για το χρονικό διάστημα αυτό.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36X0,26, θεωρημένο, σ.1-396, χειρόγραφες όλες, με τίτλο «Κοινότης Καλαμακίου Αθηνών. Βιβλίων Αποφάσεων». Κατ' ακρίβεια για την περίοδο από 14.6.1946 έως 6.8.1947.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 400, χειρόγραφες όλες, με τίτλο «Βιβλίων Αποφάσεων Κ.Σ. από 159/1947». Κατ' ακρίβεια για την περίοδο από 6.8.1947 έως 13.9.1948.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σ. 1- 200, χειρόγραφες 1- 198, με τίτλο «Βιβλίων Πρακτικών από 16.9.1947 ως 5.5.1950». Για τις «Αποφάσεις», κατά το νόμο, έπρεπε να τηρείται άλλο βιβλίο.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 400, χειρόγραφες όλες, με τίτλο «Βιβλίων Αποφάσεων Κοινοτ. Συμβουλίου, από 196/1948». Κατ' ακρίβεια για την περίοδο από 22.9.1948 έως 27.1.1950.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 500, χειρόγραφες όλες, με τίτλο «Βιβλίων Αποφάσεων από 18 (της 27.1.1950)». Κατ' ακρίβεια για την περίοδο από 27.1.1950 έως 16.11.1951.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 400, χειρόγραφες όλες, με τίτλο «Βιβλίων Αποφάσεων από 208/1951. . .». Κατ' ακρίβεια για την περίοδο από 16.11.1951 έως 11.5.1953.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 200, χειρόγραφες όλες, με τίτλο «Βιβλίων Πρακτικών Κ. Σ. από 13.5.1950». Της περιόδου από 13.5.1950 έως 11.5.1953.

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους, διαστάσεων 0,42 X 0,32, θεωρημένο, σελ. 1- 300, χειρόγραφες οι 299, με τίτλο (δυσανάγνωστο, αλλά) «Βιβλίον Πρακτικών Κ.Σ., από 19.5.1953». Κατ' ακρίβεια για την περίοδο από 19.5.1953 έως 5.4.1956.

Σημείωση: Από τις αυτοδιοικητικές εκλογές της 21.11.1954 και με την εγκατάσταση των νέων Αρχών την 22.1.1955 (σ.77), μετατρέπεται σε Βιβλίο «Αποφάσεων και Πρακτικών», όπως επέτασσε το Ν.Δ. 2888/ 30.6/1.7.1954 «Περί κυρώσεως του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος». Χωρίς αυστηρή και συνεπή εφαρμογή, από το Γραμματέα ή τον υπεύθυνο, ίσως λόγω διαφορετικής συνήθειας, ή αδιαφορίας ή έλλειψης γνώσης.

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους, διαστάσεων 0,42 X 0,32, θεωρημένο σελ. 1-500, χειρόγραφες οι 1-336, λοιπές ασυμπλήρωτες/λευκές, με τίτλο (δυσανάγνωστο, αλλά) «Βιβλίον αποφάσεων Κοινοτικού Συμβουλίου». Κατ' ακρίβεια για την περίοδο 11.5.1953- 12.1.1955.

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους, διαστάσεων 0,42 X 0,32, θεωρημένο, σελ. 1- 405, χειρόγραφες 1- 402, με τίτλο «Βιβλίον Πρακτικών - Αποφάσεων». Της περιόδου από 5.4.1956 έως 4.7.1958.

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους διαστάσεων 0,42 X 0,32, θεωρημένο σ. 1-412, χειρόγραφες όλες, με τίτλο: «Βιβλίο Πρακτικών και Αποφάσεων, αρχόμενον από 4.8.1958 και λήγον την . . . (κενό)». Της περιόδου 4.8.1958 – 4.8.1960.

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους, διαστάσεων 0,42 X 0,32, θεωρημένο, σελ. 1- 600, χειρόγραφες 1- 251, λοιπές λευκές, με τίτλο «Βιβλίον 1960 Πρακτικών Κοινοτικού Συμβουλίου, αρχόμενον από υπ αρ. 149/1960 απόφασιν». Της περιόδου από 4.8.1960 έως 4.8.1961.

Σημείωση: Οι καταχωρήσεις στο βιβλίο αυτό, τελειώνουν στη σ.251, και στο «Πρακτικό 12/4.8.61 Αρ. Αποφ. 112 (χωρίς ολοκλήρωση της καταγραφής της)». Οι λοιπές σελίδες λευκές. Αξιοσημείωτο είναι ότι δεκάδες, ίσως και πλέον των εκατό, από τα Πρακτικά και Αποφάσεις του βιβλίου αυτού, είναι ανυπόγραφες από όλους τους υπεύθυνους (πρόεδρο, μέλη του Κ.Σ., και γραμματέα). Υπάρχει εμφανής και παρατεταμένη αμέλεια ή άρνηση στην υπογραφή τους, χωρίς καταχώριση καμίας σχετικής συζήτησης ή αιτιολογίας, πλην ευκαιρια-

κών και αποσπασματικών αναφορών κάποιων μελών. Επίσης, υπάρχει έλλειψη σημειώσεων στο περιθώριο, εάν εγκρίθηκαν ή όχι από τη Νομαρχία.

Σημείωση 2: Από την 4.8.1961 έως 31.12.1961 ΔΕΝ υπάρχει βιβλίο, και οι Απ. 1/...1962 έως 128/ ...1962 ελλείπουν λόγω κατάσχεσης του βιβλίου ή των σελίδων, από τον Εισαγγελέα. Μέχρι την 10.10.1962 που αρχίζει το επόμενο βιβλίο, δηλαδή για δέκα τέσσερες (14) μήνες, ΔΕΝ υπάρχει ή δεν έχει εντοπιστεί βιβλίο, με Πρακτικά ή/και Αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 500, χειρόγραφες 141, λοιπές λευκές, με τίτλο «Βιβλίον Πρακτικών – Αποφάσεων, Κοινοτικού Συμβουλίου». Της περιόδου από 10.10.1962 έως 2.4.1963.

Σημείωση: α) στην πρώτη σελίδα και σειρά του βιβλίου αυτού αναγράφεται: «Συνέχεια του κ α τ α σ χ ε θ έ ν τ ο ς Πρακτικού κατόπιν π α ρ α γ - γ ε λ ί α ς κ. Ε ι σ α γ γ ε λ έ ω ς». Στην ίδια σελίδα είναι γραμμένο: «Αριθ. Πρακτικού . . . (κενό, χωρίς αριθμό). Συνεδρίασις 10^{ης} Οκτωβρίου 1962», Αρ. Αποφάσεως 129/10.10.1962». Τούτο σημαίνει ότι: οι Αποφάσεις από 4.8.1961 έως 31.12.1961 ΔΕΝ υπάρχουν διαθέσιμες προς μελέτη, και δεδομένου ότι κάθε έτος αρχίζει ΝΕΑ ΑΡΙΘΜΗΣΗ, και αφού το παρόν βιβλίο αρχίζει από την 129/10.10.1962, σημαίνει ότι ΚΑΙ οι αποφάσεις από αρ.1 έως 128/1962 ελλείπουν. Για δε το έτος 1963 περιέχονται αποφάσεις από αρ. 1/4.1.1963 έως 50/ 2.4.1963, β) βλέπετε σε επόμενες σελίδες του παρόντος, όπου, έχουν καταχωριστεί συζητήσεις για αρξαμένη / εκκρεμούσα ποινική δίωξη των Προέδρου, Γραμματέα και τη λειτουργική κρίση που υπήρχε στα πλαίσια του Κ.Σ.

Σημείωση 2: Βλ. στο ίδιο κεφ. «Συζητήσεις στο Κ.Σ. για ποινική δίωξη Προέδρου και Γραμματέα κ.ά.», τοποθέτηση του Γ.Τίγκελη, για: α) «πρόχειρα» πρακτικά με κενές γραμμές για μεταγενέστερη συμπλήρωση, β) «επίσημα» πρακτικά που δεν ετηρούντο από έτους και πλέον.

Βιβλίο μικρού μεγέθους 0,29 X 0,20 ΜΗ θεωρημένο, ΜΗ αριθμημένο, με τίτλο «Βιβλίο Πρακτικών Κοινοτικού Συμβουλίου» (= πρόχειρων πρακτικών) για συνεδριάσεις από 4.1.1964 έως 29.6.1964. Περιορισμένης ωφελιμότητας.

Βιβλίο μεσαίου μεγέθους, διαστάσεων 0,36 X 0,26, θεωρημένο, σελ. 1- 400, χειρόγραφες 1-48, λοιπές λευκές, με τίτλο «Βιβλίον Πρακτικών και Αποφάσεων Κοινοτικού Συμβουλίου 1964». Της περιόδου 4.1.1964 έως 1.2.1964.

Σημείωση: Οι στις σ. 1- 42, καταχωρούμενες αποφάσεις, είναι ανυπόγραφες από όλους τους αρμόδιους. Η με αρ. 42, είναι ΚΑΙ ανολοκλήρωτη ή ημιτελής.

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους, διαστάσεων 0,42 X 0,32, θεωρημένο, σ. 500, όλες χειρόγραφες, με τίτλο «Βιβλίον Πρακτικών Συνεδριάσεων Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου Αττικής, από 16 Αυγούστου 1964 έως 4 Φεβρουαριου. 1967».

Βιβλίο μεγάλου μεγέθους, διαστάσεων 0,42 X 0,32, θεωρημένο, σελ. 1- 240, χειρόγραφες 234, με τίτλο «Βιβλίον Πρακτικών Συνεδριάσεων του Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου, από 16 Αυγούστου 1964 έως 13 Δεκεμβρίου 1967».

Σχόλιο: Και τα ΔΥΟ, αμέσως πιο πάνω, βιβλία ορίζονται «Πρακτικών».
Α λ λ ά, α) το ΠΡΩΤΟ έως 4.2.1967 είναι αμιγώς π λ ή ρ ω ν ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ, και β) το ΔΕΥΤΕΡΟ έως 13.12.1967 είναι αμιγώς μ ό ν ο ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ.

Στο ΠΡΩΤΟ, οι αποφάσεις είναι αρχιτεκτονικά δομημένες και πλήρεις (ήτοι: εισήγηση προέδρου, σκεπτικό, απόφαση, όπως και τις προηγηθείσες περιόδους), γραμμένες με τον ίδιο γραφικό χαρακτήρα, και στο περιθώριο αριστερά αναγράφεται, όπως σε όλα, το θέμα και ο αριθμός της απόφασης κι έγκρισης. Τα πρακτικά συνεδριάσεων, δεν αριθμούνται. Αναγράφεται μόνο η ημερομηνία.

Στο ΔΕΥΤΕΡΟ διαπιστώνεται: α) η προεγγραφή, προφανώς από τον υπηρεσιακό γραμματέα, των προκαταρκτικών και των θεμάτων ημερήσιας διάταξης, β) η άφεση κενών γραμμών ανάμεσα στο ένα και το άλλο θέμα, κατά (προ) εκτίμηση αυτού επαρκών, για την καταγραφή των παρόντων κοινοτικών συμβούλων (κ.σ.), των λεχθησομένων και της απόφασης, γ) η συμπλήρωση των κενών γραμμών (κατά τη συνεδρίαση μάλλον, ή εκ των υστέρων με βάση σημειώσεις) από άλλο πρόσωπο και με άλλο γραφικό χαρακτήρα, και δ) η καταγραφή των αποφάσεων, εκτός από εξαιρέσεις, με συνοπτικό τρόπο και συχνά χωρίς επιμέλεια και ακρίβεια στη διατύπωση, και, η παραπομπή, προς συμπλήρωση του «αποφασιστικού» σε έγγραφα ή σχεδιαγράμματα κλπ., τα οποία είναι μάλλον βέβαιο, ότι δεν διατηρούνται στο Αρχείο του Δήμου. Με αποτέλεσμα τη μη πλήρη σύνταξη κάποιων αποφάσεων. Επίσης: 1) στο

αριστερό περιθώριο του Βιβλίου, αναγράφονται αριθμοί, που παραπέμπουν σε αριθμούς αποφάσεων (συμπληρώθηκαν εκ των υστέρων, με βάση το «καθαρό» για διευκόλυνση), και, 2) παύουν να αριθμούνται κατά σειρά, τα πρακτικά συνεδριάσεων, όπως γινόταν έως τότε. Αναγράφεται μόνο η ημερομηνία αυτής.

Από το συσχετισμό των ΔΥΟ βιβλίων, καθίσταται σαφές, ότι το ΠΡΩΤΟ ήταν το «επίσημο» ή «καθαρό» (όπως διατυπώνεται σε απόφαση του Κ. Σ. [βλ. β. 16.8.1964- 13.12.1967 σελ. 197-201, και, κεφάλαιο «Πολιτικός ρόλος Τ.Α.» στο παρόν], ενώ το ΔΕΥΤΕΡΟ ήταν το «π ρ ό χ ε ι ρ ο».

Σημείωση: Τα αποσπάσματα του παρόντος, αντιγράφηκαν από το «καθαρό» σε συσχετισμό/ αντιπαραβολή με το «πρόχειρο». Από το τελευταίο αντιγράφηκαν και αποφάσεις, ή άλλα κείμενα που δεν περιλαμβάνονται στο «καθαρό», λόγω του «κενού» του διαστήματος από 4.2.1967 ως 13.12.1967.

Τα κείμενα των Αποφάσεων - Πρακτικών, αντιγράφηκαν αυτολεξεί στο γλωσσικό ιδίωμα που ήταν γραμμένα στα Βιβλία, δηλαδή στην αυστηρή «καθαρεύουσα» της, τότε, δημοσιοϋπαλληλικής «γλώσσας» της διοίκησης. Επίσης ο αναγνώστης των κειμένων αυτών, πρέπει να μη ξενίζεται και από τις σήμερα εντελώς ανοίκειες ορθογραφικές επιλογές της εποχής εκείνης. Για μερικές, έγινε προσαρμογή στις τρέχουσες ορθογραφικές συνήθειες.

Σημείωση 1: Τα υπάρχοντα βιβλία του ΔΗΜΟΥ Αλίμου (συστάθηκε το 1968 από τη Χούντα 1967, το πρώτο υπάρχον είναι για την περίοδο 15.7.70– 18.2.1972, άρα ελλείπουν τα ενδιάμεσα), δεν ερευνήθηκαν ή μελετήθηκαν. ΔΕΝ αποτελούν αντικείμενο του παρόντος πονήματος, που πραγματεύεται Μ Ο Ν Ο τις Αποφάσεις και Πρακτικά της Κοινότητας Καλαμακίου.

Α Ν Α Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ω Σ Η για όλα τα πιο πάνω Βιβλία της Κοινότητας:

Σ υ ν ο π τ ι κ ή κατάσταση «καλυπτομένων» περιόδων

Βιβλία ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ή ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ή Πρακτικών και Αποφάσεων

29.5.1936 έως 22.7.1940

14.10.1936 έως 22.7.1938

22.8.1938 έως 29.6.1940

22.7.1940- 24.8.1942(συγχώνευση) και 31.8.1945 (ανασύσταση)- 7.6.1946

22.7.1940 έως 11.9.1942 και 31.8.1945 έως 6.9.1947

14.6. 1946 έως 6.8.1947

6.8.1947 έως 13.9.1948

16.9.1947 έως 5.5.1950

22.9.1948 έως 27.1.1950

27.1.1950 έως 16.11.1951

16.11.1951 έως 11.5.1953

13.5.1950 έως 11.5.1953

19.5.1953 έως 5.4.1956

11.5.1953 έως 12.1.1955

5.4.1956 έως 4.7.1958

4.8.1958 έως 4.8.1960

4.8.1960 έως 4.8.1961

10.10.1962 έως 2.4.1963

4.1.1964 έως 1.2.1964

4.1.1964 έως 29.6.1964

16.8.1964 έως 4.2.1967 «καθαρό»

16.8.1964 έως 13.12.1967 «πρόχειρο»

Άρα Ε Λ Λ Ε Ι Π Ο Υ Ν ή ΔΕΝ ΕΝΤΟΠΙΣΤΗΚΑΝ για τις περιόδους:

Από την ίδρυση της, την 9.11.1927 έως τον 5.1936 ΔΕΝ εντοπίστηκαν Βιβλία.

Για την περίοδο 29.5.1936 έως 14.10.1936, υπάρχει βιβλίο Πρακτικών, ελλείπει Αποφάσεων.

4.8.1961 έως 31.12.1961

Από Αποφ.1/....1962 έως Απ.128/....1962 (η 129 έχει ημερομηνία συνεδρίασης 10.10.1962), ελλείπουν, λόγω κατάσχεσης από τον Εισαγγελέα.

2.4.1963 έως 4.1.1964

1.2.1964 έως 16.8.1964

Ήταν και είναι γνωστό ότι, σημαντικό μέρος των Αρχείων του Δήμου, είχαν για χρόνια εναποτεθεί στον υπόγειο χώρο του Πολιτιστικού Κέντρου Δήμου Αλίμου, στη Λεωφόρο Ιωνίας 96, όπου φυλάσσονταν. Το Χειμώνα του 1999 μετά από πλημμυρικά καιρικά φαινόμενα, υπερχείλισε η Λ. Ιωνίας και τα νερά κατέκλυσαν το υπόγειο αυτό. Με αποτέλεσμα να καταστραφεί σημαντικό μέρος του φυλασσόμενου Αρχείου. Δεν έγινε τότε, διότι μάλλον ήταν αδύνατη, καταγραφή των συγκεκριμένων αρχείων που καταστράφηκαν. Μεταξύ αυτών και πολλά Βιβλία Πρακτικών και Αποφάσεων των Κ.Σ. και Δ.Σ., τα αρχεία/φάκελοι για την ΕΛΒΙΟΠ και άλλα. Προσδοκώ ότι από άλλα έγγραφα του Αρχείου του Δήμου, θα μπορέσει να αναπληρωθεί το υπάρχον κενό, και να επισημανθούν και άλλες αποφάσεις για τη συγκρότηση της Κοινότητας.

«Βιβλίον Πρακτικών: από 29.5.1936 έως 14.10.1936

Θέματα που συζητήθηκαν (και δεν υπάρχουν αποφάσεις)

*** Σύνθεση Κ.Σ.: Πρόεδρος Α. Κοτοπούλης, μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου (πιο κάτω: Κ.Σ.) Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος:

*** Ημερομηνία συνεδρίασης: «29 Μαΐου 1936», χωρίς αριθμό Πρακτικού. α) «επί του πρώτου θέματος περί της γενομένης προσφοράς της Πανεργατικής Ενώσεως Καλαμακίου, εγκρίνει παμψηφεί δια τους εν τω σκεπτικώ της υπ' αρ. 63 αποφάσεως αναφερομένους λόγους την απόρριψιν ταύτης ως επιζημίου και ασυμφόρου εις την Κοινότητα» [βλ. και συνεδριάσεις 9.7.1936 και 1.8.36], β) «εγκρίνει πίστωσιν... δια την... προμήθειαν ύδατος προς χρήσιν των θαλασσίων λουτρών», γ) «την πρόσληψιν του Κ. Κοσμίδου δια την κατάρτισιν του μητρώου αρρένων, απαλλάσσει των καθηκόντων τούτων τον κοινοτικόν γραμματέα», δ) «εγκρίνει τα πρακτικά δια την εκμετάλλευσιν των πλωτήρων εις τα λουτρά Αλίμου και Κεντρικά ... δια το ποσόν των δραχ. 8.000», ε) «εγκρίνει ... δια την αποκλειστικήν είσοδον φωτογράφων εις τα λουτρά Πικροδάφνης δια δραχ. 8.000», στ) «εγκρίνει παμψηφεί τον τρόπον βεβαιώσεως του τέλους επί της καθαριότητος».

*** «Αριθμός Πρακτικού 11, Ημερομηνία συνεδρίασεως 10^η Ιουνίου 1936». «Ο Πρόεδρος εκθέτει ότι εξωδίκως επληροφορήθη ότι υπό της αρμοδίας υπηρεσίας του Υπουργείου Συγκοινωνίας, απεφασίσθη η επέκτασις του δικτύου υδρεύσεως δι' ενός κεντρικού αγωγού μήκους 1.500, ενώ δια της σχετικής Πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου είχαν εγκριθεί η μέχρις Αλίμου επέκτασις, αναφέρει δ' επίσης διάβημα των κατοίκων του εγκαταλελειμένου τμήματος δι' ου εντόνως διεμαρτυρήθησαν δια την μελετωμένην εγκατάλειψιν του τμήματός των ανερχομένου μόλις εις 850 μέτρα» ... Το Κ.Σ.... αποφαίνεται όπως διαμαρτυρηθεί ... δια την μελετωμένην αδικίαν».

*** «Αριθμός Πρακτικού 12, Ημερομηνία συνεδρίασεως 20 Ιουνίου 1936». α) «... αναφέρει ότι κατόπιν τηλεφωνικής (προφορικής) συνεννοήσεως μετά του Τμηματάρχου της Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων, επληροφορήθη ότι το Συμβούλιον ταύτης, τεθέντος σχετικού ερωτήματος παρά της Νομαρχίας Αττι-

κοβιοωτίας περί του δικαιώματος εκμεταλλεύσεως των κυλικείων
 απεφάνθη τούτο ότι δύναται η Κοινότης να εκμεταλλευθή τα κυλικεία ως
 σχετιζομένη με την εν γένει επιχείρησίν των. Ο κ. Ι. Γερουλάνος λέγει
 ότι έχει την γνώμην να περιορισθή η δημοπρασία μεταξύ των παρα-
 κειμένων καταστηματαρχών ούτως ώστε να μη εισχωρήσουν ξένοι εις
 την δημοπρασίαν . . . Το Κ.Σ. . . αποφαινεται παμφηφεί όπως, καίτοι δια
 της υπ' αρ. 63 αποφάσεως απεφάνθη κατά της εγκαταστάσεως
 κυλικείων, παραχωρήθη το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως των κυλικείων
 κατόπιν δημοπρασίας, καταρτίζει δε την σχετικήν διακήρυξιν ...», β) «εγκρίνει
 πίστωσιν δραχ.23.000 δια την . . .κατασκευήν μίας σιδηράς εξέ-
 δρας εις τα Κεντρικά λουτρά . . .», γ) «εγκρίνει την καταβολήν του ποσού
 δι' αξίαν κατασκευασθείσης εξέδρας εις τα λουτρά Αλίμου ...», β) «εγκρί-
 νει την καταβολήν ... δραχ. 2.755 δια την αξίαν υδραυλικών εγκαταστά-
 σεων εις τα λουτρά Αλίμου και προμήθειαν δύο υδαταποθηκών ...».

*** Αριθμός Πρακτικού 13, Ημερομηνία συνεδριάσεως 4 Ιουλίου 1936». « . . .
 εγκρίνει . . .την πληρωμήν του κ. Ιω. Παπαϊωάννου αποζημιώσεως
 δρχ. 3.867 δια προσφερθείσας παρ' αυτού υπηρεσίας από της 1^{ης} Νοεμβρίου
 1935 μέχρι 22 Ιουνίου 1936 καθ' ήν έδωσεν τον νενομισμένον όρκον
 ενώπιον του Ειρηνοδίκου. . .». [απορία = υπάλληλος που μονιμοποιήθηκε;].

*** Αριθμός Πρακτικού 14, Ημερομηνία Συνεδριάσεως 9 Ιουλίου 1936». « . . .
 αποφαινεται παμφηφεί ότι εμμένει επί της υπ' αρ. 63 αποφάσεως περί
 απορρίψεως της προσφοράς της Πανεργατικής Ενώσεως δια την
 εκχώρησιν του δικαιώματος παρέχων (ορθό= παροχών;) υπηρεσίας εις
 τους λουομένους των κοινοτικών λουτρών και ατεί την υπό της Νομαρχίας
 ανάκλησιν της υπ' αρ. 26515 διαταγής» (βλ. και συνεδρ. 29.5.1936).

***Αριθμός Πρακτικού 15, Ημερομηνία Συνεδριάσεως 1 Αυγούστου 1936. α)
 «Κατά την επικύρωσιν και υπογραφήν των πρακτικών, αποφάσεων των προ-
 ηγουμένων συνεδριάσεων ο κ. Δρακόπουλος διαμαρτύρεται δια την
 τεθείσαν φράσιν εις το σκεπτικόν της υπ' αρ. 63 αποφάσεως δι' ής χαρακτηρί-
 ζεται ότι μέλη τινα της Πανεργατικής Ενώσεως εμφορούνται υπό κομ-
 μουνιστικών αρχών, δηλοί δε ότι δεν συμφωνεί με την παράγρα-
 φον ταύτην καθόσον δεν γνωρίζει κατά πόσον υπάρχουν εις την Πανεργατι-

κήν Ενωση κομμουνιστάι./ Ο κ. Πρόεδρος λέγει ότι δεδομένου ότι αι αποφάσεις και τα πρακτικά υπογράφονται εκ των υστέρων, δ ε ν είναι δυνατόν να επέλθη μ ε τ α β ο λ ή εις την σχετικήν απόφασιν, ήτις ήδη υπεβλήθη εις την Νομαρχίαν./ Ο κ. Δρακόπουλος λέγει ότι θα υπογράψη την υπ' αρ. 63 πράξιν επειδή δεν δύναται να μεταβληθή, δεν παύει όμως να έχη τας επί της αναφερθείσης παραγράφου α ν τ ι ρ ρ ή σ ε ι ς τ ο υ. Ο κ. Ιω. Γερουλάνος αναφέρει ότι κατά την γενομένην συνεδρίασιν εις το Γραφείον Σχεδίου Πόλεως, της Επιτροπής του πλάτους των πεζοδρομίων, ή ς αποτελεί μ έ λ ο ς συνεπεία αποφάσεως του Κοινοτικού Συμβουλίου, προυτάθη όπως εφαρμοσθήσιν αι διατάξεις αι κ α θ ο ρ ι σ θ ε ί σ α ι δια την Ν έ α ν Σ μ ύ ρ ν η ν, καταθέτει δε και το σχετικόν διάγραμμα, εν ώ αναφέρονται τα πλάτη των πεζοδρομίων και η δ ι α τ ο μ ή τ ω ν ο δ ώ ν, προσθέτει δε ότι επειδή δεν υπάρχει χ ω ρ ο - σ τ ά θ μ ι σ ι ς των οδών δέον να γίνηται εκάστοτε ο καθορισμός των λεπτομερειών των πεζοδρομίων κατά την κατασκευήν τοιούτων έως ότου πραγματοποιηθή η γενική το Σχέδιον (ορθό= του Σχεδίου;;) χωροστάθμισις. Ως προς την π α ρ α λ ι α κ ή ν λεωφόρον παρατηρείται ότι το κ α τ ά σ τ ρ ω μ α αυτής κατά την κατασκευήν δ ε ν εγένετο συμφώνως τω Σχεδίω Καλαμακίου, δι' ο εις πολλά σημεία πλησιάζει τ ό σ ο ν π ο λ ύ την οικοδομικήν γραμμήν ώστε δ ε ν δ ύ ν α ν τ α ι να κατασκευασθώσι πεζοδρόμια, δια τούτο εξητήθη ακριβές σχέδιον και διατομαί της λεωφόρου παρά του Ταμείου Μονίμων Οδοστρωμάτων εις τρόπον ώστε να δύναται να γίνη η δέουσα μελέτη. Ο κ. Γερουλάνος αναφέρει επίσης ότι ε δ ή λ ω σ ε ν εις την Επιτροπήν την α κ ύ ρ ω - σ ι ν του τμήματος του Σχεδίου υπό του Συμβουλίου της Ε π ι κ ρ α τ ε ί α ς, ο αντιπρόσωπος όμως του Γ. (ενικού) Σχεδίου Πόλεως εδήλωσε ότι τούτο δεν εμποδίζει την Επιτροπήν, εφ' ή ς η συζήτησις εγένετο βάσει του υφισταμένου σχεδίου».

***Αριθμός Πρακτικού 16, Ημερομηνία Συνεδριάσεως 10 Αυγούστου 1936. α) « .. ψηφίζει παμψηφεί τον διορισμόν του κ. Α. Αυγίτου ως δ ι κ η γ ό ρ ο υ όπως παραστή κατά την εκδίκασιν της π ρ ο σ φ υ γ ή ς της Κ ο ι ν ό τ η τ ο ς Κ ο μ ν η ν ώ ν κατά της εκθέσεως κ α θ ο ρ ι σ μ ο ύ ο ρ ί ω ν», β) «εγκρίνει . . . την προσφοράν . . . δια την αποκλειστικήν πώλησιν π α γ ω τ ώ ν εις τα λουτρά Αλίμου. . .», γ) «εγκρίνει ... την απαλλαγήν του Γ. Γκούμη του επιβληθέντος τέλους καθαριότητος . . . και του φόρου αμέσου εράνου . . . ως κ α τ α-

στραφέντος εκ του ενσκήψαντος κατά τον παρελθόντα Οκτώβριον κυκλώνοσ ...». [Σχόλιο: *Λίγες ημέρες μετά την 4^η Αυγούστου 1936. Καμία απόφαση ή έστω αναφορά, για την κήρυξη της δικτατορίας του Ιω. Μεταξά. Ήταν όλοι πολιτικά ευχαριστημένοι, γι' αυτό εκδίδανε δοξαστικά ψηφίσματα (βλ. στο παρόν, και, Α.Θ. Πολιτικές αποφάσεις-ψηφίσματα, 2021)].*

*** Αριθμός Πρακτικού 17, Ημερομηνία Συνεδριάσεως 31 Αυγούστου 1936. Συνηθισμένα διαχειριστικά θέματα για την αντιμετώπιση της καθημερινότητας.

*** Αριθμός Πρακτικού 18, Ημερομηνία Συνεδριάσεως 19 Σεπτεμβρίου 1936.

α) «εγκρίνει παμψηφεί την επιβολήν προστίμου . . . εις τον εργολάβον της καθαριότητος επί παραβάσει . . . ήτοι διότι επί μίαν εβδομάδα διέθεσε έν μόνον κάρρον δια την ενέργειαν καθαριότητος αντί των δύο άτινα υπεχρεούτο ...», β) « . . .εγκρίνει ... όπως υποχρεωθώσιν οι παρόδιοι ιδιοκτήται των οικοπέδων και οικιών των ευρισκομένων επί της παραλιακής λεωφόρου και κατασκευάσωσιν το προ του κτήματός των πεζοδρόμιον . . .εν περιπτώσει δε μη συμμορφώσεώς των, την μερίμνη και εις βάρος των υποχρέων υπό της Κοινότητος κατασκευήν των . . .», γ) « . . .εγκρίνει . . . πίστωσιν ... δια την μετατόπισιν ενός λαμπτήρος του κοινοτικού φωτισμού δια την καλυτέραν εξυπηρέτησιν των κατοίκων τούτων. . .», δ) « ...εγκρίνει παμψηφεί τα δια των από 12 Φεβρουαρίου και από 17 Μαρτίου ε.έ. διαταγμάτων εγκριθέντα σχέδια ρυμοτομίας των συνοικισμών Τράχωνες και Αλίμου ως ταύτα αναφέρονται εις τα σχετικά ρυμοτομικά σχέδια...».

Σημείωση: Α.- ΑΛΙΜΟΣ: α) ΦΕΚ 331 Α/30.10.1925 εγκρίθηκε το σχέδιο εξοχικού συνοικισμού «Αλιμος», β) ΦΕΚ 93Α/12.2.36 τροποποιήθηκε το σχέδιο του συνοικισμού «Αλιμος». Β.- ΤΡΑΧΩΝΕΣ: α) ΦΕΚ 152 Α/13.5.26 εγκρίθηκε το σχέδιο του εξοχικού συνοικισμού «Τράχωνες», β) ΦΕΚ 139 Α/ 23.3.36 αναθεωρήθηκε το σχέδιο Τραχώνων, γ) ΦΕΚ 202^Α/9.9.1949 τροποποιήθηκε το άνω σχέδιο, δ) ΦΕΚ 104^Α/22.4.1950 επεκτάθηκε το άνω σχέδιο, ε) ΦΕΚ 42 Α/ 12.3.1954 τροποποιήθηκε το άνω σχέδιο, στ) ΦΕΚ 79 Α/2.3.1956 μείωση εμβαδών εις Τράχωνας (βλ. περισσότερα κεφ. «ΦΕΚ εντάξεων κλπ», σ. 352).

Σχόλιο 2: Παρών στη συνεδρίαση και ο Ιω. Γερουλάνος, ο οποίος και υπερψήφισε, παρ'ά το άρθρο 40 της Κωδικοποίησης 1936 (βλ. πιο κάτω),

που απαγορεύει τούτο σε αυτόν: «όστις ο ίδιος ή του οποίου συγγενής αυτού μέχρι δευτέρου βαθμού έχει χρηματικόν συμφέρον», και θεωρεί και χαρακτηρίζει τον συμμετασχόντα στη συνεδρίαση και ψηφίσαντα την απόφαση ως «παρὰ νόμῳ ἢ σὰν τὰ κοινοτικόν σύμβουλον». Ο Ιω. Γερουλάνος και οι συγγενείς του (πατέρας κι αδέρφια του), που είχαν συστήσει την εταιρία τους «Κτήμα Τράχωνες Α.Ε.», είχαν χρηματικό συμφέρον από την απόφαση, αφού τα αγροτεμάχια που είχαν, μετατρέπονταν σε οικόπεδα, με υψηλή αύξηση της αξίας τους. Παρ' όλα αυτά παρανόμησε.

*** Αριθμός Πρακτικού 19, Ημερομηνία Συνεδριάσεως 23 Σεπτεμβρίου 1936.

α) . . . εγκρίνεται ψήφισμα προς τον «Μέγαν Κυβερνήτην και Αναδημιουργόν», «εκφράζεται η ευγνωμοσύνη και αφοσίωσις», «δια το συντελεσθέν έργον της αναδημιουργίας» κλπ, το οποίο βλ.σε Α.Θ. «Κοινότητα Καλαμακίου ... Πολιτικές αποφάσεις – ψηφίσματα, 2021, σ. 85, β) «. . . εγκρίνει παμψηφεί την τροποποίησιν του σχεδίου ρυμοτομίας, ήτοι την διάνοιξιν οδού πλάτους 8 μέτρων, επί του 132 οικοδομικού τετραγώνου του εγκεκριμένου σχεδίου ρυμοτομίας κατ' επέκτασιν της οδού Α φ ρ ο δ ί τ η ς».

*** Αριθμός Πρακτικού 20, Ημερομηνία Συνεδριάσεως 14 Οκτωβρίου 1936. α) «. . . εγκρίνει ... όπως εκπονηθώσι υπό της Αρχιτεκτονικής Υπηρεσίας, σχέδια εξωραϊσμού του παραλιακού χώρου ίνα καταστή δυνατός ο εξωραϊσμός τούτου, της μόνης φυσικής καλλονής ήν έχει να επιδείξη η Κοινότης ...», β) εγκρίνει . . . όπως υποχρεωθούν οι ιδιοκτήται οικοπέδων εχόντων πρόσοψιν επί της παραλιακής λεωφόρου (Κ. Λογοθετοπούλου) και περιτοχίσει ταύτα υποχρεούμενοι προς τούτο υπό της Αρμοδίας Αρχής ...», γ) «. . . καθορίζει ώ ρ α ς ε ρ γ α σ ί α ς του κοινοτικού καταστήματος π.μ. 7.30 – 12 και μ.μ. 3 - 6».

Σχόλιο: Από το Βιβλίο Πρακτικών αυτό [β- 29.5.36–22.7.40], τις εγγραφές θεμάτων που συζητήθηκαν σε επόμενες συνεδριάσεις, δ εν τις καταγράφω. Αφού έχει γίνει επιλογή των αποφάσεων, από το Βιβλίο αυτών της περιόδου 14.10.1936 έως 22.7.1938, και καταχώρισή τους στα οικεία κεφάλαια.

Μέρος δεύτερο

Θεσμική συγκρότηση της Κοινότητας

Σύσταση της Κοινότητας και μεταβολές

Μιχαήλ Γ. Χουλιάρκης: «Γεωγραφική, διοικητική και πληθυσμιακή εξέλιξις της Ελλάδος 1821-1971», τόμος Α' μέρος Ι, Εθνικόν Κέντρον Κοινωνικών Ερευνών-ΕΚΚΕ, Αθήνα 1973. ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ Ταξιθετικός Αρ. ΙΣΤ 897 ΥΥ.

σ.215: «Οι Οργανισμοί της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως κατά την περίοδον της Βασιλείας Γεωργίου Α'. Πίναξ 8. Οι από της συστάσεως του Ελληνικού Κράτους λειτουργούντες δήμοι και ο χρόνος καθ' όν έκαστος ελειτούργησε (1836-1911)... .Αθηναίων Αττικής (1836-1912) [σε παραπομπή: «Ελειτούργησε από το 1835. Οι δήμοι. . .Αττικής, Λειβαδείας, Αρκαδίας, Μεσολογγίου κλπ, από το 1835, η οριστική όμως διαμόρφωσις τούτων επραγματοποιήθη τω 1836. . .]».

σ. 223: «Α. Νομός Αττικής και Βοιωτίας. Ι. Επαρχία Αττικής. 1) Δ. Αθηναίων: Αθήναι, Αμαρούσιον, Ηράκλειον, Καρράς, Κηφισσιά, *Μπραχάμι*, Νέα Λιόσια, *Παλαιόν Φάληρον*, *Τράχωνες*, Χαλάνδριον. Εις την πόλιν των Αθηνών περιλαμβάνονται και οι κάτωθι οικισμοί, ών τινες κείνται εγγύτατα της πόλεως, άλλοι δε απώτερον: Αγία Ελεούσα, Άγιος Ιωάννης Ρέντης, *Άγιος Κοσμάς Πικροδάφνη . . . Χασάνι. . . .*».

Μιχαήλ Γ. Χουλιάρκης: «Γεωγραφική, διοικητική και πληθυσμιακή εξέλιξις της Ελλάδος 1821-1971», τόμος Α' μέρος ΙΙ, Πραγματικός πληθυσμός των απογραφών 1848-1911, Εθνικόν Κέντρον Κοινωνικών Ερευνών-ΕΚΚΕ, Αθήνα 1974. ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ Ταξιθετικός Αριθμός ΙΣΤ 897 ΥΥ.

Α.Θ. Για τις απογραφές των ετών 1848-1851 (σ.1), 1852-1855 (σ.10), 1856 (σ.19), 1861 (σ.28), 1870 (σ.38), δεν αναγράφεται ειδικότερα οποιαδήποτε περιοχή («οικισμός») που να απογράφηκε χωριστά και να αφορά την περιφέρεια της Κοινότητας Καλαμακίου ή του Δήμου Αλίμου ή όμορη.

σελ. 50: «Πίναξ 13. Πληθυσμός κατά νομούς, επαρχίας, δήμους και οικισμούς, δια το έτος 1879. Νομοί και επαρχίαι. Αττικής και Βοιωτίας, Αττικής. Δήμοι και οικισμοί. . .Καράς, Τ ρ ά χ ω ν ε ς, Μπραχάμι, Χασάνι, Κασιποδού, α π ό κ ο ι ν ο ύ, πληθυσμός 275.

σ. 108: Πίναξ 14. Πληθυσμός κλπ, δια το έτος 1889. Αττική και Βοιωτία, Δήμοι και οικισμοί . . .Τράχωνες, πληθυσμός 60 [και Μπραχάμι 276, Χασάνιον 33].

σ. 174: Πίναξ 15. Πληθυσμός κλπ . . .δια το έτος 1896. Νομός Αττικής. Δήμοι και οικισμοί - πληθυσμοί: Α γ ι ο ς Κ ο σ μ ά ς 3, Καρράς 75, Μπραχάμι 388, Π ι κ ρ ο δ ά φ ν η 10, Τ ρ ά χ ω ν ε ς 66, Χασάνι 23.

σελ. 263: Πίναξ 17. Πληθυσμός κλπ... δια το έτος 1907. Νομός Αττικής. Δήμοι και οικισμοί. Καρράς 65, Μπραχάμι 517, Τράχωνες 71, Φάληρον Παλαιόν 586. [σε παραπομπή: «Εν τω πληθυσμώ της πόλεως των Αθηνών 175.430 περιλαμβάνονται και οι κάτοικοι των εξής οικισμών, ών τινες μεν κείνται εγγύτατα αυτής, άλλοι δ' απώτερον. . .Αγιος Κοσμάς 20, Πικροδάφνη 13, Χασάνι 27].

Μιχαήλ Γ. Χουλιάρκης: «Γεωγραφική, διοικητική και πληθυσμιακή εξέλιξις της Ελλάδος 1821-1971», τόμος Β', Εθνικόν Κέντρον Κοινωνικών Ερευνών, Αθήνα 1975. ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ Ταξιθετικός Αριθμός ΙΣΤ 897 ΥΥ.

σ.1: «Κεφάλαιον πρώτον. Σύστασις και οργάνωσις των πρώτων κοινοτήτων. Νόμος ΔΝΖ' 1912 (υπ' αρ.4057) της 10.2.1912 «Περί συστάσεως δήμων και κοινοτήτων» (ΦΕΚ 58/14.2.1912). Άρθρον 1. Δήμοι είναι: α) αι πρωτεύουσαι των νομών, β) αι πόλεις αι έχουσαι άνω των 10.000 κατοίκων. Άρθρον 2. Πας μόνιμος **ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ** έχων υπέρ τους 300 κατοίκους κ α ι σ χ ο λ ε ί ο ν στοιχειώδους εκπαιδεύσεως αποτελεί ιδίαν κοινότητα . . Ι. Επαρχία Αττικής. 1) Δ. Αθηναίων (τ. δ. Αθηναίων): Αθήναι, Αμαρούσιον, Ηράκλειον, Καρράς, Κηφισιά, Μπραχάμι, Νέα Λιόσια, Παλαιόν Φάληρον, Τ ρ ά χ ω ν ε ς, Χαλάνδριον, Κουκουβάουνες. 2) Δ. Πειραιώς (τ.δ. Πειραιώς): Πειραιεύς, Λιμήν

Πειραιώς, Καστέλλα, Ρέντη, Νέον Φάληρον, Α γ ι ο ς Γ ε ώ ρ γ ι ο ς (Λ ο ι -
μ ο κ α θ α ρ τ ή ρ ι ο ν) (ν η σ ί ς)».

Σχόλιο Α.Θ. Η νησίδα «Αγιος Γεώργιος» βρίσκεται στο θαλάσσιο στενό της Σαλαμίνας, στα Παλούκια, (το 1960 με επιχωματώσεις «ενώθηκε» με αυτή) είναι κατάφυτη, με χαμηλά ισόγεια κτίσματα άλλων εποχών. Λειτουργήσε για πολλά χρόνια (το 1865 έγινε ανακαίνιση κτιρίων) ως λοιμοκαθακτήριο του λιμανιού του Πειραιά. Αυτά υπήρχαν σε όλα τα μεγάλα λιμάνια του κόσμου, και της Ελλάδας π.χ. Ερμούπολης Σύρου (σώζεται ερειπωμένο). Αφού ήταν υποχρεωτική η καραντίνα των ταξιδιωτών που έρχονταν από λιμάνια προσβεβλημένα από επιδημίες, για σαράντα ημέρες («une quarantaine de jours..»). Η αρχαία αυτή πρακτική, έσβησε μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

[[Ακαδημία Αθηνών, Χρηστικό Λεξικό της Νεοελληνικής γλώσσας, τ.4, σ.645: «λοιμοκαθακτήριο,ουσ. (ουδ.) (παλαιοτ.) ειδικός χώρος λιμανιού για απομόνωση και υγειονομικό έλεγχο του πληρώματος και των επιβατών πλοίων που έρχονταν από χώρες όπου είχε εκδηλωθεί επιδημική ασθένεια. Βλ. καραντίνα [<γαλλ. lazaret]. «καραντίνα»: ουσ.,(θελ.), προληπτική απομόνωση για την αποτροπή εξάπλωσης μεταδοτικής ασθένειας και η αντίστοιχη χρονική περίοδος, γεν. κάθε μορφή αποκλεισμού [<ιταλ. quarantina]. Λεξ. Γ.Μπαμπινιώτη, 1998, σ. 843: «καραντίνα: 1. Σύνολο υγειονομικών μέτρων που συνίστανται στην προληπτική απομόνωση πλοίων, ατόμων, ζώων ή ολόκληρων περιοχών, όταν υπάρχουν υποψίες ή ενδείξεις, ότι είναι φορείς μεταδοτικών ασθενειών.. . ΕΤΥΜ. ιταλ. Quarantine, περίοδος επιφυλακής και απομόνωσης σαράντα ημερών, στην οποία ετίθεντο τα πληρώματα των πλοίων, προτού τους επιτραπεί να αποβιβαστούν, μεσ. γαλ. quarantaine, πβ. quarant/σαράντα»]].

Τα στοιχεία αυτά καταγράφονται από εμένα, με σκοπό την ανατροπή των ισχυρισμών του Κώστα Μπίρη, «Αι τοπωνυμία της πόλεως και των περιχώρων των Αθηνών», έκδοση Υπουργ. Πολιτισμού (Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων), 2006, β. Αρχ. Ετ. Ταξ. CJ 14/70], ότι το τοπωνύμιο «Ελληνικό» «προέκυψε μετά το 1900 εκ παρετυμολογίας της προϋπαρχούσης ονομασίας «Λοιμικό»», διότι, τάχα, υπήρχε, στην περιοχή του, «Λοιμοκαθακτήριο», ισχυρισμός που δεν επιβεβαιώνεται από καμία πηγή. Ωστε, να εμπεδωθεί ως κοινή συνείδηση, ότι η ονομασία «Ελληνικό» οφείλεται στο «ταφικό μνημείο». Δυστυ-

χώς η άποψη αυτή αναπαράγεται και από άλλους, χωρίς έρευνα και μελέτη (βλ. Α.Θ. β. «Το Θεμέλιο Αλίμου», κεφάλαιο: Ελληνικό- Αεροδρόμιο κ.ά.).

σελ.226: «Τοπική Αυτοδιοίκησης κατά τους χρόνους της Δημοκρατίας. Δ. (ιάταγμα) 16.2.1925 (ΦΕΚ 48/27.2.1925). Αναγνωρίζονται ως κοινότητες εν τω νομώ Αττικής και Βοιωτίας, ως εξής: Εν τω νομώ Αττικής και Βοιωτίας. 1) .. 2) . . 3) . . 4) . . 5) Ο συνοικισμός Μπραχάμι υπό το όνομα Κοινότης Μπραχαμίου με έδραν τον ομώνυμον συνοικισμόν, αποσπώμενος του δήμου Αθηναίων. Εις την κοινότητα Μπραχαμίου ενούνται και οι συνοικισμοί Αγία Βαρβάρα, Κατσιπόδι, *Πικροδάφνη* και *Αγιος Κοσμάς*, αποσπώμενοι του δήμου Αθηναίων. . 7) Ο συνοικισμός Παλαιόν Φάληρον υπό το όνομα Κοινότης Παλαιού Φαλήρου με έδραν τον ομώνυμον συνοικισμόν, αποσπώμενος του δήμου Αθηναίων». [[σημείωση: όχι ως «συνοικισμός», αλλά ούτε ως «θέση» ΔΕΝ καταγράφεται το Καλαμάκι]].

σ. 304: «Δ. 4.11.1927 (ΦΕΚ 243/9.11.1927). Οι οικισμός *Καλαμάκι* της κοινότητος Μπραχαμίου αναγνωρίζεται εις ιδίαν ομώνυμον κοινότητα (νομός Αττικής και Βοιωτίας)».

σ. 325: *σημ.Α.Θ.*: Στην καταγραφή δεν περιλαμβάνονται τα Διατάγματα για τις αναγνωρίσεις των συνοικισμών Αργυρούπολης και Ελληνικού της 16.5.1928.

σ.347: «Δ. 4.7.1929 (ΦΕΚ 221/6.7.1929). «Περί αναγνωρίσεως κοινοτήτων». Αναγνωρίζονται ως κοινότητες οι κάτωθι συνοικισμοί ως εξής: . . Β' Εν τη επαρχία Αττικής. . . .30) Ο συνοικισμός Κομνηνά υπό το όνομα κοινότης Κομνηνών και έδραν τον ομώνυμον συνοικισμόν αποσπώμενον της κοινότητος Καλαμακίου εις την περιφέρειαν της οποίας κείται. . . .».

σ.358: «Δ. 8.3.1930 (ΦΕΚ 80/14.3.1930). Ο οικισμός Ελληνικό της κοινότητος Καλαμακίου, αναγνωρίζεται εις ιδίαν ομώνυμον κοινότητα (επαρχία Αττικής)».

σ. 401: «Περίοδος 1936. Σύστασις διοικήσεως πρωτευούσης. Α.Ν. υπ' αρ. 44 της 29.8.1936 (ΦΕΚ 379/31.8.1936) «Περί συστάσεως της διοικήσεως της πρωτευούσης».. . . άρθρον 1: 1) Συνιστάται εν Αθήναις οργανισμός υπό τον τίτλον διοίκησης της πρωτευούσης, αποτελών ίδιον νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου. Η περιφέρεια αυτής είναι η των πόλεων Αθηνών και Πειραιώς

και των εξ αυτών αποσπασθέντων δήμων Βύρωνος, . . . Παλαιού Φαλήρου, Ελληνικού, Κομνηνών, Γλυφάδας, Αγίου Δημητρίου. *Καλαμακίου*...».

Σχόλιο Α.Θ.: Επισημαίνεται ότι, αισχυντηλώς, ο συγγραφέας αναγράφει αορίστως «περίοδος 1936», ενώ, ιστορικά, πρόκειται για την περίοδο της δικτατορίας του Μεταξά (4.8.1936). Άλλωστε ο Α.Ν. δημοσιεύτηκε την 31.8.36. Ο «Οργανισμός Διοικήσεως Πρωτεύουσας», Α.Ν.44/1936, τροποποιήθηκε με Α.Ν. 1210/1938, ίσχυσε ουσιαστικά μέχρι την κατάληψη της Ελλάδας από τα Γερμανικά Στρατεύματα Κατοχής (Απρίλιος 1941). Διοικητής Κων. Κοτζιάς.

σ.415: «Περίοδος ξενικής κατοχής. Ν.Δ. υπ' αριθμ. 1465 της 16.5.1942 (ΦΕΚ 163/27.6.1952 (ορθό: 1942)) «Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων της δημοτικής και κοινοτικής νομοθεσίας» . άρθρον 18: 1) Η κοινότης Παλαιού Φαλήρου, αναγνωρίζεται εις δήμον υπό το όνομα δήμος Παλαιού Φαλήρου, με περιφέρειαν και έδραν την της ομωνύμου κοινότητος. 2) Εις τον δήμον Παλαιού Φαλήρου, συγχωνεύεται και η συνεχομένη *κοινότης Καλαμακίου*. 3) . . . 4) . . .».

Μιχαήλ Γ. Χουλιάρκης: «Γεωγραφική, διοικητική και πληθυσμιακή εξέλιξις της Ελλάδος 1821-1971», τόμος Γ', Εθνικόν Κέντρον Κοινωνικών Ερευνών, Αθήνα 1976. ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ Ταξιθετικός Αριθμός ΙΣΤ 897 ΥΥα.

σ.4: *σημ. Α.Θ.* Δεν καταγράφεται ο Α.Ν. 454/1945 (ΦΕΚ Α 180/1945)» που αφορά την *ανασύσταση* της κοινότητος Καλαμακίου.

σ.41: «Β.Δ. 19.7.1949 (ΦΕΚ 164/29.7.1949). Οι οικισμοί Νέα Αργυρούπολις και Τράχωνες της κοινότητος Καλαμακίου, αναγνωρίζονται εις ιδίαν κοινότητα, υπό το όνομα κοινότης Αργυρουπόλεως, με έδραν τον ομώνυμον οικισμόν (επαρχία Αττικής)».

Ιάκωβος-Ρίζος Ραγκαβής: «Τα Ελληνικά, ήτοι περιγραφή γεωγραφική, ιστορική, αρχαιολογική και στατιστική της αρχαίας και νέας Ελλάδος. Συνταχθείσα υπό Ιακ. Ρ. Ραγκαβή, εις τρεις τόμους. Ων ο Α' διαλαμβάνει την

Στερεάν, Ανατολικήν και Δυτικήν Ελλάδα, ο Β' την Πελοπόννησον και ο Γ' τας νήσους τας τε ελευθέρας και μη, και τον πίνακα, και εκδοθείσα υπό Κωνσταντίνου Αντωνιάδου, τόμοι 1-3. Εκ του τυπογραφείου Κ. Αντωνιάδου. Εν Αθήναις 1853-1854». Ταξιθετικός αριθμός ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ ΓΠ-4453.

σ. 294: «Διαίρεσις στατιστική, κατά δήμους και χωρία. Επαρχία Αττικής. Περιέχει οκτώ δήμους = Αθηνών, Πειραιώς, Αμαρουσίου, Φυλής, Περαίας, Κρωπίας, Μαραθώνος και Λαυρίου. Και κατοίκους κατά το 1851, 42.179. Δήμος Αθηνών. Αθήναι. πολ. πρωτεύουσα ιδ. Αθήναι 196. Πληθ. κατά το 1851. οικ.(= ίαι) 5.200, κάτοικοι 24.754. Περί τας Αθήνας κατά μικράς αποστάσεις και από της πόλεως και απ' αλλήλων εισίν αι εξής α γ ρ ο ι κ ί α ι. Τ ρ ά χ ο ν ε ς, Καράς, Χασάνια (1) Πατίσια, Γυψέλι, Σεπόλια – Λεβή (παρά τον ελαιώνα), Δραγομάνον (*), ήδη ιδιοκτησία της Α.Μ. της Βασιλίσσης, Αμπελοκήποι, Δερβισαγού, Κερατσίνι, Χαϊδάρι, Εύμορφη Εκκλησιά, θέσις αγροτική ακατοίκητος, Μονή Ασωμάτων διαλελυμένη επί της προς το Μαρούσιον παλαιάς οδού, Μονή Καισαριανής διατηρουμένη».

1.- Περί τον Καρά τους Τ ρ ά χ ο ν α ς και τα Χασάνια υπάρχουσιν ελληνικά ερείπια και αρχαία φρέατα.

(*)*Σημ.Α.Θ.: Τα Λεβή (αντί Λεβί), και Δραγομάνον (αντί Δραγουμάνον), γράφονται, όπως διορθώνονται στα «Παροράματα του Α' τόμου» σ.783 (κατ' ακρίβεια: μετά την 782). Κατά τα λοιπά η ορθογραφία, είναι αυτή του συγγραφέα.*

Κ Ε Δ Κ Ε – ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ & ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ της Ελλάδος: «Στοιχεία συστάσεως και εξελίξεως των Δήμων και Κοινοτήτων (από της εφαρμογής του νόμου ΔΝΖ' του έτους 1912 κι εφεξής)», «Επιμελεία Υπουργείου Εσωτερικών, Διευθύνσεως Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, Τμήματος Δημοτικής και Κοινοτικής Διοικήσεως», Αθήναι Ιούλιος 1962, τεύχος 5 (για την Αττική). (βιβλιοθήκη – ΚΕΔΕ / πρώην ΚΕΔΚΕ, στην οδό Γενναδίου 6).

σελ.5: «Στοιχεία αφορώντα εις την σύστασιν του Νομού Αττικής./ Δια του από 3 Απριλίου 1833 Βασ. Διατάγματος (ΦΕΚ 12) «περί διαιρέσεως του Βασιλείου

και της διοικήσεώς του», ωρίσθη μεταξύ των νομών του Κράτους και ο Νομός Αττικής και Βοιωτίας, περιλαμβάνων τας επαρχίας Αττικής, Βοιωτίας, την Μεγαρίδα και τας νήσους Σαλαμίνα, Αίγινα και Αγκίστριον.».

σελ. 116: «Επαρχία Αττικής (Περιφέρεια πρώην Διοικήσεως Πρωτευούσης) **ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ**. Στοιχεία αρχικής αναγνωρίσεως: Κοινότης Καλαμακίου, Δ. 4-11-1927, ΦΕΚ 243/1927 και Α.Ν. 454/1945, ΦΕΚ Α 180/1945. Προήλθεν εκ της Κοινότητος Μπραχαμίου (νυν Δήμου Δάφνης). Έδρα: Καλαμάκιον, το. Συνοικισμοί αρχικώς απαρτίσαντες την Κοινότητα: Καλαμάκι. Συνοικισμοί αποτελούντες νυν την Κοινότητα: Καλαμάκιον, το. Προσαρτήσεις: --- Αποσπάσεις: Ο Συνοικισμός «Κομνηνά», αναγνωρισθείς εις ιδίαν Κοινότητα, Δ. 4.7.1929, ΦΕΚ Α 221/1920 (ορθό =1929). Ο Συνοικισμός «Ελληνικόν», αναγνωρισθείς εις ιδίαν Κοινότητα, Δ. 8.3.1930, ΦΕΚ. Α 80/1930. Οι Συνοικισμοί «Νέα Αργυρούπολις» και «Τράχωνες», αποτελέσαντες την Κοινότητα Αργυρουπόλεως, Β.Δ. 19.7.1949, ΦΕΚ Α 164/1949.

Πληθυσμός κατά τας απογραφάς. Έτους 1928 Καλαμάκιον πληθ. 681, Αργυρούπολις 75, Ελληνικόν 267, Κομνηνά (Χασάνι) 608. Έτους 1940 Καλαμάκιον, το, 1.452, Νέα Αργυρούπολις, η, 192, Τράχωνες, οι, 165. Έτους 1951 Καλαμάκιον, το, 2.930. Έτους 1961 Καλαμάκιον, το, 8.383.

Διοικητικάί Μεταβολαί–Παρατηρήσεις: Η Κοινότης Καλαμακίου κατηργήθη, υπαχθείσα εις τον Δήμον Παλαιού Φαλήρου, Ν.Δ. 1465/1942, ΦΕΚ Α 163/42. Η Κοινότης Καλαμακίου ανασυνέστη, Α.Ν. 454/1945, ΦΕΚ Α 180/1945».

ΚΕΔΚΕ-ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΩΝ και ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, και, ΕΕΤΑΑ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ και ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ: «Λεξικό Διοικητικών Μεταβολών των Δήμων και Κοινοτήτων (1912-2001)», τόμος Α', Αθήνα 2002. (βιβλιοθήκη - ΚΕΔΚΕ, τώρα ΚΕΔΕ, οδός Γενναδίου).

σ. 67/580: «Δήμος Αλίμου, Νομός Αττικής: 163 Α / 24.7.1968 Σύσταση του Δήμου με την απόσπαση του οικισμού Καλαμάκι από την Κοινότητα Καλαμακίου και τον ορισμό του ως έδρα του Δήμου. 163 Α/24.7.1968 Η

Κοινότητα Ελληνικού καταργείται και συνενούται με το Δήμο. 163 Α/24.7.1968
Η Κοινότητα Καλαμακίου καταργείται και συνενούται με το Δήμο. 219 Α/
8.10.1975. Ο οικισμός Ελληνικόν αποσπάται από το Δήμο και ορίζεται έδρα
της Κοινότητος Ελληνικού.

σ. 401/580: «Κοινότης Καλαμακίου, Νομός Αττικής και Βοιωτίας. 243 Α/
9.11.1927 Σύσταση της Κοινότητας με την απόσπαση του οικισμού Καλαμάκι
από την Κοινότητα Μπραχαμίου και τον ορισμό του ως έδρα της Κοινότητας.
16.5.1928 Αναγνώριση του οικισμού Αργυρούπολις και προσάρτησή του στην
Κοινότητα. 16.5.1928 Αναγνώριση του οικισμού Ελληνικόν και προσάρτησή
του στην Κοινότητα. 221 Α/6.7.1929 Ο οικισμός Κομνηνά αποσπάται από την
Κοινότητα και ορίζεται έδρα της Κοινότητας Κομνηνών. 80 Α/14.3.1930. Ο
οικισμός Ελληνικόν αποσπάται από την Κοινότητα και ορίζεται έδρα της
Κοινότητας Ελληνικού.- 163 Α/27.6.1942. Η Κοινότητα καταργείται και
συνενούται με το Δήμο Παλαιού Φαλήρου. Νομός Αττικής.- 180 Α/10.7.1945.
Σύσταση της Κοινότητας με την απόσπαση του οικισμού Καλαμάκι από το
Δήμο Παλαιού Φαλήρου και τον ορισμό του ως έδρα της Κοινότητας. 180 Α/
10.7.1945. Ο οικισμός Νέα Αργυρούπολις αποσπάται από το Δήμο Παλαιού
Φαλήρου και προσαρτάται στην Κοινότητα.- 180 Α/10.7.1945. Ο οικισμός
Τράχωνες αποσπάται από το Δήμο Παλαιού Φαλήρου και προσαρτάται στην
Κοινότητα.- 164 Α/29.7.1949. Ο οικισμός Νέα Αργυρούπολις αποσπάται από
την Κοινότητα και ορίζεται έδρα της Κοινότητας Αργυρουπόλεως. 164 Α/
29.7.1949. Ο οικισμός Τράχωνες αποσπάται από την Κοινότητα και προσαρτάται
στην Κοινότητα Αργυρουπόλεως. 163 Α/24.7.1968. Ο οικισμός Καλαμάκι
αποσπάται από την Κοινότητα και ορίζεται έδρα του Δήμου Αλίμου. 163 Α/
24.7.1968. Η Κοινότητα καταργείται και συνενούται με το Δήμο Αλίμου».

Σημείωση: Τα πιο πάνω αποσπάσματα από τα σχετικά βιβλία, αντιγρά-
φονται από το βιβλίο: Α.Θ. ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΑΛΙΜΟΥ, έκδοση Β', 2023.

Συγχώνευση Κοινότητας Καλαμακίου με Π.Φάληρο (1942)

Επανασύσταση της Κοινότητας Καλαμακίου (1945)

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 283, «Αριθμός αποφάσεως 50/6.7.1942 «Περί αποδόσεως λογαριασμού επί χορηγηθείσης πιστώσεως δια διαφόρους δαπάνας των θαλασσιών λουτρών». *Π ρ ο σ ο χ ή*: Σημαντική είναι η ακόλουθη αναφορά: «Ο κ.Πρόεδρος εκθέτει ότι.... εξαντληθείσης σχεδόν της πιστώσεως και λόγω της *ε π ι κ ε ι μ έ ν η ς δ ι ο ι κ η τ ι κ ή ς μ ε τ α β ο λ ή ς* θέλει αποδώση λογαριασμόν επ' αυτής». [Διοικούσα Επιτροπή/Δ.Ε. διορισμένη: Ιω. Γερουλάνος, πρόεδρος, Κ. Κωνσταντινίδης, Γ. Τίγγελης].

Σχόλιο: Μέχρι την απόφαση αυτή, καμία διαμαρτυρία, κανένα ψήφισμα για την επικείμενη συγχώνευση με την Κοινότητα Παλαιού Φαλήρου. Με την παρούσα απόφαση, αποδεικνύεται πλήρως ότι και τα τρία (3) μέλη της Δ.Ε. είχαν π λ η ρ ο φ ο ρ η θ ε ί για τη συγχώνευση, χωρίς καμία ε π ί σ η μ η αντίδραση, με σχετική απόφαση ή ψήφισμα, προς υπεράσπιση της υπόστασης της Κοινότητας, την οποία διοικούσαν πολίτες «ελίτ», αφού τους είχε επιλέξει ο Ι. Μεταξάς, αλλά και οι Γερμανοί Κατακτητές. Είχαν συνείδηση ότι ήταν «διορισμένοι» από τους Γερμανούς, με τους οποίους συνεργάζονταν, και άρα μ ε - τ α κ λ η τ ο ί κατά τη βούληση των κατακτητών. Ο Ιω. Γερουλάνος είχε ή δ η ε ξ α σ φ α λ ί σ ε ι την Α ν τ ι π ρ ο ε δ ρ ί α του Δήμου Παλαιού Φαλήρου.

β. 29.6.1940-24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 299, «Αριθμός αποφάσεως 66/24.8.1942, χωρίς αναγραφή θέματος. [*Είναι η (προ) τ ε λ ε υ τ α ί α απόφαση, πριν πάψει να υπάρχει η Κοινότητα Καλαμακίου, λόγω σ υ γ χ ώ ν ε υ σ η ς με αυτή του Π. Φαλήρου*]. «...Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι προκειμένου (ορθό =επικειμένης;) κ α τ' α υ τ ά ς της σ υ γ χ ω ν ε ύ σ ε ω ς της Κοινότητος εις την του Παλαιού Φαλήρου να συνταχθώσι π ρ ω τ ό κ ο λ λ α παράδοσης και παραλαβής της περιουσίας της Κοινότητος, δέον να διαγραφώσι τα εν τω προηγουμένω πρωτοκόλλω αναγραφόμενα είδη, ε ξ ώ ν άλλα μεν κ α τ ε σ τ ρ ά φ η σ α ν άλλα δε ε κ λ ά π η σ α ν, άλλα ε δ ω ρ ή - θ η σ α ν και άλλα ε ξ η φ α ν ί σ θ η σ α ν κατά την διάρρηξιν και επίταξιν

των αποθηκών των λουτρών Αλίμου. Η Δ.Ε. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την *δ ι α γ ρ α φ ή ν* εκ των στοιχείων περιουσίας της Κοινότητας των κάτωθι ειδών δια τας παρ' αυτοίς αναγραφομένης αιτίας . . . [σημείωση: ακολουθεί δισέλιδος κατάλογος διαφόρων ειδών]». [Δ.Ε. όπως πιο πάνω].

[β. 22.7.1940– 11.9.1942 και 31.8.1945- 6.9.1947]. σ.64: «Αριθμός Πρακτικού 17, συνεδρίασις της 11.9.1942». «Εν Καλαμακίω σήμερον την 11^{ην} του μηνός Σεπτεμβρίου του έτους 1942, ημέραν Παρασκευήν και ώραν 5 μ.μ. η Διοικούσα Επιτροπή Καλαμακίου συνήλθεν εις *σ υ ν ε δ ρ ί α σ ι ν* εν τω κοινοτικώ καταστήματι εις *τ ε λ ε υ τ α ί α ν* *σ υ ν ε δ ρ ί α ν* κατόπιν του υπ' αρ. 1465 Ν.Δ. και κατόπιν της *ο ρ κ ω μ ο σ ί α ς* του Προέδρου αυτής και *Μ έ λ ο υ ς* και *Α ν τ ι π ρ ο έ δ ρ ο υ* της Διοικούσης Επιτροπής του *ν ε ο σ υ σ τ α θ έ ν τ ο ς* Δήμου Παλαιού Φαλήρου. Ο κ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος ανακοινού ότι ως γνωστόν *ε γέ ν ε τ ο η σ υ γ χ ώ ν ε υ σ ι ς* των Κοινοτήτων Καλαμακίου και Π. Φαλήρου, δια Κυβερνητικής ενεργείας εις την οποίαν δεν εδόθη αφορμή ουδέ *ε ξ* αιτήσεως των κατοίκων, ως θα εγένετο κατά τον παλαιότερον ισχύοντα Νόμον, *ο υ δ έ* λόγω οικονομικής ανεπαρκείας της Κοινότητας, *α λ λ ά π ρ ο φ α ν ώ ς ε κ σ κ έ ψ ε ω ν γ ε ν ι κ ω τ έ ρ α ς μ ο ρ φ ή ς*, αι οποίαι *δ ε ν* ανεκοινώθησαν προς τους κατοίκους ή την Διοικούσαν Επιτροπήν της Κοινότητας, *α τ ο ν ί σ α ν τ ο ς π ρ ο φ α ν ώ ς* του σχετικού άρθρου του Νόμου, του αναφερομένου εις την συγκατάθεσιν των τε κατοίκων και των Κοινοτικών Συμβουλίων./ Κατόπιν της λήξεως της εντολής της Διοικούσης Επιτροπής και *δ ι α λ ύ σ ε ω ς* αυτής, αισθάνεται την ανάγκην πρώτον μεν να ευχαριστήση όλως ιδιαίτερος τα μέλη της Διοικούσης Επιτροπής δια την μέχρι σήμερον στενήν και όλως φιλικήν συνεργασίαν ως και την ομόνοιαν εις πάσας τας ενεργείας της Δ. Ε., της οποίας το έργον κατά την διαρρεύσασαν διετίαν, λόγω των εξαιρετικώς δυσμενών περιστάσεων, δεν ήτο δυνατόν να αντιμετωπίση ως κύριον έργον την ανάπτυξιν του προαστείου, αλλά την αντιμετώπισιν των πολεμικών αναγκών, των απαιτήσεων της πατριωτικής εν πολέμω αλληλεγγύης, των συνθηκών των δημιουργηθεισών εκ της κατοχής και των σήμερον υπέρ πάσαν άλλην ενέργειαν κυριαρχουσών απαιτήσεων της Κοινωνικής

Προνοίας./ Το έργον τούτο εν τω μέσω του γενικού σάλου ήτο βαρύ και συχνάκις όχι ευχάριστον, ως εκ τούτου τόσον περισσότερον ευχαριστίας αξία η πραγματοποιηθείσα στενή συνεργασία./ Εκ δευτέρου νομίζει ορθόν η Διοικούσα Επιτροπή να μεταδώση τας ευχαριστίας της εις όλους εκείνους οι οποίοι κυρίως επί του πεδίου της Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Προνοίας συνέδραμον εκάστοτε μετά περισσής αυτοθυσίας το έργον της Κοινότητος./ Εκ τρίτου θεωρεί υποχρέωσιν να εκφράση τας ευχαριστίας εις το προσωπικόν της Κοινότητος και ιδιαιτέρως εις τον γραμματέα αυτής κ. Αδαμάντιον Τσουκανέλην ο οποίος τόσον κατά τα δύο τελευταία έτη όσον και κατά τα προηγηθέντα τοιαύτα, παρά τη Κοινότητι Καλαμακίου, προσέφερεν πλείστας όσας υπηρεσίας, εξυπηρετήσας αυτήν ως εάν επρόκειτο περί ίδιας αυτού εργασίας και διαφυλάξας δια συνετής οικοκυρωσύνης πλείστας αξίας αίτινες συνήθως εις δημοσίας φύσεως υπηρεσίας χάνονται./ Τέλος εκφράζει την ελπίδα όπως η περιφέρεια Καλαμακίου και εν τω νέω οργανισμώ του Δήμου, εύρη μετά την πάροδον των δυσκόλων αυτών περιστάσεων την αρμόζουσαν εις αυτήν ανάπτυξιν./ Η Διοικούσα Επιτροπή ευχαριστεί τον κ. Πρόεδρον δι' όσα υπέρ των μελών αυτής είχε την ευγενή καλωσύνην να εκθέση δηλούσα ότι επιτέλεσεν υποχρέωσιν προς το αξίωμα αυτής προσφέρουσα τας υπηρεσίας της χάριν του κοινού συμφέροντος της ολότητος των κατοίκων της Κοινότητος και εγκρίνει τας προταθείσας ευχαριστίας τόσον προς τα μέλη της Κοινωνικής Προνοίας όσον και προς το προσωπικόν της Κοινότητος...». {Δ.Ε. ως άνω}.

Σχόλια: 1) Με το Ν.Δ. 1465/16.5.1942 (ΦΕΚ 163/27.6.1942 «Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων της δημοτικής και κοινοτικής νομοθεσίας» .. . άρθρον 18: 1) Η κοινότης Παλαιού Φαλήρου, αναγνωρίζεται εις δήμον υπό το όνομα δήμος Παλαιού Φαλήρου, με περιφέρειαν και έδραν την της ομωνύμου κοινότητος. 2) Εις τον δήμον Παλ. Φαλήρου, συγχωνεύεται και η συνεχομένη κοινότης Καλαμακίου. 3) ... 4) .. .», 2) Όπως είναι εύλογο, για το υπόλοιπο του 1942, αλλά και για τα έτη 1943, 1944 και έως 30.8.1945, δεν έχει καταχωρηθεί κανένα Πρακτικό ή Απόφαση, αφού η Κοινότητα Καλαμακίου, είχε πάψει να υπάρχει ως αυτοτελής Ο.Τ.Α., κι αποτέλεσε μαζί με την Κοινότητα Π. Φαλήρου, το Δήμο Π. Φαλήρου (1942). Στο ίδιο βιβλίο υπάρχει λευκή σελίδα, και στην επόμενη αυτής καταχωρείται το Πρακτικό 1/31.8.1945, χωρίς να αναγράφεται σε αυτό η διοικητική πράξη επανασύστασης της Κοινότητας, αλλά

και η πράξη διορισμού του Κοινοτικού Συμβουλίου, τα μέλη του οποίου είναι: Γ. Τσάκαλος, πρόεδρος, Σπ. Σπηλιόπουλος, Ιω. Γερουλάνος, Ν. Νόνης, Δ. Σταματόπουλος και Γ. Τίγγελης (αλλού: Τίγκελης). 3) Με δημοσιευμένο το Ν.Δ. 1465/16.5.42 στο ΦΕΚ 163/27.6.1942, δηλαδή τρεις τουλάχιστον μήνες πριν τη συνεδρίαση, τα μέλη της Δ.Ε. ισχυρίζονται τα πιο πάνω, για να καλύψουν την αδράνεια ή μη διαμαρτυρία τους. Ο Ι. Γερουλάνος, θεωρεί την κατάσταση δεδομένη, και εύχεται πρόοδο στο μέλλον. Ούτε καταθέτουν σε κάποιο σημείο ότι έκαναν *α ν ε π ι τ υ χ ε ί ς* ενέργειες / προσπάθειες. Θα ήταν κατανοητό.

[Βλ. και στο κεφ. «Διοικητικές μεταβολές» του παρόντος, σελ. 139].

Στην απόφαση με αρ. 1/31.8.1945 στη συνεδρίαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου, συμμετείχαν οι κάτωθι: Πρόεδρος Γ. Τσάκαλος, μέλη Σ. Σπηλιόπουλος, Ιω. Γερουλάνος, Ν. Νόνης, Δ. Σταματόπουλος και Γ. Τίγγελης. Οι ίδιοι παρίσταντο και στη συνεδρίαση της απόφασης 1/9.1.1946.

Σε 15 ημέρες, στην απόφαση με αρ. 10/24.1.1946 στη συνεδρίαση του Κ.Σ. Καλαμακίου συμμετείχαν οι κάτωθι: Πρόεδρος Γ. Μελισσινός, μέλη οι Γ. Γκούμης, Ι. Αδαμάκης, Σ. Γεωργόπουλος και Α. Ζήσιμος, ενώ το διορισμένο από το Νομάρχη μέλος Ο. Ξυδιάς, δεν προσήλθε, «μη ορκισθέν εισέτι».

Στην απόφαση 28/21.2.1946 στη συνεδρίαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου, συμμετείχαν οι κάτωθι: Πρόεδρος Γ. Μελισσινός, μέλη οι Γ. Γκούμης, Ι. Αδαμάκης, Σ. Γεωργόπουλος και Α. Ζήσιμος, και, Σ. Κακούρης, (ο τελευταίος, προφανώς το άλλο διορισμένο από το Νομάρχη μέλος).

Στην απόφαση 73/24.5.1946 στη συνεδρίαση του Κ.Σ., συμμετείχαν οι κάτωθι: Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, μέλη οι Γ. Τίγγελης, Θ. Φυτάλης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, και Α. Λέκκας. Καμία πράξη για το διορισμό.

Διορισμοί, «υποδείξεις» και εκλογές Προέδρων και Αντιπροέδρων

[β.14.10.1936–22.7.1938],σ.13: «Αριθμός αποφάσεως 142/15.12.1936, «Περί εκλογής Προέδρου». «. . .το Κ.Σ. . . . συνήλθεν εις συνεδρίασιν . . . υπό την Προεδρίαν του κ. Αθαν. Κοτοπούλη παρόντων και των λοιπών μελών κ.κ. Γ. Κουτροβίδα, Δ. Λαγίου, Ιω. Γερουλάνου, Ι. Δρακοπούλου. Ο κ. Πρόεδρος αναφέρει ότι συμφώνως τω άρθρω 24 του Κώδικος της περί Δήμων και Κοινοτήτων Νομοθεσίας δέον να ενεργηθή εκλογή Προέδρου δια την τελευταίαν ενιαυσίαν περίοδον, προς τον σκοπόν τούτον διενεμήθησαν ομοιόμορφα ψηφοδέλτια. Το Κ.Σ. . . . προβαίνει εις την κατόπιν μυστικής ψηφοφορίας ενέργειαν της εκλογής. Γενομένης διαλογής προκύπτει ότι εκλέγει παμψηφείως Πρόεδρον δια την τελευταίαν ενιαυσίαν Κοινοτικήν περίοδον τον κ. Αθανάσιον Κοτοπούλην διατελέσαντα ως τοιούτον και κατά τας παρελθούσας τρεις κοινοτικές περιόδους. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται . . .». [Κ.Σ. Πρόεδρος Αθ. Κοτοπούλης, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938],σ.13: «Αριθμός αποφάσεως 143/15.12.1936, «Περί εκλογής Αντιπροέδρου». (=επαναλαμβάνονται οι διατυπώσεις), και: «. . . . γενομένης δε διαλογής ευρέθησαν τέσσαρα ψηφοδέλτια φέροντα το όνομα του κ. Ιωάννου Γερουλάνου και έν τοιούτον με το όνομα του κ. Ι. Δρακοπούλου, αποφαίνεται δε ούτω ότι εκλέγει ως αντιπρόεδρον δια την τελευταίαν ενιαυσίαν κοινοτικήν περίοδον τον κ. Ιωάννην Γερουλάνον δια ψήφων τεσσάρων κατά μιας. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται».

Σύντομο σχόλιο και για τις δύο αποφάσεις: Οι αυτοδιοικητικές εκλογές είχαν γίνει την 11.2.1934, και η θητεία των Κοινοτικών Συμβουλίων (Κ.Σ.) έληγε τις πρώτες ημέρες του 1938. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, και στις δύο αποφάσεις για υπόδειξη Προέδρου και Αντιπροέδρου (που, κατά το νόμο, υποδεικνύονταν/ επιλέγονταν από το Κ.Σ., μεταξύ των μελών του για ένα έτος, και δεν εκλέγονταν από το Λαό), αναγράφεται «δια την τελευταίαν ενιαυσίαν περίοδον». Η δικτατορία της 4^{ης} Αυγούστου του Ιω. Μεταξά, ΔΕΝ

αντικατέστησε μετά την επιβολή της, το Κ.Σ. Καλαμακίου που είχε εκλεγεί το 1934, διότι τα μέλη του, ήταν πολιτικά προσκείμενα προς αυτήν, και πιθανόν δόθηκαν και οι σχετικές διαβεβαιώσεις (ο Ι. Γερουλάνος είχε, επιπλέον, με τον Ιω. Μεταξά και προσωπικές και οικογενειακές σχέσεις, όπως συνομολογεί, βλ. στοιχεία πιο κάτω). ΑΝΤΙΘΕΤΑ παρέτεινε τη θητεία τους και μετά το 1938, διότι έκρινε τα μέλη αυτά, αποδεδειγμένα υποστηρικτικά και έμπιστα προς αυτήν. ΟΜΩΣ ενόψη του επερχόμενου Πολέμου, διόρισε Διοικούσα Επιτροπή, με Πρόεδρο τον Ιω. Γερουλάνο. Τον Ι.Γ., εμπιστεύτηκαν και οι Γερμανικές Αρχές Κατοχής, γι' αυτό τον κράτησαν ως Πρόεδρο, και με την αναγκαστική συγχώνευση της Κοινότητας Καλαμακίου, με το Π. Φάληρο (Αύγουστο 1942), τον διόρισαν Αντιπρόεδρό του (βλ. σχετικές αποφάσεις σε ακόλουθες σελίδες).

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 213, «Αριθμός αποφάσεως 32/17.3.1947», «Περί εκλογής Προέδρου». «. . .το Κοινοτικό Συμβούλιον Καλαμακίου το δ ι ο ρ ι - σ θ έ ν δια των υπ' αρ. 4846 και 9097 αποφάσεων του κ. Νομάρχου, συνήλθεν εις συνεδρίασιν . . . κατόπιν προσκλήσεως του π λ ε ι ο ψ η φ ο ύ ν τ ο ς Συμβούλου κ. Γ. Κουτροβίδα, υπό την π ρ ο ε δ ρ ε ί α ν αυτού παρόντων και των λοιπών μελών κ.κ. Δ. Λαγίου, Ιω. Γερουλάνου, Ι. Δρακοπούλου, Ν. Μαλτέζου και Σ. Σπηλιοπούλου./ Ο Προεδρεύων κ. Γ. Κουτροβίδας εκθέτει ότι συμφώνως προς την υπ' αρ. 4846 απόφασιν του κ. Νομάρχου, κατά το άρθρον 23 του Κ.Δ.Κ.Ν. δέον να ενεργηθή δια μ υ σ τ ι κ ή ς δια ψηφοδελτίων ψηφοφορίας η εκλογή του Προέδρου του Κοινοτικού Συμβουλίου./ Το Κ.Σ. . . . προβαίνει εις την κατόπιν μυστικής ψηφοφορίας ενέργειαν των εκλογών./ Γενομένης διαλογής ευρέθησαν πέντε (5) ψηφοδέλτια φέροντα το όνομα του κ. Ιω. Γερουλάνου και έν (1) φέρον το όνομα του κ. Σ. Σπηλιοπούλου. Ούτω εξελέγη κατ' απόλυτον πλειοψηφίαν ως Πρόεδρος του Κ.Σ. ο κ. Ιωάννης Γερουλάνος. Εφ' ώ συνετάγη το παρόν και υπογράφεταιως έπεται ...».[Κ.Σ. Πρ. Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 214, «Αριθμός αποφάσεως 33/17.3.1947», «Περί εκλογής Αντιπροέδρου». «Ο εκλεγείς Πρόεδρος κ. Ιω. Γερουλάνος εκθέτει ότι συμφώνως προς την υπ' αρ.4846 απόφασιν του κ. Νομάρχου κατά το άρθρον

23 του Κ.Δ.Κ.Ν. δέον να ενεργηθή δια μυστικής δια ψηφοδελτίων ψηφοφορίας η εκλογή του Αντιπροέδρου του Κ.Σ./ Το Κ.Σ. . . .προβαίνει εις την κατόπιν μυστικής ψηφοφορίας ενέργειαν της εκλογής./ Γενομένης διαλογής ευρέθησαν έξι(6) ψηφοδέλτια φέροντα το όνομα του κ. Ι. Δρακοπούλου, ούτω εξελέγη κατ' απόλυτον πλειοψηφίαν ως Αντιπρόεδρος του Κ.Σ. ο κ. Ιωάννης Σ. Δρακόπουλος. Εφ' ώ συνετάγη το παρόν και υπογράφεται ...».[Κ.Σ. όπως πιο πάνω].

Σχόλια και για τις δύο αποφάσεις: α) Αφού τα μέλη του Κ.Σ. διορίστηκαν με απόφαση του Νομάρχη, με ποιόν τρόπο «π λ ε ι ο ψ η φ ο ύ σ ε» ο Γ. Κουτροβίδης και έστειλε την πρόσκληση; Εννοούσαν, ίσως, ότι το όνομά του ήταν γραμμένο πρώτο στη Νομαρχιακή απόφαση διορισμού; β) Αφού ο Ι.Δρακόπουλος, έλαβε έξη (6) ψηφοδέλτια από τους έξη συμβούλους, γιατί γράφεται ότι εξελέγη «κατ' απόλυτον πλειοψηφίαν» κι ό χ ι «παμψηφεί» ή «ομοφώνως»;; γ) Αφού όλοι διορίστηκαν με την 4846 απόφαση του Νομάρχη, ποίο το περιεχόμενο της 9097 απόφασής του που αναφέρεται στην 32/17.3.47 απόφαση; δ) είναι πασίδηλο ότι δ ε ν πρόκειται για «εκλογή», αλλά για «ε π ι λ ο γή», ή, «υ π ό δ ε ι ξ η» μεταξύ των διορισμένων (βλ. πιο κάτω αποφάσεις Κ.Σ. με αυτή τη διατύπωση). Κανένας δεν είχε εκλεγεί από το Λαό/ «δήμο». ε) ΠΡΟΣΟΧΗ για τους μελλοντικούς ερευνητές: Ο κατάλογος προέδρων του Γ. Σμαράγδη, σ' «Το Καλαμάκι», σ.66, ιδίως όσον αφορά το Ι.Γ. κατ' επανάληψη (π.χ. 9.7.1940, 24.5.1946), αναφέρει αυτόν ως «εκλεγμένο», ενώ τούτο ΔΕΝ ανταποκρίνεται στην αλήθεια, αφού ΔΕΝ γίνονταν εκλογές (1934 - 1951).

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ.5, «Αρ. Αποφάσεως 163/12.8.1947», «Περί υ π ο δ ε ί ξ ε ω ς Προέδρου του Κοινοτικού Συμβουλίου». «Ο κ. Αντιπρόεδρος εκθέτει ότι ...δέον το Κ.Σ. κατά πλειοψηφίαν των μελών αυτού υ π ο δ ε ί ξ ει τον Πρόεδρον τούτου./Προς τον σκοπόν τούτον διανέμονται ομοιότυπα ψηφοδέλτια μετά των σχετικών φακέλλων, εφ' ών έκαστος των συμβούλων αναγράφει μυστικώς το όνομα του υποδειχθησομένου./ Γενομένης διαλογής ευρέθησαν τρία ψηφοδέλτια φέροντα το όνομα του κ. Ι.Δρακοπούλου, δύο ψηφοδέλτια φέροντα το όνομα του κ. Αντ. Πιζάνη και έν ψηφοδέλιον φέρον το όνομα του κ. Δ. Λαγίου./ Κατόπιν τούτου το Κ.Σ. Αποφαίνεται ότι υ π ο δ ε ι κ ν ύ ει

ως Πρόεδρον του Κ.Σ. δια ψήφων τριών τον κ.Ιωάννην Δρακόπουλον». [Κ.Σ. Ι. Δρακόπουλος, προεδρεύων, Γ.Κουτρουβίδας, Δ.Λάγιος, Ν.Μαλτέζος, Γ.Γκούμης, Α.Πιζάνης].

Σχόλιο: 1) Επιτέλους, για πρώτη φορά, αποδίδεται η ουσιαστική έννοια της πράξης. Πρόκειται για «υπόδειξη», «επιλογή», και ό χ ι ε κ λ ο γ ή. Υπόδειξη Αντιπροέδρου δ ε ν έγινε, διότι υπήρχε ο Ν. Μαλτέζος, άγνωστο πως. Όμως από την αποφ. 167/23.8.1947, σ. 9, αντιπρόεδρος εμφανίζεται ο Αντ. Πιζάνης, 2) Γ. Σμαράγδης, σ. 65. «Μετά από κάθε Κοινοτική εκλογή, οι κ.σ. σε μυστική ψηφοφορία εξέλεξαν μ ε τ α ξ ύ τους τον Πρόεδρο και Αντιπρόεδρο της Κοινοτήτας. (Αρχικά για μία διετία – σύστημα έ μ μ ε σ η ς εκλογής Προέδρων). Από το 1964 και μετά η ε κ λ ο γ ή του Προέδρου ήταν ά μ ε σ η, από το Λαό για όλη την τετραετία». Α.Θ. σημείωση: η «έμμεση εκλογή», ήταν «υπόδειξη».

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ.38, «Αρ. Αποφάσεως 187/16.9.1947», «Περί εκλογής δια την υ π ό δ ε ι ξ ι ν Προέδρου». «Ο κ. Αντιπρόεδρος εκθέτει ότι δια ...διαταγής της Νομαρχίας Αττικής, η κ υ ρ ώ θ η η υπ' αρ. 163 απόφασις περί υποδείξεως Προέδρου του Κ.Σ., καθ' όσον αύτη έδει, συμφώνως τω άρθρω 23 του Κ.Ν.Δ.Κ. να ληφθή δι' α π ο λ ύ τ ο υ πλειοψηφίας των παρόντων μελών αυτού. Κατόπιν τούτου προτείνει όπως το Κ.Σ. ε π α ν έ λ θ η και υ π ο δ ε ί ξ η δια μυστικής ψηφοφορίας την υπόδειξιν του Προέδρου. Οι εκ των μελών του Συμβουλίου Δημήτριος Λάγιος και Γεώργιος Γκούμης προτείνουν την αναβολήν της ψηφοφορίας, της πλειοψηφίας όμως αποφανθείσης κατά της προταθείσης αναβολής, το Κ.Σ. προβαίνει εις την δια μυστικής ψηφοφορίας υ π ό δ ε ι ξ ι ν του Προέδρου./ Γενομένης διαλογής ευρέθησαν δύο ψηφοδέλτια με το όνομα του κ. Δημητρίου Λαγίου, δύο τοιαύτα με το όνομα του κ. Αντωνίου Πιζάνη και έν λευκόν./ Επειδή ο υ δ ε ί ς έτυχεν της απολύτου πλειοψηφίας το Κ.Σ. προβαίνει εις δευτέραν δια ψηφοδελτίων μυστικήν ψηφοφορίαν με το α υ τ ό αποτέλεσμα, επαναληφθείσης δε και δια τ ρ ί την φοράν ψηφοφορίας έλαβον και αύθις ο κ. Δ. Λάγιος ψήφους δύο, ο κ. Α. Πιζάνης ψήφους δύο, ευρέθη δε και έν ψηφοδέλιον λευκόν. Εφ' ώ συνετάγη..». [Κ.Σ. Α.Πιζάνης, αντιπρόεδρος, Γ. Κουτρουβίδας, Δ. Λάγιος, Γ. Γκούμης, Ν. Μαλτέζος].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 49, «Αρ. Αποφάσεως 196/3.10.1947», «Περί υ π ο δ ε ί ξ ε ω ς ως Προέδρου του κ. Δημ. Λαγίου». «Υποβληθείσης προτάσεως συμφώνως τω άρθρω 30 του Κ.Δ.Κ.Ν. υπό των 2 / 3 του συνόλου των μελών του Συμβουλίου, γίνεται δεκτόν όπως συζητηθή ως θέμα μη διαλαμβανόμενον εις την ημερησίαν διάταξιν η υ π ό δ ε ι ξ ι ς Προέδρου του Κ.Σ., καθόσον κατά τας προηγουμένας ψηφοφορίας, ο υ δ ε ί ς συγκέντρωσεν την απόλυτον πλειοψηφίαν. Ενεργηθείσης μυστικής δια ψηφοδελτίων ψηφοφορίας και γενομένης διαλογής, ευρέθησαν τέσσαρα ψηφοδέλτια φέροντα το όνομα του κ. Δημητρίου Λαγίου και έν τοιούτον με το όνομα του κ. Α. Πιζάνη, ούτω υ π ο δ ε ι κ ν ύ ε τ α ι ως Πρόεδρος του Κ.Σ., δι' απολύτου πλειοψηφίας, ο κ. Δημήτριος Λαγίου. Εγένετο, απεφασίσθη». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, αντιπρόεδρος, Δ. Λαγίου, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Γ. Γκούμης].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 53, «Αρ. Αποφάσεως 200/15.12.1947», «Περί υ π ο δ ε ί ξ ε ω ς Αντιπροέδρου». «... συνήλθον εις συνεδρίασιν εν τω κοινοτικώ κατ/τι κατόπιν προσκλήσεως του κ. Προέδρου, υπό την Προεδρίαν του κ. Α. Πιζάνη, παρόντων και των εκ των μελών κ.κ. Π. Πικρού, Ιω. Γερουλάνου, Ηλ. Αντωνοπούλου και Ν. Κριμπένη, απόντος του κ. Μ. Λεγάκη». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι συμφώνως προς την . . . απόφασιν του κ. Νομάρχου και το άρθρον 23 του Κ.Δ.Κ.Ν. δέον να ενεργηθή δια μυστικής δια ψηφοδελτίων ψηφοφορίας η υ π ό δ ε ι ξ ι ς του Αντιπροέδρου του Κ.Σ./ Το Κ.Σ. . . προβαίνει εις την κατόπιν μυστικής ψηφοφορίας ενέργειαν της εκλογής. Γενομένης διαλογής ευρέθησαν πέντε (5) ψηφοδέλτια φέροντα το όνομα του κ. Παναγιώτη Πικρού. Ούτω εξελέγη κατ' απόλυτον πλειοψηφίαν ως Αντιπρόεδρος του Κ.Σ. ο κ. Παναγιώτης Πικρός. Εφ' ώ συνετάγη το παρόν...». [Κ.Σ. Α.Πιζάνης, πρόεδρος, Π.Πικρός, Ι. Γερουλάνος, Ηλ. Αντωνόπουλος, Ν. Κριμπένης, απών Μ.Λεγάκης].

Σχόλιο: Πότε επανήλθαν οι Π. Πικρός και Ι. Γερουλάνος, και πότε διορίστηκαν οι Ηλ. Αντωνόπουλος και Ν. Κριμπένης, δεν προκύπτει στα βιβλία.

[β. 16.9.47- 5.5.1950], «Βιβλίο Πρακτικών 28», συνεδρίαση 15.12.1947, σ. 8: «Προ της συζητήσεως των εν τη ημερησία διατάξει αναφερομένων θεμάτων, ο

κ. Ιω. Γερουλάνος, λαβών τον λόγον λέγει ότι *απεδέχθη τον διορισμόν του ως κοινοτικού συμβούλου, αφ' ενός ίνα μη φέρη προσκόμματα εις την σύστασιν τούτου και ίνα επιτευχθή η Διοίκησις της Κοινότητος, ήτις επί μακρόν εστέρηθη τοιαύτης, και αφ' ετέρου διότι παραιτηθείς κατά μήνα Ιούλιον και αναχωρήσας εσπευσμένως, δεν ηδύνατο να κατατοπίση το Συμβούλιον επί των διαφόρων εκκρεμών υποθέσεων της Κοινότητος. Εν συνεχεία δηλοί ότι λόγω των πολλαπλών ατομικών ασχολιών του, δεν θα δυνηθή να παραμείνη εις την διοίκησιν της Κοινότητος πλέον του διμήνου. Ο κ. Πρόεδρος, ευχαριστεί τα μέλη του Κ.Σ. και παρακαλεί δια μίαν στενήν συνεργασίαν επ' αγαθώ της Κοινότητος και δια την ευημερίαν αυτής». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Παν. Πικρός, Ιω. Γερουλάνος, Ηλ. Αντωνόπουλος, Ν. Κριμπένης, απών Μ. Λεγάκης].*

[β. 16.9.1947- 5.5.1950], «Βιβλίο Πρακτικών 11», συνεδρίαση 10.5.1948, σ. 43, αναγράφεται: «Προ της συζητήσεως των θεμάτων της ημερησίας διατάξεως ο κ. Πρόεδρος προτείνει όπως εξουσιοδοτηθή εκ μέρους του Κ. Σ. να παραιλέσθη τον κ. Ιω. Γερουλάνον να μη επιμείνη εις την παραίτησίν του, θεωρών αυτόν ως πολύτιμον συνεργάτην λόγω της μακροχρονίου εν τη Κοινότητι υπηρεσίας του.- Ο κ. Αντωνόπουλος κρίνει ότι δεν δύναται να θεωρηθή ως απαραίτητος, ειδικώτερον δε δεδομένου ότι εδήλωσεν από της πρώτης συνεδριάσεως ότι δεν θα δυνηθή να υπηρετήση πλέον του μηνός, δέον να ληφθή μέριμνα δια την συμπλήρωσιν του Συμβουλίου. Ο κ. Πικρός νομίζει ότι αι ασχολίαι του κ. Γερουλάνου, δεν του επιτρέπουν την ενάσκησιν των καθηκόντων, τούτο δε συνάγεται εκ των συχνών απουσιών του. Ο κ. Κριμπένης λέγει ότι συμφωνεί μετά του κ. Προέδρου. Ο κ. Λεγάκης νομίζει ότι δεν πρέπει να γίνη παράκλησις. [σημείωσις: Άρα ΔΕΝ εγκρίθηκε η προεδρική πρότασις]. [Κ.Σ. Α.Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Ηλ. Αντωνόπουλος, Ν. Κριμπένης, Μ.Λεγάκης].

Σχόλια και για τις δύο αποφάσεις: Ο Μ.Γερουλάνος, στις «Αναμνήσεις» του, 1996, γράφει: «Η καλλιέργεια και συντήρησις του κήματος . . . έδωσεν αφορμήν και υπήρξεν η βάση μελέτης και αποκτήσεως προσωπικής πείρας του Χάνς (ΑΘ: δηλ. του Ιωάννη στα γερμανικά) εις όλα τα ζητήματα τα αφορώντα τα γεωργικά προβλήματα της της χώρας, την οποίαν εχρησιμοποίησεν

κατά την συνεργασίαν αυτού με την Αγροτικήν Τράπεζαν, το Ανώτατον Οικονομικόν Συμβούλιον του Υπουργείου Γεωργίας και εις την Ανωτάτην Γεωπονικήν Σχολήν». Επομένως φαίνεται ότι ο Ιω. Γερουλ., ενδιαφερόταν λιγότερο να συμμετέχη στα Κ.Σ. της Κοινότητας Καλαμακίου, όπως δήλωσε: «Εν συνεχεία δηλοί ότι λόγω των πολλών ατομικών ασχολιών του, δεν θα δυνηθή να παραμείνη εις την διοίκησιν της Κοινότητος πλέον του διμήνου». Συνιστά έλλειψη, το γεγονός ότι ο Μαρ. Γερουλάνος, δεν αναγράφει τις χρονικές περιόδους κατά τις οποίες ο Ιω. Γερουλάνος, συμμετείχε σε όλα τα πιο πάνω συμβούλια κλπ., για να διαπιστώσουμε εάν η συμμετοχή του συνέπιπτε με τις δηλώσεις στις πιο πάνω αποφάσεις, ή αφορούσε άλλες περιόδους.

Πάντως, από το με Αρ.Πρακτικού 15/1.8.1936 (σ. 40-41 παρόντος) ο Ι.Γ. με απόφαση του Κ. Σ. είχε οριστεί, με απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου μέλος των Επιτροπών του Γραφείου Σχεδίου Πόλεως (με ισχυρή γνώμη/έγκριση του οποίου εντάσσονταν περιοχές στο σχέδιο ή τροποποιούνταν εντάξεις, από αυτό εκδίδονταν άδειες ανέγερσης οικοδομών κλπ.).

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 317, «Αριθ. Αποφάσεως 185/29.9.1949», «Περί εκλογής Προέδρου». «Ο προεδρεύων κ. Γ. Γκούμης εκθέτει ότι σκοπός της συνεδριάσεως είναι η εκλογή του Προέδρου του Κ.Σ., συμφώνως προς το άρθρον 29 του Κ.Δ.Κ.Ν. Γενομένης δια μυστικής ψηφοδελτίων ψηφοφορίας έλαβον εκ των μελών κ. Γεώργιος Γκούμης ψήφους τέσσαρας και εκ των μελών κ. Πέτρος Ανδριώτης ψήφον μίαν. Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται ότι εκλέγει ως Πρόεδρον αυτού τον κ. Γ. Γκούμην. Εγένετο . . .». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρεσβύτερος, Γ. Κινινής, Π. Ανδριώτης, Κων. Μαλτέζος, Δ. Κουτροβίδας, του εκ των διορισθέντων Σπ. Σπηλιοπούλου, μη ορκισθέντος εισέτι].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 318, «Αριθ. Αποφάσεως 186/29.9.1949», «Περί εκλογής Αντιπροέδρου», « . . .Το Κ.Σ. . . .προβαίνει εις την δια μυστικής ψηφοφορίας δια ψηφοδελτίων εκλογήν του Αντιπροέδρου, καθ' ήν γενομένης διαλογής έλαβον ο κ. Δ. Κουτροβίδας ψήφους τρεις, και οι κ.κ. Γ. Κινινής και Π. Ανδριώτης ανά ψήφον μίαν. Μη επιτευχθείσης της δι' απολύτου πλειοψη-

φίας εκλογής Αντιπροέδρου, επανελήφθη η ψηφοφορία, γενομένης δε διαλογής έλαβον ο κ. Δημήτριος Κουτροβίδας ψήφους τέσσαρας και ο κ. Π. Ανδριώτης ψήφον μίαν. Το Κ.Σ. λαβόν υπ' όψιν ότι ο κ. Δημ. Κουτροβίδας έτυχε της απολύτου πλειοψηφίας επί του συνόλου των μελών αυτού. Αποφαίνεται ότι εκλέγει ως Αντιπρόεδρον αυτού τον κ. Δημ. Κουτροβίδαν...».

[β. 16.9.1947- 5.5.1950], σ. 177, «Αρ. Π ρ α κ τ ι κ ο ύ 36/16.12.1949», «Προ της συζητήσεως του τετάρτου θέματος ο κ. Κ. Μαλτέζος, προτείνει όπως συμφώνως προς τας διατάξεις του Κ.Δ.Κ.Ν. ενεργηθή εκλογή Προέδρου./ Ο κ. Σ. Σπηλιόπουλος προτείνει όπως ερωτηθή σχετικώς η Νομαρχία./ Εγκρίνεται όπως ερωτηθή η Νομαρχία Αττικής, δοθέντος ότι η εκλογή Προέδρου και Αντιπροέδρου, ενηργήθη την 29^η Σεπτεμβρίου ε.έ.». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτροβίδας, Κ. Μαλτέζος, Σπ.Σπηλιόπουλος, απόντες Γ. Κινινής, Π. Ανδριώτης].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ.324, «Αρ. Αποφάσεως 72/20.5.1951», «Περί εκλογής Προέδρου». «Ο Προεδρεύων π λ ε ι ο ψ η φ ώ ν σύμβουλος εκθέτει ότι . . . δέον να ενεργηθή δια μυστικής ψηφοφορίας η εκλογή Προέδρου δια την π ρ ώ τ η ν κ ο ι ν ο τ ι κ ή ν π ε ρ ί ο δ ο ν./ Προς τον σκοπόν τούτον διανέμονται πανομοιότυπα ψηφοδέλτια γενομένης δε μυστικής ψηφοφορίας και διαλογής προέκυψε το εξής αποτέλεσμα. Ο εκ των μελών κ. Σπυρ. Σπηλιόπουλος έλαβε ψήφους πέντε. Ούτω εξελέγη ως Πρόεδρος δια την πρώτην κοινοτικήν περίοδον ο κ. Σπυριδών Σπηλιόπουλος. Εφ' ώ συνετάγη...». [Κ.Σ.Γ. Τίγκελης, προεδρεύων, Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος, Γ.Κινινής].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 324, «Αρ. Αποφάσεως 73/20.5.1951», «Περί εκλογής Αντιπροέδρου». «Ο Προεδρεύων π λ ε ι ο ψ η φ ώ ν σύμβουλος εκθέτει ότι . . . δέον να ενεργηθή δια μυστικής ψηφοφορίας η εκλογή Αντιπροέδρου δια την π ρ ώ τ η ν κ ο ι ν ο τ ι κ ή ν π ε ρ ί ο δ ο ν./ Προς τον σκοπόν τούτον διανέμονται πανομοιότυπα ψηφοδέλτια γενομένης δε μυστικής ψηφοφορίας και διαλογής προέκυψε το εξής αποτέλεσμα. Ο μεν κ. Γ. Τίγκελης έλαβεν ψήφους τρεις, ο δε κ. Ηλίας Αντωνόπουλος έλαβε δύο. Επειδή ουδείς

έλαβε την απόλυτον πλειοψηφίαν επανελήφθη η ψηφοφορία κατά τον αυτόν τρόπον. Γενομένης διαλογής προέκυψε το εξής αποτέλεσμα. Ο εκ των μελών κ. Γ. Τίγκελης έλαβε ψήφους πέντε. Ούτω εξελέγη ως Αντιπρόεδρος δια την πρώτην κοινοτικήν περίοδον ο κ. Γεώργιος Τίγκελης. Εφ' ώ συνετάγη».

Σχόλιο: 1) Την 11.2.1934 έγιναν οι αυτοδιοικητικές εκλογές. Την 4.8.1936 εγκαθιδρύθηκε η δικτατορία Ι.Μεταξά, είχαμε Πόλεμο/Κατοχή, και στη συνέχεια τον Εμφύλιο. Πέρασαν 17 χρόνια. Την 15.4.1951 έγιναν οι νέες εκλογές για την Τ.Α. Κατ' αυτές ψήφισαν και ό λ ε ς οι ενήλικες γ υ ν α ί κ ε ς ανεξαιρέτως, ΕΝΩ από τις αυτοδιοικητικές εκλογές της 11.2.1934 ψήφιζαν μόνο όσες είχαν ηλικία 30 ετών και ήταν απόφοιτες δημοτικού σχολείου. Δικαίωμα ψήφου στις βουλευτικές εκλογές, οι γυναίκες απέκτησαν στις εκλογές της 28.5.1952. Στο μεσοδιάστημα(1934-1951) διορίζονταν, είτε από τη δικτατορία Μεταξά, είτε από την «κυβέρνηση» των Γερμανών κατακτητών, είτε από τις μεταπολεμικές κυβερνήσεις, στις Διοικούσες Επιτροπές ή τα Κ.Σ., πρόσωπα αρεστά και προσκείμενα σε αυτές. Έτσι, μετά το 1951, γράφεται στο κείμενο: «Για την πρώτη κοινοτική περίοδο», δηλ.για τον πρώτο χρόνο της θητείας των αιρετών.

2) Τα μέλη του Κ.Σ. είχαν εκλεγεί με ά μ ε σ η ψηφοφορία από το Λαό, ενώ οι πρόεδρος και αντιπρόεδρος, υποδεικνύονταν με έ μ μ ε σ η ψηφοφορία μεταξύ των κοινοτικών συμβούλων/ κ.σ., και, κάθε φορά, για ενιαύσια περίοδο.

3) Στο ηλεκτρονικό αρχείο του Υπουργείου Εσωτερικών για τις αυτοδιοικητικές εκλογές (βλ. πιο κάτω), δεν έχουν καταγραφεί στοιχεία για την Κοινότητα Καλαμακίου (π.χ. ένας ή δύο συνδυασμοί κλπ) για τις εκλογές αυτές. Πάντως έγιναν με το «πλειοψηφικό σύστημα» (κατά πληροφορία που δεν μπόρεσα να διασταυρώσω). Άρα ο νικήσας συνδυασμός εξέλεξε όλους τους συμβούλους.

4) Για να ακριβολογήσω, αν και τα θεωρώ γνωστά, σαν ιστορικά γεγονότα, κατά τη διάρκεια της Κατοχής έγιναν: α) ελεύθερες ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ εκλογές στην «ανταρτοκρατούμενη Ελλάδα» δηλ. στην ελεύθερη Ελλάδα των βουνών, με συνεννόηση των αντιστασιακών οργανώσεων ΕΑΜ, ΕΔΕΣ και ΕΚΚΑ, από το πρώτο 15ήμερο Αυγούστου έως τα τέλη Σεπτεμβρίου 1943, και, β) σε όλη την Ελλάδα (κατεχόμενη και ελεύθερη), από το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο - ΕΑΜ, μυστικές εκλογές εθνοσυμβούλων, όπως τους ονομάτιζαν τότε,

δηλαδή βουλευτών, για την Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης-ΠΕΕΑ, «Κυβέρνηση του Βουνού») το 1944, που συγκρότησαν το Εθνοσυμβούλιο (= τη Βουλή) το οποίο συνήλθε στους Κορυσχάδες της Ευρυτανίας την 25 Μάη 1944. Η πολιτική ηγεσία των βουνών, συγκροτήθηκε στη τελική μορφή της με επικεφαλής τον Αλέξανδρο Σβώλο, Καθηγητή Συνταγματικού Δικαίου, στις 18 Απριλίου 1944. Η ΠΕΕΑ αυτοδιαλύθηκε το Σεπτέμβρη 1944 αφού εκπλήρωσε τους σκοπούς της. Η διάρκεια διεξαγωγής των εκλογών ήταν χρονικά μεγαλύτερη, λόγω των δυσκολιών από τη Ναζιστική Κατοχή, αφού έγιναν ΚΑΙ στις κατεχόμενες περιοχές. Στις εκλογές αυτές (αυτοδιοικητικές και εθνοσυμβούλων) δικαίωμα ψήφου είχαν και Ο Λ Ε Σ οι ενήλικες γυναίκες, χωρίς προϋποθέσεις ορισμένης ελάχιστης ηλικίας ή γνώσεων. Οι συνθήκες είχαν ωριμάσει. Το δικαίωμα ΔΕΝ μπορούσε να αφαιρεθεί από αυτές το 1951.

Σημείωση για την Τοπική Ιστορία:

Στο β. «Αλιμος, η ιστορία της πόλης...», επίσημη έκδοση του Δήμου, 2006, και, έκδοση Β', 2018, σ. 213, αναγράφεται Ε Σ Φ Α Λ Μ Ε Ν Α:

«Τον Ιούλιο του 1940 διεξήχθησαν εκλογές οι οποίες ανέδειξαν νικητή τον Ι. Γερουλάνο. Παρά τις δύσκολες συνθήκες που επικρατούσαν λόγω του πολέμου, ο νέος κοινοτάρχης υλοποίησε σημαντικό έργο στον τομέα των υποδομών. Επιπλέον, δώρισε οικόπεδα στα οποία ξεκίνησε η κατασκευή των ιερών ναών Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλίμου, Κοιμήσεως Θεοτόκου συνοικισμού Αναπήρων και Ζωοδόχου Πηγής. Επίσης παραχώρησε οικόπεδα για τη δημιουργία των γηπέδων Αλίμου και Τραχώνων».

Τα ίδια αντιγράφονται, λόγω εύλογης εμπιστοσύνης προς το βιβλίο της επίσημης Ιστορίας του Δήμου, στη διπλωματική εργασία της Άννας - Δήμητρας Αντωνίου για τους Τράχωνες (2014), (βλ. βιβλιογραφία).

Σχόλια: 1) Προφανώς, οι ιστορικοί Μ. Κλαδιά και Δρ. Σ.-Α. Παπαζαφειροπούλου, παρασύρθηκαν από το Γ. Σμαράγδη, ο οποίος (σ.66) στον κατάλογο των «Προέδρων» της Κοινότητας, χρησιμοποιεί ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΑ την

ΕΣΦΑΛΜΕΝΗ διατύπωση «Ι.Γ. εκλεγμένος από 9.7.1940 - 24.8.1942», που παραπέμπει σε εκλογή από το Λαό. Από τη γενικότερη ιστορική γνώση μας, αλλά και από καμία από τις αποφάσεις του Κ.Σ. ή της Δ.Ε., που καταγράφονται στα Βιβλία Αποφάσεων-Πρακτικών του Κ.Σ. και πολλές δημοσιεύονται στο παρόν πόνημα, ΔΕΝ προκύπτει ότι το 1940-- μεσούσης της Δικτατορίας της 4^{ης} Αυγούστου, και εν αναμονή του Πολέμου –έγιναν τ ο π ι κ έ ς εκλογές στο Καλαμάκι, ή σε όλη την Ελλάδα. Όπως έχω γράψει κατ' επανάληψη «η Δημοκρατία ήταν υπό διωγμό και η Τ.Α., στο γύψο», και χιλιάδες αγωνιστών της Αριστεράς, αλλά και αστοί πολιτικοί, ήταν δέσμιοι σε Εξορία στα νησιά. Ούτε ο ίδιος ο Ι. Γ., σε λόγους του, λογοδοσίες κλπ., ισχυρίστηκε έστω και μία φορά ότι εκλέχτηκε τον Ιούλιο 1940. Αναφερόταν ΜΟΝΟ στην εκλογή του, το 1934. 2) Έτσι ο Ι.Γ., ΔΕΝ αναδείχτηκε νικητής σε εκλογές, ούτε, τότε π α ρ α - χ ώ ρ η σ ε κανένα χώρο για γήπεδο ή ναούς κλπ. Οι Ναοί (εκτός από την Κοίμηση Αλίμου) συστάθηκαν ως ΝΠΔΔ και χτίστηκαν πολύ αργότερα, ούτε έγινε τίποτα από όσα αναφέρονται. Δεν υπάρχει καμία σχετική απόφαση. Απλώς τον Οκτώβριο 1940, η Δικτατορία Μεταξά, που είχε ανεχτεί το αιρετό από τις εκλογές του 1934 Κ.Σ., που ήταν ακόμη στη Διοίκηση της Κοινότητας με αναγκαστική/ές παράταση/ σεις της θητείας του από τη Δικτατορία, (αφού είχε εκλεγεί το 1934 μόνο για τέσσερα χρόνια), διότι η ίδια εξυπηρετείτο, το απέλυσε, διόρισε τριμελή Διοικούσα Επιτροπή, και από το απολυθέν Κ.Σ. κράτησε ΜΟΝΟ τον υποστηρικτή και απόλυτα έμπιστό της Ιω. Γερουλάνο, ως Πρόεδρο της (βλ. σχόλια και πιο κάτω). Ο ίδιος ο Ιω. Γ. σ υ ν ο μ ο λ ο γ ε ί: «... Έχων υπό του αιμνήστου Ι. Μεταξά ΕΝΤΟΛΗΝ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΩ εις την θέσιν μου, ΕΘΕΩΡΗΣΑ τούτο, τρόπον τινά, στρατιωτικήν υποχρέωσιν, ήν προσεπάθησα να εκτελέσω...» (βλ. Α.Θ. «Κοινότητα Καλαμακίου- Δήμος Αλίμου, Πολιτικές αποφάσεις ..» 2021, σ. 140). Ο Ιω. Γερουλάνος, την ΕΝΤΟΛΗ προς αυτόν του δικτάτορα Ιω. Μεταξά επικαλέστηκε, Ο Χ Ι την, τάχα, εκλογή του τον Ιούλιο 1940. Παρέμεινε βέβαια και συνεργάστηκε με τους Κατακτητές.

ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΟΔΕΙΞΗ από τα βιβλία αποφάσεων

Όπως αποδεικνύεται πλήρως από το βιβλίο αποφάσεων [β. 29.6.1940/ 24.8.1942 και 3.8.1945/ 7.6.1946], ΕΝΩ στην απόφαση 102/29.6.1940, σελ.1, αναφέρονται ως μέλη του Κ.Σ.: «συνεπεία εγγράφου του κ. Προέδρου υπό την

προεδρείαν του κ. Α.Κοτοπούλη, παρόντων και των λοιπών μελών κ.κ. Γ. Κουτρουβίδα, Δ. Λαγίου, Ιω. Γερουλάνου, Ι. Δρακόπουλου», στην ΕΠΟΜΕΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ 103/9.7.1940, σελ.2, αναφέρονται ως μέλη του Κ.Σ.: «συνεπεία εγγράφου προσκλήσεως του κ.Προέδρου, υπό την προεδρείαν Ι. Γερουλάνου, παρόντων εκ των μελών των κ.κ. Γ. Κουτρουβίδα, Δ. Λαγίου, Ι. Δρακόπουλου, απόντος του κ. Αθ. Κοτοπούλη, διατελούντος εις άδειαν». Στις επόμενες αποφάσεις 104 της 11.7.40, 105-116 της 22.7.1940 και 117- 122 της 2.8.1940 επαναλαμβάνονται τα της απόφασης 103/9.7.1940, ως προς τη σύνθεση του Κ.Σ. Στις αποφάσεις 123-136 της 29.8.40, σ.21-35, και 137- 140 της 15.9.40, σ. 25-39, εμφανίζεται πάλιν ως Πρόεδρος ο Αθ. Κοτοπούλης, και ο Ι. Γερ. ως απλό μέλος. Από την απόφαση 141/23.10.1940 (πέντε ημέρες πριν από την επίθεση των ιταλικών στρατευμάτων) έως την κατάργηση της Κοινότητας και τη συγχώνευσή της με το Παλαιό Φάληρο τον Αύγουστο 1942, το Κ.Σ. ΕΧΕΙ ΑΠΟΛΥΘΕΙ από τη Δικτατορία Μεταξά, και αντί γι' αυτό, αναγράφεται στις αποφάσεις: «... η Δ ι ο ι κ ο ύ σ α Ε π ι τ ρ ο π ή . . . συνήλθεν . . . συνεπεία εγγράφου προσκλήσεως του κ. Προέδρου α υ τ ή ς υπό την Προεδρείαν του κ. Ιω. Γερουλάνου, παρόντων και των λοιπών μελών κ.κ. Κ. Κωνσταντινίδη, Γ. Καρανίκα». Η Δικτατορία Ιω. Μεταξά, ΚΑΤΑΡΓΗΣΕ το κατά παράταση Κ.Σ., και ΔΙΟΡΙΣΕ «Δ.Ε.» με πρόεδρο τον Ι. Γερουλάνο, τον οποίο εμπιστευόταν απόλυτα διότι είχαν και προσωπικές και οικογενειακές σχέσεις, ως έχει λεχθεί.

Και από το [β. 22.7.1940 έως 11.9.1942 και 31.8.1945 έως 6.9.1947] Πρακτικά 19/22.7.40, σ.1, έως 23/23.10.1940 και μέχρι το 1942, προκύπτουν και επιβεβαιώνονται όλα τα πιο πάνω, για τους διορισμούς κλπ.

Αρα ούτε δημοτικές εκλογές την 9.7.1940, ούτε έμμεσες εκλογές μεταξύ των μελών του Κ.Σ. προκύπτουν, για να έχει ο Ιω. Γερουλάνος την ιδιότητα του «εκλεγμένου» όπως γράφεται στην «επίσημη» ιστορία του Δήμου «Όψεις της ιστορίας του Δήμου ...», ή κατά Γ. Σμαράγδη. Οι ισχυρισμοί των οποίων είναι ιστορικά ανακριβείς, α β ά σ ι μ ο ι και ανεπέρειστοι.

Τους Ιω. Γερουλάνο, Κ. Κωνσταντινίδη, Π. Καρανίκα, λόγω απόδοσης προς αυτές πίστης και διάθεσης συνεργασίας, εμπιστεύτηκαν και οι Γερμανικές Αρχές Κατοχής, τους οποίους διατήρησαν ως Πρόεδρο και μέλη έως το 1942,

το δε Ι. Γερουλάνο διόρισαν αντιπρόεδρο ΚΑΙ στο Δήμο Παλαιού Φαλήρου (βλ. σχετικές αποφάσεις/ στοιχεία και σε ακόλουθες σελίδες του παρόντος).

[β.16.11.1951- 11.5.1953], σ. 15, «Αρ. Απόφασης 223/15.12.1951», «Περί εκλογής Προέδρου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι συμφώνως προς το άρθρον 23 του Κ.Δ.Κ.Ν. και την . . . διαταγήν της Νομαρχίας Αττικής δέον να ενεργηθή δια μυστικής ψηφοφορίας η εκλογή Προέδρου δια την *δ ε υ τ έ ρ α ν* Κοινοτικήν περίοδον. Προς τον σκοπόν τούτον διανέμονται πανομοιότυπα ψηφοδέλτια, γενομένης δε μυστικής ψηφοφορίας και διαλογής προέκυψε το εξής αποτέλεσμα: ο εκ των μελών κ. Σπ. Σπηλιόπουλος έλαβεν έξ (6) ψήφους. Ούτω εξελέγη ως Πρόεδρος δια την δευτέραν Κοινοτικήν περίοδον ο κ. Σπυρίδων Σπηλιόπουλος. Εφ' ώ συνετάγη το παρόν και...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, προεδρεύων, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ.Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β.16.11.1951- 11.5.1953], σ. 16, «Αρ. Απόφασης 224/15.12.1951», «Περί εκλογής Αντιπρόεδρου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι συμφώνως προς το άρθρον 23 του Κ.Δ.Κ.Ν. και την . . . διαταγήν της Νομαρχίας Αττικής δέον να ενεργηθή δια μυστικής ψηφοφορίας η εκλογή Αντιπρόεδρου δια την *δ ε υ τ έ ρ α ν* Κοινοτικήν περίοδον. Προς τον σκοπόν τούτον διανέμονται πανομοιότυπα ψηφοδέλτια, γενομένης δε μυστικής ψηφοφορίας και διαλογής προέκυψε το εξής αποτέλεσμα ο μεν κ. Γ. Τίγκελης έλαβεν τέσσαρας (4) ψήφους, ο δε κ. Α. Πιζάνης ψήφους δύο (2). Ούτω εξελέγη ως Αντιπρόεδρος δια την *δευτέραν* Κοινοτικήν περίοδον ο κ. Γεώργιος Τίγκελης. Εφ' ώ συνετάγη....».

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 292, «Αρ. Αποφάσεως 230/15.12.1952», «Περί εκλογής Προέδρου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι συμφώνως προς το άρθρον 23 του Κ.Δ.Κ.Ν. και την . . . διαταγήν της Νομαρχίας Αττικής δέον να ενεργηθή δια μυστικής ψηφοφορίας η εκλογή Προέδρου δια την *τ ρ ί τ η ν* Κοινοτικήν περίοδον. Προς τον σκοπόν τούτον διανέμονται πανομοιότυπα ψηφοδέλτια, γενομένης δε μυστικής ψηφοφορίας και διαλογής προέκυψε το εξής αποτέλεσμα ο εκ των μελών κ.Σπ. Σπηλιόπουλος έλαβεν έξ(6) ψήφους. Ούτω εξελέγη

ως Πρόεδρος δια την τ ρ ί τ η ν Κοινοτικήν περίοδον ο κ. Σπυρίδων Σπηλιόπουλος. Εφ' ώ συνετάγη το παρόν και υπογράφεται.....». [Κ.Σ. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος,προεδρεύων, Γ.Τίγκελης, Α.Πιζάνης, Γ. Κινινής, Γ.Γκιώνης, Η.Αντωνόπουλος].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 292, «Αρ. Αποφάσεως 231/15.12.1952», «Περί εκλογής Αντιπροέδρου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι συμφώνως προς το άρθρον 23 του Κ.Δ.Κ.Ν. και την . . . διαταγήν της Νομαρχίας Αττικής δέον να ενεργηθή δια μυστικής ψηφοφορίας η εκλογή Αντιπροέδρου δια την τ ρ ί τ η ν Κοινοτικήν περίοδον. Προς τον σκοπόν τούτον διανέμονται πανομοιότυπα ψηφοδέλτια, γενομένης δε μυστικής ψηφοφορίας και διαλογής προέκυψε το εξής αποτέλεσμα ο μεν Γεώργιος Τίγκελης έλαβεν ψήφους τέσσαρας, ο κ. Αντώνιος Πιζάνης έλαβεν μίαν ψήφον και ο κ. Γ. Κινινής μίαν ψήφον. Ούτω εξελέγη ως Αντιπρόεδρος δια την τ ρ ί τ η ν Κοινοτικήν περίοδον ο κ. Γεώργιος Τίγκελης. Εφ' ώ συνετάγη το παρόν και υπογράφεται».

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 128, «Αρ. Αποφάσεως 235/15.12.1953», «Περί εκλογής Προέδρου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι συμφώνως προς το άρθρον 23 του Κ.Δ.Κ.Ν. και την . . . διαταγήν της Νομαρχίας Αττικής δέον να ενεργηθή δια μυστικής ψηφοφορίας η εκλογή Προέδρου δια την τ ε τ ά ρ τ η ν Κοινοτικήν περίοδον. Προς τον σκοπόν τούτον διανέμονται πανομοιότυπα ψηφοδέλτια, γενομένης δε μυστικής ψηφοφορίας και διαλογής προέκυψε το εξής αποτέλεσμα ο εκ των μελών κ.Σπ. Σπηλιόπουλος έλαβεν ψήφους πέντε (5). Ούτω εξελέγη ως Πρόεδρος δια την τ ε τ ά ρ τ η ν Κοινοτικήν περίοδον ο κ. Σπυρίδων Σπηλιόπουλος. Εφ' ώ συνετάγη το παρόν και υπογράφεται.....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ.Τίγκελης, Γ.Κινινής, Α.Πιζάνης, Γ.Γκιώνης, Η.Αντωνόπουλος, «του εκ των μελών Α. Πιζάνη, αποχωρήσαντος προ της συζητήσεως των θεμάτων της Η.Δ.»].

[β. 11.5.1953- 12.1.1955],, σ. 128, «Αρ. Αποφάσεως 236/15.12.1953», «Περί εκλογής Αντιπροέδρου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι συμφώνως προς το άρθρον 23 του Κ.Δ.Κ.Ν. και την . . . διαταγήν της Νομαρχίας Αττικής δέον να ενεργηθή δια μυστικής ψηφοφορίας η εκλογή Αντιπροέδρου δια την τετάρτην

Κοινοτικήν περιόδον. Προς τον σκοπόν τούτον διανέμονται πανομοιότυπα ψηφοδέλτια, γενομένης δε μυστικής ψηφοφορίας και διαλογής προέκυψε το εξής αποτέλεσμα ο μεν Γεώργιος Τίγκελης έλαβεν ψήφους πέντε (5). Ούτω εξελέγη ως Αντιπρόεδρος δια την τ ε τ ά ρ τ η ν Κοινοτικήν περιόδον ο κ. Γ. Τίγκελης. Εφ' ώ συνετάγη το παρόν και υπογράφεται...».[Κ.Σ. όπως πιο πάνω].

[β. 19.5.1953- 9.3.1956], σ.77, «Πρακτικόν 2^{ov} - Ε γ κ α τ ά σ τ α σ ι ς Κοινοτικού Συμβουλίου». «Εν Καλαμακίω σήμερον την 22αν του μηνός Ιανουαρίου του έτους 1955 . . . προσήλθον και εγκαταστάθησαν οι εκλεγέντες κατά τας ενεργηθείσας εκλογάς της 21^{ης} Νοεμβρίου 1954 τακτικοί Κοινοτικοί Σύμβουλοι: 1) Σπυρίδων Σπηλιόπουλος, 2) Γεώργιος Τίγκελης, 3) Γεώργιος Γκιώνης, 4) Σπυρίδων Γιούλης, 5) Ιωάννης Λαμπρινίδης, 6) Γεώργιος Κινινής, 7) Γεώργιος Μαμάης, 8) Γεώργιος Σμαράγδης, 9) Γεώργιος Γκούμης, αφού προηγουμένως έδωσαν τον νενομισμένον όρκον ενώπιον του κ. Νομάρχου Αττικής. Την Προεδρείαν ανέλαβεν ο δια των π ε ρ ι σ σ ο τ έ ρ ω ν ψήφων εκλεγείς Σύμβουλος κ. Σπυρίδων Σπηλιόπουλος. Εις πίστωσιν . . .».

Σχόλιο: Συγκρίνοντας το πιο πάνω Πρακτικό, με τον κατάλογο των αυτοδιοικητικών εκλογών, που καταγράφεται πιο κάτω, από τα επίσημα αποτελέσματα του Υπουργείου Εσωτερικών, προκύπτει ότι, οι επτά πρώτοι σύμβουλοι εκλέχτηκαν με το ψηφοδέλτιο «Πρόδος» του Σπ. Σπηλιόπουλου, ενώ οι δύο τελευταίοι εκλέχτηκαν με το ψηφοδέλτιο «Νέα Πνοή» του Γ. Σμαράγδη, που εξέλεξε δύο κοινοτικούς συμβούλους.

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ.77, «Πρακτικόν 3^{ov} – Συνεδρίασις 23^{ης} Ιανουαρίου 1955, Αρ. Αποφάσεως 14». «Περί εκλογής Π ρ ο έ δ ρ ο υ». «Επί του 1^{ou} θέματος, ο κ. Προεδρεύων, πλειοψηφών Σύμβουλος, εκθέτει ότι . . .δέον να ενεργηθή δια μυστικής ψηφοφορίας η εκλογή Προέδρου δια την π ρ ώ τ η ν Κοινοτικήν περιόδον. Προς τον σκοπόν τούτον διανέμονται πανομοιότυπα ψηφοδέλτια . . . γενομένης δε . . . διαλογής προέκυψεν το εξής αποτέλεσμα: ο μεν κ. Σπ. Σπηλιόπουλος έλαβεν ψήφους έξι (6), ο δε κ. Σπ. Γιούλης έλαβεν ψήφους δύο (2). Ούτω εξελέγη ως Πρόεδρος δια την πρώτην Κοινοτικήν

περίοδον ο κ. Σπ. Σπηλιόπουλος». «Αρ. Αποφάσεως 15 Περί εκλογής Α ν τ ι π ρ ο έ δ ρ ο υ». «Επί του 2^{ου} θέματος . . . διαλογής προέκυψεν το εξής αποτέλεσμα: ο μεν κ. Γεώργιος Τίγκελης έλαβε ψήφους επτά (7), ο δε κ. Γ. Μαμάης έλαβε ψήφους δύο (2). Ούτω εξελέγη ως Αντιπρόεδρος δια την πρώτην Κοινοτικήν περίοδον ο κ. Γ. Τίγκελης. Εγένετο, απεφασίσθη...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, προεδρεύων, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 141, «Αρ. Πρακτικού 31, Αποφάσεως 238/15.12.1956», «Περί εκλογής Π ρ ο έ δ ρ ο υ». «Επί του πρώτου θέματος. . . ο Προεδρεύων πλειοψηφών σύμβουλος εκθέτει ότι συμφώνως προς το άρθρον 86 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος δέον να ενεργηθή δια μυστικής ψηφοφορίας η εκλογή Προέδρου δια την δ ε υ τ έ ρ α ν Κοινοτικήν περίοδον. Προς τον σκοπόν τούτον διανέμονται πανομοιότυπα ψηφοδέλτια, γενομένης δε μυστικής ψηφοφορίας και διαλογής προέκυψε το εξής αποτέλεσμα ο μεν κ. Σπ. Σπηλιόπουλος έλαβεν ψήφους πέντε (5), ο δε κ. Σπ. Γιούλης έλαβε ψήφους τέσσαρες (4). Ούτω εξελέγη ως Πρόεδρος δια την δ ε υ τ έ ρ α ν Κοινοτικήν περίοδον ο κ. Σπυρίδων Σπηλιόπουλος». [Κ.Σ. πρ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ.Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 141, «Αρ. Πρακτικού 31, Αποφάσεως 239/15.12.1956», «Περί εκλογής Α ν τ ι π ρ ο έ δ ρ ο υ». «Επί του δευτέρου θέματος. . . ο Προεδρεύων πλειοψηφών σύμβουλος εκθέτει ότι συμφώνως προς το άρθρον 86 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος δέον να ενεργηθή δια μυστικής ψηφοφορίας η εκλογή Αντιπρόεδρου δια την δ ε υ τ έ ρ α ν Κοινοτικήν περίοδον. Προς τον σκοπόν τούτον διανέμονται πανομοιότυπα ψηφοδέλτια, γενομένης δε μυστικής ψηφοφορίας και διαλογής προέκυψε το εξής αποτέλεσμα ο μεν κ. Γ. Τίγκελης έλαβεν ψήφους πέντε (5), ο δε κ. Γ. Μαμάης έλαβε ψήφους τέσσαρες (4). Ούτω εξελέγη ως Αντιπρόεδρος δια την δ ε υ τ έ ρ α ν Κοινοτικήν περίοδον ο Γεώργιος Τίγκελης».

Σημείωση: Στο ίδιο πιο πάνω βιβλίο, αλλά και στο [β.4.8.1958- 4.8.60], ΔΕΝ εντοπίστηκαν εκλογές Προέδρου και Αντιπρόεδρου για την τ ρ ί τ η και

τ έ τ α ρ τ η περίοδο. Όμως ο Σπ. Σπηλιόπουλος, εξακολουθούσε να καταγράφεται στα Πρακτικά και Αποφάσεις, ως ο Πρόεδρος της Κοινότητας μέχρι την εγκατάσταση της νέας δημοτικής Αρχής την 7.5.1959 (βλ. επόμενο πρακτικό). Συμπεραίνεται από αναφορές, μη διασταυρωμένες, ότι με νομοθετική ρύθμιση, παρατάθηκε η θητεία των ήδη υπηρετούντων ως Προέδρων, μέχρι τις επόμενες εκλογές. Νομοθετική ρύθμιση που ήταν προείκασμα του μέλλοντος, αφού από τις επόμενες εκλογές της 5.4.1959 η εκλογή Προέδρου γινόταν για όλη τη διάρκεια της, τετραετούς περιόδου, κοινοτικής ή δημοτικής περιόδου (βλ.κι επόμενο Πρακτικό 18/24.5.59 στο οποίο δ ε ν αναφέρονται συγκεκριμένες περίοδοι για την εκλογή Προέδρου, ά ρ α για όλη). Συνοπτικά: ο Σπυρίδων Σπηλιόπουλος υπηρέτησε ως Πρόεδρος της Κοινότητας Καλαμακίου, από 20.5.1951 ως 6.5.1959, ήτοι επί οχτώ (8) χρόνια.

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ. 144, «Βασίλειον της Ελλάδος, Κοινότης Καλαμακίου, Αρ. Πρακτικού 16/7.5.1959», «Πρακτικόν ε γ κ α τ α σ τ ά σ ε ω ς Κοινοτικών Αρχόντων προελθόντων εκ των εκλογών της 5^{ης} Απριλίου ε.έ.». «Εν Καλαμακίω σήμερον δεκάτην εβδόμην του μηνός Μαΐου του έτους 1959, ημέραν Κυριακήν και ώραν 11 π.μ. προσήλθον εν τω κοινοτικώ καταστήματι οι κ. κ. 1)Γεώργιος Σμαράγδης, 2)Σπυρίδων Σπηλιόπουλος, 3)Κωνσταντίνος Τσόχας, 4)Παναγιώτης Κερασιώτης, 5)Αγγελος Παπακώστας, 6)Ευθύμιος Ξυδιάς, 7) Γεώργιος Μαμάης, και 8) Βασίλειος Κριμπένης, κοινοτικοί σύμβουλοι, προελθόντες εκ των εκλογών της 5^{ης} Απριλίου ε.έ., ανακηρυχθέντες δε τοιοῦτοι δια της υπ' αρ. 28/21.4.1959 αποφάσεως του Ειρηνοδίκου Αθηνών και ορκισθέντες ενώπιον του Νομάρχου Αττικής την 11^{ην} Μαΐου ε.έ. συμφώνως ταις διατάξεσι του άρθρου 77 του Δ.Κ.Κ., οίπινες ε γ κ α τ ε σ τ ά θ η σ α ν επισήμως αναλαμβάνοντας τα εαυτών καθήκοντα. Εφ' ώ συνετάγη». [σημ.: με το επόμενο Πρακτικό με αρ. 17/20.5.1959, εγκαταστάθηκε ο Γ. Τίγκελης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ. 145, «Αρ. Πρακτικού 18/24.5.1959», «Πρακτικόν εκλογής Προέδρου και Αντιπροέδρου της Κοινότητος Καλαμακίου». « . . . Διεξαχθείσης της πρώτης ψηφοφορίας, δι' εγγράφων ομοιομόρφων ψηφοδελτίων και μυστικώς κατά τας διατάξεις του άρθρου 86 του ΔΚΚ εξήχθησαν εκ της

κληρωτίδος εννέα ψηφοδέλτια, όσοι και οι ψηφίσαντες κοινοτικοί άρχοντες. Εξ αυτών έλαβον Γεώργιος Σμαράγδης πέντε (5) έγκυρα ψηφοδέλτια. Τέσσερα (4) δε, ώσαύτως έγκυρα ψηφοδέλτια, έλαβεν ο Σπυρίδων Σπηλιόπουλος./ Ούτω Πρόεδρος της Κοινότητος εξελέγη ο Γ. Σμαράγδης λαβών την απόλυτον πλειοψηφίαν επί του συνόλου των εκλεγέντων . . . / Επηκολούθησεν η δευτέρα ψηφοφορία δια την εκλογήν Αντιπροέδρου . . . Εξ αυτών έλαβον α) ο Αγγελος Παπακώστας τέσσερα(4) έγκυρα ψηφοδέλτια, β) Γεώργιος Τίγκελης τρία (3) .. γ) Σπ. Σπηλιόπουλος έν (1) ... δ) Κων/νος Τσόχας έν (1) . . . Κατά ταύτα ουδείς συνεκέντρωσεν ...την απαιτουμένην απόλυτον πλειοψηφίαν . . . Διεξαχθείσης δευτέρας ψηφοφορίας ... έλαβον 1) Αγγελος Παπακώστας πέντε (5) . . 2) Γ. Τίγκελης τρία (3) . . . 3) Γ. Μαμάης έν (1). . . Κατόπιν τούτου Αντιπρόεδρος της Κοινότητος εξελέγη ο Αγγελος Παπακώστας ως συγκεντρώσας την απόλυτον πλειοψηφίαν ... Εφ' ώ συνετάγη το παρόν....». [Κ.Σ. όπως στο κείμενο].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.3, «Πρακτικόν ε γ κ α τ α σ τ ά σ ε ω ς Κοινοτικών συμβούλων 16^{ης} Αυγούστου 1964». «Εν Καλαμακίω και εν τω Κοινοτικώ Καταστήματι σήμεραν ...προσήλθον οι εκ των δημοτικών εκλογών της 5^{ης} Ιουλίου 1964, προελθόντες Κοινοτικοί σύμβουλοι, οίτινες εδήλωσαν ότι ωρκίσθησαν ενώπιον του κ. Ειρηνοδίκου Αθηνών, συμφώνως ταις διατάξεσι των άρθρων 77 και 78 του Ν.Δ. 2888/1954, ως ετροποποιήθησαν υπό του άρθρου 16 του Ν. 3938/1959, ακολούθως δε εγκατεστάθησαν, αναλαμβάνοντες επισήμως τα καθήκοντα αυτών, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου μόνου του υπ' αρ. 264/23.5.1964 Β. Δ/τος./ Εις πίστωση του γεγονότος της εγκαταστάσεως των ως άνω Κοινοτικών συμβούλων, συνετάχθη το παρόν και υπογράφεται ως ακολούθως. Οι εγκατασταθέντες Κοινοτικοί σύμβουλοι: Σμαράγδης Γεώργιος, Ξυδιάς Ευθύμιος, Παπακώστας 'Αγγελος, Βοζώρας Βασίλειος, Μαλτέζος Κων/νος, Πυλαρινός Κων/νος, Καραμαλάκης Ιωάννης, Κατσής Βασίλειος, Τσορός Παναγιώτης, Καλλιγέρης Παναγιώτης, Τζιβανίδης Παύλος, Σκορδίλης Ελευθέριος, Καρανικόλα Ελένη, Τσόχας Κων/νος, Μασούρος Χρήστος (υπογραφές). Ο Γραμματεύς της Κοινότητος (υπογραφή)». [Κ.Σ.ως κείμενο].

Σχόλιο: 1) Συγκρίνοντας το Πρακτικό, με τον κατάλογο αποτελεσμάτων των αυτοδιοικητικών εκλογών του Υπουργείου Εσωτερικών, της 5.7.1964,

συνάγεται το συμπέρασμα ότι: α) οι 10 πρώτοι κ.σ. εξελέγησαν με το ψηφοδέλτιο «Προοδευτική Ένωση – Νέα Ζωή»/Γ.Σμαράγδης, β) οι επόμενοι τρεις με το ψηφοδέλτιο «Αλλαγή»/ Παύλος Τζιβανίδης, και, γ) οι δύο τελευταίοι με το ψηφοδέλτιο «Δημιουργία Ένωσης»/ Κωνσταντίνος Τσόχας. 2) Η Ελένη Καρανικόλα, είναι η Π Ρ Ω Τ Η γ υ ν α ί κ α, που εκλέχτηκε κ.σ. στο Καλαμάκι.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.4, «Πρακτικόν ειδικής συνεδριάσεως 23^{ης} Αυγούστου 1964». [σημ.: παραλείπω τα επαναλαμβανόμενα τυπικά]. Α) Για Πρόεδρος εκλέχτηκε με 10 ψήφους (τους πρώτους πιο πάνω αναφερομένους) ο Γ. Σμαράγδης, ενώ ο Π. Τζιβανίδης έλαβε 3 ψήφους και οι κ.σ. Τσόχας Κ. και Μασούρος Χρ. «ουδένα ψηφίζουν».- Β) Για Αντιπρόεδρος εκλέχτηκε ο Αγγ. Παπακώστας με 8 ψήφους, ο Ευθ. Ξυδιάς έλαβε 3 ψήφους, η Ελ. Καρανικόλα έλαβε 3 ψήφους, και 1 ψήφο έλαβε ο Β. Βοζώρας. Γ) Στη συνέχεια: «Απόφασις 103 «Περί εκλογής μέλους Κ.Σ. ως αντιπροσώπου παρά τη Τοπική Ένωσει Δήμων και Κοινοτήτων», εκλέγεται με ψήφους 8 ο Κων. Μαλτέζος. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, Αγγ. Παπακώστας, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Ι. Καραμαλάκης, Ελ. Σκορδίλης, Β. Κατσίς, Π. Τσορός, Π. Καλλιγέρης, Π. Τζιβανίδης, Ελ. Καρανικόλα, Κ. Τσόχας, Χρ. Μασούρος].

Επισήμανση - Υπενθύμιση: Από τις εκλογές της 5.4.1959 και μετά, η εκλογή του Προέδρου κάθε Κοινότητας ήταν έ μ μ ε σ η, από το Κ.Σ., ΟΜΩΣ για όλη την τετραετία.

Εκλογές στην Κοινότητα Καλαμακίου

Εισαγωγή: Ερεύνησα προκειμένου να βρώ τα εκλογικά αποτελέσματα για τις αυτοδιοικητικές εκλογές: α) ΠΡΙΝ από τη σύσταση της Κοινότητας Καλαμακίου, αυτές της 25.10.1925, ώστε να διαπιστωθεί εάν στους συνδυασμούς και υποψήφιους κ.σ. για την Κοινότητα Μπραχαμίου, στην οποία υπαγόταν η περιοχή μας, περιλαμβανόταν υποψήφιος με όνομα γνωστής Καλαμακιώτικης οικογένειας, β) αλλά και ΜΕΤΑ τη σύστασή της, ήτοι των 4.8.1929, 11.2.1934, 15.4.1951, 21.11.1954, 5.4.1959, 5.7.1964 (το 1967 επιβλήθηκε η Χούντα των συνταγματαρχών, δεν γίνονταν εκλογές, αλλά και στη Κοινότητα Καλαμακίου το 1968, συγχωνεύτηκε το Ελληνικό, κι αναβαθμίστηκε σε Δήμο Αλίμου, αντικείμενο πέραν του θέματος του παρόντος πονήματος).

1.- Από τα ΓΑΚ, μου απάντησαν εγγράφως ότι οι μόνες σειρές αρχαικού υλικού που παραδόθηκαν στην Κεντρική Υπηρεσία των ΓΑΚ είναι: α) ΑΒΕ 2011: εκλογικό υλικό των Ευρωεκλογών της 25.5.2014, των Δημοτικών και Περιφερειακών εκλογών της 18.5.2014, και, των επαναληπτικών 25.5.2014, β) ΑΒΕ 1738, αρχείο του Πρωτοδικείου Αθηνών για τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές της 15.10.2006. Για καμία άλλη εκλογική αναμέτρηση (ΔΕΝ) τους έχει παραδοθεί αρχαικό υλικό.

2.- Απεύθυνα την από 24.7.2023 αίτησή μου στο Υπουργείο Εσωτερικών, Διεύθυνση Εκλογών, Ευαγγελιστριάς 2 και μου δόθηκαν οι ακόλουθες απαντήσεις: α) για τις αυτοδιοικητικές εκλογές, από το 1925 έως πριν τη 15.4.1951 ΔΕΝ υπάρχει κανένα στοιχείο ή φάκελος ή οποιαδήποτε καταγραφή, β) γι' αυτές από 15.4.1951 και μετά, ΔΕΝ υπάρχουν φάκελοι, αποφάσεις δικαστηρίων κλπ., υπάρχει όμως η ψ η φ ι ο π ο ί η σ η των τευχών των επίσημων αποτελεσμάτων του Υπουργείου Εσωτερικών, ηλεκτρονικοποιημένα σε PDF, τα οποία μπορεί να βρει κάποιος στο www.ypes.gr, Αρχείο εκλογικών αποτελεσμάτων (1952- 2004). Αναζήτησα και διαπίστωσα τα ακόλουθα:

*** Δημοτικές και Κοινοτικές εκλογές της 15.4.1951. Υπάρχουν τα «επίσημα αποτελέσματα», ΑΛΛΑ για άγνωστο λόγο ΔΕΝ έχει καταγραφεί,

στον κατάλογο του νομού Αττικής, η Κοινότητα Καλαμακίου, ούτε η Κοινότητα του Αγίου Δημητρίου/Μπραχαμίου.

*** Δημοτικές και κοινοτικές εκλογές της 21.11.1954, όπου καταγράφονται τα ακόλουθα στοιχεία σε στήλες: Πληθυσμός απογραφής 7.4.1951 = 2.930, Αριθμός εκλεγομένων συμβούλων = 9, Εγγεγραμμένοι: άρρενες 600, θήλεις 139, σύνολον 739, Ψηφίσαντες εκλογείς, άρρενες 450, θήλεις 182, σύνολον 632, Συνδυασμοί: -- α) «Πρόοδος» (Σπ. Σπηλιόπουλος), με ψηφοδέλτια κατά συνδυασμούς 334, αναλογία επί 100 ψηφισάντων εκλογέων 52,80 (Α.Θ. δηλ. ποσοστό επί τοις εκατό) και αριθμός εκλεγομένων συμβούλων 7, β) «Νέα Πνοή» (Γ. Σμαράγδης) με ψηφοδέλτια συνδυασμού 298, αναλογία επί 100 ψηφισάντων 47,10, και, αριθμό εκλεγομένων συμβούλων 2.

*** Δημοτικές και κοινοτικές εκλογές της 5.4.1959 [έπρεπε να διεξαχθούν την 12.10.1958, αναβλήθηκαν με το Ν.Δ. 3831/1958 (ΦΕΚ 126/22.8.1958) και Β.Δ. 12.9.1958 ΦΕΚ 142 Α/1958], όπου, για την Κοινότητα Καλαμακίου, καταγράφονται τα ακόλουθα στοιχεία σε στήλες: Αριθμός εκλεκτέων συμβούλων 9, εγγεγραμμένοι εκλογείς: άρρενες 1.078, θήλεις 1.051, σύνολον 2.129, ψηφίσαντες εκλογείς 1.812, Συνδυασμοί: α) Α' «Νέα Πνοή», ψηφίσαντες κατά συνδυασμούς 626, αριθμός εκλεγομένων συμβούλων 3, β) Β' «Πρόοδος», ψηφίσαντες κατά συνδυασμούς 575, αριθμός εκλεγομένων συμβούλων 3, γ) Γ' «Ενωσις Καλαμακίου», ψηφίσαντες κατά συνδυασμούς 532, αριθμός εκλεγομένων συμβούλων 3, δ) Δ' «Ανασυγκρότησις», ψηφίσαντες κατά συνδυασμούς 79, αριθμός εκλεγομένων συμβούλων, 0.

Σχόλιο: Στα στοιχεία μετά το όνομα του συνδυασμού, ΔΕΝ αναγράφεται όνομα «επικεφαλής», αφού οι Πρόεδροι εκλέγονταν από τα Κ.Σ. ΟΜΩΣ με βάση τα όσα γνωρίζουμε από την καταγραφή στα αποτελέσματα για τις προηγούμενες εκλογές της 21.11.1954, στη «Νέα Πνοή» ηγείτο ο Γ. Σμαράγδης, και στην «Πρόοδο» ηγείτο ο Σπ. Σπηλιόπουλος. Για τους «επικεφαλής» στους άλλους συνδυασμούς, δεν βρήκα στοιχεία. Ίσως να βρεθούν στο Δήμο.

*** Δημοτικές και κοινοτικές εκλογές της 5.7.1964, όπου καταγράφονται τα ακόλουθα στοιχεία σε στήλες: Πληθυσμός απογραφής 19.3.1961, 8.383, αριθμός εκλεκτέων συμβούλων 15, εγγεγραμμένοι εκλογείς 3.891, ψηφίσαντες 3.434, έγκυρα ψηφοδέλτια 3.406, Συνδυασμοί: α) «Αλλαγή» Παύλος Τζιβανί-

δης, ψηφοδέλτια κατά συνδυασμούς 1.091, αναλογία 100 επί ψηφισάντων εκλογέων 32, αριθμός εκλεγομένων συμβούλων 3, β) «Δημιουργική Ένωση» Κων. Τσόχας, ψηφοδέλτια κατά συνδυασμούς 786, αναλογία 100 επί ψηφισάντων εκλογέων 23, αριθμός εκλεγομένων συμβούλων 2, γ) «Προοδευτική Ένωση Νέα Ζωή» Γ. Σμαράγδης, ψηφοδέλτια κατά συνδυασμούς 1.529, αναλογία επί 100 ψηφισάντων εκλογέων 45, αριθμός εκλεγ/νων συμβούλων 10.

Γενικό σχόλιο: 1) Είναι χαρακτηριστικό ότι σε ΚΑΜΙΑ από τις καταγεγραμμένες εγκαταστάσεις των κ.σ., ή τις αποφάσεις του Κ.Σ., ΔΕΝ γίνεται αναφορά ή διάκριση, από Πρόεδρο ή κ.σ. ή σε υπομνήματα πολιτών, σε όνομα κοινοτικής κίνησης ή συνδυασμού. Πιθανόν διότι, κυρίαρχη ήταν η αντίληψη και επικρατούσε ως στοιχείο, το «προσωποκεντρικό» του επικεφαλής, και όχι το στοιχείο της «συλλογικότητας». 2) Προσδοκώ ότι στο Δήμο μας, ίσως υπάρχουν κάποια στοιχεία π.χ. εκτυπωμένες διακηρύξεις αρχών ή έργων κλπ., ή ψηφοδέλτια των συνδυασμών που αντιπάλευαν, τα οποία δεν έχουν δημοσιοποιηθεί ακόμα, και έτσι θα βρεθούν ιστορικά στοιχεία για τον τόπο μας.

Α μ φ ι σ β ή τ η σ η τ ω ν ο ρ ί ω ν τ η ς Κ ο ι ν ό τ η τ α ς

[β. 22.7.1940 – 11.9.1942 και 31.8.1945- 6.9.1947], σ.118, «Αριθμός Πρακτικού 20/31.7.1946». «Ο κ. Πρόεδρος λαβών τον λόγον επί του θέματος των ορίων, λέγει τα εξής: «Σήμερα εγένετο συνάντησις εις το γραφείον της Κοινότητος μετά του Προέδρου της Κοινότητος Ελληνικού, όστις προσήλθεν μετά του Αντιπροέδρου αυτής, ενός συμβούλου του νυν Κοινοτικού Συμβουλίου, δύο μελών του τέως Κοινοτικού Συμβουλίου και του Κοινοτικού Γραμματέως, κατόπιν προσκλήσεως του κ. Κοσμοπούλου, εισηγητού παρά τη Νομαρχία Αττικής και Ιωάννη Δρίνη, προϊσταμένου παρά τη Μ.Υ.Κ. αυτής, αποτελούντων την Επιτροπήν Καθορισμού Ορίων των δύο Κοινοτήτων, κατόπιν της υπ' αρ. 38664 διαταγής του Υπουργείου Εσωτερικών./ Προς της προσελεύσεως της Νομαρχιακής Επιτροπής, εγένετο εκτενής συζήτησις κατά την οποίαν διεπιστώθη αφ' ενός μεγίστη αντίδρα-

σις των κατοίκων Ελληνικού και κυρίως των κατοίκων Κομνηνών, κατά της προσαρτήσεως αυτών εις το Καλαμάκι, ως και η εκ μέρους των δύο Κοινοτήτων θερμή επιθυμία συνεργασίας εις όλα τα γενικότερα ζητήματα τα αφορώντα την όλην περιοχήν. Η επιθυμία αυτή είχε άλλωστε διαπιστωθή και κατά την πρώτην συνάντησίν μου μετά των κ.κ. Προέδρων Κοινότητος Ελληνικού και Συνεταιρισμού Σοορμένων./ Προσελθόντων των κ.κ. Κοσμοπούλου, Δρίνη, εγένετο ευρεία συζήτησις βάσει κυρίως της από (κενό) . . 1945 αναφοράς της Κοινότητος προς το Υπουργείον Αεροπορίας./ Κατά πρώτον εξετασθέντος του ιστορικού, διεπιστώθη ότι, της όλης περιοχής ανηκούσης αρχικώς εις την Κοινότητα Αγίου Δημητρίου (Μπραχαμίου), ιδρύθη το έτος 1928 (λάθος: ορθό 1927) η Κοινότης Καλαμακίου, περιλαμβάνουσα το σύνολον του χώρου Καλαμακίου, Τραχώνων, Κομνηνών και Ελληνικού. Κατά την επακολουθήσασαν το έτος 1929 σύστασιν της Κοινότητος Κομνηνών αφηρέθη από την Κοινότητα Καλαμακίου, ο χώρος ο μεταξύ Αλίμου και Δικηγορικών, ένθα νυν το Αεροδρόμιον και η Κοινότης Ελληνικού. Εδικαιώθη συνεπώς η άποψις της Κοινότητος Καλαμακίου, ότι εξ αυτής απεσπάσθη η σημερινή περιοχή του Αεροδρομίου. Η αντίρρησις της Κοινότητος Ελληνικού περιωρίσθη συνεπώς εις την γνώμην ότι η άνω διαπίστωσις δεν αποτελεί (κατά την γνώμην του Ελληνικού) βαρύνον επιχείρημα υπέρ της απόψεως του Καλαμακίου, περί επανόδου της εκτάσεως του Αεροδρομίου εις την διοικητικήν περιφέρειαν Καλαμακίου./ Δεύτερον διεφάνη σαφώς, εκ της όλης συζητήσεως, ότι η άποψις του Καλαμακίου ότι μοιραίως η Κοινότης Ελληνικού θα είναι διαρκώς αντίδικος εις όλα τα ζητήματα, εν αντιθέσει προς την Κοινότητα Καλαμακίου, είναι ορθή, διότι εκ μέρους του Ελληνικού ακόμη σήμερον αμφισβητείται η εγκυρότης και της απαλλοτριώσεως του 1936, πολύ δε μάλλον των μετέπειτα επεκτάσεων, ότι διατηρείται η ιδιοκτησία των άλλοτε κυρίων της εκτάσεως πάση θυσία, εν τη ελπίδι, αν όχι μεταποπίσεως του όλου Αεροδρομίου, τουλάχιστον περιορισμού αυτού εις τον ελάχιστον χρόνον, επισπράξεως δικαιωμάτων εκ της χρήσεως κλπ./ Τρίτον, δεν κατέστη δυνατόν εις την Κοινότητα Ελληνικού, να κλονίση την άποψιν του Καλαμακίου, ότι άπασα η κίνησις του Αεροδρομίου, εκ των πραγμάτων, δεν δύναται παρά να διέρχηται δια της Κοινότητος Καλαμακίου προς Αθήνας

και Πειραιά, διευτυπώθη απλώς ότι η κυρία είσοδος του Αεροδρομίου ευρίσκει-
ται εις εδάφη του Ελληνικού, επειδή ποτε η Κοινότης αυτή η μ φ ι σ β ή τ η -
σ ε ν την ισχύουσαν απόφασιν του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου του Α.Ν.
1210/1938 ότι η περιοχή του Α γ ί ο υ Κ ο σ μ ά ανήκει εις την Κοινότητα
Καλαμακίου. Αλλά αμφισβήτησις ισχυούσης αποφάσεως δεν αλλάζει την
πραγματικότητα ότι από του έτους 1 9 3 9 η έ ξ ο δ ο ς του Αεροδρομίου
είναι επί εδάφους του Καλαμακίου. Εκτός του ότι και εν αντιθέτω περιπτώσει,
πας εισερχόμενος ή εξερχόμενος αμέσως (;) έξω της πύλης, ευρίσκεται εντός
του Καλαμακίου./ Ούτω λοιπόν ουδέν απολύτως των επιχειρημάτων του
Καλαμακίου εκλονίσθη, δια των οποίων τούτο εξήτησεν την επιστροφήν του
αεροδρομίου εις την περιοχήν του, εκτός εάν επετύγχανεν η προσπάθεια του
Ελληνικού, μετακινήσεως του όλου Αεροδρομίου, οπότεν τα πράγματα θα εί-
χον αλλέως. Αλλ' η ελπίς αυτή του Ελληνικού μετακινήσεως κατά την γνώμη
του Καλαμακίου είναι ματαία, και ακριβώς εδώ έγκειται η διαφορά αντιλήψεων
μεταξύ των δύο Κοινοτήτων. Το μεν Καλαμάκι εδέχθη τας θυσίας του, εδέχθη
την πραγματικότητα και εξ αυτής ζητεί να δ η μ ι ο ρ γ ή σ η εν συνεργασία με
την Αεροπορίαν και τον Τουρισμόν προοδευτικόν μέλλον, ε ν ώ το Ελληνικόν
πάση θυσία το αντιστρατεύεται./ Ούτω μετά την συζήτησιν επί των επιχειρη-
μάτων του Καλαμακίου, η συζήτησις προχώρησεν επί του δημιουργουμένου
ο ι κ ο ν ο μ ι κ ο ύ ζητήματος./ Διευτυπώθη η γνώμη ότι και αι δύο Κοινότητες,
ελπίζουσαι επί τυχόν μ ε λ λ ο ν τ ι κ ώ ν ε ι σ π ρ ά ξ ε ω ν εκ του
Αεροδρομίου, ζητώσι την κατοχήν αυτού. Δεν είχαν λόγον να μη δεχθώ συζή-
τησιν επί του θέματος, κυρίως διότι συνεδέθη εκ μέρους του Ελληνικού με
κ ο ι ν ω ν ι κ ό ν ζήτημα, όπερ ομολογουμένως βαθέως με συνεκίνησεν.
Παρά ταύτα το ενδιαφέρον του Καλαμακίου δ ε ν συνδέεται με την τ υ χ ό ν
είσπραξιν ορισμένων εσόδων, αλλά κ υ ρ ί ω ς με την γενικήν πρόοδον
αυτού και του Αεροδρομίου ως και του Τουρισμού και της εμφανίσεως της
Ελλάδος εν τη περιοχή ταύτη. Το Κ ο ι ν ω ν ι κ ό ν ζήτημα το οποίον έθιξεν
το Ελληνικόν διευτυπώθη σ υ ζ η τ η τ ι κ ώ ς δια των λόγων των κ. Προέδρου
και Κοινοτικού γραμματέως ως εξής: «Θα ήτο άδικον, εγκληματικόν μάλιστα,
εάν εξήτει η Κοινότης Καλαμακίου να αποστερήση από το Ελληνικόν, το
μόνον έσοδον εκ του οποίου δύναται τούτο να ελπίση (το τυχόν εκ του Αερο-
δρομίου) δια να επανορθώση τας τόσας αφορήτους ζημίας τας οποίας το
Ελληνικόν υπέστη εκ του Αεροδρομίου κ α ι του π ο λ έ μ ο υ. Θα ήτο πράγ-

ματι απάνθρωπον εάν το Καλαμάκι, το οποίον δ ε ν εισέφερεν δια την στέγασιν των Χ α σ α ν ι ω τ ώ ν και δ ε ν ε β ο ή θ η σ ε ν εις τον αγώνα δια την αποζημίωσιν των ζημιών εκ των απαλλοτριώσεων, εζήτηει να στερήση το Ελληνικόν, τώρα, ενός εσόδου»./ Κύριοι Σύμβουλοι, η άποψις αύτη είναι συγκινητική και νομίζω ότι το Καλαμάκι δέον να το λάβη υπ' όψιν. Πράγματι το Ελληνικόν υπέστη σημαντικώς μεγαλυτέρας ζημίας από το Καλαμάκι. Πράγματι υπάρχει αφόρητος δυστυχία μέρους του πληθυσμού αυτού. Πράγματι δικαίως ζητεί αποζημίωσιν και ανόρθωσιν. Πράγματι το Ελληνικόν θα χάση τελικώς περίπου 2.500 σ τ ρ έ μ μ α τ α, έ ν α ν τ ι 600 ι δ ι κ ώ ν μ α ς (μετά του Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο υ), εάν περιορισθή η ζημία δι' ημάς, και έχασεν εκ της κ α τ ε δ α φ ί σ ε ω ς 73 + 150 ο ι κ ί α ς, έ ν α ν τ ι 23 του Καλαμακίου. Έχασεν εκ β ο μ β α ρ δ ι σ μ ώ ν 200 ο ι κ ί α ς, έ ν α ν τ ι 100 ι δ ι κ ώ ν μ α ς, ε ζ η μ ι ώ θ η εις πολλάς οικίας εξ ε π ι τ ά ξ ε ω ν καταστρεπτικώς, έναντι ο υ χ ί ο λ ι γ ω τ έ ρ ω ν ι δ ι κ ώ ν μ α ς, και εδέχθη 400 π ρ ό σ φ υ γ α ς, έ ν α ν τ ι 80 - 100 ι δ ι κ ώ ν μ α ς, και δ ε ν εγένετο ανοικοδόμησις εκεί, ε ν ώ εις ημάς εγένετο. Έχασεν έν σ χ ο λ ε ί ο ν, ε ν ώ ημείς το α π ο κ α θ ι σ τ ώ μ ε ν εκ θ ε μ ε λ ί ω ν./ Κυρίως όμως το Ελληνικόν, και δη οι ζημιωθέντες εξ απαλλοτριώσεων, φοβούνται ότι περιερχομένης της περιοχής εις το Καλαμάκι, θέλουσι ζημιωθή εις τα δικαιώματά των, ως προς τας νομίμους των απαιτήσεις έναντι του Κράτους. Εδώ όμως υπάρχει σαφώς παρεξήγησις την οποίαν έσπευσα να διαλύσω δια των εξής δηλώσεων: «Το Καλαμάκι δ ε ν ενδιαφέρεται δι' ουδεμίαν έκτασιν ήτις αμφισβητείται υπό των δικαιούχων. Το Καλαμάκι ενδιαφέρεται αποκλειστικώς και μόνον δια την περιοχίν των εντός των εκάστοτε ορίων του Αεροδρομίου. Δηλαδή δια την περιοχίν της οποίας οριστικώς απεξένωθησαν οι ιδιοκτήται και ήτις ανήκει εις το Κράτος. Εν ουδεμίά περιπτώσει το Καλαμάκι ζητεί να παρέμβη εις οιονδήποτε ζήτημα διεκδικήσεως ιδιοκτησιών ή δικαιωμάτων, εκτός εάν ο ιδιοκτήτης εζήτηι τούτο. Το Καλαμάκι δεν ζητεί ούτε περισσότερους κατοίκους ούτε μεγαλυτέραν μερίδα εκ των δ ι α π υ λ ί ω ν. Αλλά -- συμπληρώνω εδώ -- το Καλαμάκι ζητεί στενήν συνεργασίαν και πρόοδον κοινήν με το Αεροδρόμιον./ Κατόπιν των ως άνω συζητήσεων διέτύπωσα τους εξής χαρακτηρισμούς: Το μεν Καλαμάκι ζητεί την διάθεσιν των τυχόν εισπράξεων εκ του Αεροδρομίου δια την βελτίωσιν της Τουριστικής εμφανίσεως της περιοχής κατά πρώτον λόγον εις ήν και υποχρεωτικώς θα υποβληθή. Το δε Ελληνικόν, ως άλλως τε είπεν

και ο Γραμματεύς αυτού δεν θα δυνηθή επί πολλά έτη να σκεφθή άλλο από την ανόρθωσιν, νομίζει ότι πρέπει τα εκ του Αεροδρομίου τυχόν εισοδήματα να διατεθούν δια την ανόρθωσιν, συνεπώς το Καλαμάκι αποβλέπει εις το μέλλον της περιοχής ακριβώς ως διευτυπώθη εις το έγγραφον προς το Υπουργείον Αεροπορίας, το δε Ελληνικόν πιεζόμενον υπό των πραγμάτων, καταθλίβεται υπό του Κοινωνικού προβλήματός του./ Εφ' όσον καθ' ημάς ουδέν των επιχειρημάτων μας εκλονίσθη, εφ' όσον δεν ενδιαφερόμεθα παρά μόνον δι' εκείνην την περιοχήν, ήτις περιερχομένη οριστικώς εις το Κράτος, γίνεται ξένη πλέον προς τους πρώην ιδιοκτήτας αυτής, εφ' όσον αναγνωρίζομεν ότι έπαθε το Ελληνικόν περισσότερον από ημάς, εφ' όσον το Ελληνικόν ζητεί δια των εισπράξεων του Αεροδρομίου να βοηθηθή, νομίζω σωστόν εάν η Επιτροπή ήθελε κρίνη ότι το Αεροδρόμιον πρέπει να μας αποδοθή εις άς περιοχάς εκάστοτε θεωρείται από το Κράτος ως απαλλοτριωθέν και ημείς εάν προκύψουν τελικώς οικονομικά οφέλη κατά την διάθεσιν τούτων να φανώμεν συστηματικώς προς το Ελληνικόν ίνα βοηθήσωμεν και ημείς προς επίλυσιν του κοινωνικού προβλήματος της γείτονος Κοινότητας. Προτείνω μάλιστα όπως γίνη σύσκεψις των δύο Συμβουλίων προς εξεύρεσιν της καλύτερας λύσεως και εν πνεύματι αληθούς συνεργασίας./ Ευρεία συζήτησις δεν εγένετο επί του θέματος τούτου. Εν πάση περιπτώσει, εις ερώτησιν εάν θεωρήται δίκαιον υπό του Ελληνικού, το Καλαμάκι να φέρη όλα τα βάρη του εξωραϊσμού και βελτιώσεως, ελέχθη εκ μέρους του Ελληνικού ότι «μετά μίαν δεκαετίαν τούτο θα ήτο άδίκον». Δηλαδή ανεγνωρίσθη εμμέσως ότι εάν το Ελληνικόν είχε την εισπραξιν μιας δεκαετίας, θα έδει αργότερον το Καλαμάκι να τας έχη ή εξ αρχής να συμμετέχουν αι δύο Κοινότητες από κοινού εις τας τυχόν εισπράξεις./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον εν τη επιθυμία μελέτης του ζητήματος α ν α β ά λ λ ε ι την λήψιν αποφάσεως επί του ζητήματος τούτου». [Κ.Σ. Ι.Γεροουλάνος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Α. Λέκας, απών Θ. Φυτάλης].

Σημείωση: α) «Εδικαιώθη συνεπώς η άποψις της Κοινότητας Καλαμακίου, ότι εξ αυτής απεσπάσθη η σημερινή περιοχή του Αεροδρομίου». Κι ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΑ: «Πράγματι το Ελληνικόν θα χάση τελικώς περίπου 2.500 στρέμματα, έναντι 600 ιδικών μας (μετά του Νεκροταφείου)». Κατά τη λογική ΔΕΝ μπορούν να ισχύουν και τα δύο. β) Σε ποιό «Νεκροταφείο» αναφέρεται ο Ι. Γ. είναι άγνωστο. Ενδεχομένως σε τμήμα έκτασης της περιοχής, που είχε π ρ ο-

φ ο ρ ι κ ά υποδείξει στο Κ.Σ. ότι . . .θα το μεταβιβάσει με συμβόλαιο στην Κοινότητα. ΟΜΩΣ επιβλήθηκαν και γι' αυτό απαλλοτριώσεις λόγω Αεροδρομίου, Υ) είναι χαρακτηριστικό ότι ο Ιω. Γ., παραστάθηκε μόνος αντιπρόσωπος από το Καλαμάκι, χωρίς άλλα μέλη αντιπροσωπείας, χωρίς σε προηγούμενες Αποφάσεις ή Πρακτικά να έχει καταγραφεί οποιαδήποτε συζήτηση στο Κ.Σ. υπόδειξης «κατευθύνσεων», με θέση ορίων/κόκκινων γραμμών, για τον Πρόεδρο. Ε ν ώ α ν τ ί θ ε τ α από το Ελληνικό υπήρχε πολυπληθής και ε ν ω τ ι κ ή, αφού υπήρχαν σύμβουλοι Κ Α Ι από το προηγούμενο Κ.Σ.

Σχόλια: α) Α.Θ. «Κοινότητα Καλαμακίου- Δήμος Αλίμου, Πολιτικές αποφάσεις- Ψηφίσματα», σ. 185, κεφαλ. Αρνηση επέκτασης αεροδρομίου, όπου γίνεται αναφορά στο κείμενο που προηγήθηκε, χωρίς να καταγράφεται αυτό. β) Αντέγραφα αυτό στο παρόν, λόγω των ιστορικών στοιχείων που περιέχει για τις απαλλοτριωθείσες εκτάσεις (βλ. Α.Θ. ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ Αλίμου, Στ. Πατρικουνάκος, κεφ. «Ελληνικό- Αεροδρόμιο, Απαλλοτριώσεις 1937-1972), για τις καταστροφές, επιτάξεις, εγκατάσταση προσφύγων κλπ., στο Ελληνικό και Καλαμάκι, αλλά και για τις ιδέες που κυκλοφορούσαν μεταξύ των διοικούντων, γ) με το κείμενο, καταγράφεται η υποκειμενική αντίληψη που σχημάτισε ο Ιω. Γ. από τη συζήτηση που έγινε, με συμπλήρωση των απόψεων και ιδεών του, χωρίς τούτο να σημαίνει ότι είναι η αντικειμενική. Δυστυχώς δεν μπορώ να ελέγξω τα αντίστοιχα βιβλία της Κοινότητας Ελληνικού (εάν σώζονται) διότι, προηγούμενη αίτησή μου, δεν είχε τύχη, όπως απαντήθηκε, λόγω αδυναμίας εντοπισμού βιβλίων (βλ. Α.Θ. Πολιτικές αποφάσεις, σ. 230), δ) είναι δεδομένο ότι ο Ιω. Γερουλάνος, συνήθιζε αποτυχημένες εκβάσεις ενεργειών του (βλ. φορηγό από την ΟΥΝΡΡΑ, κλπ) να τις παρουσιάζει ως μεγάλες επιτυχίες, με πρωταγωνιστή τον ίδιο, ε) η εισήγηση αυτή, και η απόφαση, αφού το Κ.Σ. κατέληξε σε «α ν α β ο λ ή συζήτησης προς μελέτη του θέματος» (απόφαση είναι και αυτή) θα έπρεπε να είχαν καταχωριστεί στο αντίστοιχο βιβλίο Αποφάσεων του Κ.Σ., πράγμα που δεν έγινε. Σε επόμενα βιβλία Πρακτικών/ Αποφάσεων, δεν εντοπίστηκε νεότερη συζήτηση ή απόφαση γι' αυτό, στ) για τα «διαπύλια τέλη» βλ. στο παρόν σ.893, «Πολιτικός ρόλος της Τ.Α. -αιτήματα».

[β. 16.9.1947- 5.5.1950], σ. 157, «Αρ. Π ρ α κ τ ι κ ο ύ 30/18.10.1949», «Επί του πρώτου θέματος ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι εκοινοποιήθη δια του Προέδρου της Κοινότητας Νέας Αργυρουπόλεως, η υπ' αρ. 1307 απόφασις του Προϊσταμένου του Ειρηνοδικείου Αθηνών, δι' ής ωρίσθη ως Πρόεδρος της Επιτροπής καθορισμού ο ρ ί ω ν μεταξύ των Κοινοτήτων Καλαμακίου και Νέας Αργυρουπόλεως, ο Ειρηνοδίκης κ. Αναστάσιος Στρογγυλίδης. Κατόπιν τούτου εκλήθη να παραστή α ύ ρ ι ο ν και συμμετάσχη της υπό του Κ.Δ.Κ.Ν. προβλεπομένης Επιτροπής./ Το Κ.Σ. ε ξ ο υ σ ι ο δ ο τ ε ί τον κ. Πρόεδρον όπως κατά τον κ α θ ο ρ ι σ μ ό ν των ορίων, επιδιώξη όπως ταύτα περιορισθώσι μέχρι του φυσικού ορίου ήτοι της Λεωφόρου Αθηνών - Βουλιαγμένης, σ υ ν ο δ ε ύ σ ο υ ν δε τούτον ο κ. Κ. Μαλτέζος και ο Κοινοτικός Γραμματεύς». [Κ.Σ.Γ.Γκούμης, προεδρεύων. Τα λοιπά ονόματα δεν αναγράφονται. Υπογράφεται απ' όλους].

Σχόλιο: Ορθός τρόπος αντιμετώπισης ενός ζητήματος σε συζήτηση ή σε Επιτροπή. Συγκροτείται «ομάδα» και θέτονται όρια/κατευθύνσεις.

Λειτουργική κρίση στην Κοινότητα

Συζητήσεις στο Κ.Σ. για ποινική δίωξη Προέδρου και Γραμματέα

Εισαγωγή: Στο βιβλίο Α.Θ. «Κοινότητα Καλαμακίου – Δήμος Αλίμου, Πολιτικές αποφάσεις- Ψηφίσματα 1936- 2014», εκδ. 2021, σ. 162 έχω καταγράψει από το [β. 16.8.1964- 13.12.1967], σ.149, «Πρακτικόν εγκαταστάσεως Κοινοτικού Συμβουλίου» της 21.10.1966, στο οποίο αναφέρεται απόφαση του Νομάρχη Αττικής με την οποία «τίθεται εις αργίαν ο Πρόεδρος της Κοινότητος Γ. Σμαράγδης», και άλλα περιστατικά. Σε σχόλιο, κάτω από αυτό, ανέφερα ότι ούτε στο βιβλίο του «Καλαμάκι – ιστορικό αφήγημα» (1988), ο ίδιος αναφέρει κάτι σχετικό, ούτε προφορικά είχα ακούσει να έχει αναφερθεί, ο ίδιος, σε τέτοιο γεγονός, ούτε οι παλαιότεροι αυτοδιοικητικοί είχαν διηγηθεί κάτι σχετικά. Είναι ενδεχόμενο, τα όσα καταγράφονται πιο κάτω, να δίνουν απάντηση στην απορία. Διότι, αφού τα πραγματικά γεγονότα και η ποινική δίωξη έλαβαν χώρα τον

Οκτώβριο 1962, είναι συμπερασματικά πιθανό, ότι, με βάση και τα τότε κρατούντα στην απονομή της Δικαιοσύνης από πλευράς χρόνου, έως να εκδοθεί τελεσίδικη ή αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση, πέρασαν τα τέσσερα χρόνια, και έτσι να τέθηκε σε αργία τον Οκτώβριο 1966. Άρα αιτία της αργίας μπορεί να ήταν η ποινική δίωξη του Οκτωβρίου 1962. Σημειωτέον ότι στο παρόν πόνημα, καταγράφεται «Πρακτικόν εγκαταστάσεως Κοινοτικών συμβούλων, 16^{ης} Αυγούστου 1964» με πρώτο το Γ. Σμαράγδη. Αποδεικνύεται από αυτό, ότι δεν εμποδίστηκε η συμμετοχή του στις αυτοδιοικητικές εκλογές της 5.7.1964, διότι δεν του είχε επιβληθεί οποιαδήποτε ποινή.

Επισημαίνω ότι με βάση και την τότε ισχύουσα νομοθεσία, ο εκάστοτε Υπουργός, είχε το δικαίωμα να θέτει σε αργία, οποιοδήποτε αιρετό αυτοδιοικητικό πρόσωπο, αποκλειστικά και μόνο, επειδή ασκήθηκε κατ' αυτού ποινική δίωξη από την Εισαγγελία. Δεν πρέπει όμως να συντρέχει η περίπτωση αυτή, αφού η «αντίδραση» του Υπουργού και η θέση σε αργία το 1966 του Γ. Σμαράγδη (για ποινική δίωξη του 1962) θα ήταν πολύ καθυστερημένη και ως εκ τούτου άκαιρη και, από πλευράς πολιτικής, απαράδεκτη ή αναποτελεσματική.

Επίσης, επισημαίνω ότι, ο Γ. Σμαράγδης, σ' «Το Καλαμάκι» του, σ. 76, δημοσιεύει φωτοτυπία του με αρ. πρ.1856/10.1.1968 εγγράφου του Νομάρχη Αττικής Διον. Κριτσέλλη (διορισμένου από τη δικτατορία των συνταγματαρχών) με κείμενο: «Φέρομεν εις γνώσιν υμών, ότι δια της υπ' αρ.1827/8.1.1968 αποφάσεως του Υπουργείου Εσωτερικών, α π ε λ ύ θ η τ ε εκ του αξιώματος του Π ρ ο έ δ ρ ο υ της Κοινότητος Καλαμακίου. Ο Νομάρχης (υπογραφή». Τούτο σημαίνει α) ότι δ ε ν καταδικάστηκε σε πρώτο ή δεύτερο βαθμό, και, β) ότι διατηρούσε την ιδιότητα του Προέδρου, μέχρι την πιο πάνω ημερομηνία.

Προλογικό σχόλιο: Προβληματίστηκα πολύ για την καταγραφή της πιο κάτω συζήτησης στο Κ.Σ. και των λοιπών στοιχείων. Οι δισταγμοί μου εκάμφθησαν, με την αξιολογική κρίση μου (προσδοκώ και πιστεύω ότι είναι η ορθή) ότι: 1) όσα καταγράφονται ελέχθησαν σε δ η μ ό σ ι α συνεδρίαση του Κ.Σ., με ανοιχτή και ελεύθερη είσοδο για τους πολίτες, αλλά και περιέχονται στα βιβλία Πρακτικών και Αποφάσεων του Κ. Σ., τα οποία είναι δημόσια και ελεύθερα στον καθένα, για την άντληση ιστορικών στοιχείων, 2) από το κείμενο της ίδιας της συζήτησης, προκύπτει ότι στην κοινωνία του Καλαμακίου τότε,

γίνονταν καταγγελίες, αντεγκλήσεις, δημοσιεύσεις στον τοπικό τύπο, και άρα το γεγονός είχε λάβει μεγάλη δημοσιότητα και έκταση (που δεν επηρέασε τους ψηφοφόρους και επανεξέλεσαν στις δημοτικές εκλογές της 5.7.1964, το Γ. Σμαράγδη, που έλαβε και την Προεδρία της Κοινότητας), 3) στο βιβλίο καταγράφονται όλες οι διαφορετικές απόψεις που κατατέθηκαν στη συνεδρίαση εκείνη, και έτσι, μπορεί καθένας να εικάσει ότι έχει σφαιρική εικόνα για τα γεγονότα. Επομένως με την καταγραφή, δεν αποκαλύπτεται κάτι «μυστικό» ή «προσωπικό στοιχείο», αλλά επαναφέρεται ως στοιχείο της Ιστορίας, η τότε δημόσια συζήτηση, και σε καμία περίπτωση, μετά από εξήντα χρόνια, σκοπούμενο ή πρόθεση, μπορεί να είναι ο σκανδαλισμός των αναγνωστών ή η προβολή των νεκρών πρωταγωνιστών, 4) Στη συζήτηση εκείνη, αποτυπώνονται στοιχεία του τρόπου της λειτουργίας των ΟΤΑ, αλλά και κοινωνικά στοιχεία και συμπεριφορές των πολιτών, που είναι σημαντικά για την Τοπική Ιστορία.

Επιλογικό σχόλιο: Είμαι θιασώτης της άποψης ότι τα *δημόσια* πρόσωπα, οφείλουν να «ανέχονται» και να υπόκεινται σε κριτική για τις επιλογές, πράξεις ή παραλείψεις τους, έστω και αν αυτή είναι οξύτατη και κατ' αυτή χρησιμοποιούνται ακραίες λέξεις και διατυπώσεις κατά την αποτύπωσή της, όχι όμως συκοφαντικοί ή υβριστικοί χαρακτηρισμοί κλπ. [Επισημαίνω ότι προσωπικά στο παρόν, αποφεύγω το σχολιασμό «σκοπιμότητας» των πράξεων των αιρετών, ενώ ασκώ σχολιασμό σε σχέση με τις επιβολές της Κεντρικής Εξουσίας κλπ.]. Πιστός στην «αρχή» αυτή, στο βιβλίο, «ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες», έχω καταγράψει και καταθέσει στοιχεία από τους ποινικούς ελέγχους στους οποίους υποβλήθηκα (μαζί με άλλους) κατά την άσκηση των καθηκόντων μου ως δημ. συμβούλου Αλίμου, για τους οποίους όμως ΔΕΝ ασκήθηκαν ποινικές διώξεις κατ'εμένα, και άλλων, αφού όλες οι υποθέσεις, ή τέθηκαν στο αρχείο με διατάξεις Εισαγγελέων ή εκδόθηκαν απαλλακτικά βουλεύματα, χωρίς ποτέ να καταστώ «κατηγορούμενος». Αφορούν κι αυτά στοιχεία της Ιστορίας. Αυτά για όσα αφορούν το πρόσωπό μου. Όμως οι φάκελοι που αφορούσαν άλλους αιρετούς, κατατέθηκαν ως ιστορικά στοιχεία, με δέσμευση του Δήμου μας, να επιτρέψει τη μελέτη και έρευνά τους, μετά την πάροδο είκοσι (20) ετών από την παράδοσή τους στο Δήμο, οι οποίοι, παρά το γεγονός ότι προσφέρθηκαν, δεν έχουν παραληφθεί μέχρι σήμερα (2023).

Συμπληρωματικό επιλογικό σχόλιο: Σ' «ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες», έκδ.Β', 2022, σ.1168, κεφ. «Ενθετα Ελευθεροτυπίας», έχω καταθέσει, μεταξύ άλλων, και τεύχος του περιοδικού «Ιστορικά», με τίτλο «Ελευθεροτυπία ΚΑΤΑ Διαπλοκής, τα ντοκουμέντα μιας δίκης- κλειδί για την ελευθερία του Τύπου», Ιούνιος 2000, (μετά από αγωγή Σωκρ.Κόκκαλη κατά «Ε» κ.ά., για αποζημίωση κλπ), με την αγωγή του Σ. Κόκκαλη, τις προτάσεις των εναγομένων. Στο τεύχος υπάρχει «παράρτημα» με τίτλο Υπόθεση Λάρι Φλιντ, στις σελ. 41-50, με ιστορικό για τη δικαστική απόφαση, και υπότιτλο: «Τα σχόλια δια του τύπου για δημόσια πρόσωπα, δ ε ν υπόκεινται σε π ε ρ ι ο ρ ι σ μ ο ύ ς».

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ. 11 «Αρ. Πρακτικού(κενό)/ 10.10.1962, Αρ. Αποφάσεως 133», «Περί π ρ ο α γ ω γ ή ς του Γραμματέως της Κοινότητας». «Επί του 5^{ου} θέματος . . .ο Πρόεδρος αναγιγνώσκει εις επήκοον του Κ.Σ. την εν τω υπ' αρ. 36 Πρακτικώ της 28^{ης} Σεπτεμβρίου 1962 διαλαμβανομένην γνωμοδότησιν του Υπηρεσιακού Συμβουλίου . . .έχον δε υπ' όψει ότι ο Γραμματεύς της Κοινότητας κέκτηται τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα δια την εις τον αμέσως ανώτερον βαθμόν του Γραμματέως Α' τάξεως προαγωγήν του . . . (χωρίς να αναφέρεται ως υποκείμενο το Κ.Σ.) . . .Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει κατά πλειοψηφίαν των έξι (6) εκ των παρόντων μελών, μ ε ι ο ψ η φ ο ύ ν τ ω ν τριών (3) ήτοι των κ.κ. Κ. Τσόχα, Γ. Τίγκελη και Β. Κριμπένη, αιτουμένων αναβολήν λήψεως αποφάσεως μέχρι π έ ρ α τ ο ς π ο ι ν ι κ ή ς υποθέσεως, όπως προαχθή ο Γραμματεύς Β' ...εις τον επόμενο βαθμόν του Γραμματέως Α' τάξεως και εν τη υπ' αυτού κατεχομένη θέσιν πολλαπλής διαβαθμίσεως, δια τους ανωτέρω μνημονευθέντας λόγους, κι ανατίθησι τω Προέδρω». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Β. Κριμπένης, Γ. Γκιώνης].

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ. 13 «Αρ. Πρακτικού(κενό)/ 10.10.1962», χωρίς αριθμό απόφασης, με θέμα «Περί εκτάκτου συζητήσεως του θέματος «ποινική δίωξις Προέδρου και Γραμματέως». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, Α. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Β. Κριμπένης, Γ. Γκιώνης]. Ακολούθως καταχωρίζεται η συζήτησις επί θέματος, όπερ δια της πλειοψη-

φίας του Συμβουλίου π ρ ο ε τ ά χ θ η των θεμάτων της ημερησίας διατάξεως, ως ακολούθως: Ο Πρόεδρος κηρύσσει την έναρξιν της συνεδριάσεως με πρώτον θέμα το εν τη ημερησία διατάξει αναγραφόμενον ως πρώτον θέμα «περί εκμισθώσεως τέλους»./ Ο κ. Τίγκελης δ ι α κ ό π τ ω ν αιτείται, όπως γίνη αποδεκτή πρότασις των πέντε (5) συμβούλων, ήτοι των κ.κ. Κ. Τσόχα, Σ. Σπηλιοπούλου, Γ. Τίγκελη, Γ. Γκιώνη και Β. Κριμπένη, ίνα προταχθή ως πρώτον θέμα και προ της ημερησίας διατάξεως το θέμα της π ο ι ν ι κ ή ς δ ι ώ ξ ε ω ς του Γραμματέως./ Ο κ. Κ. Τσόχας εγχειρίζει εις τον Πρόεδρον την κάτωθι δ ή λ ω σ ι ν: «Οι κάτωθι υπογεγραμμένοι πέντε Σύμβουλοι, αποτελούντες την απόλυτον πλειοψηφίαν του νομίμου αριθμού των μελών του Κ.Σ. Καλαμακίου, θεωρούντες ότι το θέμα της π ο ι ν ι κ ή ς δ ι ώ ξ ε ω ς του Π ρ ο έ δ ρ ο υ και του Γ ρ α μ μ α τ έ ω ς της Κοινότητος είναι κ α τ ε π ε ί γ ο ν, παρά την σχετικώς αντίθετον γνώμην του κ. Προέδρου, ιδία εις ότι αφορά την πρόληψιν δημιουργίας δυσμενών εντυπώσεων παρά τη δημοσία γνώμη. Α π ο φ α σ ί ζ ο μ ε ν. Δυνάμει του άρθρου 95 του Κώδικος περί Δήμων και Κοινοτήτων και κατόπιν της επιμόνου α ρ ν ή σ ε ω ς του κ. Προέδρου, όπως εγγράψη το ως άνω θέμα, ως π ρ ώ τ ο ν και αυτοτελές θέμα της ημερησίας διατάξεως, όπως το θέμα της π ο ι ν ι κ ή ς δ ι ώ ξ ε ω ς του Προέδρου και Γραμματέως της Κοινότητος υπό των Α σ τ υ ν ο μ ι κ ώ ν Α ρ χ ώ ν, αποτελέση αυτοτελές και πρώτον θέμα της ημερησίας διατάξεως της σημερινής συνεδριάσεως και παρακαλούμεν τον κ. Πρόεδρον της Κοινοτητος, όπως ε ν η μ ε ρ ώ σ η το Κ.Σ. επί των γ ε γ ο ν ό τ ω ν και επί του σ η μ ε ί ο υ εις ό σήμερον ευρίσκεται η υπό των Αστυνομικών Αρχών α σ κ η θ ε ί σ α δ ί ω ξ ι ς, του Συμβουλίου επιφυλασσομένου όπως αποφασίση σχετικώς μετά την λογοδοσίαν του κ. Προέδρου./ Εν Καλαμακίω τη 10 Οκτωβρίου 1962./ Οι αποφασίζοντες./ Κων. Τσόχας, αντιπρόεδρος, Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Β. Κριμπένης, Γ. Γκιώνης./ Ο Πρόεδρος εισέρχεται όθεν εις την συζήτησιν του πρώτου θέματος, αναβαλλομένης της συζητήσεως δια ψήφων πέντε (5) υπέρ και τεσσάρων (4) κατά, το αυτό και δια το δεύτερον τούτο και δι' όλα τα υπόλοιπα θέματα, εις το θέμα το αφορών την οριστικήν ρύθμισιν του Κοινοτικού Σταδίου, ο Πρόεδρος ερωτά τον κ. Τσόχα εάν και τούτο αναβάλλεται, ούτος δηλοί «ναι»./ Αναβαλλομένων όθεν όλων των θεμάτων άρχεται η συζήτησις του εν τη δηλώσει αναγραφομένου θέματος «της διώξεως του κ. Προέδρου και Γραμματέως»./

Λαμβάνων τον λόγον ο Πρόεδρος εκθέτει τα συμβάντα ως ακολούθως: «Το πρωί εις τας 10 με 10.30 διήλθεν εκ του Κοινοτικού καταστήματος, ο Κοινοτικός ιατρός κ. Ευ. Λαμπρινίδης, έλαβεν υπηρεσιακόν σημείωμα από τον Γραμματέα της Κοινότητος δια να προμηθευθή καύσιμον ύλην δια το ιδιωτικόν του αυτοκίνητον. Επήγε μαζί με τον Γραμματέα. Ο κ. Σπηλιόπουλος δ ι α κ ό π τ ω ν ερωτά. Εάν ήτο η πρώτη φορά που ο Κοινοτικός ιατρός ελάμβανε σημείωμα, ο δε Πρόεδρος απαντά ότι δεν ήτο η πρώτη, ούτε η δευτέρα, ούτε η τρίτη. Μετά ταύτα, ίσως μετά μίαν ώραν, ίσως μετά μιάμισυ ώραν, πάντως πέραν της ημισείας ώρας, προσήλθεν εις το πρατήριο Καψάνη ο κ. Κριμπένης, ο οποίος ηρώτησεν τον νεαρόν εάν πέρασε κανένα αμάξι Ι.Χ. και πήρε βενζίνη και δεν πλήρωσε, αλλά έδωσεν υπηρεσιακόν σημείωμα της Κοινότητος, ο νεαρός απήντησε «ναι». Φεύγει ο κ. Κριμπένης, μεταβαίνει εις το Παράρτημα Ασφαλείας του Παλ. Φαλήρου, εζήτησε την βοήθειάν του, αφού προηγουμένως κατά την πρώτην μετάβασιν του υπέγραψε το εν τω πρατηρίω σημείωμα, εκ φόβου προφανώς μη καταστραφή, και εζήτησεν από τον Υπαστυνόμον του Παραρτήματος, όπως καταθέση μ ή ν υ σ ι ν δι' α π ι σ τ ί α ν κατά του Γραμματέως της Κοινότητος και παντός άλλου υπευθύνου. Ο υπαστυνόμος δεν εδέχθη την μήνυσιν, την έγγραφεν διότι δεν υπήρχε μήνυσις γραμμένη, εδέχθη προφορικήν μήνυσιν εκ μέρους του κ. Κριμπένη. Ο υπαστυνόμος κάθισε, συνέταξε την μήνυσιν του κ. Κριμπένη και επελήφθη, κακώς και καθ' ημάς, της μηνύσεως διότι ένα καθαρώς εσωτερικόν θέμα της Κοινότητος έλαβε μίαν οδόν, αν μη τι άλλο, πράγμα το οποίον ώφειλε να σκεφθή ο κ. Κριμπένης, έλαβε μίαν οδόν αήθη τουλάχιστον δια τα πράγματα της Αυτοδιοικήσεως./ Καθ' εκάστην από την Κοινότητα Καλαμακίου και από κάθε Οργανισμόν Αυτοδιοικήσεως εκπέμπονται δέκα, δέκα πέντε, είκοσι, τριάντα, σαράντα υπηρεσιακά σημειώματα./ Ο ένας εργάτης παίρνει υπηρεσιακόν σημείωμα να πάη να πάρη έναν κασμά και ένα φτυάρι «πήγαινε στο τάδε και πάρε». Ο άλλος εργάτης παίρνει υπηρεσιακόν σημείωμα δι' άλλο κατάστημα να πάη να αγοράση μίνιον και πρόκες. Ένας αθλητής έρχεται και εισηγήσει του κ. Αντιπροέδρου παίρνει σημείωμα δια λίγο σύρμα να πάνε να βάλουν στο Αθλητικόν Στάδιον Καλαμακίου. Ουαί και αλλοίμονον εάν ο εκάστοτε Πρόεδρος ή ο κάθε Οργανισμός Αυτοδιοικήσεως αντιμετώπιζε μετά την χορήγησιν αυτών των υπηρεσιακών αδικημάτων (ορθό: σημειωμάτων) αυτόφωρον αδίκημα./ Γι' αυτό ακριβώς επιμένομεν ότι κακώς ενήργησεν ο Υπαστυνόμος και εδέχθη

την μήνυσιν, ενώ έπρεπει να συστηθή εις τον μηνυτήν ότι «αυτό είναι καθαρώς εσωτερικόν θέμα της Κοινότητος, ημπορείτε να πάτε εις την Νομαρχίαν Αττικής ή εις το Υπουργείον Εσωτερικών, εφ' όσον υπάρχουν πιο ανώτεροι Αρχαί και από εκείνον και λύση την διαφοράν, και πάνω από όλα ώφειλε να έλθη εδώ, εφ' όσον ήξερεν ότι επανήλθον εγώ εκ τινος ταξιδίου που ήμην, και να μου θέση ευθύς αμέσως υπ' όψει αυτό το ζήτημα. Από εκεί και πέραν πλέον, ότι ελάμβανε μίαν υπεύθυνον γνώμην, τι έπρεπε να πράξη, εάν υπήρχε θέμα ή όχι./ Εκλήθη μετά ταύτα ο κ. Καψάνης ο οποίος κατέθεσεν εις τον κ. Υπαστυνόμον διατί δίδει εις τον ιατρόν κ. Λαμπρινίδην καύσιμα. Μετά τον κ. Καψάνην εκλήθη, μάλλον δεν εκλήθη αλλά εστάλη Αστυφύλαξ του Παραρτήματος και εκάλεσε τον Γραμματέα της Κοινότητος κ. Γιαννακόπουλον ίνα προσέλθη εις το Παράρτημα. Προσήλθεν ο κ. Γιαννακόπουλος και έκαμε την κατάθεσίν του. Μετά τον κ. Γιαννακόπουλον εκλήθη και εγώ και έκαμα την κατάθεσίν μου. Και οι δύο μας δεν παραλείψαμε να τονίσωμεν εις τον κ. Υπαστυνόμον, ότι κακώς επιλαμβάνεται του θέματος αυτού και ότι είναι αναρμόδιος δια την αποδοχήν μηνύσεως και την συνέχισίν της. Καθ' ήν στιγμήν ήμην με τον Υπαστυνόμον, προσήλθεν ο κ. Κριμπένης, ο κ. Κερασιώτης και ο κ. Παπακώστας. Εισελθών ο κ. Κριμπένης εις το ανακριτικόν γραφείον του ΙΒ' Παραρτήματος Ασφαλείας, μόλις με είδε διετύπωσεν απορία, ευθύς αμέσως είπεν εις τον κ. Υπαστυνόμον, κ. Υπαστυνόμε, ποίος σας είπε να φωνάξετε τον Πρόεδρον, εγώ δεν έχω καμίαν δουλειάν με τον Πρόεδρον, εγώ κάτι αντελήφθην και έκανα μήνυσιν εναντίον του Γραμματέως. Ο Υπαστυνόμος, φυσικώ τω λόγω βέβαια, του είπε «με συγχωρείς αγαπητέ μου, η μήνυσις είναι και κατά παντός άλλου υπευθύνου, εφ' όσον εκ της διαδικασίας προκύπτει ότι ο Γραμματεύς ενήργησεν κατόπιν εντολής του Προέδρου, φυσικώ τω λόγω, έπρεπε να κληθή και ο Πρόεδρος»./ Επέμεινε ο κ. Κριμπένης μέχρι σημείου να ζητή την ανάκλησιν ή την καταστροφήν της μηνύσεως, πράγμα το οποίον βέβαια δεν ήτο δυνατόν εκ μέρους του Υπαστυνόμου, όπως γνωρίζετε τουλάχιστον σεις οι Νομικοί. Μετά ταύτα μετέβημεν εις τον κ. Εισαγγελέα. Μας ηκολούθησεν εις το στάδιον τούτο και ο κ. Κριμπένης, και καθ' ήν ώραν αναψηλαφούσε τον φάκελλον ο κ. Εισαγγελεύς, ο κ. Κριμπένης του είπε: «Κύριε Εισαγγελεύ, κύριε Εισαγγελεύ», «ορίστε, τι είσαι εσύ», «ο μηνυτής», «τι θέλεις τι συμβαίνει;», «έκανα παρανόησιν, έκανα παρανόησιν, διότι δεν εγνώριζα ότι το αυτοκίνητον ήτο του Κοινοτικού ιατρού», «Καλά δεν πειράζει, αυτό είναι ένα

θέμα που εφ' όσον το αναγνωρίζεις, μπορείς κάλλιστα εις την προανάκρισιν, η οποία θα διεξαχθή ευθύς αμέσως να το καταθέσης, οπότε δεν υπάρχει θέμα». Μετά ταύτα, κάτι το οποίον πραγματικά αποτελεί, ίσως γεγονός που πρέπει να γραφή εις τα παράδοξα και τα παράξενα της ταχύτητος των Ελληνικών δικαστικών χρονικών, μήνυσις κατατεθείσα και φάκελλος σχηματισθείς αυθημερόν και κατατεθείς εις τον κ. Εισαγγελέα Σάββατον ώρα 8 βράδυ, ευρέθη Δευτέρα πρωί πίσω εις το Ανακριτικόν Γραφείον. Τοιαύτη ταχύτης, ομολογουμένως εμένα που δεν είμαι νομικός με εκπλήσσει, πως τόσον αστραπιαίως ενήργησαν τα όσα γραφεία δεν έχω υπ' όψιν μου χρειάζονται και είναι πράγματι μία αξιοσημείωτος πρόοδος δια την ταχείαν επίλυσιν των αναφερομένων (ορθό: αναφυσόμενων;) διαφορών./ Και άρχισε από της Δευτέρας η προσέλευσις των μαρτύρων κατηγορίας. Και προσήλθεν ο κ. Τίγκελης, καθ' ά γνωρίζω. Σοβαρός, σοβαρός άλλωστε, δεν το αρνούμεθα, δεν αρνούμεθα την σοβαρότητα της υποστάσεώς σας κ. Τίγκελη, πήγατε και κάνατε μίαν κατάθεσιν επί του γεγονότος δια το οποίον μοι συνέβη, και δεν εσκέφθητε τον διασυρμόν του Προέδρου σας, δεν εσκέφθητε να πήτε εις τον ανακριτήν ότι μάλιστα μ' ερωτάτε εάν είχε δικαίωμα ή όχι ο Πρόεδρος να δώση καύσιμα εις τον Κοινοτικόν Ιατρόν. Μήπως είχα εγώ δικαίωμα δια τόσες παρατυπίες, όχι παρανομίες, που επί της Διοικήσεώς μου εγένοντο, προς όφελος του κοινού καλού του Καλαμακίου, όχι δεν είχα δικαίωμα, και όμως εγένοντο, και ουδείς μου τις επαρατήρησε και ουδείς διενοήθη να θίξη την αξιοπρέπειάν μου ως κυρίου Τίγκελη ή κυρίου Σπηλιοπούλου και να πάη να καταθέση μήνυσιν εκεί που καταθέτουν τας μηνύσεις των, και των λωποδυτών και διαρρηκτών./ Δεν εσκέφθητε να αναλογισθήτε τας όσας πραγματικά παρατυπίας, διότι εξακολουθώ εγώ τουλάχιστον να πιστεύω ότι είναι παρατυπίες, και διότι άλλωστε συνεχίζω τα όσα βρήκα από την προηγουμένην διοίκησιν. Δεν εσκέφθητε να πείτε ότι και υμείς εκάναμε τέτοιες. Και εγώ έπρεπε να πή ο κ. Σπηλιόπουλος μετά εκλήθη, και εγώ ... Σπηλιόπουλος: «τόπα». Πρόεδρος: Μπράβο σας, σας ευχαριστώ πάρα πολύ, συσπειρωθήκατε όλοι πίσω από το τοίχωμα του ενόχου Σμαράγδη με την εντύπωσιν ότι να έστω και σε αυτήν τη σταγόνα την μικρούλα της βενζίνης ευκαιρία να τον τυλίξουμε, ευκαιρία να κενωθή το Προεδρικό κάθισμα. Μα και εάν κενωθή τούτο, μόνο η ψήφος των δημοτών το δίδει εις τον άξιον και ουχί αι συκοφαντίες και αι επιδιωκόμεναι φυλακίσεις και εκλήθη ο κ. Σπηλιόπουλος και είπεν όσα είπε, διότι βέβαια εγώ σαν κατηγο-

ρούμενος, αυτή τη στιγμή δεν είμαι γνώστης της δικογραφίας και τον ευχαριστώ πράγματι με όλη μου την καρδιά εάν είχε το σθένος και είπε όσα έπρεπε να είπη και εάν εγράφησαν ταύτα./ Σπηλιόπουλος: «και δεν παραλείπω, ενώπιον εδώ του Κ.Σ., να πώ ότι και εγώ επί των ημερών μου, πολλές φορές έδωσα εις την Λιμενικήν Αστυνομίαν βενζίνη, και εις την Αστυνομίαν βενζίνη και αλλού βενζίνη. Βενζίνη εδίναμε και εμείς (Α.Θ.: τα αποσιωπητικά του κειμένου)./ (συνεχίζει ο Πρόεδρος) Και προσήλθεν ο κ. Τσόχας ως μάρτυς κατηγορίας και κατέθεσεν και εκείνος τα όσα κατέθεσε, και δεν εσκέφθη ο κ. Τσόχας να είπη εις τον κ. Ανακριτήν ότι δεν νομίζω ότι μπορεί να θιγή το γόητρον του Προέδρου σας. Καλώς ή κακώς είμαι ο Πρόεδρος σας, κοντά είναι οι εκλογές, θα ρθούνε, και από κεί και πέρα έχει ο Θεός, και εγώ έπρεπε να πή ο κύριος Τσόχας παράτυπος. Και εγώ εζήτησα πολλές φορές εξυπηρέτησιν παράτυπον από τον Πρόεδρον της Κοινότητος, και εγώ δια κάποιον προπονητήν που προπονει τα νειάτα του Καλαμακίου εζήτησα να πληρωθή παρατύπως. Το ομολογεί ο κ. Τσόχας; Τσόχας: «προχωρείτε». Πρόεδρος και προσήλθεν ο κ. Κριμπένης, όλοι με τη σειρά μας, ο καθένας με τη σειρά του, ο καθένας και τα δικά του./ Κριμπένης: «και για τον Κριμπένη θα πής. Ένα και ένα κάνουν δύο». Πρόεδρος, και ημείς παρατυπήσαμεν προς στιγμήν, όπως νομίζη ο κόσμος, προς όφελος Κριμπένη, και υλικά ρίξαμε εις τα καταστήματα τα οποία τώρα λέγονται Κριμπένη. Ρίξαμε μάλιστα κύριοι υλικά αλλά τα ρίξαμε συναισθανόμενοι ότι αφ' ενός αξιοποιούμεν έναν κοινόχρηστον χώρον, αφ' ετέρου δε διεσώσαμεν χώρον κινδυνεύοντα από κατολισθήσεις. Ας κατηγορήθημεν από τους δημότας ότι επράξαμεν τούτο δια την αύξησιν του ωφελίμου χώρου καταστήματος Κριμπένη. Μπορεί να ωφελήθηκε ο «Ζέφυρος», ευπρεπίστηκε όμως και διεσώθη μία επικίνδυνος και κοινόχρηστος περιοχή. Κανείς σας δεν εσκέφθη τέλος πάντων ούτω την θέσιν του Προέδρου, όχι δια τίποτε άλλο, αλλά δια το καλό όνομα του Καλαμακίου. Διότι όπως είπαμε και εις άλλο Συμβούλιον, πέραν του πάθους που συνέχει τον καθένα μας να καθέξη την προεδρικήν καρέκλαν, υπάρχει πίσω μας ο άνθρωπος, ο οικογενειάρχης. Ούτω η διαγωγή όλων μας είναι γνωστή έξω στην κοινωνίαν, και πριν καθέξη ο κ. Σπηλιόπουλος την θέσιν του κ. Προέδρου ήτο και είναι ο επιστήμων, ο κ. Τίγκελης ο δικηγόρος και ο Σμαράγδης, πριν γίνει Πρόεδρος, δεν περισυνελέγη από κανένα πεζοδρόμιον, ουδέ έπρατε τι το άτιμον ώστε να επιδιώκεται σήμερον να του δοθή η μομφή του απίστου./ Οχυρωθήκατε όλοι δια μην

(ορθό: *μίαν*) παρατυπίαν ιδικήν μου ή και δια δευτέραν και τρίτην, και όντως υπάρχουν. Δι' εμέ ήτο παρανομία, τα ιδικά σας ήταν παρατυπίες. Εν τοιαύτη περιπτώσει δεν απομένει άλλο τι ειμή μόνον να αρχίσωμεν να καταθέτωμεν οι εις κατά του άλλου μηνύσεις δια τον δείνα που ήτο γραμματεύς αλλού και τον είχαμε και ημείς, δια τα μεροκάματα που γράψατε και τα πήραμε αξίνες και φυτάρια και χίλια δύο άλλα. Και ημείς ευρέθημεν εις την θέσιν αυτή του κατηγορού, αλλά υπήρξαμεν κατήγοροι ενώπιον του Κοινοτικού Συμβουλίου και εδέχθημεν το υποδειχθέν από το Κ.Σ. και εδέχθημεν μετά το πέρας των διοικητικών ανακρίσεων την δικαιολογίαν του τότε Προέδρου κ. Σπηλιοπούλου, ότι όντως εγράφησαν μερικά ημερομίσθια και δι' αυτών ηγοράσθησαν αξίνες και φυτάρια. Δεν διενοήθην ότι έπρεπε να μεταβώ εις Παράρτημα Ασφαλείας να καταθέσω μήνυσιν και να ταλαιπωρήσω έναν Πρόεδρον. Νομίζω ότι τόσον από ημάς όσον και από σας δεν εξέλιπεν η όρεξις εξυπηρετήσεως του προαστείου. Φρονώ και είμαι βέβαιος ότι πάντες αναγνωρίζετε, ότι η περίπτωση καταθέσεως μηνύσεως δια το θέμα του κοινοτικού ιατρού, υπήρξεν άσκοπος και αήθης, όλοι καταδικάζετε τούτο, εν τελευταία δε αναλύσει δεν πρέπει η πολιτική σκοπιμότης περί τα Κοινοτικά ή η αντιπολιτευτική διάθεσις να μας δημιουργεί πάθος από το οποίο συμπαράσύρεται και το εκάστοτε εκτελεστικόν μας όργανον που εν προκειμένω είναι ο Γραμματεύς της Κοινότητος. Διότι είναι απαράδεκτον να ζητούνται ευθύνη από τούτον δια πράγματα τα οποία του επιβάλλομεν και ημείς να πράξη, επιδιώκοντες πολιτικήν τινά εξυπηρετήσιν ή παράτυπον διεκπεραίωσιν Κοινοτικής υποθέσεως λόγω ταχύτητος/. Αυτή είναι αγαπητοί μου η απολογία μου της ποινικής διώξεως εμού και του Γραμματέως.

Μετά ταύτα ο Πρόεδρος αναγιγνώσκει την υπηρεσιακήν αναφοράν του Γραμματέως της Κοινότητος Ι. Γιαννακοπούλου έχουσαν ούτω:

«Υπηρεσιακή αναφορά του Γραμματέως της Κοινότητος Ιωάννου Γιαννακοπούλου. Εν Καλαμακίω τη 1.10.1962. Προς το Κοινοτικόν Συμβούλιον, δια του κυρίου Προέδρου της Κοινότητος. Υπηρεσιακώς. Προκαλεί εις εμέ αληθή κατάπληξιν το γεγονός ότι μία πράξις καθαρώς τυπική, άνευ του παραμικρού δόλου ή ιδιοτελείας με κατέστησεν κατηγορούμενον επί απιστία περί

την υπηρεσίαν, εις ικανοποίησιν πολιτικών επιδιώξεων ενός εκ των κ. Συμβούλων και εδημιούργησεν εις βάρος εμού και της οικογενείας μου μέγαν ηθικόν διασυρμόν./ Η εν τη Κοινότητι υπηρεσία μου, κατ' επανάληψιν εκρίθη υπό του σεβαστού Κ.Σ., από της τοποθετήσεώς μου ως Γραμματέως της Κοινότητος, πάντοτε δε επηνέθη και μάλιστα δι' αλεπαλλήλων αποφάσεων αυτού υποβληθεισών τη Προϊσταμένη Αρχή./ Δυσκολεύομαι να πιστεύσω ότι υπάρχει έστω και είς, μηδέ του μηνυτού Συμβούλου εξαιρουμένου, εκ των μελών του Κ.Σ. υπό την ενεστώσαν σύνθεσιν αυτού, όστις να πιστεύη ότι υφίσταται έστω και η ελαχίστη ενοχή εις την καθαρώς υπηρεσιακήν μου πράξιν της χορηγήσεως σημειώματος εις τον Κοινοτικόν Ιατρόν, δια την γνωστήν μικράν ποσότητα βενζίνης, ήν διέθετε δι' εκτέλεσιν Κοινοτικής εργασίας, υψίστης κοινωνικής σημασίας και σπουδαιότητας, ως είναι η παροχή δωρεάν Ιατρικής περιθάψεως κατ' οίκον εις τους ασθενούντας απόρους δημότας./ Όμως η ηθική βλάβη συνετελέσθη εις βάρος μου, και δια τούτο απευθύνομαι προς υμάς σήμερα, δια της παρούσης μου αναφοράς, εξαιτούμενος όπως προστατεύσητε την έκθετον ήδη υπόληψίν μου, καθ' ότι τυγχάνω υπάλληλος και η δημιουργηθείσα ψευδής εντύπωσις εις βάρος μου δύναται, συν άλλοις, να έχη και σοβαράς επιπτώσεις επί της μελλοντικής υπαλληλικής μου πορείας και της εν γένει σταδιοδρομίας μου, όπερ θα απέβαινεν αυτόχρημα εγκληματικόν και θεωρώ, ότι τουλάχιστον οι πλείστοι εξ υμών, θέλετε καλώς σταθμίσει τας συνεπείας της υποθέσεως ταύτης και το βάρος των ηθικών ευθυνών αίτινες θα βαρύνουσιν υμάς./ Επιθυμώ να διευκρινίσω εν προκειμένω ότι, ουδ' επί στιγμήν ησθάνθην εμαυτόν ένοχον εις ουδέν, έχω δε την καλήν πληροφορίαν της συνειδήσεώς μου, ότι εξετέλεσα το καθήκον μου. Κήδομαι του γοήτρου της Κοινότητος και της αξιοπρεπείας υμών και δεν επιθυμώ να ενδιατρίψω εις λεπτομερείας, αίτινες θα έδη να βεβαιωθήτε, ότι εμέ προσωπικώς δεν επρόκειτο να βλάβουν εν τελευταία αναλύσει./ Άπαντες υμείς γνωρίζετε τας τυπικάς δυσχερείας άς αντιμετωπίζουσιν εν τη πράξει απαξάπασαι αι Διοικήσεις των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, προς εξομάλυνσιν των οποίων παρίσταται ανάγκη ενίοτε τα υπηρεσιακά πρόσωπα να δέχωνται υποχρεωτικώς ταύτας προς το συμφέρον αφ' ενός αυτών τούτων των Οργανισμών, αφ' ετέρου των αιρετών αρχόντων και ουδέποτε των υπηρεσιακών προσώπων./ Υφ' όλων υμών εξηγήθησαν κατά καιρούς εις το απώτερον ή και το πρόσφατον παρελθόν τοιαύται τυπικάι υποχωρήσεις τας οποίας δεν θα

εδίσταζον και να υπομνήσω εάν βεβαίως υμείς κρίνετε τούτο σκόπιμον./ Οφείλω να επεξηγήσω προκαταβολικώς ότι ουδένα εξ υμών επιθυμώ να θίξω δια της παρούσης μου αναφοράς./ Εν τούτοις δεν δύναμαι να αποκρύψω την πικρίαν μου, και να παρακαλέσω όπως, εφ' όσον το Σεβαστόν Συμβούλιον κρίνη, ότι έχει υποχρέωσιν να προστατεύση τον Γραμματέαν της Κοινότητος από εμπλοκάς ανεπιτρέπτως εις πολιτικές διαμάχας και έριδας, λάβη αποφασιν ηθικής αποκαταστάσεώς μου, αναγνωρίζον τοιουτοτρόπως έργω, ότι δεν επιθυμεί ο Γραμματεύς της Κοινότητος, ως υπηρεσιακόν πρόσωπον να καταβάλη δια λογαριασμόν των αιρετών αρχόντων το αντίτιμον των ζημιών αίτινες συμβαίνουσιν εις την φαντασίαν ενός εκάστου, δια τους υπολοίπους./ Εν τη βεβαιότητι αναγνωρίσεως του δικαίου της διαμαρτυρίας μου και πρόθυμος να εκθέσω και προφορικώς τα κατ' εμέ, ενώπιον υμών, διατελώ μετά σεβασμού. Ιωάννης Γιαννακόπουλος».

Ακολούθως ο εκ των Κοινοτικών Συμβούλων κ. Γ. Τίγκελης, αναγιγνώσκει και επιδίδει τας κάτωθι απαντήσεις τας οποίας έφερε δακτυλογραφημένας και υπογεγραμμένας υπό πέντε (5) μελών του Κοινοτικού Συμβουλίου.

«ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ κ. ΤΙΓΚΕΛΗ ΕΙΣ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΝ. Μετά προσοχής ηκούσαμεν την έκθεσιν του κ. Προέδρου της Κοινότητος, τόσον επί της εναντίον αυτού και του Γραμματέως της Κοινότητος ποινικής διώξεως, όσον κι επί της αναφοράς του Γραμματέως της Κοινότητος. Νομίζω ότι εκφράζω τα αισθήματα όλων των μελών του Κ.Σ. εάν είπω ότι λυπούμεθα δια τα συμβάντα, τα οποία εξέθεσαν την Κοινότητα ημών εις τα όμματα, όχι μόνον των δημοτών μας αλλά και της **δημοσίας γνώμης** γενικώτερον. Εκείνο το οποίον τώρα πρέπει να γίνη είναι η διάσωσις εκείνου το οποίον δύναται να διασωθή: το μέχρι τούδε καλόν όνομα της Κοινότητος Καλαμακίου. Ούτως κατόπιν μελέτης του όλου θέματος, και από ουσιαστικής και από νομικής απόψεως φρονώ ότι:

1.- ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗΝ ΔΙΩΞΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ. Την απάντησιν εις τους ισχυρισμούς του κ. Προέδρου δεν θα την δώσωμεν βεβαίως ημείς, αλλά η διεξαγομένη ανάκρισις και η Δικαιοσύνη, οπότε θα διαλάμψη ασφαλώς η αλήθεια. Ευχόμεθα ειλικρινώς εις τον κ. Πρόεδρον και τον Γραμματέα να μη έχουν ευθύνας. Ημείς ως Συμβούλιον και

ανώτατον συλλογικόν όργανον της Κοινοτικής Αρχής, έχομεν αυτήν την στιγμήν ένα και μόνον καθήκον: να διευκολύνωμεν το έργον της ανακρίσεως και της Δικαιοσύνης, λαμβάνοντες όλα τα ενδεικνυόμενα μέτρα προς διατήρησιν των στοιχείων, εν όψει μάλιστα του γεγονότος ότι τα μεν Π ρ ό χ ε ι ρ α πρακτικά ετηρούντο ουχί νομοτύπως, α φ ι ε μ έ ν ω ν κ ε ν ώ ν χ ώ ρ ω ν ενδιαμέσως, κατά παράβασιν των σχετικών διατάξεων, τα δε ε π ί σ η μα πρακτικά δ ε ν ετηρούντο α π ό έ τ ο υ ς και π λ έ ο ν. Πέραν τούτου υπάρχουν ήδη σαφείς ενδείξεις δι' ενόρκων καταθέσεων συμβούλων, ότι τα κ ρ ί σ ι μ α πρόχειρα πρακτικά της συνεδριάσεως της 2ας Φεβρουαρίου 1962, έ χ ο υ ν πα ρ α π ο ι η θ ή δια π ρ ο σ θ ή κ η ς φ ρ ά σ ε ω ς μη υπάρχουσας κατά τον χρόνον της υπογραφής των. Και επί του σημείου αυτού ζητούμεν βεβαίως και την νόμιμον παρέμβασιν του κ. Νομάρχου προς διασφάλισιν των αποδεικτικών στοιχείων» (Α.Θ. σε παραπομπή στο περιθώριο, μη υπογραμμένη: «έπονται υπογραφαί των κ.κ. Κ. Τσόχας, Β. Κριμπένης, Γ. Γκιώνης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης»).

«2.- Δια τας παρατυπίας της αναφοράς κ. Γιαννακοπούλου» (Α.Θ. υπογραμμισμένη). Αν και είναι ολίγον περίεργον το γεγονός ότι ο Γραμματεύς της Κοινότητος, μεταβάλλεται εις κήνσορα των Κοινοτικών μας πραγμάτων από απόψεως νομιμότητος, δεν είναι ανεξήγητον. Ευρίσκεται πράγματι εις δύσκολον θέσιν, και ίσως φρονεί, ως άλλωστε δ ι α δ ί δ η ε ι ς τ ρ ί τ ο υ ς, ότι δια τυχόν ευθυνών άλλων, θα αποσειση τας ιδικάς του ευθύνας. Δια να τον διευκολύνωμεν εις το να αναγνωρίση την μεγάλην του πλάνην του δηλούμεν ότι τας ευθύνας των πράξεών του έκαστος Κοινοτικός Σύμβουλος αναλαμβάνει ευθαρσώς. Επειδή όμως υπάρχουν και επώνυμοι κ α τ α γ γ ε λ ί α ι δημοτών περί θεμάτων σχετικών με εκείνα δια τα οποία ησκήθη η ποινική δίωξις και (αι;) οποίαι καταγγελίαι, δεν ελήφθησαν υπ'όψιν, κακώς κατά την γνώμην μου, υπό του προανακριτικού οργάνου, ενεργούντος προφανώς μεροληπτικώς, προτείνω εις το Κοινοτικόν Συμβούλιον την διεξαγωγήν οικονομικού και διαχειριστικού εν γένει ελέγχου, εις τρόπον ώστε και ο κ. Γιαννακόπουλος και πάς άλλος δημότης, έχων στοιχεία παρανομιών ή παρατυπιών να δυνηθή να καταθέση ταύτα επωνύμως, αποφευγομένων ούτω των ψιθύρων και απειλών αι οποίαι αποβαίνουν εις βάρος του κύρους της Κοινότητος και ημών ως μελών του Κ.Σ. Άλλωστε τους ψιθύρους αυτούς το ε κ δ ι δ ό μ ε -

ν ο ν έ ν τ υ π ο ν «Φ ω ν ή του Κ α λ α μ α κ ί ο υ» τους αναφέρει υπό μορφήν μελλουσών αλλά μη δημοσιευομένων αποκαλύψεων».(ΑΘ: σε παραπομπή στο περιθώριο, μη υπογραμμένη: «έπονται υπογραφαί των κ. Β. Κριμπένης, Κ. Τσόχας. Γ. Γκιώνης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης»).

Εν συνεχεία ο αυτός Κοινοτικός Σύμβουλος κ. Γ. Τίγκελης, επιδίδει σχέδιον α π ο φ ά σ ε ω ς δ α κ τ υ λ ο γ ρ α φ η μ έ ν ο ν και υπογεγραμμένον εκ τ ό ς Συμβουλίου, έχον δε ως έπεται:

«Σχέδιον αποφάσεως Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου (υπογραμμισμένο), επί του οποίου το Κ.Σ. παρακαλείται όπως ευαρεστούμενον αποφανθή δι' εγκρίσεως ή απορρίψεώς του εν τω συνόλω αυτού, κατόπιν της ως άνω εισηγητικής δηλώσεώς μου.

Το Κοινοτικόν Συμβούλιον Καλαμακίου

Λαβόν υπ' όψιν: 1) τας κειμένας διατάξεις τόσον του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος, όσον και του Κώδικος Δημοτικών και Κοινοτικών υπαλληλών και τας άλλας σχετικής τοιαύτας, 2) την λογοδοσίαν του κ. Προέδρου επί του ανακύψαντος ζητήματος της ποινικής διώξεως του Προέδρου και Γραμματέως της Κοινότητος επί απιστία, 3) την ανάγκην διευκολύνσεως του έργου της ανακρίσεως και της Δικαιοσύνης γενικώτερον ως προς τας τυχόν υφισταμένας ευθύνas περί την διαχείρισιν των καυσίμων και άλλων περιουσιακών ενδεχομένως στοιχείων της Κοινότητος, ίνα ούτω διαλάμψη η πραγματική αλήθεια και προστατευθή το κύρος της Κοινοτικής Αρχής εκ δ ι α δ ό σ ε ω ν, φ η μ ώ ν και ά λ λ ω ν π λ η ρ ο φ ο ρ ι ώ ν περίξ του ως άνω θέματος. Α π ο φ α σ ί ζ ει. 1) Την διεξαγωγήν πλήρους και ενδελχούς οικονομικού και δ ι α χ ε ι ρ ι σ τ ι κ ο ύ ε λ έ γ χ ο υ, εν σχέσει με την διαχείρισιν των Κοινοτικών περιουσιακών στοιχείων, κατά την περίοδον της παρούσης Διοικήσεως, παρακαλουμένου του κ. Νομάρχου όπως ευαρεστηθή και ορίση τους κατά Νόμον ε λ ε γ κ τ ά ς, ει δυνατόν δε ο ρ κ ω τ ο ύ ς λογιστάς, προς εξέτασιν τυχόν καταγγελιών και αυτεπάγγελτον έρευναν της εν γένει διαχειρίσεως, 2) Την διευκόλυνσιν των ποινικών ανακρίσεων, ενδεχομένως δε και των τυχόν διαταχθησομένων διοικητικών τοιούτων, δια: α) θ έ σ ε ω ς εις

α ρ γ ί α ν του Γραμματέως της Κοινότητας κατά τας διατάξεις του άρθρου 67 του Κώδικος, εν συνδυασμῶ προς τα άρθρα 16 και 67 παρ.2 του Κώδικος Δημοτικών και Κοινοτικών υπαλλήλων και τα άρθρα 104 και 101 παρ.2 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος δημοτικών και κοινοτικών υπαλλήλων, παραπεμπόμενου του θέματος τούτου εις το Υπηρεσιακόν Συμβούλιον προς γνωμοδότησιν κατά Νόμον, β) διατυπώσεως παρακλήσεως προς τον κ. Πρόεδρον της Κοινότητας ὅπως, μέχρις εκδόσεως του σχετικού βουλεύματος είτε απαλλακτικού είτε παραπεμπτικού, α π ὅ σ χ η των καθηκόντων του, αιτούμενος και λαμβάνοντας σχετικήν ἄδειαν, το μεν δια λόγους ευθιξίας, το δε προς διευκόλυνσιν του έργου, τόσον της ποινικής και ενδεχομένως διοικητικής ανακρίσεως, ὅσον και του διεξαχθησομένου διοικητικού, οικονομικού και διαχειριστικού ελέγχου, 3) Εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως του κ.Προέδρου ὅπως εκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἀναθέτει κατὰ το ἄρθρον 90 παρ.3 του Κώδικος, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης εἰς τον κ. Ἀντιπρόεδρον. Ἐπονταί αι υπογραφαί των πέντε συμβούλων ὡς ἀκολουθῶς: Β. Κριμπένης, Γ. Τίγκελης, Κ. Τσόχας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Γκιώνης».

Μετά τὴν ἀνάγνωσιν του τύπου ἀποφάσεως, ὁ Πρόεδρος και οἱ ἐκ των μελῶν του Κοινοτικού Συμβουλίου κ. Ἀγγ. Παπακώστας, Π. Κερασιώτης και Εὐθ. Ξυδιάς, α π ο ὀ ἔ χ ο ν τ α ἰ τὴν διεξαγωγὴν διαχειριστικού και οικονομικού ελέγχου τῆς παρούσης και μόνον διοικήσεως, διαφωνοῦντες ὡς προς τα λοιπά σημεῖα του διαληφθέντος τύπου ἀποφάσεως». [Κ.Σ. ὅπως πῖο πάνω].

Σημείωση: ἡ συζήτηση στο Κ.Σ. τὴν 10.10.1962, συνεχίστηκε και ἐπὶ του 10^{ου} θέματος [ΑΘ.: ἄσχετο με το πῖο πάνω], ἀριθμὸς ἀπόφασης 138, σελ. 25 -26. Το Πρακτικόν, υπογράφεται ἀπὸ τους Πρόεδρο, μέλη, γραμματέα).

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ.44, «Πρακτικόν τῆς 23.11.1962». «Ἐν ἀρχῇ ἀναγιγνώσκονται αι ἀιτήσεις των κ.κ. Γ. Τίγκελη, Κ. Τσόχα και Β. Κριμπένη τῆς 6.11.1962 και 15.11.1962 ὡς κάτωθι: Α ἰ τ ἡ σ ἰ ς των Κοινοτικών Συμβούλων Κοινότητος Καλαμακίου: 1) Γ. Τίγκελη, 2) Κ. Τσόχα, 3) Β. Κριμπένη. Προς τον κ. Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Καλαμακίου. Ἐνταῦθα. Κ. Πρόεδρε. Βάσει του ἀρθρου 92 παράγραφος 2 του Δ. Κ. Κ. εἰσαιτούμεθα τὴν ἔ κ τ α κ τ ο ν σ ὕ γ κ λ η σ ἰ ν του Κ.Σ. προς τον σκοπὸν ὅπως ἐνημερώσητε το Κ.Σ. ἐπὶ υποβλη-

θείσης αναφοράς σας προς το Υπουργείον Εσωτερικών δια της οποίας εστράφητε δι' αβασίμων ισχυρισμών: 1) Κατά του Διοικητού του ΛΕ' Παραρτήματος Ασφαλείας, ως και του διεξάγοντος τας εναντίον υμών και του Γραμματέως προανακριτικής πράξεις του Διοικητού του ΙΒ' Παραρτήματος Ασφαλείας. 2) Κατά μελών του Κ.Σ., μη κατονομαζομένων, αλλά υποδηλουμένων δια της μ ο μ φ ή ς ό τ ι α ν ή κ ο υ ν εις την α ρ ι σ τ ε ρ ά ν παράταξιν./ Οί ως άνω ισχυρισμοί γ ν ω σ θ έ ν τ ε ς εις δημότας της Κοινότητος εδημιούργησαν δυσμενή σχόλια εις βάρος των Κοινοτικών Συμβούλων, οίτινες επιθυμούν να πληροφορηθούν τα στοιχεία βάσει των οποίων εστηρίζατε την τοιαύτην έγγραφον προς τας Αρχάς δήλωσιν σας. Εν Καλαμακίω τη 5.11. 1962. Οί αιτούντες Κοιν. Σύμβουλοι Γ. Τίγκελης, Κ. Τσόχας, Β. Κριμπένης».

«Αίτησις των Κοιν. Συμβούλων: 1) Κ.Τσόχα, αντιπροέδρου Κοινότητος, 2) Γ. Τίγκελη, 3) Β. Κριμπένη, κ.σ. Προς τον κ. Πρόεδρον της Κοινότητος Καλαμακίου, εις Καλαμάκι. Δια ... /6.11.62 αιτήσεώς μας, ητησάμεθα βάσει των διατάξεων του άρθρου 92 παρ.2 του Δ.Κ.Κ. την σύγκλησιν ε κ τ ά κ τ ο υ Κ.Σ. δια τους εν αυτή αναφερομένους λόγους. Ο κ. Πρόεδρος, μη ερμηνεύσας ορθώς τα ισχυούσας διατάξεις, ηρνήθη να συγκαλέση το Κ.Σ. επικαλούμενος τα άρθρα 20 και 21 του Κώδικος και καθορίζων ο ίδιος την ιδίαν αυτού αρμοδιότητα./ Και δια μεν τα επικαλούμενα άρθρα 20 και 21 είναι σαφές και αναμφισβήτητον και δια τον πρωτοετή φοιτητήν της Νομικής, ότι ταύτα αναφερόμενα εις την καθ' ύλην αρμοδιότητα των Κοινοτικών Αρχών, έναντι των άλλων κρατικών αρχών, πάντως δε έναντι των τρίτων, ουδόλως δ' αφορούν την αρμοδιότητα του Κ.Σ. ήτις καθορίζεται υπό του άρθρου 85 παρ.1 του Κώδικος. Αλλά και υπό την ως άνω έννοιαν, έτι και υπ' οιανδήποτε τοιαύτην το άρθ. 20 εν πάση περιπτώσει ομιλεί δια την «διοίκησιν των τοπικών υποθέσεων»./ «Το δι' ό η αίτησις ε κ τ ά κ τ ο υ Συμβουλίου, θέμα, ανάγεται εις σοβαράν υπόθεσιν του τόπου μας και δή: α) εις τας σχέσεις της Κοινοτικής Αρχής με τας Αστυνομικάς Αρχάς ασφαλείας του τόπου μας, β) εις τας σχέσεις του Προέδρου της Κοινότητος με τους Κοιν. Συμβούλους, εφ' όσον δια της αναφοράς του κ. Προέδρου φρονούμεν ότι συκοφαντούνται μέλη του Κ.Σ., ο δε Πρόεδρος της Κοινότητος εις ανακοίνωσίν του προ καιρού, δ η μ ο σ ι ε υ θ ε ί σ α ν εις τον τύπον, εφέρετο ενδιαφερόμενος δια το «καλό όνομα της Κοινότητος», δια την «κατασπίλωσιν της αξιοπρεπείας των Κοιν. Συμβούλων»

και δια την «αγαστήν συνεργασίαν των μελών του Κ.Σ.» (Ιδέ α ν α κ ο ί ν ω σιν εις ε φ η μ ε ρ ί δ α ΤΟ ΚΑΛΑΜΑΚΙ)./ Επί των θεμάτων τούτων το Κ.Σ. είναι αρμόδιον, ως το κατ' εξοχήν όργανον γενικής αρμοδιότητος εν τη Κοινότητι, κατά το άρθρον 85 παρ.1 του Κώδικος, καθ' ό: «Το Κ.Σ. αποφασίζει . . .ιε) επί παντός θέματος εφ' ού δεν καθίσταται ειδικώς αρμόδιος ο Πρόεδρος της Κοινότητος./ Κατόπιν των ανωτέρω ε π ι μ έ ν ο υ ν εις την ανάγκην συγκλήσεως του Κ.Σ. και παρακαλούμεν όπως συγκαλέσητε το Κ.Σ. κατά το άρθ. 91. Εις διαφορετικήν περίπτωσιν παρακαλούμεν όπως ενεργήσητε ότι δει και το Συμβούλιον συγκληθή τη αιτήσει μας κατά το άρθρον 92 παρ.2 εδ.β του Κώδικος, δια την Παρασκευήν 16^{ην} Νοεμβρίου 1962, και ώραν 17^{ην}. Μετά τιμής. Οι Κοινοτικοί Σύμβουλοι Κ. Τσόχας, Γ. Τίγκελης, Β. Κριμπένης».

«Ακολούθως αναγιγνώσκειται δακτυλογραφημένη απάντησις του Προέδρου της Κοινότητος επί των ανωτέρω αιτήσεων, αίτινες αποτελούσι το πρώτον θέμα της ημερησίας διατάξεως, έχουσα ως εξής: «Απάντησις του Προέδρου της Κοινότητος, εις το 1ον θέμα της εκτάκτου συνεδριάσεως της 23.11.1962. Κύριοι Σύμβουλοι. Επί των υποβληθεισών δύο αιτήσεων των Κοιν. Συμβούλων κ.κ. Κ. Τσόχα, Γ. Τίγκελη και Β. Κριμπένη, αφορωσών εις το πρώτον θέμα της ημερησίας διατάξεως, έχω να απαντήσω τα κάτωθι:

Κατ' αρχήν καλόν θα ήτο και από πάσης πλευράς ωφέλιμον να μη είχε τεθή προς συζήτησιν ενώπιον του Κ.Σ. έν θέμα τόσο ευαίσθητον, αλλά και μη έχον άμεσον σχέσιν προς τα Κοινοτικά πράγματα./ Αι σχέσεις Κοινότητος και Αστυνομίας εν Καλαμακίω, υπήρξαν πάντοτε αγαθαί, σχέσεις φιλικαί, σχέσεις συνεργασίας επί καλώ του τόπου./ Ιδιαίτερα εγκαρδιότης σχέσεων Κοινότητος και τοπικής Αστυνομικής Αρχής, είχεν ήδη δημιουργηθή επί της προκατόχου Διοικήσεως υπό την Προεδρίαν του κ. Σπ. Σπηλιοπούλου, ότε ανεφύη το πρώτον θέμα αρωγής εκ μέρους της Κοινότητος, δια την απόκτησιν ιδίας στέγης του ΛΕ' Αστυνομικού Τμήματος, ως δε γνωρίζουσιν τινές εξ ημών, η αρωγή αύτη εδόθη αμέριστος./ Επί των ημερών ημών η εγκαρδιότης σχέσεων και τοπικής Αστυνομικής Αρχής συνεχίσθη αδιάπτωτος και λίαν έντονος μάλιστα./ Η Κοινότης επί των ημερών ημών ήλθεν αρωγός εις την ίδρυσιν του ΛΕ' Παραρτήματος Ασφαλείας και παρέσχεν την τελικώς πολιτισμένην εμφάνισιν εις τον όλον χώρον του Αστυνομικού οικήματος./ Ταύτα πάντα συνέβησαν, συμβαίνουσι και θα συμβαίνωσι, επειδή και οι προκάτοχοι ημών επίστευσαν

και ημείς πιστεύομεν ότι τα Σώματα Ασφαλείας και τάξεως προσφέρουσιν υψίστας εθνικάς υπηρεσίας και ενεργούσι τα ιερά λειτουργήματα της δημοσίας ασφαλείας και τάξεως, εφ' ών εδράζεται αυτή αύτη η υπόστασις του Κράτους./ Αρνούμαι να παράσχω οιανδήποτε λεπτομέρειαν επί π ρ ο σ ω π ι κ ή ς μου αναφοράς, ως Πρόεδρος της Κοινότητος, προς τον Εξοχώτατον κύριον Υπουργόν Εσωτερικών, την οποίαν υπέβαλον δι' ωρισμένον περιστατικόν, ως άτομον και ουχί δια λογαριασμόν ή εξ ονόματος του Κ.Σ. και αποτελεί προσωπικήν μου υπόθεσιν μηδεμίαν έχουσα σχέσιν προς τα αισθήματά μου δια το τετιμημένον Σώμα της Αστυνομίας./ Ως Πρόεδρος της Κοινότητος εθεώρησα εμαυτόν θιγόμενον και ως Πρόεδρος της Κοινότητος υπέβαλον προσωπικήν α π ό ρ ρ η τ ο ν αναφοράν προς τον Κύριον Υπουργόν, πλέον δε τούτου ουδέν./ Προς άρσιν πάντως πάσης παρεξηγήσεως και προς καθησυχασμόν των αιτουμένων Κοιν. Συμβούλων κ.κ Κ. Τσόχα, Γ. Τίγκελη και Β. Κριμπένη και απάντων των υπολοίπων μελών του Κ.Σ., επιθυμώ να παράσχω υπευθύνως και εν Συμβουλίω την διαβεβαίωσιν, ότι εν τη αναφορά μου προς τον Κύριον Υπουργόν, ουδέν εκ των μελών του Συμβουλίου προσωπικώς θίγεται ή αναφέρεται καν ονομαστικώς, αλλά ουδέ η λέξις «Κοινοτικός Σύμβουλος», διαλαμβάνεται εις το κείμενον της αναφοράς, πλην του υποβαλόντος μήνυσιν κατ' εμού Κοιν. Συμβούλου κ. Β. Κριμπένη, όστις απλώς κατονομάζεται άνευ τινός σχολίου ή κρίσεως και επομένως θέμα δεν υφίσταται. Διευκρινίζω ότι ουδέ ελαχίστη υπόνοια διευτυπώθη εκ μέρους (*ελλείπει: μου*) εις την εν λόγω αναφοράν, καθ' οιουδήποτε μέλους του Κ.Σ., όσον αφορά τας πολιτικάς πεποιθήσεις του». «Εν συνεχεία αναγιγνώσκεται κοινή δήλωσις των Κοιν. Συμβούλων κ.κ Κ. Τσόχα, Σπ. Σπηλιοπούλου, Γ. Τίγκελη, Γ. Γκιώνη και Β. Κριμπένη έχουσα ούτως: ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΙΣ. Οι κάτωθι υπογεγραμμένοι Κοιν. Σύμβουλοι της Κοινότητος Καλαμακίου: α) Κ. Τσόχας, αντιπρόεδρος της Κοινότητος, β) Σπ. Σπηλιόπουλος, γ) Γ. Τίγκελης, δ) Β. Κριμπένης, ε) Γ. Γκιώνης, δ η λ ο ύ μ ε ν ότι παραμένοντες πάντοτε, όχι μόνον λόγω και συνειδήσει, αλλά έργω, πιστοί εις τα Ε θ ν ι κ á Ι δ ε ώ δ η, μηδεμίαν ποτέ σχόντες ή έχοντες σχέσιν με α ν τ ε θ ν ι κ á ς πολιτικάς κινήσεις ή οργανώσεις, μετ' αγανακτήσεως ελάβομεν γνώσιν αναφοράς του κ. Προέδρου της Κοινότητος προς τον κ. Υφυπουργόν Εσωτερικών, δια της οποίας καταγγέλλεται ο Διοικητής Παραρτήματος Ασφαλείας Καλαμακίου ότι συνήργησε εις την δίωξίν του δια να προωθήση εις την Κοινότητα συμβούλους ανήκοντας ή «προβαλλομέ-

νους υπό της Ε.Δ.Α.». «Κατόπιν τούτου και εν όψει του συκοφαντικού χαρακτήρος τυχόν τοιούτου ισχυρισμού του κ. Προέδρου της Κοινότητας και δη ενώπιον δημοσίας Αρχής, καλούμεν τον κ. Πρόεδρον: 1) όπως κατονομάση εγγράφως τους υπ' αυτού νοουμένους Κοιν. Συμβούλους ως «προβαλλομένους υπό της Ε.Δ.Α.», 2) όπως ανακαλέση την τοιαύτην τυχόν συκοφαντικήν του δήλωσιν δι' εγγράφου αναφοράς του, ομοίας προς την υποβληθείσαν./ Εις περίπτωσιν καθ' ήν αρνηθή να πράξη τοιούτον τι ή υπεκφύγη δι' ανεπαρκούς τινός εξηγήσεως, οι υπογραφόμενοι Κοιν. Σύμβουλοι, θεωρούμεν τυχόν τοιαύτην δήλωσιν ως στρεφομένην, όχι μόνον καθ' ημών ως Κοιν. Συμβούλων της Α ν τ ι π ο λ ι τ ε ύ σ ε ω ς, αλλά και των δημοτών οι οποίοι μας εψήφισαν, και θα στραφώμεν πλέον προς την Δικαιοσύνην, προκειμένου να ζητήσωμεν την προστασίαν της τιμής και αξιοπρεπείας ημών, ως Κοιν. Συμβούλων και προσώπων. Εν Καλαμακίω τη 14 Νοεμβρίου 1962. Οι Δηλούντες. Κ. Τσόχας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Β. Κριμπένης, Γ. Γκιώνης».

Εν συνεχεία μετά την ανάγνωσιν της δηλώσεως. Γ. Τίγκελης: Κύριε Πρόεδρε, μεθ' όσα ελέχθησαν, θα ήθελα να παρακαλέσω υμάς, το Κ.Σ. ν' αποφασίση προς αποφυγήν περαιτέρω σχολίων, θα ήθελα να μη επιμένετε και να δεχθήτε να θέσετε υπ' όψει του Συμβουλίου την αναφοράν αυτήν, ώστε να αρθή πάσα παρεξήγησις, και επομένως θα ήθελα ν' αποφασίση το Κ.Σ. και ημείς να δοθή αντίγραφον της αναφοράς. Πρόεδρος: Νομίζω ότι θίγομαι πλέον, ουχί μόνον ως Πρόεδρος, αλλά και ως επιστήμων, να μην αρκήσθε εις την επίσημον δήλωσίν μου και να ζητήτε αντίγραφον. Τίγκελης: Να δηλώσητε τουλάχιστον, επισήμως εάν πιστεύετε για κανένα εξ ημών των πέντε, ότι θεωρείτε ως έχοντα σχέσιν οιανδήποτε μετά της Ε.Δ.Α. Πρόεδρος: Προσθέτως ποιείτε την δήλωσιν επί της κατατεθείσης αναφοράς. Κ.Τσόχας: Ζητώ να μας δείξητε την αναφοράν. Β. Κριμπένης: Ζητεί να αποφασίση το Συμβούλιον όπως ζητηθή αντίγραφον από το Υπουργείον Εσωτερικών, διότι λέγει ότι ε ί δ ε σ υ ν η μ - μ έ ν η ν εις την αναφοράν την «Α υ γ ή ν». Εις παρατήρησιν του κ. Προέδρου δ ι ο ρ θ ώ ν ε ι ότι δεν είπε πως είδε, α λ λ ά μήπως είναι συνημμένη η «Αυγή», απευθυνόμενος προς τον κ. Σπηλιόπουλον».

[Ενημερωτική παρέμβαση για τους νεότερους αναγνώστες του παρόντος, χωρίς πολιτικά σχόλια: 1) το Κ.Κ.Ε. είχε τεθεί εκτός νόμου με τον Α.Ν. 509/1947. Η Ε.Δ.Α. = Ενιαία Δημοκρατική Αριστερά, ήταν κόμμα που ιδρύθηκε το 1952, από κομμουνιστές και άλλους αριστερούς πολίτες, και «καταργήθηκε» ή κηρύχθηκε εκτός νόμου (όπως και όλα τα δημοκρατικά κόμματα) από τη Δικτατορία των Συνταγματαρχών της 21.4.1967, 2) Η αναφερόμενη εφημερίδα «Αυγή», πριν από τη Δικτατορία του 1967 ήταν προσκείμενη στην ΕΔΑ, μετά την 21.4.67, με νόμο απαγορεύτηκε η κυκλοφορία της, εξορίστηκαν οι εκδότες/δημοσιογράφοι της, λεηλατήθηκαν τα περιουσιακά στοιχεία της από τα όργανα της Χούντας, γι' αυτό και μετά τη Μεταπολίτευση του 1974, με απόφαση Δικαστηρίου, αποζημιώθηκε από το Ελληνικό Δημόσιο (βλ.Α.Θ. «ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες», κεφάλαιο «Κόμματα της Αριστεράς, Ελληνική Αριστερά-ΕΑΡ», ψήφισμα Δ.Σ. Αλίμου) και μετά τη Δικτατορία, στη Μεταπολίτευση, ήταν προσκείμενη στο ΚΚΕ Εσωτερικού), 3) Ο Γιώργος Σπηλιόπουλος, υφηγητής Ιατρικής, στο ΕΚΠΑ, ήταν αντιστασιακός και βουλευτής της ΕΔΑ, αδελφός του Σπύρου Σπηλιόπουλου, τέως προέδρου της Κοινότητας, κάτοικοι και οι δύο Καλαμακίου σε ιδιόκτητο σπίτι τους (βλ. Γ. Σμαράγδη, «Καλαμάκι», ιστορικό αφήγημα, σ. 49, τίτλος «Τρεις Καλαμακιώτες- Τρεις Μεγάλοι της Αντίστασης» {φωτογραφίες και κείμενο, αφορά τους: Στέφανο Σαράφη – ΕΑΜ- αρχηγό του ΕΛΑΣ, Νικόλαο Κοσίντα - ΕΔΕΣ, Γιώργο Σπηλιόπουλο – ΕΑΜ})).

Συνέχεια ίδιου Πρακτικού, σ.49: «Επί του δευτέρου θέματος της ημερησίας διατάξεως αναγινώσκεται κατ' αρχήν αίτησις των Συμβούλων α) Αγγ. Παπακώστα, β) Παν. Κερασιώτη και γ) Ευθ. Ξυδιά έχουσα ούτω: «Α ί τ η σ ι ς (με τα ονόματά τους). Εν Καλαμακίω τη 16.11.1962. Προς τον κ. Πρόεδρον της Κοινότητος Καλαμακίου. Ενταύθα. Έχομεν την τιμήν να παρακαλέσωμεν όπως συγκαλέσητε ε κ τ ά κ τ ω ς το Κ.Σ. ίνα συζητήση και αποφασίση περί πληρωμής ή μη εκδοθέντων τιμολογίων υπό του Ιωάννου Ρόκα και επ' ονόματι Κοινότητος Καλαμακίου, αφορώντων μεταφοράν και εναπόθεσιν οικοδομικών υλικών εις τον περίξ των καταστημάτων «Ζέφυρος Α'» και «Ζέφυρος Β'» χώρον. Μετά τιμής. Οι αιτούντες Α. Παπακώστας, Π. Κερασιώτης, Ε.Ξυδιάς. Πρόεδρος: Υπάρχουν κατατεθειμένα εις την Κοινότητα δύο τιμολόγια Ιω. Ρόκα

αναφερόμενα το έν εις 112 κυβικά γαρμπίλι δια τον χώρον άνωθεν των Λουτρών Αλίμου./ Κατ' αρχήν δε ν γνωρίζομεν ποίος είναι ο ανήκων εις τον Ζέφυρον Α' και Ζέφυρον Β' χώρος, και ποίος ο κοινόχρηστος χώρος./ Πρέπει να μας δοθή εξ επισήμου τινος Αρχής τούτο, διότι καθώς γνωρίζετε υπήρχον μερικά παγκάκια πέριξ των Ζεφύρων./ Προτείνω μιά και ε ζ η τ ή θ η διαχειριστικός έλεγχος και είναι γεγονός ότι κατέρχεται επιθεωρητής του Υπουργείου δια την διενέργειαν διαχειριστικού ελέγχου, να θέσωμεν υπ' όψει τούτου και το θέμα τούτο. Κ. Τσόχας: Ποίος παρήγγειλε το γαρμπίλι; Πρόεδρος: Γεννώνται πολλά ερωτήματα γι' αυτό έκαμον την πρότασιν. Τίγκελης: Ετέθη υπ' όψει της Επιτροπής προμηθειών το θέμα τούτο; Πρόεδρος: Δεν γνωρίζω, διότι εάν ειπωθούν ωρισμένα πράγματα, θα εμποδίσουν την εξεύρεσιν της αληθείας. Εγώ πάντως δε ν είμαι ο παραγγέλλας. Κριμπένης: Τι λέγει το πρώτον τιμολόγιον; Πρόεδρος: 112 Μ3 γαρμπίλι.

Αναγιγνώσκεται αίτησις Β. Κριμπένη: «Αίτησις Βασιλείου Κριμπένη Κοιν. Συμβούλου Κοινότητας Καλαμακίου και κατοίκου Κολοκοτρώνη 8, Καλαμάκι. Καλαμάκι 21.11.1962. Προς τον κ. Πρόεδρον της Κοινότητας Καλαμακίου. Δια της παρούσης κ. Πρόεδρε διαμαρτύρομαι δια την επιχειρουμένην υφ' υμών, συκοφάντησιν εις βάρος μου εξ αφορμής ενεργείας ωρισμένων δαπανών εις κοινοχρήστους χώρους, γενομένας υφ' υμών και δη: α) εις το Κ.Σ. του Οκτωβρίου, αναφέρατε με υπονοούμενα δήθεν ανωμαλιών, εις βάρος μου υπό την φράσιν «και κάτι υλικά δια τον Ζέφυρον». Την φράσιν αυτήν κατεχώρησε το έν τυπον «Φωνή του Καλαμακίου» προς δυσφήμησίν μου. Εναντίον του εντύπου τούτου εστράφην δικαστικώς δια καταθέσεως μ η ν ύ σεως εναντίον του υπευθύνου του Δημ. Μενίδη, και παντός άλλου υπευθύνου, β) εις την κοινοποιηθείσαν πρόσκλησιν δια σύγκλησιν Κ.Σ. . . από 16 Νοεμβρίου 1962, αναγράφετε ως θέμα ημερησίας διατάξεως το υπ' αρ. 2, καθ' ό «Λήψις αποφάσεως εξοφλήσεως υποβληθέντων τιμολογίων επ' ονόματι Κοινότητας, δι' οικοδομικά υλικά χρησιμοποιηθέντα εις τους χώρους «Ζέφυρος Α'» και «Ζέφυρος Β'»./ Δια της τοιαύτης διατυπώσεως εξακολουθείτε την συκοφάντησίν μου, την φοράν αυτήν δια δημοσίου και κοινοτικού εγγράφου, εφ' όσον ομιλείτε, αφ' ενός μεν δια χώρον «Ζέφυρος Α' και Ζέφυρος Β'», τα οποία είναι μεμισθωμένα υπ' εμού καταστήματα του Δημοσίου, αφ' ετέρου δε δια τιμολό-

για «επ' ονόματι της Κοινότητας» ωσάν να μ η ν είναι και δια λογαριασμόν της Κοινότητας, εφ' όσον τα δι' ά τιμολόγια υλικά, αφεώρων, ως γνωρίζετε υμείς κάλλιον εμού, εις κοινοχρήστους Κοινοτικούς χώρους, συντηρουμένους υπό της Κοινότητας, καθ' ό κατά νόμον ανήκοντας εις αυτήν και κατόπιν μά- λιστα, ως πάλιν γνωρίζετε, εγγράφου του Λιμεναρχείου προς την Κοινότητα, ίνα προβή εις εργασίας εις τους εν λόγω κοινοχρήστους μεν, αλλ' επικινδύ- νους δια το κοινόν χώρους, δι' ατυχήματα των οποίων, ως πάλιν γνωρίζετε, κατά νομολογίαν του Αρείου Πάγου, την ευθύνην αποζημιώσεως φέρει η Κοινότης./Δια τας εργασίας αυτάς, δια την εκτέλεσιν των οποίων αποκλειστι- κώς υπεύθυνος ήτο η Κοινότης, συνεισέφερον άνευ ουδεμιάς μου υποχρεώ- σεως, ποσόν περίπου 10.000 δραχμών. Και ενώ ανέμενον ευχαριστίας από την Κοινότητα, έρχεσθε υμείς δια δηλώσεών σας προς το Συμβούλιον, τον τ ύ π ο ν και δι' εγγράφων να κατασπιλώσετε την υπόληψίν μου, εμφανίζοντες την υπόθεσιν ταύτην ως δήθεν χαριστικήν υπέρ εμού πράξιν./ Κατόπιν τούτου διαμαρτύρομαι εντόνως δια την τοιαύτην εις βάρος μου τακτικήν σας, και σας κ α λ ώ όπως ανακαλέσετε τα εις βάρος μου λεχθέντα ενώπιον του συνερ- χομένου αύριον Κ.Σ., εις το οποίον είναι αναγεγραμμένον το θέμα διότι άλλως θέλω πράξει παν ότι επιβάλλει η υποχρέωσις προστασίας της τιμής και της αξιοπρεπείας μου. Κ. Τσόχας: Όσον αφορά τον Ζέφυρον Β' δεν είμαι εις θέ- σιν να γνωρίζω, όταν όμως έπεσαν του Ζεφύρου Α', ήλθα εδώ και μου είπατε, ότι το κατασκευάζει η Κοινότης. Πρόεδρος: Ναι, δεν το αρνούμαι. Τίγκελης: Εγώ, κ. Πρόεδρε, έχω την γνώμην, ότι η αίτησις εκ μέρους του κ. Προέδρου επί του τιμολογίου, είναι όψιμος και εις στιγμάς μάλιστα καθ' ήν (=άς) έχει ήδη δημιουργηθή οξύτης μεταξύ Προέδρου και Κοιν. Συμβούλου Β. Κριμπένη». [Κ. Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Κ. Τσόχας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Π. Κερασιώτης, Αγγ. Παπα- κώστας, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης, Β. Κριμπένης].

[Προσοχή: Πέραν των καταγραμμένων συζητήσεων, αποφάσεων κλπ., στις σελίδες του βιβλίου αυτού, υπάρχει ως αυτοτελές και ένθετο κείμενο, δακτυλο- γραφημένο σε γραφομηχανή με καρμπόν, και αποτυπωμένο σε τ σ ι γ α ρ ό - χ α ρ τ ο (όπως συνηθιζόταν τότε για να «βγαίνουν» περισσότερα αντίγραφα), α λ λ ά και με υ π ο γ ρ α φ ή μετά το τέλος αυτού από το συντάκτη του, έτσι ώστε να «συνιστά» πρωτότυπο κείμενο, η πιο κάτω δ ή λ ω σ η του Κ. Τσόχα σχετική με την κατάσταση/ διένεξη που είχε, τότε, δημιουργηθεί, και το οποίο

αφήνω στις σελίδες του βιβλίου αυτού όπου το βρήκα. Το περιεχόμενο της «δήλωσης» αυτής είναι το ακόλουθο]:

*** «Δήλωση του Αντιπροέδρου της Κοινότητας κ. Κων/νου Τσόχα. Προς το Κ.Σ. την 2 Απριλίου 1963. Ελπίζω ότι εκφράζω τα αισθήματα, εάν ουχί της ολομελείας, όπωσδήποτε της πλειοψηφίας του Σώματος δια την ε π ά ν ο δ ο ν εις την αίθουσαν ταύτην του τόσον αδίκως δ ι ω χ θ έ ν τ ο ς συναδέλφου μας υπό του κ. Προέδρου της Κοινότητας, προφανώς δια λόγους προσωπικής αντεκδικήσεως, συνεπεία του γεγονότος ότι ο κ. Β. Κριμπένης κατέθεσεν εις β ά ρ ο ς του Γ ρ α μ μ α τ έ ω ς της Κοινότητας δια την υπόθεσιν των κ α υ - σ ί μ ω ν . Η κήρυξις του κ. Κριμπένη ως ε κ π τ ώ τ ο υ εγένετο κατ' αρχήν βάσει ανακριβών στοιχείων. Εις την υπ' αρ. 4983/10.12.1962 αναφοράν του ο κ. Πρόεδρος, χωρίς να ελέγξη τα στοιχεία, χωρίς να καλέση τον κ. συνάδελφον, αναφέρει α ν α κ ρ ι β ώ ς εις τον κ. Νομάρχην ότι ο κ. συνάδελφος ο - φ ε ί λ ε ι 2.924 δραχμάς και ζητεί την έ κ π τ ω σ ί ν του, ενώ εις το τέλος αποδεικνύεται ότι ο κ. Κριμπένης ώφειλεν μ ό ν ο ν 936 δραχμάς αίτινες μόνον με το πρόστιμον κατέστησαν 1.072. Και δια 72 δραχμάς ο κ. Κριμπένης υπέστη π ρ ω τ ο φ α ν ή ταλαιπωρίαν. Και α ν τ ι κ α τ ε σ τ ά θ η . Και εκλήθη να τον αντικαταστήση ο κ. Τσιλιμπάρης, όστις αποδεικνύεται ότι δ ε ν κατέβαλεν φόρους δια το 1961 και 1962, εάν δεν κάμνω λάθος. Ωραίον μάθημα ηθικής και δημοτικής αγωγής ελάβομεν από τον κ. Πρόεδρον της Κοινότητας. Εν συνεχεία, βάσει προσφυγής του κ. Κριμπένη, η κ υ ρ ώ θ η – σημειώσατε δ ε ν κατηγγήθη – η απόφασις του κ. Νομάρχου δια την έκπτωσιν του κ. συναδέλφου. Και αντί να ζητηθή συγγνώμη, αντί να κληθή πάραυτα ο κ. συνάδελφος εις την Τράπεζαν αυτήν, αναπτύσσεται ν έ α κωλυσιεργία, κατά παράβασιν του νόμου. Υποβάλλεται μία αίτησις του κ. Τσιλιμπάρη και, υπό το πρόσχημα αναφοράς εις την Νομαρχίαν και λήψεως οδηγιών, καθυστερείται η συμμετοχή του κ. Κριμπένη εις το Συμβούλιον, αναστελλομένης εν τη πράξει, παρανόμως της πράξεως του κ. Υπουργού Εσωτερικών, καθ' ήν στιγμην μόνον το Συμβούλιον Επικρατείας δύναται να διατάξη τοιαύτην αναστολήν. Αυταί και άλλαι παρανομίαι, και ό χ ι παρατυπίαί όπως ονομάζη ο κ. Πρόεδρος τας παρανομίας, εγένοντο και ευχόμεθα να μην έχουν συνέχειαν εις τα π ο ι ν ι κ ά δ ι κ α σ τ ή ρ ι α , προς αναζήτησιν περαιτέρω ευθυνών, έργον το οποίον δεν

ανήκει εις εμέ. Εις εμέ ανήκει το καθήκον να τονίσω ότι η δίωξις του κ. συναδέλφου εγένετο κατά παράβασιν των αγράφων κανόνων της ηθικής και συναδελφικής αλληλεγγύης, εφ' όσον μάλιστα ο κ. Κριμπένης εξελέγη υπό την σημαίαν και το ψηφοδέλτιον του κ. Σμαράγδη. Ο αιφνιδιαστικός και συνωμοτικός τρόπος με τον οποίον εγένετο η *δίωξις* μαρτυρεί ένα πάθος του Προέδρου της Κοινότητος κατά συναδέλφου του, δια την ικανοποίησιν του οποίου χρησιμοποιεί την σφραγίδα την οποίαν του ενεπιστεύθημεν δια να ασκή νόμιμον εξουσίαν, και ουχί παρά τον νόμον. Ελπίζω ότι το Κ.Σ. θα καταδικάσῃ τας μεθόδους αυτάς και τας προσωπικάς ενεργείας αι οποίαι ευλόγως δίδουν την εντύπωσιν ότι ασχολούμεθα περί πολλά.. .. προσωπικά ζητήματα, ενώ ενός ζητήματος γενικού υπάρχει χρεία: Πως θα προστατεύσωμεν το γενικόν συμφέρον και θα επιλύσωμεν τα ζητήματα του τόπου. Αι προσωπικαί αυταί αντιδικαί ωδήγησαν εις το φαινόμενον να καταγγέλωνται *δημοσίαι* και μάλιστα από της ωραίας Πύλης και να υβρίζονται κοινοτικοί σύμβουλοι δια πράξεις του Κ.Σ. νομίμως ψηφισθείσας. Αναμένομεν να ίδωμεν τι θα πράξη ο κ. Πρόεδρος της Κοινότητος επί του θέματος τούτου. Εάν μεν υποστηρίξη την *μη ενοριοποίησιν* της Εκκλησίας του *Αλίμου*, ως εδήλωσεν ο ιερεύς, τότε διατί φέρει ενώπιον του Κ.Σ. πρότασιν περί *ανακλήσεως* ή *ακυρώσεως* ή τροποποιήσεως της προγενεστέρας αποφάσεως του Κοινοτικού Συμβουλίου; Όλα αυτά κ.κ. Σύμβουλοι με ωθούν εις την ανάγκην να επισύρω την προσοχήν σας επί της *διχονοίας* η οποία εδημιουργήθη εις το προάστιόν μας και επί των δυσμενών δια τον τόπον μας συνεπειών. Δι' αυτό και προτείνω όπως δοθούν αι δέουσαι εξηγήσεις ίνα επικρατήση και πάλιν αρμονική συνεργασία εις το Συμβούλιον (*Α.Θ.στο σημείο αυτό προστίθεται χειρόγραφα, από τον ίδιο:*) και τον τόπον. (υπογραφή)».

Σημείωση: α) Επί της δήλωσης αυτής, είναι γραμμένο, ως υπόμνηση του γράφοντος ή ως εντολή του Γραμματέα προς τρίτον, χειρόγραφα: «Πρακτικά Συμβουλίου μηνός Απριλίου 1963» (να καταχωριστεί). Το [β.10.10.62- 2.4.63], περιλαμβάνει συνεδριάσεις μέχρι κι αυτή της 2.4.1963 με «Πρακτικόν 4» (σ. 107), και οι εγγραφές για τις αποφάσεις ολοκληρώνονται στη σ.141 αυτού, με καταγραφή της απόφασης 50, επί του 20^{ου} θέματος, άσχετου με το πιο πάνω, χωρίς την ολοκλήρωση των τυπικών της 50 (π.χ. «εγένετο, απεφασίσθη κλπ») και βέβαια, χωρίς υπογραφές επικύρωσης από

τους αρμόδιους/ υπεύθυνους. Από τη σ.107 ως 141, η δήλωση αυτή δεν έχει καταχωριστεί. Για το χρονικό διάστημα των επόμενων εννέα μηνών, από 3.4.63 έως 4.1.1964, δεν έχει βρεθεί ή εντοπιστεί σχετικό βιβλίο αποφάσεων ή πρακτικών. Το επόμενο αρχίζει από τη συνεδρίαση της 4.1.1964.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 450, «Πρακτικόν εγκαταστάσεως Κοινοτικού Συμβούλου, συνεδρίασις 21.10.1966». «Εν Καλαμακίω και εν τω Κοινοτικώ καταστήματι σήμερον την εικοστήν πρώτην (21) του μηνός Οκτωβρίου του έτους 1966 . . . προσήλθε και εγκατεστάθη εις τα καθήκοντα του Κοιν. Συμβ. ο Ευστράτιος Τσαμπαρλής . . . της ορκωμοσίας ταύτης συντελεσθείσης δυνάμει της υπ αρ. 56834/5.10.1966 αποφάσεως του Νομάρχου Αττικής, δι' ης τίθεται εις αργίαν ο Πρόεδρος της Κοινότητος Γ. Σμαράγδης και ορίζεται αναπληρωτής Σύμβουλος, ο περί ου η εγκατάστασις Ευστράτιος Τσαμπαρλής. . . .». [Κ.Σ. δεν αναγράφονται ονόματα].

Σχόλια: 1) Στο [β.16.8.1964–13.12.1967]. σ.149, καταγράφεται αυτολεξεί το ίδιο «Πρακτικόν εγκαταστάσεως Κοινοτικού Συμβούλου» της 21.10.66, 2) Αναλυτικό σχόλιο, βλέπετε πιο πάνω. Βλ. και Α.Θ. Πολιτικές αποφάσεις-ψηφίσματα, 2021, σελ. 162 επ., όπου και άλλες παρατηρήσεις.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.467, «Συνεδρίασις 14.12.1966», χωρίς απόφαση. « . . . (αφού εκφραστεί η θλίψη για το ναυάγιο του ατμοπλοίου ΗΡΑΚΛΕΙΟ) . . . Εν συνεχεία . . . ο εκ των κ.σ. κ. Κων. Μαλτέζος, προέβη εις την κάτωθι κατάγγελία ενώπιον του Κ.Σ., ειπών τα εξής: «Κατά τας προτεραιάς της δίκης του Προέδρου κ. Γ. Σμαράγδη, επειράθη πίεσις και εκφοβισμός υπό ενίων συναδέλφων κ.σ., ίνα μη μεταβώσι και καταθέσωσι ενώπιον της Δικαιοσύνης, υπάλληλοι της Κοινότητος, δεδομένου ότι η μαρτυρία ενώπιον των Δικαστηρίων, είναι δικαίωμα και υποχρέωσις απαραβίαστος, κολαζομένης της τυχόν παρεμποδίσεως υπό του Ποινικού Κώδικος. Δια ταύτα διαμαρτύρομαι και παρακαλώ όπως ταθή Επιτροπή προς εξέτασιν του θέματος, επειδή η δικαζομένη υπόθεσις αφορά, πράξεις ή παραλείψεις διοικητικής μορφής και ως εκ τούτου οι υπάλληλοι της

Κοινότητος θα ήσαν εις θέσιν να διαφωτίσουν πληρέστερον το Δικαστήριον.

Ε. Σκορδίλης: Προτείνω να μ η συζητηθή το θέμα ως ευρισκόμενον εκτός της αρμοδιότητος του Κ.Σ. Χρ. Μασούρος: Εφ' όσον ο κ. Μαλτέζος, κληθείς να ονοματίση τους κ.σ., οι οποίοι ανέλαβον αυτόν τον ρόλον, η ρ ν ή θ η, δηλώ ότι υπονοεί τον υποφαινόμενον και τον κ. Τζιβανίδη και ως εκ τούτου δηλούμεν τα εξής, συμφωνούντος και του κ. Τζιβανίδη: «Η μομφή θεωρείται απαράδεκτος, διότι εις την πραγματικότητα συμβαίνει όλως το αντίθετον. Α ν τ ιστρέφ ο ν τ ε ς λοιπόν την κατηγορίαν, δηλούμεν τα κάτωθι: Παρά το γεγονός ότι επελήφθη επί του θέματος η Δικαιοσύνη, προς ήν απεριορίστος είναι η εμπιστοσύνη μας, και τοιαύτη θα έδει να είναι και η του καταγγέλλοντος, τω λόγω δε τούτω ουδείς πλέον δύναται, ουδέ και επιτρέπεται να έχη γνώμην επ' αυτού ο καταγγέλλων επιλαμβάνεται του θέματος, αποδίδων εις ημάς τας γνωστάς επιληψίμους ή μη παραδοξολογίας. Εν πάση, όμως, περιπτώσει και εφ' όσον έτερος σύμβουλος έλαβεν ήδη θέσιν επί της υποθέσεως ταύτης και ετάχθησαν ανεπιφυλάκτως υπέρ του κ α τ η γ ο ρ ο υ μ έ ν ο υ Γεωργίου Σμαράγδη, δημιουργεί και εις ημάς το δικαίωμα, όπως υπερασπίζοντες εαυτούς εκ των ψευδολογιών τας οποίας μας καταμαρτυρεί, να βοηθήσωμεν εις την ανεύρεσιν της αληθείας και δ ε ν θα έχωμεν ημείς την ευθύνην, εάν πικρά θα είναι αύτη δια πολλούς, αιτούμεθα δε, όπως αυτήν την στιγμήν κληθούν οι υπάλληλοι να επιβεβαιώσουν εάν τα κατατεθέντα από τον κ. Μαλτέζον, έχωνται ή ού αληθείας». Β.Βοζώρας:Επειδή εις ημάς τους συμβούλους, δεν είναι (εις ημάς= επανάληψη, πλεονασμός) γνωστά πρόσωπα και πράγματα, προτείνω όπως συσταθή ε ξ ε τ α σ τ ι κ ή επί του θέματος Επιτροπή υπό μελών του Κ.Σ. και προτείνω ως Επιτροπήν τους κ.κ. Ευθ. Ξυδιάν και Π. Καλλιγέρην.

Πρόεδρος (ο αντιπρόεδρος Αγγ. Παπακώστας): Α ν τ ι π ρ ο τ ε ί ν ω, όπως μοι ανατεθή η εξέτασις των υπαλλήλων υπό την ιδιότητά μου ως Προέδρου./ Εν συνεχεία ερωτάται ο Νομικός Σύμβουλος, όστις διατυπώνει την γνώμην, ότι μόνον εφ' όσον θα στρέφεται κατά των υπαλλήλων, δύναται επικουρικώς προς τον Πρόεδρον να υπάρξη και Επιτροπή Διοικητικής Εξετάσεως.

Πρόεδρος: Δ ε ν θέτω εις ψηφοφορίαν ουδεμίαν πρότασιν και αναλαμβάνω ως Πρόεδρος την εξ αρμοδιοτήτων μου να ερευνήσω το θέμα και να ενημερώσω εν καιρώ το Κ. Σ. Μ η τιθεμένης εις ψηφοφορίαν της προτάσεως του κ. Βοζώρα, είς ένδειξιν δ ι α μ α ρ τ υ ρ ί α ς α π ο χ ω ρ ο ύ ν ο ι εκ των κ.σ., κ.κ. Ευθ. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Β. Κατσης, Στ.

Τσιλιμπάρης, Κ. Τσόχας, Ευστρ. Τσαμπαρλής και Π. Καλλιγέρης. Μεθ' ό διαπιστωθείσης ελλείψεως απαρτίας δια την λήψιν αποφάσεων, ο Πρόεδρος λύει την συνεδρίασιν χωρίς να συζητηθή ουδέν εκ των θεμάτων της ημερησίας διατάξεως. Εκρίθη, απεφασίσθη..». [Κ.Σ.Αγγ.Παπακώστας, αντιπρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ.Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Σ. Τσιλιμπάρης, Ε. Τσαμπαρλής, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 469, «Συνεδριάσις 4.1.1967». «Προ της λύσεως της συνεδριάσεως, ο λόγος εδόθη υπό του Προέδρου εις τον κ. Ελ. Σκορδίλην, όστις ήρξατο αναγινώσκων πρότασίν του σχετικήν με την προηγουμένην συνεδρίασιν του Κ.Σ. της 14.12.1966, ότε απεχώρησαν οι. . . (τα πιο πάνω ονόματα). Η ανάγνωσις δ ι ε κ ό π η. Το έγγραφον κ α τ ε τ έ θ η προς καταχώρισιν εις τα πρακτικά και η συνεδρίασις ελύθη. Το ως άνω έγγραφον έχει ούτως: «Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Σύμβουλοι. Μετά την ομαδικήν αποχώρησιν των κ.κ. συναδέλφων της σ υ μ π ο λ ι τ ε ύ σ ε ω ς από την προηγουμένην συνεδρίασιν του Σώματος και την λύσιν της γι' αυτό το λόγο από τον κ. Πρόεδρο, επειδή δ ε ν υπήρχε πια η κατά νόμον απαρτία (ό χ ι για τη συνέχισή της, α λ λ ά για τη λήψη αποφάσεων) δεν είχα τη δυνατότητα να σχολιάσω επισήμως το γεγονός. Θα σας απασχολήσω λοιπόν για λίγο σήμερα. Είμαι υποχρεωμένος κύριοι, να αποδοκιμάσω έντονα την ενέργεια εκείνη και γιατί στρέφεται κατ' ευθείαν εναντίον του Προεδρεύοντος κ. Αντιπροέδρου, ο οποίος έχει δώσει άπειρα δείγματα ακεραιότητας, σύνεσης και αμεροληψίας και γιατί έδειχνε περιφρόνηση και αδιαφορία προς τα συμφέροντα και τα επείγοντα προβλήματα των δημοτών, που τη συζήτησή τους την αφήσαμε για ένα ολόκληρο μήνα πίσω. Κι εγώ έκανα τη δήλωση ότι θα αποχωρούσα, εάν έμπαινε η πρόταση του κ. Μαλτέζου σε ψηφοφρία, γιατί είναι γνωστό πως το Σώμα δεν ασκεί κανενός είδους πειθαρχική δικαιοδοσία επί των μελών του, αλλά η αποχώρησή μου θα ίσχυε μ ό ν ο για το συζητούμενο θέμα. Από το επόμενο, δήλωσα ότι θα επέστρεφα. Οι κ.κ.συνάδελφοι αποχώρησαν τελείως. Τι ήθελαν να δείξουν με αυτό και τι κέρδος προσδοκούσαν από την ενέργειά τους; Κάποιοι ήθελαν να υπογραμμίσουν την ύπαρξη συμπαγούς και πειθαρχημένης στον ηγέτη της, ομάδας, της οποίας το χαρακτηρισμό αποφεύγω να κάνω, όπως έκανε παλαιότερα ο κ. Μαλτέζος; Αν αυτός ήταν μόνο ο σκοπός

τους, αναγνωρίζω, ότι τον επέτυχον. Αν προσδοκούσαν και άλλα κέρδη, τους διαβεβαιώνω ότι έπεσαν έξω. Εκτέθηκαν ανεπανόρθωτα στα μάτια των παρασταμένων δημοτών και εξέθεσαν και τον εντολέα τους. Εν πάση περιπτώσει και επειδή ο κ. Μαλτέζος ενδέχεται να επιμένει στην πρότασή του και για να αποφευχθή η οξύτητα στις μεταξύ μας σχέσεις, που θα είναι ολέθριο για τα συμφέροντα της πόλης μας, και για εμάς τους ίδιους σαν άτομα και σαν εξέχουσες και επίλεκτες προσωπικότητες, προτείνω να συζητηθή η πιο κάτω πρότασή μου και κάνω έκκληση να υποστηριχθή ομόφωνα. Έτσι νομίζω ότι θα αποκατασταθή η ηρεμία και η πολιτισμένη ατμόσφαιρα, που την τάραξαν βαρειοί και μάλλον ανεπίτρεπτοι υπαινιγμοί των συναδέλφων και της συμπολιτεύσεως και της αντιπολιτεύσεως. Οδηγούμαι στην υποβολή αυτής της πρότασης και είμαι αντίθετος στη φθορά των προσώπων που ανακατεύονται στα κοινά, αφού αυτό, με μαθηματική ακρίβεια, κλονίζει το σεβασμό και την εμπιστοσύνη του λαού και προς τους θεσμούς. Μονάχα η πολιτική φθορά του αντιπάλου είναι κατά τη γνώμη μου, επιτρεπτή, δικαίωμα και υποχρέωση του καθενός μας, αλλά με πολιτικά μέσα. Σε ότι αφορά την προστασία των δημοσίων συμφερόντων, για την οποία είμαστε ταγμένοι, ένας δρόμος υπάρχει. Ο έλεγχος, η αναφορά στις Εποπτεύουσες Αρχές και η δημοσία, αλλά ντοκουμενταρισμένη καταγγελία των τυχόν παραβάσεων, κακών ενεργειών ή παραλείψεων. Μονάχα με κάποιον που ενσυνείδητα μας πείραξε την ατομική και οικογενειακή τιμή και περιουσία, επιτρέπεται να έλθουμε σε δικαστική αντιδικία και τούτο, όταν δεν μπορεί αλλιώς να τακτοποιηθούν τα πράγματα για να ικανοποιηθούμε σαν παθόντες. Κύριοι συνάδελφοι, ύστερα από την αναγκαία αυτή, κατά τη γνώμη μου διατύπωση των σκέψεών μου, έρχομαι στην υποβολή της πρότασής μου για τη λήψη μιας τέτοιας αποφάσεως που θα τερματίσει το ζήτημα. Παρακαλώ δε τον κ. Πρόεδρο, αφού απαγγείλει τα θέματα της ημερησίας διατάξεως, να διακόψει για 10 λεπτά, τη συνεδρίαση, για να δοθή η ευχέρεια στους κ.κ. συναδέλφους να τη μελετήσουν. Το προτεινόμενο σχέδιο απόφασης έχει ως εξής: «Το Κ.Σ. λαβόν υπ' όψιν την κατά την συνεδρίασιν της 14^{ης} Δεκεμβρίου 1966 καταγγελίαν του εκ των μελών του κ. Μαλτέζου, την εξ αυτής δημιουργηθείσαν κατάστασιν, την εισήγησιν του εκ των μελών κ. Σκορδίλη και την όλην επακολουθήσασαν τούτων συζήτησιν: α) Καταδικάζει τας τυχόν επιχειρηθείσας εξ οιασδήποτε πλευράς πιέσεις και αποπείρας επηρεασμού επί των Κοινοτικών υπαλλήλων

δια την τήρησιν ετούτης ή εκείνης της στάσεως εις την δίκην και την εν γένει περιπέτειαν του Προέδρου της Κοινότητος κ. Γ. Σμαράγδη, β) αφήνει ελευθέρους τους Κοινοτικούς υπαλλήλους, εάν γνωρίζουν οτιδήποτε και επιθυμούν να βοηθήσουν την δικαιοσύνην, να το πράξουν, εφ' όσον τους το υπαγορεύει η συνείδησίς των, μη φοβούμενοι ουδεμίαν απολύτως επίπτωσην επί της θέσεώς των ως Κοινοτικών υπαλλήλων εκ της ενεργείας των ταύτης, και γ) ως Σώμα, εκφράζει την ευχήν όπως παύση η επί Δικαστηρίω αντιδικία των μελών του και μεταφερθή αύτη, εκεί όπου η καλώς νοούμενη πολιτική επιτρέπει κι επιτάσσει». Καλαμάκι 4 Ιανουαρίου 1967. Ο κ.σ. Ελ. Σκορδίλης». [Κ.Σ.Αγγ.Παπακώστας, αντιπρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ.Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Σ. Τσιλιμπάρης, Ε. Τσαμπαρλής, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σημείωση: Στο [β. 16.8.1964- 13.12.1967], Πρακτικών, Συνεδρίαση 4.1.1967, σ. 166, αναγράφεται: «Προ της λύσεως της συνεδριάσεως ο λόγος εδόθη υπό του Προέδρου, εις τον κ.Ε. Σκορδίλην, όστις ήρξατο αναγινώσκων πρότασιν του σχετικήν με την προηγουμένην συνεδρίασιν του Κ.Σ. της 14.12. 1966, ότε α π ε χ ώ ρ η σ α ν ο ι εκ των κ.σ., κ.κ. Π. Καλλιγέρης, Κ. Τσόχας, Β. Κατσής, Κ. Μαλτέζος, Σ. Τσιλιμπάρης, Ευστρ. Τσαμπαρλής. Η ανάγνωσις διεκόπη. Το έγγραφον κατετέθη προς καταχώρησιν εις τα Πρακτικά και η συνεδρίασις ελύθη». [σημ.: άρα δεν τέθηκε θέμα να ληφθεί απόφαση].

Μέρος τρίτο

Νομοθετικό πλαίσιο, ισχύον κατά χρονική περίοδο για την Τ.Α.

Πριν από τη σύσταση της Κοινότητας Καλαμακίου

Για το 19^ο αιώνα, το Σύνταγμα 1911 και το ν. ΔΝΖ/1912

Τι σημαίνει «Αυτοδιοίκηση»;

«Λεξικό Δ. Δημητράκου: Η αποκεντρωτική διοίκηση κρατικού τμήματος ή και κρατικού τινός οργανισμού», «Λεξικό Ελευθερουδάκη: «Η διοίκησης τόπου τινός υπό των ιδίων αυτού κατοίκων, συγκροτούντων πολιτικό σώμα, άνευ εξαρτήσεως εξ άλλης κυριάρχου εξουσίας», «Εγκυκλοπαίδεια ΠΥΡΣΟΣ, 1928: «Το υφ' εαυτού διοικείσθαι. Υπό τον όρον Αυτοδιοικήσεις εννοείται η άσκησης διοικητικών υποθέσεων υπό προσώπων τα οποία δεν είναι κρατικοί υπάλληλοι», «Λεξικό Κώστα Ιωαννίδη και ομάδας φιλολόγων: «Αυτοδιοίκηση είναι το να διοικείται κανείς μόνος του χωρίς εξαρτήσεις από άλλη εξουσία». Οι ορισμοί αυτοί ποτέ δεν εφαρμόστηκαν στην πράξη, γιατί πάντα κάποια εξουσία υπήρχε πάνω από το Δήμο . . .» (βλ. Στέφανου Λέπουρα, «Η Ιστορία της Τ.Α. της νήσου Κέας», 2018, τόμος Α', σ.8, χορηγός Δήμος Κέας, εκδόσεις Αρμός).

«Δύο είναι οι θεμελιώδεις νόμοι, που αφορούν την ελληνικήν τοπικήν αυτοδιοίκησην. Ο ένας είναι ο νόμος «περί συστάσεως των Δήμων» της 27 Δεκεμβρίου 1833, δημοσιευθείς την 10 Ιανουαρίου 1834. Ο άλλος είναι ο νόμος ΔΝΖ' «περί συστάσεως δήμων και κοινοτήτων» της 10 Φεβρουαρίου 1912, δημοσιευθείς την 14 Φεβρουαρίου 1912» (Χρήστος Π. Κλειώσης, Διευθυντής Υπουργείου Εσωτερικών: «Ιστορία της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως από τους προϊστορικούς χρόνους μέχρι σήμερα», 1977, αυτοέκδοση, σ. 427, β. ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ Ταξίθετικός αριθμός ΟΚΕ-3203-LO).

Ο πρώτος αποκαλείται και «βαυαρικός», που συμπληρώθηκε και από άλλους νόμους το 19^{ου} αιώνα, και, ουσιαστικά, ίσχυσε για 80 χρόνια περίπου,

μέχρι το 1912. Με αυτόν συνιστώντο μόνο δήμοι, όχι όμως και κοινότητες, όπως προκύπτει, στερητικά, και από τον τίτλο του.

Σχόλιο: Στο Σύνταγμα του 1864, για πρώτη φορά σε συνταγματικό κείμενο, με τρόπο άμεσο και ρητό, γινόταν αναφορά στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, και το άρθρο 105 καθόριζε τον τρόπο εκλογής των δημοτικών αρχών.

Ο δεύτερος νόμος ΔΝΖ/1912 «Περί συστάσεως δήμων και κοινοτήτων» δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 58 Α/14 Φεβρουαρίου 1912. Μετά το κίνημα στο Γουδί (1909), τον ερχομό του Ελ. Βενιζέλου (1910), τη ψήφιση του Συντάγματος του 1911 και την, τότε, απόπειρα αστικού εκσυγχρονισμού της Ελλάδας.

«Βασικόν επίτευγμα του νέου νόμου ΔΝΖ' «η καθιέρωσις της κοινότητος ως νέου αυτοδιοικούμενου νομικού προσώπου, παραλλήλου προς τους δήμους και διαφέροντος αυτών μόνον κατά τας προϋποθέσεις αναγνωρίσεως και την απλουστέραν οργάνωσιν. Είχαμε πλέον, δύο είδη οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως, τους δήμους και τις κοινότητες, ισότιμες και παράλληλες διοικητικές μονάδες, εναρμονισμένες με την ελληνικήν πραγματικότητα» (Χρ. Κλειώσης, ό.π. σελ. 543). «Στην από 26 Οκτωβρίου 1911 αιτιολογικήν έκθεσιν της επιτροπής της Βουλής αναφέρεται: «Έχει ούτως η κοινότης διπλήν ιδιότητα, παρίσταται υπό διφυά μορφήν, το μεν ως σώμα αυτοδιοικούν τας ίδιας τοπικάς υποθέσεις, το δε ως όργανον της κεντρικής διοικήσεως ενεργούν δημοσίας υπηρεσίας» (στο ίδιο, ό.π. σ. 546).

Για τους νόμους αυτούς ο καθηγητής Διοικητικού Δικαίου στο ΕΚΠΑ Φαίδων Βεγλερής (1903-1998), σε άρθρο του στο περ. «Τοπική Αυτοδιοίκηση, επιθεώρηση θεωρίας...κλπ», τ. 1, σ. 5, Γεν-Φλεβ. 1978, επισήμαινε: «. . . . Γι αυτό η πρώτη αρετή των συνταγματικών και νομοθετικών γενικών ορισμών είναι η μεγάλη λιτότητα και η απόλυτη μετριοπάθεια. Είναι τύχη όταν σ' αυτές και πάνω από αυτές μπορεί να προστεθεί η τέχνη της εκφράσεως που προεκτείνεται αβίαστα και σε μελλοντικές εξελίξεις. Μία από αυτές είναι η διάταξη του νόμου «περί συστάσεως των δήμων» του 1833 / 1834 – του «βαυαρικού»-- που όριζε: «17. Ανατίθεται εις τους Δήμους η ακριβής εκτέλεσις όλων των υποχρεώσεων, όσαι πηγάζουσιν ή εκ του κοινωνικού σκοπότητων ή εκ νομίμων ειδικών λόγων». Διάταξη που διατήρησε και

ε β ε λ τ ί ω σ ε μάλιστα ο ν. ΔΝΖ/ 1912 «περί δήμων και κοινοτήτων» (άρθρα 19 και 83), [Α.Θ.= ορθό 17 και 92 αντίστοιχα] και που σ φ α γ ί α σ ε το ν. δ. 2888/1954 περί «δημοτικού και κοινοτικού κώδικος», ίσως για να πειθαρχήσει στη δ υ σ π ι σ τ ί α του Συντάγματος του 1952 προς την τοπική αυτοδιοίκηση (ν.δ. 2888 άρθρο 20: *Είς την αρμοδιότητα των δήμων και κοινοτήτων ανήκει η διοικήσεις των τοπικών υποθέσεων . . .*)».

Και ο Χρήστος Κλειώσης: «Η Συνταγματική κατοχύρωσις της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως», αυτοέκδοση, Αθήνα 1981: «Καθεστώς συνταγματικής κατοχυρώσεως της τοπικής αυτοδιοικήσεως εισήχθη το πρώτον εν Ελλάδι δια του Συντάγματος του 1844, δι' ού, έστω και εμμέσως, ο δήμος ανεγνωρίσθη ως μονάς τοπικής αυτοδιοικήσεως. Η ρητή συνταγματική κατοχύρωσις κατέστη πραγματικότης δια του Συντάγματος του 1864, δια μιας και μόνης αλλά άκρως φιλελευθέρας διατάξεως αυτού, δι' ης καθιερώθη η άμεσος εκλογή των δημοτικών αρχών, εν αίς και του δημάρχου. Το Σύνταγμα του 1911, περιώρισεν ουσιωδώς την σημασίαν του προηγηθέντος συντάγματος, απαλειφθέντων των χαρακτηρισμών της ψηφοφορίας ως αμέσου και μυστικής, προκειμένου, κυρίως, να δ ι ε υ κ ο λ υ ν θ ή η τόσον επιζημία δια την Ελληνικήν πραγματικότητα έ μ μ ε σ ο ς εκλογή των δημάρχων. Το 1927 χαρακτηρίζει η σ υ ν τ α γ μ α τ ι κ ή α π ο γ ε ί ω σ ι ς της τοπικής αυτοδιοικήσεως και η έναρξις μακρών συζητήσεων επί των πολυαρίθμων κι ευεργετικών διατάξεων του Συντάγματος του έτους τούτου, αίτινες παρέμεινον εν ισχύει μέχρι της δια της παρ. 4 του από 10 Οκτωβρίου 1935 ψηφίσματος της Α' Εθνικής Συνελεύσεως, επαναφοράς του Συντάγματος του 1911. Το Σύνταγμα του 1952, όπερ εισήγαγεν εις την διοικητικήν πραγματικότητα παραλλήλως προς την τοπικήν αυτοδιοίκησιν και την αποκέντρωσιν, υπήρξε κ ρ α υ γ α λ έ α ο π ι σ θ ο δ ρ ό μ η σ ι ς, λαμβανομένης υπ' όψιν και της προοδευτικότητος του προ 25ετίας ισχύσαντος συντάγματος. Το ισχύον καθεστώς συνταγματικής κατοχυρώσεως της τοπικής αυτοδιοικήσεως καθιερούται δια του Συντάγματος του 1975, αι σχετικαί διατάξεις του οποίου αποτελούν και το αντικείμενο της ακολουθούσης ερεύνης . . .» (για τα πιο πάνω, περιοδικά και βιβλία, ως και για β ι β λ ι ο γ ρ α φ ί α για την Αυτοδιοίκηση, βλ. Α.Θ.«Το

ΧΡΕΟΣ προς Αλιμιώτες», έκδ. Β', 2022, σ. 1136, 1145, κεφάλαιο: «Βιβλία-τεύχη- περιοδικά για την Τοπική Αυτοδιοίκηση»).

Σχόλιο: Το 1975, αλλά και σε όλες τις μεταγενέστερες συνταγματικές αναθεωρήσεις, περιοριστικά θεσπίζεται: «Η διοικήσεις των τοπικών υποθέσεων ανήκει εις τους ΟΤΑ», και από τότε επαναλαμβάνεται σε όλους τους Δημοτικούς (Κοινοτικούς) Κώδικες μέχρι σήμερα (βλ. το βιβλίο Α.Θ. «Κοινότητα Καλαμακίου-Δήμος Αλίμου, Πολιτικές αποφάσεις Ψηφίσματα 1936-2014» σ.14 επ., όπου εκτενής ερμηνεία των όρων και εννοιών, από ειδικούς επιστήμονες).

Τα ΦΕΚ με τη δημοσίευση του ΔΝΖ'/1912 και των εν συνεχεία πιο κάτω αναγραφόμενων κωδικοποιήσεων και νόμων, βλέπετε σε ξεχωριστούς υπο-φακέλους, σ' «ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες», τόμος Β', έκδοση Β', κεφάλαιο «Τοπική Αυτοδιοίκηση», σ. 1126.

Οι συνεχείς τροποποιήσεις ή συμπληρώσεις του βασικού νόμου ΔΝΖ' με διάφορες άλλες νεότερες διατάξεις, οδήγησαν την Πολιτεία στις κωδικοποιήσεις που ακολουθούν, των σχετικών νόμων, διότι η εφαρμογή τους είχε γίνει προβληματική. Ενώ, έπρεπε να υπάρχει «ασφάλεια δικαίου».

Κατά την ημερομηνία ίδρυσης της Κοινότητας Καλαμακίου, με το «Νομοθετικό Διάταγμα, περί αναγνώρισεως Κοινότητος Καλαμακίου νομού Αττικοβοιωτίας» της 4.11.1927 που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 243 Α/ 9.11.1927», ήταν σε ισχύ και εφαρμοζόταν για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, ήτοι τους δήμους και τις κοινότητες:

Κ Ω Δ Ι Κ Ο Π Ο Ι Η Σ Η 1 9 2 6

Νομοθετικό Διάταγμα της 17.9.1926 «Περί Κωδικοποιήσεως εις ενιαίον κείμενον νόμου της Νομοθεσίας περί Δήμων και Κοινοτήτων» («Κώδιξ Νομοθεσίας περί Δήμων και Κοινοτήτων» - Κ.Δ.Κ.Ν.) (ΦΕΚ 316 Α/18. 9.1926), η οποία ως κύρια βάση είχε τις διατάξεις του ν. ΔΝΖ'/1912.

Οι κυριότερες ρυθμίσεις και διατάξεις της κωδικοποίησης αυτής, που αφορούν, σχετίζονται και είναι συναφείς με το αντικείμενο, της πρώτης περιόδου, του παρόντος πονήματος, ήταν οι ακόλουθες:

*** άρθρο 2: «Πας μόνιμος συνοικισμός έχων υπέρ τους 300 κατοίκους και σχολείον στοιχειώδους εκπαιδεύσεως αποτελεί ιδίαν Κοινότητα».

Σημείωση: Βλεπ. α) Μαργ. Κλαδιά, Σ.-Α. Παπαζαφειροπούλου, «Όψεις της Ιστορίας της πόλης και του δήμου», Β' έκδοση, 2018, σ. 153: «Στις πρωτοβουλίες του (κτηματικού) συνδέσμου «Ο Αλιμούσιος» μπορεί να συμπεριληφθεί η ίδρυση του πρώτου δημοτικού σχολείου του οικισμού. . . . Έτσι, το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμακίου λειτούργησε το 1926 σε οίκημα ιδιοκτησίας του Ν. Μαλτέζου, το οποίο βρισκόταν στη γωνία των οδών Κοτοπούλη και Κονδύλη ...» και, β) Γ. Σμαράγδη «Το Καλαμάκι», 1988, σ. 95: «... Όπως στην ίδρυση της Κοινότητας, έτσι και στη λειτουργία του πρώτου Δημοσίου Δημοτικού Σχολείου στο χώρο μας, πρωτεύοντα ρόλο έπαιξε πάλι, ο τότε Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας Θ. Οικονομίδης..[σημείωση ΑΘ: ο Γ.Σμ. δέχεται ότι την πρωτοβουλία είχε ο Κτηματικός Σύνδεσμος Αλιμούσιος]. Το πρώτο αυτό σχολείο λειτούργησε το 1926.», και, σ.30 «Δασκάλα, πρώτη η Σοφία Σούμα-Παυλάκη, στο 1^ο Δημόσιο Δημοτικό Σχολείο Καλαμακίου το 1926».

Ο Κτηματικός σύνδεσμος «Ο Αλιμούσιος», που δραστηριοποιήθηκε για τη σύσταση της κοινότητας «. . . πριν ακόμα από τη σύσταση της Κοινότητας, αποτελούσε καρπό της βούλησης για συνεργασία ανάμεσα σε ντόπιους κτηματίες και στους οικιστές, δηλαδή στους ξένους αγοραστές γης, που ολοένα αυξάνονταν» (Μ. Κλαδιά, Σ.-Α. Παπαζαφειροπούλου, ό.π. σ. 153), --- και γι' αυτό είχαν ως πρωταρχικό στόχο την αύξηση της αξίας της. Επομένως η ίδρυση του δημοτικού σχολείου το 1926, αποτελούσε μία αναγκαία προϋπόθεση για την επιτυχημένη έκβαση της προσπάθειας, που έκαναν όλοι οι πιο πάνω, για τη σύσταση της Κοινότητας Καλαμακίου το 1927.

*** άρθρο 7 παρ.1: «Εις πάσαν κοινότητα δίδεται το όνομα του απαρτίζοντος αυτήν συνοικισμού, εάν δε ούτοι είναι πλείονες, δίδεται το όνομα του πολυπληθεστέρου, όστις είναι και έδρα της κοινότητος. Προτιμάται δε

το τυχόν υπάρχον αρχαίον όνομα του συνοικισμού εφόσον το σύγχρονον δεν έχη ιστορικήν σημασίαν».

Σχόλιο: Προφανώς, το τοπωνύμιο «Καλαμάκι» ήταν ευρέως γνωστό πολύ πριν από το 1927, αλλά και την Επανάσταση του 1821, (βλ. βιβλίο Α.Θ. «Το Θεμέλιο Αλίμου»), ως επίσης και μετά το 1900, για τις δαντελωτές θαλάσσιες ακτές κλπ., τα εξοχικά κέντρα, ταβέρνες κλπ, γι αυτό και οι λαβόντες την πρωτοβουλία για τη σύσταση της Κοινότητας, εικάζω, προτίμησαν αυτό, και όχι εκείνο του αρχαίου δήμου Αλιμούντος στη σύγχρονη εκφορά του «Αλιμος», που υπήρχε δίπλα του, ως συνεστημένος «συνοικισμός».

Έτσι και για τους «ντόπιους κτηματίες» και για τους «ξένους αγοραστές γης», που συνίδρυσαν τον «Κτηματικό Σύνδεσμο το Αλιμούσιον», με επιδίωξη τη σύσταση της Κοινότητας Καλαμακίου, σε καμία περίπτωση δεν υπερίσχυσαν λόγοι «ιστορικοί», εντοπιότητας (π.χ. παιδικές μνήμες κλπ), ή παράδοσης. Δεν υπήρχαν, δεν τους ενδιέφεραν ή άγγιζαν. Παρά το ότι ο «παλαιός» Αλιμος, ήταν δίπλα τους, και «φάνταζε» ως ένας άλλος «συνοικισμός» ή «χωριό».

Ενημέρωση: Εκλογές αυτοδιοικητικές, μετά τη σύσταση της Κοινότητας Καλαμακίου, έγιναν τη 4.8.1929, την 11.2.1934 και (λόγω της δικτατορίας Ιω. Μεταξά, Κατοχής και της τραγωδίας του Εμφυλίου Πολέμου) μετά δέκα εφτά (17) χρόνια την 15.4.1951. [Εξαίρεση βέβαια αποτέλεσαν, στα χρόνια της Ναζιστικής Κατοχής, οι ανταρτοκρατούμενες περιοχές της Ελεύθερης Ελλάδας, όπου έγιναν αυτοδιοικητικές εκλογές, βλ. πιο πάνω]. Στα ενδιάμεσα χρόνια, τα ΜΗ εκλεγόμενα Κοινοτικά Συμβούλια, αντικαθίσταντο με διοριζόμενες «Διοικούσες Επιτροπές» (βλ. Α.Θ. Πολιτικές Αποφάσεις-Ψηφίσματα, σ. 140-145) στις οποίες διορίζονταν ως «σύμβουλοι»/ μέλη, κάποιοι που είχαν σχέσεις με το κυβερνητικό σύστημα και παράγοντες της Κεντρικής Εξουσίας. Προς ίδιον όφελος, κατά τη γραφή/ παραδοχή του Γ. Σμαράγδη.

*** άρθρο 19: «Αι κοινότητες έχουσι την αυτοδιοίκησιν των εκ του κ ο ι ν ω ν ι κ ο ύ και δ η μ ο σ ί ο υ αυτών προορισμού απορρεουσών ιδίων τοπικών υποθέσεων, κατά τους ορισμούς των νόμων».

*** άρθρο 20: «Η εκπροσώπησις και διοίκησις της κοινότητος ανήκει εις σ υ μ β ο ύ λ ι ο ν εκλεγόμενον δι' αμέσου δια ψ η φ ο δ ε λ τ ί ω ν

ψηφοφορίας υπό των εχόντων τα υπό του άρθρου 143 οριζόμενα προσόντα δημοτών». Άρθρο 143: «Ο δήμαρχος, οι πάρεδροι και οι δημοτικοί ή κοινοτικοί σύμβουλοι εκλέγονται κατά τετραετίαν δι' αμέσου δια ψηφοδελτίων εκλογής, συνερχομένων επί τούτω των εγγεγραμμένων εν τω εκλογικώ καταλόγω του δήμου ή της κοινότητος δημοτών των εχόντων τα κατά το άρθρον 4 του ΧΜΗ' περί εκλογής βουλευτών νόμου και τους συναφείς προς αυτόν νόμους προσόντα».

Σχόλιο: Με το νόμο ΧΜΗ'/ 1877 έγιναν οι βουλευτικές εκλογές της 13.7. 1879 που ήταν οι πρώτες που ολοκληρώθηκαν την ίδια ημέρα Κυριακή στα κατά τόπους σχολεία αρρένων, ενώ μέχρι τότε η ψηφοφορία διαρκούσε τέσσερες (4) ημέρες και γινόταν μέσα στους ιερούς ναούς.

*** άρθρο 22: «Του κοινοτικού συμβουλίου προΐσταται έν εκ των μελών αυτού, εκλεγόμενον κατ' έτος υπό των λοιπών». [Σχόλ.: Ενώ η εκλογή του Κ.Σ. ήταν άμεση, η επιλογή του Προέδρου ήταν έμμεση].

*** άρθρο 27: «Εις την αρμοδιότητα του κοινοτικού συμβουλίου υπάγεται πάσα υπόθεσις αναφερομένη εις τα τοπικά συμφέροντα της κοινότητος, εφ όσον ο νόμος δεν ώρισεν άλλως. Ιδία αποφασίζει:

- α) περί της διαχειρίσεως και διοικήσεως της κοινοτικής περιουσίας,
- β) περί αποδοχής δωρεών ή κληροδοτημάτων,
- γ) περί συνομολογήσεως δανείων,
- δ) περί παραστάσεως της Κοινότητος ενώπιον δικαστηρίου ως εναγούσης ή εναγομένης, περί διορισμού πληρεξουσίου δικηγόρου, περί επαγωγής, αντεπαγωγής ή μη δόσεως όρκου επιβληθέντος υπό του δικαστηρίου,
- ε) περί διορισμού και απολύσεως των κοινοτικών υπαλλήλων,
- στ) περί εκτελέσεως κοινοτικών έργων,
- ζ) περί του προϋπολογισμού και απολογισμού των κοινοτικών φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, των οποίων εκλέγει τα μέλη της διοικήσεως και κανονίζει τα της διαχειρίσεως και διοικήσεως.

Το κοινοτικόν συμβούλιον γ ν ω μ ο δ ο τ ε ί οσάκις ορίζει τούτο νόμος ή το προς εκτέλεσιν νόμου εκδοθέν Διάταγμα, επίσης δε οσάκις επί ζητήματος τοπικού ενδιαφέροντος κληθή προς τούτο υπό της διοικήσεως».

*** άρθρο 40: «Κατ' αποφάσεων του Κοινοτικού Συμβουλίου εις την κατάρτισιν ή ψήφισιν των οποίων συμμετέσχε κοινοτικός σύμβουλος, όστις ο ίδιος ή του οποίου συγγενής μέχρι δευτέρου βαθμού έχει χ ρ η μ α τ ι κ ό ν σ υ μ φ έ ρ ο ν, επιτρέπεται εις πάντα εκλογέα ή πάντα έχοντα έννομον συμφέρον εντός 8 ημερών από της τοιχοκολλήσεως της αποφάσεως, προσφυγή επί ακυρώσει ενώπιον του Νομάρχου, δυναμένου α υ τ ε π α γ – γ έ λ τ ω ς να ακυρώση αυτάς. Ακυρουμένης της αποφάσεως, τιμωρείται πειθαρχικώς υπό του Νομάρχου ο π α ρ α ν ό μ ω ς συμμετασμών της συνεδριάσεως κοινοτικός σύμβουλος δια προστίμου 50-100 δραχμών».

Σχόλιο: Τη διάταξη αυτή κατ' επανάληψη παραβίασε ο Ι.Γερούλανος (βλ. επόμενες σελίδες, σχόλια κάτω από συγκεκριμένες αποφάσεις).

*** άρθρο 42: «Εις εκάστην Κοινότητα διορίζεται υπό του Κοινοτικού Συμβουλίου εις γραμματεύς και εις κλητήρ. . . Εις κοινότητας ών τα πραγματοποιηθέντα έσοδα υπερβαίνουσι τας 100.000 δραχμάς δεν ισχύουσιν οι ανωτέρω περιορισμοί. Τα κοινοτικά δε τούτων συμβούλια ψηφίζουν τον οργανισμόν της εσωτερικής αυτών υπηρεσίας, εν ώ περιλαμβάνονται και αι θέσεις και οι μισθοί των κοινοτικών υπαλλήλων . . .».

*** άρθρο 49: «Προϋπολογισμός. Ο πρόεδρος του κοινοτικού συμβουλίου παρασκευάζει το σχέδιον του ετησίου π ρ ο υ π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ των εσόδων και εξόδων της Κοινότητος και υποβάλλει μετ' α ι τ ι ο λ ο γ ί α ς ενός εκάστου κονδυλίου εις το κοινοτικόν συμβούλιον προς συζήτησιν και απόφασιν επ' αυτού δύο τουλάχιστον μήνας προ της λήξεως του έτους. Εν τω προϋπολογισμώ αναγράφονται πάντα τα τακτικά και έκτακτα έσοδα ως και πάσαι αι τακτικά και έκτακτοι δαπάναι . . .».

Άρθρο 53: «Απολογισμός. Το οικονομικόν έτος της κοινοτικής διαχειρίσεως και της διαχειρίσεως των κοινοτικών αγαθοεργών ιδρυμάτων ά ρ χ ε τ α ι από την 1^η Απριλίου και λήγει την 31^η Μαρτίου του επομένου ημερολογιακού

έτους. Η δε χρήσις, αρχομένη αφ' ής και το οικονομικόν έτος, παρατείνεται μέχρι της 31 Ιουλίου του επομένου οικονομικού έτους. . . .».

*** άρθρο 56: «Ταμιακή υπηρεσία της κοινότητος. Η ταμιακή υπηρεσία των κοινοτήτων εκτελείται υπό των αρμοδίων *δ ή μ ο σ ί ω ν ο ρ γ ά ν ω ν* κατά τους νόμους περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων..». [ΑΘ: δηλ. της Εφορίας].

*** άρθρο 57: «Η είσπραξις δημοτικών και κοινοτικών φόρων, τελών, δικαιωμάτων, αμέσων εράνων, αντιτίμου προσωπικής εργασίας και εν γένει κοινοτικών εσόδων μη συνεισπραττομένων μετά δημοσίων τοιούτων, αλλά βεβαιουμένων και εισπραττομένων δι' ειδικών χρηματικών *κ α τ α λ ό γ ω ν* των κοινοτήτων ... δύναται να ανατεθή εις ίδιον κοινοτικόν *ε ι σ π ρ ά κ τ ο ρ α* . . . επί μηνιαίω μισθώ . . . και ποσοστοίς μέχρις επτά τοις εκατόν . . .».

*** άρθρο 83: «Οι *δ ή μ ο ι* έχουν την αυτοδιοίκησιν των εκ του *κ ο ι ν ω ν ι κ ο ύ* και *δ ή μ ο σ ί ο υ* αυτών σκοπού απορρεουσών ιδίων *τ ο π ι κ ώ ν* *υ π ο θ έ σ ε ω ν*, ενεργούσι δε ταύτην δια του δημάρχου, των παρέδρων, του δημοτικού συμβουλίου και της δημαρχιακής επιτροπής . . .».

*** άρθρο 88: «Το δημοτικόν συμβούλιον, *ε π α γ ρ υ π ν ο ύ ν* εις την διοίκησιν του δήμου, δικαιούται να ζητή παρά του δημάρχου και της δημαρχιακής επιτροπής πάσαν σχετικήν πληροφορίαν. . . .».

*** άρθρο 116: «Έργα και προμήθειαι δήμων . . . Δημοπρασίαι. Τα έργα και αι προμήθειαι των *δ ή μ ω ν* εκτελούνται δια *δ ή μ ο π ρ α σ ί α ς* και κατά τα περί εκτελέσεως έργων και προμηθειών του Κράτους κεκανονισμένα. . . .». [Σχόλιο: Προσοχή! Αναφέρονται ΜΟΝΟ σε *δ ή μ ο υ ς*, όχι κοινότητες].

*** άρθρο 143: «Περί εκλογής δημοτικών και κοινοτικών Αρχών». «Ο δήμαρχος, οι πάρεδροι και οι δημοτικοί ή *κ ο ι ν ο τ ι κ ο ί* σύμβουλοι εκλέγονται κατά *τ ε τ ρ α ε τ ί α ν* δι' *α μ έ σ ο υ* δια ψηφοδελτίων εκλογής, συνερχομένων επί τούτω των εγγεγραμμένων εν τω εκλογικώ καταλόγω ...των εχόντων τα κατά το άρθρον 4 του Ν. ΧΜΗ περί εκλογής βουλευτών νόμου, και τους συναφείς προς αυτόν νόμους *π ρ ο σ ό ν τ α*. Των δημοτικών και κοινοτικών αρχών αι περίοδοι *λ ή γ ο υ σ ι* την 30 Σεπτεμβρίου κατά πάν *τ έ τ α ρ τ ο ν* έτος, αι δε εκλογαί τω νέων ενεργούνται την πρώτην Κυριακήν του

Ιουλίου του αυτού έτους. Η εγκατάσταση των δημοτικών και κοινοτικών αρχών γίνεται την πρώτην Οκτωβρίου . . .».

*** άρθρο 207: «Περί των προσόδων των Δήμων και Κοινοτήτων. Πόροι των δήμων και κοινοτήτων είναι:

- 1) Αι πρόσοδοι της δημοτικής ή κοινοτικής περιουσίας.
- 2) Τα πρόστιμα.
- 3) Τα τέλη και δικαιώματα.
- 4) Οι έ μ μ ε σ ο ι φόροι.
- 5) Τα δυνάμει νόμων χορηγούμενα εις τους δήμους και τας κοινότητας ποσοστά εκ δημοσίων φόρων.
- 6) Οι ά μ ε σ ο ι φόροι.
- 7) Οι έρανοι.
- 8) Η προσωπική εργασία».

***τίτλος: «Περί των δημοτικών και κοινοτικών τελών και δικαιωμάτων: άρθρο 208 επ.: Α) Περί επιβολής τέλους επί των αδειών οικοδομών (άρ. 208-220). Β) Περί επιβολής τέλους επί της εκμεταλλεύσεως των πεζοδρομίων των οδών και πλατειών (221-224). Γ) Περί επιβολής τέλους επί των διαφημίσεων (225-237). Δ) Περί επιβολής τέλους διαμονής κλπ. (239). Ε) Περί σταθμικών και μετρικών δικαιωμάτων (240). ΣΤ) Περί του δικαιώματος της χρησιμοποίησεως δημοσίων, δημοτικών ή κοινοτικών τόπων δια διαφημίσεις (241-246). Ζ) Περί δικαιωμάτων σφαγείων και ζαχαγοράς (247- 261). Η) Περί επιβολής δικαιωμάτων επί της χρήσεως των βοσκησίμων γαιών (262-272). Ι) Περί επιβολής δικαιωμάτων επί της χρήσεως δημοτικού ή κοινοτικού ύδατος (273) . . .».

**τίτλος: «Περί των ε μ μ έ σ ω ν δημοτικών και κοινοτικών φ ό ρ ω ν: Α) Περί κ α τ α ρ γ ή σ ε ω ς των εισφορών των δήμων και κοινοτήτων δια τας δαπάνας της στοιχειώδους ε κ π α ι δ ε ύ σ ε ω ς και της Αστυνομίας(275).

Σχόλιο: Ηλίας Γ. Τσενές, Τοπική Αυτοδιοίκηση, Θεωρία και πράξη, Αθήνα 1986, σ. 43: « ...με το άρθρο 275 του ίδιου Ν.Δ. καταργήθηκε κάθε δαπάνη των δήμων και κοινοτήτων για τη στοιχειώδη εκπαίδευση, καθώς επίσης και κάθε υποχρέωσή τους για εισφορά στους μισθούς των οπλιτών της Χωροφυ-

λακής που υπηρετούσαν σε κάθε δήμο ή κοινότητα. Τα παραπάνω σημαίνουν ότι μέχρι το 1926 η τοπική αυτοδιοίκηση, όχι μόνον είχε υπευθυνότητα για την οργάνωση της τοπικής αστυνομίας και την κατασκευή σχολείων, αλλά συμμετείχε και στις δαπάνες συντήρησης και λειτουργίας αυτών», σελ.50: «Όπως αναφέρθηκε σε προηγούμενη παράγραφο, με το Νόμο του 1833 η Τ. Α. είχε την υπευθυνότητα κατασκευής και συντήρησης των πρωτοβάθμιων σχολείων. Θα αποτελούσε ασφαλώς εξωπραγματικό γεγονός να ανέμενε κανείς ότι η Τ.Α., με τη δομή και τα οικονομικά μέσα που διέθετε, θα μπορούσε να ανταποκριθεί, έστω και στοιχειωδώς, στην υπευθυνότητα αυτή. Σήμερα (= 1986), η Τ.Α. δεν έχει καμία απολύτως αρμοδιότητα στις διάφορες βαθμίδες εκπαίδευσης, η οποία έχει «περάσει» εξ ολοκλήρου στην κεντρική διοίκηση. Ο νόμος 1416/1984 (άρθρ.16 παρ. ιδ') συμπληρώνοντας τον Κώδικα του 1980 συμπεριέλαβε διάταξη, στις συντρέχουσες αρμοδιότητες, με την οποία οι δήμοι και κοινότητες μπορούν να ιδρύουν σχολές γονέων, λαϊκής τέχνης και επαγγελματικού προσανατολισμού. Παρά το γεγονός ότι η διάταξη αναφέρεται σε ένα περιορισμένο και όχι τόσο σημαντικό πεδίο εκπαιδευτικής δράσης της Τ.Α., πρέπει να θεωρηθεί ως ενθαρρυντική προς την κατεύθυνση της αποκέντρωσης της εκπαίδευσης... .Επίσης, η Τ.Α. έχει συντρέχουσα αρμοδιότητα για την επισκευή και συντήρηση των κτιρίων» (βιβλιοθήκη Α.Θ.).

Σχόλιο: Καταργήθηκαν οι «υποχρεωτικές» δαπάνες, οι ελλείψεις όμως των σχολείων, λόγω μη διάθεσης πόρων από την κάθε Κυβέρνηση, υπαγόρευαν ή/και υποχρέωναν την Τ.Α. σε «προαιρετικές» εισφορές για την εύρυθμη λειτουργία τους (βλ.σχετικές αποφάσεις του Κ.Σ. σε κεφάλαιο «Εκπαίδευση στην Κοινότητα» του παρόντος πονήματος, σελ. 753 επ.).

Β) Περί μεταρρυθμίσεως των νόμων περί δημοτικών δασμών επί των εκ της αλλοδαπής εισαγομένων εμπορευμάτων και επί των μεταφερομένων εγχωρίων προϊόντων (276-277). Γ) Περί επιβολής προσθέτου δημοτικού φόρου επί των εκ της αλλοδαπής εισαγομένων εμπορευμάτων (309). Δ) Περί επιβολής δημοτικού φόρου προς ενίσχυσιν των πόρων των φιλανθρωπικών ιδρυμάτων (310-317). Ε) Περί του φόρου επί των ιχθύων (318). ΣΤ) Περί επιβολής φόρου επί των σφαζομένων ζώων (319-335)».

*** τίτλος: «Περί των α μ έ σ ω ν δημοτικών και κοινοτικών φόρων.
άρθρο 336 επ:

A) Προαιρετικοί π ρ ό σ θ ε τ ο ι εις τους δημοσίους δημοτικοί ή κοινοτικοί φόροι: I. Επί μεταλλείων, ορυχείων, λατομείων. Επί δασικών προϊόντων (336), II. Επί εισοδημάτων εξ οικοδομών, εκ γαιών. Επί κερδών εξ εμπορικών και βιομηχανικών επιχειρήσεων. Επί αμοιβών ελευθερίων επαγγελματιών (337-338), III. Επί ελαίου, ελαιών και ελαιωδών προϊόντων (340),

Σχόλιο: Στην έννοια του φόρου «επί ελαίου, ελαιών κι ελαιωδών προϊόντων», κατά το 340, περιλαμβάνονται και το «μουργέλαιον, πυρηνέλαιο και σάπων». Βλέπ. και: Γ. Μπαμπινιώτη, Λεξικό Νεοελληνικής Γλώσσας, 1998, ΔΕΝ περιλαμβάνεται η λέξη «μουργέλαιο». Ενώ περιλαμβάνεται η λέξη «πυρηνέλαιο»: «το λάδι που εξάγεται από τα κουκούτσια της ελιάς ή με εκχύλιση από το υπόλειμμα του κυρίως ελαιολάδου και χρησιμοποιείται κυρίως στη σαπωνοποιία». (βλ. πιο κάτω και για τα «ταγαρέλαια» και την έννοιά τους).

B) Προαιρετικοί α υ τ ο τ ε λ ε ί ς δημοτικοί και κοινοτικοί φόροι: I. Επί γεωργικών προϊόντων, βοσκησίμων γαιών, δισπασμένων βοών κλπ. Επί ιχθύων (341-346), II.- Επί προϊόντων κεραμευτικής και λιθίνων πλακών Σίφνου. Επιτρεπόμενη επέκταση της ισχύος των περί επιβολής του φόρου διατάξεων και εις δήμους ή άλλας κοινότητας (347). III. Επί προϊόντων βιομηχανίας, χειροτεχνίας, ζωοκομίας, γαλακτοκομίας, μεταλλείων και λατομείων (348).

Γ) Εκ νόμου παγίως επιβεβλημένοι δημοτικοί ή κοινοτικοί φόροι: I. Επί της εν Πελοποννήσω κλπ. σταφίδος και σύκων (349-370), II. Επί ελαίου, ελαιών και ελαιωδών προϊόντων (371-374), III. Επί αιγοπροβάτων και χοίρων (375-376).

*** τίτλος: Περί των α μ έ σ ω ν ε ρ ά ν ω ν, άρθρα 377-381.

*** τίτλος: Περί της προσωπικής εργασίας, άρθρα 382-389.

*** τίτλος: Περί ποσοστών εκ δημοτικών φόρων υπέρ των δήμων και κοινοτήτων: άρθρα 390 επ.: I. Εκ φόρου οινοπνεύματος (390), II. Εκ φόρου υπερτιμήσεως (391), III. Εκ φόρου εισοδημάτων εκ γαιών (392), IV. Εκ φόρου καπνού εις φύλλα (393).

****τίτλος:** Γενικά διατάξεις: άρθρο 394 επ., Δεν απαιτείται δια την ε π ι - β ο λ ή ν των δημοτικών ή κοινοτικών φόρων η εν τω β' εδαφίω του άρθρου 13 του νόμου 1577 οριζόμενη γνωμοδότησις του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Βιομηχανίας (394). Αι αποφάσεις των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων περί επιβολής τελών, δικαιωμάτων, φόρων, εράνων και περί παροχής προσωπικής εργασίας, δημοσιεύονται, ένθα ειδικώς δεν ρυθμίζονται άλλως τα της δημοσιεύσεως αυτών, δι' επικολλήσεως παρά την είσοδον του δημαρχικού ή κοινοτικού καταστήματος, γινομένης εντός πέντε ημερών από της ημέρας της σχετικής συνεδρίας. Η ως άνω επικόλλησις αποδεικνύεται δι' εκθέσεως του δημαρχικού ή κοινοτικού κλητήρος και δύο μαρτύρων (395). Πάσα μίσθωσις δημοτικών ή κοινοτικών φόρων, τελών και δικαιωμάτων γίνεται δια δημοπρασίας κατά τας διατάξεις των άρθρων 72-75 του παρόντος κώδικος (398).

Κ α τ ά και μ ε τ ά τη σύσταση της Κοινότητας Καλαμακίου

Σύνταγμα 1927. Το 1935: επαναφορά του Συντάγματος 1911

Από τη σύσταση της Κοινότητας Καλαμακίου 9.11.1927 μέχρι την 28.5.1936, (που αποτυπώνεται το πρώτο υπάρχον πρακτικό, στο πρώτο σωζόμενο/εντοπισθέν βιβλίο, που μελετήθηκε), δεν υπάρχουν ή δεν έχουν εντοπιστεί τα Βιβλία Πρακτικών ή Αποφάσεων του Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου. Μέχρι την 28.5.1936 υ π ά ρ χ ε ι κ ε ν ό, και, έλλειψη επίσημων στοιχείων.

Από το 1927 μέχρι το 1935 ίσχυε το Σύνταγμα του 1927. Κατά το άρθρο 107 του Συντάγματος αυτού: « . . . Το κράτος ασκεί, καθώς ο νόμος θέλει ορίσει, μόνον α ν ω τ ά τ η ν ε π ο π τ ε ί α ν επί των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως, μ η ε μ π ο δ ί ζ ο υ σ α ν την πρωτοβουλίαν και την ελευθέραν δράσιν αυτών». «Το κράτος δ ύ ν α τ α ι να σ υ ν τ ρ έ χ η ο ι κ ο ν ο μ ι κ ώ ς τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοικήσεως».

«Χωρίς καμμίαν αμφιβολίαν οι περί Τοπικής Αυτοδιοικήσεως Διατάξεις του Συντάγματος 1927 ήταν οι τελειότερες από όσες είχαν μέχρι τότε διατυπωθή

σε ελληνικά συνταγματικά κείμενα». (Χρ. Κλειώσης, Ιστορία. . . ., σ. 564). Στην περίοδο του Συντάγματος 1927 ανήκει η ύλη της κωδικοποίησης του 1936.

«Μετά την καταστολήν του στρατιωτικού κινήματος του 1935 η τότε κυβέρνηση Π. Τσαλδάρη εξέδωκε σειράν συντακτικών πράξεων, τινές των οποίων κατήργουν ή ετροποποίοιουν ουσιώδεις διατάξεις του Συντάγματος 1927» (Χρ. Κλειώσης, Ιστορία. . . σ.571), και έτσι επαναφέρθηκε σε ισχύ το Σύνταγμα του 1911.

Ν Ε Α Κ Ω Δ Ι Κ Ο Π Ο Ι Η Σ Η της νομοθεσίας το 1936

Μετά την κωδικοποίηση του 1926 και τις εν συνεχεία τροποποιήσεις, νέα κωδικοποίηση της νομοθεσίας, έγινε κατ' ανάγκη, με το:

Νομοθετικό Διάταγμα της 17.4.1936 «Περί Κωδικοποιήσεως εις ενιαίον κείμενον νόμου της Νομοθεσίας περί Δήμων και Κοινοτήτων» (Κ.Ν.Δ.Κ.) (ΦΕΚ 320 Α/31.7.1936) – πέντε ημέρες πριν από την επιβολή της δικτατορίας της 4^{ης} Αυγούστου, του Ιωάννη Μεταξά --- οι κυριότερες ρυθμίσεις και διατάξεις του οποίου, οι σχετιζόμενες και συναφείς με το αντικείμενο του παρόντος πονήματος, ήταν οι ακόλουθες:

*** άρθρο 2: «Πας μόνιμος συνοικισμός έχων υπέρ τους 300 κατοίκους και σ χ ο λ ε ί ο ν στοιχειώδους εκπαιδεύσεως δύναται να αποτελέσει ιδίαν Κοινότητα, εάν ζητηθή τούτο υπό του ημίσεως των εκλογέων κατοίκων αυτού και εγκριθή υπό της Διοικήσεως».[Α.Θ.: *ορθή γραφή μεταπολεμικά: ημίσεος*].

*** άρθρο 7 παρ.1: «Εις πάσαν κοινότητα δίδεται το όνομα του απαρτίζοντος αυτήν συνοικισμού, εάν δε ούτοι είναι πλείονες, δίδεται το όνομα του πολυπληθεστέρου, όστις είναι και έδρα της κοινότητος προτιμάται δε το τυχόν υπάρχον αρχαίον όνομα του συνοικισμού εφόσον το σύγχρονον δεν έχη ιστορικήν σημασίαν».

*** άρθρο 19: «Αι κοινότητες έχουσι την αυτοδιοίκησιν των εκ του κ ο ι ν ω ν ι κ ο ύ και δ η μ ο σ ί ο υ αυτών προορισμού απορρεουσών ιδίων τοπικών υποθέσεων, κατά τους ορισμούς των νόμων».

*** άρθρο 20: «Η εκπροσώπησης και διοικήσεις της κοινότητας ανήκει εις σ υ μ β ο ύ λ ι ο ν ε κ λ ε γ ό μ ε ν ο ν δι' αμέσου δια ψηφοδελτίων ψηφοφορίας υπό των εχόντων τα υπό του άρθρου 143 οριζόμενα προσόντα δημοτών». Άρθρο 143: «Ο Δήμαρχος, οι Πάρεδροι και οι Δημοτικοί ή Κοινοτικοί σύμβουλοι εκλέγονται κατά τετραετίαν δι' αμέσου δια ψηφοδελτίων εκλογής, συνερχομένων επί τούτω των εγγεγραμμένων εν τω εκλογικώ καταλόγω του δήμου ή της κοινότητας δημοτών των εχόντων τα κατά τας διατάξεις περί εκλογής βουλευτών νόμου προσόντα».

*** άρθρο 21: «1. Τα κοινοτικά συμβούλια αποτελούνται: Υπό 5 μελών εις τας κοινότητας τας εχούσας μέχρι 1.000 κατοίκων [σημείωση Α.Θ.: όπως η Κοινότητα Καλαμακίου, κατά την ίδρυσή της]. 2. Η υπηρεσία των κοινοτικών συμβούλων είναι τ ε τ ρ α ε τ ή ς».

*** άρθρο 22: «Του κοινοτικού συμβουλίου προΐσταται έ ν εκ των μελών αυτού, ε κ λ ε γ ό μ ε ν ο ν, υπό των λοιπών κατά τα εν άρθροις 23 και 24 οριζόμενα».

*** άρθρο 24: «Η υπηρεσία του Προέδρου του Κοινοτικού Συμβουλίου είναι ε ν ι α υ σ ί α, αρχομένη την 1^η Ιανουαρίου και λήγουσα την 31^η Δεκεμβρίου εκάστου έτους. Επί Κ.Σ. αποτελουμένων εξ εννέα μελών η άνω υπηρεσία του Προέδρου είναι δ ι ε τ ή ς».

*** άρθρο 27: «1.- Εις την α ρ μ ο δ ι ό τ η τ α του κοινοτικού συμβουλίου υπάγεται πάσα υπόθεσις αναφερομένη εις τα τοπικά συμφέροντα της κοινότητας, εφ όσον ο νόμος δεν ώρισεν άλλως.

2.- Ιδία δε αποφασίζει:

- α) περί της διαχειρίσεως και διοικήσεως της κοινοτικής περιουσίας,
- β) περί αποδοχής δωρεών ή κληροδοτημάτων,
- γ) περί συνομολογήσεως δανείων,
- δ) περί παραστάσεως της Κοινότητας ενώπιον δικαστηρίου ως εναγούσης ή εναγομένης, περί διορισμού πληρεξουσίου δικηγόρου, περί επαγωγής, αντεπαγωγής ή μη δόσεως όρκου επιβληθέντος υπό του δικαστηρίου,
- ε) περί διορισμού και απολύσεως των κοινοτικών υπαλλήλων,

στ) περί εκτελέσεως κοινοτικών έργων,

ζ) περί του προϋπολογισμού και απολογισμού των κοινοτικών φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, των οποίων εκλέγει τα μέλη της διοικήσεως και κανονίζει τα της διαχειρίσεως και διοικήσεως.

3.- Το κοινοτικόν συμβούλιον γνωμοδοτεί οσάκις ορίζει τούτο νόμος ή το προς εκτέλεσιν νόμου εκδοθέν Διάταγμα, επίσης δε οσάκις επί ζητήματος τοπικού ενδιαφέροντος κληθή προς τούτο υπό της διοικήσεως».

*** άρθρο 40: «1.- Κατ' αποφάσεων του Κοινοτικού Συμβουλίου εις την κατάρτισιν ή ψήφισιν των οποίων συμμετέσχε κοινοτικός σύμβουλος, όστις ο ίδιος ή του οποίου συγγενής αυτού μέχρι δευτέρου βαθμού έχει χ ρ η μ α τ ι - κ ό ν σ υ μ φ έ ρ ο ν, επιτρέπεται εις πάντα εκλογέα ή πάντα έχοντα έννομον συμφέρον εντός οκτώ ημερών από της τοιχοκολλήσεως της αποφάσεως, προσφυγή επί ακυρώσει ενώπιον του Νομάρχου, δυναμένου και αυτεπαγγέλτως να ακυρώσει ενώπιον του Νομάρχου, ο π α ρ α ν ό μ ω ς συμμετασχών της συνεδριάσεως κοινοτικός σύμβουλος δια προστίμου 50-100 δραχμών». [Βλ. πιο κάτω μη νόμιμες συμμετοχές του Ιω. Γερουλάνου, παρά τη διάταξη αυτή].

*** άρθρο 42: «Εις εκάστην Κοινότητα διορίζεται υπό του Κοινοτικού Συμβουλίου εις γραμματεύς και εις κλητήρ. . . 42.12: Εις κοινότητας ών τα πραγματοποιηθέντα έσοδα υπερβαίνουσι τας εκατόν χιλιάδας δραχμάς. . . τα κοινοτικά συμβούλια ψηφίζουν τον οργανισμόν εσωτερικής αυτών υπηρεσίας, εν ώ περιλαμβάνονται και αι θέσεις, τα προσόντα και οι μισθοί των κοινοτικών υπαλλήλων, ως και ο τρόπος της προσλήψεως αυτών. 42.13: Προκειμένης ανάγκης προσλήψεως εκτάκτων υπαλλήλων, δια προσωρινάς υπηρεσίας, ψηφίζονται εκάστοτε ε ι δ ι κ ο ί των υπηρεσιών τούτων οργανισμοί».

*** άρθρο 49: «1. Προϋπολογισμός. Ο πρόεδρος του Κοινοτικού συμβουλίου παρασκευάζει το σχέδιον του ετησίου π ρ ο υ π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ των εσόδων και εξόδων της Κοινότητος και υποβάλλει μετ' α ι τ ι ο λ ο γ ί α ς ενός εκάστου κονδυλίου εις το κοινοτικόν συμβούλιον προς συζήτησιν και απόφασιν επ' αυτού δύο τουλάχιστον μήνας προ της λήξεως του έτους. 2.- Εν

τω προϋπολογισμό αναγράφονται πάντα τα τακτικά και έκτακτα έσοδα ως και πάσαι αι τακτικά και έκτακτοι δαπάναι».

*** άρθρο 54: «Απολογισμός. Το οικονομικόν έτος της κοινοτικής διαχειρίσεως και της διαχειρίσεως των κοινοτικών αγαθοεργών ιδρυμάτων ά ρ χ ε τ α ι από την 1^η Απριλίου και λ ή γ ε ι την 31^η Μαρτίου του επομένου ημερολογιακού έτους. Η δε χρήσις, αρχομένη αφ' ής και το οικονομικόν έτος, π α ρ α τ ε ί ν ε τ α ι μέχρι της 31 Ιουλίου του επομένου οικονομικού έτους. . .».

*** άρθρο 56: «Ταμιακή υπηρεσία των κοινοτήτων. Η ταμιακή υπηρεσία των κοινοτήτων εκτελείται υπό των αρμοδίων επαρχιακών ταμιών. Πάντων των κοινοτικών εσόδων η είσπραξις ενεργείται δια των αρμοδίων οργάνων κατά τους νόμους περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων ... Η είσπραξις των εσόδων και η διεξαγωγή εν γένει της ταμιακής υπηρεσίας των κοινοτήτων ενεργείται επί ποσοστοίς τριών τοις εκατόν επί των εισπραττομένων εσόδων. . . ».

*** άρθρο 83: «Οι δ ή μ ο ι έχουσι την αυτοδιοίκησιν των εκ του κ ο ι - ν ω ν ι κ ο ύ και δ η μ ο σ ί ο υ αυτών σκοπού απορρεουσών ιδίων τ ο π ι - κ ώ ν υ π ο θ έ σ ε ω ν, ενεργούσι δε ταύτην δια του δημάρχου, των παρέδρων, του δημοτικού συμβουλίου και της δημαρχιακής επιτροπής κατά τους ορισμούς των νόμων . . .».

*** άρθρο 88: «Το δημοτικόν συμβούλιον, ε π α γ ρ υ π ν ο ύ ν εις την δ ι ο ί κ η σ ι ν του δήμου, δικαιούται να ζητή παρά του δημάρχου και της δημαρχιακής επιτροπής πάσαν σχετικήν πληροφορίαν».

*** *** άρθρο 115: «Έργα και προμήθειαι δήμων . . . Δημοπρασία. Τα έργα και αι προμήθειαι των δ ή μ ω ν εκτελούνται δια δ η μ ο π ρ α σ ί α ς και κατά τα περί εκτελέσεως έργων και προμηθειών του Κράτους κεκανονισμένα . . .». [*Προσοχή: Αναφέρεται ΜΟΝΟ σε δήμους. Όχι σε κοινότητες*].

*** άρθρο 143: «Περί εκλογής δημοτικών και κοινοτικών Αρχών». «Ο δήμαρχος, οι πάρεδροι και οι δημοτικοί ή κ ο ι ν ο τ ι κ ο ί σύμβουλοι εκλέγονται κατά τ ε τ ρ α ε τ ί α ν δι' α μ έ σ ο υ δια ψηφοδελτίων εκλογής, συνεργομένων επί τούτω των εγγεγραμμένων εν τω εκλογικώ καταλόγω ...των έχοντων τα κατά τας διατάξεις περί εκλογής βουλευτών νόμου, και τους συναφείς προς αυτόν νόμους π ρ ο σ ό ν τ α. Των δημοτικών και κοινοτικών αρχών αι

περίοδοι λήγουσι την 31 Δεκεμβρίου κατά πάν τε τ α ρ τ ο ν έτος, αι δε εκλογαί τω νέων ενεργούνται την πρώτην Κυριακήν του Οκτωβρίου του αυτού έτους. Η εγκατάστασις των δημοτικών και κοινοτικών αρχών γίνεται την πρώτην Ιανουαρίου . . .».

***άρθρο 207: «Περί των π ρ ο σ ό δ ω ν των Δήμων και Κοινοτήτων. Π ό ρ ο ι των δήμων και κοινοτήτων είναι:

- 1) Αι πρόσοδοι της Δημοτικής ή Κοινοτικής περιουσίας.
- 2) Τα πρόστιμα.
- 3) Τα τέλη και δικαιώματα.
- 4) Οι έ μ μ ε σ ο ι φόροι.
- 5) Τα δυνάμει νόμων χορηγούμενα εις τους Δήμους και τας Κοινότητας ποσοστά εκ δημοσίων φόρων.
- 6) Οι ά μ ε σ ο ι φόροι.
- 7) Οι έρανοι.
- 8) Η προσωπική εργασία».

*** τίτλος: «Περί των δημοτικών και κοινοτικών τ ε λ ώ ν και δ ι κ α ι ω μ ά τ ω ν, 208 επ:

- A) Περί επιβολής τέλους επί των αδειών οικοδομών (άρθρα 208-220).
- B) Περί επιβολής τέλους επί της εκμεταλλεύσεως των πεζοδρομίων των οδών και πλατειών (221-224).
- Γ) Περί επιβολής τέλους επί των διαφημίσεων (225-238).
- Δ) Περί του δικαιώματος της χρησιμοποιήσεως δημοσίων και δημοτικών, κοινοτικών ή ιδιωτικών τόπων δια διαφημίσεις (239-245).
- E) Περί επιβολής τέλους διαμονής κλπ. (246).
- ΣΤ) Περί σταθμικών και μετρικών δικαιωμάτων (247).
- Z) Περί δικαιωμάτων σφαγείων και ζωαγοράς (248- 260).
- Η) Περί επιβολής δικαιωμάτων επί της χρήσεως των βοσκησίμων γαιών (262-272).
- Θ) Περί επιβολής δικαιωμάτων επί της χρήσεως δημοτικού ή κοινοτικού ύδατος (276).

Ι) Περί επιβολής τελών επί της χρήσεως ασκεπών χώρων (277-280)».

*** τίτλος: «Περί των ε μ μ έ σ ω ν δημοτικών και κοινοτικών φ ό ρ ω ν, άρθρο 283 επ.:

Α) Περί καταργήσεως των εισφορών των δήμων και κοινοτήτων δια τας δαπάνας της σ τ ο ι χ ε ι ώ δ ο υ ς Εκπαιδεύσεως κ α ι της Αστυνομίας (283). *[[Α.Θ.: βλέπετε σχόλιο, πιο πάνω, στην Κωδικοποίηση 1926]].*

Β) Περί μεταρρυθμίσεως των νόμων περί δημοτικών δασμών επί των εκ της αλλοδαπής εισαγομένων εμπορευμάτων και επί των μεταφερομένων εγχωρίων προϊόντων (284-286).

Γ) Περί επιβολής προσθέτου δημοτικού φόρου επί των εκ της αλλοδαπής εισαγομένων εμπορευμάτων (306).

Δ) Περί επιβολής δημοτικού φόρου προς ενίσχυσιν των πόρων των φιλανθρωπικών ιδρυμάτων (307-309).

Ε) Περί φόρου επί ιχθύων αλιευομένων εν ιχθυοτροφείοις κλπ. Ν.(έων) Χωρών (310).

ΣΤ) Φόρος επί ζύθου (311)».

*** τίτλος: «Περί των α μ έ σ ω ν δημοτικών και κοινοτικών φόρων, άρθρο 312 επ.:

Α) Προαιρετικοί π ρ ό σ θ ε τ ο ι εις τους δημοσίους δημοτικοί ή κοινοτικοί φόροι: I. Επί μεταλλείων, ορυχείων, λατομείων. Επί δασικών προϊόντων (312), II. Επί εισοδημάτων εξ οικοδομών, εκ γαιών. Επί κερδών εξ εμπορικών και βιομηχανικών επιχειρήσεων. Επί αμοιβών ελευθερίων επαγγελματιών (313-315), III. Επί κληρονομιών κλπ. (316). IV. Επί ελαίου, ελαιών και ελαιωδών προϊόντων (317),

Σχόλιο: Για το «φόρο επί ελαίου, ελαιών και ελαιωδών προϊόντων» του 317, ισχύουν τα αναγραφόμενα στην Κωδικοποίηση 1926 (βλ. πιο πάνω).

Β) Προαιρετικοί α υ τ ο τ ε λ ε ί ς δημοτικοί και κοινοτικοί φόροι: I. Επί προϊόντων γης εν γένει, βοσκησίμων γαιών, δαιτωμένων βοών κλπ. Επί των

σφαζομένων ζώων. Επί ιχθύων (318-324), II. Επί προϊόντων κεραμευτικής και λιθίνων πλακών Σίφνου. Επιτρεπομένη επέκτασις της ισχύος των περι επιβολής του φόρου διατάξεων και εις Δήμους και άλλας Κοινότητας, III.- Επί προϊόντων βιομηχανίας, χειροτεχνίας, ζωοκομίας, γαλακτοκομίας, μεταλλείων και λατομείων.

Γ) Εκ νόμου παγίως επιβεβλημένοι δημοτικοί ή κοινοτικοί φόροι: I. Επί ελαίου, ελαιών και ελαιωδών προϊόντων (329-330), II.- Φορολογία επί των σπορελαίων (333). III. Φορολογία επί των σφαζομένων ζώων (334). IV. Φόρος επιτηδεύματος, ξενογλώσσων επιγραφών (335-336).

*** τίτλος: Περί των αμέσων εράνων, άρθρο 337: «1. Πλην των αμέσων φόρων δικαιούται το δημοτικόν ή κοινοτικόν συμβούλιον προς πλήρως ειδικών τοπικών αναγκών να επιβάλλη και αμέσους εράνους δια χρονικήν περίοδον μη υπερβαίνουσαν την δημοτικήν ή κοινοτικήν τοιαύτην. 2. Οι έρανοι ούτοι επιτρέπεται να επιβάλλωνται και επί ωρισμένης κατηγορίας φορολογουμένων οίτινες αμέσως ωφελούνται εκ του υπό εκτέλεσιν έργου».

*** τίτλος: Περί της προσωπικής εργασίας, άρθρα 342 επ.

*** τίτλος: Περί ποσοστών εκ δημοσίων φόρων υπέρ των δήμων και κοινοτήτων, άρθρο 350 επ. I. Εκ φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων (350), II. Εκ φόρου εισοδημάτων εκ γαιών (351), III. Εκ φόρου καπνού εις φύλλα (352).

**άρθρο 353 επ.: Γενικαί διατάξεις: Δεν απαιτείται δια την επιβολήν των δημοτικών ή κοινοτικών φόρων η εν τω β' εδαφίω του άρθρου 13 του νόμου 1577 οριζομένη γνωμοδότησις του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Βιομηχανίας (353). Αι αποφάσεις των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων περί επιβολής τελών, δικαιωμάτων, φόρων, εράνων και περί παροχής προσωπικής εργασίας, δημοσιεύονται, ένθα ειδικώς δεν ρυθμίζονται άλλως τα της δημοσιεύσεως αυτών, δι' επικολλήσεως παρά την είσοδον του δημαρχικού ή κοινοτικού καταστήματος, γινομένης εντός πέντε ημερών από της ημέρας της σχετικής συνεδρίας. Η ως άνω επικόλλησις αποδεικνύεται δι' εκθέσεως του δημαρχικού ή κοινοτικού κλητήρος και δύο μαρτύρων (354). Πάσα μίσθωσις

δημοτικών ή κοινοτικών φόρων, τελών και δικαιωμάτων γίνεται δια δημοπρασίας κατά τας διατάξεις των άρθρων 72-75 του παρόντος κώδικος (357).

Μετὰ την Απελευθέρωση και τον Εμφύλιο

Σημείωση: Εκείνο που ενδιέφερε την Κεντρική Εξουσία, ήταν να προβεί άμεσα σε ρυθμίσεις όσον αφορά τις προσόδους των Δήμων και Κοινοτήτων, διότι, για το θεσμό και τις αρμοδιότητες κλπ., της Αυτοδιοίκησης, δηλαδή για τις άλλες ρυθμίσεις, δεν υπήρχε επείγουσα περίπτωση, αφού, προηγήτο η αναθεώρηση του Συντάγματος το 1951. Μετά κι απ' αυτή κατέληξε στο Ν.Δ. 2888/30.6./1.7.1954 «περί κυρώσεως του δημοτικού και κοινοτικού κώδικος. Έτσι οι τότε ισχύσασες ρυθμίσεις ήταν, βασικά, οι ακόλουθες:

*** Α.Ν. 1910/3.8.1951 (ΦΕΚ 221 Α/7.8.1951) «Περί των προσόδων των Δήμων και Κοινοτήτων», κατά το οποίο:

---άρθρον 1: «Το έσοδα των Δήμων και Κοινοτήτων είναι τακτικά και έκτακτα: ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ είναι τα προερχόμενα: α) εκ των προσόδων της κινητής και ακινήτου περιουσίας, β) εκ τελών και δικαιωμάτων, γ) εξ αμέσων φόρων, δ) εξ εμμέσων φόρων, και ε) εξ εισφορών. ΕΚΤΑΚΤΑ δε τα προερχόμενα: α) εκ του αντιτίμου της προσωπικής εργασίας, β) εκ δανείων, δωρεών, κληροδοτημάτων, κληρονομιών, και, γ) εξ εκποιήσεως περιουσίας.

Α.- ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΕΞ ΑΚΙΝΗΤΟΥ και ΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ, Άρθρο 2: α) περί δημοτικών και κοινοτικών αγορών, β) περί δημοτικών και κοινοτικών σφαγείων, γ) δικαίωμα βοσκής. Β. ΤΕΛΗ και ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ, Άρθρο 12: 1) τέλος επί των αδειών οικοδομών, 2) τέλος χρήσεως πεζοδρομίων, οδών, πλατειών και κοινοχρήστων χώρων, 3) τέλος διαμονής παρεπιδημούντων, ξενοδοχείων ύπνου, εκδιδομένων υπό ξενοδοχείων κλπ., λογαριασμών κλπ., 4) σταθμικά και μετρικά δικαιώματα, 5) τέλη διαφημίσεων. Γ.- ΑΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ-ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΠΑΓΙΟΙ: Άρθρο 20: α) φόρος γεωργικών και δασικών προϊόντων, β) φόρος επί των ζώων, γ) φόρος επί των εντός του εγκεκριμένου σχεδίου ακαλύπτων οικοπέδων. Άρθρο 25. ΑΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ – ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΟΙ: 1) φόρος επί των ωφελουμένων εκ της εκτελέσεως δημοτικών και

κοινοτικών έργων, 2) φόρος επί κτηνοτροφικών προϊόντων και ιχθυοπαραγωγής. Άρθρο 27: Δ.- ΕΜΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ: Α. ΠΑΓΙΟΙ: α) επί του δημοσίου φόρου καταναλώσεως καπνού (27), β) φόρος αγοραπωλημένων ζώων (37), γ) ταγαρέλαια(38). Άρ.39: Ε.-ΕΙΣΦΟΡΑΙ. Άρθρο 41: ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ: α) προσωπική εργασία, β) δάνεια κλπ., γ)εκποίησης ακινήτου και κινητής περιουσίας».

Ακολουθούν άρθρα για: «ΕΠΙΒΟΛΗ, βεβαίωσις, είσπραξις δημ/κών και κοινοτικών φόρων κλπ., και ΕΠΙΛΥΣΙΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ (49 επ.), κ.ά. διατάξεις.

Επισήμανση: Στις Κωδικοποιήσεις 1926 και 1936, ορίζεται φόρος «επί ελαίου, ελαιών και ελαιωδών προϊόντων», με εξειδίκευση σε «έλαιον, μουργέλαιον, πυρηνέλαιον», χωρίς αναφορά σε «τ α γ α ρ έ λ α ι ο». Στον 1910/51, αναγράφεται «έμμεσος φόρος από τ α γ α ρ έ λ α ι α», και επαναλαμβάνεται στους 3033/1954 και στο Ν.Δ. 20.10.1958 (βλ. για ταγαρέλαια, πιο κάτω).

*** Διάταγμα «Περί βεβαιώσεως και εισπράξεως των προσόδων των Δήμων και Κοινοτήτων», (ΦΕΚ 313 Α/5.12.1951), με δημοσιονομικές, τεχνικές ή/και γραφειοκρατικές λεπτομέρειες για τη βεβαίωση και είσπραξη.

*** Ν.Δ. 3033/7.10.1954 «Περί των εσόδων των δήμων και κοινοτήτων» (ΦΕΚ 258 Α/14.10.1954», με όμοιο, κατά βάση, προσδιορισμό των προσόδων, με βασικές για περιαστικές κοινότητες: α) ΕΚ ΤΕΛΩΝ και ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ; 1) χρήσεως πεζοδρομίων, οδών, πλατειών και κοινοχρήστων χώρων, 2) . . . 3) διαφημίσεων, 4) χρήσεως κτημάτων, έργων ή υπηρεσιών, 5) εισιτηρίων λεωφορείων αυτοκινήτων, 6) καθαριότητας, 7) φωτισμού, 8) αδειών οικοδομών, 9) διαμονής παρεπιδημούντων, ξενοδοχείων ύπνου και επί εκδιδομένων υπό ξενοδοχείων λογαριασμών, β) ΕΚ ΦΟΡΩΝ: α) προϊόντων γης, β) ταγαρελαίων γ) ... δ) ... ε) διαιτωμένων ζώων, στ) αγοραπωλημένων ζώων, ζ) ακαλύπτων χώρων, η) εισοδημάτων εκ γαιών, και άλλες ρυθμίσεις για «πρόσθετους φόρους» και «εισφορές» (π.χ.: α) εκούσια, β) ωφελουμένων εκ της εκτελέσεως έργων, γ) επεκτάσεως σχεδίου πόλεως), και «έκτακτα έσοδα» κλπ.

Κωδικοποίηση των περί προσόδων διατάξεων (Ν.Δ. 1958), κ.ά.

ΦΕΚ 171 Α/ 20.10.1958 με το Ν.Δ. «Περί κωδικοποιήσεως εις ενιαίον κείμενον νόμου των ισχυουσών διατάξεων περί των προσόδων των δήμων και κοινοτήτων» της 24.9.1958.

*** Μέρος πρώτον. Εσοδα δήμων και κοινοτήτων, άρθρο 1: «Τα έσοδα είναι:

I. Τ α κ τ ι κ ά, προερχόμενα:

- α) εκ των προσόδων της κινητής και ακινήτου περιουσίας,
- β) εκ των τελών και δικαιωμάτων,
- γ) εκ φόρων και
- δ) εξ εισφορών.

II.- Ε κ τ α κ τ α, προερχόμενα:

- α) εκ του αντιτίμου της προσωπικής εργασίας,
- β) εκ δανείων, δωρεών, κληροδοτημάτων, κληρονομιών,
- γ) εξ εκποιήσεως περιουσίας και,
- δ) εκ πάσης άλλης πηγής.

Τ Α Κ Τ Ι Κ Α Ε Σ Ο Δ Α.

*** Α.- Εκ ΚΙΝΗΤΗΣ και ΑΚΙΝΗΤΟΥ περιουσίας (2-12).

- 1.- Δημοτική ή κοινοτική αγορά, 2.- Δημοτικόν ή κοινοτικόν σφαγείον, 3.- Χρήσις βοσκών, 4.- Εμπορία ποσίων υδάτων ιαματικών ή μη.

*** Β.- ΕΚ ΤΕΛΩΝ και ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ (13-24)

- 1.- Χρήσεως πεζοδρομίων, οδών, πλατειών και κοινοχρήστων χώρων (13),
- 2.- Σταθμικά και μετρικά (14), 3.- Διαφημίσεων (15-18), 4.- Χρήσεως κτημάτων, έργων και υπηρεσιών (19), 5.- Εισιτηρίων λεωφορείων και αυτοκινήτων (20), 6.- Καθαριότητος (21), 7.- Φωτισμού (22), 8.- Αδειών οικοδομών (23), 9.- Διαμονής παρεπιδημούντων, ξενοδοχείων ύπνου και επί εκδιδόμενων υπό ξενοδοχείων λογαριασμών (24).

*** Γ.- ΕΚ Φ Ο Ρ Ω Ν (25- 50)

α.- α υ τ ο τ ε λ ώ ν :

1.- Φορολογία επί των αγροτικών προϊόντων(25-37). [[Σχόλιο: Τα άρθρα αυτά καταργήθηκαν με το 22 ν. 169/61 «Περί Γεωργικής Κοινωνικής Ασφάλισης»]],
 2.- Τ α γ α ρ ε λ α ί ω ν(37), 3.- Ακαλύπτων χώρων(38), [[Καταργήθηκε με άρ. 28 π. 6 ν.1828/89]], 4.- Ζύθου και οινοπνευματωδών ποτών [[Τροποποιήθηκε με άρθρο 38 ν.4260/1962, και, καταργήθηκε με το 57 ν.4389/2016]],

Σχόλιο:εκ φόρων «ταγαρελαίων». Στο άρθρο 37 ορίζεται: «Επιβάλλεται υπέρ δήμου ή κοινότητας φόρος επί του εν τη περιφέρειά αυτού παραγομένου ελαίου, σ υ ν ι σ τ α μ έ ν ο υ εις την λήψιν των μετά την συλλογήν του ελαίου υ π ο λ ε ι π ο μ έ ν ω ν ταγαρελαίων, εφ' όσον ταύτα δεν παραλαμβάνονται παρά του παραγωγού των ελαίων. Η βεβαίωσις του φόρου γίνεται εν τοις ελαιοτριβείοις. Ο καθορισμός του τρόπου συλλογής των ταγαρελαίων και της εκ π ο ι ή σ ε ω ς αυτών ρυθμίζεται δι' αποφάσεως του Συμβουλίου . . .».

Δεν είχα διαβάσει/συναντήσει ποτέ ξανά τη λέξη. Δε γνώριζα την έννοιά της. Ερεύνησα, και διεπίστωσα ότι η λέξη ΔΕΝ υπάρχει, στα λεξικά για τη Νεοελληνική Γλώσσα: α) Ακαδημίας Αθηνών, Χρηστικό, Χριστοφ. Χααραλαμπάκη, 2018, β) Δ. Δημητράκου, Μέγα Λεξικόν, 1950, γ) Τεγόπουλου-Φυτράκη, Μέγα Λεξικό, 1997, δ) Γ. Μπαμπινιώτη, 1998, ε) Ελευθερουδάκη, εγκυκλοπαιδικόν λεξικόν, 1927, ίσως και σε άλλα, αλλά και στο διαδίκτυο/ [wikiraedia](https://el.wikipedia.org/wiki/ΔΕΝ).

Η πολυήμερη/επίπονη προσπάθεια καρποφόρησε, για την κατανόηση της έννοιας της λέξης από άλλες πηγές. Σε κείμενο για το «Ελαιοτριβείο Μουσείο Βρανά, Παπάδος Γέρας Λέσβου», διάβασα περιγραφή της διαδικασίας παραγωγής του ελαιολάδου: «Ο διαχωρισμός του λαδιού από το νερό γινόταν στην αρχή με φυσικό τρόπο, δηλ.με τη βαρύτητα, σε ειδικές δεξαμενές ηρεμίας, τις λάντζες. Λόγω διαφοράς ειδικού βάρους, το λάδι συγκεντρωνόταν στην επιφάνεια και το νερό καθόταν στον πυθμένα. Στο κάτω μέρος της λάντζας υπήρχε κρουνός. Για να στραγγίξει το νερό που συγκεντρωνόταν στον πυθμένα και να κατευθύνεται μέσω αγωγών, στα τ α γ α ρ ι α, υπόγειες δεξαμενές στην αυλή. . . Το στάδιο της αποστράγγισης του νερού από τις λάντζες έδιναν την ευκαιρία στους ιδιοκτήτες των ελαιοτριβείων να ιδιοποιούνται μια μικρή ποσότητα λαδιού, χ ω ρ ί ς να το αντιληφθεί ο παραγωγός. Το λάδι που σιγά-σιγά σ υ γ κ ε ν τ ρ ω ν ό τ α ν, το λεγόμενο τ α γ α ρ έ λ α ι ο, έφτανε να αποτελεί μια ό χ ι

ευκαταφρόνητη ποσότητα στο τέλος κάθε ελαιοκομικής περιόδου. Τα ελαιοτριβεία όφειλαν να αποδίδουν το λάδι αυτό στην Κοινότητα, προκειμένου τα έσοδα από την πώλησή του να διατίθενται για την κάλυψη Εκπαιδευτικών και άλλων κοινών αναγκών. Εν τούτοις οι ιδιοκτήτες κατηγορούνταν συχνά ότι κατακρατούσαν προς όφελός τους τα περίφημα ταγαρέλαια».

Στη βιβλιογραφία, εντόπισα το έργο της Σιφναίου Ευρυδίκης, «Βιομηχανία και καινοτομίες. Η μηχανή του «κοινού» στην Αγία Παρασκευή Λέσβου», έκδ. ΠΙΟΠ – Πολιτιστικού Ιδρύματος Ομίλου Πειραιώς, Αθήνα, 2007, με εμπειρίες από το ΜΒΕΛ-Μουσείο Βιομηχανικής Ελαιουργίας Λέσβου, το οποίο δημιουργήθηκε από το ΠΙΟΠ. Στην παρουσίαση του, αναγράφεται: « . . . μαθαίνω για τα «ταγαρόλαδα» που κατακρατούσαν τα ιδιωτικά ελαιοτριβεία και που χάρη σε αυτά χτίστηκαν τα Εκπαιδευτήρια της Αγίας Παρασκευής ... η υπεραξία από τη χρήση εξαρτημένης εργατικής δύναμης, αλλά κυρίως η συγκέντρωση και εξάρτηση των ελαιοπαραγωγών από τα εργοστάσια, η λειτουργία των μονάδων παραγωγής ως πιστωτικών οργανισμών, η δυνατότητα μετατροπής των χρεών σε λάδι, και η διαφυγή ποσοτήτων λαδιού στα ταγαρέλαια (υπόγειες δεξαμενές του ελαιοτριβείου), μετέτρεπαν τα ελαιουργεία στον ισχυρότερο οικονομικό μηχανισμό διακίνησης χρήματος και παραγωγής πλούτου»... Από τα χρήματα της εκποίησης των ταγαρελαίων, η Κοινότητα πλήρωνε τα δίδακτρα φτωχών μαθητών, αγόραζε σχολικά βιβλία και φρόντιζε για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των απόρων . . . Επίσης χτίστηκαν τα Εκπαιδευτήρια της Αγίας Παρασκευής που λειτούργησαν για πρώτη φορά το 1927-1928. . . (ΑΘ: συνέβαλαν) να βελτιωθούν οι αγροτικοί δρόμοι, για τους οποίους οι Κοινότητες έπρεπε να διαθέτουν τα έσοδα από τα ταγαρέλαια».

β.- προσθέτων :

1.- Περί επιβολής προσθέτου δημοτικού φόρου επί των εκ της αλλοδαπής εισαγομένων εμπορευμάτων (40), 2.- Επί δημοσίου φόρου καταναλώσεως καπνού (41-47, τα άρθρα 42-47 καταργήθηκαν με ν. 4260/1962), 3.- Εκ του δημοσίου ειδικού τέλους επί του εισοδήματος των οικοδομών (48), 4.- Επί του συμπληρωματικού αναλογικού φόρου επί εισοδημάτων εξ οικοδομών (49), 5.- Εισφορά (Α.Θ. = ποσοστού 3% επί διαφόρων δημοσίων φόρων) (50).

*** Δ.- ΕΞ ΕΙΣΦΟΡΩΝ :

1.- Εκουσία εισφορά (51), 2.- Ωφελουμένων εκ της εκτελέσεως έργων (52), 3.- Επεκτάσεως σχεδίου (53), 4.- Τροποποιήσεως σχεδίου πόλεως (54-55). [[Τα προηγηθέντα άρθρα 52, 53, 54, 55 καταργήθηκαν με το 28 ν. 1828/1989]].

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ

Προσωπική εργασία (56-61).

Σημείωση 1: «. . . Οι επιχορηγήσεις (= του Δημοσίου) στην Ελληνική Τοπική Αυτοδιοίκηση διακρίνονται σε τακτικές και έκτακτες. Οι τακτικές επιχορηγήσεις καθιερώθηκαν για πρώτη φορά στην Ελλάδα το έτος 1962 με το νόμο 4260/12.11.1962 (ΦΕΚ 186 τ.Α) και άρχισαν να ισχύουν από την 1.1.1963. Η εισαγωγή του συστήματος επιχορηγήσεων ήρθε σαν συνέπεια της μεταφοράς στο Ελληνικό Δημόσιο ή της κατάργησης ορισμένων φόρων που αποτελούσαν πηγή εσόδων για την τοπική αυτοδιοίκηση (Ηλίας Γ. Τσενές, Τοπική Αυτοδιοίκηση, Θεωρία και Πράξη, Αθήνα 1986).

Σημείωση 2: Κατά τον 20^ο αιώνα και ειδικότερα την περίοδο που μας ενδιαφέρει, αυτοδιοικητικές εκλογές έγιναν τις 25.10.1925, 4.8.1929, 11.2.1934, 15.4.1951, 21.11.1954, 5.4.1959, 5.7.1964 και μετά την ανατροπή της στρατιωτικής δικτατορίας της 21.4.1967, δηλαδή μετά τη Μεταπολίτευση, την 30.3.1975 κ.ο.κ. όπως είναι γνωστό. Στις εκλογές της 11.2.34 ψήφισαν για πρώτη φορά και οι γυναίκες υπό τους όρους: α) ότι είχαν ηλικία μεγαλύτερη των 30 ετών, και, β) ότι ήταν απόφοιτες τουλάχιστον δημοτικού σχολείου. Στις εκλογές της 15.4.1951 ψήφισαν όλες οι γυναίκες, χωρίς προϋποθέσεις.

Σχόλιο: Επανέρχομαι σε ιστορικές αναφορές για τις Αυτοδιοικητικές (αλλά και τις βουλευτικές εκλογές), διότι επί δεκαετίες, ενστερνίζομαι τη θέση και αποδέχομαι σαν άποψη, ότι: «Σαν λειτούργημα αλλά και σαν συμβολική, σαν δράμα αλλά και σαν θέαμα, η ψηφοφορία ήταν η εναργέστερη και καθολικότερη έκφραση της συμμετοχής του ατόμου στην κοινωνική ολόκληρα» (Κ. Τσουκαλάς, Κράτος και κοινωνική ανάπτυξη, 1980, Θεμέλιο).

Μ έ ρ ο ς τέταρτο

Διοικητική συγκρότηση

Διοικητικές μεταβολές

Υπενθύμιση: Με το Ν.Δ. 1465/16.5.1942 (ΦΕΚ 163/27.6.1942 «Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων της δημοτικής και κοινοτικής νομοθεσίας» ... άρθρον 18: 1) Η κοινότης Παλαιού Φαλήρου, αναγνωρίζεται εις δήμον υπό το όνομα δήμος Παλαιού Φαλήρου, με περιφέρειαν και έδραν την της ομωνύμου κοινότητος. 2) Εις τον δήμον Παλαιού Φαλήρου, συγχωνεύεται και η συνεχόμενη κοινότης Καλαμακίου. 3) . . . 4) .. .».- Με τον Α.Ν. 454/1945 (ΦΕΚ Α 180/1945)» έγινε ανασύσταση της κοινότητος Καλαμακίου (βλ. πιο πάνω, μέρος 1ο, κεφ. Θεσμική συγκρότηση Κοινότητος, και, Α.Θ. «ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ Αλίμου», Β' έκδοση, κεφάλαιο, Ιδρυση – θεσμική συγκρότηση – λειτουργία).

[β. 22.7.1940 – 11.9.1942 και 31.8.1945- 6.9.1947], σ. 8, «Αριθμός Πρακτικού 23/23.10.1940» της διορισμένης Διοικούσας Επιτροπής: Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, μέλη οι Κ. Κωνσταντινίδης και Π. Καρανίκας. Στο περιθώριο του Πρακτικού αυτού γράφεται: «Προ της συζητήσεως των εν τη ημερησία διατάξει αναφερομένων θεμάτων, ο κ. Πρόεδρος λέγει ότι δέον η Διοικούσα Επιτροπή να αναγνωρίση το υπό του π α ρ α ι τ η θ έ ν τ ο ς Προέδρου κ. Αθανασίου Κοτοπούλη, επιτελεσθέν έργον, όστις δια της αόκνου εργασίας του έδωκεν εις την Κοινότητα τα εφόδια εκείνα άτινα θα επιτρέψουν την εκτέλεσιν των έργων άτινα είναι απαραίτητα δια την πρόοδον της Κοινότητος, ως τα έργα οδοποιίας, επεκτάσεως της υδρεύσεως κλπ. Οι κ.κ. Καρανίκας και Κωνσταντινίδης, εγκρίνουσι την πρότασιν του κ. Προέδρου, εγκρίνεται δε παμψηφεί όπως αποσταλή ευχαριστήριος επιστολή, ήτις να υπογραφή παρά των μελών και επιδοθή υπό του Κοινοτικού Γραμματέως» (τρεις υπογραφές).

Σημείωση: Την 29.10.1940 (Πρακτικό 24) συνεδρίασε η Δ.Ε. και συζητήσε διάφορα θέματα, συνηθισμένης διαχείρισης των υποθέσεων της Κοινότητος, χ ω ρ ί ς καμία αναφορά στο ιστορικό γεγονός της 28 Οκτωβρίου 1940

και της πολεμικής επίθεσης από τους φασίστες του Μουσολίνι. Την επομένη 30.10.1940 (Πρακτικό 25) συνεδρίασε και πάλι, κι εξέδωσε, έστω και κ α θ υ - σ τ ε ρ η μ έ ν α, ένα ψήφισμα για συμπαράσταση στην Α.Μ. το Βασιλέα και την Α.Ε. τον Εθνικόν Κυβερνήτην Ιω. Μεταξά, εκφράζοντας την πεποίθησή της για τη νίκη των ελληνικών όπλων, το οποίο έχω δημοσιεύσει, στο βιβλίο, «Κοινότητα Καλαμακίου- Δήμος Αλίμου, Πολιτικές αποφάσεις- Ψηφίσματα, 1936-2014» (2021). Στο επόμενο χρονικό διάστημα έγιναν πολλές συνεδριάσεις, χωρίς καμία αναφορά στους πολεμικές επιχειρήσεις και νίκες των ελλήνων στρατιωτών και την κατατρόπωση των Ιταλών εισβολέων. Ε ν ώ για το θάνατο του Ι. Μεταξά συνεδρίασε α υ θ η μ ε ρ ό ν ([β. 22.7.40–11.9.42 και 31.8.1945-6.9.47], σ.19, Πρακτικό 2/29.1.41), προς έκδοση ψηφίσματος συλλυπητηρίων!

Σχόλιο: Από την απόφαση 141/23.10.1940 και εφεξής, στα προκαταρκτικά των αποφάσεων, παύει να χρησιμοποιείται η διατύπωση «το Κοινοτικόν Συμβούλιον», και, αντί γι αυτή, χρησιμοποιείται η διατύπωση «Η Διοικούσα Επιτροπή», με Πρόεδρο τον Ιωάννη Γερουλάνο και μέλη τους Κ. Κωνσταντινίδη και Π. Καρανίκα. Σε αυτή ~~δεν~~ μετέχουν πλέον, οι Αθανάσιος Κοτοπούλης, πρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου, και τα έως τότε μέλη Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος και Ι. Δρακόπουλος. Το καθεστώς της δικτατορίας του Ιω. Μεταξά (ενόψη του επερχόμενου πολέμου, είχε торπιλιστεί η «Ελλη» στην Τήνο την 15.8.1940), διόρισε πιο έμπιστα και υποστηρικτικά σε εκείνη πρόσωπα. Μεταξύ αυτών, από το παλαιό Κ.Σ. διόρισε μ ό ν ο τον Ι. Γερουλάνο. Ο τελευταίος είχε με τον Ιω. Μεταξά, πολιτικά ταυτόσημες απόψεις, και προσωπικές και οικογενειακές σχέσεις. Η Δ. Ε., με τον Ιω. Γερουλάνο, πρόεδρο, με την πιο πάνω σύνθεση, δ ι α τ η ρ ή θ η κ ε και επί γερμανικής κατοχής, και συνέχισε την αδιατάρακτη συνεργασία της με τις Ναζιστικές Αρχές Κατοχής.

Σχόλιο 2: Ο Γ. Σμαράγδης, σ' «Το Καλαμάκι» (1988) σελ.65 γράφει: «Η Κοινότητα Καλαμακίου διοικήθηκε από το 1927 (έτος αναγνωρίσεώς της) μέχρι το 1968 (έτος που προήχθηκε σε Δήμο) από εκλεγμένα ή δ ι ο ρ ι σ μ έ ν α Κοινοτικά Συμβούλια. . . Κατά διάφορα χρονικά διαστήματα που οι Κοινοτικές και Δημοτικές εκλογές ήσαν προβληματικές για λόγους εθνικής ανάγκης (πόλεμοι) ή εθνικών περιπετειών (δικτατορίες) δ ι ο ρ ί ζ ο ν τ ο Πρόεδροι Κοινοτήτων και Δήμαρχοι ως και Κοινοτικά και Δημοτικά Συμβούλια, π ρ ο σ κ ε ί -

μενοι βέβαια στις Κυβερνητικές ή Δικτατορικές θέσεις των κρατούντων».

[β. 22.7.1940 – 11.9.1942 και 31.8.1945- 6.9.1947], σ. 12, «Αριθμός Πρακτικού 26/7.11.1940». «Ο κ. Πρόεδρος αναφέρει ότι συνεπεία της εμπολέμου καταστάσεως, ως είναι ευνόητον, περιωρίσθησαν κατά πολύ τα έσοδα της Κοινότητας, ενώ αντιθέτως τα έξοδα ταύτης παραμένουν σταθερά. Τα τελευταία ταύτα κατά τον εγκεκριμένον προϋπολογισμόν αποτελούνται εκ των εξής μηνιαίων υποχρεωτικών δαπανών και εισφορών . . . (ακολουθεί αναλυτική καταγραφή, με σύνολο 47.920, και το Πρακτικό συνεχίζεται): Εις τας δαπάνας ταύτας δέον να προστεθώσι και τα απαραίτητα ποσά δια βοήθηματ' εις ενδεείς, κηδείας απόρων, δια μαθητικά και λαϊκά συσσίτια και δια τα κατεπείγοντα μέτρα προστασίας του αμάχου πληθυσμού./ Αναφερόμενος εις την συνεπεία της καταστάσεως παρατηρουμένην ανεργίαν, λέγει ότι, προς καταστολήν ταύτης, δέον να δημιουργηθούν εργασίαι εις την Κοινότητα δια της διαθέσεως του ποσού των δραχ. 20.000 περίπου μηνιαίως, δια την διάνοξιν και διαμόρφωσιν των οδών. Προς αντιμετώπισιν δε των αναφερθεισών δαπανών δέον να επιτευχθώσιν ανάλογα έσοδα./ Μετά σχετικήν συζήτησιν η Δ.Ε. διαπιστοί την σοβαρότητα της οικονομικής καταστάσεως της Κοινότητας, ήτις φέρεται εκ των γεγονότων προς οικονομικόν αδιέξοδον, εφ' όσον δεν ήθελε επιτευχθή η βελτίωσις των εισπράξεων./ Η Επιτροπή δεν προβαίνει εν τούτοις εις αποφάσεις έισέτι, αλλά θέλει αναμείνη την εξέλιξιν της καταστάσεως επί τι χρονικόν διάστημα, αναθέτουσα εν τω μεταξύ εις τον κ. Πρόεδρον, όπως μεριμνήση δια την έντασιν των προσπαθειών προς είσπραξιν των οφειλομένων ποσών. . . .», (ακολουθως συζητούνται διάφορα θέματα)». [Δ.Ε. όπως πιο πάνω].

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ.95, «Αρ. Πρακτικού 22, Αποφάσεως 163/3.8.1956», «Περί ιδρύσεως Συνδέσμου Δήμων και Κοινοτήτων». «Επί του δεκάτου έκτου θέματος ...ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . διαταγών της Νομαρχίας συνιστάται η λήψις αποφάσεως προς συμμετοχήν της Κοινότητας εις τον ιδρυ-

θησόμενον Σύνδεσμον Δήμων και Κοινοτήτων τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ... Το Κ.Σ... Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει ομοφώνως την συμμετοχήν της Κοινότητος εις τον ιδρυθησόμενον Σύνδεσμον Δήμων και Κοινοτήτων τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Οργανισμός Εσωτερικής Υπηρεσίας μονίμων υπαλλήλων

Α.- Αρχικός και τροποποιητικός

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 29: «Αριθμός αποφάσεως 1/20.1.1937, Περί του Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας και των ειδικών υπηρεσιών». «Εν Καλαμακίω σήμερον την 20^{ην} του μηνός Ιανουαρίου 1937 ημέραν Τετάρτην και ώραν 4^{ην} μ.μ. το Κοινοτικόν Συμβούλιον της Κοινότητος Καλαμακίου συνήλθε εις συνεδρίασιν εν τω κοινοτικώ καταστήματι, συνεπεία εγγράφου προσκλήσεως του κ. Προέδρου, υπό την προεδρείαν του κ. Α. Κοτοπούλη παρόντων και των λοιπών μελών Γ. Κουτροβίδα, Δ. Λάγιου, Ιω. Γερουλάνου και Ι. Δρακοπούλου./ Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι συμφώνως τω άρθρω 42 του Κώδικος της περί Δήμων και Κοινοτήτων Νομοθεσίας δέον να ψηφισθή ο Οργανισμός της Εσωτερικής Υπηρεσίας ως και των ειδικών υπηρεσιών εις όν θα περιλαμβάνωνται αι θέσεις, οι μισθοί και τα ημερομίσθια του προσωπικού δεδομένου ότι η Κοινότηςπραγματοποίησεν έσοδα άνω των 100.000 δραχ. ετησίως./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι η πρότασις αυτού ορθή και νόμιμος τυγχάνει./ Διαταύτα./ Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι ψηφίζει παμψηφεί:

1^{ον} .- Τον Οργανισμόν Εσωτερικής Υπηρεσίας, ως εξής:

α) Είς κοινοτικός γραμματεύς με μηνιαίον μισθόν δραχμών 3.000.-

β) Είς ληξιαρχος των καθηκόντων τούτου εκτελουμένων υπό του κοινοτικού γραμματέως επί ποσοστοίς 20% επί του οργανικού μισθού συμφώνως τη υπ' αρ. 7452 διαταγή της Διοικήσεως Πρωτευούσης δραχμών 600.-

γ) Είς κοινοτικός κλητήρ εκτελών και χρέη επόπτου καθαριότητας και ταχυδρομικού διανομέως του κοιν. (οτικού) ταχυδρομικού γραφείου με μηνιαίον μισθόν δραχμών 1.500.-

δ) Είς κοινοτικός ιατρός με μηνιαίον μισθόν . . . δραχμών 500.-

2^{ον} .- Τον Οργανισμόν των ειδικών υπηρεσιών της Κοινότητος ως εξής:

Α'.- Προσωπικών λουτρών: α) Είς ταμίας λουτρών Αλίμου ημερομίσθια 140 X δραχ. 55 ημερησίως, β) Είς ελεγκτής λουτρών Αλίμου ημερομίσθια 155 X δραχ. 70 ημερησίως, γ) Είς φύλαξ τιμαλφών λουτρών Αλίμου ημερομίσθια 120 X δραχ. 30 ημερησίως, δ) Είς έκτακτος ελεγκτής λουτρών Αλίμου ημερομίσθια 20 X δραχ. 60 έκαστον, ε) Είς καθαριστής λουτρών Αλίμου, ημερομίσθια 20 X δραχ. 60 έκαστον, στ) Έξ υπηρέται (μπανιέρηδες) λουτρών Αλίμου ημερομίσθια 750 X δραχ. 10 έκαστον, ζ) Είς ταμίας λουτρών Κεντρικών ημερομίσθια 120 X δραχ. 55 ημερησίως, η) Είς ελεγκτής λουτρών Κεντρικών, ημερομίσθια 140 X δραχ. 70 ημερησίως, θ) Είς έκτακτος ελεγκτής λουτρών Κεντρικών, ημερομίσθια 40 X δραχ. 60 έκαστον, ι) Είς καθαριστής λουτρών Κεντρικών ημερομίσθια 10 X δραχ. 60 έκαστον, ια) Είς υπηρέτης (μπανιέρης) λουτρών Κεντρικών, ημερομίσθια 140 X δραχ. 10 ημερησίως, ιβ) Είς ταμίας λουτρών Πικροδάφνης, ημερομίσθια 140 X δραχ. 55 ημερησίως, ιγ) Είς ελεγκτής λουτρών Πικροδάφνης, ημερομίσθια 155 X δραχ. 70 ημερησίως, ιδ) Είς φύλαξ τιμαλφών λουτρών Πικροδάφνης, ημερομίσθια 120 X δραχ. 30 ημερησίως, ιε) Είς έκτακτος ελεγκτής λουτρών Πικροδάφνης, ημερομίσθια 50 X δραχ. 60 έκαστον, ιστ) Είς καθαριστής λουτρών Πικροδάφνης, ημερομίσθια 20 X δραχ. 60 έκαστον, ιζ) Τέσσαρες υπηρέται (μπανιέρηδες) λουτρών Πικροδάφνης, ημερομίσθια 480 X δραχ. 10 ημερησίως.

Β'.- Προσωπικών εισπραξέων: Είς εισπράκτωρ επί ποσοστοίς 10% επί των ενεργουμένων υπ' αυτού εισπραξέων και με μηνιαίαν αποζημίωσιν δι' οδοιπορικά έξοδα δραχ. 200.-

Γ'.- Προσωπικών συντηρήσεως δενδροστοιχιών: α) Ένκάρρον μετά βυτίου δια το πότισμα των δένδρων ημερομίσθ.(ια) 50 X δραχ. 150.-, β) Είς εργάτης βοηθός δια το πότισμα ημερομίσθια 50 X δραχ. 70.-, γ) Είς εργάτης δια το σκάλισμα και συντήρησιν, ημερομίσθια 50 X δραχ. 70.-

Οι αναφερθέντες μισθοί και ημερομίσθια θα καταβάλλονται (ορθό: καταβάλλονται) εκ των οικείων Κεφαλαίων και άρθρων του προϋπολογισμού του έτους 1937-1938 εις ά ανεγράφησαν ανάλογοι πιστώσεις./ Εγένετο απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται./ Ο Πρόεδρος, Τα μέλη (υπογραφές). [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλια: 1) «...ότι συμφώνως τω άρθρω 42 του Κώδικος της περί Δήμων και Κοινοτήτων Νομοθεσίας». Πρόκειται για την πιο πάνω παρατεθείσα Κωδικοποίηση του 1936 (σ.126). Ψήφιση Ο.Ε.Υ.προβλεπόμεν και στην Κωδικοποίηση του 1926 (σ.116). Δεν προκύπτει ρητά από την πιο πάνω απόφαση του Κ.Σ. εάν, πριν από αυτή, είχε ψηφισθή μεταξύ 1927 (ίδρυση Κοινότητας) και 1936 (νέα κωδικοποίηση), παρόμοια απόφαση. Ούτε έχουμε τη δυνατότητα άντλησης στοιχείων, αφού ελλείπουν τα αντίστοιχα βιβλία, όπως έχει λεχθεί. Μάλλον βέβαιο είναι ότι με την απόφαση αυτή, ψηφίζεται ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ, ο Ο.Ε.Υ., αφού ΔΕΝ γίνεται καμία αναφορά σε «τροποποίηση της με αρ. . . .» απόφασης, ούτε στο εισηγητικό του Προέδρου ότι η τυχούσα προηγούμενη πρέπει να προσαρμοστεί στις διατάξεις της νέας Κωδικοποίησης ή ότι οι προβλέψεις της είναι ανεπαρκείς και χρήζουν τροποποίησης ή συμπλήρωσης λόγω ανάπτυξης των λειτουργικών αρμοδιοτήτων/ δραστηριοτήτων της Κοινότητας (π.χ. αύξηση πληθυσμού, λουομένων κλπ), 2) Αποδεικνύεται ότι το 1937 ήταν σε πλήρη λειτουργία όλα τα Λουτρά (Πικροδάφνης, Κεντρικά, Αλίμου), αφού οι αναγκαίες για τη λειτουργία τους προσλήψεις έκτακτου προσωπικού, είναι, αριθμητικά σχεδόν ίδιες, 3) Από το νόμο απαιτείται στην απόφαση για τον Ο.Ε.Υ. να ορίζονται επιπλέον «τα προσόντα» και «ο τρόπος πρόσληψης», στοιχεία που δεν περιελήφθησαν και δεν αποφασίστηκαν στις διατάξεις της απόφασης αυτής. Φαίνεται ότι η κεντρική υπηρεσία «Διοίκησης της Πρωτεύουσας» έδειχνε ανεκτικότητα στην έγκριση των αποφάσεων αυτών, ίσως και λόγω της «για πρώτη φορά» εφαρμογής τους. Άφηνε χρονικό στάδιο προσαρμογής για τις Κοινότητες και τα Κοινοτικά Συμβούλια.

[β.14.10.1936–22.7.1938], σελ. 251: «Αριθμός αποφάσεως 20/2.2.1938, Περί του Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας και των ε ι δ ι κ ώ ν υπηρεσιών». [Σύνθεση Κ.Σ.: ίδια με πιο πάνω].

Σχόλιο: Οι Ο.Ε.Υ. συνιστούν αποφάσεις που λαμβάνονται με προγραμματισμό αρκετών ετών προς το μέλλον. Ένα χρόνο μετά την πιο πάνω απόφαση 1/20.1.1937, υπήρχε ανάγκη για νεότερη. Αποδεικνύεται αφενός η έλλειψη προηγούμενης πείρας (άρα ενισχύεται η πιθανότητα να ήταν η πρώτη που ελήφθη την 20.1.1937), και αφετέρου η αλλαγή των καταστάσεων άρδην, κυρίως όσον αφορά τις λουτρικές εγκαταστάσεις. Με την παρούσα εκτός των βασικών μονίμων θέσεων του Γραμματέα, του Κλητήρα, του Γιατρού, προστίθεται η θέση «μιας δ α κ τ υ λ ο γ ρ ά φ ο υ ως βοηθού του ειδικού γραμματέως με μηνιαίον μισθόν δρ. 1.200», ορίζονται θέσεις για α) τις Ειδικές Υπηρεσίες, ήτοι Προσωπικού για τις τρεις εγκαταστάσεις των λουτρών (Αλίμου, Κεντρικών, Πικροδάφνης) με αύξηση του προσωπικού των διαφόρων ειδικοτήτων, και πρόβλεψη θέσης: «Είς γ ε ν ι κ ό ς Ταμίας της υπηρεσίας ταύτης, εκτελεσθησομένης υπό του κοινοτικού γραμματέως αμισθί και υποχρεουμένου όπως δ ι ς της εβδομάδος ήτοι εκάστην Δευτέραν και Παρασκευήν κ α τ α θ έ τ η εις το Δημόσιον Ταμείον τας ε ι σ π ρ ά ξ ε ι ς επί σχετική αποδείξει», β) το «Προσωπικόν καταβρέγματος, καθαριότητος, συντηρήσεως δενδροστοιχιών» (οδηγός αυτοκινήτου, και εργάτες), και γ) «Προσωπικόν εισπράξεων», και πάλι με ποσοστό 10% όπως στον προηγούμενο Ο.Ε.Υ. και οδοιπορικά δρχ. 200, με αιτιολογία: «..... λόγω της διαμονής των περισσοτέρων των φορολογουμένων μακράν της έδρας της Κοινότητος. . .».

[β.14.10.1936–22.7.1938], σελ. 387: «Αριθμός αποφάσεως 141/22.7.1938, Περί τ ρ ο π ο π ο ι ή σ ε ω ς του Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας». « . . εκθέτει ότι δια της υπ' αρ. 20 ε.έ. αποφάσεως του Κ.Σ. ενεκρίθησαν, τόσον ο Ο.Ε.Υ., όσον και ο των Ειδικών υπηρεσιών τοιούτος. Ε ν τ ο ύ τ ο ι ς ο μ ε ν δ ε ύ τ ε ρ ο ς ενεκρίθη ε ν μ έ ρ ε ι . . . ο δ ε π ρ ώ τ ο ς δι' ού προβλέπεται η πρόσληψις δ α κ τ υ λ ο γ ρ ά φ ο υ με μηνιαίον μισθόν δραχ. 1.200, δ ε ν έ τ υ χ ε ε ι σ έ τ ι ε γ κ ρ ί σ ε ω ς. Εν συνεχεία εκθέτει ότι ως γνωστόν εις τον κοινοτικόν γραμματέα έχουσι ανατεθή, ε κ τ ό ς της διεξαγωγής της τρεχούσης υπηρεσίας της Κοινότητος, η κατάρτισις του δ η μ ο τ ο λ ο γ ί ο υ, η γενική ε π ο π τ ε ί α των θαλασσίων λουτρών, το γενικόν τ α μ ε ί ο ν τούτων, η επίβλεψις των εκτελουμένων έργων, το λ η ξ ι α ρ χ ε ί ο ν και η δ ι ε ύ θ υ ν σ ι ς του Ταχυδρομικού Γραφείου της Κοινότητος. Ως είναι ευνόητον παρά τας προ-

σπαθείας του και παρά την δωδεκάωρον και πολλάκις δεκατετράωρον ημερήσιαν εργασίαν, είναι απολύτως αδύνατος η παρ' αυτού και μόνον διεξαγωγή των άνω υπηρεσιών, αίτινες αναγκάζουν αυτόν να εγκαταλείπη το γραφείον κλειστόν ίνα απασχοληθή εις τας εξωτερικάς υπηρεσίας καθ' όσον ο κοινοτικός κλητήρ απασχολείται με την εποπτείαν της καθαριότητος και την διανομήν της αλληλογραφίας και των τηλεγραφημάτων του ταχυδρομικού γραφείου. Δια την ευχερεστέραν διεξαγωγήν των εν γένει υπηρεσιών της Κοινότητος, προτείνει όπως τροποποιηθή και αύθις ο ισχύων Ο.Ε.Υ. δια της προσλήψεως δακτυλογράφου ως βοηθού του κοινοτικού γραμματέως . . . δοθή δε ούτως εις τον κοινοτικόν γραμματέαν ο χρόνος της παρακολουθήσεως των εξωτερικών υπηρεσιών. Το Κ.Σ. . . αναγνωρίζον ότι απαραίτητος τυγχάνει η πρόσληψις δακτυλογράφου ως βοηθού του κοινοτικού γραμματέως, έχον υπ' όψει ότι τα έσοδα της Κοινότητος υπερβαίνουν ήδη το ένεκατομμύριον δραχμών και ότι δέον προς ευχερεστέραν διεξαγωγήν της υπηρεσίας να πραγματοποιηθή η πρόσληψις του βοηθού δακτυλογράφου . . . Δια ταύτα. Αποφαίνεται ότι ψηφίζει παμψηφεί τον τροποποιούμενον Ο.Ε.Υ. ως εξής: [Σημείωση: Αποτελεί αντιγραφή του Ο.Ε.Υ. της απόφασης 20/1938, συμπεριλαμβανομένου και: «Εις δακτυλογράφος ως βοηθός του ειδ.(ικού) γραμματέως με μηνιαίον μισθόν δραχ. 1.200»]. «Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται». [Κ.Σ.: Ι. Γερουλάνος, προεδρεύων, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 36: «Αριθμός αποφάσεως 180/3.10.1938». «Περί τροποποιήσεως του Ο.Ε.Υ. και ειδικών υπηρεσιών». «. . εκθέτει ότι δια της. . διαταγής της Διοικήσεως Πρωτευούσης συνεστήθη η αύξησις του μισθού του Κοινοτικού Ιατρού του προβλεπομένου υπό του Ο.Ε.Υ. δι' ού προβλέπεται μισθός εκ δραχ. 500 μηνιαίως. Επίσης αναφέρει ότι προβλέπεται θέσις οδηγού του καταβρεκτήρος αυτοκινήτου δια το μέχρι Οκτωβρίου χρονικόν διάστημα . . . Αναφερόμενος εις την εκτελεσθείσαν εργασίαν υπό του αυτοκινήτου υπενθυμίζει ότι τούτο ενεργεί καθημερινώς διανομήν ποσίμου ύδατος εις τα μέρη τα ευρισκόμενα μακράν του κεντρικού αγωγού υδρεύσεως, εις τα οποία παρείχето πόσιμον ύδωρ προς δραχ. 0,70 κατά δοχείον, λόγω όμως της απολύσεως του οδηγού θέλει παύση

η διανομή προς μεγάλην δ υ σ φ ο ρ ί α ν των κατοίκων οίτινες θέλουν σ τ ε ρ η θ ή ποσίμου ύδατος . . . Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμφηφεί 1) Την αύξησιν της προβλεπομένης μισθοδοσίας από 1^{ης} Οκτωβρίου του Κοινοτικού Ιατρού εις δραχ. χιλίας (1.000) . . . , 2) Την παράτασιν της προβλεπομένης υπηρεσίας του οδηγού του καταβρεκτικού αυτοκινήτου μέχρι της 15 Μαΐου 1939 επί μηνιαία αποζημιώσει δραχ. 1.500, ούτος δε θέλει εκτελή, εκτός της συντηρήσεως του αυτοκινήτου: α) δ ι α ν ο μ ή ν ποσίμου ύδατος εις τα απομακρυσμένα του αγωγού υδρεύσεως μέρη, β) τ ο π ό τ ι σ μ α των κοινοτικών δενδροστοιχιών, γ) την διανομήν πηγαίου ύδατος εις βυτία και δ) την κ α τ ά σ β ε σ ι ν της τυχόν παρουσιασθησομένης π υ ρ κ α ῖ ά ς δια των υπό του αυτοκινήτου καταβρεκτήρος – πυροσβεστικής αντλίας παρεχομένων μέσων . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν ...». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 144: «Αριθμός αποφάσεως 14/13.2.1939». «Περί του Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας της Κοινότητος και των ειδικών ταύτης υπηρεσιών». [*Το κείμενο είναι παρόμοιο με αυτό των προηγούμενων αποφάσεων, με τους ίδιους τακτικούς υπαλλήλους, και τους έκτακτους*]. Στη σ. 409, απ. 40/23.3.40 «περί του οργανισμού εσωτερικής υπηρεσίας της Κοινότητος και των ειδικών αυτής υπηρεσιών, με όμοιες ρυθμίσεις. [Κ.Σ.: όπως, πάνω].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 129, «Αριθμός αποφάσεως 50/3.7.1941» «Περί τροποποιήσεως του Ο.Ε.Υ». [σημείωση: «ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ: Α' τμήμα Διοικητικών υπηρεσιών και προσωπικού», με «1) Γραμματέα- μηνιαία αντιμισθία δραχ. 3.500, 2) Βοηθό Γραμματέα ...δραχ. 1.400, 3) Κλητήρα δραχ.2.000. Β' τμήμα Υγειονομικής υπηρεσίας, κοινοτικός ιατρός, . . .δραχ. 1.500, κ.ά.].[Δ.Ε. όπως πιο πάνω].

[β. 29.6.1940- 14.6.1946], σ. 304, «Αριθμός αποφάσεως 2/31.8.1945», «Περί του Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας». «Συγκρότησις Υπηρεσιών: Α) Τμή-

μα διοικητικών υπηρεσιών του προσωπικού, Β) Τμήμα Υγειονομικής Υπηρεσίας, Γ) Υπηρεσία κήπων και δενδροστοιχιών, Δ) Υπηρεσία καθαριότητας».

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 257, «Αριθμός αποφάσεως 60/3.4.1947», «Περί του Οργανισμού εσωτερικής υπηρεσίας». [σημείωση: «Συγκρότησις Υπηρεσιών: 1) Τμήμα διοικητικών υπηρεσιών του προσωπικού, 2) Τμήμα υγειονομικής υπηρεσίας, 3) Υπηρεσία κήπων και δενδροστοιχιών, 4) Υπηρεσία καθαριότητας», ακολούθως, σ.257-262 αναγράφονται οι αρμοδιότητες κάθε τμήματος, ότι «Το Τμήμα Διοικητικών Υπηρεσιών και προσωπικού περιλαμβάνει. . . α) τον γραμματέα, β) μίαν βοηθόν, γ) μίαν δακτυλογράφον, δ) ένα κλητήρα, ε) μία καθαρίστρια», «Το Τμήμα Υγειονομικών υπηρεσιών. Το τμήμα τούτο σκοπόν έχει α) την παροχήν ιατρικής και μαιευτικής περιθάλψεως δωρεάν εις τους δεομένους τοιαύτης α πό ρ ο υ ς κατοίκους της Κοινότητος, β) εμβολιασμόν δωρεάν πάντων των κατοίκων της Κοινότητος, και, γ) την παρακολούθησιν της υγειονομικής καταστάσεως της Κοινότητος. Σύνθεσις Υπηρεσίας: Κοινοτικός ιατρός επί μηνιαία αρχική αντιμισθία δραχ. 2.600 . . .», κ.ά.]. [Κ.Σ. Ι. Γερουλάνος, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Ι. Δρακόπουλος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 145, «Αρ. Αποφάσεως 90/10.5.1952», «Περί του Ο.Ε.Υ.». [Σύνθεση Κ.Σ.: Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος, Γ. Τίγκελης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.259, «Αρ. Πρακτικού 30/5.12.1959, Αρ. Αποφάσεως 243», «Περί τ ρ ο π ο π ο ι ή σ ε ω ς Ο.Ε.Υ.». «Επί του τρίτου θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι αι υπηρεσιακαί ανάγκαι της Κοινότητος ως διεμορφώθησαν από του έτους 1952, ότε εγένετο η τελευταία αναμόρφωσις του Ο.Ε.Υ., μέχρι του νυν, απαιτούσι την υπό του Κ.Σ. επανεξέτασιν του θέματος και προτείνει να ληφθή σχετική απόφασις προστιθεμένης εις τας οργανικάς θέσεις υπαλλήλων της Κοινότητος, μιας θέσεως Γραφέως, ώστε να μη ευρίσκηται η υπηρεσία εν αδυναμία διεκπεραιώσεως της όλης εργασίας, ήτις κατά τα τελευταία έτη έχει σημαντικώς αυξηθή ένεκα υ π ε ρ τ ρ ι π λ α σ ι α σ μ ο ύ του

αριθμού των κ α τ ο ί κ ω ν της Κοινότητας από της τελευταίας απογραφής μέχρι σήμερα. Το Κ.Σ. . . .Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ τον Ο.Ε.Υ. της Κοινότητας ως εξής: ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Συγκρότησις Κοινοτικών Υπηρεσιών. Αι υπηρεσΐαι της Κοινότητος συγκροτούνται ως ακολούθως: α) Γραφείον Διοικητικών και Οικονομικών Υπηρεσιών, β) Γραφείον Υγειονομικής Υπηρεσίας, γ) Υπηρεσία Κήπων και Δενδροστοιχιών, δ) Υπηρεσία Καθαριότητος *..(ακολουθεί ο προσδιορισμός των αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων κάθε υπηρεσίας, και άλλες ρυθμίσεις αδειών, ωρών γραφείου, εξόδων κηδείας κλπ.)....*». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

[β.16.8.1964- 4.2.1967], σ.469, «Συνεδρίασις 4.1.1967», «Αρ.αποφάσεως 1». «Τροποποιήσις Ο.Ε.Υ. της Κοινότητος». [σημ.: «Διοικητικάί και Οικονομικάί Υπηρεσΐαι»/ δέκα γραφεία, είς κλητήρ, μία καθαρίστρια», «Υγειονομική Υπηρεσία»/ είς ιατρός παθολόγος», «Υπηρεσία Κήπων και Δενδροστοιχιών»/ είς κηπουρός», «Υπηρεσία Καθαριότητος»/τρεις οδηγοί,είς καθαριστής»]. [Κ.Σ. Αγγ. Παπακώστας, αντιπρόεδρος, Ευθ.Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Σ. Τσιλιμπάρης, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Ε. Καρανικόλα, Κ. Τσόχας, Χρ. Μασούρος και Π. Τσορός].

Τίτλος: Ε ι δ ι κ ο ί οργανισμοί εκτάκτου υπηρεσίας

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.116, «Αριθμός αποφάσεως 43/31.5.1941», «Περί του Ο.Ε.Υ. της Κοινότητος και των ε ι δ ι κ ώ ν αυτής υπηρεσιών». [Δ.Ε. όπως πιο πάνω].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 133, «Αριθμός αποφάσεως 51/3.7.1941» «Περί τροποποιήσεως του Οργανισμού των ε ι δ ι κ ώ ν υπηρεσιών της Κοινότητος». [σημ.: «Τμήμα καθαριότητος και καταβρέγματος, τμήμα συντηρήσεως δενδροστοιχιών, τμήμα θαλασσίων λουτρών» με «σύνθεσιν υπηρεσίας» κ.ά.]. [Δ.Ε. όπως πιο πάνω].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 179, «Αριθμός αποφάσεως 86/22.10.1941 «Περί του ειδικού οργανισμού εκτάκτου υπηρεσίας εισπράξεως κοινοτικών εσόδων». [Δ.Ε. όπως πιο πάνω].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 251, «Αριθμός αποφάσεως 25/5.5.1942», «Περί μερικής τροποποίησης του ειδικού οργανισμού». [Δ.Ε. όπως πιο πάνω].

B.- Προσλήψεις - ενισχύσεις - απολύσεις υπαλλήλων

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 2: «Αριθμός αποφάσεως 149/22.8.1938». «Περί διορισμού ειδικού εισπράκτορος». «...εκθέτει ότι ως γνωστόν δια της υπ' αρ.46 ε.έ. αποφάσεως επαναδιορίσθη ως ειδικός εισπράκτωρ της Κοινότητος ο Κων. Φιλίππου, δια της υπ' αρ. ...διαταγής της Διοικήσεως της Πρωτεύουσας δι' ής ενεκρίθη η ως άνω απόφασις, περιωρίσθη ο χρόνος της προσλήψεώς του μέχρι της λειτούργειας της Ταμιακής Υπηρεσίας Δήμων και Κοινοτήτων Διοικήσεως Πρωτεύουσας. Ήδη αρξαμένως της λειτουργίας της υπηρεσίας ταύτης από της 1^{ης} Αυγούστου έπαισεν η υπηρεσία του ειδικού εισπράκτορος. Εν συνεχεία αναφέρει ότι τυγχάνει απαραίτητος ο επαναδιορισμός του ειδικού εισπράκτορος δια την είσπραξιν των υπό της Κοινότητος βεβαιουμένων εσόδων δεδομένου ότι τούτο προβλέπεται και υπό του άρθρου 4 του Α.Ν. 822/1937 . . . Το Κ.Σ... Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί τον επαναδιορισμόν . . . επί ποσοστοίς 10% επί των υπ' αυτού ενεργηθησομένων εισπράξεων επί των εξής προσόδων της Κοινότητος ...(αναφέρονται) ...εγκρίνει δ' επίσης την καταβολήν του ποσού των δρχ. 200 μηνιαίως δι' οδοιπορικά έξοδα λόγω της διαμονής των περισσοτέρων των φορολογουμένων εκτός της έδρας της Κοινότητος...». [Κ.Σ.: . όπως πιο πάνω].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 74: «Αριθμός αποφάσεως 198/1.11.1938». «Περί διενεργείας διαγωνισμού προς πρόσληψιν δακτυλογράφου». [Η Διοίκηση Πρωτεύουσας ΔΕΝ ενέκρινε την 181/1938 πράξη του Κ.Σ. «περί

διορισμού δακτυλογράφου» και παράγγειλε τη διενέργεια διαγωνισμού].
[Σύνθεση Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 14.6.1946], σ.120, «Αριθμός αποφάσεως 45/31.5.1941», «Περί καταργήσεως της θέσεως του οδηγού του καταβρεκτικού αυτοκινήτου». «Ο κ.Πρόεδρος (ενν.= της Δ.Ε.) εκθέτει ότι προ ημερών επεστράφη το επιταχθέν υπό της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Αθηνών αυτοκίνητον καταβρεκτήρ - πυροσβεστική αντλία, ήδη δε τούτο δύναται να εξυπηρετήση τας ανάγκας της Κοινότητος. Ως προς την υπηρεσίαν του καταβρέγματος αύτη δεν θα καταστή δυνατόν να λειτουργήση κατά το τρέχον θέρος λόγω της περιορισμένης ποσότητος χορηγουμένης καυσίμου ύλης αφ' ενός, και, αφ'ετέρου λόγω του περιορισμού των πόρων της Κοινότητος. Δέον όθεν να περιορισθή η υπηρεσία του αυτοκινήτου εις την συντήρησιν των κοινοτικών δενδροστοιχιών και την χορήγησιν ύδατος εις τα λουτρά Αλίμου, εφ' όσον καταστή δυνατόν η λειτουργία αυτών. Δια τας υπηρεσίας ταύτας ως είναι ευνόητον δεν είναι απαραίτητος η διατήρησις οδηγού, δεδομένου ότι αι ως (ελλείπει= άνω) ανάγκαι δύνανται να εξυπηρετηθώσι δι' εκτάκτου, προσλαμβανομένου αναλόγως των παρουσιαζομένων αναγκών. Κατόπιν των ως άνω αναφερθέντων προτείνει όπως το Συμβούλιον (ορθό= η Διοικούσα Επιτροπή) αποφανθή δια την απόλυσιν του επιστρέψαντος εκ των τάξεων του Στρατού, εις άς είχε καταταγή ως εθελοντής, οδηγού Αντωνίου Π., όστις ως εξάγεται εκ του ατομικού φακέλλου, παρά τας διατάξεις του Κ.Δ.Κ.Ν., κατείχεν την θέσιν ταύτην ως καταδικασθείς δια διαπραχθείσας παρ' αυτού υπεξαιρέσεις εις φυλάκισιν ενός μηνός. Η Διοικούσα Επιτροπή . . . έχουσα υπ' όψιν ότι πράγματι αι ανάγκαι της Κοινότητος εκ της υπηρεσίας του αυτοκινήτου περιωρίσθησαν εις τρόπον ώστε να μη τυγχάνη απαραίτητος η διατήρησις μονίμου οδηγού και σκεφθείσα ότι δια τους υπό του κ. Προέδρου αναφερθέντας λόγους δέον να απόλυθη ο μέχρι τούδε οδηγός του αυτοκινήτου Α.Π. ως καταδικασθείς επί υπεξαιρέσει δια της υπ'αρ. 9259 της 30^{ης} Μαΐου 1939 αποφάσεως του Πλημμελειοδικείου Αθηνών εις ενός μηνός φυλάκισιν. Δια ταύτα. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την κατάργησιν της θέσεως του μονίμου οδηγού του αυτοκινήτου ως και την από-

λυσιν του οδηγού Α.Π. λόγω ασυμβιβάστου, ήτοι ως καταδικασθείς επί υπεξαίρεσει, και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την αναλόγως των αναγκών της Κοινότητας πρόσληψιν εκτάκτου και ημερομισθίου οδηγού, επί τω, υπό του οικείου Οργανισμού, καθορισθέντι ημερομισθίω. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται . . .». [Δ.Ε. όπως πιο πάνω].

Σχόλιο: Μάλλον σκληρή η απόφαση, εκτός αν υποκρύπτονται άλλοι λόγοι. Προφανώς δεν είχε καταδικαστεί «δια υπεξαίρεσεις», αλλά για μία υπεξαίρεση, μικρού ποσού (αφού καταδικάστηκε μόνο σε ένα μήνα φυλάκιση!) το Μάιο 1939. Αυτό όμως δεν είχε εμπόδισει την πρόσληψίν του, ούτε ο Ι. Γερουλάνος, μέλος και του Κ.Σ., είχε τότε φέρει οποιαδήποτε αντίρρηση. Από την άλλη μεριά το γεγονός ότι το 1940 κατατάχθηκε στο Στρατό, ως εθελοντής για να πολεμήσει και να υπερασπιστεί την Πατρίδα, με κίνδυνο της ζωής του, μία πράξη ηθικής και πατριωτικής αξίας ΔΕΝ φαίνεται να εκτιμήθηκε καθόλου. Ενώ, τα μέλη της Δ.Ε. που ελάμβαναν την απόφαση αυτή, ένα μήνα μετά την είσοδο/κατοχή των Γερμανών, ήταν οι υποταχθέντες που δέχτηκαν να συνεργάζονται με αυτούς, εάν δεν προθυμοποιήθηκαν προς τούτο. Μήπως η πράξη αυτή της εθελοντικής κατάταξης προς υπεράσπιση της Πατρίδας, αποτελούσε το «μειονέκτημα» του Α.Π. και γι' αυτό απολύθηκε;

Σχόλιο 2: Το κείμενο μας υπενθυμίζει ότι έγινε επίταξη αρκετών υλικών μέσων, ότι «η καύσιμος ύλη»/ πετρέλαιο που εχορηγείτο ήταν περιορισμένη, αλλά και ότι (αφού είχαμε πόλεμο) τα έσοδα της Κοινότητας θα ήταν μειωμένα.

[β. 27.1.1950- 16.11.51], σ.258, «Αρ. Αποφάσεως 21/19.1.1951», «Περί ρυθμίσεως των αποδοχών των υπαλλήλων της Κοινότητας». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια του από 16 Ιανουαρίου ε.έ. Β. Δ/τος ρυθμίζονται αι αποδοχαί των Κοινοτικών υπαλλήλων. Ειδικώς δια τας Κοινότητας τας λειτουργούσας βάσει Ο.Ε.Υ., ως (η) ημετέρα, αι αποδοχαί ορίζονται ως των Δημοτικών υπαλλήλων αναδρομικώς από 1^{ης} Ιουλίου 1950, εφ' όσον η δια την μισθοδοσία του προσωπικού δαπάνη δεν υπερβαίνει το 30% των τακτικών εσόδων . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν . . . επειδή ως εξάγεται εκ των στοιχείων του απολογισμού της χρήσεως 1948- 1949 . . . η δια την μισθοδοσίαν του προσωπικού δαπάνη ανήλθεν εις δρχ. 44.468.110 επί τακτικών εσόδων δρχ. 377.640.423,

επειδή ως εξάγεται και εκ του . . . εγγράφου του Ταμείου Δήμων και Κοινοτήτων Αθηνών επί των τακτικών εσόδων της χρήσεως 1949- 1950 εκ δραχμών 342.568.590, η δαπάνη δια την μισθοδοσίαν των υπαλλήλων ανήλθεν εις δρχ. 59.497.125, ήτοι εις ποσοστόν κατά πολύ μικρότερον του . . . προβλεπομένου, επειδή η οικονομική κατάσταση της Κοινότητος επιτρέπει τον καθορισμόν των μισθών των υπαλλήλων ως των Δημοτικών τοιούτων, και επειδή οι υπάλληλοι της Κοινότητος δ ε ν έχουσι β α θ μ ο λ ο γ ι κ ή ν κατάστασηιν ...Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί τον καθορισμόν των αποδοχών των τ α κ τ ι κ ώ ν υπαλλήλων της Κοινότητος των προβλεπομένων υπό του Ο.Ε.Υ. από 1^{ης} Ιουλίου 1950 ως αύται ερρυθμίσθησαν δια του από 15.1.1951 Β. Διατάγματος και του Α.Ν. 1538/50 και ειδικώτερον ως εξής: Α. Τσουκανέλην, γραμματέα. . . . δραχ. 1.050.000, Ο. Ρόμπου, βοηθόν . . . 700.000, Χρ. Καρμανιόλου, δακτυλογράφον . . 700.000, Κ. Λουγγήν, ιατρόν . . .900.000, Β. Τσούγκον οδηγόν...1.050.000, Κ.Κολοκοτρώνην, κλητήρα...620.000, Γ. Χανιώτην, κηπουρόν ...620.000, Διαμ. Ροϊνού, καθαρίστρια ...285.000...». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτροβίδης, Γ. Κινινής, Μ. Παπαθανόπουλος, Π.Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος].

Σχόλιο: Άρα το 1951 η Κοινότητα είχε οχτώ (8) τακτικούς υπαλλήλους.

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 53, «Αρ. Πρακτικού 13, Αποφάσεως 102/5.6.56», «Περί διορισμού του Κων. Γιαννακοπούλου ως γραφέως Β'». «Επί του ενάτου θέματος . . . ο κ. Αντιπρόεδρος εκθέτει ότι . . . δια της προσκλήσεως, δια την συμπλήρωσιν της κενής θέσεως γραφέως Β' υπεβλήθη μία και μόνη αίτησις υπό του Κων. Γιαννακοπούλου, όστις υ π ε δ ε ί χ θ η υπό του Υπουργείου Εργασίας δια της . . . διαταγής . . . Το Κ.Σ. . . . επειδή ο αιτών Κ. Γιαννακόπουλος ετοποθετήθη κατόπιν αποφάσεως του Κεντρικού Συμβουλίου Προστασίας Απολυομένων εκ των τάξεων του Στρατού, επειδή η πρόσληψις τούτου είναι υ π ο χ ρ ε ω τ ι κ ή συμφώνως τω Α.Ν. 1836/1951 . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει ομοφώνως την πρόσληψιν του Κ. Γιαννακοπούλου . . . προς συμπλήρωσιν της κενής θέσεως γραφέως Β' . . . και ανατίθησι». [Στο [β.4.8. 1958 - 4.8.1960], σ. 18, «Αρ. Πρακτικού 25/13.9.1958, Αρ. Αποφάσεως 165». «Περί διορισμού Γραμματέως», αναγράφεται ότι, μετά από επιλογή του Υπη-

ρεσιακού Συμβουλίου, εγκρίθηκε ομόφωνα ως «Γραμματέυς Β' τάξεως». [Κ.Σ. Γ. Τίγκελης, Γ.Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ.Γκούμης].

Σχόλιο: Οι αναφερόμενοι νόμοι προέβλεπαν υποχρεωτική πρόσληψη σε δημόσιες, δημοτικές κ.ά. υπηρεσίες, αυτών που είχαν τραυματιστεί, πολεμώντας το 1940-41 και στον Εμφύλιο, από την πλευρά του επίσημου στρατού.

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ. 16, «Αρ. Πρακτικού 24/8.9.1958, Αρ. Αποφάσεως 163». «Περί αυξήσεως των αποδοχών του Νομικού Συμβούλου της Κοινότητος Γεωργίου Τσαρούχα». [σημείωση: προκύπτει ότι διορίστηκε με: «. . . 2) την υπ' αρ. Φ44318/1954 απόφασιν του Υπουργείου Εργασίας περί δ ι ο ρ ι σ μ ο ύ του τοποθετηθέντος κατ'εφαρμογήν των διατάξεων του Α.Ν. 1836/1951 Γεωργίου Τσαρούχα ως δ ι κ η γ ό ρ ο υ της Κοινότητος . . .», αυξάνεται ο μηνιαίος μισθός του από δραχ. 1.200, σε 1.500. σημ. Α.Θ. Υποχρεωτική πρόσληψη με βάση τις ίδιες πιο πάνω διατάξεις. Παραιτήθηκε από το Δήμο Αλίμου, νομίζω ότι θυμάμαι καλά, το 1997 ή 1998. Προκύπτει από το φάκελο].

[β. 4.8.1958 – 4.8.1960], σ. 18, «Αρ. Πρακτικού 25, Συνεδρίασις 13^{ης} Σεπτεμβρίου 1958», «Αρ. Αποφάσεως 165», «Περί δ ι ο ρ ι σ μ ο ύ Γραμματέως». «Επί του 1^{ου} θέματος. . .ο Πρόεδρος εκθέτει ότι η Κοινότης προκειμένου να προβή εις την πλήρωσιν της κ ε ν ω θ ε ί σ η ς θέσεως του Γραμματέως της Κοινότητος, κατόπιν του επισυμβάντος θανάτου του αιμνήστου . . .Αδαμαντίου Τσουκανέλη, προέβη εις την δημοσίευσιν . . .προσκήσεως εις δύο εφημερίδας (Καθημερινή και Τα Νέα της 24.6.1958) . . .και ότι κατόπιν της προσκήσεως ταύτης υπεβλήθησαν . . .(7 + 2 αιτήσεις με τα ονόματα). . .Εν συνεχεία εκθέτει ότι υπό του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. . . προεκρίθη ομοφώνως ο εκ των υποψηφίων δια την κατάληψιν της θέσεως. . .Γιαννακόπουλος Ιωάννης του Ζαχαρίου, ως υπερέχων απάντων των συνυποψηφίων του κατά τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα. . . Το Κ.Σ. . . προκύπτει ότι ο Γιαννακόπουλος Ιωάννης . . . πτυχιούχος του Πανεπιστημίου Αθηνών, υπερέχει των λοιπών συνυποψηφίων του. . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει ομοφώνως τον διορισμόν του Ι.Γ. εις την κενήν οργανικήν θέσιν του Γραμματέως της Κοινότητος, επί

βαθμώ και μισθώ Γραμματέως Β' τάξεως, και αναθέτει». {Κ.Σ. Πρόεδρος Σ. Σπηλιόπουλος, Γ.Τίγκελης, Γ.Γκιώνης, Γ.Μαμάης, Ι.Λαμπρινίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ.Γκούμης}.

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ. 11 «Αρ. Πρακτικού(κενό)/ 10.10.1962, Αρ. Αποφάσεως 133», «Περί π ρ ο α γ ω γ ή ς του Γραμματέως της Κοινότητας». «Επί του 5^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος αναγινώσκει εις επήκοον του Κ.Σ. την εν τω υπ' αρ. 36 Πρακτικώ της 28^{ης} Σεπτεμβρίου 1962 διαλαμβανομένην γνωμοδότησιν του Υπηρεσιακού Συμβουλίου . . . έχον δε υπ' όψει ότι ο Γραμματεύς της Κοινότητος κέκτηται τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα δια την εις τον αμέσως ανώτερον βαθμόν του Γραμματέως Α' τάξεως προαγωγήν του . . . (χωρίς να αναφέρεται ως υποκείμενο το Κ.Σ.) . . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει κατά πλειοψηφίαν των έξι (6) εκ των παρόντων μελών, μ ε ι ο ψ η φ ο ύ ν τ ω ν τριών (3) ήτοι των κ.κ. Κ. Τσόχα, Γ. Τίγκελη και Β. Κριμπένη, αιτουμένων αναβολήν λήψεως αποφάσεως μέχρι π έ ρ α τ ο ς π ο ι ν ι κ ή ς υποθέσεως, όπως προαχθή ο Γραμματεύς Β' ...εις τον επόμενον βαθμόν του Γραμματέως Α' τάξεως και εν τη υπ' αυτού κατεχομένη θέσει πολλαπλής διαβαθμίσεως, δια τους ανωτέρω μνημονευθέντας λόγους, και ανατίθησι τω Προέδρω....». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Β.Κριμπένης, Γ. Γκιώνης].

Σημείωση: Είχε μονιμοποιηθεί με: βλεπ. [β. 4.8.1960- 4.8.1961], σ. 31, «Αρ. Πρακτικού 30», «Συνεδρίασις 5 Οκτωβρίου 1960», «Αρ. αποφάσεως 174», «Μονιμοποίησις Γραμματέως Κοινότητος, συμφώνως ταις διατάξεσι του άρθρου 48 του Ν. 1726/1951». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Β.Κριμπένης].

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ.72, «Πρακτικόν της 18.12.1962, Αρ. Αποφάσεως 171», «Περί χορηγήσεως κ α τ' α π ο κ ο π ή ν εξόδων κινήσεως εις τους τ α κ τ ι κ ο ύ ς υπαλλήλους». [σημ.: αναγράφεται: « . . . ο Γραμματεύς της Κοινότητος μετά των τεσσάρων (4) οργανικών υπαλλήλων αυτής, ήτοι εν συνόλω πέντε(5) Κοινοτικοί υπάλληλοι....» (χορηγούνται δρχ.300 σε καθένα).

Γ.- Ασφάλιση στο Ι.Κ.Α. - Ενισχύσεις υπαλλήλων

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 15: «Αριθμός αποφάσεως 161/22.8.1938». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν ασφαλιστρων εκτάκτου προσωπικού εις το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων». «... εκθέτει ότι δια της... εγκυκλίου διαταγής της Διοικήσεως Πρωτευούσης κοινοποιήθη ο υπ' αριθ. 1332/1938 Αναγκαστικός Νόμος περί τροποποιήσεως του άρθρου 48 παρ. 4 της περί δήμων και κοινοτήτων νομοθεσίας, δι' ού ρυθμίζεται το ζήτημα της ασφαλίσεως του προσωπικού των Δήμων και Κοινοτήτων και των Δημοσυντήρητων Ίδρυμάτων./ Δια του... του Νόμου, προβλέπεται όπως όσαι κρατήσεις ενηργήθησαν επί των ημερομισθίων των εν εδαφίω α' του νόμου τούτου διαλαμβανομένων τεχνικών και εργατών μέχρι της ισχύος του νόμου 1332/38, δέον να αποδοθώσιν εις το Ίδρυμα των Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά της κατά νόμον 6268 αντιστοίχου εισφοράς της Κοινότητος. Δεδομένου δε ότι... ενηργήθησαν κρατήσεις... Το Κ.Σ. Αποφαίνεται. Οτι εγκρίνει παμψηφεί α) την εγγραφήν πιστώσεως... , και, β) την καταβολήν εισφοράς εις το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων εκ δραχ.4.973... ποσόν όπερ αναλογεί προς τας μέχρι 15 Αυγούστου γενομένας κρατήσεις επί ημερομισθίων του εκτάκτου προσωπικού της Κοινότητος...». [Κ.Σ.: Ι. Γερουλάνος, προεδρεύων, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 7: «Αριθμός αποφάσεως 201/1.11.1938». «Περί αποδόσεως λογαριασμού επί χορηγηθείσης πιστώσεως δια την πληρωμήν ενσήμων». «... εκθέτει ότι δια της υπ' αρ. 170 αποφάσεως του Κ.Σ. ... ενεκρίθη η χορήγησις παγίας προκαταβολής... δια την προμήθειαν ενσήμων εισφοράς υπέρ του Ίδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων προέβησαν εις την αγοράν ... εξών η αναλογία της Κοινότητος, συμφώνως τη βεβαιώσει του περιφερειακού υποκαταστήματος των Αθηνών του ΙΚΑ ανέρχεται εις το ποσόν των δραχμών ... Η επικόλλησις των ενσήμων εις τα οικεία βιβλία α εγένετο συμφώνως τη σχετική διαταγή... Το Κ.Σ... εγκρίνει τον αποδιδόμενον λογαριασμόν... και ανατίθησι...». [Κ.Σ. όπως πιο πάνω].

[β. 29.6.1940- 24.8.1941 και 31.8.1945- 14.6.1946], σ. 110, «Αριθμός αποφάσεως 37/26.4.1941 (= λίγες ώρες πριν από την είσοδο των Γερμανών στην Αθήνα την 27.4.1941), «Περί καταβολής δύο μισθών εις τους κοινοτικούς υπαλλήλους». «το εις το Ταμείον απομένον χρηματικόν υπόλοιπον εν ισχυθέν εν σχέσει δια της Κρατικής επιχορηγήσεως . . .». [Δ.Ε. όπως πιο πάνω].

Σχόλιο: Το κράτος ΔΕΝ έδινε κρατικές επιχορηγήσεις στους ΟΤΑ. Είναι βέβαιο ότι εννοείται η «απόδοση» από το Δημόσιο στους ΟΤΑ, των νόμιμων ποσοστών των φόρων που είχαν εισπραχθεί από αυτό, για λογαριασμό τους. Κρατικές επιχορηγήσεις θεσπίστηκαν, πρώτη φορά, με Ν. το 1962.

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 150, «Αριθ. Αποφάσεως 50/10.3.1949», «Περί ασφαλίσεως των Κοινοτικών υπαλλήλων εις τον παρά τω Τ.Α.Δ. Κ.Υ. συσταθέντα κλάδον ασθενείας». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια του υπ' αρ. 796/1948 Α.Ν. περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των «περί συντάξεων των Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων ισχυουσών διατάξεων», συνεστήθη παρά τω Τ.Α.Δ.Κ.Υ. κλάδος ασφαλίσεως δια την περίπτωσιν επελεύσεως ασθενείας. Εις εκτέλεσιν του νόμου τούτου εξεδόθη το από 13.12.1948 Διάταγμα «Περί λειτουργίας του παρά τω Τ.Α.Δ.Κ.Υ. κλάδου ασθενείας, ως λεπτομερώς αναγράφονται τα της λειτουργίας του κλάδου, της εισφοράς των ασφαλισμένων, της εισφοράς των Δήμων και Κοινοτήτων κλπ. Κατόπιν τούτου το Τ.Α.Δ.Κ.Υ. δια του . . . εγγράφου του αιτεί την καταβολήν της αναλογούσης εισφοράς δια το από 15.1.49 έως 30.6.1949 διάστημα ήτοι προς τα 5 ½ δωδέκατα των μηνιαίων αποδοχών . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις το Ταμείον Ασφαλίσεως Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του ποσού των δραχ. 1.240.250 ως εισφοράν της Κοινότητος δια τον παρ' αυτώ συνταχθέντα (ορθό: συσταθέντα) κλάδον ασθενείας . . . εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν ... ανατίθησιν τω κ. Πρόεδρω την περαιτέρω ενέργειαν....». [Κ.Σ. Π.Πικρός, πρόεδρος, Θ.Φυτάλης, Ι.Γερουλάνος, Δ.Κουτροβίδας, Π.Τσορός, Κ.Τσόχας].

Σχόλιο: Είναι η πρώτη φορά που οι τακτικοί υπάλληλοι ασφαρίζονται στον κλάδο ασθενείας. Όχι οι έκτακτοι, ως αποκαλούνταν, εργαζόμενοι που πληρώ-

νονταν με ημερομίσθιο. Μέχρι την απόφαση αυτή, έχουν υπάρξει πολλές αποφάσεις του Κ.Σ. για οικονομική ενίσχυση υπαλλήλων, για την αιτία αυτή.

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 175, «Αριθ. Αποφάσεως 72/21.4.1949», «Περί καταβολής δώρου επί ταις εορταίς του Πάσχα». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . διαταγής του Υπουργείου Εσωτερικών ενεκρίθη η καταβολή δώρου, ίσου προς τας αποδοχάς ενός 15ημέρου εις τους εν τη Κοινότητι υπηρετούντας τακτικούς και εκτάκτους υπαλλήλους επί ταις εορταίς του Πάσχα ως και η καταβολή τοιούτου εις τους Δημάρχους και Προέδρους Κοινοτήτων ίσου προς το ήμισυ του ποσού όπερ καταβάλλεται αυτοίς κατά μήνα δι' έξοδα παραστάσεως . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφάινεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν 1) εις τους τακτικούς και εκτάκτους υπαλλήλους της Κοινότητος δώρου επ' ευκαιρία των εορτών του Πάσχα, ίσου προς αποδοχάς ενός 15ημέρου (βασικού μισθού και επιδομάτων πολυετούς υπηρεσίας και οικογενειακών βαρών) . . . 2) την καταβολήν εξόδων παραστάσεως ενός 15ημέρου εις τον κ. Πρόεδρον. . . 3) την καταβολήν εις τον ιατρόν Ι. Παπαϊωάννου δώρου ίσου προς 15 ημερομίσθια . . . και ανατίθησι . . .». [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ.Φυτάλης, Ι.Γερούλιανος, Δ.Κουτροβίδας, Π. Τσορός, Κ.Τσόχας].

Σχόλιο: Είναι η πρώτη φορά που καθιερώνεται (έστω και αν δεν αναγράφεται ρητά) η καταβολή δώρου εορτών στους υπαλλήλους (όχι στους λοιπούς χειρωνακτικά εργαζόμενους). Μέχρι αυτή, υπάρχουν πολλές αποφάσεις του Κ.Σ., που κατά καιρούς (όχι μόνο στις Γιορτές) έδινε «οικονομική ενίσχυση» στους υπαλλήλους, για να ανταπεξέλθουν στις ανάγκες τους.

Δ.-Συγκρότηση ειδικού συνεργείου για υπερωριακή εργασία

[β. 14.6.1946–6.8.1947], σ.109, «Αριθμός αποφάσεως 181/7.10.1946», «Περί συγκροτήσεως συνεργείου εκ των μονίμων υπαλλήλων της Κοινότητος». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι, λόγω της κατ' οχλής, της επί τριετίαν συγχωνεύσεως της Κοινότητος εις τον Δήμον Παλαιού Φαλήρου και τον περιωρισμέ-

νον αριθμόν των υπαλλήλων των γραφείων υπάρχουσι μεγάλοι καθυστερήσεις εις την εν γένει υπηρεσίαν των γραφείων και συγκεκριμένως εις την ενημέρωσιν του δημοτολογίου, των φορολογικών στοιχείων και καταλόγων και η (ορθό: την) τακτοποίησις του Αρχείου κατά τρόπον επιτρέποντα την ευχερή εύρεσιν των εγγράφων από της συστάσεως της Κοινότητος. Εκτός τούτου, λόγω της ικανοποιητικής αυξήσεως των εσόδων της Κοινότητος το δ ι α θ έ σ ι - μ ο ν ποσόν α ν ε ρ χ ό μ ε ν ο ν εις 35 εκατομμύρια δραχμών, θέλει διατεθή δι' εκτέλεσιν διαφόρων έργων, δι' ήν θέλει απαιτηθή πρόσθετος εργασία./ Ως είναι ευνόητον αι εργασίαι αύται δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθώσι κατά τας εργασίμους ώρας υπό του Γραμματέως και της Δακτυλογράφου, των μόνων υπαλλήλων των γραφείων οίτινες μετά λίαν επίμοχθον εργασίαν επιτυγχάνουν την διεκπεραίωσιν της τρεχούσης εργασίας και την εξυπηρέτησιν των κατοίκων, δι' ό δέον να απασχοληθώσι ούτοι και κατά τας απογευματινάς ώρας επί τ ρ ί ω ρ ο ν τουλάχιστον, συγκροτούντες σ υ ν ε ρ γ ε ί ο ν ε ρ γ α - σ ί α ς κατά τας μ η εργασίμους ώρας . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν ότι πράγματι είναι απολύτως αδύνατος η διεκπεραίωσις της όλης εργασίας υπό των Γραμματέως και Δακτυλογράφου, των μόνων υπαλλήλων της Κοινότητος, ήτις κατά το τρέχον οικονομικόν έτος θα πραγματοποιήση έ σ ο δ α πλέον των ε κ α - τ ό ν εκατομμυρίων δραχμών, επειδή προς τούτο δέον ούτοι να απασχοληθώσι και κατά τας μ η εργασίμους ώρας, επειδή δ ε ν είναι προς το παρόν εφικτή η πρόσληψις ενός βοηθού του γραμματέως προς κατανομήν των υπ' αυτού και της δακτυλογράφου εκτελουμένων εργασιών και επειδή η οικονομική κατάστασις της Κοινότητος επιτρέπει την καταβολήν προσθέτου αμοιβής δια τας πραγματοποιηθησομένας υπηρεσίας. Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί από της 1^{ης} Οκτωβρίου (ελλείπει: 1946) και μέχρι της 31^{ης} Μαρτίου 1947, οι εκ των υπαλλήλων της Κοινότητος Αδ. Τσουκανέλης, γραμματεύς, και Ουρανία Ρόμπου, δακτυλογράφος, εργάζονται και κατά τας μ η εργασίμους ώρας και επί τρίωρον καθ' εκάστην, προς τακτοποίησιν του αρχείου, συμπλήρωσιν του δημοτολογίου, κατάρτισιν των φορολογικών καταλόγων εράνου, καθαριότητος κλπ., συμπλήρωσιν των φορολογικών στοιχείων των φορολογουμένων κλπ. Δια την π ρ ό σ θ ε τ ο ν υπηρεσίαν ταύτην καθορίζεται ως α π ο ζ η μ ί ω σ ι ς το 1/60 του βασικού μισθού με κατώτατον όριον το ποσό των δραχ. τριών χιλιάδων ημερησίως καταβλητέας εις το τέλος εκά-

στου μηνός . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν ...». [Κ.Σ. Προεδρεύων Ιω. Γερουλάνος, Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Δ. Σταματόπουλος, Α. Λέκκας].

Ενοικίαση και εξοπλισμός Κοινοτικού καταστήματος

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 235: «Αριθ. αποφάσεως 10/17.1.1938, «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την ενοικίασιν οικήματος δια Κοινοτικών Καταστήμα». «. . . εκθέτει ότι την 31^ην ερχομένου μηνός Μαρτίου λήγει η μίσθωσις του κοινοτικού καταστήματος και ότι δέον να ενεργηθή μειοδοτικός διαγωνισμός δια την μίσθωσιν τοιούτου. . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν ότι δέον να ενεργηθή μειοδοτικός διαγωνισμός δια την ενοικίασιν καταλλήλου οικήματος . . . λόγω δε της λειτουργίας εν αυτώ του ταχυδρομικού γραφείου και του κοινοτικού ιατρείου δέον να αποτελήται από τέσσερα (4) τουλάχιστον κύρια δωμάτια κλπ. χρειώδη. Δια ταύτα. Αποφαίνεται. . . Το Κ.Σ. Καλαμακίου διακηρύττει ότι: Εκτίθεται εις μειοδοτικόν διαγωνισμόν η ενοικίασις οικήματος . . . υπό τους κάτωθι όρους: 1^{ον}: Το οίκημα δέον να αποτελήται εκ τεσσάρων τουλάχιστον δωματίων, μιας αποθήκης ή μαγειρείου κλπ. χρειωδών. 2^{ον}: Να κείται εις κεντρικήν θέσιν μεταξύ των οδών Βασ. Σοφίας, λεωφόρου Λογοθετοπούλου, Θουκυδίδου και Αφροδίτης. 3^{ον}: Το ενοίκιον να μη υπερβαίνη τας 15.000 δραχ. ετησίως. 4^{ον}: Η μίσθωσις έσεται τριετής με δικαίωμα της Κοινότητος παρατάσεως της μισθώσεως επί έν εισέτι έτος. 5^{ον}: Το ενοίκιον θα καταβάλληται κατά μήνα προκαταβολικώς. 6^{ον}: Η καταλληλότης του οικήματος υπόκειται εις την κρίσιν του Κ.Σ. 7^{ον}: Τα συμβολαιογραφικά έξοδα και φόροι παντός είδους και πάσα αναγκαία κατά την κρίσιν του Κ.Σ. επισκευή θα βαρύνη τον ιδιοκτήτην. 8^{ον}: Ο ιδιοκτήτης επιβαρύνεται επίσης με πάσας τας δαπάνας της δημοπρασίας ήτοι κηρύκεια, έξοδα δημοσιεύσεως κλπ. . . (και άλλοι όροι τυπικοί). . .». [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 256: «Αριθμός αποφάσεως 24/19.2.1938, Περί εγκρίσεως πρακτικού δημοπρασίας ενοικιάσεως οικήματος δια κοινοτικών κα-

τάστημα». « . . . Αποφαίνεται παμφηφεί ότι εγκρίνει. . . και ανακηρύσσει τελευταίον μειοδότην τον Πέτρον Αθανασίου δια την επί μίαν τετραετίαν ενοικίασιν του ά ν ω ορόφου της επί της οδού Παδελοπούλου οικίας του, συγκειμένης εκ τεσσάρων δωματίων, ενός προθαλάμου και μίας συγκοινωνούσης αποθήκης, αντί ετησίου μισθώματος δραχ. 14.400 ή δραχ.1.200 μηνιαίως . . . »». (Κ.Σ.:Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι.Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: Η οδός Παδελοπούλου, έχει μετονομαστεί και είναι η Μεγίστης.

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 342, «Αριθ. Αποφάσεως 212/16.11.1949», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν ε ν ο ι κ ί ω ν του Κοινοτικού καταστήματος». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι από της 25^{ης} Σεπτεμβρίου 1945, ε γ κ α τ ε σ τ ά θ η σ α ν τα κοινοτικά γραφεία εις το, υπό του τότε Αγγλου Φρουράρχου, παραχωρηθέν οίκημα του ε χ θ ρ ι κ ο ύ υ π η κ ό ο υ Γ. Σλαγδενχάουφεν, όπερ διατελεί υπό την μ ε σ ε γ γ ύ η σ ι ν του Ελληνικού Δημοσίου. Δια . . . διαταγής του Υπουργείου Οικονομικών, καθωρίσθη η α π ο ζ η μ ί ω σ ι ς της χρήσεως, χ α ρ α κ τ η ρ ι σ θ ε ί σ η ς ως α υ θ α ι ρ έ τ ο υ εις το ποσόν των δραχ. 34.355.000 δια το μέχρι 30 Ιουνίου 1949 διάστημα κατόπιν ό μ ω ς σχετικής αναφοράς της Κοινότητος δι' ής υπεβάλλοντο παράπονα δια το υπερβολικόν ε ν ο ί κ ι ο ν αφ' ενός και αφ' ετέρου δια τον άδικον χαρακτηρισμόν της α υ θ α ι ρ έ τ ο υ χρήσεως, ετροποποιήθη η αναφερθείσα διαταγή δια της . . . αποφάσεως δι' ής καθωρίσθη το ενοίκιον δια το από 25 Σεπτεμβρίου 1945 μέχρι 31 Οκτωβρίου 1949 χρονικόν διάστημα εις δραχ. 7.350.000, δια δε της . . . ομοίας από 1^η Νοεμβρίου το μ η ν ι α ί ο ν μίσθωμα εις δραχ. 150.000 . . . Το Κ.Σ. . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει ομοφώνως την καταβολήν εις το Δημόσιον Ταμείον Φαλήρου του ποσού των δραχ. 6.750.000 . . . δι' οφειλόμενα ενοίκια από 25 Σεπτεμβρίου 1945 μέχρι 30 Ιουνίου 1949 ήτοι δια 45 μήνας προς δραχ. 150.000 κατά μήνα, ως και την από 1^{ης} Ιουλίου ε.έ. και εφ' εξής καταβολήν ως ενοικίου του ποσού των δραχ. 150.000 μηνιαίως . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω . . . »». [Κ.Σ. Δ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτροβίδας, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος, απών Γ. Κινινής].

Σχόλιο: Συνομολογείται ότι την 25.9.1945, ένα έτος μετά την απελευθέρωση και την εγκατάσταση της Ελληνικής Κυβέρνησης, και όσα ακολούθη-

σαν, ο Άγγλος φρούραρχος, παραχώρησε στην Κοινότητα τη χρήση και της επέτρεψε να εγκατασταθεί στο κτίριο της Αριστοτέλους 53, που είχε τεθεί σε μεσεγγύηση από και υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου! (κι αργότερα δημεύτηκε από αυτό). ΟΧΙ το Υπουργείο Οικονομικών της Ελλάδας ή/και η Διεύθυνση Δημοσίων Κτημάτων ή όποια άλλη αρμόδια! «Ελευθερία ανάπηρη πάλι σου τάζουν» (Μιχάλης Κατσαρός, «Κατά Σαδδουκαίων»).

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 479, «Αρ. Αποφάσεως 191/24.10.1951», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν εν οικίωv Κοιν. Καταστήματος». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . εγγράφου του, ο Οικονομικός Έφορος Παλ. Φαλήρου, αιτεί την καταβολήν των οφειλωμένων ενοικίων του οικήματος του χρησιμοποιουμένου δια γραφεία της Κοινότητος, όπερ ανήκεν εις τον Γερμανόν Γουσταύον Σλαγδενχάουφεν, τελεί υπό την μεσεγγύησιν του Ελληνικού Δημοσίου. Το ενοίκιον δι' . . . αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών ωρίσθη από 1^{ης} Νοεμβρίου 1949 εις δραχ. 150.000 μηνιαίως . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον Οικονομικόν Εφορον Π.Φ. των ενοικίων της μεσεγγυημένης οικίας του Γερμανού Γουσταύου Σλαγδενχάουφεν της χρησιμοποιουμένης δια τα γραφεία της Κοινότητος από 1^{ης} Ιουλίου και μέχρι της λήξεως του οικ. έτους προς δραχ. 150.000 . . . εγκρίνει δε προς τούτο σχετικήν πίστωσιν». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Σχόλια: 1) Στην επίσημη έκδοση του Δήμου μας, «Αλιμος, Όψεις της Ιστορίας . . .», 2018, σ.215 αναγράφεται: «Τα κοινοτικά γραφεία είχαν μεταφερθεί . . . για να καταλήξουν στην έπαυλη του στρατηγού Νικ. Κοσίντα στην οδό Αριστοτέλους 53. Ο στρατηγός είχε πουλήσει το σπίτι εκείνο στο Γερμανό Γ. Γκρώμαν. Αργότερα αποκαλύφθηκε ότι ο νέος ιδιοκτήτης ασκούσε κατασκοπεία υπέρ των Ναζί στη διάρκεια της Κατοχής. Έτσι, το σπίτι δημεύτηκε και περιήλθε στην κυριότητα του Δημοσίου...». Το αφήγημα αυτό είναι ΠΛΗΡΩΣ ΕΣΦΑΛΜΕΝΟ. Ο Ν. Κοσίντας ΔΕΝ πούλησε στο Γ. Γκρώμαν, ΑΛΛΑ στον Γουσταύο Σλαγδεχάουφεν, ο οποίος πράγματι ήταν κατάσκοπος, καταδικάστηκε και δημεύτηκε το οίκημά του αυτό. Ο Γκρώμαν και κάποια από τα παιδιά του, ήταν εμφανείς συνεργάτες των Κατακτητών Ναζί, και το διατυμπάνιζαν.

Δεν ήταν μυστικοί κατάσκοποι. 2) ο Γ. Σμαράγδης στο «Καλαμάκι», 1988, στο κεφ. «Κοινοτικά Γραφεία», σ. 58, γράφει: «Το σημερινό διόροφο οίκημα ήταν ιδιοκτησία του Στρατηγού Νικολάου Κοσίντα, που τό 'χτισε με μεράκι, μα το πούλησε αργότερα σε Γερμανό, που αποκαλύφθηκε κατάσκοπος των Χιτλερικών στον πόλεμο του '40 και έτσι με την κατοπινή κατάδική του, το σπίτι δημεύθηκε και περιήλθε στο Δημόσιο. Σήμερα το Δημαρχείο ανήκει στο Δήμο μετά από αγορά του από το Δημόσιο, σε τίμημα σχεδόν συμβολικό, αφού είχε επεκταθεί ...», 3) Ουμάμαι καλά, ότι το συμβόλαιο αγοράς υπογράφηκε από τον Παύλο Τζιβανίδη, μετά τις δημοτικές εκλογές των 17 και 24.10.1982, και πριν την 31.12.1982 που παρέδωσε λόγω λήξης της θητείας του, δηλαδή πριν την εγκατάσταση την 1.1.1983, της διοίκησης του Δημάρχου Βασίλη Ξένου- Γαβριέλη.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 14.6.1946], σ. 331, «Αριθμός αποφάσεως 23/3.10.1945 «Περί πιστώσεως δια την εγκατάστασιν τηλεφώνου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια την εξυπηρέτησιν των διαφόρων αναγκών της Κοινότητος, είναι απαραίτητος η εγκατάστασις εις τα γραφεία αυτής τηλεφώνου, όπερ και κατά το παρελθόν ήτο εγκατεστημένον. .. Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν... του ποσού των δρχ. εννέα χιλιάδων (9.000). .. εις την Ανώνυμον Ελληνικήν Τηλεφωνικήν Εταιρίαν δια δαπάνας εγκαταστάσεως τηλεφώνου εις τα γραφεία της Κοινότητος και ανατίθησι . . .». [Κ.Σ.: Πρόεδρος Γ. Τσάκαλος, Σ. Σπηλιόπουλος, Ι. Γερουλάνος, Ν. Νόνης, Δ. Σταματόπουλος, Γ. Τίγγελης].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ.93, «Αρ. Αποφάσεως 226/15.12.1947». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την καταβολήν δικαιωμάτων συνδέσεως τηλεφώνου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι προς εγκατάστασιν τηλεφώνου των γραφείων της Κοινότητος, άτινα στερούνται τοιούτου από της επανασυστάσεως ταύτης, η Τηλεφωνική Εταιρεία . . .δραχ. 255.000 . . . Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν . . .των 255.000 δρχ.

δί' αξίαν της τηλεφωνικής συνδέσεως των κοινοτικών γραφείων...». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, Π. Πικρός, Ι. Γερουλάνος, Ηλ. Αντωνόπουλος, Ν. Κριμπένης, απών Μ.Λεγάκης].

Σχόλιο: Καμία αναφορά γιατί δεν έγινε σύνδεση με την αποφ. 23/1945.

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 218, «Αρ. Αποφάσεως 68/15.5.1954», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προμήθειαν ενός χρηματοκιβωτίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ... ο Κοινοτικός Γραμματεύς εκτελεί συν τοις άλλοις και την υπηρεσίαν του Γενικού Ταμίου των θαλασσίων λουτρών, συγκεντρώων καθημερινώς τας εισπράξεις αυτών, άς δις της εβδομάδος καταθέτει εις τον Κοινοτικόν Ταμίαν. Επειδή τα εις χείρας του συγκεντρούμενα ποσά ανέρχονται εις λίαν σεβαστόν αριθμόν και επειδή η Κοινότης στερείται καταλλήλου επίπλου προς διαφύλαξιν τούτων, ητήσατο όπως παρασχεθώσι αυτώ τα μέσα ασφαλείας των χρημάτων τούτων και συγκεκριμένως η προμήθεια καταλλήλου χρηματοκιβωτίου, εις ό να ασφαλισθώσι και το εμπιστευτικόν αρχείον, τα εισιτήρια των λουτρών, τα ένσημα του ΙΚΑ κλπ. Προς τον σκοπόν τούτον ητήσατο προσφοράν εκ μέρους του εν Πειραιεί ειδικού εργοστασίου Εμμ. Παγκάλου όπερ προσφέρει τέσσαρα μεγέθη χρηματοκιβωτίων εξών το μικρότερον διαστάσεων 0,50X 0,40 X 0,40 αντί δραχ. 2.800.- Επίσης επεδόθη και ετέρα 1 προσφορά υπό του Κων. Τσαραμίρη, όστις προσφέρει έν Γερμανικόν τοιούτον μεταχειρισμένον ευρισκόμενον εν άρίστη καταστάσει διαστάσεων 0,65 X 0,55 X 0,50 και εντός δρυίνου ερμαρίου αντί δραχ. 2.800 Το Κ.Σ. . . . επειδή το προσφερόμενον υπό του κ. Κ. Τσαραμίρη κρίνεται ως καταλληλότερον, αφ' ενός λόγω του μεγέθους και αφ' ετέρου λόγω του προσφερομένου μετ' αυτού δρυίνου ερμαρίου όπερ δύναται να χρησιμοποιηθή κεχωρισμένως ως αρχειοθήκη. Αποφάινεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την προμήθειαν του υπό του κ. Κ. Τσαραμίρη προσφερομένου χρηματοκιβωτίου, προς ασφάλισιν υπό του Γενικού Ταμίου των εισπράξεων των θαλασσίων λουτρών αξίας δραχ. 2.800, εγκρίνει δε ...ισόποσον πίστωσιν ... και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ.Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α.Πιζάνης, Γ.Γκιώνης, Η.Αντωνόπουλος].

[β.4.8. 1958- 4.8.1960], σ. 20, «Αρ. Πρακτικού 26/4.10.1958, Αρ. Αποφάσεως 167». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την επισκευήν του Κοινοτικού καταστήματος». «Επί του δευτέρου θέματος. . . ο κ. Πρόεδρος τονίζει την ανάγκην επισκευής του κοινοτικού καταστήματος, το οποίον ε υ ρ ί σ κ ε τ α ι εις κατάστασιν ο υ χ ί ε υ χ ά ρ ι σ τ ο ν εξ επόψεως εμφανίσεως και πληρώσεως των απαιτήσεων της εν αυτώ διεξαγομένης υπηρεσίας . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται, εγκρίνει παμψηφεί την διενέργειαν γ ε ν ι κ ή ς επισκευής του κοινοτικού καταστήματος κατά τα προρρηθέντα . . . και ανατίθησι....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ.Τίγκελης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ.Μαμάης, Γ.Γκιώνης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ.Γκούμης].

Σημείωση: Στο περιθώριο του βιβλίου γράφεται: «Α π ε ρ ρ ί φ θ η».

Σχόλιο: Δεν γνωρίζουμε το λόγο για τον οποίο «απερρίφθη». Ενδεχομένως η Κεντρική εξουσία (Ελληνικό δημόσιο) να μη την ενέκρινε, φοβούμενη ότι με τη «γενική επισκευή» από την Κοινότητα, θα αποκτούνταν ισχυρισμοί για δικαιώματα κυριότητας αυτής, σε βάρος του Δημοσίου, ή, ίσως δικαιώματα προτεραιότητας στην απόκτησή του από την ίδια, όπως κι έγινε (βλ.πιο πάνω). Επίσης, ίσως, έκρινε με βάση τη γενική αρχή ότι ο «εκμισθωτής» ευθύνεται για τις επισκευές. Αλλά, εκμισθωτής στην προκειμένη περίπτωση ήταν το ίδιο το Δημόσιο !, το οποίο δεν προκύπτει να συναίνεσε ή επιχορήγησε γι' αυτές !

[β.4.8. 1958- 4.8.1960], σ. 21, «Αρ. Πρακτικού 26/4.10.1958, Αρ. Αποφάσεως 172», χωρίς θέμα. «Επί του εβδόμου θέματος . . . ο Πρόεδρος, έχων υπ' όψει, ότι η έγκρισις της προϊσταμένης αρχής επί των αποφάσεων του Κ.Σ. περί εξοφλήσεως των λ ο γ α ρ ι α σ μ ώ ν τηλεφώνων καθυστερεί, το τοιούτον δε, παραίτιον γίνεται ανωμαλίας εν τη διεκπεραίώσει της υπηρεσίας της Κοινότητος, με αποτέλεσμα τον κίνδυνον δ ι α κ ο π ή ς της τηλεφωνικής επικοινωνίας του Κοινοτικού καταστήματος, παρακαλεί όπως τ ο υ λ ο ι π ο ύ ε ξ ο φ λ ο ύ ν τ α ι οι προρρηθέντες λογαριασμοί κατ' απόφασιν εκτάκτου Κ.Σ....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ.Μαμάης, Γ. Γκιώνης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ.Γκούμης].

Σχόλιο: 1) Από τα ερευνώμενα βιβλία προκύπτει ότι όλα τα προηγούμενα χρόνια, για την πληρωμή των μηνιαίων λογαριασμών τηλεφώνων, ηλεκτρικού ρεύματος, νερού ύδρευσης κλπ. έχουν ληφθεί εκατοντάδες αποφάσεις του Κ.Σ. 2) Στο περιθώριο ΔΕΝ αναγράφεται εάν εγκρίθηκε ή απορρίφθηκε.

Σημείωση: Παρ' όλα αυτά, στο [β.4.8.1958- 4.8.1960], σ. 46, ένα μήνα μετά, «Αρ. Πρ/κού 29/10.11.1958, Αρ.Αποφ. 199», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμή συνδρομής τηλεφώνων». Στο περιθώριο γράφεται: «Ενεκρίθη».

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 227, «Συνεδρίασις 4.8.1965», χωρίς απόφαση. «Επί του εγγραφέντος ως 7^{ου} θέματος ... αφορώντος εις την ενοικίασιον οικήματος δια την εγκατάστασιν των Γραφείων της Κοινότητος, συγκροτείται Επιτροπή υπό των κ.κ. Γ. Σμαράγδη, Κ. Μαλτέζου, Ιω. Γιαννακοπούλου, ίνα διερευνήση πάσαν ενδεχομένην δυνατήν λύσιν του θέματος και εισηγηθή εις την προσεχή συνεδρίασιν εις το Κοινοτικό Συμβούλιον». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Σ. Σπηλιόπουλος, Π. Κερασιώτης, Α. Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης, Σ.Τσιλιμπάρης].

Σημείωση: Από το [β. 16.8.1964- 13.12.1967], σ. 7, «Συνεδρίασις 4.8.1965», αναγράφεται τίτλος: «7) Λήψις αποφάσεως επί του θέματος ενοικιάσεως οικήματος δια την εγκατάστασιν των Γραφείων της Κοινότητος».

Σχόλιο: Δεν αναγράφεται η αιτία ή η αφορμή για την ανάγκη λήψης της απόφασης αυτής, ενώ η Κοινότητα είχε εγκατασταθεί στο οίκημα της Αριστοτέλους 53. Δεν γνωρίζουμε τα πιο πάνω, διότι δεν διατυπώθηκε απόφαση, επειδή τότε, υπήρχε η αντίληψη ότι, οι αναβλητικές αποφάσεις, δεν είναι «αποφάσεις». Εικάζεται, ή λογική εξήγηση μπορεί να είναι ότι, ίσως, το Ελληνικό Δημόσιο, ασκούσε «πίεση» για απόδοση της χρήσης του ήδη μισθωμένου οικήματος αυτού, χωρίς τούτο να αποτυπώνεται στην απόφαση. Ίσως προκύπτει από άλλα έγγραφα του Αρχείου του Δήμου, που δεν έχουν δημοσιοποιηθεί.

Σημείωση: Για την απόκτηση χώρου προς ΑΝΕΓΕΡΣΗ Κοινοτικού Καταστήματος, βλ. στο παρόν κεφ. «Διανοίξεις μεγάλων Λεωφόρων ...Λεωφόρος Αλίμου», σ.409. [β. 16.8.1964- 4.2.1967] σ.374 «Συνεδρίασις 5.3.1965, Αρ. Αποφάσεως 56», «Τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου δια καθορισμού

του κοινοχρήστου χώρου παρά την διασταύρωσιν της Λ. Β.Γεωργίου Β' και Αθηνών- Αλίμου, ως χώρου ανεγέρσεως του κοινοτικού κατ/τος Καλαμακίου».

Κοινοτική ιατρική πρόνοια

Εισαγωγή: Από τα ερευνώμενα βιβλία προκύπτει ότι η Κοινότητα, πάντοτε προσλάμβανε γιατρό ώστε, είτε στο Κοινοτικό Ιατρείο (που ήταν εγκατεστημένο στα Κοινοτικά γραφεία, όπως και το Ταχυδρομείο/ Τηλεγραφείο), είτε με επισκέψεις σε σπίτια, εξέταζε και περιέθαλπε τους άπορους δημότες. Εκτιμώ ότι υπήρχε προθυμία των γιατρών για την ανάληψη της αρμοδιότητας και της ευθύνης, αν και εκτιμώ ότι ο μισθός τους, δεν ήταν επαρκής. [Α.Θ. Στη νήσο Κέα ο μισθός του «Δημοϊατρού» ήταν υπεδιπλάσιος από την αντιμισθία του δημάρχου (βλ. Στεφ. Λέπουρας, Ιστορία. . .νήσου Κέας, τόμος 1, σ. 15).

Για το Καλαμάκι

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 235: «Αριθ. αποφάσεως 10/17.1.1938, «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την ενοικίασιν οικήματος δια Κοινοτικόν Κατάστημα». «. . .εκθέτει ότι την 31^{ην} ερχομένου μηνός Μαρτίου λήγει η μίσθωσις του κοινοτικού καταστήματος και ότι δέον να ενεργηθή μειοδοτικός διαγωνισμός δια την μίσθωσιν τοιούτου. . .Το Κ.Σ. . . σκεφθέν ότι δέον να ενεργηθή μειοδοτικός διαγωνισμός δια την ενοικίασιν καταλλήλου οικήματος . . . λόγω δε της λειτουργίας εν αυτώ του ταχυδρομικού γραφείου και του κοινοτικού ιατρείου δέον να αποτελήται από τέσσερα (4) τουλάχιστον κύρια δωμάτια κλπ. χρειώδη. Δια ταύτα. Αποφαίνεται. . .» (βλέπετε τη συνέχεια της ίδιας απόφασης, στο κεφ. «Ενοικίαση και εξοπλισμός Κοινοτικού καταστήματος», πριν λίγες σελίδες).

[β. 16.8.1964- 13.12.1967], σ.184 «Πρακτικόν – Συνεδρίασις 4.3.1967» (περιθώριο σελίδας, 88), μετά την εξάντληση των θεμάτων Η.Δ.: «Προτάσει της κοιν. συμβούλου κ. Ελ. Καρανικόλα, Αποφασίζεται εκτάκτως εν ομο-

φωνία των μελών του Κ.Σ., η υποβολή εντόνου τηλεγραφικής διαμαρτυρίας προς τον Πρόεδρον της Βουλής δια την κατάργησιν του ιατρείου Π.Ι.Κ.Π.Α. Καλαμακίου, και συγκροτείται Επιτροπή εκ των α) Προέδρου, β) Κ. Τσόχα, γ) Π. Τζιβανίδη, δ) Κων. Μαλτέζου και ε) Ελ. Καρανικόλα, ίνα επισκεφθή προς τον σκοπόν ματαιώσεως της κατάργήσεως του εν θέματι ιατρείου, τους 1) Υπουργόν Κοινωνικής Προνοίας και β) Αρχηγούς των εν τη Βουλή κομμάτων». [Κ.Σ. Αγγ. Παπακώστας, αντιπρόεδρος, Β. Κατσης, Κ. Πυλαρινός, Ευστρ.Τσαμπαρλής, Π. Τζιβανίδης, Ελ. Καρανικόλα, Κ. Τσόχας, Ελ. Σκορδίλης, Κ. Μαλτέζος, Π. Καλλιγέρης.

Για το Άνω Καλαμάκι

Εισαγωγή: Γ.Σμαράγδης,σ.58: «Για αρκετά χρόνια στο Κοιν.Κατάστημα συστεγαζόταν ΚΑΙ το Κοινोट. Ιατρείο. Στο χρονικό διάστημα των ετών 1960- 1965, λειτούργησε και παράρτημα Κοινोट. Ιατρείου στο Άνω Καλαμάκι, μισθωμένο, στην οικία Γιώργου Παραδέλλη, στο οποίο πρόσφερε τις υπηρεσίες της αφιλοκεδώς η σύζυγός του, η οποία ήτο νοσοκόμα. Το Κοινοτικό Ιατρείο κατά τη δικτατορία» (ενν.= των συνταγματαρχών).

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 253, «Συνεδρίασις 5.10.1965», Αρ. Αποφάσεως 166», «Λήψις αποφάσεως μισθώσεως οικήματος εις την περιοχήν Άνω Καλαμακίου, δια την εγκατάστασιν Παραρτήματος Κοινοτικού Ιατρείου». «Επί του 21^{ου} θέματος . . .ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. πρακτικόν επιλογής οικήματος δια την εγκατάστασιν παραρτήματος Ιατρείου Άνω Καλαμακίου, καταρτισθέν υπό της Επιτροπής Επιλογής,αποτελουμένης εκ των 1) Γ. Σμαράγδη . . .2) Αγγ. Παπακώστα, ... 3) Ευθ. Ξυδιά, 4) Ελ. Σκορδίλη, 5) Χρ. Μασούρου, κ.σ., ενεργησάντων κατ' εντολήν του Κ.Σ. και προτεινόντων το επί της Πλατείας Εκτελωνιστών οίκημα, ιδιοκτησίας Σταύρου Νικολοπούλου, ως καταλληλότερον από πάσης επόψεως δια τον σκοπόν, δι' όν προορίζεται και όπερ προσφέρεται υπό του ιδιοκτήτου αντί μηνιαίου μισθώματος δραχ. 500, εισηγείται δε όπως το Κ.Σ. δι' αποφάσεως αυτού, εγκρίνη την μίσθωσιν του εν λόγω οικήματος, ίνα τοιουτοτρόπως καταστή εφικτή, η

όσον το δυνατόν συντομωτέρα λειτουργία του παραρτήματος Κοινοτικού Ιατρείου εις την περιοχήν Άνω Καλαμακίου, προς παροχήν δωρεάν ιατρικής περιθάλψεως εις τους απόρους δημότας της περιοχής ταύτης./ Το Κ.Σ. . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως ίνα από 1^{ης} Νοεμβρίου 1965 μισθωθή το προδιαληφθέν οίκημα του Στ. Νικολοπούλου, αντί μισθώματος δραχ. 500 μηνιαίως, δια την εις αυτό εγκατάστασιν του Παραρτήματος Κοιν. Ιατρείου Άνω Καλαμακίου . . . εξουσιοδοτούν τον Πρόεδρον δια την υπογραφήν . . .».

[Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Α. Παπακώστας, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Καρανικόλα, Κ. Τσόχας].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.480, «Συνεδρίασις 4.1.1967», χωρίς αριθμό απόφασης: «Επί του 20^{ου} θέματος της ημερησίας διατάξεως, ο Προεδρεύων της Κοινότητος κ. Αγγ. Παπακώστας εκτίθησιν, ότι θεωρεί χρήσιμον και απαραίτητον και δια το αρξάμενον έτος, την ύπαρξιν και λειτουργίαν του Παραρτήματος Κοινοτικού Ιατρείου Άνω Καλαμακίου, δοθέντος ότι τούτο χρησιμοποιείται ταυτοχρόνως και ως Γραφείον Εξυπηρετήσεως των κατοίκων Άνω Καλαμακίου, οπίνες λόγω της μεγάλης αποστάσεως και της ελλείψεως εσωτερικής συγκοινωνίας, υποβάλλονται εις δεινήν ταλαιπωρίαν δια την μετάβασίν των εις τα Κεντρικά Γραφεία της Κοινότητος. Δι' ό προτείνει την ανανέωσιν της μισθώσεως δια το αρξάμενον έτος. Την πρότασιν ταύτην κατεψηφίσεν η πλειοψηφία του Κ.Σ. και δη οι κ.κ., Β. Βοζώρας, Π. Καλλιγέρης, Κ. Μαλτέζος, Β. Κατσής, Κ. Τσόχας, Κ. Πυλαρινός, Ε. Τσαμπάρλης, Στ. Τσιλιμπάρης με το αιτιολογικόν ότι το ως είρηται Παράρτημα επιβαρύνει την Κοινότητα οικονομικώς, χωρίς ουδένα σκοπόν να εξυπηρετή. Αντιθέτως εψήφισαν υπέρ της προτάσεως οι κ.κ. Ε. Ξυδιάς, Ελ. Σκορδίλης, Π. Τζιβανίδης, Ελ. Καρανικόλα και Χρ. Μασούρος». [Κ.Σ. Αγγ. Παπακώστας, αντιπρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Σ. Τσιλιμπάρης, Ε. Τσαμπάρλης, Π. Τζιβανίδης, Ελ. Σκορδίλης, Ελ. Καρανικόλα, Κ. Τσόχας, Χρ. Μασούρος, Π. Τσορός].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.500 (τελευταία), «Πρακτικόν 4 -Συνεδρίασις 4.2. 1967», χωρίς αριθμό απόφασης: (μετά την εξάντληση των θεμάτων της Η.Δ.). «Εν συνεχεία συζητείται αίτησις Σταύρου Νικοπούλου, περί ανανέωσως

της μισθώσεως του οικημάτων του, ως Γραφείου Ιατρείου Ανω Καλαμακίου και αποφασίζεται η σύσταση Επιτροπής εξετάσεως του ζητήματος και εισηγήσεως προς το Κ.Σ. εις την αμέσως προσεχή συνεδρίασιν, αποτελουμένην εκ των κ.κ. Ε. Ξυδιά, Π. Καλλιγέρη, Κ. Πυλαρινού και Στ. Τσιλιμπάρη». [Κ.Σ.Αγ. Παπακώστας, αντιπρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Σ. Τσιλιμπάρης, Ελ. Σκορδίλης, Ελ. Καρανικόλα, Κ. Τσόχας, Χρ. Μασούρος]. [σημ.: *Η 4.2.1967 είναι η τελευταία ημέρα συνεδριάσεων του παρόντος βιβλίου, ενώ του βιβλίου Πρακτικών, συνεχίζεται έως 13.12.1967*].

[β. 16.8.1964- 13.12.1967], σ.190 «Πρακτικόν – Συνεδρίασις 8.4.1967», με αριθμό στο περιθώριο «102» που δηλώνει απόφαση, που δεν υπάρχει, με θέμα 13 «Λήψις αποφάσεως επί του θέματος ανανεώσεως της μισθώσεως του οικημάτων Ιατρείου Ανω Καλαμακίου». [σημ: *καταγραφή μνήμης του Γραμματέα*]. «Κατόπιν σχετικής εισηγήσεως της προς τούτο συσταθείσης Επιτροπής, αποφασίζεται η ανανέωσις της μισθώσεως μέχρι τέλους 1967 και εξουσιοδοτείται ο Πρόεδρος δια την υπογραφήν του σχετικού συμφωνητικού». [Κ.Σ. Αγγ. Παπακώστας, αντιπρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Β. Κατσής, Κ. Πυλαρινός, Ευστρ.Τσαμπάρλης, Β. Κατσής, Π. Τζιβανίδης, Ελ. Καρανικόλα, Ελ. Σκορδίλης, Κ. Μαλτέζος, Κ. Τσορός].

Εισφορές για αναπήρους και ενδεείς

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 198, «Αριθμός αποφάσεως 95/17.11.1941 «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την καταβολήν εισφορών υπέρ των αναπήρων Αθηνών, Πειραιώς». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι διασημείωματος της Α.Ε. του Υπουργού της Εθνικής Αμύνης κ. Γ. Μπάκου, απεστάλησαν 20 εισιτήρια της υπέρ των αναπήρων πολέμου 1940-1941 διοργανωθείσης εορτής εν τω Κινηματοθεάτρω «Πάλλας» συνολικής αξίας δραχ. 5.000 δια σχετικής δε διαταγής της Νομαρχίας Αττικής και Βοιωτίας συνιστάται η ενίσχυσις του σκοπού. Δια τον αυτόν σκοπόν διωργανώθη και ετέρα εορτή εν Πειραιεί υπέρ της Ενώσεως

Τραυματιών και Αναπήρων Πειραιώς, παρ ής παρεδόθησαν υπό Επιτροπής πέντε εισιτήρια αξίας 1.000 δραχ.... Η Δ.Ε. . . .ιδούσα τα σχετικά και σκεφθείσα ότι δέον η Κοινότης εν τω μ έ τ ρ ω της οικονομικής αυτής καταστάσεως να έλθη αρωγή (ορθό = αρωγός) εις τους εν δ ό ξ ο υ ς υπερασπιστάς της Πατρίδος, οίπινες έ χ υ σ α ν τ ο α ί μ α των δια την τιμήν Αυτής. Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ. 1.000 ως ε ι σ φ ο ρ ά δια την δοθείσαν εορτήν υπέρ των αναπήρων πολέμου 1040- 41 εν τω Κινηματοθεάτρω «Πάλλας», ταύτην δε επ' ο ν ό μ α τ ι του Διευθυντού Πεζικού του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης κ. Ανδρεάδη Κων., ως και πίστωσιν δραχ. 500 ως εισφορά δια την δοθείσαν εορτήν υπέρ των αναπήρων και τραυματιών Πειραιώς επ' ο ν ό μ α τ ι του Προέδρου της Ενώσεως κ. Σπυρ. Ληττέα, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωσιν εκ δραχ. 1.500 . . .εγκρίνει δ' επίσης την αναγραφήν ...πιστώσεως εκ δραχ. 3.000 υπό τον τίτλον «Εισφοραί υπέρ Οργανώσεων Εθνικών σκοπών» . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν. . . .». [Δ.Ε. Πρόεδρος Ι. Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ. 405, «Αρ. Πρακτικού 25/5.7.1960, Αρ. Αποφάσεως 144», «Περί α π α λ λ α γ ή ς Τυφλών- Αναπήρων εκ των τελών καθαριότητας και φωτισμού». «Επί του 9^{ου} θέματος . . .ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. αίτησιν τυφλών αναπήρων πολέμου, κατοίκων εν τη περιοχή του τ έ ω ς κτήματος Γ ρ ώ μ α ν, περί απαλλαγής των εκ του τέλους καθαριότητας και φωτισμού και προτείνει όπως το Κ.Σ., λαμβάνον υπ' όψει το γεγονός της αναπηρίας των αιτούντων, ήτις οφείλεται εις την εκτέλεσιν του προς την Πατρίδα καθήκοντος, ως και την ισχύουσαν απαλλαγήν των εκ των πλείστων ετέρων φόρων ή τελών, αποφασίση περί της απαλλαγής των αιτούντων εκ της υποχρεώσεως καταβολής τη Κοινότητι τέλους καθαριότητας και φωτισμού. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως την απαλλαγήν των ειρημένων εκ του τέλους καθαριότητας και φωτισμού, και ανατίθησι τω Προέδρω». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ.Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

Σημείωση: Στο περιθώριο του βιβλίου αναγράφεται: «Α π ε ρ ρ ί φ θ η».

[β. 29.6.1940- 24.8.1941 και 31.8.1945- 14.6.1946], σ. 199, «Αριθμός αποφάσεως 96/17.11.1941 «Περί αυξήσεως πιστώσεων αφορωσών την Κοινωνικήν Πρόνοιαν». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της ... διαταγής της Νομαρχίας Αττικής και Βοιωτίας συνιστάται η ενίσχυσις των εν τω Προϋπολογισμώ υπέρ της Κοινωνικής Προνοίας εγκεκριμένων πιστώσεων ίνα καταστή δυνατή η διαμικροβοηθημάτων αρωγών των ενδεών των εχόντων ανάγκην περιθάψεως δημοτών Η Δ.Ε. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την μερικήν αναμόρφωσιν του . . . προϋπολογισμού ως εξής: 1) Την ενίσχυσιν της . . . πιστώσεως δια βοηθήματα χορηγούμενα κατά τας εορτάς των Χριστουγέννων δια δραχ. 5.000 . . . 2) Την ενίσχυσιν της . . . πιστώσεως δια ταφήν απόρων δια δραχ. 2.000 εισέτι . . . 3) Την εγγραφήν πιστώσεως δραχ. 10.000. . . δια βοηθήματα χορηγούμενα καθ' όλην την διάρκειαν του έτους . . . Εγένετο, απεφασίσθη».[Δ.Ε. Ι. Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης].

[β. 29.6.1940- 24.8.1941 και 31.8.1945- 14.6.1946], σ. 201, «Αριθμός αποφάσεως 97/17.11.1941 «Περί χορηγήσεως βοηθήματος εις τον άπορον Σωφρόνιον Γιαλούσην». «... εκθέτει ότι, υπό του Σωφρονίου, ιερέως, υπηρετούντος εις τον υπό των οικιστών συντηρούμενον Ναόν της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλίμου, υπεβλήθη αίτησις δια την χορήγησιν βοηθήματός τινος προς κάλυψιν των απαιτητών αναγκών προς συντήρησιν της πολυμελεστάτης οικογενείας του . . . Η Δ.Ε. . . .σκεφθείσα επειδή πράγματι, τα υπό του αιτούντος αναγραφόμενα ανταποκρίνονται απολύτως προς την αλήθειαν, επειδή λόγω της επεκτάσεως του αεροδρομίου και της αναχωρήσεως των περισσοτέρων εκ των κατοίκων του συνοικισμού λόγω του κινδύνου των επιδρομών περιωρίσθησαν κατά πολύ οι πόροι του αιτούντος, επειδή ούτος τυγχάνει πρостаτης της χήρας και των τριών ανηλικών τέκνων, του εν τω τελεταίω πολέμω πεσό- ντος αδελφού του και των λοιπών ανικάνων προς εργασίαν συγγενών του και επειδή δέον να χορηγηθή αυτώ πάσα δυνατή υλική βοήθεια ίνα ανταποκριθή εις τας δυσχερείς σημερινάς βιοτικάς συνθήκας. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον άπορον Σ. Γιαλούσην του ποσού των δραχ.2.000...».[Δ.Ε. Πρόεδρος Ι. Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης].

[β. 29.6.1940- 24.8.1941 και 31.8.1945- 14.6.1946], σ. 221, «Αριθμός αποφάσεως 9/3.3.1942 «Περί χορηγήσεως βοηθήματος εις τον άπορον Καλλίνικον Καλλιγέρην» [«..ιερώς υπηρετούντος εις τον Ιερόν Ναόν της Αγίας Βαρβάρας Νέας Αργυρούπολεως ...»] με παρόμοιο περιεχόμενο, και ποσό δραχ. 3.000.- [Δ.Ε. Πρόεδρος Ι.Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης, Γ. Τίγγελης].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 43: «Αριθμός αποφάσεως 10/20.1.1937, «Περί καταβολής βοηθήματος εις τον πατέρα του πνιγέντος Ανδρέα Κατσή». «...ο πατήρ του πνιγέντος κατά την κ α τ ά ρ ρ ε υ σ ι ν της γέφυρας της Πικροδάφνης και Εντεν Ανδρέα Κατσή, δι' αιτήσεώς του ζητά την καταβολήν βοηθήματος. . . ./Το Κ.Σ. αποφαινεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν βοηθήματος εκ δραχμών τετρακοσίων εις τον πατέρα του πνιγέντος Ανδρέα Κατσή, Γεώργιον Κατσήν ... ανατίθησι τω κ. Προέδρω. ...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: Ο Γ. Σμαράγδης, σ.84, με τίτλο «Θεομηνίες» γράφει: «...Σαν τις πιο σημαντικές θυμούνται οι γεροντότεροι: Το ξεχείλισμα του ρέματος της Πικροδάφνης, που παρέσυρε με την ορμή του τη γέφυρα του ΕΔΕΜ, η οποία από το 1923 κουνιότανε όταν περνούσε αυτοκίνητο. Με το πέσιμο της γέφυρας παρασύρθηκαν και πνίγηκαν δύο νέα παιδιά που περνούσαν εκείνη τη στιγμή από τη γέφυρα πάνω σε ποδήλατο, ο Ανδρέας Κατσής και ο μαθητής Χοσέν. Μοιραία σύμπτωση πούγινε στις 6 Νοεμβρίου 1935. Πιο παλιά θυμούνται τον τυφώνα του 1933, που σήκωσε όπως λένε τις βάρκες από την Παραλία και τις πέταξε ψηλά στο τέρμα της οδού Μεταμόρφωσης, στο χώρο της αυλής της εκκλησίας... Για πολλά χρόνια και στο Άνω Καλαμάκι και στο Κάτω, οι νεροποντές ήταν συνηθισμένο φαινόμενο με επακόλουθο να πλημμυρίζουν πολλά σπίτια, υπόγεια που κτίζονταν παρά τις απαγορευτικές διατάξεις της Πολεοδομίας, ειδικά σε δρόμους παραρρεμάτιους και συγκεκριμένα στις οδούς Ιωνίας, Κανάρη, Χειμάρας, Λυσικράτους κ.ά...».

Προικοδότηση απόρων κορασίδων

[β.5.4.1956-4.7.1958], σ.222, «Αρ. Πρακτικού 13, Αποφάσεως 103/6.6.1957», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την π ρ ο ι κ ο δ ό τ η σ ι ν α π ό ρ ω ν κορασίδων». «Επί του 12^{ου} θέματος . . . ο κ.Πρόεδρος εκθέτει ότι δια των . . . εγκυκλίων διαταγών της Νομαρχίας σ υ ν ι σ τ ά τ α ι η διάθεσις πιστώσεως δια την π ρ ο ι κ ο δ ό τ η σ ι ν α π ό ρ ω ν κ ο ρ α σ ί δ ω ν, συνισταμένη εις δραχ. 1.000 κατά προικοδοτούμενον άτομον. Προς τον σκοπόν τούτον αιτήσατο και έλαβεν παρά του ενταύθα παραρτήματος του Κέντρου Κοινωνικής Προνοίας π ί ν α κ α α π ό ρ ω ν κορασίδων, συνολικού αριθμού πέντε (5) . . . (σημείωση: χωρίς αναγραφή ονομάτων). Το Κ.Σ. . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ό τ ι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν δραχ. 5.000 . . . δια την προικοδότησιν πέντε απόρων κορασίδων της Κοινότητος του σχετικού εντάλματος εκδοθησομένου επ' ονόματι του εν Αθήναις επί της οδού Βερανζέρου 59 υποκαταστήματος της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος και Αθηνών, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω.....». [Κ.Σ. Σ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

[σημείωση 2: στο ίδιο βιβλίο, σ. 247, «Αρ. Πρακτικού 24, Αρ. Αποφάσεως 149/7.8.1957», «Περί συμπληρωματικής αποφάσεως δια την προικοδότησιν απόρων κορασίδων», αναφέρονται τα ονόματα των πέντε κοριτσιών, ήτοι: «1) Βαφειάδου Μαρία του Ευαγγέλου και της Σταματίνας, 1956, 2) Καρούμπα αβάππιστον του Ιωάννου και της Παρασκευής, 1957, 3) Κωστοπούλου Ειρήνη του Γεωργίου και της Αλίκης, 1955, 4) Μπεκιάρη αβάππιστον του Κυριάκου και της Ευσταθίας, 1957, 5) Φουλάκη αβάππιστον του Γεωργίου και της Γεωργίας, 1956»]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ. 160, «Αρ. Πρακτικού 19/5.6.1959, Αρ. Αποφάσεως 129», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προικοδότησιν απόρων κορασίδων». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ.Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

[Σημείωση: εγκρίνεται ποσό δραχ. 9.000 για την Επιτροπή Προικοδοτήσεως, νομικό πρόσωπο που συστάθηκε από την Κεντρική Εξουσία, γενικά για όλη την Ελλάδα, και *όχι* για συγκεκριμένα πρόσωπα του Καλαμακίου. Δηλ. οι Κοινότητες *πληρώνα*, η Κεντρική Εξουσία είχε τα *πολιτικά* οφέλη].

[β. 4.8.1960- 4.8.1961], σ. 1, «Αρ. Πρακτικού 27/4.8.1960, Αρ. Αποφάσεως 149», «Ανάκλησις της υπ' αρ. 64/1960 πράξεως». «Επί του 3^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησιν, ότι *επικείμενης* της υπό της Α. Μ. του Βασιλέως *προικοδοτήσεως* των απόρων κορασίδων Καλαμακίου, εδόθησαν παρά των αρμοδίων Αρχών *κατεπέιγο* *υσαίνετο* λαί προετοιμασίας του χώρου του Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου, ίνα ούτος καταστή *ευπρεπής* και εν γένει κατάλληλος δια την *τελετήν* της προικοδοτήσεως./ Μερίμνη του Γραμματέως της Κοινότητος . . . διηυθετήθη ο χώρος του προαυλείου, *εφ' υπεύθησαν* καλλωπιστικοί θάμνοι, *επεστρώθη* δια λευκού χάλικος το γύρωθεν γήπεδον και κατεσκευάσθησαν περιτοιχίσματα εκ μπετόν αρμέ προς εγκυβωτισμόν των σχολικών κηπαρίων./ Εν προκειμένω δέον όπως εξοφληθή η αναληφθείσα δαπάνη, και προς τούτο προτείνει όπως το Κ.Σ. *ανακαλέση* την υπ' αρ. 64/1960 πράξιν αυτού περί επιχορηγήσεως της Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου, ορίση δε ίνα το οικείον χρηματικόν ένταλμα εκ δραχ. 5.000 . . . δια την εξόφλησιν των προδιαληφθεισών υποχρεώσεων . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν ότι δεν υφίσταται έτερος τρόπος αντιμετώπισεως της δαπάνης ταύτης, ήτις άλλωστε εγένετο εξ ολοκλήρου προς *εξωραϊσμόν* των σχολικών κήπων και του προαυλείου . . . κατόπιν προσυεννοήσεως μετά της Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου, ήτις όμως εκ των υστέρων *δεν* ηδυνήθη να λάβη, άγνωστον δια ποίους λόγους, την σχετικήν έγκρισιν του αρμοδίου Επιθεωρητού δια την διάθεσιν του ποσού των δραχ. 5.000 προς εξόφλησιν των προεκτεθέντων (*ορθό: προεκτεθεισών*) δαπανών. *Αποφασίζει*. Εγκρίνει ομοφώνως ίνα ανακληθή η υπ' αρ. 64/60 πράξις αυτού, εκδοθεί δε το χρηματικόν ένταλμα εκ δραχ. 5.000 επ' ονόματι του Γραμματέως της Κοινότητος Ιω. Γιαννακοπούλου... όστις θέλει εξοφληθή δια των χρημάτων τούτων τας προρηθείσας υποχρεώσεις, αποδίδων εν καιρώ λογαριασμόν ενώπιον του Κ.Σ.».

[Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, απόντες Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

Σημείωση: Τη με αρ. 64/1960 απόφαση, βλ. σε κεφ. «Εκπαίδευση», σ. 753.

Κατοχή - πόλεμος: αποτελέσματα / συνέπειες για την Κοινότητα.

Δελτίο απογραφής Κ.Σ. (προς γνώση της Κεντρικής Εξουσίας)

Σημείωση: Εκτιμώ ότι είναι σημαντική η καταγραφή του, διότι περιλαμβάνει π ο λ ύ τ ι μ α πληθυσμιακά, κοινωνικά και οικονομικά, δηλ. στοιχεία ιστορικής έδρασης γεγονότων, για την Κατοχική και μεταπολεμική περίοδο, που στάλθηκαν από την Κοινότητα, στη Διοίκηση, για λόγους στατιστικής.

[β. 6.8.1947-13.9.1948], σ.132, «Αρ. Αποφάσεως 16/12.1.1948». «Περί του Κοινοτικού Δελτίου Απογραφής». «Το Κ.Σ. της Κοινότητος Καλαμακίου αποτελούμενον εκ των Α.Πιζάνη, προέδρου, και των μελών Π. Πικρού, Ι. Γερουλάνου, Η. Αντωνοπούλου, Μ. Λεγάκη και Ν. Κριμπένη . . .αφού έλαβε γνώσιν των κάτωθι ερωτημάτων του Υπουργείου Υγιεινής και Κοινωνικής Προνοίας, και κατόπιν επισταμένης ερεύνης αποφασίζει: [σημ.: πιο κάτω, όπου Ε = Ερωτήματα, και, Α = Απαντήσεις από την Κοινότητα].

- 1.- Ε.(ρωτήματα) Πόσες κατοικίες είχε προ της καταστροφής; Α(παντ.) = 479.
- 2.- Ε. Πόσος πληθυσμός; Α. 2.000.
- 3.- Ε. Πόσαι κατασκευαί κατεστράφησαν ολοσχερώς; Α. 50 (αι 40 εις τον συν-οικισμόν Νέας Αργυρουπόλεως).
- 4.- Ε. Πόσαι υπέστησαν μερικήν καταστροφήν; Α. 10 (αι 5 εις Ν.Αργυρούπ.).
- 5.- Ε. Πόσαι δύνανται να επισκευασθώσιν; Α. 15.
- 6.- Ε. Που παραμένουσι σήμερον οι κάτοικοι; Α. Μέγα μέρος επέστρεψε προσωρινώς στεγασθέν, οι λοιποί εις Αθηναϊκά Περίχωρα.

- 7.- Ε. Διά τινος τρόπου κατεστράφη η Κοινότης; Α. Βομβαρδισμών.
- 8.- Ε. Παρά τινος; Α. Σ υ μ μ ά χ ω ν.
- 9.- Ε. Ημερομηνία καταστροφής; Α. Διάφοροι.
- 10.- Ε. Υφίσταται ανάγκη αλλαγής της θέσεως του χωρίου και ποία; Α. Όχι.
- 11.- Ε. Ενδημούν νόσοι στην Κοινότητα και ποία; Α. Τραχώματα.
- 12.- Ε. Υπάρχουν νοσογόνοι εστίαι; (έλη, τέλματα, απορρίμματα κλπ); Α. Απορρίμματα.
- 13.- Ε. Εις ποίαν θέσιν και απόστασιν ευρίσκονται; Α. «Αγρηλιός», 1.200 μέτρα, «Τσουκάλι» 2.500 μέτρα. [σημ.Α.Θ: θέση «Αγριληός», τα σημερινά Αμπελάκια, η θέση Τσουκάλι (ή Μεσονήσι) βρίσκεται στο Δήμο Αγίου Δημητρίου].
- 14.- Ε. Συνδέεται το χωρίον μετ' αμαξιτής οδού; Α. Ναι.
- 15.- Ε. Συνδέεται το χωρίον κατ' ευθείαν; Α. Ναι.
- 16.- Ε. Συνδέεται το χωρίον δια δευτερευούσης κοιν. οδού; 17. Ποία η απόστασις της οδού ταύτης; 18. Εάν δεν υπάρχη οδός ποία η απόστασις; 19. Από της κυρίας οδού; Α. Υπάρχει οδικόν δίκτυον εις τα, μεταξύ των διασχιζουσών την Κοινότητα δύο δημοσίων οδών, εγκεκριμένα σχέδια πόλεως.
- 20.- Ε. Εχει χαραχθεί η οδός; Α. Ναι.
- 21.- Ε. Υδρεύεται η Κοινότης; Α. Εν μέρει υπό της Ελληνικής Εταιρείας Υδάτων.
- 22.- Ε. Δια πηγής, φρεάτων; Δια δεξαμενής ομβρίων υδάτων; Α. Δια φρεάτων.
- 23.- Ε. Υπάρχει φωτισμός; Α.Ναι, πλην του συνοικισμού Ν. Αργυρουπόλεως.
- 24.- Ε. Υπάρχει πέτρα; Και εις ποίαν απόστασιν; Α. Ναι 3.000 μέτρα.
- 25.- Ε. Υπάρχει άμμος; Και εις ποίαν απόστασιν; Α. Ναι, ρευμάτων.
- 26.- Ε. Υπάρχει ξυλεία και εις ποίαν απόστασιν; Α. Όχι.

27.- Δύναται να ιδρυθή ασβεστοκάμιнос και εις ποίαν απόστασιν; A. Εξυπηρέτησις εξ αγοράς, όχι Αθηνών απεχούσης 7 έως 13 χιλιόμετρα.

28.- E. Δύναται να ιδρυθή κεραμοκάμιнос και εις ποίαν απόστασιν; A. Οχι.

29.- E. Ποίον είναι το χαρακτηριστικόν πλεονάζον στοιχείον εν τω χωρίω; Το αγροτικόν; (οι αποζώντες εκ της καλλιεργείας των αγρών), ή το αστικόν (βιοτέχναι, επαγγελματαί κλπ, καλλιεργούντες όμως και ολίγα στρέμματα αγρών); A. Αστικόν.

30.- E. Ποίον το υψόμετρον του χωρίου από της θαλάσσης; A. Παραθαλάσσιον (0 – 70 μέτρα).

31.- E. Πόσοι ιατροί, φαρμακοποιοί, μαίαι υπάρχουσι; A. δύο ιατροί, μία μαία, έν φαρμακείον.

32.- E. α) ποίαν ειδικότητα ασκούν οι ιατροί; A. Ο εις χειρουργος, ο έτερος καρδιολόγος. E. β) Η Κοινότης έχει έμμισθον ιατρόν δια τας υγειονομικάς της ανάγκας; και ποία η αντιμισθία του; A. Ναι, 420.000 (Οργαν.προπολεμικός 2.600), E. γ) Υπάρχουν υγειονομικά ιδρύματα και ποία (να γίνη περιγραφή τούτων από απόψεως σκοπού και συγκροτήσεως) και νομικής υποστάσεως. A. Ιατρείον του ΠΙΚΠΑ – Κοινοτικόν Ιατρείον, E.- δ) Αι μαίαι είναι διπλωματούχοι ή πρακτικάί; A. Διπλωματούχος.

32.- E. Πόσα παιδιά έχει η Κοινότης; A. 265, α) ηλικίας 0-3 ετών (άρρενα ή θήλεα); A. 60, β) 3-6, A. 55, γ) 6-12; A. 50, δ) 12-18; A. 100.

33.-E.Πόσα ορφανά πατρός και ποίας ηλικίας; 1/0-3, 3/3-6, 11/6-12, 20/12-18.

34.- E. Πόσα ορφανά μητρός και ποίας ηλικίας; A. 4/ 6-12, 3/ 12-18.

35.- E. Πόσα ορφανά πατρός και μητρός και ποίας ηλικίας; A. Ουδέν.

36.- E. Εκ ποίας αιτίας απέθανον οι γονεΐς; A. εκ φυσικού θανάτου.

37.- E. Πόσοι γονεΐς ή προστάται οικογενειών τυγχάνουσι ανίκανοι ή κατέστησαν τοιούτοι συνεπεία του πολέμου λόγω απαθλιώσεως κλπ., δια την συντήρησιν των τέκνων των; A. 15.

38.- Ε. Υπάρχουν κοινωφελή ιδρύματα; (να εγγραφή ο ακριβής τίτλος του Ιδρύματος), Α. Π.Ι.Κ.Π.Α.

39.- Ε. Πόσοι κωφάλαλοι, τυφλοί ή ανάπηροι υπάρχουν; Α. Ανάπηροι 3. α) Πόσοι άνδρες και ποιάς ηλικίας; Α. 1/ 22 ετών, β) πόσαι γυναίκες και ποιάς ηλικίας; (κενό = καμία), γ) πόσα παιδιά και ποιάς ηλικίας; Α. 2/ 11 ετών.

40.- Ε. Εκ γενετής ή μεταγενεστέρως; Α. μεταγενεστέρως.

41.- Ε. Εάν η Κοινότης δεν υπέστη καταστροφήν, πόσας οικίας έχει και τι πληθυσμόν; Α. -- (σημείωση: κενό, δεν υπάρχει καταγεγραμμένη απάντηση).

42.- Ε. Πόσα θύματα είχε η Κοινότης από του 1940 μέχρι σήμερα συνεπεία του πολέμου (πόλεμος, βομβαρδισμός, ανταρτικός πόλεμος κλπ) άνδρες, γυναίκες, παιδιά; Α. 14 (7 άνδρες, 2 γυναίκες, 5 παιδιά). Βομβαρδισμοί.

Ο Πρόεδρος (υπογραφή), τα μέλη (υπογραφές)» [Κ.Σ.: Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Ι. Γερουλάνος, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

Σ ύ ν τ α ξ η δ η μ ο τ ο λ ο γ ί ο υ - Α π ο γ ρ α φ ή

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 152: «Αριθμός αποφάσεως 111/27.8.1937, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προμήθειαν Δημοτολογίου». «... εκθέτει ότι . . . (υπό της Διοικήσεως Πρωτευούσης) . . . διατάχθη η α ν α σ ύ ν τ α ξ ι ς του δ η μ ο τ ο λ ο γ ί ο υ και η εγγραφή των δημοτών εις ειδικώς παραγγελθέντα υπό της υπηρεσίας ταύτης βιβλία άτινα ανέλαβε να κατασκευάση το εν Αθήναις εργοστάσιον Αγγέλου Κλεισιούνη αντί δραχμών 500 έκαστον, δεδομένου ότι απαιτούνται δύο τοιαύτα η απαιτηθησομένη δαπάνη ανέρχεται εις . . . δραχ. 1.000 . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την . . . προμήθειαν δύο βιβλίων Δημοτολογίου εκ 200 φύλλων έκαστον. . . .». [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτρουβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σημείωση: « Στ. Λέππουρας, «Ιστορία ... της Νήσου Κέας», τ. 3, σ. 101: «Το δημοτολόγιο αποτελεί τη βάση της λειτουργίας του Δήμου και τη μόνη αξιόπιστη πηγή άντλησης πληροφοριών για κάθε χρήση. Αποτελεί την κορωνί-

δα της προσφοράς της Τ. Α. προς τους πολίτες, καθορίζοντας την ταυτότητα του καθενός κατά τη διάρκεια του βίου του, αλλά και μετέπειτα».

[β. 29.6.1940- 24.8.1941 και 31.8.1945- 14.6.1946], σ.33, «Αριθμός αποφάσεως 134/29.8.1940», «Περί εγκρίσεως παγίας προκαταβολής δραχ. 3.000 δι' έξοδα απογραφής του πληθυσμού». «...εκθέτει ότι ως γνωστόν... θέλει ενεργηθή την 16ην Οκτωβρίου {εννοεί: 1940} γενική απογραφή του πληθυσμού κλπ., της Χώρας. Δια την ενέργειαν της απογραφής ταύτης θέλουσι απαιτηθή δαπάναι τινες δια την ονοματοθεσίαν των οδών, αρίθμησιν των οικιών, οδοιπορικά απογραφέντων και αποζημίωσιν των τυχόν προσληφθησομένων δια την πραγματοποίησιν της απογραφής, ιδιωτών κλπ. ... Το Κ.Σ. ... Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ. 3.000 . . . επ' ονόματι επιτροπής αποτελουμένης εκ των κ.κ. Ι. Γερουλάνου και Ι. Δρακοπούλου . . . δια την κάλυψιν των απαιτηθησομένων δαπανών κατά την ενεργηθησομένην απογραφήν του πληθυσμού ...ανατίθησι τω κ.Προέδρω ...». [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 246, «Αρ. Αποφάσεως 80/22.4.1948», «Περί επικυρώσεως του Δημοτολογίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι εν έτει 1937 ήρξατο η σχετική εργασία δια την σύνταξιν του μητρώου αμφοτέρων των φύλων (Δημοτολόγιον) υπό τας δοθείσας οδηγίας της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης. Αποπερατωθείσης της συντάξεως εξετέθη τούτο εις το κοινοτικόν κατάστημα δια την υποβολήν ενστάσεων, μη υποβληθεισών δε τοιούτων, επικυρώθη το εις δύο ειδικά βιβλία συνταχθέν δημοτολόγιον, τόσον υπό του Ειρηνοδίκου όσον και υπό της του νόμου προβλεπομένης Επιτροπής ... Λόγω της μη λήψεως κατά την εποχήν εκείνην ειδικής αποφάσεως του Κ.Σ.η Νομαρχία Αττικής...εντέλλεται όπως επικυρωθούν τα δημοτολόγια δι' αποφάσεως αυτού υποβληθησομένης προς έγκρισιν . . . Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει ομοφώνως την επικύρωσιν του καταρτισθέντος γενικού μητρώου αμφοτέρων των φύλων (Δημοτολόγιον) . . .και ανατίθησι τω κ. Προέδρω». [Κ.Σ.: Α.Πιζάνης, πρόεδρος, Π.Πικρός, Ηλ.Αντωνόπουλος, Μ.Λεγάκης, Ν.Κριμπένης Ι. Γερουλάνος].

Σημ: βλ. και [β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 290, «Αρ. Αποφ. 228/8.12.1952», «Περί συστάσεως Επιτροπής δια την ανασύσταξιν του δημοτολογίου».

Μέρος πέμπτο

Κανονιστική συγκρότηση

Κανονισμός εργασιών Κοινοτικού Συμβουλίου

[β. 19.5.1953-5.4.1956], σ.87, «Αρ. Πρακτικού 6/3.3.1955», «Αρ. Αποφάσεως 26», «Περί Κανονισμού εργασιών Κοινοτικού Συμβουλίου». «Επί του 1^{ου} εν τη ημερησία διατάξει αναφερομένου θέματος ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Τοπική Ένωση των Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού Αττικής, **α π έ σ τ ε ι λ ε ν κ α τ α ρ τ ι σ θ έ ν** υπ' αυτής **υ π ό δ ε ι γ μ α** Κανονισμού εργασιών του Κοινοτικού Συμβουλίου, ού αντίγραφον **α π ε σ τ ά λ η** μετά των προσκλήσεων, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ.Σ. . . . διεξελθόν το, υπό της Τοπικής Ενώσεως Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού Αττικής, αποσταλέν σχέδιον Κανονισμού και σκεφθέν επειδή τούτο ανταποκρίνεται απολύτως προς τας ανάγκας της ευρύθμου λειτουργίας των εργασιών αυτού. **Α π ο φ ά ι ν ε τ α ι** ότι εγκρίνει **ο μ ο φ ώ ν ω ς** τον Κανονισμόν των εργασιών του Κοιν. Συμβουλίου ως εξής: ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ». 'Α ρ θ ρ ο ν 1^{ον}: I.- Την πρώτην Κυριακήν από της εγκαταστάσεως της Κοινοτικής Αρχής ο λαβών τας περισσοτέρας ψήφους Κοινοτικός Σύμβουλος, και τούτου κωλυομένου ο μετ' αυτόν κατά σειράν επιτυχίας Κοιν. Σύμβουλος, εν ισοψηφία δε ο κατά σειράν προηγούμενος εν τη αποφάσει του Δικαστηρίου, καλεί το Κ.Σ. εις δημοσίαν συνεδρίασιν εν τω Κοινοτικώ καταστήματι προς εκλογήν Προέδρου και Αντιπροέδρου αυτού. Γραμματεύς κατά την πρώτην ταύτην συνεδρίασιν καλείται ο νεώτερος των συμβούλων. II.- Η θητεία του ως άνω εκλεγέντος Προέδρου και Αντιπροέδρου είναι διετής αρχομένη από την 1^{ην} Ιανουαρίου και λήγουσα την 31^{ην} Δεκεμβρίου του επομένου έτους. Δια την δευτέραν διετίαν ο αυτός πλειοψηφίσας κατά τας εκλογάς σύμβουλος ή και τούτου κωλυομένου ο μετ' αυτόν κατά σειράν επιτυχίας λαβών τας περισσοτέρας ψήφους, εν ισοψηφία δε ο κατά σειράν προηγούμενος εν τη αποφάσει του Δικαστηρίου, την 15^{ην} Δεκεμβρίου του δευτέρου έτους της κοινοτικής περιόδου, καλεί το Κ.Σ. προς εκλογήν των κατά την προηγούμενην παράγραφον Προέδρου και Αντιπροέδρου, καλουμένου ως γραμματέως δια την εκλογήν του νεωτέρου συμβούλου. III.- Η εκλογή του Προέδρου και Αντιπροέδρου γίνεται δια μυστικής και δια δελτίων ψηφοφορίας

κεχωρισμένως και κατά την αυτήν συνεδρίαν εκ των μελών του Κ.Σ. και θεωρούνται εκλεγέντες δια τας ως άνω θέσεις, οι συγκεντρώσαντες την απόλυτον πλειοψηφίαν του νομίμου αριθμού των μελών αυτού, ήτις είναι ο αμέσως μεγαλύτερος ακέραιος του ημίσεως του αριθμού τούτου. Εν περιπτώσει μη επιτεύξεως αποτελέσματος, μετά δύο διαδοχικάς ψηφοφορίας, εκλέγεται ο λαβών κατά την τρίτην ψηφοφορίαν την σχετικήν πλειοψηφίαν των παρόντων. Αν και κατά την τρίτην ψηφοφορίαν δύο ή πλείονες έλαβον ίσον αριθμόν ψήφων, ενεργείται μεταξύ τούτων κλήρωσις υπό του Ειρηνοδικείου εν δημοσία συνεδρία. IV. Η διαλογή των ψηφοδελτίων ενεργείται παραχρήμα μετά την ψηφοφορίαν υπό δύο ψηφολεκτών οριζομένων υπό του Προεδρεύοντος. Ψηφοδέλτια περιέχοντα πλείονα ονόματα θεωρούνται ισχυρά δια το πρώτον όνομα. Τα ψηφοδέλτια κρατούνται εσφραγισμένα εις ιδιαίτερον φάκελλον υπό του Προέδρου μέχρις επικυρώσεως της εκλογής υπό του κ. Νομάρχου, εις όν υποβάλλονται εντός πέντε ημερών τα πρακτικά και όστις αυτεπαγγέλτως ή επί προσφυγή παντός δημότου αποφαίνεται ταύτην, εντός πέντε ημερών το βραδύτερον, έγκυρον ή άκυρον δια παράβασιν νόμου. V. Ακυρωθείσης εκλογής τινος αύτη επαναλαμβάνεται την πρώτην Κυριακήν μετά πέντε ημέρας από της παραλαβής της ακυρωτικής αποφάσεως. Α ρ θ ρ ο ν 2^{ον}. Τον Πρόεδρον απόντα ή οπωσδήποτε κωλυόμενον αναπληροί εις πάντα αυτού τα καθήκοντα ο Αντιπρόεδρος και τούτου (ελλείπει: απουσιάζοντος ;;) ή κωλυομένου, ο δια περισσοτέρων ψήφων εκλεγείς Σύμβουλος, τούτου δε κωλυομένου ο αμέσως επόμενος και ούτω καθ' εξής, και εν περιπτώσει ισοψηφίας ο κατά σειράν προηγούμενος εν τη αποφάσει του Δικαστηρίου. Α ρ θ ρ ο ν 3^{ον}. I.- Ο Πρόεδρος καταρτίζει την ημερησίαν διάταξιν και συγκαλεί το Κ.Σ, υποχρεωτικώς εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός ως και όταν αι υποθέσεις της Κοινότητος απαιτούν τούτο, ή οσάκις ζητηθή τούτο υπό του 1/ 3 τουλάχιστον του νομίμου αριθμού των μελών αυτού δι' έγγραφου αιτήσεως προς αυτόν, εν ή ορίζεται και ο σκοπός της συνεδρίας. Ο Πρόεδρος εφ' όσον το Κ.Σ. ευρίσκεται εν απαρτία, παρισταμένης της απολύτου πλειοψηφίας του νομίμου αριθμού των μελών του, κηρύσσει την έναρξιν των συνεδριάσεων και προχωρεί η συζήτησις επί των εν τη ημερησία διατάξει αναγεγραμμένων θεμάτων, άλλως μη υπάρχούσης απαρτίας λύεται η συνεδρίασις. Όταν μετά δύο συνεχείς προσκλήσεις το Κ.Σ. δε ν ευρεθή εν απαρτία, αποφασίζει το 1/ 3 τουλάχιστον του νομίμου αριθμού των μελών αυτού, αλλά μ ό ν ο ν επί των εξ αρχής εν

τη ημερησία διατάζει αναγεγραμμένων θεμάτων. Εν τη τρίτη προσκλήσει δέον να υπομιμνήσκειται τούτο απαραίτητως. Ο Πρόεδρος διευθύνει τας συνεδριάσεις, τηρεί την τάξιν, επιβάλλει την τήρησιν του Κανονισμού, ανακοινού τας προς το σώμα απευθυνομένας αιτήσεις και λοιπά έγγραφα, ών η συζήτησις αναβάλλεται υποχρεωτικώς δια την τελευταίαν συνεδρίαν του μηνός, μεθ' ό το Σώμα εισέρχεται εις την ημερησίαν διάταξιν, του Προέδρου προκαλούντος την εφ' εκάστου κατά σειράν θέματος απόφασιν αυτού της δε σειράς των θεμάτων μη δυναμένης να μεταβληθή άνευ αποφάσεως του Σώματος. Ο Πρόεδρος δίδει τον λόγον κατά σειράν εις τους ζητούντας να αγορεύσωσι επί των θεμάτων της ημερησίας διατάξεως, διευθύνει και τηρεί εντός των ορίων την συζήτησιν, εισηγείται τα διάφορα θέματα, και εφιστά εγκαίρως την προσοχήν του Σώματος προκειμένου περί ζητημάτων εξερχομένων της αρμοδιότητος αυτού, θέτει εις ψηφοφορίαν τα ζητήματα, αναγγέλλει το αποτέλεσμα και διερμηνεύει τα αισθήματα του Κ.Σ. II.- Ο Πρόεδρος αγορεύει από της έδρας μόνον οσάκις συζητούνται θέματα σχετικά προς τον Κανονισμόν ή δια να εξηγήση εις ποίαν θέσιν ευρίσκειται το ζήτημα ή δια να παράσχη αναγκαίας πληροφορίας ή να επαναγάγη εις το θέμα της συζητήσεως τον αγορεύοντα και τους παρεκτρεπομένους εις την τάξιν. III.- Εάν θέλη να μετάσχη της συζητήσεως επί προσωπικού του ζητήματος, παραχωρεί την έδραν εις τον Αντιπρόεδρον ή αναπληρωτήν αυτού, ως και ο Αντιπρόεδρος εις τον κατά το άρθρον 2 αναπληρωτήν του, και δεν αναλαμβάνει την έδραν πριν λήξη η επ' αυτού συζήτησις. Άρθρον 4^{ον}. Απαγορεύεται εις τους Κοινοτικούς Συμβούλους, να εκτρέπονται εις ύβρεις προσωπικάς κατά των συναδέλφων των ή των παρισταμένων υπαλλήλων της Κοινότητος. Οι, την απαγόρευσιν ταύτην, Σύμβουλοι παραβαίνοντες, εάν μετά την πρόσκλησιν του Προέδρου δεν αποσύρωσι τας ύβρεις, ανακαλούνται υπ' αυτού εις την τάξιν. Εάν δε επιμείνωσιν, ο Πρόεδρος διατάσσει να αναγραφή η ανάκλησις εις τα πρακτικά. Οι αναρμόστως προς τους συναδέλφους συμπεριφερόμενοι ή τραχείς το ύφος Σύμβουλοι, καλούνται υπό του Προέδρου να δώσωσι τας αναγκαίας εξηγήσεις ή ν' αναιρέσωσι τα παρ' αυτών λεχθέντα, εάν δε αρνηθώσι να πράξωσι τούτο, ανακαλούνται εις την τάξιν. Ωσαύτως οι θορυβούντες Σύμβουλοι ανακαλούνται εις την τάξιν.- Άρθρον 5^{ον}. Προκειμένου ο Πρόεδρος να διατάξη την αναγραφήν της ανακλήσεως εις την τάξιν του παρεκτραπέντος Συμβούλου, εγείρεται της θέσεώς του και προαναγγέλλει την τοιαύτην απόφασίν του καλών τον Σύμβουλον να δικαι-

ολογηθή. Εάν το Σώμα εύρη επαρκείς τας δικαιολογίας, *αποφαίνεται περί τούτου δι' αναστάσεως* και ουδεμία συζήτησις γίνεται. Εάν ο Σύμβουλος δεν θελήση να δικαιολογήση την παρεκτροπήν του ή το Σώμα δεν εύρη επαρκείς τας εξηγήσεις του παρεκτραπέντος Συμβούλου, ο Πρόεδρος διατάσσει την αναγραφήν της ανακλήσεως εις την τάξιν εν τοις πρακτικοίς. Εάν περαιτέρω ο Σύμβουλος εξακολουθεί παρεκτρεπόμενος, *δι' αναστάσεως του Σώματος αποφασίζεται* η δημοσίευσις της αποφάσεως ανακλήσεως εις την τάξιν. Εάν εξακολουθή παρά ταύτα η παρεκτροπή, ο Πρόεδρος διακόπτει την συνεδρίασιν επί ωρισμένην ώραν. Ά ρ θ ρ ο ν 6^{ον}. Θορύβου γενομένου εις το ακροατήριον, ο Πρόεδρος διατάσσει την εκκένωσιν της αιθούσης. Ο ακροατής όστις δεν τηρεί άκραν σιγήν, αποδοκιμάζει ή επιδοκιμάζει τους αγορεύοντας ή οπωσδήποτε άλλως διαταράσσει την τάξιν αποβάλλεται της αιθούσης, εν ανάγκη δε συλλαμβάνεται εντολή του Προέδρου. Ά ρ θ ρ ο ν 7^{ον}. Ουδείς των Συμβούλων δύναται ν' αγορεύση πριν ή ζητήση να λάβη παρά του Προέδρου την προς τούτο άδειαν κατά την σειράν της εγγραφής του. Ο λόγος είναι ελεύθερος. Δύναται όμως ο Πρόεδρος να διακόπτη τον αγορεύοντα, και ν' αφαιρή τον λόγον τη αποφάσει του Σώματος, λαμβανομένην δια των 2/ 3 των παρόντων Συμβούλων. Η συζήτησις δεν περατούται πριν ή αγορεύσωσιν, άπαντες οι εγγραφέντες και οι ζητήσαντες τον λόγον, εφ' όσον δεν παρητήθησαν αυτού, εκτός εάν το Σώμα, ερωτώμενον παρά του Προέδρου, θεωρήση το θέμα εξαντληθέν, οπότε αυτός κηρύσσει την συζήτησιν περαιωμένην. Τον αγορεύοντα διαδέχεται πάντοτε ο αντιλέγων κατά την τάξιν της εγγραφής του. Εάν κατά την διάρκειαν συζητήσεως θέματός τινος, Σύμβουλος διατυπώση την γνώμην ότι αύτη διεξάγεται κατά παράβασιν των διατάξεων του Κανονισμού, διακόπτεται η συζήτησις και ομιλεί ούτος επί της παραβάσεως. Εν τοιαύτη περιπτώσει η συζήτησις δεν γενικεύεται και ο Πρόεδρος, δίδει άμεσον λύσιν. Επίσης εάν υπάρχη Σύμβουλος θέλων διαρκούσης της συζητήσεως, ν' απαντήση επί αναφυσέντος προσωπικού ζητήματος ζητεί προς τούτο την άδειαν του Προέδρου, περιοριζόμενος μόνον εις το προσωπικόν ζήτημα, μεθ' ό η συζήτησις εξακολουθεί κανονικώς. Ά ρ θ ρ ο ν 8^{ον}. Πας Σύμβουλος δις μόνον αγορεύει επί του αυτού ζητήματος, πλην άν το Σώμα, ερωτηθέν υπό του Προέδρου, επιτρέψη ν' αγορεύση εκ τρίτου. Απαγορεύονται αι διαλογικαί συζητήσεις. Διακοπαί δύνανται να γίνωσι, επιτρέποντος του αγορεύοντος, αποτείνονται προς το Σώμα και ουχί προς τα μέλη. Ά ρ θ ρ ο ν 9^{ον}. Η ψηφο-

φορία γίνεται δι' αναστάσεως, δι' ονομαστικής κλήσεως και μυστική δια ψηφοδελτίων. Η φανερά ψηφοφορία γίνεται δι' αναστάσεως, οπότε ο Πρόεδρος αναγγέλλει το αποτέλεσμα ταύτης, εάν κρίνη όμως τούτο αναγκαίον ή ζητήση τούτο και εις μόνον Σύμβουλος, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται δι' ονομαστικής κλήσεως. Η ονομαστική κλήσις συνίσταται εις την εκφώνησιν του ονόματος ενός εκάστου των Συμβούλων παρά του Προέδρου, σημειούντος την παρουσίαν και την ψήφον εκάστου και απαγγέλλων το αποτέλεσμα ταύτης. Εν ισοψηφία νικά η ψήφος του Προέδρου.- Μυστική ψηφοφορία γίνεται εις τας υπό του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος προβλεπομένας περιπτώσεις. Ο Πρόεδρος εκλέγει εκάστοτε δύο ψηφολέκτας, οίτινες εφ' όσον συναινούνσιν προς τούτο οι Σύμβουλοι, συλλέγουσι τα ψηφοδέλτια, ρίπτουσιν αυτά εις την κληρωτίδα, εξ ής εξάγουσι ταύτα και γενουῖα τη φωνή αναγγέλλουσι το αναγραφόμενον εν εκάστω ψηφοδελτίω, όπερ παραδίδουσιν εις τον Πρόεδρον δια να αναγγείλη το αποτέλεσμα. Ά ρ θ ρ ο ν 10^{ov}. Αι αποφάσεις του Συμβουλίου λαμβάνονται κατ' απόλυτον πλειοψηφίαν των παρόντων, αν δεν ορίζηται άλλως εν τω Νόμω. Εν ισοψηφία επικρατεί η ψήφος του Προέδρου. Ά ρ θ ρ ο ν 11^{ov}. Ο Πρόεδρος βοηθούμενος υπό του Γραμματέως της Κοινότητος, επιμελείται της συντάξεως των πρακτικών, τηρουμένων περιληπτικώς, άτινα καταχωριζόμενα μετά των αποφάσεων και της γνώμης της μειοψηφίας, εις ειδικόν βιβλίον, ηριθμημένον και υπογεγραμμένον υπό του Ειρηνοδίκου, υπογράφονται υπό πάντων των Συμβούλων, των λαβόντων μέρος εις την συνεδρίασιν του Συμβουλίου. Αν τις των Συμβούλων αρνηθή να υπογράψη, γίνεται μνεία της αρνήσεως και του λόγου αυτής εν των πρακτικώ. Αν Σύμβουλός τις επιθυμεί διευκρίνισιν των λεχθέντων του δύναται να διατυπώση ταύτην εγγράφως εις το επόμενον πρακτικόν του Συμβουλίου, καταθέτων σχετικόν σημείωμα τω Προέδρω. Ο Πρόεδρος σημειοί περαιτέρω τας λαμβανομένας αποφάσεις, αίτινες δύνανται να καταχωρίζονται κατά χρονολογικήν σειράν και εις ίδιον βιβλίον, τα ονόματα των ζητούντων τον λόγον κατά σειράν, αναγιγνώσκει τον ονομαστικόν κατάλογον των Συμβούλων και σημειοί την ψήφον εκάστου. Απόσπασμα των πρακτικών, διαλαμβάνον κεχωρισμένως πάσαν εκδιδομένην απόφασιν, δημοσιεύεται φροντίδι του κ. Προέδρου, εντός οκτώ ημερών από της συνεδρίας δια τοιχοκολλησεως, εφ' όσον ειδικός τρόπος δημοσιεύσεως δεν ορίζεται υπό του Νόμου και υποβάλλεται μετ' αποδεικτικού δημοσιεύσεως εις τον Νομάρχην εντός δεκαήμερου από της αυτής ημέρας. Αντίγραφα

πρακτικών και αποφάσεων του Συμβουλίου, δίδονται εις τους αιτούντας Συμβούλους, τη επιμελεία του κ. Προέδρου, ως και εις πάντα κάτοικον ή φορολογούμενον, όστις ήθελε ζητήσει κεκυρωμένα τοιαύτα. Ά ρ θ ρ ο ν 12^{ον}. Έκαστον των μελών του Συμβουλίου πρέπει να προσκαλήται εγγράφως εις τας τακτικάς συνεδριάς, υπογράφον σχετικόν επιδοτήριον, τρεις τουλάχιστον πλήρεις ημέρας, προ της οριζομένης δια την συνεδρίαν. Εν κατεπειγούσαις περιπτώσεσι η πρόσκλησις δύναται να επιδοθή την αυτήν ημέραν της συνεδριάς. Ο Πρόεδρος οφείλει να καλέση το Σώμα εντός έξ ημερών από της προς αυτόν υποβολής της αιτήσεως των εν άρθρω 3 παρ.1 δικαιουμένων προς τούτο, άλλως το Συμβούλιον συνέρχεται τη προσκλήσει των αιτησάντων. Ά ρ θ ρ ο ν 13^{ον}. Ο Πρόεδρος οφείλει εν τη προσκλήσει να σημειοί τα αποτελούντα την ημερησίαν διάταξιν θέματα της συνεδριάσεως. Άλλο θέμα μη περιλαμβανόμενον εν τη ημερησία διατάξει δεν συζητείται, εκτός αν κηρυχθή, ως το άρθρον 95 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος ορίζει, κατεπείγον υπό του Σώματος δια της απολύτου πλειοψηφίας. Ερωτήσεις, προτάσεις, επερωτήσεις και ανακοινώσεις των Κοινοτικών Συμβούλων, συζητώνται εις την τελευταίαν συνεδρίασιν εκάστου μηνός, αναγραφόμεναι πρώται εν τη ημερησία διατάξει. Ά ρ θ ρ ο ν 14^{ον}. Οσάκις ο Πρόεδρος καλεί εις συνεδρίαν το Σώμα κατόπιν προσκλήσεως του 1/ 3 των Συμβούλων, δύναται να προσθέση και θέματα κατά την κρίσιν του συζητητέα. Ο Φάκελλος των υπό ψήφισιν θεμάτων δέον να κατατίθεται εις το Συμβούλιον, πέντε τουλάχιστον ημέρας προ της συνεδριάσεως εις την διάθεσιν των Συμβούλων, πλην των κατεπειγόντων, και δέον να περιέχη εισήγησιν των αιτούντων Συμβούλων, όπου δε υπάρχουσι και νομικά ζητήματα, να περιέχη και την γνώμην επ' αυτών του Νομικού Συμβούλου της Κοινότητος. Ά ρ θ ρ ο ν 15^{ον}. Ο Πρόεδρος δύναται να παραπέμπη κατ' ιδίαν του κρίσιν ωρισμένα θέματα εις ειδικάς ολιγομελείς Επιτροπάς εξ ιδιωτών ή Συμβούλων, προς μελέτην και προς υποβολήν της γνωμοδοτήσεώς των επί εκάστου θέματος, τω Συμβουλίω. Το Συμβούλιον κατά την συζήτησιν των θεμάτων, διατηρεί το κυριαρχικόν δικαίωμα να μη αποδεχθή την γνώμην τούτων ή να αναπέμψη ταύτα εις τας ιδίας Επιτροπάς προς επανεξέτασιν. Ά ρ θ ρ ο ν 16^{ον}. Προ της ενάρξεως της συνεδριάσεως, ο Πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου υπογράφουσιν εις το βιβλίον, το περιλαμβάνον την ημερησίαν διάταξιν. Ο Πρόεδρος ελέγχει τα επιδοτήρια των γενομένων προσκλήσεων προς το Συμβούλιον. Ά ρ θ ρ ο ν 17^{ον}. Το Κ.Σ.

δύναται ν' αποφασίση δια της πλειοψηφίας των παρόντων μελών, όπως συνεδριάση κεκλεισμένων των θυρών, αλλ' η επί του θέματος απόφασις απαγγέλλεται δημοσία. Ἄ ρ θ ρ ο ν 18^{ον}. Ο παρών Κανονισμός δεν δύναται να τροποποιηθῆ αν δεν ζητήσουν τούτο τα 2/3 των μελών του Κ. Συμβουλίου». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Σμαράγδης, Γ. Γκούμας, απών Γ. Κινινής].

Σχόλια: 1) είναι ο μοναδικός κανονισμός Κ.Σ. που επεσήμανα στα βιβλία που ερεύνησα. Σύμπτωμα του γεγονότος ότι, δια μέσου της ιδρυθείσας ΤΕΔΚΝΑ, η Τ.Α. αποκτούσε και ομογενοποιούσε τις λειτουργίες της και έθετε τα πρώτα κανονιστικά θεμέλια της, 2) δεν ασκώ κριτική για το περιεχόμενο. Πρωτόλειος κανονισμός ήταν, οι τότε πολιτικές συνθήκες γνωστές, 3) «του ημίσεως αριθμού». Συναντάμε πολλές φορές τη διατύπωση και ορθογραφία αυτή (σαν επίρρημα). Στα νεότερα χρόνια γράφεται του «ημίσεος αριθμού» (σαν γενική επίθετου) στο κείμενο της απόφασης, 4) κατ' επανάληψη αναγράφεται στο κείμενο «δί' αναστάσεως» (γίνεται η ψηφοφορία). Εκτιμώ ότι το ορθό θα ήταν «δί' ανατάσεως» της χειρός, που πιστεύω ότι έτσι γινόταν. Ενδεχομένως να χρησιμοποιούσαν τη διατύπωση «δί' αναστάσεως», με τη μεταφορική έννοια, διότι «εγείρονταν» οι κοινοτικοί σύμβουλοι από το κάθισμά τους. Δεν έχω επισημάνει τέτοιο τρόπο ψηφοφορίας, σε όσα κείμενα έχω μελετήσει για την Τ.Α. Έτσι δεν έχω καμία γνώση, ότι εγείρονταν. Επίσης είναι ενδεχόμενο, ο γραφέας να αντέγραψε λανθασμένα από το σχέδιο πρακτικών/απόφασης που του είχε δοθεί, ή, αυτοβούλως, να θεώρησε εσφαλμένα, ότι αυτή είναι η ορθή διατύπωση, η οποία δεν ελέγχθηκε εκ των υστέρων από το γραμματέα της Κοινότητας. [Πάντως, όταν ο Πρόεδρος επρόκειτο να αποφασίσει την «αναγραφὴν ανακλήσεως» κ.σ. στα βιβλία πρακτικών, ρ η τ ἄ αναγράφεται ότι «ε γ ε ί ρ ε τ ο εκ της θέσεώς του», βλ. άρθρο 5, ίδιου Κανονισμού].

Σχόλιο 2: Για τη γραφή και τη μεταφορική χρήση της έννοιας «δί' αναστάσεως», παραβάλετε από τα Ευαγγέλια: 1) Ματθαίος: 28 «5. Αποκριθείς δε ο άγγελος είπε ταις γυναιξί. Μη φοβείσθε υμείς. Οίδα γαρ ότι Ιησούν τον εσταυρωμένον ζητείτε. 6. Ουκ έστιν ώδε, η γ ε ρ θ η γαρ καθώς είπε». 2) Μ ά ρ κ ο ς, 16: «6. Ο δε λέγει αυτοίς. Μη εκθαμβείσθε! Ιησούν ζητείτε τον Ναζαρηνόν τον εσταυρωμένον. η γ ε ρ θ η, ουκ έστιν ώδε». 3)

Λ ο υ κ ά ς: 24 «5. Τι ζητείτε τον Ζώντα μετά των νεκρών; 6. Ουκ έστιν ώδε, αλλ' η γ έ ρ θ η». 4) Ι ω ά ν ν η ς: «20. Τη δε μια των σαββάτων Μαρία η Μαγδαληνή έρχεται πρωϊ σκοτίας έτι ούσης εις το μνημείον, και βλέπει τον λίθον η ρ μ έ ν ο ν εκ του μνημείου». (βλ. Η Καινή Διαθήκη, μετάφραση στη δημοτική Ν.Ι.Σωτηροπούλου, Έκδοσις Αδελφότητος «Ο Σταυρός», Αθήνα 2003).

Κ α ν ο ν ι σ μ ό ς τ ι μ η τ ι κ ώ ν δ ι α κ ρ ί σ ε ω ν

[β.16.8.1964- 4.2.1967], σ. 272, «Συνεδρίασις 5.12.1965», Αρ. Αποφάσεως 187», «Περί καθιερώσεως μ ε τ α λ λ ί ω ν Πόλεως Καλαμακίου». «Επί του 10^{ου} θέματος. . . ο Πρόεδρος εισηγείται προς το Κ.Σ. τα εξής: «Η πόλις του Καλαμακίου έχουσα υπόστασιν Κοινότητος, τεσσαράκοντα περίπου ετών, απέκτησεν δημότας και φίλους με συνείδησιν υπερμέτρου αγάπης προς το ωραίον τούτο προάστειον των Αθηνών, όπερ σήμερα, ως γνωστόν, αριθμεί πληθυσμόν πλέον των 15.000 κατοίκων./ Η αγάπη των δημοτών και φίλων εκδηλούται ποικιλοτρόπως κατά διαφόρους βαθμούς προς την Κοινότητα. Ανθρώπινον είναι η μεγάλη ή μείζων ή μεγίστη ωφέλεια, ήν προξενεί άτομόν τι προς την Πόλιν, να παροτρύνη και ετέρους προς μίμησιν. Χρέος όμως των Διοικούντων την Πόλιν είναι να τιμώσι την προσγενομένην ωφέλειαν εις ταύτην δια της απονομής ηθικής αμοιβής. Η απονομή τιμής και αγαθών ανάμνησιν καταλείπει εσαεί εις τον ωφελήσαντα την Πόλιν, και άμιλλαν δημιουργεί δια τους υπολοίπους. Εκ τούτων κρίνεται σκόπιμος η καθιέρωσις τ ι μ ώ ν παρά του Κ.Σ. εν είδει μεταλλίων και συγκεκριμένως. Καθιερούται σειρά εκ τριών τιμητικών διακρίσεων κατ' αξιολόγησιν ως εξής: α) μετάλλιον Α' τάξεως «Ο ΧΡΥΣΟΥΣ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ», β) μετάλλιον Β' τάξεως «Ο ΑΡΓΥΡΟΥΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝ», γ) μετάλλιον Γ' τάξεως «Ο ΧΑΛΚΟΥΣ ΠΑΝ». Τα ονόματα των μεταλλίων ελήφθησαν εκ της Ιστορίας της Πόλεως του Καλαμακίου και δη: α) Το μετάλλιον του «Χρυσού Θουκυδίδη», ωνομάσθη ούτω προς τιμήν του μεγάλου ιστορικού της Αρχαιότητος Θουκυδίδου του Αλιμουσίου, ούτινος το Καλαμάκι υπήρξε η γενέτειρα και ο τόπος διαμονής, β) Το μετάλλιον «Αργυρού Ποσειδώνος» ωνομάσθη ούτω εκ της σχέσεως της Πόλεως προς την θάλασ-

σαν, ήτις αποτελεί την ζωογόνον υπόστασιν του Καλαμακίου, και, γ) Το μετάλλιον του «Χαλκού Πανός» εν συσχετισμώ προς τον δεσπόζοντα λόφον της Πόλεως, όστις καλείται «Λόφος του Πανός», κοινώς δε «Πανί», αφιερωμένος αρχαιόθεν εις το όνομα του θεού τούτου των Αρχαίων Ελλήνων, οίτινες και ετέλουν εορτάς επί του λόφου τούτου προς τιμήν του./ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΠΟΝΟΜΗΣ. Τα μετάλλια και των τριών τάξεων απονέμονται εν ζωή. Το μετάλλιον Α' τάξεως του «Χρυσού Θουκυδίδου» εγκείμενον εκ χρυσού 18-20 καρατίων, έχον σχήμα στρογγύλον και μέγεθος δεκαδράχμου, φέρον εις μεν την μίαν όψιν και το μέσον τούτου ανάγλυφον την εικόνα του Θουκυδίδου, κύκλω δε ταύτης την ένδειξιν «Θουκυδίδης ο Αλιμούσιος», εις δε την ετέραν όψιν αναγράφον τας ένδείξεις: «Η Πόλις Καλαμακίου Αττικής τω (όνομα τιμωμένου) την μεγίστην ταύτην τιμήν απονέμει εν έτει (το έτος)», απονέμεται αδιακρίτως εις πάντα Έλληνα πολίτην ή πολίτην οιασδήποτε Εθνικότητος, προσενεγκόντα ΜΕΓΙΣΤΗΝ ωφέλειαν εις την Πόλιν του Καλαμακίου, είτε υλική αύτη είναι, είτε ηθική. Πας τιμώμενος δια του μεταλλίου τούτου αποκτά αυτοδικαίως την ιδιότητα του ε π ι τ ί μ ο υ δημότου της Πόλεως Καλαμακίου, εφ' όσον δεν τυγχάνει δημότης αυτής, απονεμομένου προσέτι ειδικού διπλώματος εκ περγαμηνής, εις ό αναγράφεται η ανακήρυξις./ Το μετάλλιον του «ΑΡΓΥΡΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ», συγκείμενον εκ καθαρού αργύρου, έχον σχήμα στρογγύλον και μέγεθος δεκαδράχμου, φέρον εις μεν την μίαν όψιν και το μέσον τούτου τον Ποσειδώνα κρατούντα τρίαιναν, κύκλω δε τούτου την ένδειξιν «Ποσειδών ο θαλασσοκράτωρ», εις δε την ετέραν όψιν αναγράφον τας ένδείξεις: «Η Πόλις Καλαμακίου Αττικής τω (όνομα τιμωμένου) την μείζονα ταύτην τιμήν απονέμει εν έτει (το έτος)», απονέμεται αδιακρίτως εις πάντα Έλληνα πολίτην ή πολίτην οιασδήποτε άλλης Εθνικότητος, προσενεγκόντος ΜΕΙΖΟΝΑ ωφέλειαν εις την Πόλιν του Καλαμακίου, είτε υλική αύτη είναι, είτε ηθική. Η τιμή αύτη απονέμεται απαραίτητως εις πάντας τους α ι ρ ε τ ο ύ ς Προέδρους της Κοινότητος Καλαμακίου, μετά το πέρας της θητείας τούτων, άπαξ δε εν περιπτώσει περισσοτέρων της μιάς Προεδρικής περιόδου ή θητείας. Εξαιρετικώς η τιμή αύτη απονέμεται αναδρομικώς εις τους ζώντας σήμερα και διατελέσαντας αιρετούς Προέδρους της Κοινότητος. Ωσαύτως η τιμή αύτη απονέμεται απαραίτητως εις τους διατελέσαντας επί τρεις Κοινοτικές περιόδους, συνεχείς ή διακεκομένας, αιρετούς Κοινοτικούς Συμβούλους, μετά το πέρας της θητείας της τρίτης περιόδου./ Το μετάλλιον του ΧΑΛΚΟΥ ΠΑΝΟΣ, συγκεί-

μενον εκ χαλκού, έχον σχήμα στρογγύλον και μέγεθος δεκαδράχμου, φέρον εις μεν την μίαν όψιν παράστασιν του Πανός, κύκλω δε ταύτης την ένδειξιν: «ΠΑΝ Ο ΟΡΕΣΙΒΑΤΗΣ», εις δε την ετέραν όψιν αναγράφον τας ένδείξεις: «Η Πόλις του Καλαμακίου Αττικής τω (όνομα τιμωμένου) την μεγάλην ταύτην τιμήν απονέμει εν έτει (το έτος)», απονέμεται αδιακρίτως εις πάντα Έλληνα πολίτην ή πολίτην οιασδήποτε Εθνικότητας, προσενεγκόντα ΜΕΓΑΛΗΝ ωφέλειαν εις την Πόλιν του Καλαμακίου είτε υλική είναι αύτη, είτε ηθική. Η τιμή αύτη απονέμεται απαιρητήτως εις πάντας τους υπαλλήλους της Κοινότητας, άμα τη συνταξιοδοτήσει των, υπό την προϋπόθεσιν, ότι ούτοι δεν υπέπεσαν εις ουδέν πειθαρχικόν παράπτωμα οιοσδήποτε βαθμού. Ωσαύτως απονέμεται κατ' έτος εις τον πρώτον των αριστούχων μαθητήν της τελευταίας τάξεως των Δημοσίων Γυμνασίων Καλαμακίου. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ... (αναγράφεται με λεπτομέρειες η διαδικασία) ΚΑΘΙΕΡΩΣΙΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ (περιγράφεται το σήμα ώστε να ξεχωρίζουν οι κοινοτικοί σύμβουλοι κατά τις τελετές) Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει κατά πλειοψηφίαν την καθιέρωσιν μεταλλίων της Πόλεως Καλαμακίου . . .ιοθετούν εξ ολοκλήρου την εισήγησιν ταύτην και ανατιθέμενον τω Προέδρω πάσαν περαιτέρω ενέργειαν. Επί της ανωτέρω αποφάσεως μειοψηφεί η εκ των κ.σ., κ. Ελ. Καρανικόλα, θεωρούσα ως άκαιρον την συζήτησιν ενός τοιούτου θέματος». [Κ.Σ. Γ.Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ.Πυλαρινός, Π. Τζιβανίδης, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Σ. Τσιλιμπάρης, Ε.Σκορδίλης, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλιο: Οι δύο αποφάσεις, συνιστούν την «Κανονιστική συγκρότηση» εν στενή εννοία, για γενικά θέματα λειτουργίας της Κοινότητας. Διότι κανονιστικές αποφάσεις δημοσιεύονται και πιο κάτω, στα κεφάλαια για την «αποκομιδή των απορριμμάτων», τα «Θαλάσσια λουτρά», την «επίλυση των φορολογικών διαφορών» και άλλα. Αυτές αφορούν «ε ι δ ι κ ά» θέματα.

Μέρος έκτο

Πολεοδομική συγκρότηση

Επεκτάσεις σχεδίων ρυμοτομίας - Σύνταξη μελετών

Εισαγωγή - Ιστορικές αναδρομές

Ο Γ. Σμαράγδης, σ' «Το Καλαμάκι»(1988), σ.15 γράφει: «Οι «ντόπιοι κτηματίες» ήταν κι αισθάνονταν περισσότερο Μπραχαμιώτες. Οι Μπραχαμιώτες, κύριοι τότε του Καλαμακίου, δεν τούδιναν και τόση σημασία γιατί η γη του δεν τους έδινε καλό καρπό κι αρκετό στις σπορές τους (σιτάρι-κριθάρι-βρώμη) ή στις καλλιέργειές τους με αμπέλια ... Έτσι οι... κοντινοί μας πρόγονοι Μπραχαμιώτες, κατέβαιναν το καλοκαίρι με τα ζώα τους τρεχάλα για μπάνιο στη θάλασσα, και τις άλλες εποχές για σπορά και θέρο, και φεύγανε πάλι τρεχάλα με τα κάρα τους στα σπίτια τους, στο Μπραχάμι, για να δικαιωθεί και το Ρωμέϊκο: «Ποιός Ρωμιός αφήνει το δικό του τόπο;». Αυτός είναι και ο κυριότερος λόγος που δε βρίσκουμε κτισμένο αξιόλογο σπίτι από Μπραχαμιώτη στο Καλαμάκι, μα και από την τότε οικονομική δυσπραγία τους». Και, σ. 66: «Από μελέτη προελευσιακή των κατά καιρούς Προέδρων της Κοινότητας Καλαμακίου, διαπιστώνουμε ότι από τους τότε γηγενείς (Μπραχαμιώτες), μόνον ένας, ο πρώτος (Ν. Μαλτέζος) πήρε την Προεδρία της Κοινότητας. Αυτό ήταν φυσικό γιατί οι 251 τότε ψηφοφόροι του τόπου ήσαν κατά το τρία τέταρτα Μπραχαμιώτες. Φυσιολογικό λοιπόν γι αυτούς ήταν να βγάλουν Κοινοτάρχη πατριώτη τους(σ. 67). Η σκυτάλη όμως πέρασε ευθύς αμέσως στους μέτοικους. Σ' αυτούς που διάλεξαν το Καλαμάκι για μόνιμη διαμονή τους . . .». Ανάλογες αναφορές και Μ. Κλαδιά- Α. - Σ. Παπαζαφειροπούλου, ό.π. σελ. 153.

Από την άλλη μεριά, για τους μορφωμένους και εύρωστους οικονομικά «ξένους αγοραστές γης», τους «μέτοικους», πρωταρχικό και επικρατούν στη συνείδησή τους κριτήριο ήταν λόγοι «τουριστικοί»: αξιοποίηση του τόπου ως παραθαλάσσιου θερέτρου, με την εξυπηρέτηση των λουομένων Αθηναίων που αυξάνονταν ραγδαία κατ' έτος, εγκατάσταση και λειτουργία εξοχικών κέντρων

(αρκετές φορές κοσμοπολίτικου χαρακτήρα), ταβερνών και γενικά κέντρων ψυχαγωγίας - αναψυχής κλπ., και «οικονομικοί», ήτοι αύξηση της αξίας και εκμετάλλευση της γής τους με ανέγερση των επαύλεών τους, αλλά και, π.χ. Γ.Σμαράγδης, ό.π. σ. 37: «Ο Κων. Λογοθετόπουλος, ιατρός, καθηγητής της Γυναικολογίας και Μαιευτικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, κατείχε πέρα από την παραλιακή έπαυλή του και όλη τη δεξιά μεριά της οδού Μεταμορφώσεως μέχρι το ύψος της Θεμιστοκλέους. Εκεί έχτισε μικρούς οικίσκους που τους νοίκιαζε σε καλοστεκούμενους οικονομικά παραθεριστές». [[σχόλιο: Πρόκειται για τον επί Γερμανικής Κατοχής, αρχικά Αντιπρόεδρο και πολυ-υπουργό και στη συνέχεια Πρωθυπουργό, βλεπ. πιο κάτω]].

Ότι η «αξιοποίηση» της γης ήταν το κριτήριο και η στόχευση: βλ. Σμαράγδη, ό.π. σ. 61: «. . .όλοι οι κάτοχοι της γης μας φρόντισαν να μη χάσουν ουδέ σπιθαμή γης κατά την ένταξη των κτημάτων τους στο Σχέδιο Πόλης. Έτσι έχουμε το πρώτο Σχέδιο Πόλης Καλαμακίου το 1928, στο Κάτω Καλαμάκι με μετέπειτα Κατοχικές τροποποιήσεις και άλλες μικροεντάξεις του. Το σχέδιο αυτό βόλεψε κυριολεκτικά τους κατέχοντες της εποχής εκείνης Μπραχαμιώτες και μερικά τζάκια των τότε οικιστών. Τσιγκούνικιο Σχέδιο, χωρίς καμία πλατεία ή άλλο κοινόχρηστο χώρο, με στραβούς στον άξονά τους δρόμους και στενούς με μοναδικό μέλημα να μη δοθεί ούτε μισό μέτρο για την κοινή ωφέλεια. Οι απαράδεκτες σήμερα εντάξεις αυτές, εύρισκαν τις εκάστοτε Κυβερνήσεις αδιάφορες αφού έτσι τους εισηγούντο κατά καιρούς Κοινοτικά Συμβούλια, που και αυτά φρόντιζαν τότε να μη κακοκαρδίσει κανένα».

Και, αναφερόμενος κυρίως στο Ανω Καλαμάκι και άλλες περιοχές, ενταχθείσες μεταγενέστερα, σ. 63: «Όλες οι εντάξεις στο Σχέδιο Πόλης, είναι άσχετες μεταξύ τους, και χρονολογικά και ως προς την αρτιότητα των οικοπέδων και όρων δόμησης. Πραγματικό κομφούζιο, που άνετα μπορούμε να διεκδικήσουμε πρωτιά μεταξύ των Δήμων του Λεκανοπεδίου της Αττικής. Ο λόγος; Η στενότης χρήματος από μέρους των μελών των διαφόρων Συνεταιρισμών για την αγορά μεγάλων οικοπέδων και το κυριότερο, οι αρκετές εντάξεις έγιναν αφού προηγουμένως οι οικιστές έκτισαν παράνομα, εκτός σχεδίου, πράγμα που ανάγκαζε την Κοινότητα και μετά το Δήμο, να αποδέχε-

ται εντάξεις με διάφορη αρτιότητα οικοπέδων και όρους δόμησης, πρόβλημα κοινωνικό που δεν μπορούσε να αγνοήσει και το αρμόδιο Υπουργείο».

Και, «Όψεις της Ιστορίας ...» (2021), σ.167, «Πρώτος πρόεδρος της Κοινότητας Καλαμακίου εξελέγη... ο Νικόλαος Μαλτέζος. Μεγαλοκτηματία της περιοχής και γνωστός εργολάβος, ο Μαλτέζος γνώριζε ότι η ανάπτυξη της κοινότητας έπρεπε να στηριχτεί σε ίδιους πόρους και στη σκληρή εργασία των κατοίκων τηςΚύριο μέλημα της Κοινοτικής Αρχής ήταν η επικοινωνία των μεγάλων κτημάτων με τη λεωφόρο Ποσειδώνος και την παραλία. Προχώρησε έτσι στη διάνομιξη της Λεωφόρου Β. Σοφίας (σημερινή λεωφόρος Καλαμακίου), ενώ συγχρόνως μερίμνησε για την εκπόνηση σχεδίου πόλεως».

Σημείωση: Στην αρχαιότητα, ελληνική και ρωμαϊκή, όπως και στο Βυζάντιο και τον Ευρωπαϊκό Μεσαίωνα, αλλά και μεταγενέστερα, δεν είχαν εφευρεθεί και δεν χρησιμοποιούνταν οι λέξεις «πολεοδομία» και «χωροταξία». Αλλά και μετά την Επανάσταση του 1821 και τη σύσταση του Ελληνικού Κράτους, στη πλούσια νομοθεσία που εγκρίθηκε για το σχεδιασμό των πόλεων, τις επεκτάσεις σχεδίων, τη ρυμοτομία και την ανέγερση οικοδομών, μέχρι το 1958, ουδέποτε είχαν χρησιμοποιηθεί οι πιο πάνω λέξεις και τα παράγωγά τους. Για πρώτη φορά εμφανίζεται παράγωγο της λέξης και της έννοιας της «πολεοδομίας» στο Ν.Δ. 3880/25.10.1958 (ΦΕΚ Α' 188/5.11.1958) «περί ενοποιήσεως των πολεοδομικών αρμοδιοτήτων και ρυθμίσεως θεμάτων αφορώντων την χορήγησιν αδειών λατομείας και άλλων διατάξεων» (βλ. Κων. Τέκτονος, ΕΔΔ= Επιθεώρησις Δημοσίου Διοικητικού Δικαίου, τ. 5/1961 σ. 287-294 «Η ιστορική εξέλιξις της Πολεοδομικής Νομοθεσίας»).

Ορισμοί: 1) «Η «χωροταξία» έχει ως σκοπό να οργανώσει και να κατανείμει κατά τρόπο ορθολογικό, μέσα σε καθορισμένα γεωγραφικά όρια, τις ποικίλες δραστηριότητες του ανθρώπου, ώστε να επέλθει ισορροπία των αναγκών του ατόμου και της κοινωνίας, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τους φυσικούς πόρους και τις απαιτήσεις της οικονομικής ζωής», 2) Η «πολεοδομία», ως πολυκλαδική επιστήμη, ασχολείται με τον προγραμματισμό και τον σχεδιασμό των πόλεων, επιδιώκοντας τη συντονισμένη και αρμονική ανάπτυξή τους. Με την έννοια αυτή αποτελεί μία τεχνική επιμέλεια της πολιτείας μέσα στον καθορισμένο γεωγραφικό χώρο (την πόλη)». «Από τον ανωτέρω ορισμό προκύπτει και η σχέση της «πολεοδομίας»

με τη «χωροταξία». Ενώ αντικείμενο της πολεοδομίας είναι συνήθως η πόλη και σε κάθε περίπτωση ο οικισμός, η χωροταξία αφορά σε μεγαλύτερες γεωγραφικές ενότητες: στο νομό, στην περιφέρεια ή και στο σύνολο της επικράτειας» (Βασιλ. Σκουρής, καθηγητής ΑΠΘ, Χωροταξικό και Πολεοδομικό Δίκαιο, έκδ.Β', 1991). 3) Ρυμοτομία: Λεξικό Νεοελληνικής γλώσσας, Γ. Μπαμπινιώτη, 1998: 1. Η διαίρεση μιας πόλης σε δρόμους. 2. Κλάδος της πολεοδομίας που έχει ως αντικείμενο τη διαρρύθμιση του χώρου, μέσα στον οποίον πρόκειται να δημιουργηθεί ένας οικισμός (σ.1575), Ακαδημία Αθηνών, Χρηστικό Λεξικό, 2018 τ.6, σ.469: κλάδος της πολεοδομίας με αντικείμενο τη διαμόρφωση του χώρου όπου πρόκειται να κτιστεί οικισμός ή πόλη, κυρ. με σχεδίαση και χάραξη δρόμων, πλατειών και οικοπέδων και καθορισμό του ύψους ή των ορίων των κτιρίων, συνεκδ. η ίδια η χάραξη δρόμων πλατειών και οικοπέδων. 4) Τοπογραφία: 1. Η εφαρμοσμένη επιστήμη μέσω της οποίας διενεργούνται ακριβείς μετρήσεις γήινων επιφανειών και απεικονίζονται γραφικά σε χάρτη, τοπογραφικός: αυτός που σχετίζεται με την τοπογραφία (σ. 1798), 5) Χωροστάθμιση: η μέτρηση με ειδικά όργανα και μεθόδους των υψομέτρων και των υψομετρικών διαφορών ανάμεσα σε ορισμένα σημεία του εδάφους, με σκοπό τη σχεδίαση χάρτη (σ. 2004).- Έτσι, δεν πρέπει καθόλου να μας ξενίζει το γεγονός ότι, στις αποφάσεις του Κ.Σ. που καταγράφονται στο παρόν κεφάλαιο, σ π α ν ί ζ ο υ ν ο ι π ί ο π ά ν ω λέξεις και έννοιες (πλην, π.χ.: «Πρακτικό 15/1.8.1936» «χωροστάθμισις των οδών», σ. 41 παρόντος) και ε μ φ α ν ί ζ ε τ α ι σχεδόν μονίμως η λέξη/έννοια «ρυμοτομία».

Για το Καλαμάκι

[β.14.10.1936–22.7.1938], σελ. 10: «Αριθμός αποφάσεως 147/17.12.1936, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την αποζημίωσιν Επιτροπής παραλαβής εκπονηθέντος σχεδίου Καλαμακίου». [Σύνθεση Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 44: «Αριθμός αποφάσεως 12/27.2.1937, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την εκπόνησιν του σχεδίου ρυμοτομίας». . . . «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι το Υπουργείον Συγκοινωνιών . . . διεβίβασε έντυπον συγγραφήν υποχρεώσεων δια την εκπόνησιν του σχεδίου του α κ υ ρ ω θ έ - ν τ ο ς δυνάμει αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας, δια την εκτέλε-

σιν της εργασίας ταύτης απαιτείται δαπάνη εκ δραχ. 179.000.- περίπου συμφώνως τω Κώδικι περί Σχεδίων Πόλεων και Κωμών. Ήδη όμως υπεβλήθη προσφορά εκ μέρους του τοπογράφου κ. Σ. Γεωργουσοπούλου, αναλαμβάνοντος την εκτέλεσιν της εργασίας αντί του ποσού των δραχ. 50.000.- επειδή δε κρίνει ότι η προσφορά αύτη είναι απολύτως συμφέρουσα δια την Κοινότητα και επειδή δέον να εκτελεσθή η υπό του Υπουργείου Συγκοινωνίας απαιτούμενη δια την έγκρισιν του σχεδίου εργασία προτείνει όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς. . . ./. Δ ι α τ α ύ τ α. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την ανάθεσιν της εν τη συγγραφή υποχρεώσεων . . . αναφερομένης εργασίας εις τον τοπογράφον μηχανικόν κ. Σπυρ. Γεωργουσόπουλον αντί του ποσού των δραχ. 50.000.- . . . και ανατίθησι τω κ. Πρόεδρω . . .». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: «του σχεδίου του ακυρωθέντος δυνάμει αποφάσεως του Συμβουλίου Επικρατείας». Δεν αναφέρεται η αιτιολογία/σκεπτικό της ακύρωσης. Δε γνωρίζω εάν η απόφαση του ΣΤΕ υπάρχει στο αρχείο. Κατά λογική ακολουθία, είχε εκδοθεί Διάταγμα για ένταξη ή επέκταση του σχεδίου, το οποίο ακυρώθηκε.

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 102: «Αριθμός αποφάσεως 63/11.5.1937, «Περί παρατάσεως προθεσμίας παραδόσεως του σχεδίου Καλαμακίου και πληρωμής μέρους της αμοιβής». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 255: «Αριθμός αποφάσεως 23/19.2.1938, «Περί επεκτάσεως του σχεδίου ρυμοτομίας Καλαμακίου». «. . .εκθέτει ότι υπό ι δ ι ο κ τ η τ ώ ν κ τ η μ ά τ ω ν ευρισκομένων μεταξύ του εγκεκριμένου σχεδίου Καλαμακίου και Αλίμου, υπεβλήθησαν αιτήσεις κ α ι σ χ έ δ ι ο ν περί επεκτάσεως του σχεδίου ρυμοτομίας επί του τμήματος τούτου. .Το Κ.Σ... ιδόν την υποβληθείσαν αίτησιν. . . δι' ής α π α ι τ ε ί τ α ι η επέκτασις του σχεδίου ... επειδή δια της αιτούμενης επεκτάσεως . . .θέλει αποφευχθή η σημειούμενη α ν ο ι κ ο δ ό μ η σ ι ς ο ι κ ι ώ ν υπό τον τ ύ π ο ν των α γ ρ ο - τ ι κ ώ ν ε γ κ α τ α σ τ ά σ ε ω ν με αποτέλεσμα να δημιουργηθώσι εις το

εγγύς μέλλον ρυμοτομίας κτισμάτων αίτινες θέλουσι επιβαρύνει την Κοινότητα. Επειδή το τμήμα τούτο ευρισκόμενον μεταξύ των δύο εγκεκριμένων σχεδίων ορθόν και νόμιμον τυγχάνει ... Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί το υπό των ιδιοκτητών υποβληθέν σχέδιον ρυμοτομίας... ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

Σχόλια: 1) Στην έννοια των «αγροτικών εγκαταστάσεων» την περίοδο εκείνη, περιλαμβάνονταν τα «αγροτόσπιτα», η «καθοικιά/κατοικιά», και βασικά οι σταύλοι. 2) Πιθανολογείται συμπερασματικά (η έρευνά του υπερβαίνει τους σκοπούς του παρόντος πονήματος) με βάση την αιτιολογία, ότι με βάση το Ν.Δ. 17.7.1923 «περί σχεδίων πόλεων, κωμών και συνοικισμών», νόμιμα επιτρεπόταν σε εκτός σχεδίου περιοχές, η ανέγερση, τυπικά, «αγροτικών εγκαταστάσεων», στη πραγματικότητα όμως κτιρίων κατοικιών, με ή χωρίς άδεια.

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 292: «Αριθμός αποφάσεως 136/2.8.1939». «Περί εγκρίσεως του σχεδίου ρυμοτομίας». «. . .εκθέτει ότι εκτεθέντος συμφώνως τω νόμω του διαρρυθμισθέντος σχεδίου ρυμοτομίας Καλαμακίου υπεβλήθησαν εκ μέρους των ενδιαφερομένων ενστάσεις τούτων κατά των προτεινομένων τροποποιήσεων όσων και επί παρουσιαζομένων σφαλμάτων ως προς την αποτύπωσιν των κτισμάτων. Επίσης προτείνονται δια του υπό κρίσιν σχεδίου τροποποιήσεις τινες, εφ' ών δεν υπεβλήθησαν μεν ενστάσεις, επιβάλλεται όμως η τακτοποίησις αυτών ως τούτο εκρίθη αναγκαίον και υπό του εκπονήσαντος το σχέδιον αρχιτέκτονος. Υποβάλλει τας υποβληθείσας ενστάσεις ως και σχέδια των οίκοθεν προτεινομένων τροποποιήσεων και προτείνει όπως το Κ.Σ. αποφανθή επί μίας εκάστης αυτών. Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται, ότι ψηφίζει παμψηφεί: 1) Την τροποποίησιν του σχεδίου επί των οικοδομικών τετραγώνων 51 και 51 α συμφώνως τω από 9 Ιουλίου 1934 διατάγματι, περιοριζομένου ούτω του πλάτους της οδού εις 6 μέτρα και καθοριζομένων των εκατέρωθεν πρασιών εις 3 μέτρα. 2) Τον χωρισμόν του υπ' αριθμόν 88 οικοδομικού τετραγώνου συμφώνως τω από 7 Οκτωβρίου 1930 διατάγματι. 3) Την τοποθέτησιν της οικοδομικής γραμμής της οδού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος ως αύτη αναφέρεται εν τω σχεδιαγράμματι τω εγκριθέντι δια του από 31 Ιουλίου 1927 Διατάγματος. 4) Επί

της αιτήσεως Μιχαήλ Πικρού εγκρίνει τον περιορισμόν του πλάτους της οδού Ερμού εις 10 μέτρα ως τούτο προεβλέπετο και υπό του προηγούμενου σχεδίου, εγκρίνει δε όπως ως οδός η άγουσα προς την Αγία Βαρβάραν ορισθή η οδός Β. Σοφίας ως διερχομένη ομαλοτέρου εδάφους. 5) Απορρίπτει παμψηφεί τας ενστάσεις των Ν. Τριανταφύλλου και Μαρίνου Νομικού, περί διανοίξεως του καταργηθέντος τμήματος της οδού Θουκυδίδου, εκφράζει δε την ευχήν όπως δοθή διέξοδος εις τον δεύτερον των ενισταμένων προς την οδόν Μεταμορφώσεως του Σωτήρος. 6) Εγκρίνει παμψηφεί την κατάργησιν του προβλεπομένου πρασίνου επί του παρά του Ι. Ναού, λόφου, λόγω αδυναμίας της Κοινότητος να καταβάλη την αξίαν του τμήματος τούτου, υπολογιζομένης εις έν και ήμισυ εκατομμύριον δραχμών, κρίνει δε συνεπεία τούτου ως εγκριτέας τας υποβληθείσας ενστάσεις Άννης Βελλάκη, Α. Βελλάκη και Μιχ. Σαρδελά, αδελφών Αλεβαντή, Κ. Παπαγεωργίου, Μαρίας Τζαννέτου και Γ. Λυκιαρδοπούλου. 7) Εγκρίνει παμψηφεί την κατάργησιν των προβλεπομένων πρασιών επί της οδού Ρήγα Φερραίου από της οδού Θουκυδίδου μέχρι του τέρματος αυτής ως ασυμφορου δια τους ενισταμένους παροδίους Α.Λέκαν, Σ. Ντοκομπόλωφ, Μαρκίας Σεφέρη, Σοφίας Ασημάκου, και Σταματίου Σχοινά λόγω του περιορισμένου βάθους των οικοπέδων των. 8) Εγκρίνει παμψηφεί την κατάργησιν της προβλεπομένης υπό του σχεδίου πρασιάς επί της οδού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος από της Λεωφ. Κων. Λογοθετοπούλου μέχρι της οδού Θουκυδίδου, εφ' ής αιτιδιόκτησίαι των ενισταμένων Κ. Λογοθετοπούλου και Αλ. Κράλλη.

Σχόλια: 1) Ολοφάνερα χάρισμα και ρουσφέτι, για κάποιους, ιδίως τους πανίσχυρο Κ. Λογοθετόπουλο (βλ. πιο κάτω, στο κεφ. για το Ο.Τ. και τη βίλα του, στην Παραλία), και Αλ. Κράλλη, 2) Η κατάργηση της πρασιάς στην οδό Μεταμορφώσεως, είναι από τις ελάχιστες περιπτώσεις, που παρεκκλίνουν από το «σύστημα πανταχόθεν ελεύθερο» για τις οικοδομές που ίσχυε στο Καλαμάκι και ισχύει στον Αλιμο, ως «κανόνας». Οι άλλες που γνωρίζω είναι: α) η κατάργηση των πλαϊνών ελεύθερων χώρων και έτσι το «κόλλημα» και «συνεχές» των οικοδομών: α1) στην περιοχή «Εφοριακών» Ανω Καλαμακίου στα Ο.Τ. 72 έως 79, ανάμεσα στις οδούς Γούναρη, Ελ. Βενιζέλου, Ηρωος Μάτση και Κουμουνδούρου, (βλ. παρόν κεφ. «Πολεοδομική συγκρότηση»: Τράχω-

νες», και α2) στην περιοχή «Πετρελαιοειδών», οδοί Υψηλάντου και στις κάθετες σε αυτήν οδούς Ερεχθείου, Ακροπόλεως, Καρυατίδων λόγω «συνιδιοκτησίας» (βλ. από το Αρχείο Νίκου Γ. Αρμάου, σ. 217).

9) Απορρίπτει παμψηφεί την κατάργησιν του τμήματος της οδού Αριστοτέλους από της οδού Τσαλδάρη μέχρι και της Φειδίου, ήν αιτούνται οι ενιστάμενοι Ν. Τσούχλος, Μιλ. Κεφαλλονίτης, Β. Τσούχλος και Αλ. Κράλλης, θεωρούν (= το Κ.Σ.) ως μίαν των κυριοτέρων οδών ταύτην ως της πρώτης παραλλήλου της παραλιακής λεωφόρου, 10) Εγκρίνει παμψηφεί όπως κατόπιν της καταργήσεως του προβλεπομένου άλσους, εγκαταλειφθή η προβλεπομένη επίσης τροποποιήσις του σχεδίου και του πέριξ τούτου τμήματος, ως καταστρεφούσας ιδιοκτησίας των ενισταμένων Τατιανής και Ροδάνθης Μπενοβία, Θ.Χαραλαμπίδου, Μ.Τζαννέα και Π. Τσορού. 11) Εγκρίνει παμψηφεί την τροποποίησιν του διαρρυθμισθέντος σχεδίου ρυμοτομίας επί της οδού Παλαμηδίου και την εφαρμογήν του από 23 Νοεμβρίου 1927 Ν.Δ. εγκριθέντος σχεδίου, ού απόσπασμα επισυνάπτεται εν τη σχετική ενστάσει της Αρτέμιδος Οικοπούλου. 12) Απορρίπτει παμψηφεί την υπό της Φωτεινής Σαρδελά αιτουμένην κατάργησιν τμήματος της οδού Θεμιστοκλέους ως απολύτως αβασίμου, δεδομένου ότι το ρυμοτομούμενον κτίσμα είναι ασημάντου αξίας, επί της οδού δε ταύτης, αυτή αυτή η ενισταμένη έχει πωλήσει οικοπέδα εφ'ών υπάρχουν οικοδομαί αίτινες δια της αιτουμένης καταργήσεως καταστρέφονται κυριολεκτικώς. 13) Εγκρίνει παμψηφεί τας υποβληθείσας ενστάσεις Ελευθερίας Οικονομοπούλου και Ελένης Σπ. Μάστορα, αιτουμένων την επαναφοράν της οδού Βαλαωρίτου επί της οικοδομικής γραμμής ήτις προεβλέπετο υπό του αρχικού σχεδιαγράμματος βάσει του οποίου ανήγειραν αμφότεραι οικοδομάς περιτετοιχισμένας. 14) Απορρίπτει παμψηφεί την υπό του Γ. Τζαννίδου υποβληθείσαν ένστασιν περί καταργήσεως της δημιουργουμένης υπό του διαρρυθμισθέντος σχεδίου πλατείας επί της ανατολικής πλευράς της Εκκλησίας δι'ής μικρά μεν ζημία επέρχεται εις τον ενιστάμενον, πλην όμως, ωφελείται η εν γένει εμφάνισις του Ιερού Ναού και του σχεδίου εν γένει. 15) Απορρίπτει αίτησιν των κατοίκων της οδού Παλαμηδίου, περί επεκτάσεως της οδού ταύτης μέχρι της παραλιακής λεωφόρου, διότι δια της αιτουμένης τροποποιήσεως δημιουργούνται οικοδομικά τετράγωνα απολύτως αβαθή, καταστρέφεται δε ολοκληρωτι-

κώς η ιδιοκτησία της Αγγελικής Κοντοσταύλου. 16) Εγκρίνει αίτησιν Αθανασίου Σπηλιοπούλου περί *μ ε τ α τ ο π ί σ ε ω ς* κατά δύο μέτρα περίπου της οικοδομικής γραμμής της οδού Αριστοτέλους, ως εν τω υποβληθέντι σχεδιαγράμματι εμφανίζεται, καθόσον δια της αιτουμένης τροποποιήσεως αποφεύγονται αι ρυμοτομιαί επί των οικοδομών Π. Σαρρή, του αιτούντος, των κληρονόμων Δ. Τσόχα και Ηλία Σαλίγγαρου. 17) Εγκρίνει την εκ νέου *α π ο τ ύ π ω σ ι ν* των κτημάτων (ή: κτισμάτων;) των ενισταμένων Χ. Αγγελοπούλου, Ειρ. Ζηρά, Ν. Αργυροπούλου, Π. χήρας Ν. Μαδώρα, Φωτίου Γιαννακή, Ιω. Αθανασιάδου, Β. Αγγελοπούλου, Κλεάρχου Ποπιτισπούλου, Ευσταθίας Χαλδιάκη και Αθ. Θεοδωρακοπούλου, και την βάσει ταύτης τακτοποίησιν του σχεδίου, ούτως ώστε να αποφευχθούν αι προκύψασαι ανωμαλιαί ρυμοτομίας κλπ., επί του διαρρυθμισθέντος σχεδίου, αίτινες *υ π η γ ο ρ ε ύ θ η σ α ν* εκ της *ε σ φ α λ μ έ ν η ς* αποτυπώσεως των διαφόρων κτισμάτων επί του σχεδίου. 18) Επί των ενστάσεων Αθηνάς Κοράλη, Ανδρέου Τζαλούτη και Ι. Νικολαΐδου, αποφαινεται ότι ψηφίζει την εκ νέου αποτύπωσιν και προσαρμογήν της υφισταμένης *κ α τ α σ τ ά σ ε ω ς*, εις τρόπον ώστε να αποφευχθούν αι προξενούμεναι ζημίαι εις τους ενισταμένους. 19) Επί της ενστάσεως Ελένης Κωνσταντοπούλου εγκρίνει παμψηφεί: α) την κάργησιν (*ορθό= κατάργησιν*) του τμήματος της οδού από της οδού Ερμού μέχρι της Λεωφόρου 4^{ης} Αυγούστου, β) Την ευθυγράμμισιν της οδού Ι. Μεταξά προς αποφυγήν της ρυμοτομίας τμήματος της οικίας της και του φρέατος, και, γ) την κατάργησιν του μικρού τμήματος της οδού Σαλαμίνοσ ως και του παρακειμένου κηπαρίου, απορρίπτει δε τας λοιπάς εν τη ενστάσει αιτουμένας τροποποιήσεις. 20) Εγκρίνει παμψηφεί την κατάργησιν πασών των προτεινομένων τροποποιήσεων επί των οικοδομικών τετραγώνων των ευρισκομένων επί του τριγώνου του ευρισκομένου μεταξύ των οδών Β. Γεωργίου του Α' και Β. Όλγασ, εγκρίνει δε επίσης όπως αι οδοί Β. Γεωργίου του Α' και Βασ. Όλγασ χαρακτηρισθώσιν ως η οδός Φειδίου επεκτεινομένου επ' αυτών του δια την τελευταίαν προβλεπομένου πρασίνου. 21) Εγκρίνει παμψηφεί την κατάργησιν της προτεινομένης τροποποιήσεως επί της οδού Πλάτωνος, εφ' ήσ αι ιδιοκτησιαί Χ. Πηχεών και Ν. Ψιμούλη, προς αποφυγήν των προσγενομένων ζημιών εις τας ιδιοκτησίας των, 22) Επί της αιτουμένης τροποποιήσεως του σχεδίου υπό του Ν. Μαλτέζου, δι' (=ής) αιτεί τον περιορισμόν του πλάτους της πρασιάσ εις 5 μέτρα, εκφράζει την ευχήν όπως επειδή πρόκειται περί σοβαρού οικοδομικού *σ υ γ κ ρ ο τ ή μ α τ ο ς*, δι'

ε ι δ ι κ ή ς διατάξεως ε π ι τ ρ α π ή η προσθήκη ενός ορόφου επί της οικοδομικής γραμμής εφ' ής ανηγέρθη η οικοδομή του. 23) Επί της αιτήσεως Γεωργίου Σκούρτη κλπ., δι' ής αιτούνται την απαλλαγήν των εκ των υποχρεώσεων άς προβλέπει το άρθρον 2 του από 21 Απριλίου 1928 Διατάγματος, αποφαίνεται ότι απορρίπτει ταύτην παμψηφεί, διότι δια της ε π ε κ τ ά σ ε ω ς του σχεδίου α ν ε τ ι μ ή θ η σ α ν κ α τ α π λ η κ τ ι κ ώ ς α ι ι δ ι ο κ τ η σ ί α ι των και δέον εκ της προκυπτούσης διαφοράς να βαρυνθώσι με τας υπό του προμνησθέντος διατάγματος υποχρεώσεις, άς δεν δύναται να αναλάβη η Κοινότης. 24) Επί της αιτήσεως Αντ. Πιζάνη, δι' ής προτείνει την πρόβλεψιν πλατείας παρά την παραλιακήν λεωφόρον αποφαίνεται ότι λόγω της υπερτιμήσεως των οικοπέδων και των περιορισμένων οικονομικών της Κοινότητος, είναι αδύνατος η διάθεσις του απαιτουμένου δια τας αποζημιώσεις ποσού υπερβαίνοντος το 1,5 εκατομμύριον δραχμών. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 337: «Αριθμός αποφάσεως 176/3.11.1939». «Περί της επεκτάσεως του σχεδίου ρυμοτομίας». « . . . εκθέτει ότι . . . διεβιβάσθη ο φάκελλος της επεκτάσεως του σχεδίου ρυμοτομίας της εγκριθείσης δια του από 21 Απριλίου 1928 Διατάγματος, όπως κατόπιν της δηλώσεως του εκ των ιδιοκτητών Κ. Παπαϊωάννου κλπ., ότι α δ υ ν α τ ο ύ σ ι ν εις την εκπλήρωσιν των επιβληθεισών δια της υπ αρ. . . διαταγής του Υπουργείου Συγκοινωνίας, αποφανθή το Κ.Σ. περί της επεκτάσεως ταύτης, ήν η αρμοδία υπηρεσία της Διοικήσεως της Πρωτευούσης θ ε ω ρ ε ί ά σ κ ο π ο ν . Υποβάλλει δ' επίσης δύο αιτήσεις των ενδιαφερομένων, εν αίς και ο υποβαλών την ως άνω αναφερθείσαν αίτησιν, δι' ών ούτοι δηλούσιν ότι ου μόνον αποδέχονται την εκτέλεσιν των επιβληθεισών υποχρεώσεων, αλλά προέβησαν ήδη εις την ρυμοτόμησιν του εν λόγω τμήματος και την δ ι α ν ο μ ή ν ει ς ο ι κ ό π ε δ α , αφεθέντων ελευθέρων των προβλεπομένων κοινοχρήστων χώρων, ήδη δε συντάσσεται το λ ε π τ ο μ ε ρ ε ι α κ ό ν σχέδιον δια την εφαρμογήν της ρυμοτομίας . . . Το Κ.Σ. . . . ιδόν τον σχετικόν φάκελλον ως και τας μεταγενεστέρως υποβληθείσας αιτήσεις, και σκεφθέν ότι κατόπιν των τελευταίων τούτων δ ε ν συντρέχουν λόγοι α κ υ ρ ώ σ ε ω ς της εγκριθεί-

σης δια του από 21 Απριλίου 1928 Διατάγματος, επεκτάσεως ρυμοτομίας. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την διατήρησιν της εγκριθείσης δια του από 21 Απριλίου 1928 (ελλείπει= Διατάγματος) εγκριθείσης επεκτάσεως του σχεδίου ρυμοτομίας με την υποχρέωσιν των ιδιοκτητών εκτελέσεως των προβλεπομένων δια του ως άνω Διατάγματος υποχρεώσεων, ως αύται λεπτομερώς αναφέρονται εις την . . . διαταγήν του Υπουργείου Συγκοινωνίας και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν ...». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 305, «Αριθμός αποφάσεως 85/21.4.1947», «Περί επεκτάσεως του σχεδίου ρυμοτομίας Καλαμακίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό των ιδιοκτητών οικιών των ευρισκομένων εκτός σχεδίου πόλεως, υπεβλήθη αίτησις δια την επέκτασιν του σχεδίου ρυμοτομίας πέραν των υπ' αρ. 60, 63, 65, 66 και 96 οικοδομικών τετραγώνων και εις βάθος πέντε περίπου τοιούτων, εις τρόπον ώστε να αποτελέσιν επέκτασιν του εγκεκριμένου σχεδίου δια του από 21 Απριλίου 1928 Διατάγματος. Η αιτουμένη επέκτασις εις τον δημιουργηθέντα ήδη από πολλών ετών, συνοικισμόν ικανού αριθμού οικιών, πρόκειται να εξυπηρετήση και αυτήν ταύτην την Κοινότητα, καθόσον η τυχόν ανέγερσις νέων οικιών άνευ εφαρμογής ωρισμένου σχεδίου θα έχη αποτέλεσμα την καταβολήν αποζημιώσεων εκ μέρους ταύτης εις το, υπό του μέλλοντος να εγκριθή, σχέδιον, δεδομένου ότι το τμήμα τούτο ευρίσκεται μεταξύ δύο εγκεκριμένων σχεδίων, εκτός τούτου θέλουν εξυπηρετηθή και οι ιδιοκτήται οικιών και οικοπέδων, κατά το πλείστον πτωχοί βιοπαλαισταί, ιδίως υπό τας σημερινάς συνθήκας της κρίσεως στέγης, ευθύς δε ως εγκριθή η επέκτασις του σχεδίου, πλείσται όσα οικοδομαί θέλουν ανεγερθή υπο των κατόχων οικοπέδων . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν επειδή δια της αιτουμένης επεκτάσεως του σχεδίου ρυμοτομίας, πρόκειται να προστατευθούν οι βάσει ιδιωτικών σχεδίων αγοράσαντες οικόπεδα και ανεγείροντες οικοδομάς, επειδή δια της πραγματοποιήσεως ταύτης θέλει επιτευχθή η ανέγερσις ικανού αριθμού οικιών προς εξυπηρέτησιν των τε συμφερόντων της Κοινότητος και της σημερινής κρίσεως της στέγης, επειδή εν προκειμένω δεν πρόκειται περί γεωργικών κλήρων, αλλά περί μικροϊδιοκτητών εκτάσεως ουχί πλέον των 1.000 πήχεων εκάστης και επειδή κρίνει αναγκαίαν την αιτουμένην επέκτασιν του σχεδίου ρυμοτομίας εις την υπό του κ. Προέ-

δρου αναφερθείσαν έκτασιν. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί κ α τ' α ρ χ ή ν την επέκτασιν του σχεδίου ρυμοτομίας πέραν των υπ' αρ. 60, 63, 65, 66 και 96 οικοδομικών τετραγώνων και εις βάθος πέντε οικοδομικών τετραγώνων εις τρόπον ώστε να σ υ ν δ ε θ ή μετά του από 21 Απριλίου 1928 εγκριθέντος σχεδίου του δημοσιευθέντος εις το υπ' αρ. 104 Α' τεύχος του έτους 1928 φύλλον της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ε π ι φ υ λ α σ σ ό μ ε ν ο ν όπως εις περίπτωσιν της κατ' αρχήν εγκρίσεως της παρούσης υπό του Υπουργείου Ανοικοδομήσεως, προβή εις την, δαπάναις των ενδιαφερομένων ιδιοκτητών, ε κ π ό ν η σ ι ν τοπογραφικού, χωροσταθμικού και ρυμοτομικών διαγραμμάτων συμφώνως προς τας διατάξεις του Κώδικος περί Σχεδίου Πόλεων και Κωμών, ανατίθησι δε τω κ. Προέδρω την υποβολήν αντιγράφου της παρούσης και εις το Υπουργείον Ανοικοδομήσεως. Εγένετο, απεφασίσθη ...». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

Σχόλιο: Τα αναφερόμενα Οικοδομικά Τετράγωνα, βρίσκονται περί και μεταξύ των οδών Ταξιαρχών, Κοραή, Λυσικράτους.

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 323, «Αριθμός αποφάσεως 99/8.5.1947», «Περί τ ρ ο π ο π ο ι ή σ ε ω ς του σχεδίου ρυμοτομίας». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . διαταγής του Υπουργείου Ανοικοδομήσεως, διεβιβάσθη αντίγραφον τροποποιήσεως του σ χ ε δ ί ο υ Καλαμακίου, παρά του ρεύματος Π ι - κ ρ ο δ ά φ ν η ς, υπαγορευθείσης κατόπιν δ ι ε υ θ ε τ ή σ ε ω ς του ρεύματος υπό της Υπηρεσίας Υδραυλικών Έργων του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, ίνα υφίσταται ι κ α ν ή α π ό σ τ α σ ι ς από του χείλους του τοίχου εγκιβωτισμού της κοίτης του ρεύματος μέχρι της οικοδομικής γραμμής και χρησιμεύση το τμήμα τούτο ως κ ο ι ν ό χ ρ η σ τ ο ς χ ώ ρ ο ς. Εκ της προτεινομένης τροποποιήσεως θίγονται αι κατά μήκος της οδού Ε λ λ η ς και επί του υπ' αρ. 10 οικοδομικού τετραγώνου ιδιοκτησίαι ρυμοτομουμένων μανδροτοίχων, των δε οικοδομών συνεπέα της μετατοπίσεως της οικοδομικής γραμμής, καταλαμβάνουσών μέρος του χώρου της πρασιάς. Αι εν λόγω ζημίαι ηδύναντο ν' αποφευχθούν εφ' όσον θα μετατοπίζετο η καμπή του τοίχου εγκιβωτισμού προς δυσμάς κατά 4- 5 μέτρα . . . Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν, επειδή αι επερχόμεναι

ζημιάι εις τους παροδίους της δυτικής πλευράς του υπ' αρ. 10 οικοδομικού τετραγώνου είναι λίαν σημαντικάί, επειδή αι οικοδομαί αύται ανηγέρθησαν κατόπιν αδειών, επειδή δι' ελαφράς παρεκκλίσεως της καμπής του τοίχου εγκιβωτισμού δύναται ν' αποφευχθή η ρυμοτόμησις των εν λόγω κτισμάτων, επειδή αι επερχόμεναι ζημιάι εις το υπ' αρ. 6 οικοδομικόν τετράγωνον κατά μέγα μέρος θα επήρχοντο και άνευ της προτεινομένης τροποποιήσεως και επειδή κρίνει κατά τα λοιπά ε γ κ ρ ι τ έ α ν την προτεινομένην τροποποίησιν. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ομοφώνως ότι εγκρίνει την τροποποίησιν του σχεδίου ρυμοτομίας την προταθείσαν δια της ... διαταγής του Υπουργείου Ανοικοδομήσεως, με ε λ α φ ρ ά ν μετάθεσιν κατά 4– 5 μέτρα του τοίχου εγκιβωτισμού προς δυσμάς έναντι του υπ' αρ. 10 οικοδομικού τετραγώνου, εις τρόπον ώστε ν' αποφευχθή η ρυμοτόμησις μανδροτοίχων και η κατάληψις της πρασιάς υπό των οικοδομών του τετραγώνου τούτου, ως δι' εστιγμένης γραμμής σημειούται εν τω σχεδιαγράμματι, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω, συν τη περαιτέρω ενεργεία, την κοινοποίησιν της παρούσης εις τους θιγομένους παροδίους και την έκθεσιν του τροποποιητικού διαγράμματος συμφώνως προς τας διατάξεις του Κώδικος περί Σχεδίου Πόλεων και Κωμών...». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Κουτρουβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ.Γκούμης].

Σχόλιο: «αι εν λόγω ζημιάι ηδύναντο ν' αποφευχθούν εφ' όσον θα μετατοπίζετο η καμπή του τοίχου εγκιβωτισμού προς δυσμάς κατά 4- 5 μέτρα . . .». Πίσω από την κομψή διατύπωση, κρύβεται η ουσία: προτείνεται το στένεμα της κοίτης του Ρέματος, με τη μεταφορά του τοίχου εγκιβωτισμού προς δυσμάς, με συνέπεια τη μείωση του πλάτους της. [σημ.: για τα Ο.Τ. 10 κι 6, βλ. πιο κάτω].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 41, «Αριθ. Αποφάσεως 44/31.3.1950», «Περί απαλλοτριώσεως γηπέδου προς σ ύ σ τ α σ ι ν π λ α τ ε ί α ς». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ως γνωστόν το Καλαμάκιον σ τ ε ρ ε ί τ α ι κ ε ν τ ρ ι κ ή ς π λ α τ ε ί α ς, λόγω δε του ότι το υπ' αρ. 83 οικοδομικόν τετράγωνον κρίνεται ως απολύτως κ α τ ά λ λ η λ ο ν προς τον σκοπόν τούτον και του ότι επ' αυτού δ ε ν υ π ά ρ χ ο υ σ ι κ τ ί σ μ α τ α κ λ π. . . Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν επειδή απαραίτητος τυγχάνει η δημιουργία της υπό του κ. Προέδρου αναφερθείσης πλατείας και η πρόβλεψις καταλλήλου χώρου προς α ν έ γ ε ρ σ ι ν Κ ο ι ν ο-

ξων αναλογισμού δια την καταβολήν των σχετικών αποζημιώσεων. Επειδή δια της προβλεπόμενης απαλλοτριώσεως εδεσμεύθησαν τ' ακίνητα των ιδιοκτητών και επειδή προς αποζημίωσιν τούτων δεν θα δυνήθη να ανταποκριθή η Κοινότης, προτείνει όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν. Επειδή το υπό απαλλοτρίωσιν τμήμα του σχεδίου Καλαμακίου, ευρίσκεται επί εδάφους απολύτως ακαταλλήλου δια την δημιουργίαν πρασίνου, επειδή η Κοινότης αδυνατεί να καταβάλη την αξίαν των απαλλοτριούμενων οικοπέδων εκτάσεως πλέον των δέκα χιλιάδων τεκτονικών τετραγωνικών πήχεων, επειδή η απαλλοτρίωσις αύτη δεν προεβλέπετο υπό του προηγουμένου σχεδίου, επειδή το εγκρίναν το σχέδιον Καλαμακίου Κ.Σ. κατεψήφισεν την σχετικήν πρότασιν του εκπονήσαντος το σχέδιον μηχανικού, επειδή κρίνει ως απολύτως δίκαια τα παράπονα των ιδιοκτητών και ότι δεόν να αποδοθή εις αυτούς η από δεκαετίας και πλέον στερηθείσα περιουσία των. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την τροποποίησιν του σχεδίου ρυμοτομίας επί των υπ' αρ. 62, 41 και 67 οικοδομικών τετραγώνων δια της δημιουργίας εκ νέου του υπ' αρ. 62 Ο.Τ. και της αποκαταστάσεως του υπ' αρ. 41 Ο.Τ., ως έχον ταύτα πρὸς της δημοσιεύσεως του νέου σχεδίου, ως και την αποκατάστασιν του υπ' αρ. 67 Ο.Τ. ως προς το δυτικόν τμήμα αυτού το ευρισκόμενον παραπλεύρως της οικίας Γ. Δρακοπούλου, ως εν τω σχετικῷ σχεδιαγράμματι εμφανίζεται, και ανατίθησιν τῷ κ.Προέδρῳ τὴν κατὰ νόμον δημοσίευσιν τῆς παρούσης, ἐκθεσιν τοῦ σχεδίου δια τὴν υποβολὴν τῶν τυχόν ἐνστάσεων». [Κ.Σ.: Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτρουβίδας, Γ. Κινινής, Μ. Παπαθανόπουλος].

Σημείωση: Στο περιθώριο του βιβλίου, ΔΕΝ γράφεται εάν εγκρίθηκε.

Σχόλιο: Το Ο.Τ. 62 συνιστά, σήμερα στα τοπογραφικά, το τρίγωνο των οδών Ταξιαρχών, Δ. Καλλέργη- Μ. Μαυρογένους, με γειτνιάζοντα τα 41 κι 67.

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 37, «Αρ. Απόφασης 16/12.1.1952», «Περί τροποποιήσεως του σχεδίου ρυμοτομίας αιτήσιν Κ.Λογοθετοπούλου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπεβλήθη αίτησις υπό του Κων. Λογοθετοπούλου, μετά του σχετικού σχεδιαγράμματος, δι' ἧς αιτείται όπως δια την εξυπηρέτησιν των εντός του κτήματός του οικημάτων, τροποποιηθῆ το εγκεκριμένον σχέδιον επί

του υπ' αρ. 79 Ο.Τ. και αναγνωρισθή αδιέξοδος οδός πλάτους 6 μέτρων και εις βάθος μέχρι του ορίου της ιδιοκτησίας του . . . Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν επειδή δια της αιτουμένης τροποποιήσεως δεν παραβλάπτονται τα συμφέροντα των παροδίων, επειδή δια ταύτης αποκτάται διέξοδος δια τα στερούμενα τοιαύτης κτίσματα. Αποφάσισται ότι εγκρίνει παμψηφεί την τροποποίησιν του εγκεκριμένου σχεδίου Καλαμακίου επί του υπ' αρ. 79 Ο.Τ. δια της διανοίξεως αδιεξόδου οδού πλάτους 6 μέτρων από της οδού Μεταμορφώσεως και εις βάθος 50 μέτρων περίπου ήτοι μέχρι του ορίου ιδιοκτησίας Κ. Λογοθετοπούλου – Α. Κοντοσταύλου, ως εν τω σχετικώ διαγράμματι εμφανίζεται, ανατίθησι δε τω κ. Προέδρω συν τη περαιτέρω ενεργεία την δημοσίευσιν της σχετικής ανακοινώσεως δαπάναις των ενδιαφερομένων δια των εν Αθήναις εκδιδομένων εφημερίδων Εγένετο ...». [Κ.Σ. Πρόεδρος Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Η. Αντωνόπουλος].

Σχόλια: 1) Με ποιό τρόπο από αίτηση του ιδιοκτήτη Κ. Λογοθετοπούλου, μετατράπηκε σε ιδιοκτησία «Κ. Λογοθετοπούλου – Α. (γγελικής;) Κοντοσταύλου» δεν εξηγείται (η τελευταία είχε πεθάνει από το 1947, εννοείται «κληρονόμων Α. Κοντοσταύλου»);, 2) υπάρχει (ηθελημένη;) ασάφεια στην απόφαση: ζητείται από τον Κ.Λ. «επί του υπ' αρ.79 ΟΤ να ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΘΗ αδιέξοδος οδός πλάτους 6 μέτρων» (που προϋπήρχε πραγματικά);, όπως περιγράφεται στην εισήγηση του Προέδρου, ή, η «επί του Ο.Τ. 79 δια της ΔΙΑΝΟΙΞΕΩΣ αδιεξόδου οδού πλάτους 6 μέτρων επί της οδού Μεταμορφώσεως και εις βάθος 50 μέτρων περίπου», όπως ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ το Κ.Σ.; Υπάρχει δεδομένη ασάφεια και αντιφατικότητα. 3) με την αναγνώριση/ διάνοιξη αυτή, ο Κ.Λ. ωφελείτο τα μέγιστα και υπερτιμάτο η αξία της περιουσίας του, αφού με βάση την «αναγνώριση» ή «διάνοιξη» στο εγκεκριμένο σχέδιο πόλης της αδιέξοδης οδού, θα μπορούσε ο Κ.Λ., να σχηματίσει περισσότερα οικοπέδα και να πουλήσει ξεχωριστά το καθένα, τα κτίσματα που είχε ανεγείρει και «νοίκιαζε σε ευκατάστατους» κατά Γ. Σμαράγδη, ενώ σε περίπτωση μη αναγνώρισης/ διάνοιξης, δεν μπορούσε να συστήσει για τα κτίσματα διηρημένες/αυτοτελείς ιδιοκτησίες (αφού δεν υπήρχε σχετικός νόμος να το προβλέπει, ο πρώτος που το επέτρεψε είναι μεταγενέστερος, ο ν. 1024/1971, ακριβώς διότι ο ν. 3741/29 «περί της οριζοντίου ιδιοκτησίας» δεν προέβλεπε την περίπτωση), 4) Το Ο.Τ.

79 βρίσκεται στη δεξιά πλευρά της Μεταμορφώσεως Σωτήρος. Από δεκαετίες στο «αδιέξοδο» αυτό έχουν ανεγερθεί αρκετές πολυκατοικίες. 5) Και ΜΕΤΑ την καταδίκη του ως δωσίλογου το 1945 και τη φυλάκισή του, αλλά και μετά τη «χάρη» που του έδωσε ο Βασιλιάς Παύλος το 1951, λόγω της πολιτικής κατάστασης, ο Κ.Λ. μπορούσε να ζητά «ρουσφέτια» και να ικανοποιείται πλήρως από το Κοινοτικό Συμβούλιο (βλ. για τον Κων. Λογ., λεπτομέρειες πιο κάτω).

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 27, «Αρ. Αποφάσεως 122/24.6. 1953», «Περί τροποποιήσεως του οικοδομικού κ α ν ο ν ι σ μ ο ύ του σχεδίου Καλαμακίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπεβλήθη αίτησις εκ μέρους ιδιοκτητών ακινήτων του Κ α λ α μ α κ ί ο υ, δι' ής αιτούνται την ά ρ σ ι ν της υφισταμένης δ ι α - τ ά ξ ε ω ς ως προς το ύ ψ ο ς των οικοδομών, καθ' ήν τούτο π ε ρ ι ο ρ ί - ζ ε τ α ι εις 9 μέτρα και εις 5 τοιαύτα, επί του τμήματος του σχεδίου του περιλαμβάνοντος τα υπ' αρ. 41, 51, 51^α, 52, 69, 70, 71 και 74 Ο.Τ., δια της αυτής αιτήσεως τον περιορισμόν των πλευρικών πρασιών από 2,50 (ελλείπει:μέτρα) εις 2,00 τοιαύτα, ως τούτο προβλέπεται δια το σχέδιον του Δήμου Παλαιού Φαλήρου . . . Το Κ.Σ. . . .επειδή πράγματι ο περιορισμός του ύψους των οικοδομών εμποδίζει την ανέγερσιν α ξ ι ο λ ό γ ω ν οικοδομών, επειδή αιτουμένου (ορθό: αιρομένου) του περιορισμού τούτου, θ' ανεγερθώσι Τουριστικά ξενοδοχεία και επαύλεις, επειδή το Καλαμάκιον δια των εκτελουμένων, τόσον υπό του Δημοσίου όσον και υπό της Κοινότητας έργων, και λόγω γ ε ι τ ν ι ά - σ ε ώ ς του προς το Α ε ρ ο δ ρ ό μ ι ο ν, θα ε ξ ε λ ι χ θ ή, λίαν συντόμως, εις έν των ω ρ α ι ο τ έ ρ ω ν π ρ ο α σ τ ε ί ω ν και επειδή δ ε ν κρίνει ως απολύτως δεδικοιολογημένον τον περιορισμόν του πλάτους των π λ ε υ ρ ι κ ώ ν ακαλύπτων χώρων. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει ομοφώνως την ά ρ σ ι ν των περιορισμών των καθορισθέντων δια του από 1.7.1941 Δ/τος του εγκρίναντος το σχέδιον τμήματος της πόλεως δι' ού καθορίζονται τα ανώτατα επιτρεπόμενα όρια ύψους οικοδομών και όπως τούτο α φ ε θ ή ε λ ε ύ θ ε ρ ο ν, ανατίθησι τω κ.Προέδρω συν τη περαιτέρω ενεργεία...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Ηλ. Αντωνόπουλος, απών Γ. Γκιώνης].

Σχόλιο: Τα Ο.Τ. αυτά, περικλείονται από τις οδούς της Θεμιστοκλέους, Νίκης, Αυξεντίου και Επωνιτών, και το 74 έχει πρόσοψη και στη Θουκυδίδου.

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 51, «Αρ. Αποφάσεως 153/8.7.1953», «Τροποποιήσις του σχεδίου ρυμοτομίας του εγκριθέντος δια του από 21.4.28 Δ/τος». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Ακτημόνων Χημικών υπεβλήθη αίτησις μετά των σχετικών σχεδιαγραμμάτων και εκθέσεως του εκπονήσαντος ταύτα τοπογράφου μηχανικού δι' ής αιτούνται την τροποποίησιν του εγκεκριμένου σχεδίου επί σκοπώ της προσαρμογής τούτου προς την πραγματικότητα, λόγω των μεγάλων ανωμαλιών άς παρουσιάζει τούτο κατά την εφαρμογήν. Δια της αυτής αιτήσεως αιτούνται τον περὶ ορίσμον του εμβαδού των οικοπέδων από 1.000 πήχεις εις 300 τετραγωνικά μέτρα, ως τούτο προβλέπεται δια τα οικόπεδα του ετέρου σχεδίου του Καλαμακίου . . . Το Κ.Σ . . . επειδή δια της προτεινομένης τροποποιήσεως προσαρμόζεται προς την πραγματικότητα το περί ού πρόκειται τμήμα του δια του από 21.4.1928 εγκριθέντος σχεδίου και επειδή η αιτουμένη μείωσις του ελαχίστου ορίου του εμβαδού των οικοπέδων είναι αντίθετος προς το πνεύμα υφ' ό ενεκρίθη το σχέδιον, το οποίον προβλέπει ευρύχωρα οικόπεδα διαθέτοντα επαρκή χώρον προς σύστασιν κήπων ή ανάπτυξιν πρασίνου. Αποφάινεται ότι εγκρίνει ομοφώνως την τροποποίησιν του σχεδίου ρυμοτομίας του εγκριθέντος δια του από 21.4.1928 Δ/τος και τροποποιηθέντος δια του από 2.2.1938 Δ/τος, ως εν τω υποβληθέντι σχεδιαγράμματι εμφανίηται, προς προσαρμογήν του σχεδίου προς την υφισταμένην πραγματικότητα, απορρίπτων την περί μειώσεως του εμβαδού των οικοπέδων αίτησιν, ανατίθησι δε τω κ. Προέδρω την έκθεσιν των τροποποιητικών σχεδιαγραμμάτων επί 15 ήμερον και την δαπάναις των ενδιαφερομένων δημοσίευσιν της εκθέσεως κατά τας διατάξεις του Γ.Ο.Κ....». [Κ.Σ. Σπ.Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Σημείωση: Στο περιθώριο ΔΕΝ αναγράφεται εάν εγκρίθηκε η απόφαση.

Σημείωση 2: [β.11.5.1953- 12.1.1955], σ.299, απόφαση 154/18.9.1954, «Περί τροποποιήσεως του σχεδίου ρυμοτομίας του εγκριθέντος δια του από 21.4.28 Δ/τος». [σημ.: αφορά την πιο πάνω απ. 153/1953 και την περιοχή Οικ. Συν. Χημικών, μεταξύ Κανάρη- Ταξιαρχών- Υψηλάντου-Πολυνίκους. Σε έγγραφο του Υπουργείου Δημοσίων Εργων αναφέρεται για το σχέδιο: «καθόσον εκ του γενομένου ελέγχου απεδείχθη ως μη ανταποκρινόμενον προς τα πράγματα»,

γι' αυτό καταρτίστηκε νέο σχέδιο, που ενέκρινε το Κ.Σ.]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος, απών Α. Πιζάνης].

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 101, «Αρ. Αποφάσεως 212/16.11.1953», «Περί τροποποίησης τμήματος του εγκεκριμένου σχεδίου ρυμοτομίας επί της οδού Μεταμορφώσεως». «Ο κ. Πρόεδρος ότι υπό ιδιοκτητών της οδού Μεταμορφώσεως, υπεβλήθη αίτησις μετά του σχετικού σχεδιαγράμματος, δι' ής αιτούνται την τροποποίησιν του εγκεκριμένου σχεδίου Καλαμακίου του εγκριθέντος δια του από 1.7.1941 Δ/τος ως προς το πλάτος της οδού Μεταμορφώσεως επί του τμήματος του ευρισκομένου μεταξύ των υπ' αρ. 78, 79, 81, 82 Ο.Τ. δια του περιορισμού του πλάτους ταύτης από 8 μέτρα εις 7 τοιαύτα. . . Το Κ.Σ. . . επειδή δια της προτεινομένης τροποποίησης περιορίζεται η δαπάνη αποζημιώσεων και η έκτασις των κατεδαφιστέων κτισμάτων και επειδή το απομένον πλάτος των 7 μέτρων εξυπηρετεί απολύτως τας παρούσας ανάγκας. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την τροποποίησιν του εγκεκριμένου σχεδίου Καλαμακίου δια του περιορισμού του πλάτους της οδού Μεταμορφώσεως εις επτά (7) μέτρα επί του τμήματος του ευρισκομένου μεταξύ των υπ' αριθμών (ορθό: αριθμούς) 78, 79, 81 και 82 Ο.Τ.....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος, απών Γ. Κινινής].

Σημείωση: Στο περιθώριο ΔΕΝ αναγράφεται ότι εγκρίθηκε.

Σημείωση 2: Στο ίδιο βιβλίο, σ. 232, «Αρ. Αποφάσεως 83/25.5.1954», «Περί τροποποίησης τμήματος του εγκεκριμένου σχεδίου ρυμοτομίας επί της οδού Μεταμορφώσεως». [σημ.: δεν αναφέρονται ονόματα αιτούντων ιδιοκτητών, αφορά τα Ο.Τ. 78, 79, 81, 82 με αίτημα τη μετάθεση της οικοδομικής γραμμής, που έγινε δεκτή. ΟΜΩΣ χωρίς το: «εγκρίνεται», στο περιθώριο].

Σχόλια: 1) σε όλες τις αποφάσεις του Κ.Σ., αναγράφονται οι αιτούντες. Σε αυτές παραλείπεται η αναγραφή. Για λόγους προφανούς σκοπιμότητας, 2) πρόκειται για το τμήμα μεταξύ Θουκυδίδου και Ποσειδώνος, όπου οι ιδιοκτησίες (και) του Κ. Λογοθετόπουλου. Τον οποίο είχαν εξυπηρετήσει το 1952 (βλ. «Απ. 16/12.1.1952», «Περί τροποποίησης του σχεδίου ρυμοτομίας αιτήσεως Κ.

Λογοθετοπούλου», βλ. λίγο πιο πάνω) με το να αναγνωρίσουν αδιέξοδη οδό στο Ο.Τ. 79, έτσι ώστε να δημιουργήσει, και δημιούργησε, οικόπεδα, 3) «του εγκριθέντος δια του από 1.7.1941 Δ/τος», όταν ο Κ.Λογ. ήταν πολυ-Υπουργός και Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης Τσολάκογλου, επί Γερμανικής Κατοχής. Το 1953 ζήτησε και έλαβε ακόμα περισσότερες διευκολύνσεις, 4) «το απομένον πλάτος των 7 μ. εξυπηρετεί απολύτως τας παρούσας ανάγκας». Προκαλεί απορία, και θυμό, η έλλειψη κάθε προοπτικής/ενόρασης για το μέλλον. Από δεκαετίες οι πολίτες / κάτοικοι βιώνουμε τις συνέπειες τέτοιων επιλογών.

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 117, «Αρ. Αποφάσεως 227/16.11.1953», «Περί επεκτάσεως του εγκεκριμένου σχεδίου Καλαμακίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό των ιδιοκτητών οικιών και οικοπέδων των ευρισκομένων με τα ξύ των εγκεκριμένων σχεδίων Καλαμακίου και Αλίμου, υπεβλήθη αίτησις μετά των σχετικών σχεδιαγραμμάτων δια την επέκτασιν του εγκεκριμένου σχεδίου, υπό τα αυτά όρια εμβαδού τα καθορισθέντα δια το εγκριθέν τμήμα του Καλαμακίου . . . Το Κ.Σ. . . επειδή η προτεινομένη επέκτασις του ρυμοτομικού σχεδίου πρόκειται να εξυπηρετήση μέγαν αριθμόν αστέγων και να συμπληρώση το ευρισκόμενον κενόν μεταξύ των σχεδίων Καλαμακίου και Αλίμου. Αποφάσισται δια ψήφων τεσσάρων, μειοψηφούντος του κ. Α. Πιζάνη, ότι εγκρίνει την επέκτασιν του σχεδίου Καλαμακίου, ως εν τω υποβληθέντι σχεδιαγράμματι εμφανίζεται, υπό τον όρον αναλήψεως όλων των υποχρεώσεων κατασκευής των τεχνικών έργων υδρεύσεως, ηλεκτροφωτισμού, οδοποιΐας, διαμορφώσεως πλατειών, κρασπέδων κλπ., καθορίζει ως ελάχιστον όριον εμβαδού Μ2 300, ελάχιστον πρόσωπον 12 μέτρα, ελάχιστον βάθος 17 τοιαύτα, τας δε έμπροσθεν, πλαγίας και όπισθεν πρασιάς τας αυτάς προβλεπομένας δια το σχέδιον Καλαμακίου, ανατίθησι δε...». [Κ.Σ. Σπ.Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Α.Πιζάνης, Γ.Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος, απών Γ.Κινινής].

[β. 11.5.1953-12.1.1955], σ. 170, «Αρ. Αποφάσεως 32/15.3.1954», «Περί των υποχρεώσεων των ιδιοκτητών των οικοπέδων των ευρισκομένων εντός του εγκριθέντος σχεδίου δια του από 21.4.1928 Δ/τος, «περί επεκτάσεως του

εγκεκριμένου σχεδίου Καλαμακίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της διαταγής του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, διεβιβάσθη σχέδιον Διατάγματος δια του οποίου κ α τ α ρ γ ε ί τ α ι το άρθρον 2 του από 21.4.1928 Δ/τος «περί επεκτάσεως του σχεδίου ρυμοτομίας Καλαμακίου», δι' ού ωρίζετο ότι οι ιδιοκτήται της περιοχής βαρύνονται με την χάραξιν, διαμόρφωσιν και κατασκευήν των οδών και λοιπά, και κ α θ ο ρ ί ζ ε τ α ι ε ι σ φ ο ρ ά υ π έ ρ της Κοινότητος εκ δραχ. 7.000 κατά τετραγωνικόν μέτρον επιφανείας οικοπέδων επί των τοιούτων των ευρισκομένων εις την περιοχήν την περιλαμβανομένην εν τω σχετικώ διαγράμματι υπό τα στοιχεία και εκ δραχ. 8.000 δια την λοιπήν περιοχήν του αυτού σχεδίου, ίνα εκ της π ρ ο σ ό δ ο υ τ α ύ τ η ς εκτελεσθώσι τα έργα ταύτα υπό της Κοινότητος, προβλέπεται δε ο τρόπος πληρωμής των σχετικών δόσεων κλπ., Το Κ.Σ. . . . ιδόν . . . και το εν αυτή συνημμένον σ χ έ δ ι ο ν Β α σ ι λ ι κ ο ύ Διατάγματος «περί τροποποιήσεως όρων του από 21 Απριλίου 1928 Δ/τος» . . . και σκεφθέν επειδή πράγματι είναι δύσκολος, άν όχι αδύνατος, η απ' ευθείας υπό των ιδιοκτητών εκπλήρωσις των καθοριζομένων υπό του άρθρου 2 του ως άνω Δ/τος, δια της καθορισθείσης ε ι σ φ ο ρ ά ς θα καλυφθή μέγα μέρος των απαιτηθησομένων δαπανών . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί το υπό του Υπουργείου Δημοσίων Έργων συνταχθέν σχέδιον Βασ. Δ/τος, έχοντος ούτω: «Π α ύ λ ο ς . Β α σ ι λ ε ύ ς των Ελλήνων . . . (ακολουθεί αντιγραφόμενο σε επόμενη σελίδα, το σχέδιο Β.Δ., που ορίζει τα πιο πάνω, με μόνο αξιοσημείωτη αναφορά σε αυτό, ότι το Δ/μα της 21.4.28, έχει δημοσιευτεί στο «ΦΕΚ 104»...) και ανατίθεται....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Σημείωση: Στο περιθώριο του βιβλίου ΔΕΝ αναγράφεται, εάν εγκρίθηκε.

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ. 294, «Αρ. Πρακτικού 1/4.1.1960, Αρ. Αποφάσεως 10», «Περί τροποποιήσεως ό ρ ω ν δ ο μ ή σ ε ω ς εν τη περιοχή Καλαμακίου». «Επί του ογδού θέματος . . . ο Πρόεδρος εισηγείται ότι δέον όπως εξετασθή υπό του Κ.Σ. το θέμα των π λ α γ ί ω ν π ρ α σ ι ώ ν των οικοδομών της π ε ρ ι ο χ ή ς Καλαμακίου, και συγκεκριμένως α π ό του ρεύματος Πικροδάφνης μ έ χ ρ ι του ρεύματος Αλίμου, και α π ό της παραλιακής λεωφόρου μ έ χ ρ ι της οδού Ταξιαρχών, εν ή περιοχή η έκτασις των οικοπέδων

άρχεται από του ελαχίστου επιτρεπομένου ορίου εμβαδού προς δόμησιν (400 τ.μ.), επειδή το υφιστάμενον σήμερον και ισχύον πλάτος πρασιών εκ πλαγίου μέτρων 2,50 εν συνδυασμώ προς την οπισθίαν πρασιάν πλάτους ωσαύτως μέτρων 2,50 και εμπροσθίας τοιαύτης κυμαινομένης μεταξύ 5 και 6 μέτρων, περιορίζουσι τον ο ι κ ο δ ο μ ή σ ι μ ο ν χώρον των οικοπέδων, ούτως ώστε αι οικοδομαί να λαμβάνουσιν ακανόνιστον σχήμα επίμηκες ως επί το πολύ, π ρ ο τ ε ί ν ε ι όπως το Κ.Σ. λάβη απόφασιν τροποποιήσεως των ό ρ ω ν δομήσεως, εν τη ως άνω περιγραφείση περιοχή, δια π ε ρ ι ο ρ ι σ μ ο ύ του πλάτους των πλαγίων και της οπισθίας πρασίας α ν τ ί των 2,50 μέτρων, ε ι ς μέτρα δύο (2), όπερ ισχύει και δια τους οικισμούς Αγίου Παντελεήμονος, Εκτελωνιστών και Εφοριακών, οίτινες περιλαμβάνονται εις τον χώρον της Κοινοτήτος./ Το Κ.Σ. . . έχον δε υπ' όψει το γεγονός της εκ μέρους των κατοίκων συχνάκις διατυπουμένης διαμαρτυρίας επί του υπό κρίσιν ζητήματος, αποβλέπον εις την διαμόρφωσιν ε ν ι α ί ω ν ό ρ ω ν δομήσεως ως προς τας πρασιάς και σκεφθέν κατά νόμον. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως, ίνα τροποποιηθώσιν οι όροι δομήσεως εις την κατά τα ως άνω περιγραφείσαν περιοχήν, δια σ μ ι κ ρ ύ ν σ ε ω ς του πλάτους της οπισθίας και των πλαγίων πρασιών, αντί των 2,50 μέτρων εις δύο (2), και ανατίθησιν τω Προέδρω». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

[β.4.8.1960- 4.8.1961], σ.45, «Αρ. Πρακτικού 31/16.10.1960, Αρ. Αποφάσεως 185», «Περί επεκτάσεως ρυμοτομικού σχεδίου Καλαμακίου εις θέσιν Σ κ ο υ ρ τ έ ι κ α». «Επί του 4^{ου} θέματος. . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Συμβουλίου αίτησιν κατοίκων και ιδιοκτητών περιοχής ε φ α π τ ο μ έ ν η ς του εγκεκριμένου σχεδίου Καλαμακίου εις θέσιν «Σ κ ο υ ρ τ έ ι κ α» και εν συνεχεία των υπ' αρ. 105, 108, 111 και 112 Ο.Τ. του ρυμοτομικού σχεδίου Καλαμακίου περί ε π ε κ τ ά σ ε ω ς του σχεδίου εις την περιοχήν ταύτην . . . και προτείνει όπως το Κ.Σ. λάβη απόφασιν επί του υπό κρίσιν θέματος, αποδεχόμενον την αίτησιν των κατοίκων και εγκρίνον την αιτουμένην επέκτασιν, ήτις αφ' ενός μεν θα τερματίση το εγκεκριμένον σχέδιον της Κοινοτήτος εις το φυσιολογικόν όριον του π α ρ α κ ε ι μ έ ν ο υ χ ε ι μ ά ρ ρ ο υ, αφ' ετέρου δε θα νομιμοποιηθή δημιουργηθείσαν ήδη κατάστασιν εκ της ανεγέρσεως οικοδομών εκτός

του εγκεκριμένου σχεδίου. Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως την επέκτασιν του ρυμοτομικού σχεδίου της Κοινότητος Καλαμακίου εις το τμήμα το μεταξύ των Ο.Τ. 105, 108, 111 και 112 και δ ι ε ρ χ ο μ έ ν ο υ εκείθεν χ ε ι μ ά ρ ρ ο υ Εκρίθη, απεφασίσθη και υπογράφεται.». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Β. Κριμπένης].

Σχόλιο: Στα διαγράμματα της συγχρονίας το ΟΤ 105 βρίσκεται μεταξύ Ακροπόλεως, Υψηλάντου, Κνωσσού και Καρυατίδων, το τριγωνικό 108 μεταξύ Ακροπόλεως, Κνωσσού, Ολυμπίου Διός και Ερεχθείου, το 111 μεταξύ Ερεχθείου, Κνωσσού, Ολ. Διός, το 112 μεταξύ Ερεχθείου, Κνωσσού, Προπυλαίων και Μυκηνών. Ο «παρακείμενος χείμαρρος» αυτός της οδού Αγίου Δημητρίου.

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ.71, «Πρακτικόν της 18.12.1962, Αρ. Αποφάσεως 169», «Τροποποιήσις ρυμοτομικού σχεδίου επί της παραλιακής λεωφόρου». « . . . αίτησιν ιδιοκτητών οικοπέδων και οικιών επί της παραλιακής λεωφόρου Β. Γεωργίου Β' και εις το τμήμα ταύτης το από Λεωφ. Ελευθερίας μέχρι της οδού Ιω. Βάθη, περί τροποποιήσεως των όρων δ ο μ ή σ ε ω ς των εχόντων πρόσοψιν επί της παραλιακής λεωφόρου οικοπέδων, ως προς το ανώτατον επιτρεπόμενον ύ ψ ο ς οικοδομών, α υ ξ α ν ο μ έ ν ο υ του ύψους από 11 μέτρα εις 14,50 μέτρα . . . Το Κ.Σ. . . ιδόν τας διατάξεις του εν τω υπ' αρ. 85Δ/1960 ΦΕΚ σχετικού Β. Δ/τος . . σκεφθέν . . ότι ουδείς υφίσταται ιδιαίτερος λόγος ώστε τα ισχύοντα κατά τον τομέα Λ' του ως άνω ρηθέντος Δ/τος, να μη ισχύσωσι καθ' όλον το μήκος της παραλιακής λεωφόρου μέχρις Αλίμου. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως, ίνα τροποποιηθή το ρυμοτομικόν σχέδιον επεκτεινομένου του τομέως Λ' από του σημείου τερματισμού του, ήτοι του τμήματος της παραλιακής λεωφόρου του μεταξύ των οδών Ελευθερίας και Ιω. Βάθη και μ ό ν ο ν δια την παραλιακήν ζώνην». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Σ. Σπηλιόπουλος, Π. Κερασιώτης, Α. Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης, Σ.Τσιλιμπάρης].

[β. 4.1.1964- 29.6.1964], χωρίς αρίθμηση σελίδων. «Συνεδρίασις 1.2.1964», θέμα «43/15. Λήψις αποφάσεως αναγνωρίσεως εις εμπορικόν τομέα της Πόλεως: α) οδού Θουκυδίδου από Β.Σοφίας μέχρι Μεταμορφώσεως, β) οδού

Γερουλάνου και Χρ. Σμύρνης από Παραλιακής λεωφόρου μέχρι Ζαλόγγου». Πρόχειρη σημείωση υπογραμμένη από κοιν.συμβούλους: «Εγκρίνεται μόνον δια την οδόν Θουκυδίδου ομοφώνως. Και του τμήματος της οδού Γερουλάνου καταργουμένων των πλαγίων μόνον εν σχέσει προς την πρόσοψιν πρασιών. Απορρίπτεται ο καθορισμός της οδού Χρ. Σμύρνης ως τοιαύτης ομοφώνως».

[β. 16.8.1964- 13.12.1967], σ. 52, «Πρακτικόν-Συνεδρίασις 5.3.1965», χωρίς αριθμό απόφασης. «Επί αιτήσεως του κ. Κ. Μαλτέζου, α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι η αποστολή εγγράφου προς τας αρμοδίας Υπηρεσίας, ί ν α ε π ι τ ρ α π ή η χρήση του παραλιακού χώρου Καλαμακίου, υπό των παραλιακών κέντρων, προς άρσιν της μέχρι τούδε ανίσου και αντισυνταγματικής μεταχειρίσεως, συνιστωμένης επί τούτω Επιτροπής, αποτελουμένης υπό του Προέδρου της Κοινότητος, των κ.κ. Κ. Μαλτέζου, Π. Καλλιγέρη, Π. Τζιβανίδη και Π. Τσορού».

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 130, «Συνεδρίασις 5.3.1965», Αρ. Αποφάσεως 52», «Τροποποιήσις όρων όμοίσεως περιοχής Κεντρικού Καλαμακίου». «Επί του 6^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. αίτησιν ιδιοκτητών ακινήτων εν Καλαμακίω, περί αυξησεως του επιτρεπομένου ύψους οικοδομών, εν μιά των περιοχών του Καλαμακίου, ακολούθως δε εκτίθησιν, ότι εξ αφορμής της εν λόγω αιτήσεως κρίνει σκόπιμον όπως το Κ.Σ. αντιμετωπίσει εν τω συνόλω του το θέμα τούτο του ύψους των οικοδομών εν Καλαμακίω, προτείνον δι' αποφάσεως αυτού την αύξησιν του επιτρεπομένου ύψους των οικοδομών από των εννέα (9) μέτρων, όπερ ισχύει σήμερα, εις τα δέκα τέσσερα(14) μέτρα, ώστε να καταστή ανάλογον το ύψος προς την ενεστώσαν αγοράν αξίαν των οικοπέδων εν Καλαμακίω, την ενοποίησιν δε εξομοίωσιν και εξίσωσιν της περιοχής προς την όμορον τοιαύτην του Παλ. Φαλήρου. Εις το σημείον τούτο, όμως, παραλλήλως προς την προτεινομένην αύξησιν του επιτρεπομένου ύψους των οικοδομών, δέον, όπως προταθή η κατάργησις της παρ.4 του άρθρου 19 του από 9.8.1955 Β. Δ/τος «περί Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού του Κράτους», δι' ής ου μόνον εκμηδενίζεται ο οικοδομήσιμος χώρος, εισαγομένης ανίσου μεταχειρίσεως των

πολιτών επί του αυτού θέματος, αλλά *κ α τ α σ τ ρ έ φ ο ν τ α ι* εν τη κυριολεξία οικοπέδα του Καλαμακίου, μικρού εμβαδού, πληρούντα όμως τους ισχύοντες όρους δομήσεως εξ επόψεως εμβαδού ήτοι τα 300 Μ2. Επομένως η πρότασις αύξησεως του ύψους των οικοδομών εν Καλαμακίω δια το πέραν των 9 μέτρων ύψος, είναι απαραίτητον όπως *σ υ ν δ υ α σ θ ή* μετά της καταργήσεως της παρ. 4 του άρθ. 19 του από 9.8.55 Β. Δ/τος, ως προεξετέθη / Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν εν τω πρίσματι των συμφερόντων της Κοινότητος και εν τη επιδιώξει *α ξ ι ο π ο ι ή σ ε ω ς* και προαγωγής της περιοχής εξ επόψεως πολεοδομικής, αλλά και προς άρσιν της υφισταμένης ανισότητος, μεταξύ Καλαμακίου και λοιπών γειτονικών προαστείων, *θεωρούν δε, ότι ο υ δ έ ν π α ρ α β λ ά π τ ε ι* την εμφάνισιν της πόλεως η αύξησις του ύψους των οικοδομών, δοθέντος ότι η μορφολογία του εδάφους, επιτρέπει τούτο απολύτως δια την περιοχόν του Καλαμακίου. *Α π ο φ α σ ί ζ ε ι*. Προτείνει ομοφώνως και εισηγείται προς την αρμοδίαν Αρχήν, την αύξησιν του ύψους των οικοδομών δια την περιοχόν Καλαμακίου από 9 εις 14 μέτρα, θεωρούν και αιτούμενον την εκ παραλλήλου κατάργησιν της παρ.4 του άρθρου 19 του από 9.8.1955 Β. Δ/τος «περί Γ.Ο.Κ. του Κράτους», ως εισαγούσης άνισον μεταχείρισιν των πολιτών επί ενός και του αυτού θέματος, αλλά και ως καταστρεπτικήν δια το οικοδομήσιμον εμβαδόν των οικοπέδων Καλαμακίου, των ανηκόντων εις την δια του από 12.5.1926 Δ/τος ενταχθείσαν εις το εγκεκριμένον σχέδιον περιοχόν *Κ ε ν τ ρ ι κ ο ύ* Καλαμακίου και άτινα, εισίν, ως επί το πλείστον, εμβαδού 300 τετραγωνικών μέτρων». [Κ.Σ. Γ.Σμαράγδης, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Π. Τσορός, Β. Κατσής, Π. Τζιβανίδης, Ε. Καρανικόλα, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χρ. Μασούρος].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.134, «Συνεδρίασις 5.3.1965», Αρ. Αποφάσεως 56», «Τροποποιήσις του ρυμοτομικού σχεδίου δια καθορισμού του κοινοχρήστου χώρου παρά την διασταύρωσιν της λεωφ. Β. Γεωργίου Β' και Αθηνών-Αλίμου, ως χώρου *α ν ε γ έ ρ σ ε ω ς* του *Κ ο ι ν ο τ ι κ ο ύ* καταστήματος Καλαμακίου». «Επί του 11^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι εκ της διανοίξεως και κατασκευής της Εθνικής οδού Αθηνών – Αλίμου, εδημιουργήθη εις την συμβολήν ταύτης μετά της Παραλιακής λεωφόρου Β. Γεωργίου Β', κοινόχρηστος κοινοτικός χώρος, προερχόμενος εν μέρει και εκ τμήματος καταρ-

γηθείσης παλαιάς κοινοτικής οδού, εν μέρει δε εκ της επικαλύψεως του ρεύματος Αγίου Δημητρίου εις το σημείον τούτο./ Ήδη η όλη περιοχή διεμορφώθη πλέον οριστικώς και επειδή, δια της νέας ταύτης λεωφόρου μέλλει να μετατεθή η συγκοινωνιακή κίνησις προς το σημείον τούτο του προαστείου, δεδομένου δε ότι η Κοινότης στερείται ιδιοκτήτου Κοιν. Καταστήματος, προτείνει όπως το Κ.Σ. δι' αποφάσεως αυτού, εισηγηθή την έκδοσιν Β. Δ/τος, δι' ού θα καθορίζηται επί του προειρημένου κοινοχρήστου Κοιν. χώρου η θέσις του μέλλοντος να ανεγερθή Κοινοτικού καταστήματος Καλαμακίου . . . / Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν ότι η περί ης ο λόγος θέσις είναι η πλέον κατάλληλος δια την ανέγερσιν του Κοινοτικού καταστήματος και εξεπόμεως εξυπηρετήσεως των δημοτών, αλλά και διότι ουδαμού αλλαχού η Κοινότης, εν τω εγκεκριμένω αυτής σχεδίω, έχει χώρον καθιερωμένον κατά τας άνω διατάξεις και καθορισμένον ως χώρον Κοινοτικού καταστήματος. Αποφασίζει. Εγκρίνει ομοφώνως και εισηγείται προς την αρμοδίαν Αρχήν του Υπουργείου Δημοσίων Έργων την έκδοσιν τροποποιητικού Β. Δ/τος, δι' ού θα καθορίζεται και θα καθιερούται ο . . . κοινόχρηστος κοινοτικός χώρος εις την συμβολήν της Λ. Β. Γεωργίου Β' και Αθηνών- Αλίμου ως χώρος κοινόχρηστος εφ' ού θα ανεγερθή το Δημαρχείον Καλαμακίου...». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Π. Τσορός, Β. Κατσής, Σ. Τσιλιμπάρης, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 413, «Συνεδρίασις 13.8.1966», Αρ. Αποφάσεως 139», «Τροποποιήσις ύψους οικόδομων περιοχής Καλαμακίου». «Επί του 1^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. το υπ' αρ. 056/29.7.1966 έγγραφον της Τοπικής Ενώσεως Δήμων και Κοινοτήτων Ν. Αττικής, δι' ού γνωστοποιείται, ότι το Υπουργείον Δημοσίων Έργων, εδέχθη όπως εξετάση προτάσεις των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, περί τροποποιήσεως των κειμένων διατάξεων δια το ύψος των οικοδομών, δημιουργηθέντος ούτω του καταλλήλου κλίματος, ίνα το Κ.Σ. επανέλθη, επί της προγενεστέρας υπ' αρ. 52/1965 πράξεως αυτού, δι' ης προτείνεται η τροποποιήσις του ισχύοντος ύψους των οικοδομών εν Καλαμακίω, ώστε δια της αυξήσεως

του ύψους των οικοδομών να καταστή ανάλογος η ανοικοδόμησις των οικοπέδων εν Καλαμακίω προς την αγοραϊαν αξίαν τούτων, να επέλθη ενοποιήσις των όρων δομήσεως, εξομοίωσις και εξίσωσις της περιοχής Καλαμακίου προς την όμορον ταύτην του Παλαιού Φαλήρου, όπερ αποτελεί κοινόν αίτημα των ιδιοκτητών και κατοίκων της Κοινότητας./ Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Προτείνει ομοφώνως και εισηγείται προς την αρμοδίαν Αρχήν, την υπαγωγήν ολοκλήρου της περιοχής Καλαμακίου εις τον Οικοδομικόν Τομέα «Λ» του Λεκανοπεδίου Αττικής, ήτοι την αύξησιν του ύψους των οικοδομών από ένδεκα εις δέκα τέσσερα και πενήκοντα εκατοστά (14,50) μέτρα, αιτούμενον εκ παραλλήλου και την κατάργησιν της παρ. 4 του άρθρου 19 του από 9.8.1955 Β. Δ/τος «περί Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού του Κράτους», καταργουμένου του συντελεστού εκμεταλλεύσεως των οικοπέδων, ως εισάγοντος άνισον μεταχείρισιν των πολιτών επί του ενός και του αυτού θέματος, αλλά και ως κ α τ α σ τ ρ ε π τ ι κ ο ύ του οικοδομησίμου εμβαδού των οικοπέδων Καλαμακίου». [Κ.Σ. Γ.Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Πυλαρινός, Β. Κατσίης, Π. Τζιβανίδης, Ε. Καρανικόλα, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χρ. Μασούρος, Π. Τσορός, Στ. Τσιλιμπάρης, Ευθ. Σκορδίλης].

Από το Αρχείο του Νίκου Γ. Αρμάου

Εισαγωγή: Ο συμπολίτης Νίκος Γ.Αρμάος, γεννημένος στο Καλαμάκι, βρήκε στο φάκελο των τίτλων ιδιοκτησίας του οικοπέδου του πατέρα του Γεωργίου Αρμάου (1914-1978), που ήταν υπάλληλος σε εταιρεία πετρελαίων και μέλος του Οικοδομικού Συνεταιρισμού, τα πιο κάτω συμβόλαια και ιδιωτικά έγγραφα, για την αγορά του οικοπέδου/ «κάθετης ιδιοκτησίας» της κατοικίας τους, που εκτιμώ ότι δίνουν ιστορικές πληροφορίες για την περιοχή «Π ε τ ρ ε - λ α ι ο ε ι δ ώ ν», περιοχή που περιλαμβάνεται μεταξύ των οδών Καλαμακίου, Ερεχθείου, Καρυατίδων και Κνωσσού, του Καλαμακίου.

*** Συμβόλαιο 5210/ 16.9.1960 του συμβολαιογράφου Αθηνών Μιχαήλ Ε. Βασιλείου. «Αγοραπωλησία οικοπέδου δραχ. 40.155». « . . . ενεφανίσθησαν οι ενεργούντες εν προκειμένω ως νόμιμοι εκπρόσωποι του ενταύθα εδρεύοντος Οικοδομικού Σ υ ν ε τ α ι ρ ι σ μ ο ύ Υπαλλήλων και Εργατών Εταιρειών Π ε τ ρ ε λ α ί ο υ Συν. Π.Ε.(= Συνεταιρισμός Περιορισμένης Ευθύνης) νομίμως εξουσιοδοτηθέντες άμα δια την υπογραφήν του παρόντος υπό του άνω Διοικητικού Συμβουλίου Συνεταιρισμού . . . και αφ' ετέρου οι 1) Ελευθέριος Ιω. Παπαδ., ιδιωτικός υπάλληλος . . .και β) Γεώργιος Ιω. Αρμάος, κάτοικος Καλαμακίου (τ έ ρ μ α Υ ψ η λ ά ν τ ο υ) . . . Οι πρώτοι των συμβαλλομένων . . . υπό την εκτεθείσαν ιδιότητά των, εδήλωσαν ότι ο υπ' αυτών νομίμως εκπροσωπούμενος «Οικοδομικός Συνεταιρισμός Υπαλλήλων και Εργατών Πετρελαίου (Συν.Π.Ε.) κέκτηται εις την αποκλειστικήν αυτού κυριότητα, νομήν και κατοχήν του έν οικοπέδον άρτιον και οικοδομήσιμον κείμενον εν τη Κτηματική Περιφερεία της Κοινότητος Κ α λ α μ α κ ί ο υ Αττικής, τέως Δήμου Αθηναίων και εντός του εγκεκριμένου σχεδίου της Κοινότητος ταύτης, συνολικής εκτάσεως μέτρων τετραγωνικών 599,03, εμφανόμενον εις το από Νοεμβρίου 1959 σχεδιάγραμμα . . . του υπ' αρ. 107 Οικοδομικού Τετραγώνου . . . συνορευομένου Αρκτικώς με οδόν εγκεκριμένην ονομαζομένην Α κ ρ ο π ό λ ε ω ς . . . και Δυτικώς με οδόν Υ ψ η λ ά ν τ ο υ . . . π ε ρ ι ε λ θ ό ν αυτώ εν μείζονι εκτάσει δυνάμει του υπ' αρ. 1228/1960 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Αντ. Κοσμαδάκη, ε ξ α γ ο ρ ά ς παρά της Ειρήνης χήρας Γεωργίου Κάκαρη το γένος Δημ. Τρακάδα, του υπ' αρ. 33067/1960 συμβολαίου του συμ/φου Ιω. Πετρούλια, εξ αγοράς παρά του Γεωργίου Δέγλε-ρη, του υπ' αρ. 1243/1960 συμβολαίου του συμ/φου Αντ. Κοσμαδάκη, εξ αγο-ράς παρά του Γεωργίου Καποδίστρια, του υπ' αρ. 1280/1960 συμβολαίου του συμ/φου Ιω.(;) Κοσμαδάκη, εξ αγοράς παρά του Γεωργίου Μιχαλάκου . . . του υπ' αρ. 1167/1960 συμβολαίου του συμ/φου Αντ. Κοσμαδάκη . . . εξ αγοράς παρά της Σοφίας συζ. Γεωργίου Κάκαρη το γένος Τρακάδα, του υπ' αρ. 1503/1960 συμβολαίου του συμ/φου Αντ. Κοσμαδάκη εξ αγοράς παρά των Παναγιώτου Τζανέτου, Δημητρίου Τζανέτου, Αναστασίας Τζανέτου, Αικατερίνης χή-ρας Ματθαίου Παπαματθαίου το γένος Γεωρ. Τζανέτου . . . Ότι το ως άνω . . . οικόπεδόν του ο διαληφθείς Συνεταιρισμός . . . μεταβιβάζει . . . εις μεν τον Ελευθέριον Παπαδ. κατά τα 498/1000 εξ αδιαιρέτου, εις δε τον δεύτερον

Γεώργιον Αρμάον κατά τα 502/1000 εξ αδιαιρέτου. . . . (ακολουθούν συμφωνίες για το τμήμα και την καταβολή του, δηλώσεις αποξένωσης, δηλώσεις αποδοχής κλπ., και συνεχίζεται) . . . Συμφωνείται μεταξύ των συμβαλλομένων ότι οι αγορασταί υποχρεούνται αποκλειστικώς εις την καταβολήν του τυχόν επιβληθησομένου φόρου βάσει των διατάξεων του νόμου 3777/1957 (εισφορά υπέρ Κοινότητος Καλαμακίου ως και του τυχόν επιβληθησομένου τοιούτου παρά της Οικονομικής Εφορίας δια διαφοράν φόρου μεταβιβάσεως (υπερτίμημα) κατ' αναλογίαν του μεταβιβαζομένου οικοπέδου.»).

Σχόλιο: «κάτοικος . . . τ έ ρ μ α Υψηλάντου». Μετά τη σύνταξη των προσυμφώνων του 1955, «παραδόθηκαν» τα οικόπεδα στους αγοραστές και ο Γ. Αρμάος είχε ανοικοδομήσει μέρος της κατοικίας του. Η Υψηλάντου είχε τέρμα στο ύψος της Ακροπόλεως. Πέραν από αυτή . . . αχανής, αδόμητη έκταση!

***Συμβόλαιο 5211/ 16.9.1960 του ίδιου συμβολαιογράφου Μ. Βασιλείου, με τίτλο «Πράξις συστάσεως Κανονισμού Συνιδιοκτησίας», μεταξύ των ιδίων αγοραστών Ελευθερίου Παπαδ. και Γ. Αρμάου . . . (περιγράφεται η αγορά του οικοπέδου, η περιγραφή του, τα ποσοστά κλπ) . . . Ήδη οι ως άνω συμβαλλόμενοι προκειμένου να ανεγείρωσιν ο ι κ ο δ ο μ ά ς (ή διαμερίσματα οικοδομών) επί του ως είρηται κοινού οικοπέδου ανήκοντος αυτοίς κατά τα προβληθέντα ποσοστά εξ αδιαιρέτου, δηλούσιν, συνομολογούσιν και συναποδέχονται τα ακόλουθα: 1) Ολόκληρον το άνω οικόπεδον μετά των επ' αυτού ανεγερθησομένων κτισμάτων θα διέπεται εφεξής υπό των διατάξεων του ν. 3741/1929 «περί της κατ' ο ρ ό φ ο υ ς ιδιοκτησίας» και των άρθρων 1002 και 1117 του Αστικού Κώδικος. Ο εκ των συμβαλλομένων Ελ. Παπαδ. ή οι καθολικοί ή ειδικοί διάδοχοί αυτού θέλουσι ανεγείρη . . . επί τμήματος του ως άνω οικοπέδου του εμφανιζομένου . . . και εμβαδόν τ.μ. 298,06 αντιστοιχούντος εις τα 498/1000 εξ αδιαιρέτου του όλου οικοπέδου . . . οικοδομήν ή διαμερίσματα οικοδομής, ήτις οικοδομή θα ανήκη κατά π λ ή ρ η κ υ ρ ι ό τ η τ α . . . εις αυτόν . . . και ήτις οικοδομή ή διαμερίσματα θα αποτελέση χ ω ρ ι σ τ ή ν και δ ι α - κ ε κ ρ ι μ έ ν η ν ιδιοκτησίαν συμφώνως τας διατάξεις του ν. 3741/1929 Ο εκ των συμβαλλομένων Γεώργιος Αρμάος . . . (επαναλαμβάνονται τα αντίστοιχα πιο πάνω) . . . εχοντος πρόσοψιν επί της οδού Υψηλάντου . . . εμβαδόν

301,08 τ.μ. αντιστοιχούντος προς τα 502/1000 εξ αδιαιρέτου. . να ανεγείρη οικοδομήν . . ήτις θα ανήκη αυτώ ή τους ειδικούς διαδόχους του κατά π λ ή - ρ η κ υ ρ ι ό τ η τ α και ήτις οικοδομή (ή διαμερίσματα) θα αποτελέση χ ω ρ ι - σ τ ή ν και διακεκριμένην ιδιοκτησίαν. . . [Ακολουθούν συμφωνίες ότι δεν πρέπει ο ένας να βλάπτει τον άλλον, και επιπλέον ότι) 12. Η έννοια του παρόντος συμβολαίου είναι ότι συνιστάται εξ αδιαιρέτου σ υ ν ι δ ι ο κ τ η σ ί α επί του κ ο ι ν ο ύ οικοπέδου . . . και ότι αι οικοδομαί θα ανεγερθούν βάσει του νόμου 3741/29 και των άρθρων 1002 και 1117 του Αστικού Κώδικος. . .».

Σχόλια: 1) Ο νόμος 3741/1929 αφορά αποκλειστικά και μόνο την «οριζόντια ιδιοκτησία», και σε κ α μ ί α περίπτωση την «κάθετη συνιδιοκτησία», η οποία το 1960, ΔΕΝ π ρ ο β λ ε π ό τ α ν από τη νομοθεσία. Το «εθιμικό δίκαιο» στα νησιά, προέβλεπε τέτοιες περιπτώσεις. Η «διηρημένη ή κάθετη συνιδιοκτησία» επί ΕΝΙΑΙΟΥ οικοπέδου, νομοθετήθηκε έντεκα χρόνια Μ Ε Τ Α τη σύνταξη του συμβολαίου αυτού, με το Ν.Δ. 1024/1971 (ΦΕΚ Α 232/1971) «περί διηρημένης ιδιοκτησίας επί οικοδομημάτων ανεγειρομένων επ ε ν ι α ί ο υ οικοπέδου». Κατά την Εισηγητική έκθεση: «Εν τη εννοία του άρθρου 1 του ν. 3741/1929 και των άρθρων 1002 και 1117 Α.Κ., δύναται να συσταθή δ ι η ρ η - μ έ ν η ιδιοκτησία επί πλειόνων α υ τ ο τ ε λ ώ ν οικοδομημάτων, ανεγειρομέ- νων επί ε ν ι α ί ο υ οικοπέδου, ανήκοντος εις ένα ή π λ ε ί ο ν α ς, ως και επί ορόφων ή μερών των οικοδομημάτων ...Άρθρο 3: Συστάσεις διηρημένων κατά το παρόν Ν.Δ. ιδιοκτησιών, γενόμεναι μ έ χ ρ ι της ενάρξεως ισχύος του παρό- ντος, είναι έ γ κ υ ρ ο ι . . .». 2) Οι κοινωνικές ανάγκες των πολιτών για στέγαση ήταν όμως επιτακτικές το 1960, και έτσι οι συμβολαιογράφοι και οι δικηγόροι και νομικοί (ενώ είχαν συνείδηση ότι ΔΕΝ προβλεπόταν η κάθετη συνιδιοκτησία) προσπαθούσαν με ε υ ρ ε ί α ερμηνεία του ν. 3741/1929 να βρούν λ ύ σ ε ι ς στο κοινωνικό πρόβλημα. Έτσι συντάσσονταν τέτοιες πρά- ξεις, για τις οποίες είχαν επίγνωση όλοι (και οι συμβαλλόμενοι) ότι βρίσκονται στα όρια της νομιμότητας, με την προσδοκία της νομιμοποίησης, όπως και έγινε. Το Ν.Δ. 1024/71 εκδόθηκε, διότι και μεγάλες τουριστικές επιχειρήσεις είχαν ανεγείρει σε μεγάλες εκτάσεις τους, αρκετά αυτόνομα/ διηρημένα/ ξεχωριστά κτίρια, σε Κέρκυρα και αλλού, και πίεζαν για την νομιμοποίησή τους, ώστε να πουλούν ή μεταβιβάζουν το καθένα χωριστά.

*** «ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ Νο. 68 της 8 Αυγούστου 1964, του Οικοδ.Συν. Υπαλ. και Εργατών Εταιριών Πετρελαίου (Συν.Π.Ε.), Προς τους Οικοπεδούχους Καλαμακίου Α' (πρώην ιδιοκτησίας κληρονόμων Τζανέτου κλπ)». Ακολουθεί με λεπτομέρειες καταγραφή αριθμών προσυμφώνων (= τους παραλείπω), όλα του έτους 1955, και εκτάσεις που αγοράστηκαν «11,280, 10,782 και 1,078 στρέμματα» κάθε μια. Ήτοι συνολικής έκτασης 23,140 στρέμματα. Από αυτά τα 11,280 στρέμματα, είχαν αγοραστεί με το 1503/1960 συμβόλαιο, και ορισμένα οικόπεδα μεταβιβάστηκαν (βλ. 1510/1960 πιο πάνω). Είχε ανακύψει πρόβλημα: «5.- Δια τον υπολογισμόν του φόρου μεταβιβάσεως ελήφθη υπ' όψιν η αξία των προσυμφώνων, α λ λ ά ο ι π ω λ η τ α ί ή ρ ν ή θ η σ α ν την υπογραφήν (των οριστικών συμβολαίων) αξιώσαντες όπως προς υπολογισμόν του φόρου μεταβιβάσεως ληφθή υπ' όψιν η σ η μ ε ρ ι ν ή αξία των προς πώλησιν εκτάσεων ήτις να καθορισθή δια προεκτιμήσεως υπό του κ. Εφόρου. 6. Η αξιώσις των αύτη στηρίζεται εις μέτρον προνοίας δια την αποφυγήν καταλογισμού προστίμου εις βάρος των π ω λ η τ ώ ν λόγω αποκρύψεως τιμήματος 11. Μετά την συγκέντρωσιν της 3^{ης} Αυγούστου 1964 εις το Κ α φ ε ν ε ί ο ν Α ρ γ υ ρ ί ο υ (Καλαμάκι) . . . προέβημεν εις τον υπολογισμόν της επιβαρύνσεως των οικοπεδούχων . . . και βάσει της αποφάσεως του Φορολογικού Δικαστηρίου αρ. 12090/63 . . . δια (= πώλησιν οικοπέδου) το έτος 1962 ...13) Η υπογραφή των οριστικών συμβολαίων με τους πωλητάς, ενδιαφέρει απολύτως όλους τους συνεταίρους της περιοχής διότι οικόπεδα ή τμήματα οικοπέδων ανήκουν εις την περιοχόν την ΜΗ αγορασθείσαν εισέτι παρά του Συνεταιρισμού και δια της εν λόγω αγοράς θα καταστή δυνατή η απόκτησις εγκύρων τίτλων . . . (και καλούσαν σε νέα συγκέντρωση στην Αθήνα). . . Το Διοικητικό Συμβούλιο».

*** «Κατάστασις εμφανίονσα την επιβάρυνσιν των οικοπεδούχων συνεταίρων Καλαμακίου περιοχής ιδιοκτητών Τζανέττου δια την καταβολήν του φόρου μεταβιβάσεως». Ακολουθούν πενήντα έξη (56) ονοματεπώνυμα και το ποσό επιβάρυνσης του καθένα, μεταξύ των οποίων και των Γ. Αρμάου, Ευαγ. Παπαδημητρίου (αγοραστών από το 1960), Μιχαήλ Αργυρίου (= πατέρας του

δημάρχου (1995-1998) Αργύρη Αργυρίου;, του οποίου το οικογενειακό σπίτι βρίσκεται στην περιοχή), Τηλέμαχος Κίτσος, Παναγιώτης Σχίζας, και άλλοι.

Σχόλια για Ανακοίνωση και Κατάσταση: 1) Αναγράφεται «Οικοδομικός Συνεταιρισμός . . .Α'». Στο συμβόλαιο 5.210/1960, ΔΕΝ αναγράφεται «Α'». Μάλλον το «Α'», ΔΕΝ αφορά άλλο Συνεταιρισμό, αλλά «διάφορη περιοχή» (βλ. πιο κάτω), 2) Οι Ε. Παπαδ. και Γ. Αρμάος, ΕΝΩ έχουν αποκτήσει κυριότητα, με το οριστικό συμ. 5210/1960, καλούνται τον Αύγουστο 1964, να πληρώσουν, διαφορά φόρου για το τίμημα. Μετά ΤΕΣΣΕΡΑ (4) χρόνια. Απορίες. Θα ήταν λογικό να καλούνται να πληρώσουν διαφορά φόρου, μέλη του Συνεταιρισμού, που τους είχαν λάχει « . . .οικόπεδα ή τμήματα οικοπέδων (που) ανήκουν εις την περιοχήν την ΜΗ αγορασθείσαν εισέτι παρά του Συνεταιρισμού». Σημασία έχει ότι συμφώνησαν οι Συνεταίροι. Αυτοί γνώριζαν και εκτίμησαν καλύτερα.

Σημείωση: Ο Γ. Σμαράγδης, σ' «Το Καλαμάκι...», 1988, σ.63, οριοθετώντας περιοχές της Κοινότητας/Δήμου μας, αναγράφει: «**Α' Περιοχή Οικοδομικού Συνεταιρισμού Υπαλλήλων και Εργατών Πετρελαιοειδών». Εκτεινόμενη από τας οδούς Προπυλαίων μέχρι Καρυατίδων και Βασ. Σοφίας (Λεωφ. Καλαμακίου) μέχρι Αγίου Δημητρίου. Αρχικά ιδιοκτησίες μεμονωμένων. **Β' Περιοχή Οικοδομικού Συνεταιρισμού Υπαλλήλων και Εργατών Πετρελαιοειδών. Πρώην κτήμα Γεωργαντά. Οικιστική ανάπτυξη από το 1955, με δραστηριότητες του ομωνύμου συνεταιρισμού και ξέχωρα των Γιώργου Παπαγιαννόπουλου, Παναγιώτη Σχίζα, Μιχάλη Αργυρίου, Θεόδωρου Μουρκάκου κ.ά.». Ατυχώς για τη «Β' περιοχή» ο Γ. Σμαράγδης, αναγράφει «πρώην κτήμα Γεωργαντά», όμως χωρίς οριοθέτηση με ονόματα δρόμων. Με σχετική βεβαιότητα μπορούμε να δεχτούμε, ότι το «Α'» και «Β'» αφορά περιοχές, όχι Συνετ/σμούς.

Σημείωση: Το στοιχείο αυτά θα τοποθετήσω ΜΑΖΙ με το φάκελο «Από το Αρχείο του Κώστα Παπαδόπουλου» (βλ. πιο κάτω), στο κεφάλαιο για την «Περιοχή Γκρώμαν» σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς Αλιμιώτες, τ.Β', σ.1040, 2022 και ίσως μη σχετική, διότι δεν υπάρχει άλλο κεφάλαιο «συγγενές» με το φάκελο αυτό.

Για την Παραλία: σχέδια και διαμορφώσεις

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 133: «Αριθμός αποφάσεως 93/5.7.1937, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την καθαριότητα της παραλίας, αποχωρητηρίων». « . . .εκθέτει ότι υπό της Διευθύνσεως Αστυνομίας Τ ο υ ρ ι σ μ ο ύ δ ι ε τ ά - χ θ η η ενέργεια καθαριότητος κ α θ' εκάστην Δευτέραν του κατά μήκος της Κοινότητος παραλιακού χώρου, δέον δε . . .να εγκριθή ανάλογος πίστωση, ως και δια την καθαριότητα των κοινοτικών αποχωρητηρίων, των δ ω ρ η θ έ - ν τ ω ν υπό του Ι ν σ τ ι τ ο ύ τ ο υ Ρ ο κ φ έ λ ε ρ. Το Κ.Σ. . .Δια ταύτα. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την χορήγησιν πιστώσεως δραχ. 6.000 δια την καθαριότητα της παραλίας δι' ημερομισθίων εργατών ως και την καθαριότητα των αποχωρητηρίων . . . επί αποδόσει λογαριασμού . . .ανατίθησι . . . ».

[Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 315: «Αριθμός αποφάσεως 154/24.8.1939». «Περί εγκρίσεως σχεδίου ε ξ ω ρ α ῖ σ μ ο ύ τ ο υ π α ρ α λ ι α κ ο ύ χ ώ ρ ο υ». « . . .ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ' αρ.20311 ε.έ. διαταγής της Διοικήσεως της Πρωτεύουσας, δ ι ε β ι β ά σ θ η δ ι ά γ ρ α μ μ α διαμορφώσεως της ακτής του Κ α λ α μ α κ ί ο υ ως ενεκρίθη κατά την συνεδρίασιν του Ανωτάτου Πολεοδομικού Συμβουλίου μετά της σχετικής εκθέσεως της Υπηρεσίας Πολεοδομικών Μελετών . . . Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει *παμψηφεί* το διαβιβασθέν διάγραμμα δ ι α μ ο ρ φ ώ σ ε ω ς της Παραλίας του Καλαμακίου, εκφράζει δε την ευχήν όπως το υπ' αρ. 10 κέντρον τοποθετηθή εις την θέσιν την προβλεπομένην δια το υπ' αρ. 11 περίπτερον, το τελευταίον δε τούτο εις την δια το υπ' αρ. 10 προβλεπομένην τοιαύτην. Επίσης την μετατόπισιν του υπ'αρ.12 κέντρου κατά 20 περίπου μέτρα εκείθεν του ρεύματος». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω, για αντίστοιχες ημεροχρονολογίες αποφάσεων].

[β.29.6.40-24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.459, «Αριθμός αποφάσεως 72/15.5.1946», «Περί κ α τ ε δ α φ ί σ ε ω ς των παρά τον π α ρ α λ ι α κ ό ν χώρων δύο κοινοχρήστων α π ο χ ω ρ η τ η ρ ί ω ν». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει

ότι επί του παραλιακού χώρου κατεσκευάσθησαν κατά το έτος 1936 υπό του Ινστιτούτου Ροκφέλερ δύο κοινόχρηστα αποχωρητήρια, το μὲν ἑνὸς παρά το κέντρον «Μπαρμπούνη», το δ' ἕτερον ἑναντι τοῦ κέντρου «Αρτζεντίν». Ἀμφότερα στερούμενα ἀποχευτικῆς συστήματος καὶ ἀνεγερθέντα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν, πὰρὰ τὰς κειμένας διὰ τὸν παραλιακὸν ἄνθρωπον πολιορκιαστικὰς διατάξεις, οὐ μόνον δὲν ἐξυπηρετοῦν τὸ κοινόν, ἀλλὰ μάλλον ἐπικίνδυνα διὰ τὴν υγιάν αὐτοῦ κατέστησαν. Εἰς ἐπίμετρον τούτου διαρκούσης τῆς Κατοχῆς ἐλεηλατήθησαν καὶ ἀφῆρέθησαν αἱ θύραι αὐτῶν καὶ ἐξ ὀπποπλίνθων διαχωρίσματα. Δεδομένου ὅτι ὡς ἀνεφέρθη ταῦτα δὲν ἐκπληροῦν τοὺς στοιχειῶδεις ὄρους τῆς υγιεινῆς καὶ ὅτι ἡ τυχόν ἐπισκευὴ αὐτῶν θέλει ἀποτελέσει ἀσκοπὸν δαπάνην, προτείνει ὅπως τὸ Κ.Σ. ἀποφανθῆ διὰ τὴν κατεδάφισιν τῶν. Το Κ.Σ. . . . Ἀποφαίνεται ὅτι ἐγκρίνει παμψηφεί τὴν κατεδάφισιν τῶν παρά τὸν παραλιακὸν ἄνθρωπον δύο ἀποχωρητηρίων, ὡς ἀκαταλλήλων διὰ τὴν δι' ἡν προορίζονται χρήσιν καὶ διὰ τοὺς ἐν τῇ εἰσηγήσει τοῦ κ. Προέδρου ἀναφερθέντας λόγους, καὶ ἀνατίθῃ αὐτῷ». [Κ.Σ. Πρόεδρος Γ. Μελισσινός, Γ. Γκούμης, Ι. Ἀδαμάκης, Σ. Γεωργόπουλος, Δ. Ζήσιμος, Σ. Κακούρης].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 206, «Ἀριθμὸς ἀποφάσεως 28/22.2.1947», «Περὶ ἐκτελέσεως χρωματουργικῶν ἔργων ἐπὶ τῆς παραλίας Καλαμακίου». «Ὁ κ. Πρόεδρος ἐκθέτει ὅτι πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ ἀπὸ μακροῦ μελετωμένου ἔργου τῆς διαπλατύσεως τῆς παραλιακῆς λεωφόρου διαχωματουργικῶν ἔργων καὶ τῆς διαμορφώσεως τοῦ παραλιακοῦ ἄνθρωπου πρὸς βῆμας δεοῦσας ἐνεργείας παρά τῷ Υπουργείῳ Δημοσίων Ἔργων καὶ τῷ τοιοῦτῳ Οἰκονομικῶν, καίτοι δὲ ἀνεγνώρισθη ὑπὸ τοῦ πρώτου, καὶ συγκεκριμένως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κ. Υπουργοῦ ἡ ἀπόλυτος ἀνάγκη ἐκτελέσεως τῶν ὡς εἴρηται χρωματουργικῶν ἔργων, ἐδηλώθη ὅμως ἀδυναμία τῆς ἀναλήψεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Κράτους, λόγῳ τῶν πολλαπλῶν υποχρεώσεων τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ερειπίων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τὴν κατεδάφισιν τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτισμάτων, διεπιστώθη μάλλον ἀδιαφορία καὶ ἀναβλητικότης ἐκ μέρους τῆς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας. Κατόπιν τούτου δεόν να στραφῶσιν αἱ σχετικαὶ ἐνέργειαι κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν κ. Υπουργόν. Κατόπιν τῆς δηλωθείσης ἀδου-

ναμίας της εκτελέσεως του έργου υπό του Κράτους, εξητήθη όπως προκειμένου να αναλάβη τούτο η Κοινότης, να παρασχεθώσιν τα μηχανικά μέσα εκ των παραχωρηθέντων υπό της ΟΥΝΡΡΑ, ίνα η απαιτηθησομένη δαπάνη μειωθεί εις αρκετά σεβαστόν ποσοστόν. Η αίτησις αύτη και η προσφορά της Κοινότητος έτυχον ενθουσιώδους υποδοχής, τόσο εκ μέρους του κ. Υπουργού των Δημοσίων Έργων, όσον και εκ μέρους των αρμοδίων τούτου Υπηρεσιών, διετάχθη δε η διάθεσις ενός προωθητήρος και η Τεχνική καθοδήγησις και η παροχή τεχνικών πληροφοριών υπό του Γ.Ε.Κ.Μ. Οδοστρωμάτων. Ούτως εχόντων εξητήθη η εκ μέρους της Τ.Υ.Δ.Κ. της Νομαρχίας Αττικής, σύνταξις μελέτης και προϋπολογισμού της απαιτηθησομένης δαπάνης, δια την ταχύτεραν πραγματοποίησιν του έργου, δεδομένου ότι ο παραχωρηθείς προωθητήρ διετέθη μόνον δια δύο μήνας και επείγει η παράδοσις του. Καταρτισθείσης της μελέτης και των λοιπών σχετικών, η απαιτηθησομένη δαπάνη δια την λειτουργίαν του προωθητήρος συμπεριλαμβανομένων των δαπανών κινήσεως και του απαιτουμένου προσωπικού ανέρχεται εις δρχ. 240.000 ημερησίως περίπου, συνολικώς δε εις το ποσό των δραχμών 19.000.000.- προτείνει δ' όπως το Κ.Σ. αποφανθή . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν. Επειδή εκ της εκτέλεσως του έργου τούτου θέλει πολλαπλώς ωφεληθή η Κοινότης. Επειδή δια του εξωραϊσμού του παραλιακού χώρου, θέλει εκλείψη η ασχημία ην προκαλεί η υφισταμένη κατάστασις. Επειδή δια της διαπλατύνσεως της παραλιακής λεωφόρου θέλει επιτευχθή η κυκλοφορία των τροχοφόρων εν γένει και η αποφυγή των καθημερινώς σημειουμένων εις βάρος των περιπατητών και των κατοίκων ατυχημάτων. Επειδή η Κοινότης δύναται να διαθέση την απαιτηθησομένην δαπάνην. Επειδή λόγω του κατεπίγοντος δεν είναι εφικτή η κατόπιν τακτικόν διαγωνισμού εκτέλεσις του έργου τούτου, και δέον να πραγματοποιηθή αύτη διαπρωχέροιο διαγωνισμού μεταξύ ειδικών Μηχανικών εχόντων εκτέλεση έργα δια προωθητήρος. Επειδή η εκτέλεσις του έργου τούτου θέλει πολλαπλώς ωφεληθή (ορθό: ωφελήση) η Κοινότης (σημείωσις: το σκεπτικό αυτό αναγράφεται για δεύτερη φορά, βλ. πιο πάνω). Επειδή δια του εξωραϊσμού του παραλιακού χώρου θέλει εκλείψη η ασχημία ην προκαλεί η υφισταμένη κατάστασις. Επειδή δια της διαπλατύνσεως της παραλιακής λεωφόρου θέλει επιτευχθή η κυκλοφορία των τροχοφόρων εν γένει και η αποφυγή των καθημερινώς σημειουμένων εις βάρος των

περιπατητών και των κατοίκων ατυχημάτων (*σημείωση: και αυτό το σκεπτικό αναγράφεται για δεύτερη φορά*). Επειδή η Κοινότης δύναται να διαθέσει την απαιτηθησομένην δαπάνην. Επειδή λόγω του κατεπείγοντος δεν είναι εφικτή η κατόπιν τακτικού διαγωνισμού εκτέλεσις του έργου τούτου, και δέον να πραγματοποιηθή αυτή διαπρωχέριου διαγωνισμού μεταξύ ειδικών Μηχανικών εχόντων εκτελέση έργα διαπρωθητήρος. Επειδή η εκτέλεσις του έργου τούτου είναι ανεπίδεκτος αναβολής και συνεπώς συμφώνως προς Ν.Δ. 761/1941 δύναται να ενεργηθή κατά παρέκκλισιν των κειμένων διατάξεων, ανεξαρτήτως αξίας, απολογιστικώς δι' εργολαβίας κατόπιν πρωχέριου διαγωνισμού επί του ποσοστού του οφέλους ή δι' ιδιαιτέρας συμφωνίας, και, Επειδή κατά την γνώμην της αρμοδίας Υπηρεσίας του Υπουργείου των Εσωτερικών είναι (ο) μόνος ενδεδειγμένος τρόπος εκτελέσεως του έργου δια την ταχύτεραν αποπεράτωσιν αυτού και προς αποφυγήν ζημιών εκ της κακής χρήσεως του προωθητήρος όστις ως ανεφέρθη παρεχώθη (*ορθό: παραχωρήθη*) προς τον σκοπόν τούτον υπό του Υπουργείου Δημοσίων Έργων με την υποχρέωσιν της επιστροφής του εις την αυτήν καλήν κατάστασιν εις ήν παρελήφθη. Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την διαπλάτυνσιν της παραλιακής λεωφόρου δια χωματουργικών έργων και την διαμόρφωσιν του παραλιακού χώρου δια του υπό του Υπουργείου Δημοσίων Έργων παραχωρηθέντος προωθητήρος και όπως το έργον τούτο λόγω του κατεπείγοντος και του ανεπίδεκτου αναβολής, εκτελεσθή απολογιστικώς διαπρωχέριου διαγωνισμού, επί του ποσοστού του εργολαβικού κέρδους ή επειδή πρόκειται περί έργου απαιτούντος ειδικήν εμπειρίαν δι' ιδιαιτέρας συμφωνίας μεταξύ Μηχανικών ή εργολάβων αποδεδειγμένως εκτελεσάντων έργα διαπρωθητήρος και συμφώνως προς την συνταχθείσαν μελέτην, ανάλυσιν τιμών προϋπολογισμού και συγγραφήν υποχρεώσεων υπό της Τ.Υ.Δ.Κ. εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωσιν εκ 19.000.000 δραχ. ...και ...ανατίθησιν κ. Προέδρω την ενέργειαν.». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Π. Πικρός].

Σημείωση: «υπό του Γ.Ε.Κ.Μ. Οδοστρωμάτων». Δεν μπορώ να βρώ, τι σημαίνει, το αρκτικόλεξο. Η συνηθισμένη διατύπωση είναι «υπό του Ειδικού Ταμείου Μονίμων Οδοστρωμάτων (Αθηνών)», ήτοι «Ε.Τ.Μ.Ο.Α».

Σχόλια: Αντικειμενικά οι συνθήκες ήταν πιεστικές (αν και ο προωθητήρας χρησιμοποιήθηκε για μεγάλο διάστημα, γεγονός προβλέψιμο). Διακρίνεται μια μεγαλαυχία, αλλιώς «βερμπαλισμός», για τη δικαιολόγηση των επιλογών.

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 336, «Αριθμός αποφάσεως 110/26.5.1947», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν εξόδων δεξιώσεως». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Ιωάννου Λαγίου υπεβλήθη λογαριασμός των εξόδων δεξιώσεως των κεκλημένων επισημών κατά τον τελεσθέντα αγιασμόν την 30^{ην} Απριλίου ε.έ. επί τη ενάρξει των εργασιών διαμορφώσεως του παραλιακού χώρου, συνολικού ποσού 345.000 δραχ. . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφάσισε να εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον Ιωάννην Λάγιον, διευθυντήν του ενταύθα κέντρου «Νεράϊδα» του ποσού των δραχ. 345.000 δι' αξίαν των προσφερθέντων αναψυκτικών, γλυκισμάτων και εν γένει ορεκτικών κατά την επακολουθήσασαν δεξίωσιν μετά τον τελεσθέντα αγιασμόν επί τη ενάρξει του έργου διαμορφώσεως του παραλιακού χώρου...ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την ...ενέργειαν ...». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερούλιανος, Γ. Κουτροβίδας, Γ. Γκούμης, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλιτζός].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 51, «Αρ. Αποφάσεως 198/3.10.1947», «Περί κατεδάφσεως απάντων των επί του παραλιακού χώρου απαλλοτριωθέντων κτισμάτων». «Ο εκ των μελών κ. Γ. Γκούμης εκθέτει ότι ως γνωστόν το Υπουργείον Οικονομικών προτερουμένον περίπου, κοινοποίησεν προς άπαντας τους ενοικιαστές των οικιών και καταστημάτων του Παραλιακού χώρου, έγγραφον ειδοποίησιν περί εγκαταλείψεως των μισθίων την 31^{ην} Οκτωβρίου, με αντικειμενικόν σκοπόν την κατεδάφισιν τούτων προς διαμόρφωσιν της παραλιακής λεωφόρου και του παραλιακού χώρου. Ήδη εξωδίκως πληροφορείται ότι κατόπιν ενεργειών των ενδιαφερομένων πρόκειται να δοθή διετήσ παράτασις της ταχθείσης προθεσμίας./ Επειδή το τοιούτον θα αποβή επιζήμιον δια την Κοινότητα προτείνει όπως δι' αποφάσεως του Κ.Σ. απαιτηθή η εντός της ταχθείσης προθεσμίας κατεδάφισις των επί του παραλιακού χώρου κτισμάτων, επιτευχθή δ' ούτω η πλήρης διαμόρφωσις της παραλιακής λεωφόρου ήν ανέλαβεν η

Κοινότης./ Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν, επειδή η Κοινότης υπεβλήθη εις δ υ σ α ν ά λ ο γ ο ν προς την οικονομικήν της κατάστασιν δ α π ά ν η ν δια την διαμόρφωσιν της παραλιακής λεωφόρου και την εκτέλεσιν των αποχετεύσεων, ήτοι (ορθό: ήτις) θέλει υπερβή το ποσόν των 30.000.000 δραχμών, επειδή δια της παρατάσεως της ταχθείσης προθεσμίας, ο παραλιακός χώρος θα εξακολουθή παρουσιάζων το άηθες ως νυν θέαμα εις τους, το πρώτον επισκεπτομένους την Ελλάδα, Ξένους, λόγω της γειτνιάσεως με το Πολιτικόν Αεροδρόμιον, και επειδή κρίνει ότι η κατεδάφισις των εν λόγω κτισμάτων είναι ού μόνον αναγκαία αλλά και κατεπείγουσα, επιβαλλομένη δια Τουριστικούς κυρίως λόγους. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί, όπως α ν α σ τ α λ ή οιαδήποτε παράτασις της ταχθείσης προθεσμίας δια την εκκένωσιν υπό των μισθωτών των επί του Παραλιακού χώρου οικημάτων των χρησιμοποιουμένων ως καταστήματα ή κατοικίας και επιδιωχθή η μέχρις 31^{ης} Οκτωβρίου πραγματοποίησις ταύτης επί τω τέλει της όσον το δυνατόν ταχύτερας κατεδαφίσεως τούτων και όπως αντίγραφον της παρούσης υποβληθή προς τον Εξοχώτατον Κύριον Υπουργόν των Οικονομικών υπό του Κ.Σ., προς όν να αναπτυχθή και προφορικώς η μέγιστη σημασία της απαλλαγής του παραλιακού χώρου των ε ρ ε ι π ω μ έ ν ω ν και α κ α λ α ι σ θ ή τ ω ν κτισμάτων. Εφ' ω συνετάγη». [Κ.Σ.: Δ. Λάγιος, προεδρεύων, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Γ. Γκούμης, Α. Πιζάνης].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ.124, «Αρ. Αποφάσεως 11/12.1.1948». «Περί των εις τον παραλιακόν χώρον ευρισκομένων κ τ ι σ μ ά τ ω ν». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπεβλήθη α ί τ η σ ι ς εκ μέρους των καταστηματαρχών κλπ., των επί του παραλιακού χώρου κέντρων και οικιών, αιτουμένων την α ν α σ τ ο λ ή ν της κ α τ ε δ α φ ί σ ε ω ς τούτων, δια τους εν λεπτομερεία εν τη αιτήσει αναφερομένους λόγους. Επ' αυτής λέγει ότι έχει την γνώμην ότι δέον να α ν α σ τ α λ ή η κατεδάφισις των κέντρων μέχρι της καταρτίσεως του σχεδίου δι' ού θα καθορίζωνται τα α ν ε γ ε ρ θ η σ ό μ ε ν α κέντρα./ Ο κ. Π. Πικρός προτείνει την ά μ ε σ ο ν κατεδάφισιν των κτισμάτων τα οποία παρεμποδίζουν την κυκλοφορίαν της παραλιακής λεωφόρου και την ε π ί δ ί μ η ν ο ν αναβολήν της κατεδαφίσεως των υπολοίπων επί τη ελπίδι ότι εντός του διαστήματος τούτου θέλουσι προσδιορισθή αι θέσεις των νέων κέντρων. Ο κ. Ι. Γερουλάνος συμφωνεί μετά του κ. Π. Πικρού. Οι κ.κ. Ηλ. Αντωνόπουλος, Μ.

Λεγάκης, Ν. Κριμπένης, συμφωνούντες προς την πρότασιν του κ. Π. Πικρού, ζητούν όπως κατονομασθούν τα εμποδίζοντα την κυκλοφορίαν κτίσματα./ Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει ομοφώνως την επί δίμηνον αναβολήν της κατεδαφίσεως των επί του παραλιακού χώρου κτισμάτων, π λ η ν των τοιούτων των παρακωλυόντων την κυκλοφορίαν, ήτοι: 1) της τέως ιδιοκτησίας Ζαμάνου, εφ' ού το κ έ ν τ ρ ο ν «Πικροδάφνη», όπερ επεσκευάσθη και διερρυθμίσθη αυθαιρέτως κατά το έτος 1944-45, 2) των κτισμάτων της τέως ιδιοκτησίας Κ. Λογοθετοπούλου, πλην των χρησιμοποιουμένων ως καταστήματος υπό τον τίτλον «Ο Β λ ά σ η ς», 3) της τέως ιδιοκτησίας κληρονόμων Καράμπελα «Κέντρο Γ. Κουτροβίδα», 4) Το ανεγερθέν επί Κατοχής τμήμα του καταστήματος Ευγενίας Γεχίδου, 5) το τέως ιδιοκτησίας Ηλία Πατρονικόλα, όπερ κρίνεται ως ετοιμόρροπον, και ανατίθησι τω κ. Πρόεδρω. . . .».[Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π.Πικρός, Ι. Γερουλάνος, Η. Αντωνόπουλος, Μ.Λεγάκης, Ν.Κριμπένης].

[β. 6.8.1947-13.9.1948], σ.147, «Αρ. Αποφάσεως 22/29.1.1948». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την κατεδάφισιν (των) επί του π α ρ α λ ι α κ ο ύ χώρου ε ρ ε ι π ί ω ν». «. . .συνεστήθη η κ α τ ε δ ά φ ι σ ι ς των ερειπίων των υπό των Αρχών Κατοχής κατασκευασθέντων κτισμάτων...». [προς δραχ. 240.000]. [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, Π. Πικρός, Ιω. Γερουλάνος, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 396, «Αριθ. Αποφάσεως 193/13.9.1948», «Περί εγκρίσεως του σ χ ε δ ί ο υ διαρρυθμίσεως του παραλιακού χώρου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Υ π ο υ ρ γ ε ί ο υ Ανοικοδομήσεως, εξεπονήθη σχέδιον διαρρυθμίσεως του παραλιακού χώρου της περιοχής της Κοινότητος, δι' ού προβλέπονται τα α ν ε γ ε ρ θ η σ ό μ ε ν α κέντρα ήτοι: 1) κέντρον επί της προεκτάσεως της οδού Γιαννάρου, 2) χώρος Ναυτικής εγκαταστάσεως δυτικώς οικίας Λογοθετοπούλου, 3) κέντρον επί της προεκτάσεως οδού Αφροδίτης έναντι Δημοτικού Σχολείου, 4) κέντρον επί της προεκτάσεως της οδού Κονδύλη, επί του σημείου 55, και, 5) κέντρον δυτικώς της εκβολής ρεύματος Αλίμου (Γη έρωτος), και οι δια πρασίνου προβλεπόμενοι χώροι κλπ., προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς. Το Κ.Σ. . . . ιδόν το εκπονηθέν σχέδιον και σκεφθέν επειδή τούτο εκπληροί απολύτως τας ανά-

γκας τόσον από Κοινοτικής όσον και από Τουριστικής πλευράς, επειδή η όλη έκτασις α ν ή κ ο υ σ α εις το Δ η μ ό σ ι ο ν, ουδενός ιδιώτου τα συμφέροντα παραβλάπτει και συνεπώς π α ρ έ λ κ ε ι η διάστασις της ε κ θ έ σ ε ω ς τούτου και υποβολής ενστάσεων εκ μέρους των ενδιαφερομένων. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί ως έχει το από το Υ π ο υ ρ γ ε ί ο ν Ανοικοδομήσεως εκπονηθέν σ χ έ δ ι ο ν δ ι α ρ ρ υ θ μ ί σ ε ω ς του π α ρ α λ ι α κ ο ύ χ ώ ρ ο υ, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την υποβολήν των σχετικών προς το Υ π ο υ ρ γ ε ί ο ν Δ η μ ο σ ί ω ν Ε ρ γ ω ν δια την έκδοσιν του σχετικού Δ ι α τ ά γ μ α τ ο ς. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται». [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ιω. Γερούλανος, Δ. Κουτροβίδης, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας].

Σχόλιο: Την 13.9.1948, ορίζεται «2) χώρος Ναυτικής εγκαταστάσεως δυτικώς οικίας Λογοθετοπούλου». Πρόκειται για το χώρο στον οποίο δημιουργήθηκαν οι εγκαταστάσεις, το λιμανάκι και ο κυματοθραύστης του Ναυτικού Ομίλου Καλαμακίου, ο οποίος, σαν σύλλογος, είχε ιδρυθεί από το 1947.

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 200, «Αριθ. Αποφάσεως 88/11.5.(1949)», «Περί εγκρίσεως του σ χ ε δ ί ο υ δ ι α ρ ρ υ θ μ ί σ ε ω ς του π α ρ α λ ι α κ ο ύ χ ώ ρ ο υ». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . διαταγής του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, διεβιβάσθησαν σ χ ε δ ι α γ ρ ά μ μ α τ α υπό κλίμακα 1/500 διαρρυθμίσεως της π α ρ α λ ι α ς από του ρεύματος Πικροδάφνης μέχρι του Αγίου Κοσμά, εις ό (ορθό: ά) σημειούνται δι' ερυθρού χρώματος αι θ έ σ ε ι ς α ν ε γ έ ρ σ ε ω ς των κ έ ν τ ρ ω ν αναψυχής, ο χώρος ανεγέρσεως των εγκαταστάσεων του Ναυτικού Ομίλου Καλαμακίου κλπ., ίνα εκφρασθή η επ' αυτού γ ν ώ μ η του Κ.Σ., δημοσιευθή αύτη εν περιλήψει δις εις δύο αθηναϊκάς εφημερίδας εκ των εχουσών την μεγαλυτέραν κυκλοφορίαν, εκτεθή δε το σχέδιον επί 15ήμερον προς υποβολήν των τυχόν ενστάσεων εκ μέρους των ενδιαφερομένων . . . Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει ομοφώνως το υπό του Υ π ο υ ρ γ ε ί ο υ Δημοσίων Έργων διαβιβασθέν σχέδιον διαρρυθμίσεως του παραλιακού χώρου Καλαμακίου από του ρεύματος Πικροδάφνης μέχρι Αγίου Κοσμά, με τας εξής α ν τ ι π ρ ο τ ά σ ε ι ς: 1) Αναγνωρίζει ως καλώς έχον του κέντρον «ΦΑΡΟΣ» κείμενον επί της Ανατολικής πλευράς του ρεύματος Πικροδάφνης, εκ παραδρομής πιθανόν μη σημειωθέν υπό της

εκπονησάσης το σχέδιον Υπηρεσίας, 2) Όπως το επί της θέσεως «Β» και ακριβώς ένθα το υπό των Γερμανών κατεδαφισθέν κέντρον «ΣΟΥΝΙΟΝ», προβλεφθή ε ι σ έ τ ι έν κέντρον αναψυχής, υποχρεουμένου του αναδόχου όπως κατά την ανέγερσιν τούτου λάβη τα ενδεικνυόμενα μέτρα προς αποφυγήν εν τω μέλλοντι πτώσεως χωμάτων και εισχωρήσεως των θαλασσίων υδάτων, δοθέντος ότι εις την θέσιν ταύτην προεβλέπετο κέντρον υπό του εκπονηθέντος εν έτει 1930-1940 σχεδίου, 3) Όπως το υπό στοιχείον «Η» προβλεπόμενον κέντρον τοποθετηθή έναντι της οδού Αφροδίτης (υψομετρικόν σημείον 40) δοθέντος ότι έναντι της προβλεπομένης θέσεως και άνωθεν της Λεωφόρου, ευρίσκεται ευπρεπέστατον κέντρον «ΑΒΕΡΩΦ», το οποίον καιρίως θέλει θιγή δια της ανεγέρσεως τοιούτου, εις την υπό του σχεδίου προβλεπομένην θέσιν, 4) Ως προς τας θέσεις εις άς θα επιτραπή η τοποθέτησις τραπεζών και καθισμάτων, παρά των ήδη υπαρχόντων ευπροσώπων επί της Λεωφόρου καταστημάτων, αύται δέον να απέχωσιν εις ικανήν απόστασιν απ' αλλήλων, ως ειδικώς από των ανεγερθησομένων κέντρων αναψυχής καθορισθή δε επακριβώς το εμβαδόν της εκτάσεως εις ήν θέλουσι τοποθετηθή αι τράπεζαι ως (και) τα καθίσματα, προς αποφυγήν του παρατηρουμένου ήδη αποκλεισμού μεγάλων τμημάτων του παραλιακού χώρου, αποκλεισμένου του καθορισμού αριθμού τραπεζών και καθισμάτων, 5) Τα ανεγερθησόμενα κέντρα να εγκαταστήσουν επί της, προς την Λεωφόρον, πλευράς αυτών κ ο ι ν ο χ ρ ή σ τ ω ν αποχωρητηρίου και ουρητηρίου, ών θα επιμελώνται της καθαριότητος, δια την ε ξ υ π η ρ έ τ η σ ι ν των π ε ρ ι π α τ η τ ώ ν, 6) Η χρήσις των εγκαταστάσεων του Ναυτικού Ομίλου να περιορισθώσι (ορθό: περιορισθή) μεταξύ των μελών αυτού και εντός του αθλητικού πλαισίου, αποκλεισμένης της καθ' οιονδήποτε τρόπον εισπράξεως δικαιωμάτων εισόδου ή χρήσεως των οργάνων αυτού, δοθέντος ότι η τυχόν τοιαύτη είσπραξις αφ' ενός θα αποβή επιζημία δια την Κοινότητα, λόγω του δημιουργηθησομένου ανταγωνισμού, και αφ' ετέρου θα είναι απολύτως αντίθετος προς τον ιδρυτικόν σκοπόν του Ναυτικού Ομίλου. Εκτός δε τούτων ο διατεθείς υπό του σχεδίου περιορισμένος χώρος είναι αδύνατον να συμπεριλάβη, ως προτείνεται, τους αθλουμένους της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, μη ευνοουμένου τούτου και υπό αυτής ταύτης της φύσεως του εδάφους, ήτις επιβάλλει περιορισμένης εκτάσεως εγκαταστάσεις και ειδικώτερον δια ναυτικής τοιαύτας. Α π ο δ έ χ ε τ α ι δε ομοφώνως: α) όπως το ύψος των κέντρων αναψυχής να

μη υπερβαίνει το έν μέτρον από του άξονος της ήδη υπάρχουσας Λεωφόρου 28ης Οκτωβρίου (Παλαιού Φαλήρου – Βουλιαγμένης) κατά το χαμηλότερον σημείον αυτού, καθ' ό τμήμα αντιστοιχεί η κάθετος προβολή της περιμέτρου του κτιρίου, β) Όπως α π α γ ο ρ ε υ θ ή οιαδήποτε και υπό οιανδήποτε μορφήν π ε ρ ί φ ρ α ξ ι ς των προς ανέγερσιν κέντρων π α ρ α χ ω ρ ο υ - μ έ ν ω ν χ ώ ρ ω ν, επιτρεπομένης της ελαφράς καλαισθητικής και διαφανούς περιφράξεως του δια τον Ναυτικόν Ομιλον Καλαμακίου, προβλεπομένου τοιούτου, γ) Όπως α π α γ ο ρ ε υ θ ή η καθ' όλον το μήκος της Παραλίας τοποθέτησις μεγαφώνων ή οιωνδήποτε εγκαταστάσεων αίτινες θα είναι ικαναί να διαταράσσωσι την ησυχίαν του περιβάλλοντος, δ) όπως α π ο - κ λ ε ι σ θ ή οιαδήποτε α λ λ ο ί ω σ ι ς του φυσικού περιβάλλοντος και η διακοπή της παραθαλασσίας λωρίδος, πέραν εκείνων αίτινες ήθελον κριθή ως απολύτως αναγκαίαι δια την διάταξιν του κτιρίου κατά την έγκρισιν των οικείων σχεδίων, ε) Όπως τα ανεγερθησόμενα κέντρα αναψυχής, δεν πρέπει να έχωσιν επιφάνειαν μεγαλυτέραν των 120 Μ2, να είναι όλως ελαφράς κατασκευής, μικρού ύψους και διαφανή κατά την μεγαλυτέραν αυτών επιφάνειαν οι δε βοηθητικοί και εξυπηρετικοί χώροι δέον να είναι κατά το δυνατόν εν μέρει ή εν όλω υπό την επιφάνειαν, τα δε επί της παραλίας τοποθετούμενα καθίσματα κλπ., να μη επεκτείνονται πέραν της εστιγμένης εν τω σχεδίω γραμμής, στ) Όπως αποκλεισθή ο χαρακτηρισμός των αναφερθησομένων κέντρων ως τοιούτων πολυτελείας, περιοριζομένων τούτων μεταξύ Α – Γ τάξεως, ίνα καταστώσι προσιτά δια το κοινόν, ζ) Όπως η παράβασις των όρων να συνεπάγεται εις την άμεσον αποβολήν των αναδόχων και την ποινικήν δίωξιν αυτών, η) Όπως αντίγραφον της παρούσης κοινοποιηθή εις τους ιδιοκτήτας (ορθό: *χρησιούχους*) του υπό του Ν.Ο.Κ. καταλαμβανομένου χώρου επί αποδείξει, γνωστοποιηθή δε η έκθεσις του σχεδίου δια τοιχοκολλησεως εις τα δημοσιότερα μέρη της Κοινότητος δημοσιευθή δε δις δια δύο εκ των εχουσών μεγαλυτέραν κυκλοφορίαν εφημερίδων των Αθηνών δια την υποβολήν των τυχόν ενστάσεων. Εφ' ώ συνετάγη το παρόν και ... υπογράφεται ως έπεται . . .». [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Δ. Κουτροβίδας, Π. Τσορός, απόντες Ιω.Γ., Κ. Τσόχας].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 267, «Αρ. Αποφάσεως 207/29.10.1952», «Περί μη τροποποιήσεως του σχεδίου δ ι α ρ ρ υ θ μ ί σ ε ω ς του παραλιακού

χώρου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . διαταγής του Υπουργείου Κοιν. Προνοίας διεβιβάσθη α π ό σ π α σ μ α του εγκριθέντος δια του από 9 Μαΐου 1950 Β. Δ/τος «περί τροποποιήσεως της Παραλίας Καλαμακίου από του ρεύματος Πικροδάφνης μέχρις Αλίμου, μετά καθορισμού θ έ σ ε ω ν κ έ ν τ ρ ω ν αναψυχής κλπ.», εφ' ού η ιδιοκτήτρια του κέντρου αναψυχής «Μπαρμπούνι» αιτείται την τροποποίησιν δια π α ρ α μ ο ν ή ς του εν λόγω κέντρου εις την θέσιν ήν κατέχει, α ν τ ί της υπό του ισχύοντος σχεδίου ορισθείσης τοιαύτης. . . . Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν επειδή η προτεινομένη θέσις κρίνεται ως απολύτως α κ α τ ά λ λ η λ ο ς δια την ανέγερσιν κέντρου αναψυχής, επειδή η θέσις αυτή υψομετρικώς δεν παρέχει την δυνατότητα ανεγειρομένου κέντρου της ε λ ε υ θ έ ρ α ς θ έ α ς της θ α λ ά σ σ η ς, επειδή δια τον λόγον τούτον κατεδαφίσθησαν πλείστα όσα κτίσματα και πρόκειται να κατεδαφισθώσι και τα υπόλοιπα, επειδή γενομένης αποδεκτής της αιτήσεως ήθελε προκύψει άνισος μεταχείρισις των επί του παραλιακού χώρου εκμεταλλευτών κέντρων αναψυχής και επειδή ο χώρος εφ' ού προτείνεται η ανέγερσις κέντρου, είναι μετά του παρακειμένου τοιούτου, ο μόνος ενδεδειγμένος δια την δημιουργίαν π ά ρ κ ο υ και π λ α τ ε ί α ς, ών παντελώς σ τ ε ρ ε ί τ α ι η Κοινότης. Α πο φ α ί ν ε τ α ι ομοφώνως ότι α π ο ρ ρ ί π τ ε ι την αιτουμένην τροποποίησιν της διαρρυθμίσεως του παραλιακού χώρου την αιτηθείσαν υπό της ιδιοκτητριάς του κέντρου αναψυχής «Μπαρμπούνι», Καλλιόπης Πρέκα, δια τους εν τω σκεπτικώ αναφερομένους λόγους, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω..».[Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Η. Αντωνόπουλος].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ.331, «Αρ. Αποφάσεως 39/28.2.1953», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την συμμετοχήν της Κοινότητος εις τας δαπάνας μεταφοράς χωμάτων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι . . . το Υπουργείον Γεωργίας εν συνεργασία μετά του Υπουργείου Δημοσίων Εργων ήρξατο της α ν α δ α σ ώ σ ε ω ς του π α ρ α λ ι α κ ο ύ χώρου. Το έργον τούτο πρόκειται να μεταβάλη άρδην την ό ψ ι ν της παραλίας του Καλαμακίου, ήτις δια της αναπτύξεως των φυτευομένων και φυτευθησομένων δενδρυλλίων, θέλει παρουσιάση εις το εγγύς μ έ λ λ ο ν ταύτην σ υ γ χ ρ ο ν ι σ μ έ ν η ν και α ν τ α ξ ί α ν του ω ρ α ί ο υ μας π ρ ο α σ τ ε ί ο υ. Επειδή εις σημεία τινα παρίσταται ανάγκη μεταφοράς χωμάτων, η δαπάνη δε αυτή δεν δύναται να (ρή-

μα μουτζουρωμένο: «ν' ανευρεθή»;) εξ ολοκλήρου υπό της υπηρεσίας αναδασώσεων, συνεστήθη υπό του κ. Υπουργού των Δημοσίων Έργων η συμμετοχή της Κοινότητος εις τας γενομένας δαπάνας./ . . .κατόπιν τούτου εις συνεννοήσεις μετά του κ. Επιθεωρητού Αναδασώσεων . . . καθ' άς η Κοινότης δέον να καταβάλη δια την αντιμετώπισιν μέρους των δαπανών μεταφοράς χωμάτων το ποσόν των δραχ. 5.000.000 . . . Το Κ.Σ. . . . επειδή κατόπιν απαιτήσεως του κ. Υπουργού Δημοσίων Έργων δέον η Κοινότης να συμμετάσχη εις τας δαπάνας αναδασώσεως και εξωραϊσμού εν γένει του παραλιακού χώρου, επειδή δια την επιτυχίαν των φυτευομένων δένδρων δέον να μεταφερθή ικανή ποσότης χωμάτων και συγκεκριμένως περί τα 2.000 κυβικά μέτρα, επειδή η όλη εργασία επιβλέπεται . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ.5.000.000... και ανατίθησι....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 67, «Αρ. Πρακτικού 15, Αποφάσεως 129/19.6. 1956», «Περί του τουριστικού περιπτέρου του ανεγερθέντος άνωθεν των λουτρών Αλίμου». «Επί του 8^{ου} θέματος. . . ο Πρόεδρος εκθέτει ότι άνωθεν και παρά την ε ί σ ο δ ο ν των λ ο υ τ ρ ώ ν Αλίμου, α ν η γ έ ρ θ η α δ ε ί α της Γενικής Διευθύνσεως Φορολογίας Δημοσίων Κτημάτων Υπουργείου Οικονομικών, α ν α ψ υ κ τ ή ρ ι ο ν υπό του (ορθό: των) Βασιλείου Κριμπένη κι Ε. Θεοδοσάτου. Το αναψυκτήριον τούτο δ ε ν προβλέπεται υπό του σχεδίου διαρρυθμίσεως του παραλιακού χώρου, κατέστη δ ε ε π ι ζ ή μ ι ο ν εις την Κοινότητα με αποτέλεσμα την μ ε ί ω σ ι ν των εσόδων εκμεταλλεύσεως του κυλικείου των λουτρών κατά 9.000 δραχμάς, ποσόν όπερ θέλει αυξηθή κατά τα επόμενα έτη οπόταν θα τεθή εις λειτουργίαν το αναψυκτήριον. Ως να μη ήρκη τούτο, η αναφερθείσα Γενική Διεύθυνσις δια του ... εγγράφου ζ η τ ε ί την κ α τ ε δ ά φ ι σ ι ν της υ δ α τ α π ο θ ή κ η ς και του ε ξ α ε ρ ι σ τ ή ρ ο ς των αποχωρητηρίων, καθισταμένης ούτω α δ υ ν ά τ ο υ της λειτουργίας των λουτρών δια το ενοίκιον των οποίων κατέβαλεν η Κοινότης κατά το παρελθόν έτος 66.600 δραχμάς ή τ ο ι 10 % επί των α κ α θ α ρ ί σ τ ω ν εισπράξεων. Κατόπιν τούτου προτείνει όπως το Κ.Σ. δ ι α μ α ρ τ υ ρ η θ ή δια την αυθαίρετον ανέγερσιν του αναψυκτηρίου, το οποίον προβλέπεται υπό του σχεδίου να ανεγερθή παρά την 5ην στάσιν ήτοι 200 και πλέον μέτρα μακράν των λου-

τρικών εγκαταστάσεων και δια της αιτουμένης κατεδάφισεις κτισμάτων των οποίων μισθώτρια τυγχάνει η Κοινότης. Το Κ.Σ. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ο μ ο φ ώ ν ω ς ό τ ι δ ι α μ α ρ τ ύ ρ ε τ α ι κατὰ της αυθαίρετου και ά ν ε υ της γνώμης του Κ.Σ. τ ρ ο π ο π ο ί η σ ι ν του σχεδίου διαρρυθμίσεως του παραλιακού χώρου, δι' ής καθωρίσθη η θέσις ανεγέρσεως αναψυκτηρίου, ολίγα μέτρα από του λειτουργούντος τοιούτου εντός των λουτρών, και κ α τ ά της. . . . διαταγής του Υπουργείου Οικονομικών δι' ής ζητείται η κ α τ ε δ ά φ ι σ ι ς κ τ ι σ μ ά τ ω ν, ή ς η π ρ α γ μ α τ ο π ο ί η σ ι ς καθιστά α δ ύ ν α τ ο ν την λειτουργίαν των λουτρών, εγκρίνει την τοποθέτησιν υ ε λ ο σ τ α σ ί ο υ επί του φωταγωγού των αποχωρητηρίων και την τοποθέτησιν σωλήνος ύψους 3-4 μέτρων δια τον εξαερισμόν τούτων, ανατίθησι δε τω Προέδρω ...». {Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης}.

Σχόλια: 1) «το αναψυκτήριον τούτο δ ε ν προβλέπεται υπό του σχεδίου διαρρυθμίσεως του παραλιακού χώρου», και, «δια την αυθαίρετον ανέγερσιν του αναψυκτηρίου, το οποίον προβλέπεται υπό του σχεδίου να ανεγερθή παρά την 5ην στάσιν ήτοι 200 και πλέον μέτρα μακράν των λουτρικών εγκαταστάσεων». Δεν υπάρχει αντίφαση, απλώς πάσχουν οι διατυπώσεις. Τα ίδια εννοούνται και με τις δύο, 2) Μπορώ να βεβαιώσω ότι το κτίσμα διατηρήθηκε ως πριν το τέλος της δεκαετίας του 1980, με χρήση την κατασκευή γύψινων, κι αποκαλούμενο το «γυψάδικο του Σαρέλα» (=των Αδελφών Σαρέλα). Ο Δήμος, απ'το 1983 που γνωρίζω, έκανε πολλές προσπάθειες για την κατεδάφισή του. Προηγηθείσες προσπάθειες, θα αναφέρονται σε βιβλία 1968- 1982.

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 126-127, «Αρ. Πρακτικού 29, Αποφάσεως 212/5. 12.1956», «Περί των π α ρ α λ ι α κ ώ ν π ά ρ κ ω ν». «Επί του δευτέρου θέματος . . . ο κ. Αντιπρόεδρος εκθέτει ότι το Υπουργείον Οικονομικών δια της υπ' αρ. Α 22407 Διαταγής, σχετικώς με την αιτηθείσαν υπό του Ειδικού Ταμείου Μονίμων Οδοστρωμάτων Αθηνών, συντήρησιν των δενδροφυτευθέντων υπ' αυτού παραλιακών χώρων, γνωρίζει ότι, δοθέντος ότι ούτοι α ν ή κ ο υ σ ι εις την κατηγορίαν των κ ο ι ν ο χ ρ ή σ τ ω ν, δέον να συντηρηθώσι υπό της Κοινότητος . . . Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν, επειδή δια την συντήρησιν των εν λόγω δενδροφυτευθέντων χώρων απαιτούνται τέσσαρες τουλάχιστον κηπουροί με

ημερησίαν επιβάρυνσιν της Κοινότητος δρχ. 220, ήτοι π λ έ ο ν των 70.000 δραχμών ε τ η σ ί ω ς. Επειδή η Κοινότης συντηρεί ήδη τα τρία τμήματα των πάρκων, ών την συντήρησιν ανέλαβεν από μακρού, επειδή δε η οικονομική κατάστασις αυτής δεν επιτρέπει και πλέον επιβάρυνσιν, επειδή η εκμετάλλευσις του λ ο ι π ο ύ παραλιακού χώρου, δ ε ν α ν ή κ ε ι εις την Κοινότητα, α λ λ ά εις το Δ η μ ό σ ι ο ν, επειδή επί των υποχρεώσεων επί των κ ο ι ν ο χ ρ ή σ τ ω ν πα ρ α λ ι α κ ώ ν χώρων, το αυτό ως άνω Υπουργείον, ανεγνώρισεν υ π ο χ ρ ε ώ σ ε ι ς του, αναλαβόν την, δαπάναις του, περίφραξιν των ε π ι κ ι ν δ ύ ν ω ν δια τους π ε ρ ι π α τ η τ ά ς τμημάτων, αριθμός Διαταγής Σ 5901 της 19.5.1956, και επειδή η Κοινότης δια την παρελθούσαν λουτρικήν περίοδον, θα καταβάλη εις το Υπουργείον τούτο το ποσόν των δρχ. 75.861 δι' ενοίκιον χρήσεως των παρ' αυτής ανεγερθεισών λ ο υ τ ρ ι κ ώ ν ε γ κ α τ α σ τ ά σ ε ω ν ευρισκομένων και τ ο ύ τ ω ν επί κ ο ι ν ο χ ρ ή σ τ ω ν χώρων. Αποφάινεται ομοφώνως, ότι αδυνατεί να αναλάβη (την) δαπάναις της Κοινότητος συντήρησιν των επί του παραλιακού χώρου, φυτευθέντων υπό του Ειδικού Ταμείου Μονίμων Οδοστρωμάτων, δένδρων και του δημιουργηθέντος επί του κεντρικού καταφυγίου πρασίνου, εφ' όσον ο λ ο κ λ ή ρ ο υ του πα ρ α λ ι α κ ο ύ χώρου, την νο μ ή ν δια τ η ρ ε ί το Δ η μ ό σ ι ο ν και ανατίθησι τω κ. Πρόεδρω....». [Κ.Σ. Γ. Τίγκελης, προεδρεύων, Γ. Γκιώνης, Σ. Γούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

(βλ. και [β. 5.4.1956-4.7.1958], σ.158, «Αρ. Πρακτικού 5, Αποφάσεως 2/6.3.1957», «Περί των επί του παραλιακού χώρου πάρκων», με «Αποφάινεται ομοφώνως και α ύ θ ι ς ότι αδυνατεί να αναλάβη την δαπάναις της Κοινότητος συντήρησιν των κατά μήκος του παραλιακού χώρου . . . δένδρων και του επί του καταφυγίου πρασίνου, περιοριζομένης της συντηρήσεως μόνον εις τα τρία πάρκα, άτινα εξ αρχής συντηρούνται, και ανατίθησι . . .»).

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 329, «Αρ. Πρακτικού 7, Αποφάσεως 45/8.2.1958», «Περί τ ρ ο π ο π ο ι ή σ ε ω ς του εγκεκριμένου σχεδίου π α ρ α λ ί α ς Καλαμακίου». «Επί του δεκάτου ογδούου θέματος . . .ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . διαταγής του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Δημοσίων Εργων, διεβιβάσθη σχεδιάγραμμα δι' ού προτείνεται η τροποποίησης του εγκεκριμένου

σχεδίου παραλίας Καλαμακίου δια της μετατόπισης της προβλεπομένης θέσεως ανεγέρσεως κέντρου αναψυχής ως εν τω σχεδιαγράμματι . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν τα εξής: 1) επειδή η προτεινομένη τροποποίησης αφορά την μετατόπισιν κέντρου μη προβλεπομένου υπό του εγκεκριμένου σχεδίου του εκπονηθέντος υπό των Φαίδωνος και Εθελ Κουδωνιάτη, δι' ού ρυθμίζεται η εν γένει τακτοποίησης του παραλιακού χώρου, ήτις και εφαρμοσθείσα υπό αυτού του Υπουργείου Δημοσίων Εργων, εδημιούργησε πάρκα, δενδροστοιχίας κλπ., από της γεφύρας του Έδεμ μέχρι και πέραν των εγκαταστάσεων του Πανεπιστημίου, και 2) επειδή δια της δημιουργίας του προτεινομένου θα καταστραφή μέρος του αλσουλίου, επί πλέον δε θα στερηθώσιν οι πολίται της μόνης απομεινάσης αμμώδους ακτής. Αποφαίνεται ότι απορρίπτει παμφηφεί την μετάθεσιν του κέντρου εκ της εν τω σχεδίω προβλεπομένης θέσεώς του, μη εγκρινομένης της τροποποίησεως της υποδεικνυομένης υπό του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Δημοσίων Εργων ...και ανατίθησι....». [Κ.Σ. Γ. Τίγκελης, αντιπρόεδρος, Γ. Κινινής, Γ. Γκιώνης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Σχόλιο: «από της γεφύρας του Έδεμ μέχρι και πέραν των εγκαταστάσεων του Πανεπιστημίου». Αναφέρονται και σε άλλες αποφάσεις του Κ.Σ. Πιο κάτω, στο κεφ. για τον Άλιμο, καταγράφεται από το [β. 5.4.1956- 4.7.58], σ. 52, «Αρ. Πρακτικού 13, Αποφάσεως 99/5.6.1956», «Περί εγκρίσεως του σχεδίου διαμορφώσεως και καθορισμού οικοδομησίμων χώρων της περιοχής Αγίου Κοσμά». «Επί του έκτου θέματος . . . ο κ. Αντιπρόεδρος εκθέτει ότι, υπό των Υπουργείων Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων διεβιβάσθη δια . . . διαταγής σχεδίου διαμορφώσεως περιοχής Αγίου Κοσμά και καθορισμού των οικοδομησίμων χώρων ταύτης προς δημιουργίαν των αθλητικών εγκαταστάσεων του Πανεπιστημίου. . .». Πιθανόν, αρχικά να υπήρχαν σχεδιασμοί «για εγκαταστάσεις του Πανεπιστημίου Αθηνών», στη συνέχεια όμως το 1961, δημιουργήθηκε το Ε.Α.Κ.Ν. Αγίου Κοσμά.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.197, «Συνεδρίασις 5.6.1965», χωρίς αριθμό απόφασης. «Κατατίθεται υπό του κ. Π.Τζιβανίδη αναφορά των κ α τ ο ί κ ω ν κατά της εγκαταστάσεως του π λ ο ί ο υ –κέντρου παρά τας λουτρικάς

εγκαταστάσεις της Κοινότητας, εις την 4^ην στάσιν, όπερ και αναγινώσκειται υπό του Προέδρου. Α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι η υποβολή του υπομνήματος των κατοίκων προς τας αρμοδίας Αρχάς και διατύπωσις δ ι α μ α ρ τ υ ρ ί α ς της Κοινότητας, διότι η γ ν ο ή θ η εν προκειμένω, ε ν ώ έχει αρμοδιότητα εκ των διατάξεων του άρθρου 21 του Ν.Δ. 2888/1954. Εν συνεχεία η κ.σ. κ. Ελ. Καρανικόλα, ποιείται την πρότασιν, όπως τα Πρακτικά τηρούνται εις την Δ η μ ο τ ι κ ή ν γ λ ώ σ σ α ν». [Κ.Σ.Αγγ.Παπακώστας, αντιπρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ.Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Σ. Τσιλιμπάρης, Ε. Τσαμπαρλής, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.364, «Συνεδρίασις 5.4.1966», χωρίς αριθμό απόφασης. «Εν συνεχεία πρότασις του εκ των κ.σ. κ. Π. Τσορού, περί ευπρεπισμού του π α ρ α λ ι α κ ο ύ χώρου, παραπλεύρως Λουτρών Κεντρικών, και αναμορφώσεως αυτού εις π λ α τ ε ί α ν, γίνεται α π ο δ ε κ τ ή ως και η αποστολή εγγράφου προς τας αρμοδίας Αρχάς, ίνα διευθετηθή ο χώρος από Κεντρικών Λουτρών μ έ χ ρ ι Ναυτικού Ομίλου, εις π λ α τ ε ί α ν». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Κ. Μαλτέζος, Κ.Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π.Τσορός, Σ. Τσιλιμπάρης, Ε. Τσαμπαρλής, Π. Τζιβανίδης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος].

Για το Ο. Τ. Κων. Λογοθετόπουλου – Κ. Παπαστράτου

Σημείωση: Ο Κωνσταντίνος Λογοθετόπουλος, καθηγητής της Ιατρικής και Γυναικολογίας στο ΕΚΠΑ, ήταν μεγαλο-παράγοντας της δικτατορίας της 4^{ης} Αυγούστου, γι' αυτό και η παραλιακή είχε ονοματοδοτηθεί ως «Λεωφόρος Κ. Λογοθετοπούλου». Ιδεολογικά και πολιτικά ναζιστής με αρθρογραφία σε περιοδικά υπέρ του εθνικοσοσιαλισμού και του Χίτλερ. Ως αναπότρεπτη επιλογή λόγω των ιδεών του, συνέχισε και αυτός (όπως και ο Ι. Γερούλάνος και άλλοι πολλοί, από το «πόστο» του ο καθένας), από τη Δικτατορία του Ιω. Μεταξά, την αμέριστη συνεργασία με τους εισβολείς κατακτητές και την «Κυβέρνησή» τους. Γι' αυτό κι έγινε αμέσως Υπουργός Υγείας και Παιδείας στην κυβέρνηση Τσολάκογλου κι Αντιπρόεδρος (Μάιος 1941), και Πρωθυπουργός (Δεκέμβριος

1942- Απρίλιος 1943). Ήταν αυτός που σχεδίασε την επιστράτευση των Ελλήνων πολιτών για να πολεμήσουν με το Γερμανικό Στρατό στο Ανατολικό Μέτωπο και να δουλέψουν στα εργοστάσια της Γερμανίας για παραγωγή πολεμικού υλικού, την οποία υποχρεώθηκε να ακυρώσει, λόγω των αιματοβαμμένων κινητοποιήσεων του Λαού της Αθήνας. Πριν την Απελευθέρωση, δραπέτευσε στη Γερμανία για να μη πληρώσει για τη συνειδητή προδοσία του. Καταδικάστηκε ερήμην από το Ειδικό Δικαστήριο, ως δωσίλογος σε ισόβια κάθειρξη, συνελήφθη από τους Αμερικανούς στο Βερολίνο, μεταφέρθηκε/ παραδόθηκε στην Ελλάδα και φυλακίστηκε, λόγω όμως του Εμφυλίου και της τότε κρατούσας κατάστασης, μετά νέα δίκη, μειώθηκε η ποινή του (η ενοχή του ως δωσίλογου, δεδομένη), τελικά του έδωσε Χάρη ο Βασιλιάς Παύλος, και αποφυλακίστηκε το 1951. Διήγαγε τον ύστερο βίο του σε έσχατη περιφρόνηση από τους πολίτες και Καλαμακιώτες, όχι όμως από τα διοριζόμενα Κοινοτικά Συμβούλια, διότι ανήκε στους «νόμπιλι» (βλ. αποφάσεις). Εξέδωσε βιβλίο με την απολογία του το 1948, με τίτλο «Ίδού η αλήθεια». Πέθανε το 1961.

Ο Γ. Σμαράγδης, σ.37 γράφει: «. . .αντικρύζουμε τη βίλα του Κ.Λ. . . . Ιατρός, καθηγητής της Γυναικολογίας και Μαιευτικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, κατείχε πέρα από την παραλιακή έπαυλή του και ΟΛΗ τη δεξιά πλευρά της οδού Μεταμορφώσεως μέχρι το ύψος της Θεμιστοκλέους. Εκεί έχτισε μικρούς οικίσκους, που τους νοίκιαζε σε καλοστεκούμενους οικονομικά παραθεριστές. Οργάνωνε τότε το περίφημο «κυνήγι της Αλεπούς» που π ά ν τ α συμμετείχε ο Βασιλιάς Γεώργιος (ορθό: Κωνσταντίνος) με τη Βασίλισσα Σοφία και με τον τότε γιό του Πρίγκηπα Παύλο (ΑΘ: ;). Μετά τη νίκη τους, οι Γερμανοί, κατά την κατοχή της χώρας μας, και μετά τον Τσολάκογλου, το Στρατηγό, που υπέγραψε μαζί τους την παράδοση της χώρας, δ ι ό ρ ι σ α ν Πρωθυπουργό της Ελλάδας, τον Κ.Λ., μια και ήτανε γαμπρός επ' αδελφή του Στρατάρχη Φον Λίστ, που' χε καταλάβει όλα τα Βαλκάνια. Η Πολιτεία μετά την ήττα των Χιτλερικών, καταδίκασε το Κ.Λ. (κενό στο κείμενο, προφανώς είχε γράψει: ως δωσίλογο [σημείωση Α.Θ.: ταιριάζει το κενό διάστημα στη λέξη], αλλά το έσβησε με μπλάνκο), μα στη συνείδηση των Καλαμακιωτών, μπορούμε απερίφραστα να πούμε πως έμειναν κατάλοιπα αγαθής μνήμης του Κ.Λ. Ο ντόπιος πληθυσμός μέτρησε αυτό που απεκόμισε από την Μαιευτική του ανιδιοτέλεια και από τις παρεμβάσεις του σαν Πρωθυπουργός στο σώσιμο Καλαμακιωτών

....». [Σχόλιο: Περιγραφή από τη θέαση των «νόμπιλι». Σβήσιμο της λέξης «δωσίλογος», μονολεκτικά η καταδίκη, πολλές λέξεις για το «σώσιμο» και για την (τάχα) αγαθή μνήμη. Παραμερίζονται οι Πρωθυπουργικές αποφάσεις για αναγκαστική αποστολή Ελλήνων στο Ανατολικό μέτωπο κλπ. Παραμερίζεται ότι οι δωσίλογοι είναι προεχόντως δωσίλογοι/ προδότες, κατά της Πατρίδας και του Λαού. «Άξιοι» να είναι μισητοί. Με τον τρόπο αυτό, ΔΕΝ γράφεται επισημονική Ιστορία. Διαστρεβλώνεται πλήρως, με «θύματα» τους νεότερους].

Ο Γιάννης Καιροφύλας: «Η Αθήνα του '40 και της Κατοχής», Φιλιππούτσου, 2017, 8^η έκδοση. β- ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ 938.912 ΚΑΙ. σ. 143: « . . .Στις 30 Απριλίου 1941 οι Αθηναίοι και οι Αθηναίες μαθαίνουν ότι σχηματίστηκε νέα κυβέρνηση με πρόεδρο το στρατηγό Γ. Τσολάκογλου. Τα μέλη της είναι. . . . ο καθηγητής Κ. Λογοθετόπουλος, υπουργός Υγιεινής και Κοινωνικής Προνοίας.. (144) Η κυβέρνηση είναι μισητή. Αφού συνεργάζεται με τους κατακτητές δεν μπορούσε κανείς να τη δεχτεί. Κανείς δεν είναι πρόθυμος να δείξει κατανόηση.. (148) Γέλασαν με τη ψυχή τους οι Αθηναίοι όταν διάβασαν στις εφημερίδες την είδηση, ότι ο Τσολάκογλου δήλωσε πως η κυβέρνηση θα ζητήσει ευθύνες από τους υπεύθυνους του πολέμου Κ Α Τ Α της Γερμανίας και από εκείνους που άφησαν να σφαγιάζεται ο στρατός Α Σ Κ Ο Π Ω Σ και δεν αναζήτησαν πολιτική και στρατιωτική λύση (207) . . . Ξαφνικά στις αρχές Δεκεμβρίου 1942 η κυβέρνηση Τσολάκογλου παραιτείται. *Αναλαμβάνει πρωθυπουργός ο καθηγητής Λογοθετόπουλος.* Λέγονται πολλά. Ακούγονται ακόμη περισσότερα. Αλλά λίγο ενδιαφέρουν το κοσμάκη *τα καμώματα των δ ο σ ι λ ό γ ω ν.* Η ζωή εξακολουθεί να είναι δύσκολη και τα βάσανα πιο πολλά. ...». σ. 227: «.. .Οι αεροπορικοί συναγερμοί γίνονται πυκνότεροι. Τα βράδια ακούγονται τα αντιαεροπορικά, κυρίως εκεί προς την περιοχή του αεροδρομίου, στο Χ α σ ά ν ιΕίναι και οι επιδρομές αυτές των συμμάχων ένα παρήγορο δείγμα. . . .». Σημείωση Α.Θ.: Γνωρίζουμε ότι οι Γερμανοί κατέστρεψαν (χωρίς διαμαρτυρία ή παράκληση του Κ.Σ., με πρόεδρο τον Ι.Γ.) το Θεσμοφόριο στο λόφο Αγίας Αννας (από το 1985 Κοινωνικής Δικαιοσύνης), αλλά και τα αρχαία στο Πανί, για να εγκαταστήσουν αντιαεροπορικά. Άρα η διατύπωση «κυρίως εκεί προς την περιοχή του αεροδρομίου, στο Χασάνι» αφορά τα αντιαεροπορικά των λόφων αυτών. Επίσης: Γιάννης

Καιροφύλας: «Η Αθήνα μετά τον πόλεμο», Φιλιππούτης, 1988. β- ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ 938.912 ΚΑΙ. σ.98: «Στις 21 Φεβρουαρίου 1946 άρχισε στην Αθήνα μια πολύ ενδιαφέρουσα δίκη. Κατηγορούμενοι ήταν ο πρώην πρωθυπουργός επί Κατοχής Κ. Λογοθετόπουλος, ο πρόεδρος του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού Γ. Ράλλης και ένας γιατρός. Το κατηγορητήριο ανέφερε ότι οι τρεις τους κ α τ έ δ ω σ α ν στους Γερμανούς τους καθηγητές του Πανεπιστημίου Νικ. Λούρο και Κ. Χωρέμη, που διώχτηκαν από τους κατακτητές και φυλακίστηκαν στο Χαϊδάρι./ Η δίκη είχε μεγάλο ενδιαφέρον. Την παρακολούθησαν πολλοί και έμειναν με ανοιχτό το στόμα όταν άκουσαν το Λούρο να καταθέτει ότι τον κυνήγησαν τα ΕΣ ΕΣ γιατί έπαιρνε φάρμακα από τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό και τα έδινε στις ομάδες της αντίστασης ...». (βλ.Α.Θ. ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΑΛΙΜΟΥ, έκδ. Β', 2023 Καλαμάκι, Κοινωνικά - ιστορικά γεγονότα).

Υπόμνηση ιστορίας: Μετά την Απελευθέρωση τον Οκτώβριο 1944, εκδόθηκε η με αριθμό 6 Συντακτική Πράξη με την οποία θεσπίστηκε το αδίκημα της «εθνικής αναξιοτήτας», και στη συνέχεια, εκτός άλλων, και ο Αναγκαστικός Νόμος 533/1945 (ΦΕΚ 224Α/45) με τον οποίο έγιναν νομοτεχνικές βελτιώσεις. Είναι αυτός που από το Λαό και τους πολίτες ονομάστηκε «νόμος για τους δωσίλογους», με τον οποίο καταδικάστηκαν ελάχιστοι που συνεργάστηκαν π.χ. καταλαμβάνοντας υπουργικές θέσεις στις Κυβερνήσεις των Ναζιστών κατακτητών της Ελλάδας (ο νόμος όμως δεν αφορούσε, και άρα, δεν διώχτηκαν καν, όσοι δέχτηκαν από τους Ναζί άλλου είδους συνεργασία ή διορισμούς σε αξιώματα π.χ. στην Τ.Α. ως πρόεδροι ή κ.σ.). Για την πιο πάνω δράση του καταδικάστηκε για εθνική αναξιοτήτα και δωσιλογισμό και ο Κων. Λογοθετοπ.

Από το Καλαμάκι, είχαμε και άλλους που καταδικάστηκαν ως δωσίλογοι, για τους οποίους υπάρχουν στοιχεία, όπως:

Α.- Ο Γεώργιος Γρώμαν ή Γκρώμαν (Georg Grohmann), ναζιστής μεγαλοκτηματίας της ομώνυμης περιοχής, βλ. γι' αυτόν πιο κάτω, κεφ. «Για το Κτήμα (περιοχή) Γκρώμαν και το δωσίλογο Γ. Γκρώμαν», σελ. 254. Και,

Β.- Ο Γουσταύος Σλαγκενχάουφεν, χαρακτηρισμένος «εχθρικός υπήκοος», το ακίνητο του οποίου, στην Αριστοτέλους 53, τέθηκε υπό τη μεσεγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, όπου στεγάστηκε από το 1945 η Κοινότητα Καλα-

μακίου και στη συνέχεια ο Δήμος Αλίμου, για το οποίο καταβαλλόταν μίσθωμα, και τέλος μεταβιβάστηκε κατά κυριότητα το 1982 στο Δήμο, με συμβολικό τίμημα (βλ. πιο πάνω, κεφ. Ενοικίαση Κοινοτικού καταστήματος, αποφ. Κ.Σ. 212/16.11.1949, βλ. και Γ. Σμαράγδη, «Το Καλαμάκι» σ.58, κεφ. Κοινοτικά Γραφεία. «Το σημερινό διόροφο οίκημα ήταν ιδιοκτησία του Στρατηγού Νικολάου Κοσίντα που τό 'χτισε με μεράκι, μα το πούλησε αργότερα σε Γερμανό, που α π ο κ α λ ύ φ θ η κ ε κ α τ ά σ κ ο π ο ς των Χιτλερικών στο πόλεμο του '40 και έτσι με την κατοπινή κ α τ α δ ί κ η του, το σπίτι δ η μ ε ύ θ η κ ε και περιήλθε στο Δημόσιο. Σήμερα(= 1988) το Δημαρχείο ανήκει στο Δήμο, μετά από αγορά του από το Δημόσιο, σε τίμημα σχεδόν συμβολικό.» (βλ. και πιο πάνω στο παρόν, κεφ. Ενοικίαση Κοινοτικού καταστήματος).

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 493: «Αριθμός αποφάσεως 97/24.6.1940» (γράφεται: 24.7.1940, όμως σε προηγούμενες και επόμενες αποφάσεις αναγράφεται 24.6.1940). «Περί καθορισμού οικοδομικών ορίων επί του ο ι κ ο δ ο μ ι κ ο ύ τ ε τ ρ α γ ώ ν ο υ της παραλίας». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι το Υπουργείον Συγκοινωνίας δια της υπ' αρ.34905 ε.έ. διαταγής γνωρίζει ότι δια του εσχάτως δημοσιευθέντος Διατάγματος τ ρ ο π ο π ο ι ή σ ε ω ς και δ ι α - μ ο ρ φ ώ σ ε ω ς της παραλίας Σαρωνικού, ε δ η μ ι ο υ ρ γ ή θ η επί του τμήματος του υ π α γ ο μ έ ν ο υ εις την αρμοδιότητα της Κοινότητος, έ ν ο ι κ ο δ ο μ ι κ ό ν τ ε τ ρ ά γ ω ν ο ν εις τον χώρον εφ' ού ευρίσκονται αι ιδιοκτησίαι των κ.κ. Σ. Παπαστράτου και Κ. Λογοθετοπούλου. Λόγω όμως της ε ξ α ι ρ ε τ ι κ ή ς σ η μ α σ ί α ς ήν παρουσιάζει η εν λόγω θέσις, δέον όπως τεθώσι ω ρ ι σ μ έ ν ο ι π ε ρ ι ο ρ ι σ μ ο ί ως προς την μη περαιτέρω α ν ά π τ υ ξ ι ν των οικοδομών τόσοσιν κατ' ε π ι φ ά ν ε ι α ν όσον και καθ' ύ ψ ο ς. . . Το Κ.Σ. . . ιδόν την υπ' αρ. 34905 ε.έ. διαταγήν . . . και έχον υπ' όψιν του την υπ' αρ. 154 α π ό φ α σ ι ν α υ τ ο ύ δ ι' ή ς ε ν ε κ ρ ί - θ η το υπό της Πολεοδομικής Υπηρεσίας της Διοικήσεως της Πρωτευούσης διαβιβασθέν δ ι ά γ ρ α μ μ α δ ι α μ ο ρ φ ώ σ ε ω ς του παραλιακού χώρου. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ό τ ι ε γ κ ρ ί ν ε ι παμψηφεί όπως επί του δημιουργηθέντος οικοδομικού τετραγώνου επί του παραλιακού χώρου, εφ' ού αι ιδιοκτησίαι των κ.κ. Κ. Λογοθετοπούλου και Σωτηρίου Παπαστράτου, τ ε θ ώ σ ι ν ο ι ε ξ ή ς π ε ρ ι ο ρ ι σ μ ο ί : 1) Εις περίπτωσιν κ α τ ε δ α φ ί σ ε -

ως της οικίας Σ. Παπαστράτου, να ανεγερθή η νέα τοιαύτη επί της θέσεως της καθορισθείσης υπό του εγκριθέντος σχεδίου. 2) Όπως αφεθή μεταξύ των ιδιοκτησιών δίοδος πλάτους 6-8 μέτρων δια την κάθοδον των πεζών εις την θάλασσαν, ως αυτή προβλέπεται υπό του εγκριθέντος σχεδιαγράμματος. 3) Όπως το ύψος των οικοδομών μη υπερβαίνει το ύψος της οικίας Κ. Λογοθετοπούλου, απαγορευομένης της προσθήκης ετέρου ορόφου. 4) Ο κατ' επιφάνειαν καταλαμβανόμενος υπό της οικοδομής χώρος να μη υπερβαίνει τα 200 τετραγωνικά μέτρα. Τω κ. Πρόεδρω ανατίθεται πάσα περαιτέρω ενέργεια και η κοινοποίησις της παρούσης εν αντιγράφω νομίμως εις τους ενδιαφερομένους ιδιοκτήτας. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλια: 1) Ένα χρόνο πριν, κατά την ψήφιση 154/23.8.1939 απόφασής του, το Κ.Σ. δεν τόλμησε να κάνει ούτε μία αναφορά στις οικοδομές αυτές, και ασχολήθηκε μόνο με τις θέσεις των κέντρων διασκέδασης. 2) Έπρεπε να του διαβιβαστεί διαταγή του Υπουργείου της Διοικήσεως Πρωτευούσης με συγκεκριμένες υποδείξεις για την απόφαση που όφειλε να λάβει, την οποία και έλαβε, αφού είχε πλήρη κάλυψη από πλευράς Κεντρικής Εξουσίας. 3) Με την 97/24.6.1940 απόφασή του, συμμορφώθη με τη Διαταγή. Τούτο γίνεται παραδεκτό από το κείμενο της σχολιαζόμενης απόφασης ότι η κατάσταση ήταν ήδη διαμορφωμένη, αφού ρητά συνολολογείται: α) «..ότι δια του εσχάτως δημοσιευθέντος Διατάγματος τροποποιήσεως και διαμορφώσεως της παραλίας Σαρωνικού, εδημιουργήθη επί του τμήματος του υπαγομένου εις την αρμοδιότητα της Κοινότητος, εν οικοδομικόν τετράγωνον εις τον χώρον εφ' ού ευρίσκονται αι ιδιοκτησίαι των κ. κ.Σ. Παπαστράτου και Κ.Λογοθετοπούλου..», και, «να ανεγερθή η νέα τοιαύτη επί της θέσεως της καθορισθείσης υπό του εγκριθέντος σχεδίου..», και, «...όπως αφεθή μεταξύ των ιδιοκτησιών δίοδος πλάτους 6 - 8 μέτρων δια την κάθοδον των πεζών εις την θάλασσαν, ως αυτή προβλέπεται υπό του εγκριθέντος σχεδιαγράμματος». Δεν το είχαν αντιληφθεί τον Αύγουστο 1939 ; Γιατί τότε δεν έκαναν ούτε μία αναφορά στις ιδιοκτησίες αυτές, και δεν απέρριψαν το διαβιβασθέν Διάταγμα; Γιατί, έστω, δεν έθεσαν τότε, κανένα περιορισμό σαν αυτούς που θέτουν με την απόφαση;; Προφανώς διότι δεν

ήθελαν να αντιπαχθούν ή να δυσαρεστήσουν την Κεντρική Εξουσία, δηλ. το Δικτατορικό Καθεστώς Μεταξά, αλλά και τους ιδιοκτήτες, που είχαν στενές σχέσεις με αυτό. β) με το «εσχάτως δημοσιευθέντος Δ/τος» αποδεικνύεται ότι η βίλα του Κ.Λ. μπορεί να προϋπήρχε από τη δεκαετία του 1920, ΟΜΩΣ το Ο. Τ. δημιουργήθηκε τον καιρό της Δικτατορίας Μεταξά, γ) «..λόγω όμως της εξαιρετικής σημασίας ήν παρουσιάζει η εν λόγω θέσις. . .». Ούτε αυτό αντελήφθησαν το 1939; Αναρωτιέται κάποιος, ποιά σημασία μπορούσαν να έχουν οι διακηρύξεις στο «Αρ. Πρακτικού 20, Ημερομηνία Συνεδριάσεως 14.10.1936. α) «...εγκρίνει... όπως εκπονηθώσι υπό της Αρχιτεκτονικής Υπηρεσίας, σχέδια εξωραϊσμού του π α ρ α λ ι α κ ο ύ χ ώ ρ ο υ ί να καταστή δυνατός ο εξωραϊσμός τούτου, της μόνης φ υ σ ι κ ή ς κ α λ λ ο ν ή ς ή ν έ χ ε ι ν α ε π ι δ ε ί ξ η η Κ ο ι ν ό τ η ς» (βλ. το απόσπασμα αυτό, πιο πάνω σ. 39). Οπωσδήποτε αντιλαμβάνονταν και κατανοούσαν. Ήθελαν όμως να είναι και αρεστοί στη Δικτατορία, η οποία με νόμο είχε παρατείνει τη θητεία τους (βλ. τη διατύπωση «δια την εισέτι ισχύουσαν κοινοτικήν περίοδον», σε αποφάσεις του Κ.Σ.), 3) Το Κ.Σ. συμφώνησε στην ίδρυση Ο.Τ., άρα αύξηση της αξίας των ακινήτων, και μεγαλύτερη αποζημίωση των ιδιοκτητών σε περίπτωση απαλλοτρίωσης. Έχουμε επισημάνει τη διαπίστωση του Γ. Σμαράγδη, ότι η αύξηση αξίας της γής, ήταν η δηλωμένη επιδίωξη και στόχευση των οικιστών και των αγοραστών γης, μεταξύ των οποίων και οι αναφερόμενοι στην απόφαση.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.219, «Αριθμός αποφάσεως 7/3.3.1942», «Περί τροποποιήσεως του σ χ ε δ ί ο υ του π α ρ α λ ι α κ ο ύ χ ώ ρ ο υ». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό των κ. Κ. Λογοθετοπούλου και Κικής Παπαστράτου, υπεβλήθη αίτησις περί καταργήσεως της μικράς παρόδου της προβλεπόμενης υπό του νέου ρυμοτομικού σχεδίου, ήτις ευρίσκεται μεταξύ των ιδιοκτησιών των, των κειμένων επί του παραλιακού χώρου δια τους εν τη αιτήσει αναφερομένους λόγους. Ή τ ο ι προς αποφυγήν του διαπροχέιρων σκηνών καταυλισμού κατά το θέρος των λουομένων και την, εκ των αφιεμένων υπ' αυτών απορριμμάτων, δημιουργίαν εστίας μολύνσεως επικινδύνου δια την υγείαν των κατοίκων . . . Η Δ.Ε. . . . σκεφθεί-

σα. Επειδή η υπό του εγκριθέντος σχεδίου προβλεπόμενη πάροδος μεταξύ των ιδιοκτησιών των αιτούντων, ουδένα πρόκειται να εξυπηρετήσει, αλλά μάλλον επικίνδυνος εις την δημόσιαν υγείαν θέλει αποβή, επειδή δεόν να αποκοπή η προς την θάλασσαν κάθοδος προς την δυτικήν πλευράν της ιδιοκτησίας Κ. Λογοθετοπούλου, ένθα η ιδιοκτησία Δ. Χαραμή (τέως Κέντρον «Αίγλη»), πράγμα το οποίον θέλει επιτευχθή δια της μη ρυμοτομήσεως του ήδη(;) ακινήτου. Επειδή το τελευταίον τούτο παρὰ χωρούμενον υπό της Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων (εις ής την δικαιοδοσίαν θέλει περιέλθῃ) εις την Κοινότητα ίνα χρησιμοποιηθή κατόπιν μικρών τροποποιήσεων εις Κοινοτικόν Κατάστημα και Λαϊκόν Ιατρείον. Επειδή δια την εξυπηρέτησιν των περιπατητών δύναται να χρησιμοποιηθή η προς την θάλασσαν κάθοδος δια της μετὰ θέσεως της προτεινομένης προς κατάργησιν παρόδου εις την ανατολικήν πλευράν της ιδιοκτησίας Κ. Παπαστράτου. Επειδή δια της προτεινομένης τροποποιήσεως δεν θίγονται τα συμφέροντα ή ιδιοκτησίαι άλλων παροδίων και επειδή ο απαιούμενον παραλιακός χώρος προ των ιδιοκτησιών των αιτούντων Κ. Λογοθετοπούλου και Κ. Παπαστράτου, δύναται εξωραϊζόμενος να μεταβληθή εις παιδικόν κέντρον προς χρήσιν των παιδιών των κατοίκων της Κοινότητος. Δια ταύτα. Εγκρίνει παμφηφεί: α) την κατάργησιν της υπό του ρυμοτικού σχεδίου προβλεπόμενης μικράς παρόδου της κειμένης μετὰ ξύτων ιδιοκτησιών Κ. Λογοθετοπούλου και Κ. Παπαστράτου και την μετὰ θέσιν ταύτης επί της ανατολικής πλευράς της ιδιοκτησίας του τελευταίου, β) την διατήρησιν της οικόδομής (τέως Κέντρον «Αίγλη») και την παρὰ χώρησιν ταύτης υπό της Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων εις την Κοινότητα προς στέγασιν του Κοινοτικού καταστήματος και Λαϊκού Ιατρείου, και, γ) τον χαρακτηρισμόν του παραλιακού χώρου του ευρισκομένου προ των ιδιοκτησιών Κ. Λογοθετοπούλου και Κ. Παπαστράτου εις παιδικόν κέντρον. Εγκρίνει δ' επίσης όπως υποβληθή η παράκλησις εις τους ως άνω ιδιοκτήτας ίνα εν καιρώ ενισχύσουν ηθικώς και οικονομικώς δια την πραγματοποίησιν του ως είρηται παιδικού κέντρον, και ανατίθεται κ. Προέδρω . . . την ενέργειαν ...». [Δ.Ε. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης, Γ. Τίγγελης].

Σχόλια: 1) Την 3.3.1942 ο Κ. Λογοθετόπουλος ήταν πολυ-Υπουργός και Αντιπρόεδρος της Κατοχικής Κυβέρνησης (βλ. και επόμενη απόφαση Δ.Ε.). Με όλο αυτό το πλέγμα των πολιτικών και κοινωνικών (κατά το Γ. Σμαράγδη, ανήκαν όχι στο «πόπολο» ή «λαό», αλλά στους «ευγενείς» ή «νόμπιλι», δηλ. στην ελίτ, που συνεργάστηκε με τους κατακτητές) σχέσεών του, δε «μπορούσαν» οι της Δ.Ε., Ιω. Γερούλάνος κ.ά. (που και αυτοί αντλούσαν το διορισμό τους από τους Γερμανούς κατακτητές) να του χαλάσουν το χατήρι, ή να μη του κάνουν το ρουσφέτι. Γι' αυτό και συμμορφώθηκαν. 2) Με την 154/ 24.8.1939 (βλ. πιο πάνω) το τότε Κ.Σ., ενέκρινε το ρυμοτομικό σχέδιο εξωραϊσμού της παραλίας, χωρίς ούτε μία λέξη για τη ρυμοτομία της «παρόδου». Με την 97/24.6.1940 έθεσαν ως ό ρ ο να παραμείνει η «δίοδος πλάτους 6 - 8 μέτρων», που προβλέπεται από το σχέδιο (βλ. πιο πάνω). Όρο τον οποίο ανακάλεσαν με τη σχολιαζόμενη. 3) Με ποία αιτιολογία; Πρωτάκουστη η παραδοχή τους: «επειδή δέον να α π ο κ ο π ή η προς την θάλασσαν κάθοδος». 4) Και ιδού η λογική αντίφαση των πραγμάτων: «δια την εξυπηρέτησιν των περιπατητών δύναται να χρησιμοποιηθή η προς την θάλασσαν κάθοδος δια της μεταθέσεως της προτεινομένης προς κατάργησιν παρόδου εις την ανατολικήν πλευράν της ιδιοκτησίας Κ. Παπαστράτου». Άρα ήταν α ν α γ κ α ί α η ύπαρξη δ ι ό δ ο υ προς τη θάλασσα. Όμως αυτή, τη νομοθετημένη, «όφειλαν» ν' ακυρώσουν, για να μη ενοχλούνται οι ιδιοκτησίες των πολιτικών φίλων τους, και η νέα να μετατεθεί παράπλευρα. 5) Σε ποιόν ανήκε η έκταση «της ανατολικής πλευράς της ιδιοκτησίας Παπαστράτου»; Στη Διεύθυνση Δημοσίων Κτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών. Δηλαδή ήταν δ η μ ό σ ι α έκ τ α σ η!. 6) «επειδή δια της προτεινομένης τροποποιήσεως (= μεταθέσεως της δίοδου) δεν θίγονται τ α σ υ μ φ έ ρ ο ν τ α ή ιδιοκτησίοι άλλων παροδίων». Στον πυρήνα του τρόπου σκέψης τους, «ιδιοκτήτες» ήταν μ ό ν ο οι «ι δ ι ώ τ ε ς». Η περιουσία του Δημοσίου, υπάρχει για να εξυπηρετεί αυτούς που βρίσκονται στην Εξουσία. Είναι «αναλώσιμη». Γι' αυτό και μπορούσε να «διατεθεί» για κατασκευή δίοδου κλπ., ώστε να μη ενοχλούνται ο Κων. Λογοθετόπουλος και οι όμοιοί του.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.246, «Αριθμός αποφάσεως 21/5.5.1942», «Περί τροποποιήσεως εγκεκριμένου σ χ ε δ ί ο υ του π α-

ραλιακού χώρου». «Ο κ.Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του κ. Κ. Λογοθετοπούλου, Αντιπροέδρου της Κυβερνήσεως, διεβιβάσθη αίτησις τροποποίησης του σχεδίου ρυμοτομίας ως εντωπισυναφθέν (ορθό= επισυναφθέντι) διαγράμματι εμφανίζεται, προτείνει δ' όπως η Δ.Ε. αποφανθή σχετικώς. Η Δ.Ε. ...Αποφαίνεται, ότι δια της προτεινομένης τροποποίησης επιτυγχάνεται ποιά τις βελτίωσις της καμπής της οδού. Από Κοινοτικής μεν πλευράς ουδέν έτερον όφελος προκύπτει, ούτε και σοβαρά ζημία προκύπτει, εκτός της καταστροφής δένδρων τινων και της μετακινήσεως των υφισταμένων κρασπεδορείθρων, από ιδιωτικής δε πλευράς προκύπτει ζημία των ιδιοκτητών των ευρισκομένων επί των οικοδομικών τετραγώνων 50, 55, 81 και 82, εξ αυτών η ζημία του τετραγώνου 50 δύναται να αποφευχθή εξ ολοκλήρου δια της διατηρήσεως της εγκεκριμένης οικοδομικής γραμμής. Επί του οικοδομικού τετραγώνου 82 δημιουργούνται ζημιαί σημαντικά λόγω κατεδαφίσεως της υπάρχουσας περιτειχίσεως, δι' ό έδει το προτεινόμενον σχέδιον να διαρρυθμισθή εις το σημείον τούτο κατά τι, ίνα αποφευχθώσι αι ζημιαί αύται, οριζομένου ως διαχωριστικού σημείου της γραμμής της ήδη περιτειχίσεως. Τούτο είναι δυνατόν άνευ σοβαράς τροποποίησης του προτεινομένου σχεδίου. Εις την περίπτωσιν των οικοδομικών τετραγώνων 55, 81 και 82 δέον να κατατεθώσι αι κατά νόμον απαιτούμεναι δηλώσεις των θιγομένων παροδίων./ Από του προτεινομένου καταστρώματος της οδού εφ' όλης της εκτάσεως των ιδιοκτησιών Κ. Λογοθετοπούλου και Κ. Παπαστράτου, να παραμείνη πεζοδρόμιον τουλάχιστον 8 μέτρων καθόσον η κίνησις των πεζών κατά μήκος της παραλίας δέον να μη δυσχεραίνηται εις το σημείον τούτο κατόπιν της διακοπής της άλλοτε προβλεπομένης κυκλοφορίας κατά μήκος της παραλίας./ Εγκρίνει δ' επίσης όπως ο δημιουργούμενος κενός χώρος επί της καταδασφίσεως «Αίγλης», χρησιμοποιηθή ως παιδικόν κέντρον και ανατίθησιν τω κ. Πρόεδρω την περαιτέρω ενέργειαν. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται...». [Δ.Ε. Ι. Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης, Γ. Τίγγελης].

Σχόλιο: 1) Ο τίτλος του θέματος «Περί τροποποίησης εγκεκριμένου σχεδίου του παραλιακού χώρου», είναι ψευδεπίγραφος. ΔΕΝ πρόκειται για τον «παραλιακό» χώρο (δηλαδή, τον πέραν της Λ. Ποσειδώνος έως τη θάλασσα), ΑΛΛΑ για τον απέναντι από αυτόν χώρο του χερσαίου «κεντρικού

Καλαμακίου», όπως παγίως καταγράφεται σε όλες τις αποφάσεις. Και τούτο διότι τα αναφερόμενα Ο.Τ., βρίσκονται με πρόσοψη στην Ποσειδώνος με πίσω δρόμο, την Αριστοτέλους, και μεταξύ των οδών Ελευθερίας, Ρ. Φεραίου, Γρ. Αυξεντίου, Μεταμορφώσεως Σωτήρος και Παν. Τσαλδάρη. Είναι άλλο το ζήτημα ότι, μετά την κατ' ουσίαν απόφαση για τα Ο.Τ., η Δ.Ε. επαναλαμβάνει ή προσθέτει και α ι τ ή μ α τ α για τη Λεωφόρο Ποσειδώνος, και μόνον γι' αυτήν.

2) Είναι χαρακτηριστικό ότι ο αποδεχθείς το διορισμό του από τους Γερμανούς Κατακτητές (ο μόνος από το παλαιό Κ.Σ.) και Πρόεδρος της Δ. Ε. Ιω. Γερούλανος, εισάγει το θέμα, αναφερόμενος π ρ ω τ ί σ τ ω ς στην ιδιότητα του Κ. Λογ. ως «Αντιπρόεδρου της Κυβερνήσεως». Και ενώ σε άλλες περιπτώσεις διατύπωνε πρόταση, ώστε σε αυτή να έχει βάση η απόφαση της Δ.Ε., στην προκειμένη περίπτωση, «προτείνει δ' όπως η Δ.Ε. αποφανθή σχετικώς», χωρίς δική του εισήγηση/πρόταση. Κατά την αξιολογική κρίση μου, η στάση του αυτή, δεν δείχνει ορθή λειτουργικότητα, αλλά συνειδητά επιλεγμένη ουδετερότητα προς εξασφάλισή του, με προφύλαξη του εαυτού του, για την περίπτωση ήττας των Γερμανών και νίκης των Συμμάχων, όπως κι έγινε.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.325, «Αριθμός αποφάσεως 19/3.10.1945», «Περί τροποποίησης του σχεδίου Καλαμακίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ' αρ. 32048 διαταγής του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, διεβιβάσθη διάγραμμα τ μ ή μ α τ ο ς του π α ρ α λ ι α κ ο ύ χώρου Καλαμακίου, δι' ών(ορθό= δι' ού) προτείνεται όπως προς πλήρη ε ξ ω ρ α ῖ σ μ ό ν της παραλιακής ζ ώ ν η ς και διατηρήσεως της συνεχούς ε λ ε υ θ έ ρ α ς θ έ α ς προς την θ ά λ α σ σ α ν ε π ε κ τ α θ ή η α π α λ λ ο τ ρ ί ω σ ι ς και εις τον μ ό ν ο ν υ π ο λ ε ι π ό μ ε ν ο ν εις την περιοχὴν ταύτην ο ι κ ο δ ο μ ή σ ι μ ο ν χ ώ ρ ο ν, τον εμφανιζόμενον εις το σχετικόν διάγραμμα υπό τα στοιχεία Α.Β.Γ.Δ. προτείνει δ' όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ.Σ. σκεφθέν, επειδή δια της προτεινομένης τροποποίησης ε π έ ρ χ ε τ α ι ε ξ υ π η ρ έ τ η σ ι ς κ ο ι ν ή ς ω φ ε λ ε ί α ς, επειδή ο χώρος ο περιλαμβάνων τας οικοδομὰς Λογοθετοπούλου και Παπαστράτου, α π ο δ ί δ ε τ α ι δια της κ α τ α ρ γ ή σ ε ω ς του ο ι κ ο δ ο μ ι - κ ο ύ τ ε τ ρ α γ ώ ν ο υ εις κ ο ι ν ή ν χ ρ ή σ ι ν και δεν διακό-

π τ ε τ α ι η τόσον αναγκαία δια την καλήν λειτουργίαν σ υ ν έ χ ε ι α της πα ρ α λ ι α κ ή ς λ ω ρ ί δ ο ς και επειδή δια ταύτης αποκαθίσταται μία πλήρης δ ι κ α ι ο σ ύ ν η και ισότης ως προς τας λοιπάς π α ρ α κ τ ί ο υ ς ιδιοκτησίας α ί τ ι ν ε ς έ χ ο υ σ ι ν α π α λ λ ο τ ρ ι ω θ ή . / Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την κ α τ ά ρ γ η σ ι ν του μ ό ν ο υ ε π ί τ ο υ π α ρ α λ ι α κ ο ύ χ ώ ρ ο υ Καλαμακίου ο ι κ ο δ ο μ ι κ ο ύ τ ε τ ρ α γ ώ ν ο υ , του εμφανιζομένου εν τω σχετικώ τοπογραφικώ διαγράμματι υπό τα στοιχεία Α.Β.Γ.Δ., ως και την υπό του Δ η μ ο σ ί ο υ απαλλοτρίωσιν του χώρου τούτου, του περιλαμβάνοντος τας ιδιοκτησίας Λογοθετοπούλου και Παπαστράτου, ανατίθησι τω κ. Προέδρω την τοιχοκόλλησιν αντιγράφων της παρουσίας εις τα δημοσιώτερα μέρη της Κοινότητος δια την υποβολήν των τυχόν ενστάσεων, αίτινες θέλουσι τεθή υπό την κρίσιν του Συμβουλίου ως και πάσαν περαιτέρω ενέργειαν. Εγένετο, απεφασίσθη». [Κ.Σ. Πρόεδρος Γ. Τσάκαλος, Σ. Σπηλιόπουλος, Ι. Γερούλιανος, Ν. Νόνης, Δ. Σταματόπουλος, Γ. Τίγγελης].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 296, «Αριθμός αποφάσεως 81/21.4.1947», «Περί ενεργείας μειοδοτικού διαγωνισμού δια την α π ο σ ύ ν θ ε σ ι ν και επανατοποθέτησιν π ε ρ ι φ ρ ά γ μ α τ ο ς των ιδιοκτησιών Πα π α σ τ ρ ά τ ο υ - Λ ο γ ο θ ε τ ο π ο ύ λ ο υ ». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι προκειμένου να πραγματοποιηθή η δ ι ά ν ο ι ξ ι ς της πα ρ α λ ι α κ ή ς λεωφόρου, η εκτελουμένη υπό αναδειχθέντος εργολάβου, εγένετο π ρ ό τ α σ ι ς εις τους ιδιοκτήτας των ακινήτων Κικήν Παπαστράτου και Ε. Λογοθετοπούλου, όπως επιτρέψουν την διάνοιξιν και επί του τμήματος του κατεχομένου υπό των ιδιοκτησιών των με την υ π ο χ ρ έ ω σ ι ν της Κοινότητος να ε π α ν α τ ο π ο θ ε τ ή σ η τον μανδρότοιχον, κιγκλιδώματα εις την θέσιν την απομένουσαν εκ της δ ι α π λ α τ ύ ν σ ε ω ς της λεωφόρου. Η πρότασις αύτη εγένετο ευμενώς αποδεκτή και απομένει η πραγματοποίησις του έργου. Προς τον σκοπόν τούτον υποβάλλει τον υπό της Τ.Υ.Δ.Κ. Αττικής συνταχθέντα προϋπολογισμόν και Γενικήν έκθεσιν καθ' όν η απαιτηθησομένη δαπάνη ανέρχεται εις το ποσόν των 1.995.000 δραχμών . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την κατόπιν μειοδοτικού διαγωνισμού δι' ενσφραγίστων προσφορών άνευ ορίου μ ε τ α φ ο ρ ά ν των π ε ρ ι φ ρ α γ μ ά τ ω ν των ιδιοκτησιών Παπαστράτου και Λογοθετο-

πούλου των ρυμοτομούντων υπό της παραλιακής λεωφόρου
 [σημείωση: α) ακολουθούν οι όροι «η δια την εκτέλεσιν του έργου δαπάνη ανέρχεται . . . δραχ.1.995.000», «η εν τη προσφορά εκάστου των συναγωνιζομένων έκπτωσης επί των τιμών γενήσεται εις ακεραίας μονάδας επί τοις εκατόν επί των τιμών του τιμολογίου», και άλλες συνήθεις ρυθμίσεις, β) βλ. στο ίδιο βιβλίο σ.314, απόφαση με αρ. 91/3.5.1947 «Περί εγκρίσεως πρακτικών μειοδοτικού διαγωνισμού δια την αποσύνθεσιν και επανατοποθέτησιν του περιφράγματος των ιδιοκτησιών Παπαστράτου–Λογοθετοπούλου»]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Ι. Γερουλάνος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ.7, «Αρ. Αποφάσεως 165/12.8.1947», «Περί εγκρίσεως του 1^{ου} συγκριτικού πίνακος μετακινήσεως των περιφραγμάτων των ιδιοκτησιών Παπαστράτου- Λογοθετοπούλου». [σημείωση: *συντάχθηκε από την ΤΥΔΚ, με «επιπλέον δαπάνην δραχ.694.500». Το Κ.Σ. εγκρίνει.*]. [Κ.Σ. Ι. Δρακόπουλος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ν. Μαλτέζος, Γ. Γκούμης, Α. Πιζάνης].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 49, «Αρ. Αποφάσεως 197/3.10.1947», «Περί κατεδαφίσεως του παρά τον παραλιακόν χώρον οικήματος του Δημόσιου, της ιδιοκτησίας Κ. Λογοθετοπούλου». «Ο εκ των μελών κ. Γ.Γκούμης εκθέτει ότι προ ημερών ησκήθησαν προσωρινά μέτρα υπό του Ειρηνοδίκου Αθηνών σχετικώς με την κατεδάφισιν του οικήματος του ευρισκομένου επί του παραλιακού χώρου και ειδικώτερον επί του χώρου του καταλαμβανομένου υπό της παραλιακής λεωφόρου το οποίον υπήρξεν αιτία πλείστων όσων δυστυχημάτων εις βάρος των διαβατών, καθόσον η έναντι αυτού οικία καταλαμβάνουσα το μεγαλύτερον μέρος του πεζοδρομίου δεν αφήνει τον αποκτούμενον (ορθό: απαιτούμενον) χώρον δια την ελευθέραν διάβασιν έστω και ενός διαβάτου. Κατ' αυτήν παρέστη εκπρόσωπος του Υπουργείου Οικονομικών, ως δε πληροφορείται, δεν εξεδόθη εισέτι η σχετική απόφασις, δι' ό προτείνει όπως το Κ.Σ. δια σχετικής αποφάσεώς του απαίτηση την, δι' οιοδήποτε τρόπον, κατεδάφισιν του εν λόγω κτίσματος./ Το Κ. Σ. . . γνωρίζον απολύτως ότι το εν λόγω κτίσμα υπήρξεν αιτία πλείστων όσων δυστυχημάτων, λόγω του ότι μετά του έναντι ευρισκομέ-

νου τοιούτου, π α ρ ε μ π ο δ ί ζ ο υ ν και θέτουν εν κινδύνω την διάβασιν των πεζών. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την άμεσον κατεδάφισιν του εις το Δ η μ ό σ ι ο ν ανήκοντος κτίσματος (της ιδιοκτησίας Κ. Λογοθετοπούλου) του χρησιμοποιουμένου δια την κατοικίαν του Θεοδ. Κατσή, και ουχί ως καταστήματος, και όπως αντίγραφα της παρούσης αποφάσεως υποβληθήσι προς το Υπουργείον Οικονομικών και τον κ. Ειρηνοδίκην Αθηνών, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν. . . .». [Κ.Σ. Δ. Λάγιος, πρόεδρος, Ι. Δρακόπουλος, Γ. Γκούμης, Α. Πιζάνης, απών Γ. Κουτρουβίδας].

Σχόλιο: Είναι η πρώτη απόφαση στην οποία αναφέρεται «οικήματος του Δημοσίου». Σε όλες τις προηγούμενες, αναφέρονται ως κτίσματα ιδιοκτητών.

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 55, «Αρ. Αποφάσεως 203/15.12.1947», «Περί συστάσεως Επιτροπής παραλαβής εργασιών μ ε τ α φ ο ρ ά ς περιφράγματος ιδιοκτησιών Παπαστράτου – Λογοθετοπούλου». [σημ. ορίζονται 2 μέλη]. [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Ι. Γερουλάνος, Η. Αντωνόπουλος, Ν. Κριμπένης].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 124, «Αριθ. Αποφάσεως 27/7.2.1949», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν της κ α τ ε δ α φ ί σ ε ω ς ο ι κ ί α ς του Δημοσίου, τ έ ω ς ιδιοκτησίας Κ. Λογοθετοπούλου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι προκειμένου να κ α τ ε δ α φ ι σ θ ή η επί του παραλιακού χώρου οικία του Δ η μ ο σ ί ο υ (τέως ιδιοκτησίας Κ. Λογοθετοπούλου), εξητήθη η παραχώρησις της κατεδαφίσεως κ α ι των εκ ταύτης υ λ ι κ ώ ν εις την Κοινότητα. Ήδη η Οικονομική Εφορία Παλαιού Φαλήρου δια του . . . εγγράφου γνωρίζει ότι δια της υπ' αρ. . . . διαταγής του Υ π ο υ ρ γ ε ί ο υ Οικονομικών ενεκρίθη η αιτηθείσα παραχώρησις επί κ α τ α β ο λ ή του ποσού των δραχ. 2.500.000, υπό τον όρον της δ ι α μ ο ρ φ ώ σ ε ω ς και καθαρισμού του χώρου από των προϊόντων κατεδαφίσεως εντός 15 ημερών από της εκκενώσεως . . . Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν επειδή δια της κατεδαφίσεως της εν λόγω οικίας θέλει απαλλαγή ο παραλιακός χώρος του εν λόγω κτίσματος, όπερ κατέστη ήδη ετοιμόρροπον και επειδή εκ της εκποιήσεως ή χρησιμοποίησεως θέλουσι καλυφθή κατά μέγα μέρος η αξία τούτου και η απαιτηθησομένη δια

την κατεδάφισιν κλπ., δαπάνη. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις το Δημόσιον Ταμείον Φαλήρου του ποσού των δραχ. 2.500.000 δια την αξίαν της κατεδαφίσεως οικίας του Δημοσίου (τέως ιδιοκτησίας Κ. Λογοθετοπούλου) της ευρισκομένης παρά τον παραλιακόν χώρον, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν. . .και ανατίθησι...». [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ι. Γερουλάνος, Δ. Κουτρουβίδας, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 26, «Αριθ. Αποφάσεως 27/3.3.1950», «Περί εγκρίσεως πρακτικού δημοπρασίας δια την κατεδάφισιν και παραχώρησιν των προϊόντων κ α τ ε δ α φ ί σ ε ω ς κτίσματος τέως ιδιοκτησίας Κ. Λογοθετοπούλου». « . . .Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν επειδή συμφέρουσα τυγχάνει η επιτευχθείσα προσφορά, επειδή δια τον αυτόν σκοπόν η Κοινότης κατέβαλε το ποσόν των δραχ. 2.000.000 και συνεπώς προκύπτει εκ της παραχωρήσεως ταύτης ό φ ε λ ο ς εκ δραχ. 3.520.000. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί τα πρακτικά του ενεργηθέντος πλειοδοτικού διαγωνισμού δια την κατεδάφισιν και παραχώρησιν των προϊόντων κατεδαφίσεως του επί του παραλιακού χώρου κτίσματος τ έ ω ς ιδιοκτησίας Κ. Λογοθετοπούλου, περί ής η υπ' αρ. 47 π.έ. απόφασις ... καθ' ήν ανεδείχθη τελευταίος πλειοδότης ο Ι. Μαλτέζος δια του ποσού των δραχ. 5.520.000 και ανατίθησι».

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 213, «Αρ. Αποφάσεως 61/29.3.1948», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν της κ α τ ε δ α φ ί σ ε ω ς οικίας του Δ η μ ο σ ί ο υ (τέως ιδιοκτησίας Ηλ. Πατρονικόλα)». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι προκειμένου να κατεδαφισθή η επί του π α ρ α λ ι α κ ο ύ χώρου οικία του Δημοσίου (τέως ιδιοκτησία Ηλ. Πατρονικόλα), εξητήθη η π α ρ α χ ώ ρ η σ ι ς της κ α τ ε δ α φ ί σ ε ω ς και των εκ ταύτης υ λ ι κ ώ ν εις την Κοινότητα. Ήδη η Οικονομική Εφορεία Παλαιού Φαλήρου ... (μας) γνωρίζει ότι . . . ε ν ε κ ρ ί θ η υπό του Υπουργείου Οικονομικών η αιτηθείσα παραχώρησις επί καταβολή του ποσού των δραχ. 1.000.000, υπό τον όρον της δ ι α μ ο ρ φ ώ σ ε ω ς και κ α θ α ρ ί σ μ ο ύ του χώρου, από των προϊόντων κατεδαφίσεως . . . Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις το Δημόσιον Ταμείον του ποσού των δραχ. 1.000.000 δια την αξίαν

της κατεδαφίσεως οικίας του Δημοσίου (τέως ιδιοκτησίας Η. Πατρονικόλα) της ευρισκομένης εις την παρά τον Α λ ι μ ο ν παραλιακόν χώρον. . . .». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

[β. 19.5.1953 – 9.3.1956], σ. 30, «Αρ. Π ρ α κ τ ι κ ο ύ 27/27.11.1953», «Επί του 8^{ου} θέματος «Περί του πα ρ α λ ι α κ ο ύ χώρου», ο κ. Πρόεδρος αναφέ- ρει ότι υ π ε β λ ή θ η εκ μέρους κατοίκων αναφορά των προς το Υ π ο υ ρ γ ε ί ο ν Δημοσίων Έργων, δι' ής δ ι α μ α ρ τ ύ ρ ο ν τ α ι δια την με λ ε τ ω μ έ ν η ν χ ο ρ ή γ η σ ι ν α δ ε ί α ς ο ι κ ο δ ο μ ή ς εις την ιδιοκτήτριαν της παρά την έ π α υ λ ι ν Λογοθετοπούλου οικίας. Την συζήτη- σιν του θέματος τούτου ητήσατο κατά την προηγουμένην συνεδρίασιν ο εκ των μελών κ. Α. Πιζάνης, όστις καίτοι νομίμως κληθείς δ ε ν προσήλθεν. Εν συνεχεία εκθέτει ότι επί του ζητήματος τούτου ήτοι επί της απαλλοτριώσεως ο λ ο κ λ ή ρ ο υ του παραλιακού χώρου έλαβεν θέσιν η Κοινότης, ευθύς μετά την α ν α σ ύ σ τ α σ ί ν της, κατόπιν προτάσεως του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, εγκρίνασα την κ α τ ά ρ γ η σ ί ν επί του παραλιακού χώρου, οικο- δομικού τετραγώνου, εφ' ού αι ιδιοκτησiai Παπαστράτου – Λογοθετοπούλου, το οποίοον προέβλεπε το σχέδιον το εγκριθέν εν έτει 1941. Εν συνεχεία παρη- κολουθήθη η εν γένει εξέλιξις του διαμορφώσεως του παραλιακού χώρου, εσχάτως δε, οπóταν έλαβε γνώσιν των μελετωμένων σχεδίων δ ι ε μ α ρ τ υ ρ ή θ η δια την ε ρ ή μ η ν της Κοινότητος λήψιν σχετικών αποφάσεων, προσέφυγε δε και προς το Υπουργείον Οικονομικών και τον Σύλλογον Αρχι- τεκτόνων δια την υπό του τελευταίου τούτου ανάληψιν της καταρτίσεως του αρχιτεκτονικού σχεδίου. Εκ των αναφερθεισών ενεργειών προκύπτει ότι η Κοινότης έλαβε την αρμόζουσαν θέσιν ως προς το ζήτημα της διαμορφώσεως του παραλιακού χώρου και συμφώνως προς τα συμφέροντα αυτής, συνηγο- ρήσασα δια την α π ο μ ά κ ρ υ ν σ ι ν των επί του παραλιακού χώρου κτι- σμάτων, δια κ α τ α λ λ ή λ ω ν ε λ ι γ μ ώ ν και ε ν ε ρ γ ε ι ώ ν εις τρόπον ώστε να π ε ρ ι ο ρ ί σ η εις το ελάχιστον, τας οικονομικάς υποχρεώσεις. Επί των ενεργειών τούτων προτείνει όπως το Κ. Σ. αποφανθή σχετικώς./ Ο κ. Γ. Τίγκελης λέγει ότι η υπό της Κοινότητος τηρηθείσα στάσις ως προς το ζήτημα του παραλιακού χώρου ήτο η αρμόζουσα και ανάλογος προς την ι ε ρ α ρ χίαν και τα συμφέροντά της./ Συμφωνούντων προς τα εκτεθέντα και των λοιπών

παρισταμένων μελών ε γ κ ρ ί ν ε τ α ι όπως επί της αναφοράς των κατοίκων αποσταλή η εξής απάντησις . . . Προς τον κ. Κων. Τσόχαν και λοιπούς (ακολουθεί κείμενο επιστολής, με όλα τα πιο πάνω επιχειρήματα)». (βλ. και Α.Θ. Κοινότητα Καλαμακίου- Δήμος Αλίμου, Πολιτικές αποφάσεις- ψηφίσματα, 2019 σ. 206, όπου και σχολιασμός για στάση Α. Πιζάνη κ.ά.].

Σχόλια: 1) είναι σημαντικό ότι η ενασχόληση του Κ.Σ. έγινε μετά από αναφορά και διαμαρτυρία των κατοίκων του Καλαμακίου, ένδειξη ότι η κοινωνία των πολιτών είχε αρχίσει να δραστηριοποιείται για γενικότερα θέματα, 2) το 1941 που εγκρίθηκε το σχέδιο, ο Κ. Λογοθετόπουλος ήταν πολυ-Υπουργός κι Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης Κατοχής, διορισμένος από τους Γερμανούς, 3) «επί της απαλλοτριώσεως ολοκλήρου του παραλιακού χώρου έλαβεν θέσιν η Κοινότης, ευθύς μετά την ανασύστασίν της», που έγινε το 1945. Όταν πια η Πατρίδα μας είχε ελευθερωθεί και οι Γερμανοί είχαν διωχτεί. ΟΜΩΣ το 1941, όταν εγκρίθηκε το σχέδιο, ο Πρόεδρος Ι. Γερουλάνος και τα λοιπά μέλη της Διοικούσας Επιτροπής (όλοι διορισμένοι από τους Γερμανούς), δεν έλαβαν ΚΑΜΙΑ διαφοροποιητική απόφαση, ΔΕΝ είπαν ούτε μία λέξη. Ήταν στην ίδια πλευρά με τον Λογοθετόπουλο, και συνεργάζονταν άριστα με τους Γερμανούς.

Για το δωσίλογο Γκρώμαν και το ομώνυμο Κτήμα - περιοχή

Εισαγωγή: Ο Γεώργιος Γρώμαν ή Γκρώμαν (Georg Grohmann), μεγαλοκτηματίας της ομώνυμης περιοχής, με μεταλλεία στη Σέριφο, όπου τσάκισε με τους χωροφύλακες το 1916 μία απεργία των μεταλλωρύχων με τέσσερες νεκρούς κλπ., (βλ. Α.Θ. Πολιτικές αποφάσεις- Ψηφίσματα, 2021, κεφ. Για το δωσίλογο Γ. Γκρώμαν. Επίσης, βλ. το βιβλίο του Αλιμιώτη Γιώργου Μήλλα, Το ξύπνημα του γίγαντα, Θεμέλιο, 2009, για την απεργία και την καταστολή της).

Γι' αυτόν, ο Γ. Σμαράγδης, σ' «Το Καλαμάκι», κεφάλαιο «Ευγενείς και Λαός, Νόμπιλι και Πόπολο», σ. 33, περιγράφοντας τις εξοχικές επαύλεις της Παραλίας, τις δεκαετίες του 1930 και 1940, γράφει: «Πρώτη-πρώτη, συναντάμε την έπαυλη και γύρω της το πελώριο Κτήμα του Γεωργίου Γκρώμαν. Ο Γ.

Γκρώμαν, Γερμανός που παντρεύτηκε Ελληνίδα, την Ισμήνη θυγατέρα Κλεάνθη Ζάννου, με μεθόδευση και γερμανική πειθαρχία, ανέπτυξε ένα πρότυπο κτήμα που καταλάμβανε το χώρο από το ρέμα Πικροδάφνης, σημερινή οδό Έλλης, Αγγλικό Νεκροταφείο και σε βάθος πέρα από τη σημερινή Λεωφόρο Ελευθερίας, στο ρεματάκι (σημερινή οδό Εθελοντών). Είχε μεγάλη γεννήτρια ηλεκτρικού ρεύματος. Στο τέρμα της οδού Μπουμπουλίνας το 1912, ο Γκρώμαν έκτισε μεγαλοπρεπή βίλα και πίσω της ανέπτυξε ιδεώδη πευκώνα. Στο δρόμο προσπέλασης (οδό Μπουμπουλίνας) δεξιά-αριστερά, στο χώρο του πεζοδρομίου φύτεψε τους μέχρι και σήμερα (ενν. = 1988) υπάρχοντες ωραίους φοίνικες [(και χειρόγραφα έχει προσθέσει=) «που για χρόνια τροφοδοτούσαν τις ασίδες που έστηνε η Κοινοτική Αρχή σε διάφορες εκδηλώσεις»]. Στην έπαυλη αυτή, σε σ υ χ ν ά χρονικά διαστήματα ο Γκρώμαν δ ε χ ό τ α ν ε τ ο Β α σ ι λ ι ά Κωνσταντίνο και αργότερα το 1938 τον τότε Δ ι ά δ ο χ ο και μετά Β α σ ι λ ι ά Π α ύ λ ο, με τη Φ ρ ε ι δ ε ρ ί κ η. Συχνοί επισκέπτες ήταν ο Ελευθέριος Βενιζέλος, η Λέλα Μεταξά κ. ά. . . Το κτήμα είχε πέντε πηγάδια και μηχανική άντληση που πέρα από την ποικιλία των δέντρων πότιζε και σημαντική έκταση λαχανικών.... Ήρθαν όμως τα χρόνια του πολέμου μας με τους Γερμανούς το 1940. Ο Γκρώμαν ΚΑΙ τα παιδιά του, σ υ ν τ ά χ θ η κ α ν με τους Χιτλερικούς, σ υ ν ε ρ γ ά σ τ η κ α ν μαζί τους στη π ε ρ ί ο δ ο της Κατοχής, πλην της Ελληνίδας μητέρας Ισμήνης Γκρώμαν και ενός γιού, του Ροδόλφου Γκρώμαν, που εγκατέλειψε το σπίτι, πήγε στρατιώτης στον Ελληνικό Στρατό και κατά τη διάρκεια της Κατοχής ανέπτυξε α ν τ ι σ τ α σ ι α κ ή δράση, [(και χειρόγραφα) «στα βουνά του Κιθαιρώνα»]. Με την απελευθέρωσή μας από τους Χιτλερικούς, το Ε ι δ ι κ ό Δ ι κ α σ τ ή ρ ι ο Δ ω σ ι λ ό γ ω ν της Χώρας μας, εκήρυξε «ε χ θ ρ ό της Πατρίδος» το Γεώργιο Γκρώμαν, τον κ α τ α δ ί κ α σ ε σε θάνατο και ε δ ή μ ε υ σ ε την όλη περιουσία του, τόσο στο Καλαμάκι όσο και στην υπόλοιπη Ελλάδα, που ήταν σημαντικώτατη (Μεταλλεία κ.ά.). Ο Γ. Γκρώμαν προ της αποχώρησης των Γερμανών από τη Χώρα μας, έ φ υ γ ε στη Γερμανία, όπου και πέθανε το 1945. Η μητέρα όμως και ο γιός Ροδόλφος Γκρώμαν, μετά από πολύχρονο δικαστικό αγώνα κι αφού είχε προηγηθεί οκτάμηνη φυλάκιση και αφαίρεση της ιθαγένειας αδικαιολόγητη του Ρούντυ (Ροδόλφου) Γκρώμαν, η Δικαιοσύνη και εν συνεχεία η Πολιτεία, ανεγνώρισε αυτόν σαν όντως καλόν Έλληνα και απέδωσε και σ' αυτόν και στη μητέρα τη νόμιμη μοίρα. Από τα Πρακτικά της Βουλής (συνεδρίαση της

20.1.1976) παραθέτουμε απάντηση του τότε υφυπουργού Οικονομικών Γ. Λιανόπουλου, σε ερώτηση του βουλευτή Κων. Κάππου, για την οικογένεια Γκρώμαν:(ακολουθεί σε φωτοτυπία από τα Πρακτικά, το εξής κείμενο: «Η κυρία Γκρώμαν, είναι ελληνικής καταγωγής. Είναι κόρη του Κλεάνθη Ζάννου και τα κτήματα που διεκδικεί εις το Λ ο υ τ ρ ά κ ι ανήκαν εις τον πατέρα της, πιθανώς δε και σε προγόνους της απωτέρους. Επαντρεύτηκε τον Γερμανόν Γκρώμαν, ο οποίος υπήρξε συνεργάτης των αρχών Κατοχής. Κατά το τέλος του πολέμου ο σύζυγός της έφυγε από την Ελλάδα και επήγε στη Γερμανία όπου και ε φ ο ν ε ύ θ η. Ο γιός της ήταν αντιστασιακός και έχει τιμηθή από το Ελληνικό Κράτος για τη δράση του. Αυτά είναι πληροφορίες που μ ο υ έ χ ε ι δ ώ σ ε ι η Υ π η ρ ε σ ί α, και τα αναφέρω για να καταλήξω ότι δεν είναι βέβαιοι ότι η σύζυγος ενός συνεργάτη του εχθρού είναι κατ' ανάγκην και αυτή συνεργάτης του εχθρού». Και συνεχίζει ο Γ. Σμαράγδης: «Την ιστορία αυτή αναφέραμε για να τονίσουμε πως . . .μία Ελληνίδα, και μέσα στον κίνδυνο της Πατρίδας, κυριάρχησε η φιλοπατρία, παρασύρουσα στο υπέρτατο αυτό χρέος και το γιό της. Έ σ τ ω και έ ν α μ ό ν ο». ΑΛΛΑ, μάλλον ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΑ, στη σ. 109, δέχεται: «γιατί η βίλα Γκρώμαν όπου εστεγάζετο (ενν. το ΛΕ' παράρτημα ασφαλείας), απεδόθη με δικαστική απόφαση, στον κληρονόμο του Γ. Γκρώμαν, Ροδόλφου», δηλαδή μιλάει για Ε Ν Α αναγνωρισθέντα κληρονόμο.

Σημείωση: Πληροφορίες από το διαδίκτυο αναφέρουν ότι καταδικάστηκαν ως δωσίλογοι και ο γιός του Αιμίλιος Γκρώμαν ο νεότερος και ένας άλλος γιός, που δεν κατονομάζεται.

Σχόλιο: Ο Γ. Σμαράγδης, πιο πάνω, ισχυρίζεται ότι αναγνωρίστηκε η νόμιμη μοίρα του γιού Ροδόλφου Γκρώμαν, ΑΛΛΑ και της ΧΗΡΑΣ του καταδικασθέντα Γ. Γκρώμαν, Ισμήνης, το γένος Ζάννου. Ο δεύτερος ισχυρισμός ΔΕΝ είναι ακριβής, όσον αφορά τα ακίνητα ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ του Γκρώμαν, ατομικά. Από το 1946 ισχύει ο Αστικός Κώδικας που αναγνωρίζει νόμιμη μοίρα ΚΑΙ στη χήρα του αποβιώσαντος, χωρίς διακρίσεις. ΟΜΩΣ κατά το βυζαντινό-ρωμαϊκό δίκαιο: «Στο π ρ ο ῖ σ χ ὺ σ αν δίκαιο αναγνωριζόταν δικαίωμα νόμιμης μοίρας μ ό ν ο στην ά π ο ρ η και ά π ρ ο ι κ η χήρα» (Μιχ. Σταθόπουλος, υπ' άρθρο 1825 Α.Κ., σ.449, σε Απ. Γεωργιάδης-Μ. Σταθόπουλος, Αστικός Κώδιξ, κατ' άρθρο ερμηνεία, 1996 Αθήνα). Η Ισμήνη Ζάννου-Γκρώμαν αποκλείεται να ήταν άπορη κι άπροικη. Επομένως αποκλείεται να διεκδίκησε τη νόμιμη μοίρα

από το Κτήμα. Θα διεκδίκησε και θα έλαβε ό,τι κατά νόμο της αναλογούσε από τη ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ. Άλλωστε κατά τη συζήτηση στη Βουλή, αναφέρεται: «τα κτήματα που διεκδικεί εις το Λ ο υ τ ρ ά κ ι ανήκαν εις τον πατέρα της», και συμπεραίνεται ότι ΔΕΝ τα διεκδικούσε ως χήρα του Γ. Γκρώμαν. [βλ. και κεφ. Κτήμα/ περιοχή Γκρώμαν, αλλά και το κεφ. «Από το Αρχείο του Κ. Παπαδόπουλου», όπου για την περιοχή Γκρώμαν, η δ ι α ν ο μ ή μεταξύ Β' Συνεταιρ. Υπαλλήλων Υπουρ. Οικονομικών, έγινε μ ό ν ο με το Ροδόλφο Γκρώμαν].

Ιστορικό σχόλιο: Εκτιμώ ότι, αποβλέποντας στις επόμενες γενιές των Αλιμιωτών, μετά από τόσα χρόνια από την καταδίκη του Γεωργίου Γκρώμαν, και την αποξένωσή της οικογένειας από το «κτήμα» αυτό,, άμεσα, η επόμενη δημοτική αρχή, πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλία, ώστε να ο ν ο μ α τ ι σ τ ε ί η περιοχή με δ ι α φ ο ρ ε τ ι κ ό όνομα, με απόφαση του Δ. Συμβουλίου.

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ.12, «Αρ. Αποφάσεως 169/30.8.1947», «Περί διαγραφής του Γ ε ω ρ γ ί ο υ Γ ρ ώ μ α ν εκ των φορολογικών καταλόγων». «Ο κ. Αντιπρόεδρος εκθέτει ότι το Υπουργείον Οικονομικών δια της υπ' αρ. 12806 διαταγής προς το Ταμείον Δήμων και Κοινοτήτων, κ α θ ι σ τ ά γνωστόν ότι η ενταύθα α κ ί ν η τ ο ς περιουσία του Γεωργίου Γ ρ ώ μ α ν, περιήλθεν εις την κ υ ρ ι ό τ η τ α του δ η μ ο σ ί ο υ συνεπεία δ η μ ε υ τ ι κ ή ς α π ο φ ά σ ε ω ς του Ε ι δ ι κ ο ύ Δ ι κ α σ τ η ρ ί ο υ Π ε ι ρ α ι ώ ς, βάσει της υπ' αρ. 6 Συντακτικής Πράξεως και ως εκ τούτου δ ε ν β α ρ ύ ν ε τ α ι με εισφοράς υπέρ της Κοινότητος, προτείνει δ' όπως το Κ.Σ. εγκρίνει την διαγραφήν του εκ του ε ρ α ν ι κ ο ύ καταλόγου 1945-1946 και 1946-1947 και του φορολογικού καταλόγου καθαριότητος της χρήσεως 1946- 1947. Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την δ ι α γ ρ α φ ή ν του Γεωργίου Γ ρ ώ μ α ν 1) εκ του ερανικού καταλόγου. . . . δραχ. 300.000, 2) εκ του ερανικού καταλόγου ... δραχ. 100.000, 3) εκ του φορολογικού καταλόγου καθαριότητοςδραχ. 18.000.- και ανατίθησι τω κ. Αντιπροέδρω.....». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Ι. Δρακόπουλος, Δ. Λάγιος, Ν. Μαλτζός, Γ. Γκούμης].

[β. 6.8.1947 - 13.9.1948]. σ. 345: «Αριθμός Αποφάσεως 150, Συνεδρίασις 26.6.1948», με θέμα: «Περί του κτήματος Γρώμαν», σ. 346: «. . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Υπουργείου Δημοσίων Έργων εκοινοποιήθη το υπ' αρ. 30728 ε.έ. (= *ενεστώτος έτους*) έγγραφόν του προς το Υπουργείον Γεωργίας, σχετικώς με την *μ ε λ ε τ ω μ έ ν η ν ο ι κ ο π ε δ ο π ο ί η σ ι ν* του *λ ό φ ο υ* του Κτήματος *Γ ρ ώ μ α ν* του ευρισκομένου εντός της περιοχής της Κοινότητος. Δια του εγγράφου ζητείται η επί του ζητήματος τούτου απόφασις του Κοινοτικού Συμβουλίου, και προτείνει όπως τούτο αποφανθή σχετικώς. Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υπ' αρ. 30728 διαταγήν του Υπουργείου Δημοσίων Έργων και σκεφθέν: Επειδή δια της προτεινομένης οικοπεδοποιήσεως του περιελθόντος εις το Κράτος κτήματος του *δ ο σ ι λ ό γ ο υ Γ . Γ ρ ώ μ α ν*, θα καταστραφή ο μόνος πνεύμων πρασίνου της όλης περιοχής της Κοινότητος. Επειδή το κτήμα τούτο μετά της όλης περιοχής καταλλήλως διαμορφούμενον, δύναται να μεταβληθή εις αναρρωτήριον είτε Κρατικόν είτε Φιλανθρωπικού τινός Ιδρύματος. Επειδή η ύπαρξις του *εν τω κτήματι ά λ σ ο υ ς* κρίνεται απαραίτητος, δι' αμφοτέρας τας *κ ω μ ο π ό λ ε ι ς Π . Φ α λ ή ρ ο υ* και *Κ α λ α μ α κ ί ο υ*, άτε μη υπάρχοντος ως ανεφέρθη ετέρου τοιούτου και επειδή η τυχόν οικοπεδοποιήσις είναι απολύτως αντίθετος και προς το τουριστικόν και εκπολιτιστικόν πνεύμα, *Α Π Ο - Φ Α Ι Ν Ε Τ Α Ι* ότι, *α π ο κ ρ ο ύ ε ι ο ι α ν δ ή π ο τ ε* εκποίησιν, παραχώρησιν κλπ., *ο ι ο υ δ ή π ο τ ε* τμήματος του ενταύθα κτήματος τέως *Γ . Γ ρ ώ μ α ν*, επί σκοπώ οικοπεδοποιήσεως προς σύστασιν συνοικισμού δια τους εν τω σκεπτικώ αναφερομένους λόγους, δοθέντος ότι τα 4/ 5 του χώρου του καταλαμβανομένου εντός του εγκεκριμένου σχεδίου μένωσι ανοικοδόμητα και ανατίθησι τω κ. Προέδρω, την κοινοποίησιν αντιγράφου της παρούσης εις τα Υπουργεία Οικονομικών, Δημοσίων Έργων και προς την Γενικήν Γραμματείαν Τουρισμού ..».

[Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Π. Τσορός].

[β. 22.9.1948 - 27.1.1950]. σ. 19: «Αριθμός Αποφάσεως 213, συνεδρίασις 29.9.1948», με θέμα: «Περί του κτήματος Γ. Γρώμαν». «... . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ αρ. 28084 *δ ι α τ α γ ή ς* της Νομαρχίας συνιστάται η αναγκαστική απαλλοτρίωσις του εν Καλαμακίω αγροκτήματος του Γερμανού υπηκόου *Γ . Γ ρ ώ μ α ν* προς ίδρυσιν άλσους./Επί του ζητήματος τούτου, κατόπιν

εγγράφου του Υπουργείου Γεωργίας συνιστώντος την μη οικοπεδοποίησιν απεφάνθη το Κοινοτικόν Συμβούλιον δια της υπ αρ. 150 ε.έ. αποφάσεώς του, εγκριθείσης δια της υπ αρ. 24895 ε.έ. διαταγής της Νομαρχίας. Κατόπιν τούτου διημείφθη αλληλογραφία μεταξύ των Υπουργείων Εσωτερικών, Δημοσίων Έργων, Γεωργίας και Οικονομικών, του τελευταίου αποφανθέντος ότι ουδεμία απόφασις δύναται να ληφθή προ της οριστικής αναγνωρίσεως δικαιωμάτων του Δημοσίου καθ' όσον η **δ ή μ ε υ σ ι ς** αμφισβητείται υπό των κληρονόμων, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν τα εν τω φακέλλω σχετικά./ **ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ**, Ότι η Κοινότης επιφυλάσσει εαυτή το δικαίωμα αγοράς του κτήματος Γ. Γρώμαν εφ' όσον εκποιηθή τούτο υπό του Δημοσίου, βάσει του υπό **ψ ή φ ι σ ι ν** Νόμου του αφορώντος τας περιουσίας των **ε χ θ ρ ι κ ώ ν υ π η κ ό ω ν**, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν...». [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ.Φυτάλης, Ι.Γερούλανος, Δ.Κουτροβίδας, Π.Τσορός, Κ.Τσόχας].

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ. 106, «Πρακτικόν 7/5.4.1955», «Αρ. αποφάσεως 44», «Περί τροποποιήσεως του σχεδίου ρυμοτομίας». «Επί του 5^{ου} θέματος . . . ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Β' Οικοδομικού Συνεταιρισμού των Ακτημόνων Υπαλλήλων της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου των Οικονομικών, υπεβλήθη αίτησις δι' ής αιτείται η **τ ρ ο π ο π ο ί η σ ι ς** του εγκεκριμένου σχεδίου επί των υπ' αρ. 1, 2, 3, 4, 5 και 6 οικοδομικών τετραγώνων, εφ' ών η **π α ρ α χ ω ρ η θ ε ί σ α** αυτώ δια του υπ' αρ. 40127/1954 πωλητηρίου του Υπουργείου Οικονομικών, έκτασις 62 περίπου στρεμμάτων, τέως ιδιοκτησίας **Γ ρ ώ μ α ν**, εις τρόπον ώστε, αφ' ενός να σχηματισθώσι 12 Ο.Τ. και περιορισθή το πλάτος της παραρεμματίου οδού εις 14 μέτρα από της παρειάς του προβλεπομένου οχετού, ως εν τω σχετικώ τροποποιητικώ διαγράμματι εμφανίζεται επί τω σκοπώ της δημιουργίας 134 περίπου οικοπέδων διανεμηθησομένων μεταξύ των μελών του Συνεταιρισμού . . . Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν επειδή δια της προτεινομένης τροποποιήσεως θέλουσιν εξυπηρετηθή τα μέλη του αιτούντος Οικοδομικού Συνεταιρισμού, επειδή δια της κατασκευής δαπάναις (*ελλείπει: τίνος;*), του υπό του σχεδίου προβλεπομένου επί

της παρειάς του οχετού τοίχου αντιστηρίξεως εξασφαλίζεται το αιτούμενον πλάτος της παραρρηματίου οδού πλάτους 14 μέτρων. Αποφάσισται ότι εγκρίνει την τροποποίησιν του σχεδίου ρυμοτομίας του εγκριθέντος δια του από 1.7.1941 Δ/τος δια της δημιουργίας 12 Ο.Τ. επί των υπ' αρ. 1, 2, 3, 4, 5 και 6 τοιούτων και της μεταθέσεως της οικοδομικής γραμμής του υπ' αρ. 6 Ο.Τ. ως εν τω υποβληθέντι σχεδιαγράμματι εμφαίνεται, υπό τον όρον όπως τούτο τεθή εν ισχύι μόνον και εφ' όσον ο Οικοδομικός Συνεταιρισμός αναλάβη και εκτελέση δαπάναις του τον τοίχον αντιστηρίξεως και επιχωμάτων προς εξασφάλισιν του απομένοντος πλάτους της παραρρηματίου οδού πλάτους 14 μέτρων και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω συν τη περαιτέρω ενεργεία, την δημοσίευσιν». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Ι. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Επισήμανση: Πιο πάνω, κεφ. «Για το Καλαμάκι» σ. . . ., από το [β. 11.5.1953- 12.1.1955], καταγράφεται η Απόφαση Κ.Σ. με αρ. 212/16.11.1953, στην οποία αναφέρεται ότι με το από 1.7.1941 Δ/γμα, τροποποιήθηκε το εγκεκριμένο σχέδιο Ο.Τ. περί την οδό Μεταμορφώσεως, στην οποία, ο Κ. Λογοθετόπουλος, Αντιπρόεδρος, κι από το 1942-1943 Πρωθυπουργός, της Κατοχικής Κυβέρνησης, είχε κτήματα στα οποία είχε ανοικοδομήσει κατοικίες τις οποίες νοίκιαζε σε παραθεριστές. Θεωρείται βεβαιότατο ότι οι Γκρώμαν και Λογοθετόπουλος, ως φιλοναζιστές και οι δύο (και ανήκοντες, κατά Σμαράγδη, στους «νόμπιλι» και όχι στο «πόπολο») ήταν γνωστοί τουλάχιστον, και αλληλοεξυπηρετούνταν. Όσον αφορά τους διορισμένους από τους Γερμανούς, Ι. Γερουλάνο και τα μέλη της Δ.Ε., έκαναν τη δουλειά για την οποία επιλέχτηκαν ως έμπιστοι και υποτακτικοί, και διορίστηκαν. Δεν είναι αναγκαίο κανένα άλλο σχόλιο, βλ. και άλλες αναφορές στο παρόν.

Άρα συμπεραίνεται ότι η παραπομπή στο ίδιο Δ/γμα, για τα Ο.Τ. 1 έως 6 στην περιοχή Γκρώμαν, εάν δεν είναι ατυχής και εσφαλμένη, δημιουργεί αμφιβολίες περί του εάν το Δ/γμα, περιλαμβάνει και τις δύο περιοχές.

Σχόλια: 1) «κατασκευής . . . επί της παρειάς του οχετού τοίχου αντιστηρίξεως εξασφαλίζεται το αιτούμενον πλάτος της παραρρηματίου οδού πλάτους 14 μέτρων». Ονοματίζεται από το Κ.Σ. «οχετός» το Ρέμα Πικροδάφνης; Παράδοξο, αφού με την Απ. 99/8.5.47, βλ.σ.202, το Κ.Σ. ονόμαζε «ρεύμα

Πικροδάφνης». [[Σήμερα «οχετός» ονομάζεται, υπόγειος αγωγός για τα απόβλητα των οικιών], 2) «εγκρίνει την τροποποίηση του σχεδίου ρυμοτομίας του εγκριθέντος δια του από 1.7.1941 Δ/τος δια της δημιουργίας 12 Ο.Τ. επί των υπ' αρ. 1, 2, 3, 4, 5 και 6 τοιούτων και της μεταθέσεως της οικοδομικής γραμμής του υπ' αρ. 6 Ο.Τ. ως εν τω υποβληθέντι σχεδιαγράμματι εμφανίηται». Για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών μου στο Δήμο, είχα μελετήσει (όπως κι άλλοι) εκατοντάδες φορές το χάρτη του Δήμου. Είχα παρατηρήσει ότι τα Ο.Τ. που είναι όμορα ή γειτονικά με το Ρέμα Πικροδάφνης, είχαν αριθμούς από 1-10, χωρίς να τα συσχετίσω ή συνδέσω ή να ανατρέξω στο Δ/γμα με το οποίο εντάχτηκαν στο σχέδιο ή να τα συγκρίνω με τα Δ/τα ένταξης άλλων περιοχών. Σήμερα, με το κείμενο της πιο πάνω απόφασης Κ.Σ., το Δ/γμα ένταξης φέρεται να είναι της 1.7.1941. 3) Είναι γνωστό ότι με το Δ/γμα της 18.4.1927 ΦΕΚ 65 Α/18.4.1927 είχε ενταχθεί στο σχέδιο πόλης περιοχή του κεντρικού Καλαμακίου, με το Δ/γμα της 21.4.1928 ΦΕΚ 104 Α/21.6.28 είχε ενταχθεί στο σχέδιο πόλης η περιοχή «Χημικών» (κεντρικού Καλαμακίου), με το Δ/γμα 7.7.1933 ΦΕΚ 188 Α' είχε ενταχθεί στο σχέδιο μέρος Ο.Τ. της παραλιακής λεωφόρου, ΕΝΩ με το Δ/γμα 24.10.1925 ΦΕΚ 331 Α', είχε εγκριθεί και ενταχθεί στο σχέδιο ο συνοικισμός (παλαιός) Αλιμος, με το Δ/γμα 11.5.1926 ΦΕΚ 152 Α/13.5.1926 είχε εγκριθεί κι ενταχθεί στο σχέδιο ο εξοχικός συνοικισμός Τράχωνες. Σήμερα με τη μελέτη της απόφασης, μου γεννιέται η απορία, γιατί τα Ο.Τ. των περιοχών Αλιμος- Χημικών, δεν έχουν τους πρώτους αριθμούς Ο.Τ. π.χ. 1, 2, 3 κλπ., και αυτούς τους αριθμούς έχουν τα Ο.Τ. που εντάχθηκαν στο σχέδιο το 1941;. Μόνο, ίσως, η Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου, μπορεί να δώσει απάντηση [[βλ. σ.290 παρόντος, «Αρ.Πρακτ.23/4.6.1960 Αποφ.129» «όροι δομήσεως Αλίμου» όπου αναφέρονται Ο.Τ. 1,2,3... κλπ]], 4) Την 1.7.41 ο Γ.Γκρώμαν ήταν ευνοούμενος και πειθήνιος συνεργάτης των Γερμανών Κατακτητών. Ενδεχομένως να ζήτησε και έτσι να έγινε ένταξη του Κτήματός του ή μέρους αυτού, επί Γερμανικής Κατοχής, που είχε τα «μέσα» (αν και αυτό ήταν κατά μεγάλο τμήμα λαχανόκηπος κλπ), με σκοπό την αξιοποίησή του με τη δημιουργία ο ι κ ο π έ δ ω ν, και την αύξηση της αξίας του . Τα Ο.Τ. 1 έως 6, και άλλα, περιήλθαν στο Δημόσιο, μετά την καταδίκη του σαν δωσίλογου, το 1945, ως εντός σχεδίου, και από το Δημόσιο πουλήθηκαν, με αυτή τη νομική/πολεοδομική κατάσταση, στο Β' Οικ. Συνεταιρισμό με το με αρ. 40127/1954

συμβόλαιο, μετά την τελεσιδικία της διεκδίκησης από τη χήρα και το γιό του Ροδόλφο, του ποσοστού που τους ανήκε (βλ. 40127/54). Στις 906/1968 και 498/77 γνωμοδοτήσεις του Ν.Σ.Κ. (βλ. Α.Θ. Το Χρέος προς Αλιμιώτες, έκδ.Β', σ.1040) ρητά αναγράφεται για την περιοχή: «. .. ρυμοτομημένη δύναμι των από 1.7.1941, 22.5.1941, 27.1.1948 και 10.8.48 Δ/των, ρυμοτομηθείσα και αύθις, κατά τροποποίησιν, δια του από 17/22.2.56 Β. Δ/τος και του από 11.5.1960 τοιούτου...». Το ερώτημα παραμένει, αφού άλλες περιοχές είχαν ενταχθεί στο σχέδιο δεκαετίες πριν, γιατί τα Ο.Τ. έχουν αριθμούς 1, 2, 3 κλπ., ενώ εντάχθηκαν μεταγενέστερα ήτοι το 1941;

Σημείωση: ίδιο βιβλίο, σ. 236, «Πρακτικόν 22/5.12.1955», «Αρ. Αποφάσεως 182», «Περί τροποποίησης του σχεδίου ρυμοτομίας». [σημ.: Τροποποιείται το σχέδιο στα ίδια Ο.Τ. Στο περιθώριο δεν γράφεται εάν εγκρίθηκε].

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 73, «Αρ. Πρακτικού 17, Αποφάσεως 135/28.6. 1956», «Περί της προταθείσης τροποποίησης του σχεδίου». «Επί του πρώτου θέματος . . . ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι το Υπουργείον Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων δια της ... διαταγής διεβίβασε σχέδιον τροποποίησης του εγκεκριμένου σχεδίου της Κοινότητος εις την περιοχίν του π ε ρ ι ε λ θ ό ν τ ο ς εις το Δημόσιον Κ τ ή μ α τ ο ς Γ ρ ώ μ α ν, δι' ής επανέρχεται το σχέδιον ως τούτο είχε π ρ ο τ η ς τροποποίησεώς του δια του από 17.2.1956 Διατάγματος και τούτο ίνα το υπ' αρ. 6 Ο.Τ. μετατραπή εις κ ο ι ν ό χ ρ η σ τ ο ν χ ώ ρ ο ν. Εν συνεχεία αναφέρεται εις το ι σ τ ο ρ ι κ ό ν του Κτήματος καθ' ό, η Κοινότης ητήσατο από του έτους 1947 δια της υπ' αρ. 1676 αναφοράς προς το Υπουργείον Οικονομικών την α γ ο ρ ά ν τούτου προς δ η μ ι ο υ ρ γ ί α ν ά λ σ ο υ ς και Φιλανθρωπικού Ιδρύματος, ήτις όμως έμεινεν αναπάντητος, παρά τας κατ' επανάληψιν οχλήσεις του τότε Προέδρου. Ή δ η τ ο μ ε γ α λ ύ τ ε ρ ο ν τμήμα του κτήματος τούτου ε π ω λ ή θ η εις τον Β' Οικοδομικόν Συνεταιρισμόν Υπαλλήλων Υπουργείου Οικονομικών, όστις μετά την τροποποίησιν του σχεδίου δια του από 17.2.1956 Διατάγματος, προέβη εις την διανομήν των οικοπέδων, το δε υπόλοιπον εις αναπήρους τυφλούς στρατιωτικούς, α π ο μ ε ί ν α ν τ ο ς του κυρίως κτιρίου του κτήματος μετά μικράς περιοχής, κ α τ α δ ι κ α σ θ έ ν τ ο ς ούτω ό λ ο υ του πρασίνου, του οποίου

η καταστροφή ήρξατο δια της διανοίξεως των οδών. Ἡ δὲ δια της προτεινομένης τροποποιήσεως περιεσώζεταί το κυρίως πράσινον ὅπερ δεινῶς εδοκιμάσθη κατά την περίοδον της υπό του Δημοσίου μισθώσεως εἰς τον καλλιεργητὴν Αντώνιον Ἑλληνικόν... Το Κ.Σ. ...επειδὴ ἡ Κοινότης ἀδυνατεῖ νὰ καταβάλλῃ οἰονδήποτε ποσὸν δι' ἀποζημίωσιν του δια της τροποποιήσεως ἀπαλλοτριωμένου χώρου, ἐπειδὴ το χρησιμοποιούμενον σημερινὸν κτίριον ὡς Οἶκος Ἀναπήρων Τυφλῶν δέον νὰ πλαισιωθῇ δι' ἰκανῆς περιοχῆς πρασίνου. Ἀποφάσιν εἶναι ὅτι ἐγκρίνει δια ψήφων ἐπτά την προτεινομένην τροποποίησιν καὶ τὴν κατάργησιν των υπ' ἀρ. 6, 6 Α, 6 Β, 4 Α, 4 καὶ τμήματος του υπ' ἀρ. 2 Οικοδομικῶν Τετραγώνων, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ προσαρτηθῶν ταῦτα καὶ νὰ ἀποτελέσουν περιοχὴν του Οἴκου Ἀναπήρων Τυφλῶν εἰς ὃν φυσικῶς ἀνήκει, ὁ ἰδιοκτῆτης του οἰοῦν νὰ υποχρεωθῇ εἰς τὴν ἀποζημίωσίν του, της Κοινότητος ἀναλαμβάνουσης τὴν δένδροφύτευσιν της περιοχῆς ταύτης ἀνευ ἄλλης τινός οικονομικῆς υποχρεώσεως, της μεῖοψηφίας ἐκ των κ.κ. Προέδρου καὶ Σπυρ. Γιούλη, προτεινόντων ὅπως περιληφθῶν εἰς τὴν τροποποίησιν καὶ τὰ λοιπὰ Ο.Τ. τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ κτήμα Γρώμαν». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινῆς, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Σχόλιο: 1) Τα αναφερόμενα Ο.Τ., βρίσκονται δίπλα ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸ Νεκροταφεῖο, πρὸς τὸ Παλ. Φάληρο, καὶ παράλληλα στο ρέμα Πικροδάφνης, 2) «ἐπὶ τῷ τέλει νὰ προσαρτηθῶν ταῦτα καὶ νὰ ἀποτελέσουν περιοχὴν του Οἴκου Ἀναπήρων Τυφλῶν εἰς ὃν φυσικῶς ἀνήκει, ὁ ἰδιοκτῆτης του οἰοῦν νὰ υποχρεωθῇ εἰς τὴν ἀποζημίωσίν του». Δηλαδή νὰ προβεῖ σε ἀποζημίωση του Δημοσίου, ὁ Οἶκος Τυφλῶν. Το Κ.Σ. γνώριζε ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον. Ἡ Κοινότητα ἀναλάμβανε μόνον τὴ δένδροφύτευση. ΟΜΩΣ ἔτσι, χανόταν ὁ χώρος.

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 116, «Ἀρ. Πρακτικοῦ 27/5.11.1956» (χωρὶς ἀριθμὸ ἀπόφασης), «Περὶ του Κτήματος Γρώμαν». «Ἐπὶ του 1^{ου} θέματος. . . . ὁ κ. Πρόεδρος θέτει υπ' ὄψιν του Κ. Σ. τον σχηματισθέντα φάκελλον ὡς καὶ τὴν υπ' ἀρ. Δ 8238 (=χωρὶς νὰ γράφεται ἡμερομηνία ἢ χρονολογία) διαταγὴν του Υπουργοῦ Οικονομικῶν δι' ἧς προτείνεται ἡ ἀγορὰ του Κτήματος Γρώμαν υπολογιζομένης της ἀξίας αὐτοῦ εἰς δέκα ἑκατομμύρια (10.000.000)

δραχμάς. Εν συνεχεία αναφέρει ενεργείας του παρά τω Υπουργείω Δημοσίων Έργων δια την υπέρ του Δημοσίου απαλλοτρίωσιν του ως άνω κτήματος. Μετά την ανταλλαγή γνώμων και την εν πλάτει ανάπτυξιν του θέματος, εγκρίνεται όπως σύσσωμον το Κ.Σ. επισκεφθή τους κ.κ. Υπουργούς Δημοσίων Έργων και Οικονομικών και επιτύχη την ακύρωσιν της γενομένης πωλήσεως, επί τω τέλει δημιουργίας πάρκων και λοιπών κοινωφελών έργων». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης, Γ. Κινινής].

Σχόλια: Αποσιωπούνται και κρύβονται γνωστά στο Κ.Σ. πράγματα: 1) Στην αρχή γράφεται για τη διαταγή του Υπουργείου Οικονομικών «δι' ής προτείνεται η αγορά του Κτήματος Γρώμαν» από την Κοινότητα (προφανώς, κατ' ακρίβεια, ΤΜΗΜΑΤΟΣ του κτήματος, αφού στο Β' Οικ.Συν. είχαν πουληθεί 62 στρ. από το 1954). 2) «υπολογιζομένης της αξίας αυτού εις δέκα εκατομμύρια δρχ. 10.000.000». Από ποιόν «υπολογίζεται» η αξία, από το Υπουργείο, την Κοινότητα; Δεν διευκρινίζεται. Με βάση τις πιο κάτω επιστολές στο ΕΘΝΟΣ, από το Υπουργείο. 3) «αναφέρει ενεργείας του παρά τω Υπουργείω Δημοσίων Έργων δια την υπέρ του Δημοσίου απαλλοτρίωσιν του ως άνω κτήματος». ΟΜΩΣ το Κτήμα είχε δημευτεί και ήδη ανήκε κατά κυριότητα στο Δημόσιο (εξαιρουμένων των ποσοστών του γιού Ροδόλφου). Για ποιά «απαλλοτρίωση ενεργούσε; Αφού η Κοινότητα δεν αποδεχόταν να καταβάλη την αποζημίωση. 4) εγκρίνεται όπως σύσσωμον το Κ.Σ. επισκεφθή τους κ.κ. Υπουργούς Δημοσίων Έργων και Οικονομικών και επιτύχη την ακύρωσιν της γενομένης πωλήσεως». Το Υπουργείο προτείνει την «αγορά» (από τις πράξεις/πωλήσεις προκύπτει ότι αυτή ήταν η Απόφαση για την αξιοποίηση των περιουσιών που δημεύτηκαν), και ταυτόχρονα έχει ΗΔΗ «πωλήσει» τμήματα του Κτήματος. Το Κ.Σ. με σύσσωμη επίσκεψη, προσπαθούν, να ακυρώσουν τη συντελεσμένη «πώληση». Εάν εννοούν την πώληση προς τον Οικοδ. Συνετ. Υπαλλήλων με το με αρ. 40127/54 συμβόλαιο, είναι αδύνατο να πιστεύουν ότι μπορούν να την επιτύχουν. Εάν εννοούν το «απομένον Κτήμα», γιατί ΔΕΝ απαντούν ευθέως, θετικά ή αρνητικά, για την αγορά του, και επιδιώκουν την «ακύρωση της γενομένης πωλήσεως», δηλαδή το αδύνατο; Εκτιμώ και είναι πασίδηλο πως αποσιωπούνται «πραγματικές καταστάσεις» και ότι οι προγραμματιζόμενες μελλοντικές «ενέργειες» δεν έχουν άλλο σκοπό παρά να

«αποδείξουν», μια ανύπαρκτη και ανωφελή «αγωνιστικότητα» προς υπεράσπιση, τάχα, των συμφερόντων των δημοτών (βλ. και επόμενη απόφαση).

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 140, «Αρ. Πρακτικού 30, Αποφάσεως 237/13.12.1956», «Περί του Κ τ ή μ α τ ο ς Γ ρ ώ μ α ν». «Επί του μόνου θέματος. . . . ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ενεργείας παρά τω κ. Υπουργώ των Οικονομικών και εν συνεχεία αναγιγνώσκει δημοσίευμα της «Εφημερίδος των προαστείων», εν ώ αναπτύσσεται εν πλάτει το όλον ιστορικόν του θέματος, μεθ' ό προτείνει όπως εν συνεχεία της από του έτους 1947 αναφοράς προταθή η π α ρ α χ ώ ρ η σ ι ς του κτήματος εις την Κοινότητα αντί του ποσού των δραχ. 200.000, καταβλητέον εις ετησίαις δόσεις. Ο κ. Αντιπρόεδρος αναγιγνώσκει την υπ' αρ. Δ 8238 διαταγήν του Υπουργείου Οικονομικών, εξ ού (ορθό: ής) καταφαίνεται ότι το κτήμα τούτο έχει οριστικώς παραχωρηθή εις τον Β' Οικοδομικόν Συνεταιρισμόν και συνεπώς η τυχόν α π α λ λ ο τ ρ ί ω σ ι ς θα είναι εις β ά ρ ο ς της Κοινότητος και υ π έ ρ του Οικοδομικού Συνεταιρισμού. Το Κ.Σ. λαβόν υπ' όψιν 1) την δημοσιευθείσαν ανακοίνωσιν εις την Εφημερίδα Προαστείων της 2ας Δεκεμβρίου ε.έ., του Υπουργ. Οικονομικών σχετικώς με το ι σ τ ο ρ ι κ ό ν του κτήματος Γ ρ ώ μ α ν εν ή καταφαίνεται ότι το κτήμα τούτο περιήλθεν εις το Δημόσιον από του έτους 1945, 2) την από 7^{ης} Νοεμβρίου 1947 υπ' αρ. 1676 α ν α φ ο ρ ά ν της Κοινότητος προς το Υπουργείον των Οικονομικών, δι' ής ητήσατο την π α ρ α χ ώ ρ η σ ι ν του ό λ ο υ κτήματος, επί σκοπώ δημιουργίας ά λ σ ο υ ς κλπ., υπό τας τότε κρατούσας συνθήκας, 3) Την υπ' αρ. 8238 διαταγήν του Υπουργείου των Οικονομικών, δι' ής εντέλλεται όπως αποφανθή δια την α γ ο ρ ά ν του α π ο μ ε ί ν α ν τ ο ς τ μ ή μ α τ ο ς του κτήματος, ού η αξία θα υπερβαίνη τα 10.000.000. Ακούσαν την γνώμην ενός εκάστου των μελών και σκεφθέν: 1) Επειδή εκ των ως άνω στοιχείων προκύπτει κατά τρόπον αναμφισβήτητον (ότι) η Κοινότης από του έτους 1947 είχε λάβει θέσιν επί της εξαγοράς του κτήματος Γ ρ ώ μ α ν, όπερ κατά την ανωτέρω ανακοίνωσιν του Υπουργείου Οικονομικών είχε περιέλθει εις το Δημόσιον από του έτους 1945, το Δημόσιον όμως ουδεμίαν συνέχειαν έδωσε παρά τας επανειλημμένας οχλήσεις και επισκέψεις των κατά καιρούς Διοικησάντων την Κοινότητα, εις χρόνον μάλιστα πρόσφορον οικονομικώς δι' αυτήν (δεδομένου ότι η αξία του τότε δεν θα υπερέβαινε τας 10 δραχ. κατά πήχυν).

2) Επειδή η προτεινομένη λύσις σήμερον υπό του Υπουργείου Οικονομικών δια της εν τω ιστορικό της παρούσης αναφερομένης διαταγής, της αποζημιώσεως τουτέστι του ό λ ο υ κήματος, υπολογιζομένης εις δραχ. 10.000.000, είναι α π α ρ ά δ ε κ τ ο ς, το μεν διότι το Δημόσιον θα έδει κατά τον χρόνον της εκ μέρους της Κοινότητος αιτήσεως (1947) να είχε εγκρίνη την παραχώρησιν, ότε και δυνατότης υπήρχε και το πλείστον του τιμήματος θα είχε καταβληθή, το δ ε διότι λαμβανομένων υπ' όψιν των σημερινών οικονομικών συνθηκών των Κοινοτήτων, ών είναι εν γνώσει και το Δημόσιον και της μεταβιβάσεως της εκτάσεως προς τρίτους εκ μέρους τούτου, είναι π ρ α κ τ ι κ ώ ς α δ ύ ν α τ ο ς η εξαγορά.. 3) Επειδή άλλως το περί ού κήμα απαλλοτριούμενον θέλει εξυπηρετήση ου μόνον άπαντας τους κατοίκους της περιφερείας τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, αλλά και εν γένει τον Τουρισμόν της Ε λ λ ά δ ο ς και κατ' ακολουθίαν πρόκειται περί έργου κοινής και γενικής ω φ ε λ ε ί α ς ώστε η απαλλοτρίωσις να ενδείκνυται να γίνη υπέρ της ολότητος και εις βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, και, 4) Επειδή η Κοινότης εν όψει των οικονομικών αυτής δυνατοτήτων και εν τη επιθυμία της να συμβάλη και αύτη υπέρ του γενικού τούτου έργου. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ομοφώνως 1) Όπως η απαλλοτρίωσις συντελεσθή υπέρ της ολότητος και εις βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, ως τούτο έχει διατυπωθή υπό του υπό δημοσίευσιν Β. Διατάγματος κατά πρότασιν του Εξοχωτάτου κ. Υπουργού των Δημοσίων Έργων, 2) Όπως η Κοινότης αναλάβη αφ' ενός την συντήρησιν και ανάπτυξιν του πρασίνου ιδίαις αυτής δαπάναις, και αφ' ετέρου όπως συμβάλη και αύτη μέχρι του ποσού των δραχ. 200.000 καταβλητέου εις 4 ετησίαις δόσεις. Εφ' ώ συνετάγη η παρούσα και υπογράφεται ως έπεται.....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Σ. Γιούλης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης, Γ. Κινινής].

Σχόλια: Με το Πρακτικό 27/5.11.1956 συσκοτίζονταν τα πράγματα. Με τη σχολιαζόμενη 237/13.12.1956 (σαράντα ημέρες μετά) αποκαλύπτεται η πραγματικότητα, οι ελλείπουσες δυνατότητες και οι αίολες διακηρύξεις.

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.292, «Αρ. Πρακτικού 1/4.1.1960, Αρ. Αποφάσεως 8», «Περί τροποποιήσεως σ χ ε δ ί ο υ εις Ο.Τ. 6 περιοχής τέως κήματος Γρώμαν». «Επί του ογδόου θέματος . . .ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ.

το ... έγγραφον του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων ως και το συνημμένον αυτώ τοποδιάγραμμα, αφορώντα εις τ ρ ο π ο π ο ί η σ ι ν του σχεδίου εν τω Ο.Τ. 6 της περιοχής τέως κτήματος Γρώμαν, και εκτίθησιν ότι ως γνωστόν, προ ικανών ετών είχε ανακύψει δι' ολόκληρον την περιοχὴν του κτήματος Γρώμαν θέμα α π α λ λ ο τ ρ ι ώ σ ε ω ς προς δημιουργίαν π ρ α - σ ί ν ο υ, επειδή υφίστατο εν τω χώρῳ τούτῳ σ η μ α ν τ ι κ ὸ ς α ρ ι θ μ ὸ ς π ε ὑ κ ω ν, θα καθίστατο δε ούτω δυνατὴ ἡ δημιουργία ενός αξιολόγου πνεύ- μονος δια την περιοχὴν Καλαμακίου. Α τ υ χ ὼ ς ἡ προειρημένη περιοχὴ, παρά τας περὶ του αντιθέτου ενεργείας της Κοινότητος, ο ι κ ο π ε δ ο π ο ί ῆ - θ η, προ διετίας και πλέον, και ἤρχισεν οικοδομουμένη υπό των ιδιοκτητῶν μελών του Β' Οικοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ υπαλλήλων του Υπουργείου Οικο- νομικῶν. Της διαληφθείσης οικοπεδοποιήσεως εἶχον ε ξ α ἰ ρ ε θ ἦ τ α Ο.Τ. Ε και ΣΤ, ἀτίνα τελικῶς προεβλέποντο δια του σχετικοῦ Β.Δ/τος, ως χώρος προς δημιουργίαν π ρ α σ ί ν ο υ. Ἡδη εκ του ανωτέρω εγγράφου του Υφυ- πουργείου Οικισμοῦ, καταφαίνεται ὅτι και το Ο.Τ. Ε', ὅπερ φέρει τα περισσό- τερα πεύκα, παρεδόθη εις την οικοπεδοποίησιν, παραμένει δε ως κοινόχρη- στος χώρος μ ὄ ν ο ν το ΣΤ' Ο.Τ., του οποίου το μέγιστον μέρος, αποτελεί- ται ἀπὸ ἑκτασιν στερουμένην παντελῶς δένδρων, ἕτερον δε μέρος αὐτοῦ καταλαμβάνεται παρά της τέως β ί λ λ α ς Γ ρ ὼ μ α ν, εν ἡ σήμερον ἔχει εγκατασταθῆ του ΛΕ' Αστυνομικόν Τμήμα./ Εκ πάντων τούτων συνάγεται ὅτι ο προμνησθεῖς χώρος ἔ π α υ σ ε ν ἤδη να ἔχη σ η μ α σ ί α ν τινά ως τμήμα πρασίνου δια την Κοινότητα . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν ὅτι ἴσσονα πλέον σημα- σίαν ἐνέχει δια την Κοινότητα ο χώρος πρασίνου (εις) το Ο.Τ. ΣΤ' της περιο- χῆς του τέως κτήματος Γρώμαν, λαβόν δ' υπ' ὄψιν ὅτι ἀφ' ενός μεν δημιουρ- γεῖται δια της προτεινομένης τροποποιήσεως θέμα α π ο ζ η μ ι ὼ σ ε ω ς ἑνδεκα οικοπεδούχων, ἀφ' ἐτέρου δε ὅτι ἡ Κοινότης, το γε νυν ἔχον, στερεΐται της οικονομικῆς δυνατότητος καταβολῆς αποζημιώσεως. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Ο υ δ ε μ ί α ν ἔχει ἀντίρρησιν, ὥστε να συντελεσθῆ ἡ παρά του προμνημο- νευθέντος Υπουργείου προτεινομένη τροποποίησις δια μ ε τ α τ ρ ο π ῆ ς του Ο.Τ. ΣΤ' εις χώρον πρασίνου, π λ η ν ο υ δ ε μ ί α ν ἀναλαμβάνει υποχρέ- ωσιν δια λογαριασμόν της Κοινότητος Καλαμακίου προς καταβολὴν αποζη- μιώσεως εις τους δικαιουμένους τοιαύτης οικοπεδούχους του Β' Οικοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικῶν ἢ οἰουσδήποτε ἐτέ- ρους τοιοῦτους, ἀνατίθησι δε τῷ Προέδρῳ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν . . .».

[Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.44, «Συνεδρίασις 3.11.1964», «Αρ. αποφάσεως 134», χωρίς τίτλο θέματος. «Επί του 6^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψιν του Κ.Σ. αίτησιν του Β' Οικοδομικού Συνεταιρισμού Υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικών, αφορώσαν εις τον εν τη περιοχή του τέως Κτήματος Γρώμαν, κοινόχρηστον χώρον, ιδιοκτησίας του Συνεταιρισμού τούτου, περί ου υ φ ί σ τ α τ α ι εκκρεμής α γ ω γ ή της Κοινότητος προς τον Πρόεδρον Πρωτοδικών Αθηνών, περί καθορισμού τ ι μ ή ς μ ο ν ά δ ο ς αποζημιώσεως εις περίπτωσιν α π α λ λ ο τ ρ ι ώ σ ε ω ς . . . Δίδεται ο λόγος εις τον Νομικόν Σύμβουλον της Κοινότητος κ. Γ. Τσαρούχαν, όστις και αναπτύσσει το θέμα διεξοδικώς εξ επόψεως νομικής./ Μετά διεξοδικήν συζήτησιν .. αποφασίζεται η έ ρ ε υ ν α περί υπάρξεως εγγράφου π α ρ α ι τ ή σ ε ω ς ή μη, του Β' Οικ. Συνεταιρισμού, εν τω φ α κ έ λ ω του Υπουργείου Οικισμού μέχρι του τέλους του μηνός Νοεμβρίου ε. έτους, α ν α β α λ λ ο μ έ ν η ς της αιτήσεως (ορθό: συζητήσεως) της αιτήσεως (ελλείπει: της) Κοινότητος, περί καθορισμού τιμής μονάδος, όποτε βάσει των δεδομένων της ερεύνης και εν περιπτώσει της υπάρξεως παραιτήσεως, θα αποφασίση το Κ.Σ. αν θα αποζημιώσει τον Β' Οικοδομικόν Συνεταιρισμόν ή όχι, εις το Κ.Σ. του μηνός Δεκεμβρίου». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Ι. Καραμαλάκης, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Σ. Τσιλιμπάρης, Ε. Τσαμπάρλης, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 13.12.1967], σ.36 «Πρακτικόν – Συνεδρίασις 5.12.1964», με τίτλο θέματος «Λήψις αποφάσεως επί υφισταμένης διαφοράς μεταξύ Κοινότητος και Β' Οικοδομικού Συνεταιρισμού υπαλλήλων Υπ. Οικονομικών», χωρίς αριθμό απόφασης. «Καταρτίζεται ομοφώνως διμελής Επιτροπή εκ των κ. Αγγ. Παπακώστα, δικηγόρου . . . και Παν. Καλλιγέρη, κ.σ., ήτις θα μελετήση το ζήτημα και θα εισηγηθή δί' εκθέσεώς της εις την προσεχή συνεδρίασιν του Κ.Σ., εάν και κατά πόσον η Κοινότης ε ί ν α ι ή ο ύ υ π ό χ ρ ε ω ς εις την κ α τ α β ο λ ή ν α π ο ζ η μ ι ώ σ ε ω ς δια τους κοινοχρήστους χώρους της

περιοχής τέως κτήματος Γρώμαν, και ειδικώτερον δια το επίμαχον τμήμα». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, Α. Παπακώστας, Ε.Ξυδιάς, Π. Καλλιγέρης, Κ. Πυλαρινός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Καρανικόλα, Χρ. Μασούρος, Κ. Τσόχας, Β. Κατσής, Ι. Καραμαλάκης, Κ. Τσορός].

[β. 16.8.1964- 13.12.1967], σ.183 «Πρακτικόν – Συνεδρίασις 4.3.1967», με αριθμό 84 στο περιθώριο (που δηλώνει απόφαση που δεν καταγράφεται στο παρόν πόνημα, διότι δεν υπάρχει το βιβλίο) και θέμα «Επανασυζήτησις αιτήσεως του Οικοδομικού Συνεταιρισμού υπαλλήλων Υπ. Οικονομικών, κατόπιν του υπ' αρ. 6582/548/25.2.67 εγγράφου του Γραφείου Πολεοδομίας Αθηνών». [Κ.Σ. Αγγ. Παπακώστας, αντιπρόεδρος, Β. Κατσής, Κ. Πυλαρινός, Ε. Τσαμπαρλής, Π. Τζιβανίδης, Ε. Καρανικόλα, Κ. Τσόχας, Ε. Σκορδίλης, Κ. Μαλτέζος, Π. Καλλιγέρης].

Η απόφαση 84/4.3.1967 (αφορά τμήμα του Κτήματος) έχει καταγραφεί (χωρίς να έχει αντιγραφεί) και αρχειοθετηθεί στον οικείο φάκελο, στο β. Α.Θ. «ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες», έκδ. Β', 2022, τ. Β', σελ. 1040 επ., όπου υπάρχει ακριβές αντίγραφο αυτής, και έχει ως ακολούθως:

«Αρ. απόφασης 84/4.3.1967», με θέμα: «Επανασυζήτησις αιτήσεως του Οικ. Συν/σμού υπαλλήλων Υπουργείου Οικονομικών, κατόπιν του υπ' αρ. 5582/548/25.2.1967 εγγράφου του Γραφείου Πολεοδομίας Αθηνών». [Αφορά την «κοινόχρηστη έκταση» 4.000 τ.μ. στην οδό Ελευθερίας/ Ρέμα Πικροδάφνης, δίπλα από το αντλιοστάσιο της ΕΥΔΑΠ, και Ο Χ Ι όλη την περιοχή.

«...Επί του 40^{ου} θέματος . . ., ούτινος η συζήτησις είχε αναβληθή κατά την συνεδρίασιν του Κ.Σ. της 4.2.67, κατόπιν προτάσεως του Νομικού Συμβούλου της Κοινότητος, όπως προς πλήρη διασφάλισιν της Κοινότητος αποσταλή εις το Πολεοδομικόν Γραφείον Αθηνών έγγραφον δι' ού να ερωτάται εάν επί του εν θέματι κοινοχρήστου χώρου έχουσιν εφαρμογήν αι διατάξεις του ν. 5269/1931 και επομένως εάν η Κοινότης είναι υπόχρεως εις καταβολήν αποζημιώσεως./ Εν συνεχεία ο Πρόεδρος πληροφορεί το Κ.Σ., ότι προς τον σκοπόν τούτον απέστειλε έγγραφον, εις απάντησιν του οποίου ελήφθη το υπ' αρ. 5582/548/25.2.1967 όμοιον του Γραφείου Πολεοδομίας Αθηνών, όπερ αναγιγνώσκει εις επήκοον των μελών του Κ.Σ. και δι' ού καθίσταται γνωστόν, ότι όντως ο περι ού πρόκειται χώρος, ήτοι ο μεταξύ των Ο.Τ. 1, 3, 146, 133 της περιοχής τέως Κτήματος Γρώμαν, ε ί ν α ι κ ο ι ν ό χ ρ η σ τ ο ς χαρα-

κτηριζόμενος ως τοιούτος δια των από 27.1.1948, 17.2.1946, 12.5.1958 και 11.5.1960 σχετικών Β.Δ., και ότι κατά συνέπειαν υφίσταται η υποχρέωσις προς αποζημίωσιν, καθ' ἃ διαλαμβάνεται εις την υπ' αρ. 148/63 πράξιν αναλογισμού του εν λόγω Γραφείου, συνταχθείσα κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του ν. 5269/1931 και επικυρωθείσα δια της υπ' αρ. Ε.39413/1963 αποφάσεως της Υπηρεσίας Οικισμού του Υπουργείου Δημοσίων Ἔργων./ Ακολούθως ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι, εις εκτέλεσιν της υπ' αρ. 134/1964 πράξεως του Κ.Σ. ο Νομ. Σύμβουλος της Κοινότητος υπέβαλεν την από 2.9.1964 αίτησιν προς τον Πρόεδρον Πρωτοδικῶν Αθηνῶν, δια τον καθορισμόν προσωρινῆς τιμῆς μονάδος αποζημιώσεως του προδιαληφθέντος χώρου, οφειλομένης συμφῶνως τη προειρημένη πράξει του Πολεοδομικοῦ Γραφείου και κατά τα εν τη υπό του Νομικοῦ Συμβούλου αιτήσῃ προς τον Πρόεδρον Πρωτοδικῶν διαλαμβανόμενα, εις τον Β' Οικοδομικόν Συνεταιρισμόν Υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικῶν./ Ἦδη ἔκτοτε παρήλθεν τριετές περίπου χρονικόν διάστημα καθ' ὃ η Κοινότης ανέβαλλε την συζήτησιν της εκκρεμούσης ως ἄνω αιτήσεως ἐπί τῷ λόγῳ ε λ λ ε ί ψ ε ω ς ο ι κ ο ν ο μ ι κ ῆ ς δ υ ν α τ ό τ η τ ο ς δια την καταβολήν αποζημιώσεως, ἥτις καθ' ἃ υπολογίζεται εκ της πράξεως της Εκτιμητικῆς Επιτροπῆς του Γραφείου Πολεοδομίας του ἔτους 1964 ἀνέρχεται εις το ποσόν των 720.000, τιμῆς ὅλως ἐνδεικτικῆς και ἐπί τη ἐλπίδι ε ξ ε υ ρ ἔ σ ε ω ς του αναγκαιούντος ποσού δια την αποζημίωσιν του Β' Οικοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ./ Τὴν 26.1.1967 ο Β' Οικ. Συνεταιρ. ἐπανήλθε δι' αιτήσεως και διαμαρτυρίας του εξαιτούμενος ὅπως το Κ. Σ. λάβῃ ἀπόφασιν ἐπί του εκκρεμούντος τούτου θέματος, παραιτούμενον εις περίπτωσιν ο ι κ ο ν ο μ ι κ ῆ ς α δ υ ν α μ ί α ς προς ἀποζημίωσιν, εκ του δικογράφου και δικαιώματος της ως ἄνω ἀπὸ 2.9.1964 αιτήσεώς του./ Κατόπιν των ἀνωτέρω ο Πρόεδρος εισηγείται ὅπως το Κ.Σ. χωρήσῃ εις την λήψιν σχετικῆς αποφάσεως μάλιστα δε εν ὄψει του υπ' αρ. 5582/548/25.2.1967 ἐγγράφου του Γραφείου Πολεοδομίας Αθηνῶν, δι' οὗ η Κοινότης ἐξήντησε πάσαν προσπάθειαν και πᾶν εις την διάθεσιν αὐτῆς μέσον προς την κατεύθυνσιν ταύτην./ Το Κ.Σ. ἀκούσαν της εισηγήσεως του Προέδρου ἐπί του ὑπὸ κρίσιν θέματος, ἰδόν την ἀπὸ 26.1.1967 αίτησιν του Β' Οικοδ. Συν. Ακτημόν. Υπαλλήλων Υπουργείου Οικονομικῶν, ἔχον υπ' ὄψει το ἀπὸ 17.2.1956 Β.Δ. (ΦΕΚ 71/22.2.1956 τ.Α'), δι' οὗ ἐτροποποιήθη το ρυμοτομικόν σχέδιον εἰς την περιοχὴν του οικισμού των αἰτούντων, ἐν ἣ και και ο περὶ οὗ πρόκειται κοινόχρηστος χώρος και ἐξ οὗ

διατάγματος δεν προκύπτει παραίτησις του Β' Οικ. Συν/σμού, γενομένου κυρίου του χώρου τούτου, δυνάμει του υπ' αρ. 40127/3.12.1954 πωλητηρίου συμβολαίου του Υπουργείου Οικονομικών και πάντα τα εν τω φακέλλω της υποθέσεως ταύτης σχετικά έγγραφα και αποφάσεις, ως και τας διατάξεις του άρθρου 204 του Ν.Δ. 2888/1954 και σκεφθέν ότι αι οικονομικά δυνατότητες της Κοινότητος, δεν επιτρέπουσιν ουδέ σκέψιν κόν αντιμετώπισεως τοιαύτης δαπάνης αποζημιώσεως και μάλιστα δια κοινόχρηστον χώρον, κείμενον εις την παρυφήν ρ ε ύ μ α τ ο ς και εις το άκρον των ορίων της Κοινότητος και ως εκ τούτου ουδένα πρακτικόν σκοπόν εξυπηρετούντα,/ Α π ο φ α σ ί ζ ε ι .

Εγκρίνει ομοφώνως την παραίτησιν εκ του δικογράφου και δικαιώματος της από 2 Σεπτεμβρίου 1964 αιτήσεως της Κοινότητος Καλαμακίου κατά του Β' Οικ. Συν. Υπαλλήλων Υπουργείου Οικονομικών, απευθυνθείσης ενώπιον του Προέδρου των εν Αθήναις Πρωτοδικών (αρ. πράξεως 2011/ 1964) περί καθορισμού προσωρινής τιμής μονάδος αποζημιώσεως της δια της υπ' αρ. 148/63 πράξεως του Πολεοδομικού Γραφείου Αθηνών καθορισθείσης εκτάσεως ως κοινοχρήστου εκ Μ2 4.000 κειμένης εν θέσει «ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗ» Καλαμακίου και οριζομένης υπό στοιχεία Α-Λ-Γ-Β-Α εν τω από 29.5.1963 σχεδιαγράμματι του Π.Γ.Α., λόγω π λ ή ρ ο υ ς ο ι κ ο ν ο μ ι κ ή ς α δ υ ν α μ ί α ς της Κοινότητος να καταβάλη την καθορισθησομένην αποζημίωσιν και την αποστολήν απαντήσεως εγγράφου προς το Πολεοδομικόν Γραφείον, ότι η Κοινότης δ ε ν προτίθεται να α π ο ζ η μ ι ώ σ η δια τον ως άνω κοινόχρηστον χώρον, ένεκα οικονομικής αδυναμίας αυτής. Εκρίθη, απεφασίσθη, υπογράφεται . ..Ο Προεδρεύων της Κοινότητος Άγγ. Παπακώστας ...».

Σχόλια: 1) στην απόφαση 213/29.9.1948, πιο πάνω, αναφέρεται ότι αναγράφεται σε έγγραφο του Υπ. Οικονομικών, ότι «η δήμευσις αμφισβητείται υπό των κληρονόμων» (σε πληθυντικό αριθμό). Μάλλον κέρδισε τη δίκη αποδεικνύοντας ότι ΔΕΝ είχε σχέση με τον πατέρα του και ότι ο ίδιος πολέμησε τους Γερμανούς, άρα ότι ΔΕΝ ήταν δωσίλογος ήτοι ΔΕΝ συνέργησε με αυτόν, ΜΟΝΟ ο Ροδόλφος Γκρώμαν (βλ. πιο κάτω σχόλια). Για τα άλλα παιδιά του Γ. Γκρώμαν, φαίνεται ότι ΔΕΝ ευδοκίμησε η αγωγή τους, με μη γνωστό σκεπτικό. Πάντως στο πιο κάτω συμβόλαιο αναφέρεται ότι έλαβε τη νόμιμη μοίρα ή 3/28 ΜΟΝΟ ο Ροδ. Γκρώμαν, γι' αυτό και ΜΟΝΟ με αυτόν έκανε τη ΔΙΑΝΟΜΗ ο Οικοδ. Συνετ. Η χήρα Ισμήνη Γκρώμαν-Ζάννου, ΔΕΝ εδικαιούτο τη νόμιμη

μοίρα της από την περιουσία του αποβιώσαντος συζύγου της, κατά το βυζαντινορωμαϊκό δίκαιο, διότι ΔΕΝ ήταν «άπορη και άπροικη» (βλ. και πιο κάτω), 2) στην απόφ. 135/28.6.56, αναφέρεται ότι το Κτήμα «...εδοκιμάσθη κατά την περίοδο της υπό του Δημοσίου μισθώσεως (ορθό: εκμισθώσεως) εις τον κ α λ λ ι ε ρ γ η τ ή ν Αντώνιον Ελληνικόν. Πιο κάτω στην επιστολή στο ΕΘΝΟΣ του Οικοδ. Συν. αναφέρονται ως καλλιεργητές «Αφοί Ελληνικού» (Α.Θ. άρα, ήταν π ρ ά γ μ α τ ι «λαχανόκηπος» όπως υποστηρίζει ο Συνεταιρισμός, και όχι πευκόφυτη περιοχή), 3) Στην απόφ. 237/13.12.1956, γίνεται αναφορά σε ανακοίνωση του Υπ. Οικονομικών για το ιστορικό του Κτήματος και της μεταβίβασής του, στην «Εφημερίδα των Προαστείων» της 2.12.1956. [βλ. γι' αυτή, που ΔΕΝ βρέθηκε, στο τέλος του επόμενου κεφαλαίου, όπου κι άλλες προσπάθειες έρευνας σε Εθνική Βιβλιοθήκη Ελλάδας, ΜΗ αποτελεσματικές].

Από το Αρχείο του δικηγόρου Κώστα Νικ. Παπαδόπουλου

[Το τμήμα του «Κτήματος Γρώμαν» που παραχωρήθηκε στο Β' Οικοδομικό Συνεταιρισμό, είναι η έκταση που σήμερα περιλαμβάνεται μεταξύ: δυτικά Λ. Ποσειδώνος, νότια Αγγλικού Νεκροταφείου, βόρεια ρέματος Πικροδάφνης, και ανατολικά πίσω από το Νεκροταφείο έως τη Λ. Ελευθερίας και πέραν αυτής έως τις οδούς Πραξιτέλους – Εθελοντών = όρια του Δήμου μας, όπως αποτυπώνεται στο Τοπογραφικό Διάγραμμα του μηχανικού Γ. Ραβανόπουλου, του Υπουργείου Οικονομικών, και αποτελεί την πίσω σελίδα του «Αριθ. Πωλητηρίου 40127/1954», σε κλίμακα 1 : 25.000.

[Βλ. α) το συμβ. 40127/1954 και β) το με αρ. πρ. 1201/14.11.1975 έγγραφο της «Πανελληνίου Ενώσεως Τυφλών Αναπήρων Πολέμου» προς τους Νομάρχη Πειραιά, Δήμαρχο Αλίμου, Διευθυντή Γραφείου Πολεοδομίας Πειραιά, και, Οικον.Εφορία Δημοσίων Κτημάτων Αθηνών, για κοινόχρηστο χώρο στις οδούς Ελευθερίας/Αμφιθέας και Πραξιτέλους, στο οποίο περιέχεται ιστορικό τίτλων του όλου Κτήματος, αλλά και του κ.χ., με αξιόπιστο τρόπο αποτυπωμένο, σ' «Το Χρέος», Β', 2022, σ. 1040, 1043, στους οικείους υποφακέλους].

Εισαγωγή: Ο Νικόλαος Παπαδόπουλος (1916 – 1989), ήταν ανώτερος υπάλληλος στην Κεντρική Διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομικών και μέλος

του Συνεταιρισμού που αγόρασε τμήμα του Κτήματος Γκρώμαν (βλ. πιο κάτω). Τον γνώρισα το Σεπτέμβριο 1982, κατά σύσταση του Βασίλη Ξένου- Γαβριέλη, ήμαστε και οι τρεις συνυποψήφιοι για τις δημοτικές εκλογές, και ήταν ένας αξιοπρεπής άνθρωπος, ενεργός και δημοκρατικός πολίτης, με αγάπη και ενδιαφέρον για τους συμπολίτες του, χωρίς καμία ιδιοτέλεια. Η τελευταία πράξη του στη ζωή, να προσπαθήσει να ανανήψει συμπατριώτη του που έπαθε καρδιακή προσβολή, ενώ και οι δύο βρίσκονταν σε στάση αναμονής λεωφορείου, συμπατριώτη που σώθηκε από τον αλτρουϊσμό αυτό, αλλά, δυστυχώς η, από την προσπάθεια αυτή, συγκίνηση και υπέρμετρη κόπωση του ίδιου Ν.Π. με αποτέλεσμα να επέλθει ξαφνικά ο θάνατός του, αποδεικνύει περίτρανα τη μεγαλωσύνη του χαρακτήρα του. Ο γιός του Κώστας Ν. Παπαδόπουλος, εξάιρετος συνάδελφος δικηγόρος, βρήκε και έχει στο φάκελο φύλαξης των τίτλων κτήσης του οικοπέδου της κατοικίας τους, στην περιοχή Γκρώμαν (και μου παραχώρησε προς μελέτη), τα πιο κάτω έγγραφα:

Α.-ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΑΓΟΡΑΣ: «Αριθμός 1100, Παραχωρητήριο οικοπέδου δραχ. 30.000» της 15 Ιουνίου 1956 (πενήντα έξη) του συμβολαιογράφου Αθηνών Μιχαήλ Ε. Βασιλείου, υπογραμμένο μεταξύ τριών προσώπων, με την ιδιότητα των εκπροσώπων του «εν Αθήναις εδρεύοντος Β' Οικοδομικού Συνεταιρισμού Ακτημόνων Υπαλλήλων της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Οικονομικών (Σ.Π.Ε.)», και του Νικολάου Κων. Παπαδόπουλου, στο οποίο το «ιστορικό κτήσης» (εκτυπωμένο σε τυπογραφείο, κατά τη συνήθεια της εποχής, ώστε να υπάρχει και να μην επαναλαμβάνεται η γραφή του στη γραφομηχανή του βασικού κειμένου και των ειδικότερων συμφωνιών, ενώ συμπληρώνονταν τα κενά με τα εξειδικευμένα στοιχεία του αγοραστή/μέλους, η ειδικότερη περιγραφή του οικοπέδου κλπ), έχει ως ακολούθως:

« . . . Οι πρώτοι των συμβαλλομένων Γεώργιος Φινφίνης, Γεώργιος Σωτηρίου και Ιωακείμ Τράντας, υπό τας υπ' άς παρίστανται ιδιότητας εδήλωσαν ότι: 1) εις τον υπ' αυτών εκπροσωπούμενον Οικοδομικόν Συνεταιρισμόν, το Ε λ λ η ν ι κ ό ν Δ η μ ό σ ι ο ν δια της υπ' αρ. Δ.14897/15.11.1954 αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών και του επακολουθήσαντος υπ' αριθμόν 40127/1954 Παραχωρητηρίου, μεταγραφέντος εις τα βιβλία μεταγραφών του Δήμου Αθηναίων εν τόμω 1606 και υπ' αύξ. αριθμόν 244 μετεβίβα-

σεν και παρεχώρησεν κατ' απόλυτον δικαίωμα κυριότητας, νομής και κατοχής δι' απ' ευθείας εκποιήσεως δυνάμει των διατάξεων των Νόμων περί εκποιήσεως Δημοσίων Κτημάτων, τα ανήκοντα αυτώ κατά κυριότητα, νομήν και κατοχήν είκοσι πέντε εικοστά όγδοα (25/28) εξ αδιαιρέτου ενός ακινήτου κτήματος κειμένου εις θέσιν «Π Ι κ ρ ο δ ά φ ν η» της περιφέρειάς της Κοινότητας Καλαμακίου του Παλαιού Φαλήρου και εν τ ό ς του ε γ κ ε κ ρ ι μ έ ν ο υ σχεδίου της Κοινότητας ταύτης, γνωστού του κτήματος τούτου πρότερον υπό το όνομα «Κτήμα Γρώμαν» συνολικής εκτάσεως μέτρων τετραγωνικών εξήκοντα μιάς χιλιάδων οκτακοσίων ογδοήκοντα (61.880) εμφανιζόμενου υπό τα στοιχεία α, β, γ, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι, ΙΙ, ΙΙΙ, ΙV, V, VI, VII, VIII, Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Υ, Φ, Χ, Ψ, Ω, α, εις το από 16 Οκτωβρίου 1947 σχεδιάγραμμα του μηχανικού της Τεχνικής Διευθύνσεως του Υπουργείου Οικονομικών Γ. Ραβανοπούλου, ούτινος αντίγραφον εκπονηθέν εν ελάσσοι κλίμακι παρά του μηχανικού Ι. Καμπουράκη επισυνάπτεται εις το υπ' αρ. 16565/1955 προσύμφωνον συμβόλαιον του συμβολαιογράφου Αθηνών Γ. Σταματάκου και συνορευομένου γύρωθεν με ρεύμα Πικροδάφνης, με ρεύμα Αγίας Βαρβάρας, με π ρ ώ η ν έ κ τ α σ ι ν του ιδίου κτήματος και ήδη π α ρ α χ ω ρ η μ έ ν η ν εις τους Αναπήρους Τυφλούς Πολέμου, με κτήμα Ζάννου, με περιοχήν Αγγλικού Νεκροταφείου, με περιοχήν πρώην οικίας Γ. Γρώμαν και ή δ η Νοσοκομείου Τυφλών Πολέμου και οδόν εγκεκριμένην, των ε τ έ ρ ω ν τριών εικοστών ογδών (3 / 28) του κτήματος τούτου ανηκόντων κατά κυριότητα, νομήν και κατοχήν εις τον Ροδόλφον ή Ρούντι Γεωργίου Γρώμαν. 2) Ότι το προς τον Οικοδομικόν Συνεταιρισμόν τίμημα της εκποιήσεως των δικαιωμάτων του Ελληνικού Δημοσίου επί των 25/28 του προπεριγραφέντος κτήματος καθωρίσθη εις δραχμάς τέσσαρα εκατομμύρια εννεακοσίας ογδοήκοντα χιλιάδας πεντακοσίας πεντήκοντα (4.980.550) δια της υπ' αρ. Δ 14897/15.11.1954 αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών, καταβλητέον εις τεσσαράκοντα τ ρ ι μ ή ν ο υ ς ίσας δόσεις απόκους, εκ δραχμών εκάστης 124.513, της πρώτης τούτων καταβληθείσης την 23.11.1954, καταβληθέντος ωσαύτως του φόρου μεταβιβάσεως εκ δραχ.190.122, δυνάμει του υπ' αρ. 4314/27.11.1954 τριπλοτύπου εισπράξεως του Επιμελητού Εισπράξεων Η' Ταμείου Αθηνών. Πλην όμως τη αιτήσει του Οικοδομικού Συνεταιρισμού, το ως άνω τίμημα ε μ ε ι ώ θ η δια της υπ' αρ. Β. 865/18.2.1956 Αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομι-

κών κατά 25%, καθωρισθείσης ούτω της αξίας του ως είρηται κτήματος εις το ποσόν των δραχμών 3.735.000, καθοριζομένων πλέον εκάστης των ως άνω δόσεων εις δραχμάς 93.375. 3) Ότι το ως άνω κτήμα διαμορφωθέν δι' ολοκλήρου της εσωτερικής αυτού διαρρυθμίσεως, καταμετρηθέν επακριβώς ευρέθη έχον καθάραν συνολικήν οικοπεδικήν έκτασιν, απηλλαγμένη ρυμοτομίας, μέτρων τετραγωνικών 40.336,37 ή πήχεων τετραγωνικών τεκτονικών 71.716,43. Εν συνεχεία η έκτασις αύτη επί σκοπώ διανομής της μεταξύ του Οικοδομικού Συνεταιρισμού και του κατά τα 3/28 συνιδιοκτήτου Ροδόλφου Γρώμαν, διηρέθη εις εκατόν είκοσι τέσσαρα (124) άρτια οικόπεδα φέροντα τους αριθμούς από έν (1) έως εκατόν είκοσι τέσσαρα (124) περιλαμβανόμενα εντός εννέα (9) οικοδομικών τετραγώνων υπό τα κεφαλαία αλφαβητικά στοιχεία Α, Β, Γ, Δ, Ε, ΣΤ, Ζ, Η, Θ, εμφανιζόμενων απάντων των οικοπέδων τούτων και οικοδομικών τετραγώνων εις το από 1956 σχεδιάγραμμα των μηχανικών Νικολάου Κωνσταντινίδη και Θεοδώρου Παντελέοντος, προσαρτώμενον εις το υπ' αρ. 1045/1956 Διανεμητήριον συμβόλαιον του συμβολαιογράφου Αθηνών Μιχαήλ Βασιλείου. 4) Ότι γενομένης της διανομής μεταξύ του Οικοδομικού Συνεταιρισμού και του Ροδόλφου Γρώμαν, της προειρημένης οικοπεδικής εκτάσεως δυνάμει του υπ' αρ. 1045/1956 Διανεμητηρίου συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Μιχαήλ Βασιλείου, νομίμως μεταγραφέντος εις τα βιβλία μεταγραφών του Δήμου Αθηναίων εν τόμω 1680 και υπ' αυξ.αριθμόν 470, ο Ροδόλφος Γρώμαν έλαβε από τα ανήκοντα αυτώ 3/28 εκ του προπεριγραφέντος κτήματος δέκα τρία (13) οικόπεδα συνολικής εκτάσεως πήχεων τεκτ. τετραγ. 7.718,99 ή μέτρων τετρ. 4.341,43, ο δε Οικοδομικός Συνεταιρισμός δια τα ανήκοντα αυτώ 25/28 έλαβεν εις την αποκλειστικήν αυτού κυριότητα, νομήν και κατοχήν εκατόν ένδεκα οικόπεδα (111) συνολικής εκτάσεως μέτρων τετραγων. 35.994,94 ή πήχεων τεκτον. τετραγ. 63.997,44, αναφερόμενα και περιγραφόμενα πάντα ταύτα κατά αριθμόν, θέσιν, οικοδομικών τετράγωνον και όρια λεπτομερώς έκαστον εις το διανεμητήριον τούτο συμβόλαιον. 5) Ότι ο Οικοδομικός Συνεταιρισμός τα εκατόν πέντε (105) εκ των ως άνω περιελθόντων αυτώ 111 οικοπέδων, δυνάμει της από 3 Ιουνίου 1956 αποφάσεως της τακτικής Γενικής Συνελεύσεως των μελών του διακληρώσως λαβούσης χώραν εν τη τακτική ταύτη Γενική Συνελεύσει, διένειμεν εις ισάριθμα δικαιούμενα

μέλη του και καθ' ήν κλήρωσιν έλαχεν εις τον ετέρωθεν συμβαλλόμενον το υπ' αρ. . . .(ακολουθεί περιγραφή του οικοπέδου, χωρίς ονόματα δρόμων)
 Ήδη οι πρώτοι των συμβαλλομένων υπό την υφ' ήν παρίσταντα ιδιότητά των, εκχωρούσι, παραχωρούσι και μεταβιβάζουσι προς τον ετέρωθεν συμβαλλόμενον . . .(ακολουθεί ο τρόπος καταβολής του τιμήματος και οι συνέπειες από μη καταβολή ή καθυστέρηση, και οι αναλαμβανόμενες δεσμεύσεις από τον αγοραστή) Εν πάση δε περιπτώσει απαγορεύεται ρητώς η ανέγερσις ξυλίνου παραπήγματος (παράγκας) και οικίας πλινθοκτίστου, της τυχόν ανεγερθησομένης οικοδομής τελοούσης υπό την έγκρισιν του Συνεταιρισμού και μεθ' υποβολήν σχεδίου ανεγνωρισμένου μηχανικού ... Να καταβάλη εμπροθέσμως, πέραν της ως άνω υπολογισθείσης αξίας του οικοπέδου και την α ν α λ ο γίαν αυτού επί πάσης οιασδήποτε φύσεως δαπάνης γεννηθησομένης (=γεννησομένης;) παρά του Συνεταιρισμού προς αξιοποίησιν της όλης οικοπεδικής εκτάσεως δι' εκτελέσεως υδρευτικών, ηλεκτρικών και ρυμοτομικών έργων, κατόπιν προηγουμένης αποφάσεως της Γενικής Συνελεύσεως του Συνεταιρισμού . . .».

Σχόλια: 1) Την εποχή εκείνη αλλά και σήμερα, συνήθως στα συμβόλαια ανέγραφαν τίτλους κτήσης για το πωλούμενο ακίνητο, σε βάθος εικοσαετίας τουλάχιστον, ώστε να έχει συμπληρωθεί και η κτήση κυριότητας με έκτακτη χρησικτησία. Έτσι (πριν από την ανάγνωση του συμβολαίου) προσδοκούσα ότι θα ήταν ενδεχόμενο να «ιστορείται» και ο τρόπος κτήσης της έκτασης από το Ελληνικό Δημόσιο και να αναγράφονται οι διοικητικές πράξεις επιβεβαίωσης και πραγμάτωσης της βούλησης αυτής με τη δήμευση κλπ. της έκτασης. Ανομολόγητα πίστευα ότι θα μπορούσε να γίνεται αναφορά με στοιχεία και στη καταδίκη του Γ.Γκρώμαν ως δωσίλογου, που αποτέλεσε το θεμέλιο για τη δήμευση εκείνη. Οι προσδοκίες μου αυτές ΔΕΝ επαληθεύτηκαν. Τότε, φαίνεται, το γεγονός ότι πωλητής προς το Συνεταιρισμό ήταν το ίδιο το Ελληνικό Δημόσιο, θεωρήθηκε επαρκέστατος λόγος και εδραία βάση της αποκτημένης από αυτό κυριότητας. Άλλωστε, ο Συνεταιρισμός ήταν των Υπαλλήλων της Κεντρικής Διεύθυνσης του Υπουργείου Οικονομικών, και αυτοί είχαν πλήρη γνώση όλων των σταδίων και των διοικητικών πράξεων για την απόκτηση από αυτό της κυριότητας, της αμφισβήτησης από τους κληρονόμους και του ποσοστού που τους αναγνωρίστηκε αμετάκλητα, ΚΑΙ τα ακίνητα που αφορούσε, και γι' αυτό δεν είχαν αμφιβολίες ούτε απαιτήσαν να αναγραφούν και άλλες αποδεί-

ξεις για την κυριότητα, 2) Κατά το Γ. Σμαράγδη, αποσπάσματα του οποίου έχω παραθέσει πιο πάνω, μετά την αγωγή τους κατά του Ελληνικού Δημοσίου, με αμφισβήτηση της δήμευσης όσον αφορά τα κληρονομικά δικαιώματά τους, δικαιώθηκαν η χήρα και ο γιός Ροδόλφος Γρώμαν. Από το ιστορικό του σχολιαζομένου συμβολαίου, προκύπτει ότι το Δημόσιο είχε δικαίωμα κυριότητας στην περιγραφόμενη έκταση κατά ποσοστό 25/28 εξ αδιαιρέτου, και ΜΟΝΟ ο Ροδ. Γρώμαν κατά ποσό 3/28, αποκλειστικά δε με αυτόν έγινε η ΔΙΑΝΟΜΗ και έλαβαν, έναντι των ποσοστών που είχε ο καθένας, τα οικόπεδα που συμφώνησαν και αναφέρονται στο ιστορικό. Εάν ήταν ακριβές ότι δικαιώθηκε και η χήρα του Γ. Γρώμαν, ως κληρονόμος του, για ποιο λόγο δεν αναγράφεται το ΔΙΚΟ ΤΗΣ ποσοστό;. Είναι βέβαιο ότι ζήτησε και έλαβε την αναλογία της ή την πλήρη κυριότητά της, σε ΑΛΛΟ ακίνητο που επίσης είχε δημευτεί (π.χ. στο Λουτράκι), ΑΛΛΑ δ ε ν α ν ή κ ε στον αποβιώσαντα. (βλ. στο παρόν, κεφ. «Ναοί – Αγίας Ειρήνης, δωρεά οικοπέδου). Διότι ΔΕΝ είχε δικαίωμα κυριότητας στο ακίνητο των 61.880 τ.μ. του Οικοδ. Συνεταιρισμού, γι' αυτό και δεν αναφέρεται το όνομά της στη διανομή. Είμαι βέβαιος για το συμπέρασμά μου. Η έρευνα του ζητήματος αυτού, υπερβαίνει τους σκοπούς του παρόντος.

Β.- Στον ίδιο φάκελο βρέθηκαν και δύο φύλλα εφημερίδων της εποχής, με αντίθετες επιστολές, σχετικά με την «αντιδικία», αλλιώς «διχογνωμία» για την πολεοδομική χρήση του κτήματος Γκρόμαν (ανοικοδόμηση ή πράσινο;), γεγονός που προκύπτει και από τις πιο πάνω αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου. Τις αντιγράφω, παρά το μακροσκελές αυτών (αφού ελλείπουν άλλα στοιχεία στο Δήμο μας), διότι παρέχουν σημαντικά, έστω και αντιθετικά, «ιστορικά» στοιχεία για το Κτήμα, και την εξέλιξη της υπόθεσης:

Β.1. Εφημερίδα ΕΘΝΟΣ της 19 Ιουνίου 1958, σ.3: υπέρτιπλος: «Το ζήτημα της διανομής κτήματος του Δημοσίου εις υπαλλήλους», τίτλος (με μεγάλα κεφαλαία γράμματα): «Δια τον κ. Αλιπράντην», επεξήγηση: «Οι κάτοικοι του Παλ. Φαλήρου λένουν: Το Υπουργείον των Οικονομικών ηρνήθη την πώλησιν του κτήματος Γκρόμαν εις τον Δήμον. Ο Οικονομ.(ικός) Έφορος διεφώνησεν εις την τιμήν. Άκυρος η παραχώρησις εις τον Συνεταιρισμόν; Τι έγινε σχετικόν Βασιλ.(ικόν) Διάταγμα;».

«Η Επιτροπή Σωτηρίας του κτήματος Γκρόμαν και η Εθνική Πανεργατική Ένωση Παλ.Φαλήρου, μας έστειλαν την κατωτέρω επιστολήν: / Αξιότιμε κ. Διευθυντά. Εις το αγαπητόν «Έθνος» ανεγνώσαμεν τας α ν α κ ο ι ν ώ σ ε ι ς του αξιότιμου κ. υφυπουργού των Οικονομικών, σχετικώς με την υπόθεσιν του κτήματος Γκρόμαν. Να μας επιτραπή να πιστεύωμεν ότι δια των ανακοινώσεων του τούτων ο κ. υφυπουργός, προσπαθεί α ο ρ ί σ τ ω ς και με πολλές υ π ε κ φ υ γ ά ς, να δικαιολογήση μίαν πράξιν ατυχή, παράνομον και λίαν επιζήμιον δια τα συμφέροντα του Δημοσίου, επιδιώκων το «κλείσιμον» του ζητήματος και την κατάπαυσιν του δ η μ ι ο υ ρ γ η θ έ ν τ ο ς θορύβου, τόσον οχληρού δια το υπουργείον του και τους απαρτίζοντας τον Οικοδομικόν Συνεταιρισμόν υπαλλήλους του. Αλλά η κατάπαυσις του θορύβου δεν είναι δυνατόν να καταπαύση με τοιαύτας αορίστους και εν πολλοίς ανακριβείς ανακοινώσεις του αξιότιμου κ. υφυπουργού, διότι δια τους κατοίκους του Παλ. Φαλήρου, δ ε ν έχει δημιουργηθή ουδεμία νομική και πραγματική κατάστασις, ώστε να μην είναι δυνατή κατά νόμιμον τρόπον η ανατροπή της. / Σχετικώς θα ηθέλαμεν όπως θέσωμεν υπ' όψιν των αναγνωστών σας και του Πανελληνίου τα κάτωθι: 1) Γνωρίζει ο αξιότιμος κ. υφυπουργός ότι μολονότι είχαν υποβληθή εις το Υπουργείον Οικονομικών α ν α φ ο ρ α ί του Δήμου Παλ. Φαλήρου και της Κοινότητος Καλαμακίου ζητούντων την διαμόρφωσιν του κτήματος τούτου εις π ά ρ κ ο ν και κέντρον π α ι δ ι κ ή ς χ α ρ ά ς ή την αγοράν του εν λόγω κτήματος δια τον αυτόν σκοπόν, εν τούτοις επωλήθη ο δημόσιος αυτός χώρος προς οικοπεδοποίησιν; 2) Ο κ. υφυπουργός ισχυρίζεται ότι το τίμημα του κτήματος (ποίον, δεν λέγει) καθωρίσθη βάσει εκτιμήσεως μιας επιτροπής (ποίας;) «ληφθέντων υπ' όψιν των συγκριτικών στοιχείων της αρμοδίας Οικονομικής Εφορίας». Τούτο είναι ανακριβές διότι, ανεξαρτήτως της μη αρμοδιότητος της επιτροπής ταύτης, ουδέν συγκριτικόν στοιχείον ελήφθη υπ' όψιν. Γνωρίζει ο κ. υφυπουργός ότι εις την απόφασιν ταύτην της επιτροπής διεφώνησεν ο τότε οικονομικός έφορος Παλ. Φαλήρου, μειοψηφήσας; Από ανακοίνωσιν του Υπουργείου Οικονομικών προκύπτει ότι το κτήμα παρεχωρήθη αντί ευτελούς τιμής των 31 δραχμάς ο πήχυς! Γνωρίζει ο κ. υφυπουργός ότι το παραπλεύρως στρατιωτικόν αγγλικόν νεκροταφείον επωλήθη αντί 100- 230 δρχ. ο πήχυς, των ιδιοκτητών αρνηθέντων το τίμημα ως μη ανταποκρινόμενον εις την πραγματικήν αξίαν; 3) Ο κ. υφυπουργός, χωρίς να

αναφέρη συγκεκριμένον νόμον, λέγει ότι η απ' ευθείας παραχώρησις του κτήματος εις τον Συνεταιρισμόν, εγένετο «κατά τας διατάξεις της κειμένης νομοθεσίας». Ημείς ισχυρίσθημεν και υποστηρίζομεν ότι η γενομένη παραχώρησις είναι «ά κ υ ρ ο ς» διότι δεν ετηρήθησαν αι προϋποθέσεις του Ν.Δ. 422/1947, διότι η επιτροπή την οποίαν αναφέρουν αι ανωτέρω από 24.11.1956 ανακοινώσεις του υπουργείου, δεν είναι η αρμοδία κατά Νόμον επιτροπή Δημοσίων Κτημάτων, ως ταύτην ορίζει ρητώς το Διάταγμα της 11.12.1929 «περί διοικήσεως δημοσίων κτημάτων» (Γεν. Κωδ. τ. ΙΓ' 246), ως τούτο ετροποποιήθη δια του Ν.Δ. 1540/1938 (Ν. Σχολιασμένοι 1938 σελ. 814), αλλά άλλη επιτροπή τελείως άσχετος με την νόμιμον. Εξ άλλου και σχετική γνωμάτευσις του παρ' έδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου κ. Βενιάδη (υπ' αρ. 57908/12.3.1957 αναφορά προς τον υπουργόν Οικονομικών) αποφαίνεται ότι η γενομένη παραχώρησις του κτήματος τούτου προς τον Συνεταιρισμόν είναι άκυρος. 4) Γνωρίζει ο κ. υφυπουργός ότι υπεγράφη υπό του Βασιλέως διάταγμα, φέρον ημερομηνίαν υπογραφής 9 Αυγούστου 1956 και απεστάλη προς δημοσίευσιν εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δι' ού παρεχωρείτο το κτήμα Γκρόμαν εις τους κατοίκους, διαμορφούμενον εις πάρκον; Ποίος ημπόδισε την δημοσίευσιν και τι απέγινε τούτο; 5) Γνωρίζει ο κ. υφυπουργός ότι παλαιότερον παρεχωρήθη το γυμναστήριον Παλ. Φαλήρου, παρά την παραλίαν του Φλοίσβου, εις τον Α' Οικοδομικόν Συνεταιρισμόν Υπαλλήλων του αυτού υπουργείου (πόσοι συνεταιρισμοί υπάρχουν ;) αντί ευτελεστάτης και τούτο τιμής και ότι εξώσθησαν οι αθληταί του ιστορικού συλλόγου της χώρας Α.Ο. Παλ. Φαλήρου; 6) Δεν είναι ισχυρίζεται ο κ. υφυπουργός δυνατή κατά νόμιμον τρόπον η ανατροπή της παραχωρήσεως ταύτης. Αλλ'όταν μία πράξις είναι παράνομος και εξ υπαρχής άκυρος, διατί δεν είναι δυνατή η ανατροπή της, αφού εις την ουσίαν δεν πρόκειται καν περί ανατροπής, αλλά περί τακτοποιήσεως μιας ακύρου πράξεως; Και ερωτώμεν τον κ. υφυπουργόν: Γνωρίζει ότι ο πρώην υπουργός εξήτησεν από τον Δήμον Παλ. Φαλήρου, δια να παραχωρήση το κτήμα, να καταβάλη ο δήμος τοις μετρητοίς 10.000.000 δραχ. έναντι των 4.000.000 μόνον δια των οποίων παρεχωρήθη εις τον Συνεταιρισμόν και μάλιστα εις δέκα ετησίας δόσεις και χωρίς να ληφθή υπ' όψιν η αξία της ξυλείας των αιωνοβίων πεύκων, τα οποία απεκόπησαν, και των πάσης φύσεως υδραυλικών εγκαταστάσεων, αι οποίαι π ε ρ ι ή λ θ ο ν εις τον Συνεταιρισμόν;/ Τέλος, απευθυνόμενοι

προς τον κ. υφυπουργόν τονίζομεν ότι δύναται το κράτος να ακυρώση την παραχώρησιν ως παράνομον και να επιστρέψη τα καταβληθέντα υπό του Συνεταιρισμού ποσά. Εις τον τελευταίον δε μπορεί να παραχωρήση άλλον χώρον δια οικοπεδοποίησιν και όχι το κτήμα Γκρόμαν, το οποίον οι χιλιάδες κάτοικοι Παλ. Φαλήρου – Καλαμακίου απαιτούν προς γενικόν όφελος να γίνη πάρκο, παιδικός σταθμός κλπ./ Οι κάτοικοι της περιοχής, κ. Διευθυντά, δηλούν ότι δεν θα εγκαταλείψουν τον δίκαιον αγώνα των προς διάσωσιν του κτήματος και προς τούτο θέλουν να πιστεύουν ότι ο ίδιος ο Εξοχώτατος Πρόεδρος της Κυβερνήσεως ως και ο έ ν τ ι μ ο ς υπουργός των Οικονομικών κ. Κ. Παπακωνσταντίνου θα επιληφθούν προσωπικώς και θα δώσουν την αρμόζουσαν λύσιν εις το δίκαιον αίτημα των κατοίκων. Ευχαριστούμεν δια την φιλοξενίαν και την ένθερμον συμπαράστασιν της εγκρίτου εφημερίδος σας εις τον αγώνα των κατοίκων./ Μετ' εξαιρέτου τιμής./ Δια την Επιτροπήν ΠΑΝ. ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ (αξιωματικός ε.α.)./ Δια τας Οργανώσεις/ ΒΑΣ. ΜΑΣΤΡΟΚΑΛΟΣ (Πρόεδρος Πανεργατικής Ενώσεως Παλ. Φαλήρου)».

Β.2.- Εφημερίδα ΕΘΝΟΣ της 1 Ιουλίου 1958, σ.3: υπέρτιτλος: «Τι λέγουν δι' επιστολής των προς το «Έθνος», τίτλος (με μεγάλα κεφαλαία γράμματα): «Οι υπάλληλοι του Υπουργείου Οικονομικών δια το Κτήμα Γκρόμαν», υπότιτλος: «Τα οικόπεδα ανήκουν εις ημάς δια τίτλων νομίμων».

«Β' Οικοδομικός Συν/σμός Ακτημόνων Υπαλλήλων Κεντρικής Υπηρεσίας Υπουργ. Οικονομικών. Αρ. Πρ. 427. Προς τον κ. Διευθυντήν της εφημερίδος «Έθνος». Κύριε Διευθυντά, Με οδυνηράν κατάπληξιν παρακολουθούμεν τον τελευταίον καιρόν την ε ν α ν τ ί ο ν μας θέσιν της εφημερίδος σας καθώς και την εν αυτή δημοσίευσιν ε π ι σ τ ο λ ώ ν δι' ών ζητείται urbi et orbi η πάση θυσία αφαιρέσις των οικοπέδων ημών, άτινα αποτελούν την μοναδικήν μας περιουσίαν. Και διερωτώμεθα: διατί το πάθος αυτό των επιστολογράφων σας;/ Ίσως τούτο εξηγείται εκ του μ ί σ ο υ ς το οποίον τρέφει εναντίον ημών ο εκ τούτων (των επιστολογράφων) Παν. Τσεκούρας. Διότι ούτος δυνάμει της υπ' αρ. 2450/1958 προτάσεως του κ. Εισαγγελέως Ποινικής Αγωγής Αθηνών ενώπιον του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, π α ρ α π έ μ π ε τ α ι να δ ι κ α σ θ ή με άλλους ένδεκα (11) ομοϊδεάτας του δια συκοφαντικήν δυσφήμησιν μας επί του ιδίου ακριβώς θέματος. Επειδή μέχρι τούδε αναριθ-

μητοι ανακρίβειαι είδον το φώς εις τον Τύπον, καθ' όσον αφορά τα οικοπέδα μας, προς αποκατάστασιν της αληθείας και προς κατατοπισμόν της Κοινής Γνώμης, προσέτι δε και δια να εκπληρωθή το αξίωμα "audiatur et altera pars", παρακαλούμεν υμάς όπως δημοσιεύσητε την παρούσαν απάντησίν μας: Κύριε Διευθυντά. Η υπόθεσις του Κτήματος Γρώμαν ανάγεται εις χρόνον καλύπτοντα σχεδόν την τετραετία, καθ' όσον τούτο επωλήθη εις ημάς επί Κυβερνήσεως του αιμνήστου στρατάρχου Παπάγου και εν τω πλαισίω της ασκουμένης υπό των εκάστοτε Κυβερνήσεων κοινωνικής πολιτικής στεγάσεως των εργαζομένων τάξεων και δη των δημοσίων υπαλλήλων, τον Νοέμβριον του έτους 1954./ Κατά το μικρόν τούτο χρονικόν διάστημα εμεσολάβησαν τόσον πολλά γεγονότα και εξητάσθη επιμελώς η εν λόγω πώλησις από πάσης πλευράς υπό της Διοικήσεως, των Δικαστηρίων και του Υπουργικού Συμβουλίου ακόμη, κατόπιν του δημιουργηθέντος και τότε θορύβου υπό των αυτών προσώπων, των δημιουργούντων και σήμερον τον θόρυβον, ώστε εκ των πραγμάτων να είναι ανέφικτος η παράθεσις ολοκληρώου του Ιστορικού της./ Αρκούμεθα όθεν εις συνοπτικήν εξιστόρησιν των κάτωθι περιστατικών, όντες βέβαιοι ότι και εκ τούτων μόνον θα καταφανή η αλήθεια. 1) Τα μέλη του Οικοδομικού μας Συν/σμού και νυν ιδιοκτήται των οικοπέδων των προελθόντων εκ του Κτήματος Γρώμαν, ούτε Μανδαρίνοι είναι, ούτε άπαντες υπάλληλοι της Δ/σεως Δημοσίων Κτημάτων, ως εσφαλμένως ανεγράφη./ Ταύτα εν τω συνόλω των σχεδόν είναι υπάλληλοι διαφόρων Διευθύνσεων του υπουργείου και φέρουν βαθμούς κάτω του Εισηγητού. 2) Εκ του Κτήματος τέως Γρώμαν επωλήθη εις ημάς έκτασις 60 στρεμμάτων, ήτις μέχρι της ημέρας της μεταβιβάσεώς της εις ημάς, εκαλλιεργείτο ως λαχανόκηπος υπό των μισθωτών του Δημοσίου αδελφών Ελληνικού. Εκ του λόγου τούτου και μόνον αναντιρρήτως καταφαίνεται πόσον ασυστόλως ψεύδονται οι θορυβούντες όταν ισχυρίζονται ότι το πωληθέν εις ημάς Κτήμα είναι ή ήτο πευκόφυτος έκτασις 110 στρεμμάτων. Η αλήθεια είναι, είτε το θέλουν είτε όχι οι θορυβούντες, ότι εις το Κτήμα τέως Γρώμαν ανέκαθεν υπάρχει συστάς πεύκων (καχεκτικών εν πολλοίς) εξ 7-8 περίπου στρεμμάτων ως προκύπτει και εκ του υπ' αρ. 1200 ... (δυσανάγνωστοι λοιποί αριθμοί, λόγω φθοράς του φύλλου)/ 29.8.1956 εγγράφου του υπουργείου Γεωργίας./ Το πευκόφυτον τούτο τμήμα του Κτήματος παρέμεινε κατά το μεγαλύτερον

μέρος εις την κυριότητα του Δημοσίου, το υπόλοιπον περιήλθε εις τον κ. Ρ. Γρώμαν, μικρόν δε τμήμα αυτού περιήλθεν εις τα μέλη του Συν/σμού ημών. Το τμήμα τούτο είναι πολύ μικρόν δια να δυνηθή να στηριχθούν επ' αυτού τόσος θόρυβος, τόση φαντασία και τόσον ψεύδος./ Τούτο εγκαίρως διέγνωσεν η Ση (=Α.Θ. Σεβαστή) Κυβέρνησις και δια πράξεως του υπουργικού Συμβουλίου έθεσεν τέρμα από του έτους 1957 εις τον όλως αδικαιολόγητον και δημοκοπικόν θόρυβον, μη επιτρέψασα την αιτηθείσαν α π α λ λ ο τ ρ ί ω σ ι ν ολοκλήρου του Κτήματος. 3) Τα μέλη του Β' Οικοδ. Συνεταιρισμού ηγόρασαν τα οικοπέδα των αντί 80 έως 100 δραχμών κατά πήχυν και ο υ χ ί εις 31 δρχ., ως ανακριβώς αναγράφεται./ Η τιμή αυτή αποτελεί όχι μόνον δια την εποχήν της πωλήσεως των οικοπέδων, αλλά και δ ι α σ ή μ ε ρ ο ν ακόμη, την τρέχουσαν αξίαν τούτων, μη τυχόντων των μελών του Συνεταιρισμού ουδεμιάς ευνοϊκής μεταχειρίσεως υπό του υπουργείου, ως τούτο προκύπτει και εκ της υπ' αρ. 957/1957 γ ν ω μ ο δ ο τ ή σ ε ω ς της Ολομελείας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, γνωμοδοτησάσης επί σχετικού ερωτήματος του τέως υπουργού Οικισμού κ. Τριανταφυλλάκου, δια του οποίου εζητήθη η γνώμη του Νομικού Συμβουλίου αν νομίμως εγένετο η προς τον Συνεταιρισμόν πώλησις του ως είρηται κτήματος και αν υφίσταται τρόπος ανατροπής ταύτης./ Δια της εν λόγω γνωμοδοτήσεως, το Νομικόν Συμβούλιον, απεφάνθη ότι νομίμως μεταβιβάσθη εις ημάς το κτήμα, τηρηθεισών απασών των νομίμων προϋποθέσεων και ότι ο υ δ ε μ ί α π ρ ά ξ ι ς χ α ρ ι σ τ ι κ ή υπέρ των υπαλλήλων ενεφιλοχώρησε κατά την άνω μεταβίβασιν. 4) Το περί ού πρόκειται κτήμα, μετεβιβάσθη εις τον Συνεταιρισμόν ημών, βάσει της ισχυούσης περί διαχειρίσεως δημοσίων κτημάτων νομοθεσίας, ήτοι βάσει των νόμων 1539 και 1540 του έτους 1939 και του Νομοθετικού Διατάγματος 422 του έτους 1947, τηρηθείσης απάσης της υπό των Νόμων τούτων διαγραφομένης διαδικασίας εκποιήσεως δημοσίου κτήματος, ή τ ο ι: α) Εγνωμοδότησε περί της τρεχούσης αξίας κατά τον χρόνον της μεταβιβάσεώς του ειδική επιτροπή απαρτισθείσα εξ ενός διευθυντού του υπουργείου Οικονομικών, εξ ενός επιθεωρητού δημοσίων κτημάτων, εξ ενός μηχανικού του υπουργείου Οικισμού και εκ του οικονομικού εφόρου Παλ. Φαλήρου, β) Εγνωμοδότησεν τόσον επί της εκποιήσεως του κτήματος εις τον συνεταιρισμόν, όσον και περί της τιμής του η κατά το άρθρον 1 του Νόμου 1540/1939 επιτροπή δημοσίων κτημάτων, αποτελου-

μένη εξ ενός συμβούλου του Ελεγκτικού Συμβουλίου ως προέδρου, εξ ενός διευθυντού του υπουργείου Γεωργίας, εξ ενός μηχανικού διευθυντού του υπουργείου Οικισμού, εξ ενός διευθυντού της Γενικής Διευθύνσεως Δημ. Λογιστικού και εκ των διευθυντών δημοσίων κτημάτων και στεγάσεως του υπουργείου Οικονομικών. γ) Βάσει των γνωμοδοτήσεων τούτων ληφθεισών αμφοτέρων ο μ ο φ ώ ν ω ς και συμφώνως προς τας διατάξεις του προρρηθέντος Νομοθετικού Διατάγματος 422 του 1947, υπεγράφη υπό του τότε υπουργού Οικονομικών η πράξις πωλήσεως του κτήματος εις τον ημέτερον Συνεταιρισμόν./ Πού ευρίσκεται λοιπόν η δήθεν διαφωνία του οικονομικού εφόρου ως προς την τιμήν πωλήσεως και η παράνομος μεταβίβασίς του, ως ισχυρίζονται οι επιστολογράφοι σας; / Ασφαλώς ευρίσκονται ταύτα εις την αχαλίνωτον φαντασίαν των, ήτις αποτελεί και την μόνην πηγήν αντλήσεως επιχειρημάτων δια τον άδικον κι άνευ ουσιαστικού περιεχομένου αγώνα τον οποίον διεξάγουν εναντίον ημών. 5) Πολύς λόγος γίνεται δι' έκθεσίν τινα του παρέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου κ. Βενιάδη αναφορικώς με την υπόθεσιν της προς ημάς εκποιήσεως του Κτήματος Γρώμαν./ Επεκαλέσθησαν ταύτην ο επιστολογράφος σας κ. Τσεκούρας και οι ένδεκα (11) ομοϊδεάται του και ενώπιον του οικείου ανακριτού δια να αποφύγουν τας συνεπείας της ασκηθείσης κατ' αυτών μηνύσεως δια συκοφαντικήν δυσφήμησιν επί του ίδιου θέματος, παρά ταύτα όμως αύτη δεν ημπόδισε την εισαγγελικήν Αρχήν να ζητήσει, ως προελέχθη, την παραπομπήν τούτων εις δίκην. Και τούτο διότι ουδαμού της εκθέσεως Βενιάδη γίνεται λόγος ότι η μεταβίβασίς είναι παράνομος ή άκυρος./ Απλώς εν τη εκθέσει ταύτη διατυπούται πρότασις του συντάξαντος, όπως ερωτηθή το Νομικόν Συμβούλιον άν η κατά τα ανωτέρω μεταβίβασίς είναι δεκτική δικαστικής ακυρότητος, εξεθέσαμεν δε ανωτέρω ποίαν απόφασιν έλαβε το Νομικόν Συμβούλιον δια την προκειμένην μεταβίβασιν./Κύριε Διευθυντά, Ουδέποτε ελέχθησαν τόσα ψεύδη και ουδέποτε έγινε τόσον αδικαιολόγητος θόρυβος δια μίαν αδιάβλητον και διαυγή ως κρύσταλλον υπόθεσιν./ Ανεξαρτήτως όμως της τυπικής πλευράς του ζητήματος, διερωτώμεθα, πως είναι δυνατόν οι επιστολογράφοι σας και οι λοιποί θορυβούντες να πιστεύουν ότι υπό το σημερινόν α σ τ ι κ ό ν καθεστώς, υπό την ισχύν του Συντάγματος του προστατεύοντος την ιδιοκτησίαν και υπό το κράτος των διατάξεων του Νόμου 3783/1957 δια του οποίου απαγορεύεται ρητώς δια του άρθρου 8 αυτού, η

απαλλοτριώσεις οικοπέδων παραχωρηθέντων υπό του Δημοσίου εις Συνεταιρισμούς δημοσίων υπαλλήλων δια την στέγασιν των μελών των, ότι είναι εφικτή η αφαίρεσις των οικοπέδων μας παρά την θέλησίν μας προς δημιουργίαν των όσων ούτοι οραματίζονται δια της νοσηράς των φαντασίας./ Ασφαλώς δεν είναι έργον σοβαρών ανθρώπων η επιδίωξις τοιούτων ανεφίκτων νόμω και ουσία σκοπών, κατά μείζονα δε λόγον όταν εις τα ως είρηται οικόπεδα κτίζονται ήδη υπό των ιδιοκτητών του (=των;) κατοικίαί βάσει αδειών εκδομένων υπό των αρμοδίων κρατικών υπηρεσιών και όταν εις περιοχήν ευρισκομένην πλησίον της θαλάσσης και περιβαλλομένην από μεγάλας ακαλύπτους ή κεκαλυμένας εκτάσεις πεφυτευμένας, η δημιουργία ειδικού πρασίνου χώρου και πνεύμονος ως προβάλλουν οι θορυβούντες, ουχί μόνον επιτακτική δεν είναι αλλά και περιττή πολυτέλεια./ Ως μόνον ελαφρυντικόν των υποκινούντων τον θόρυβον δύναται να θεωρηθή το γεγονός ότι ούτοι κατά το πλείστον όντες συνταξιούχοι και απόμαχοι της ζωής, ζητούν εναγωνίως θέμα προς καθημερινήν των απασχόλησιν, ως δώρον Θεού δ' εδέχθησαν την υπό τρίτων προσώπων εχόντων **π ο λ ι τ ι κ ά σ υ μ φ έ ρ ο ν τ α** (εκλογής των ως δημοτικών αρχόντων κλπ.), ή άλλα συμφέροντα, δοθέντος ότι συνέστησαν κατά το έτος 1947 Οικοδομικόν Συνεταιρισμόν υπό την επωνυμίαν «Ο Ποσειδών», **ε π ι δ ι ω ξ α ν τ ε ς** την εις **α υ τ ο ύ ς** παραχώρησιν του κτήματος Γρώμαν, την δημιουργίαν, ανακίνησιν και υποκίνησιν του θέματος «Κτήμα Γρώμαν»./ Αφού λοιπόν είναι ανέφικτος η νόμιμος ανατροπή της υφισταμένης νομικής καταστάσεως των οικοπέδων μας, διατί αι καθημεριναί οχλήσεις μας και η κατατυρράνησίς μας, αίτινες ως μοναδικόν αποτέλεσμα έχουν την επαύξησιν των μόχθων ους καταβάλλομεν δια την απόκτησιν στέγης των οικογενειών μας;/ Τα ως άνω οικόπεδα ανήκουν εις ημάς δια τίτλων νομίμων και δεόντως μεταγεγραμμένων και ουδεμία δύναμις είναι ικανή να μας αποξενώση τούτων, εφ' όσον ισχύουν οι νόμοι του Κράτους./ Άς μας αφήσουν λοιπόν ησύχους οι φωνασκούντες εις την σκληράν προσπάθειαν την οποίαν καταβάλλομεν να αξιοποιήσωμεν και να **ε ξ ω ρ α ῖ σ ω μ ε ν** και να μετατρέψωμεν εις δευτέραν Φιλοθέην περιοχήν, ήν παρελάβομεν εις **α θ λ ί α ν** κατάστασιν, ως χώρον απορρίψεως **α π ο ρ ρ ι μ μ ά τ ω ν**, με τους βόθρους των, τας τρώγλας των κλπ., προς εγκατάστασιν εν αυτή των δικαιουμένων στεγάσεως οικογενειών μας, έχοντες υπ' όψιν ότι κατά τους χαλεπούς καιρούς ούς διερχόμεθα, είναι «σκληρόν προς κέντρα λακτίζειν»./ Εν Αθήναις τη 24^η Ιουνίου 1958./ Μετά

πάσης τιμής. Δια το Διοικητικόν Συμβούλιον. Ο Πρόεδρος Γ. Φινφίνης, Ο Γεν. Γραμματέυς Γ. Σωτηρίου, Ο Ειδικός Γραμματέυς Ι. Τράντας».

Συνδυαστικά σχόλια και για τις δύο επιστολές: 1) Εκτιμώ ότι, μάλλον, σκοπός αποστολής της ΠΡΩΤΗΣ επιστολής, δεν ήταν, αυτό που λέμε σήμερα, ενδιαφέρον για την «προστασία περιβάλλοντος», εκτός εάν στην ίδια εφημερίδα είχαν οι ίδιοι, σε προηγούμενο χρόνο αποστείλει άλλη επιστολή (δεν προκύπτει από το κείμενο) με υπεράσπιση της χρήσης πρασίνου, παιδικής χαράς κλπ., για όλο το Κτήμα. Η από τους ίδιους σύσταση συνεταιρισμού το 1947 με σκοπό να πουληθεί σε αυτούς το Κτήμα, αποσιωπάται και αποκρύπτεται. Η μόνη επισήμανση για το «πράσινο», γίνεται με παραπομπή σε «αναφορές» του Δήμου Παλαιού Φαλήρου και της Κοινότητας Καλαμακίου, όχι όμως σε ληφθείσες αποφάσεις και πολύ περισσότερο σε προγενέστερες της μεταβίβασης στο Συνεταιρισμό, π ρ ο τ ά σ ε ι ς και π ρ ο σ φ ο ρ έ ς ή διαθεσιμότητες για αγορά του Κτήματος. Η Κοινότητα Καλαμακίου, δεν ήταν «διαθέσιμη» (βλεπ. αποφάσεις πιο πάνω), 2) Ο τρόπος προβολής της επιστολής από την αντιπολιτευόμενη εφημερίδα (19.6.58, μετά τις εκλογές της 11.5.1958, Κυβέρνηση της ΕΡΕ, Πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής), με τα μεγάλα γράμματα του τίτλου «Δια τον κ. Αλιπράντην», α λ λ ά και οι επαναλαμβανόμενες διατυπώσεις στο κείμενό της με υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς για επιλογές του υφυπουργού («αορίστως, με πολλές υπεκφυγές», «πράξις ατυχής, παράνομος και λίαν επιζήμιος δια τα συμφέροντα του δημοσίου», «επιδιώκων το κλείσιμον», «θόρυβος οχληρός δια το υπουργείον», «ανακριβείς ανακοινώσεις»), υπονοούμενα για τη ΜΗ δημοσίευση στο ΦΕΚ, Β.Δ. που υπογράφηκε από το Βασιλιά, πολλές ερωτηματικές προτάσεις για το «αν γνωρίζη ο υφυπουργός» (για να αναδείξει την άγνοια ή «άγνοιά» του;), ε ν ώ από την άλλη χαρακτηρίζεται «έ ν τ ι μ ο ς ο υ π ο υ ρ γ ό ς Ο ι κ ο ν ο μ ι κ ώ ν Κ. Παπακωνσταντίνου» ο οποίος όταν «θα επιληφθή προσωπικώς, θα δώση την αρμόζουσαν λύσιν» (ούτε μία λέξη για την εντιμότητα του υφυπουργού, δεν πρέπει να μας παρασύρει η συνηθισμένη προσφώνηση «αξιότιμος κ. υφυπουργός) και άλλες, αφήνουν την υπόνοια ότι σκοπός, αποστολής της επιστολής, ήταν εσωτερική μεταξύ μελών της Κυβέρνησης, ή ενδοκομματική κόντρα μελών/πολιτευτών του κυβερνώντος κόμματος. 3) Οι ισχυρισμοί της δεύτερης απαντητικής επιστολής: ότι οι «θορυβούντες» «έχουν πολιτικά συμφέροντα (εκλογής των ως δημοτικών

αρχόντων κλπ.) ή *άλλα συμφρόντα*» (τι υπονοείται με αυτά;), ότι έχει ασκηθεί κατ' αυτών ποινική δίωξη για ίδιους συκοφαντικούς ισχυρισμούς, αλλά *κυρίως* ότι «συνέστησαν κατά το 1947 Οικ. Συν. «Ο Ποσειδών» επιδιώξαντες την εις *αυτούς* *παραχώρησιν* του κτήματος» (εάν είναι ακριβείς), επιρρωνύουν την αρχική εκτίμηση ή υπόνοια, για τη μη ύπαρξη κινήτρου ευαισθησίας ή ενσυναίσθησης «περιβαλλοντικής», αλλά για σκόπευση σε άλλους στόχους. 4) Ακριβές είναι ότι και από τις αποφάσεις του Κ.Σ. αναδεικνύεται ο θόρυβος και η δημοσιότητα την οποία είχε λάβει το θέμα. Στις αποφάσεις αυτές, *έστω, με μετριοπάθεια και σε χαμηλούς τόνους.*

Γ.- ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ του ΚΡΑΤΟΥΣ με αρ. 957/1957. Την επικαλείται ο Συνεταιρισμός στην πιο πάνω επιστολή. Αναζητήθηκε στο ηλεκτρονικό Αρχείο του Ν.Σ.Κ.- Δεν περιέχει στοιχεία ιστορικού του Κτήματος. Αντιγράφω μόνο το ερώτημα που τέθηκε και τη γνωμοδότηση:

«Περίληψις ερωτήματος: Εάν η δύναμι του υπ' αρ. 40127 της 3 Δεκεμβρίου 1954 παραχωρητηρίου γενομένη προς τον Β' Οικοδομικόν Συνεταιρισμόν των αστέγων υπαλλήλων της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Οικονομικών, πώλησις δημοσίου κτήματος (Γρώμαν) είναι έγκυρος».

Αφού ερμηνευτούν συνδυαστικά πολλές διατάξεις της τότε ισχύουσας νομοθεσίας, με παράθεση και παραδειγμάτων όμοιας εφαρμογής αυτών, ΓΝΩΜΟΔΟΤΕΙΤΑΙ: «Όθεν, έχομεν την γνώμην ότι η ως άνω προς τον Οικ. Συν. . . . γενομένη παραχώρησις δημοσίου κτήματος είναι κατά πάντα *έγκυρος*, της απαγορεύσεως του άρθρου 19 του Α.Ν. της 19/20 Νοεμβρίου 1935 αφορώσης *μόνον* προς τους οικονομικούς υπαλλήλους *ατομικώς*, ΟΥΧΙ δε και τους Οικοδομικούς τούτων Συνεταιρισμούς».

Σημείωση: Τα πιο πάνω έγγραφα στοιχεία, σε φωτοτυπίες, θα αρχειοθετήσω προς φύλαξη στο φάκελο με τίτλο «Περιοχή Γκρώμαν - τίτλοι κτήσης-διοικητικά», όπου και άλλα έγγραφα (π.χ. επίσημο παραχωρητήριο της έκτασης, το ίδιο σε α) αντίγραφο από το Υποθηκοφυλακείο, αλλά και β) ως σχετικό από δικογραφία με μεγαλύτερη ευκρίνεια, γνωμοδοτήσεις του ΝΣΚ, απόφαση ΣΤΕ, έγγραφα ερωτήσεων ή ανταλλαγής απόψεων του Υπουργ. Οικονομικών,

κλπ) όπως καταγράφονται στο βιβλίο «ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες», βλ. πιο πάνω. Στο παρόν γίνεται μόνο αντιγραφή των εδώ παρουσιαζομένων.

Δ.- ΕΡΕΥΝΑ: Στην επιστολή της «Επιτροπής Σωτηρίας του κτήματος Γκρόμαν», αναφέρεται: «ΕΙΣ το αγαπητόν ΕΘΝΟΣ ανεγνώσαμεν τας ανακοινώσεις του αξιοτίμου κ. υφυπουργού των Οικονομικών, σχετικώς με την υπόθεσιν του κτήματος Γκρόμαν». Αφού η επιστολή τους δημοσιεύτηκε σε φ. 19.6.1958, απευθύνθηκα στην Εθνική Βιβλιοθήκη Ελλάδας- κτίριο της Πανεπιστημίου/ αρχείο εφημερίδων, και ζήτησα τους τόμους με τα φύλλα του ΕΘΝΟΥΣ των μηνών Απριλίου, Μαΐου, Ιουνίου 1958, διότι σε αυτά, και όχι σε παλαιότερα, θα είχε δημοσιευτεί η «ανακοίνωσις του κ. υφυπουργού», αλλιώς η επιστολή θα ήταν παρωχημένη. Μου απάντησαν ότι ερεύνησαν, και τα φύλλα της περιόδου αυτής, ΔΕΝ υπάρχουν, ούτε στο δικό τους αρχείο, αλλά ούτε και στο αρχείο της Βιβλιοθήκης της Βουλής- Καπνεργαστάσιο- Λένορμαν στην οποία, οι ίδιοι, απευθύνθηκα και έγινε και σε αυτά σχετική έρευνα.

Ε.- Στην πιο πάνω απόφαση Κ.Σ. 237/13.12.1956 αναφέρεται ότι, έχει δημοσιευτεί ανακοίνωση του Υπ. Οικονομικών, στην «Εφημερίδα των Προαστείων της 2.12.1956». Απευθύνθηκα όπως πιο πάνω, και ζήτησα τους τόμους με τα φ. Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 1956, επίσης όμως για την περίοδο αυτή ΔΕΝ υπήρχαν φύλλα, (ενώ είχαν για άλλες περιόδους), ούτε όμως στη Β. Βουλής-Καπνεργαστάσιο, όπου εκείνοι απευθύνθηκα, δεν υπήρχαν.

Απαιτείται ειδική έρευνα για τις ίδιες περιόδους, και σε άλλες εφημερίδες, αφού το Υπουργείο θα δημοσίευε τις «ανακοινώσεις» σε περισσότερες. Αλλά η έρευνα αυτή εκφεύγει του αντικειμένου και του στόχου του παρόντος.

Συμπέρασμα: Το γεγονός ότι το Υπουργείο Οικονομικών το 1956 και το 1958, υποχρεώθηκε να εκδώσει ανακοινώσεις, τις οποίες δημοσίευσε σε εφημερίδες, αποτελεί πλήρη απόδειξη ότι ε ί χ ε δημιουργηθεί «θέμα Γκρόμαν». Τούτο επιρρωνύεται και από την αναγραφή του Γ. Σμαράγδη σ.35 (αφού αναφερθεί στη παραχώρηση στον Οίκο Τυφλών/Αναπήρων, τμήματος της έκτασης του κτήματος), γράφει: «Η υπόλοιπη έκταση του Κτήματος ο ι κ ο π ε δ ο π ο ι ή θ η κ ε και δόθηκε στο Β' Οικοδ. Συνετ. (παραλείπει: των υπαλλήλων) του Υπουργείου Οικονομικών, παρά τις έντονες δ ι α μ α ρ τ υ ρ ί ε ς των πλησίον κατοίκων Παλ. Φαλήρου και Καλαμακίου, που απαιτούσαν το χαρακτηρισμό

του χώρου, σαν κοινόχρηστου χώρου πρασίνου, με τα πανύψηλα πεύκα του και τα άλλα δέντρα(η σήμερα περιοχή δεξιά–αριστερά της οδού Χρονοπούλου μέχρι τη Λ.Ελευθερίας),και (χειρόγραφα): *Κι ο Βασιλιάς Παύλος ενδιαφέρθηκε για τη διατήρηση του πράσινου πνεύμονα αυτού. Μα κι εδώ φάνηκε πως οι μανταρίνοι του Υπουργείου είναι (δυσανάγνωστο: ισχυρότεροι;) του Βασιλιά».*

Για το συνοικισμό Αλίμος, και Άγιο Κοσμά

Σημείωση για τη τοπική ιστορία: Ο Γ. Σμαράγδης, σ.17, περιγράφοντας το παραλιακό Καλαμάκι, γράφει: *«Με το τ ί ν α γ μ α του ζυγού από τους Τούρκους, η ανθρώπινη δραστηριότητα άρχισε την επέμβασή της. Π ρ ώ τ' α π' ό λ α σκέφτηκαν το Θεό κι έκτισαν το εκκλησιάκι του Αγίου Κοσμά, των Αγίων Αναργύρων, πάνω στο ακρωτήριο, στο πιο ψηλό του μέρος».* Άρα μετά το 1830 περίπου. Η άποψη αυτή, μπορεί να ήταν η κρατούσα στα χρόνια του, είναι όμως *Ε Σ Φ Α Λ Μ Ε Ν Η*. Πολλές έρευνες αναδεικνύουν ιστορικές πηγές από τις οποίες αποδεικνύεται πλήρως ότι ο ναός του Αγίου Κοσμά, αναφέρεται σε ταξιδιωτικές αφηγήσεις ή επιστημονικές ανακοινώσεις/περιγραφές ότι είναι κτίσμα του 17^{ου} αιώνα και ότι ορισμένες παραστάσεις στους τοίχους ή εικόνες του, ή και η βάση υπάρχουσας αρχαίας δεξαμενής, ανάγονται στο ίδιο 17ο ή παλαιότερους αιώνες, αλλά κι ότι απεικονίζεται σε σχέδια του Wheeler του 17^{ου} αιώνα (βλ. Α.Θ. ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ Αλίμου, έκδ. Β', 2023, μέρος «Κωλιάς άκρα - Άγιος Κοσμάς» κεφ. «Από τη Γραμματεία των νεότερων χρόνων»).

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 337, «Αρ. Αποφάσεως 44/27.3.1953», «Περί τροποποίησης τμήματος του εγκεκριμένου σ χ ε δ ί ο υ Α λ ί μ ο υ». «Ο κ. Αντιπρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Προσωπικού Κρατικής Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας «Αγία Παρασκευή», υπεβλήθη αίτησις . . . δι' ής αιτείται την τ ρ ο π ο π ο ί η σ ι ν του εγκεκριμένου σχεδίου Α λ ί μ ο υ του εγκριθέντος δια του από 18.11.1926 Δ/τος, ως προς τα υπ' αρ. 48, 49, 56, 57 και 58 Ο.Τ. δια του π ε ρ ι ο ρ ι σ μ ο ύ αφ' ενός του εμβαδού

των οικοπέδων από 1.000 τετραγωνικά μέτρα εις 500 τοιαύτα, ως και την διάνοιξιν οδού επί του υπ' αρ. 48 Ο.Τ. ως εν τω σχετικώ διαγράμματι Το Κ.Σ. . . . επειδή δια την εξυπηρέτησιν των μελών του Συνεταιρισμού και της οικονομικής δυναμικότητος τούτων είναι απαραίτητος ο αιτούμενος περιορισμός του εμβαδού των οικοπέδων και επειδή το υπ' αρ. 48 Ο.Τ. δύναται να διαχωρισθή εις δύο τοιαύτα δια της διανοίξεως οδού πλάτους 10 μέτρων παραλληλως της μεταξύ αυτού και του υπ' αρ. 12 τοιούτου υπάρχουσας οδού. Αποφάινεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την τροποποίησιν του εγκεκριμένου σχεδίου Αλίμου ως προς τα υπ' αρ.48, 49, 56, 57 και 58 Ο.Τ. δια του περιορισμού του ελαχίστου ορίου εμβαδού των επ' αυτών οικοπέδων από 1.000 τ.μ. εις 500 τοιαύτα ως και την διάνοιξιν οδού πλάτους 10 μέτρων επί του υπ' αρ. 48 Ο.Τ. . . . και ανατίθησι». [Κ.Σ. Γ. Τίγκελης, αντιπρόεδρος, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος—πρόεδρος Σπ. Σπηλιόπουλος εν αδεία].

Σημείωση: [β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ. 149, «Πρακτικόν 8/5.5.1955», «Αρ. Αποφάσεως 71», «Περί τροποποίησης τμήματος του εγκεκριμένου σχεδίου Αλίμου». [σημ.: αφορά τα Ο.Τ. 1, 50, 51, 52 με ίδιους όρους].

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 52, «Αρ. Πρακτικού 13, Αποφάσεως 99/5.6.1956», «Περί εγκρίσεως του σχεδίου διαμορφώσεως και καθορισμού οικοδομησίων χώρων της περιοχής Αγίου Κοσμά». «Επί του έκτου θέματος . . . ο κ. Αντιπρόεδρος εκθέτει ότι, υπό των Υπουργείων Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων διεβιβάσθη δια . . . διαταγής σχέδιον διαμορφώσεως περιοχής Αγίου Κοσμά και καθορισμού των οικοδομησίων χώρων ταύτης προς δημιουργίαν των αθλητικών εγκαταστάσεων του Πανεπιστημίου . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφάινεται ότι εγκρίνει παμψηφεί το σχέδιον διαμορφώσεως και καθορισμού οικοδομησίων χώρων της περιοχής Αγίου Κοσμά, ως εμφανίζεται εν τω εκπονηθέντι υπό της Υπηρεσίας Οικισμού του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων σχεδιαγράμματι [Κ.Σ. Γ. Τίγκελης, αντιπρ. Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Σχόλιο: Προκύπτει ότι το 1956 ελήφθησαν οι πρώτες αποφάσεις για αθλητικούς χώρους του Πανεπιστημίου (Αθηνών), οι οποίοι το 1961 μετατράπηκαν στο «Εθνικό Αθλητικό Κέντρο Νεότητος- ΕΑΚΝ Άγιος Κοσμάς».

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.363, «Αρ. Πρακτικού 10/5.4.1960, Αρ. Αποφάσεως 82», χωρίς τίτλο. «Επί του 20^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησι ότι δέον να επενεχθή τροποποίησις όρων δομήσεως δια την περιοχήν Αλίμου, δια περιορισμού του ελαχίστου εμβαδού από των 1.000 εις 500 τετραγωνικά μέτρα, ίνα ούτω τα οικόπεδα ταύτα καταστώσι προσιτά εις αγοράν προς δόμησιν και επειδή δια της προτεινομένης τροποποιήσεως πρόκειται να εξυπηρετηθή το σύνολον των ιδιοκτητών οικοπέδων εν τη ως άνω περιοχή. . . Το Κ. Σ. συστάσεται ομοφώνως με την πρότασιν του Προέδρου και αποφασίξει να μελετηθή το θέμα της εκτάσεως της τροποποιήσεως ταύτης και να επανασυζητηθή προς λήψιν οριστικής αποφάσεως».

[Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ. Τσόχας, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.396, «Αρ. Πρακτικού 23/4.6.1960, Αρ. Αποφάσεως 129», «Τροποποιήσις ρυμοτομικού σχεδίου Καλαμακίου (όροι δομήσεως Αλίμου). «Επί του 16^{ου} θέματος ...ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι εν τη περιοχή Αλίμου και συγκεκριμένως εν τω τμήματι τω περικλειομένω μεταξύ των οδών Αγίου Δημητρίου, Επτανήσου, Κεφαλληνίας, Γερουλάνου, ισχύουσιν οι όροι δομήσεως του από 18.11.1926 Δ/τος πλήν της περιοχής του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Κ.Υ.Π.Α., όστις δια του από 26.2.1954 Β. Δ/τος ΦΕΚ 32 τ. Α' επέτυχε την μείωσιν του ελαχίστου ορίου εμβαδού των οικοπέδων του εις 500 Μ2 και ανάλογον τροποποιήσιν των πρασιών, του ελαχίστου βάθους και της ελαχίστης προσόψεως. Ούτως εδημιουργήθη μία ιδιόρρυθμος κατάστασις, εις τα μεν Ο.Τ. να ισχύουσιν οι όροι του πρώτου Δ/τος, εις τα δε οι όροι του δευτέρου τοιούτου, με αποτέλεσμα την σύγχυσιν και την άνισσον μεταχείρισιν των δημοτών, οίτινες κατ' επανάληψιν διεμαρτυρήθησαν δια τούτο προς την Κοινότητα, και ητήσατο την ενιαίαν ρύθμισιν της όλης περιοχής εξ επόψεως όρων δομήσεως, δοθέντος μάλιστα ότι οι προϊσχύοντες όροι της περιοχής, καθ' ούς απαιτούνται 1.000 Μ2 ως εμβαδόν ελάχιστον, καθιστώσι τα οικόπεδα ταύτα οικονομικώς απλησίαστα και δια τον επί πλέον λόγον της αμέσου γειτνίασεως της εν λόγω περιοχής προς τον Αερολιμένα Ελληνικού, όστις αποτελεί εμπόδιον ανοικοδομήσεως. Εκ πάντων των προρρηθέντων λόγων και δια την ομοιομορφίαν του Αλί-

μου από πολεοδομικής απόψεως, εισηγείται την λήψιν αποφάσεως επεκτάσεως των όρων δομήσεως οίπινες ισχύουσι δια των από 18.2.1954 και 30.12.1955 Β. Δ/των, επί των Ο.Τ. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 17 και 18 της αυτής περιοχής Αλίμου. Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως, ίνα τροποποιηθή το ρυμοτομικόν σχέδιον της περιοχής Αλίμου κατά τα προεκτεθέντα υπό του Προέδρου, επεκτεινομένων των δια των νεωτέρων Β. Δ/των ισχυόντων όρων δομήσεως και επί των Ο.Τ. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 17 και 18 του ρυμοτομικού σχεδίου Καλαμακίου (Α λ ί μ ο ς) ήτοι: α) ελάχιστον όριον βάθους 20 μέτρα, β) ελάχιστον όριον προσώπου 13 μέτρα, γ) ελάχιστον όριον εμβαδού μέτρα τετραγωνικά 500». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

Σχόλια: 1) Στα τοπογραφικά της συγχρονίας, δεν υπάρχουν τα Ο.Τ. 1,2,3 ..., για τον Άλιμο, 2) βλ. προβληματισμούς/απορίες για την αρίθμηση των Ο.Τ. 1, 2,3 ...κλπ, στην περιοχή Γκρώμαν, Οικοδ. Συν. Υπαλ. Υπ. Οικον/κών, σ. 261.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.134, «Συνεδρίασις 5.3.1965», Αρ. Αποφάσεως 57», «Περί ε π ε κ τ ά σ ε ω ς του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου εις την εκτός σχεδίου νησίδα της Περιοχής Α λ ί μ ο υ». «Επί του 10^{ου} θέματοςο Πρόεδρος εκτίθησιν, ότι ήδη μ ε τ ά την α π ο π ε ρ ά τ ω σ ι ν των, προς ε π έ κ τ α σ ι ν του χώρου του Αερολιμένος Ελληνικού, α π α λ λ ο τ ρ ι ώ σ ε ω ν εις την περιοχήν Καλαμακίου και την π α γ ι ο π ο ί η σ ι ν της καταστάσεως, δημιουργείται πλέον η απαιτούμενη προϋπόθεσις δια την ένταξιν εις το εγκεκριμένον ρυμοτομικόν σχέδιον, της έκπαλαι υφισταμένης εκτός σχεδίου ν η σ ί δ ο ς εν Αλίμω, της περιβαλλομένης πανταχόθεν υπό εγκεκριμένου σχεδίου και περικλειομένης μεταξύ των οδών Ζαλόγγου, Επτανήσου, Πλατείας Ιω. Μεταξά, Τριών Ιεραρχών και της περιοχής Αερολιμένος. Ακολουθως τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. αίτησιν των ιδιοκτητών οικιών, εκτισμένων παλαιόθεν εις την εκτός σχεδίου περιοχήν ταύτην, και οικοπέδων, ως και σχεδιάγραμμα εκπονηθέν φροντίδι των αιτουμένων την ένταξιν εις το εγκεκριμένον ρυμοτομικόν σχέδιον ιδιοκτητών.../. Το Κ.Σ.... ιδόν τας διατάξεις του από 17.7. 1923 Ν. Δ/τος και σκεφθέν, ότι εκ των πραγμάτων επιβεβλημένη καθίσταται η περί ής πρόκειται επέκτασις του ρυμοτομικού σχεδίου, ήτις μέχρι τούδε δ ε ν

συνετελέσθη εξ αφορμής των α λ λ ε π α λ λ ή λ ω ν ε π ε κ τ ά σ ε ω ν του Α ε ρ ο λ ι μ έ ν ο ς καίτοι η υπόλοιπος περιοχή ευρίσκεται εντεταγμένη εις εγκεκριμένον σχέδιον από του έ τ ο υ ς 1928. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως την επέκτασιν του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου εις την εκτός σχεδίου περιοχήν Αλίμου Καλαμακίου . . . και καθορίζει την δαπάνην δημοσιεύσεως, εν περιλήψει, της παρούσης, κατά την προβλεπόμενην νόμιμον διαδικασίαν, εις βάρος των αιτουμένων την ένταξιν ιδιοκτητών...». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Π. Τσορός, Β. Κατσή, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σημείωση: Στη συνεδρίαση της 5.5.1965, σ. 166, «Αρ. Αποφάσεως 87» «Περί επεκτάσεως του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου, εις την εκτός σχεδίου νησίδα της περιοχής Αλίμου», αφού γίνει αναφορά σε ενστάσεις κατά της 57/1965 και τον ορισμό Επιτροπής για εύρεση λύσης, το Κ.Σ.: «Α π ο φ α σ ί ζ ε ι: «Ανακαλεί την υπ' αρ.57/67 (ορθό: 57/1965) πράξιν αυτού και εγκρίνει κατά πλειοψηφίαν την επέκτασιν του ρυμοτομικού σχεδίου εις την εκτός σχεδίου νησίδα της περιοχής Αλίμου, συμφώνως προς το υποβληθέν υπό των επισπευδόντων ... νέον σχεδιάγραμμα, όπερ και υπογράφεται υπό των μελών του Κ.Σ., μειοψηφούντων των κ.κ. Ελ. Καρανικόλα, Π. Τζιβανίδη, Χρ. Μασούρου, Κ. Τσόχα, Κ. Πυλαρινού και Π. Τσορού επί τω λόγω διατηρήσεως της μεταξύ των οδών Ζαλόγγου και παραρευματίου, προβλεφθείσης μικράς οδού εις το προηγούμενον σχέδιον το συνοδεύον την υπ' αρ. 57/65 πράξιν, έναντι της οδού Τσόχα και κατ' επέκτασιν ταύτης, ή ετέρας παραπλησίας οδού».

Σημείωση 2: Στο ίδιο βιβλίο, σ. 198, «Εκτακτος συνεδρίασις 20.6.1965» «Αρ. αποφάσεως 115», «Συζήτησις επί ενστάσεων κατά των υπ' αρ. 57/1965 και 87/1965 πράξεων». «...ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει ... ότι . . . τινές εκ των υποβάλόντων ένστασιν κατά της υπ' αρ. 57/65 αρχικής αποφάσεως του Κ.Σ., υπέβαλον π α ρ α ί τ η σ ι ν από της ενστάσεώς των, καθ' ότι έκρινον εαυτούς πλήρως ικανοποιημένους κατόπιν της ακυρώσεως της πράξεως ταύτης εγκριθέντος και επικυρωθέντος υπό του Κ.Σ. σχεδιαγράμματος, όπερ νέον σχεδιάγραμμα, ενεκρίθη . . . δια της ληφθείσης μεταγενεστέρως υπ' αρ.87/65 πράξεως του Κ.Σ. Ακολούθως τίθησιν υπ' όψει . . . τας μ η αποσυρθείσας και άρα ισχυούσας ενστάσεις των . . . / Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι ομοφώνως

όπως, α π ό σ χ η λήψεως αποφάσεως και διατυπώσεως γνώμης υπέρ ή κατά των ανωτέρω ενστάσεων, επαφιέμενον εις την εξέτασιν τούτων παρά της αρμοδίας Υπηρεσίας Οικισμού του Υπ. Δημοσίων Έργων, επειδή αι ενστάσεις αύται αναφέρονται ως επί το πλείστον εις θέματα πολεοδομικά και τεχνικά, διατυπούν την ευχήν, και όν εκ των προτέρων βέβαιοι, ότι η αντιμετώπισις των δια των ενστάσεων τούτων θιγομένων ζητημάτων, θέλει γίνη εν πνεύματι δικαίας και αναλόγου επιβαρύνσεως των ιδιοκτητών εκ της χαράξεως των δια του προτεινομένου σχεδίου προβλεπομένων οδών και κοινοχρήστων χώρων. Δια μόνην την . . . ένστασιν το Κ.Σ. α π ο φ α σ ί ζ ε ι κατά πλειοψηφίαν, όπως διανοιχθή η δια ταύτης αιτουμένη οδός, μειωψηφούντων του κ. Γ. Σμαράγδη, Προέδρου, και Αγγ. Παπακώστα, Β. Βοζώρα, Π. Καλλιγέρη. . . . ως έχόντων την γνώμην ότι και επί της εκτάσεως ταύτης, την ενδεικνυομένην λύσιν δέον να παράσχη το αρμόδιον Υπουργείον. Ωσαύτως δια της παρουσίας αποφασίζεται ομοφώνως η συμπλήρωσις της υπ' αρ. 87/65 πράξεως του Κ.Σ. δια της προτάσεως όπως εν τω εκδοθησομένω Β. Δ/τι . . . καθορισθώσι ως όροι δομήσεως οι ισχύοντες δια την περιοχόν του Κεντρικού Καλαμακίου και του συνεχομένου προς την ανωτέρω νησίδα παραλιακού τμήματος της περιοχής Αλίμου, ήτοι: ελάχιστον εμβαδόν Μ2 300, ελάχιστον πρόσωπον μ.μ. 12, ελάχιστον βάθος μ.μ. 17, μετά της αναλόγου παρεκκλίσεως».

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 137, «Συνεδρίασις 5.3.1965», Αρ. Αποφάσεως 63», «Λήψις αποφάσεως εκ π ο ι ή σ ε ω ς Κοινοτικού ο ι κ ο π έ δ ο υ επί του Ο.Τ. 16 περιοχής Α λ ί μ ο υ». «Επί του 20^{ου} θέματος . . . εγγραφέντος εκτάκτως ομοφώνως γνώμη των μελών του Κ.Σ., ο Πρόεδρος εισηγείται όπως το Κ.Σ. συζητήση την περίπτωσιν εκποιοήσεως του εναπομείναντος Κοιν. οικοπέδου επί του Ο.Τ. 16 της περιοχής Αλίμου, μετά την αποφασισθείσαν α ν τ - α λ λ α γ ή ν υπολοίπων Κοιν. οικοπέδων επί του αυτού Ο.Τ., δι' ε τ έ ρ ω ν διαφόρων ιδιοκτητών κειμένων εις τον χώρον ένθα το Α' Κοινοτικόν Γυμναστήριον, και συγκεκριμένως επί του Ο.Τ. 32 της αυτής περιοχής, και ήτις ανταλλαγή απεφασίσθη δια των υπ' αρ. 50/1962 και 52/1964 πράξεων του Κ.Σ. . . . επί τω σκοπώ όπως, εκ του προϊόντος της εκποιοήσεως του εν θέματι οικοπέδου, συντελεσθησομένης δια δημοπρασίας κατά την ισχύουσαν νομοθεσίαν, κατασκευασθή ο ασφαλοτάτης της οδού Επτανήσου, από της οδού

Ζαλόγγου μέχρι της νέας Εθνικής Λεωφόρου Αθηνών – Αλίμου./ Το Κ.Σ. και σκεφθέν ότι υφίστανται τα στοιχεία προφανούς ωφελείας της Κοινότητας εκ της εκποιήσεως του ανωτέρω οικοπέδου, δια την κατασκευήν της προμνημονευθείσης οδού, ήτις πρόκειται να εξυπηρετήση μεγάλον αριθμόν κατοίκων. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως την εκποίησην του επί του Ο.Τ. 16 της περιοχής Αλίμου οικοπέδου . . . εκτάσεως 1.500 τ.μ. περίπου. Την εν λόγω εκποίησην αποφασίζει δια δημοπρασίας πλειοδοτικής, ενώπιον Επιτροπής αποτελουμένης εκ των κ.κ. 1) Γ. Σμαράγδη, Προέδρου . . . 2) Κ. Πυλαρινού, και 3) Π. Τσορού, κ.σ., μετά την τήρησιν της προκαταρκτικής διαδικασίας της καθοριζομένης υπό των διατάξεων των άρθρων 9 και 10, του από 15.6.1955 Β. Δ/τος. Την εκποίησην του ανωτέρω οικοπέδου αποφασίζει επί τω σκοπώ, όπως εκ του προϊόντος αυτής, κατασκευασθή η οδός Επτανήσου κατά τα προειρημένα περί αυτής».[Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Α. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Π. Τσορός, Β. Κατσή, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 422, «Συνεδρίασις 13.8.1966», χωρίς αριθμό απόφασης. «Ακολούθως τίθεται υπό συζήτησιν αίτησις του Εξωραϊστικού Συλλόγου Αλίμου, δ i α μ α ρ τ ύ ρ ε τ α ι, ότι αποφασίζεται η εκποίησης Κοινοτικών εκτάσεων και αιτείται, εις περίπτωσιν εκποιήσεως του Κοιν. οικοπέδου Ο.Τ. 16, το προϊόν δ i α τ ε θ ή δ i εκτέλεσιν έ ρ γ ω ν εις περιοχήν Α λ ί μ ο υ α π ο κ λ ε ι σ τ ι κ ώ ς. Γίνεται δεκτόν να μελετηθή το θέμα κατά τον καταρτισμόν του Τεχνικού Προγράμματος 1967». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσή, Σ. Τσιλιμπάρης, Ε. Τσαμπαρλής, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα, Π. Τσορός, Στ. Τσιλιμπάρης].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 438, «Συνεδρίασις 5.10.1966», Αρ. Αποφάσεως 168», «Αποχαρακτηρισμός Κοινοτικού χώρου επί του Ο.Τ. 16 περιοχής Αλίμου». «Επί του 3^{ου} θέματος. . . ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι εν συνεχεία της υπ' αρ. 63/1965 πράξεως, δ i ή ς απεφασίσθη η εκποίησης Κοιν. οικοπέδου επί του Ο.Τ. 16 . . . εν συνδυασμώ και εν συναρτήσει προς προγενεστέραν

διαδικασίαν ανταλλαγής οικοπέδων διαφόρων ιδιοκτητών, κειμένων επί του χώρου ένθα το Α' Κοινοτικό Γυμναστήριον Αλίμου, μετ' αντιστοίχων οικοπέδων της Κοινότητος επί του Ο.Τ. 16, όπως το Κ.Σ. δι' αποφάσεώς του προβή εις τον αποχαρκτηρισμόν της επί του Ο.Τ. 16 οικοπεδικής εκτάσεως της Κοινότητος, προοριζομένης ως γνωστόν, δια των εγκριτικών Δ/των: 1) 18 Νοεμβρίου 1926, και, 2) 12 Φεβρουαρίου 1936 ως χώρων δια την ανέγερσιν Κοινοτικού Καταστήματος αφ' ενός, Σχολείων δε και Γυμναστηρίου αφ' ετέρου, ίνα ούτω καταστή δυνατή νόμω η υπογραφή αφ' ενός των συμβολαίων ανταλλαγής μεταξύ Κοινότητος και διαφόρων ιδιοκτητών, κατά τα ως άνω εκτεθέντα, εξ ετέρου δε η εκπίησις του υπολειπομένου εκ των ανταλλαγών οικοπεδικού χώρου, συμφώνως προς την προμνημονευθείσαν προγενεστέραν πράξιν του Κ.Σ. Και ταύτα, διότι ως έχουσι νυν τα πράγματα, ο εν θέματι Κοινοτικός οικοπεδικός χώρος επί του Ο.Τ. 16, τυγχάνει περιωρισμένης και ειδικής χρήσεως, ής δέον να απαλλαγή δια τροποποιήσεως, κατά τας υποδείξεις και του Νομικού συμβούλου της Κοινότητος, όστις συνήντησεν αδιέξοδον εις την περίπτωσιν ταύτην, εν τη επιδιώξει όπως αποκτήση κυριότητα η Κοινότης του υπό κρίσιν οικοπεδικού χώρου, δι' υπογραφής σχετικής συμβολαιογραφικής πράξεως παραιτήσεως της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, πάσης τυχόν διεκδικήσεώς της ή δικαιώματος αποζημιώσεως εκ του χώρου τούτου./ Το Κ.Σ. . . έχον υπ' όψιν την μέχρι τούδε συντελεσθείσαν προκαταρκτικήν νόμιμον διαδικασίαν δια την ανταλλαγήν, αφ' ενός διαφόρων οικοπέδων επί του Κοινοτικού χώρου, ένθα το Κοινοτικό Γυμναστήριον Αλίμου, κατά τα διαλαμβανόμενα εις την υπ' αρ. 50/1962 πράξιν αυτού . . . πώλησιν, δε, αφ' ετέρου, ετέρου τμήματος της επί του Ο.Τ. 16 Κοινοτικής εκτάσεως, συμφώνως προς την υπ' αρ. 63/1965 πράξιν αυτού, εγκριθείσαν . . . σκεφθέν δε κατά Νόμον. Αποφασίζει. Εγκρίνει κατά πλειοψηφίαν τον αποχαρκτηρισμόν της επί του Ο.Τ. 16 Κοινοτικής οικοπεδικής εκτάσεως και τον καθορισμόν ταύτης, ως οικοπεδικού Κοινοτικού χώρου, ως μη μέλλοντος να χρησιμοποιηθή δια τον σκοπόν, δι' όν προορίζεται υπό του εγκριτικού Δ/τος 1936, και ανατίθησι . . . Επί της ανωτέρω αποφάσεως ο εκ των κ.σ. Π. Τζιβανίδης, ποιείται την παρατήρησιν ότι δεν συμφωνεί ως προς το τμήμα που αφορά την εκποίησιν δια την κατασκευήν της οδού Επτανήσου, συμφώνως προς την υπ' αρ. 63/1965 πράξιν, η δε κ.σ. κ. Ελ. Καρανικόλα, μειοψηφεί δια τον αυτόν λόγον και επί πλέον, διότι δεν γνωρίζει το θέμα, το οποίοον σήμε-

ρον περιπλέκεται δια της ο μ α δ ι κ ή ς α ν τ ι δ ρ ά σ ε ω ς των μελών του Εξωραϊστικού Συλλόγου Αλίμου». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964-4.2.1967], σ. 494, «Πρακτικόν 4, Συνεδρίασις 4.2.1967», «Αρ. αποφάσεως 22», «Λήψις αποφάσεως επί ενστάσεως «Εξωραϊστικού Συνδέσμου Καλαμακίου» κατά της υπ' αρ. 168/1966 πράξεως». «Επί του 7^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. την από 22.10.1966 ένστασιν του «Εξωραϊστικού Συνδέσμου Καλαμακίου» κατά της υπ' αρ.168/1966 πράξεως του Κ.Σ., δι' ής προτείνεται η τροποποιήσις της χρήσεως της, επί του Ο. Τ. 16, της περιοχής Α λ ί μ ο υ, Κοινοτικής εκτάσεως, προωρισμένης εκ του εγκριτικού Β. Δ/τος, ως χώρου δι' ανέγερσιν Κοινοτ. καταστήματος, Σχολείων και Γυμναστηρίου, εις οικοπεδικόν Κοιν. χώρον, προς α ν τ α λ λ α γ ή ν τούτου μεθ'ετέρων οικοπέδων διαφόρων ιδιοκτητών, κειμένων εις τον χώρον του Α' Κοινοτικού Γυμναστηρίου Αλίμου Καλαμακίου, ως και την, επί της εν λόγω ενστάσεως, γνωμάτευσιν του νομικού συμβούλου της Κοινότητος Γ. Τσαρούχα, όστις δια ταύτης εισηγείται την α π ό ρ ι ψ ι ν της ενστάσεως ταύτης, ως νόμω αβασίμου και ως ουσία επιζημίας δια την Κοινότητα, και εισηγείται όπως το Κ.Σ. αποφασίση επί της υπό κρίσιν ενστάσεως, έχον απόλυτον γνώσιν του τε περιεχομένου της ενστάσεως ως και του περιεχομένου της γνωματεύσεως του νομικού συμβούλου της Κοινότητος, αμφοτέρων κοινοποιηθέντων (ορθό: *κοινοποιηθεισών*) εν αντιγράφω προς τα μέλη του Κ.Σ., π ρ ο της ημερησίας διατάξεως./ Κατ' αρχήν αιτείται τον λόγον ο εκ των κ.σ. κ. Χρ. Μασούρος, όστις εκτίθησιν τα εξής: «Επί του θέματος της από 22.10.1966 ενστάσεως του Εξωραϊστικού Συνδέσμου Καλαμακίου κατά της υπ' αρ. 168/1966 αποφάσεως του Κ.Σ., λαμβάνων υπ' όψιν: α) τα εν τη ενστάσει ταύτη εκτιθέμενα, β) τα διαλαμβανόμενα εν τη από 9.1.1967 εκθέσει του Νομικού Συμβούλου της Κοινότητος εν σχέσει προς το θέμα τούτο, και, γ) τον σκοπόν της ληφθείσης υπ' αρ.168/66 αποφάσεως συνιστάμενον εις αποχρωματισμόν (εννοεί: *αποχαρακτηρισμόν*;) του υπ' αρ. 16 Ο.Τ. από κ ο ι ν ο χ ρ ή σ τ ο υ χώρου και τον χ α ρ α κ τ η ρ ι σ μ ό ν αυτού ως ο ι κ ο π ε δ ι κ ό ν τοιούτον, με αντικειμενικόν σκοπόν την ε κ π ο ί η σ ι ν μέρους αυτού και την ανταλλαγήν

του υπολοίπου και μεγαλύτερου αυτού μέρους μετά ετέρων ιδιοκτητών και εξετάζων το όλον θέμα από νομικής και ουσιαστικής αυτού πλευράς, τοποθετώ τούτο ως εξής: Το εν λόγω υπ' αρ. 16 Ο. Τ. προωρισμένον βάσει του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου δια χώρον Σχολείου, Κοινοτικού καταστήματος και Γυμναστηρίου, χαρακτηρίζεται ως χώρος κ ο ι ν ό χ ρ η σ τ ο ς, και συνεπώς δ ε ν αποτελεί ιδιωτικήν της Κοινότητος περιουσίαν. Κοινόχρηστα δε νοούνται εκείνα, άτινα εκ του φυσικού ή νομικού αυτών προορισμού, χρησιμοποιούνται ή προορίζονται προς εξυπηρέτησιν του Δημοσίου συμφέροντος. Τον χαρακτήρα του κοινοχρήστου προσδίδει, είτε η κατά τας διατάξεις περί σχεδίων πόλεων, πράξις της Διοικήσεως η περιλαμβάνουσα ιδιωτικόν χώρον εις το ρυμοτομικόν Διάταγμα, είτε η βούλησις του ιδιώτου η δηλουμένη δια δικαιοπραξίας. Εν προκειμένω τον χαρακτήρα του κοινοχρήστου, τον έχει προσδώσει η κατά τας διατάξεις περί σχεδίων πόλεως πράξις της Διοικήσεως. Επομένως, καθ' ό κοινόχρηστος χώρος, βάσει ρητής του Αστικού Κώδικος διατάξεως, δ ε ν υπόκειται εις συναλλαγήν. Συγκεκριμένως το σχετικόν υπ' αρ. 966 άρθρον του Α.Κ. ορίζει: «Πράγματα εκτός συναλλαγής είναι τα κοινά τοις πάσι, τα της κοινής χρήσεως και τα προωρισμένα εις εξυπηρέτησιν δημοσίων, δημοτικών, κοινοτικών ή θρησκευτικών σκοπών». Πέραν τούτου και εκ των διατάξεων αυτού τούτου του Κώδικος περί Δήμων και Κοινοτήτων (ν.δ. 2888/1954, άρθρον 194, 196 και 197) και σχετικών ερμηνευτικών εγκυκλίων και νομολογιών, σαφώς επίσης προκύπτει ότι κοινόχρηστοι χώροι δ ε ν υπόκεινται εις συναλλαγήν(εκποίησησιν, ανταλλαγήν ή δωρεάν). Εκποίησης ή ανταλλαγή ακινήτου επιτρέπεται, συμφώνως τω άρθρω 195 του Κώδικος, μ ό ν ο ν επί προφανεί ωφελεία της Κοινότητος. Αλλά και πάλιν το κοινόχρηστον αποτελεί εξαίρεσιν και της περιπτώσεως ταύτης. Ως προφανής ωφέλεια (Σ.Ε. 856/1931) νοείται εκείνη ήτις θέλει προκύψη εκ της πληρώσεως ωρισμένων ειδικών αναγκών της Κοινότητος δια του αντιτίμου του εκποιουμένου ακινήτου. Τοιαύτας ανάγκας αποτελούν κυρίως αι εκτελέσεις έργων ζωτικής σημασίας. Πάντως εν τη κρίσει περί υπάρξεως ή μη εν εκάστη περιπτώσει προφανούς ωφελείας, δέον να λαμβάνηται υπ' όψιν η ύπαρξις των ακολούθων περιπτώσεων: α) Το υπό εκποίησησιν ακίνητον να μη είναι κοινόχρηστον, β) Αι προς πλήρωσιν ανάγκαι να είναι πλέον επιτακτικάί και σπουδαιότεραι των εκπληρουμένων δια του ακινήτου και, γ) Να μ η καθίσταται δυνατή η εξεύρεσις των αναγκαιούτων δια την πλήρωσιν των περι

ών πρόκειται αναγκών, εσόδων εξ άλλων πηγών (Σ.Ε. 324/1954). Πέραν όμως της νομικής πλευράς, εξεταζόμενον τούτο και από ουσιαστικής τοιαύτης, διαπιστώνομεν δυσμενή δια την Κοινότητα ανταλλαγήν Κοινοτικού χώρου μετά τοιούτου ιδιωτών και με τεραστίαν διαφοράν αξίας, λόγω θέσεως και μόνον των ανταλλασσομένων. Αλλά και εκτός της οικονομικώς ασυμφόρου δια την Κοινότητα ανταλλαγής, αποφασισθείσης ταύτης υπό του π ρ ο η γ ο υ μ έ ν ο υ Κ.Σ. δια της υπ' αρ. 50/1962 αποφάσεώς του, και παντελή σχεδόν έλλειψιν κοινοχρήστων χώρων, διότι άλλοι τούτων διετέθησαν ήδη δι' άλλους σκοπούς, και άλλοι, ουδέ καν π α ρ ε λ ή φ θ η σ α ν, ως επί παραδείγματι το 159 Ο.Τ. εκτάσεως 24 στρεμμάτων, με αποτέλεσμα να μη δυνάμεθα να ανταποκριθώμεν ούτε εις το αίτημα του Σχολικού Οργανισμού περί παραχωρήσεως αυτώ κοινοτικού χώρου, δι' ανέγερσιν απαιρητήτου Σχολικού κτιρίου, αιτηθέντος δια των υπ' αρ. 40/4189/17.11.1964 και 698/5^Α/ εγγράφων αυτού. Τέλος, περιέργως, άξιον τυγχάνει το ότι ο κ.Νομικός Σύμβουλος της Κοινότητος αποφαίνεται εν τη σχετική εκθέσει του, και χαρακτηρίζει κατά τρόπον αυθαίρετον τον χώρον τούτον, του Ο.Τ. 16, ως ι δ ι ω τ ι κ ή ν περιουσίαν της Κοινότητος, και συνεπώς, ως δεκτικόν συναλλαγής, αλλά δια να εδραιώση την απόφασίν του ταύτην, θα έδει να μας πληροφορήση και τους τ ί τ λ ο υ ς κτήσεως της ιδιωτικής ταύτης περιουσίας. Τοιούτοι όμως τίτλοι, ως γνωρίζομεν, δ ε ν υπάρχουν και κατά συνέπειαν δεν πρόκειται περί ιδιωτικής Κοινοτικής περιουσίας, α λ λ ά περί κοινοχρήστου χώρου, και ως κοινοχρήστος χώρος μετεγράφη εις το Υποθηκοφυλακείον, ως εν τη αυτή εκθέσει του κ.Νομικού Συμβούλου βεβαιούται. Όθεν προτείνω την α π ο δ ο - χ ή ν της υπό κρίσιν ε ν σ τ ά σ ε ω ς και την α ν ά κ λ η σ ι ν της καθ' ής αύτη υπ' αρ. 168/ 66 αποφάσεως, ως π ε π λ α ν η μ έ ν ω ς λ η φ θ ε ί σ η ς. Επίσης προτείνω και την ανάκλησιν των μη εκτελεσθεισών και ως πεπλανημένως ληφθεισών υπ' αρ. 50/62 ασυμφόρου δια την Κοινότητα αποφάσεως περί ανταλλαγής και της 63/1965 τοιαύτης, περί εκποιήσεως του μετά την ανταλλαγήν απομένοντος χώρου του αυτού Ο.Τετραγώνου. Τέλος, καθ' όσον αφορά την αποζημίωσιν των προσφερομένων εκτάσεων εις την Κοινότητα, υπό τον όρον της ανταλλαγής, προτείνω όπως το θέμα τούτο, θεωρηθή ως άσχετον προς τα ανωτέρω και αποτελέση αντικείμενον συζητήσεως άλλης συνεδριάσεως»./ Εν συνεχεία ο Πρόεδρος του Κ.Σ. κ.Αγγ.Παπακώστας, δηλοίτα κάτωθι: «Με ευρίσκουν κατ' αρχήν σύμφωνον οι απόψεις του κ.Χρ. Μασού-

ρου, ουχ ήττον, όμως, το άρθρον 970 του Αστικού Κώδικος, δίδει εις την Κοινοτικήν Αρχήν το δικαίωμα αλλαγής χρήσεως, επί πλέον δε θα πρέπει να μη παραθεωρήται το γεγονός, των ήδη ανειλημμένων υπό της Κοινότητος, υποχρεώσεων, έναντι τρίτων, ως και το γεγονός, ότι αι προγενέστεραι επί του θέματος τούτου αποφάσεις έχουν εν μέρει εκτελεσθή. Μετά διεξοδικήν συζήτησιν το Κ.Σ., αποφασίζει κατά πλειοψηφίαν την απόρριψιν της ενστάσεως του Εξωραϊστικού Συνδέσμου Καλαμακίου, ως και την ανάκλησιν της υπ' αρ. 63/1965 αποφάσεως αυτού, περί εκποιήσεως τμήματος εκ του Ο.Τ. 16, μειοψηφούτων ως προς την απόρριψιν, των κ.κ. Χρ. Μασούρου και Ελ. Καρανικόλα, ήτις συμφωνεί και υιοθετεί πλήρως τα εν τη εισηγήσει του κ. Χρ. Μασούρου διαλαμβανόμενα, ως προς δε την ανάκλησιν της υπ' αρ. 63/65 αποφάσεως των κ.κ. Κ. Τσόχα, Β. Κατσή, Κ. Πυλαρινού και Π. Καλλιγέρη. Επί του θέματος τούτου ο εκ των κ.σ., κ. Ελ. Σκορδίλης παρατηρεί και εισηγείται, όπως ο μη εκποιοσόμενος χώρος, συνεπεία ανακλήσεως της υπ' αρ. 63/65 επί του Ο.Τ. 16, παραχωρηθή εις τον Οργανισμόν Σχολικών Κτιρίων, δια την ανέγερσιν επ' αυτού κτιρίου του Δημοτικού Σχολείου Αλίμου και να υποδειχθή, όπως απαλλοτριωθή συνεχομένη έκτασις, όση απαιτείται δια τον σκοπόν αυτόν . . .». [Κ.Σ. Αγγ. Παπακώστας, αντιπρόεδρος, Ευθ. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ.Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσή, Σ. Τσιλιμπάρης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.427, «Συνεδρίασις 12.9.1966», «Περί προσδιορισμού θέσεως δια την τοποθέτησιν της προτομής Μαρίνου Γερουλάνου». «Επί του 2^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησιν, ότι εν έτει 1963 το Κ.Σ. δια της υπ'αρ. 216/10.8.63 πράξεως αυτού, είχαν αποφασίσει την κατασκευήν της προτομής του αιμνήστου Καθηγητού Μαρίνου Γερουλάνου και την τοποθέτησιν αυτής εις τον χώρον του Κοινोट. Γυμναστηρίου Αλίμου εις αναγνώρισιν της γενναίας χειρονομίας του υιού του Ιωάννου Γερουλάνου και των κληρονόμων αυτού, δι' ής εδωρήσαντο προς την Κοινότητα οικοπεδικήν έκτασιν 6.500 τ. μ. περίπου, ένθα το Κοινοτικόν Γυμναστήριον. Η θέσις τοποθετήσεως της προτομής Μαρίνου Γερουλάνου, είχαν αποφασισθή βάσει της υφισταμένης τότε καταστάσεως, ήτις μετεβλήθη δια της διανοίξεως της Εθνικής οδού ΑΘΗΝΩΝ- ΑΛΙΜΟΥ, συνεπεία της οποίας απεμονώθη η περιο-

χή του Κοινοτικού Γυμναστηρίου. Ἡ δ ἡ, τῆ πα ρ α κ λ ῆ σ ε ι και της Οικογενείας του αιμνήστου Καθηγητού, π ρ ο τ ε ί ν ο μ ε ν ως νέαν θέσιν δια την τοποθέτησιν της προτομῆς, τὴν Π λ α τ ε ί α ν Ιω. Μ ε τ α ξ ᾶ εν Αλίμω./ Το Κ.Σ. . . λαβόν υπ' ὄψιν το γεγονός της α π ο μ ο ν ὴ σ ε ω ς του χώρου του Κοινοτικού Γυμναστηρίου Αλίμου, δια της διανοίξεως της Εθνικῆς οδοῦ Αθηνών - Αλίμου, και, ε π ι θ υ μ ο ῦ ν ὅπως ι κ α ν ο π ο ι ῆ σ η τὴν ε π ι θ υ μ ῖ α ν των συγγενῶν του αιμνήστου Καθηγητού, Ἀ ν δ ρ ὄ ς, ὅστις ετίμησε τὴν Χώραν εν ζωῇ, διακριθεὶς εἰς τὴν Επιστήμην της Ιατρικῆς και μεγάλην συμβολὴν εἰς τον κοινωνικόν τομέα δια της ιδρύσεως του Γερουλανείου Ἰδρύματος, αρκούντως δε εκτιμήσαν τὴν δωρεάν της Οικογενείας Αὐτοῦ πρὸς τὴν Κοινότητα. Α π ο φ α σ ῖ ζ ε ι. Εγκρίνει κατὰ π λ ε ι ο ψ ῆ φ ῖ α ν τὴν τοποθέτησιν της προτομῆς του Αιμνήστου Καθηγητοῦ ΜΑΡΙΝΟΥ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΥ, εἰς τὴν εν Αλίμω Καλαμακίου, Πλατείαν Ι. Μεταξά, και ανατίθησιν τῷ Προέδρῳ πάσαν περαιτέρω ἐνέργειαν./ Ἐπὶ της ανωτέρω αποφάσεως ε - μ ε ι ο ψ ῆ φ ῖ σ ε ν ἡ εκ των κ.σ., κ.Ελ. Καρανικόλα, προτείνουσα, ὅπως εἰς τὴν ως ἄνω Πλατείαν τοποθετηθῆ ἡ προτομὴ του Θουκυδίδου». [Κ.Σ. πρ. Γ. Σμαράγδης, Αγγ.Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσῆς, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλια: 1) Τα κεφαλαία γράμματα των μεσαίων λέξεων, εἶναι του κειμένου της ἀπόφασης και ὄχι δικά μου, 2) το γεγονός ὅτι τριάντα χρόνια μετὰ τὴ δικτατορία του 1936, εξακολουθοῦσε στο Καλαμάκι να ονομάζεται «πλατεία Ι. Μεταξά», δὲν ἔχει ἀνάγκη κανένα σχολιασμοῦ, 3) ὅπως ρητὰ δηλώνεται ἡ ἀπόφαση ελήφθη, αποκλειστικά και μόνο «ὅπως ικανοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν των συγγενῶν», ὥστε ἡ προτομὴ να βρῆσκαται σε τοποθεσίᾳ «προβεβλημένη», και ὄχι «απεμονωμένην» ἔξω ἀπὸ το Κοινοτικὸ Γυμναστήριον, χ ω ρ ῖ ς να γίνεται ἐ π ῖ κ λ ῆ σ ῆ κανένα λόγου κοινοτικοῦ ἢ δημοσίου συμφέροντος (δὲν χρησιμοποιεῖται οὔτε ἡ τετριμμένη διατύπωση «σκεφθέν εν τῷ πρίσματι των Κοινοτικῶν συμφερόντων»), 4) ἀπὸ ἄλλη οπτική, ἡ ἀπόφαση εἶναι αποτελεσματικὴ. Ο Μ. Γερουλάνος (ο ὁποῖος ονομάζεται ἀπὸ Πρόεδρον της Κοινότητος «μεγάλος ευεργέτης του Καλαμακίου»), καταγόμενος ἀπὸ τὴν Κεφαλονιά, ὅπως και ο Ιω. Μεταξάς, εἶχε ἐκλεγεί βουλευτῆς του νησιοῦ το Νοέμβριον 1920, με αντιβενιζελικὸ κόμμα, ἓνα ἀπὸ αὐτὰ που οδήγησαν στη Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ και τον ξεριζωμὸ του Ἑλληνισμοῦ μετὰ ἀπὸ χιλιάδες

χρόνια, και (όπως γράφει στις «Αναμνήσεις» του, σελ. 309), εξαρτούσε και συνέδεε τη διατήρηση της έδρας του, από τις θελήσεις του Ιω. Μεταξά, την επιστροφή του οποίου ανέμενε για να εκφράσει τις απόψεις του. Με την απόφαση αυτή του Κ. Σ., έτσι όπως ταυτίστηκαν ιδεολογικά, και συμπορεύτηκαν πολιτικά εν ζωή, θα μπορούσαν να διατηρήσουν τη γειννιάσή τους και μετά το θάνατό τους.

Σημείωση: Για τον αναφερόμενο γιό του Ιωάννη Γερουλάνο, γεωπόνο,

**** το διορισμό του από τη δικτατορία του Ιωάννη Μεταξά, ως Πρόεδρο, της διορισμένης από την ίδια, Διοικούσας Επιτροπής (Δ.Ε.) της Κοινότητας Καλαμακίου, με απόλυση / κατάργηση του αιρετού Κοινοτικού Συμβουλίου,*

**** τους ύμνους που ανέπεμπε στον «Μέγαν Κυβερνήτην και Αναδημιουργόν του Κράτους» και στο καθεστώς της «Ιεράς ημέρας της 4^{ης} Αυγούστου 1936»,*

**** την διακήρυξή του ότι «Ο Ελληνικός Λαός ευγνώμων ευχαριστεί τον Υψιστον διότι ηυδόκησε και απέστειλε τον Άνδρα εκείνον», «τον Μέγα Εθνικόν Κυβερνήτην κ. Ιωάννη Μεταξά», «εις ένδειξιν της ευγνωμοσύνης ημών των κατοίκων Καλαμακίου, εισηγούμαί, κύριοι Σύμβουλοι, όπως απέναντι των όσων έπραξεν δι' ημάς, ο Μέγας Εθνικός Κυβερνήτης και Πρωθυπουργός της Ελλάδος κ. Ιωάννης Μεταξάς, ανακηρύξωμεν αυτόν επίτιμον δημότην της Κοινότητος Καλαμακίου»,*

****τη θεώρησή του ότι «από της ημέρας, κατά την οποίαν η Α.Μ. ο Βασιλεύς ανέθεσεν εις τας στιβαράς χείρας του Εθνικού Κυβερνήτου κ. Ιωάννη Μεταξά απάσας τας εξουσίας του Κράτους δια την αναδημιουργίαν του ...υποχρεοί τον κάθε γνήσιον Έλληνα, να θεωρή την ημέραν της 4^{ης} Αυγούστου, ως ημέραν της σωτηρίας του Έθνους, ομοίαν της 25^{ης} Μαρτίου 1821 της απελευθερώσεως του Ελληνικού Έθνους εκ του Τουρκικού ζυγού»,*

****την εξακολούθηση της παραμονής του ως Προέδρου της Δ.Ε. στην Κατοχή,*

**** την αγαστή και απρόσκοπτη συνεργασία του με τους Ναζιστές Γερμανούς Κατακτητές, με την ιδιότητα αυτή, και την διευθέτηση θεμάτων «με προσωπικά παρεμβάσεις του εις τας Γερμανικάς Αρχάς»,*

*** την ανανέωση της συνεργασίας μαζί τους, με την αποδοχή του διορισμού του ως Αντιπροέδρου της Κοινότητας Παλαιού Φαλήρου, μετά τη συγχώνευση σε αυτή της Κοινότητας Καλαμακίου (1942),

*** την αφωνία και έλλειψη οποιασδήποτε παράκλησης ή ευχής (δεν μιλώ για διαμαρτυρία), με απόφαση της Δ.Ε. της οποίας είχε διοριστεί και διατηρηθεί Πρόεδρος, προς τους Κατακτητές Γερμανούς, για την ΜΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ των αρχαίων ιερών/του θεσμοφορίου, στο λόφο της Αγίας Άννας τότε (= Κοινωνικής Δικαιοσύνης από δεκαετίες), του λόφου Πανί, των τάφων στην παραλιακή κλπ, ΕΝΩ αργότερα εμφανιζόταν μονίμως ως αρχαιολάτρης και προστάτης των αρχαίων μνημείων και ευρημάτων, κ.ά., βλεπ. σε Α.Θ. «Κοινότητα Καλαμακίου- Δήμος Αλίμου, πολιτικές αποφάσεις– ψηφίσματα», έκδοση 2021].

Σημείωση: Αρκετές αποφάσεις του Κ.Σ., που αφορούν τις εκτάσεις γης, ανταλλαγές κλπ. για την περιοχή του Αλίμου, μπορεί ο μελετητής να βρεί, στο παρόν, στο κεφ. «Αθλητικά Γυμναστήρια, Α' Κοινοτικό Γυμναστήριο Αλίμου».

Για το συνοικισμό Τράχωνες / Άνω Καλαμάκι

Αποφάσεις για το σύνολο των Τραχώνων - Άνω Καλαμακίου

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 195, Αριθμός Απόφάσεως 57/29.3.1939, «Περί συστάσεως αγοράς εντω συνοικισμό «Τράχωνες». «...εκθέτει ότι υπό της «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες» διεβιβάσθη αλληλογραφία και αντίγραφον αιτήσεως του Συνδέσμου Οικοπεδούχων «Τράχωνες», δι' ής αιτείται η μερική τροποποίηση του σχεδίου Τραχώνων ως προς την χρήσιν της εντός του συνοικισμού κυκλικής πλατείας προοριζομένης μόνον δια κατοικίας, ίνα αύτη χρησιμοποιηθή δια καταστήματα αναψυχής, επίσης την κατάργησιν των φρακτών επί του τμήματος τούτου, ως (και) την χρησιμοποίησιν του παρά του συνοικισμού Αργυρουπόλεως κοινοχρήστου χώρου δι' αγοράν τροφίμων,

προτείνει δ' όπως το Κ.Σ. αποφανθή επ' αυτού./ Το Κ.Σ. ... ιδόν την διαβιβασθείσαν αλληλογραφίαν ως και την γ ν ώ μ η ν της «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες» και σκεφθέν ότι δια την εξυπηρέτησιν των αναγκών των κατοίκων και δια την αναψυχήν αυτών, ε ν δ ε ί κ ν υ τ α ι η χρησιμοποίησις των οικοπέδων των εχόντων πρόσοψιν επί της κ ε ν τ ρ ι κ ή ς κ υ κ λ ι κ ή ς πλατείας δια καταστήματα αποκλειομένων όμως των τοιούτων τ(ρ)οφίμων. Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί όπως επιτραπεί η ανέγερσις καταστημάτων αναψυχής (καφενείων, μπαρ, κ ι ν η μ α τ ο γ ρ ά φ ο υ κλπ), εμπορικών τοιούτων, κουρείων κλπ. σχετικών, α π ο κ λ ε ι ο μ έ ν ω ν απολύτως των καταστημάτων τ ρ ο φ ί μ ω ν εν γένει, αρρίπτει (ορθό= απορρίπτει) δε κατά τα λοιπά την αίτησιν ως αντικειμένην προς τας διατάξεις του σ χ ε δ ί ο υ δι' ού π ρ ο β λ έ π ε τ α ι π ρ α σ ι ά εφ όλων των οικοδομικών τετραγώνων και η δημιουργία πρασιών εις τους κοινοχρήστους χώρους, δεδομένου ότι οι κάτοικοι θα δύνανται να εξυπηρετώνται εκ της π ρ ο β λ ε π ο μ έ ν η ς υπό του σ χ ε δ ί ο υ α γ ο ρ ά ς και ανατίθησι τω κ. Προέδρω». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλιανος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.400, «Αριθμός αποφάσεως 35/11.3.1946», «Περί μετονομασίας του συνοικισμού «Τράχωνες». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Συνδέσμου οικιστών «Τραχώνων», υπεβλήθη αίτησις δι' ής προτείνεται η μετονομασία του συνοικισμού «Τράχωνες», εις «Άνω Αλιμόν», λόγω αφ' ενός του ιστορικού της τοποθεσίας, και αφ' ετέρου λόγω του κακού ήχου κλπ., της ονομασίας, ήν φέρει . . . Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν, επειδή οι εν αυτή αναφερόμενοι λόγοι δ ι κ α ι ο λ ο γ ο ύ σ ι ν α π ο λ ύ τ ω ς την αιτουμένην μετονομασίαν, και επειδή πράγματι κατά τους ιστορικούς η τοποθεσία του συνοικισμού π ε ρ ι ε λ α μ β ά ν ε τ ο εις την περιοχόν του κατά την αρχαιότητα Δήμου Αλιμού ν τ ο ς, εις όν είδεν το φως ο μ έ γ α ς Ι σ τ ο ρ ι κ ό ς της Αρχαιότητος Θ ο υ κ υ δ ί δ η ς. Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την μετονομασίαν του συνοικισμού «Τράχωνες», εις «Άνω Αλιμόν» και ανατίθησι τω κ. Πρόεδρω.». [Κ.Σ. Γ. Μελισσινός, Γ. Γκούμης, Ι. Αδαμάκης, Σ. Γεωργόπουλος, απόντες Δ. Ζήσιμος, Δ. Κακούρης].

Σχόλια: 1) Έχω σημειώσει κατ επανάληψη ότι πίσω από κάθε αίτηση ή ενέργεια του Σύνδεσμου, ήταν ο Ι. Γερουλάνος και η «Κτήμα Τράχωνες Α.Ε.» οι οποίοι το 1946 είχαν ακόμα χιλιάδες απούλητα οικόπεδα, και το νέο όνομα θα ήταν κατά την αντίληψή τους, περισσότερο «εύηχο» για προσέλκυση αγοραστών, 2) Ευτυχώς που η «μετονομασία» δεν επικράτησε. Αφού, από το 1973, με την ανακάλυψη του αρχαίου θεάτρου Ευωνύμου, στο Άνω Καλαμάκι, γνωρίζουμε ότι στην περιοχή των Τραχώνων, βρισκόταν ο αρχαίος Δήμος Ευωνύμου, και σε καμία περίπτωση ο Δήμος Αλιμούντος, τα όρια του οποίου έφταναν, μέχρι τις δυτικές υπώρειες του λόφου Πανί, 3) Για την ονομασία της Αργυρούπολης, είχε προταθεί το όνομα «Άνω Αλιμούς» (βλ. Πάνος Ηλιάδης: «Η Νέα Αργυρούπολη Αττικής», σύντομη ιστορία, 2002, Δημοτική Βιβλιοθήκη Ελληνικού–Αργυρούπολης: σ. 40: «Για την ονομασία του συνοικισμού οι πρώτοι οικιστές δεν είχαν κανένα δισταγμό. Τον ονόμασαν Νέα Αργυρούπολις, δεδομένου . . . ότι σχεδόν όλοι οι κάτοικοι κατάγονταν από την Αργυρούπολη του Πόντου ... Ο οικισμός υπαγόταν αρχικά στην Κοινότητα Καλαμακίου (σήμερα Αλίμου) . . .σ.45: «Από το 1961 ονομάστηκε η κοινότητα Αργυρούπολη, χωρίς το Νέα...». σ.42. «. . .Ο αγώνας ήταν δύσκολος, έπρεπε να υπερπηδηθούν πολλά εμπόδια. Πρώτα πρώτα η ονομασία της υπό ίδρυση κοινότητας: ο Σπύρος Μένταυλος (= τμηματάρχης του Υπουργείου) ήθελε να ονομαστεί Άνω Αλιμούς, από τον αρχαίο δήμο Αλιμούντος πατρίδα του ιστορικού Θουκυδίδη» (βλ. Α.Θ. «Το Θεμέλιο Αλίμου», έκδοση Β', κεφ. «Τράχωνες»).

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 245, «Αρ. Αποφάσεως 183/22.9.1952», «Περί τροποποίησης του σχεδίου ρυμοτομίας Τραχώνων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Υπουργείου Προνοίας απεστάλη δια . . . διαταγής σχεδιάγραμμα εμφανίζον την ρυμοτομικήν διάταξιν των εκατέρωθεν της οδού Βουλιαγμένης οικοδομικών τετραγώνων και προτείνεται υπ' αυτού η τροποποιήσις του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων εις τρόπον ώστε να συνδεθῆ και ευθυγραμμισθῆ κατά το δυνατόν οδός πλάτους 20 μέτρων του σχεδίου Ηλιούπολεως μετά της προς την θάλασσαν κατερχομένης τοιαύτης ομοίου πλάτους του σχεδίου Τραχώνων, ως εμφανίζεται εν τω διαβιβασθέντι σχεδιαγράμματι Το Κ.Σ. . .ιδόν . . .και την επί του αντικειμένου τούτου σχετικήν αίτησιν

των Οικοδομικών Συνεταιρισμών «Άγιος Παντελεήμων» και «Αναπήρων Πολέμου 1940-1941» (ορθό: 1949) και σκεφθέν επειδή δια της προτεινομένης τροποποίησεως πραγματοποιείται η ε υ θ υ γ ρ ά μ μ ι σ ι ς της οδού Νάστου με την επί του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων προβλεπόμενην λ ε ω φ ό ρ ο ν . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την τροποποίησιν του σχεδίου Τραχώνων δια της μεταθέσεως της οικοδομικής γραμμής κατά το σημείο των ιδιοκτησιών Νάστου- Τριανταφύλλου Σκούρτη ... και ανατίθησι...». [Κ.Σ. Σπυρ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Σχόλιο: α) Εκτιμώ με βάση τα στοιχεία, ότι πρόκειται, για τις οδούς Σοφ. Βενιζέλου της Ηλιούπολης και Δωδεκανήσου του Αλίμου. β) Το Υπουργείο επανήλθε, βλ. [β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ.98 «Αρ. Πρακτικού 3/4.2.1963, Αρ. Αποφάσεως 19», «Τροποποιήσις ρυμοτομικού σχεδίου δια της δημιουργίας ι σ ο π έ δ ο υ κόμβου παρά την λεωφόρον Βουλιαγμένης», στο παρόν κεφ. «Αποφάσεις για το σύνολο των περιοχών Τραχώνων», γ) Οι οδοί αυτές μας απασχόλησαν και τα μέσα της δεκαετίας του 1980. Τότε, το ΥΠΕΧΩΔΕ, σχεδίαζε την κατασκευή γ έ φ υ ρ α ς σε αυτές, πάνω από τη Λ. Βουλιαγμένης, και υπήρχε ανησυχία στους επαγγελματίες και κατοίκους, για κυκλοφοριακή συμφόρηση, με διοχέτευση και (απλή) διέλευση αυτοκινήτων, μέσω του οδικού δικτύου της Πόλης, προς Παραλιακή (βλ. Α.Θ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς Αλιμιώτες, έκδ. Β' (2022) Θέματα κοινωνικού ενδιαφέροντος, οδός Δωδεκανήσου).

[β. 16.8.1964- 13.12.1964], «Πρακτικόν, συνεδριάσεως 4.9.1964», σ. 8, χωρίς αριθμό απόφασης. «Επακολουθεί ανάγνωσις αιτήσεων: 1)... 2) Αίτησις Αντωνίου Μωραΐτου, περί αποστολής Γκρέιντερ προς δ ι α μ ό ρ φ ω σ ι ν κ ο ί τ η ς ρ ε ύ μ α τ ο ς οδού Ι ω ν ί α ς, από Κύπρου μέχρι Ήρωος Μάτση, ήτις εγκρίνεται και εξουσιοδοτείται ο Πρόεδρος της Κοινότητος δια την ενέργειαν».

Σχόλιο: Οι Αλέκος, Αντρέας και Στέλιος Κεσσές, από τους παλαιότερους οικιστές του Άνω Καλαμακίου, σε συζητήσεις, μου έχουν με λεπτομέρειες περιγράψει τη λεωφόρο Ιωνίας, σ α ν ρέμα με τις λυγαριές του, και άλλα φυτά. Δυστυχώς, δεν έχω καταφέρει να αντικρύσω μια, τοτινή, φωτογραφία εποχής.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.128, «Συνεδρίασις 5.3.1965», «Αρ. αποφάσεως 48». «Τροποποιήσις ρυμοτομικού σχεδίου κατά την οδόν Δ ω δ ε κ α ν ή σου περιοχής Τραχώνων Καλαμακίου». «Επί του 2^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησι ότι εν έτει 1957 εξεδόθη Β. Δ/γμα (18.7.1957) δια του οποίου ετροποιώθη το εγκεκριμένον ρυμοτομικόν σχέδιον της περιοχής Αγίου Παντελεήμονος, δια π ε ρ ι ο ρ ι σ μ ο ύ του π λ ά τ ο υ ς της οδού Δωδεκανήσου από 20 εις 16 μέτρα. Το Δ/γμα τούτο εν τη πραγματικότητι ο υ δ έ π ο τ ε ί σ χ υ σ ε ν, καθ' ότι έκτοτε και μέχρι του νυν, η ρυμοτομική γραμμή εις τας εκατέρωθεν της οδού ταύτης ιδιοκτησίας παραμένει εις το αρχικόν πλάτος της οδού ταύτης, το καθορισθέν δια του από 9.9.1949 Β. Δ/τος (ΦΕΚ 202 Α/1949), δι' ού καθωρίσθησαν οι όροι δομήσεως της περιοχής Αγίου Παντελεήμονος Τραχώνων Καλαμακίου, ήδη δε η οδός Δωδεκανήσου έχει ως γνωστόν, κατασκευασθή δι' α σ φ α λ τ ο τ ά π η τ ο ς υπό της Κοινότητος, υπό τας προϋποθέσεις πλάτους 20 μέτρων. Εκ των ανωτέρω λόγων και επειδή η οδός Δωδεκανήσου, αποτελεί σήμερον κ ε ν τ ρ ι κ ή ν ο δ ι κ ή ν α ρ τ η ρ ί α ν ολοκλήρου της περιοχής Ανω Καλαμακίου, εφ' ής και δι' ής εξυπηρετείται, εξ επόψεως λεωφορειακής συγκοινωνίας, ου μόνον ο οικισμός Αγίου Παντελεήμονος, αλλά και παραπλήσιοι οικισμοί Εφοριακών, Εκτελωνιστών, Κοντοπηγάδου, Αναπήρων Πολέμου, εισηγείται όπως το Κ.Σ. λάβη απόφασιν περί τροποποιήσεως του ρυμοτομικού σχεδίου εις το προειρημένον σημείον, δι' α κ υ ρ ώ σ ε ω ς του από 18.7.57 Β. Δ/τος, δια του οποίου π ε ρ ι ω ρ ί σ θ η το πλάτος της οδού Δωδεκανήσου εις 16 μέτρα, ε π α ν α φ ο ρ ά ς δε εν ισχύϊ του αρχικού πλάτους των 20 μέτρων, ως ανωτέρω εξετέθη./ Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως την τροποποίησιν του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου δι' επαναφοράς του πλάτους της οδού ταύτης εις τα 20 μέτρα, ως τούτο καθορίζεται δια του από 9.9.1949 Β. Δ/τος (ΦΕΚ 202 Α/1949), δι' ού ενετάχθη η περιοχή Αγ. Παντελεήμονος εις το εγκεκριμένον ρυμοτομικόν σχέδιον...». [Κ.Σ. Γ.Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ.Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Π. Τσορός, Β. Κατσης, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλιο: 1)Από τις ευτυχέστερες στιγμές των αποφάσεων του Κ.Σ.- Δεκαετίες στη διαχρονία, βλέπουμε τα ευεργετικά αποτελέσματα της απόφασης αυτής, περπατώντας στα πλατεία πεζοδρόμια της Δωδεκανήσου, 2) βλ. και Α.

Θ. «Το Χρέος προς Αλιμιώτες», τ. Β', κεφ. Θέματα κοινωνικού ενδιαφέροντος, δημοτικά – τοπικά: «Δωδεκανήσου α) μονοδρόμηση ή όχι; β) ανάπτυξη».

Για τη Λεωφορειακή συγκοινωνία

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 44, «Συνεδρίασις 3.11.1964», μετά τα θέματα Η. Δ., σ. 49. « . . . Ακολουθως υποβάλλεται υπόμνημα κατοίκων, αφορών εις το θέμα της Λεωφορειακής Συγκοινωνίας Καλαμακίου./ Το Κ.Σ. αποδέχεται ίνα συζητήση, ομοφώνως, το θέμα τούτο εις την παρούσαν συζήτησιν-συνεδρίασιν./ Ο Πρόεδρος προτείνει να γίνουν σύντοναι ενέργειαι προς την κατεύθυνσιν της βελτιώσεως και της οριστικής τακτοποιήσεως του σοβαρού και σπουδαιοτάτης σημασίας, τούτου θέματος. Προτείνει όθεν να γίνουν αι κάτωθι ενέργειαι: α) Προεκτάσεως της Λεωφορειακής γραμμής Αγ. Παντελεήμονος, μέχρι του εργοστασίου Μαρινόπουλου, ακολουθως δε να καταβληθούν εντεταμέναι προσπάθειαι, ώστε κατασκευαζομένου και του υπολοίπου τμήματος της Εθνικής (ΑΘ: ποιά οδός του Καλαμακίου εννοείται,;) οδού μέχρις Αμπελακίων, με προοπτικήν επεκτάσεως της Λεωφορειακής γραμμής του Άνω Καλαμακίου μέχρις εκεί, αντιμετωπιζομένης της ανάγκης περαιτέρω κατασκευής της οδού, δι' ής μέλλει να διέλθη το Λεωφορείον ... β) Της περαιτέρω επεκτάσεως της κάτω Λεωφορειακής γραμμής εις το εσωτερικόν του Καλαμακίου δια της οδού Ελευθερίας./ Κατόπιν των ανωτέρω το Κ.Σ. ομοφώνως συνιστά Επιτροπήν, αποτελουμένην εκ των ίνα μετά των υπό των αιτούντων ορισθέντων δημοτών . . . αναλάβωσι ως Επιτροπή την προς πάσαν αρμοδιαν Αρχήν επιβαλλομένην ενέργειαν, προς επίτευξιν του επιδιωκομένου σκοπού της τακτοποιήσεως του θέματος της συγκοινωνίας ως προεξετέθη».

Σημείωση: Στο επόμενο απόσπασμα, οδός ονομάζεται «Ενωτική». Των Τραχώνων/Αγίου Παντελεήμονος ή Άνω Καλαμακίου, με το παραλιακό Καλα-

μάκι; «Εθνική» και «Ενωτική», ποιά/ποιές, μπορεί να εννοούνται;. Ο Γ. Σμαράγδης, σ' «Το Καλαμάκι», σελ. 16 γράφει: «. . . Έτσι για χρόνια πολλά τα Κ.Σ. Συμβούλια του Καλαμακίου δεν συνεργούσαν στη διάνοιξη Ενωτικής οδού Μπραχάμ–Καλαμάκι...». Και, σ. 45: «.. .Καλαμάκι 1949. Πρόεδρος της Κοινότητας, ο γιατρός Παν.Πικρός. Θέμα της εποχής: άν πρέπει ή δεν πρέπει να ανοίξει Ενωτικός δρόμος, Μπραχάμι–Καλαμάκι. Η θέση της Κοινοτικής Αρχής, αρνητική, γιατί η κάθοδος των Μπραχαμιωτών στη θάλασσα του Καλαμακίου για θαλάσσια μπάνια ξεσήκωνε σύννεφο σκόνη όπου περνούσαν τα κάρρα τους, για ένα λόγο, και γι' άλλο γιατί βρώμιζαν τη θάλασσα λούζοντας και τα ζωντανά τους...». Α.Θ. Σαφή απάντηση δεν έχουμε.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.77, «Συνεδρίασις 5.12.1964», μετά τα τακτικά θέματα της Η.Δ., χωρίς αριθμό απόφασης. «Επί του ...εγγράφου της Νομαρχίας Αττικής, δι' ού διαβιβάζεται υπόμνημα κατοίκων Καλαμακίου επί του θέματος Λεωφορειακής Συγκοινωνίας του Προαστείου, ανακοινούται υπό του Προέδρου ότι, ως είναι γνωστόν, το θέμα τούτο αντιμετωπίσθη υπό του Κ.Σ, εις την προηγουμένην αυτού Τακτικήν Συνεδρίασιν και συνεστήθη Επιτροπή ενεργείας εις τον τομέα τούτον. Εν συνεχεία εκτίθησι ότι εις το Τεχνικόν Πρόγραμμα της Κοινότητος του έτους 1965 περιελήφθη σημαντικόν ποσόν δια την κατασκευήν της Ενωτικής οδού (ποιά εννοείται;, η Γεωργίου Παπανδρέου της συγχρονίας;) μέχρι του εργοστασίου FAMAR-MAPINOΠΟΥΛΟΥ, εάν δε μετά ταύτα παραστή εκ των συντελεσθησομένων ενεργειών δυνατότης επισπεύσεως της Λεωφορειακής Γραμμής και πέραν του εργοστασίου προς την περιοχήν Κεντρικού Καλαμακίου, τότε μόνον θα τεθή θέμα συζητήσεως υπό του Κ.Σ. τροποποιήσεως του Τεχνικού Προγράμματος και μετά διαπίστωσιν νομίμου ερείσματος δικαιολογήσεως της τοιαύτης τροποποιήσεως./ Μετά πρότασιν επί του αυτού θέματος του εκ των κ. σ. Κ. Πυλαρινού, αποφασίζεται η αποστολή εγγράφου προς το Υπουργείον Συγκοινωνιών προς επίτευξιν επεκτάσεως της Λεωφορειακής Γραμμής Αγίου Παντελεήμονος προς την περιοχήν Κεντρικού Καλαμακίου».

Σχόλιο: Συμπεραίνεται ότι γραμμή Αθήνα-Καλαμάκι (κάτω ή κεντρικό) ΔΕΝ είχε δρομολογηθεί, μέχρι το 1964. Δεν υπάρχει άλλη σχετική απόφαση Κ.Σ.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.379, «Συνεδρίασις 4.5.1966», χωρίς αριθμό απόφασης: «Προ της εισόδου εις την ημερήσια διάταξιν, ο Πρόεδρος γνωστοποιεί εις το Κ.Σ., την επέκτασιν της λεωφορειακής γραμμής Αγίου Παντελεήμονος, μέχρις εργοστασίου Μαρινοπούλου, ανακοινών, ότι αναμένεται ευχάριστος είδησις επιδοτήσεως εκ μέρους του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, δια την κατασκευήν του υπολοίπου τμήματος της Ενωτικής οδού . . . Εξ αφορμής ανακοινωθείσης αιτήσεως περί προεγκρίσεως χρηματοδοτήσεως υπό του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, του υπολοίπου τμήματος της Ενωτικής οδού...».[ΑΘ: η Γ.Παπανδρέου;].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 422, «Συνεδρίασις 13.8.1966», χωρίς απόφαση. «Υπόμνησις του κ.Π. Καλλιγέρη δια την διενέργειαν του αποφασισθέντος παλαιότερον δημοψηφίσματος δια την απόκτησιν Συγκοινωνίας εις Καλαμάκι (ΑΘ: κεντρικό;). Συμφωνείται συνάντησις Προέδρου και κ. Π. Καλλιγέρη, ίνα προωθηθή το θέμα».

ΔΕΜΕ= Διασυμμαχική Επιτροπή Εκπαιδεύσεως- Μεταναστεύσεως

[β.4.8.1960- 4.8.1961], σ. 200, «Αρ. Πρακτικού 8/5.5.1961, Αρ. Αποφάσεως 74 (Α.Θ. δεν αναγράφεται στο περιθώριο, αλλά η προηγούμενη έχει αριθμό 73 και η επόμενη 75)», χωρίς τίτλο θέματος. «Επί του 7^{ου} θέματος, ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. την υπ' αρ. 35821/8.4.1961 εγκύκλιον διαταγήν του Υπουργείου Εσωτερικών, δι' ής αναζητείται κατάλληλος χώρος εις μίαν των Κοινοτήτων ή εις ένα των Δήμων της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ίνα επ' αυτού ανεγερθή Κέντρον Μεταναστεύσεως, και εισηγείται όπως το Κ.Σ. αποφασίση όπως προταθή υπό της Κοινότητος η προσφορά του κοινοχρήστου χώρου ένθα ο ναός του Αγίου Παντελεήμονος, ώστε να καταστή δυνατή η ίδρυσις του εν θέματι Κέντρου εις την περιοχήν Καλαμακίου, όπερ σημαντικώς θα ωφελήσ ητους

κατοίκους και την εν γένει αξιολόγησιν της περιοχής θα προαγάγη./ Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν εν τω πρίσματι των Κοινοτικών συμφερόντων. Αποφασίζε ι. Εγκρίνει ομοφώνως την σύστασιν τριμελούς επιτροπής εκ των α) Γ. Σμαράγδη, Προέδρου της Κοινότητος, β) Αγγ. Παπακώστα, αντιπροέδρου, και γ) Ευθ. Ξυδιά, κοινοτικού συμβούλου, ήτις θα προέλθη εις προκαταρκτικὰς συνεννοήσεις μετά της Διακυβερνητικής Επιτροπής και θα εισηγηθή ακολούθως εις το Κ.Σ. προς λήψιν οριστικής αποφάσεως». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

Σχόλιο: πρόκειται για το χώρο στην οδό Δωδεκανήσου και Πάτμου, Ο.Τ. 126 (με έκτοτε χρήση «Κέντρο Εκπαίδευσης Μεταναστών»), όπου μετά ανεγέρθηκε το κτιριακό συγκρότημα της ΔΕΜΕ = Διασυμμαχική Επιτροπή Μεταναστευσης και Εκπαίδευσης. Στον ίδιο χώρο έχει ανεγερθεί το Επαγγελματικό Λύκειο, και ο νέος Ναός Αγ. Παντελεήμονος. (βλ. και Α.Θ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες, κεφ. 8^ο –Διάσωση/υπεράσπιση δημοτικής περιουσίας, Πλατεία Καραϊσκάκη – σωτηρία της, ΜΗ ανέγερση νέου Ναού Αγίου Παντελεήμονος).

[β.4.8.1960- 4.8.1961], σ. 229, «Αρ. Πρακτικού 10/5.6.1961, Αρ. Αποφάσεως 97», «Παραχώρησις Κοινοτικού χώρου προς ίδρυσιν Κέντρου Εκπαίδευσεως υποψηφίων Μεταναστών υπό της Διακυβερνητικής Επιτροπής Μεταναστεύσεως εξ Ευρώπης». «Επί του 13^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι εν συνεχεία της ληφθείσης αποφάσεως, κατά την συνεδρίασιν του παρελθόντος μηνός Μαΐου ε.έ., περί συστάσεως τριμελούς επιτροπής, ήτις θα προέβαινεν εις προσυνεννοήσεις μετά της Διακυβερνητικής Επιτροπής Μεταναστεύσεως εξ Ευρώπης, δια την παραχώρησιν του κοινοχρήστου χώρου του Ο.Τ. 126 του ρυμοτομικού σχεδίου Τραχώνων, προς ανέγερσιν Μεταναστευτικού Κέντρου, εγένετο η σχετική προεργασία, πραγματοποιηθείσης επαφής μεταξύ Κοινοτικής Επιτροπής και κλιμακίου αρμοδίων της Διακυβερνητικής Επιτροπής, επηκολούθησεν αὐτοψία και ακολούθως το Υπουργεῖον Εσωτερικῶν, δια του . . . εγγράφου αυτού, επληροφόρησεν την Κοινότητα ότι ο προτεινόμενος χώρος κρίνεται από πάσης ἐπόψεως κατάλληλος δια την ίδρυσιν του εν θέματι Κέντρου, δηλούν ἄμα, ότι

αποδέχεται μετ' ευχαριστήσεως την παραχώρησιν του χώρου τούτου προς εκπλήρωσιν του ειρημένου σκοπού./ Ακολούθως ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. τοποδιάγραμμα της υπό παραχώρησιν περιοχής . . . καθ' ήν η έκτασις αύτη ανέρχεται εις Μ2 19.005,80 και εισηγείται όπως το Κ.Σ. λάβη απόφασιν παραχωρήσεως της προρρηθείσης εκτάσεως προς το Υπουργείον Εσωτερικών, ίνα επ' αυτής ανεγερθή Κέντρον Εκπαιδεύσεως Μεταναστών δεδομένου ότι δια την ανέγερσιν και λειτουργίαν του Κέντρου τούτου θέλει προκύψη αναμφιβόλως πολλαπλή ωφέλεια δια την Κοινότητα και γενικώς δια τον χώρο, δια του καταρτισμού των επιθυμούντων να μεταναστεύσωσιν, ώστε η εις αλλοδαπήν εγκατάστασις των και ευδοκίμησις, να είναι ευχερής και βεβαία./ Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν ότι προς το συμφέρον της Κοινότητος θέλει αποβή η ανέγερσις του Κέντρου Μεταναστεύσεως, εις τον περί ού πρόκειται χώρο, και της Εθνικής ημών Κυβερνήσεως το έργον εις τον τομέα τούτον θέλει ευοδωθή. Αποφασίζει. Εγκρίνει ομοφώνως την παραχώρησιν της Κοινοτικής εκτάσεως του Ο.Τ. 126 εις θέσιν Τράχωνες, την περικλειομένην μεταξύ των οδών Δωδεκανήσου, Πάτμου, Μεσολογγίου και Ρόδου, συνολικής δε εκτάσεως 19.005,80 Μ2, εις το Υπουργείον Εσωτερικών δια την επ' αυτής ίδρυσιν Κέντρου Εκπαιδεύσεως υποψηφίων Μεταναστών υπό της Διακυβερνητικής Επιτροπής Μεταναστεύσεως εξ Ευρώπης, υπό τους εξής όρους: 1) Ποσοστόν 5% εκ των τροφίμων (ΑΘ.: εκ των μαθητών, ίσως και διαιτωμένων, γι' αυτό ονομάζονται «τρόφιμοι») των ανεγερθησομένων Σχολών να προσλαμβάνηται εκ της περιοχής της Κοινότητος, 2) Εις περίπτωσιν καθ' ήν δι' οιονδήποτε λόγον ήθελε διακοπή οριστικώς η λειτουργία του ανεγερθησομένου Κέντρου και επομένως η μη εκπλήρωσις του, δι' όν παραχωρείται, σκοπού, το παραχωρούμενον ακίνητον μετά των επ' αυτού κτισμάτων, να επανέρχεται εις την κυριότητα της Κοινότητος./ Επί τούτοις εξουσιοδοτείται ο Πρόεδρος της Κοινότητος κ. Γ. Σμαράγδης, ίνα υπογράψη δια λογαριασμόν της Κοινότητος το παραχωρητήριο συμβόλαιον». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Β. Κριμπένης].

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ.97, «Αρ. Πρακτικού 3/4.2.1963, Αρ. Αποφάσεως 18», «Τροποποιήσις και συμπλήρωσις της υπ' αρ. 97/1961 πράξεως». «Επί

του 4^{ου} θέματοςο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. το ... έγγραφον του Υπουργείου Εσωτερικών, αφορών εις την υπ' αρ. 97/1961 πράξιν του Κ.Σ., περί παραχωρήσεως Κοινοτικού χώρου του αποτελούντος το υπ' αρ. 126 Ο. Τ. του ρυμοτομικού σχεδίου εις περιοχήν Αγίου Παντελεήμονος Τραχώνων, δια την ίδρυσιν Μεταναστευτικού Κέντρου, εισηγείται δε όπως το Κ. Σ. χωρήσῃ εις λήψιν συμπληρωματικής αποφάσεως κατά τα διαλαμβανόμενα εν τω προρρηθέντι εγγράφω του Υπουργείου Εσωτερικών, ίνα ούτω καταστή δυνατή η δημιουργία των απαιτουμένων νομίμων προϋποθέσεων δια την ευόδωσιν του έργου, όπερ ως γνωστόν τυγχάνει μεγίστης σημασίας δια τον χώρον του Καλαμακίου./ Το Κ.Σ. . . Αποφασίζει. Εγκρίνει ομοφώνως, τροποποιεί και συμπληροί την υπ' αρ. 97/1961 πράξιν ως ακολούθως: 1) η ως είρηται έκτασις, περί ής η υπ' αρ. 97/61 πράξις παραχωρείται εις το Δημόσιον – Υπουργείον Εσωτερικών, δια την μερίμνη και δαπάναις του ίδρυσιν υπ' αυτού Κέντρου Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως και Μεταναστεύσεως. 2) Ποσοστόν εκ των εν τω Κέντρω εκπαιδευομένων και των υποψηφίων μεταναστών, καθοριζόμενοι εις την αρχήν εκάστου έτους υπό του Υπουργού Εσωτερικών, θέλει λαμβάνηται εκ των κατοίκων δημοτών της Κοινότητος και εφ' όσον βεβαίως υφίστανται πρόσωπα επιθυμούντα να φοιτήσωσιν. 3) Εις περίπτωσιν καθ' ήν δι' οιονδήποτε λόγον ήθελε διακοπή η λειτουργία του Ιδρύματος τούτου ως Κέντρου Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως και Μεταναστεύσεως, θέλει τούτο υποχρεωτικώς εξακολουθήσῃ λειτουργούν ως Κέντρον Επαγγελματικής και Τεχνικής Εκπαιδεύσεως». [Κ. Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Κ. Τσόχας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Π. Κερασιώτης, Αγγ. Παπακώστας, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.49, «Συνεδρίασις 3.11.1964», χωρίς απόφαση. «Επί αιτήματος κατοίκων της περιοχής Ανω Καλαμακίου και συγκεκριμένως της περιοχής Αγίου Παντελεήμονος, επί του θέματος του κοινόχρηστού χώρου, ένθα ήρξανται προεργασίαι δια τας Τεχνικάς Σχολάς Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως και Μεταναστεύσεως, και επί διαμαρτυρίας αυτών, επιθυμούντων να μη ανεγερθώσιν ανωτέρω Σχολαί και να διατηρηθή ως κοινόχρηστος χώρος πρασίνου./ Το Κ.Σ. αποφασίζει κατά πλειοψηφίαν ίνα συνέλθη εκτάκτως εις συν-

εδρίασιν το προσεχές Σάββατον και ώραν 7 μ.μ. με μοναδικόν θέμα συζητήσεως το θέμα τούτο./ Μετά την ανακοίνωσιν της αποφάσεως ταύτης, οι κάτοικοι ποιούνται την π ρ ο σ θ ή κ η ν, ότι το ενδιαφέρον των δ ε ν περιορίζεται μόνον εις το πράσινον α λ λ ά και εις την εν τω χώρω τούτω υ φ ι σ τ α μ έ ν η ν ε κ κ λ η σ ί α ν, καθ' ότι κινδυνεύει άμεσα». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Ι. Καραμαλάκης, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Σ. Τσιλιμπάρης, Ε. Τσαμπάρλης, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.51, «Συνεδρίασις 7.11.1964», Αρ. Αποφάσεως 145». « . . . ίνα συζητήση επί αιτήματος κατοίκων της περιοχής Ανω Καλαμακίου και συγκεκριμένως του Αγίου Παντελεήμονος, δ ι α μ α ρ τ υ ρ ο μ έ ν ω ν δια την ανέγερσιν υπό της ΔΕΜΕ- Τεχνικών Σχολών Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως και Μεταναστεύσεως επί του π α ρ α χ ω ρ η θ έ ν τ ο ς υπό της Κοινότητος προς το Δημόσιον υπ' αρ. 126 κοινοχρήστου χώρου . . . του περικλειομένου μεταξύ των οδών Δωδεκανήσου- Πάτμου- Καλύμνου και Ρόδου./ Εν αρχή ο Πρόεδρος της Κοινότητος αναπτύσσει διεξοδικώς και κατά χρονολογικήν σειράν την προηγηθείσαν διαδικασίαν μέχρι της υπογραφής της παραχωρητηρίου συμβάσεως μεταξύ Κοινότητος και Ελληνικού Δημοσίου και ακολούθως τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. το ακόλουθον σχέδιον αποφάσεως: «Το Κ.Σ. ευρισκόμενον επί του υπό συζήτησιν θέματος ενώπιον τετελεσμένου γεγονότος συντελεσθέντος δια της νομίμου διαδικασίας, εξ ής υφίστανται πλέον ανειλημμένοι εκατέρωθεν υποχρεώσεις, μη δυνάμεναι να παραθεωρηθώσιν άνευ σοβαρωτάτων επιπτώσεων και μη έχον δυνατότητα νομίμου, περί του αντιθέτου, παρεμβάσεως, δεσμευόμενον απολύτως εκ της υπογραφείσης παραχωρητηρίου συμβάσεως μεταξύ Κοινότητος και Ελληνικού Δημοσίου. Θεωρούν εξ ετέρου εδραϊάν εγγύησιν τας δια του υπ' αρ. 115129/6.11.1964 εγγράφου του Υπουργείου Εσωτερικών, παρεχομένας αναλυτικής εξηγήσεις περί του τρόπου λειτουργίας και του επιδιωκομένου σκοπού δια του μέλλοντος να λειτουργήση, επί του υπ' αρ. 126 κοινοχρήστου χώρου της Κοινότητος, κτιριακού συγκροτήματος Σχολών Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως. Διερμηνεύον δε επί του προκειμένου τα αισθήματα των κατοίκων του Καλαμακίου, εκφράζει την πεποίθησιν ότι, η υπό της Εθνικής Κυβερνήσεως έργω καταβαλ-

λομένη άοκνος φροντίς προς εξάλειψιν της ανεργίας εν τη χώρα δια των υπ' αυτής λαμβανομένων αλλεπαλλήλων ευεργετικών και κοινωνικών μέτρων υπέρ των εργαζομένων τάξεων, θέλει συντελέση αποτελεσματικώς και τάχι- στα εις το ν' αποδειχθή το ανωτέρω κτιριακόν συγκρότημα όλως περιπτόν και άχρηστον, ως Κέντρον Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως υποψηφίων μετανα- στών, αποπερατούμενον δε θέλει παραμείνη και λειτουργήση αποκλειστικώς και μόνον ως συγκρότημα Τεχνικών Σχολών Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως, επί μεγίστη ωφελεία του τόπου, παρέχον την προνομίαν εις τους κατοίκους Καλαμακίου όπως, οι βουλόμενοι εξ αυτών εκπαιδεύωνται επαγγελματικώς κατά προτίμησιν εις τας μοναδικάς εν Ελλάδι Τεχνικάς τοιαύτας Σχολάς, αίτι- νες κατά την διαβεβαίωσιν του Υπουργείου Εσωτερικών, θα είναι εξωπλισμέ- ναι δια των πλέον συγχρονισμένων μηχανημάτων και θα έχουν την αρτιωτέ- ραν οργάνωσιν, εν σχέσει προς έτερα εν Ελλάδι παρεμφερή ιδρύματα». Εν συνεχεία δίδεται ο λόγος εις τον αιτησάμενον εκ των κ.σ. κ. Ελ. Σκορδίλην, όστις αναπτύσσει άποψιν περί διατυπώσεως ε υ χ ή ς προς την Κυβέρνησιν δια την μ α τ α ί ω σ ι ν του έργου τούτου./ Μετά ταύτα ο Αντιπρόεδρος της Κοινότητος λαμβάνων τον λόγον, αναπτύσσει δια μακρών την αυτήν μετά του κ. Σκορδίλη άποψιν, προτείνων το κάτωθι σχέδιον αποφάσεως: «Το νέον Κ.Σ. το προελθόν εκ των εκλογών της 5^{ης} Ιουλίου 1964, διερμηνεύον τα αισθήματα της μεγίστης πλειοψηφίας των κατοίκων του Άνω Καλαμακίου, οίτινες ποικι- λοτρόπως εξεδήλωσαν την αντίθεσίν των δια την, υπό της προκατόχου Διοι- κήσεως, παραχώρησιν προς το Δημόσιον, του επί των διασταυρώσεων των οδών Δωδεκανήσου και Καραϊσκάκη εν Αγίω Παντελεήμονι γηπέδου, δι' ανέ- γερσιν Σχολών Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως και μεταναστεύσεως, α π ο - φ α σ ί ζ ε ι παμψηφεί και ομοφώνως τα κάτωθι: Εν όψει των προσφάτων επαγγελιών της Εθνικής Κυβερνήσεως, περί λήψεως των αναγκαίων μέτρων δια την περιστολήν του μεταναστευτικού ρεύματος εις ξένας χώρας, υποβάλ- λει προς ταύτην έ κ κ λ η σ ι ν, όπως διατάξη την άμεσον α ν α σ τ ο λ ή ν των εν τω άνω γηπέδω α ρ ξ α μ έ ν ω ν οικοδομικών εργασιών, την ματαί- ωσιν της ανεγέρσεως των Τεχνικών Σχολών Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως και την μετατροπήν τούτου εις χώρον π ρ α σ ί ν ο υ δι' όπερ αρχικώς προ- ωρίζετο»./ Ως τρίτη πρότασις υποβάλλεται ενώπιον του Κ.Σ. υπό του κ.σ. κ. Ελ. Σκορδίλη η κάτωθι: «Το νέον Κ.Σ. διερμηνεύον το πάνδημον αίσθημα και αίτημα των κατοίκων του Άνω Καλαμακίου, ποιείται προς την Σεβαστήν Κυ-

βέρνησιν την ε υ χ ή ν, όπως μ α τ α ι ώ σ η την ίδρυσιν εν τη Κοινότητί μας του Κέντρου Εκπαιδύσεως Μεταναστών, α ν α σ τ έ λ λ ο υ σ α τας αρξαμένας ε ρ γ α σ ί α ς, προς ανέγερσιν των σχετικών κτιρίων»./ Η εκ των κ.σ., κ. Ελ. Καρανικόλα, εισηγείται εκτός της αποφάσεως, την κατάρτισιν υπομνήματος διαμαρτυρίας προς το Υπουργείον Εσωτερικών, το οποίον μερίμνη του Κ.Σ., να υπογραφή υπό των κατοίκων και να υποβληθή./ Εν συνεχεία και προ της ψηφοφορίας ο Πρόεδρος ποιείται την εξής προσθήκην επί της προτάσεώς του: «Όπως το Κ.Σ. διερμηνεύον εν προκειμένω, καθολικόν αίτημα απάντων των κατοίκων της Κοινότητος, απαιτήση από το Σεβαστόν Υπουργείον Εσωτερικών, ίνα ε ξ α λ ε ι φ θ ή εκ του υπ' αρ. III Κτιριακού Συγκροτήματος χώρος τόσος, όσος η μεγάλη πτέρυξ τούτου, δια τας θρησκευτικάς εν υπαίθρω ανάγκας της Εκκλησίας και την μελλοντικήν επαύξησιν της χωρητικότητος του Ι. Ναού. Ωσαύτως όπως αναγνωρισθή υπό του Ελληνικού Δημοσίου όπως, ο αφιέμενος χώρος πρασίνου και Ι. Ναού, ως χώρος, ανήκουν εις την Ενορίαν Αγίου Παντελεήμονος Ανω Καλαμακίου»./ Ακολουθεί η ψηφοφορία επί της προτάσεως Προέδρου, κ.κ. Παπακώστα και Σκορδίλη, καθ' ήν γίνεται δεκτή δια ψήφων εννέα (9) η πρότασις του Προέδρου, έναντι έξ (6) ψήφων άς έλαβεν η πρότασις του κ. Παπακώστα.. . . Εκρίθη, απεφασίσθη». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Ι. Καραμαλάκης, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Σ. Τσιλιμπάρης, Ε. Τσαμπαρλής, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Π ε ρ ι ο χ ή Ε κ τ ε λ ω ν ι σ τ ώ ν

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 148, «Αριθ. Αποφάσεως 48/10.3.1949», «Περί εγκρίσεως του σχεδίου ρυμοτομίας του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών». «...Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών Αθηνών–Πειραιώς, υπεβλήθη αίτησις μετά ρυμοτομιού σχεδιαγράμματος εκπονηθέντος υπό του Μηχανικού Ν. Φατσέα, ως και Τεχνική έκθεσις δι' ής αιτείται η υπό του Κοινот. Συμβουλίου έγκρισις αυτού.

Δια της δημιουργίας του συνοικισμού τούτου, δι' ήν ουδεμίαν θέλει αναλάβει επιβάρυνσιν η Κοινότης θα ανεγερθούν ταχύτατα πλείσταί όσοι οικοδομαί, η δε επί σειράν ετών ακαλλιέργητος έκτασις, θέλει μεταβληθή λίαν συντόμως εις πυκνοκατοικημένον προάστειον εκ 580 περίπου οικοδομών, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν την υποβληθείσαν αίτησιν και τα συνυποβληθέντα σχετικά και σκεφθέν, επειδή πράγματι η δημιουργία του συνοικισμού θέλει συντείνει εις την προαγωγήν της Κοινότητος, επειδή ο Οικοδομικός Συνεταιρισμός των Εκτελωνιστών Αθηνών- Πειραιώς εγγυάται την ταχείαν ανέγερσιν των οικοδομών και έχει εξασφαλίση τας απαιτούμενας δαπάνας δια την διαμόρφωσιν των οδών, ύδρευσιν, φωτισμόν κλπ./ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι εγκρίνει παμψηφεί το υποβληθέν υπό του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών Αθηνών – Πειραιώς, σχέδιον ρυμοτομίας του παρά την θέσιν Τράχωνες δημιουργηθησόμενου συνοικισμού και όπερ σχέδιον θα αποτελέση επέκτασιν του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων και ανατίθησιν τω κ.Προέδρω συν τη ενεργεία και συμφώνως προς τον πολεοδομικόν Κανονισμόν έκθεσιν του σχεδίου δια την υποβολήν των τυχόν κατ' αυτού ενστάσεων ως και την δημοσίευσιν της ανακοινώσεως εις μίαν των εν Αθήναις εκδιδομένων εφημερίδων». [βλ. αυτή και σε Α.Θ. Κοινότητα Καλαμακίου-Δήμος Αλίμου, Πολιτικές Αποφάσεις-Ψηφίσματα 1936-2014», 2021, σ. 205]. [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ιω. Γερουλάνος, Δ. Κουτροβίδης, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας].

Σημείωση: Στο [β. 11.5.1953- 12.1.1955],, σ. 303, «Αρ. Απ. 158/2.11.1954», «Περί μειώσεως του ενοικίου του τέλους ασκεπών χώρων», προκύπτει η παραδοχή ότι: « . . . δια τα οικόπεδα του Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών, ως μη υποκειμένων εις την καταβολήν του τέλους τούτου, λόγω του ότι το σχέδιον ρυμοτομίας ετέθη εν ισχύι την 26^{ην} Αυγούστου 1953. ...».

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 414, «Αρ. Αποφάσεως 132/6.7.1951», «Περί τροποποιήσεως του σχεδίου ρυμοτομίας του Συνοικισμού Τραχώνων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της ΑΕ ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ, υπεβλήθη αίτησις μετά σχεδιαγραμμάτων, δι' ής αιτείται η τροποποίησις τμήματος του εγκεκριμένου σχεδίου «ΤΡΑΧΩΝΩΝ» και συγκεκριμένως η μετέθεσις του

χώρου του προβλεπομένου δια Γυμναστήριον έναντι του υπ' αρ. 96 οικοδομικού τετραγώνου, ως εν τω σχετικώ σχεδιαγράμματι δι' ερυθρών γραμμών εμφανίηται . . . Το Κ.Σ . . . και σκεφθέν, επειδή η αιτουμένη τροποποίησις εξυπηρετεί τόσον τους συνοικισμούς ΤΡΑΧΩΝΩΝ, ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΤΩΝ και ΕΦΕΔΡΩΝ, όσον και τους τοιούτους ΑΛΙΜΟΥ και ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ. Αποφάινεται ότι εγκρίνει την τροποποίησιν του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων ήτοι την μεταφοράν του προβλεπομένου δια γυμναστήριον χώρου έναντι του υπ' αρ. 96 οικοδομικού τετραγώνου, ως δι' ερυθρών γραμμών εν τω σχετικώ σχεδιαγράμματι εμφανίηται, και ανατίθησι».

Σημείωση: Στο περιθώριο του βιβλίου, γράφεται: «Απορρίπτεται Υπουργείον Κοινωνικής Προνοίας».

Σχόλια: Οι διατυπώσεις ελλειπτικές και αμφίσημες. 1) Η «Α.Ε. ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ»/ Ιω. Γερουλάνος, ζήτησε και το Κ.Σ. δέχτηκε, ο προβλεπόμενος χώρος Γυμναστηρίου, «έναντι του υπ' αρ. 96 Ο.Τ.», δηλαδή στο Ο.Τ. 159 το οποίο, η απόφαση ΔΕΝ κατονομάζει με τον αριθμό του (όπως αναγκαστικά γίνεται στην επόμενη καταγραφόμενη απόφαση), να «μετατεθή» στα Ο.Τ. 121, 122, 123 στην Ελ. Βενιζέλου, ή το αντίθετο;; (βλ. κι επόμενη απόφαση), 2) Η κεφαλαιογράμματη γραφή, όπως πάντοτε, είναι του κειμένου του βιβλίου, και όχι δική μου, 3) Η μεγαλαυχία των λέξεων. Επινοήσεις του ανθρώπινου νού. Μια τοπική τροποποίηση, θα επηρεάζει ευμενώς, τις γύρω περιοχές, ακόμα και το παραλιακό ή κεντρικό Καλαμάκι και τον, τότε, συνοικισμό του Αλίμου! (βλ. την απόφαση αυτή, επαναληπτικά καταγραφόμενη χωρίς σχόλια, στο παρόν, κεφ. «Αθλητικά Γυμναστήρια, Β' Κοινοτικό Γυμναστήριο Τραχώνων»).

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 477, «Αρ. Αποφάσεως 189/24.10.1951», «Περί τροποποιήσεως του σχεδίου ρυμοτομίας του Συνοικισμού Τραχώνων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει υπό του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών υπεβλήθη αίτησις μετά σχεδιαγραμμάτων δι' ής αιτείται η τροποποίησις του χώρου του προβλεπομένου δια Γυμναστήριον του ευρισκομένου επί του υπ' αρ. 159 Οικοδομικού Τετραγώνου, επί των υπ' αρ. 121, 122 και 123 τοιούτων, ως εν τω σχετικώ σχεδιαγράμματι δι' ερυθρών γραμμών

μών εμφανίηται . . . Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν επειδή η προταθείσα τροποποίησις δια της υπ' αρ. 132 αποφάσεως εκρίθη υπό των αρμοδίων Υπηρεσιών του Υπουργείου Προνοίας και Παιδείας ως *α ν ε φ ά ρ μ ο σ τ ο ς*. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ό τ ι εγκρίνει την τροποποίησιν του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων ήτοι την *μ ε τ α φ ο ρ ά ν* του προβλεπομένου δια *Γ υ μ ν α σ τ ή ρ ι ο ν* χώρου, εκ του υπ' αρ. 159 οικοδομικού τετραγώνου, *ε ν τ ό ς* των υπ' αρ. 121, 122 και 123 *κ ο ι ν ο χ ρ ή σ τ ω ν* *χ ώ ρ ω ν* ως δι' ερυθρών γραμμών εν τω σχετικώ σχεδιαγράμματι εμφανίηται και ανατίθησι τω κ. Προέδρω. . . .».

Σχόλια: 1) Το 159 Ο.Τ., είναι το από δεκαετιών Αθλητικό Γυμναστήριο Ανω Καλαμακίου, Ιωνίας και Ηρωος Μάτση γωνία. Και τα 121, 122, 123 Ο.Τ. είναι οι χώροι του Κλειστού Γυμναστηρίου, των 2^{ου} και 7^{ου} Δημοτικών, του Γυμνασίου και Λυκείου επί της Βενιζέλου, ως και ο χώρος της Πλατ. Καραϊσκάκη, 2) Μετά την π ρ ώ τ η αποτυχία με αίτημα της «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες»/ Ι. Γερουλάνου (ΟΧΙ στο Κ.Σ., αλλά λόγω, απόρριψης, ως ανεφάρμοστης, από το Υπουργείο), γίνεται δ ε ύ τ ε ρ η προσπάθεια, με αίτημα του Συνεταιρισμού. Το εάν την προωθούσε ή «υπεκρύπτετο» πίσω από αυτή, ο Ιω. Γερ., το αφήνω στην κρίση του καθένα. [βλ. την απόφαση κι άλλες, και στο κεφάλαιο Αθλητικά Γυμναστήρια, Β' Κοιν. Γυμν. Τραχώνων, και για το Ο.Τ. 159 την Εισήγηση του Αγγ. Παπακώστα για κρυφές συμφωνίες Συνεταιρισμού/ Ιω. Γερουλάνου].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ. 183, «Αρ. Πρακτικού 20/2.7.1959, Αρ. Αποφάσεως 158», «Περί ονοματοθεσίας ο δ ώ ν οικισμών α) Ε κ τ ε λ ω ν ι σ τ ώ ν Τράχωνες, β) Α ν α π ή ρ ω ν Πανί». «Επί του εκτάκτως κατά πλειοψηφίαν εγγραφέντος ως δεκάτου τρίτου θέματος . . . ο Πρόεδρος τίθησιν ενόψει του Κ.Σ. τοποδιαγράμματα α) του οικισμού Εκτελωνιστών Τράχωνες, β) Αναπήρων Πανί, και εισηγείται όπως το Κ.Σ. . . προβή εις την ονοματοθεσίαν των οδών ως αύται αναγράφονται εν τοις υποβληθείσι σχεδιαγράμμασι των ως άνω ρηθέντων δύο οικισμών και κατά την διατυπωθείσαν προγενεστέρως γνώμην υπό της πλειοψηφίας του Κ.Σ. κατά την συζήτησιν σχετικής αιτήσεως του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών, ίνα προτιμηθώσιν ονόματα Αρχαίων Ελλήνων, συγγραφέων και ποιητών. Το Κ.Σ. . . . Αποφασίζει, εγκρίνει ομοφώνως και ονοματίζει τας οδού του οικισμού Εκτελωνιστών Τράχωνες ως

έχουσι τεθή επί του υπ' όψει ρυμοτομικού σχεδίου της περιοχής δια των ακολούθων ονομάτων . . . (ακολουθούν 36 ονόματα) . . . Πλατεία 1) Ανω Καλαμακίου, 2) Ανεξαρτησίας, 3) Θουκυδίδου. Ωσαύτως ονοματίζει τας οδούς του συνοικισμού Αναπήρων Πανί . . . (ακολουθούν 29 ονόματα) . . . Εκρίθη, απεφασίσθη». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 455, «Συνεδρίασις 5.11.1966», «Αρ. αποφάσεως 180», «Περί α π ο δ ο χ ή ς Οικοδομικού Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών από των κ ο ι ν ο χ ρ ή σ τ ω ν χώρων της περιοχής του Οικισμού των». [σημ.: ο τίτλος πάσχει στη διατύπωση, όπως αποδεικνύεται πιο κάτω]. «Επί του 4^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησι, ότι δυνάμει της υπ' αρ. 5282/19.6.1950 πράξεως π α ρ α ί τ η σ ε ω ς του Διοικητικού Συμβουλίου του Οικοδ. Συνετ. Εκτελωνιστών Αθηνών – Πειραιώς, ο ως άνω Συνεταιρισμός π α ρ η τ ή θ η υ π έ ρ της Κοινότητος Καλαμακίου, παντός δικαιώματος κυριότητος, νομής και κατοχής: 1) επί των χώρων των καθοριζομένων ως κοινοχρήστων, ήτοι οδών, πλατειών, αλσών κλπ., και, 2) επί των χώρων των προοριζομένων δι' ανέγερσιν κτιρίων κοινής ωφελείας, ήτοι Σχολείων, Ναών, Γυμναστηρίων κλπ., των διαλαμβανομένων εις έκτασιν 270 σ τ ρ ε μ μ ά τ ω ν, αγορασθείσαν υπό του άνω Συνεταιρισμού παρά της «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες», δια του υπ' αρ. 6438/27.2.1948 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Κων/νου Στυλιανίδη, μεταγεγραμμένου εις τα βιβλία μεταγραφών του Δήμου Αθηναίων, εν τόμω 1344 και αριθμώ 288, εν συνδυασμώ με το υπ' αρ. 6444/11.3.1948 συμβόλαιον του αυτού ως άνω συμβ/φου μεταγραφέντος εν τόμω 1345 κι αρ. 84 των αυτών βιβλίων μεταγραφών, και ρυμοτομηθείσα δι' ε π ε κ τ ά σ ε ω ς επ' αυτής του σχεδίου Τραχώνων Αττικής, εγκριθείσης δια του από 13 Μαρτίου 1950 Δ/τος, ως οι χώροι ούτοι εμφανίζονται εις το συνοδεύον το Δ/γμα ρυμοτομικόν διάγραμμα, δημοσιευθέντος εις το υπ' αρ. 104/22.4.1950 ΦΕΚ τεύχος Α', και δέον όπως του Κ.Σ. δι' αποφάσεώς του α π ο δ ε χ θ ή τ η ν ως άνω π α ρ α ί τ η σ ι ν./ Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Α π ο δ έ χ ε τ α ι ομοφώνως την ως άνω γενομένην π α ρ α ί τ η σ ι ν υπό του Οικ. Συν. Εκτελωνιστών Πειραιώς-Αθηνών, των κοινοχρήστων και κοινοκτητών χώρων υπέρ της Κοινότητος Καλαμακίου, και εξουσιοδοτεί τον Πρόεδρον της Κοινότητος

Άγγελον Παπακώσταν, όπως υπογράφη την πράξιν α π ο δ ο χ ή ς της ως άνω παραιτήσεως, ως και πάν έγγραφον δια την τ α κ τ ο π ο ί η σ ι ν της μεταγραφής των ως άνω κοινοχρήστων και κοινοκλήτων χώρων , επ' ο ν ό - μ α τ ι της Κοινότητος Καλαμακίου».[Κ.Σ. Αγγ. Παπακώστας, αντιπρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Ι. Καραμαλάκης, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Ε. Τσαμπαρλής, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλια: α) αποδεικνύεται ότι ο Συνεταιρισμός Εκτελωνιστών είχε παραιτηθεί με συμβολαιογραφική πράξη από το 1950, ενώ αν τίθεται η Κοινότητα είχε α λ ό γ ι σ τ α κ α θ υ σ τ ε ρ ή σ ε ι στην αποδοχή της παραίτησης αυτής, την οποίαν έκανε μετά από 16 χρόνια!, 2) παρακαλώ το μελλοντικό ιστορικό, να συσχετίσει την απόφαση αυτή, με τις αιτιολογίες που προβάλλονταν από τον Εισηγητή Αγγ. Παπακώστα, το νομικό σύμβουλο και τον Πρόεδρο της Κοινότητας, προκειμένου να δικαιολογηθεί ο «συμβιβασμός» με την «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες» και Ι. Γερουλάνο, στο Ο.Τ. 159, όπου η Κοινότητα δέχτηκε να παραλάβη τα 6.000 τ.μ. «υπό τύπον δωρεάς» (που δεν ήταν) για Γυμναστήριο, να αποχαρακτηρίσει από «κοινόχρηστο χώρο» σε χρήση οικοπεδική (υπέρ της Α.Ε./Ι.Γερ.) και να λάβη υ π ό σ χ ε σ η, μ η δ έ π ο τ ε ε κ π λ η ρ ω θ ε ί σ α από τον Ιω. Γερουλάνο, για πώληση 14.000 τ.μ. στη θέση «Χερσόλοφος» για Νεκροταφείο, αλλά και για τη ΔΕΜΕ, την (τάχα) έλλειψη νομιμοποίησης της Κοινότητας κλπ, κλπ. Ενώ ταυτόχρονα με τις στρεψοδικίες της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες/Ι. Γ., η Κοινότητα, ως μη αντιλαμβανόμενη και μη «ορώσα», έπλεκε εγκώμια στον τελευταίο με «τίτλους πολλούς και ονόματα».

Σημείωση: βλεπ. στο παρόν, κεφ.: Αθλητικά Γυμναστήρια, Β' Κοινοτικό Γυμναστήριο Τραχώνων, και άλλες σχετικές και κατατοπιστικές για το ιστορικό του θέματος και τις ισχύουσες απόψεις (και ενδεχόμενες ευθύνες), συζητήσεις και αποφάσεις. Γι' αυτό υποστηρίζω ότι απαιτείται δημοσιοποίηση των εγγράφων των φακέλων που έχει ο Δήμος (και για τη Κοινότητα Καλαμακίου) για τα κατ' ιδίαν θέματα. Σε αυτούς, προσδοκώ ότι, θα υπάρχει πλήρης τεκμηρίωση.

Περιοχές Αγίου Παντελεήμονος – Εφοριακών

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 217, «Αριθ. Αποφάσεως 103/27.5.1949», «Περί τροποποίησης του σχεδίου ρυμοτομίας Τραχώνων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του «Οικοδομικού Συνεταιρισμού Ακτημόνων Εφόδρων ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ» υπεβλήθη αίτησις τροποποίησης του σχεδίου ρυμοτομίας Τραχώνων, ως εν τω συνυποβληθέντι σχεδιαγράμματι εμφανίζεται και ειδικώς επί των υπ' αρ. 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60 και 97 οικοδομικών τετραγώνων, δι' ής αιτούνται αφ' ενός τον διχωρισμό των υπ' αρ. 51, 52, 53, 54, 55 και 56, και αφ' ετέρου όπως το εμβαδόν των οικοπέδων περιορισθή κατ' ελάχιστον όριον εις 300 τετραγωνικά μέτρα, αντί των υπό του σχετικού εγκριτικού Διατάγματος προβλεπομένων 1.000 τοιούτων, ίνα καταστή δυνατή η εξυπηρέτησις των μελών του . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί: 1) την τροποποίησιν του σχεδίου ρυμοτομίας Τραχώνων επί των υπ' αρ. 51, 52, 53, 54, 55 και 56 οικοδομικών τετραγώνων δια της υποδιαιρέσεως τούτων ως εν τω υποβληθέντι σχεδιαγράμματι εμφανίζεται, και, 2) τον περιορισμό του ελαχίστου ορίου του εμβαδού των δημιουργηθησομένων οικοπέδων από 1.000 M² εις 300 τοιαύτα προς εξυπηρέτησιν των μελών του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Ακτημόνων Εφόδρων «ο Άγιος Παντελεήμων», μη έχοντων την οικονομικήν δυνατότητα αγοράς οικοπέδων μεγαλύτερας εκτάσεως ...». [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Δ. Κουτροβίδας, Π. Τσορός, απόντες Ι.Γερ., Κ. Τσόχας].

Σχόλιο: Τα πιο πάνω Ο.Τ. βρίσκονται μεταξύ των οδών Δωδεκανήσου, Πλουτάρχου, Μακρυγιάννη, και ΔΕΜΕ, στην περιοχή Αγίου Παντελεήμονα.

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 413, «Αρ. Αποφάσεως 131/6.7.1951», «Περί τροποποίησης του σχεδίου ρυμοτομίας του συνοικισμού Ακτημόνων Εφόδρων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Συνεταιρισμού Ακτημόνων Εφόδρων Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ, υπεβλήθη αίτησις μετά σχεδιαγράμματος, δι' ής αιτείται η τροποποίησης τμήματος του εγκεκριμένου σχεδίου ΤΡΑΧΩΝΩΝ εις ό ευρίσκονται τα οικόπεδα των μελών του και συγκεκριμένως η μετ' αθesis της οικοδομικής γραμμής επί των υπ' αρ. 57, 58 και 59 Ο.Τ. ως εν τω σχετικώ διαγράμματι. . . . Το Κ.Σ. . . . ιδόν την υποβληθείσαν αίτησιν

και τα συνοδεύοντα ταύτην σχεδιαγράμματα και σκεφθέν επειδή η αιτουμένη τροποποίησις έχει κύριον αντικειμενικόν σκοπόν την ευθυγράμμισιν των υπ' αρ. 57, 58 και 59 Ο.Τ. και εν ταυτώ την διευθέτησιν της κοίτης του παρακειμένου ρεύματος, επειδή δέον να αποκλεισθή η οιαδήποτε μετάθεσις του ρεύματος εις βάρος των υπ' αρ. 65, 62 και του κηπαρίου και επειδή το σύνολον του πλάτους των δύο παραρρηματίων οδών συμπεριλαμβανομένου και του χώρου του καταλαμβανομένου υπό του ρεύματος δέον να μη είναι μικρότερον των 30 μέτρων, Αποφάινεται, ότι εγκρίνει την τροποποίησιν του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων επί του τμήματος του ανήκοντος εις τον Συνετ. Εφέδρων Ακτημόνων Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ, δια της ευθυγράμμισης των υπ' αρ. 57, 58 και 59 Ο.Τ. και της δημιουργίας κηπαρίου εμπροσθεν του υπ' αρ. 60 τοιούτου υπό τον όρον ότι το συνολικόν πλάτος των δύο παραρρηματίων οδών συμπεριλαμβανομένου και του χώρου του καταλαμβανομένου υπό του ρεύματος να μη είναι μικρότερον των 30 μέτρων, κι ανατίθησι....». [Κ. Σ. πρ. Σ.Σπηλιόπουλος, Γ.Τίγκελης, Γ.Κινινής, Α.Πιζάνης, Γ.Γκιώνης, Η.Αντωνόπουλος].

Σχόλιο: Το Ο.Τ. 57, 58 και 59 βρίσκονται μεταξύ των οδών Δωδεκανήσου- Ησιόδου- Λ. Ιωνίας και Φυγαλίας. Το 62 μεταξύ Λ. Ιωνίας- Δεληγιάννη και Δεληγιώργη, το 65 μεταξύ Δεληγιώργη- Δεληγιάννη- Κουμουνοδούρου- Μαυρομιχάλη. Χωρίς να καταλείπεται αμφιβολία, το «ρεύμα» είναι η Λ. Ιωνίας.

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 465, «Αρ. Αποφάσεως 176/3.10.1951», «Περί τροποποίησεως του σχεδίου ρυμοτομίας του συνοικισμού Τραχώνων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό των: 1)Υπαλληλικού Οικοδ. Συνεταιρισμού Η ΣΤΕΓΑΣΙΣ, και 2) Οικοδομικού Συνεταιρισμού Πολιτικών και Στρατιωτικών Υπαλλήλων ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ, υπεβλήθη αίτησις μετά σχεδιάγραμματος δι' ής αιτούνται την τροποποίησιν τμήματος του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων, εις ό ευρίσκονται τα οικόπεδα των μελών του και συγκεκριμένως επί των υπ' αρ. 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82 και 83 οικοδομικών τετραγώνων ως εν τω σχετικώ σχεδιαγράμματι... ως και τον περιορισμόν του εμβαδού των οικοπέδων και του πλάτους των πρασιώνΤο Κ.Σ. . . .και σκεφθέν, επειδή η αιτουμένη τροποποίησις έχει κύριον αντικειμενικόν

σκοπόν την ε ξ υ π η ρ έ τ η σ ι ν των μελών των αναφερθέντων Οικοδομικών Συνεταιρισμών, επειδή δια της πραγματοποιήσεως ταύτης θέλουσι τακτοποιηθή ε κ α τ ο ν τ ά δ ε ς α σ τ έ γ ω ν πολιτικών και στρατιωτικών υπαλλήλων. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει την τροποποίησιν του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων επί του τμήματος του ανήκοντος 1) εις τον υπαλληλικόν οικοδομ. Συνεταιρισμόν Η ΣΤΕΓΑΣΙΣ, και, 2) τον Οικοδ. Συνετ. Πολιτικών και Στρατιωτικών Υπαλλήλων ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ και συγκεκριμένως επί των υπ' αρ. 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82 και 83 οικοδομικών τετραγώνων ως εν τω τροποποιητικώ σχεδιαγράμματι εμφανίζεται, εγκρίνει δ' επίσης όπως το ελάχιστον όριον εμβαδού εκάστου οικοπέδου ορισθή εις Μ2 300 με ελάχιστον πρόσωπον 14 μέτρων, βάθος δε 16 μέτρων, με οικοδομικόν σύστημα πανταχόθεν ελεύθερον από μεν των πλαγίων πλευρών εκάστου οικοπέδου 2 μέτρα, από δε της οπισθίας πλευράς 3 μέτρα, επί της προσόψεως δε των οικοπέδων προκήπιον πλάτους 4 μέτρων ανατίθησι δε τω κ. Προέδρω.».

Σχόλια: 1) Τα Ο.Τ. αυτά, βρίσκονται μεταξύ των οδών Ε. Βενιζέλου, Γούναρη, Κουμουνδούρου, Εθνικής Αντίστασης, 2) παρά το γεγονός ότι αποφασίστηκε τροποποίηση με «οικοδομικόν σύστημα πανταχόθεν ελεύθερον από μεν των πλαγίων πλευρών οικοπέδου 2 μέτρα», εν τούτοις έχει εφαρμοστεί «οικοδομικό σύστημα σ υ ν ε χ έ ς», χωρίς πλαϊνούς ακάλυπτους χώρους 2 μέτρων, και έτσι οι οικοδομές είναι «κ ο λ λ η μ έ ν ε ς» η μία με την άλλη. Με βάση τα όσα γνωρίζω, «κολλημένες» είναι οι οικοδομές και στην περιοχή οδού Υψηλάντου, και στις κάθετες σε αυτή Ερεχθείου, Ακροπόλεως, Καρυατίδων (περιοχή Πετρελαιοειδών). ΟΜΩΣ στην τελευταία, τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι τα οικοπέδα αγοράστηκαν από τα μέλη του Συνεταιρισμού Πετρελαίων, ως «συνιδιοκτησίες», και μεταξύ τους υπέγραψαν πράξεις «κάθετης συνιδιοκτησίας» (αν και τούτο νομοθετήθηκε αργότερα). (βλ. κεφ. «Πολεοδομική συγκρότηση, Καλαμάκι», φάκελος «Αρχείο Νίκου Γ. Αρμάου»).

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 330. «Αρ. αποφάσεως 38/11.2.1953», «Περί τροποποίησεως του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων». «Ο Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . διαταγής του Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας εστάλη μελέτη τροποποιήσεως της περιοχής «Τράχωνες», δι' ής κ α τ α ρ -

γ ε ί τ α ι τ μ ή μ α του υπ' αρ. 60 Οικοδομικού Τετραγώνου και μ ε τ α φ έ - ρ ε τ α ι το υπ' αριθμόν 124 τοιούτον. Επειδή η τροποποίησης αυτή θ ί γ ε ι κυρίως τα συμφέροντα των μελών του Οικοδομικού Συνεταιρισμού «ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ», έθεσε ταύτην προς πάσης συζητήσεως υπ' όψιν της Διοικήσεως αυτού, ήτις δια του από 14 Ιανουαρίου έ.έ. υ π ο μ ν ή μ α τ ό ς της φέρει α ν τ ι ρ ρ ή σ ε ι ς ως προς την προτεινομένην τροποποίησης, και τούτο διότι δια της προτεινομένης υπό του Υπουργείου τροποποίησης καταστρέφονται τ ρ ί α οικόπεδα τα οποία ανήκουν εις μέλη του Συνεταιρισμού, προς εξυπηρέτησιν δε των μελλοντικών κ υ κ λ ο φ ο ρ ι α κ ώ ν αναγκών προτείνουν την μ ε τ α τ ό π ι σ ι ν της οικοδομικής γραμμής του υπ' αρ. 60 Ο.Τ. και την κατάργησιν του υπ' αρ. 124 ως εν τω υποβληθέντι σχεδιαγράμματι εμφανίζεται, το οποίον άλλωστε λόγω του περιορισμού εμβαδού ελαχίστην οικοπεδικήν υπηρεσίαν προσφέρει, προτείνει δ' όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς. Το Κ.Σ... ιδόν την ..διαταγήν του Υπουργείου... ως και το από 14.2. 1953 υ π ό μ ν η μ α του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Ακτημόνων Εφένδρων «Ο Άγιος Παντελεήμων», και σκεφθέν επειδή η προταθείσα υπό του Υπουργείου . . . τροποποίησης κ α τ α σ τ ρ έ φ ε ι εξ ολοκλήρου τρία οικόπεδα ανήκοντα εις τους Γεώργιον Κανιώρον, Β. Βασιλειάδην και Ν. Χυτήρην, επειδή η προτεινομένη μ ε τ α φ ο ρ ά των ιδιοκτησιών εις το δημιουργούμενον υπ' αρ. 124 οικοδομικόν τετράγωνον είναι Νόμω και τύποις αδύνατος και τούτο διότι ο χώρος εφ' ού θέλει σχηματισθή το οικοδομικόν τετράγωνον τούτο αποτελεί ξένην ιδιοκτησίαν, επειδή η προτεινομένη υπό του Οικοδ. Συν. τροποποίησης ως εμφανίζεται εις το υπ' αυτού υποβληθέν σχεδιάγραμμα, εξυπηρετεί και την κ υ κ λ ο φ ο ρ ί α ν και τα συμφέροντα των παροδίων. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι, ότι εγκρίνει παμψηφεί την τροποποίησης του σχεδίου ρυμοτομίας «Τραχώνων» δια της μ ε τ α θ έ σ ε ω ς της οικοδομικής γραμμής επί των υπ' αρ. 60 και 61 οικοδ. τετραγώνων και της καταργήσεως του υπ' αρ. 124 οικοδ. τετραγώνου ως εν τω σχεδιαγράμματι εμφανίζεται και ανατίθησι τω κ.ΠροέδρωΕγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται. ...». [Κ. Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α.Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Η. Αντωνόπουλος].

Σχόλιο: Το Ο.Τ. 60 στα σύγχρονα τοπογραφικά διαγράμματα του Δήμου, βρίσκεται μεταξύ Δωδεκανήσου- Φυγαλίας- Λ. Ιωνίας και της παράπλευρης της Λ. Βουλιαγμένης, εν ώ το ΟΤ 61 μεταξύ Λ. Ιωνίας- Δεληγιώργη-

Κουμουνδούρου, με γωνιακή κατάληξη στην παράπλευρη της Λ. Βουλιαγμένης. Το 124 δεν απεικονίζεται σε αυτά (το 123 είναι η Πλατεία Καραϊσκάκη).

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ. 105, «Πρακτικόν αρ. 7/5.4.1955, Αρ. Αποφάσεως 42», «Περί της μετονομασίας του Συνοικισμού Αγίου Παντελεήμονος Τραχώνων». «Επί του 2^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκθέτει ότι υπεβλήθη αίτησις υπό του Συνεταιρισμού Οικιστών και Οικοπεδούχων η «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» δι' ής αιτούνται την μετονομασίαν του Συνοικισμού όστις φέρει το όνομα του εκεί Ιερού Ναού «Άγιος Παντελεήμων», εις «ΕΥΩΝΥΜΙΑΝ», και τούτο διότι κατά την αρμοδίαν Αρχαιολογικήν Υπηρεσίαν, εις την περιοχὴν ταύτην ἤκμασε το πάλαι, πόλις υπό το όνομα τούτο. Κατόπιν της αιτήσεως ταύτης υπεβλήθησαν και ἕτεροι δύο τοιαῦται, η μεν πρώτη του Οικοδομικου Συνεταιρισμου Ακτημόνων Εφέδρων «Ο Άγιος Παντελεήμων» και του ομωνύμου Εξωραϊστικου και Εκπολιτιστικου Συλλόγου, οίτινες διαμαρτύρονται κατά της προτάσεως των πρώτων και αιτούνται όπως ο Συνοικισμός των εξακολουθήση φέρων το όνομα του Προστάτου των Αγίου Παντελεήμονος. . . Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν, επειδή η ονομασία του Συνοικισμού Άγιος Παντελεήμων, ούτε κακόηχος, ούτε ξενόγλωσσος τυγχάνει, επειδή ως διεπιστώθη η πλειοψηφία των οικιστών και οικοπεδούχων εμμένει εις την αρχικήν ονομασίαν του Συνοικισμού, και επειδή η τοιαύτη αλλαγή θα γίνη πρόξενος πλείστων όσων ανωμαλιών. Αποφαινεται ομοφώνως ότι απορρίπτει την αίτησιν του Συνεταιρισμού Οικιστών και οικοπεδούχων η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, δι' ής αιτείται η μετονομασία του Συνοικισμού «Άγιος Παντελεήμων» εις «ΕΥΩΝΥΜΙΑΝ», ως αδικαιολογήτου και αβασίμου».

Σχόλιο: Ο αρχαίος Δήμου Ευωνύμου ή Ευωνύμειας ή Ευωνυμίας, αποδείχτηκε ότι βρισκόταν στους Τράχωνες (εν στενή εννοία) όταν το 1973, αποκαλύφθηκαν αρχαία αγάλματα, και το 1975 μετά από αρχαιολογικές ανασκαφές αποκαλύφτηκε το Θέατρο Τραχώνων στον οδό Αρχαίου Θεάτρου, στους Τράχωνες (βλ.Α.Θ. Το Θεμέλιο Αλίμου, Β' έκδοση, κεφάλαιο «Αρχαίο Θέατρο Ευωνύμου», «Αρχαίος Δήμος Ευωνύμου», «Περιοχή Τράχωνες»).

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ. 207, «Αρ. Πρακτικού 19/5.9.1955, Αρ. Αποφάσεως 157», «Περί ονομασίας των οδών του Συνοικισμού «Άγιος Παντελεήμων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει . . . ότι υπό του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Ακτημόνων Εφόδρων «Άγιος Παντελεήμων» υπεβλήθη αίτησις δι' ής αιτούνται την ονομασίαν των οδών του συνοικισμού των . . . Το Κ.Σ. . . και τας υπό του Οικοδομικού Συνεταιρισμού προτεινομένας ονομασίας. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την ονομασίαν των οδών του Συνοικισμού «Άγιος Παντελεήμων» ως σημειούνται εν τω σχετικώ σχεδιαγράμματι . . .». [Α.Θ. σημ.: ακολουθεί κατάλογος 20 οδών, με τα ονόματα. Πολλά δεν ισχύουν σήμερα].

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ.92, «Αρ. Πρακτικού 22, Αποφάσεως 157/3.8.1956», «Περί τροποποιήσεως του πλάτους των ακαλύπτων πλευρών του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων». «Επί του δεκάτου θέματος . . . ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Ακτημόνων Εφόδρων «ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ», υπεβλήθη αίτησις δι' ής αιτείται η μείωσις της πρασιάς των προβαλλόντων πρόσοψιν επί των οδών οικοπέδων των ευρισκομένων επί των υπ' αρ. 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70 και 71 Οικοδομικών Τετραγώνων του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων, από 6 μέτρα εις 4 τοιαύτα ως τούτο ισχύει και δια τα λοιπά Ο.Τ. του Συνεταιρισμού . . . Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την μείωσιν της πρασιάς των προσόψεων των οικοπέδων του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων, του τροποποιηθέντος δια του από 26.2.1956 Β. Δ/τος από έξι (6) μέτρα, εις τέσσαρα (4) τοιαύτα και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης, Γ. Κινινής].

Σχόλιο: τα Ο.Τ. αυτά, περικλείονται από τις οδούς Λ. Ιωνίας, Ελ. Βενιζέλου, Γούναρη, Βουλιαγμένης, απέναντι από την Πλατεία Καραϊσκάκη.

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 390, «Αρ. Πρακτικού 21, Συνεδρίασις 9.6.1958, Απόφασις 127», «Περί παραχωρήσεως κοινοχρήστου χώρου εις τον Οικοδομ. Συνεταιρισμόν Στεγάσεως Δημοσίων Υπαλλήλων ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ δια

την ανέγερσιν διδακτηρίου». «Επί του 18^{ου} θέματος. . . ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ο Οικ/κός Συνετ. Στεγάσεως Δημ. Υπαλλήλων ΟΙ ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ Τραχώνων, αιτείται δια του υπ' αρ. 6 ε.έ. εγγράφου την παραχώρησιν της χρήσεως του εν Αγίω Παντελεήμονι Τραχώνων υπάρχοντος κοινόχρηστον χώρου υπ' αρ. 63, 65 και 66 Οικοδ. Τετραγώνων δια την ανέγερσιν αφ' ενός μεν διδακτηρίου μετά του Σχολικού κήπου και αφ' ετέρου δε πάρκου δια την καλλισθητικήν εμφάνισιν και την δημιουργίαν πνεύμονος εις όφελος των κατοίκων, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς. Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την παραχώρησιν των υπ' αρ. 63, 65 και 66 οικοδομικών τετραγώνων του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων, ως εν τω σχετικώ σχεδιαγράμματι της Κοινότητας εμφανίζεται δια την ανέγερσιν αφ' ενός μεν διδακτηρίου μετά του Σχολικού του κήπου και αφ' ετέρου δε (= πλεονασμός) πάρκου δια την καλλισθητικήν (σήμερα: καλλισθητικήν) εμφάνισιν και την δημιουργίαν πνεύμονος εις όφελος των κατοίκων . . . και υπό τον όρον, δαπάναις των αιτούντων, διαμορφώσεως του χώρου δι' εκτελέσεως χωματουργικών έργων κλπ., και ανατίθησι». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Γ. Μαμάης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Σχόλιο: Στους σημερινούς χάρτες του Δήμου, ΔΕΝ υπάρχουν συνεχόμενα 63, 65, 66 Ο.Τ. Αυτά βρίσκονται περί την Πλατεία Παναγούλη στην οδό Μαυρομιχάλη (μεταξύ των οδών Δεληγιάννη και Μιχαλακοπούλου), αλλά μεταξύ των Ο.Τ. 63 και 65, μεσολαβεί του 64, ενώ το 66 βρίσκεται από την απέναντι πλευρά της Πλατείας. Οικοδομημένα στο σύνολό τους. Ίσως τότε υπήρχε άλλη αρίθμηση Ο.Τ. Επισημαίνω ότι η απόφαση αναφέρεται σε «κοινόχρηστο χώρο» (προβλεπόμενο που ΔΕΝ μπόρεσε να αποκτηθεί;). Μεταγενέστερες αποφάσεις του Κ.Σ. ή Δ.Σ., ίσως, ή θα, απαντήσουν στην απορία.

Περιοχή Αναπήρων

Εισαγωγή: Στο με αρ. 1929/18.6.1964 συμβόλαιο αγοραπωλησίας αγροτεμαχίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Νικ. Γούτα, που έχει μεταγραφεί νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Παλαιού Φαλήρου,

στον τόμο 41 με αρ.200, ο ιδιώτης πωλητής δηλώνει: «. . .περιήλθεν . . . εις δε τον ρηθέντα Οικοδομικόν Συνεταιρισμόν εν μείζονι εκτάσει Μ2 32.888,89 εξ αγοράς παρά της ενταύθα εδρευούσης Α.Ε. «Κτήμα Τράχωνες» δυνάμει του υπ' αρ. 9795/1954 συμβολαίου του συμ/φου Αθηνών Κων. Στυλιανίδη, νομίμως έκτοτε μεταγεγραμμένου εις τα βιβλία των μεταγραφών του Δήμου Αθηναίων εν τόμω 1569 και υπ' αύξ.(οντι) αριθμώ 300».

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 496, «Αρ. Αποφάσεως 205/16.11.1951», «Περί επεκτάσεως του σχεδίου ρυμοτομίας Τραχώνων αιτήσεως του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Αναπήρων Τραυματιών Πολέμου (1940- 1949). «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Αναπήρων Τραυματιών Πολέμου 1940- 1949, υπεβλήθη αίτησις μετά των σχετικών σχεδιαγραμμάτων δια την επέκτασιν του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων, προς σύστασιν συνοικισμού, δια την απόκτησιν στέγης των μελών αυτού, επί των δημιουργηθησομένων 311 οικοπέδων. Εν συνέχεια της αναφερθείσης αιτήσεως, υπεβλήθη συμπληρωματική τοιαύτη, δι' ής δηλούται ότι ουδεμία επιβάρυνσις της Κοινότητος θέλει προκύψει εκ της αιτουμένης επεκτάσεως και ότι άπασαι αι δαπάναι αποτυπώσεως, χωροσταθμίσεως, διανοίξεως οδών και λεωφόρων, εγκαταστάσεως δικτύου υδρεύσεως και ηλεκτροφωτισμού ως και των λοιπών έργων κοινής ωφελείας θα βαρύνουν εξ ολοκλήρου τον Οικοδομικόν ΣυνεταιρισμόνΤο Κ.Σ. . .ιδόντας υποβληθείσας αιτήσεις και ειδικώς την δευτέραν τοιαύτην υπ' αρ. 69/1951 δι' ής δηλούνται . . .τα εξής: «1) Ουδεμία οικονομική επιβάρυνσις της Κοινότητος Καλαμακίου θέλει προέλθει εκ της αιτουμένης εγκρίσεως, ή άλλως πως επεκτάσεως εν τη περιοχή μας, του ήδη εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου της κηπ ο υπόλεως «Τράχωνες» (Νέα Αλεξάνδρεια), 2) Αι δαπάναι αποτυπώσεως, χωροσταθμίσεως, διανοίξεως οδών και λεωφόρων, εγκαταστάσεως δικτύου υδρεύσεως και ηλεκτροφωτισμού, ως κλπ. έργων κοινής ωφελείας θα βαρύνουν εξ ολοκλήρου τον Οικοδομικόν Συνεταιρισμόν μας, ο οποίος όχι μόνον εις ουδέν θα επιβαρύνη την Υμετέραν Κοινότητα, αλλ' αντιθέτως θα ενισχύση ταύτην οικονομικώς δια του περί ασκεπών χώρων, φόρου, όστις θα επιβληθή εις τα 311 μέλη του Συνεταιρισμού μας, εις άδιενεμή -

θησαν διακληρώσεως την 27^η Οκτωβρίου ε.έ., τα προκύψαντα οικόπεδα εκ του διαχωρισμού της εκτάσεώς μας», και σκεφθέν επειδή δια της αιτουμένης επεκτάσεως θέλει εξασφαλισθή στέγη εις 311 Αναπήρους Τραυματίας και Θύματα του Ελληνοϊταλικού Πολέμου και του Αντισυμμοριακού αγώνος. Αποφάινεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την επέκτασιν του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων και ειδικώς επί της Νοτίας Πλευράς του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών, δια της δημιουργίας 24 οικοδομικών τετραγώνων υπ' αρ. 173 –196 ως εν τω υποβληθέντι σχεδιαγράμματι εμφανίζεται και υπό τους όρους τους αναφερομένους εν τω σχετικώ υπομνήματι αυτού, δια την δημιουργίαν οικισμού υπό του Οικοδομικού Συνεταιρισμού των Αναπήρων, Τραυματιών και Θυμάτων Πολέμου 1940 – 1949 και υπό τους εν τω σκεπτικώ της παρούσης διαλαμβανόμενους όρους και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την δαπάναις των ενδιαφερομένων δημοσίευσιν της σχετικής ανακοινώσεως δια δύο των εν Αθήναις εκδιδομένων εφημερίδων....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος, απών Ν. Κινινής].

Σχόλια: 1) Η περιοχή «Αναπήρων» περικλείεται από τις οδούς Θεομήτορος, Ιωνίας, Γ. Παπανδρέου, Σερίφου, με άλλους αριθμούς Ο.Τ., 2) «του ήδη εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου της κηπουπόλεως «Τράχωνες» (Νέα Αλεξάνδρεια)». Εικάζω ότι με αυτό το όνομα είχε ενταχθεί στο σχέδιο, περιοχή των Τραχώνων, η οποία ΔΕΝ είναι όμορη και απλώς γειτνιάζει (θα μπορούσε να ισχυρισθεί κάποιος), όπως τόσες άλλες, με την περιοχή Αναπήρων. Στη συγχρονία «Νέα Αλεξάνδρεια» αποκαλείται η περιοχή ανατολικότερα της οδού Κυβέλης, πέραν της περιοχής «Λουτρό» και πέραν αυτής των «Κυθηρίων», η οποία διοικητικά ανήκει στο Δήμο Αργυρούπολης.

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ.317, «Αρ. Αποφάσεως 23/11.2.1953», «Περί τροποποιήσεως του σχεδίου ρυμοτομίας Τραχώνων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Αναπήρων- Τραυματιών Πολέμου 1940- 1949 υπεβλήθη αίτησις μετά των σχετικών σχεδιαγραμμάτων δια την τροποποίησιν του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων δια την επέκτασιν του Συνοικισμού των και δια την απόκτησιν στέγης των υπολοίπων μελών αυτού επί των δημιουργηθησομένων οικοπέδων . . . Το Κ.Σ. . . .επειδή

δια της αιτουμένης επεκτάσεως θέλει εξασφαλισθή στέγη εις Αναπήρους – Τραυματίας και θύματα του Ελληνοϊταλικού πολέμου και του Αντισυμμορρικού Αγώνος, επειδή το υπό του ισχύοντος σχεδίου προβλεπόμενον ε μ β α δ ό ν οικοπέδων επί των υπ' αρ. 91, 92, 92 α και 93 Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων (ελλείπει το ρήμα: έχει;, τροποποιεί;) ως εξής: 1) εμβαδού εις μέτρα 300, 2) προσόψεως εις μέτρα 12, 3) βάθος εις μέτρα 16, 4) πρασιάς προσόψεως μέτρα 4, οπισθίας πλευράς εις μέτρα 3 δια την τακτοποίησιν και των λοιπών μελών του Οικοδ. Συνεταιρισμού... και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την δαπάναις των ενδιαφερομένων....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Η. Αντωνόπουλος].

Σχόλιο: Έλλειψη σύνταξης και έλλειψη λογικής συνέχειας στην απόφαση. Στα σύγχρονα ρυμοτομικά σχέδια Αλίμου, δεν υπάρχουν Ο.Τ. 91, 92, 92α, 93 στην περιοχή Αναπήρων Πολέμου.

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 100, «Αρ. Αποφάσεως 211/16.11.1953», «Περί επεκτάσεως του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό των Οικοδομικών Συνεταιρισμών: 1) Αστέγων Πολεμιστών Αθηνών, 2) Εφέδρων Αξιωματικών «Ο Άγιος Παντελεήμων», 3) Τραυματιών Πολέμου 1940-1949 και Αντισυμμορρικού Αγώνος, 4) υπό της Α.Ε. «Κ τ ή μ α Τράχωνες», υπεβλήθησαν αιτήσεις δια την ε π έ κ τ α σ ι ν του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων, επί εκτάσεως κειμένης εν συνεχεία των αγορασθέντων (ορθό: αγορασθεισών) τοιούτων υπό των Συνεταιρισμών προς αποκατάστασιν των μελών των, υπό τα αυτά όρια εμβαδού τα καθορισθέντα δια τα εγκριθέντα τμήματα, ως εν τω υποβληθέντι σχεδιαγράμματι εμφανίζεται . . . Το Κ.Σ επειδή η προτεινομένη επέκτασις του ρυμοτομικού σχεδίου πρόκειται να εξυπηρετήση μέγαν αριθμόν αστέγων μελών των αιτούντων Συνεταιρισμών και θα σ υ μ π λ η ρ ώ σ η το ευρισκόμενον κ ε ν ό ν μεταξύ των σχεδίων Τραχώνων και Αλίμου, λαβόν υπόψιν ότι η Κοινότης σ τ ε ρ ο υ μ έ ν η ν ε - κ ρ ο τ α φ ε ί ο υ δύναται να αποκτήση τοιούτον δια της χρησιμοποιήσεως αναλόγου εκτάσεως εις κατάλληλον τμήμα, επειδή τοιούτος χώρος π ρ ο σ φ έ - ρ ε τ α ι υπό των α ι τ ο ύ ν τ ω ν και επειδή υπό του εκπονηθέντος σχεδίου προβλέπεται η διάθεσις χώρων δια π λ α τ ε ί α ς, άλση, π ά ρ κ α κλπ. και

δια την ανέγερσιν εκκλησιών και σχολείων. Αποφάσεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την επέκτασιν του σχεδίου Τραχώνων ως εν τω υποβληθέντι σχεδιαγράμματι εμφανίζεται, υπό τον όρον αναλήψεως απασών των υποχρεώσεων κατασκευής των τεχνικών έργων υδρεύσεως, ηλεκτροφωτισμού, οδοποιίας, διαμορφώσεων, πλατειών, κρασπέδου κλπ., περί των γίνεται μνεία εν ταις αιτήσεσι και παραχωρήσεως εις την Κοινότητα, εκτός των υπό του σχεδίου προβλεπομένων κοινοχρήστων χώρων και του τμήματος τούτου του σημειουμένου υπό τους αριθμούς 1, 2, 3, 4 και 5, δια την επ' αυτού μελλοντικήν ίδρυσιν Νεκροταφείου, καθορίζει δε ως ελάχιστον όριον εμβαδού Μ2 300, ελάχιστον πρόσωπον 12 μέτρα, ελάχιστον βάθος 16 τοιαύτα, τας δ' εμπροσθεν και όπισθεν πρασιάς εις 3 μέτρα, ανατίθησι δε τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος, απών Γ.Κινιής].

Σημείωση: Στο περιθώριο ΔΕΝ αναγράφεται ότι εγκρίθηκε η απόφαση.

Σχόλια: 1) Η «Κτήμα Τράχωνες ΑΕ», φέρεται ότι υπέβαλε αίτηση, αλλά περαιτέρω λησμονείται ή αποσιωπάται παντελώς, 2) Όλες οι ευθύνες «αναλαμβάνονται» από τους Συνεταιρισμούς, καμμία όμως από την Α.Ε., 3) «επειδή τοιούτος χώρος προσφέρεται υπό των αιτούντων». Γνώριζαν οι τότε κ.σ. ότι η «προσφορά» για να είναι βέβαιη, πρέπει να λαμβάνει δεσμευτικό χαρακτήρα (συμβόλαιο/ μεταγραφή), και να αποφασίζεται από το Κ.Σ. να θεσμοθετηθεί η συγκεκριμένη χρήση. Αυτό δεν έγινε καμία φορά. Στο πόνημα αυτό, καταγράφονται πολλές αποφάσεις του Κ.Σ. με τις οποίες, και η Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, τ ά χ α, δεσμεύεται για «παραχώρηση» χώρου Νεκροταφείου, το οποίο όμως ουδέποτε δημιουργήθηκε. Πάντα βέβαια, σε συνάρτηση/ συνδυασμό και εξάρτηση από την «επέκταση του σχεδίου» κι έτσι τη μετατροπή των «αγροτεμαχίων» της, σε «οικόπεδα» οικοδομήσιμα, και πολλαπλάσιας αξίας.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 209, «Συνεδρίασις 5.7.1965», χωρίς απόφαση. «Εν συνεχεία αναγινώσκειται έγγραφον του «Προοδευτικού Εξωραϊστικού Συλλόγου Αναπηρικών» δια το θέμα της υδρεύσεως της περιοχής κλπ. Αποφασίζεται η αποστολή εγγράφου προς την Ε.Ε.Υ. ίνα το υπόλοιπον του εκ του Υπουργείου Δημοσίων Έργων εκτελούμενο

π ρ ο γ ρ ά μ μ α τ ο ς , δ ι α τ ε θ ή ε ι ς Α ν α π η ρ ι κ ά». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, Κ. Πυλαρινός, Π.Καλλιγέρης, Β.Κατσής, Π.Τσορός, Π.Τζιβανίδης, Κ. Τσόχας, Ε. Καρανικόλα].

Περιοχές «Α μ π ε λ ά κ ι α» (ή «Αγριληός) και Π α ν ί

Σημείωση: Γ. Σμαράγδης, σ. 63: «. . .Α' περιοχή ΑΜΠΕΛΑΚΙΩΝ με ένταξη του χώρου από οδού Λυσικράτους μέχρι οδού Καρυατίδων. Ιδιοκτησίες Μπραχαμιωτών και μεμονωμένων (Ι. Μπενόγλου κ.ά.), οικιστική ανάπτυξη πολύ π ρ ο της ένταξης στο σχέδιο της περιοχής, από το 1928. . . .Β' περιοχή ΑΜΠΕΛΑΚΙΩΝ. Ένταξη από οδού Καρυατίδων μέχρι Λεωφόρου Θεομήτορος. Ιδιοκτησίες Μπραχαμιωτών και μεμονωμένων (Μπενόγλου κ.ά.) . . .».

Π α λ α ι ά Α μ π ε λ ά κ ι α (Α' περιοχή)

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 219, «Αρ. Αποφάσεως 160/4.7.1952», «Περί επεκτάσεως του σχεδίου ρ υ μ ο τ ο μ ί α ς Καλαμακίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό των κατοίκων της περιοχής «Α μ π ε λ ά κ ι α», υπεβλήθη αίτησις μετά των σχετικών σχεδιαγραμμάτων δια την ε π έ κ τ α σ ι ν του εγκεκριμένου σχεδίου Καλαμακίου προς σύστασιν σ υ ν ο κ ι σ μ ο ύ δια την απόκτησιν στέγης των διαφόρων ιδιοκτητών επί των δημιουργηθησομένων οικοπέδων . . . Το Κ.Σ. . . . επειδή δια της αιτουμένης επεκτάσεως θέλει εξασφαλισθή σ τ έ γ η ε ι ς 300 περίπου οικογενείας, ιδίως πτωχάς, αίτινες ευθύς μετά την έγκρισιν του σχεδίου θέλουσι προβή εις την ανέγερσιν οικιών, επειδή το τμήμα τούτο εκ των τριών πλευρών περιβάλλεται υπό των εγκεκριμένων σχεδίων Καλαμακίου. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την επέκτασιν του εγκεκριμένου σχεδίου Καλαμακίου και δια της δ η μ ι ο υ ρ γ ί α ς 41 οικοδομικών τετραγώνων . . .και υπό τους εξής όρους: 1) όπως ελάχιστα όρια διαστάσεων των οικοπέδων ορισθώσι τα υπό του από 7.7.1933 Β.Δ. οριζόμενα, άτινα ισχύουσι και δια το εγκεκριμένον σχέδιον Καλαμακίου, 2) όπως αι δαπάναι χωροσταθμίσεως και αποτυπώσεως βαρύνωσι τους ιδιοκτήτας και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την, δαπάναις των ενδιαφερομένων, δημοσίευσιν

της σχετικής ανακοινώσεως δια δύο των εν Αθήναις... εφημερίδων». [Κ.Σ. Σ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Σημείωση: Στο περιθώριο ΔΕΝ αναγράφεται ότι εγκρίθηκε (βλ. επόμενη).

Σχόλιο: Πρόκειται για τα λεγόμενα «παλαιά» Αμπελάκια, οριζόμενα στη περιοχή από οδό Λυσικράτους- λεωφόρος Καλαμακίου και προς βορράν.

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 49, «Αρ. Αποφάσεως 151/24.6.1953», «Περί του σχεδίου της θέσεως «Α μ π ε λ ά κ ι α». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της . . . διαταγής του Υπουργείου Δημοσίων Εργων ανεκοινώθη ότι α π ε ρ ρ ί φ θ η η δια της υπ' αρ. 160/1952 αποφάσεως, προταθείσα ε π έ κ τ α σ ι ς του σχεδίου εις θέσιν «Αμπελάκια», ως πολεοδομικώς α σ ύ μ φ ο ρ ο ς. Επειδή δια της απορρίψεως ταύτης κατεδικάσθη έν μέγα μέρος του πληθυσμού του Καλαμακίου, ε ζ η τ ή θ η δι' αιτήσεως των κα τ ο ί κ ω ν υποβληθείσης εις την Γενικήν Διεύθυνσιν Ανοικοδομήσεως, ο π ε ρ ι ο ρ ι σ μ ό ς του σ χ ε δ ί ο υ επί του πλέον κατωκημένου τμήματος. . . . Το Κ.Σ. . . . επειδή περιοριζομένου του σχεδίου εις το τ μ ή μ α εκείνο το οποίον έχει κ α λ υ φ θ ή ήδη δ' οικοδομών, δύναται να εξυπηρετηθή ένα σημαντικό τμήμα του πληθυσμού. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί τον (ελλείπει: περιορισμόν του) δια της υπ' αρ.160/1952 αποφάσεως εγκριθέντος σχεδίου ρυμοτομίας της θέσεως «Αμπελάκια», επί του σημείου του διαχωρισθέντος δι' ερυθράς γραμμής, περιλαμβάνοντες (ορθό: περιλαμβάνοντος) εν όλω 20 Οικοδομικά Τετράγωνα και όπως αντίγραφον της παρούσης υποβληθή εις το Υπουργείον Δημοσίων Εργων, με την ε υ χ ή ν όπως η αιτουμένη επέκτασις τύχη της εγκρίσεως του Συμβουλίου Οικισμού ως ανταποκρινόμενη εις το δίκαιον και την ανάγκην εξυπηρετήσεως πτωχών βιοπαλαιστών οίτινες από 20 ετίας και πλέον έχουσιν εγκατασταθή εις το τμήμα τούτο και ανατίθησι τω κ. Προέδρω....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Σημείωση: Στο ίδιο βιβλίο, σ. 270, «Αρ. Αποφάσεως 122/2.7.1954», «Περί του σχεδίου Αμπελακίων». [σημ.: εγκριση μελέτης επέκτασης σε αυτά, βλ. και, σ .279, σχετική απόφαση 132/2.8.1954, για ενστάσεις κατ' αυτής].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.348, «Αρ. Πρακτικού 8/5.3.1960, Αρ. Αποφάσεως 58», «Περί επεκτάσεως ρυμοτομικού σχεδίου εν τη περιοχή ΑΜΠΕΛΑΚΙΑ Καλαμακίου». «Επί του 9^{ου} θέματος. . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. αίτησιν ιδιοκτητών και κατοίκων εις την τοποθεσίαν «Αμπελάκια» της Κοινότητος περί επεκτάσεως του ρυμοτομικού σχεδίου Καλαμακίου εν τη περιοχή τη κειμένη μεταξύ των Ο.Τ. 165, 173, 175, 178, 179 και του ρεύματος Αγίας Βαρβάρας και ειδικώτερον εν τω συνυποβληθέντι σχεδιαγράμματι . . .εκφράζων άμα την άποψίν του καθ' ήν επιβάλλεται η επέκτασις αύτη του ρυμοτομικού σχεδίου αφ' ενός προς τακτοποίησιν μικροϊδιοκτητών, εξών πλείστοι κατοικούσιν εις μικράς οικίας εκτός σχεδίου, αλλά και δια την εξάλειψιν της ανωμαλίας εν τω ρυμοτομικώ σχεδίω της Κοινότητος, δοθέντος ότι το εκτός σχεδίου τμήμα τούτο, δημιουργεί μίαν εσοχήν αντενδεικνυομένην από πολεοδομικής επόψεως. Το Κ.Σ. . . θεωρούν απαραίτητον και εκ των πραγμάτων επιβαλλομένην την αιτουμένην επέκτασιν του ρυμοτομικού σχεδίου δια τους υπό του Προέδρου ανωτέρω εκτεθέντας λόγους και επειδή γύρωθεν το τμήμα τούτο περιβάλλεται υπό εγκεκριμένου σχεδίου. Αποφασίζει. Εγκρίνει ομοφώνως την επέκτασιν του ρυμοτομικού σχεδίου της Κοινότητος εις θέσιν «Αμπελάκια» και συγκεκριμένως του τμήματος του περικλειομένου μεταξύ των Ο.Τ. 165, 173, 175, 178, 179 και του ρεύματος Αγίας Βαρβάρας . . . ανατιθεμένης τω Προέδρω της . . . ενεργείας».

[Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

Σχόλιο: «του ρεύματος Αγίας Βαρβάρας», άρα πρόκειται για τα λεγόμενα «παλαιά Αμπελάκια», βορειότερα από Καλαμακίου και Λυσικράτους. Τα Ο.Τ. περικλείονται από τις οδούς Καλαμακίου, Αθηνάς, Ερεχθείου, Σόλωνος.

Νέα Αμπελάκια (ή Αγριληός) - Πανί (Β' περιοχή)

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.400, «Αρ. Πρακτικού 24/17.6.1960, Αρ. Αποφάσεως 135», χωρίς τίτλο. «Επί του 4^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος τίθησι υπ' όψει του Κ.Σ. αίτησιν της φαρμακοβιομηχανίας F A M A R , περί

χορηγήσεως αδειάς ανεγέρσεως εργοστασίου φαρμάκων εις την περιοχήν «Αγριλός». Το Κ.Σ. αποφασίζει την σύστασιν Επιτροπής αποτελουμένης εκ των κ.κ. Αγγ. Παπακώστα, Γ. Τίγκελη, Ευθ. Ξυδιά και Γ. Μαμάη, ίνα προβή εις εξέτασιν του θέματος τούτου και εξακριβώση εάν η ανέγερσις και η λειτουργία του εν λόγω εργοστασίου, πρόκειται να ζημιώση την τουριστικήν εμφάνισιν του προαστείου ή να επιφέρη αλλοίωσιν των όρων υγιεινής διαβιώσεως των κατοίκων της περιοχής, ασχοληθή δε σχετικώς το Κ.Σ. προς λήψιν αποφάσεως». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστα, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ.Τσόχας, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιά, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

Στην επόμενη σελ. 401, αναγράφεται: «Αμα τη εξαντλήσει των εν τη ημερησία διατάξει θεμάτων και προ της λύσεως της συνεδριάσεως ο παριστάμενος Δημήτριος Μαρινόπουλος, υποβάλλει δια λογαριασμόν της φαρμακευτικής εταιρίας FAMAR και ως εκπρόσωπος ταύτης, συμπληρωματικήν αίτησιν περί της ως άνω μνημονευθείσης υποθέσεως χορηγήσεως της εγκρίσεως λειτουργίας εργοστασίου φαρμάκων εν τη περιοχή Καλαμακίου, εν ήπαρέχοντα αι υπό του Κ. Σ. αιτηθείσαι εγγυήσεις ως αύται διαλαμβάνονται εν τοις τεθείσιν ερωτήμασι δια του υπ' αρ. 1356/1960 εγγράφου της Κοινότητος, ήν (ορθό: ό) αναγιγνώσκει ο Πρόεδρος εις επήκοον του Κ.Σ., επανεισάγει το θέμα προς συζήτησιν, ζητεί την ματαίωσιν της συσταθείσης επιτροπής εκ Κοινοτικών Συμβούλων προς εξέτασιν του όλου θέματος και εισηγείται την λήψιν οριστικής αποφάσεως. Το Κ.Σ. ακούσαν της Προεδρικής εισηγήσεως, λαβόν γνώσιν του περιεχομένου της συμπληρωματικής αιτήσεως του κ. Δημ. Μαρινοπούλου, δια λογαριασμόν της εταιρίας FAMAR, ως και προφορικής αυτού δηλώσεως τας γενομένας ενώπιον του Κ.Σ., ότι ο ύτε δυσοσμία, ο ύτε θόρυβος πρόκειται να εκπέμπονται υπό του υπό ανέγερσιν εργοστασίου. Αποφασίζει. Εγκρίνει κατά πλειοψηφίαν την χορήγησιν αδειάς εγκαταστάσεως εργοστασίου φαρμάκων εις την εταιρίαν FAMAR, και εν τω διαληφθέντι τόπω εν τη πρώτη αιτήσει ταύτης, μειοψηφούτων των κ.κ. Ευθυμίου Ξυδιά και Βασιλείου Κριμπένη, του μεν κ. Ευθ. Ξυδιά λέγοντος ότι ο λόγος της μειοψηφίας του είναι ο φόβος της μελλοντικής δημιουργίας συνθηκών εμποδιζουσών την από επόμεως κατοικήσεως εξέλιξιν του προαστείου, του δε κ. Β. Κριμπένη υποστηρίζοντος ότι

αντιτίθεται ριζικώς προς την εγκατάστασιν εργοστασίων εν τη περιοχή Καλαμακίου, ου μόνον δια τον φόβον ανασχέσεως της οικοδομικής προόδου του προαστείου, αλλά και απομακρύνσεως των περιοίκων και των κατοίκων εν γένει εκ της δυσαρέστου οσμής των φαρμάκων. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται υπό των μετασχόντων της συνεδριάσεως μελών».

[β.4.8.1960- 4.8.1961], σ. 227, «Αρ. Πρακτικού 10/5.6.1961, Αρ. Αποφάσεως 95», «Περί επεκτάσεως του ρυμοτομικού σχεδίου εις θέσιν ΠΑΝΙ, Οικοδομικού Συνεταιρισμού Θυρωρών». «Επί του 11^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ., έγγραφον της Οικοδομικής Συνεταιριστικής Ενώσεως Θυρωρών Πολυκατοικιών και Μεγάρων, δι' ού αιτείται η επέκτασις του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου επί εκτάσεως εις θέσιν ΠΑΝΙ, ής ιδιοκτήται τυγχάνουσι μέλη της εν λόγω Ενώσεως, ως και τοποδιάγραμμα της περιοχής . . . εισηγείται δέ όπως το Κ.Σ., λαμβάνον υπ' όψει ότι πρόκειται περί πτωχών βιοπαλαιστών εχόντων ως μόνην ελπίδα αποκτήσεως ίδιας στέγης την εν θέματι έκτασιν, λάβη απόφασιν επεκτάσεως του ρυμοτομικού σχεδίου εις την περιοχήν του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Θυρωρών ... Το Κ.Σ. . . Αποφασίζει. Εγκρίνει ομοφώνως την επέκτασιν του ρυμοτομικού σχεδίου Καλαμακίου, εις θέσιν ΠΑΝΙ και επί της εκτάσεως του αιτούντος Οικοδομικού Συνεταιρισμού . . . και υπό τους όρους δομήσεως του πανταχόθεν ελευθέρου οικοδομικού συστήματος, ελάχιστον πρόσωπον οικοπέδου μέτρα 12, ελάχιστον βάθος 17, ελάχιστον εμβαδόν Μ2 300, την δαπάνην της δημοσιεύσεως της παρούσης εν περιλήψει, κατά τας ισχυούσας διατάξεις του Γ.Ο.Κ. καταλογίζει εις βάρος του αιτούντος Οικοδομικού Συνεταιρισμού και ανατίθησι . . .».

[Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς].

[β.4.8.1960- 4.8.1961], σ. 232, «Αρ. Πρακτικού 11/5.7.1961, Αρ. Αποφάσεως 100», «Λήψις αποφάσεως επί υποβληθείσης ενστάσεως κατά της υπ' αρ.294/1961 πράξεως του Συμβουλίου Οικισμού περί επεκτάσεως ρυμοτομικού σχεδίου εις θέσιν «Σκουρτέϊκα». «Επί του 2^{ου} θέματος ... ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι δια . . .εγγράφου της Υπηρεσίας Οικισμού, απεστάλη αντίγραφον ρυμοτομικού σχεδίου ... εγκριθέν δια της υπ' αρ.294/61 πράξεως του Συμβουλίου Οικισμού

. . . εις επέκτασιν του ρυμοτομικού σχεδίου της Κοινότητος εις θέσιν «Σκουρτέϊκα», συνεπεία της υπ' αρ. 185/1960 αποφάσεως του Κ.Σ./ Ακολούθως τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ., υποβληθείσαν έ ν σ τ α σ ι ν κατά της εν θέματι επεκτάσεως υπό θιγομένων ιδιοκτητών της περιοχής, υποβληθείσης κατόπιν της γενομένης ανακοινώσεως, περί του κατ' αρχήν εγκριθέντος σχεδίου επεκτάσεως και εισηγείται όπως το Κ.Σ. αποφανθή επί της υποβληθείσης ενστάσεως, δια την περαιτέρω νόμιμον διαδικασίαν./Το Κ.Σ. ... λαβόν γνώσιν του προμνημονευθέντος εγγράφου της Υπηρεσίας Οικισμού μετά του συναποσταλέντος αντιγράφου σχεδίου της υποβληθείσης ενστάσεως μελών της Οικοδομικής Συνεταιριστικής Ενώσεως Θυρωρών Πολυκατοικιών, ως και του συνυποβληθέντος υπό των ενισταμένων σχεδιαγράμματος, και σκεφθέν ότι νομίμως και εμπροθέμως υπεβλήθη η ένστασις αύτη, και επειδή, ως εξάγεται εκ της μελέτης των σχεδίων, ό ν τ ω ς δια της εγκριθείσης κατ' αρχήν επεκτάσεως επέρχεται ουσιώδης ζ η μ ί α εις τους ενισταμένους, ώ ν αι ιδιοκτησίαι χαλκεύονται εις τοιούτον βαθμόν, ώστε να κ α θ ί σ τ α ν τ α ι ά χ ρ η σ τ ο ι προς ανοικοδόμησιν. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Αποδέχεται την υποβληθείσαν ένστασιν των ιδιοκτητών περιοχής Οικοδομικής Συνεταιριστικής Ενώσεως Θυρωρών Πολυκατοικιών και Μεγάρων, επί της κατ' αρχήν εγκριθείσης επεκτάσεως του ρυμοτομικού σχεδίου της Κοινότητος . . . αποδεχόμενον άμα το υπό των ενισταμένων υποβληθέν σχεδιάγραμμα, εν συσχετισμώ προς την υπ' αρ. 95/1961 πράξιν αυτού αφορώσαν εις επέκτασιν του ρυμοτομικού σχεδίου επί της περιοχής των ενισταμένων και ανατίθησι τω Προέδρω».

Σχόλια: 1) οι αναφορές στον τίτλο και το κείμενο «εις θέσιν Σκουρτέϊκα» μάλλον είναι λανθασμένες, 2) η 185/1960 απόφαση Κ.Σ., αφορά πράγματι τα Σκουρτέϊκα (βλ. κεφ. Πολεοδομική συγκρότηση, σ. 194), 3) Ο Μ Ω Σ Α Ν Τ Ι - Φ Α Τ Ι Κ Α, η επωνυμία του Συνεταιρισμού ή Ενώσεως των Θυρωρών κλπ, αλλά κι η προηγούμενη 95/61 απόφαση Κ.Σ., αφορούν τη θέση στο «Π α ν ί». Υπάρχει σύγχυση. Δεδομένου ότι στο βιβλίο αυτό, υπάρχει αμελής στάση ως προς την υπογραφή δεκάδων ή εκατοντάδων αποφάσεων, που δεν υπογράφονται, οδηγεί στο λογικό συμπέρασμα ότι ο γραφέας, χωρίς έλεγχο από έμπειρο γραμματέα της Κοινότητος, ίσως, υπέπεσε σε σύγχυση θεμάτων.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 284, «Συνεδρίασις 5.1.1966», Αρ. Αποφάσεως 5», «Περί επέκτασως του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου εις θέσιν «Αγρηλιός» περιοχής μελών Ομοσπονδίας Θυρωρών Ελλάδος». «Επί του 5^{ου} θέματος. . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. το . . . έγγραφον της Ομοσπονδίας Θυρωρών Ελλάδος, δι' ού η εν λόγω Ομοσπονδία αιτείται, όπως το Κ.Σ., δι' αποφάσεως αυτού, προτείνει προς το αρμόδιον Υπουργείον την επέκτασιν του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου, εις έκτασιν ανήκουσαν εις τα μέλη αυτής, κειμένην εις θέσιν «Αγρηλιός» και επέκεινα της εκτάσεως εις ήν επεξετάθη το εγκεκριμένον σχέδιον δια του από 22.2.1962 Β. Δ/τος, εκδοθέντος κατόπιν της υπ' αρ. 100/1961 πράξεως του Κ.Σ., εις ήν περιλαμβάνετο και η έκτασις των θυρωρών, ήτις όμως κατά παράδοξον τρόπον εξηρέθη της κατά άνω εντάξεως. Ακολούθως ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. σχεδιάγραμμα της προειρημένης περιοχής, συνυποβληθέν μετά του προδιαληφθέντος εγγράφου . . . εν ώ αποτυπούνται και σημειούνται . . . εις Ο.Τ., η ανήκουσα εις τα μέλη της Ομοσπονδίας θυρωρών έκτασις . . . / Το Κ.Σ. . . . Αποφασίζει. Εγκρίνει ομοφώνως την αίτησιν εντάξεως, της Ομοσπονδίας Θυρωρών Ελλάδος . . . και προτείνει την επέκτασιν του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου, εις την περιοχήν «Αγρηλιός» της Κοινότητος Καλαμακίου, . . . καθορίζει την δαπάνην δημοσιεύσεως . . . εις βάρος των . . . επισπευδόντων την εν θέματι επέκτασιν, ανατιθέμενον τω Πρόεδρω....». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος].

Σχόλια: 1) «εκδοθέντος κατόπιν της υπ' αρ. 100/1961 πράξεως του Κ. Σ. εις ήν περιλαμβάνετο και η έκτασις των θυρωρών, ήτις όμως κατά παράδοξον τρόπον εξηρέθη της κατά άνω εντάξεως». Την απόφαση αυτή βλ. αμέσως πριν, στην οποία η περιοχή αναγράφεται: «εις θέσιν Σκουρτέϊκα», 2) Η γραφή «Αγρηλιός» και όχι «Αγριληός» είναι του κειμένου της απόφασης.

Περιοχή Κυθηρίων

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.400, «Αρ. Πρακτικού 24/17.6.1960, Αρ. Αποφάσεως 136», «Περί επεκτάσεως ρυμοτομικού σχεδίου Καλαμακίου εις θέσιν «Τράχωνες». «Επί του 5^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. έγγραφον του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Κυθηρίων ως και τοποδιάγραμμα της υπό του Συνεταιρισμού τούτου κατεχομένης εκτάσεως εις θέσιν «Τράχωνες» Καλαμακίου, ής αιτείται η ένταξις εις το εγκεκριμένον σχέδιον της περιοχής και εισηγείται όπως το Κ.Σ. λαμβάνον υπ' όψει: α) ότι δια της αιτουμένης επεκτάσεως του ρυμοτομικού σχεδίου θα αποκτήσῃσιν την δυνατότητα στέγης 547 μέλη του προκειμένου Συνεταιρισμού, αντιπροσωπεύοντα ισαρίθμους οικογενείας, β) ότι η περί ής ο λόγος έκτασις, ως εμφαίνεται εκ του υποβληθέντος σχεδιαγράμματος του τοπογράφου μηχανικού Λεάνδρου Καρκάλη, περικλείεται σχεδόν πανταχόθεν υπό εγκεκριμένου σχεδίου και ως εκ τούτου έχουσι δημιουργηθή αι προϋποθέσεις εντάξεως ταύτης εις το εγκεκριμένον ρυμοτομικόν σχέδιον και εξ επόψεως πολεοδομικής εισέτι, γ) ότι δια της επεκτάσεως του σχεδίου εις το σημείον τούτο επιτυγχάνεται η απόλυτος συνοχή του χώρου (της;) Κοινότητος ήτις σήμερον εμφανίζεται δι - χασμένη εις δύο τμήματα, εγκρίνη την επέκτασιν του σχεδίου εις την προρρηθείσαν έκτασιν ήτις σημειούται εν τω υποβληθέντι σχεδιαγράμματι./ Το Κ.Σ.λαβόν γνώσιν ... του υποβληθέντος πίνακος μελών ιδιοκτητών. Αποφασίζει. Εγκρίνει ομοφώνως να επεκταθή το ρυμοτομικόν σχέδιον εις την, εν τω σχεδιαγράμματι του μηχανικού Λεάνδρου Καρκάλη, σημειουμένην δι' ερυθράς μελάνης έκτασιν και υπό τους όρους δομήσεως τους ισχύοντας εν Καλαμακίω δια του από 18.4.27 Δ/τος (ΦΕΚ 65 Α) την δε δαπάνην δημοσιεύσεως κλπ., καθορίζει εις βάρος των ενδιαφερομένων. . . ανατίθησι . . .». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ.Τσόχας, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 399, «Συνεδρίασις 4.7.1966», «Αρ. αποφάσεως 125», «τροποποιήσις του ρυμοτομικού σχεδίου Καλαμακίου εις περιοχήν Κυθηρίων Οικονομικών Υπαλλήλων». «Επί του 3^{ου} θέματος, ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. αίτησιν του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Κυθηρίων Η

ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ, μετά συνημμένου σχεδιαγράμματος, περί τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου εις την περιοχήν του εν λόγω Συνεταιρισμού . . . Το Κ.Σ. . . ιδόν το συνυποβληθέν σχεδιάγραμμα της περιοχής Οικονομικών Υπαλλήλων κλπ., εκπονηθέν υπό του μηχανικού Ν. Φατσέα . . . έχον δ' υπ' όψιν ότι δια της αιτουμένης τροποποίησης επέρχεται διευθέτησις ορίων ιδιοκτησιών Κυθηρίων και Οικονομικών Υπαλλήλων και διαρρύθμισις του όλου χώρου επιτυχεστέρα από πολεοδομικής επόψεως. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως και προτείνει την τροποποίησιν του ρυμοτομικού σχεδίου εις την ως άνω περιοχήν, συμφώνως τω από 11.5.1966 σχεδιαγράμματι του μηχανικού Ν. Φατσέα . . . υπό την προϋπόθεσιν, ότι οι περιλαμβανόμενοι εις την τροποποιουμένην έκτασιν του Οικοδομικού Συν/σμού και τυχόν ιδιώται, θα αποδεχθώσι την τροποποίησιν ταύτην δι' εγγράφου δηλώσεως των προς την Κοινότητα και υπό τον όρον παραιτήσεως των ενδιαφερομένων από παντός δικαιώματος αποζημιώσεως εκ ρυμοτομίας και κοινοχρήστων χώρων και παραιτήσεως των υπέρ της Κοινότητος δια την φερομένην ως υπ' αρ. 235 τω υποβληθέντι σχεδίω έκτασιν». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλια: α) Η περιοχή, άλλοτε ονομάζεται «περιοχή Κυθηρίων Οικονομικών Υπαλλήλων», κι άλλοτε «περιοχή Οικονομικών Υπαλλήλων». Κρίνω ότι δεν δημιουργείται σύγχυσις ως προς την περιοχή, αφού την αίτησις είχε υποβάλει ο Οικοδομικός Συνεταιρισμός Κυθηρίων Η ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ, β) «παραιτήσεως . . δια την φερομένην ως υπ' αρ. 235 (=Ο.Τ.) τω υποβληθέντι σχεδ/τι έκτασιν». Ο αριθμός 235 βοηθά να προσδιορίσουμε ότι η έκτασις, είναι ο τέως «Λόφος Κυθηρίων», που το 1983 μετονομάστηκε σε «Άλσος Λαϊκής Κυριαρχίας».

Μέρος έβδομο

Ενημερωτικά στοιχεία Ιστορίας για μελετητές και φιλόσοφους

εισφερόμενα για Π Ρ Ω Τ Η φορά στη δημόσια σφαίρα του Αλίμου.

.....

Σύντομες ιστορικές επισημάνσεις για το «Κτήμα Τράχωνες» (όλον/αρχικό, και, μέρος αυτού) και την Α.Ε. «Κτήμα Τράχωνες». Ανακριβείς ισχυρισμοί διαφόρων για τις, τάχα, «δωρεές».

Έχει καλλιεργηθεί από πολλές δεκαετίες, όχι μόνο από τους ίδιους τους Γερουλάνους ή απογόνους τους, ή εύπιστους στις αφηγήσεις αυτών, αλλά και από Κοινοτικές ή Δημοτικές Αρχές, γι' αυτό κι έχει διαχυθεί, καθ' ολοκληρίαν, εσφαλμένα και αποδεδειγμένα, ιστορικά πλήρως αβάσιμη και ψευδής άποψη ότι, τάχα, οι Μαρίνος και Ιωάννης Γερουλάνος και η «Κτήμα Τράχωνες ΑΕ», έχουν προβεί σε πολλές δωρεές εκτάσεων γης προς το Ελληνικό Δημόσιο και την Κοινότητα Καλαμακίου. Αυτό που παροράται, αποσιωπάται και αποκρύπτεται είναι ότι αυτές, οι όποιες δωρεές, ήταν ελάχιστες, σε σχέση με τα 5.553,528 στρέμματα που παραχωρήθηκαν το 1918 στο Μ. Γερουλάνο, από το Ελληνικό Δημόσιο (ανήκαν στον Εθνικό Στόλο), έναντι τιμήματος δραχ. 680.000.

Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι, αυτές οι «δωρεές», και προς το Ελληνικό Δημόσιο και προς την Κοινότητα, γίνονταν σε συνδυασμό και εξαρωμένους πάντοτε με πρόσθετα ωφέληματα προς αυτούς, π.χ. με αλλαγές χρήσεων γης, εντάξεις στο σχέδιο πόλης, εγκρίσεις εκ των υστέρων ακύρων εισφορών στην «Κτήμα Τράχωνες ΑΕ», κλπ., από το Ελληνικό Δημόσιο και τους ΟΤΑ. Που είχαν σαν αποτέλεσμα, η αγροτική γη που αγόρασε ο Μ.Γ. και δεσμευόταν ότι θα συνέχιζε την αγροτική χρήση της, και, θα εφαρμόζε σε αυτή πρότυπες καλλιέργειες, να μετατρέπεται σε αστική γη και περιοχή. Και

επομένως, με τις εντάξεις στο σχέδιο πόλης τεράστιων εκτάσεων, τη μετατροπή των αγρών σε οικόπεδα, και άρα τη πολλαπλασιαστική αύξηση της αξίας τους. Εάν σε αυτά προστεθούν και τα κοινοτικά έργα στις περιοχές αυτές, π.χ. διανοίξεις, σκυροστρώσεις, ασφαλοστρώσεις οδών και πλατειών, τοποθετήσεις και συνδέσεις αγωγών ύδρευσης, εγκατάσταση δικτύων φωτισμού κλπ., με δαπάνες της Κοινότητας, δηλαδή των τότε Καλαμακιωτών, οι ωφέλειες και η αύξηση της αξίας των οικοπέδων, μεταλλάσσονται σε μετεωρική.

Αυτά δεν αποτελούν ισχυρισμούς, αλλά γεγονότα και καταστάσεις πραγματικές, που αποδεικνύονται από τα όσα ακολουθούν, αλλά και συγκεκριμένα με τις ίδιες λέξεις (αντιγράφονται αυτολεξεί εδώ) από τις πιο κάτω δημοσιευόμενες αποφάσεις του Κ.Σ., π.χ. στο [β. 19.5.53- 5.4.1956], σ. 285, «Πρακτικόν 8/5.4.1956», χωρίς αριθμό απόφασης». (*Υπόμνηση ΑΘ: με προηγούμενη απόφαση του Κ.Σ. είχε εξουσιοδοτηθεί ο Πρόεδρος να διαπραγματευθεί με τον Ι. Γερουλάνο για την αγορά έκτασης για Νεκροταφείο*). «Επί του 1^{ου} θέματος ...ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ενεργείας του παρά τω κ. Ι. Γερουλάνω, όστις εδέχθη την πώλησιν της απαιτούμενης εκτάσεως δια την ίδρυσιν Νεκροταφείου, είς τι (Α.Θ. σε κάποιον, αορίστως) οικοδομικόν τετράγωνον του εγκεκριμένου σχεδίου Αλίμου, δοθέντος ότι δεν ενεκρίθη εις έτι η επέκτασις του σχεδίου Τραχώνων, εξής εξαρτάται η παραχώρησις γηπέδου δια τον σκοπόν τούτον ...» (βλ. στο παρόν, κεφάλαιο Νεκροταφείο, σ. 813, και αποφάσεις Κ.Σ. για τον ίδιο ή και άλλους κοινωφελείς σκοπούς π.χ. Γυμναστήρια κλπ).

Η «εξάρτηση» από μία άλλη, επιπλέον ωφέλεια, είναι πάντοτε παρούσα. Βλ. στο παρόν, κεφ. «Β' Κοινοτικό Γυμναστήριο Τραχώνων –Λ.Ιωνίας και Ηρ. Μάτση», και Απόφαση Κ.Σ. 178/5.12.1965, με την οποία συζητιόταν η διαφορά μεταξύ Κοινότητας και Α.Ε./Ι.Γ., για το Ο.Τ. 159, δηλαδή το γήπεδο Τραχώνων, όπου πλήρης η απόφαση. Από την οποία προκύπτει ότι το 1965, ο κοινόχρηστος χώρος του Ο.Τ. 159 καταλάμβανε έκταση 23.652 τ.μ. Εδώ καταγράφω αυτολεξεί, αυτά που είπε ο δικηγόρος της Α.Ε./Ι. Γερουλάνου: « . . . Εν συνεχεία έλαβε τον λόγον παρά του

κ. Προέδρου, ο εκπρόσωπος της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, Παν. Αθανασιάδης, δικηγόρος, όστις κατ' εξουσιοδότησιν της εν λόγω εταιρίας, εδήλωσεν ότι, δια την διευθέτησιν της προκειμένης διαφοράς η Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, αναγνωρίζουσα ότι υφίσταται απαλλοτριώσεις επί του Ο.Τ. 159, προσφέρει έκτασιν έξ στρεμμάτων (6.000 τ.μ.) υπό τύπον δωρεάς προς την Κοινότητα, υπό τον όρον παραιτήσεως της Κοινότητος παντός περαιτέρω δικαίωματος επί του εν θέματι χώρου». Αφού «ο εν θέματι χώρος» ήταν 23.652 τ.μ., και θα έδινε για το Γυμναστήριο 6.000 τ.μ., «εξαρτούσε» την «τύποις δωρεά», από τον αποχαρακτηρισμό των 23.652 μείον 6.000 = 17.652 τ.μ. από τη χρήση κοινόχρηστου χώρου, και τη μετατροπή τους σε οικοπεδική έκταση, πολλαπλάσιας αξίας. Δηλαδή και ο δικηγόρος αναγνώριζε ότι ΚΑΤ' ΟΥΣΙΑ δεν ήταν δωρεά, αλλά μόνο κατά τους τύπους, αφού στη δωρεά ΔΕΝ υπάρχει αντάλλαγμα, ΕΝΩ στην προκειμένη περίπτωση υπήρχε αντάλλαγμα, που ήταν ο αποχαρακτηρισμός 17.652 τ.μ. από κοινόχρηστη έκταση, σε, οικοπεδική έκταση (βλ. επισημάνσεις και σχόλια, κάτω από το κείμενο της απόφασης αυτής. Όμοια παραδείγματα ο μελετητής του παρόντος θα συναντήσει πολλά).

Οι ρυθμίσεις και η κατάσταση αυτή, που διατηρήθηκε δεκαετίες, αποδεικνύεται πλήρως, και από τη μελέτη των διαδοχικών Διαταγμάτων που εκδόθηκαν από το Ελληνικό Κράτος, αλλά και τις συμβάσεις που κατά καιρούς υπογράφηκαν μεταξύ των αρμόδιων Υπουργείων και του Μαρίνου Γερουλάνου, και της «Κτήμα Τράχωνες Α.Ε.», μετά από εκθέσεις ελέγχων, γνωμοδοτήσεις διοικητικών Επιτροπών του Κράτους κλπ., για την αστικοποίηση της αγροτικής γης, και την «απελευθέρωση» αυτής με απάλειψη της υπάρχουσας χρήσης αγροτικής γης, και τελικά τη χορήγησή της άδειας του Δημοσίου για την οικοπεδοποίησή της.

Και για την «απομυθοποίηση» και αντιλόγηση του κατασκευασμένου αφηγήματος, δεν πρέπει να λησμονείται, ότι, για την ένταξη στο σχέδιο πόλης μιας έκτασης, και από αυτό ακόμα το Νομοθετικό Διάταγμα της 17.7./16.8.1923 ΦΕΚ 228 Α, «Περί σχεδίων πόλεων, κωμών και συνοικισμών του Κράτους και της οικοδομής αυτών», απαιτείτο ως αναγκαίος όρος η, παρά του επισπεύδοντος και αιτουμένου την ένταξη στο σχέδιο, αναλόγως

των αναγκών, π ρ ό β λ ε ψ η για άφεση ε λ ε ύ θ ε ρ ω ν και κ ο ι ν ό χ ρ η - σ τ ω ν χώρων οδών, πλατειών, αθλητικών κέντρων, για ανέγερση σχολείων και ανοικοδόμηση εκκλησιών και άλλων κοινωφελών έργων. Η πρόβλεψη των αναγκαίων προϋποθέσεων και ρυθμίσεων αυτών, για την αλλαγή του νομικού καθεστώτος της έκτασης, και την ένταξή τους στο σχέδιο, αλλά και δέσμευση των ιδιοκτητών Γερουλάνων και Κτήμα Τράχωνες ΑΕ, ό τ ι π α ρ α ι τ ο ύ ν τ α ι και δ ε ν θ α ζητήσουν α π ο ζ η μ ι ώ σ ε ι ς για τις εκτάσεις αυτές και η υποχρέωση να μεταβιβάσουν αυτές στο Ελληνικό Δημόσιο με συμβόλαιο, π ρ ο β λ ή θ η κ α ν από αυτούς και τους εύπιστους, αλλά και Κοινοτικές Αρχές και κοινοτικούς συμβούλους, ως δ ω ρ ε έ ς (τάχα μου, πέραν των ελάχιστων) για τη δημιουργία και εμπέδωση, του αναληθούς και έξω και πέραν της πραγματικότητας, αφηγήματος (βλ. πιο κάτω Διατάγματα).

Κάποιες φορές οι αιτήσεις αυτές για εντάξεις εκτάσεων στο σχέδιο πόλης, έγιναν από τους Συνεταιρισμούς που αγόρασαν από την Α.Ε. μεγάλες εκτάσεις εκτός σχεδίου π.χ. περιοχές Εκτελωνιστών, Αγίου Παντελεήμονος, Αναπήρων και άλλες, και αφαιρέθηκαν από τις αγορασμένες από αυτούς τους ίδιους, με πωλήτρια την Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, εκτάσεις, οι αναγκαίως υποχρεωτικοί κοινόχρηστοι χώροι για τους πιο πάνω κοινωφελείς σκοπούς.

Όλα αυτά (για τα Διατάγματα, συμβάσεις, αστικοποιήσεις κλπ) σ υ ν ο - μ ο λ ο γ ο ύ ν τ α ι και γίνονται παραδεκτά από τους ίδιους α) στο ιστορικό για τους τίτλους κυριότητάς τους, αλλά και τις πολλές «τακτοποιήσεις» με τη Διοίκηση, σε διάφορα συμβόλαια (βλ. αποσπάσματα από αυτά, πιο κάτω), αλλά και β) στη με ημερομηνία 9.9.2014 με ΓΑΚ 122947 και ΑΚΔ 3540/4.11.2014 αγωγή που άσκησε η ΜΑΚΡΟ ΚΑΣ και ΚΑΡΡΥ ΧΟΝΔΡΕΜΠΟΡΙΚΗ Α.Ε. (που είχε αγοράσει απ' αυτούς το 1992 τα 102 στρέμματα, που απέμεναν τότε, σύμφωνα με το ιστορικό του συμβολαίου της) κατά του Ελληνικού Δημοσίου, και, γ) σε πολλά άλλα επίσημα κρατικά έγγραφα (βλ. όλα αυτά, και άλλα στοιχεία, σε Α.Θ. «Το Χρέος προς Αλιμιώτες», Β' έκδοση, 2022, κεφάλαιο «Περιοχή Τράχωνες Αλίμου», κι εκεί υποκεφάλαια). Ειδικότερα/συγκεκριμένα:

Ο Μαρ. Γερουλάνος με το με αρ. 711/31.3.1918 παραχωρητήριο του Υπουργείου Γεωργίας, αγόρασε: «. . . το άχρι τούδε εις το Ταμείον του Εθνικού Στόλου ανήκον Α γ ρ ο τ ι κ ό ν Κ τ ή μ α κείμενον εις θέσιν «Τ ρ ά χ ω ν ε ς»

περιφέρειας Αθηνών του Δήμου Αθηναίων της Επαρχίας Αττικής, ως εικονίζεται και περιγράφεται εις το προσηρητημένον τω παρόντι διάγραμμα. . .», « . . Καταμέτρησις και οροθεσία του κτήματος κατ' ανατολάς και δυσμάς κατ' άρκτον και μεσημβρίαν (ώρα πλευρικής διατάσεις εις διάγραμμα) κατ' Ανατολάς με οδόν Αθηνών - Βάρης, κατά Δυσμάς, με γαίας Καραγιαννοπούλου δρομίσκον με Ρεύμα, κατ' άρκτον με ε λ α ι ό δ ε ν δ ρ α και α μ π έ λ ο υ ς Γεωργίου Δ. Σκούρτη, α γ ρ ο ύ ς Σ. Μεθενίτου, αγρούς Γ. Τσουρού, αγρούς Αφών Τριανταφύλλου και Μπραχαμιωτών κατά μεσημβρίαν με ξ η ρ ό ρ ε υ μ α Π ι κ ρ ο δ ά φ ν η ς, Αγίου Νικολάου αμπέλους Καραγιαννοπούλου, Παλαιάς οδού Τραχώνων Αγίου Νικολάου, τρία δένδρα χαρουπιές και ρεύμα γυρίσματος ήτοι σ τ ρ έ μ μ α τα Βασιλικά πέντε χιλιάδες πεντακόσια πενήκοντα τρία και μέτρα τετραγωνικά πεντακόσια είκοσι οκτώ (5.553,528)» και με ρητούς όρους και προϋποθέσεις, ήτοι «1) Υποχρεούται να αναγνωρίση τας εν ισχύϊ συμβάσεις περί μισθώσεως ε μ φ υ τ ε ύ σ ε ω ς ή άλλης χρήσεως τας οποίας εν σχέσει προς το εν λόγω κτήμα έχει συνάψει το Ταμείον Εθνικού Στόλου είτε οι δικαιοπάροχοι τούτου, ήτοι α) τα ε μ φ υ τ ε υ τ ι κ ά επί των εν τω κτήματι α μ π έ λ ω ν ε μ φ υ τ ε υ θ ε ι σ ώ ν παρά διαφόρων καλλιεργητών κατά το καλογηρικόν σύστημα, β) την μίσθωσιν κατά τους όρους του υπ' αρ. 2615/1913 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Δ.Γ. Μερικά, του εν τω κτήματι κήπου και των εν τούτω δ έ ν δ ρ ω ν . . . γ) την μίσθωσιν του εις θέσιν Κ ο ν τ ο - π ή γ α δ ο ν επί της οδού Βουλιαγμένης εν τω κτήματι μαγαζείου. ...ο αγοραστής του κτήματος θα δικαιούται από της ημέρας της παραλαβής αυτού να ενεργήση π ά σ α ν κ α λ λ ι έ ρ γ ε ι α ν δηλαδή προκαταρκτικόν ό ρ γ ω μ α επί των εκτάσεων του κτήματος των ελευθέρων σποράς... αλλά και θα υποχρεούται ο αγοραστής αμέσως μετά την εκτέλεσιν της τοιαύτης δια λογαριασμόν αυτού καλλιεργείας α φ ή σ ε ι την παρ' αυτού καλλιεργηθείσαν έκτασιν απολύτως ελευθέραν και ακώλυτον ποιμνιοβοσκήν ή άλλην χρήσιν. . . .», και με άλλους δεσμευτικούς όρους με σκοπό να διατηρηθή ο χαρακτήρας και η χρήση του «Α γ ρ ο τ ι κ ο ύ κτήματος».

Ερμηνεία: «Εμφύτευση, εμφυτευτικό δικαίωμα», που ΔΕΝ αναγνωρίζονται σήμερα από τον Αστικό Κώδικα, βλ. Γεωργιάδης-Σταθόπουλος Αστικός Κώδιξ 1985, υπ' άρθρο 973, σ.209: «Στο Βυζαντινο-Ρωμαϊκό Δίκαιο (ΒΡΔ), «εμφύτευση» ήταν το δικαίωμα π ά ν ω σε Ξ Ε Ν Ο ακίνητο που παρείχε στο

δικαιούχο (εμφυτευτή) εξουσία ανάλογη σχεδόν με αυτή του ιδιοκτήτη (εξουσία χρήσεως, καρπώσεως και γενικά ελεύθερης ενέργειας πάνω στο ακίνητο, υπό τον όρο της ΜΗ χειροτερεύσεώς του) με αντάλλαγμα την καταβολή ε τ ή σ ι ο υ τελέσματος (που ονομαζόταν και «κανόνας» ή «εμφύτευμα» και συνίστατο είτε σε χρήμα είτε σε μέρος των καρπών του κτήματος). Ήταν δικαίωμα μ ε τ α β ι - β α σ τ ό και κ λ η ρ ο ν ο μ η τ ό με κύριο γνώρισμα το δ ι η ν ε κ έ ς. Μπορούσε όμως να συμφωνηθεί και πρόσκαιρο». Ακαδημία Αθηνών: Χρηστικό Λεξικό, τ.3 σ.142: «εμφύτευμα, ουσ. (ουδ.) ΙΑΤΡ. . . .[<μτγν. εμφύτευμα «κληρονομικό δικαίωμα για εκμίσθωση κτήματος», αγγλ. Implant].

Για ποιο λόγο και με ποιές σκέψεις ή στοχεύσεις, ο Μαρ. Γερουλάνος αγόρασε το Κτήμα Τράχωνες, το περιγράφει ο ίδιος. Στην αυτοβιογραφία του, με τίτλο «Αναμνήσεις», σ. 326, στο κεφάλαιο με τίτλο ΤΡΑΧΩΝΕΣ, γράφει: «Η αγάπη προς την γην, εκαλλιεργήθη εις εμέ από παιδικής ηλικίας εις το πατρικόν μας σπίτι. Η προς αυτήν αγάπη μας έφερεν εις την Κηφισιάν, εις το Φάληρον και τέλος εις Τράχωνες. . . . Έκανα συχνούς περιπάτους από την εις το Παλαιόν Φάληρον οικίαν μας προς τον Υμητόν. Ευρισκόμενος υπό σκέψιν αν θα έπρεπε να προβώ εις την αγοράν του κτήματος, παρεκάλεσα τον γεωπόνον Ανδρέαν Καμπάν, ιδιοκτήτην κτήματος εις Κάντζαν παρά τα Μεσόγεια με τον οποίον συνεδεόμην, να επισκεφθώμεν το κτήμα μαζί. Εις την ερώτησιν αν θα ήτο φρόνιμον να το αγοράσω, έλαβον την χαρακτηριστικήν απάντησιν: «Ο ι α ν θ ρ ω π ο ι ο λ ο ν έ ν π λ η θ α ί ν ο υ ν, είδες ποτέ την γην να πληθαίνη»; Επίσης οι αδελφοί Σπύρος και Διονύσιος Λοβέρδοι, Διευθυνταί ο μεν της Λαϊκής, ο δε της Γενικής Τραπέζης, με προέτρεπον να προβώ εις την εξασφάλισιν των χρημάτων μου δια της αγοράς ακινήτου . . .».

Προς σ υ ν ο π τ ι κ ή ε π α λ ή θ ε υ σ η των πιο πάνω, πραγματικών γεγονότων και καταστάσεων, καταγράφω τις σ υ ν ο μ ο λ ο γ ή σ ε ι ς και τις π α ρ α δ ο χ έ ς που γίνονται, για το θέμα αυτό, μεταξύ της «Κτήμα Τράχωνες Α.Ε.» που εκπροσωπείτο από το Ι. Γερουλάνο, και αγοραστριών, στο [τυχαίο δείγμα από πολλά συμβόλαια, με παρόμοιες περιγραφές, εκτυπωμένες στο τυπογραφείο, όπως γινόταν τότε απ' αυτούς που είχαν να πουλήσουν πολλά οικόπεδα η κτήση των οποίων είχε το ίδιο ιστορικό] με αρ. 1415/ 23.3.1956

«προσύμφωνο πωλήσεως οικοπέδου» του συμ/φου Αθηνών Γεωργ. Βλάχου (βλ. αυτό, έχει κατατεθεί στο πιο πάνω αρχείο), που έχουν ως ακολούθως:

«Ο πρώτος των συμβαλλομένων κύριος Ιωάννης Μαρίνου Γερουλάνος υπό την εκτεθείσαν ιδιότητά του (Α.Θ. = του εκπροσώπου της Α.Ε.) εδήλωσεν ότι δια του υπ' αρ. 711/1918 Παραχωρητηρίου του Υπουργείου Γεωργίας, νομίμως μεταγεγραμμένου εν τόμω 745 αρ. 16 των βιβλίων Μεταγραφών του Δήμου Αθηναίων, π α ρ ε χ ω ρ ή θ η προς τον Μαρίνον Γερουλάνον το γνωστόν Κτήμα, υπό το όνομα «Κτήμα Τράχωνες», κείμενον εν τη περιφερεία της Κοινότητος Καλαμακίου Αττικής του τέως Δήμου Αθηναίων. Το Κτήμα τούτο δια της υπό χρονολογίαν 21.12.1929 Σ υ μ β ά σ ε ω ς, συναφθείσης βάσει του Νόμου 4408 της 20/27 Αυγούστου 1929 «Περί Ε π ι σ τ η μ ο ν ι κ ή ς Εκμεταλλεύσεως α υ τ ο κ α λ λ ι ε ρ γ ο υ μ έ ν ω ν Κτημάτων», μεταξύ αφ' ενός του Υπουργού Γεωργίας και αφ' ετέρου του Μαρίνου Γερουλάνου, δημοσιευθείσης εις το υπ' αρ. 11 της 11.1.1930 ΦΕΚ (τ. Α'), δ ι η ρ έ θ η εις τ ρ ι ώ ν κ α τ η γ ο ρ ι ώ ν εκτάσεις και συγκεκριμένως:

α) εις την τοιαύτην του Συνοικισμού Α λ ί μ ο υ εκ στ ρ ε μ μ ά τ ω ν χιλίων τετρακοσίων (1.400), δι' ήν ως α π ο τ ε λ ο ύ σ α ν ο ι κ ό π ε δ α π α ρ ε - χ ω ρ ή θ η δια της υπ' αρ. 2746/1925 δ ι α τ α γ ή ς του Υπουργείου Γεωργίας, ά δ ε ι α π ω λ ή σ ε ω ς,

β) εις την τοιαύτην του Συνοικισμού Τ ρ ά χ ω ν ε ς, την εμφανιζομένην εις το δια του από 11 Μαΐου 1926 Διατάγματος δημοσιευθέντος εις το υπ' αρ. 152 της 13.5.1926 ΦΕΚ (τεύχος Α') ε γ κ ρ ι θ έ ν ρ υ μ ο τ ο μ ι κ ό ν διάγραμμα, εκτάσεως χιλίων εννεακοσίων πενήκοντα (1.950) σ τ ρ ε μ μ ά τ ω ν ή όσης ήθελεν είσθαι η εν τω μνησθέντι ρυμοτομικώ σχεδιαγράμματι εμφανιζομένη έκτασις, δι' ής ε χ ο ρ η γ ή θ η δια της ανωτέρω σ υ μ β ά σ ε ω ς εις τον Μαρίνον Γερουλάνον ά δ ε ι α π ω λ ή σ ε ω ς, και,

γ) εις την υπόλοιπον έκτασιν του όλου Κτήματος Τ ρ ά χ ω ν ε ς, μεταξύ των δύο ανωτέρω συνοικισμών, εκ σ τ ρ ε μ μ ά τ ω ν δύο χιλιάδων εννεήκοντα (2.090) ή όσον ήθελεν είσθαι, δι' ήν δια της ως είρηται συμβάσεως ο Υπουργός της Γεωργίας ε γ γ υ ή θ η ότι θα παραμείνη α ν α π α λ -

λ ο τ ρ ί ω τ ο ς εις τον μνησθέντα τότε ιδιοκτήτην του όλου Κτήματος Μ. Γερουλάνον υπό τους εν της σ υ μ β ά σ ε ι ταύτη αναφερομένους ό ρ ο υ ς και συμφωνίας.

Μ ε τ α γ ε ν ε σ τ έ ρ ω ς ο Μ. Γερουλάνος, ο λ ό κ λ η ρ ο ν την έκτασιν του Κτήματος Τράχωνες, ως αύτη κατά κ α τ η γ ο ρ ί α ς αναφέρεται ανωτέρω και εν τη μνησθείση συμβάσει, ε ξ α ι ρ έ σ ε ι: 1) εκτάσεως τριακοσίων (300) στρεμμάτων κατά το νότιον άκρον αυτής δ ω ρ η θ ε ί σ η ς προς το Ελληνικόν Δημόσιον δια του υπ' αρ. 19525/1926 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Σ. Κολαίτη, ένθα νυν ο συνοικισμός Α ρ γ υ ρ ο υ π ό λ ε ω ς, 2) εκτάσεως πεντακοσίων δέκα επτά χιλιάδων εξακοσίων εβδομήκοντα έξ (517.676) τ ε τ ρ α γ ω ν ι κών μ έ τ ρ ω ν, προερχομένης εν μέρει εκ του Συνοικισμού Αλίμου και εν μέρει εκ της α γ ρ ο τ ι κ ή ς περιοχής του Κτήματος, παραχωρηθείσης προς δ ι α φ ό ρ ο υ ς, σ υ ν ε ι σ έ φ ε ρ ε ν εις την, δια του υπ' αρ. 24418/1934 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Σ. Κολαίτη, μεταγεγραμμένου εν τόμω 1060 αρ. 394 των βιβλίων μεταγραφών του Δήμου Αθηναίων, σ υ σ τ ά σ α ν (ΑΘ= συσταθείσαν), και υπό του πρώτου των ώδε συμβαλλομένων Ιω. Γερουλάνου, εκπροσωπούμενην Ανώνυμον Εταιρίαν υπό την επωνυμία «Κτήμα Τράχωνες, Α.Ε. Γ ε ω ρ γ ι κ ώ ν Προϊόντων και Κτηματική», ή δ η επωνομαζομένην «Κτήμα Τράχωνες Α. Ε.» υπεισελθούσαν δια του καταστατικού αυτής εις ά π α ν τ α τα εκ της μνησθείσης συμβάσεως της 21.12.1929 δικαιώματα και τας αντιστοίχους υποχρεώσεις του Μ.Γερουλάνου, της τοιαύτης σ υ ν ε ι σ φ ο ρ ά ς ε γ κ ρ ι - θ ε ί σ η ς δια της υπ' αρ. 32173/29.5.1943 αποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας, δημοσιευθείσης εις το υπ' αρ. 80/1943 ΦΕΚ (τεύχ.Α').[ΑΘ:ορθό Β].

Β ρ α δ ύ τ ε ρ ο ν, και δη μετά την δ ι ά ν ο ι ξ ι ν της νέας Λεωφόρου Αθηνών – Βουλιαγμένης, ή τ ι ς έ τ α μ ε τον Συνοικισμόν Τράχωνες, το άνω μνησθέν διάγραμμα και δια του από 11 Μαΐου 1926 Διατάγματος, εγκριθέντος σχεδίου ρυμοτομίας του Συνοικισμού Τράχωνες, ε τ ρ ο π ο π ο ι ή θ η δια του από 17 Μαρτίου 1936 Δ/τος δημοσιευθέντος εις το υπ' αρ. 139 της 28.3.1936 ΦΕΚ (τεύχος Α').

Μεταγενεστέρως εξεδόθη το από 27.2.1954 τροποποιητικό του άνω Διαγράμματος, Βασιλ. Δ/γμα δημοσιευθέν εις το υπ' αρ. 42/1954 ΦΕΚ (τεύχος Α'), τροποποιηθέντος και τούτου δια του ήδη εν ισχύϊ από 26 Φεβρουαρίου 1956 Β. Δ/τος, δημοσιευθέντος εις το υπ' αρ. 79 της 2ας Μαρτίου 1956 ΦΕΚ (τεύχος Α').

Τέλος δια του υπ' αρ. 14789/52 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Ι. Λαβίδα, υπογραφέντος μεταξύ της ώδε πωλητριάς Εταιρίας και του Ελληνικού Δημοσίου, τη σ υ μ π ρ ά ξ ει και του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας και Δασών, και υπό τους εν αυτώ όρους και συμφωνίας ε λ ύ θ η η προμνημονευομένη από 21.12.1929 σύμβασις α υ τ ο κ α λ λ ι ε ρ γ ε ί α ς, α ν α γ ν ω ρ ι σ θ έ ν τ ο ς παρά του Ελληνικού Δημοσίου, ότι η υπό το καθεστώς ταύτης τελούσα έκτασις α π έ β α λ ε ν τον Γ ε ω ρ γ ι κ ό ν α υ τ ή ς χ α ρ α κ τ ή ρ α, και μ έ λ λ ε ι του λοιπού να εξυπηρετήση α σ τ ι κ ο ύ ς σκοπούς. Άπαντα τα άνω Δ/ματα εύρηται εις χείρας της πωλητριάς, δηλούσιν δε αι αγοράστριαι ότι έλαβον πλήρη και λεπτομερή γνώσιν τούτων ως και των ωσαύτως κατατεθειμένων σχεδιαγραμμάτων του μηχανικού Δ. Γαλακάτου..». [*Αναγκαία προσθήκη Α.Θ.: μεταγράφηκε στα βιβλία μεταγραφών του Δήμου Αθηναίων, στον τόμο 1060 με αριθμό 394. Διότι παραλείπεται*].

Από το με αρ. 14205/2.2.1970 «πωλητήριο οικοπέδου», του Γ. Βλάχου: «. . . (επαναλαμβάνεται το πιο πάνω ιστορικό, με ελάχιστες διαφοροποιήσεις διατυπώσεων κλπ, στο οποίο προστίθενται, μετά το συμβ. 14789/1952 και τη λύση της σύμβασης του 1929 – βλ. πιο κάτω -- και οι ακόλουθοι όροι)». «. . . . 1) Ότι ο α γ ο ρ α σ τ ή ς υπεισέρχεται δια του παρόντος και α ν α λ α μ β ά ν ε ι πάσας τας γεγενημένας και υφισταμένας εν γένει ή π ρ ο κ υ ψ ο ύ σ α ς ν έ α ς υποχρεώσεις της π ω λ η τ ρ ί α ς και των δικαιοπαρόχων της, εν αναλογία της εκτάσεως του πωλουμένου οικοπέδου προς το σύνολον της όλης εκτάσεως του Κτήματος Τράχωνες, 2)... 3) Ότι το εν λόγω ο ι κ ό π ε δ ο ν ε μ π ί π τ ε ι εις την εν συνόλω έκτασιν του κτήματος ήτις ετέλει υπό την από 21. 12.1929 σύμβασιν αυτοκαλλιεργείας υπογραφείσης μεταξύ του Υπουργείου Γεωργίας και του Μ.Γερουλάνου, εις του οποίου τας υποχρεώσεις υπεισήλθεν βραδύτερον η ώδε πωλήτρια εταιρεία και η οποία σύμβασις ε λ ύ θ η σ υ μ - β ι β α σ τ ι κ ώ ς μεταγενεστέρως συνταγέντος του υπ' αρ. 14789/1952 συμβολαίου . . . Κατά ρητόν όρον του μνησθέντος συμβιβαστικού συμβολαίου και

δια το κύρος πάσης πωλήσεως του όλου ή μέρους του υπό την άνω σύμβασιν τελούντος άλλοτε τμήματος του κτήματος Τράχωνες, υποχρεούται η πωλήτρια να καταβάλη ποσοστόν δέκα πέντε τοις εκατόν (15 %) εκ του πραγματοποιημένου τιμήματος της πωλουμένης εκτάσεως.».

Σχόλιο: Λόγω των πιέσεων του εμφυλίου πολέμου, αλλά, κυρίως, λόγω του συγκεντρωτικού μοντέλου ανάπτυξης που επιλέχτηκε, όλες οι βιομηχανίες, άρα και όλες οι εργασίες και τα μεροκάματα, δημιουργούνταν στην Αττική, και υπήρξε η λεγόμενη (αναγκαστική) «αστυφιλία» κι ε π α λ η θ ε ύ τ η κ ε τ ο «οι άνθρωποι ολονέν πληθαίνουν», και άρα έχουν ανάγκες εξεύρεσης εργασίας, στέγασης κ.ά., ε ν ώ «κανείς ποτέ δεν είδε την γην, να πληθαίνη».

Σύντομα σχόλια: α) Το 1918 δ ε ν είχε συσταθεί, όπως ανακριβώς αλλά ρητά, αναφέρεται στο συμβόλαιο, η Κοινότητα Καλαμακίου, η οποία συστάθηκε το 1927 (βλ.στο παρόν). Στο συμβόλαιο είναι έλλιπής και πάσχει η διατύπωση. β) η μόνη δωρεά που πράγματι έγινε, με βάση τα όσα γνωρίζω, ήταν τα 300 στρέμματα στην Αργυρούπολη: όπως ρητά αναφέρεται σε σύμβαση (ΦΕΚ 263 Α/13.11.1927), «ο Μ. Γερουλάνος δωρείται προς το Δημόσιον τριακόσια στρέμματα συνεχομένης κατά το δυνατόν εκτάσεως της απολύτου εγκρίσεως του Υπουργού Γεωργίας, επί σκοπώ α σ τ ι κ ή ς α π ο κ α τ α σ τ ά σ ε ω ς π ρ ο σ φ ύ γ ω ν» [ως και πιθανόν ένα γήπεδο, έκτασης 6.641 τ.μ., στο συνοικισμό Αλιμος, το οποίο προστέθηκε σε κοινοτική έκταση, ώστε να πραγματοποιηθεί το «Α' Αθλητικό Γυμναστήριο Αλίμου»], γ) μέχρι τη σύσταση της Α.Ε. ο Μ. Γερουλάνος είχε πουλήσει 517.676 τ.μ. ή 517,676 στρέμματα, δ) η σύσταση της Α.Ε. και η εισφορά σε αυτή των υπολοίπων 4.737.952 τ.μ., έγινε με το 24418/14.7.1934 συμβόλαιο, με σκοπό να αρχίσουν αμέσως οι πωλήσεις από αυτή. Όμως και τα 4.737.952 τ.μ. ήταν ΒΕΒΑΡΥΜΕΝΑ και ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΑ με βάση το άρθρο 2 του Ν. 3250/1924, αφού ήταν σε ΑΓΡΟΤΙΚΟ ακίνητο μεγαλύτερο των 250 στρεμμάτων (βλ. λεπτομέρειες και πιο κάτω στο ΦΕΚ 80 Β/1.6.1943: «Αίρομεν τας... απαγορεύσεις ως προς την δια του υπ' αρ.24418/14.7.34 συμβολαίου ... γενομένην εισφοράν παρά του Μ. Γερουλάνου εκτάσεως 4.737.952 . . . λογιζομένου του ανωτέρω συμβολαίου ε γ κ ύ ρ ο υ α φ' ή ς σ υ ν ε τ ά γ η». Η ακυρότητα του συμβολαίου ήταν «απόλυτη», έναντι παντός, το ίδιο και οι πωλήσεις), γι' αυτό κηρύχτηκε «έγκυρο αφ' ής συνετάγη». Η έγκριση και η

χορηγηθείσα άδεια πώλησης γι' αυτά, έγινε εννέα (9) χρόνια μετά, ΕΠΙ Γ ε ρ - μ α ν ι κής Κ α τ ο χ ή ς, με την Υπουργική Απόφαση 32173/29.5.1943 (ΦΕΚ 80 Β/1.6.1943). Από το 1934 έως το 1943, λογικά είναι βέβαιο ότι η Α.Ε., ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ να πουλά αγροτεμάχια ή οικοπέδα. Το Ελληνικό Δημόσιο, με το να «άρει» τις απαγορεύσεις το 1943, ε γ κ υ ρ ο π ο ί η σε εκ των υ σ τ έ - ρ ω ν, ό χ ι μ ό νο την εισφορά των 4.737.952 τ.μ. στην Α.Ε., που απέκτησε κυριότητα ΕΓΚΥΡΟΠΟΙΗΘΕΙΣΑ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ, αλλά και τις μέχρι τότε πωλή- σεις της οικοπέδων σε Άλιμο και Τράχωνες σε τρίτους, ε) χαρακτηριστικό είναι, όπως συνομολογείται, ότι ΚΑΙ για την έκταση του Αλίμου, ΚΑΙ για την έκταση των Τραχώνων, με διαταγές του Υπουρ. Γεωργίας, «παρεχωρήθησαν ά δ ε ι α ι π ω λ ή σ ε ω ς», αφού η γη, ή τ α ν αγροτικής χρήσης, και με την άδεια πωλήσεων μ ε τ α τ ρ ε π ό τ α ν σε γή και έκταση α σ τ ι κ ή ς χ ρ ή - σ η ς, ήτοι για πώληση ο ι κ ο π έ δ ω ν, με α ύ ξ η σ η της αξίας τους.

Στις αποφάσεις που καταγράφονται στο παρόν, οι αναγνώστες ή/και μελετητές θα διαπιστώσουν ότι, κυρίως από τον Ιω. Γερουλάνο (είτε ατομικά είτε με την ιδιότητα του εκπροσώπου της ΑΕ Κτήμα Τράχωνες – τα μέλη των Κ.Σ. τους ταύτιζαν στις αποφάσεις τους, και ορθά), κατ' επανάληψη έχουν δοθεί υποσχέσεις, ή έχουν γίνει συζητήσεις με αυτόν, για παραχώρηση έκτα- σης είτε στο «Πανί» είτε στη θέση «Χερσότοπος», για δημιουργία Νεκροτα- φείου ή Γυμναστηρίων, χωρίς σε κ α μ ί α από αυτές να υπάρξει κατάληξη με συμβολαιογραφική μεταβίβαση έκτασης. Επίσης, πρόσφατα, απόγονοί τους ισχυρίζονται ότι έγινε δωρεά τεσσάρων στρεμμάτων για ίδρυση Αρχαιολογικού Μουσείου (την οποία η τότε/1983 δημοτική Αρχή του Βασ. Ξένου, τάχα, δεν αποδέχτηκε) ενώ, με πλήρη αποδεικτικά στοιχεία, ο ισχυρισμός αυτός δεν έχει κ α μ ί α απολύτως σχέση με την αλήθεια, κ.ά. (βλ. ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ Αλίμου).

Για τις «μεταβιβάσεις» από την Α.Ε., και τις «αναλήψεις» από τους αγο- ραστές, πριν από τα συμβόλαια (π.χ. καταβολή 15% του τιμήματος κλπ) αλλά και με αυτά της πώλησης οικοπέδων, των υποχρεώσεων του Μ. Γερουλάνου και της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, νομοθετημένων από Διατάγματα, συμβάσεις κλπ., ή μ ε λ λ ο υ σ ώ ν, έναντι του Δημοσίου, της Κοινότητας κλπ, βλεπ. στο παρόν, σ. 676, κεφάλαιο «Ερανικός κατάλογος περιοχής Τράχωνες».

Φ.Ε.Κ. εντάξεων, επεκτάσεων, τροποποιήσεων σχεδίου πόλης
για το μεγάλο κτήμα Τράχωνες (και την περιοχή «Άλιμος»)

Με βάση τα όσα αναφέρονται πιο πάνω στα συμβόλαια, αλλά και από όσα γνωρίζω από άλλες πηγές, την περιοχή της «Κτήμα Τράχωνες ΑΕ» αφορούν:

*** ΦΕΚ 331 Α/30.10.1925, σ.2355. «ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ. Περί εγκρίσεως σχεδίου ε ξ ο χ ι κ ο ύ σ υ ν ο ι κ ι σ μ ο ύ «Άλιμος»... (παραλείπω τα τυπικά): «. . .εγκρίνομεν το σχέδιον του εξοχικού συνοικισμού «Άλιμος», ως τούτο εν τω ως παραρτήματι του παρόντος δ ι α τ ά γ μ α τ ο ς ...εμφαίνεται και υπό τους ακολούθους ως προς την εν τω ειρημένω συνοικισμό ανέγερσιν ο ι κ ο δ ο μ ώ ν κ λ π . ό ρ ο υ ς . Ά ρ θ ρ ο ν 1. Τα ελάχιστα όρια ε μ β α δ ο ύ και διαστάσεων εκάστου οικοπέδου του συνοικισμού ορίζονται ως εξής: α) εμβαδόν χίλια (1000) τετραγωνικά μέτρα, β) πρόσωπον επί της οδού είκοσι (20,00) μέτρα, γ) μέσον βάθος από της οδού είκοσι πέντε (25,00) μέτρα. Ά ρ θ ρ ο ν 2: 1.- Η θέσις των οικοπέδων (ορθό: οικοδομών) εντός των οικοπέδων κανονίζεται ως ακολούθως: 2.- Αι επί των κοινοχρήστων χώρων όψεις των οικοδομών θα τοποθετώνται εις απόστασιν ουχί ελάσσονα των έξ (6) μέτρων από των μεταξύ κοινοχρήστων χώρων και ιδιοκτητών (ορθό: ιδιοκτητών;) ορίων, του μεταξύ χώρου παραμένοντος α κ α λ ύ π τ ο υ . 3.- Αι οικοδομαί δέον να τοποθετώνται εις απόστασιν ουχί ελάσσονα των πέντε (5) μέτρων από των μεταξύ των ιδιοκτητών ορίων, του μεταξύ χώρου παραμένοντος ακαλύπτου. 4.- Το μέγιστον των υφ' εκάστης οικοδομής μετά των τυχόν παραρτημάτων της καταλαμβανομένης εκτάσεως του οικοπέδου ορίζεται εις το 1/3 οικοπέδου ... Ά ρ θ ρ ο ν 3.- . . (υποχρέωση δημιουργίας κήπων/ πρασιάς)... 4.- ... (μάντρες)... 5.-1.-Το μέγιστον επιτρεπόμενον ύψος των οικοδομών ... ορίζεται ίσον προς τα 7/ 10 του άνω πλάτους, συνυπολογιζομένων εις τούτο και των τυχόν ε ν τ ό ς των οικοπέδων υποχρεωτικών προ των οδών ακαλύπτων χώρων. 2.-...Εν πάση περιπτώσει το ανωτέρω ύψος δύναται να είναι πάντοτε 12 μέτρα. . . .3.- . . .4.- Εν ουδεμιά περιπτώσει επιτρέπεται όπως το ύψος των κτιρίων εις οιονδήποτε αυτών ύψος υπερβαίνη τα 18 μέτρα.... Ά ρ θ ρ ο ν 15.-

Εξαιρέσει της κατά το σχέδιον οριζομένης θέσεως προς ανέγερσιν α γ ο ρ ά ς τροφίμων εις την λοιπήν έκτασιν του συνοικισμού απαγορεύεται η χρήσις των κτιρίων προς τοιούτον σκοπόν (πώλησιν λαχανικών, κρεάτων, ιχθύων) επιτρεπομένης μόνον της χρησιμοποιήσεως αυτών δια κατοικίας. Εν τούτοις δ ε ν αποκλείεται η εντός των τελευταίων τούτων κτιρίων ίδρυσις ξ ε ν ο δ ο χείων, ε σ τ ι α τ ο ρ ί ω ν, φαρμακείων και η ενάσκησις ωρισμένων επαγγελματών (κουρείων, γραφείων κλπ) Ά ρ θ ρ ο ν 17. 1. Οι ιδιοκτήται της εκτάσεως εφ' ής εκτείνεται το δια του παρόντος Διατάγματος ε γ κ ρ ι ν ό μ ε ν ο ν σχέδιον. Α) Θα π α ρ α ι τ η θ ώ σ ι π α ν τ ό ς δ ι κ α ι ώ μ α τ ο ς των επί των γηπέδων των καταλαμβανομένων κατά το άνω σχέδιον υπό οδών, π λ α τ ε ι ώ ν, κ ο ι ν ο χ ρ ή σ τ ω ν α λ σ ώ ν και κήπων και οινωνδήποτε άλλων κ ο ι ν ο χ ρ ή σ τ ω ν χώρων. β) Θα π α ρ α χ ω ρ ή σ ω σ ι δ ω ρ ε ά ν και ελεύθερα παντός βάρους εις το Δημόσιον τα ο ι κ ό π ε δ α τα προοριζόμενα κατά το άνω σχέδιον δια την α ν έ γ ε ρ σ ι ν: 1) ναού, 2) σχολικών κτιρίων και παιδιών, 3) αγοράς τροφίμων, 4) κοινοτικού κτιρίου και 5) δημοσίων κτιρίων, εξ ώ ν τα δια τας τέσσαρας πρώτας εγκαταστάσεις προοριζόμενα μετά την τυχόν σύστασιν ειδικού ταμείου εφαρμογής του δια του παρόντος Διατάγματος εγκρινομένου σχεδίου και ε κ τ ε λ έ σ ε ω ς των αναγκαίων δια τον συνοικισμόν κοινωφελών έργων (ύ δ ρ ε υ σ ι ς, σ υ γ κ ο ι ν ω ν ι α κ λ π), ή ετέρου εις τον αυτόν αποβλέποντα σκοπόν νομικού προσώπου (οίον Κοινότητος) θα π ε ρ ι έ ρ χ ω ν τ α ι α υ τ ο δ ι κ α ί ω ς εις την κ υ ρ ι ό τ η τ α του ταμείου ή νομικού προσώπου, όπως χρησιμοποιηθώσι δι' όν προορίζονται υπό του σχεδίου σ κ ο π ό ν, συντασσομένου υπό το ανωτέρω πνεύμα του σχετικού δ ω ρ η τ η ρ ί ο υ σ υ μ β ο λ α ί ο υ.

Ά ρ θ ρ ο ν 18.- 1.- Οι ιδιοκτήται της εκτάσεως εφ' ής εκτείνεται το δια του παρόντος Διατάγματος εγκρινόμενον σχέδιον ο ι και ε π ι σ τ ε ύ σ α ν τ ε ς την έ γ κ ρ ι σ ι ν υ π ο χ ρ ε ο ύ ν τ α ι. α) Εις την δ ι α μ ό ρ φ ω σ ι ν πασών των οδών και πλατειών του συνοικισμού εις την κανονικήν των στάθμην εκτελουμένων π α σ ώ ν των αναγκαίων χωματουργικών εργασιών, εντός τ ρ ι ε τ ί α ς από της ισχύος του παρόντος, β) εις την κατασκευήν του καταστρώματος, τουλάχιστον δια σκιροστρώσεως (Mac-Adam) μίας κεντρικής Λεωφόρου του συνοικισμού μήκους χιλίων μέτρων . . . , γ) εις την εκτέλεσιν των αναγκαίων υ δ ρ α υ λ ι κ ώ ν εργασιών δια την αύξησιν του αναγκαίου ύδα-

τος, την συγκέντρωσιν αυτού εντός δεξαμενής και την διανομήν αυτού καθ' άπαντα τα σημεία του συνοικισμού δια πλήρους δικτύου διανομής . . . δ) εις την εκτέλεσιν των αναγκαίων εγκαταστάσεων δια τον δημόσιον φωτισμόν του συνοικισμού . . . ε) εις την καταβολήν των αναγκαίων δαπανών δι' απαλλοτριώσεις κατασκευήν αμαξιτής οδού πλάτους 16.00 μέτρον ενούσης τον συνοικισμόν μετά της παραλιακής λεωφόρου Π. Φαλήρου- Βουλιαγμένης . . . Εν Αθήναις τη 24^η Οκτωβρίου 1925. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Παύλος Κουντουριώτης. Ο επί της Συγκοινωνίας Υπουργός Α. Ταβουλάρης».

*** ΦΕΚ 152 Α/13.5.1926, αρ.7, σ.1149. «ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ. Περί εγκρίσεως σχεδίου εξοχικού συνοικισμού «Τράχωνες».. (παραλείπω τα τυπικά): «. . .εγκρίνομεν το σχέδιον του εξοχικού συνοικισμού «Τράχωνες», ως τούτο εν τω ως παραρτήματι του παρόντος διατάγματος ...εμφαίνεται και υπό τους ακολούθους ως προς την εν τω ειρημένω συνοικισμό ανέγερσιν οικόδομών κλπ. όρους. Άρθρον 1. Τα ελάχιστα όρια εμβαδού και διαστάσεων εκάστου οικοπέδου του συνοικισμού ορίζονται ως εξής: α) εμβαδόν χίλια (1000) τετραγωνικά μέτρα, β) πρόσωπον επί της οδού είκοσι (20,00) μέτρα, γ) μέσον βάθος από της οδού είκοσι πέντε (25,00) μέτρα. Άρθρον 2: 1.- Η θέσις των οικοδομών εντός των οικοπέδων κανονίζεται ως ακολούθως: 2.- Αι επί των κοινοχρήστων χώρων όψεις των οικοδομών θα τοποθετώνται εις απόστασιν ουχί ελάσσονα των έξ (6) μέτρων από των μεταξύ κοινοχρήστων χώρων και ιδιοκτητών (ορθό: ιδιοκτητών;) ορίων, του μεταξύ χώρου παραμένοντος ακαλύπτου. 3.- Αι οικοδομαί δέον να τοποθετώνται εις απόστασιν ουχί ελάσσονα των πέντε (5) μέτρων από των μεταξύ των ιδιοκτητών ορίων, του μεταξύ χώρου παραμένοντος ακαλύπτου. 4.- Το μέγιστον των υφ' εκάστης οικοδομής μετά των τυχόν παραρτημάτων της καταλαμβανόμενης εκτάσεως του οικοπέδου ορίζεται εις το 1/ 3 του όλου οικοπέδου Άρθρον 3.- . . (υποχρέωση δημιουργίας κήπων). . . 4.- . . .(μάντρες). . . 5.- 1.- Το μέγιστον επιτρεπόμενον ύψος των οικοδομών . . . ορίζεται ίσον προς τα 7/ 10 του πλάτους της εφ' ής η οικοδομή οδού, συνυπολογιζομένων εις τούτο και των τυχόν εντός των οικοπέδων υποχρεωτικών προ των οδών ακαλύ-

ππων χώρων(προκηπίων). 2.-...Εν πάση περιπτώσει το ανωτέρω ύψος δύναται να είναι πάντοτε 12 μέτρα. . . .3.- . . .4.- Εν ουδεμιά περιπτώσει επιτρέπεται όπως το ύψος των κτιρίων εις οιονδήποτε αυτών ύψος υπερβαίνη τα 18 μέτρα.... Άρθρον 15.- Εξαιρέσει της κατά το σχέδιον οριζομένης θέσεως προς ανέγερσιν αγοράς τροφίμων εις την λοιπήν έκτασιν του συνοικισμού απαγορεύεται η χρήσις των κτιρίων προς τοιούτον σκοπόν (πώλησιν λαχανικών, κρεάτων, ιχθύων) επιτρεπομένης μόνον της χρησιμοποίησεως αυτών δια κατοικίας. Εν τούτοις δεν αποκλείεται η εντός των τελευταίων τούτων κτιρίων ίδρυσις ξενοδοχείων, εστιατορίων, φαρμακείων και η ενάσκησις ωρισμένων επαγγελματιών (κουρείων, γραφείων κλπ) Άρθρον 17. 1. Οι ιδιοκτήται της εκτάσεως εφ' ής εκτείνεται το δια του παρόντος Διατάγματος εγκρινόμενον σχέδιον. Α) Θα παραιτηθήσι παντός δικαίωματος των επί των γηπέδων των καταλαμβανομένων κατά το άνω σχέδιον υπό οδών, πλατειών, κοινοχρήστων αλσών και κήπων και οιονδήποτε άλλων κοινοχρήστων χώρων. β) Θα παρ-χωρήσωσι δωρεάν και ελεύθερα παντός βάρους εις το Δημόσιον τα οικόπεδα τα προοριζόμενα κατά το άνω σχέδιον δια την ανέγερσιν: 1) Ναού, 2) Σχολικών κτιρίων και παιδιών, 3) αγοράς τροφίμων, 4) Κοινοτικού κτιρίου και 5) Δημοσίων κτιρίων, εξών τα δια τας τέσσαρας πρώτας εγκαταστάσεις προοριζόμενα μετά την τυχόν σύστασιν ειδικού ταμείου εφαρμογής του δια του παρόντος Διατάγματος εγκρινόμενου σχεδίου και εκτελέσεως των αναγκαίων δια τον συνοικισμόν κοινωφελών έργων (ύδρευσις, συγκοινωνία κλπ), ή ετέρου εις τον αυτόν αποβλέποντα σκοπόν νομικού προσώπου (οίον Κοινότητος) θα περιέρχωνται αυτοδικαίως εις την κυριότητα του ταμείου ή νομικού προσώπου, όπως χρησιμοποιηθήσι δι' όν προορίζονται υπό του σχεδίου σκοπόν, συντασσομένου υπό το ανωτέρω πνεύμα του σχετικού δωρητηρίου συμβολαίου. Άρθρον 18.- 1.- Οι ιδιοκτήται της εκτάσεως εφ' ής εκτείνεται το δια του παρόντος Διατάγματος εγκρινόμενον σχέδιον οι και επισπεύσαντες την έγκρισιν υποχρεούνται. α) Εις την διαμόρφωσιν πασών των οδών και πλατειών του συνοικισμού εις την κανονικήν των στάθμην εκτελουμένων πασών των αναγκαίων χωματοουργικών εργασιών, εντός τριετίας από της ισχύος του παρόντος, β) εις την κατασκευήν του κατα-

στήματος (ορθό: καταστρώματος), τουλάχιστον δια σκιροστρώσεως (Mac-Adam) μίας κεντρικής Λεωφόρου του συνοικισμού μήκους χιλίων μέτρων . . . , γ) εις την εκτέλεσιν των αναγκαίων υδραυλικών εργασιών δια την αύξησιν του υπάρχοντος ύδατος, την συγκέντρωσιν αυτού εντός δεξαμενής και την διανομήν αυτού καθ' άπαντα τα σημεία του συνοικισμού δια πλήρους δικτύου διανομής . . . δ) εις την εκτέλεσιν των αναγκαίων εγκαταστάσεων δια τον δημόσιον φωτισμόν του συνοικισμούΕν Αθήναις τη 11^η Μαΐου 1926. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Θεόδωρος Πάγκαλος. Ο επί της Συγκοινωνίας Υπουργός Α. Ταβουλάρης».

Σημείωση: Οι Πρόεδροι της Δημοκρατίας, διαφορετικοί. Ο Μ Ω Σ ο υπογράφων τις εντάξεις των συνοικισμών Αλίμου και Τραχώων, ο ίδιος Α. Ταβουλάρης.

Επισήμεις και για τις ΔΥΟ (2) εγκρίσεις Άλιμος-Τράχωνες:

1) Στις 30.10.1925 και 13.5.1926 ίσχυε το Ν.Δ. 17.7/16.8.1923, κατά το οποί-ο: «Άρθρο 1 παρ.2. «Της εγκρίσεως του σχεδίου συστάσεως νέας πόλεως, κώμης ή συνοικισμού οιοδήποτε δέον να προηγήται εξακρίβωσις και αναγνώρισις της ανάγκης της τοιαύτης συστάσεως, ήτις εκτελείται κατά τα δια β.δ. κανονισθησόμενα», παρ.4: «Υπόχρεοι δια την εκπόνησιν των κατά τα ανωτέρω σχεδίων και την εκτέλεσιν των τη μελέτη και εφαρμογή αυτών συναφών προπαρασκευαστικών τεχνικών εργασιών, είσίν οι οικείοι δήμοι και κοινότητες, δυνάμενων και των ιδιοκτητών να επιβαρύνωνται αμέσως δια μέρος των σχετικών δαπανών...», Άρθρον 7.1. Προκειμένου περί εγκρίσεως σχεδίων προς ίδρυσιν εξοχικών ή και αστικών περί τας πόλεις και κώμας συνοικισμών επί μεγάλων κτημάτων, ήν οπωσδήποτε επισπεύδουσιν οι ιδιοκτήται αυτών ή οι αναλαμβάνοντες την εκμετάλλευσιν των, επιτρέπεται η τοιαύτη έγκρισις να παρέχεται υπό όρους, επιβαλλομένων: α) Εις τους ιδιοκτήτας των κτημάτων τούτων, οιοδήποτε υποχρέωσεν ως προς την ανέγερσιν οικοδομών, την παρὰχώρησιν δωρεάν γηπέδων καταλαμβανομένων υπό κοινόχρηστων χώρων ή προωριζομένων

δια κοινοφελείς σκοπούς, και την εκτέλεσιν και συντήρησιν εξωραϊστικών, εξυγιαντικών, συγκοινωνιακών και ετέρων οιωνδήποτε εξυπηρετικών των αναγκών του συνοικισμού έργων . ..». (Θ. Στίγκας, Πολεοδομική Νομοθεσία, σ. 1251, 2004, έκδοση, Νομική Βιβλιοθήκη).

2) Στις ίδιες ημερομηνίες δημοσίευσης των ΔΥΟ ΦΕΚ, ακόμα δεν είχε συσταθεί η Κοινότητα Καλαμακίου. Αυτό έγινε την 9.11.1927, επομένως δεν ήταν δυνατό να υποβάλει εκείνη την αίτηση. Ούτε η έχουσα συσταθεί από το 1925, Κοινότητα Μπραχαμίου, υποθέτω ότι θα ενδιαφέρθηκε (για μία περιοχή στα ακραία όριά της/Άλιμος, και για άλλη σε έρημο τόπο/Τράχωνες). Άρα δεδομένου ότι επρόκειτο και περί «μεγάλου κτήματος», συμφέρον είχε και τις αιτήσεις για τις συστάσεις «εξοχικών συνοικισμών» σε Άλιμο/1925 και Τράχωνες/1926, υπέβαλε ο μεγαλοϊδιοκτήτης του Μαρίνος Γερουλάνος.

Σχόλια: A) Το περιεχόμενο των δύο ΦΕΚ, σχεδόν ταυτόσημο, με βελτιώσεις υπέρ του επισπεύδοντος. Σ' αυτό του 1926/Τράχωνες, παραλείφθηκαν πολλές υποχρεώσεις του επισπεύδοντος, που περιέχονταν στο του Αλίμου. B) Αγορά 1918, σχέδιο εξοχικού συνοικισμού για Άλιμο 1925 και Τράχωνες 1926. Μετά 7 ή 8 χρόνια. Αξιολογώ ότι, ο καθένας, επιβάλλεται να κρίνει, πως στόχος ήταν η οικοπεδική αξιοποίηση της περιοχής του Αλίμου (ως παραθαλάσσιος προηγήθηκε, λόγω ενδιαφέροντος αγοράς οικοπέδων) και των Τραχώνων. Και οι στόχοι αυτοί επιτεύχθηκαν με την έκδοση των Διαταγμάτων για το σχέδιο, Γ) «Οι ιδιοκτήται θα παραιτηθώσι παντός δικαιώματος επί των γηπέδων ...», «θα παραχωρήσωσι δωρεάν... τα οικοπέδα προωριζόμενα .. δια την ανέγερσιν ναών, σχολικών κτιρίων ...», τα οποία θα περιέρχονται «αυτοδικαίως εις την Κοινότητα». Άρα ΔΕΝ πρόκειται, όπως ισχυρίζονται διάφοροι και οι εύπιστοι, αλλά και Κ.Σ., πρόεδροι και μέλη αυτών, περί προσωπικών «δωρεών», ή «παραχωρήσεων» αλλά περί αναγκαστικής εφαρμογής του νόμου, στα ελάχιστα σε επίπεδο πρόβλεψης (άλλο το θέμα πώς εφαρμόστηκε), Δ) Τα 1.000 τ.μ. οικοπέδα, η πρόσοψη 20 μ. κλπ., τις επόμενες δεκαετίες, με διαδοχικές τροποποιήσεις με τη συνηνέση της Κοινότητας (στη διοίκηση της οποίας για μεγάλες περιόδους συμμετείχε και ο Ιω. Γερουλάνος), συρρικνώθηκαν στα 300 τ.μ.

****ΦΕΚ 93 Α/15.2.1936**, αρ.7, σ.473. «ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ. Περί τ ρ ο π ο π ο ι -
ή σ ε ω ς κλπ. του σχεδίου του Συνοικισμού Ά λ ι μ ο ς. . . Γεώργιος Β' Βασι-
λεύς των Ελλήνων. Έχοντες υπ' όψει τας του από 17.7.1923 Ν.Δ. «περί σχε-
δίων πόλεων κλπ.» . . . ιδόντες την υπ' αρ. 56 ε.έ. γνωμοδότησιν του Συμβου-
λίου Δημοσίων Έργων . . . εγκρίνομεν την τροποποίησιν του σχεδίου του Συν-
οικισμού Άλιμος, ως εμφανίζεται εν τω υπό του Διευθυντού των Δημοσίων Έρ-
γων τεθεωρημένω, δια της υπ' αρ. 10202 ε.έ. πράξεως σχετικώ διαγράμματι. .
. . . Εν Αθήναις τη 12 Φεβρουαρίου 1936. Γεώργιος Β'. Ο επί της Συγκοινωνίας
Υπουργός Α. Οικονόμου».

*Σχόλιο: Δεν γνωρίζουμε το «διάγραμμα τροποποίησης», δ εν αναγρά-
φεται, ποίο αρχικό διάταγμα τροποποιείται (ό μ ω ς γνωρίζουμε ότι πρόκειται
γι' αυτό του ΦΕΚ 331 Α/30.10.1925), και δεν αναφέρεται σε τι συνίσταται η
τροποποίηση αυτή σε σχέση με το αρχικό σχέδιο της περιοχής «Άλιμος».*

*****ΦΕΚ 139 Α/ 23.3.1936**, αρ.2, σ. 691. «ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ. Περί α ν α θ ε ω -
ρ ή σ ε ω ς του σχεδίου Συνοικισμού Τ ρ ά χ ω ν ε ς. Έχοντες υπ' όψει
εγκρίνομεν την αναθεώρησιν του σχεδίου του συνοικισμού Τράχωνεςκαι
υπό τους ακόλουθους όρους. Ά ρ θ ρ ο ν 1. Τα ε λ ά χ ι σ τ α όρια εμβαδού
και διαστάσεων εκάστου οικοπέδου (ορθό: οικοπέδου) ορίζονται ως εξής: α)
εμβαδόν 1.000 τ.μ., β) πρόσωπον επί της οδού 20 μέτρα, γ) μέσον βάθος
από της οδού 25 μέτρα. Ά ρ θ ρ ο ν 2. α) αι επί κοινοχρήστων χώρων όψεις
των οικοδομών θα τοποθετώνται εις απόστασιν ουχί ελάσσονα των 6 μέτρων
από των μεταξύ των κοινοχρήστων χώρων και ιδιοκτησιών ορίων του μεταξύ
χώρου παραμένοντος ακαλύπτου, β) αι οικοδομαί δέον να τοποθετώνται,
γ) το μέγιστον της υφ' εκάστης οικοδομής μετά των τυχόν παραρτημάτων πά-
σης φύσεως και χρήσεως της καταλαμβανομένης εκτάσεως του οικοπέδου,
ορίζεται εις το 1/ 3 του εμβαδού εκάστου οικοπέδου. . . . Ά ρ θ ρ ο ν 3. α)
Εξαιρέσει της κατά το σχέδιον οριζομένης θέσεως προς ανέγερσιν αγοράς
τροφίμων, εις την λοιπήν έκτασιν του συνοικισμού απαγορεύεται η χρήσις των
κτιρίων προς τοιούτον σκοπόν (πώλησις λαχανικών, κρεάτων, ιχθύων), επι-
τρεπομένης μόνον της χρησιμοποιήσεως αυτών δια κατοικίας, εν τ ο ύ τ ο ι ς

δεν αποκλείεται η εντός των τελευταίων τούτων κτιρίων ίδρυσις ξενοδοχείων, εστιατορίων, φαρμακείων και η ενάσκησις ωρισμένων επαγγελματιών, ήτοι κουρείων, γραφείων κλπ. . . . Άρθρον 4. Η ισχύς του παρόντος Β.Δ. άρχεται από της εις το Υπουργείον Συγκοινωνίας υποβολής αντιγράφου συμβολαιογραφικής πράξεως μεταγεγραμμένης νομίμως, δι' ής οι ιδιοκτήται της εκτάσεως εφ'ής εκτείνεται το σχέδιον, θα παραιτώνται παντός δικαιώματος κυριότητος νομής και κατοχής επί των χώρων των προοριζομένων κατά το σχέδιον ως κοινόχρηστων ήτοι οδών, πλατειών και αλσών και εν γένει επί παντός χώρου προβλεπόμενου ως οικοδομικού τετραγώνου και θα προβαίνωσιν εις την δωρεάν παραχώρησιν των χώρων των προοριζομένων δια την ανέγερσιν ναού, σχολικών κτιρίων και παιδιών, αγοράς τροφίμων, κοινοτικού κτιρίου και δημοσίων κτιρίων εις τον κατά τας σχετικές διατάξεις αρμόδιον δια την ανέγερσιν οργανισμόνΕν Αθήναις τη 17 Μαρτίου 1936. Γεώργιος Β'. Ο επί της Συγκοινωνίας Υπουργός Α. Οικονόμου».

Σχόλιο: Οι ρυθμίσεις παραμένουν, κατά βάση οι ίδιες. Για τις «παραιτήσεις από παντός δικαιώματος κυριότητος» για κοινόχρηστους χώρους, ναούς, σχολεία κλπ., απαιτείται συμβολαιογραφική πράξη μεταγεγραμμένη στο Υποθηκοφυλακείο. Πιθανόν, λόγω συμμόρφωσης σε τότε εκδοθείσα απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας (ιδρύθηκε το 1929), σε αίτηση ακύρωσης.

*** ΦΕΚ 202 Α/ 9.9.1949, αρ.9, σ. 1288. «Περί τροποποίησης τμήματος του σχεδίου «Τράχωνες» και επιβολής όρων». «. . .και ιδόντες . . . την υπ' αρ. 103 ε.έ. πράξιν του Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου απεφασίσαμεν και διατάσσομεν: Άρθρον 1.- Εγκρίνομεν την τροποποίησιν τμήματος του σχεδίου «Τράχωνες» του εγκριθέντος δια του από 17.3.1936 Β.Δ. και την επιβολήν όρων, ως εμφανίζεται εν τω . . . σχετικώ διαγράμματι. Άρθρον 2.- Οι ιδιοκτήται των οικοπέδων των κειμένων εις το δια του παρόντος τροποποιούμενον τμήμα του σχεδίου «Τράχωνες» υποχρεούνται να εκτελώσι τα κάτωθι κοινωφελή έργα: α) εις την διαμόρφωσιν και κατασκευήν των οδών, ιδία δε τας οδούς Δωδεκανήσων και Ρίμινι δια

σκιροστρώσεως και ασφαλικής επαλλείψεως. 1. Προς αντιμετώπισιν της δαπάνης των ανωτέρω έργων οδοποιίας επιβάλλεται εις τους ιδιοκτήτας των οικοπέδων εισφορά εισφορά ανά τ.μ. 2.500 δραχμάς, δια τα κείμενα επί των οδών Δωδεκανήσων και Ρίμινι, δια τα λοιπά δε 2.000 δραχμάς ανά τ.μ. 2.- . . . 3.- Α π α γ ο ρ ε ύ ε τ α ι η χορήγησις αδείας οικοδομικών εργασιών, επί των οικοπέδων των περιλαμβανομένων εν τη δια του παρόντος τροποποιουμένη περιοχή, π ρ ο τ η ς κ α τ α β ο λ ή ς της ανωτέρω οριζομένης εισφοράς, Β). . . . (υποβολή σχεδίου και εκτέλεση έργων ύδρευσης, ηλεκτροφωτισμού κλπ., η δαπάνη των οποίων βαρύνει αλληλεγγύως τους ιδιοκτήτες) . . . Α ρ θ ρ ο ν 4.- Επί των κ ο ι ν ο χ ρ ή σ τ ω ν χώρων . . . ουδέν δικαίωμα κ υ ρ ι ό τ η τ ο ς έχουν οι ιδιοκτήται των οικοπέδων, καθ' όσον ούτοι έχουν περιέλθει εις την κοινήν χρήσιν, δυνάμει σ υ μ β ο λ α ι ο γ ρ α φ ι κ ή ς πράξεως. Α ρ θ ρ ο ν 5.- 1. Ω ς ε λ ά χ ι σ τ α όρια εμβαδού και διαστάσεων των οικοπέδων. . . . ορίζονται τα ακόλουθα: Ελάχιστον πρόσωπον 14 μέτρα, ελάχιστον βάθος 18 μέτρα, ελάχιστον εμβαδόν 360 μέτρα. 3. Πρασιά γενικώς πλάτους 4 μέτρων. 3. Ω ς οικοδομικόν σύστημα ορίζεται το πανταχόθεν ελεύθερον . . . Άρθρον 6. Ω ς μέγιστον ύψος οικοδομών καθορίζονται τα 12 μέτρα . . . Εν Αθήναις τη 8 Σεπτεμβρίου 1949. Παύλος Β. Ο επί των δημοσίων έργων Υπουργός. . . .».

Σχόλιο: Την 103/27.5.1949 απόφαση του Κ.Σ. βλ. στο παρόν, κεφάλαιο «Πολεοδομική συγκρότηση, περιοχή Άγιος Παντελεήμων-Εφοριακοί», σ. 321.

****ΦΕΚ 104 Α/22.4.1950, αρ.6, σ.520.** «Διατάγματα. «Περί εγκρίσεως ε π – ε κ τ ά σ ε ω ς του σχεδίου Τραχώνων». « . . . και ιδόντες . . . την υπ' αρ. 48 π. έ. πράξιν του Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου. . . απεφασίσαμεν και διατάσσομεν: Ά ρ θ ρ ο ν 1.- Εγκρίνομεν την ε π έ κ τ α σ ι ν του σχεδίου Τραχώνων Αττικής ως εμφανίζεται . . . διαγράμματι. Α ρ θ ρ ο ν 2.- Ω ς ελάχιστα όρια εμβαδού και διαστάσεων των οικοπέδων . . . ορίζομεν τα κάτωθι: α) Ελάχιστον πρόσωπον 12 μ., β) Ελάχιστον βάθος 16 μ., γ) Ελάχιστον εμβαδόν 300 μέτρα. Α ρ θ ρ ο ν 3.- 1.- Ο ε π ι σ π ε ύ δ ω ν την έγκρισιν του σχεδίου Οικοδομικός Συνεταιρισμός Ε κ τ ε λ ω ν ι σ τ ώ ν, υ π ο χ ρ ε ο ύ τ α ι ν α παραιτηθή από παντός δικαιώματος κ υ ρ ι ό τ η τ ο ς, νομής και κατοχής, επί των χώρων των καθοριζομένων . . . ως κ ο ι ν ο χ ρ ή σ τ ω ν

(οδών, πλατειών, αλεών κ.τ.τ.) των χώρων τούτων περιερχομένων εις κοινήν χρήσιν. Ωσαύτως ο αυτός Συνεταιρισμός υποχρεούται να μεταβιβάσῃ εις την Κοινότητα Καλαμακίου, ελευθέρους από παντός βάρους, υποθήκης ή προσημειώσεως τους κατά το αυτό ως άνω διάγραμμα χώρους, ως προοριζόμενους δι' ανέγερσιν κτιρίων κοινής ωφελείας ως σχολείων, νάων, γυμναστηρίων κ.τ.τ. Αι κατά την προηγουμένην παράγραφον υποχρεώσεις εκτείνονται μόνον επί της εκτάσεως της διαπρώτην φοράν δια του παρόντος υπαγομένης εντός του σχεδίου ρυμοτομίας. 3.- Εάν οι κατά την ως άνω παράγραφον 1 χώροι (κοινόχρηστοι ή διακτίρια κοινής ωφελείας προοριζόμενοι) δεν ανήκουν εις τον Συνεταιρισμόν, ούτος υποχρεούται εις την καταβολήν πάσης δαπάνης δι' αποζημίωσιν κλπ., προς απαλλοτρίωσιν αυτών. ... Άρθρον 4.- 1.- Οι κύριοι οικοδομησίων ακινήτων ...υποχρεούνται εις την καταβολήν εφ' άπαξ εισφοράς προς κάλυψιν δαπανών κατασκευής των οδών, πλατειών κλπ., κοινοχρήστων χώρων του σχεδίου ή διαμορφώσεως αυτών κατά τον λειτουργικόν εκάστου χώρου σκοπόν. Η υποχρέωσις αύτη βαρύνει τους κατά την δημοσίευσιν του παρόντος κυρίους ή τους οπωσδήποτε διαδόχους αυτών εν περιπτώσει μη εκπληρώσεως της υποχρεώσεως ταύτης υπό των δικαιοπαρόχων αυτών. 2.- Η ως άνω εισφορά ορίζεται . . . (6.000 ή 4.500 ανά τ.τμ.) . . . 3.- Η ως άνω εισφορά κατατίθεται εις την Τράπεζαν της Ελλάδος εις πίστωσιν της Κοινότητος Καλαμακίου και υπό ίδιον λογαριασμόν υπό τον τίτλον «Έργα οικισμού Εκτελωνιστών». Η εισφορά αύτη είναι απαιτητή υπό της Κοινότητος Καλαμακίου ευθύς άμα . . .τη ισχύϊ του άρθρου 1 του παρόντος Δ/τος.... 5.- Η Κοινότης Καλαμακίου υποχρεούται μετά την συγκέντρωσιν εκ των ως άνω εισφορών του αναγκαίου ποσού, να προβαίνη εις εκτέλεσιν των εν τη παρ. 1 . . . έργων, έστω και τμηματικώς. Διάθεσις των κεφαλαίων των ως άνω εισφορών δι' έτερον σκοπόν πλην των εν τη παρ.1 . . . απαγορεύεται. Άρθρον 5.- . . . Το άρθρον 1 του παρόντος τίθεται εν ισχύϊ δι' αποφάσεως του Υπουργού ...μόνον μετά την εκπλήρωσιν των . . . υποχρεώσεων του Συνεταιρισμού . . . Η εκπλήρωσις των . . . υποχρεώσεων θεωρείται συντελεσθείσα μόνον μετά την σύναψιν και υποβολήν εις το Υπουργείον....των σχετικών συμβολαιογραφικών πράξεως παρ' ήσεν ως ή μεταβιβάσεως μετά των αποδεικτικών μεταγραφής αυτών . . . Εν Αθήναις τη

13 Μαρτίου 1950. Παύλος Β.- Ο επί του Οικισμού και Ανοικοδομήσεως Υπουργός.. ..».

Σχόλιο: Τη 48/10.3.1949 απόφαση του Κ.Σ. βλ. στο παρόν, κεφάλαιο «Πολοδομική συγκρότηση, περιοχή Εκτελωνιστών», σελ. 316.

****ΦΕΚ 42Α/12.3.1954, αρ.16, σ.317.**«ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ. Περί τροποποιήσεως του ρυμοτομικού σχεδίου Καλαμακίου εις θέσιν «Τ ρ ά χ ω ν ε ς», εις τα υπ' αρ. 54, 55, 56 κλπ. οικοδομικά τετράγωνα». «Έχοντες υπ' όψιν ...τας διατάξεις του από 17.7.1923 Ν.Δ. περί σχεδίων πόλεων κλπ. . . .και ιδόντες την υπ' αρ. 533/1953 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Οικισμού, ως και τας υπ' αρ. 131/1951, 183/1952 και 38/1953 πράξεις του Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου Αθηνών ... απεφασίσαμεν και διατάσσομεν: Ά ρ θ ρ ο ν μ ό ν ο ν. Εγκρίνομεν την τ ρ ο π ο π ο ί η σ ι ν του ρυμοτομικού σχεδίου Καλαμακίου Αθηνών εις θέσιν «Τράχωνες», εις τα υπ' αρ. 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 125 και 135 οικοδομικά τετράγωνα, ως εμφανίζεται εις το ... σχετικόν διάγραμμα . . . Εν Αθήναις τη 27 Φεβρουαρίου 1954. Παύλος Β. Ο επί των Δημοσίων Έργων Υπουργός Κ. Καραμανλής».

Σχόλια: 1) Τα Ο.Τ. 54 έως 63, βρίσκονται τα περισσότερα μεταξύ Αγίου Παντελεήμονος, Δωδεκανήσου, Λ. Ιωνίας, το 125 δ εν εντοπίστηκε στους σύγχρονους χάρτες/τοπογραφικά του Δήμου, ενώ το 135 εντοπίστηκε μεταξύ Ιωνίας- Αγησιλάου- Δημοκρίτου και Μενάνδρου, 2) Τις αναγραφόμενες αποφάσεις Κ.Σ. βλ. στο παρόν, κεφ. Πολοδομική Συγκρότηση: α) 131/1951 περιοχή Αγίου Παντελεήμονος, β) 183/1952 για το σύνολο περιοχών, γ) 38/1953, περιοχή Αγίου Παντελεήμονος.

****ΦΕΚ 79 Α/2.3.1956, αρ.8, σ.1064.** «ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ. Περί μ ε ι ώ σ ε ω ς εμβαδών Καλαμακίου εντός της περιοχής υπό στοιχεία Α-Β-Γ-Δ-Ε-Ζ-Η-Θ-Ι-Κ-Λ-Μ-Ν-Ξ-Ο-Π-Ρ-Α του σχεδίου Συνοικισμού Τράχωνες». «... Έχοντες υπ' όψιν τας διατάξεις του άρθρου 9 παρ.2 του από 17.7.1923 Ν.Δ. «περί σχεδίων πόλεων κλπ» . . . και ιδόντες την υπ' αρ. 780/1955 γνωμοδότησιν του Συμβου-

λίου Οικισμού, ως και την υπ' αρ. 74/1956 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Επικρατείας . . . απεφασίσαμεν και διατάσσομεν. Ἄ ρ θ ρ ο ν μ ό ν ο ν. Τροποποιούμεν τους όρους και περιορισμούς δομήσεως των ο ι κ ο π έ δ ω ν Καλαμακίου των περιλαμβανομένων εντός της περιοχής Α-Β-Γ-Δ-Ε-Ζ-Η-Θ-Ι-Κ-Λ-Μ-Ν-Ξ-Ο-Π-Ρ-Α του σχεδίου Συνοικισμού «Τράχωνες», εμφανιζομένης . . . τους εγκριθέντας αφ' ενός μεν, δια του από 11.5.1926 Δ/τος «περί εγκρίσεως σχεδίου εξοχικού συνοικισμού «Τράχωνες» (ΦΕΚ 152), αφ' ετέρου δε, δια του από 8.9.1949 Β.Δ. «περί τροποποιήσεως τμήματος του σχεδίου «Τράχωνες» και επιβολής όρων» (ΦΕΚ 202) και ο ρ ί ζ ο μ ε ν τους δια την όμορον περιοχὴν του σχεδίου Τραχώνων και δια του άρθρου 2 του από 13.3.1950 Δ/τος «περί εγκρίσεως επεκτάσεως του σχεδίου Τραχώνων (ΦΕΚ 104) ορισθέντας τοιούτους, π λ η ν των διατάξεων της παρ. 2 του αυτού άρθρου ήτοι: α) Ελάχιστον πρόσωπον 12 μέτρα. Ελάχιστον βάθος 16 μέτρα. Ελάχιστον εμβαδόν 300 τ.μ., β) Αι οικοδομαί θ' ανεγείρωνται κατά το σύστημα των π α ν τ α χ ό - θ ε ν ε λ ε υ θ έ ρ ω ν οικοδομών με υποχρεωτικώς ακαλύπτους χώρους, από μεν των π λ α γ ί ω ν πλευρών του οικοπέδου δύο (2) μέτρα, από δε της οπισθίας πλευράς τρία (3) μέτρα, γ) Το μέγιστον της υπό οικοδομών δυναμένης να καλυφθῆ επιφανείας εκάστου οικοπέδου ορίζεται εις το πενήντηκοντα εκατοστά (0,50) αυτού. . . Εν Αθήναις τη 26 Φεβρουαρίου 1956. Παύλος Β. Ο επί του Οικισμού και Σεισμοπλήκτων νήσων υφυπουργός Κ. Σπέντζας».

Σχόλιο: Στο Διάταγμα 79Α, δ ε ν αναγράφεται απόφαση Κ.Σ., εγκριτική της τροποποίησης. Μετά από επανελέγχους στα βιβλία αποφάσεων Κ.Σ. από 1.1.1953 έως την ημερομηνία έκδοσης του Δ/τος, δ ε ν εντοπίστηκε απόφαση Κ.Σ. για τροποποίηση ένταξης περιοχής στο σχέδιο, με οριοθέτηση της έκτασης με αλφαβητικά γράμματα (Α-Β-Γ- ...Ρ). Ούτε υπάρχει προηγούμενο οριοθέτησης για τροποποίηση ένταξης στο σχέδιο, με αλφαβητικά γράμματα. Ενδεχομένως το Διάταγμα νε εκδόθηκε με ε π ι σ π ε ύ δ ο υ σ α αποκλειστικά την «Κτήμα Τράχωνες ΑΕ», Χ Ω Ρ Ι Σ προηγούμενη απόφαση του Κ.Σ. [[Προσοχή: Είναι εντελώς δ ι α φ ο ρ ε τ ι κ ή η περίπτωση κατά την οποίαν για την περιοχή Γκρώμαν, ο Οικοδομικός Συνεταιρισμός Υπαλλήλων του Υπ. Οικονομικών και ο Ροδ. Γκρώμαν, για να ΔΙΑΝΕΙΜΟΥΝ τα μεταξύ τους ποσοστά εξ αδιαιρέτου, προσάρτησαν στο σ υ μ β ό λ α ι ο, τοπογραφικό με

οριοθέτηση περιοχών με αλφαβητικά στοιχεία (βλ. Κτήμα/περιοχή Γκρώμαν).
 Ήταν ιδιωτική επιλογή των συμβαλλομένων, και ΟΧΙ διοικητική πράξη]].

Για τις «Συμβάσεις επιστημονικής καλλιέργειας»
 του Α γ ρ ο τ ι κ ο ύ Κ τ ή μ α τ ο ς

****ΦΕΚ 192 Α/ 11.6.1926, αρ.5, σ.1551:** «Περί κυρώσεως σ υ μ β ά σ ε ω ς μεταξύ του Υπουργού Γεωργίας, Εμπορίου και Βιομηχανίας και του ιδιοκτήτου του εν τη περιφέρεια Αττικής α γ ρ ο κ τ ή μ α τ ο ς «Τράχωνες». ..Ά ρ θ ρ ο ν μόνον. Κ υ ρ ο ύ τ α ι . . . ΣΥΜΒΑΣΙΣ, μεταξύ του Υπουργού Γεωργίας, Εμπορίου και Βιομηχανίας κ. Γ. Χαριτάκη και του ιδιοκτήτου του εν τη περιφέρεια Αττικής κ τ ή μ α τ ο ς Τράχωνες κ. Μαρίνου Θ. Γερουλάνου, ιατρού, καθηγητού του Πανεπιστημίου, κατοίκου Αθηνών, σ υ ν ε φ ω ν ή θ η σ α ν τ α εξής. Ά ρ θ ρ ο ν 1. Εκ του κτήματος του γνωστού υπό το όνομα «Τράχωνες», ανήκοντος κατά κυριότητα εις τον Μ. Γερουλάνον, περιελθόντος . . . ο Υπουργός της Γεωργίας ε γ γ υ ά τ α ι ό τ ι θα παραμείνη εις τον ιδιοκτήτην αναπαλλοτρίωτος άπασα η ε ν α π ο μ έ ν ο υ σ α έκτασις μετά την α φ α ί ρ ε σ ι ν των κατωτέρω εκτάσεων, ήτοι: 1) εκτάσεως 1.400 στρεμμάτων, ήτις αποτελεί συνοικισμόν του κτήματος γνωστόν υπό το όνομα «Ά λ ι μ ο ς», εγκριθέντα υπό του Υπουργείου Συγκοινωνίας και δι' ήν εδόθη ά δ ε ι α π ω λ ή σ ε ω ς ως αποτελούσης ο ι κ ό π ε δ α, 2) εκτάσεως 1.950 στρεμμάτων ή όσα ήθελε είσθαι, συμφώνως με το εν τω από 11 Μαΐου Διατάγματι, διάγραμμα . . . δι' ήν χ ο ρ η γ ε ί τ α ι δια της πα ρ ο ύ σ η ς σ υ μ β ά σ ε ω ς ά δ ε ι α π ω λ ή σ ε ω ς εις τον ιδιοκτήτην Μ. Γερουλάνον, ως αποτελούντος σ υ ν ο ι κ ι σ μ ό ν εγκριθέντα παρά του Υπουργείου Συγκοινωνίας. Εκ της τελευταίας ταύτης εκτάσεως ο Μ. Γερουλάνος δ ω ρ ε ί τ α ι προς το Δημόσιον 300 στρέμματα συνεχομένης κατά το δυνατόν εκτάσεως της απολύτου εγκρίσεως του Υπουργείου Γεωργίας, επί σ κ ο π ώ α σ τ ι κ ή ς α π ο κ α τ α σ τ ά σ ε ω ς π ρ ο σ φ ύ γ ω ν. Την δ ω ρ ε ά ν ταύτην υποχρεούται ο Μ. Γερουλάνος να διατυπώση κ α ι δια σ υ μ β ο λ α ι ο γ ρ α φ ι κ ή ς πράξεως εντός 15ημέρου από της κυρώσεως του παρόντος, θεωρουμένου ά λ λ ω ς ως α κ ύ ρ ο υ». Ά ρ θ ρ ο ν 2. Επί της α π ο μ ε ν ο ύ σ η ς κατά τα ανωτέρω εκτάσεως του

κτῆματος εκ στρεμμάτων 2.090 ἢ ὅση και αν ἤθελε εἰσθαι αὐτή, ο ἰδιοκτῆτης οφείλει να ε γ κ α τ α σ τ ῆ σ ῆ α μ π ε λ ὡ ν α εκτάσεως ουχί ελάσσονος των 200 στρεμμάτων εντός πέντε το πολύ ετών από της κυρώσεως της παρούσης (συνυπολογιζομένης και της υπαρχούσης ἤδη εν τω κτήματι αμπέλου και ανηκούσης κατά πλήρη κυριότητα και ουχί υπό ε μ φ ύ τ ε υ σ ι ν εις αὐτόν) και να καλλιεργή τούτον ε π ι σ τ ῆ μ ο ν ι κ ὶ ς. Επίσης οφείλει να ιδρύση δένδρον (οπωρών), λαχανόκηπον, φυτώρια οπωροφόρων δένδρων επί εκτάσεως ουχί ελάσσονος των 50 στρεμμάτων εντός 3 το πολύ ετών από της κυρώσεως της παρούσης. Να διαθέτη δε μετά τριετίαν από σήμερον εις την περιφέρειαν και αλλαχού της Ελλάδος 1.000 τουλάχιστον δένδρα οπωροφόρα και καλλωπιστικά κατ' ἔτος δωρεάν εις προσφυγικούς συνοικισμούς. . . . Ἄρθρον 3. Τα κατάλληλα δια καλλιέργειαν υπόλοιπα στρέμματα ο ἰδιοκτῆτης οφείλει να καλλιεργή δια λελογισμένης α μ ε ι ψ ι σ π ο ρ ἄ σ τιθεμένης υπό την ἐγκρισιν του Υπουργείου Γεωργίας, κ α τ α ρ γ ο υ μ ἔ ν η ς εντελώς της α γ ρ α ν α π α ὕ σ ε ω ς. ... Ἄρθρον 6. Ο ἰδιοκτῆτης υποχρεούται να δέχεται κατ' ἔτος προς πρακτικὴν ἐξάσκησιν πέντε φοιτητάς της Ανωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς παρέχων αὐτοῖς δωρεάν κατάλληλον οἶκημα προς διαμονήν. Ἄρθρον 7. . . . Εἰς περίπτωσιν ἤθελε βεβαιωθῆ π α ρ ἄ β α σ ι ς ὅρου τινός της παρούσης . . . (επιτροπή) . . . εξακριβώνει και βεβαιοῖ την παράβασιν, ὁπότε καθορίζει χρηματικὴν ποινὴν ἕως 10.000 δραχμῶν δια την πρώτην, 50.000 δραχμῶν την δευτέραν, α κ ὕ ρ ω σ ι ν δε της παρούσης ἀνευ αποζημιώσεως δια την εκ τρίτου παράβασιν. . . . Ἐν Αθήναις τη 26 Μαΐου 1926. Οἱ συμβαλλόμενοι. Ο Υπουργός Γεωργίας κλπ. Γ. Χαριτάκης, Ο ἰδιοκτῆτης Μ. Γερουλάνος . . . Ἐν Αθήναις τη 1^η Ιουνίου 1926. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Θεόδωρος Πάγκαλος. Το Υπουργικόν Συμβούλιον, ο Πρόεδρος Θ. Πάγκαλος, τα μέλη Λ. Ρούφος, Γ. Χαριτάκης, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης κ.ά. . . .».

Επισήμανση: A. Με βάση το 711/1918 παραχωρητήριο το ακίνητο που μεταβιβάστηκε στο Μ. Γερουλάνο, ήταν «Α γ ρ ο τ ι κ ὶ ν Κ τ ῆ μ α κείμενον εις θέσιν Τ ρ ἄ χ ω ν ε ς». B. Την 11.6.1926, για τα «αγροτικά κτήματα» ἴσχυε το ἄρθρο 2 του ν. 3250/1924, για το οποίο αντιγράφω από την ἀπόφαση Α.Π./Αρείου Πάγου 1528/2017: «Το ἄρθρο 2 παρ.1 του ν. 3250/1924....ορίζει ὅτι: «απαγορεύεται ἐπί ποινὴ α π ο λ ὦ τ ο υ (ΑΘ= ἐναντι παντός) α κ ὕ ρ ὶ τ ῆ τ ο ς ῆ δια πράξεων εν τη ζωῇ καθ' οἰονδήποτε τρόπον μ ε τ α β ἰ β α σ ι ς ἦ

διανομή ή σύστασις οιουδήποτε εμπραγμάτου δικαιώματος επί α γ ρ ο τ ι κ ώ ν ακινήτων ανηκόντων εις φυσικά πρόσωπα ή νομικά πρόσωπα ι δ ι ω τ ι κ ο ύ δικαίου, ως προς την πέραν των 250 στρεμμάτων έκτασιν κατ' ι δ ι ο κ τ ή τ η ν (παρ.1), «απαγορεύσεις των προηγουμένων παραγράφων δ ύ ν α ν τ α ι ν α α ρ θ ώ σ ι δ ι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας μετά γνώμην του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Ε π ο ι κ ι σ μ ο ύ δημοσιευομένης εις μίαν εφημερίδα. . . .» (παρ.3). Η προαναφερόμενη διάταξη δ ε ν αντίκειται σε αυτές του άρθρου 17 του Συντάγματος και του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, οι οποίες προστατεύουν την ιδιοκτησία, διότι, ο με αυτή θεσπιζόμενος νόμιμος περιορισμός της κυριότητας, ε π ι β ά λ λ ε τ α ι για λόγους δ η μ ο σ ί ο υ σ υ μ φ έ ρ ο ν τ ο ς, δηλαδή για την προστασία της έγγειας α γ ρ ο τ ι κ ή ς ιδιοκτησίας, από τη σε μεγάλο βαθμό κατάτμησή της . . . Περαιτέρω η με βάση του άρθρο 2 παρ.1 του ν. 3250/1924 προβλεπόμενη (καθ'όν χρόνον αυτός ισχύει) [[Α.Θ. καταργήθηκε με το ν. 4061/2012]] ακυρότητα μεταβίβασης αγροτικής έκτασης, όπως προκύπτει από τη σ α φ ή διατύπωση, α φ ο ρ ά αυτή που ε ί ν α ι μ ε γ α λ ύ τ ε ρ η των 250 στρεμμάτων α ν ά ι δ ι ο κ τ ή τ η, είτε αυτή γίνεται εφάπαξ, είτε τ μ η μ α τ ι κ ά, για την ταυτότητα του νομικού λόγου, και δεν πλήττει την μέχρι των 250 στρεμμάτων μεταβίβαση».

Επομένως ο Μ. Γερουλάνος που είχε 5.558,528 ως μ ο ν α δ ι κ ό ς ιδιοκτήτης το 1926, υπαγόταν στην απαγορευτική διάταξη, ήταν δεσμευμένος και ΔΕΝ μπορούσε να πουλήσει (έστω και αν είχε πουλήσει, όπως δέχεται).

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Μ.Γ. πάντοτε προσπαθούσε να ξεφύγει από τις απαγορεύσεις, χρησιμοποιώντας τη λέξη «γεωργική» ΑΝΤΙ «αγροτική», π.χ. η αρχική επωνυμία της Α.Ε. ήταν «Ανώνυμος Εταιρεία Κτήμα Τράχωνες Α.Ε. Γ ε ω ρ γ ι κ ώ ν προϊόντων και Κτηματική». Αργότερα, απαλείφτηκε από την επωνυμία η λέξη «γεωργικών προϊόντων» και έμεινε μ ό ν ο το «κτηματική» που ήταν η πραγματική ουσία, ο σκοπός και το εμπορικό αντικείμενό της. Η Α.Ε. εμπορευόταν και πουλούσε οικόπεδα και εκτάσεις γης.

Σχόλια: 1) «ο υπουργός εγγυάται ότι θα παραμείνη εις τον ιδιοκτήτην αναπαλλοτρίωτος». Δηλαδή ΑΝΤΙ την «εγγύηση» να δίνει και να δεσμεύεται υπεύθυνα ο ιδιοκτήτης, εγγυάται ο Υπουργός. Πιθανόν να υπήρχε σχετική

διάταξη, ώστε να υποχρεώνει τους υπουργούς να είναι προσεχτικοί, 2) Στη σύμβαση, δηλώνεται ότι ο Μ.Γερουλάνος είχε εξασφαλίσει άδεια πώλησης για τα 1.400 στρ. στον Αλιμο, και, εξασφάλισε με αυτή την ίδια, άδεια πώλησης και για τα 1.950 των Τραχώνων, ταυτόχρονα δε αναγνωρίζονταν, και πάλι, τα ακίνητα των περιοχών αυτών ως «οικόπεδα», 3) Ο Μ.Γ. δεσμεύτηκε για δωρεά στο Δημόσιο, 300 στρεμμάτων προς αποκατάσταση προσφύγων, την οποία και έκανε με το 19525/4.6.1926 δωρητήριο συμβόλαιο, αλλιώς η σχολιαζόμενη σύμβαση, θα ήταν άκυρη. Έτσι δώρισε μεν 300 στρ. στην Αργυρούπολη, εξασφάλισε όμως άδεια πώλησης για τα 1.400 + 1.950 στρέμματα. Η ω φ έ λ ε ι ά του, πολύ μεγαλύτερη από τα μεταβιβασθέντα 300 στρέμ., 4) Από τα απομένοντα 2.090 στρ., υποχρεώθηκε για δημιουργία 200 στρ. αμπελώνα (μαζί με τους ήδη υπάρχοντες αμπελώνες), 50 στρ. δενδροκήπου, λαχανόκηπου κλπ. (δηλαδή, αναλογικά σε μικρές εκτάσεις), κι αναλάμβανε υποχρέωση για καλλιέργεια των υπόλοιπων, ε φ' ό σ ο ν το έδαφος ήταν «κατάλληλο» με α μ ε ι ψ ι - σ π ο ρ ά, χωρίς ορισμό ελάχιστης έκτασης (αορίστως, θα την προσδιόριζε ο ίδιος αυτογνωμόνως), 5) χαρακτηριστικό είναι ότι στη σύμβαση ΔΕΝ αναγράφεται η διάρκεια της, ή ο χρόνος λήξης της, αλλά ήταν αορίστου χρόνου. Σε επόμενη τροποποίηση (βλ. πιο κάτω), τέθηκε ο ω φ ε λ ι μ ό τ α τ ο ς για τον ιδιοκτήτη, χρονικός περιορισμός των 30 ετών, από το 1929 μέχρι το 1959.

«Αμειψισπορά»: 1) Ακαδημίας Αθηνών, Χρηστικό Λεξικό της Νεοελληνικής Γλώσσας, έκδοση 2023: «αμειψισπορά ... ΓΕΩΠ. Καλλιέργεια στο ίδιο έδαφος διαφορετικών κάθε χρόνο φυτών με διαδοχική σειρά, το καθένα από τα οποία ξαναφυτεύεται ύστερα από συγκεκριμένο χρονικό διάστημα: διετής/τριετής --, --ές με σιτηρά/ψυχανθή. Η βιολογική γεωργία βασίζεται στην --. Εφαρμόζεται υποχρεωτική (= εναλλαγή καλλιεργειών) για τη βελτίωση της παραγόμενης σοδειάς. Βλ. αγρανάπαυση, μονο--, πολύ--, συγ- καλλιέργεια. [<γαλλ. *Assolement, rotation des cultures*], 2) Γ.Μπαμπινιώτη, Λεξικό, 1998: «Αμειψισπορά (η) ΓΕΩΠ., η εναλλαγή καλλιεργειάς, η καλλιέργεια διαφορετικών φυτών στο ίδιο έδαφος, προκειμένου να βελτιωθεί το χώμα και να αυξηθεί η παραγωγή. Επίσης αμειψισπορία. [ΕΤΥΜ. <αμειψι-(αμείβω, «αλλάζω-ανταλάσσω»>, σπορά, μεταφρ. δάνειο, πβ. γαλλ. *Assolement*].

**ΦΕΚ 263 Α/13.11.1927, αρ.3, σ.1917. «Περί κυρώσεως και τ ρ ο π ο - π ο ι ή σ ε ω ς σ υ μ β ά σ ε ω ς μεταξύ του Υπουργού της Γεωργίας και του ιδιοκτήτου του εν τη περιφέρεια Αττικής κήματος Τράχωνες...» Ά ρ θ ρ ο ν μ ό - ν ο ν . Κυρούμεν το από 26 Μαΐου 1926 Ν.Δ. «περί κυρώσεως συμβάσεως του Υπουργού Γεωργίας και του ιδιοκτήτου του εν τη περιφέρεια Αττικής κήματος Τράχωνες, τ ρ ο π ο π ο ι ο ύ μ ε ν ο ν ως εξής: Ά ρ θ ρ ο ν 1. 1) Εκ του κήματος του γνωστού υπό το όνομα «Τράχωνες» . . . ο Υπουργός Γεωργίας ε γ γ υ ά τ α ι ό τ ι θ α π α ρ α μ ε ί ν η εις τον ιδιοκτήτην α ν α π α λ λ ο τ ρ ί ω - τ ο ν ά π α σ α η ε ν α π ο μ έ ν ο υ σ α έκτασις μετά την αφαίρεσιν των κατωτέρω εκτά- σεων ήτοι: 1) εκτάσεως 1.400 στρεμμάτων αποτελεί συνοικισμόν του κήματος γνωστόν υπό το όνομα «Άλιμος». . . (επαναλαμβάνονται τα πιο πάνω). . δι' ήν εδόθη άδεια πωλήσεως . . ως αποτελούσης οικόπεδα. 2) εκτάσεως 1.950 στρεμμάτων . . (για τους Τράχωνες, επαναλαμβάνονται τα πιο πάνω) . . δι' ήν χορηγείται δια της παρούσης συμβάσεως άδεια πωλήσεως εις τον ιδιοκτήτην Μ. Γ., ως αποτελούσης συνοικισμόν. . 2) Εκ της τελευταίας ταύτης εκτάσεως ο Μ. Γερούλανος, δωρείται προς το Δημόσιον 300 στρέμματα ... (όπως πιο πάνω). . . 3) Ουχ' ήττον έχουσιν εφαρμογήν οι περί απαλλοτριώσεως προς εγκατάστασιν αστών προσφύγων νόμοι επί γηπέδων του κήματος δια τα οποία συνετάχθησαν σχέδια και ενεκρίθησαν νομίμως υπό του Υπουργείου Συγκοινωνίας προς ανέγερσιν του συνοικισμού Τράχωνες, εξαιρέσει των πωληθησομένων υπό τούτου εις τρίτους προς οικοδομήν. Ά ρ θ ρ ο ν 2. Επί της α π ο μ ε ν ο ύ σ η ς κατ' ανωτέρω εκτάσεως του κήματος εκ στρεμμάτων 2.090 ή όσης άν ήθελε είσθαι αύτη, ο ιδιοκτήτης οφείλει να εγκα- ταστήση ε ν τ ό ς τ ρ ι ε τ ί α ς . α) Αμπελώνα εκτάσεως ουχί ελάσσονος των διακοσίων στρεμμάτων, συνυπολογιζομένης. . . (όπως στην προηγούμενη σύμβαση). . . β) Π ε ι ρ α μ α τ ι κ ό ν αμπελώνα εκτάσεως 10 στρεμμάτων συμψηφισθησομένων εις τα ανωτέρω 200 στρέμματα, προς μ ε λ έ τ η ν των σπουδαιοτέρων ποικιλιών αμπέλου δια την παραγωγήν σταφυλών προς οινο- ποίησιν και επιτραπεζίων. Γ) Φ υ τ ώ ρ ι ο ν αμπέλων εκτάσεως 3 στρεμμάτων προς παραγωγήν μοσχευμάτων και να χορηγή δωρεάν από του τρίτου έτους της εγκαταστάσεως 25.000 μοσχευμάτων και 25.000 τοιούτων εις τιμήν καθο- ρισθησομένην υπό της γεωργικής υπηρεσίας, ουχί δε ανωτέραν του ημίσεος της αγοραίας τούτων τιμής εις π ρ ο σ φ υ γ ι κ ο ύ ς και α γ ρ ο τ ι κ ο ύ ς

συνοικισμούς της Κοινότητας της περιφέρειας Αττικοβοιωτίας οριζόμενες εγ-
 γράφως υπό της τοπικής γεωργικής υπηρεσίας. Αι χρησιμοποιηθησόμενοι εις
 τον πειραματικόν αμπελώνα και το φυτώριον αμπέλων π ο ι κ ι λ ί αι αμπέλων,
 ο τρόπος φυτεύσεως, καλλιεργείας και εκμεταλλεύσεως θα καθορίζονται υπό
 της Γεωργικής υπηρεσίας και ειδικώτερον του καθηγητού της Αμπελουργίας ή
 Δενδροκομίας της Ανωτέρας Γεωπονικής Σχολής, δ) Δ ε ν δ ρ ό κ η π ο ν
 εξευγενισμένον (νομίζω ορθό: εξευγενισμένων) οπωροφόρων και καλλωπιστι-
 κών δένδρων επί εκτάσεως 25 στρεμμάτων προς μελέτην των καταλληλοτέ-
 ρων δια την περιφέρειαν Αττικοβοιωτίας ποικιλιών από πάσης απόψεως, ε)
 Φυτώριον και σ π ο ρ ε ί ο ν βελτιωμένων ποικιλιών εντοπίου και ξένης προ-
 ελεύσεως εμβολιασμένων οπωροφόρων και καλλωπιστικών φυτών επί εκτά-
 σεως 10 στρεμμάτων και να παραχωρή από του τρίτου έτους της εγκαταστά-
 σεως 5.000 εξηυγενισμένων δενδρυλλίων δωρεάν και 5.000 εις τιμήν καθορι-
 ζομένην υπό της Διευθύνσεως Γεωργίας, ουχί δε ανωτέραν του ημίσεος της
 αγοραίας τιμής των, ιδία εις Κοινότητας και συνεταιρισμούς, μετ' έγκρισιν του
 αρμοδίου Νομογεωπόνου./ Αι χρησιμοποιηθησόμενοι εις τον δενδρόκηπον
 και το φυτώριον και το σπορείον ποικιλίαι, ο τρόπος φυτεύσεως, καλλιεργείας
 και εκμεταλλεύσεως θα καθορίζεται υπό της Γεωργικής υπηρεσίας. . . , στ) Πει-
 ραματικόν αγρόν εκτάσεως 15 στρεμμάτων προς τον σκοπόν διαδόσεως
 ευγενών ποικιλιών δημητριακών οσπρίων και κτηνοτροφικών φυτών δια της
 παραγωγής εις μεγάλην κλίμακα εξηυγενισμένων σπόρων. . . , ζ) 300 ευρω-
 παϊκάί κυψέλαι, ών η καλλιέργεια και η εκμετάλλευσις θα καθορίζονται υπό
 της Γεωργικής υπηρεσίας, η) Υποχρεούται να παραχωρή οσάκις ήθελε ζητηθή
 εις την αρμοδίαν υπηρεσίαν έ κ τ α σ ι ν 15 στρεμμάτων προς εκτέλεσιν πει-
 ραματικών εργασιών. Ά ρ θ ρ ο ν 3. Ο αυτός ιδιοκτήτης εντός έτους από της
 κυρώσεως της παρούσης υποχρεούται, α) Να καλλιεργή και σπείρη κατ' έτος
 και ει δυνατόν από του πρώτου έτους, το 80% τουλάχιστον των καταλλήλων
 προς καλλιέργειαν εκτάσεων του κτήματος δια λελογισμένης α μ ε ι ψ ι σ π ο -
 ρ ά ς παντός είδους δημητριακών οσπρίων, βιομηχανικών και κτηνοτροφικών
 φυτών, χρησιμοποιών τας καλυτέρας εκ των υπό τας συνθήκας του κτήματος
 ευδοκίμουσών ποικιλιών και ειδών της εντοπίου και ξένης παραγωγής, κατά
 σύστημα αμειψισποράς . . . , β) Να διατηρή υπό λελογισμένην λίπανσιν τας
 κατά το ανωτέρω εγκρινόμενον σύστημα αμειψισποράς καλλιεργείας δια χη-
 μικών και φυτικών λιπασμάτων κατ' έγκρισιν της υπηρεσίας, γ) Να ενεργή

λελογισμένως και επιμελημένως πάσας τας γεωργικάς εργασίας, ήτοι αρόσεις, σποράς, λιπάνσεις. Άρθρον 4. Να διατηρή διηνεκώς και επιμελώς εφ' όσον ισχύει η παρούσα σύμβασις, α) Σταθμόν επιβητόρων διαφόρων γενών βελτιωμένων φυλών. . . .(ακολουθούν λεπτομέρειες γι' αυτόν) . . . , β) Βουστάσιον αγελάδων . . . Άρθρον 5. Υποχρεούται ο αυτός ιδιοκτήτης να δέχεται κατ' έτος προς τακτικήν εξάσκησιν 5 φοιητάς ή αποφοίτους της Ανωτέρας Γεωπονικής Σχολής, παρέχων δωρεάν τροφήν και κατάλληλο οίκημα προς διαμονήν ως και αμοιβήν, εφ' όσον ήθελον ταυτοχρόνως εκτελή εργασίαν εν τω κτήματι. Άρθρον 6. . . . (διάφορα για το Γεωργικόν Επιμελητήριον). . . Άρθρον 7. 1) Το Υπουργείον Γεωργίας δια της Διευθύνσεως Γεωργίας θέλει ενεργή έλεγχον περί της εκτελέσεως ή μη των ως άνω όρων εκ μέρους του ιδιοκτήτου. Εις περίπτωσιν καθ' ήν ήθελε βεβαιωθή παράβασις όρου τινός της παρούσης συμβάσεως . . .(επιτροπή, επιβάλλει κλιμακούμενη χρηματική ποινή κλπ) . . . ακύρωσιν δε της παρούσης άνευ αποζημιώσεως δια την εκ τρίτου παράβασιν. 2) Εν τοιαύτη περιπτώσει, μετά προηγουμένην απόφασιν του Εφετείου Αθηνών δικάζοντος ως διαιτητού, Ο Υπουργός Γεωργίας δια πράξεώς του...ακυρώνει την παρούσαν σύμβασιν χωρίς ο ιδιοκτήτης να έχη δικαίωμα αποζημιώσεως τινός, του κτήματος δυναμένου ν' απαλλοτριωθή. Άρθρον 8. Εάν το Δημόσιον ήθελε προβή εις την απαλλοτρίωσιν της περιής η παρούσα σύμβασις εκτάσεως ή μέρους αυτής . . . υποχρεούται να καταβάλη εις τον ιδιοκτήτην αποζημίωσιν δια τας τυχόν απαλλοτριωθησομένας εκτάσεις, ίσην προς την τρέχουσαν αγοραίαν κατά τον χρόνο της απαλλοτριώσεως αξίαν αυτών. Άρθρον 9. 1) Εν ή περιπτώσει ο ιδιοκτήτης αθετήση τους όρους της παρούσης συμβάσεως, μετά την πάροδον της υπό του άρθρου 119 του Συντάγματος οριζομένης πενταετίας, μεθ' ήν τα κτήματα δεν υπόκεινται εις απαλλοτρίωσιν κατά την Αγροτικήν Νομοθεσίαν, α πό λ υ σ ι λόγω ποινής ο ιδιοκτήτης την κυριότητα του κτήματος περιερχομένην εις το Δημόσιον έναντι αποζημιώσεως ίσης προς το τρίτον της αγοραίας αξίας του κτήματος, 2) Απαγορεύεται καθ' όλην την διάρκειαν της ισχύος της παρούσης συμβάσεως επί π ο ι ν ή ακυρότητος της σχετικής δικαιοπραξίας, ή κατά τμησ ις του κτήματος εξ αιρέσει των γηπέδων των δύο συνοικισμών ως και η διανομή αυτού μεταξύ συνιδιοκτητών. Άρθρον 10. Η ισχύς της παρούσης άρχεται από της διαδικαστικού κλητήρος κοινοποιήσεως προς το Υπουργείον δ η λ ώ σ ε ω ς του

ιδιοκτήτου ότι α π ο δ έ χ ε τ α ι τας επιβαλλομένας αυτώ υποχρεώσεις. . . Εν Αθήναις τη 12 Νοεμβρίου 1927. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Παύλος Κουντουριώτης. Το Υπουργικόν Συμβούλιον. Ο Πρόεδρος Αλ. Ζαΐμης, τα μέλη Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης . . .Ιω. Μεταξάς . . .(κι άλλοι) . . .».

Σημείωση: Για την υπουργική εγγύηση, τα 1.400 + 1.950 στρέμματα και τη δωρεά των 300 στρ., ισχύουν όλα τα πιο πάνω. Δεν επανέρχομαι.

Σχόλια: 1) Η προθεσμία για έναρξη εφαρμογής κατ'ουσίαν ίδια. Το 1926 = 5 χρόνια, μετά 17 μήνες = 3 χρόνια για έναρξη συμμόρφωσης. Καμία αναφορά για τυχούσα συντελεσθείσα έναρξη από το Μ.Γ. στο μεσοδιάστημα, ούτε εάν έγιναν έλεγχοι απ' την Υπηρεσία ή γιατί δεν έγιναν, για την έναρξη αυτή, 2) Η βασική υποχρέωση παραμένει ίδια, μόνο που διανθίζεται/εξειδικεύεται με πειραματικό αμπελώνα, φυτώριο, δενδρόκηπο κ.ά. ή σσωνος σημασίας ή δαπάνης. 3) εξακολουθεί η απαγόρευση της κατάτμησης για τα 2.090 στρέμματα, 4) από τις διατυπώσεις υπονοείται ότι ο Μ.Γ., με το να δωρίσει τα 300 στρ., «εξασφάλισε» υπόσχεση, ότι ΔΕΝ θα α π α λ λ ο τ ρ ι ω θ ο ύ ν άλλες εκτάσεις, αλλά (διότι απαίτησε) εξασφάλισε και ότι εάν γίνουν απαλλοτριώσεις, οι εκτάσεις θα αποζημιωθούν με την τρέχουσα αξία ανά τετραγωνικό μέτρο.

Ε Π Ι Σ Η Μ Α Ν Σ Η: Διαπίστωση: Στο βιβλίο «Αλιμος, Όψεις της Ιστορίας της πόλης και του Δήμου», έκδοση Β', 2018, επίσημη έκδοση του Δήμου: α) στη σ. 154 δημοσιεύεται σε φωτοτυπία η πρώτη σελίδα του ΦΕΚ 263 Α/ 13.11.27, και, β) στην έναντι σ. 155, δημοσιεύεται η με αρ. 69 σελίδα από ΦΕΚ (εννοείται το ίδιο), με λεζάντα «Το 1926 ο Μ. Γερουλάνος δωρίζει στο Υπουργείο Γεωργίας 300 στρέμματα του κτήματος Τραχώνων, για να συσταθεί προσφυγικός συνοικισμός στην περιοχή (Αρχείο Ε. Μπουλούκου)».

Π Ρ Ο Σ Ο Χ Η: α) Η πρώτη σελίδα του ΦΕΚ 263 είναι η αυθεντική κι ακριβής φωτοτύπηση από το ΦΕΚ αυτό, Ο Μ Ω Σ, β) η σ. 69, ΔΕΝ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΦΕΚ, α λ λ ά α ν ή κ ε ι και π ρ ο έ ρ χ ε τ α ι από το ΦΕΚ 11 Α/11.1.1930 και τη Σύμβαση της 21.12.1929, η οποία είναι, σε συγκεκριμένους όρους, Δ Ι Α Φ Ο Ρ Ε Τ Ι Κ Η από αυτήν του ΦΕΚ 263 Α/13.11.1927 (βλ. πιο κάτω).

Επισημαίνεται τούτο, με σκοπό να ΜΗ επαναληφθούν οι σ.154, 155 σε νέα έκδοση του βιβλίου, όπως έχουν, α λ λ ά να υπάρξει ακριβής αποκατάσταση.

****ΦΕΚ 11Α/ 11.1.1930, αρ.5, σ.69.** «Σύμβασις μεταξύ Υπουργού Γεωργίας και του Μαρ. Γερουλάνου περί τ ρ ο π ο π ο ι ή σ ε ω ς των όρων της από 26 Μαΐου 1926 συμβάσεως περί του κτήματος «Τράχωνες». ΣΥΜΒΑΣΙΣ, Μεταξύ του Υπουργού της Γεωργίας Κων. Σπυρίδη, ενεργούντος δυνάμει του ν. 4406 «περί επιστημονικής εκμεταλλεύσεως αυτοκαλλιεργουμένων κτημάτων» και του ιδιοκτήτου του εν τη περιφερεία Αττικής κτήματος Τράχωνες, Μ. Γερουλάνου, ιατρού, Καθηγητού του Πανεπιστημίου, κατοίκου Αθηνών, σ υ ν ε φ ω ν ή θ η ν α τ ρ ο π ο π ο ι η θ ώ σ ι ν ο ι ό ρ ο ι της από 26.5.1926 συμβάσεως περί του αυτού κτήματος «Τράχωνες» κυρωθείσης δια του από 1.6.1926 Ν.Δ. δημοσιευθέντος εις το υπ' αρ. 192 (τεύχος Α') της 11.6.1926 ΦΕΚ, δ ι α μ ο ρ - φ ο υ μ έ ν η ς της όλης συμβάσεως εις οκτώ άρθρα ως ακολούθως: Ά ρ θ ρ ο ν 1. Εκ του κτήματος του γνωστού υπό το όνομα ΤΡΑΧΩΝΕΣ, ανήκοντος (όπως αυτολεξεί, σε προηγούμενες) . . . ο Υπουργός Γεωργίας ε γ γ υ ά τ α ι ότι θα παραμείνη εις τον ιδιοκτήτην α ν α π α λ λ ο τ ρ ί ω τ ο ς, άπασα η εναπομένουσα έκτασις μ ε τ ά την α φ α ί ρ ε σ ι ν των κατωτέρω εκτάσεων, ήτοι: 1) Εκτάσεως 1.400 στρεμμάτων . . .(για τον Άλιμο, αυτολεξεί όπως σε προηγούμενες) . . . 2) Εκτάσεως 1.950 στρεμμάτων . . .(για τους Τράχωνες, όπως σε προηγούμενες). .. Εκ της τελευταίας ταύτης εκτάσεως ο Μ. Γερουλάνος δ ω ρ ε ί τ α ι προς το Δημόσιον 300 στρέμματα συνεχομένης κατά το δυνατόν εκτάσεως. . . επί σκοπώ αστικής εγκαταστάσεως προσφύγων. Την δωρεάν ταύτην ο Μ. Γερουλάνος ε π ρ α γ μ α τ ο π ο ι ή σ ε ν ήδη δια του υπ' αρ. 19525 και από 4^{ης} Ιουνίου 1926 δ ω ρ η τ η ρ ί ο υ συμβολαίου του Συμβολαιογράφου Σ. Κολαϊτή. Ά ρ θ ρ ο ν 2. Εκ της α π ο μ ε ν ο ύ σ η ς κατά το άρθρον 1 εκτάσεως του κτήματος εκ στρεμμάτων 2.090 ή όσης και άν ήθελεν είσθαι αύτη, ο ιδιοκτήτης οφείλει να διατηρή: α) Ε λ α ι ώ ν α 100 στρεμμάτων καλλιεργούμενον επιστημονικώς δια καταλλήλων αρόσεων, δια λιπάνσεως και κλαδεύματος των δένδρων, β) Α μ π ε λ ώ ν α ουχί ελάσσονος των 200 στρεμμάτων, γ) Δ ε ν δ ρ ό κ η π ο ν εξευγενισμένον οπωροφόρων και καλλωπιστικών δένδρων επί εκτάσεως 5 στρεμμάτων προς μελέτην των καταλληλο-

τέρων δια την περιφέρειαν Αττικής ποικιλιών, δ) Εις τας ως άνω φυτείας συνηθισμένως εν τω κτήματι υπάρχουσαι και ανήκουσαι κατά πλήρη κυριότητα εις τον ιδιοκτήτην, και, ε) Να φυτεύση προσέτι εντός τετραετίας εξηυγενισμένην άμπελον 10 στρεμμάτων, 300 ελαιόδενδρα, 400 αμυγδαλέας, 100 φυσιτικές και 200 συκάς εις κανονικάς γραμμάς και αποστάσεις ίνα ενδεχομένως καλλιεργούνται και δια μηχανών. Άρθρον 3. Ο ιδιοκτήτης επίσης υποχρεούται εντός έτους από της υπογραφής της παρούσης:

α) Να καλλιεργή και σπείρη κατ' έτος τας καταλλήλους προς καλλιέργειαν εκτάσεις του κτήματος δια παντός είδους δημητριακών, οσπρίων και κτηνοτροφικών φυτών, χρησιμοποιών τας καλύτερας εκ των υπό τας συνθήκας του κτήματος ευδοκιμουσών ποικιλιών και ειδών της εντοπίας και ξένης παραγωγής κατά σύστημα αμειψισποράς, εγκρινόμενον υπό της αρμοδίας υπηρεσίας Υπουργείου Γεωργίας και να διατηρή υπό λελογισμένην λίπανσιν τας καλλιεργείας ταύτας δια χημικών και φυτικών λιπασμάτων β) Να αγοράσ η εντός διετίας τρία μικρά όμοια βενζιναρότρα δυνάμεως 5 έως 12 ίππων εις την τροχαλίαν προς μελέτην των τεχνικών και οικονομικών συνθηκών της μηχανικής καλλιεργείας εν συγκρίσει προς την δι' ίππων τοιαύτην εις τας μικράς ιδιοκτησίας. Άρθρον 4. Ωσαύτως ο ιδιοκτήτης οφείλει καθ' όλην την διάρκειαν της ισχύος της παρούσης να διατηρή: α) Βουστάσιον εξ 20 τουλάχιστον αγελάδων γαλακτοφόρων δι' αναπαραγωγήν και γεννεάν καταλλήλου προς διάδοσιν, υποδεικνυομένης υπό της γεωργικής υπηρεσίας εκ των εγκλιματιζομένων εις την περιφέρειαν Αττικής, β) Αγέλην 150 προβάτων καλού γένους υποδεικνυομένου υπό της υπηρεσίας. Τας τε υπάρχουσας αγελάδας και τα πρόβατα οφείλει δια διαρκούς προσπαθείας να βελτιώση κατά ποιόν δια πειραματισμού διαφόρων γεννεών εντοπίων και ξένων, γ) Μελισσοκομείον εξ 150 κυψελών νεωτάτου συστήματος. Άρθρον 5

Άρθρον 6. 1.- Επιτρέπεται εις τον ιδιοκτήτην να συμπληρώση την εξαγοράν, αξιουμένων υπό τρίτων εμφυτευτικών δικαιωμάτων επί αμπέλων και δι' ανταλλαγής μέχρι 500 στρεμμάτων γαιών. 2.- Ο ιδιοκτήτης δύναται να ανταλλάσση τμήμα της δια της παρούσης συμβάσεως οριζομένης εκτάσεως των 2.090 στρεμμάτων, δι' έτερο ισού τμήματος της εκτάσεως της προορισθείσης δια τον συνοικισμόν Τραχώνων κατά το σχετικόν περί εγκρίσεως σχεδίου ρυμοτομίας αυτού Διάταγμα. Κατά την διάρκειαν της ισχύος της παρούσης συμβάσεως, πάσα υπό του ιδιοκτήτου μεταβίβασις του κτήμα-

τος επιτρέπεται μόνον, εφόσον ο αντισυμβαλλόμενος αναλάβει και απάσαστας εκ της συμβάσεως ταύτης υποχρεώσεις, άλλως η μεταβιβαστική πράξις είναι αυτοδικαίως άκυρος... Άρθρον 7. 1. Το Υπουργείον Γεωργίας θέλει ελέγχει την ακριβή εκτέλεσιν των όρων της συμβάσεως. 2.- Εν περιπτώσει καθ'ήν ήθελε βεβαιωθή παράβασις όρου... (όπως και σε προηγούμενες διατάξεις). . . 4.- Διασυστηματικήν παράβασιν της συμβάσεως ταύτης ο ιδιοκτήτης δύναται να κηρυχθή έκπτωτος υπό του Υπουργού της Γεωργίας. . . Άρθρον 8. Η ισχύς της παρούσης άρχεται από της υπογραφής αυτής και λήγει μετ'ά τριακονταετίαν. Αθήνησι 21 Δεκεμβρίου 1929. Οι συμβαλλόμενοι. Ο επί της Γεωργίας Υπουργός Κ. Σπυρίδης, Ο ιδιοκτήτης Μ. Γερουλάνος. Αριθ. Πρωτ. 3138. Δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Εν Αθήναις τη 10^η Ιανουαρίου 1930. Ο επί της Γεωργίας Υπουργός Κ. Σπυρίδης».

Σχόλια: 1) Αν και πρόκειται για τροποποίηση της προηγούμενης, ΔΕΝ αναγράφεται ο λόγος/αιτία ή η ανάγκη γι' αυτή. Αποσιωπάται. 2) ΟΜΩΣ αυτά προκύπτουν ευθέως από τις παρεχόμενες προς το Μ.Γερουλάνο χαρακτηριστικές διευκρινίσεις, που ΑΝΑΙΡΟΥΝ και ΑΚΥΡΩΝΟΥΝ την υπουργική εγγύηση ότι τα 2.090 στρέμματα θα μείνουν «αναπαλλοτρίωτα», ήτοι:

*ΠΡΩΤΟΝ: Επιτρέπεται στο Μ.Γ. «να συμπληρώση την εξαγοράν αξιουμένων υπό τρίτων εμφυτευτικών δικαιωμάτων επί αμπέλων ΚΑΙ δι' ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ μέχρι 500 στρεμμάτων γαιών» και με τον τρόπο αυτό να αποκτήση στις εκτάσεις αυτές ΠΛΗΡΗ ΚΥΡΙΟΤΗΤΑ, χωρίς τα βάρη των εμφυτευτικών δικαιωμάτων. Και επομένως την ελεύθερη, ευκολότερη και ακριβότερη πώλησή τους.

Επισήμανση: Όπως προκύπτει από το με αρ. 14789/52 συμβόλαιο, για «συμβιβαστική λύση της σύμβασης», ο Μ.Γ. για την «εξαγορά» εμφυτευτικών δικαιωμάτων τρίτων, αναλλάξ ε 384 στρέμματα (βλ. πιο κάτω).

***ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Επιτρέπεται στο Μ.Γ. «να ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΗ τμήμα της εκτάσεως των 2.090 στρεμμάτων, Δι' ΕΤΕΡΟΥ ίσου τμήματος της εκτάσεως της προορισθείσης δια τον συνοικισμόν Τραχώνων . . .».

Επιβεβαίωση: Βασίλης Καρδάσης, καθηγητής Πανεπιστημίου. «Από το Μπραχάμι στον Άγιο Δημήτριο. Εικόνες από το παρελθόν. 1830-1980». Έκδοση Δήμος Αγίου Δημητρίου. 2002. β- Δημοτική Βιβλιοθήκη Αγίου Δημητρίου, χωρίς ταξινόμηση. (Εκτενέστερο απόσπασμα βλ. Α.Θ.: ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΑΛΙΜΟΥ, έκδοση Β', Περιοχή Τράχωνες). σ.33: «. . . Στην ουσία η πλειονότητα των κατοίκων της Αττικής είχε μεταβληθεί σε κολλίγους στα κτήματα των μεγαλοϊδιοκτητών. Όργωμα, σπορά χωραφιών, αλώνισμα, ιδού οι δραστηριότητες που αναπτύσσονται μέσα στη μεγαλοϊδιοκτησία. Τα πράγματα δεν διαφοροποιήθηκαν ούτε με την είσοδο στον 20^ο αι. Ο Ν. Καράμπαμπας, ερχόμενος το 1905 από τα Μέθανα εγκαταστάθηκε οικογενειακώς στο κτήμα του Πετούση στους Τράχωνες. Εκεί βρισκόταν και το μεγάλο αγρόκτημα του Γερουλάνου. Ο κεφαλονίτης γιατρός με τη σπουδαία καριέρα Μαρίνος Γερουλάνος, αγόρασε στις 26 Μαρτίου 1918 – όπως μαρτυρεί ο ίδιος– το κτήμα από τον Εθνικό Στόλο, όπου είχε περιέλθει από κληροδότημα... Δυστυχώς ο Γερουλάνος στα δημοσιευθέντα απομνημονεύματά του είναι χαρακτηριστικά φειδωλός στις πληροφορίες που δίνει για τη γαιοκτητική του ιδιότητα στους Τράχωνες. . . . Πολλοί Μπραχαμιώτες δούλεψαν σκληρά στο κτήμα του Γερουλάνου. Κολλίγοι δουλεύοντας στο αγρόκτημα, είτε εκτρέφοντας τις αγελάδες, είτε στο σιτάρι, στο σανό, στο αμπέλι του μεγαλογιατρού, σελ.34: «. . . Η πρόσκτηση μεγάλης έκτασης γαιών αλλά και η ενοποίηση κατατεμαχισμένων ιδιοκτησιών από τους Μπραχαμιώτες πρέπει να αναζητηθεί στη δεκαετία του 1930. Τότε έγινε η περιφημηση των ιδιοκτησιών με το Γερουλάνο. Συγκεκριμένα το 1932 στη σημερινή περιοχή Αγίου Κωνσταντίνου αντηλλάγησαν κτήματα μεταξύ του Γερουλάνου και γνωστών οικογενειών Μπραχαμιωτών προκειμένου να ενοποιηθούν οι εκτάσεις. Έμειναν γνωστά ως τα αναλλάξιμα κτήματα. Η αναλογία ήταν 5 στρέμματα χωράφι για 1 στρέμμα αμπέλι. Και ήταν λογικό. Το αμπέλι είναι καλλιέργεια έντασης εργασίας, δηλ. η παραγωγική διαδικασία απαιτεί υψηλή συμμετοχή του παράγοντα εργασία. Σκληρή δουλειά με απλά λόγια και υψηλή παραγωγικότητα ήταν επόμενο να ανταλλάσσεται με μεγαλύτερες εκτάσεις χωραφιών. . . .».

****TRITON: «... πάσα υπό του ιδιοκτήτου ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΙΣ του κήματος επι-
τρέπεται Ι ΜΟΝΟΝ ΕΦΟΣΟΝ ο αντισυμβαλλόμενος (ΑΘ= ο μελλοντικός*

αγοραστής) ΑΝΑΛΑΒΗ κι απάσας τας εκ της συμβάσεως ταύτης ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ, άλλως η μεταβιβαστική πράξις είναι ΑΥΤΟΔΙΚΑΙΩΣ ΑΚΥΡΟΣ».

Σχόλιο: Πέραν των άλλων νομοθετικών ρυθμίσεων, αυτή ειδικά είναι η νομική βάση με την οποία η «Κτήμα Τράχωνες ΑΕ.», μετέθετε και μ ε τ α β ί β α ζ ε στους αγοραστές, και αυτοί αναλάμβαναν (βλ. πιο πάνω συμβόλαια, δεν έχω μελετήσει συμβόλαια πώλησης ατομικά από το Μ. Γερουλάνο) τις υποχρεώσεις της ί δ ι α ς Α.Ε. προς το Δημόσιο, από τις συμβάσεις αυτές, κατά την αναλογία της έκτασης της γης που αυτοί αγόραζαν.

***ΤΕΤΑΡΤΟΝ: «Άρθρον 4. Ωσαύτως ο ιδιοκτήτης οφείλει καθ' όλην την διάρκειαν της ισχύος της παρούσης να διατηρή: α) Β ο υ σ τ ά σ ι ο ν εξ 20 τουλάχιστον αγελάδων γαλακτοφόρων δι' αναπαραγωγήν και γεννεάν καταλλήλου προς διάδοσιν, υποδεικνυομένης υπό της γεωργικής υπηρεσίας εκ των εγκλιματιζομένων εις την περιφέρειαν Αττικής, β) Α γ έ λ η ν 150 προβάτων καλού γένους υποδεικνυομένου υπό της υπηρεσίας. Τας τε υπάρχουσας αγελάδας και τα πρόβατα οφείλει δια διαρκούς προσπαθείας να βελτιώση κατά ποιόν δια πειραματισμού διαφόρων γεννεών εντοπίων και ξένων...».*

Τις προσθήκες και ρυθμίσεις, αυτές ΔΕΝ τις ΕΠΕΒΑΛΕ το Δημόσιο. Τις ΕΠΕΔΙΩΚΕ ο Ι.Γερουλάνος, εκμεταλλευόμενος του ν. 4406/1929 «περί επισημονικής καλλιέργειας...».- ΔΕΝ ήταν «βάρος» που του επιβλήθηκε, και αυτός υποχρεούτο να εκτελέσει [«ωσαύτως ο ιδιοκτήτης οφείλει καθ' όλη την διάρκειαν»]. Ήταν ΑΙΤΗΜΑ/ρύθμιση που διεκδίκησε, και το Δημόσιο, το ικανοποίησε, στα πλαίσια της επωφελούς και για τα δύο μέρη σ υ μ φ ω ν ί α ς.

Επιβεβαίωση: Α) Μαρίνος Γερουλάνος:«Αναμνήσεις(1867-1957)», Καστανιώτης 1996. «Κεφάλαιο «Τράχωνες». (βλ. εκτενέστερα αποσπάσματα σ' ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΑΛΙΜΟΥ, έκδ. Β'). σ. 326. «Την καλύτεραν εντύπωσιν απεκόμισα από τον Δημήτριον Δρόσον, πρόσφυγα, όπου εις την Πετρούπολιν της Ρωσίας είχεν ίδιον κτήμα και εφαινετο έμπειρος της γεωπονίας. Ούτος εγκατεστάθη εις το εις αθλίαν κατάστασιν οίκημα μετά της οικογενείας του. Ήτο επάναγκες να γίνουν αμέσως επιδιορθώσεις οικημάτων, αγορά εργαλείων, αρότρων, αμαξών, ζώων δι εργασίαν, εξήκοντα προβάτων και βενζινάροτρον. Κατεδαφίσθησαν τα παλαιά οικήματα των κολλήγων, ιδίως τα περί την κυρίαν

οικίαν και επιδιορθώθησαν τα σπίτια. Τέλος εκτίσθη το μεγάλο βουστάσι-
 ΟΝ και ηγοράσθησαν 25 αγελάδες. Δια τα έξοδα ταύτα κατέβαλον εξ ιδίων
 άλλα κεφάλαια. Πολλά άλλα μικρότερα έξοδα εκαλύφθησαν από τα εισοδήμα-
 τα του κτήματος. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται η βελτίωσις της καλλιεργείας
 των αγρών, του ελαιώνος και των κήπων. . . . Βεβαίως τα έξοδα ΔΕΝ εκαλύ-
 πτοντο πάντοτε από τα έσοδα διότι υπήρχον περίοδοι μη αποδοτικά αι οποία
 εδημιούργουν σοβαρά ελλείμματα./ Τον Δεκέμβριο του 1929 μετά την κατα-
 σκευήν του κυρίου οικήματος, παρέδωσεν ο Δρόσος την διαχείρισιν εις τον
 υιόν μου Ιωάννην ο οποίος με μεγάλον ενθουσιασμόν και ελπίδας, ανέλαβεν
 την διεύθυνσιν. Εβοήθουν οικονομικώς και όλοι ηλπίζαμεν ότι δια της αυξήσε-
 ως του αριθμού των ζώων, το κτήμα θα είχεν μεγαλυτέραν απόδοσιν. Το
 επόμενο έτος ο Ιωάννης μετά της Δεσποίνης εταξειδευσαν εις Ουγγαρίαν και
 ηγόρασαν εκλεκτά ζώα. Η προσπάθεια ήτο λαμπρά, αλλάτο Κράτος !
 Τούτο, όχι μόνον δεν εφρόντισε να προλάβη τας επιζωοτίας, αλλά και δια της
 λίαν πλημμελούς αυτού κτηνοτροφικής πολιτικής, ή μάλλον εγκληματικής
 αβλεψίας, συνέβαλεν εις την διάδοσιν των επιζωοτιών κατά εποχάς, ώστε η
 διατήρησις των αγελάδων κατέστη οικονομικώς όλως αρνητική και αδύνατος./
 Εντονώταται και λίαν κοπιώδεις προσπάθειαι του Ιωάννη προς β ι ο μ η χ α -
 ν ο π ο ί η σ ι ν του γάλακτος, εν συνεργασία με γαλακτοπαραγωγούς υπό
 μορφήν συνεταιρισμού ή με ιδρύματα, ως ο «Ευαγγελισμός» ή μετά του
 κράτους, απέτυχον. Εξ ιδίων όλως μέσων εισήγαγεν αυτός πρώτος και μόνος
 τότε την κατ οίκον διανομήν αγνού αποστειρωμένου γάλακτος εις φιάλας. Η
 προσπάθεια εστέφθη υπό πλήρους επιτυχίας και έτυχεν αναγνωρίσεως εκ
 μέρους της κοινωνίας και των αρχών. Κατ' ανάγκην επεξετάθη η χρησιμοποίη-
 σις του γάλακτος κατά το θέρος εις την παραγωγήν και πώλησιν παγωτών. Η
 επιτυχία ήτο πλήρης, η πώλησις βαθμιαίως ηύξανεν. Πριν όμως καταστή
 δυνατόν να καλυφθούν τα έξοδα των απαιτηθεισών εγκαταστάσεων και πολύ
 πριν συμπληρωθούν αύται, ενεφανίσθη η αντίπαλος εταιρία ΕΒΓΑ. Διέθεσε
 μεγάλα κεφάλαια και διηυθύνετο υπό ανθρώπων οίτινες έφερον την πείραν
 των εξ Αμερικής και οι οποίοι δεν εδίσταζον να εφαρμόσουν παντός είδους
 μέσα προς υπερίσχυσιν. Αι μέθοδοι ανταγωνισμού των ανθρώπων της ΕΒΓΑ
 ήσαν τοιαύται, ώστε δεν ήτο δυνατόν εις τον υιόν μου να τας παρακολουθήση.
 Δικαίως επροτίμησεν να εγκαταλείψη τον αγώνα. Ούτω το κτήμα

απέμειναν άνευ ουδενός συμπληρωματικού πόρου, γεωργικώς δε ένεκα του πτωχοτάτου εδάφους και παντελούς ελλείψεως ύδατος δεν ήτο δυνατόν να ευδοκιμήση. Ο Πόλεμος του 1940 και η ξενική κατοχή του κτήματος, έφερον την πλήρη καταστροφήν. Τόσαι αγωνίαι, αϋπνίαι, προσπάθειαι, μελέται, τόσοι κόπτοι, έμειναν άνευ δικαιώσεως. ...»,

β) Δήμος Αλίμου, λεύκωμα «Αλιμος η πόλη μας», 2018, Στέφανος Ιω. Γερουλάνος, αντί προλόγου: «..Δυστυχώς, η φυλλοξήρα κατέστρεψε τα αμπέλια, ο μελιταίος πυρετός εξολόθρευσε όλα σχεδόν τα γελάδια και βύθησε την πολυβραβευμένη βιομηχανία γάλακτος, βουτύρου και παγωτών, με την επωνυμία ΤΡΑΧΩΝΕΣ, στα χρέη. Έτσι αυτή δεν μπόρεσε να επιβιώσει και τα μηχανήματά της έγιναν η βάση της Ελληνικής Βιομηχανίας Γάλακτος (ΕΒΓΑ). ...»,

γ) Βασίλης Καρδάσης, καθηγητής Πανεπιστημίου. «Από το Μπραχάμι στον Άγιο Δημήτριο. Εικόνες από το παρελθόν. 1830-1980». σ. 33: «Γνωρίζουμε ότι ο γιός του Ιωάννης ανέλαβε τη διαχείριση του κτήματος στα 1929. Η έλλειψη νερού και το άγονο του εδάφους, στοιχεία που χαρακτηρίζουν την ευρύτερη περιοχή του Μπραχαμίου συμπεριλαμβανομένου, οδήγησαν σε ενάλλακτικές επιχειρηματικές στοχεύσεις. Όλες οι προσπάθειες της οικογένειας λοιπόν αποσκοπούσαν στη βιομηχανοποίηση του γάλακτος. Τότε για πρώτη φορά στα σπίτια της Αθήνας έγινε διανομή αποστειρωμένου γάλακτος σε φιάλες. Η τελική αποτυχία αποδίδεται από τον Μ. Γερουλάνο στο σκληρό ανταγωνισμό της ΕΒΓΑ που ακριβώς την ίδια περίοδο μπήκε στην αγορά των γαλακτοκομικών προϊόντων.».

Συνέχεια σχολίων 3): «Άρθρον 8. Η ισχύς της παρούσης άρχεται από της υπογραφής αυτής και λήγει μετά τριακονταετίαν». Η διάταξη για ορισμένη διάρκεια ισχύος της σύμβασης (ΕΝΩ μέχρι τότε ήταν «αορίστου χρόνου», ήτοι επαχθέστερη για το Μαρ. Γερουλάνο), χωρίς αμφιβολία, ήταν ευεργετική και οικονομικά ωφελιμότερη γι' αυτόν. 4) και, αναδεικνύεται η μεγάλη αντίφαση για το Ελληνικό Δημόσιο. Από τη μία ο

Υπουργός ε γ γ υ ά τ α ι ό τ ι τ α 2.090 θ α π α ρ α μ ε ί ν ο υ ν α ν α π α λ λ ο τ ρ ί ω τ α, κ α ι α π ό τ η ν ά λ λ η π α ρ έ χ ε ι ά δ ε ι ε ς («επιτρέπεται») γ ι α μ ε τ α β ι β ά σ ε ι ς / α ν τ α λ λ α γ έ ς !!

Α λ λ η λ ε ξ ά ρ τ η σ η τ η ς μ ι α ς ρ ύ θ μ ι σ η ς α π ό τ η ν ά λ λ η

Ο αναγνώστης, αξιολογικά κρίνοντας, θα έχει ήδη παρατηρήσει ότι:

- α) ΦΕΚ 331 Α/ 30 Οκτωβρίου 1925 «περί εγκρίσεως σχεδίου εξοχικού συνοικισμού «Άλιμος» (υπογράφων υπουργός Α. Ταβουλάρης),
- β) μετά έξη (6) μήνες ΦΕΚ 152 Α της 13 Μαΐου 1926 «περί εγκρίσεως σχεδίου εξοχικού συνοικισμού «Τράχωνες» (υπογράφων υπουργός Α. Ταβουλάρης),
- γ) Μετά είκοσι μία (21) ημέρες, συμβόλαιο 19525 της 4 Ιουνίου 1926 για τη δωρεά 300 στρεμμάτων/ Αργυρούπολη προς αποκατάσταση προσφύγων,
- δ) Μετά άλλες εφτά (7) ημέρες ΦΕΚ 192 Α της 11 Ιουνίου 1926, υπογραφή της πρώτης σύμβασης «αυτοκαλλιέργειας του αγροκτήματος», και διαφαινόμενη *αποφυγή απαλλοτρίωσης άλλων εκτάσεων του Κτήματος με επόμενες.*

Η αλληλουχία πασιφανής: έγκριση σχεδίων συνοικισμών Αλίμου και Τραχώνων, δωρεά 300 στρεμμάτων, υπογραφή σύμβασης. Οι εκπληρώσεις των υποχρεώσεων κάθε μέρους ΔΙΑΔΟΧΙΚΕΣ, Κ Α Ι μ ε Ε Ξ Α Ρ Τ Η Σ Η τ η ς μ ι α ς α π ό τ η ν ά λ λ η. Το κράτος να φαίνεται ότι «κάτι κάνει» για το προσφυγικό, και ο μεγαλοϊδιοκτήτης Μ.Γ. να εξασφαλίζει την ο ι κ ο π ε δ ο π ο ί η σ η τ ω ν 1.400 + 1.950 στρεμμάτων και ως εκ τούτου την κατακόρυφη αύξηση της αξίας της έγγειας ιδιοκτησίας του. Το κάθε «συμβαλλόμενο» μέρος (δημόσιο και Μαρ. Γερουλάνος), ΕΔΙΝΕ και ΕΠΑΙΡΝΕ, αμοιβαία και εξαρτημένα.

Κανένας πια ΔΕΝ μπορεί να ισχυριστεί ότι Ο Λ Α ΑΥΤΑ ΜΑΖΙ (ως «ενιαίον όλον»), ήταν α σ ύ ν δ ε τ α μεταξύ τους. Απαιτούσαν μεταξύ των μερών, Δημοσίου και Μ. Γερουλάνου, προσυεννοήσεις, συμφωνίες για ρυθμίσεις, απαιτήσεις και υποχωρήσεις εκατέρωθεν, διορθώσεις για διατυπώσεις, και εκτελέστηκαν με λογική ακολουθία: Προηγήθηκαν οι εντάξεις στο σχέδιο

Αλίμου και Τραχώνων, ακολούθησε η δωρεά 300 στρεμμάτων, και τέλος υπογράφηκε η σύμβαση 26.5.1926/11.6.1926, και οι επόμενες.

Χωρίς «άνωθεν πολιτική βούληση»; Κανένας ΔΕΝ μπορεί να το ισχυριστεί, αφού Πρόεδροι Δημοκρατίας και Βασιλείς υπογράφουν τα Διατάγματα και Υπουργοί τις Συμβάσεις. Η εξακολούθηση προβολής τέτοιου ισχυρισμού θα αποδείκνυε έλλειψη σοβαρής κρίσης.

Απόδειξη: Δήμος Ελληνικού-Αργυρούπολης, «Ελληνικό, ψυχή της πόλης μας είναι οι μνήμες της, Ιστορικό λεύκωμα για την προβολή της Ιστορίας της περιοχής του Ελληνικού», 2018, συγγραφή - επιμέλεια κειμένων Χάρης Πασβαντίδης, χαιρετισμός Δημάρχου Γιάννη Κωνσταντάτου. [Βλ. εκτενέστερα αποσπάσματα σ' ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΑΛΙΜΟΥ, έκδ. Β'). σελ.139: «Οι Πόντιοι στα Σούρμενα. Φτάνοντας στον Πειραιά το καυτό και αγωνιώδες ερώτημα στα χείλη των προσφύγων ήταν «τι μέλλει γενέσθαι;». . . Μαζί της (= μιας παρέας προσφύγων) πρόσφυγες και από άλλες περιοχές του Πόντου. Στην αρχή έφτασαν στην Αργυρούπολη. Έμειναν λίγο, αλλά δεν πήγαν πολύ μακριά. Λίγες εκατοντάδες μέτρα πιο πέρα . . . Στήνουν σκηνές. Ευτυχώς για αυτούς, η έκταση ήταν δημόσια, σε αντίθεση με τη γειτονική Αργυρούπολη, την οποία κατείχαν οι μεγαλοκτηματίες Νάστος και Γερουλάνος και την Γλυφάδα την οποία κατείχαν υπό την ιδιοκτησία τους οι Καραπάνος, Ζέπος, Γερμενίτης και Βάου./ Αρχίζουν να σκάβουν και να φυτεύουν τη γη. . . Ευτυχώς για τους σκηνίτες - πρόσφυγες δεν υπήρχε κανένας τσιφλικάς που να θεωρεί δική του τη γη και να τους παρεμποδίσει, όπως έγινε σε άλλες περιοχές, όπου σημειώθηκαν και βίαια επεισόδια. Στη γειτονική Αργυρούπολη, τις πρώτες σκηνές που έστησαν οι πρόσφυγες έσπευσε η χωροφυλακή να τις ξηλώσει, γιατί καταπατούσαν ιδιωτική ιδιοκτησία. Χρειάστηκε να «α ν τ α λ λ ά ξ ε ι» το κράτος την ένταξη στο σχέδιο πόλης χιλιάδων στρεμμάτων που ανήκαν στο Γερουλάνο, με την παραχώρηση εκ μέρους του μεγαλοκτηματία 300 στρεμμάτων για τους ξεριζωμένους ανθρώπους. . . .».

****ΦΕΚ 80B/1.6.1943**, αρ.2, σ.467. «ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ και ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ. Αρ. πρωτ. 32173. Περί άρσεως των εκ του άρθρου 2 του νόμου 3250/1924 απαγορεύσεων ως προς την δια του υπ' αρ. 24418 της 14.7.1934 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Σ. Κολαίτη γενομένην ε ι σ φ ο ρ ά ν παρά του Μαρ. Γερουλάνου εκτάσεως 4.737.952 τετρ. μέτρων εκ του κτήματός του εν Τ ρ ά χ ω ν ε ς , π ρ ο ς την Α.Ε. «Κτήμα Τράχωνες Α.Ε. Γ ε ω ρ γ ι κ ώ ν Προϊόντων και Κ τ η μ α τ ι κ ή». Ο Υπουργός Γεωργίας. Έχοντες υπ' όψιν: 1) την από 20.4.1943 αίτησιν της εταιρείας «Κτήμα Τράχωνες Α.Ε. Γεωργικών Προϊόντων και Κτηματική», 2) την υπ' αρ. 38/20.5.1943 γνωμοδότησιν του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Ε π ο ι κ ι σ μ ο ύ, 3) το άρθρον 5 του Α.Ν. 1629/1939, 4) το άρθρον 1 του Ν.Δ. 2235/1943, δι' ού παρετάθησαν αι διοικητικά προθεσμία, 5) το υπ' αρ. 192 γραμμάτιον εισπράξεως του Ταμείου Αθηνών εξ ού εμφανίζεται η καταβολή δραχ. 2.000 υπέρ του Ειδικού Ταμείου Εποικισμού συμφώνως τω άρθρω 5 του νόμου 3565, α π ο φ α σ ί ζ ο μ ε ν : Α ί ρ ο μ ε ν τ α ς εκ του άρθρου 2 του Ν. 3250/1924 α π α γ ο ρ ε ύ σ ε ι ς ως προς την δια του υπ' αρ. 24418/14.7.1934 συμβολαίου του συμβ/φου Αθηνών Σπυρ. Κολαίτη, γ ε ν ο μ έ ν η ν ε ι σ φ ο ρ ά ν παρά του Μ. Γερουλάνου εκ τ ά σ ε ω ς 4.737.952 τ.μ. εκ του κτήματός του, εν Τράχωνες, προς την Ανώνυμον Εταιρείαν «Κτήμα Τράχωνες Α.Ε. Γεωργικών Προϊόντων και Κτηματική», λ ο γ ι ζ ο μ έ ν ο υ του ανωτέρω συμβολαίου ε γ κ ύ ρ ο υ αφ' ή ς σ υ ν ε τ ά γ η. Εν Αθήναις 29.5.1943. Ο Υφυπουργός Γ. Πάμπουκας».

Π Ρ Ο Σ Ο Χ Η: Στο απόσπασμα που αντιγράφουμε ακριβώς από το πιο πάνω με αρ. 1415/23.3.1956 προσύμφωνο πώλησης, αναγράφεται ότι η δημοσίευση της υπουργικής απόφασης για την «άρση» των απαγορεύσεων, έγινε στο ΦΕΚ 80 Α/7.4. 1943. Η αναγραφή, όσον αφορά το τεύχος «Α», είναι ε σ φ α λ μ έ ν η, όπως αποδείχτηκε από έρευνα. Η Υ.Α. αυτή, δημοσιεύτηκε στο «τεύχος 80 Β / 1.6.1943» και αντιγράφηκε από αυτό, πιο πάνω.

[Σημείωση Αλιμιώτικου ενδιαφέροντος: στο τεύχος 80 Α/7.4.43, δημοσιεύονται τα Δ/τα με τα οποία «παραιτείται» ο έως τότε «Πρόεδρος της Κυβερνήσεως και Υπουργός Προεδρίας και προσωρινώς Θρησκευμάτων και Εθνικής Παιδείας κ. Κ. Λογοθετόπουλος», και η παραίτηση των έως τότε Υπουργών, μεταξύ των

οποίων και ο υπογράφων τα πιο πάνω Διατάγματα στα ΦΕΚ 152Α, 192Α, Αν. Ταβουλάρης, και άλλοι» και το Διάταγμα ανάληψης της «πρωθυπουργίας» της Κατοχικής Κυβέρνησης των Γερμανών, από τον Ιωάννη Ράλλη].

Σχόλια: 1) Για το νόμο 3250/1924, έχω γράψει σχόλια, απόφαση Α.Π. και συνέπειες, πιο πάνω, υπό το ΦΕΚ 192 Α/11.6.1926, 2) Η σημασία της Υπουργικής Απόφασης, είναι ΑΠΡΟΣΜΕΤΡΗΤΗ, και ΩΦΕΛΙΜΟΤΑΤΗ για την Κτήμα Τράχωνες Α.Ε. Διότι οι εισφερθείσες το 1934 με το 24418/14.7.1934 συμβόλαιο (για το σχηματισμό του κεφαλαίου της) εκτάσεις γης, που μ έ χ ρ ι τότε ΔΕΝ είχαν ΕΓΚΡΙΘΕΙ, ΟΥΤΕ είχε υπάρξει ΑΡΣΗ των απαγορεύσεων του ν. 3250/1924, π λ έ ο ν με την πιο πάνω Υ.Α. εγκρίνονται από την ημερομηνία υπογραφής του 14.3.1934 («αφ' ής συνετάγη»), 2) Τούτο σημαίνει ότι καθίστανται νόμιμες και έγκυρες ΟΛΕΣ οι μέχρι τότε πωλήσεις προς τρίτους, και όχι μόνο οι μελλοντικές 3) Ότι η «άρση των απαγορεύσεων» και η «έγκριση της εισφοράς» ήταν αναγκαίες και υποχρεωτικές για το ΣΥΝΟΛΟ των ΕΚΤΑΣΕΩΝ που ΕΙΣΦΕΡΘΗΚΑΝ (είτε ανήκαν ακόμα στην Α.Ε. είτε είχαν πουληθεί σε τρίτους). Γι' αυτό «αίρονται οι απαγορεύσεις» και για τα 4.737.952 τετρ. μέτρα, που εισφέρθηκαν από τη σύστασή της, 4) Ανακύπτει η απορία: αφού ο νόμος 3250 ίσχυε από το 1924, ΓΙΑ ΠΟΙΟ ΛΟΓΟ από το 1934 μέχρι το 1943 ΔΕΝ είχαν φροντίσει η Α.Ε. και οι Γερουάνοι, να ΑΡΘΕΙ η απαγόρευση και να ΕΓΚΡΙΘΕΙ η εισφορά των εκτάσεων; Μόνο αξιολογικές κρίσεις μπορούμε να κάνουμε, π.χ. ότι η Διοίκηση (αν και φιλική, γι' αυτό συνεργάζονταν μαζί της) ΔΕΝ ήθελε να εγκρίνει τις, κατά παράβαση του νόμου, γενόμενες πωλήσεις, ότι ΔΕΝ επιτυχανόταν το «αφ' ής συνετάγη» είτε για άλλους λόγους. Ενδέχεται οι προφορικές συνεννοήσεις να είχαν αρχίσει επί «γερμανικής» πρωθυπουργίας Κ. Λογοθετόπουλου (παραιτήθηκε 7.4.1943), και να ολοκληρώθηκαν την 29.5.1943, στην επόμενη Κατοχική Κυβέρνηση, και έτσι επί των ημερών της να εγκρίθηκε η «άρση» και η «εισφορά» στην Α.Ε.

Βλ. και Α.Θ. ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΑΛΙΜΟΥ, Καλαμάκι, Κοινωνικά- ιστορικά γεγονότα: Γιάννης Καιροφύλας: «Η Αθήνα του '40 και της Κατοχής», Φιλippoπότης, 2017, 8^η έκδοση. β- ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ 938.912 ΚΑΙ. σ.25: « ... (τέλος 1940) .. Το μπλοκάρισμα των καταθέσεων στις τράπεζες έχει σαν αποτέλεσμα να

νεκρώσει η αγορά των ακινήτων.... Έτσι οι ιδιοκτήτες που έχουν ανάγκη να πουλήσουν το σπίτι τους ή και οι μηχανικοί που έχτιζαν καινούργια σπίτια, βρίσκονται σε πολύ δύσκολη θέση, γιατί δεν υπάρχουν αγοραστές. Σκέφτηκαν κάποιες οικοδομικές εταιρίες και βρήκαν τρόπους να διευκολύνουν τους ενδιαφερόμενους αγοραστές ακινήτων. Μία απ' αυτές η Κτήμα Τράχωνες Α.Ε., κάνει την αρχή. Δημοσιεύει μια αγγελία που λέει ότι, **έναντι δόσεων ο ι κ ο π έ δ ω ν** της δέχεται επιταγές δεσμευμένων χρημάτων. Η αξία των σπιτιών πέφτει κατακόρυφα εκείνο τον καιρό».

*ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ 14789/19.6.1952, με τίτλο «Σ υ μ β ι β α σ μ ό ς δραχμών 1.700.000.000. Μεταβίβασις ακινήτου δραχμών 200.000.000», του συμ/φου Αθηνών Ιωάννου Λαβίδα. Μεταξύ : α) του Ελληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου υπό των Υπουργών Οικονομικών, και, Γεωργίας (δια νομικών συμβούλων του Κράτους), β) Ιωάννη Γερουλάνου, ως εκπροσώπου της «Κτήμα Τράχωνες Α.Ε.», και γ) εκ τρίτου του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, δι' εκπροσώπου. [Το συμβόλαιο αριθμεί 34 σελίδες, περιέχει κείμενα με επαναλήψεις, όμοιες περιγραφές στο «εισηγητικό», «γνωμοδοτικό» του Ν.Σ.Κ., με αναφορές στο ιστορικό, δηλαδή στα πιο πάνω ΦΕΚ κλπ, γι' αυτό θα αποτυπώσω τις αιτήσεις, θέσεις, απόψεις των συμβαλλομένων, και το σ υ μ β ι β α σ μ ό στον οποίο κατέληξαν, χωρίς αντιγραφή.

1) Γίνεται αναφορά στη σύμβαση της 21.12.1929, που αφορά μ ό ν ο τα 2.090 στρέμματα (αφού τα 1.400 και τα 1.950 είχαν εξαιρεθεί και είχε δοθεί άδεια πώλησης), και στο ν.4406/29 περί επιστημονικής εκμεταλλεύσεως αυτοκαλλιεργούμενων κτημάτων, με την οποία (πέραν των άλλων) ο Υπουργός εγγυάτο ότι η έκταση των 2.090 θα παραμείνει αναπαλλοτρίωτη στο σύνολό της, και ο Μ. Γερουλάνος δεχόταν να κάνει υποδειγματική καλλιέργεια κλπ., 2) Ότι η διάρκεια της σύμβασης ήταν για 30 έτη ήτοι έως την 21 Δεκεμβρίου 1959 (ΕΝΩ η σύμβαση του ΦΕΚ 192 Α/ 11.6.1926 ήταν α ο ρ ί σ τ ο υ χρόνου, δηλαδή επαχθέστερη για την Α.Ε.), 3) Ότι η ι δ ι ο κ τ ή τ ρ ι α Α.Ε. υ π έ β α λ ε την από 17.3.1951 αίτησή της για σ υ μ β ι β α σ τ ι κ ή λύση της σύμβασης, προσφέροντας στο Δημόσιο 65 στρέμματα κλπ., αξίας δραχ.

1.610.080.000, αλλιώς καταβολή δραχμών 1.700.000.000, 4) Ως δικαιολογία για τη λύση η Α.Ε. προέβαλε: «την ανατροπήν των γενικών συνθηκών υπό το κράτος των οποίων συνωμολογήθη η σύμβασις αύτη, κυρίως δε εις ότι αφορά την μορφήν του περιβάλλοντος την έκτασιν χώρου, όστις κατέστη από α γ ρ ο τ ι κ ό ς εις α σ τ ι κ ό ν εις τρόπον ώστε εν μέσω τούτου ν' αποτελή αισθητικήν παραφωνίαν το ως άνω κτήμα κείμενον προ των πυλών του μεγαλυτέρου αεροδρομίου της Ελλάδος (του Ελληνικού) και μεταξύ των κυριωτέρων αρτηριών αι οποίαι συνδέουν την πρωτεύουσαν με τα νοτιοανατολικά παραλιακά προάστεια», 5) «Η άποψις όμως αύτη της αιτούσης α π ο κ ρ ο ύ ε τ α ι υπό της Υ π η ρ ε σ ί α ς. Αύτη υποστηρίζει (πρακτικόν 271/7.8.1951 Γεωργικού Συμβουλίου), ότι ως εκ των ανωτέρω δ ε ν καθίσταται α δ ύ ν α τ ο ς η περαιτέρω εκτέλεσις της συμβάσεως. Τουναντίον φρονεί ότι δύναται να σ υ ν ε χ ι σ θ ή η εφαρμογή της, ε φ' ό σ ο ν θα καταβάλλεται η προσήκουσα επιμέλεια παρά της αιτούσης...», αλλιώς η Υπηρεσία ζητούσε να δημιουργηθεί σε άλλο μέρος της Αττικής «πρότυπον Δημόσιον Κτήμα προς εκπλήρωσιν του σκοπού της συμβάσεως, δαπάναις όμως της αιτούσης», αναβιβάζον τις δαπάνες γι' αυτό σε δραχμές 4.000.000.000, 6) ότι παρά τις επιφυλάξεις κρίθηκε «. . .συμφέρουσα παρίσταται δια το Δημόσιον η συμβιβαστική λύσις της συμβάσεως, υπό τον ό ρ ο ν της κήσεως παρά τούτου, δαπάναις της αιτούσης, προτύπου δημοσίου κτήματος . . .» και άλλους όρους, και, «το προς τούτο καταβλητέον παρά της αιτούσης ποσόν, όπερ καθ' ημάς είναι ανάλογον αφ' ενός μεν προς την ω φ έ λ ε ι αν, ήτις θα προκύψη υ π έ ρ αυτής (= Α.Ε.) εκ της π ρ ο ώ ρ ο υ λ ύ σ ε ω ς της συμβάσεως και εκ της μετ' αυτήν ε λ ε υ θ έ ρ α ς εκ π ο ι ή σ ε ω ς του κτήματος (=των 2.090 στρ.), έ χ ο ν τ ο ς ήδη ο ι κ ο π ε δ ι κ ή ν α ξ ί α ν, αφ' ετέρου προς την γενικωτέραν ζ η μ ί α ν του Δημοσίου, δέον να ορισθή» (500.000.000 δραχ., και ποσοστό 20% επί της αξίας της εκ π ο ι ο υ μ έ ν η ς εκτάσεως, η οποία πρέπει να πουληθεί μέσα σε τ έ σ σ ε ρ α χρόνια, και άλλους όρους), 7) Η πρόταση αυτή έγινε δεκτή με ψήφους επτά υπέρ. Κατά ψήφισαν τέσσερα μέλη του ΝΣΚ, διότι έθεσαν τους όρους: α) να παραχωρήση η Α.Ε. προς το Δημόσιο τα επιταγμένα απ' αυτό 140 στρέμματα (τα οποία μεταγενέστερα αποδείχτηκε ότι ήταν 105 + 15 = 120 στρ.) για τη συντελεσθείσα επέκταση του αεροδρομίου, η αξία της οποίας ορίστηκε σε 200.000.000 δραχμές, β) να

καταβάλει 500.000.000 δραχ. γ) να καταβάλει ποσοστό 13,5 % επί της αξίας της εκποιούμενης έκτασης, η οποία πρέπει να πουληθεί μέσα σε τέσσερα χρόνια, 8) Ο Υπουργός με την επισημειωτική πράξη του, στη γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ., όρισε (πέραν των άλλων) ότι η Α.Ε. πρέπει να καταβάλλει «15% επί της αξίας της εκάστοτε εκποιουμένης εκτάσεως», 9) Αφού συνομολογήθηκε ότι (εκτός από τη δωρεά του 1926 από 300 στρέμματα για την αποκατάσταση προσφύγων), έγινε και ανταλλαγή μεταξύ Μ. Γερουλάνου και Δημοσίου 393 στρεμμάτων, με το συμβόλαιο 6433/ 27.2.1948 του συμ/φου Κ. Στυλιανίδη, και, 384 στρ. ο Μ. Γερουλάνος τα παραχώρησε για εξαγορά εμφυτευτικών δικαιωμάτων) συμφώνησαν ότι από τα 2.090 στρέμματα, απέμεναν στην Α.Ε. για πώληση, μετά το με το συμβόλαιο αυτό συμφωνούμενο συμβιβασμό, 1.586 στρέμματα ή όσα ήταν. 10) Αφού λύθηκαν και άλλες αμφισβητήσεις τα μέρη κατέληξαν συμβιβαστικά στα ακόλουθα:

Α) ότι η Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες/Ιω. Γερουλάνος, μεταβιβάζει στο Δημόσιο έκταση 105 + 15= 120 στρεμμάτων, αξίας δραχ. 200.000.000 για τον προσδιορισμόν του φόρου μεταβίβασης, ότι η Α.Ε. παραιτείται από κάθε αποζημίωση για τις επιτάξεις κλπ., ότι η πώληση των 1.586 στρεμμάτων θα γίνει μέσα σε 4 χρόνια, και, επί της αξίας της θα καταβάλλεται ποσοστό 15% στο Γεωργικό Ταμείο, ότι καταβλήθηκε ποσό 500.000.000 έναντι της πιο πάνω οφειλής των 1.700.000, ότι συναινεί για την εγγραφή στην έκταση των 1.586 στρεμ., υποθήκης δραχμών 1.200.000.000 υπέρ του Δημοσίου, και,

Β) ότι το Ελληνικό Δημόσιο: «..... αναγνωρίζει ότι λόγω της διαμορφωθείσης εν τω μεταξύ, από της συνάψεως της προκειμένης συμβάσεως μέχρι σήμερον νέας καταστάσεως του κτήματος «Τράχωνες» και της δημιουργίας κύκλωθεν αυτού, διαφόρων πικνών συνορισμών, εφοδιασμένων δι' εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως και αεροδρομίου, το κτήμα τούτο απέβαλε τον αγροτικό του χαρακτήρα, μη δυνάμενον του λοιπού, ειμή να χρησιμοποιείται, δι' όν σκοπόν και τα γύρωθεν ακίνητα, τουτέστιν ως αστικό ακίνητον. . .». Τέλος,

Γ) ο συμβολαιογράφος και οι συμβαλλόμενοι διαπιστώνουν ότι: «Η παρούσα σύμβασις αναφερομένη εις αστικόν και ο υ χ ί α γ ρ ο τ ι κ ό ν ακίνητον, δεν εμπίπτει εις τας απαγορευτικές διατάξεις του νόμου 2148/1952».

Σχόλια: 1) Αστικός Κώδικας, άρθρο 871: «Έννοια. Με τη σύμβαση του συμβιβασμού οι συμβαλλόμενοι διαλύουν με αμοιβαίες υποχωρήσεις μια φιλονικία τους ή μια αβεβαιότητα για κάποια έννομη σχέση. . .». 2) Τα μέρη έκριναν ότι τα συνέφερε ο συμβιβασμός, π ρ ο π α ν τ ό ς την Α.Ε. η οποία υπέβαλε και το αρχικό αίτημα. Απελευθερώνονταν τα 1.586 από τα 2.090 στρέμματα που της είχαν απομείνει και χαρακτηρίζονταν «αστικά», τα οποία μπορούσαν να πουληθούν ως «οικόπεδα». Επομένως παρέλκει εμείς να προβούμε σε κρίση ουσίας. Καταγράφηκε για την άντληση ι σ τ ο ρ ι κ ώ ν στοιχείων, 3) Ο νόμος 2148/1952 «περί τροποποιήσεως του ν.3250/1924 «περί απαγορεύσεως δικαιοπραξιών επί ακινήτων», είχε τροποποιήσει τον τελευταίο, και αφού τα 1.586 στρεμ., χαρακτηριζόταν «αστικό» ακίνητο, δεν χρειαζόταν άδεια Υπουργού για την πώλησή τους.

«Κτήμα Τράχωνες Α.Ε. Γεωργικών Προϊόντων και Κτηματική»,
και, μετά «Κ τ ή μ α Τ ρ ά χ ω ν ε ς Α. Ε.».

*** ΦΕΚ 18/5.2.1935 Δελτίον Ανωνύμων Εταιρειών». «Αρ. 1276. Περί παροχής σ υ σ τ ά σ ε ω ς και εγκρίσεως του καταστατικού της Ανωνύμου Εταιρείας υπό την επωνυμίας Κτήμα Τράχωνες Ανώνυμος Εταιρεία Γεωργικών προϊόντων και Κτηματική». «Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας . . . π α ρ έ χ ο μ ε ν την ά δ ε ι α ν σ υ σ τ ά σ ε ω ς εν Αθήναις Ανωνύμου Εταιρείας υπό την επωνυμίας . . . και ε γ κ ρ ί ν ο μ ε ν το καταστατικόν αυτής ως τούτο κατηρτίσθη δια της υπ' αρ. 24418 π.έ. πράξεως του συμβολαιογράφου Αθηνών Σπ. Κολαίτη, και ε τ ρ ο π ο π ο ι ή θ η δια της υπ' αρ. 24469 π.έ. πράξεως του αυτού συμβολαιογράφου. Εν Αθήναις της 14 Ιανουαρίου 1935. Ο Υπουργός. Στ. Στεφανόπουλος». . . .

«Ά ρ θ ρ ο ν 1. Συνιστάται Ανώνυμος Εταιρεία, υπό την επωνυμίας «Κτήμα Τράχωνες Ανώνυμος Εταιρεία Γεωργικών Προϊόντων και Κτηματική». Άρθρον 2.- Σκοπός της εταιρείας είναι: α) Η α γ ρ ο τ ι κ ή και ε μ π ο ρ ι κ ή εκμετάλ-

λευσις του κάτωθι περιγραφομένου κτήματος, γνωστού υπό το όνομα Κτήμα Τράχωνες, Κοινότητος Καλαμακίου Αττικής και των εν αυτώ παραγομένων γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων, β) Πάσα εμπορική εργασία σχετική προς την κτηνοτροφίαν, πτηνοτροφίαν και πάντα έτερον κλάδον της αγροτικής βιομηχανίας, και, γ) Η ενέργεια εν γένει πάσης άλλης φύσεως, εμπορικών και αγροτικών εργασιών, σχέσιν έχουσών με το υπό εκμετάλλευσιν κτήμα, και την οποίαν το Διοικητικόν Συμβούλιον δια παμψηφίας των μελών του ήθελε αποφασίση. Ά ρ θ ρ ο ν 3.- Έδρα της εταιρείας ορίζεται (ορίζονται;) αι Αθήναι, της εταιρείας δυναμένης να έχη γραφεία και εις Τράχωνας . . . Διάρκεια δε ταύτης πεντηκονταετής (50) . . . Ά ρ θ ρ ο ν 4. Το εταιρικόν κεφάλαιον ορίζεται εις δραχμάς 2.500.000 και διαιρείται εις 2.500 μετοχάς, εκ δραχμών 1.000 εκάστη. Το κεφάλαιον τούτο εκαλύφθη και κατεβλήθη ολοσχερώς, και αναλαμβάνεται παρά των ιδρυτών ως εξής: α) Μαρ. Γερουλάνος, δραχ. 2.400.000 . . . β) Ιω. Γερουλάνος δραχ.40.000, γ) Έρρικα Ζ. Καίρη δραχ. 15.000, δ) Μαριάνθη Γρόμαν δραχ. 15.000, ε) Κλειώ Μ. Γερουλάνου δραχ. 15.000, στ) Ειρήνη Μ. Γερουλάνου δραχ.15.000 . . . Ά ρ θ ρ ο ν 5.- Ο Μ. Γερουλάνος εδήλωσεν ότι έχει εις την αποκλειστικήν αυτού κυριότητα και κατοχήν τα εξής: α) έν κ τ ή - μ α μ ε γ ά λ η ς ε κ τ ά σ ε ω ς, γνωστόν υπό το όνομα «κτήμα Τράχωνες» ως αναφέρεται εις την έκθεσιν εκτιμήσεως, ε κ τ ι μ η θ έ ν μετά των εγκαταστάσεων και λοιπών εν αυτώ κινητών υπό της . . . Επιτροπής ής η έκθεσις έχει ως εξής: «Έκθεσις εκτιμήσεως εις είδος εισφορών Μ. Γερουλάνου . . . Εν Αθήναις τη 8^η Ιουνίου 1934. Προς το Υπουργείον Εθνικής Οικονομίας . . . Οι υπογεγραμμένοι . . . αποτελούντες την . . . Επιτροπήν προς εξακρίβωσιν της αξίας του εν Τράχωνες αγροκτήματος Μ. Γερουλάνου, προκειμένου να αποτελέση τούτο αντικείμενον εις ε ί δ ο ς ε ι σ φ ο ρ ά ς .. εκτιμούμεν τα εξών αποτελείται τούτο, ήδη ως εξής: α) Εργαλεία και σκεύη. . . δραχ. 47.474, β) 35 αγελάδες και τρεις ταύροι . . δραχ.304.000, γ) 460 πρόβατα. . .δρχ. 115.000, δ) 18 μοσχίδες . .δρχ. 54.000, ε) 10 μελίσσια . . δραχ.100.000, στ) οικία διευθυντού μετά των παραρτημάτων αυτής δραχ. 400.000, ζ) εργατικά οικία, σταύλος και ορνιθών δρχ.300.000, η) Αποζημιώσεις και λοιπά έξοδα δι'α γ ο ρ ά ν ε μ φ υ τ ε υ τ ι κ ώ ν δικαιωμάτων, ως η . . κατάσταση του συμβ/φου Αθηνών Σπ. Κολαίτη, συμφώνως προς τα υπ' αρ. . .(Α.Θ. αναγράφονται οι αριθμοί 22 συμβολαίων) . . . δραχ. 367.054, θ) Κτήμα εν Τράχωνες εκτάσεως 5.553.528 τ.μ. . . .εξών δέον να αφαιρεθώσι 300.000 τ.μ., παραχωρηθέντα

προς το Δημόσιον, συμφώνως τη από 21.12.1929 συμβάσει . . . , ως και 515.676 τ.μ., παραχωρηθέντα εις δ ι α φ ό ρ ο υ ς συμφώνως τοις υπ' αρ. . . . (Α.Θ. αναγράφονται οι αριθμοί 29 συμβολαίων) . . . εν συνόλω 815.576 τ.μ. και επομένως α π ο μ έ ν ε ι έκτασις 4.737.952 τ.μ., αξίας δραχ. 712.475 (Α.Θ. ελλείπει: εν συνόλω αξίας) δραχ. 2.400.000. Ήτοι την συνολικήν αξίαν των εισφερομένων ως άνω ειδών εκτιμώμεν αντί 2.400.000 δραχμών . . . Τα κτήματα ταύτα μεταβιβάζει ο Μ. Γερουλάνος κατά π λ ή ρ ε ς δ ι κ α ί ω μ α κυριότητος, νομής και κατοχής, προς την συνιστωμένην ως άνω Ανώνυμον Εταιρείαν, ως επίσης ελεύθερα παντός βάρους, χρέους, υποθήκης, προσημειώσεως, κατασχέσεως . . . περιελθόντα αυτώ εξ αγοράς παρά του Εθνικού Στόλου δυνάμει του υπ' αρ. 711 της 31.5.1918 (Α.Θ. ορθό: 31 Μαρτίου 1918) έτους παραχωρητηρίου του Υπουργείου ΓεωργίαςΤα ως άνω εισφερόμενα ακίνητα δύνανται εν όλω ή εν μέρει να πωληθώσιν εις τρίτους τ η ρ ο υ μ έ - ν ω ν, εν πάση περιπτώσει και μη εκποιήσεως έτι αυτών υπό της Εταιρείας, των σ χ ε τ ι κ ώ ν προς το κ τ ή μ α τούτο και τον συνοικισμόν διατάξεων του νόμου και συμβάσεων με το Κράτος, άς η συνιστωμένη εταιρεία α ν α γ ν ω ρ ί ζ ει και αναλαμβάνει ως ιδίας αυτής . . . (ΑΘ: ακολουθεί η καταβολή μετρητών για μετοχές από τα λοιπά μέλη). . . . ». [Ακολουθούν άρθρα για το Δ.Σ., τις μετοχές, τη Διοίκηση της εταιρίας, τη Γενική συνέλευση, τη διανομή των κερδών, τη διάλυση κι εκκαθάριση κλπ., που, ως ενδομετοχικές ρυθμίσεις, δεν έχουν πλέον καμία ιστορική αξία, γι' αυτό και τα παραλείπω].

***ΦΕΚ 30 της 13.2.1937, Δελτίον Ανωνύμων Εταιρειών. « Αρ.76472/3516 π.έ. Περί εγκρίσεως τροποποιήσεως του καταστατικού της Ανωνύμου Εταιρείας υπό την επωνυμίαν «Κτήμα Τράχωνες Α.Ε. Γεωργικών Προϊόντων και Κτηματική». « ... Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας . . . εγκρίνομεν την τροποποίησιν των άρθρων 1 και 5 του καταστατικού της . . . (ΑΘ:επωνυμία Α.Ε.) . . . Εν Αθήναις 8.2.1937...». «Α ρ θ ρ ο ν 1. Συνιστάται Ανώνυμος Εταιρία υπό την επωνυμίαν «Κτήμα Τράχωνες Ανώνυμος Εταιρία», Α ρ θ ρ ο ν 5. [επαναλαμβάνεται το άρθρο 5 του αρχικού εταιρικού, ενδεχομένως με διορθώσεις αριθμών συμβολαίων κλπ, χωρίς διαφοροποιήσεις στο κεφάλαιο και τις μετοχές].

Σχόλια και για τα δύο ΦΕΚ: 1) Στο ΦΕΚ 18, η λέξη «εταιρεία» γράφεται με «έψιλον γιώτα», ΕΝΩ στο ΦΕΚ 30, η ίδια λέξη γράφεται με «γιώτα». Στα κείμενά μου, τη γράφω με «γιώτα», όπως γράφεται και στο άρθρο 741 επ., του Αστικού Κώδικα, και στη καθαρευουσιάνικη διατύπωση (1946-1984), αλλά και σε αυτή της δημοτικής/κοινής νεοελληνικής (1984 έως σήμερα). Στις διαφορετικές επιλογές αποτυπώνεται η μέχρι σήμερα κρατούσα «διχογνωμία» των γλωσσολόγων, περί την ορθογραφία της. Εάν ως «ρίζα» της, θεωρηθεί η αρχαία λέξη «εταιρείος», ορθά γράφεται ως «εταιρεία». Εάν ως «ρίζα» της θεωρηθεί η λέξη «εταίρος», τότε, ορθά γράφεται ως «εταιρία», 2) Από το 1934 και το 1937, ο κύριος και βασικός σκοπός της Α.Ε. είναι ο «εμπορικός», δηλαδή η αξιοποίηση και εκμετάλλευση και των 2.090 (ή όσων είχαν απομείνει) στρεμμάτων, ως «οικοπέδων» με ενσωματωμένη την υπεραξία τους. Η μόνη επόμενη επιδιωχθείσα και επιτευχθείσα διοικητική πράξη που αφορά ό λ ε ς τις εκτάσεις, είναι αυτή του 1943, και αφορά την «έγκριση της εισφοράς στην Α.Ε.» και την «άρση των απαγορεύσεων» ΚΑΙ για τα 4.737.952 στρέμματα (βλ. πιο πάνω, ΦΕΚ 80 Β/1.6.1943), που επιβεβαιώνει την αξιολογική κρίση.

Μεταβιβάσεις υποχρεώσεων της Α.Ε. προς τους αγοραστές οικοπέδων

Σημείωση: Στο παρόν, πιο πάνω, δημοσιεύεται η 140/2.8.1939 απόφαση του Κ.Σ., με τα επ' αυτής «σχόλια», την οποία καταγράφω και στο σημείο αυτό, με σκοπό τη διαμόρφωση συνολικής εικόνας για τις ρυθμίσεις:

«.....[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ.299: «Αρ. αποφάσεως 140/2.8.1939». «Περί της αιτήσεως Βησαρίωνος Σκαλαίου δια την α π α λ λ α γ ή ν του, εκ του επιβληθέντος φόρου αμέσου εράνου». « . . . εκθέτει ότι δια . . . διαταγής της Διοικήσεως της Πρωτευούσης, δ ι ε β ι β ά σ θ η αίτησις του Βησαρίωνος Σκαλαίου αιτουμένου την μ ε ί ω σ ι ν του επιβληθέντος εράνου των οικοπεδούχων του σ υ ν ο ι κ ι σ μ ο ύ Τ ρ α χ ώ ν ω ν, ως και του εκ δραχ. 200 τοιούτου εκ του γ ε ν ι κ ο ύ αμέσου εράνου. Υποβάλλει δε προς συζήτησιν της αιτήσεως ταύτης σ η μ ε ί ω μ α του εκ των μελών του Κ.Σ. κ.Ιω. Γερου-

λάνου, εις όν ανετέθη η μελέτη της αιτήσεως, εξ ού προκύπτει ότι ο αιτών τυγχάνει κάτοχος 12 οικοπέδων εν τω συνοικισμώ, εις τους οικοπεδούχους του οποίου επεβλήθη, δι' έκαστον κατεχόμενον οικόπεδον το ποσόν των δραχ. 300, όπερ αποτελεί αναληφθείσαν (ελλείπει= υποχρέωσιν) των οικοπεδούχων προς την «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες» δια την εκτέλεσιν έργων οδοποιΐας κλπ., προτείνει δε όπως το Κ. Σ. αποφανθή σχετικώς. Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται: α) ότι εγκρίνει παμψηφεί την περί διαγραφής, εκ του ειδικού ερανικού καταλόγου «Συνοικισμού Τραχώνων», αίτησιν του Β. Σκαλαίου, ως νομίμως και δικαίως επιβληθέντος του ποσού των δραχ. 3.300 αντιστοιχούντος προς 11 οικόπεδα, ών κάτοχος τυγχάνει ο αιτών, και, β) εγκρίνει επίσης παμψηφεί την διαγραφήν του αιτούντος εκ του γενικού ερανικού καταλόγου της χρήσεως 1938-1939, εις όν φέρεται εγγεγραμμένος δια το ποσό των δραχ. 200, ως μη συμπεριληφθέντων των λοιπών οικιστών Τραχώνων εις τον γενικόν φόρον τούτον και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω ... την κοινοποίησιν της παρούσης εις τον αιτούντα μετά την έγκρισιν ταύτης υπό της Διοικήσεως». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: 1) Ο Ιω. Γερουλάνος με το σημείωμά του, βεβαιώνει, ως ενιαίο πρόσωπο με την Α.Ε. αφού στη συνείδηση όλων ταυτίζονταν (βλ. και άλλες αποφάσεις Κ.Σ. στο παρόν), ότι ο αιτών είναι κάτοχος (εννοεί= κύριος) 12 οικοπέδων στο συνοικισμό Τραχώνων, «εις τους οικοπεδούχους του οποίου επεβλήθη, δι' έκαστον κατεχόμενον οικόπεδον το ποσόν των δραχ. 300, όπερ αποτελεί αναληφθείσαν (υποχρέωσιν) των οικοπεδούχων προς την «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες» δια την εκτέλεσιν έργων οδοποιΐας κλπ.». Όμως τον ειδικό ερανικό φόρο επέβαλε η Κοινότητα, και οι οικοπεδούχοι των Τραχώνων, ήταν υπόχρεοι προς εκείνην, και όχι προς την Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες. Και τα έργα οδοποιΐας θα εκτελούσε η Κοινότητα και θα δαπανούσε χρήματα από το φόρο αυτό, και όχι η Α.Ε. όπως θέλει να εμφανίζεται στο σημείωμα. 2) Περιέχει όμως και άλλο παράδοξο: Ενώ κρίνεται ότι «νομίμως και δικαίως επιβληθέντος του ποσού των δραχ. 3.300 αντιστοιχούντος προς 11 οικόπεδα», στην προηγούμενη σκέψη «εγκρίνει παμψηφεί την περί διαγραφής εκ του ειδικού ερανικού καταλόγου Συνοικισμού Τραχώνων». Και επιπλέον διαγράφεται και από το «γενικό» κατάλογο με τον οποίο του είχε

επιβληθεί ερανικός φόρος δραχ. 200. Αφού «νομίμως και δικαίως» είχε επιβληθεί ο φόρος», και στις δύο περιπτώσεις, για ποιό λόγο διαγράφηκε; 3) Αυτό που αποδεικνύεται έκδηλα, είναι η συμπλεκτική σχέση Ιω. Γερουλάνου/ Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, οικοπεδούχων, (και Κοινότητας;) προς εξυπηρέτηση του επιδιωκόμενου σκοπού ήτοι «την καταπληκτικήν ανατίμησιν ιδιοκτησιών».

Π ρ ο σ ο χ ή: «εις τους οικοπεδούχους του οποίου επεβλήθη, δι' έκαστον κατεχόμενον οικόπεδον το ποσόν των δραχ. 300, ό π ε ρ α π ο τ ε λ ε ί α ν α λ η φ θ ε ί σ α ν (ελλείπει= υποχρέωσιν) των οικοπεδούχων π ρ ο ς την «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες» δια την εκτέλεσιν έργων οδοποιίας κλπ.».

Ε π ι β ε β α ί ω σ η

Η «Κτήμα Τράχωνες Α.Ε.» σε όλα τα συμβόλαια πώλησης που γνωρίζω, για κάθε μεταβιβαζόμενο οικόπεδο, και με εκτυπωμένο όρο (άρα πάγιο και μη τιθέμενο σε διαπραγμάτευση με τον κάθε αγοραστή), έθετε ορισμένα άρθρα, μεταξύ των οποίων και ότι οι αγοραστές αναλαμβάνουν έναντι και της Κοινότητας, όλες τις υποχρεώσεις της από τα Διατάγματα που είχε υπογράψει με το Ελληνικό Δημόσιο από το 1926 (ΠΡΙΝ από τη σύσταση της Κοινότητας Καλαμακίου) και οι οποίες υποχρεώσεις βάραιναν το Μ. Γερούλανο και, μετά την ίδρυση της Α.Ε. το 1934, την τελευταία,. Και έτσι αυτή α π α λ α σ σ ό - ταν από όλες τις προκύπτουσες από το νόμο, ανειλημμένες ή μελλοντικά επιβληθησόμενες, υποχρεώσεις αυτές. Π.χ. στο με αρ. 8329/17.6.1963 συμβόλαιο του σ/φου Γ. Βλάχου, με τίτλο «πωλητήριο οικοπέδου δραχ...», μετά την περιγραφή του οικοπέδου και των άλλων όρων για την καταβολή του τιμήματος κλπ., «συμφωνείται» μεταξύ των συμβαλλομένων (σ. 6):

«Ειδικώτερον συνομολογούνται μεταξύ των συμβαλλομένων και τα εξής: Οτι η αγοράστρια υ π ε ι σ έ ρ χ ε τ α ι δια του παρόντος και α ν α λ α μ β ά ν ε ι πάσας τας γεγενημένας και τας υφισταμένας εν γένει ή προκυψούσας (= μελλούσας να προκύψουν) ν έ α ς υ π ο χ ρ ε ώ σ ε ι ς της π ω λ η τ ρ ί α ς και των δ ι κ α ι ο π α ρ ό χ ω ν της (ΑΘ. = Μαρίνου Γερουλάνου) εν αναλογία της ως άνω εκτάσεως του πωλουμένου οικοπέδου, προς το σύνολον των μεταπωληθέντων τμημάτων του Συνοικισμού Τράχωνες, ως και της υ π ο - χ ρ ε ώ σ ε ω ς της αγοραστρίας, όπως δια τα καθ' εαυτήν συντελέση εις την

δημιουργίαν ειδικού Ταμείου εφαρμογής σχεδίου του Συνοικισμού Τράχωνες, ή του κατά τας εν ισχύϊ εν γένει διατάξεις συσταθησόμενου και εις τον αυτόν αποβλέποντα σκοπόν Νομικού Προσώπου (Δήμου ή Κοινότητας) και δη κατά τα άρθρα 3 και 4 του Δ/τος της 28^{ης} Μαΐου 1926 και των άρθρων 17 και 18 του Δ/τος της 11^{ης} Ιουνίου 1926, δηλουμένου ρητώς ότι η πωλήτρια (=Α.Ε.) δεν υποχρεούται προ της δημιουργίας υπό των οικιστών ή και μετά ταύτην εις εκπλήρωσιν τυχόν υποχρεώσεων αυτής εκ των άνω Διαταγμάτων, εναντίων συσταθησόμενων Νομικών Προσώπων και των οικιστών επομένως και της αγοραστρίας δι' εαυτήν και δια τα καθ' εαυτήν εν αναλογία υπεισερχομένης ως προερίηται από τούδε εις τας ως άνω και οιασδήποτε υποχρεώσεις της πωλητρίας και των προκατόχων της, εκ των Συνοικισμών και πάσης άλλης τυχόν διατάξεως, Διαταγμάτων, Νόμων και Συμβάσεων, έτι δε μάλλον και των τεχνικών περί του τρόπου της οικοδομήσεως όρων, παραιτουμένης της αγοραστρίας και παντός οιουδήποτε ενδίκου μέσου ή ενστάσεως εξ υφισταμένων ή μελλοντικών Νομοθετικών μέτρων μεταβαλλόντων τας παρούσας συμφωνίας».

Στο δε με αρ. 14205/2.2.1970 συμβόλαιο πώλησης από την Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, προς αγοραστή οικοπέδου αναγραφομένου τιμήματος 125.000 δραχ., περιλαμβάνονται ορισμένοι από τους πιο πάνω όρους (λόγω της παρέλευσης πολλών ετών από το 1956 του προσυμφώνου, προβλεπόταν στα συμβόλαια «βελτίωση» και «εκσυγχρονισμός» των διατυπώσεων, και καταγραφή των νέων «υποχρεώσεων»), μετά το συμβιβασμό του 1952, περιλαμβάνονται επιπρόσθετα και οι εξής δεσμεύσεις:

«. .. 1) «Ειδικώτερον συνομολογούνται μεταξύ των συμβαλλομένων και τα εξής: Οτι ο αγοραστής υπεισέρχεται δια του παρόντος και αναλαμβάνει πάσας τας γεγενημένας και τας υφισταμένας εν γένει ή προκυψούσας (= μελλούσας να προκύψουν) νέας υποχρεώσεις της πωλητρίας και των δικαιοπαρόχων της (ΑΘ. = *Μαρίνου Γερουλάνου*) εν αναλογία της εκτάσεως του πωλουμένου οικοπέδου, προς το σύνολον της όλης εκτάσεως του κτήματος Τράχωνες, 2) Ότι (ελλείπει: αι) εν τω πωλουμένω οικοπέδω τυχόν ευρεθησόμεναι αρχαιότητες, δέον να παραδοθώσιν άνευ αποζημιώσεως τινός, εις την πωλήτριαν εταιρείαν ή εις τον υπ' αυτής υπο-

δ ε ι χ θ η σ ό μ ε ν ο ν, προς πλουτισμόν του εις Τράχωνες υπό του κ. Ιωάννου Γερουλάνου ιδρυθέντος τοπικού Μουσείου. 3) Ότι το εν λόγω οικοπέδον εμπίπτει εις την εν συνόλω έκτασιν του κτήματος ήτις ε τ έ λει υπό την από 21.12.1929 σύμβασιν α υ τ ο κ α λ λ ι ε ρ γ ε ί α ς υπογραφείσης μεταξύ του Υπουργείου Γεωργίας και του κυρίου Μαρίνου Γερουλάνου εις του οποίου τας υποχρεώσεις υ π ε ι σ ή λ θ ε ν βραδύτερον η ώδε πωλήτρια εταιρεία και η οποία σύμβασις διελύθη σ υ μ β ι β α σ τ ι κ ώ ς μεταγενεστερώς συνταγέντος του υπ' αρ. 14789/1952 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Ι. Λαβίδα, μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της πωλητρίας εταιρείας τη συμπράξει και του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών. Κατά ρ η τ ό ν ό ρ ο ν του μνησθέντος σ υ μ β ι β α σ τ ι κ ο ύ σ υ μ β ο λ α ί ο υ και δια το κύρος πάσης πωλήσεως του όλου ή μέρους του υπό την άνω σύμβασιν τελούντος άλλοτε τμήματος του Κτήματος Τράχωνες, υποχρεούται η πωλήτρια να καταβάλη ποσοστόν δέκα πέντε τοις εκατόν (15%) εκ του πραγματοποιημένου τ ι μ ή μ α τ ο ς της πωλουμένης εκτάσεως. Εις εκτέλεσιν όθεν του όρου τούτου κ α τ ε β λ ή θ η εις τον οικείον παρά τη Τραπέζη της Ελλάδος λογαριασμόν του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών, το ποσόν των δραχμών δέκα οκτώ χιλιάδων επτακοσίων πενήκοντα (18.750), ως η καταβολή αύτη αποδεικνύεται εκ της προσαρτημένης τω παρόντι υπ' αρ. 90897/2.2.1970 αποδείξεως της Τραπέζης της Ελλάδος, 4) Ότι δυνάμει του υπ' αρ. 14789/1952 έτους συμβολαίου του συμβολαιογράφου Ι. Λαβίδα ενεγράφη υποθήκη δια το ποσόν των δραχμών ενός δισεκατομμυρίου διακοσίων εκατομμυρίων (1.200.000.000) παλαιάς εκδόσεως, εφ' όλης της εκτάσεως της διαλαμβανομένης εις το εν λόγω συμβόλαιον υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών προς ασφάλειαν τούτου δια την υποχρέωσιν της πωλητρίας προς καταβολήν του ποσού των 15% επί του εκάστοτε πραγματοποιημένου τιμήματος των μεταβιβαζομένων τμημάτων ή της όλης ως προείρηται εκτάσεως. Η πωλήτρια αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως εν καιρώ ενεργήση τα δέοντα παρά τω Κεντρικώ Ταμείω Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών δια την ε ξ ά λ ε ι ψ ι ν της υ π ο θ ή κ η ς ταύτης από το δια του παρόντος πωλούμενον οικοπέδον, δι' ό κατεβλήθη ως προείρηται το ποσοστόν επί του πραγματοποιηθέντος τιμήματος.».

Σχόλια: Τίμημα δραχμές 125.000 X 15% = 18.750. Οι ημερομηνίες καταβολής του 15% επί του «δηλουμένου» τιμήματος (που τότε, όπως και σήμερα, δεν ήταν το πραγματικά καταβαλλόμενο) και συμβολαίου, ταυτόσημες. Την ημερομηνία υπογραφής του συμβολαίου, και ενόψη της υπογραφής του, αναγράφεται αορίστως ότι «κατεβλήθη», (χωρίς αναγραφή υποκειμένου, δηλ. όνομα «καταβαλόντα» που ήταν ο, κάθε φορά, υποψήφιος αγοραστής).

ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΝΑΣΤΟΧΑΣΜΟ ΜΑΣ

(με βάση τα «ακριβή γεγονότα» και όχι με βάση τα μυθεύματα)

Στο β.«Αλιμος, όψεις της Ιστορίας ...», εκδ. 2018, έκδοση του Δήμου Αλίμου, όλο το κεφάλαιο που αφορά την Οικογένεια Γερουλάνου και την ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ είναι «υ μ ν ο λ ο γ ι κ ό», «δοξαστικό» και σε «πανηγυρικούς τόνους», και όχι απλά «με ευμενή διάθεση» γραμμένο, λόγω (τάχα) των μεγάλων ευεργεσιών. Με πληθώρα αναληθών αναφορών, ανακριβειών, που ΔΕΝ έχουν σχέση με την αλήθεια και την πραγματικότητα. Η οποία πάντοτε, αβάσιμα «εξωραϊζεται» για την Οικογένεια και την Κτήμα Τράχωνες Α.Ε., κατά το πιο πάνω «μύθευμα». Με αυτή την έννοια σε καμία περίπτωση, ΔΕΝ είναι επιστημονικά και ιστορικά ακριβής η αποτύπωση. Ούτε αντικειμενική, ουδέτερη, και αποστασιοποιημένη, ως όφειλε.

Ποιά η επιστημονική υποχρέωση ενός ιστορικού; Σε αδρές γραμμές: Η χρήση πρωτογενών πηγών και η φιλοδοξία να αναπαραστήσει τα γεγονότα όπως αυτά π ρ α γ μ α τ ι κ ά συνέβησαν, και να αναδείξει τη μεταξύ τους αλληλεπίδραση. Ο ιστορικός εργάζεται ως αμερόληπτος κριτής, εφοδιασμένος με τα επιστημονικά εργαλεία του και ακολουθώντας τη μεθοδολογία που έχει επιλέξει, και προσπαθεί να φέρει στο φως το ήδη σ υ γ κ ρ ο τ η μ έ ν ο παρελθόν που αναμένει την αποκάλυψή του, χωρίς υποεκτίμηση στις συλλογικές ταυτότητες. Η αναγωγή στο ίχνος του πραγματικού, αποτελεί καταστατική συνθήκη της ιστορικής έρευνας και γραφής. Η ιστορική αλήθεια είναι ένα διαρκές και επίπονο διακύβευμα που απαιτεί συστηματική επιστημονική έρευνα, και όχι μία αυταπόδεικτη αρχή (αξίωμα), που δεν έχει ανάγκη απόδειξης. Δεν

παραγνωρίζω τις πολλές παγίδες της έννοιας της «αντικειμενικότητας» ιδιαίτερα σε περιπτώσεις όπου αυτή λειτούργησε ως νομιμοποιητικό πλαίσιο της κυρίαρχης, επίσημης ή καθεστωτικής αντίληψης της ιστορίας.

Οι δύο συγγραφείς/ιστορικοί, παραθέτουν σε φωτοτυπία, ΔΥΟ σελίδες, από δύο διαφορετικά ΦΕΚ, και την τροποποιητική σύμβαση, και από αυτές εκτιμούν/εξαίρουν ΜΟΝΟ τη δωρεά των 300 στρ. στην Αργυρούπολη, για την αποκατάσταση προσφύγων. Αυτή μόνο αναδεικνύουν. Παραγνωρίζοντας και μη αξιολογώντας, το κείμενο των ΦΕΚ/συμβάσεων, στο σ ύ ν ο λ ό του.

ΑΛΛΑ, ο κάθε μελετητής ή/ και αναγνώστης αυτού του ΦΕΚ, και της σύμβασης εκείνης, όπως καταγράφεται φωτοτυπικά (πολύ δε περισσότερο στις τροποποιήσεις της κλπ.), διαπιστώνει ότι ΚΑΙ σε αυτή περιλαμβάνεται η «α φ α ί ρ ε σ η» από τις αρχικές περιοριστικές / καλλιεργητικές δεσμεύσεις του Μ.Γ. για το ΟΛΟ «αγροτικό κτήμα» που αγοράστηκε το 1918:

α) των 1.400 στρεμμάτων σε Άλιμο, για τα οποία δόθηκε από το Δημόσιο άδεια πώλησης, και, αναγνώριση/ βεβαίωση ότι αποτελούν οικοπέδα,

β) των 1.950 στρ. σε Τράχωνες, για τα οποία δόθηκε άδεια πώλησης «ως αποτελούντος συνοικισμόν εγκριθέντα παρά του Υπουργείου...», και,

γ) για τα 2.090 στρ., για τα οποία όπως αντιγράφεται από τα πιο πάνω πολλά δημόσια έγγραφα, εγγυήθηκε ο Υπουργός (ΟΧΙ ο Μαρ. Γερουλάνος!) ότι θα παραμείνουν καλλιεργούμενη έκταση και αναπαλλοτρίωτα! Έχει αποδειχθεί όμως, ότι και η «χρήση» αυτής αργότερα μετατράπηκε με Υπουργ. Απόφαση από «αγροτική γή» σε «οικοπεδική» και δόθηκε άδεια προς πώληση των οικοπέδων της. ΕΝΩ όλοι γνωρίζουμε ότι τίποτα ΔΕΝ άλλαξε στη Φύση μεταξύ του 1918 (αγορά ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ κτήματος) και των 1925 και 1926 (ένταξη «συνοικισμών» Αλίμου και Τραχώνων, στο σχέδιο), δηλαδή μέσα σε επτά χρόνια, ώστε να μετατραπεί η γη από «αγροτική» σε «α σ τ ι κ ή».

ΟΜΩΣ αυτά ΔΕΝ «εκτιμήθηκαν κριτικά» ούτε «αξιολογήθηκαν» επιστημονικά, από τις ιστορικούς, και δεν αναφέρονται σ' αυτά. Δεν διαπίστωσαν την ύπαρξη «αιτίου» και «αιτιατού» μεταξύ των πράξεων («διοικητικών» και ιδιωτικών) των συμβαλλομένων Ελληνικού Δημοσίου και Μ. Γερουλάνου/Α.Ε., ώστε

να αποτυπώσουν με ακρίβεια και με αξιολογική κρίση τα γεγονότα και το «κινούν αίτιον». Το οποίο κινούν αίτιο ήταν αυτό που έθετε ως προϋπόθεση ο Ιω. Γερούλανος: «... όστις ε δέχθη την πώλησιν της απαιτουμένης εκτάσεως δια την Ιδρυσιν Νεκροταφείου, είς ΤΙ οικοδομικόν τετράγωνον του εγκεκριμένου σχεδίου Αλίμου, δοθέντος ότι δεν ενεκρίθη ΕΙΣ ΕΤΙ η επέκτασις του σχεδίου Τραχώνων, εξ ής εξαρτάται η παραχώρησις γηπέδου δια τον σκοπόν τούτον», όπως καταγράφεται, α υ τ ο λ ε ξ ε ί, στα Πρακτικά Κ.Σ., από το 1956, και αποδεικνύεται από πληθώρα άλλων αποφάσεων του Δημοσίου και του Κ.Σ.

Ας μην επικαλεστεί κάποιος την «ακαδημαϊκή ελευθερία» προς υποστήριξη κι ενίσχυση της «παράλειψης» ή «άρνησης εκτίμησης/ καταγραφής» ή αποσιώπησης, της πιο πάνω αποτύπωσης της Ιστορίας. Δεν πρόκειται γι' αυτό. Την ελευθερία αυτή την έχω παλαιόθεν υποστηρίξει δημόσια και για απόψεις αντιπάλων, διαφορετικές από τις δικές μου. Αυτό που επισημαίνω είναι ότι, μετά από εκατό χρόνια, έχουμε υποχρέωση (και όχι μόνο δικαίωμα) αποφυγής της «μερικής» ή της «παραμορφωτικής» ανάγνωσης των αποδεικτικών στοιχείων της ιστορίας, και της μελέτης και «θέασης» αυτής στην ολότητά της. Ο καθένας δικαιούται να έχει την επιστημονική ή αξιολογική κρίση του, ΑΛΛΑ ΟΧΙ τα δικά του μερικά γεγονότα. Τα οποία πρέπει να παραθέτονται και εκτιμώνται στο σ ύ ν ο λ ό τους. Έτσι μόνο θα αποκτήσουμε αυτογνωσία. Το πόνημα που συντάσσω και η προσπάθεια που κάνω με τις αποφάσεις του Κ.Σ., σε αυτό αποβλέπει, δηλαδή να δώσει στους σημερινούς και μελλοντικούς Αλιμιώτες και τους ιστορικούς, πρωτογενές και αδιάψευστο υλικό, ώστε να γραφτεί η ε π ι σ τ η μ ο ν ι κ ή τοπική ιστορία του Δήμου μας, από την ίδρυσή του, ως Κοινότητας. Διακατέχομαι βαθειά από την άποψη ότι, οφείλουμε να ξεπεράσουμε το στάδιο των «αφηγήσεων», των «νοσταλγικών εξωραϊσμών» και των διαστρεβλώσεων ή των υποκειμενικών εξιδανικεύσεων, και να πορευτούμε στο επόμενο στάδιο, της ουσιαστικά επιστημονικής αποτύπωσης της τοπικής Ιστορίας του Καλαμακίου / Αλίμου, αποκλειστικά και μόνον με βάση τις πρωτογενείς πηγές και τα στοιχεία, με αποδείξεις και τεκμηρίωση. Έτσι, θα είμαστε «ωφέλιμοι» στους νεότερους.

Να το επαναλάβω, όπως έχει λεχθεί από διανοητές: «Η φιλοσοφία (και η ιστορία) δεν θα προσθέσει μόνο νέες γνώσεις, αλλά θα μάθει τον αναγνώστη να σκέφτεται καθαρά και να ασκεί την κριτική ικανότητά του. Δεν θα του δώσει οριστικές απαντήσεις, αλλά θα του φωτίσει τις εναλλακτικές επιλογές και τις συνειδήσεις τους. Θα του επιτρέψει να καλλιεργήσει διανοητικές και ηθικές αρετές, οι οποίες υπαγορεύουν λόγους και τρόπους να πράττει ορθά και να επικοινωνεί καλύτερα με τους συνανθρώπους του».

Καταληκτική σημείωση: 1)Εξάντλησα όλες τις αναφορές σε συμβόλαια, ΦΕΚ, κλπ., προκειμένου να συλλέξω τις πιο πάνω πράξεις, που, εκτιμώ, ότι παρέχουν στοιχεία και δίνουν μια πλήρη και σφαιρική εικόνα του ερευνώμενου θέματος, ώστε ο μελετητής ή φιλόστοργος να εξαγάγει τα δικά του συμπεράσματα. Ίσως (όμως, δεν το πιθανολογώ) έχουν υπογραφεί και άλλες πράξεις ή συμβάσεις μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και του Μ. Γερουλάνου ή της ΑΕ, που δεν αναγράφονται στο «ιστορικό κτήσης» των συμβολαίων, οι οποίες όμως, είμαι βέβαιος ότι, δεν αλλάζουν ούτε ανατρέπουν την σχηματιζόμενη εκτίμηση. Αλλά, με το πόνημα αυτό, δεν γράφουμε την ιστορία του Κτήματος, της οικογένειας Γερουλάνου, ή της Α.Ε., αλλά μόνο στοιχεία που συνδέονται και συσχετίζονται με αποφάσεις του Κ.Σ. και τις παραδοχές τους.

2) Όλα τα πιο πάνω επικαλούμενα έγγραφα π.χ. ΦΕΚ, συμβόλαια κλπ. θα σχηματίσω ξεχωριστό φάκελο και θα τοποθετήσω, σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες, έκδ. Β', 2022, στο κεφάλαιο: Περιοχή Τράχωνες, δίπλα στον υποφάκελο: «Τίτλοι κυριότητας Γερουλάνων - ΜΑΚΡΟ», τ. Α', σ. 628.

Α.- Βιβλιογραφία για το ΟΛΟΝ Κτήμα Τράχωνες:

α) Θωμάς Δρίκος, «Οι πωλήσεις των Οθωμανικών ιδιοκτησιών της Αττικής 1830-1831», έκδ. Δήμος Γλυφάδας, 1994 (β. Α.Θ.), β) Γεώργιος Πάλλης, καθ. ΕΚΠΑ, «Τοπογραφία του Αθηναϊκού Πεδίου κατά τη Μεταβυζαντινή περίοδο. Οικισμοί - οδικό δίκτυο και μνημεία», Θεσσαλονίκη 2009, έκδ. Κέντρου Βυζαντινών Ερευνών, β. Αρχ. Ετ., ταξ. ΧΨ 212.1, γ) Σταύρος Πατρικουνάκος,

«Γλυφάδα. Τα δικηγορικά– Βόσπορος– Ευρυάλη», Αθήνα 2010, ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ, Ταξιθ. αριθμός 03480/10-1, δ) Βασίλης Καρδάσης, καθηγητής Πανεπιστημίου. «Από το Μπραχάμι στον Άγιο Δημήτριο. Εικόνες από το παρελθόν. 1830-1980», έκδοση Δήμος Αγίου Δημητρίου, 2002. β- Δημοτική Βιβλιοθήκη Αγίου Δημητρίου, χωρίς ταξινόμηση, ε) Δήμος Ελληνικού-Αργυρούπολης, «Ελληνικό, ψυχή της πόλης μας είναι οι μνήμες της, Ιστορικό λεύκωμα για την προβολή της Ιστορίας της περιοχής του Ελληνικού», 2018, συγγραφή - επιμέλεια κειμένων Χάρης Πασβαντίδης, χαιρετισμός Δημάρχου Γιάννη Κωνσταντάτου, στ) Πάνος Θ. Ηλιάδης, «Η Νέα Αργυρούπολη Αττικής – σύντομη ιστορία», 2002, έκδοση: Ένωση Ποντίων Αργυρούπολης, Δημοτική Βιβλιοθήκη Ελληνικού-Αργυρούπολης, Ταξ. 938.911 ΗΛ, με μαρτυρίες παλαιών κατοίκων (σελ. 73, μαρτυρία Αυγής Μακρίδου: «Ο Γερούλανος, μας έδωσε τ ο π ι ο ά γ ο ν ο κ ο μ μ ά τ ι, π λ υ μ μ έ ν α χ ώ μ α τ α, ό λ ο ρ ε μ α τ ι έ ς»), και,

Β.- Για το α π ο μ έ ν ο ν κτήμα των 102 στρεμμάτων:

1) Άννα-Δήμητρα Αντωνίου, διπλωματική εργασία στο ΕΑΠ, 2014, Περιβαλλοντική αναβάθμιση περιοχών κατοικίας... Η ένταξη του «Κτήματος Γερούλανου» στον αστικό ιστό, 2) Χαραλαμπίας Παπαδοπούλου, διπλωματική εργασία ΕΑΠ, 2021, Ο Ρόλος της Τ.Α. στην προστασία και ανάδειξη της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, Κτήμα Τράχωνες, 3) Α.Θ. «Το Θεμέλιο Αλίμου», έκδ. Β', κεφ. Περιοχή Τράχωνες, 4) Α.Θ. «Το Χρέος προς Αλιμιώτες», εκδ. Β'. όπου διατάγματα, υπουργικές αποφάσεις, άλλα στοιχεία, αγωγές, συμβόλαια κλπ.

Επίσης τα ΦΕΚ με το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο των 1987, 1992, 1994/95, τις Υπουργικές Αποφάσεις και τις Μελέτες, που αφορούν στο Δήμο, για την ένταξη και της περιοχής στο σχέδιο πόλης (βλ. σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες, έκδοση Β', 2022, με παρατηρήσεις-αναλύσεις-επισημάνσεις).

Μέρος όγδοο

Οδοί: Διανοίξεις μεγάλων λεωφόρων Καλαμακίου, Ποσειδώνος,

Ελευθερίας, Αλίμου, Βουλιαγμένης

Μετονοματοδοσίες, και Πινακίδες σε αυτές

Εισαγωγικό σχόλιο

Επέλεξα προς συμπερίληψη στο παρόν και τις πιο κάτω αποφάσεις, διότι έπρεπε να περάσουν είκοσι (20) τουλάχιστον χρόνια από την ίδρυση της Κοινότητας, για να υπάρξει «συναίνεση» και «συνέργεια» για τη διάνοιξη κεντρικών λεωφόρων. Εξήγηση: Ο Γ. Σμαράγδης, σ' «Το Καλαμάκι», σελ. 16 γράφει: «...Οι Μπραχαμιώτες είχαν τη γη μας, μα ήσαν άνθρωποι του καθημερινού μόχθου. Πάσχιζαν να σπείρουν το σιτάρι τους, το κριθάρι, τη βρώμη, και να καλλιεργήσουν τ' αμπέλι για το δικό τους στομάχι και των ζωντανών τους. Η γη όμως του Καλαμακίου, που ήταν συνοικισμός τους, ξερή, ασβεστολιθική και άνυδρη, δεν τους έδινε τη χαρά μιας καλής παραγωγής. Ήταν αδιανόητο να σκεφτούν πως τα άγονα χωράφια τους κάποια ημέρα θάσαν γόνιμα και ανάρπαστα σαν οικόπεδα. Σκέτο χρυσάφι. Αυτός είναι και ο λόγος που οι περισσότεροι τα ξεπουλούσαν, μα και δεν αντέδρασαν στην αποσκίρτηση του συνοικισμού τους [= εννοεί του Καλαμακίου] και στη δημιουργία χωριστής Κοινότητας. Ενώ σαν Κοινότητα το Μπραχάμι, εύκολα θα μπορούσε να προαχθεί σε Δήμο. Η θάλασσα τους συγκινούσε μόνο για την καλοκαιρινή δροσιά της. Σύννεφο η σκόνη και σαματάς μεγάλος η κάθοδος τους στη θάλασσα με τα κάρρα τους και τα ζώα τους μπρος και πίσω στο κάρρο. Έτσι για χρόνια πολλά τα Κοινοτικά Συμβούλια του Καλαμακίου δεν συνεργούσαν στη διάνοιξη ενωτικής οδού Μπραχάμι – Καλαμάκι.....». Και, σ. 45: «... Καλαμάκι 1949. Πρόεδρος της Κοινότητας, ο γιατρός Παναγιώτης Πικρός. Θέμα της εποχής: άν πρέπει ή δεν πρέπει να ανοίξει ενωτικός δρόμος, Μπραχάμι–Καλαμάκι. Η θέση της Κοινοτικής Αρχής, αρνητική, γιατί η κάθοδος των Μπραχαμιωτών στη θάλασσα του Καλαμακίου για θαλάσσια μπάνια ξεσήκωνε σύννεφο σκόνη όπου περνούσαν

τα κάρρα τους, για ένα λόγο, και γι' άλλο γιατί βρώμιζαν τη θάλασσα λούζοντας και τα ζωντανά τους (άλογα, γαϊδούρια, σκυλιά)...». [Επισήμανση: Σε συσχετισμό και πιο πάνω σχόλια με απορίες για χρησιμοποιούμενες ορολογίες και διατυπώσεις σε αποφάσεις Κ.Σ., επισημαίνω ότι ο Γ.Σμαράγδης ονοματίζει «ενωτική» οδό Καλαμακίου-Μπραχαμίου, αυτήν της Λεωφ. Καλαμακίου]. Άλλες πάλι λεωφόροι (π.χ.Αλίμου, Ελευθερίας) διανοίχτηκαν με πρωτοβουλία, πρόταση προς την Κοινότητα, και απόφαση της Κεντρικής Εξουσίας.

Λ ε ω φ ό ρ ο ς Κ α λ α μ α κ ί ο υ

[β. 16.9.1947- 5.5.1950], «Αριθ. Π ρ α κ τ ι κ ο ύ 16/ 19.6.1948, σελ. 54. «Κ ο ι ν ή συνεδρίασις Κοινοτικών Συμβουλίων Καλαμακίου και Α γ ί ο υ Δ η μ η τ ρ ί ο υ». «Εν Καλαμακίω . . . την 19^η Ιουνίου 1948 . . . τα Κ.Σ. Καλαμακίου και Αγίου Δημητρίου συνήλθον εις κ ο ι ν ή ν συνεδρίασιν εν τω κοινοτικώ καταστήματι, κατόπιν προσκλήσεων αμφοτέρων των Προέδρων υπό την Προεδρίαν του κ. Νομάρχου Αττικής Γ. Σχινά, παρόντων εκ μεν του Κ.Σ. Καλαμακίου των κ.κ. Α. Πιζάνη ως Προέδρου, Η. Αντωνοπούλου, Νικ. Κριμπένη, Μ. Λεγάκη και Π. Τσορού, εκ δε του Κ.Σ. Αγίου Δημητρίου των κ.κ. Κ. Στριγάρη, Προέδρου, Απ. Τζανέτου, Ν. Τριανταφύλλου, Στ. Γκιώνη και Παν. Τζανέτου, παρισταμένων και των κ.κ. Σ. Τριανταφύλλου, Διευθυντού της Νομαρχίας Αττικής και Ιω. Δρίνη, Προϊσταμένου της Τ.Υ.Δ.Κ. Αττικής./ Αρξαμένης της συνεδριάσεως, λαβών τον λόγον ο Πρόεδρος της Κοινότητος Καλαμακίου κ. Α. Πιζάνης λέγει τα εξής: «Σεβαστέ κύριε Νομάρχα, Αξιότιμοι κύριοι. Εξ ονόματος των Κ.Σ. Καλαμακίου και Αγίου Δημητρίου, εκφράζω την χαράν μου και τας ευχαριστίας αυτών δια την τιμήν που μας εκάματε να παραστήτε εις την συγκέντρωσιν ταύτην και ιδιαιτέρως υμάς κ. Νομάρχα, που απεδέχθητε ευγενώς την παράκλησίν μας όπως προεδρεύσητε του παρόντος μ ι κ τ ο ύ Συμβουλίου, το οποίον πρόκειται να ασχοληθή με θέμα ζωτικοτάτης σημασίας δι' αμφοτέρας τας Κοινότητας, θέμα το οποίον απησχόλησεν επανειλημμένως και από πολλών ετών τα δύο Κ.Σ., άνευ δυστυχώς ο υ δ ε ν ό ς θ ε τ ι κ ο ύ

αποτελέσματος. Πρόκειται περί της ο δ ι κ ή ς σ υ ν δ έ σ ε ω ς των δύο Κοινοτήτων. Θεωρώ περιττόν να εξάρω την σημασίαν του έργου τούτου και τα ευεργετικά αποτελέσματα τα οποία θα προκύψουν δια τα συμφέροντα και την πρόοδον των προαστείων μας, αρκεί να ληφθή υπ' όψιν ότι σήμερον η επικοινωνία μεταξύ των δύο Κοινοτήτων εξυπηρετείται δια δ υ σ β ά τ ο υ κ α ρ ρ ο δ ρ ό μ ο υ, αμφιβόλου ασφαλείας και δια πεζούς ακόμη κατά τους χειμερινούς ιδία μήνας./Η υπό μελέτη οδός θα συνδέση τας δύο Κοινοτήτας κατά τρόπον εξυπηρετικώτατον και συγχρονισμένον, και ταύτας μετά της Πρωτευούσης δια της οδοῦ Α γ ί ο υ Ι ω ά ν ν ο υ Βουλιαγμένης./ Θα εξελιχθή δε συντομώτατα ως ελπίζομεν εις αξιόλογον συγκοινωνιακὴν αρτηρίαν, ἥτις συν τοις ἄλλοις θα εξυπηρετήσῃ και σημαντικόν τμήμα της Πρωτευούσης, εννοώ τας συνοικίας Κ α τ σ ι π ο δ ί ο υ, Υ μ η τ τ ο ῦ, Γ ό ν τ α ρ κλπ., οι κάτοικοι των οποίων θα εἶναι υποχρεωμένοι σήμερον να χρησιμοποιοῦν διπλά συγκοινωνιακά μέσα, να διαθέτουν διπλὰς δαπάνας χρήματος και χρόνου και με πολλὰς ταλαιπωρίας να κατορθώνουν να φθάνουν μέχρι της ακτῆς δια των αυτοκινήτων Ακαδημία – Γλυφάδας./ Προς τον σκοπὸν τούτον απετάνθημεν ομοῦ μετά του αξιοτίμου συναδέλφου μου της Κοινοτήτος Αγ. Δημητρίου προς τον Υπουργὸν Ανοικοδομήσεως, αξιοτίμο κ.Λόντον, ὅστις προθύμως διέθεσεν συνεργεῖον ἐξ ειδικῶν μηχανικῶν, οἵτινες εξετάσαντες επιτοπίως το ἔδαφος καθώρισαν δια πασσαλώσεως την ακολουθητέαν γραμμὴν της οδοῦ εκπονήσαντες και σχετικὸν διάγραμμα, αντίγραφον του οποιου ενεχείρισαν και εις ημάς./ Ἡ δ η καλούμεθα να συζητήσωμεν ἐπὶ της σκοπιμότητος του έργου τούτου και της εξευρέσεως του τρόπου και των υλικῶν μέσων δια την πραγματοποίησίν του./ Ελπίζομεν, Σεβαστέ κ. Νομάρχα ὅτι προς τούτο θα ἔχωμεν ἀμέριστον την ἐνίσχυσιν υμῶν ὅπως ελπίζωμεν και βασιζόμεθα και εις την ἐνίσχυσιν ἀπάντων των Αθηναίων πολιτευτῶν και ἰδιαίτερος του παρισταμένου αξιοτίμου κ. Γ. Τσακάλου μετά του οποιου μας συνδέουν ἀρρηκτοὶ φιλικοὶ δεσμοὶ και ο οποιος επανειλημμένως ἀπέδειξε το θερμόν του ενδιαφέρον δια τα συμφέροντα και την πρόοδον ἀμφοτέρων των Κοινοτήτων./ Α π α ν τ ῶ ν ο κ. Νομάρχης λέγει ὅτι η Διοίκησις εἶναι ἐνθουσιασμένη δια την ἐκτέλεσιν ἔργων ἰδία ὅταν ταῦτα γίνονται δι' ε ν ὡ σ ε ω ς Κοινοτήτων, ἐξαίρει τον θεσμόν του Σ υ ν δ έ σ μ ο υ των Κοινοτήτων, δι' ὧν εἶναι δυνατός ο συνδυασμός των κεφαλαίων μετά της π ρ ο σ ω π ι κ ή ς εργασίας, ἐδικῶς δε δια τα χωματουργικά ἔργα δια τα οποία δ ε ν ἀπαιτοῦνται ἐδικαί μελέται. Αναφε-

ρόμενος εις την υπό κατασκευήν οδόν λέγει ότι επειδή δ ε ν πρόκειται περί επαρχιακής οδού, η απαιτηθησομένη δαπάνη δέον να κ α λ υ φ θ ή υπό των δύο Κοινοτήτων. Συνιστά την ε π ι β ο λ ή ν ε ι δ ι κ ή ς φορολογίας, δι' ήν δέον να επιδειχθή προθυμία των κατοίκων, η δε Νομαρχία θα παράσχη όλα τα νομικά μέσα. Συγχαίρει δια την αναληφθείσαν πρωτοβουλίαν και εύχεται την ταχείαν πραγματοποίησιν του έργου./ Ο Διευθυντής της Νομαρχίας κ. Σ. Τριανταφύλλου, προτείνει την επιβολήν φορολογίας εις μεν την Κοινότητα Αγίου Δημητρίου, ως πρόεδρος δε του Ταμείου Επαρχιακής Οδοποιίας, θα μεριμνήση δια την διάθεσιν του ποσού των δραχ. 50.000.000 δια την κατασκευήν της γεφύρας, εφ' όσον ήθελεν αποδεσμευθή το ποσόν τούτο και εφ' όσον δια σχετικού Δ ι α τ ά γ μ α τ ο ς κριθή η οδός ως επαρχιακή./ Ο Νομάρχης συνιστά την σ ύ ν α ψ ι ν δ α ν ε ί ο υ και την αναγνώρισιν της οδού ως επαρχιακής και την διάθεσιν εκ μέρους του Ταμείου Επαρχιακής Οδοποιίας του ποσού των δραχμών 100.000.000 δια την κάλυψιν της απαιτηθησομένης δαπάνης δια την κατασκευήν της απαιτουμένης γεφύρας./ Ο Προϊστάμενος της Τ.Υ.Δ.Κ. κ. Ι. Δρίνης, λέγει ότι το μήκος της οδού είναι διάφορον του αναφερομένου εν τω σχεδίω διότι δεν ελήφθη υπ' όψιν ως εντός του σχεδίου Αγίου Δημητρίου, τμήμα μήκους 1.000 περίπου μέτρων, και ότι η συνολική δαπάνη δια την κατασκευήν της οδού θα ανέλθη εις 800.000.000 δραχμών, συμπληρών λέγει ότι δ ε ν ευρίσκει αποδοτικήν την π ρ ο σ ω π ι κ ή ν ε ρ γ α σ ί α ν εις τοιαύτης φύσεως έργα, άτινα απαιτούν ειδικότητα. Συνιστά όπως εις περίπτωσιν αδυναμίας εκτελέσεως του έργου εντός του οικονομικού έτους να γίνη η προμήθεια των σκύρρων το έν έτος και το επόμενον η κατασκευή. Ειδικώς δε περί του έργου τούτου όπερ θέλει εξυπηρετήση και άλλας Κοινοτήτας, δέον, εν σχετική αναλογία, να συνεισφέρουν και αύται./ Μετά την ανταλλαγήν γνωμών των λοιπών μελών, α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι :

- 1) Η αναγνώρισις της οδού ως Ε π α ρ χ ι α κ ή ς, 2) Να αποδεσμευθή το ποσόν των δραχ. 100.000.000 εκ των δεσμευθέντων του Ταμείου Επαρχιακής Οδοποιίας δια την κατασκευήν της γεφύρας, 3) Να επιβληθή η φορολογία των προϊόντων γης εις την Κοινότητα Αγίου Δημητρίου, 4) Να επιβληθή ο άμεσος φόρος με ανάλογα προς την ανάγκην ποσά υπό της Κοινοτήτος Καλαμακίου, 5) Να γίνη κοινή σύσκεψις των πέριξ Κοινοτήτων και να επιδιωχθή η σ ύ σ τ α σ ι ς Σ υ ν δ έ σ μ ο υ Κοινοτήτων./ Ο παριστάμενος πολιτευτής

Αθηνών κ. Γ. Τσάκαλος εξαίρει την υψίστην σημασίαν του έργου και εύχεται την πραγματοποίησιν αυτού. Εφ' ώ συνετάγη το παρόν . . .».

Επισήμανση: Αφού προέκυψε ότι έγινε κοινή συνεδρίαση, ήθελα να βρώ σχετική απόφασή του Κ.Σ. Αγίου Δημητρίου. Όπως έχω γράψει, στις «Πολιτικές αποφάσεις - ψηφίσματα» κεφ. «Δήμος Αγ. Δημητρίου», δεν υπήρξε έρευνα στα Βιβλία Αποφάσεων-Πρακτικών του Δήμου Αγίου Δημητρίου της αντίστοιχης περιόδου, λόγω πρόσφατης μεταφοράς αυτών σε νέα αποθήκη, χωρίς ταξινόμηση. Άρα ήταν αδύνατος ο έλεγχος των κουτιών / περιεκτών.

Σχόλια: 1) «ο Διευθυντής της Νομαρχίας κ. Σ. Τριανταφύλλου, προτείνει την επιβολήν φορολογίας εις μεν την Κοινότητα Αγ. Δημητρίου». Κανονικά θα έπρεπε να ακολουθεί «εις δε την Κοινότητα Καλαμακίου», χωρίς τούτο να γίνεται στο σημείο αυτό, 2) «Ο Νομάρχης συνιστά την σύναψιν δανείου». Αλλαγή «γραμμής» από το Νομάρχη, από την «ειδική φορολογία» στο «δάνειο». Γιατί; Εκφράστηκαν αντιρρήσεις/ διαφωνίες από τις Κοινότητες, που δεν αποτυπώνονται στο Πρακτικό; ΟΜΩΣ στο αποφασιστικό καταγράφονται οι διαφορετικές ειδικές φορολογίες που θα επιβληθούν (προϊόντων γης στον 'Αγ. Δημήτριο, άμεσος φόρος στο Καλαμάκι). Καμία απόφαση για «σύναψη δανείου», 3) «θέμα το οποίον απησχόλησεν επανειλημμένως και από πολλών ετών τα δύο Κ.Σ., άνευ δυστυχώς ουδενός θετικού αποτελέσματος». Στα βιβλία της Κοινότητας, με αποφάσεις/πρακτικά Κ.Σ., για τα έτη 1936-1948, ΔΕΝ εντόπισα σχετική απόφαση. Πώς, έγινε η «επανειλημμένη απασχόληση»;

4) α) «συνοικία Κατσιποδίου»: βλ. Κώστα Μπίρη, «Αι τοπωνυμιαί της Πόλεως και των περιχώρων των Αθηνών», έκδ. Υπ. Πολ. Τ.Α.Π., 2006, β.Αρχ. Ετ. Ταξιν. CJ 14/70 (2006), σ. 49. Κατσιπόδι ή Κατσιποδοῦ Μεσαιωνική τοπωνυμία, προελθούσα από κτήματα της οικογενείας Κατσιπόδη και την κτητορικήν των εκκλησίαν της Παναγίας της Κατσιποδοῦς. (Ευρετήριον των Μεσαιωνικών Μνημείων της Ελλάδος, τευχ. Β'. Χάρτης Κάουπερτ)». Δεν προσδιορίζει τόπο. Δεν την ταυτίζει με την περιοχή Δάφνης, όπως γίνεται γενικότερα δεκτό, β) «συνοικία Γόνταρ». Ο Κ. Μπίρης, πιο πάνω, και ο Ελευθέριος Γ. Σκιαδάς, «Οι συνοικίες των Αθηνών, η πρώτη επίσημη διαίρεση (1908)», έρευνα: Ξ. Β. Γιαταγάνα –Βασ. Μαντζώρου, β. Αρχ.Ετ. Ταξιν. XD 342.3, ΔΕΝ έχουν τη λέξη. Ερεύνησα και σε εγκυκλοπαίδειες κλπ., αλλά δεν βρήκα σχετικά λήμματα και έτσι ΔΕΝ μπόρεσα να προσδιορίσω τον τόπο/περιοχή, που βρισκόταν.

[β. 22.9.1948 - 27.1.1950]. σελ.43: «Αριθμός αποφάσεως 234, συνεδρίασις της 29.10.1948», με θέμα: «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την χάραξιν της οδού Καλαμακίου- Αγίου Δημητρίου» «. . . Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Ανοικοδομήσεως εξεπονήθη μελέτη δια την κατασκευήν οδού εν ούσῃς το Καλαμάκιον μετά της ομόρου Κοινότητος Αγίου Δημητρίου, ήτις αρχομένη από της οδού Βασ. Σοφίας φθάνει με κατ' ευθείαν νοητήν γραμμήν εις τα όρια της ως άνω Κοινότητος. Δια την προστασίαν των υπό της αναφερθείσης Τεχνικής Υπηρεσίας τοποθετηθέντων πασσάλων και ίνα αφεθή ακαλλιέργητος υπό των στεργούντων την κατασκευήν της οδού ιδιοκτητών προτείνει όπως χαραχθή η οδός αύτη επί των αγρών αυτών. Προς τον σκοπόν τούτον θέλει απαιτηθή δαπάνη δραχ. 500.000 υπολογισθείσης της εργασίας εις 20 περίπου ημερομίσθια, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ. Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι η πρότασις αυτού ορθή και νόμιμος τυχάνει./ Α Π Ο Φ Α Ι Ν Ε Τ Α Ι, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν δραχ. 500.000 ... δια την επί αποδόσει λογαριασμού χάραξιν της οδού Καλαμακίου–Αγίου Δημητρίου της προβλεπομένης υπό της συνταχθείσης μελέτης υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Ανοικοδομήσεως και όπως αύτη εκτελεσθή δι' ημερομισθίων εργατών επί των αγρών των ιδιοκτητών των στεργούντων εις την διάνοιξιν της οδού, επί αποδόσει λογαριασμού». [Κ.Σ. Παν. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ιω. Γερουλάνος, Δ. Κουτροβίδας, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας].

Λεωφόρος Ποσειδώνος

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 347, «Αριθμός αποφάσεως 41/21.11.1945 «Περί μετονομασίας οδών». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η παραλαβή λεωφόρος, γνωστή εισέτι υπό την αρχικήν της ονομασίαν ως Λεωφόρος Κ. Λογοθετοπούλου, δέον να μετονομασθή δι' ιστορικού τινος ονόματος και δη εις Λεωφόρον 28^{ης} Οκτωβρίου, εις ανάμνησιν της ιστορικής ημέρας του έτους 1940, καθ' ήν ο

Ελληνικός Λαός αντετάχθη κατά των βαρβάρων επιδρομέων. Η ημέρα αυτή, συμβολίζουσα ού μόνον την πρώτην νίκη των Ηνωμένων Εθνών κατά των λαών της βίας και της διαρπαγής αλλά και την απόλυτον ενότητα του Ελληνικού Λαού ήτις είχε ως αποτέλεσμα το Έπος της Αλβανίας εις ό ηρωϊκός μας στρατός έδρεψε τας δάφνας της Νίκης και εξεδίωξε τον ύπουλον επιτεθέντα εχθρόν, όστις εμόλυνε τα αιματοβαμένα βουνά και εδάφη της Ελληνικής Βορείου Ηπείρου. Επ' ευκαιρία προτείνει όπως μία των κυριοτέρων οδών ονομασθή με το όνομα του συμβολικού ήρωος Συν/χου Κ. Δαβάκη, ού η ανδρεία και αυτοθυσία συνετέλεσαν εις νικηφόρον προέλασιν του ηρωϊκού μας στρατού. Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την μετονομασίαν της παραλιακής λεωφόρου εις Λεωφόρον 28^{ης} Οκτωβρίου, και της οδού Ερμού, εις οδόν Κ. Δαβάκη και ανατίθησι . . .». [Κ.Σ.: Γ. Τσάκαλος πρόεδρος, Σ. Σπηλιόπουλος, Ι. Γερούλάνος, Ν. Νόνης, Δ. Σταματόπουλος, Γ. Τίγγελης].

Σχόλια: α) Είναι χαρακτηριστικό ότι στη συνεδρίαση συμμετείχε και ο Ι. Γερούλάνος, ο οποίος, επί Δικτατορίας 4^{ης} Αυγούστου, είχε πρωτοστατήσει στις μετονοματοδοσίες των λεωφόρων και οδών σε π.χ. Ι. Μεταξά, 4^{ης} Αυγούστου, Β. Γεωργίου Β', κλπ. Τώρα συμφωνεί στη ΝΕΑ μετονοματοδοσία τους. «Ομορφα και τακτικά πάω μ' εκείνον που νικά» (Κ.Βάρναλης), β) Καμία απολύτως αναφορά στο κείμενο της απόφασης για την Α Ι Τ Ι Α της μετονοματοδοσίας από Κ. Λογοθετόπουλου σε 28 Οκτωβρίου. Δηλαδή για την καταδίκη του ως δωσίλογο και συνεργάτη των Γερμανών. Οι «νόμπιλι» και «ελίτ», του Κ.Σ., κ ά λ υ π τ α ν, και με τον τρόπο αυτό, τους ομοίους τους.

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 215, «Αριθμός αποφάσεως 34/17.3.1947», «Περί ακυρώσεως πρακτικού ενεργηθέντος διαγωνισμού δια την εκτέλεσιν εκσκευών και επιχωματώσεων δια προωθητήρος επί τω σκοπώ της διαμορφώσεως διαχωματουργικών, του δευτέρου σκέλους της παραλιακής λεωφόρου και αναθέσεως του έργου εις εργολάβον άνευ εργολαβικού κέρδους». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ενεργηθέντος μειοδοτικού διαγωνισμού δι' ενσφραγίστων προσφορών, συμφώνως προς την υπ' αρ. 28/47 απόφασιν την εγκριθείσαν ανεδείχθη μειοδότης ο Σπυρίδων

Κόπιτσας με εκπτώσιν 6% επί των τιμών του τιμολογίου . . . Το Κ.Σ. . . .

Επειδή κρίνει ασύμφορον την υπό του αναδειχθέντος μειοδότη Σ. Κόπιτσα δοθείσαν προσφοράν, επειδή κατά την γνώμην της πλειοψηφίας της Επιτροπής οι μετασχόντες του διαγωνισμού εργολάβοι προκειμένου να λάβωσι μέρος εις τον διαγωνισμόν, ήλθον εις συνεννόησιν μεταξύ των, επειδή κατά το άρθρον 8 της διακηρύξεως η Κοινότης επεφύλαξεν εαυτή το δικαίωμα να ακυρώσῃ τον διαγωνισμόν εις περίπτωσιν καθ' ήν θεωρεί ασύμφορον το αποτέλεσμα λόγω της ιδιαζούσης φύσεως του έργου, επειδή κατά το αυτό άρθρον δύναται να αναθέσῃ το έργον εις εργολάβον δι' ιδιαιτέρας συμφωνίας άνευ ποσοστού οφέλους, επειδή ο αναδειχθείς μειοδότης, δι' εγγράφου δηλώσεώς του κατατεθείσης κατά την συζήτησιν της παρούσης αναλαμβάνει την εκτέλεσιν του έργου άνευ εργολαβικού κέρδους και επειδή η προκύπτουσα ημερησίως εις όφελος της Κοινότητος διαφορά ανέρχεται εις το ποσόν των δραχ. 25.116. Δια ταύτα. Αποφάινεται, ομοφώνως, την ακύρωσιν του πρακτικού του ενεργηθέντος προχείρου μειοδοτικού διαγωνισμού, δια την διαπροωθήσεως εκτέλεσιν εκσκαφών και επιχωματώσεων δια την διαμόρφωσιν του δευτέρου σκέλους της παραλιακής λεωφόρου, καθ' άνεδείχθη μειοδότης ο Σπυρ. Κόπιτσας με έκπτωσησιν 6% επί των τιμών του τιμολογίου, και την συμφώνως τω άρθρω 8 της διακηρύξεως ανάθεσιν του έργου εις τον αυτόν εργολάβον Σπυρίδωνα Κόπιτσαν κατά τους όρους της μελέτης και της σχετικής διακηρύξεως δι' ιδιαιτέρας εγγράφου συμφωνίας επί καταβολή αποζημιώσεως δρχ. 199.800 δι' εκάστην ημέραν προωθητήρος μετά του προσωπικού, καυσίμων, γενικών εξόδων κλπ, δι' οκτάωρον εργασίαν εκσκαφής πλέον 50 μ.(έτρων) κ.(υβικών) ημερησίως και δραχ. 149.600 δι' άς ημέρας δεν εργάζεται ο προωθητήρ λόγω βλάβης ή άλλης αιτίας ως εν τη αναλύσει τιμών αναφέρονται και υπό τους ειδικούς όρους καθ' ούς: 1) Η Κοινότης διατηρεί το δικαίωμα να ακυρώσῃ την συμφωνίαν και να διακόψῃ την εργασίαν αναθέτουσα ταύτην εις έτερον εργολάβον αυτήν, εφ' όσον κατά την κρίσιν αυτής και επιτροπής αποτελουμένης εξ ενός αντιπροσώπου της Κοινότητος, ενός αντιπροσώπου του εργολάβου και ενός αντιπροσώπου του Τεχνικού Επιμελητηρίου Μηχανικών και Εργοληπτών, δεν κριθῆ ικανοποιητική η ημερησία απόδοσις του προωθητήρος δεδομένου ότι απεδείχθη ήδη ότι η υπό της διακηρύξεως προ-

βλεπομένη απόδοσις των Μ3 50 ημερησίως, κ ρ ί ν ε τ α ι μ ι κ ρ ά, και, 2) Η Κοινότης θα έχη το δικαίωμα όπως χρησιμοποιήση τον προωθητήρα μετά του προσωπικού και εις ε τ έ ρ α ς ε ρ γ α σ ί α ς της αυτής φύσεως και τας αυτὰς τιμάς εφ' όσον ήθελε υπάρξη διαθέσιμος χρόνος προς τούτο ή ήθελε παρακωλυθή η εκτέλεσις μέρους του έργου της διαμορφώσεως της παραλιακής λεωφόρου εις ά σημεία κατέχονται υπό Στρατιωτικών Μονάδων, ... εξουσιοδοτεί δε τον κ. Πρόεδρον δια την υπογραφήν του σχετικού συμφωνητικού». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ.Κουτρουβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

Σημείωση: Στο περιθώριο του φύλλου γράφεται: «Αντικατεστάθη». Αποσιωπάται ότι λόγος ήταν η ακύρωσή της (βλεπ. ακολουθούσα απόφαση).

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 235, «Αριθμός αποφάσεως 50/20.3.1947», «Περί εγκρίσεως πρακτικού δημοπρασίας δια την ενέργειαν ε κ σ κ α φ ώ ν κλπ., δια π ρ ο ω θ η τ ή ρ ο ς και α κ υ ρ ώ σ ε ω ς της 34 αποφάσεως». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δέον το Κ.Σ. να α ν α θ ε ω ρ ή σ η την υπ' αρ. 34 απόφασιν αυτού, δι' ής ηκυρώθησαν τα πρακτικά του ενεργηθέντος μειοδοτικού διαγωνισμού προς ανάδειξιν εργολάβου δια την εκτέλεσιν ε κ σ κ α φ ώ ν και ε π ι χ ω μ α τ ώ σ ε ω ν δια π ρ ο ω θ η τ ή ρ ο ς εις τον παραλιακόν χώρον επί τω σκοπώ της διαμορφώσεως του δευτέρου σκέλους της π α ρ α λ ι α κ ή ς λεωφόρου και να αποφανθή εκ ν έ ο υ επ' αυτών, καθ' όσον αφ' ενός το αιτιολογικόν της σ υ ν ε ν ο ή σ ε ω ς των εργολάβων μ η διατυπωθέν εις το σχετικόν π ρ α κ τ ι κ ό ν δ ε ν δύναται να ευσταθήση, και αφ' ετέρου ο αναδειχθείς μειοδότης Σπ. Κόπιτσας δια συμπληρωματικής προσφοράς του αποδέχεται την εκτέλεσιν του έργου επί τη ημερησία αποζημιώσει τη αναφερομένη εν τη αναλύσει τιμών και ά ν ε υ εργολαβικού κέρδους./ Το Κ.Σ. Αποφαίνεται ομοφώνως την α κ ύ ρ ω σ ι ν της υπ' αρ. 34 αποφάσεως, και ότι ε γ κ ρ ί ν ε ι παμψηφεί τα πρακτικά του ενεργηθέντος μειοδοτικού διαγωνισμού προς ανάδειξιν εργολάβου δια την διενέργειαν εκσκαφών και επιχωματώσεων δια προωθητήρος επί του παραλιακού χώρου της Κοινότητος, επί τω σκοπώ της διαμορφώσεως του δευτέρου σκέλους της παραλιακής λεωφόρου, καθ' ά ανεδείχθη τελευταίος μειοδότης ο Σπ. Κόπιτσας, αποδεχό-

μενον την συμπληρωματικώς δοθείσαν προσφοράν αυτού, δι' ής αναλαμβάνει την εκτέλεσιν του έργου ως εν τη αναλύσει τιμών αναφέρεται και άνευ εργολαβικού κέρδους ήτοι επί ημερησία αποζημιώσει δραχ. 199.800 δι' εκάστην ημέραν προωθητήρος μετά του προσωπικού, καυσίμων, γενικών εξόδων κλπ. δι' οκτάωρον εργασίαν εκσκαφής πλέον 50 μ.κ. ημερησίως, και δραχ. 140.000 δι' άς ημέρας δεν εργάζεται ο προωθητήρ λόγω βλάβης ή άλλης αιτίας, ως εν τη αναλύσει τιμών αναφέρονται και υπό τους ειδικούς όρους καθ' ούς: 1) Η Κοινότης διατηρεί το δικαίωμα να ακυρώσῃ την συμφωνίαν και να διακόψῃ την εργασίαν αναθετόν αυτήν εις έτερον εργολάβον, εφ' όσον κατά την κρίσιν αυτής και επιτροπής αποτελουμένης εξ ενός αντιπροσώπου της Κοινότητος, ενός αντιπροσώπου του εργολάβου και ενός αντιπροσώπου του Τεχνικού Επιμελητηρίου Μηχανικών και Εργοληπτών, δεν κριθῆ ικανοποιητική η ημερησία απόδοσις του προωθητήρος δεδομένου ότι απέδειχθη ήδη ότι η υπό της διακηρύξεως προβλεπομένη απόδοσις των Μ3 50 ημερησίως, κρίνεται μικρά, και, 2) Η Κοινότης θα έχῃ το δικαίωμα όπως χρησιμοποιήσῃ τον προωθητήρα μετά του προσωπικού και εις έτερας εργασίας της αυτής φύσεως και τας αυτάς τιμάς εφ' όσον ήθελε υπάρξῃ διαθέσιμος χρόνος προς τούτο ή ήθελε παρακωλυθῆ η εκτέλεσις μέρους του έργου της διαμορφώσεως της παραλιακής λεωφόρου εις άσημεία κατέχονται υπό Στρατιωτικών Μονάδων, ... εξουσιοδοτεί δε τον κ. Πρόεδρον δια την υπογραφήν του..... συμφωνητικού». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

Λεωφόρος Ελευθερίας

[β. 22.9.1948 - 27.1.1950]. σ. 104: «Αριθμός αποφάσεως 10, συνεδρίασις της 17.1.1949», με θέμα: «Περί της λεωφόρου Ελευθερίας». «..... Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του εγκεκριμένου σχεδίου του Καλαμακίου προβλέπεται λεωφόρος πλάτους 21 μέτρων διοίκουσα (=ορθό, διήκουσα) από της λεωφόρου Συγγρού μέχρι του Καλαμακίου, ήτις περιορίζει την διαδρομήν κατά 1.800

περίπου μέτρα. Η λεωφόρος αυτή δέον να προτιμηθή εις την διάνοιξιν πάσης ετέρας, κρινομένης ως κατεπειγούσης της διανοίξεώς της, ίνα αποσυμφορηθή αφ' ενός η κυκλοφορία των λεωφόρων Α. Συγγρού και Τσώρτσιλ (Π. Φαλήρου) και αφ' ετέρου ίνα συντομευθή η από Αθηνών εις Καλαμακίον διαδρομή, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν το εγκεκριμένον σχέδιον του Καλαμακίου και σκεφθέν, επειδή (ελλείπει = κρίνει, θεωρεί κλπ) ως κατεπείγουσαν την διάνοιξιν της λεωφόρου Ελευθερίας επειδή δια της διανοίξεως ταύτης περιορίζεται η διαδρομή κατά 1.800 μέτρα, ήτοι εις τα 4/ 5 περίπου της συνολικής τοιαύτης, θέλουσι δ' εξυπηρετηθεί ου μόνον οι κάτοικοι της Κοινότητος αλλά των γειτονικών τοιούτων Ελληνικού, Γλυφάδας, Βούλας κλπ, ως και το Αεροδρόμιον./ ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ομοφώνως ότι κρίνει ως κατεπείγουσαν την διάνοιξιν του συνόλου της υπό του εγκεκριμένου σχεδίου προβλεπομένης λεωφόρου πλάτους 21 μέτρων, από της λεωφόρου Συγγρού μέχρι της παραλιακής λεωφόρου Καλαμακίου και όπως αντίγραφον της παρούσης υποβληθή εις το Υπουργείον Δημοσίων Έργων δια την ταχείαν ενέργειαν των δεόντων και πραγματοποιήσιν της διανοίξεως, ανατίθησι δε». [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ι. Γερουλάνος, Π. Τσορός, απόντες Δ. Κουτροβίδας, Κ. Τσόχας].

Λ ε ω φ ό ρ ο ς Α λ ί μ ο υ

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ.52, «Πρακτικόν της 23.11.1962, Αρ. Αποφάσεως 150», «Τροποποιήσις σχεδίου εις περιοχήν Αλίμου δ ι ά ν ο ι ξ ι ς ν έ α ς λεωφόρου από Βουλιαγμένης μέχρι Αλίμου». «Επί του εγγραφέντος εκτάκτως, ομοφώνω γνώμη του Κ.Σ., ως τρίτου θέματος εν τη ημερησία διατάξει, ο Πρόεδρος, τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. το ... έγγραφον της Υπηρεσίας Οικισμού του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, ως και το συνημμένον σχεδιάγραμμα της Τοπογραφικής Υπηρεσίας του Υπουργείου τούτου, αφορώντα εις την δ ι ά ν ο ι ξ ι ν ν έ α ς λ ε ω φ ό ρ ο υ (ελλείπει: από) της οδού Βουλιαγμένης μέχρι της Παραλιακής δια μέσου Α λ ί μ ο υ»./ Ακολούθως εισηγείται όπως το

Κ.Σ. γνωματεύση επί της άνω τροποποιήσεως, συμφώνως ταις διατάξεσι του από 13.12.1945 Δ/τος «Περί Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού του Κράτους», ίνα συντελεσθή η νόμιμος διαδικασία και η του έργου τούτου εκτέλεσις./ Το Κ. Σ. . . . και μελετήσαν το δια της υπ' αρ. 514/1962 πράξεως του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων, εγκριθέν σχεδιάγραμμα της υπό δ ι ά ν ο ι ξ ι ν ν έ α ς λεωφόρου α π ό λεωφόρου Βουλιαγμένης μ έ χ ρ ι ς Α λ ί μ ο υ, σκεφθέν δε ότι δια της λεωφόρου ταύτης μεγίστη ωφέλεια θέλει προκύψη δια την Κοινότητα αφ' ενός, αλλά και τους ιδιοκτήτας ακινήτων αφ' ετέρου, πλην των αμέσως θιγομένων, δι' ούς θα ακολουθήση η διαδικασία απαλλοτριώσεως εις την τρέχουσαν τιμήν. Α π ο φ α σ ί ζει. Εγκρίνει ομοφώνως την συντελουμένην . . . τροποποίησιν του ρυμοτομικού σχεδίου Αλίμου, δια της διανοίξεως νέας λεωφόρου από Αλίμου μέχρι λεωφόρου Βουλιαγμένης, και ειδικώτερον ως εμφάνεται εν τω υπ' αρ. 10/1961 σχεδιαγράμματι της Τοπογραφικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δημοσ. Έργων, ανατιθέμενον τω Προέδρω την.. ενέργειαν..». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Κ. Τσόχας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Π. Κερασιώτης, Αγγ. Παπακώστας, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης, Β. Κριμπένης].

Σχόλιο: «. . . ίνα το Κ.Σ. γνωματεύση επί της άνω τροποποιήσεως συμφώνως ταις διατάξεσι του από 13.12.1945 Δ/τος «Περί Γ.Ο.Κ. του Κράτους». Δεν μπόρεσα να βρω αιτία για την οποία το Κ.Σ. καλείται την 23.11.1962 να γνωματεύση, «με βάση το ΓΟΚ της 13.12.45», που ΕΙΧΕ ΠΑΨΕΙ ΝΑ ΙΣΧΥΕΙ/ δεν βρέθηκε, ΑΦΟΥ το 1962, ίσχυε ως ΓΟΚ το Β.Δ.9/30.9.1955 (ΦΕΚ Α'266).

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.134, «Συνεδρίασις 5.3.1965», Αρ. Αποφάσεως 56», «Τροποποιήσις του ρυμοτομικού σχεδίου δια καθορισμού του κοινοχρήστου χώρου παρά την διασταύρωσιν της λεωφ. Β. Γεωργίου Β' και Αθηνών-Αλίμου, ως χώρου α ν ε γ έ ρ σ ε ω ς του Κ ο ι ν ο τ ι κ ο ύ καταστήματος Καλαμακίου». «Επί του 11^{ου} θέματος . . .ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι εκ της διανοίξεως και κατασκευής της Εθνικής οδού Αθηνών – Αλίμου, εδημιουργήθη εις την συμβολήν ταύτης μετά της Παραλιακής λεωφόρου Β. Γεωργίου Β', κοινόχρηστος κοινοτικός χώρος, προερχόμενος εν μέρει και εκ τμήματος καταργηθείσης παλαιάς κοινοτικής οδού, εν μέρει δε εκ της ε π ι κ α λ ύ ψ ε ω ς του ρεύματος Α γ ί ο υ Δ η μ η τ ρ ί ο υ εις το σημείον τούτο./ Ήδη η όλη περιοχή

διεμορφώθη πλέον οριστικώς και επειδή, δια της νέας ταύτης λεωφόρου μέλλει να μετατεθή η συγκοινωνιακή κίνησης προς το σημείον τούτο του προαστείου, δεδομένου δε ότι η Κοινότης στερείται ιδιοκτήτου Κοιν. Καταστήματος, προτείνει όπως το Κ.Σ. δι' αποφάσεως αυτού, εισηγηθή την έκδοσιν Β. Δ/τος, δι' ού θα καθορίζεται επί του προειρημένου κοινοχρήστου Κοιν. χώρου η θέσις του μ έ λ λ ο ν τ ο ς ν α α ν ε γ ε ρ θ ή Κοινοτικού καταστήματος Καλαμακίου/ Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν ότι η περί ής ο λόγος θέσις είναι η πλέον κατάλληλος δια την ανέγερσιν του Κοινοτικού καταστήματος και εξ επόψεως εξυπηρετήσεως των δημοτών, αλλά και διότι ουδαμού αλλαχού η Κοινότης, εν τω εγκεκριμένω αυτής σχεδίω, έχει χώρον καθιερωμένον κατά τας άνω διατάξεις και καθωρισμένον ως χώρον Κοινοτικού καταστήματος. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως και εισηγείται προς την αρμοδίαν Αρχήν του Υπουργείου Δημοσίων Έργων την έκδοσιν τροποποιητικού Β. Δ/τος, δι' ού θα καθορίζεται και θα καθιερύται ο . . . κοινόχρηστος κοινοτικός χώρος εις την συμβολήν της Λ. Β. Γεωργίου Β' και Αθηνών- Αλίμου ως χώρος κοινόχρηστος εφ' ού θα ανεγερθή το Δ η μ α ρ χ ε ί ο ν Καλαμακίου....». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Λ ε ω φ ό ρ ο ς Β ο υ λ ι α γ μ έ ν η ς

[β. 11.5.1953- 12.1.1955],, σ. 148, «Αρ. Αποφάσεως 8/9.1.1954», «Περί επεκτάσεως και τροποποιήσεως του εγκεκριμένου σ χ ε δ ί ο υ Καλαμακίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . διαταγής του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, διεβιβάσθη διάγραμμα επεκτάσεως και τροποποιήσεως του εγκεκριμένου σχεδίου Τ ρ ά χ ω ν ε ς, ού τ μ ή μ α υπεισέρχεται εις τα ό ρ ι α της Κοινότητος . . . Επειδή η αφορώσα την Κοινότητα τροποποιήσις προτείνει την δ ι α π λ ά τ υ ν σ ι ν της Λεωφόρου Αθηνών - Β ο υ λ ι α γ μ έ ν η ς προς αμφοτέρας τας πλευράς κατά 10 μέτρα περίπου, και επειδή δια της προτεινομένης

τροποποιήσεως μέλλει να απαλλοτριωθεί έκτασις επί της μίας πλευράς, εννέα χιλιάδων (9.000) και πλέον τετραγωνικών μέτρων, δι' αναφοράς ητήσατο πληροφορίας σχετικώς με τον υπόχρεον αποζημιώσεως της απαλλοτριώσεως ταύτης, το δε Υπουργείον Δημοσίων Εργων, απήντησε ότι υπόχρεος δι' αποζημίωσιν της ρυμοτομίας ταύτης είναι η Κοινότης . . . Το Κ.Σ. . . επειδή η Κοινότης δεν δύναται να αναλάβη το βάρος της απαιτηθησομένης αποζημιώσεως της απαλλοτριώσεως προς διαπλάτυνσιν της Λεωφόρου Αθηνών – Βουλιαγμένης, εκτάσεως (: παραλείπεται), επειδή κατόπιν της διαμορφώσεως της Παραλιακής Λεωφόρου θέλει σημαντικώς περιορισθή η κίνησις της πρώτης και επειδή η προτεινόμενη επέκτασις του σχεδίου, αφορά έκτασιν ευρισκομένην εκτός του ορίου της Κοινότητος Καλαμακίου. Αποφάσισται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την απόρριψιν της προτεινομένης τροποποιήσεως δια τους εν τω σκεπτικώ αναφερομένους λόγους και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν...».[Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Σχόλιο: Χρειάστηκε να ρωτηθεί με έγγραφη αναφορά από την ίδια, για να απαντήσει το Υπουργείο, ότι υπόχρεη καταβολής της αποζημίωσης είναι η Κοινότητα. Το Υπουργείο σχεδίαζε και αποφάσιζε, για γενικότερους λόγους τη διαπλάτυνση, η Κοινότητα όφειλε την πληρωμή της αποζημίωσης ρυμοτομίας !

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 245, «Αρ. Αποφάσεως 183/22.9.1952», «Περί τροποποιήσεως του σχεδίου ρυμοτομίας Τραχώνων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Υπουργείου Προνοίας απεστάλη δια . . . διαταγής σχεδιαγράμμα εμφανίζον την ρυμοτομικήν διάταξιν των εκατέρωθεν της οδού Βουλιαγμένης οικοδομικών τετραγώνων και προτείνεται υπ' αυτού η τροποποίησις του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων εις τρόπον ώστε να συνδεθή και ευθυγραμμισθή κατά το δυνατόν οδός πλάτους 20 μέτρων του σχεδίου Ηλιούπολεως μετά της προς την θάλασσαν κατερχομένης τοιαύτης ομοίου πλάτους του σχεδίου Τραχώνων, ως εμφανίζεται εν τω διαβιβασθέντι σχεδιαγράμματι . . . Το Κ.Σ. . . δόν . . . και την επί του αντικειμένου τούτου σχετικήν αίτησιν των Οικοδομικών Συνεταιρισμών «Άγιος Παντελεήμων» και «Αναπήρων Πολέμου 1940- 1941 (ορθό: 1949) και σκεφθέν επειδή δια της προτεινομένης

τροποποιήσεως πραγματοποιείται η ε υ θ υ γ ρ ά μ μ ι σ ι ς της οδού Νάστου με την επί του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων προβλεπόμενην λ ε ω φ ό ρ ο ν . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την τροποποίησιν του σχεδίου Τραχώνων δια της μεταθέσεως της οικοδομικής γραμμής κατά το σημείο των ιδιοκτησιών Νάστου- Τριανταφύλλου Σκούρτη . . . και ανατίθησι.....».

Σημείωση: βλ. την ίδια απόφαση ΚΑΙ με σχόλια, στο παρόν κεφ. «Πολοδομική συγκρότηση. Αποφάσεις για το σύνολο των περιοχών Τραχώνων» σ. 302.

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ.98 «Αρ. Πρακτικού 3/4.2.1963, Αρ. Απόφασεως 19», «Τροποποιήσις ρυμοτομικού σχεδίου δια της δημιουργίας ι σ ο π έ δ ο υ κόμβου παρά την λεωφόρον Βουλιαγμένης». «Επί του 5^{ου} θέματος. . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. το . . . έγγραφον του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, δι' ού αποστέλλεται μελέτη τροποποιήσεως του ρυμοτομικού σχεδίου, π α ρ á τ η ν δ ι α σ τ α ύ ρ ω σ ι ν της λεωφόρου Βουλιαγμένης μετά της οδού Δ ω δ ε κ α ν ή σ ο υ, δια της δημιουργίας ισοπέδου κυκλοφοριακού κόμβου./ Ακολουθως εισηγείται, όπως το Συμβούλιον γνωματεύση επί της ανωτέρω τροποποιήσεως, ήτις σ υ ν τ ε λ ε ί τ α ι ο ί κ ο θ ε ν υπό του προρηθέντος Υπουργείου, συμφώνως ταις διατάξεσι του από 13.12.1945 Δ/τος «περί Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού του Κράτους», ίνα συντελεσθή η νόμιμος διαδικασία και η του έργου τούτου εκτέλεσις./ Το Κ.Σ. ... μελετήσαν το δια της υπ' αρ. 627/1962 πράξεως του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων εγκριθέν σχεδιάγραμμα της τροποποιήσεως του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου εις την δ ι α σ τ α ύ ρ ω σ ι ν της Λ. Βουλιαγμένης μετά της οδού Δωδεκανήσου . . . σκεφθέν δε ότι μάλλον ωφέλεια δια τον χώρον της Κοινότητος θέλει προκύψη εκ της δημιουργίας του προειρημένου ισοπέδου κυκλοφοριακού κόμβου, δοθέντος ότι, δια τους θ ι γ ο μ έ ν ο υ ς εκ της τροποποιήσεως ταύτης ιδιοκτητίας οικιών και οικοπέδων θα ακολουθήση η διαδικασία απαλλοτριώσεως και αποζημιώσεως αυτών υπό του Δημοσίου εις την τρέχουσαν τιμήν. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως την συντελουμένην δια της . . . πράξεως του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων τροποποίησιν του ρυμοτομικού σχεδίου, δια την δημιουργίαν ισοπέδου κυκλοφοριακού κόμβου εις την διασταύρωσιν της Λ. Βουλιαγμένης μετά της οδού Δωδεκανήσου.....». [Κ.Σ. Γ.

Σμαράγδης, πρόεδρος, Σ. Σπηλιόπουλος, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Α. Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης].

Σχόλια: α) Το 1963 το Κ.Σ. ενέκρινε «την δημιουργία ισοπέδου κυκλοφοριακού κόμβου». Στα μέσα της δεκαετίας του 1980, το Δ.Σ. απέρριψε την πρόταση για κατασκευή γέφυρας, β) και πάλι αναφορά (εσφαλμένη;, αριθμός Δ/τος;) στο ΓΟΚ 1945, αντί του ΓΟΚ 1955; (βλ. σχόλιο για τη Λ. Αλίμου).

[β. 4.1.1964- 29.6.1964], «Συνεδρίασις 11.5.1964», θέμα «73. Λήψις αποφάσεως επί . . . εγγράφου της Υπηρεσίας Οικισμού του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, περί διαπλατύνσεως της Λ. Βουλιαγμένης». Πρόχειρη σημείωση, υπογραμμένη από κοιν. συμβούλους: «Εγκρίνεται η υπό του Υπ. Δημοσίων Έργων αποσταλείσα υπ' αρ. . . (κενό) μελέτη διαπλατύνσεως της Λ. Βουλιαγμένης, κατ' αρχήν».

Ο δ ό ς Ε λ ε υ θ . Β ε ν ι ζ έ λ ο υ - Ά ν ω Κ α λ α μ ά κ ι

Σημείωση: Για την απόπειρα προς περιορισμό του πλάτους της οδού αυτής, με απόφαση Κ.Σ., βλέπετε σελίδα 783 παρόντος, στο κεφάλαιο «Γυμνάσιο Αγίου Παντελεήμονος».

Π ι ν α κ ί δ ε ς σ τ ι ς ο δ ο ύ ς

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 67: «Αριθμός αποφάσεως 25/8.3.1937, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την κατασκευήν πινακίδων κι επισκευήν πινακίδων των οδών». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι είναι απαραίτητος η τοποθέτησις πινακίδων τινων εις τας γωνίας των οδών δια την εξυπηρέτησιν τόσο των επισκεπτών όσο και της Αστυνομικής Αρχής, προς τον σκοπόν δε τούτον, εξήτησε και έλαβε προσφοράς διαφόρων ειδικών εξών συμφεροτέρα

είναι η του Σπυρίδωνος Ταγλάουερ αναλαμβάνοντος την κατασκευήν, τοποθέτησιν, επίχρισιν δια μινίου προς δραχμάς διακοσίας πενήκοντα εκάστην ήτοι σιδηροδοκοί μήκους μέτρων 2,50, πλάτους 0,08, λαμαρίναν σιδηράν, πλαισιομένων δια σιδηρών γωνιών και άνωθεν αυτής θυρεόν εκ σιδηράς λάμας, επίσης εκθέτει ότι τυγχάνει απαραίτητος η ελαιοβαφή των υ π α ρ χ ο υ σ ώ ν πινακίδων και η εκ νέου αναγραφή των ονομάτων των οδών, υποβάλλει δε εις το Συμβούλιον τον παρ αυτού συνταχθέντα προϋπολογισμόν και προτείνει όπως το Συμβούλιον αποφανθή σχετικώς . . . Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την κ α τ α σ κ ε υ ή ν δέκα πέντε πινακίδων οδών . . . και την ε π ι σ κ ε υ ή ν των παλαιών τοιούτων εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωσιν δραχ. 5.000.- . . . επί αποδόσει λογαριασμού εις το Κ.Σ. εντός δύο μηνών από σήμερα . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτρουβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 157: «Αριθμός αποφάσεως 116/27.8.1937, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την ε π ι σ κ ε υ ή ν των πινακίδων των οδών». «.. .εκθέτει ότι αι π ι ν α κ ί δ ε ς των σ τ ά σ ε ω ν των αυτοκινήτων έχουν υποστεί φθοράν αποχρωματισθείσαι σχεδόν εντελώς και δέον να ελαιοχρωματισθώσι εκ νέου και να γ ρ α φ ώ σ ι παρ' ειδικού τεχνίτου οι αριθμοί των στάσεων . . . υποβάλλει προσφοράν . . δια τας πινακίδας δρχ. 480 και ... Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την ε π ι δ ι ό ρ θ ω σ ι ν των έ ξ επιγραφών των στάσεων των αυτοκινήτων . . . ανατίθησι τω κ.Προέδρω. ...». [Α.Θ. Το θέμα ως εισάγεται, πάσχει στη διατύπωση]. [Κ.Σ. όπως πιο πάνω].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 13, «Αριθμός αποφάσεως 115/22.7.40 «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την ε π ι σ κ ε υ ή ν των πινακίδων των οδών και των στάσεων των αυτοκινήτων». [Κ.Σ. όπως πιο πάνω].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 91: «Αριθμός αποφάσεως 51/8.4.1937, «Περί ο ν ο μ α σ ί α ς των ο δ ώ ν της Κοινότητος». « . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί των μ η μέχρι τούδε ονομασθεισών οδών, την μετονομασίαν της

λεωφόρου Ομήρου εις λεωφόρον 4^{ης} Αυγούστου, την μετονομασίαν της οδού Περικλέους εις οδόν Ιωάννου Μεταξά και την μετονομασίαν της οδού Σόλωνος εις οδόν Κωνσταντίνου Κοτζιά εις ένδειξιν ευγνωμοσύνης προς την Εθνοσωτήριον Κυβέρνησιν, επίσης την μετονομασίαν οδών τινων φερουσών ονόματα οικιστών, ακυρόν (ορθό = ακυρούν) δε πάσας τας μέχρι τούδε σχετικὰς αποφάσεις, προβαίνει εις την ονομασίαν των οδών ως αναγράφονται εις το σχετικόν σχεδιάγραμμα και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν». [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: Μετονόμασαν την οδό Περικλέους, σε οδό Ιω. Μεταξά!, με πλήρη συνείδηση. Πολιτικά και ιδεολογικά ήταν εμποτισμένοι με την αντίληψη ότι ο Ι. Μεταξάς είναι ο νέος Περικλής, που θα φέρει νέον Χρυσούν Αιώνα! (με χιλιάδες πολίτες, αριστερούς, κεντρώους, δεξιούς εκτοπισμένους!) όπως προπαγάνδιζε η δικτατορία της 4^{ης} Αυγούστου και όπως αποδέχονται με άλλες αποφάσεις τους (βλ. Α.Θ. Κοινότητα Καλαμακίου- Δήμος Αλίμου, πολιτικές αποφάσεις- ψηφίσματα, 2021). Με κατάλυση της Δημοκρατίας! Αγνόησαν το Θουκυδίδη με τον πρωτόλειο ορισμό του γι' αυτή: «και όνομα μεν δια το ΜΗ ες ολίγους, αλλ' ες ΠΛΕΙΟΝΑΣ οικείν, δημοκρατία κέκληται» [μετάφραση Ν. Μ. Σκουτερόπουλος: «Και ονομάζεται το πολίτευμα αυτό, επειδή δεν αποβλέπει στο συμφέρον των λίγων αλλά των πολλών, δημοκρατία»]. Η Ιστορία τους διάψευσε. Σχόλιο 2: «ως αναγράφονται εις το σχετικόν σχεδιάγραμμα». Χωρίς ορισμό/ταυτοποίηση στοιχείων του. Δεν γνωρίζουμε σε ποίο αναφέρονται.

Μ έ ρ ο ς έ ν α τ ο

Σ υ γ κ ρ ό τ η σ η υ π ο δ ο μ ώ ν

Έ ρ γ α υ π ο δ ο μ ώ ν

Εισαγωγή: «...από το 1833 και μετά, σε όλα τα κείμενα που αναφέρονται άμεσα ή έμμεσα στις λ ε ι τ ο υ ρ γ ί ε ς της Τ.Α., συναντάμε την υπευθυνότητα των δήμων και κοινοτήτων για την προσφορά του ν ε ρ ο ύ, την κατασκευή υ π ο ν ό μ ω ν και συστημάτων αποχέτευσης. Η κ α θ α ρ ι ό τ η τ α επίσης αποτελεί αντικείμενο υπευθυνότητας της Τ.Α.- Ο δήμος ή η κοινότητα είναι υπεύθυνοι για τον κ α θ α ρ ι σ μ ό των δρόμων, τη σ υ λ λ ο γ ή των α π ο ρ ρ ι μ μ ά τ ω ν, την κατασκευή δημοσίων α π ο χ ω ρ η τ η ρ ί ω ν. Όλοι οι δήμοι και οι μεγάλες κοινότητες διαθέτουν σήμερα οργανωμένες υπηρεσίες καθαριότητας και μπορεί να υποστηρίξει κανείς ότι γίνεται μια σωστή αντιμετώπιση του προβλήματος. . . . Η κατασκευή, συντήρηση και λειτουργία κ ο ι η τ η ρ ί ω ν αποτελεί επίσης αποκλειστική αρμοδιότητα των δήμων και κοινοτήτων...» (Ηλίας Γ. Τσενές, Τ.Α. Θεωρία και Πράξη, Αθήνα, 1986, σ. 45).

Γ ι α τ ο Κ α λ α μ ά κ ι

Α.- Διανοίξεις και σκυροστρώσεις οδών κλπ.

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ.10: «Αριθμός αποφάσεως 139/9.11.1936, «Περί εκπονήσεως σχεδίων και μελετών υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας δια την εκτέλεσιν διαφόρων έργων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δέον το Κ.Σ. να αποφανθή δια την εκτέλεσιν των εξής έργων απολύτως απαραίτητων, ήτοι: 1) Δια την κατασκευήν γεφυριδίου παρά την οδόν Κοιμήσεως της Θεοτόκου εν Αλίμω, 2) Δια την κατασκευήν κυματοθραύστου εις τα λουτρά Πικροδάφνης και επιχωματώσεις του εσωτερικού μέρους προς απόκτησιν χώρου παραμονής των λουομένων, 3) Δια την κατασκευήν υποστέγου επί του όπισθεν των εγκαταστάσεων των λουτρών Πικροδάφνης χώρου, προς απόκτησιν χώρου δια την τοποθέτησιν ερμαρίων προς χρήσιν των λουομένων, 4) Την κατασκευ-

ήν συμπληρωματικού αποχετευτικού συστήματος των ομβρίων υδάτων εις την γέφυραν της οδού Βασιλίσσης Σοφίας. Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται παμψηφεί όπως παρακληθή η Τεχνική Υπηρεσία της Διοικήσεως της Πρωτευούσης και προβή εις την εκπόνησιν των απαιτουμένων σχεδίων και μελετών των προς εκτέλεσιν έργων και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργεια». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 124: «Αριθμός αποφάσεως 85/5.7.1937, «Περί διαμορφώσεως και σκυροστρώσεως της οδού Θουκυδίδου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια την καλύτεραν εξυπηρέτησιν τόσο των κατοίκων όσο και των συγκοινωνιακών αναγκών της Κοινότητος, δέον να σκυροστρωθή η δευτέρα παράλληλος της παραλιακής Λεωφόρου ήτοι η οδός Θουκυδίδου αρχομένη από της οδού Ιωάννου Μεταξά και καταλήγουσα εις την οδόν Βασιλέως Κωνσταντίνου . . . Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την σκυρόστρωσιν της οδού Θουκυδίδου από της λεωφόρου 4^{ης} Αυγούστου μέχρι της οδού Β. Κωνσταντίνου, εγκρίνει δε προς τούτο όπως μερίμνη της Τεχνικής Υπηρεσίας της Διοικήσεως Πρωτευούσης, συνταχθώσιν αι σχετικά μελέται κλπ., και, ανατίθησι τω κ. Προέδρω..». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

Σχόλιο: Πρώτη αναφορά στα υπάρχοντα στοιχεία για σκυρόστρωση, δηλ. επίστρωση οδού Θουκυδίδου, με σκύρα (χαλίκια). Μέχρι τότε ήταν χωμάτινη.

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ.208: «Αριθμός αποφάσεως 158/11.11.1937, «Περί σκυροστρώσεως οδών». Σημείωση: Αναφέρονται οι δρόμοι Ερμού, Τσαλδάρη, Β. Σοφίας, Κανάρη, Α. Διάκου, Κονδύλη, Κ. Κοτζιά. [Κ.Σ.: ως άνω].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ.259: «Αριθμός αποφάσεως 27/19.2.1938, «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την κατασκευήν των οδών Κανάρη, Τσαλδάρη, Ερμού». «. . . δια την κατασκευήν δια σκυροστρώσεως και επαλείψεως δια ψυχράς ασφάλτου των οδών Κανάρη, Τσαλδάρη, Ερμού. . . το έργον προϋπε-

λογίσθη εις δρ. 425.000 . .Εγκρίνει παμψηφεί. . . ανατίθησι τω κ.Προέδρω...». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ.260: «Αριθμός αποφάσεως 28/19.2.1938, «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την κατασκευήν των οδών Κ. Κοτζιά, Αθ. Διάκου, Γ. Κονδύλη». «. . δια την κατασκευήν δια σκυροστρώσεως και επαλείψεως δια ψυχράς ασφάλτου των οδών . . το έργον προϋπελογίσθη εις δρ. 475.000 . .Εγκρίνει παμψηφεί. . Εγένετο, απεφασίσθη, υπογράφεται. . .».

[β.14.10.1936–22.7.38], σ.365: «Αριθμός αποφάσεως 122/23.6.1938, «Περί εκπονήσεως μελέτης δια την κ α τ α σ κ ε υ ή ν υ π ο ν ό μ ο υ της οδού Βασ. Σοφίας». «. . εκθέτει ότι ως γνωστόν εις την οδόν Β. Σοφίας κ α τ α λ ή γ ε ι το μικτόν (;) ρεύμα δια του οποίου διέρχονται άπαντα τα όμβρια ύδατα της Ανατολικής πλευράς του Καλαμακίου δια των σχηματισθέντων δε εκατέρωθεν της οδού χ α ν δ ά κ ω ν καταλήγουσι εις την παραλιακήν λεωφόρον, εκχυνόμενα εις την θάλασσαν διερχόμενα την υπό του Ταμείου Μονίμων Οδοστρωμάτων κατασκευασθείσαν μικράν γέφυραν διαστάσεων 2.00 Χ 1.00. Ως ήτο επόμενον οι χ ά ν δ α κ ε ς οι διερχόμενοι τα ως άνω αναφερθέντα ύδατα λόγω της φύσεως του εδάφους αφ' ενός, και, λόγω της ο ρ μ η τ ι κ ό τ η τ ο ς των υδάτων, υπέστησαν μεγάλας φθοράς εις πολλά δε σημεία το βάθος αυτών υπερβαίνει το έν και ήμισυ μέτρον, κατέστησαν δε εξαιρετικώς επικίνδυνοι εις τους διερχομένους την οδόν ι δ ί α κατά τας ν υ κ τ ε ρ ι ν ά ς ώρας. Προς θεραπείαν του κακού τούτου προτείνει όπως κ α τ α σ κ ε υ α σ θ ή ανάλογος υ π ό ν ο μ ο ς ήτις διερχομένη από της κατασκευασθείσης τοιαύτης υπό το κ. Παναγιωτοπούλου δια του κ τ ή μ α τ ο ς του οποίου διέρχεται το αναφερθέν ρ ε ύ μ α, καταλήξη δε αύτη εις την υπό του Ταμείου Μ.Ο. κατασκευασθείσαν γέφυραν . . . Το Κ.Σ. . . Ότι εγκρίνει παμψηφεί την εκπόνησιν μελέτης υπό της Τ.Υ. της Διοικησ. Πρωτευούσης δια την κατασκευήν υ π ο ν ό μ ο υ επί της οδού Β. Σοφίας ως και την διαμόρφωσιν ταύτης». [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 34: «Αριθμός αποφάσεως 178/3.10.1938». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την επισκευήν του γεφυριδίου παρά το τέρμα της οδού Β. Σοφίας». «...εκθέτει ότι το... γεφυρίδιον έχει υποστεί τελευταίως μεγάλας ζημίας αίτινες χρήζουν αμέσως επανορθώσεως καθόσον μετὰ πρῶτας βροχάς θα καταστραφή εντελώς, θα καταστή δε ούτω αδύνατος η διέλευσις των κατοίκων των κατοικούντων προς την έναντι πλευράν του μικρού ρεύματος... Το Κ.Σ... Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν δραχ. 3.000... δια την... επισκευήν του γεφυριδίου της οδού Β. Σοφίας... και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 43, Αριθμός Απόφασεως 186/5.10.1938, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την διαχάραξιν, επισκευήν κλπ. οδών». «...εκθέτει... δια την διαχάραξιν και απλήν επισκευήν των οδών της Κοινοτήτος καθόσον άλλαι μεν τούτων έχουσι καταστεία διάβατοι και άλλαι μη χαραχθείσαι εισέτι χρήζουσι αμέσως διανοίξεως δια την εξυπηρέτησιν των παρ' αυταίς κατοικούντων, προς τούτο υποβάλλει τον παρ' αυτού συνταχθέντα προϋπολογισμόν... δραχ. 47.000... Το Κ.Σ... σκεφθέν ότι ου μόνον απαραίτητος αλλά και κατεπείγουσα τυγχάνει η επισκευή δι' απλών επιχωμάτων (σημ.=με διόρθωση: επιχωματώσεων) των ήδη χαραχθεισών οδών και η διάνοιξις των προβλεπομένων τοιούτων. Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί... την επισκευήν, διαμόρφωσιν των κατά το παρελθόν έτος χαραχθεισών οδών δι' απλών επιχωματώσεων, ως και την χάραξιν των οδών Ταξιαρχών από της οικίας Αθανασιάδου μέχρι της Εκκλησίας, Θουκυδίδου από της οικίας Κωνσταντοπούλου μέχρι της οδού Γ. Κονδύλη καί τινων άλλων δευτερευουσών οδών, ως και των τοιούτων του συνοικισμού Αλίμου, εγκρίνει δε πίστωσιν δραχ. 47.000... και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω...». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

{Με την [β.22.8.1938 – 29.6.1940], σ. 401, απόφαση 31/5.3.1940 «Περί του προγράμματος εκτελέσεως έργων οδοποιίας κατά το οικονομικόν έτος 1940-41», «...Το Κ.Σ. εγκρίνει παμψηφεί την αναβολήν της καταρτίσεως του

προγράμματος οδοποιΐας μέχρις εγκρίσεως του σχεδίου ρυμοτομίας, εκφράζον συνάμα την ευχήν δια την ταχύτεραν δημοσίευσιν του εγκριτικού σχεδίου ρυμοτομίας Β. Διατάγματος»}.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 333, «Αριθμός αποφάσεως 26/3.10.1945 «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την κάλυψιν των ορυγμάτων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι, κατά την διάρκειαν του πολέμου, ανωρύχθησαν υπό της Κοινότητος και υπό των στρατευμάτων κατοχής εις διάφορα σημεία της πόλεως καταφύγια, άτινα δέον να καλυφθώσι ως επικίνδυνα αφ' ενός εις τους διαβάτας, και αφ' ετέρου λόγω των εις αυτά λιμναζόντων υδάτων όσον και των αποτεθεισών ακαθαρσιών, αποτελούντα κίνδυνον δια την δημοσίαν υγείαν... Το Κ.Σ... Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ. 50.000 . . . δια την κάλυψιν των ορυγμάτων και καθαριότητα του περί αυτά χώρου, ταύτην δε κατόπιν μελέτης και προϋπολογισμού συνταχθησομένου υπό της ΤΥΔΚ της Νομαρχίας Αττικής και συμφώνως προς τας διατάξεις της ... αποφάσεως του υπουργείου των Εσωτερικών». [Κ.Σ. Γ. Τσάκαλος, πρόεδρος, Σ. Σπηλιόπουλος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Νόνης, Δ. Σταματόπουλος, Γ. Τίγγελης].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 62, «Αριθμός αποφάσεως 149/6.8.1946», «Περί καθορισμού θέσεων εις άς θέλει επιτραπή η αμμοληψία». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . διαταγής της Νομαρχίας Αττικής, συνιστάται όπως δι' αποφάσεως του Κ.Σ. καθορισθούναι θέσεις εις άς δύναται νε επιτραπή η αμμοληψία προς εξυπηρέτησιν των αναγκών τόσον των εχόντων ανάγκην εκ της περιφερείας της Κοινότητος όσων και των πέριξ . . . Το Κ.Σ. . . ιδόν την . . . κοινήν απόφασιν του 1938 των Υπουργών Οικονομικών, Συγκοινωνίας κλπ, περί απαγορεύσεως εξορύξεως και λήψεως άμμου, αμμοχαλικών κλπ., και έχον υπ' όψιν ότι δια τας ανάγκας των κατοίκων δέον να καθορισθή θέσις προς αμμοληψίαν κλπ., και ότι λόγω των καταστρεπτικών αμμοληψιών των γενομένων κατά την διάρκειαν της Κατοχής, δέον να απαγορευθή η καθ' οιονδήποτε τρόπον αμμοληψία εκ της θαλάσσης. Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί τον καθορισμόν ως θέσεως εις ήν θα επιτρέπεται

η αμμοληψία κλπ., δια τας ανάγκας μόνον των κατοίκων της περιφέρειας, τον μετὰ ξύ της γεφύρας της οδού Θοουκυδίδου και του κτήματος Γρηγοριάδου (μη συμπεριλαμβανομένου) χάνδακα, υποχρεουμένων των αμμοληπτών όπως αποφεύγωσι την βαθειάν εξόρυξιν προς αποφυγήν εστιών μολύνσεως και όπως τακτοποιούσι την κοίτην εις τρόπον ώστε να καθίσταται εύκολος η ροή των ομβρίων υδάτων, απαγορεύει δε την λήψιν άμμου, χαλίκων κλπ., εξ ολοκλήρου της παραλίας και του κάτωθεν της παραλιακής λεωφόρου χώρου, ανατίθησι τω κ. Προέδρω ...». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ι. Γερουλάνος, Γ.Τίγκελης, Σ. Σπηλιόπουλος, Α. Λέκκας].

Σχόλιο: Δύο τινά μπορεί να συμβαίνουν: ή ο χάνδακας ήταν πολύ μεγάλος, κι εκτιμήθηκε ότι θα ικανοποιούσε τις ανάγκες των κατοίκων της Κοινότητας, ή, ελήφθη η απόφαση, ώστε να φαίνεται συμμόρφωση με τη διαταγή, ενώ στην πραγματικότητα ΔΕΝ θα ικανοποιούνταν οι τακτικές ανάγκες αμμοληψίας.

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ.118, «Αρ. Αποφάσεως 6/3.1.1948». «Περί υποχρεώσεως των παροδίων δια την κατασκευήν κρασπεδορείθρων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι προκειμένου να προβή η Κοινότης εις την σκυρόστρωσιν των καθέτων προς την παραλιακήν λεωφόρον, οδών, δέον προς προστασίαν του οδοστρώματος να προηγηθή η κατασκευή των κρασπεδορείθρων των πεζοδρομίων. . . Το Κ.Σ. . . επειδή δι' αυτήν ταύτην την Τουριστικήν εμφάνισιν της πόλεως δέον να κατασκευασθώσι τα κρασπεδορείθρα των καθέτων προς την παραλιακήν οδών. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την εκ μέρους των παροδίων ιδιοκτητών κατασκευήν των κρασπεδορείθρων των οικιών και οικοπέδων των ευρισκομένων επί των καθέτων οδών της παραλιακής λεωφόρου και μέχρι της οδού Θοουκυδίδου . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω. . . ». [Κ.Σ. Π. Πικρός, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης, απών Ι. Γερουλάνος].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ.119, «Αρ. Αποφάσεως 7/3.1.1948». «Περί εκπονήσεως μελέτης κλπ., δια την χωροστάθμισιν των οδών κλπ., των εγκεκριμένων σχεδίων Καλαμακίου». [σημείωση: μέσω της ΤΥΔΚ, με

μειοδοτικό διαγωνισμό από τοπογράφο μηχανικό]. [Κ.Σ. Παν. Πικρός, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης, απών Ι. Γερουλάνος].

Σχόλιο: Το Ν.Δ. της 17.7/16.8.1923 «περί σχεδίων πόλεων, κωμών, συνοικισμών του κράτους ...», στο άρθρο 2 παρ.3 προβλέπει: «Τα ανωτέρω σχέδια συντάσσονται βάσει τοπογραφικού και χωροσταθμικού χάρτου, εμφανίζοντος υπό κλίμακα την μορφήν του εδάφους . . . και τας υφισταμένας οδούς ...». Μέχρι την απόφαση αυτή, ΔΕΝ συναντάται η λέξη. Πέρασαν 25 χρόνια, για να αρχίσει να γίνεται συνείδηση ότι ΔΕΝ αρκεί η «διάνοιξη» των οδών, ΑΛΛΑ απαιτείται να προηγείται και «χωροστάθμιση» αυτών (βλ. σ. 192 ορισμό). Ορθή απόφαση. Η επιστήμη, συνειδητά, στην υπηρεσία της Τ.Α.

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 280, «Αριθ. Αποφάσεως 157/1.8.1949», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την διαμόρφωσιν των οδών». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι αι πλείσται των οδών της Κοινότητος, κατέστησαν συνεπεία της μακροχρονίου εγκαταλείψεως των αδιάβατοι και χρήζουν επισκευών δια χωματουργικών έργων και τακτοποιήσιν των ρείθρων των πεζοδρομίων, ίνα αποφευχθή η υπό των βροχών καταστροφή του καταστρώματος./ Το έργον τούτο λόγω της φύσεώς του δέον να εκτελεσθή απολογιστικώς δι' ημερομισθίων εργατών, προϋπελογίσθη δε εις δραχ. 6.000.000 ως ο σχετικός προϋπολογισμός . . . Το Κ. Σ. . . σκεφθέν ότι απαραίτητος και κατεπείγουσα τυγχάνει η δια χωματουργικών έργων επισκευή των οδών 1) Μπουμπουλίνας, 2) Γιαννάρου (μέχρι της οδού Ελευθερίας), 3) Ελευθερίας (μέχρι συναντήσεως της οδού Γιαννάρου), 4) Δαβάκη, 5) Ρήγα Φερραίου (μέχρι της Νίκης), 6) Μεταμορφώσεως, 7) Νίκης (μέχρι της οδού Θεμιστοκλέους) και 8) Παδελοπούλου(μέχρι της οδού Θεμιστοκλέους), Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την ... επισκευήν δια χωματουργικών του καταστρώματος και των ρείθρων των οδών: 1) Μπουμπουλίνας, 2) Γιαννάρου, 3) Ελευθερίας, 4) Δαβάκη, 5) Ρήγα Φερραίου, 6) Μεταμορφώσεως, 7) Νίκης και 8) Παδελοπούλου, μέχρι των εν τω σκεπτικώ αναφερομένων σημείων, εγκρίνει δε . . . πίστωσιν δραχ. 6.000.000 . . . Εγένετο, απεφασίσθη....». [Σύνθεση Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Δ. Κουτροβίδας, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας, εν αδεία Ιω. Γερ.].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 295, «Αρ. Αποφάσεως 1/10.1.1953», «Περί διακηρύξεως μειοδοτικού διαγωνισμού δια την προμήθειαν ασφάλτου οδοστρώσεως». [σημ.: η πρώτη απόφαση γι' αυτή, των πιο πάνω δρόμων. Ασφαλοστρώσεις μικρών τμημάτων είχαν γίνει και με παλαιότερες αποφάσεις]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Η.Αντωνόπουλος].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ.315, «Αρ. Αποφάσεως 21/11.2.1953», «Περί εγκρίσεως πρακτικών μειοδοτικού διαγωνισμού δια την προμήθειαν ασφάλτου». [Κ.Σ. Σ. Σπηλιόπουλος, Γ.Τίγκελης, Γ.Κινινής, Γ. Γκιώνης, Α.Πιζάνης, Η.Αντωνόπουλος].

[β. 4.8.1958- 4.8.1960], σ.381, «Αρ. Πρακτικού 17», «Συνεδρίασις 5.5.1960», «Αρ. Αποφ.107», «Περί εγκρίσεως πίνακος οφειλών εκ κατασκευής κρ ασπεδορείθρων και καθορισμού δόσεων εξοφλήσεως της οφειλής ταύτης». «Επί του 17^{ου} θέματος . . .ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. πίνακα υποχρέων δια την καταβολήν οφειλής εκ κατασκευής κρ ασπεδορείθρων υπό της Κοινότητος κατά το έτος 1959, περιλαμβάνοντα τα . . . καθοριζόμενα στοιχεία και δεόντως τεθερωρημένον υπό του Νομομηχανικού Αττικής και του Επιθεωρητού Δημοσίων Έργων.. . . Το Κ.Σ.. . Αποφασίζει. Εγκρίνει ομοφώνως τον προμνημονευθέντα πίνακα υποχρέων οφειλής εκ κατασκευής κρ ασπεδορείθρων. . . ανερχόμενον εις ποσόν δραχ. 59.647 καθορίζον την καταβολήν της ως άνω ρηθείσης οφειλής εις τρεις εξαμηνιαίας δόσεις, εξών αι δύο καταβληθήσονται μέχρι 31.12.1960, η δε Τρίτη μέχρι 30.6.1961, ανατιθέμενον τω Προέδρω...». Κ.Σ. Πρόεδρος Γ. Σμαράγδης, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης].

B.- Δίκτυο ύδρευσης

Ιστορική αναδρομή: Ο Γ.Σμαράγδης, σ.81-82, γράφει: «Νερό. Το δίκτυο ύδρευσης, η ΟΥΛΕΝ, όπως λέγαμε παλιά την Εταιρία Υδάτων, άργησε να τοποθετηθεί στο Καλαμάκι. Οι Καλαμακιώτες όμως δεν είπαν το «νερό – νεράκι», όπως οι κάτοικοι άλλων περιοχών του λεκανοπεδίου Αττικής. Τους έλειπε το π ο λ ύ νερό. Για το λ ί γ ο, το αναγκαίο, το βόλεμα ήταν επαρκές με τα π η γ ά δ ι α που άνοιγαν σε κάθε οικόπεδο που κτιζότανε. . . Όσοι δεν είχαν οικονομικές δυνάμεις για άνοιγμα πηγαδιού πορευόντουσαν με την κ α τ' ο ί κ ο ν δ ι α ν ο μ ή ν, τους περιφερόμενους νερουλάδες με το τεπόζιτο στο κάρο κι απάνω του γραμμένο το κλασικό «π ό σ ι μ ο ν ύ δ ω ρ». . . . Πέραν από τα ατομικής χρήσης φρέατα, υπήρξαν τέτοια με άφθονο νερό και συστηματική μ η χ α ν ι κ ή ά ν τ λ η σ η για ευρύτερους σκοπούς. Του Ζάμαρου που μετά αγοράστηκε από τον έμπορο Ιωάννη Δελλή στη δ ι α σ τ α ύ ρ ω σ η των οδών Θουκυδίδου και Λ. Καλαμακίου, του καθηγητή μαθηματικών Αριστείδη Πάλλα, στη γωνία Ιονίου και Κυθήρων στον Άλιμο, του ασφαλιστή Βασίλη Αβραμίδη στην οδό Οδυσσέως στον Άλιμο κι αυτό. Φυσικά συστηματική και πλούσια άντληση είχαν τα Κτήματα Γκρώμαν, στο τέρμα της οδού Μπουμπουλίνας, του Γεωργαντά στο τέρμα της οδού Σόλωνος, και, του Γερουλάνου στο Κτήμα Τράχωνες (Άνω Καλαμάκι). Τα τρία πρώτα νερά (Δελλή- Αβραμίδη- Πάλλα) στην Κατοχή οι Γερμανοί τα ένωσαν με σ ω λ ή ν ε ς υπόγειες και τα πήγανε στο Αεροδρόμιο, γιατί κι αυτό δεν είχε δικό του νερό τότε (ΟΥΛΕΝ) καθώς και το ΠΙΚΠΑ της Βούλας. .Η υδροδότηση αυτή του Αερολιμένα βάστηξε μέχρι το 1955. Πολλοί ήταν τα χρόνια εκείνα που πίνοντας το Καλαμακιώτικης προέλευσης νερό, είχαν την εντύπωση ότι ήταν εμφιαλωμένο (Λουτρακίου, Σάριζας) . . . Οι πηγαδάδες του τόπου μας με σιγουριά έβρισκαν νερό στα 15 με 30 μέτρα βάθος. Καθαρό, δροσερό νεράκι χωρίς καμία σκληράδα που να καθιστά προβληματική την πόση του . . .».

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ.173: «Αριθμός αποφάσεως 134/20.10.1937, «Περί επεκτάσεως του κ ε ν τ ρ ι κ ο ύ α γ ω γ ο ύ υ δ ρ ε ύ σ ε ω ς». «. .εκθέτει ότι ως γνωστόν δαπάναις του Κράτους ετοποθετήθη κατά μήκος της παραλιακής Λεωφόρου και μέχρι της οδού Αφροδίτης κ ε ν τ ρ ι κ ό ς α γ ω γ ό ς υ δ ρ ε ύ -

σεως δέον δε δια την εξυπηρέτησιν των αναγκών των κατοίκων και του υπολοίπου τμήματος ήτοι μέχρι της λεωφόρου Γερουλάνου να τοποθετηθή κεντρικός αγωγός υδρεύσεως δια επέκτασιν του ήδη τοποθετηθέντος ως και η εγκατάστασις κρουών και γερανών (;) δια την παροχήν ύδατος εις τους κατοίκους και του τμήματος τούτου . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν ότι τυγχάνει αναγκαία η επέκτασις του κεντρικού αγωγού υδρεύσεως . . . δια την εξυπηρέτησιν των αναγκών των κατοίκων του τμήματος τούτου αρδεομένων εξ ανθυγιεινών και μεμολυσμένων φρεάτων επικινδύνων δια την δημόσιαν υγείαν . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμφηφεί την επέκτασιν. . . (επαναλαμβάνονται τα πιο πάνω) . . . εγκρίνει δε όπως προς τούτο συνταχθώσι υπό της Τεχν.Υπηρ. της Διοικήσεως Πρωτευούσης η σχετική μελέτη προϋπολογισμού, συγγραφή υποχρεώσεων κλπ., ίνα δια σχετικής δημοπρασίας εκτελεσθή το έργον τούτο . . . κι ανατίθησι ...». [β. 29.6.1940- 14.6.1946], σ. 26, «Αριθμός αποφάσεως 128/29.8.1940 «Περί επέκτασεως του κεντρικού αγωγού υδρεύσεως» [μεσολήνεσ που θα χορηγήσει η Κοινότητα, αξίας 415.000 δραχμών]. [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: Επαναλαμβάνω από τον πρόλογο: «Δεν διέλαθε της προσοχής μου, αλλά και ο μελετητής των αποφάσεων των Κ.Σ., αντιλαμβάνεται και διαπιστώνει, ότι πολλές φορές στο «σκεπτικό» τους, χρησιμοποιούνται «δραματικοί» ή «υπερβολικοί» τόνοι και εκφράσεις (π.χ. για το μολυσμένο νερό των πηγαδιών κλπ.), προς επαρκέστερη θεμελίωση και δικαιολόγηση του κάθε φορά «αποφασιστικού» ή «αιτητικού» της απόφασης (π.χ. επέκταση του δικτύου ύδρευσης κλπ). Εκτιμώ ότι πρέπει να δικαιολογηθούν οι συμπαθώς θεμιτές φραστικές υπερβολές αυτές, δεδομένης και της τότε κατάστασης οργάνωσης, στην Κεντρική Διοίκηση ».

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 322, Αριθμός Απόφασεως 161/18.9.1939, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την επέκτασιν του κεντρικού αγωγού υδρεύσεως και εγκαταστάσεως γερανού υδροληψίας». «. . . εκθέτει ότι δια . . . διαταγής . . . ενεκρίθη ο προϋπολογισμός εγκαταστάσεως γερανού υδροληψίας πέραν του τοποθετηθέντος κεντρικού αγωγού μέχρι

του τέρματος του σχεδίου συνολικού ποσού δραχ. 413.841,78 προτείνει δε Το Κ.Σ. ιδόν . . . και σκεφθέν, επειδή απαραίτητος τυγχάνει η επέκτασις του κεντρικού αγωγού μέχρι του τέρματος του σχεδίου, παρά την θέσιν Αλιμος δια την εξυπηρέτησιν του υπολοίπου τμήματος της παραλιακής λεωφόρου και των πέριξ αυτής κατοικούντων, επειδή το τμήμα τούτο αδρεύεται (ορθό= αρδεύεται, ορθότερα υδρεύεται) εξ ανθυγιεινών φρεατίων, επικινδύνων εις την υγείαν των κατοίκων, επειδή το δια την απαιτηθησομένην δαπάνην ποσόν θα καλυφθή εκ του διαθέσιμου δανείου του συναφθέντος κατά το παρελθόν έτος εκ του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων. Δια ταύτα. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχμών τετρακοσίων δέκα τριών χιλιάδων οκτακοσίων τεσσαράκοντα μιάς και 78/100 . . . δια την επέκτασιν του κεντρικού αγωγού υδρεύσεως (= αποκαθίσταται η πραγματική έννοια) εις το υπόλοιπον τμήμα της παραλιακής λεωφόρου, συμφώνως τω συνταχθέντι προϋπολογισμώ υπό του Υπουργείου Συγκοινωνίας . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

Σχόλιο: Με αφορμή την ορολογία: «άρδευση» και «ύδρευση». Θα πρέπει να μας προβληματίσει σφόδρα το γεγονός ότι, μετά από 85 χρόνια από την πιο πάνω απόφαση, η Κεντρική Εξουσία/ΕΥΔΑΠ, εξακολουθεί να χρησιμοποιεί το ΙΔΙΟ δίκτυο για την ύδρευση και άρδευση (π.χ. πότισμα αυλών, κήπων κλπ), παρά τα από δεκαετίες σημάδια για κ α λ π ά ζ ο υ σ α λειψυδρία (βλ. «ΤΟ ΧΡΕΟΣ», έκδ.Β', κεφ. «Έκτακτα γεγονότα, Λειψυδρία 1993», σ.1121).

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 52, «Αριθμός αποφάσεως 142/31.7.1946», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την τοποθέτησιν ενός κρουνού υπό της Ε.Ε.Υ. προς εξυπηρέτησιν των κατοίκων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι, ως γνωστόν, υπό της Ε.Ε.Υ. έχουσι τοποθετηθεί τέσσερα κρουνοί κατά μήκος της παραλιακής λεωφόρου, δι' ών εξυπηρετούνται οι πλησίον διαμένοντες κάτοικοι, δεν έχει όμως τοποθετηθεί τοιούτος εις την γωνίαν της παραλιακής λεωφόρου και της οδού Δαβάκη, ήτοι εις το πλέον κατοικούμενον σημείον του Καλαμακίου, ο δε πλησιέστερος κρουνός απέχει περί τα 500 μέτρα, λόγω δε του περρισμένου χρόνου της διανομής είναι αδύνατος η εξυπηρέτησις αυτών. Προς τον σκο-

πόν τούτον προέβη εις τας δεούσας ενεργείας παρά τη αναφερθείση εταιρεία ήτις απεδέχθη την εγκατάστασιν ενός κρουνού και δ ι α ν ο μ ή ν ύδατος δ ι α τ η ς υ π η ρ ε σ ί α ς α υ τ ή ς, επί καταβολή της αξίας της δαπάνης εγκαταστάσεως εκ δραχ. 275.000 . . . Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν ότι ού μόνον απαραίτητος αλλά και κατεπείγουσα τυγχάνει η τοποθέτησις του αναφερθέντος κρουνού και ότι δια την εξυπηρέτησιν του τμήματος τούτου δέον να διατεθή το δια την εγκατάστασιν του κρουνού απαιτηθέν ποσόν των δραχ. 275.000. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ. 275.000 . . . δια την εγκατάστασιν ενός κρουνού διανομής ύδατος εις την γωνίαν της λεωφόρου 28^{ης} Οκτωβρίου (σήμερα: Ποσειδώνος) και Κ. Δαβάκη προς εξυπηρέτησιν των πέριξ κατοίκων και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν. . . .». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ι. Γερούλανος, Γ. Τίγκελης, Σ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Α. Λέκκας, απών Θ. Φυτάλης].

Σχόλιο: «λόγω δε του περιορισμένου χρόνου της διανομής είναι αδύνατος η εξυπηρέτησις αυτών». Από τη διατύπωση μπορεί κάποιος να φανταστεί την εικόνα, γυναικών – ανδρών ή παιδιών, με τα σ τ α μ ν ι ά (ή τις βήκες, όπως τις λένε στην Πελοπόννησο) ή τους κ ο υ β ά δ ε ς να περιμένουν στην ουρά, πότε θα έρθει ο «νερουλάς» να ανοίξει τον κρουνό.

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 150, «Αριθμός αποφάσεως 209/29.11.1946», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως επί αποδόσει λογαριασμού δι' έξοδα διατροφής κλπ., του σ υ ν ε ρ γ ε ί ο υ της ΟΥΝΡΡΑ, δι' ε ρ ε ύ ν α ς ύ δ α τ ο ς». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατόπιν σ χ ε τ ι κ ώ ν ε ν ε ρ γ ε ι ώ ν και δ ι α β η μ ά τ ω ν παρά τη Διευθύνσει της ΟΥΝΡΡΑ, ε π ε τ ε ύ χ θ η η παρ' αυτής δια μηχανικών μέσων έ ρ ε υ ν α προς ανεύρεσιν ύ δ α τ ο ς δια γαιοτρυπάνου αρτεσιανού φρέατος, εις θέσιν υποδειχθείσαν υπό ειδικού γαιολόγου του Κράτους. Ως εδηλώθη άπασα η δαπάνη της γαιοτρήσεως αναλαμβάνεται υπό της ΟΥΝΡΡΑ, της Κοινότητος βαρυνούσης (ορθό: βαρυνομένης) μόνον με τα έξοδα δ ι α τ ρ ο φ ή ς του συνεργείου, αποτελουμένου εκ πέντε εργατών, και με τα έκτακτα έξοδα των Μηχανικών, ανερχομένων της μεν διατροφής των εργατών εις δραχ. 50.000 ημερησίως, ήτοι δραχ. 10.000 δι' έκαστον εργάτην, των δε εκτάκτων εξόδων των μηχανικών εις το συνολικόν ποσόν των δραχ. 250.000. Η Κοινότης επίσης θέλει επιβαρυνθή με την δαπάνην διατρήσεως

των σωλήνων εις ά σημεία θέλουσι παρουσιασθή υπόγειαι ροαί υδάτων. Προς πραγματοποίησιν του έργου εκ της επιτυχίας του οποίου θέλει λυθεί ζωτικότερον ζήτημα της Κοινότητος, ήτοι της υδρεύσεως του π λ έ ο ν κ α τ ω κ η μ έ ν ο υ τ μ ή μ α τ ο ς αυτής, δέον να εγκριθή ανάλογος πίστωση προς κάλυψιν των απαιτηθησομένων ως ανεφέρθη δαπανών. Προς τον σκοπόν τούτον υποβάλλει προϋπολογισμόν της απαιτουμένης δαπάνης ανερχόμενον εις το ποσό των δρχ. 3.000.000, με υπολογισμόν ότι το έργον θέλει περατωθή εντός 40 εργασίμων ημερών. Το Κ.Σ... έχον υπ' όψιν το κ α τ ε π ε ί γ ο ν των εργασιών και το α ν έ φ ι κ τ ο ν της ενεργείας διαγωνισμού, τας γενικάς συνθήκας ότι η εις είδος ημερησία τροφή ενός εργάτου υπερβαίνει το ποσόν των δραχ. 10.000 και ότι υπό την αυτήν βάσιν ενεκρίθησαν υπό της Νομαρχίας Αττικής σχετικά πιστώσεις δια την Κοινότητα Αγίας Παρασκευής ως και του Δήμου Αμαρουσίου. Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωση εκ δρχ. 3.000.000 δια την κάλυψιν των απαιτηθησομένων δαπανών διατροφής των εργατών του συνεργείου της ΟΥΝΡΡΑ γαιοτρήσεως προς εύρεσιν ύδατος . . . και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ι.Γερουλάνος, Γ. Κουτρουβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Δρακόπουλος, Ν.Μαλτέζος, Σ. Σπηλιόπουλος].

Σημείωση για τους νεότερους: ελληνικά ΟΥΝΡΡΑ, ή, UNRRA =United Nations Relief and Rehabilitation Administration = Οργανισμός Περίθαλψης και Αποκατάστασης των Ηνωμένων Εθνών. Ιδρύθηκε το 1943 από 44 κράτη, και διέκοψε τη δραστηριότητά του το 1948, με κυρίαρχο το ρόλο των ΗΠΑ. Διένειμε τρόφιμα, φάρμακα, ρουχισμό και άλλα είδη πρώτης ανάγκης.

Σχόλια: α) το 1946 οι λέξεις «γαιοτρήσεις» και «γαιολόγος», γράφονταν με «αι», ενώ σήμερα τις γράφουμε «γεώτρησεις» και «γεωλόγος», β) δεν γράφεται η θέση στην οποία θα γίνονταν οι γεωτρήσεις. Από την αναφορά «της υδρεύσεως του πλέον κατωκημένου τμήματος αυτής» (διατύπωση που έχει χρησιμοποιηθεί και σε προγενέστερη απόφαση) συμπεραίνεται ότι θα πρέπει να ήταν στην περιοχή που σήμερα αποκαλούμε «αγορά Μαλτέζου», δηλαδή στην οδό Δαβάκη, όπου γίνονταν και οι πλειστηριασμοί κλπ., γ) Επισημαίνω ότι ΔΕΝ γράφεται ούτε μία λέξη, για το αίτημα της Κοινότητας, απέναντι στην ΟΥΝΡΡΑ, για την αντικατάσταση του άχρηστου αυτοκινήτου.

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 174, «Αριθμός αποφάσεως 4/14.1.1947», «Περί εγκρίσεως σ υ μ π λ η ρ ω μ α τ ι κ ή ς πιστώσεως δια δαπάνας του υπό της ΟΥΝΡΡΑ α ν ο ρ υ σ σ ο μ έ ν ο υ φ ρ έ α τ ο ς». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ' αρ. 209/46 αποφάσεως . . . εψηφίσθη πίστωση 2.750.000, δια την καταβολήν του αντιτίμου τ ρ ο φ ή ς του απασχολουμένου προσωπικού εις την ανόρυξιν του αρτεσιανού φρέατος την εκτελουμένην υπό της ΟΥΝΡΡΑ. Επειδή αφ' ενός η εργασία αύτη θα απαιτήση χ ρ ό ν ο ν π ε ρ ι σ σ ό τ ε ρ ο ν του προϋπολογισθέντος, και αφ' ετέρου λόγω της κ λ ο π ή ς τεσσάρων ελαστικών των αυτοκινήτων των απασχολουμένων δια την αναφερθείσαν γαιότρησιν, α π η τ ή θ η η α ύ ξ η σ ι ς του προσωπικού δι' ενός νυκτοφύλακος, δέον να ψηφισθή σ υ μ π λ η ρ ω μ α τ ι κ ή πίστωση εκ δραχ. 1.250.000 ίνα ούτω επιτευχθή η π ε ρ ά τ ω σ ι ς του έργου, υποβάλλει δε προϋπολογισμόν της συνολικώς απαιτηθησομένης δαπάνης . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί συμπληρωματικήν πίστωσην εκ δραχ. 1.250.000. . . δια την κάλυψιν των απαιτηθησομένων δαπανών διατροφής των εργατών του συνεργείου της ΟΥΝΡΡΑ γαιοτρήσεως προς εύρεσιν ύδατος ...». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ι. Γερουλάνος, Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Π. Πικρός].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 203, «Αριθμός αποφάσεως 26/10.2.1947», «Περί αποδόσεως λογαριασμού επί χορηγηθείσης πιστώσεως δια την καταβολήν αντιτίμου τ ρ ο φ ή ς κ λ π . , δια την α ν ό ρ υ ξ ι ν φ ρ έ α τ ο ς». [σημείωση: Από τα 4.000.000 που εγκρίθηκαν, δαπανήθηκαν 3.850.000. Το Κ.Σ. εγκρίνει]. [Κ.Σ. Ιω. Γερουλάνος, Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Π. Πικρός].

[β. 14.6.1946–6.8.1947], σ. 375, «Αριθμός αποφάσεως 144/27.6.1947», «Περί δ ι α ν ο ί ξ ε ω ς τ ά φ ρ ο υ δια την τοποθέτησιν υ δ ρ ο σ ω λ ή ν ω ν προς ύ δ ρ ε υ σ ι ν». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατόπιν ενεργειών παρά τη Ελληνική Εταιρεία Υδάτων, εδέχθη αύτη όπως, προς εξυπηρέτησιν του π λ έ ο ν δ ο κ ι μ α ζ ο μ έ ν ο υ τμήματος της Κοινότητος, χρησιμοποιηθώσι αι παραχωρηθείσαι υπό του Υπουργείου Υγιεινής και Προνοίας σιδηροσωλήνες. Συμφώνως τη προηγηθείση επί του ζητήματος τούτου συζητήσεται σχετικώς με την τοποθέτησιν των σωλήνων, συνετάγη παρά της Τ.Υ.Δ.Κ. Αττικής σχετικός

προϋπολογισμός, τεχνική έκθεσις και προμέτρησις του εκτελεστέου έργου, καθ' όν η απαιτηθησομένη δαπάνη θέλει ανέλθη εις το ποσόν των 3.600.000 δραχμών, προτείνεται δε όπως, λόγω της φύσεως του έργου, εκτελεσθή τούτο δι' α υ τ ε π ι σ τ α σ ί α ς και απ' ε υ θ ε ί α ς υπό της Κοινότητος Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν, επειδή ως απεδείχθη εκ της επισκευής των λουτρών Αλίμου π ρ ο σ φ ο ρ ώ τ ε ρ ο ς τρόπος εκτελέσεως του έργου είναι ο δι' α υ τ ε π ι σ τ α σ ί α ς. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την διάνοξιν τάφρου και τοποθέτησιν των υδροσωλήνων προς ύδρευσιν τμήματος της Κοινότητος, εις τμήμα της οδού Β. Σ ο φ ί α ς από της παραλιακής λεωφόρου μέχρι της οδού Θ ο υ κ υ δ ί δ ο υ, εκείθεν προς δυσμάς δια της οδού Β ο υ λ - γ α ρ ο κ τ ό ν ο υ μέχρι συναντήσεως της οδού Φ ε ι δ ί ο υ, εκείθεν και πάλιν επί της οδού Θουκυδίδου μέχρι της οδού Δ α β ά κ η, με επέκτασιν προς ταύτην εφ' όσον επαρκούν οι σωλήνες . . . εγκρίνει δ' όπως η σχετική δαπάνη βαρύνει το προϋπολογισμόν, και όπως το έργον εκτελεσθή δι' αυτεπι- στασίας και απ' ε υ θ ε ί α ς υπό της Κοινότητος. . .και ανατίθησι». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερούλανος, Γ. Κουτροβίδας, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλιτζός, Γ. Γκούμης].

[Σημείωση: σχετική και η, στο ίδιο βιβλίο σ.381, Απόφαση 149/27.6.47 «Περί διακηρύξεως μειοδοτικού διαγωνισμού δια την προμήθειαν σ υ ν δ έ σ ε ω ς των σωλήνων υδρεύσεως», διότι οι σωλήνες δ ε ν είχαν 180 συνδετήρες, τους οποίους η Κοινότητα έπρεπε να προμηθευτεί, εγγύηση δραχ.300.000. Επίσης στο [β. 6.8.47- 13.9.1948], σ.39, Αρ. Αποφάσεως 188/20.9.1947 «Περί εγκρίσεως πρακτικού δημοπρασίας δια την προμήθειαν συνδετήρων δικτύου ύδρεύσεως». Η τελευταία ΑΝΑΚΛΗΘΗΚΕ με την απόφαση 215/15.12. 1947, στο ίδιο σ.78, «Περί ανακλήσεως της υπ' αρ.188 αποφάσεως και ακυρώσεως του πρακτικού δημοπρασίας προμηθείας και τοποθετήσεως συνδέσμων σωλήνων υδρεύσεως», διότι οι σύνδεσμοι προσφέρθηκαν από τον ΟΔΙΣΥ (= Οργανισμός Διαχείρισης Συμμαχικού Υλικού)].

[β. 6.8.1947-13.9.1948], σ.125, «Αρ. Αποφάσεως 12/12.1.1948». «Περί εγκρί- σεως πιστώσεως δια την αγοράν σ ω λ ή ν ω ν και σ υ ν δ ε τ ή ρ ω ν προς ε π έ κ τ α σ ι ν του δικτύου υ δ ρ ε ύ σ ε ω ς». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του ΟΔΙΣΥ διατίθενται σωλήνες διαμέτρου δέκα εκατοστών ως και οι σχε-

τικοί τούτων σύνδεσμοι, κατάλληλοι δια την επέκτασιν του δικτύου υδρεύσεως. . . . Το Κ.Σ. . . .σκεφθέν, επειδή το μεγαλύτερον τμήμα της Κοινότητος στερείται δικτύου και οι κάτοικοι υποχρεούνται εις την χρησιμοποίησιν ακατάλληλων φρεάτων και εις την αγοράν αμβύβολου καθαρότητος ύδατος, του παρεχομένου εις υψηλάς τιμάς των υδροληπτών, επειδή κρίνει απαραίτητον και κατεπείγουσαν την επέκτασιν του δικτύου υδρεύσεως. . . .Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την άνευ διαγωνισμού προμήθειαν παρά του Οργανισμού (ελλείπει: Διαχειρίσεως) Συμμαχικού Υλικού (ΟΔΙΣΥ), 1.500 μέτρων σιδηροσωλήνων διαμέτρου 10 / 100 του μέτρου αξίας 33.000.000 δραχ. ως και 250 συνδέσμων . . . αξίας δραχ. 1.000.000 . . .(συν εργατικά ΟΔΙΣΥ 150.000) . . . και ανατίθησι . . .». [σημ.: με την, στη σ.157 ίδιου βιβλίου, απόφαση 28/29.1.1948 «Περί ανακλήσεως της υπ' αρ. 12 αποφάσεως», ανακλήθη η απόφαση αυτή, διότι διαπιστώθηκε ότι οι σωλήνες του ΟΔΙΣΥ είχαν πάχος 2,5 χιλιοστών του μέτρου, και όχι 6 χιλιοστών, όπως απαιτεί και εγκρίνει η Ε.Ε.Υ. για τα δίκτυά της]. [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Ι. Γερουλάνος, Η. Αντωνόπουλος, Μ.Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 61, «Αριθ. Αποφάσεως 251/30.11.1948», «Περί εξαγοράς παρά του Υπουργείου των Οικονομικών του υπό των Γερμανών εγκατασταθέντος δικτύου υδρεύσεως». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . .διαταγής . . . ενεκρίθη η παραχώρησις του υπό των Γερμανών εγκατασταθέντος δικτύου υδρεύσεως καθορισθείσης κατά μέτρον τιμής εκ δραχ. 7.000 αντί της αρχικής τοιαύτης των δραχ. 10.000, ήτοι αντί του συνολικού ποσού των δραχ. 19.600.000. Η αξία αυτή συμφώνως ταις οδηγίαις της αρμοδίας υπηρεσίας δέον να καταβληθή αμέσως εις το Ταμείον Γενικών Εσόδων . . .Το Κ.Σ. . . .και σκεφθέν επειδή το υπό των Γερμανών εγκατασταθέν δίκτυον υδρεύσεως κρίνεται απαραίτητον δια την εξυπηρέτησιν των κατοίκων και επειδή κρίνεται ως απολύτως συμφέρουσα η καθορισθείσα τιμή των δραχ. 19.600.000 δια το σύνολον του δικτύου μήκους μ. 2.800 Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την εξαγοράν παρά του Υπουργείου Οικονομικών του υπό των Γερμανών εγκατασταθέντος εν τη περιφερεία της Κοινότητος, δικτύου υδρεύσεωςκαι ανατίθησι.....». [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ι. Γερουλάνος, Δ. Κουτροβίδας, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας].

[β. 16.9.1947- 5.5.1950], σ. 79, «Αρ. Π ρ α κ τ ι κ ο ύ 29/29.10.1948», «Επί των ανακοινώσεων: 1) Συνιστάται Επιτροπή εκ των κ.κ. Θ. Φυτάλη, Ιω. Γερουλάνου και Π.Τσορού, δια την εξέτασιν της α π ο δ ο τ ι κ ό τ η τ ο ς του φρέατος Γ. Κουτροβίδα».

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 123, «Αριθ. Αποφάσεως 26/3.2.1949», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την επί αποδόσει λογαριασμού ε γ κ α τ ά σ τ α σ ι ν α ν τ λ ι ο σ τ α σ ί ο υ συνδέσεως μετά του αγορασθέντος δικτύου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του συμπολίτου κ. Γ. Κουτροβίδα, π α ρ ε χ ω ρ ή θ η δ ω ρ ε ά ν τ ο παρά την οδόν Παλαμηδίου και ε ν τ ό ς της ιδιοκτησίας του φ ρ έ α ρ δια την ύ δ ρ ε υ σ ι ν των κατοίκων. Κατόπιν της αγοράς παρά του Υπουργείου των Οικονομικών του υπό των Γερμανών εγκατασταθέντος δικτύου, δύναται η Κοινότης να χρησιμοποιήση τούτο, συνδέουσα αυτό μετά του παραχωρηθέντος φρέατος, δι' εγκατάστασιν εν αυτώ της υπαρχούσης ηλεκτρικής υ δ ρ α ν τ λ ί α ς, εξυπηρετηθώσι δε οι αφ' ενός υδρευόμενοι παρά των φρεάτων Αβραμίδα και Δελή κάτοικοι, οίτινες παραπονούνται δια παρ' αυτών αιτούμενα υπερβολικά ποσά, και αφ' ετέρου τα θαλάσσια λουτρά Αλίμου άτινα εξυπηρετούντο υπό των ως άνω φρεάτων. Εκτός τούτου δια της αναφερθείσης εγκαταστάσεως, θα προμηθεύηται η Κοινότης το, δια το πότισμα των δένδρων απαιτούμενον ύδωρ και μελλοντικώς το δια το κατάβρεγμα των οδών τοιούτο./ Δια την εκτέλεσιν της εγκαταστάσεως θέλει απαιτηθή, συμφώνως προς τον συνταχθέντα προϋπολογισμόν, δαπάνη 4.500.000 δραχ. Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν ότι απαραίτητος τυγχάνει η εγκατάστασις του α ν τ λ ι ο σ τ α σ ί ο υ δια την εξυπηρέτησιν των αναγκών των κατοίκων των μ η υ δ ρ ε υ ο μ έ ν ω ν υπό της Ελληνικής Εταιρείας Υδάτων ως και των τοιούτων της Κοινότητος, ιδόν και την έγγραφον προσφοράν του κ. Γεωργίου Κουτροβίδα, δι' ής παρεχωρήθη η επί μ ί α ν δ ε κ α ε τ ί α ν δ ω ρ ε ά ν χρησιμοποίησις του φρέατος. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ. 4.500.000 δια την . . . εγκατάστασιν αντλιοστασίου και σύνδεσιν αυτού μετά του παρά του Υπουργείου των Οικονομικών αγορασθέντος δικτύου υδρεύσεως, εις το υπό του κ. Γεωργίου Κουτροβίδα παραχωρηθέν δια μίαν δεκαετίαν φρέαρ ... και ανατίθησι τω κ. Προέδρω.». [Σύνθεσις Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ι. Γερουλάνος, Δ. Κουτροβίδης, Π.Τσορός, Κ.Τσόχας].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 125, «Αριθ. Αποφάσεως 28/7.2.1949», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την σ ύ ν δ ε σ ι ν και παραλαβήν ε π ε κ τ ά σεων του δ ι κ τ ύ ο υ υπό της Ε.Ε.Υ.». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Ελληνική Εταιρεία Υδάτων δια του . . . εγγράφου γνωρίζει ότι δια την δ ο κ ι μ ή ν, σύνδεσιν και παραλαβήν των επεκτάσεων του δικτύου απαιτείται δαπάνη δραχ. 12.500.000 συμπεριλαμβανομένης και της τοποθετήσεως 12 υδροκλείδων, δοθέντος ότι αι εκσκαφαί και η συναρμολόγησις των σωλήνων θα εκτελεσθούν υπό της Κοινότητος . . . Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ. 12.500.000 επ' ονόματι της Ελληνικής Εταιρείας Υδάτων δια την δοκιμήν, σύνδεσιν και παραλαβήν της επεκτάσεως του δικτύου δια σωλήνων των 75 χιλιοστών. . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω.....». [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ι. Γερούλάνος, Δ. Κουτρουβίδας, Π.Τσορός, Κ.Τσόχας].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 220, «Αριθ. Αποφάσεως 106/30.5.1949», «Περί του τρόπου τοποθετήσεως των σ ω λ ή ν ω ν υ δ ρ ε ύ σ ε ω ς». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια των υπ' αρ. 5 και 6 αποφάσεων . . . ενεκρίθη πίστωσης δραχ. 6.000.000 δια την . . . εκτέλεσιν των εκσκαφών και επιχωματώσεων δια την τοποθέτησιν των σωλήνων υδρεύσεως. Ήδη παραλαμβάνονται εκ των συνολικώς παραγγελθέντων σωλήνων 1.180 μέτρων . . . εντός δε του μηνός Ιουλίου θέλουσι παραληφθή και έτερα 1.800 μέτρα . . . επειδή δια των παραληφθησομένων σωλήνων θέλει εκτελεσθή μ έ ρ ο ς του προβλεπομένου έργου, προτείνει όπως το Κ.Σ. αναμετρούν τας αμέσους ανάγκας των κατοίκων οίτινες δ ε ι ν ο π α θ ο ύ ν εκ της ε λ λ ε ί ψ ε ω ς ύ δ α τ ο ς , κ α θ ο ρ ί σ η τ ο τ μ ή μ α όπερ θέλει προτιμηθή δια της τοποθετήσεως των παραλαμβανομένων σωλήνων. Το Κ.Σ. . . αναγνωρίζον ότι η πλέον δοκιμαζόμενη εκ της ελλείψεως ύδατος περιοχή είναι η τοιαύτη Α λ ί μ ο υ , εις ήν περιλαμβάνονται αι ομώνυμοι εγκαταστάσεις των θαλασσίων λουτρών, και η μόνη εν Καλαμακίω α γ ο ρ ά εν ή ε ί ν α ι ε γ κ α τ ε σ τ η μ έ ν ο ν πρωτότυπον βιομηχανικόν ε ρ γ ο σ τ ά σ ι ο ν α ρ τ ο π ο ι ῖ α ς , ζαχαροπλαστικής κλπ., Α π ο φ α ί ν ε τ α ι δια ψήφων πέντε (5), μ ε ι ο ψ η φ ο ύ ν τ ο ς του κ. Θ. Φυτάλη (προτείνοντος όπως τοποθετηθώσι 300 μέτρα εκ των παραληφθέντων σωλήνων εις την οδόν Παλαμηδίου τα δε υπόλοιπα δια την γραμμήν

Αλίμου) όπως οι παραληφθησόμενοι σωλήνες τοποθετηθώσι κατά προτίμησιν προς την γραμμήν Αλίμου ήτοι δια της Λεωφόρου 28^{ης} Οκτωβρίου και της οδού Μ. Γερουλάνου μέχρι της οδού Χρυσοστόμου Σμύρνης μετά της διακλαδώσεως της οδού Κονδύλη ήτις ήθελε προεκταθή μέχρι της οδού Θουκυδίδου, εγκρίνει δ' ομοφώνως όπως κατά την μελλοντικήν τοποθέτησιν των υπολοίπων σωλήνων: α) επεκταθή η γραμμή της οδού Παλαμηδίου μέχρι της οδού Αλαμάνας δια της Πλατείας της Εκκλησίας, και, β) τοποθετηθή ειδική γραμμή από της γωνίας της οδού Δαβάκη δια της οδού Σαλαμίνας μέχρι της οδού Γιαννάρου, ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν....». [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ιω. Γερουλάνος, Δ. Κουτροβίδας, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 300, «Αριθ. Αποφάσεως 172/9.9.1949», «Περί επεκτάσεως του δικτύου υδρεύσεως επί των οδών Καποδιστρίου και Κορυτσάς». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπεβλήθη αίτησις εκ μέρους κατοίκων των διαμενόντων άνωθεν της οδού Ταξιαρχών αιτουμένων την επέκτασιν του δικτύου υδρεύσεως δια των οδών Καποδιστρίου, Κορυτσάς εις βάθος ικανόν να ικανοποιηθή τας άμέσους ανάγκας αυτών, καθόσον πάντες στερούνται ύδατος....Το Κ.Σ. .. εγκρίνει παμψηφεί την επέκτασιν του δικτύου υδρεύσεως εκ της γραμμής της οδού Νίκης δια των οδών Κορυτσάς και Καποδιστρίου μέχρι της συναντήσεως της οδού Ταξιαρχών. . . και ανατίθησι» . [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ιω. Γερουλάνος, Δ. Κουτροβίδας, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 332, «Αριθ. Αποφάσεως 201/14.10.1949», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την εκτέλεσιν εκσκαφών και επιχωματώσεων δια την τ ο π ο θ έ τ η σ ι ν σ ω λ ή ν ω ν προς επέκτασιν του δικτύου υδρεύσεως». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δέον το Κ.Σ. να εγκρίνη την απαιτουμένην πίστωσιν δια την εκτέλεσιν των εκσκαφών και επιχωματώσεων προς τοποθέτησιν των σ ω λ ή ν ω ν προς επέκτασιν του δικτύου υδρεύσεως επί των οδών: 1) Νίκης από Ρήγα Φερραίου – Πλούτωνος, 2) Κονδύλη μέχρι Θουκυδίδου, 3) Καποδιστρίου, 4) Μάρκου Μπότσαρη–Αριστοτέλους, 5) Νίκης-Μεταμορφώσεως, 6) Κορυτσάς από Νίκης, συνολικού μήκους 612 μέτρων . . . δαπάνης δραχ. 5.000.000. Το Κ.Σ. . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί

φεί πίστωσιν εκ δρχ. 5.000.000 δια την εκτέλεσιν... (=του πιο πάνω έργου, στις πιο πάνω οδούς). . . ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτρουβίδας, Γ. Κινινής, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 221, «Αρ. Αποφάσεως 162/23.7.1952», «Περί διακηρύξεως μειοδοτικού διαγωνισμού δια την προμήθειαν χυτωσης οδών σωλήνων». [σημ.: «δια την επέκτασιν του δικτύου υδρεύσεως», για 1.500 μέτρα, διαστάσεων 80 χιλιοστών, εγγύηση 3.000.000, και άλλους όρους, οδοί Ταξιαρχών, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου].-

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 233, «Αρ. Αποφάσεως 170/3.9.1952», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την βελτίωσιν της υδρεύσεως της Κοινότητας». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Κοινότης μη συμπεριληφθείσα εις το συμβατικόν σχέδιον υδρεύσεως, εστέρει το δίκτυο και ήρξατο να κατασκευάζη ίδιον τοιούτον, αντιμετώπισσα δε ευθύς εξ αρχής δυσκολία εκ μέρους της Ε.Ε.Υ. ως προς την σύνδεσιν των γενομένων επεκτάσεων και τούτο λόγω της ανεπαρκείας του τροφοδοτούντος ταύτα δικτύου του ευρισκομένου επί της Λεωφόρου Ποσειδώνος από της οδού Τερψιχόρης μέχρι του ρεύματος Πικροδάφνης. Αι εκάστοτε ενέργειαι παρά ταις αρμοδίαις υπηρεσίαις, επέτυχον μεν την σύνδεσιν των περισσότερων επεκτάσεων πλην όμως παρά την πολύωρον παροχήν ύδατος εκ μέρους της Ε.Ε.Υ., καθίσταται ελλείψει επαρκούς πίεσεως προβληματική η ύδρευσις των κατοίκων εις τα υψηλότερα σημεία της πόλεως. Προς βελτίωσιν της καταστάσεως και ίνα καταστή δυνατή η συνέχισις της επεκτάσεως του δικτύου, εξεπονήθη μελέτη υπό της Ε.Ε.Υ. καθ' ήν κρίνεται απαραίτητος η τοποθέτησις κεντρικού αγωγού διαμέτρου 150 χιλιοστών κατά μήκος του προαναφερθέντος τμήματος, προτείνεται όπως η μεν Εταιρεία διαθέση τους προς τούτο απαιτούμενους σωλήνας, επιβαρυνθή δε η Κοινότης με την δαπάνην εκσκαφών, επιχώσεων, τοποθετήσεως και συνδέσεως των σωλήνων, επισκευών των πεζοδρομίων κλπ., ήτις προϋπελογίσθη υπό της αναφερθείσης Εταιρείας εις 68.493.480 δραχ. . . . Οίκοθεν νοείται ότι η εργασία αύτη θα εκτελεσθή υπό της Ε.Ε.Υ.

απολογιστικώς πιθανόν δε η πραγματοποιηθησομένη δαπάνη να μη φθάση το καθορισθέν ποσόν. . . . Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν επειδή πράγματι προς βελτίωσιν της υδρεύσεως της Κοινότητος και προς σύνδεσιν των γενομένων εις το εγγύς μέλλον επεκτάσεων, είναι απαραίτητος η εκτέλεσις της προτεινομένης υπό της Ε.Ε.Υ. εργασίας . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις την Ε.Ε.Υ. του ποσού των δραχ. 68.493.480 . . . δια δαπάνας εκσκαφών και επιχώσεων, των σωλήνων ως και της τοποθετήσεως και ενώσεως των 726 μέτρων σωλήνων διαμέτρου 150 χιλιοστών....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ.127 «Αρ. Πρακτικού 4/2.4.1963, Αρ. Αποφάσεως 40», «Περί δωρεάν παραχωρήσεως της χρήσεως του Κοινοτικού υδραυλικού δικτύου Αλίμου εις το Αθλητικόν Κέντρον Νεότητος Αγ. Κοσμάς». «Επί του 9^{ου} θέματος. . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. τα . . . έγγραφα της Εφορείας Αθλητικού Κέντρου Νεότητος Αγίου Κοσμά, δι' ών αύτη αιτείται την παραχώρησιν της χρήσεως του Κοινοτικού υδραυλικού δικτύου Αλίμου, προκειμένου να προσέλθη εις την υπογραφήν σχετικής συμβάσεως μετά της «Α.Ε. Κτηματικών και Γεωργικών Επιχειρήσεων ΑΛΙΜΟΣ», δια την ε π ι κ ο υ ρ ι κ ή ν άρδευσιν του χώρου του εν θέματι Αθλητικού Κέντρου . . . Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν ότι δια της αιτουμένης παραχωρήσεως συντελείται μικρά συμβολή της Κοινότητος εις το υπό της Εθνικής Κυβερνήσεως συντελεσθέν έργον εις την περιοχήν Αγίου Κοσμά, όπερ τυγχάνει μεγίστης σημασίας και σπουδαιότητος και εξ επόψεως τουριστικής αξιοποιήσεως της ακτής εις το σημείον τούτο, αλλά και από πλευράς προαγωγής του αθλητισμού. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως την δ ω ρ ε ά ν παραχώρησιν της χρήσεως του Κοινοτικού υδραυλικού δικτύου Αλίμου εις την Εφορείαν Αθλητικού Κέντρου Αγίου Κοσμά, δι' όν προεξετέθη σκοπόν, και ανατίθησιν τω Προέδρω....». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Κ. Τσόχας, Σ. Σπηλιόπουλος, Π. Κερασιώτης, Α. Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης, Β. Κριμπένης].

Απαλλοτρίωση φρεάτων για ύδρευση κατοίκων

Επιβολή τέλους χρήσης δικτύου ύδρευσης σε ιδιώτες

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 85, «Αριθ. Αποφάσεως 67/5.5.1950», «Περί απαλλοτρίωσης των φρεάτων Ε. Δελή και Β. Αβραμίδη». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Κοινότης δια την ύδρευσιν του ημίσεος τμήματος της πόλεως η γόρασε την 30-11-1948 δια της υπ' αρ. 251 αποφάσεως του Κ.Σ. . . . αντί του ποσού των δραχ. 19.800.000 παρά της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων το παρά των Γερμανικών Αρχών Κατοχής τοποθετηθέν δίκτυον κατά μήκος της παραλιακής Λεωφόρου και των παρόδων της μέχρι και πέραν του Αλίμου. Το δίκτυον τούτο εκμεταλλεύονται οι εν Καλαμακίω ιδιοκτήται φρεάτων ποσίων υδάτων Ελλάς Δελή και Βασίλειος Αβραμίδης, αντί ουδενός δικαίωματος ή παροχής ανταλλάγματος προς την Κοινότητα. Πλείσται όσαι αυθαίρεσάι διαπράττονται εις βάρος των κατοίκων και πολλά παράπονα υποβάλλονται εις την Κοινότητα εκ του τρόπου της διαθέσεως υπ' αυτών του ύδατος, επί πλέον δε και διότι παρίσταται απόλυτος ανάγκη συντηρήσεως του πρασίνου του οποίου η ύπαρξις είναι αδύνατος άνευ της χρησιμοποίησεως των ανωτέρω φρεάτων δεδομένου ότι η Κοινότης στερείται άλλων υδάτων και δια την συντήρησιν τούτου, αρνούνται δε την παροχήν ύδατος δια τον σκοπόν τούτον υπό διαφόρους προφάσεις./ Προς τερματισμόν της ανωμάλου ταύτης καταστάσεως και δεδομένου ότι η Κοινότης συμφώνως τω άρθρω 197 παρ. Β', εισηγείται την λήψιν αποφάσεως δια την απαλλοτρίωσιν των φρεάτων τούτων, μετ' αναλόγου περιοχής υπέρ της Κοινότητος./ Το Κ.Σ. . . .ιδόν το άρθρον 197 του Κώδικος της περί Δήμων και Κοινοτήτων Νομοθεσίας και σκεφθέν ότι δέον δια το συμφέρον της Κοινότητος και δια την καλυτέραν εξυπηρέτησιν των κατοίκων, να τεθή τέρμα εις την κατάστασιν ταύτην της υδρεύσεως δια απαλλοτρίωσης των φρεάτων τούτων, των οποίων το ύδωρ δια του δικτύου θα διανέμη εις τους κατοίκους. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει την απαλλοτρίωσιν των φρεάτων ποσίων υδάτων εκ της περιοχής της Κοινότητος Καλαμακίου ιδιοκτησίας Ελλάδος Δελή επί των οδών Θουκυδίδου και Βασ. Σοφίας και

Βασιλείου Αβραμίδη εν Αλίμω και την χρησιμοποίησιν αυτών προς ύδρευσιν της πόλεως, δια ψήφων τεσσάρων (4), κατά μίας (1), μειοψηφούντος του κ.Σ. Σπηλιοπούλου και προτείνοντος μόνον επιβολήν φορολογίας επί των άνω ιδιοκτητών των εκμεταλλεσμένων την ύδρευσιν, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την ανακοίνωσιν της παρουσίας εις τους ενδιαφερομένους ιδιοκτήτας. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται....». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτρουβίδας, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

Σημείωση: στο περιθώριο του βιβλίου ΔΕΝ αναγράφεται το ρήμα «εγκρίνεται». Γράφεται μόνο το αρκτικό γράμμα «Ε» και σταματά σε αυτό.

Σχόλια: 1) άρθρο 197 της Κωδικοποίησης του 1936 της Δ.Κ.Ν.: «1.- Επιτρέπεται η αναγκαστική απαλλοτριώσις υπέρ Δήμου ή Κοινότητος ή Συνδέσμου κοινοτήτων λόγω δημοσίας ωφελείας, της κυριότητος ιδιωτικών κτημάτων ή και οίωσδήποτε άλλων παρεπόμενων εμπραγμάτων δικαιωμάτων ... α) ...β) προς ύδρευσιν των αυτών συνοικισμών δι' εκτελέσεως δοκιμαστικών ερευνών ανευρέσεως ύδατος, λήψεως μέρους ή όλου υπάρχόντων πηγαίων ή φρεατίων υδάτων μετά της αναλόγου περιοχής του ιδιωτικού κτήματος ή δια κατασκευής ή εγκαταστάσεως υδραγωγείων. . . .». 2) εάν διαπράττονταν αυθαιρεσίες για τους κατοίκους των Θουκυδίδου / Καλαμακίου και του Αλιμου, που είχαν δίκτυο, ας σκεφτούμε πόσες περισσότερες διαπράττονταν γι' αυτούς που κατοικούσαν σε «εσωτερικότερες» περιοχές.

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 92, «Αριθ. Αποφάσεως 73/13.5.1950», «Περί επιβολής τέλους χρήσεως του δικτύου υδρεύσεως». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ως γνωστόν επί Κατοχής εγκατεστάθη υπό των Γερμανών δίκτυον υδρεύσεως, το οποίον εκμεταλλεύεται από της απελευθερώσεως και εντεύθεν ο Β. Αβραμίδης και Ιωάννης Δελλής. Το δίκτυον τούτο ηγοράσθη υπό της Κοινότητος παρά του Υπουργείου των Οικονομικών αντί του ποσού των δραχ. 19.800.000 ως εν τω σχετικώ πρωτοκόλλω εκτίθεται, αγορασθέν 30-11-1948. Οι εν λόγω εκμεταλλεστές παρέχουσιν ύδωρ εκ των φρεάτων των τόσον εις τους πλησίον του δικτύου κατοίκους, όσον και εις τας εγκαταστάσεις του Αεροδρομίου και του Πανεπιστημίου,

χωρίς καν να καταβάλωσι δικαίωμα τι δια την χρήσιν τούτου, προτείνει δ' όπως το Κ.Σ. εγκρίνει την επιβολήν αναλόγου τέλους χρήσεως./ Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν ότι δίκαιον και νόμιμον είναι να καταβληθή υπό των εκμεταλλεομένων το δίκτυον υδρεύσεως ιδιωτών αποζημίωσις ως τέλος χρήσεως του εν λόγω δικτύου. Αποφάινεται ότι εγκρίνει ομοφώνως την επιβολήν τέλους χρήσεως του δικτύου υδρεύσεως του εκμεταλλεομένου υπό των ιδιωτών Β. Αβραμίδη και Ιωάννου Δελλή, εκ δραχ. 6.000.000 δια τον πρώτον και 5.000.000 δια τον δεύτερον δια το από της αγοράς του δικτύου υπό της Κοινότητος μέχρι λήξεως του οικονομικού έτους 1949-1950 διάστημα και ανατίθησιν κ. Προέδρω . . .». [βλ. και [β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ.35, «Αρ. Απόφασης 14/12.1.1952 «Περί επιβολής τέλους χρήσεως δικτύου υδρεύσεως», και, ίδιο βιβλίο, σ. 386, «Αρ. Απ. 74/11.4.1953», «Περί επιβολής τέλους χρήσεως του δικτύου υδρεύσεως» με τις οποίες το τέλος επιβάλλεται στους ίδιους πιο πάνω]. [Σύνθεση Κ.Σ. Γ. Γκούμης, Δ. Κουτροβίδας, Γ. Κινινής, Κ. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

Σχόλια: 1) Μέσα σε μία εβδομάδα, αλλαγή πλεύσης και αποδοχή της πρότασης Σ. Σπηλιόπουλου. Προφανώς υπήρχαν πληροφορίες ότι «ΔΕΝ εγκρίνεται» η απόφαση για απαλλοτρίωση, 2) «από της αγοράς του δικτύου υπό της Κοινότητος μέχρι λήξεως του οικονομικού έτους 1949-1950 διάστημα». Αφού η απόφαση ελήφθη την 13.5.1950, το οικονομικό έτος 1949-1950, είχε ήδη λήξει την 31.3.1950. Εκτός εάν είχε δοθεί παράταση, όπως συνηθίζοταν τότε. 3) «όσον και εις τας εγκαταστάσεις του Αεροδρομίου και του Πανεπιστημίου». Για τις εγκαταστάσεις του Αεροδρομίου το γνωρίζουμε, αφού για την τροφοδότηση αυτού εγκατέστησαν το δίκτυο οι Γερμανοί. Ποία «εγκατάσταση του Πανεπιστημίου», εννοείται; Σε κανένα αφήγημα για το Καλαμάκι, γίνεται αναφορά για τέτοια εγκατάσταση στην ίδια την Κοινότητα. Λόγω της ύπαρξης στις αποφάσεις, και άλλων αναφορών για «εγκατάσταση Πανεπιστημίου», εικάζω ότι πρόκειται για τις εγκαταστάσεις του Αγίου Κοσμά που αρχικά «ανήκαν» στο Πανεπιστήμιο, και μετά ιδρύθηκε το ΕΑΚΝ Άγιος Κοσμάς.

Σημείωση: βλ. πιο κάτω, στο κεφ. «για το συνοικισμό Αλιμος», δύο αποφάσεις για χρήση του δικτύου, και, επιβολή τέλους στον Αριστείδη Πάλλα.

Γ.- Δίκτυο φωτισμού

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 29, «Αριθ. Αποφάσεως 31/11.3.1950», «Περί εγκρίσεως συμβάσεως επέκτασης δικτύου κοινοτικού φωτισμού». «... Το Κ.Σ. ... ιδόν τους υπό της Η.Ε.Α.Π. προταθέντας όρους της συμβάσεως... Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί και διαδεύτερας αποφάσεως, ληφθείσης μετά πάροδον 15 ημερών από της λήψεως της πρώτης τοιαύτης την επέκτασιν του κοινοτικού φωτισμού κατά 13 εισέτι φώτα επί των οδών 1) Ταξιαρχών, 2) Δαβάκη, 3) Γιαννάρου, 4) Αγκιάλου και 6) Κουντουριώτου συμφώνως προς την συνταχθείσαν σύμβασιν υπό της Η.Ε.Α.Π. εξουσιοδοτεί δε τον κ.Πρόεδρον δια την υπογραφήν της σχετικής συμβάσεως μετά την έγκρισιν της παρουσίας υπό του Υπουργείου των Εσωτερικών ...». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτροβίδας, Γ. Κινινής, Π.Ανδριώτης, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ.261, «Αρ. Αποφάσεως 24/8.2.1951», «Περί εγκρίσεως συμβάσεως προς επέκτασιν του Κοινοτικού φωτισμού». «... Το Κ.Σ. ... Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την υπό της Η.Ε.Α.Π. απολογιστικώς τοποθέτησιν 24 νέων λαμπτήρων επί αναλόγων βραχιόλων μετά νέας παροχετεύσεως προς επέκτασιν του Κοιν. Φωτισμού εις τον συνοικισμόν Αλίμου και τας οδούς Β. Σοφίας και Μπουλλίνας ... αντί δραχ. 39.000.000 ... και ανατίθησιν κ. Πρόεδρω ...». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτροβίδας, Γ. Κινινής, Μ. Παπαθανόπουλος].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 354, «Αρ. Αποφάσεως 94/6.6.1951», «Περί καθορισμού του ανωτάτου ορίου δια τον Κοιν. Φωτισμόν δια το οικ.έτος 1950- 1951». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ' αρ. 591 αναφοράς προς την Νομαρχίαν Αττικής εξητήθη ο καθορισμός του ανωτάτου ορίου της ετησίας δαπάνης του οικ. Έτους 1950- 51 από δραχ. 8.000.000 εις 12.000.000. Η Νομαρχία όμως δια...διαταγής της αιτεί όπως επί του αντικειμένου τούτου υποβληθή επαρκώς ητιολογημένη πράξις του Κ.Σ. μετά σχετικών καταστάσεων... Το Κ.Σ. ... και σκεφθέν επειδή το καθορισθέν δια της ... αποφάσεως του Υπουργείου Εσωτερικών ποσόν, ως ανώτατον όριον δια τον ηλεκτροφω-

Τις μόν της Κοινότητας εκ δραχ. 8.000.000 είναι απολύτως ανεπαρκές, επειδή ως εξάγεται εκ των βιβλίων καταχωρήσεως χρημ. ενταλμάτων η μέχρι και του μηνός Μαρτίου δαπάνη δια τον αναφερθέντα σκοπόν ανήλθεν εις δραχ. 9.354.900, επειδή δια την ασφάλειαν των κατοίκων απαιτείται όπως φωτίζεται επαρκώς άπασα η περιοχή και επειδή το απαιτούμενον ποσόν των δραχ. 12.000.000 αποτελεί ελάχιστον ποσοστόν επί των τακτικών εσόδων της Κοινότητας. Αποφάινεται, ότι εγκρίνει ομοφώνως όπως το ανώτατον όριον της δαπάνης δια τον κοινοτικόν φωτισμόν δια το έτος 1950-51 αποτελούμενον εκ 222 φώτων εντάσως 100 – 40 βόλτ καθορισθή εις δραχ. 12.500.000 εις ό ποσόν περίπου θέλει ανέλθη η αξία του καταναλωθέντος και καταναλωθησομένου ρεύματος μέχρι 31^{ης} Ιουνίου 1951 υπολογιζομένου εις δραχ. 337,50 ανά ωριαίον χιλιόβαττον συμφώνως τη σχετική συμβάσει μετά της Η.Ε.Α.Π. και ανατίθησι». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Σχόλιο: 1) το 1951 η Κοινότητα είχε 222 φώτα/ λαμπτήρες, για το φωτισμό τις βραδυνές ώρες!! (ή ίσως και, για μερικές ώρες από, τις νυχτερινές, ή ίσως, «δια τας επισήμους εορτάς και τας ασελήνους νύκτας». Δεν προκύπτει), 2) διακρίνω τη διατύπωση όχι μιας διαφορετικής γνώμης, αλλά μιας εναντίωσης στις αποφάσεις Νομαρχίας και Υπουργείου Εσωτερικών. Και τούτο διότι, μόλις είχαν συντελεστεί (μετά 17 χρόνια) οι κοινοτικές εκλογές την 15 Απριλίου 1951, και, ο Πρόεδρος και οι κ. σ. αντλούσαν από αυτές τη δύναμη για την έκφραση της εναντίωσής τους.

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 486, «Αρ. Αποφάσεως 199/24.10.1951», «Περί εγκρίσεως συμβάσεως δια την επέκτασιν του Κοιν. Φωτισμού». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια την εξυπηρέτησιν των κατοίκων και της ασφαλείας αυτών, εζητήθη η παρά της Η.Ε.Α.Π. Α.Ε. σύνταξις μελετών δια την 1) Επέκτασιν του δικτύου φωτισμού κατά 580 μέτρα και τοποθέτησιν 19 νέων λαμπτήρων εις τον Συνοικισμόν Αλίμου, 2) Επέκτασιν του δικτύου κατά 150 μέτρα και τοποθέτησιν 2 νέων λαμπτήρων εις την οδόν Β.Σοφίας, 3) Τοποθέτησιν αγωγού νέου, μήκους 90 μέτρων και 3 λαμπτήρων επί της οδού Μπουμπουλίνας(ύψος δαπάνης 49.400.000) ... Το Κ.Σ. .. Αποφάινεται ότι

εγκρίνει παμφηφεί ...[επαναλαμβάνονται τα πιο πάνω. Ακολουθεί, σ.487- 491, η «Σύμβασις Δημοτικού Φωτισμού», μεταξύ της «εν Αθήναις εδρευούσης Ηλεκτρικής Εταιρείας Αθηνών- Πειραιώς Α.Ε.» και της «Κοινότητος Καλαμακίου (εφεξής χάριν συντομίας «Δήμος»)»...» με την οποία συμφωνούνται τα εξής: «Α'. Κατασκευή δικτύου Δημοτικού Φωτισμού: 1) Η εταιρεία αναλαμβάνει να εγκαταστήση δημοτικών φωτισμών των οδών, επί υπέρχοντος εν αερίου δικτύου της, ως και επί επεκτάσεων εναερίων γραμμών τας οποίας θέλει κατασκευάση δια τον φωτισμόν των οδών του Δήμου, χρησιμοποιούσα είτε το ιδικόν της προσωπικόν είτε υπεργολάβον. Συμφωνείται ρητώς ότι η τοιαύτη εγκατάστασις δημοτικού φωτισμού των οδών ουδεμίαν υπέρ του Δήμου δημιουργεί δουλείαν επί των στύλων ή δικτύου της Εταιρείας. . . 2) Η Εταιρεία αναλαμβάνει να εκτελέση την εν τη προηγουμένη παραγράφω αναφερομένην εγκατάστασιν, αποτελουμένην από είκοσι τέσσαρας (24) νέους λαμπτήρας των 40 βαττ επί βαχιόνων εγκατεστημένους . . . περιλαμβάνουσιν α) κατασκευήν νέου εναερίου δικτύου . . . (= δυσανάγνωστη λέξη) . . . μήκους 730 μέτρων, διατομής 2 X 13 τετρ. χιλ. επί νέων ξυλίνων στύλων 8 – 12 μέτρων μετά των εξαρτημάτων των ήτοι μονωτήρων, σφιγκτήρων κλπ., και, β) τοποθέτησιν νέου 5 ου αγωγού μήκους 670 μέτρων διατομής 1 X 13 τ.χ. επί υπάρχοντος δικτύου. 3) Το βαρύνον τον Δήμον ποσόν θα καταβάλλεται ως εξής: α) 29.400.000 δραχμαί μετά την υπογραφήν της παρούσης συμφωνίας και προ της ενάρξεως του έργου, β) 20.000.000 δραχμαί μετά την αποπεράτωσιν του έργου και πάσης ενάρξεως λειτουργίας του δημοτικού φωτισμού, και, γ) το τυχόν απομένον υπόλοιπον θα καταβάλλεται έναντι λογαριασμού επιδιδόμενου άμα τω πέρατι της όλης εργασίας. . . (ακολουθούν και άλλοι όροι και συμφωνίες) . . .» [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ.Τίγκελης, Α.Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Δ.- Σύμβαση Κτηματολογίου - Άλλες υποδομές

[β. 6.8.1947-13.9.1948], σ.149, «Αρ. Αποφάσεως 24/29.1.1948». «Περί διορισμού οριόδεικτου». « . . . εκθέτει ότι προκειμένου να συνταχθή υπό του Υπουργείου Ανοικοδομήσεως το κτηματολόγιον των ιδιοκτησιών

της παλαιάς λεωφόρου, δέον συμφώνως προς τας διατάξεις «Περί συντάξεως Κτηματολογίου» να ορισθή εις οριοδείκτης, γ ν ω ρ ί ζ ω ν επακριβώς τας ιδιοκτησίας και τα όρια αυτών. Επειδή ο κοινοτικός κλητήρ τυγχάνει γνώστης των ιδιοκτησιών του τμήματος τούτου ...Το Κ.Σ....εγκρίνει τον διορισμόν ως οριοδείκτου. ...τον κοινοτικόν κλητήρα Κ. Κολοκοτρώνη....». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Ι. Γερούλανος, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

[β. 6.8.1947-13.9.1948], σ.154, «Αρ. Αποφάσεως 26/29.1.1948». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως προς αντιμετώπισιν των απαιτηθησομένων δαπανών δια την προκαταρκτικήν εργασίαν σ υ ν τ ά ξ ε ω ς κ τ η μ α τ ο λ ο γ ί ο υ ». «. . . εκθέτει ότι, συμφώνως προς τας διατάξεις του Κώδικος «Περί σχεδίων πόλεων και κωμών», υποχρεούται η Κοινότης να προβή εις την σ ύ ν τ α ξ ι ν του κ τ η μ α τ ο λ ο γ ί ο υ των εντός του εγκεκριμένου σχεδίου ιδιοκτησιών. Προς ευχερεστέραν πραγματοποίησιν του έργου τούτου και λόγω ότι πλείστοι όσαι ιδιοκτησίαι ανήκουν εις α γ ν ώ σ τ ο υ ς εις την υπηρεσίαν της Κοινότητος ιδιοκτήτας, δέον να κληθώσι δια σχετικής ευρείας προσκλήσεως ούτοι, και προσέλθουν εις τα γραφεία της Κοινότητος και δηλώσωσι τας ιδιοκτησίας των προσκομίζοντες τα εις χείρας των αποδεικτικά (αντίγραφα συμβολαίων κλπ), ίνα βάσει τούτων σημειωθώσι αύται επί των οικοδομικών τετραγώνων του εγκεκριμένου σχεδίου, διευκολυνθή δ' ούτω η υπηρεσία, εις ήν θέλει ανατεθή εν καιρώ η σύνταξις του κτηματολογίου.... Η απαιτηθησομένη δαπάνη δρχ. 1.500.000.- ποσόν όπερ . . .θα καλυφθή πολλαπλασίως εκ της συμπληρώσεως των σχετικών φορολογικών καταλόγων (εράνου, καθαριότητος κλπ) δια των διαφυγόντων την επιβολήν τούτων αγνώστων ιδιοκτητών . . .Το Κ.Σ. . .εγκρίνει παμψηφεί ...χορηγεί πίστωσιν δρχ.1.500.000...και ανατίθησι...». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Ι. Γερούλανος, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

Σχόλιο: «δια την προκαταρκτικήν εργασίαν συντάξεως κτηματολογίου». Χρειάστηκε να περάσουν π ε ν ή ν τ α (50) χ ρ ό ν ι α, μέχρι να ισχύσει ο Ν. 2664/98 για το Εθνικό Κτηματολόγιο, κι έως σήμερα δεν έχουμε ολοκληρώσει.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 153, «Συνεδρίασις 5.4.1965», χωρίς απόφαση. «Αίτησις Κ. Μαλτέζου, περί ιδρύσεως Ταχυδρομείου –Τηλεγραφείου, γίνεται αποδεκτή να αποτελέση θέμα εις την προσεχή συνεδρίασιν».

Για την Παραλία και την παραλιακή λεωφόρο

[β.14.10.1936–22.7.1938],σ.26: «Αριθμός αποφάσεως 159/17.12.1936, «Περί υποχρεωτικής κατασκευής υπό των παροδίων του πεζοδρομίου της παραλιακής λεωφόρου Κ. Λογοθετοπούλου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι τυγχάνει απαραίτητος η συμπλήρωσις του πεζοδρομίου της παραλιακής λεωφόρου Κ. Λογοθετοπούλου, ού τμήμα έχει κατασκευασθεί από του έτους 1930, ήτοι από της Γεφύρας Εντεν μέχρι και της οδού Ανθ/γού Γιαννάρου, από του τέλους του πεζοδρομίου του κτήματος Μαλτέζου μέχρι της οδού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και από του εντεύθεν της Γεφύρας της ευρισκομένης παρά το κέντρον «Γή έρωτος» μέχρι του τμήματος του εγκεκριμένου σχεδίου συνολικού μήκους μέτρων χιλίων διακοσίων περίπου Το Κ.Σ. .. Αποφαίνεται όπως υποχρεωθώσιν οι παρόδιοι της λεωφόρου Κ. Λογοθετοπούλου ιδιοκτήται οικιών και οικοπέδων και κατασκευάσωσι το προ του κτήματός των πεζοδρόμιον εκ μαρμάρου Πεντέλης ή Υμηττού, διαστάσεων: μήκους μέχρι μ. 0,60 ύψους 0,24 και πάχους το ολιγότερον 16/100 του μέτρου, τα σχετικά ρείθρα θα κατασκευασθώσι εκ σιμεντοκονίας ισχυράς, θέλουσι δε τοποθετηθή υποστηριζόμενα δι' ογκολίθων και εκ (= λέξη δυσανάγνωστη) εγκρίνει δε όπως συνταχθή η σχετική μελέτη υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας της Διοικήσεως Πρωτευούσης ίνα αρνωμένων των παροδίων να συμμορφωθώσι, να εκτελεσθή το έργον τούτο υπό της Κοινότητος, εις βάρος των υποχρέων. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται.....». [Κ.Σ.: [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 21: «Αριθμός αποφάσεως 165/25.8.1938». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την διαμόρφωσιν του παρά την θέσιν Πικροδάφνη παραλιακού χώρου». « . . .εκθέτει ότι π ε ρ α τ ω θ ε ί σ η ς της κατασκευής της γ ε φ ύ ρ α ς του χ ε ι μ ά ρ ρ ο υ Πικροδάφνης, και της διαμορφωθείσης ν έ α ς λ ε ω φ ό ρ ο υ παραμένει ατακτοποιήτος ο παρά ταύτην χώρος όστις δέον να διαμορφωθή καταλλήλως δεδομένου ότι ευρίσκεται εις την ε ί σ ο δ ο ν της Κοινότητος και π ά ς ε ι σ ε ρ χ ό μ ε ν ο ς προσκομίζει κ α κ ή ν εντύπων εκ της εν γένει καταστάσεως του δεξιά της λεωφόρου χώρου . . . Το Κ.Σ. ... εγκρίνει παμψηφεί πίστωση εκ δραχ. 3.000 ... δια την δι' ημερομισθίων εργατών διαμόρφωσιν του παραλιακού χώρου του ευρισκομένου παρά την παραλιακήν λεωφόρον ...και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την ...ενέργειαν». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 49, Αριθμός Απόφάσεως 190/5.10.1938, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την κατασκευήν δύο π ε ρ ι π τ έ ρ ω ν αναμονής». « . . .εκθέτει ότι δέον το Κ.Σ. να αποφανθή δια την κ α τ α σ κ ε υ ή ν δύο περιπτερών α ν α μ ο ν ή ς τύπου Γ', του ε ν ό ς παρά την 2αν σ τ ά σ ι ν των αυτοκινήτων και του ε τ έ ρ ο υ παρά την 5^η τοιαύτην, καθόσον παρά τας στάσεις ταύτας δ ε ν υπάρχει κ α τ α φ ύ γ ι ο ν δια τους προτιθεμένους να ανέλθωσι εις Αθήνας ή Πειραιά, όπερ να π ρ ο σ τ α τ ε ύ σ η τούτους εκ της β ρ ο χ ή ς και του ψύχους κατά τον χειμώνα και εκ των κ α υ σ τ ι κ ώ ν ακτίνων του ηλίου κατά το θέρος. Υποβάλλει δε προς τούτο την υπό της Τ.Υ.Κ. της Διοικήσεως της Πρωτευούσης συνταχθείσαν μελέτην καθ' ήν η απαιτουμένη δι' έ κ α σ τ ο ν τούτων δαπάνη ανέρχεται εις το ποσόν των 17.000 δραχ. επί της αξίας δε ταύτης ασφαλώς θέλει επιτευχθή μ ε ί ω σ ι ς . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την . . . κατασκευήν δύο περιπτερών αναμονής εις τας 2αν και 5^η στάσιν (ορθό= στάσεις) των λεωφορείων αυτοκινήτων τύπου Γ', συμφώνως της... συνταχθείσης μελέτης, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωση εκ δραχ.30.000 ...και ανατίθησι». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 168: «Αριθμός αποφάσεως 31/10.3.1939». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν των κοινοτικών εγκαταστάσεων

φωτισμού των περιπτέρων αναμονής». «. . .εκθέτει ότι η Η.Ε.Α.Π. αιτεί την καταβολήν του ποσού των δραχ. 1.567 δια την σ ύ ν δ ε σ ι ν των ηλεκτρικών εγκαταστάσεων των περιπτέρων αναμονής εις το δ ί κ τ υ ο ν του Κοινοτικού φωτισμού. . . Το Κ.Σ. Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις την Η.Ε.Α.Π. δι' απαιτηθείσαν δαπάνην δια την ε ν α έ ρ ι ο ν π α ρ ο χ έ τ ε υ σ ι ν ρεύματος φωτισμού εις τα περίπτερα αναμονής της Κοινοτήτος . . . και ανατίθησι τω κ. Πρόεδρω». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 301, «Αριθμός αποφάσεως 84/21.4.1947», «Περί ενεργείας μειοδοτικού διαγωνισμού δια την κ α τ α σ κ ε υ ή ν υ π ο ν ό μ ω ν επί της δ ι α π λ α τ υ ν ο μ έ ν η ς παραλιακής λεωφόρου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι επί της παραλιακής λεωφόρου έχουσι κατασκευασθή υπό του Ταμείου Μονίμων Οδοστρωμάτων, εις διάφορα σημεία, α π ο χ ε τ ε υ τ ι κ ο ί αγωγοί των ο μ β ρ ί ω ν υδάτων καταλήγοντες εις το κράσπεδον του μονίμου οδοστρώματος. Οι αγωγοί ούτοι δέον κατά την εκτελουμένην ή διαμόρφωσιν και διαπλάτυνσιν της παραλιακής λεωφόρου να ε π ε κ τ α θ ο ύ ν κατά 20 τουλάχιστον μέτρα. Προς τον σκοπόν τούτον υποβάλλει τον υπό της Τ.Υ.Δ.Κ. Αττικής, συνταχθείσαν μελέτην προϋπολογισμού κλπ., καθ' όν η απαιτηθησομένη δαπάνη ανέρχεται εις το ποσόν των δραχ. 6.700.000 . . . Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την κατόπιν μειοδοτικού διαγωνισμού δι' ενσφραγίστων προσφορών άνευ ορίου κατασκευήν του υπονόμου..». [σημείωση: ακολουθούν οι συνηθισμένοι όροι δημοπρασίας]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Σ. Σπηλιόπουλος].

Για το Συνοικισμό Αλίμος

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ.176: «Αριθμός αποφάσεως 137/20.10.1937, «Περί επισκευής της οδού Γερουλάνου». «. . .εκθέτει ότι η Λεωφόρος Μ. Γερουλάνου, η άγουσα από της Παραλιακής λεωφόρου μέχρι του συνοικισμού «Αλίμος», σκυροστρωθείσα κατά το έτος 1928, έχει υποστεί μεγάλην φθοράν και δέον προ της ολικής καταστροφής της να επιδιορθωθούν αφ' ενός άπασαι αι φθοραί και εκτελεσθή επάλειψις του όλου καταστρώματος της οδού δια ψυχράς ασφάλτου. . . . Το Κ.Σ. κρίνον ότι απαραίτητος τυγχάνει η επισκευή και (η) δια ψυχράς ασφάλτου επάλειψις της Λ. Γερουλάνου επί του τμήματος του κατά το έτος 1928 σκυροστρωθέντος. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την επισκευήν . . . εγκρίνει δε όπως προς τούτο εκπονηθή μελέτη υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας της Διοικήσεως Πρωτεύουσας και ανατεθή εις εργολάβον κατόπιν μειοδοτικού διαγωνισμού. . .». [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλια: 1) Πρώτη αναφορά στα βιβλία αποφάσεων/πρακτικών που ερευνώ, για ασφαλτόστρωση δρόμου. 2) Βλ. Γεώργου Γερουλάνου, Το κουτάλακι όμως δεν έσπασε, σ. 27, από τα συμφραζόμενα προκύπτει ότι μιλά για τα χρόνια της Κατοχής: «Ο μόνος δρόμος με άσφαλο τότε, ήταν η Βουλιαγμένης, που ήταν όμως πολύ στενός δρόμος. Τα ίδιο και η παραλιακή λεωφόρος, ΟΛΟΙ οι άλλοι δρόμοι ήταν χωματόδρομοι, καλά στρωμένοι. . .». 3) Η διατύπωση «... η Λ. Μαρ. Γερουλάνου, η άγουσα από της Παραλιακής λεωφόρου μέχρι του συνοικισμού Αλίμος», δίνει την εντύπωση ότι ο συνοικισμός δεν ήταν στην Παραλία, αλλά απομακρυσμένος από αυτή. Τούτο δεν ήταν ακριβές. Φαίνεται όμως ότι ήταν ή προοριζόταν να γίνει ο κεντρικός δρόμος που, μέσω και άλλων θα οδηγούσε στη Λ. Βουλιαγμένης. Η διάνοιξη της Λεωφ. Αλίμου, αποφασίστηκε πολύ αργότερα από την Κεντρική Εξουσία.

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 54: «Αριθμός αποφάσεως 194/5.10.1938». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την τακτοποίησιν του ρεύματος Αλίμου». «... εκθέτει ότι προς το Β.Α. τμήμα του συνοικισμού Αλίμου υπάρχει μικρόν τι ρεύμα διερχόμενον πλησίον της εκκλησίας και δια του

κατασκευασθέντος παρά την οδόν Κοιμήσεως της Θεοτόκου γεφυριδίου εκείθεν δε λόγω της (ορθό= του) αβαθούς ταύτης εξαπλούνται τα όμβρια ύδατα και εκχύνονται δια των οδών εις την θάλασσαν, με αποτέλεσμα την καταστροφήν του οδοστρώματος, καθισταμένης λίαν δυσχερούς της κυκλοφορίας των κατοίκων και των οχημάτων. Προς αποφυγήν των εκάστοτε προξενουμένων ζημιών προτείνει όπως διευθετηθή καταλλήλως η κοίτη του ρεύματος τούτου χορηγουμένης αναλόγου πιστώσεως. Το Κ.Σ. Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την χορήγησιν πιστώσεως εκ δραχ. 3.000 δια την επί αποδόσει λογαριασμού τακτοποίησιν της κοίτης του ρεύματος Αλίμου δια την διοχέτευσιν των ομβρίων υδάτων ...και ανατίθησι ...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 383: «Αριθμός αποφάσεως 18/29.1.1940». «Περί συντάξεως μελέτης δια την κατασκευήν του γεφυριδίου παρά τον συνοικισμόν Αλίμου». «...εκθέτει ότι... δια την κατασκευήν ενός γεφυριδίου παρά τον συνοικισμόν Αλίμου δια την ελευθέραν κυκλοφορίαν δια του σχηματισθέντος ρεύματος, των πεζών και των οχημάτων μεταξύ των δύο τμημάτων του συνοικισμού. Το Κ.Σ. ... Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας Κοινοτήτων της Διοικήσεως της Πρωτευούσης σύνταξιν της απαιτουμένης μελέτης δια την επί αποδόσει λογαριασμού, κατασκευήν του... γεφυριδίου παρά τον συνοικισμόν των Υπαλλήλων της Ιονικής Τραπεζής...». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 389: «Αριθμός αποφάσεως 22/29.1.1940». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την διαμόρφωσιν των πεζοδρομίων της Λεωφόρου Γερουλάνου». «...εκθέτει ότι υπό του Εξωραϊστικού Συλλόγου Αλίμου «Ο Θουκυδίδης», υπεβλήθη αίτησις περί διαμορφώσεως των πεζοδρομίων της Λ. Γερουλάνου, καθόσον λόγω της καταστροφής του καταστρώματος (ορθότερο= οδοστρώματος) της λεωφόρου καθίσταται προβληματική η κυκλοφορία των πεζών. Δια την εκτέλεσιν της εργασίας ταύτης θέλει απαιτηθή δαπάνη εκ δραχ. 5.000... Το Κ.Σ. ... και σκεφθέν ότι απαραίτητος τυγχάνει η επισκευή των αναφερθέντων πεζοδρομίων δια

την κυκλοφορίαν των πεζών. Αποφαίνεται ότ εγκρίνει παμψηφεί την δια χ ω -
 μ α τ ο υ ρ γ ι κ ώ ν έργων διαμόρφωσιν τ ο υ πεζοδρομίου της Λεωφόρου
 Γερουλάνου εγκρίνει δε . . . πίστωσιν εκ δραχ. 5.000 ...». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 97, «Αριθμός αποφάσεως 173/26.9.1946», «Περί
 σ υ μ π λ η ρ ώ σ ε ω ς του κοινοτικού φ ω τ ι σ μ ο ύ». «Ο κ. Πρόεδρος
 εκθέτει ότι δια . . . εγκυκλίου διαταγής της Νομαρχίας Αττικής συνιστάται η
 ταχεία σ υ μ π λ ή ρ ω σ ι ς του δικτύου η λ ε κ τ ρ ο φ ω τ ι σ μ ο ύ. Ως γνω-
 στόν, τμήμα του υπό της Η.Ε.Α.Π. εγκατασταθέντος δικτύου α φ η ρ έ θ η
 συνεπεία της ε π ε κ τ ά σ ε ω ς του Α ε ρ ο δ ρ ο μ ί ο υ και ούτω ο συνοικι-
 σμός Α λ ί μ ο υ σ τ ε ρ ε ί τ α ι π α ν τ ε λ ώ ς κ ο ι ν ο τ ι κ ο ύ φωτισμού.
 Σχετικά ενέργειαι παρά τη αναφερθείση εταιρεία απέβησαν ά κ α ρ π ο ι
 καθόσον ως διατείνεται αυτή σ τ ε ρ ε ί τ α ι των απαιτητήτων υ λ ι κ ώ ν.
 Δια την εξυπηρέτησιν των κατοίκων και δια την ασφάλειαν αυτών, προτείνει
 όπως μέχρις αποκαταστάσεως του δικτύου, υ π ο χ ρ ε ω θ ώ σ ι ν τινες των
 π α ρ ο δ ί ω ν και τ ο π ο θ ε τ ή σ ω σ ι ν λ α μ π τ ή ρ α ς έξωθεν των ο ι -
 κ ι ώ ν των και εις κατάλληλον θέσιν, αναλάβη δε η Κοινότης την κ α τ α β ο -
 λ ή ν της αναλογούσης καταναλώσεως. Προς τον σκοπό τούτον υποβάλλει
 προϋπολογισμόν της απαιτηθησομένης δαπάνης δια το μέχρι 31 Μαρτίου
 1947 διάστημα, ανερχομένας εις δραχ. 360.000 . . . Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν
 επειδή δια του υπάρχοντος δικτύου εξυπηρετείται αρκούντως το μεγαλύτερον
 μέρος της Κοινότητος, επειδή ο συνοικισμός Α λ ί μ ο υ σ τ ε ρ ε ί τ α ι κοινοτικού
 φ ω τ ι σ μ ο ύ δια τους υπό του κ. Προέδρου αναφερθέντας λόγους και
 επειδή δέον να εξυπηρετηθή το ταχύτερον δια της τοποθετήσεως αναλόγου
 αριθμού λαμπτήρων μερίμνη των π α ρ ο δ ί ω ν ιδιοκτητών, καταλογιζομέ-
 νης εις βάρος της Κοινότητος της καταναλώσεως, ιδόν τον υποβληθέντα
 προϋπολογισμόν. Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ.
 360.000. . . δια την επί αποδόσει λογαριασμού πληρωμήν της αξίας του
 καταναλωθησομένου ηλεκτρικού ρεύματος δια τον φωτισμόν των οδών του
 συνοικισμού Αλίμου δια το μέχρι 31 Μαρτίου 1947 διάστημα, εφ' όσον δεν
 ήθελεν εν τω μεταξύ αποκατασταθή το δίκτυον υπό της Η.Ε.Α.Π.... ανατίθησι
 δε τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν...». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ.
 Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Δ. Σταματόπουλος, Α. Λέκας, απών Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 16.9.1947- 5.5.1950], σ. 82, «Αρ. Π ρ α κ τ ι κ ο ύ 31/11.11.1948», «Προ της συζητήσεως των εν τη ημερησία διατάξει αναφερομένων θεμάτων ο κ. Ιω. Γερουλάνος υποβάλλει υ π ό μ ν η μ α σχετικόν με τα, δια των χειμάρρων της Κοινότητος, απορρέοντα ό μ β ρ ι α ύδατα, και δι' ού εφιστάται η προσοχή των αρμοδίων επί της α ν ε π α ρ κ ε ί α ς της Γεφύρας του ρεύματος Αγίου Νικολάου (Α λ ί μ ο υ) και του συνεπεία ταύτης κινδύνου των θαλασσίων λουτρών Α λ ί μ ο υ. / Εγκρίνεται όπως υποβληθή εις το Υπουργείον Δημοσίων Εργων Ταμείον μονίμων οδοστρωμάτων, Πολεοδομικόν Γραφείον Αθηνών και Τεχνικήν Υπηρεσίαν της Νομαρχίας, μετ' αντιγράφου του υποβληθέντος τοπογραφικού διαγράμματος». [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ι. Γερουλάνος, Δ. Κουτροβίδας, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας].

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ. 199, «Αρ. Πρακτικού 17», «Συνεδρίασις 4.8.1955», «Αρ. Αποφάσεως 145». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την κατασκευήν προστατευτικού τοίχου εις την παρά τον Άλιμον γ έ φ υ ρ α ν». «Επί του 1^{ου} . . . θέματος, ο κ. Αντιπρόεδρος εκθέτει ότι η παρά την γέφυραν του Α- λ ί μ ο υ κατασκευασθείσα γέφυρα στερείται π ρ ο σ τ α τ ε υ τ ι κ ο ύ τοίχου καταστάσα ε π ι κ ί ν δ υ ν ο ς δια τους δ ι α β ά τ α ς, ιδία κατά τας νυκτερινάς ώρας, οίτινες με την παραμικρήν παρέκκλισιν π ί π τ ο υ ν εντός του υπ' αυτήν χειμάρρου, είναι απόλυτος ανάγκης κ α τ α σ κ ε υ ή ς, κατά μήκος της γεφύρας, προστατευτικού τοίχου ύψους τουλάχιστον 0.90 του μέτρου. Προς τον σκοπόν τούτον υποβάλλει πρόχειρον προϋπολογισμόν, καθ' όν η απαιτηθησομένη δαπάνη θέλει ανέλθη εις το ποσόν των δραχ. 3.000, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή δια την κατασκευήν και εν καταφατική περιπτώσει εγκρίνη την προς τούτο απαιτουμένην πίστωσιν. Το Κ.Σ. . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει ομοφώνως την κατασκευήν προστατευτικού τοίχου επί της μ ί α ς π λ ε υ ρ ά ς της παρά τον Αλιμον γεφύρας . . .». [Κ.Σ. Αντιπρόεδρος Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης].

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 102, «Αρ. Αποφάσεως 213/16.11.1953», «Περί χρησιμοποίησεως του δικτύου υ δ ρ ε ύ σ ε ω ς Α λ ί μ ο υ υπό του Αριστείδη Πάλλα». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Αριστείδη Πάλλα υπεβλήθη

αίτησις δια την χρηση ομοιοποιήσιν του δικτύου Αλίμου δια την ύδρευσιν τούτων του Αερολιμένος, όσον και των υπό του δικτύου τούτου εξυπηρετουμένων ιδιωτών, συμφώνως προς την υπογραφείσαν μεταξύ αυτών και του Υπουργείου των Συγκοινωνιών υπογραφείσαν σύμβασιν. Επί της αιτήσεως ταύτης το Υπουργείον Συγκοινωνιών δι' εγγράφων του προς το Υπουργείον των Εσωτερικών, Νομαρχίαν και την Κοινότητα, αιτεί την άμεσον διάθεσιν του δικτύου υπό τους αυτούς όρους υφ' ούς εχρησιμοποιείτο τούτο υπό του Β. Αβραμίδη. Εν συνεχεία προσθέτει ότι ο αιτών, εκτός του ότι προσφέρει ύδωρ κατά πολύ ανωτέρας ποιότητος, δια της αιτήσεώς του προσφέρει τούτο δια τας ανάγκας της Κοινότητος ήτοι δια τα λουτρά Αλίμου και δια το πότισμα των δένδρων εντελώς δωρεάν δι' ό κατεβάλλετο εις τον Β. Αβραμίδην το ποσόν των δραχ. 1.000.000.- ετησίως. . . Το Κ.Σ. ακούσαν του Προέδρου και του ενδιαφερόμενου Αριστείδη Πάλλα, αναπτύξαντος και προφορικώς την υποβληθείσαν προσφοράν, τας επί του αντικειμένου τούτου υπ' αρ. . . . διαταγάς του Υπουργείου Συγκοινωνιών και την υπ' αρ. . . . τοιαύτην της Νομαρχίας Αττικής και το αντίγραφον της υπογραφείσης σύμβασεως και σκεφθέν επειδή κατόπιν της τελευταίας ταύτης δέον να παραχωρηθή η χρηση του δικτύου εις τον αιτούντα δια την ύδρευσιν του Αερολιμένος και των εξ αυτού υδρευομένων ιδιωτών. Αποφάσισεν ότι εγκρίνει παμψηφεί την παραχώρησιν της χρησης του δικτύου υδρεύσεως Αλίμου εις τον Αριστείδην Πάλλον δια την ύδρευσιν του Αερολιμένος και των εξ αυτού υδρευομένων ιδιωτών, υπό τους αυτούς όρους υφ' ούς είχε παραχωρηθή εις τον Β. Αβραμίδην, ήτοι επί καταβολή δραχ. 3.000.000.- ετησίως και όπως το εις την Κοινότητα παρεχόμενον ύδωρ δια τα λουτρά Αλίμου και συντήρησιν των Κοινοτικών δενδροστοιχιών παρέχεται δωρεάν....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Σχόλιο: Μεταξύ ποίων υπογράφηκε η σύμβαση; Εκτιμώ ότι, λογικά, αποκλείεται, μεταξύ ιδιωτών και Υπουργείου, διότι δεν υπήρχε αντικείμενο γι' αυτό. Μεταξύ του Αρ. Πάλλα και του Υπουργείου, που ενδιαφερόταν για την υδροδότηση του Αεροδρομίου, υπήρχε αντικείμενο υπογραφής σύμβασης. Η διατύπωση, είναι αμφίσημη, και δεν επιτρέπει ασφαλή συμπεράσματα.

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 24, «Αρ. Πρακτικού 8, Αποφάσεως 57/5.4.1956», «Περί επιβολής τέλους χ ρ ή σ ε ω ς του δ ι κ τ ύ ο υ υ δ ρ ε ύ σ ε ω ς». [σημ.: για το έτος 1955- 1956, στον Αρ. Πάλλα, όστις παρέχει ύδωρ εκ του φρέατός του τόσον εις τους πλησίον του δικτύου κατοίκους όσον και τας εγκαταστάσεις του Αεροδρομίου και του Πανεπιστημίου», δραχ. 4.000]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης, απών Γ. Κινινής].

Για το Συνοικισμό Τράχωνες

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 221, Αριθμός Απόφάσεως 79/21.4.1939, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την δ ι α μ ό ρ φ ω σ ι ν των οδών του συνοικισμού Τ ρ α χ ώ ν ω ν». «. . .εκθέτει ότι οι ο ι κ ι σ τ α ί του συνοικισμού Τραχώνων αιτούσι την δ ι α μ ό ρ φ ω σ ι ν των οδών τ μ ή μ α τ ο ς του συνοικισμού των και συγκεκριμένως επί των οικοδομικών τετραγώνων των ευρισκομένων εντός του τ ρ ι γ ώ ν ο υ μεταξύ των οδών 4^{ης} Αυγούστου (Β ο υ λ ι α γ μένης), Ιω. Μεταξά και Μ. Γερουλάνου, δι' ε φ α ρ μ ο γ ή ς του χ ω ρ ο σ τ α θ μ ι κ ο ύ σ χ ε δ ί ο υ ήτοι εκχωματώσεων, επιχωματώσεων, κατασκευής προχείρων κρασπεδορείθρων, και, κ υ λ ί ν δ ρ ω σ ι ν δια χ ε ι ρ ο κ ι ν ή τ ο υ κυλίνδρου και (= ποπάνω;, *δυσανάγνωστη λέξη*) της επιφανείας του καταστρώματος των οδών, της σχετικής δαπάνης προϋπολογισθείσης εις δραχ. 60.000 και προτείνει όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς. Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν ότι δέον να διαμορφωθώσι αι αναφερθείσαι οδοί μήκους ως έγγιστα 4.000 μέτρων απολογιστικώς, Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την . . . διαμόρφωσιν των οδών του συνοικισμού Τραχώνων των ευρισκομένων εντός του τριγώνου των οδών 4^{ης} Αυγούστου, Ι. Μεταξά και Μ. Γερουλάνου, σ υ μ π ε ρ ι λ α μ β α ν ο μ έ ν ω ν και των δύο τελευταίων τούτων, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωσιν εκ δραχ.60.000 (δεδομένου ότι η Κοινότης πραγματοποιεί έσοδα άνω του ενός εκατομμυρίου δραχ.), εκ του κεφαλαίου . . . τάσσει

προθεσμίαν αποδόσεως του λογαριασμού εντός πέντε μηνών από της εγκρίσεως της παρούσης και ανατίθησι». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 331, Αριθμός Απόφάσεως 170/9.10.1939, «Περί διαμορφώσεως οδού του συνοικισμού Τ ρ α χ ώ ν ω ν». «.εκθέτει ότι ο Σ ύ ν δ ε σ μ ο ς ο ι κ ο π ε δ ο ύ χ ω ν Τ ρ α χ ώ ν ω ν, δι' αιτήσεώς του αιτεί όπως μεταξύ των δ ι α μ ο ρ φ ο υ μ έ ν ω ν οδών του ομωνύμου συνοικισμού, συμπεριληφθή και η ο δ ό ς Πατριάρχου Γρηγορίου ως αποτελούσης αναπόσπαστον μέρος του συνόλου δια την εξυπηρέτησιν των κατοικούντων εν αυτή ως και την επέκτασιν των εργασιών καθ' όλον το μήκος της οδού Ιωάννου Μ ε τ α ξ ά . . . Το Κ.Σ. . . .έχον υπ' όψει την υπ' αρ. . . . διαταγήν της Διοικήσεως της Πρωτευούσης καθ ή ν ε ν ε κ ρ ί θ η η συνέχισις του έργου ως ε κ τ ε λ ο υ μ έ ν ο υ δι' ε ι δ ι κ ώ ν ε ι σ φ ο ρ ώ ν του Συνδέσμου. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την διαμόρφωσιν ο λ ο κ λ ή ρ ο υ της οδού Ιω. Μεταξά, ως και της π α ρ ό δ ο υ ταύτης Πατριάρχου Γρηγορίου . . . και ανατίθησι». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 27, «Αριθμός αποφάσεως 129/29.8.1940, «Περί αποδόσεως λογαριασμού εκ χορηγηθείσης πιστώσεως δια την εκτέλεσιν χ ω μ α τ ο υ ρ γ ι κ ώ ν ε ρ γ α σ ι ώ ν εις τον Σ υ ν ο ι κ ι σ μ ό ν Τ ρ α χ ώ ν ω ν» (δρχ. 51.970). [Κ.Σ. Πρόεδρος Α. Κοτοπούλης, Γ. Κουτροβίδης, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 206, «Αριθ. Αποφάσεως 56/6.3.1948», «Περί α π ο ρ ρ ί ψ ε ω ς αιτήσεως χορηγήσεως πιστώσεως δια την ε π ι σ κ ε υ ή ν του Σταθμού Χ ω ρ ο φ υ λ α κ ή ς Νέας Αργυρουπόλεως». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Συλλόγου «Συνοικισμός Νέας Αργυρουπόλεως», υπεβλήθη αίτησις δια την εκ μέρους της Κοινότητος διάθεσιν 5.000.- τ ο ύ β λ ω ν και δύο θυρών δια την μ ε τ α ρ ρ ύ θ μ ι σ ι ν του οικήματος του Σταθμού Χωροφυλακής Ν. Αργυρουπόλεως. Κατόπιν της αιτήσεως ταύτης συνηντήθη μετά

του Διοικητού της Υποδιοικήσεως Χωροφυλακής Γλυφάδας, όστις ανέπτυξε αυτό, την α π ό λ υ τ ο ν ανάγκην της υπάρξεως του Σταθμού εις τον Συνοικισμόν και την ανάγκην βελτιώσεως των συνθηκών διαβιώσεως των ανδρών, με τ α β ά ς δε επί τόπου, δ ι ε π ί σ τ ω σ ε ν τας εν τη αιτήσει ελλείψεις, δι' ό προτείνει όπως το Κ.Σ. ε γ κ ρ ί ν ε ι πίστωσιν δραχ. 1.000.000 προς κάλυψιν της απαιτηθησομένης δαπάνης, δοθέντος ότι οι κάτοικοι του συνοικισμού προσφέρωνται να εκτελέσωσι την εργασίαν δια π ρ ο σ ω π ι κ ή ς εργασίας και να προμηθεύσωσι τα λοιπά υλικά ήτοι άμμον, άσβεστον κλπ./ Ο εκ των μελών του Κ.Σ. Ιω. Γερουλάνος εκθέτει ότι ο Σταθμός Χωροφυλακής Ν. Αργυρουπόλεως προσφέρει υψίστας υπηρεσίας εις την ασφάλειαν της πέριξ περιοχής, συμπεριλαμβανομένου και του Συνοικισμού Τ ρ α χ ώ ν ω ν, δι' ό προτείνει την δ ι ά θ ε σ ι ν της αιτουμένης πιστώσεως./ Τα λ ο ι π ά μ έ λ η του Συμβουλίου προτείνουν την α π ό ρ ρ ι ψ ι ν της αιτήσεως, επί τω λόγω ότι δ ε ν είναι ε γ κ ρ ι τ έ α η χορήγησις πιστώσεων προς επισκευήν κτιρίων δι' ά υ π ό χ ρ ε ο ν είναι το Δ η μ ό σ ι ο ν./ Τεθείσης της προτάσεως εις ψηφοφορίαν, εψηφισαν υπέρ αυτής οι κ.κ. Αντ. Πιζάνης και Ιω. Γερουλάνος, ε ν α ν τ ί ο ν δε ταύτης οι κ.κ. Π. Πικρός, Ηλ. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης, του τ ε λ ε υ τ α ί ο υ τ ο ύ τ ω ν προτείναντος όπως ο Συνοικισμός υ π α χ θ ή εις την Κοινότητα Ελληνικού./ Εφ' ώ α π ο ρ ρ ί π τ ε τ α ι η αίτησις περί χορηγήσεως πιστώσεως δια την επισκευήν του Σταθμού Χωροφυλακής Ν. Αργυρουπόλεως δια ψ ή φ ω ν τεσσάρων, κατά δύο». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Ιω. Γερουλάνος, Κ. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης].

Σχόλια: 1) Είναι η π ρ ώ τ η απόφαση, από το 1936- 1948, που ερευνώ τα βιβλία (και συνεχίζω), με την οποίαν «απορρίπτεται» η πρόταση του Προέδρου. Σε όλες τις άλλες, τα μέλη «εγκρίνουν παμψηφεί», 2) Σημαντικό είναι το σκεπτικό των μελών που την απέρριψαν: «προτείνουν την απόρριψιν της αιτήσεως, επί τω λόγω ότι δεν είναι εγκριτέα η χορήγησις πιστώσεων προς επισκευήν κτιρίων δι' ά υπόχρεον είναι το Δημόσιον». Αποδεικνύει πρωτόλειον «πνεύμα» και ψήγματα αυτονομίας σκέψης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, 3) Ο Ιω. Γερουλάνος, εξακολουθεί να κρίνει/αποφασίζει, καθ' ο μ ο λ ο γ ί α τ ο υ, και με βάση το συμφέρον της περιοχής στην οποία έχει (και σε άλλες, βέβαια) αναρίθμητα οικόπεδα ή/και αγροτεμάχια, προς πώληση.

[β.4.8. 1958- 4.8.1960], σ. 45, «Αρ. Πρακτικού 28/5.11.1958, Αρ. Αποφάσεως 197», χωρίς τίλο. «Εν συνεχεία ο Πρόεδρος φέρει εις γνώσιν του Κ.Σ., ότι ο Εξωραϊστικός Σ ύ λ λ ο γ ο ς Αναπήρων και Τραυματιών Τ ρ α χ ώ ν ω ν ζητεί όπως συντελέση η Κοινότης, δια χρηματικής συμβολής εις την απαιτούμενην δαπάνην των δραχ. 11.000 δια την ε π έ κ τ α σ ι ν του ηλεκτρικού δ ι - κ τ ύ ο υ μέχρι της π ε ρ ι ο χ ή ς αυτού. Το Κ.Σ. α π ο φ α σ ί ζ ε ι όπως συμβάλη η Κοινότης εις την ανωτέρω προσπάθειαν δια χρηματικού ποσού δραχ. 5.000, υπό την προϋπόθεσιν λήψεως του εκ δραχ. 500.000 δανείου, παρά του Τ. Π. και Δανείων, προοριζομένου δια την εκτέλεσιν έργων ηλεκτροφωτισμού, υδρεύσεως και οδοποιΐας». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ.Γκιώνης, Γ.Μαμάης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, απόντες Γ. Κινινής, Ι. Λαμπρινίδης].

Μέρος δέκατο

Προμήθεια μηχανολογικού εξοπλισμού

Αυτοκίνητο καταβρεκτήρας

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 120: «Αριθμός αποφάσεως 81/5.7.1937, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την αγοράν αυτοκινήτου καταβρεκτήρος». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ο Νικόλαος Γεωργιάδης . . . προσφέρει έν αυτοκίνητον καταβρεκτήρα μετά της αντλίας και υδαταποθήκης χωρητικότητας 1.50 – 2.00 τόννων τύπου Φιάτ τελείως επισκευασμένον με εφεδρικών έν ελαστικών καινούργές μετά του αεροθαλάμου και ενός κυλίνδρου μηχανής και διαφόρων γρاناζίων αντί του ποσού των δραχ. 85.000 . . . Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν: α) ότι απαραίτητος τυγχάνει η προμήθεια αυτοκινήτου δια την συντήρησιν των κοινοτικών δενδροστοιχιών και κατάβρεγμα των οδών, β) Ότι τούτο θέλει χρησιμοποιηθή δια την μεταφοράν ύδατος εις τας εγκατα (ελλείπει: στάσεις) των θαλασσίων λουτρών, γ) Ότι συμφέρουσα τυγχάνει η αιτούμενη τιμή . . . Δια ταύτα. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την κατόπιν γνωμοδοτήσεως της Τεχνικής Υπηρεσίας της Διοικήσεως Πρωτευούσης αγοράν . . . και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν..». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλιανος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 180: «Αριθμός αποφάσεως 141/20.10.1937, «Περί προμηθείας καταβρεκτήρος αυτοκινήτου». « . . . εκθέτει ότι δια την εξυπηρέτησιν των αναγκών της Κοινότητος, ήτοι δια το κατάβρεγμα των οδών, συντήρησιν των Κοινοτικών δενδροστοιχιών, μεταφοράν ύδατος εις τα θαλάσσια λουτρά και δια την κατάσβεσιν τυχόν συμβησομένων πυρκαϊών, δέον η Κοινότης να προμηθευθή έν αυτοκίνητον καινούργον χωρητικότητας τουλάχιστον 2 ¼ τόννων . . . Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την κατόπιν μειοδοτικού διαγωνισμού προμήθειαν ενός καινούργου αυτοκινήτου καταβρεκτήρος και πυροσβεστικής αντλίας χωρητικότητας τουλάχιστον 2 ¼ κυβικών μέτρων ύδατος υπό τους όρους

της σχετικής διακηρύξεως της συνταχθησομένης υπό της αρμοδίας υπηρεσίας της Διοικήσεως της Πρωτευούσης και ανατίθησι τω κ. Προέδρω». [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος]. *Βλ. και απόφαση Κ.Σ. 157/11.11.1937 «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την προμήθειαν αυτοκινήτου»(καταβρεκτήρος), με τους συνηθισμένους όρους, και, αποφ. 170/23.12.1937 σ.219 «Περί εγκρίσεως πρακτικών δημοπρασίας δια την προμήθειαν αυτοκινήτου καταβρεκτήρος και πυροσβεστικής αντλίας».*

Σχόλιο: Οι δύο αποφάσεις απέχουν μεταξύ τους κατά τρεις μήνες. Ποιά η αιτία εγκατάλειψης της αγοράς μεταχειρισμένου καταβρεκτήρος και επιλογής της προμήθειας καινούργιου, δεν αναγράφεται σε καμία απόφαση. Δεν προκύπτει έγκριση για αγορά μεταχειρισμένου από τη Διοίκηση.

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 271: «Αριθμός αποφάσεως 41/15.3.1938, «Περί ενοικιάσεως οικήματος προς στέγασιν του αυτοκινήτου καταβρεκτήρος». *Σημείωση: Απ' ευθείας ενοικίαση με μίσθωμα δρχ. 6.000 (προφανώς ετησίως) με καταβολή προκαταβολικά. Στο περιθώριο αναγράφεται: «Άκυρος ίνα η ενοικίασις γίνη κατόπιν δημοπρασίας». Άρα, δεν εγκρίθηκε από τη Διοίκηση.* [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ.283: «Αριθμός αποφάσεως 54/31.3.1938, «Περί διακηρύξεως μειοδοτικού διαγωνισμού δια την ενοικίασιν οικήματος (γκαραζ) προς στέγασιν του αυτοκινήτου». *[[σημείωση: ακυρώθηκε η 41/38 από τη Διοίκηση. Εγκρίνεται η ενοικίαση με μειοδοτικό διαγωνισμό και όρους]].*

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 288: «Αριθμός αποφάσεως 58/10.4.1938, «Περί εγκρίσεως πρακτικού δημοπρασίας δια την ενοικίασιν οικήματος προς στέγασιν του αυτοκινήτου καταβρεκτήρος». *Σημείωση: Ο ίδιος μειοδότης με 6.000.*

[β. 14.10.1936–22.7.1938], σ. 313: «Αριθμός αποφάσεως 78/6.5.1938, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προμήθειαν κ ι ν η τ ή ρ ο ς δια την προμήθειαν ύ δ α τ ο ς προς χρήσιν του κ α τ α β ρ ε κ τ ή ρ ο ς». « . . . εκθέτει ότι δια το κατάβρεγμα των οδών, το πότισμα των δένδρων κλπ, δια του αυτοκινήτου καταβρεκτής απαιτείται π η γ α ί ο ν ύ δ ω ρ, δεδομένου δε ότι το χορηγούμενον υπό της Ελληνικής Εταιρίας Υδάτων, ου μόνον α ν ε π α ρ κ έ ς είναι αλλά και δ α π α ν η ρ ό ν, προτείνει όπως η προμήθεια ύδατος πραγματοποιηθή ε κ φ ρ έ α τ ο ς έχοντος επαρκή ποσότητα ύδατος. Προς τούτο υποβάλλει προσφοράν της κ. Ελλάδος Δελή ήτις διαθέτει ά ν ε υ α μ ο ι β ή ς το ύδωρ του εντός του κτήματός της φρέατος δια μίαν διετίαν, υπό τον όρον όπως η Κοινότης τοποθετήση δαπάναις της την αναγκαιούσαν α ν τ λ ί α ν, υ δ ρ α υ λ ι κ ή ν εγκατάστασιν, εφ' ής ο υ δ ε μ ί α ν α ξ ί ω σ ι ν θέλει εγείρει. . . . Το Κ.Σ. . . . έχον υπ' όψει ότι η απαιτηθησομένη δαπάνη ποσότητος ύδατος κατά τας δ ύ ο θ ε ρ ι ν ά ς περιόδους θέλει υ π ε ρ β ή τ α 8.000 κυβικά μέτρα ύδατος, ήτοι περί τα 3.000 β υ τ ί α του αυτοκινήτου καταβρεκτής, δι' ά η απαιτηθησομένη δαπάνη εν περιπτώσει προμηθείας τούτου παρά της Ε.Ε.Υ., εν (= ελλείπει: ή) περιπτώσει καθίστατο δυνατή η παρ' αυτής προμήθεια τούτου θα απήτει δαπάνην 90.000 και πλέον δραχμών, και ότι δια της τοποθετήσεως η λ ε κ τ ρ ι κ ή ς υ δ ρ α ν τ λ ί α ς ήτις μετά των δαπανών εγκαταστάσεως κλπ, δεν θέλει απαιτήση δαπάνην μεγαλυτέραν των δραχμών 20.000, έχον υπ' όψει ότι το υπό της κ. Ε. Δελή, ευγενώς προσφερόμενον φρέαρ δ ύ ν α τ α ι να εξυπηρετήση απολύτως τας ανάγκας της Κοινότητος από απόψεως ποσότητος και ποιότητος ύδατος . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την . . . εγκατάστασιν μιας ηλεκτρικής υδραντλίας . . .ως και την εκτέλεσιν των απαιτηθησομένων υδραυλικών εγκαταστάσεων δια την παροχέτευσιν του ύδατος μέχρι της οδού, εγκρίνει ...πίστωσιν δρχ.20.000 ...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938- 29.6.1940], σελ. 80: Αριθμός Αποφάσεως 204/1.11.1938 «Περί α σ φ α λ ί σ ε ω ς του αυτοκινήτου». « . . . δια την ασφάλισιν του καταβρεκτικού αυτοκινήτου δια σωματικής βλάβας τρίτων, υλικάς ζημίας τρίτων, ψυχικήν οδύνην τρίτων, δια πυρκαϊάν και δια ζημίας του αυτοκινήτου, υποβάλλει δε υπό την κρίσιν του Κ.Σ. π ρ ο σ φ ο ρ ά ν της α σ φ α λ ι σ τ ι κ ή ς εταιρείας

«Τζένεραλ» καθ' ἣν το σ ύ ν ο λ ο ν των ασφαλίστρων ανέρχεται εις δραχμάς 11.505, υποβάλλει δε επίσης σημείωμα της ως άνω ασφαλείας δι' ού αυτή εκπίπτει εκ των ασφαλίστρων το ποσόν των δραχ.2.505.- και συνεπώς τα καταβλητέα δια την πραγματοποίησιν της ασφαλείας ανέρχονται εις δραχ. 9.000.- Το Κ.Σ. . . .εγκρίνει παμψηφεί . . . και ανατίθησι τω κ. Πρόεδρω».
[Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.128, «Αριθμός αποφάσεως 49/14.6.1941», «Περί αποζημιώσεως του εκτάκτως προσληφθέντος ως οδηγού του αυτοκινήτου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι προς προσαγωγήν του καταβρεκτικού αυτοκινήτου ενώπιον των Γερμανικών Αρχών, προσελήφθη ως οδηγός τούτου ο Β. Τσούγκος, όστις μέχρι πραγματοποιήσεως της επιθεώρησεως απησχολήθη επί πέντε ημέρας . . . Η Δ.Ε. . . .σκεφθείσα ότι δέον να αποζημιωθή ο Β.Τσ. διατας παρ' αυτού προσφερθείσας υπηρεσίας προς δραχ. 100 ημερησίως . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον Β.Τσ. ποσού δραχ. . . .δια προσφερθείσαν παρ' αυτού υπηρεσίαν επί πενθήμερον δια την επιθεώρησιν του καταβρεκτικού αυτοκινήτου υπό των Γερμανικών Αρχών . . .Εγένετο . . .». [Δ.Ε. Ι. Γερούλάνος, πρόεδρος, Κ. Κωνσταντινίδης, Π. Καρανίκας].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.238, «Αριθμός αποφάσεως 15/27.3.1942», «Περί διακηρύξεως μειοδοτικού διαγωνισμού δια την ενοικίασιν οικήματος προς στέγασιν του αυτοκινήτου». [Α.Θ.= Λόγω λήξης της μίσθωσης με την 58/10.4.1938]. «Αποφασίζει, εγκρίνει ...Το προσφερόμενον οίκημα δέον: α) να ευρίσκειται εις απόστασιν 300 μέτρων από των γραφείων της Κοινότητος, β) να σύγκειται εξ ενός κυρίου δωματίου, γ) να ή (= είναι) κατά πάντα κατάλληλον δια τον, δι' όν προορίζεται, σκοπόν». Μέχρι 31.3.1943. [Δ.Ε. Ι. Γερούλάνος, πρόεδρος, Κ. Κωνσταντινίδης, Γ. Τίγγελης].

Αυτοκίνητο φορτηγό για την καθαριότητα

Το φιάσκο του αγορασθέντος αυτοκινήτου από την ΟΥΝΡΡΑ

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.378, «Αριθμός αποφάσεως 16/6.2.1946», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν αξίας του παραχωρηθέντος αυτοκινήτου». «Ο κ.Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της ΟΥΝΡΡΑ παρεχωρήθη εις την Κοινότητα έν φορτηγόν αυτοκίνητον τύπου Μπέτφορντ, τόννων 3.0 δια την εξυπηρέτησιν των δια την καθαριότητα αναγκών αυτής (ορθό: ταύτης). Δια την παραλαβήν του παραχωρηθέντος δέον να καταβληθή το ποσόν των δραχ. 250.000 . . . Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την πίστωσιν των δρ. 250.000 ... δια την αξίαν του υπό της Ούνρρα παραχωρηθέντος δια του Υπουργείου των Εσωτερικών, αυτοκινήτου τύπου Μπέτφορντ, 3.0 τόννων ... και ανατίθησι . . .». [Κ.Σ. Γ. Μελισσινός, Γ. Γκούμης, Ι. Αδαμάκης, Σ. Γεωργόπουλος, Δ. Ζήσιμος].

[Σημείωση: στο ίδιο, σ.391, «Αρ.απ. 27/6.2.46», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την συντήρησιν και λειτουργίαν του αυτοκινήτου καθαριότητος», στο ίδιο σ. 392, «Αρ.απ. 28/21.2.46 «Περί αποδόσεως λογ/σμού δια πληρωμήν»].

Σχόλια: 1) Είναι το πρώτο φορτηγό αυτοκίνητο που απέκτησε η Κοινότητα για την καθαριότητα (είχε ήδη το καταβρεχτικό), ενώ μέχρι τότε η συλλογή και αποκομιδή γινόταν με τα κάρρα, 2) Δεν πρόκειται για «παραχώρηση» αφού καταβάλλεται τίμημα, αλλά για «αγορά» αυτοκινήτου. 3) Υπενθύμιση: ελληνικά ΟΥΝΡΡΑ. Ή, UNRRA =United Nations Relief and Rehabilitation Administration = Οργανισμός Περίθαλψης και Αποκατάστασης των Ηνωμένων Εθνών (βλ. και πιο πάνω).

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.415, «Αριθμός αποφάσεως 39/11.4.1946», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την επισκευήν του αυτοκινήτου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι το υπό της Ούνρρα παραχωρηθέν αυτοκίνητον δια την εκτέλεσιν της καθαριότητος παρουσίασε ουσιώδεις βλάβας ών η επισκευή τυγχάνει απαραίτητος ίνα καταστή δυνατή η χρησιμοποίησίς του. Προς τον σκοπόν τούτον εξητάσθη υπό ειδικών μηχαν-

νικών οίτινες απεφάνθησαν ότι δέον να εκτελεσθώσιν αι εξής εργασίαι: . . . (= ακολουθεί κατάσταση οκτώ ζημιών). Δια την εκτέλεσιν των αναφερθεισών εργασιών και δια την αξίαν των χρησιμοποιηθησομένων εξαρτημάτων, θέλει απαιτηθή δαπάνη κατά τον προχείρως συνταχθέντα προϋπολογισμόν εκ δραχ. 800.000 . . . Το Κ.Σ. .Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν δραχ. 800.000. . δια την . . . επισκευήν του αυτοκινήτου καθαριότητος του παραχωρηθέντος υπό της ΟΥΝΡΡΑ....». [Κ.Σ. όπως προηγούμενη πιο πάνω].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.447, «Αριθμός αποφάσεως 61/15.5.1946», «Περί επισκευής του αυτοκινήτου καθαριότητος εκ της χορηγηθείσης επί αποδόσει λογαριασμού πιστώσεως». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι . . .ενεκρίθη πίστωσις εκ δραχ. 800.000 . . δια την επισκευήν του αυτοκινήτου . . . Αι εργασίαι αύται ε ξ ε τ ε λ ε σ θ η σ α ν και ήρξατο η λειτουργία του αυτοκινήτου, π λ η ν όμως ήδη παρουσιάζει ν έ α ν β λ ά β η ν και συγκεκριμένως εις το ντεμπραγιάζ δια την επισκευήν του οποίου απαιτείται μερική διάλυσις της μηχανής και ανασυναρμολόγησις ταύτης. . . απαιτείται το ποσόν των δραχ. 70.000 . . .Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την επισκευήν της νέας βλάβης του αυτοκινήτου καθαριότητος . . . δραχ. 70.000 . . και ανατίθησι . . .». [Κ.Σ. όπως πιο πάνω].

Σχόλιο: Προκύπτει ότι η διοίκηση της ΟΥΝΡΡΑ ήθελε να ξ ε φ ο ρ τ ω θ ε ί το αυτοκίνητο, γι' αυτό και το ποσό των 250.000 (υποτίθεται χαμηλό) ήταν το «δέλεαρ» για να το αγοράσει η Κοινότητα. Αφού αμέσως χρειάστηκαν δραχ. 800.000 και 70.000 για τη ριζική επισκευή/ανακατασκευή του, με σκοπό να μπορεί να εκπληρώνει το σκοπό (καθαριότητα, συλλογή απορριμμάτων) για τον οποίο αποκτήθηκε. Ατυχέστατη η επιλογή αυτή του Κ.Σ.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.492, «Αριθμός αποφάσεως 100/7.6.1946», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν αξίας ε π ι σ κ ε υ ή ς κ λ π . , του αυτοκινήτου». [σημείωση: εγκρίνεται η πίστωση δραχ. 735.000 για επισκευές]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Ι. Γερουλάνος, Γ. Τίγγελος, Θ. Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Α. Λέκκας].

[β. 22.7.1940 – 6.9.1947], σ. 116, «Αριθμός Π ρ α κ τ ι κ ο ύ 18/18.7.1946». «Επί του πρώτου θέματος εγκρίνει παμψηφεί την ε π ι σ τ ρ ο φ ή ν εις την ΟΥΝΡΡΑ του χορηγηθέντος παρ' αυτής δ ι α του Υ π ο υ ρ γ ε ί ο υ των Εσωτερικών, αυτοκινήτου κ α θ α ρ ι ό τ η τ ο ς ως α π ο λ ύ τ ω ς α κ α - τ α λ λ ή λ ο υ δια τον δι' όν προώριστα σκοπόν και όπως ζητηθή η α ν τ ι - κ α τ ά σ τ α σ ι ς αυτού ή του κ ι ν η τ ή ρ ο ς τούτου προς τούτο δε εκδίδει την υπ' αρ. 134 απόφασιν». [Κ.Σ. όπως στην επόμενη απόφαση].

[β. 14.6.1946 – 6.8.1947], σ. 43, «Αριθμός αποφάσεως 134/18.7.1946», «Περί ε π ι σ τ ρ ο φ ή ς του αυτοκινήτου κ α θ α ρ ι ό τ η τ ο ς». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ως γνωστόν ε χ ο ρ η γ ή θ η εις την Κοινότητα υπό της ΟΥΝΡΡΑ δια του Υ π ο υ ρ γ ε ί ο υ των Εσωτερικών, έν αυτοκίνητον φορτηγόν τύπου Μπέτφορ, δια την εκτέλεσιν της κ α θ α ρ ι ό τ η τ ο ς και την α π ο - κ ο μ ι δ ή ν των απορριμμάτων. Το αυτοκίνητον τούτο παραληφθέν υπό του τέως Προέδρου Γ. Μελισσινού, και, ρ υ μ ο υ λ κ η θ έ ν μετεφέρθη εις συνεργείον αυτοκινήτων προς επισκευήν, ήτις και επραγματοποιήθη δι' αλλαγής του καπακίου του κυλίνδρου, της φλάντζας, ρεκτιφιερισμού βαλβίδων, ρύθμισιν φρένων κλπ., δ α π α ν η θ έ ν τ ο ς του ποσού των δραχ. 703.000.- Παρουσιασθεισών ν έ ω ν β λ α β ώ ν, ε π ε σ κ ε υ ά σ θ η εκ ν έ ο υ, δαπανηθέντος του ποσού των 735.000.-, ολίγας ό μ ω ς ημέρας μ ε τ ά την δευτέραν επισκευήν, παρουσιάζει ν έ α ς β λ ά β α ς, η επισκευή των οποίων θέλει απαιτήση αφ' ενός μεγάλην δαπάνην, αφ' ετέρου δε κατά τους εξετάσαντας τούτο ε ι δ ι κ ο ύ ς, και τυχόν πραγματοποιήσεις ταύτης, δ ε ν δύναται να εξασφαλίση την ε π ί μ α κ ρ ό ν λειτουργίαν αυτού, καθόσον λόγω κ α κ ή ς χ ρ ή σ ε ω ς το σύνολον του κ ι ν η τ ή ρ ο ς είναι κ α τ ε σ τ ρ α μ μέ ν ο ν (κ α μ έ ν ο), αποδιδομένης της καταστροφής εις μακράν και π ι ε σ τ ι κ ή ν χρήσιν ά ν ε υ κυκλοφορίας του ψ υ κ τ ι κ ο ύ συστήματος. Επειδή το εν λόγω αυτοκίνητον, συνεπεία των α λ λ ε π α λ λ ή λ ω ν βλαβών, ού μόνον δ ε ν εξυπηρετεί τας α ν ά γ κ α ς της Κοινότητος, α λ λ ά και εξαιρετικώς δ α π α ν η ρ ό ν κατέστη, δεδομένου ότι λόγω της πλημμελούς λειτουργίας του, παρουσιάζει δ υ σ α ν ά λ ο γ ο ν κατανάλωσιν β ε ν ζ ί ν η ς και λ ι - π τ α ν τ ι κ ώ ν (περίπου 10 ο κ ά δ ε ς βενζίνης και ενός χιλιογράμμου ελαίου δια 15-20 χιλιόμετρα) π ρ ο τ ε ί ν ε ι όπως επιστραφή εις την χορηγηθείσαν

(ορθό: χορηγήσασαν) τούτο ΟΥΝΡΡΑ και ζητηθή η αντικατάστας του ή εν ανάγκη η αντικατάστας της μηχανής. Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν ότι πράγματι το υπό της ΟΥΝΡΡΑ παραχωρηθέν αυτοκίνητον κατόπιν των κατ'επιανάληψιν σημειωθείσών ζημιών, ού μόνον δαπανηρόν δια την Κοινότητα κατέστη αλλά και τας ανάγκας αυτής δεν δύναται να εξυπηρετήση, επειδή τούτο από της παραλαβής του ήτο άχρηστον και επειδή η τυχόν νέα επισκευή δεν δύναται κατά τους ειδικούς να εγγυηθή κανονικήν λειτουργίαν αυτού. Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την επιστροφήν εις την ΟΥΝΡΡΑ του χορηγηθέντος παρ' αυτής δια του Υπουργείου Εσωτερικών αυτοκινήτου καθαριότητος, ως απολύτως ακαταλλήλου δια τον διόν προώρισται σκοπόν και όπως ζητηθή η αντικατάστας αυτού ή του κινητήρος τούτου, ανατίθησι δε τω κ.Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν». [Κ.Σ. Πρ. Ιω.Γερουλάνος, Γ.Τίγκελης, Θ.Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Α. Λέκκας].

Σχόλια: 1) Σε προηγούμενο σχόλιο (βλ. αποφ. 16/6.2.1946) εκφράσαμε την ικανοποίησή μας για την απόκτηση του πρώτου φορτηγού αυτοκινήτου καθαριότητος, χωρίς να γνωρίζουμε τι θα επακολουθήσει, 2) Με την έγκριση πίστωσης 800.000 για επισκευές, αξιολογικά κρίναμε ότι «η ΟΥΝΡΡΑ ήθελε να το ξεφορτωθεί», χωρίς να γνωρίζουμε τη συνέχεια, 3) Με την παρούσα ΔΕΝ αποφασίστηκε η άμεση αντικατάσταση, αλλά «όπως ζητηθή η αντικατάστας» στο μέλλον !!, 4) Από την απόφαση προκύπτει η πλήρης ακαταλληλότητα του αυτοκινήτου. Προκύπτει όμως και ο δισταγμός των Προέδρου και Κ.Σ. να ζητήσει άμεση αντικατάστασή του, ΕΝΩ ΔΕΝ ζητείται καθόλου η επιστροφή του καταβληθέντος τιμήματος ΚΑΙ της αξίας των δύο επισκευών. Ενώ όφειλαν, ΔΕΝ μπορούσαν να το απαιτήσουν, αφού η αγορά έγινε με τη μεσολάβηση του Υπουργείου Εσωτερικών !!, από το οποίο είχαν διοριστεί, και στο οποίο χρωστούσαν χάρη. Έτσι αγνοήθηκε το συμφέρον της Κοινότητας.

[β. 14.6.1946 – 6.8.1947], σ. 179, «Αριθμός αποφάσεως 9/14.1.1947», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν αντικατάστας του κινητήρος του αυτοκινήτου καθαριότητος». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι μη εγκριθείσης της επιστροφής του αυτοκινήτου καθαριότητος υπό του Υπουργείου Μεταφορών, όπερ παρά τας κατ'

επανάληψιν επισκευάς δι' άς εδ άπαν ήθη το ποσόν των δραχμών 1.463.000, δ εν η δ υ ν ή θ η ού μόνον να εξυπηρετήση τας ανάγκας της Κοινότητος, αλλά είχε καταστή ε ξ α ι ρ ε τ ι κ ώ ς δ α π α ν η ρ ό ν συνεπεία της δυσαναλόγου καταναλώσεως καυσίμου ύλης και λιπαντικών και τούτο λόγω της ο λ ο κ λ η ρ ω τ ι κ ή ς κ α τ α σ τ ρ ο φ ή ς του κινητήρος. Παρέστη ούτω ανάγκη α ν τ ι κ α τ α σ τ ά σ ε ω ς αυτού δια ν έ ο υ τ ο ι ο ύ τ ο υ, επιτευχθείσης της εξαιρετικής προσφοράς της εκτελέσεως της εργασίας ταύτης αντί του π ο σ ο ύ των δραχ. 785.000. Η επιτευχθείσα προσφορά. . . . κατά πολύ μ ι κ ρ ο τ έ ρ α των λοιπών τοιούτων, υπηγόρευσε την άμεσον ανάθεσιν της εργασίας ήτις και ε ξ ε τ ε λ έ σ θ η, τ ο π ο θ ε τ η θ έ ν τ ο ς ενός απολύτως κ α ι ν ο υ ρ γ ο ύ ς κ ι ν η τ ή ρ ο ς και ούτω, δεδομένου ότι κατά τα λοιπά το αυτοκίνητον είναι ε ν α ρ ί σ τ η κ α τ α σ τ ά σ ε ι, δύναται να λεχθή ότι τούτο μ ε λ λ ο ν τ ι κ ώ ς θα εξυπηρετήση απολύτως τας ανάγκας της Κοινότητος. Κατόπιν τούτου υποβάλλων προϋπολογισμόν της απαιτουμένης δαπάνης . . . Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί: α) την χορήγησιν πιστώσεως εκ δραχ. 785.000 δια την επί αποδόσει λογαριασμού εκτέλεσιν της επισκευής του αυτοκινήτου καθαριότητος . . .β) την σύστασιν επιτροπής δια την παραλαβήν του τοποθετηθέντος καινούργους κινητήρος τύπου Μπέτφορντ και της τακτοποιήσεως (φ ο ρ μ ά ρ ι σ μ α) των δύο συσσωρευτών εκ της αρμοδίας τοιαύτης ...ανατίθησι τω κ. Προέδρω...». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ι.Γερουλάνος, Γ.Τίγκελης, Θ.Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Π.Πικρός].

Σχόλια: 1) «μη εγκριθείσης της επιστροφής του αυτοκινήτου καθαριότητος υπό του Υπουργείου Μεταφορών». Η σύμβαση είχε συναφθεί μεταξύ της ΟΥΝΡΡΑ και της Κοινότητος. Το Υπουργείο είχε «μεσολαβήσει»/ «υποδείξει» απλώς. Όμως η ΟΥΝΡΡΑ είχε μεγάλη πολιτική επιρροή, για να μη γράψω επιβολή, και έτσι «συμμορφώθηκε προς τας υποδείξεις» και το Υπουργείο, 2) Δεν άρκεσαν το 1.463.000 που είχαν δαπανηθεί («πεταχτεί στον αέρα» για «ολοκληρωτικώς κατεστραμένο»/«καμένο» αυτοκίνητο), με τη σχολιαζόμενη αποφασίζεται να διατεθούν επί πλέον δραχ. 785.000, 3) «δεδομένου ότι κατά λοιπά το αυτοκίνητον είναι εν άριστη καταστάσει». Ευχολόγιο δικαιολογιών, με βάση τις αντίθετες παραδοχές, με προηγούμενες αποφάσεις τους, 4) Δεν τολμούν να κάνουν ούτε «μία σκέψη» για την επιστροφή των χρημάτων του 1.463.000,

5) όσες φορές και να χρησιμοποιήσουν τις λέξεις «επετεύχθη» κι «επιτυχία», δεν μπορούν να κρύψουν ότι πρόκειται για παταγώδη α π ο τ υ χ ί α του Κ.Σ.

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 237, «Αριθμός αποφάσεως 51/20.3.1947», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την ε π ι σ κ ε υ ή ν του αυτοκινήτου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι το Κοινοτικόν αυτοκίνητον π α ρ ο υ σ ί α σε ο υ σ ι ώ δ ε ι ς β λ ά β α ς ώ ν η επισκευή τυγχάνει απαραίτητος ίνα κ α τ α σ τ ή δ υ ν α τ ή η χρησιμοποίησίς του. Προς τον σκοπόν τούτον ε ξ η τ ά σ θ η υπό ε ι δ ι κ ώ ν μηχανικών της Τ.Υ.Δ.Κ., οίτινες απεφάνθησαν ότι δέον να εκτελεσθώσιν αι εργασίαι αι αναφερόμεναι εν τω σχετικώ προϋπολογισμώ. Δια την εκτέλεσιν των αναφερθεισών εργασιών και δια την αξίαν των χρησιμοποιηθησομένων εξαρτημάτων, θέλει απαιτηθή δαπάνη κατά τον υπό της Τ.Υ.Δ.Κ. συνταχθέντα προϋπολογισμόν εκ δραχ. 400.000 . . . / Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ. 400.000 . . . την επί αποδόσει λογαριασμού δια προχείρου διαγωνισμού επισκευήν του αυτοκινήτου κ α θ α ρ ι ό τ η τ ο ς του παραχωρηθέντος υπό της ΟΥΝΡΡΑ . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω». [σημείωση: σχετική και η με αρ.96/8.5.1947 απόφαση «Περί αποδόσεως λογαριασμού επί χορηγηθείσης πιστώσεως δια την επισκευήν του αυτοκινήτου» (γίνεται αναφορά στην 51 ε.έ. απόφαση, «διετέθη εξ ολοκλήρου το εγκριθέν ποσόν των δραχ. 400.000)]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Σ. Σπηλιόπουλος, Α. Λέκκας]. *Σημείωση: Σε πλήρη αποτυχία (φιάσκο) κατέληξε και η άλλη επιλογή του Προέδρου και του Κ.Σ. για την ενοικίαση των λουτρών Αλίμου από την ΟΥΝΡΡΑ, βλέπετε στο παρόν, στο κεφάλαιο «Μίσθωση σε Βρεττανούς ή την ΟΥΝΡΡΑ (μεταπολεμικά)».*

Α υ τ ο κ ί ν η τ ο από το Υ π ο υ ρ γ ε ί ο Μεταφορών

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 117, «Αριθμός αποφάσεως 188/29.10.1946», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν καταβληθέντων παραβόλων εις α ι τ ή σ ε ι ς παραχωρήσεως α υ τ ο κ ι ν ή τ ω ν». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι εις το Υ π ο υ ρ γ ε ί ο ν Μεταφορών υπεβλήθησαν δ ύ ο αιτήσεις, η μεν πρώτη δια την χορήγησιν ε ν ό ς φ ο ρ τ η γ ο ύ αυτοκινήτου, η δε δευτέ-

ρα δια την χορήγησιν ενός ρυμουλκουμένου διτρόχου δια την διανομήν ποσίου ύδατος εις τους κατοίκους. Αι αιτήσεις αύται έδει να συνοδεύωνται υπό παραβόλου δραχ. 5.000 κατεβλήθησαν δε ταύτα υπό του κοινοτικού γραμματέως . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν ότι δέον να καταβληθή εις τον κοινοτικόν γραμματέα το ποσόν των δραχ.10.000 . . . Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμφηφεί την καταβολήν εις τον κοινοτικόν γραμματέα Α. Τσουκανέλην του ποσού των δραχ. 10.000 . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω...». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερούλανος, Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Δ. Σταματόπουλος, Α. Λέκκας].

Σχόλιο: «ρυμουλκουμένου διτρόχου». Μάλλον, εννοούν «ένα κάρρο».

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 217, «Αριθμός αποφάσεως 35/17.3.1947», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν του υπό του Υπουργείου των Εσωτερικών χορηγηθέντος α υ τ ο κ ι ν ή τ ο υ». [σημείωση: καταβολή 9.600.000 δραχ. για την αξία, και, δραχ. 346.000 για «τόκους υπερεμείας». Το Κ.Σ. εγκρίνει την καταβολήν δραχ. 9.946.000 για το αυτοκίνητο]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερούλανος, Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Α. Λέκκας].

[β. 6.8.1947-13.9.1948], σ.11, «Αρ. Αποφάσεως 168/30.8.1947», «Περί καταβολής αχρεωστήτως καταβληθέντων δι' αξίαν του αυτοκινήτου». [σημείωση: με διαταγή της Νομαρχίας επιστρέφονται στην Κοινότητα δραχ. 1.920.000 μετά από έκπτωση 20% στη τιμή των 9.600.000, από τον αρμόδιο Υπουργό].

Αγορά, αυτοκινήτου καινούργιου ή μεταχειρισμένου

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 238, «Αριθ. Αποφάσεως 120/18.6.1949», «Περί διακηρύξεως μειοδοτικού διαγωνισμού δια την αγοράν φορτηγού αυτοκινήτου δια την αποκομιδήν των απορριμμάτων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια την εξυπηρέτησιν της Υπηρεσίας αποκομιδής απορριμμάτων και δια την ανάπτυξιν του πρασίνου, δέον η Κοινότης να προ-

βή εις την αγοράν ενός καταλλήλου ανατροπέου και νουργούς αυτοκινήτου, όπερ κατά τας διαθεσίμους ημέρας και ώρας θα δύναται να προσφέρη υπηρεσίας εις την μεταφοράν χωμάτων, χαλικιών κλπ., προς διαμόρφωσιν των οδών. Προς τούτο υποβάλλει σχέδιον διακηρύξεως δια την κατόπιν μειοδοτικού διαγωνισμού προμήθειαν τούτου. Το Κ.Σ. σκεφθέν, επειδή πράγματι το υπάρχον αυτοκίνητον (εκ των χορηγηθέντων υπό της ΟΥΝΡΡΑ), δεν δύναται να εξυπηρετήση τας ανάγκας της Υπηρεσίας αποκομιδής των απορριμμάτων, δύναται όμως, εφοδιαζόμενον δια καταλλήλων βυτίων να χρησιμοποιηθή δια το πότισμα των δένδρων κλπ., επειδή η Κοινότης δύναται να διαθέση το δια την αγοράν καινούργους αυτοκινήτου απαιτούμενον ποσόν επειδή πράγματι το υπάρχον αυτοκίνητον είναι ακατάλληλον δια διαρκή χρήσιν, λόγω δε του ότι δεν είναι εφοδιασμένον δια του συστήματος ανατροπής είναι λίαν επίπονος δια το προσωπικόν η εκκένωσις αυτού. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την δια μειοδοτικού διαγωνισμού προμήθειαν ενός φορτηγού αυτοκινήτου 3- 3,5 τόννων καταρτίζει δε την σχετική διακήρυξιν ως εξής: 1) Το αυτοκίνητον θα είναι εφοδιασμένον δια καταλλήλου υδραυλικού συστήματος ανατροπής χειριζόμενον εκ της θέσεως του οδηγού, 2) Το δια την απόθεσιν των απορριμμάτων κιβώτιον (κασόνι) θα είναι σιδηράς κατασκευής, ενισχυμένον δια σιδηρών ελασμάτων και κεκαλυμμένον δια 4 συρταρωτών καλυμμάτων, εξών δύο εις το έμπροσθεν μέρος και δύο εις το όπισθεν τοιούτον. 3) . . . 4) Η προσφορά δέον να συνοδεύηται υπό λεπτομερούς εκθέσεως περιεχούσης πάσαν σχετική προς το προσφερόμενον αυτοκίνητον πληροφορίαν, μεγίστων αντοχών φορτίου, κινητήρα, κατανάλωσιν καυσίμου ύλης, προσφερόμενα ανταλλακτικά, εργαλεία, εξαρτήματα κλπ., ως και υπό σχεδίου κατασκευής και λειτουργίας του κιβωτίου . . . 12) Η Κοινότης θέλει μεριμνήση δια την ατελή εισαγωγήν του αυτοκινήτου, άλλως θέλει καταβάλη εις τον προμηθευτήν του υπ' αυτού καταβληθησομένου τελωνειακού ή δημοτικού δασμού. . .».

[σημείωση: ακολουθούν οι συνηθισμένοι όροι για τη συμμετοχή κλπ.]. [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ιω. Γερούλανος, Δ. Κουτροβίδας, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 297, «Αριθ. Αποφάσεως 170/9.9.1949», «Περί ακυρώσεως πρακτικού δημοπρασίας δια την προμήθειαν αυτοκινήτου».

[σημείωση: προσήλθε μόνο μία εταιρία, προσέφερε αυτοκίνητο σύμφωνο με τις τεχνικές προδιαγραφές, με τίμημα 7.150 δολάρια, α λ λ ά με διαφορετικούς όρους για την παράδοση, τις προθεσμίες κλπ. «Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι α π ο ρ ρ ί π τ ε ι παμψηφεί τα πρακτικά του διενεργηθέντος διαγωνισμού . . ως αντικειμένης της μόνης προσφοράς προς τους όρους ...». [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας, εν αδεία Ιω. Γερούλανος].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 461, «Αρ. Αποφάσεως 175/17.9.1951», «Περί διακηρύξεως μειοδοτικού διαγωνισμού δια την α γ ο ρ ά ν φορτηγού αυτοκινήτου δια την α π ο κ ο μ ι δ ή ν των α π ο ρ ρ ι μ μ ά τ ω ν». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια την εξυπηρέτησιν της Υ π η ρ ε σ ί α ς αποκομιδής απορριμμάτων, δέον η Κοινότης να π ρ ο β ή εις την α γ ο ρ ά ν ενός καταλλήλου α ν α τ ρ ε π ο μ έ ν ο υ κ α ι ν ο υ ρ γ ο ύ ς αυτοκινήτου όπερ κατά τας διαθεσίμους ημέρας και ώρας θα δύναται να προσφέρη υπηρεσίας εις την μεταφοράν χωμάτων, χαλικιών κλπ., προς διαμόρφωσιν των οδών. . . Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν επειδή πράγματι το υπάρχον αυτοκίνητον (εκ των χορηγηθέντων υπό της ΟΥΝΡΡΡΑ) δ ε ν δύναται να εξυπηρετήση τας ανάγκας της υπηρεσίας αποκομιδής των απορριμμάτων, δύναται όπως εργαζόμενον δια καταλλήλων β υ τ ί ω ν να χρησιμοποιηθή δια το π ό τ ι σ μ α των δένδρων κλπ., επειδή η Κοινότης δύναται να διαθέση το δια την αγοράν καινούργους αυτοκινήτου απαιτούμενον ποσόν . . . Επειδή πράγματι το υ π ά ρ χ ο ν αυτοκίνητον είναι α κ α τ ά λ λ η λ ο ν δια διαρκή χρήσιν, λόγω δε του ότι δ ε ν είναι εφοδιασμένον δια συστήματος ανατροπής είναι πλέον επίπρονος δια το προσωπικόν η εκκένωσις αυτού. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την κατόπιν μειοδοτικού διαγωνισμού προμήθειαν ενός φορτηγού αυτοκινήτου, δι' ωφέλιμον φορτίον 3 – 3 ½ τόννων καταρτίζει δε την σχετικήν διακήρυξιν. . . . Άρθρον 1^{ον}: Το αυτοκίνητον δέον να έχη τα γενικά χαρακτηριστικά του φορτηγού αυτοκινήτου μετά βενζινοκινητήρος και κ ι β ω τ α μ ά ξ η ς χωρητικότητος πέντε έως έξ (5-6) κ υ β ι κ ώ ν μέτρων και ωφελίμου φορτίου (3- 3 ½) τόννων (σημ: ακολουθούν και οι λοιποί όροι της διακήρυξης). . . και ανατίθησι».

***Βλ. και [β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 114, «Αρ. Αποφ. 226/16.11.1953», «Περί διακηρύξεως μειοδοτικού διαγωνισμού δια την α γ ο ρ ά ν φορτηγού

αυτοκινήτου δια την αποκομιδήν των απορριμμάτων» [σημ.: ἴδιο σκεπτικό και διατυπώσεις. «Το αυτοκίνητον δέον να ἔχη τα γενικά χαρακτηριστικά του φορτηγού αυτοκινήτου, μετά βενζινοκινητήρος και κιβωταμάξης, χωρητικότητος 5 ἕως 6 κυβικών μέτρων και ωφελίμου φορτίου 4 – 4 ½ τόννων»]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Π. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος, Γ. Κινινής].

Σχόλιο: Καμία αναφορά ΔΕΝ γίνεται, για την αγορά ομοίου, με βάση την 175/17.9.1951 απόφαση. Για ποιό λόγο ακυρώθηκε ή δεν επιτεύχθηκε.

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ.147, «Πρακτικόν 8/5.5.1955», «Αρ. Αποφάσεως 70», «Περί διακηρύξεως μειοδοτικού διαγωνισμού δια την αγοράν φορτηγού αυτοκινήτου δια την αποκομιδήν των απορριμμάτων». «Επί του 1^{ου} . . . θέματος, ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ' αρ. . . διαταγής του Υπουργείου των Εσωτερικών και της υπ' αρ. . . πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου, επιτεράπη όπως προέλθη η Κοινότης εις την αγοράν ενός καταλλήλου ανατρεπομένου κινουμένου αυτοκινήτου, όπερ κατά τας διαθέσιμους ημέρας και ώρας θα δύναται να προσφέρη υπηρεσίας εις την μεταφοράν χωμάτων, χαλίκων κλπ., προς διαμόρφωσιν των οδών. Προς τον σκοπόν τούτον υποβάλλει σχέδιον διακηρύξεως δια την κατόπιν μειοδοτικού διαγωνισμού προμήθειαν τούτου./ Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν επειδή πράγματι το υπάρχον αυτοκίνητον (εκ των χορηγηθέντων υπό της ΟΥΝΡΑ), δεν δύναται να εξυπηρετήσῃ τας ανάγκας της υπηρεσίας αποκομιδής των απορριμμάτων, δύναται όπως εφοδιαζόμενον δια καταλλήλων βυτίων να χρησιμοποιηθή δια το πότισμα κλπ., επειδή η Κοινότης δύναται να διαθέσῃ το δια την αγοράν καινούργους αυτοκινήτου απαιτούμενον ποσόν . . . Επειδή πράγματι το υπάρχον αυτοκίνητον είναι ακατάλληλον δια διαρκή χρήσιν, λόγω δε του ότι δεν είναι εφοδιασμένον δια του συστήματος ανατροπής είναι λίαν επίπνος δια το προσωπικόν η εκκένωσις αυτού. Αποφάσεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την κατόπιν μειοδοτικού διαγωνισμού προμήθειαν ενός φορτηγού αυτοκινήτου δι' ωφέλιμον φορτίον 3 – 3 ½ τόννων, καταρτίζει δε την σχετικήν διακήρυξιν ως εξής . . . [σημ.: όροι «το αυτοκίνητον θα είναι εφοδιασμένον δια καταλλήλου υδραυλικού συστήματος ανατροπής, χειριζόμενον εκ της θέσεως του οδηγού», «το δια την απόθεσιν των απορριμμάτων

κιβώτιον (κασόνι) θα είναι σιδηράς κατασκευής ενισχυμένον δια σιδηρών ελασμάτων», «παράδοσις εντός μηνός από της υπογραφής», κ.ά. συνήθεις όροι]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Σημείωση 1: Στο περιθώριο της σελίδας, γράφεται: «Αντικατεστάθη».

Σημείωση 2: στο ίδιο βιβλίο, σ. 172, «Πρακτικόν 14/27.6.1955», «Αρ. Αποφάσεως 112», «Περί διακηρύξεως μειοδοτικού διαγωνισμού δια την προμήθειαν ενός αυτοκινήτου». Στο περιθώριο, γράφεται: «Αντικατεστάθη». [σημ. Η Νομαρχία Αττικής, έκρινε ότι τους όρους της διακήρυξης έπρεπε να συντάξη η Τ.Υ.Δ.Κ. Αττικής, αυτοί συνετάγησαν, και επανέρχονται προς έγκριση].

Σημείωση 3: στο ίδιο βιβλίο, σ. 214, «Αρ. Πρακτικού 19/5.9.1955, Αρ. Αποφάσεως 16», «Περί διακηρύξεως μειοδοτικού διαγωνισμού δια την προμήθειαν ενός αυτοκινήτου». [σημ.: Η Νομαρχία ζήτησε τροποποίηση και συμπλήρωση των όρων, με βάση τη νέα διακήρυξη. Στο περιθώριο: Εγκρίνεται].

Σημείωση 4: στο ίδιο βιβλίο, σ.227, «Πρακτικόν 21/3.11.1955», «Αρ. Αποφάσεως 171», «Περί εγκρίσεως πρακτικών δημοπρασίας δια την προμήθειαν ενός αυτοκινήτου καθαριότητας». [σημ.: επιλέχτηκε το αυτοκίνητο Φορντ της εταιρίας Κοντέλλης, δραχ. 145.000].

Σημείωση 5: στο ίδιο βιβλίο, σ. 238, «Πρακτικόν 22/5.12.1955», «Αρ. αποφάσεως 184», «Περί επαναλήψεως του μειοδοτικού διαγωνισμού δια την προμήθειαν του αυτοκινήτου». [σημ.: καθ' υπόδειξη Νομαρχίας, η προσφορά αντίκειται εις τους όρους, αποφασίζεται η επανάληψη του διαγωνισμού].

Σχόλια για την πρώτη απ' αυτές: α) Ο πρόεδρος στην εισήγησή του, αποφεύγει να προσδιορίσει το υπάρχον αυτοκίνητο, ως αυτό της ΟΥΝΡΡΑ, ενώ το Κ.Σ. το συνομολογεί, β) υπάρχει μία α ν τ ί φ α σ η στο αιτιολογικό: ο πρόεδρος, λέγει ότι θα χρησιμοποιείται ΚΑΙ για μεταφορά χωμάτων κλπ., ΕΝΩ το Κ.Σ. για πότισμα, γ) σε κανένα σημείο του κειμένου της απόφασης ΔΕΝ γίνεται λόγος για την αποτυχία των προηγουμένων διαγωνισμών και τις αιτίες.

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ.259, «Πρακτικόν 3/23.1.1956», «Αρ. Αποφάσεως 15», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προμήθειαν ενός αυτοκινήτου καθαριότητας». «Επί του 1^{ου} θέματος . . . ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι, ως γνωστόν δια την προμήθειαν ενός αυτοκινήτου καθαριότητας, διενεργήθη την 10^{ην} Οκτωβρίου π.έ., μειοδοτικός διαγωνισμός πλην όμως ούτος απέβη άκαρπος, μη προσελθόντων μειοδοτών, επανελήφθη δε την 29^{ην} Οκτωβρίου π.έ., καθ' όν προσήλθον αντιπρόσωποι τριών οίκων προκριθέντος του τοιούτου Εμμ. Ι. Κοντέλης και Σία, των αυτοκινήτων FORD, πλην όμως απερρίφθη η σχετική απόφασις εγκρίσεως των πρακτικών υπό της Νομαρχίας, λόγω του ότι η προσφορά ανεφέρετο εις διαφόρους όρους από τους αναφερομένους εν τη οικεία διακηρύξει. Κατόπιν τούτου ενηργήθη και δια τ ρ ί τ η ν φοράν διαγωνισμός καθ' όν προσήλθον αντιπρόσωποι των οίκων ΒΑΤΕΞ δι' αυτοκίνητον KARRIER, όπερ όμως κατά την γνωμάτευσιν του μηχανικού της Τεχνικής Υπηρεσίας κ. Λ. Ηλιοπούλου, δ ε ν είναι σύμφωνον προς την διακήρυξιν και συγκεκριμένως είναι ωφελίμου φορτίου 2.250 χιλιογράμμων αντί του προβλεπομένου τοιούτου των 4.000 χιλιογράμμων, και γενικώς είναι κατά πολύ μικρότερον του προκηρυχθέντος και συνεπώς α κ α τ ά λ λ η λ ο ν δια τας ανάγκας της Κοινότητος. Ούτω ενηργήθησαν τ ρ ε ι ς διαγωνισμοί μη επιτευχθέντος κατ' αυτούς οριστικού αποτελέσματος. Ήδη η άνω εταιρεία, δια νεωτέρας προσφοράς επιδοθείσης κατόπιν του ενεργηθέντος διαγωνισμού προσφέρει και αύθις το κατά τον δεύτερον διαγωνισμόν προσφερθέν αυτοκίνητον τύπου FORD ωφελίμου φορτίου 4 τόννων, ομοίου του υπό της διακηρύξεως προβλεπομένου, εις τιμήν των δραχ. 136.000, ετοιμοπαράδοτον πληρωτέον τοις μετρητοίς, αναλαμβάνουσα την καταβολήν των κρατήσεων, συμβολαιογραφικών εξόδων κλπ. . . . Το Κ.Σ. . . . έχον υπ' όψιν . . . και την έκθεσιν του παρά τη ΤΥΔΚ Μηχανολόγου . . . ως και την από 3 Νοεμβρίου π.έ. ομοίαν καθ' ήν κρίνεται ως καταλληλότερον το προσφερθέν αυτοκίνητον FORD, πολύ δε περισσότερο νυν οπόταν τούτο προσφέρεται εις τιμήν μικροτέραν της αρχικώς δοθείσης ήτοι κατά δραχ. 9.000, και επιβάρυνσιν του προμηθευτού με άπαντα τα έξοδα και κρατήσεις, ιδόν και τας διατάξεις του από 22.2.1952 Β.Δ. άρθ.3 παρ. 2 εδ. ε, καθ' άς επιτρέπεται μετ' απόφασιν του Κ.Σ. εγκρινόμενη υπό του κ. Νομάρχου, η ά ν ε υ δημοπρασίας προμήθεια, δι' ήν διενεργήθη και επανελήφθη διαγωνισμός άνευ αποτελέσματος, και επειδή κρίνεται κατεπείγουσα η προμήθεια αύτη δια την εκτέλεσιν της υπηρεσίας καθαριότη-

τος λόγω της κ α κ ή ς καταστάσεως εις ήν ευρίσκεται το εκτελούν ταύτην αυτοκίνητον, δι' ό και συντρέχουσιν οι λόγοι περί ών το εδ. στ' του αναφερθέντος Δ/τος. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ό τι εγκρίνει παμψηφεί την προμήθειαν του υπό της εταιρείας Ε. Κοντέλης και Σία, προσφερόμενον αυτοκίνητον τύπου FORD ωφελίμου φορτίου 4.000 χιλιογράμμων, αντί δραχ. 136.000, βαρυνομένου του προμηθευτού με τα έξοδα συμβολαίου, τέλη και δικαιώματα κλπ. κρατήσεις, ως και τα έξοδα δημοπρασίας περί ών η σχετική διακήρυξις, εγκρίνει πίστωσιν . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω...». [Κ.Σ. Σπ.Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ.Γκούμης].

Σχόλιο: Καταγράφω ό λ ε ς τις πιο πάνω αποφάσεις, για να λάβουμε υπ' όψη μας, το επίπεδο οργάνωσης, γνώσης και πείρας, όχι μόνο της Κοινότητας, αλλά και της Κεντρικής Διοίκησης (Νομαρχίας, Τ.Υ.Δ.Κ.).

[β. 4.1.1964- 1.2.1964], σ. 15 «Αρ. Πρακτικού 1/ 4.1.1964, Αρ. Αποφάσεως 22», «Διακήρυξις μειοδοτικού διαγωνισμού προμηθείας ενός α υ τ ο κ ι ν ή του α π ο κ ο μ ι δ ή ς απορριμμάτων, φορτηγού μετά συστήματος αυτομάτου σ υ μ π ι έ σ ε ω ς των απορριμμάτων». «Επί του 22^{ου} θέματος ...ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. το . . . έγγραφον του Υπουργείου Εσωτερικών, δι' ού α κ υ ρ ο ύ τ α ι η υπ' αρ. 222/1963 πράξις περί α π' ε υ θ ε ί α ς και άνευ δημοπρασίας α γ ο ρ ά ς ενός αυτοκινήτου αποκομιδής απορριμμάτων, ως ΜΗ σύμφωνος προς τας διατάξεις του άρθρου 206 του Ν.Δ. 2888/1954, δέον όπως το Κ.Σ., λαμβάνον υπ' όψει τας ανάγκας της Κοινότητας εις τον τομέα αποκομιδής απορριμμάτων, ως αύται εκτίθενται λεπτομερώς εν τη προμνημονευθείση πράξει, χωρήση εις τον καταρτισμόν διακηρύξεως μ ε ι ο δ ο τ ι κ ο ύ διαγωνισμού προμηθείας ενός αυτοκινήτου αποκομιδής απορριμμάτων, συμφώνως προς την δοθείσαν ημίν έγκρισιν δια της υπ' αρ. 653/63 Π.Υ.Κ., κοινοποιηθείσαν τη Κοινότητι, δια . . . εγγράφου της Προεδρίας Κυβερνήσεως./ Το Κ.Σ. . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Προκηρύσσει μειοδοτικόν διαγωνισμόν δια την προμήθειαν ενός αυτοκινήτου ε ι δ ι κ ο ύ τύπου δια την αποκομιδήν απορριμμάτων, ωφελίμου φορτίου (ιδίου τύπου κοινού φορτηγού κυκλοφορούντος εν Ελλάδι άνω των 5,5 – 6 τόννων), ε λ α φ ρ ώ ς με τ α χ ε ι ρ ισμένου μετά συστήματος α υ τ ο μ ά τ ο υ α ν α ρ ρ ο φ ή σ ε ω ς και συμπίεσεως των

απορριμμάτων, και εις αρίστην κατάστασιν, καταρτίζει δε τους όρους της διακηρύξεως, ήτις επέχει και θέσιν συγγραφής υποχρεώσεων, ως εξής: (ακολουθούν οι όροι: «Άρθρον 1^{ον}: Το αυτοκίνητον έσεται ενισχυμένης κατασκευής . . . μεταλλικόν κλειστόν κουβούκλιον οδηγού έχον εσωτερικάς διαστάσεις τοιαύτας, ώστε να είναι επαρκείς δια να κάθηνται πλην του οδηγού και δύο (2) εργάται, και σύστημα αναρροφήσεως και εκκενώσεως με λήψιν της κινήσεως εκ του κιβωτίου αλλαγής ταχυτήτων του αυτοκινήτου. . . .ωφελίμου φορτίου 6 τόννων και κιβωταμάξης 9 M3 περίπου . . .εγγύησις 5% επί της συνολικής αξίας της προσφοράς . . .», και άλλους συνηθισμένους όρους). [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Π.Κερασιώτης, Α. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Γ.Γκιώνης, Β.Κριμπένης].

Σημείωση: Η απόφαση 222/1963, ΔΕΝ έχει καταγραφεί στο παρόν διότι ΔΕΝ υπάρχει το αντίστοιχο βιβλίο (βλ. στο παρόν κεφ. «Βιβλία αποφάσεων και πρακτικών της Κοινότητας, που ερευνήθηκαν».

[β. 4.1.1964- 29.6.1964, χωρίς σελιδαρίθμηση], «Συνεδρίασις 4.4.1964», θέμα «70/12. Εξουσιοδότησις του Προέδρου δια την υπογραφήν σ υ ν α λ λ α γ μ α τ ι κ ώ ν προμηθείας του αυτοκινήτου α π ο κ ο μ ι δ ή ς απορριμμάτων και ρυθμίσεως του θέματος της κρατήσεως 2% υπέρ ΤΑΔΚΥ». Πρόχειρη σημείωση, υπογραμμένη από κοιν. συμβούλους: «Εγκρίνεται και εξουσιοδοτείται δια την υπογραφήν των συναλλαγματικών, ως προς το 2% αναβάλλεται». Χωρίς ονόματα υπογραφόντων.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.379, «Συνεδρίασις 4.5.1966», «Άρ. αποφάσεως 108», «Λήψις αποφάσεως περί της καθαριότητος και φωτισμού». «Επί του εγγραφέντος ως 14^{ου} θέματος . . . «περί λήψεως αποφάσεως περί της καθαριότητος και φωτισμού της Κοινότητος», ε λ έ χ θ η σ α ν τα κάτωθι: ΜΑΛΤΕΖΟΣ: Το προάστειόν μας αντιμετωπίζει την καθαριότητα με τα προ πολλών ετών μέσα. Προτείνω να γίνη α γ ο ρ ά δ ύ ο α υ τ ο κ ι ν ή τ ω ν αποκομιδής απορριμμάτων, να προταχθή μάλιστα παντός άλλου θέματος (ζητήματος) λόγω της σοβαρότητος του θέματος. Α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι ομοφώνως η π ρ ο μ ή θ ε ι α δύο αυτοκινήτων αποκομιδής απορριμμάτων δια της

προκαταρκτικής νομίμου διαδικασίας. Είτα α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι η σύσταση Επιτροπής εκ των κ.κ. Κ. Μαλτέζου, Π. Καλλιγέρη και Β. Κατσή, ίνα μελετήσει τους όρους συμμετοχής της Κοινότητας, εις κ ο ι ν ό ν σ υ ν ε ρ γ ε ί ο ν Δήμων και Κοινοτήτων δια την ε π ι σ κ ε υ ή ν των αυτοκινήτων». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσή, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλιο: «συμμετοχής της Κοινότητας, εις κοινόν συνεργεΐον Δήμων και Κοινοτήτων δια την ε π ι σ κ ε υ ή ν των αυτοκινήτων». Πρωτοποριακή σκέψη, που δ ε ν υλοποιήθηκε μέσω ενός Συνδέσμου των ενδιαφερομένων, ούτε τις πολλές επόμενες δεκαετίες και μέχρι σήμερα. Πάντως το 1983 ο Δήμος μας είχε υποτυπώδες συνεργείο ελαφρών/ήπιων επισκευών των αυτοκινήτων, στελεχωμένο με έμπειρους τεχνίτες. Για σοβαρότερες επισκευές, τα αυτοκίνητα αποκομιδής απορριμμάτων κ.ά. στέλνονταν σε άλλο, εξωτερικό συνεργείο.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 442, «Συνεδρίασις 5.10.1966», Αρ. Αποφάσεως 175», «Καταρτισμός διακηρύξεως μειοδοτικού διαγωνισμού π ρ ο μ η θ ε ί ας δ ύ ο φορτηγών αυτοκινήτων α π ο κ ο μ ι δ ή ς απορριμμάτων». «Επί του 11^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησι ότι ετηρήθη υπό της Υπηρεσίας της Κοινότητας, η υπό των κειμένων διατάξεων προβλεπόμενη προκαταρκτική διαδικασία, δια την προμήθειαν δ ύ ο φορτηγών αυτοκινήτων αποκομιδής απορριμμάτων δια την κάλυψιν των αναγκών αποκομιδής των απορριμμάτων εκ του χώρου της Κοινότητας, των εν λειτουργία αυτοκινήτων, κ ρ ι ν ο μένων ως α ν ε π α ρ κ ώ ν πράγμα όπερ έχει κατ' επανάληψιν διαπιστωθεί και υπό των μελών του Κ.Σ. Ή δ η ελήφθη . . . έγγραφον του Π ο λ ι τ ι κ ο ύ Γραφείου του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως, απευθυνόμενον προς την Γραμματείαν του Υπουργικού Συμβουλίου, εκ του οποίου συνάγεται ότι πρέπει να θεωρήται βεβαία τε και ασφαλής η χορήγησις την (= της) κατά Νόμον αδείας, δια την υπό της Κοινότητας, προμήθειαν των εν θέματι δύο (2) φορτηγών αυτοκινήτων αποκομιδής απορριμμάτων εκ του χώρου της Κοινότητας. Ακολούθως, εισηγείται, όπως το Κ.Σ. δι' αποφάσεως αυτού χωρήση εις τον καταρτισμόν της σχετικής διακηρύξεως μειοδοτικού διαγωνισμού προμηθείας των ως άνω αυτοκινήτων, ίνα τοιουτοτρόπως καταστή νόμω εφικτή η πραγματοποίησις

της προμηθείας τούτων./ Το Κ.Σ. . . .έχον υπ' όψιν ότι τα εν κινήσει δ ύ ο (2) αυτοκίνητα αποκομιδής απορριμμάτων, εξ ών το έν λ ί α ν π ε π α λ α ι ω μ έ ν ο ν, τυγχάνουσι α ν ε π α ρ κ ή προσέτι και δια την στοιχειώδη αποκομιδήν απορριμμάτων . . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως και καταρτίζει την διακήρυξιν μειοδοτικού διαγωνισμού προμηθείας υπό της Κοινότητος δύο (2) φορτηγών αυτοκινήτων αποκομιδής απορριμμάτων, ως ακολούθως: . . .[σημ.: «δύο φορτηγά ωφελίμου φορτίου 4,5 τόννων έκαστον περίπου, πετρελαιοκίνητα, μετά μεταλλικής κλειστής κιβωταμάξης και συστήματος ανατροπής δι' υδραυλικής πίεσεως, . . .προϋπολογισθείσα δαπάνη 270.000 δι' έκαστον τούτων, το κιβώτιον δέον να είναι σιδηρούν εκ σιδηροελάσματος πάχους 3 χιλ., με πυθμένα 5 χιλ., η κιβωτάμαξα και το ανατρεπτικόν σύστημα δύναται να είναι ημεδαπής ή αλλοδαπής προελεύσεως», και άλλες ρυθμίσεις]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλιο: «τα εν κινήσει δύο (2) αυτοκίνητα αποκομιδής απορριμμάτων, εξ ών το έν λ ί α ν π ε π α λ α ι ω μ έ ν ο ν». Είναι η π ρ ώ τ η απόφαση με την οποία βεβαιώνεται ότι «κινούνται» δύο αυτοκίνητα, το ένα «λίαν πεπαλαιωμένον» περιγραφή που προσιδιάζει στο αυτοκίνητο της ΟΥΝΡΡΑ.

[β. 16.8.1964- 13.12.1967], σ.187 «Πρακτικόν – Συνεδρίασις 8.4.1967», με αριθμό στο περιθώριο «92» που δηλώνει απόφαση, που δεν υπάρχει, με θέμα 1 «Λήψις αποφάσεως επί των πρακτικών του διενεργηθέντος διαγωνισμού δια την προμήθειαν δύο αυτοκινήτων αποκομιδής απορριμμάτων». [σημ.: καταγραφή μνήμης του Γραμματέα], «Α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι ομοφώνως η προμήθεια εκ της ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ, επειδή ο λόγος αποκλεισμού εκ μέρους της αρμοδίας Επιτροπής δ ε ν δύναται να ευσταθήση, καθ' όσον εις την διακήρυξιν διαλαμβάνεται ωφέλιμον φορτίον 4 1/ 2 τόννων περίπου και διότι τα τεχνικά πλεονεκτήματα του αυτοκινήτου ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ εν σχέσει προς το προτεινόμενον υπό της Επιτροπής ΜΠΑΝΤ ΦΟΡΤ, υπερκαλύπτουν την μικράν διαφοράν τιμής, δεδομένου μάλιστα ότι οι πλείστοι των Οργανισμών Αυτοδιοικήσεως χρησιμοποιούν ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ και εκ πείρας πλέον δυνάμεθα να είμεθα εκ των προτέρων βέβαιοι περί της καλής ποιότητος του προκρινόμενου υπό

του Κ.Σ. αυτοκινήτου ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ». [Κ.Σ. Αγγ. Παπακώστας, αντιπρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Β.Βοζώρας, Π.Καλλιγέρης, Ε.Σκορδίλης, Χρ.Μασούρος, Κ. Τσόχας, Ε.Τσαμπαρλής, Π.Τσορός, Β. Κατσής, Π. Τζιβανίδης, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Ε.Καρανικόλα].

Άλλος μηχανολογικός εξοπλισμός

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 348: «Αριθμός αποφάσεως 108/4.6.1938, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν της αξίας παροχής εις την Η.Ε.Α. και Π. (Α.Θ. = Ηλεκτρική Εταιρία Αθηνών- Πειραιώς) προς κίνησιν της υδραντλίας». «...εκθέτει ότι προκειμένου να χορηγηθή υπό της Η.Ε. Αθηνών- Πειραιώς Α.Ε., ρ ε ύ μ α δια την κίνησιν της ηλεκτρικής υδραντλίας ήτις θα χρησιμοποιηθή δια την παροχήν ύδατος εις τον καταβρεκτήρα, απαιτείται δαπάνη δραχ.4.700... Το Κ.Σ. .. εκρίνει παμψηφεί την καταβολήν...δραχ.4.700...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλιανος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 306: «Αριθμός αποφάσεως 146/11.8.1939» (χωρίς τίτλο απόφασης). « . . .εκθέτει ότι ως γνωστόν υπό του κοινοτικού κλητήρος δ ι α ν έ μ ε τ α ι η α λ λ η λ ο γ ρ α φ ί α του Ταχυδρομικού Γραφείου ού π ρ ο ῖ σ τ α τ α ι ο κ ο ι ν ο τ ι κ ό ς γ ρ α μ μ α τ ε ύ ς, από ενός δε χρόνου παρατηρείται σημαντική α ύ ξ η σ ι ς της κινήσεως τούτου, με αποτέλεσμα την κα θ' ό λ η ν την η μέ ρ α ν απασχόλησιν του διανομέως και εγκατάλειψιν της λοιπής υπηρεσίας του, καθ' όσον αι δ ι α ν ο μ ε ν α ι παρ' αυτού α π ο σ τ ά σ ε ι ς υπερβαίνουν τα 15 χιλιόμετρα ημερησίως. Δια την εξυπηρέτησιν όθεν των υπηρεσιακών αναγκών του τε ταχυδρομικού γραφείου και του τοιούτου της Κοινότητος προτείνει την α γ ο ρ ά ν του υπό του Ε. Μακροδήμου προσφερομένου κ α ι ν ο υ ρ γ ο ύ ς π ο δ η λ ά τ ο υ αξίας δραχ.3.100...Το Κ.Σ. ...Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την αγοράν ενός καινούργιους ποδηλάτου δια την διανομήν της αλληλογραφίας του Ταχυδρομικού Κοινοτικού Γραφείου υπό του εκτελούντος ταύτην κοινοτικού κλητήρος, εγκρίνει δε προς τούτο: α) την εγγραφήν πιστώσεως δραχ. 3.100 . . . και β) την χορήγησιν πιστώσεως εκ δραχ.3.100. . . ανατίθησι». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 243, «Αρ. Αποφάσεως 181/3.9.1952», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την αγοράν α τ μ η λ ά τ ο υ ο δ ο σ τ ρ ω τήρος». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Υπουργείου Συντονισμού διατίθενται εις τους Δήμους και τας Κοινότητας α τ μ ή λ α τ ο ι οδοστρωτήρες αντί του ποσού των δραχ. 20.000.000, παραδοτέοι εις τας θέσεις εις άς ευρίσκονται. Επειδή η Κοινότης έχει α π ό λ υ τ ο ν α ν ά γ κ η ν ενός τοιούτου δια την εκτέλεσιν έργων ο δ ο π ο ι ῖ α ς . . . Το Κ.Σ. . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την προμήθειαν παρά του Υπουργείου Συντονισμού (Υπηρεσία Μηχανικού Εξοπλισμού) του υπ' αρ. 9328 ατμηλάτου οδοστρωτήρος αξίας δραχ. 20.000.000 . . . ανατίθησι δε τω κ. Πρόεδρω την ... ενέργειαν». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 247, «Αρ. Αποφάσεως 185/22.9.1952», «Περί εξουσιοδότησεως του Δήμου Αθηναίων δια την υπογραφήν συμβάσεως μετά του Ο.Τ.Ε. δια τον τ η λ ε χ ε ι ρ ι σ μ ό ν τ ω ν σ ε ι ρ ή ν ω ν συναγερμού». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι το ΙΒ' Αστυνομικόν Τμήμα εκοινοποίησε την 344/19 ε μ π ι σ τ ε υ τ ι κ ή ν αναφοράν προς τον κ. Δήμαρχον Αθηναίων (και;) προς την Νομαρχίαν Αττικής, δι' ής αιτεί όπως εξουσιοδοτηθή υπό των Δημοτικών και Κοινοτικών Συμβουλίω της περιφέρειας και υπογράψη σύμβασιν μετά του ΟΤΕ δια τον τηλεχειρισμόν των σειρήνων συναγερμού των ευρισκομένων και εν τη ημετέρα Κοινότητι . . . Το Κ.Σ. . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ομοφώνως ότι εξουσιοδοτεί τον κ. Δήμαρχον Αθηναίων όπως υπογράψη μετά του ΟΤΕ σύμβασιν δια τον τηλεχειρισμόν των δ ύ ο η λ ε κ τ ρ ο κ ι ν ή τ ω ν σειρήνων...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 291, «Αρ. Αποφάσεως 229/8.12.1952», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προμήθειαν δύο χ ε ι ρ ο κ ι ν ή τ ω ν σειρήνων σ υ ν α γ ε ρ μ ο ύ». [σημ.: με σύσταση του Δήμου Αθηναίων, από το εργοστάσιο ΕΛΒΗΝΤΑ, δραχ. 1.450.000 καθεμιά + 50.000 μεταφορά κλπ].

Αριστείδης Σπ. Θωμόπουλος

τέως δικηγόρος, δημοτικός σύμβουλος Αλίμου 1983-2006

Κοινότητα Καλαμακίου

Αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου

για τη συγκρότησή της (1936 – 1967)

*** θεσμικές - κανονιστικές - διοικητικές

*** πολεοδομικές, εντάξεις, επεκτάσεις, ρυμοτομία

*** υποδομές, εξοπλισμός, αποκομιδή απορριμμάτων

*** οικονομικές, προϋπολογισμοί, φόροι - τέλη κ.ά.

*** θαλάσσια λουτρά, εγκαταστάσεις, λειτουργία

*** εκπαίδευση, ανέγερση κτιρίων, λειτουργία

*** πολιτισμός, ναοί, αθλητισμός, και άλλες.

δ ε ύ τ ε ρ ο ς (Β') τ ό μ ο ς

Α λ ι μ ο ς, 2 0 2 3

ISBN SET 978-618-86170-6-3

ISBN 978-618-86170-4-9 Β΄ τόμος

Copyright: Αριστείδης Σπ. Θωμόπουλος 2023

Επιτρέπεται η τμηματική ή περιληπτική αναδημοσίευση και αναπαραγωγή, η αξιοποίηση και χρήση του επεξεργασμένου υλικού, από τον καθένα, υπό τον όρο της αναφοράς στο όνομα του δημιουργού και καταγραφέα αυτού, ως και τον πλήρη τίτλο του βιβλίου.

Περιεχόμενα δεύτερου (Β') τόμου

Μέρος ενδέκατο

Συλλογή κι αποκομιδή απορριμμάτων (καθαριότητα)

--- Ιστορική αναδρομή	491
--- Κανονισμός επιβολής τέλους καθαριότητας	492
--- Μειοδοτικοί διαγωνισμοί για Καλαμάκι (εντός σχεδίου) και Παραλία	498
---Ιδιωτικοποίηση της καθαριότητας (συλλογής-αποκομιδής απορριμμάτων)	509
--- Φορολογικοί κατάλογοι καθαριότητας	511
--- Ειδικοί Οργανισμοί Καθαριότητας (μίσθωση κάρρου, ημερομίσθιοι εργάτες, αυτεπιστασία Κοινότητας)	515
---Ο. Ε. Υ. Άρα, Υπερησία Καθαριότητας της Κοινότητας	517

Μέρος δωδέκατο

Οικονομική συγκρότηση

Προϋπολογισμοί, απολογισμοί, λογοδοσίες διαφόρων χρήσεων Εισαγωγή	523
Προϋπολογισμοί - Εισαγωγικό σημείωμα	523
*** Προϋπολογισμοί χρήσεων: 1937 – 1938 (σ.525), 1938-1939, 1939- 1940 (σ.532), και 1940- 1941, 1940- 1941 δις, 1941– 1942, 1942–1943, από Σεπτέμβριο 1942 έως Αύγουστο 1945, καταργήθηκε η Κοινότητα, 1945– 1946, 1946–1947, 1947–1948, 1948-1949 δις, 1949- 1950, 1950- 1951, 1951- 1952, 1952- 1953,1953- 1954, 1954- 1955, 1955- 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962 βιβλία δεν υπάρχουν, 1963, 1964 δεν υπάρχουν βιβλία, 1965, 1966, 1967, 1968, από σελίδα 535 έως 543.	
***Απολογισμοί διαφόρων οικονομ. χρήσεων–Εισαγωγή (σ.543), 1935 – 1936 (σ. 544), 1936- 1937 (σ.549), και 1937- 1938, 1938- 1939, 1939 – 1940, 1946 – 1947, 1947- 1948, 1948-1949, 1949- 1950,1950- 1951, 1951-	

1952, 1952- 1953, 1953- 1954, 1954- 1955, 1955- 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962 δεν υπάρχουν βιβλία, 1963, 1964, 1965, 1966 δεν υπάρχει απόφαση, μόνο πρακτικά, από σελίδα 553 έως 562.

*** Λ ο γ ο δ ο σ ί ε ς χρήσεων: 1954-1955, 1955- 1956 (σ. 562), 1957, 1958 δεν υπάρχει, 1959, 1960, 1961 δεν υπάρχει, ελλείπει βιβλίο, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, από σελίδα 564 έως 568.

Κατάσταση συνόλων των στοιχείων προϋπολογισμών 1937- 1967 568

Κατάσταση συνόλων των στοιχείων Απολογισμών 1935/36 – 1967 571

Μέρος δέκατο τρίτο

Θαλάσσια Λουτρά Καλαμακίου, ή,

Λουτρικές εγκαταστάσεις σε Πικροδάφνη, Κεντρικά, Αλίμου, και, Λαϊκά

Ποίος ο χρόνος ίδρυσης-λειτουργίας τους; Τα έως σήμερα δημοσιευμένα 575

Ιστορικά στοιχεία που εισφέρονται: Συμβ.31337/1935 με Δ.Δ.Κτημάτων 579

Αποφάσεις Κ.Σ. για μίσθωση τριών θέσεων λουτρών, από Δ.Δ. Κτημάτων 590

Λ α ι κ ά λουτρά: σε ποιά θέση ήταν οι εγκαταστάσεις τους;; 596

Αποφάσεις Δ.Ε. και Κ.Σ. για τη λειτουργία των λουτρών 601

Κανονισμός λειτουργίας θαλασσίων λουτρών 602

Ιδιωτικοποίηση της εκμετάλλευσης των λουτρών Αλίμου 609

Ειδικοί οργανισμοί θαλασσίων λουτρών 611

Μειωμένη αξία εισιτηρίων για τους κατοίκους 612

Άλλες κανονιστικές αποφάσεις 613

Επισκευές – επεκτάσεις εγκαταστάσεων 616

Κεντρικός αγωγός ύδρευσης στα Λουτρά – Προμήθεια ύδατος 624

Υγειονομικά μέτρα - προμήθεια φαρμάκων	626
Πλειοδοτικοί διαγωνισμοί για επί μέρους δραστηριότητες	627
--- Αποκλειστική είσοδος φωτογράφων	627
--- Εκμετάλλευση πλωτήρων	629
--- Ενοικίαση κυλικείων	631
--- Εκμετάλλευση διαφημίσεων στα Λουτρά	633

Ε ρ γ α σ ι α κ έ ς σ χ έ σ ε ι ς

Διεκδίκηση πληρωμής υπερωριών	634
Τοπική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας θαλασσίων λουτρών	635
Μ ί σ θ ω σ η σε κατακτητές και συμμάχους	
Μίσθωση σε Γερμανούς (κατά την Κατοχή)	642
Μίσθωση σε Βρετανούς ή ΟΥΝΡΡΑ (μεταπολεμικά)	645

Μ έ ρ ο ς δ έ κ α τ ο τ έ τ α ρ τ ο

Φ ο ρ ο λ ο γ ι κ ή π ο λ ι τ ι κ ή

Επιβολή και είσπραξη φόρων - Φορολογικοί κατάλογοι	657
*** Φόρος αμέσου εράνου	
--- Για το Καλαμάκι	657
--- Για το συνοικισμό Αλιμος	673
--- Για το συνοικισμό Τράχωνες	676
*** Φόρος επί των προϊόντων της γης κλπ.	681
*** Φόρος επί του ελαίου, ελαιών, ελαιωδών προϊόντων	686
*** Φόρος επί του ζύθου	687
*** Φόρος επί των διαιτωμένων ζώων/τέλος επί τιμών κτηνοτρ. προϊόντων	692
*** Επιβολή 10 λέπτου (φόρου) επί εισιτηρίων	693
*** Επιβολή εισφοράς	695

*** Επιβολή εισφοράς λόγω επεκτάσεως σχεδίου 696

Επιβολή και είσπραξη τελών - Κατάλογοι

*** Τέλος επί των λογ/σμών ξενοδοχείων κλπ. (παρεπιδημούντων) 697

*** Τέλος επί των ασκεπών (ή: ακαλύπτων) χώρων 704

*** Τέλος χρήσης πεζοδρομίων, οδών, πλατειών, κοινοchr. χώρων 717

*** Τέλος φωτισμού 720

*** Τέλος επί των αδειών οικοδομών 722

*** Τέλος επί των εισιτηρίων δημοσίων θεαμάτων 722

*** Τέλος διαφημίσεων σε όλη την Κοινότητα 723

*** Εσοδα εκ πωλήσεως ύδατος 724

*** Τέλος χρήσης του δικτύου ύδρευσης, από ιδιώτες (βλ. στο παρόν «Εργα υποδομών», «Δίκτυο ύδρευσης», σε επόμενο κεφάλαιο, σ. 425).

*** Τέλος συλλογής και αποκομιδής απορριμμάτων/καθαριότητας (βλεπ. στο παρόν, «Συλλογή και αποκομιδή απορριμμάτων»,σ. 491).

Κανονιστική συγκρότηση για τα τέλη κλπ.

Επιβαρύνσεις επί καθυστερουμένων οφειλών 729

Απαλλαγή Κοινότητας (Κ.Σ.) από ευθύνη για ΜΗ βεβαίωση φόρων 729

Επίλυση (διοικητική) φορολογικών διαφορών- Επιτροπές- Κανονισμός 730

*** Δάνα της Κοινότητας 741

Μέρος δέκατο πέμπτο

Εκπαίδευση στην Κοινότητα

Εισαγωγή 753

Ετήσια εισφορά των Κοινοτήτων στο Ταμείο Ανέγερσης Διδακτηρίων 754

Λειτουργία και ανοικοδόμηση σχολείων

1 ^ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμακίου, λεωφόρος Ποσειδώνος/ Φαν Βάϊκ	756
Για τη λειτουργία συσσιτίου	757
Για την ανέγερση - επισκευές – εποπτικά όργανα	761
Δημοτικό Αγίου Παντελεήμονος (Β' Δημοτικό, Ελ. Βενιζέλου)	769
[Από το Αρχείο του Θανάση Γιαλκέτση. Εφημερίδα, μαθητών ΣΤ' Δημοτικού – Θ. Γιαλκέτσης, Ιω. Μαλκογιάννης]	771
3 ^ο Δημοτικό Σχολείο- περιοχή Αναπήρων, Λ. Ιωνίας και Ελ. Ανθρώπου	774
1 ^ο Γυμνάσιο Καλαμακίου / Αλίμου (Ρήγα Φεραίου και Πην. Δέλτα)	775
Θουκυδίδειο Γυμνάσιο/Λύκειο Καλαμακίου/ Αλίμου (Υψηλάντου/ Θησέως)	779
Γυμνάσιο Αγίου Παντελεήμονος, Ελ. Βενιζέλου	781
Δημοτικό Σχολείο Νέας Αργυρουπόλεως	786
Γυμνάσιο Παλαιού Φαλήρου	786
Ανάγερση Παιδικού Σταθμού στο Άνω Καλαμάκι	787

Μέρος δέκατο έκτο

Πολιτισμός

Ίδρυση Κοινοτικής Βιβλιοθήκης	789
Ίδρυση χορωδίας και μπάντας	793

Ναοί - εκκλησίες (αποφάσεις ιδρύσεων, ανεγέρσεων)

Μεταμόρφωσις Σωτήρος	794
Κοίμησις Θεοτόκου Αλίμου	799

Άγιος Παντελεήμων	808
Ζωοδόχος Πηγή	809
Κοίμησις Θεοτόκου Αναπήρων στο Άνω Καλαμάκι	811
Αγία Ειρήνη, δωρεά οικοπέδου (ουδέποτε ανεγέρθηκε)	812

Ίδρυση Νεκροταφείου – ατελέσφορες απόπειρες ίδρυσης	813
---	-----

Μέρος δέκατο έβδομο

Αθλητικά Γυμναστήρια

Α' Κοινοτικό Γυμναστήριο Αλίμου	819
Β' Κοινοτικό Γυμναστήριο Τραχώνων (Λ. Ιωνίας και Ήρ. Μάτση)	825
Κλειστό Κοινοτικό Γυμναστήριο (Ελευθ. Βενιζέλου)	844
Ναυτική Εβδομάδα	845
Οικονομικές ενισχύσεις αθλητικών συλλόγων Ν.Ο.Κ. και Α.Ο.Κ	847

Μέρος δέκατο όγδοο

Εποπτεία υπαίθρου - Περιβάλλον

**Αγρονομικές διατάξεις (Κ.Σ.-Δ.Ε. Καλαμακίου, Π.Φαλήρου(1942-45) για Καλαμάκι 853

***Ανάπτυξη ή Προστασία περιβάλλοντος (και από την Ατομική Ενέργεια) 863

Μέρος δέκατο ένατο

Κατοχή: Φύλακες καλωδίων Γερμανών για αποτροπή σαμποτάζ	873
Για τον Ιωάννη Γερούλανο, και τα «καλώδια»	879

Μέρος εικοστό

Πολιτικός ρόλος Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Αεροδρόμιο Ελληνικού, αιτήματα απομάκρυνσης	885
---	-----

Αίτημα για δημοτικοποίηση συγκοινωνιών	890
Άλλα αιτήματα και θέματα Τοπικής Αυτοδιοίκησης	895

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

«Συμπολίτευση» - «αντιπολίτευση». Ή, το αυτοδιοικητικό «πλειοψηφία» - «μειοψηφία» ; (άποψη)	915
Ευρετήριο ονομάτων προσώπων, αναφερομένων στα «σχόλια»	925
Βιβλιογραφία	931
Συνομογραφίες	937

Μ έ ρ ο ς ε ν δέ κ α τ ο

Συλλογή και αποκομιδή απορριμμάτων (κ α θ α ρ ι ό τ η τ α).

Ι σ τ ο ρ ι κ ή α ν α δ ρ ο μ ή

Γ. Σμαράγδης: «Το Καλαμάκι» σ. 16: «Τα πρώτα χρόνια μετά την απελευθέρωσή μας από τους Τούρκους, η όλη περιοχή (= εννοεί: Φάληρο, Μπραχάμι, Καλαμάκι κ.ά.) υπήγετο στο Δήμο Αθηναίων. Όπως τώρα έτσι και τότε το πρόβλημα της αποκομιδής των απορριμμάτων ήταν αναγκαίο και πάντα οξύ. Οι Μπραχαμιώτες από τους κατόχους κάρων εκείνης της εποχής, αναλάμβαναν τη δουλειά αυτή, με τα κάρρα τους και αρκετοί αποκτούσαν οικοπεδική έκταση με αντιπαροχή για την εργασία αυτή, μα και από προσχώσεις των ρεμάτων που ρίχνανε γύρω από αυτά τα σκουπίδια. Πρώτοι που έκαναν αποκομιδή απορριμμάτων στο Καλαμάκι, για λογαριασμό της Κοινότητας ήσαν οι Μάνθος Παπαματθαίου και Πέτρος Αθανασίου»,

και, σ. 39. «Ο Αλέξανδρος Κράλλης [= Γ. Σμ., σ.66: «χρημάτισε διορισμένος πρόεδρος της Κοινότητας Καλαμακίου, από 11.9.1929 έως 10.9.1930], πρωτόφερε το ηλεκτρικό στους δρόμους και το πλήρωσε ο ίδιος μια (ς) και τα οικονομικά της Κοινότητας δεν επέτρεπαν τέτοια πολυτέλεια».

Μ. Κλαδιά- Α.-Σ.Παπαζαφειροπούλου, ό.π. σ.159: «. . . Γεγονός είναι βέβαια ότι το Κ α λ α μ ά κ ι λειτούργησε ως χ ώ ρ ο ς ε ν α π ό θ ε σ η ς α π ο ρ ρ ι μ μ ά τ ω ν τόσο του Μπραχαμίου, όσο κι άλλων περιοχών της Αθήνας. Μάλιστα πολλοί Μπραχαμιώτες είχαν μισθωμένα από το Δήμο Αθηναίων τα κάρρα τους ως απορριμματοφόρα και συνέβαλαν στο μπάζωμα ρεμάτων, λάκκων και χαντακιών. Αυτό ήταν κάτι που σιγά - σιγά αύξανε την έκταση γης προς εκμετάλλευση, αλλά πρόσκαιρα υποβάθμιζε την ευρύτερη περιοχή . . .».

Κανονισμός επιβολής του τέλους καθαριότητας

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σελ. 131, Αριθμός Απόφάσεως 4/16.1.1939, «Περί κανονισμού επιβολής τέλους καθαριότητος και αποκομιδής απορριμμάτων». «. . . εκθέτει ότι η Διοίκησης της Πρωτευούσης δια της . . . διαταγής επέστρεψε ανεπικύρωτον τον φορολογικόν κατάλογον καθαριότητος όπως ψηφισθή υπό του Συμβουλίου ειδικός κανονισμός επιβολής του τέλους τούτου, προτείνει δε όπως τούτο προβή εις την ψήφισιν του κανονισμού τούτου, βάσει του οποίου θέλει καταρτισθή ο φορολογικός κατάλογος των υποχρέων. Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί τον κανονισμόν επιβολής του τέλους επί της καθαριότητος ως και τον τρόπον βεβαιώσεως και εισπράξεως, καθορίζον το επιβλητέον τέλος ως εξής: Δι' οικίαν αποτελουμένην εξ ενός κυρίου δωματίου δραχ. 40, εκ δύο κυρίων δωματίων δραχ. 80, εκ τριών δραχ. 120, εκ τεσσάρων δρ. 200, εκ πέντε δρ. 250, εξ έξ δρ. 300, ζυθεςιατόρια πολυτελείας δρ. 300, Α' και Β' κατηγορίας δρ.200, μαγειρεία, παντοπωλεία, αρτοποιεία δρ. 150, δια τα λοιπά καταστήματα δραχ. 60.- Ο φορολογικός κατάλογος θέλει συνταχθή βάσει απογραφής ενεργηθησομένης υπό της υπηρεσίας της Κοινότητος υποκειμένης εις τον έλεγχον του Κ.Σ., θέλει δε εισπραχθή υπό του Ταμίου Δήμων και Κοινοτήτων και του ειδικού εισπράκτορος. Πάσα διαφορά μεταξύ φορολογουμένων λύεται η ενστάσει του ενδιαφερομένου υπό της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής υποβαλλομένης εντός 20 ημερών από της κοινοποιήσεως της ειδικής προσκλήσεως. Υπόχρεοι δια την καταβολήν του τέλους είναι οι ιδιοκτήται ακινήτων δικαιούμενοι εισπράξεως τούτου υπό των εν οικιαστών. Εγένετο, απεφασίσθη». [Κ.Σ. Αθ. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλια: 1) Με σχόλιο κάτω από την παλαιότερη απόφαση του Κ.Σ. 20/8.3.1937 (βλ. πιο κάτω) για το φορολογικό κατάλογο καθαριότητας, είχε επισημανθεί ήδη, η έλλειψη κριτηρίου/μέτρου για την επιβολή των ποσών του τέλους. Με την παρούσα, με υπόδειξη και διαταγή της Διοικήσεως της Πρωτευούσης, τίθεται ως κριτήριο ή μέτρο, ο αριθμός των δωματίων.

2) Όσον αφορά τη ρήση «Ο φορολογικός κατάλογος θέλει συνταχθή βάσει

απογραφής ενεργηθησομένης υπό της υπηρεσίας της Κοινότητας . . .», περιτεύουν τα σχόλια. Αφού η Κοινότητα είχε ένα γραμματέα, ένα κλητήρα και μία έκτακτη δακτυλογράφο! 3 «Υπόχρεοι δια την καταβολήν του τέλους είναι οι ιδιοκτήται ακινήτων δικαιούμενοι εισπράξεως τούτου υπό των ενοικιαστών». Η διατύπωση υπονοεί θέσπιση κανόνα που νομοθετεί η Κοινότητα. Μάλλον αστοχία περί την διατύπωση. Διότι το ποίος είναι «υπόχρεος», και κατά το Βυζαντινορωμαϊκό δίκαιο που ίσχυε τότε, αλλά και κατά τον Αστικό Κώδικα, που ισχύει από το Φεβρουάριο 1946, αποτελεί αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ των συμβαλλομένων. Ίσως ήθελαν να καταγράψουν αυτό που συνήθως συνέβαινε τότε, αλλά και μέχρι σήμερα, δηλαδή τη συμφωνία ότι βαρύνουν το μισθωτή.

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ.74, «Αρ. Αποφάσεως 214/15.12.1947, «Περί επιβολής τ έ λ ο υ ς καθαριότητας και αποκομιδής απορριμμάτων και ψηφίσεως του σχετικού κ α ν ο ν ι σ μ ο ύ». «το Κ.Σ., το δ ι ο ρ ι σ θ έ ν δια των υπ' αρ. 89075 αποφάσεως του κ. Υπουργού των Εσωτερικών και της υπ' αρ.44937 τοιαύτης του κ. Νομάρχου, συνήλθεν εις συνεδρίασιν εν των Κοινοτικώ καταστήματι κατόπιν προσκλήσεως του κ. Προέδρου υπό την προεδρείαν του κ. Α. Πιζάνη, παρόντων και των εκ των μελών κ.κ. Π. Πικρού, Ι. Γερουλάνου, Κ. Αντωνοπούλου, Ν. Κριμπένη. . .Ο Πρόεδρος εκθέτει ότι δέον το Κ.Σ. να αποφανθή επί της ε π ι β ο λ ή ς του τέλους καθαριότητας και εν καταφατική περιπτώσει εψηφισθή ο Ειδικός Κανονισμός επιβολής του τέλους τούτου, βάσει του οποίου θέλει καταρτισθή ο φορολογικός κατάλογος των υποχρέων. Το Κ. Σ. . . .Α π ο φ α ί ν ε τ α ι. Την επιβολήν του τέλους επί της καθαριότητας κατά το οικον. έτος 1947- 1948 και μετέπειτα, ψηφίζει δε τον Κανονισμόν επιβολής (του) τέλους τούτου ως και τον τρόπον βεβαιώσεως και εισπράξεως καθορίζον το επιβλητέον ως εξής: ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ, επιβολής, βεβαιώσεως και εισπράξεως του τέλους αποκομιδής απορριμμάτων. . . [επί των οικιών αποτελουμένων εξ ενός δωματίου δρχ.6.000, εκ δύο 12.000, εκ τριών 18.000, εκ τεσσάρων 24.000, εκ πέντε 30.000, εξ έξ 36.000, επί των καταστημάτων, εργοστασίων και βιοτεχνιών, δια ζυθεσσιατόρια πολυτελείας 200.000, Α' κατηγορίας και αρτοποιεία 100.000, δια μαγειρεία, παντοπωλεία, αρτοπωλεία και ζυθεσσιατόρια Β' κατηγορίας 60.000, δια λοιπά καταστήματα 30.000, ετησίως

και άλλους όρους. . .]. Εγένετο, απεφασίσθη. ...». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Ιω. Γερούλάνος, Κ. Αντωνόπουλος, Ν. Κριμπένης, απών Μ. Λεγάκης].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ.237, «Αρ. Αποφάσεως 2/12.1.1951», «Περί τροποποιήσεως του ε ι δ ι κ ο ύ κ α ν ο ν ι σ μ ο ύ επιβολής τέλους αποκομιδής απορριμμάτων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ' αρ.214/1947 πράξεως . . . εψηφίσθη η επιβολή του τέλους αποκομιδής απορριμμάτων δια το οικονομικόν έτος 1947- 48 και δι' α π ε ρ ι ό ρ ι σ τ ο ν χρονικόν διάστημα, ως και ο ε ι δ ι κ ό ς κανονισμός βεβαιώσεως και εισπράξεως αυτού. . . .Το Κ.Σ. . . .Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει . . την τροποποίησιν του άρθρου 3 του ψηφισθέντος κανονισμού . . . ως εξής: Α ρ θ ρ ο ν 3^{ον}: Το εν λόγω τέλος αναλόγως της εκ μέρους της Κοινότητος α ν τ ι π α ρ ε χ ο μ έ ν η ς υπηρεσίας ως και της δ α π ά ν η ς εις την οποίαν υποβάλλεται αύτη δια την καθαριότητα και την αποκομιδήν των απορριμμάτων ορίζεται δι' έκαστον οικονομικόν έτος ως ακολούθως. .. [σημ.: δι' οικίαν αποτελουμένην εξ ενός κυρίου δωματίου 18.000, εκ δύο κυρίων δωματίων 36.000, εκ τριών 54.000, εκ τεσσάρων 72.000, εκ πέντε 90.000, εξ έξ 108.000, πλέον των έξ, ανά δωμάτιον 20.000, ζυθεστιάτορια πολυτελείας, εργοστάσια αρτοποιίας, ζαχαροπλ/κής (βάσει του κύκλου εργασιών, των εργατών, του όγκου απορριμμάτων) 750.000, Α' κατηγορίας, αρτοποιεία 300.000, Β' κατηγορίας, 180.000, Μαγειρεία, παντοπωλεία, αρτοποιεία 180.000, δια τα λοιπά καταστήματα 90.000.-]. [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτρουβίδας, Γ. Κινινής, Μ. Παπαθανόπουλος].

[β.16.11.1951- 11.5.1953], σ. 26, «Αρ. Απόφασης 9/12.1.1952», «Περί επιβολής του τέλους κ α θ α ρ ι ό τ η τ ο ς». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δυνάμει του άρθρου 19 του Α.Ν. 1910/51 επιβάλλεται τέλος προς κ á λ υ ψ ι ν των δαπανών της υπηρεσίας καθαριότητας και αποκομιδής των απορριμμάτων των οδών και των οικιών, προτείνει δ' όπως το Κ.Σ. έχον υπ' όψιν του τας δια την υπηρεσίαν ταύτην απαιτουμένας δαπάνας ψηφίση τον ε ι δ ι κ ό ν κ α ν ο ν ι σ μ ό ν της επιβολής βάσει του οποίου θέλει καταρτισθή ο φορολογικός κατάλογος των υποχρέων. Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται την επιβολήν του τέλους επί της καθαριότητας κατά το οικον. έτος 1951- 1952 και μετέπειτα, ψηφίζει δε

τον κανονισμόν επιβολής (του) τέλους τούτου ως και τον τρόπον βεβαιώσεως και εισπράξεως, καθορίζον το επιβλητέον τέλος ως εξής:....: «δι' έκαστον κύριον δωμάτιον δραχ. 20.000, επί των καταστημάτων, εργοστασίων και βιοτεχνιών: δια ζυθεστιάτορια πολυτελείας και εργοστάσια αρτοποιίας και ζαχαροπλαστικής 600.000, δια ζυθεστιάτορια Α' κατηγ. και αρτοποιεία 300.000, δια ζυθεστιάτορια Β' κατηγορίας, μαγειρεία, παντοπωλεία και εργοστάσια 200.000, δια λοιπά καταστήματα 100.000 ... και ανατίθησι....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ.Γκιώνης, Η.Αντωνόπουλος].

[β. 11.5.1953- 12.1.1955],, σ. 135, «Αρ. Αποφάσεως 243/15.12.1953», «Περί τροποποιήσεως του κανονισμού επιβολής, βεβαιώσεως και εισπράξεως του τέλους αποκομιδής των απορριμμάτων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Νομαρχία Αττικής, εγκρίνασα τον Προϋπολογισμόν του έτους 1953-1954, συνιστά την λήψιν αποφάσεως δια την αύξησιν των συντελεστών των τελών καθαριότητος, δεδομένου ότι εκ των εγγραφών προκύπτει ότι το σύνολον της προβλεπομένης δαπάνης δια την λειτουργίαν της υπηρεσίας καθαριότητος, δεν καλύπτεται υπό του συνόλου των προβλεπομένων εσόδων. Κατόπιν τούτου ενεργήθη απογραφή τόσον των νέων όσον και των παλαιών οικιών καθ' ήν το σύνολον των φορολογητέων δωματίων ανέρχεται εις 1.850 περίπου, των δε καταστημάτων εις 50, κατά δε τον γενόμενον υπολογισμόν δια της αύξησεως κατά 50% των καθορισθέντων ποσών εν έτει 1952 καλύπτεται η δια τον σκοπόν απαιτουμένη δαπάνη, ήτις δεν θέλει υπερβή τα 65.000.000 δραχμών Το Κ.Σ. Αποφαίνεταιαι την επιβολήν επί του τέλους της καθαριότητος κατά το οικον. έτος 1953- 1954, και μετέπειτα ψηφίζει τον κανονισμόν επιβολής (του) τέλους τούτου ως και τον τρόπον βεβαιώσεως και εισπράξεως καθορίζον το επιβλητέον τέλος ως εξής: ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ, επιβολής βεβαιώσεως και εισπράξεως του τέλους αποκομιδής των απορριμμάτων. Άρθρον 1^{ον}: Δυνάμει του άρθρου 19 του Α.Ν. 1910/1951, επιβάλλεται δια το οικον. έτος 1953- 1954 και δι' απεριόριστον χρονικόν διάστημα τέλος διατας υπό της Κοινότητος παρερχομένας (ορθό: παρεχομένας) υπηρεσίας καθαριότητος της αποκομιδής των απορριμμάτων των οικιών, κα-

ταστημάτων κλπ., ως και της καθαριότητας των οδών και πλατειών της πόλεως. Α ρ θ ρ ο ν 2^{ον}: Το κατά το προηγούμενον άρθρον επιβαλλόμενον τέλος βαρύνει: α) προκειμένου περί οικιών τους ιδιοκτήτας ή ενοικιαστές τούτων, δικαιουμένων των πρώτων να αναζητώσι το καταβλητέον τέλος παρά των υπαρχόντων τυχόν μισθωτών, εφ' όσον ούτοι δεν διαμένουσι μονίμως αναλόγως του αριθμού των μισθωμένων δωματίων και βάσει(του) δια του παρόντος κανονισμού οριζομένου τέλους κ α τ ά δ ω μ ά τ ι ο ν, β) προκειμένου περί καταστημάτων τους εκμεταλλεομένους ταύτα ιδιοκτήτας ή τους μισθωτάς τούτων. Α ρ θ ρ ο ν 3^{ον}: Το εν λόγω τέλος αναλόγως της εκ μέρους της Κοινότητας αντιπαρε(ρ)χομένης ως και της δαπάνης εις την οποίαν υποβάλλεται αύτη δια την καθαριότητα και αποκομιδήν των απορριμμάτων, ο ρ ί ζ ε τ α ι δι' έκαστον οικονομικόν έτος ως ακολούθως: ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΙΩΝ: Δι' έκαστον κύριον δωμάτιον δραχ. 30.000. ΕΠΙ των ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ, εργοστασίων και βιοτεχνιών: Δι' εργοστάσια αρτοποιίας και ζαχαροπλαστικής 900.000, δια ζυθεστιάτρια πολυτελείας και Α' κατηγορίας ως και δια αρτοποιεία 450.000, δια ζυθεστιάτρια Β' κατηγορίας και μαγειρεία, παντοπωλεία και εργοστάσια 300.000, δια λοιπά καταστήματα 100.000, δια μικροεπαγγελματικά καταστήματα 50.000. Ο ειδικός προσδιορισμός του καταβλητέου τέλους παρ' εκάστου ιδιοκτήτου ή μισθωτού καταστήματος εργοστασίου και βιοτεχνίας κλπ., γενήσεται δια χρηματικών καταλόγων συνταχθησομένων υπό του κ. Προέδρου της Κοινότητας και του Γραμματέως συμφώνως προς το άρθρον 35 του από 3. 12.1951 Β.Δ., βάσει των υπαρχόντων εις την Κοινότητα στοιχείων...». [Κ.Σ. Σ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Η. Αντωνόπουλος].

[β. 11.5.1953- 12.1.1955],, σ. 317, «Αρ. Αποφάσεως 173/10.11.1954», «Περί επιβολής τ έ λ ο υ ς κ α θ α ρ ι ό τ η τ ο ς και φ ω τ ι σ μ ο ύ». [σημ.: με βάση το Ν.Δ. 3033/1954, για το οικ. έτος 1954-1955, «δια τας υπό της Κοινότητας παρεχομένης υπηρεσίας καθαριότητας και αποκομιδής των απορριμμάτων των οικιών, καταστημάτων, λ ε ω φ ο ρ ε ί ω ν και φ ο ρ τ η γ ώ ν αυτοκινήτων Δημοσίας Χρήσεως και επί των ι δ ι ω τ ι κ ώ ν και φορτηγών αυτοκινήτων, δικύκλων ή τρικύκλων», [το τέλος βαρύνει, για οικίες τους ιδιοκτήτες ή ενοικιαστές, για καταστήματα τους εκμεταλλεομένους αυτά, και, «προκειμένου περί αυτοκινήτων εν γένει τους ιδιοκτήτας αυτών», με ποσό, όπως η πιο πά-

νω απόφαση (χωρίς τα μηδενικά, αφού είχαν αφαιρεθεί π.χ. 30 αντί 30.000). Στη συνέχεια επιβάλλεται και ΤΕΛΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΥ, σε ποσοστό 30% επί του τέλους καθαριότητας, ο προσδιορισμός με χρηματικούς καταλόγους κλπ.]. [Κ.Σ.: Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Η. Αντωνόπουλος].

Σχόλια: 1) είναι η πρώτη απόφαση με την οποία επιβάλλονται ταυτόχρονα α) τέλος καθαριότητας, και, β) τέλος φωτισμού, δηλαδή όπως πληρώνουμε από δεκαετίες και μέχρι σήμερα, μέσω των λογαριασμών της ΔΕΗ, 2) εντύπωση προκαλεί η επιβολή του τέλους καθαριότητας ΚΑΙ στα αυτοκίνητα, δημόσιας και ιδιωτικής χρήσης, λεωφορεία και φορτηγά, σε δίκυκλα και τρίκυκλα. Δεν αναγράφεται το σκεπτικό, αλλά απλώς επιβάλλεται το τέλος. Δεν διατηρήθηκε. Φαίνεται, δεν ευδοκίμησε. 3) Με το άρθρο 25 παρ.12 του ν. 1828/1989 (ΦΕΚ Α' 89) ορίστηκε ότι: «Τα τέλη καθαριότητας και φωτισμού που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 21 και 22 ΒΔ 24.9/20.10. 1958 και του άρθρου 4 του ν. 1080/1980 Ε Ν Ο Π Ο Ι Ο Υ Ν Τ Α Ι σε ΕΝΙΑΙΟ ανταποδοτικό τέλος. Το τέλος αυτό επιβάλλεται με απόφαση του δ.σ. ή κ.σ. για την αντιμετώπιση των δαπανών παροχής υπηρεσιών καθαριότητας και φωτισμού, καθώς και κάθε άλλης δαπάνης από παγίως παρεχόμενες στους πολίτες δημοτικές ή κοινοτικές υπηρεσίες ανταποδοτικού χαρακτήρα . . .».

[β. 5.4.1956-4.7.1958], σ.192, «Αρ. Πρακτικού 6, Αποφάσεως 51/5.4.1957», «Περί επιβολής τέλους καθαριότητας και φωτισμού». [σημ.: ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ: 1) για τις οικίες 1 δωματίου, δρχ. 20, 2 δωματίων 30 το καθένα, 3 δωματίων 40 το καθένα, ξενοδοχεία ύπνου, οικοτροφεία, σχολεία κλπ, κάθε δωμάτιο 50, εργοστάσια αρτοποιίας –ζαχαροπλαστικής 1.200, εργοστάσια αρτοποιίας, χωρίς κλάδο ζαχαροπλαστικής 400, ζυθοσιατόρια πολυτελείας Α' κατηγορίας 500, Β' κατηγορίας 300, Γ' κατηγορίας 200, παντοπωλεία 350, λαχανοοπωροπωλεία, ψιλικά 150, κουρεία- φαρμακεία- υποδηματοποιεία 100, ζαχαροπλαστεία-καφενεία-αναψυκτήρια 200, υδραυλικά- ηλεκτρολογικά-καθαριστήρια 100, για αυτοκίνητα φορτηγά 100, π ο δ ή λ α τ α- δ ί κ υ κ λ α- τ ρ ί κ υ κ λ α 50, ΦΩΤΙΣΜΟΥ: 30% επί του τέλους καθαριότητας]. [Κ.Σ.: Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Γ. Μαμάης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Μειοδοτικοί διαγωνισμοί για Καλαμάκι (εντός σχεδίου) και Παραλία

[β.14.10.1936–22.7.1938], σελ. 38: «Αριθμός αποφάσεως 7/20.11.937, Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την ανάθεσιν της Καθαριότητας». «. . .εκθέτει ότι ληγούσης την 31^η Μαρτίου ε.έ. της συμβάσεως του αναλαβόντος την καθαριότητα της Κοινότητας, δέον το Κοινοτικόν Συμβούλιον να αποφασίση περί του τρόπου της ανάθεσεως ταύτης δια το ελευσόμενον οικονομικόν έτος 1937-1938. . .», «. . .σκεφθέν ότι προσφορότερος τρόπος αναθέσεως της καθαριότητας είναι ο διαμειοδοτικός διαγωνισμός. Δια ταύτα./Αποφάσισε να εγκρίνει παμψηφεί την ενέργειαν μειοδοτικού διαγωνισμού δια την ανάθεσιν της καθαριότητας δια το οικονομικόν έτος 1937-1938 και καθορίζει τους όρους της σχετικής διακηρύξεως ως εξής: Εκτίθεται εις μειοδοτικόν διαγωνισμόν η από 1^ης Απριλίου 1937 μέχρι 31^ης Μαρτίου 1938 ανάθεσις της καθαριότητας της Κοινότητας υπό τους κάτωθι όρους: 1) Η καθαριότης θα εκτελείται υπό του αναδειχθησομένου εργολάβου δι' ιδίων αυτού μέσων και υπηρεσίας./ 2) Ο αναδειχθησόμενος εργολάβος αναλαμβάνων την καθαριότητα υποχρεούται να διέρχεται προ όλων των οικιών και καταστημάτων των ευρισκομένων εντός του σχεδίου Καλαμακίου και των παραλιακών τοιούτων υποχρεούμενος και εις την συλλογήν των υπό της θαλάσσης εκβραζομένων θνησιμαίων και λοιπών ακαθαρσιών./ 3) Ο αναδειχθησόμενος εργολάβος υποχρεούται να καθαρίζη τα ρείθρα των πεζοδρομίων της λεωφόρου Κ. Λογοθετοπούλου και να συλλέγη τα εις τας οδούς ευρισκόμενα απορρίμματα./ 4) Η καθαριότης θα εκτελήται κατά τους μήνας Ιούνιον, Ιούλιον, Αύγουστον και Σεπτέμβριον εκάστην διαδοχικάρρων, κατά τους μήνας Μάιον και Οκτώβριον δι' ενόσ κάρρου καθ' εκάστην, κατά δε τους λοιπούς μήνας ημέραν παρ' ημέραν./ 5) Τα συλλεγόμενα απορρίμματα θα μεταφέρονται εις την θέσιν Αγριλιός ένθα συσσωρευόμενα θα κείνται κατά Σάββατον δι' ακαθάρτο υπετραίον μερίμνη και δαπάναις του εργολάβου./ 6) Οι εκτελούντες την καθαριότητα υπάλληλοι δέον να συμπεριφέρονται ευγενώς προς τους κατοίκους, να φέρουν κατά τας ώρας της υπηρεσίας των λευκήν ενδυμασίαν στακτόχρουν και ψηλίκιον φέροντα γράμματα Κ.Κ./ 7) Τα δια

την καθαριότητα προοριζόμενα κάρρα δέον να είναι απαραίτητως κ ε κ α λ υ μ έ ν α δια τεσσάρων κινητών κ α λ υ μ μ ά τ ω ν και εφοδιασμένα δια σχετικού κ ώ δ ω ν ο ς./ 8) Οι εκτελούντες την καθαριότητα οφείλουν να παραλαμβάνωσι τα εν τοις δοχείοις παραδιδόμενα υπό των κατοίκων απορρίμματα χωρίς καμίαν αντίρρησην δια το περιεχόμενον αυτών./ 9) Ως π ο ι ν ι κ ή ρ ή τ ρ α δια παράβασιν όρου εντός της συμβάσεως συνταχθησομένης βάσει της παρούσης διακηρύξεως καθορίζεται δια μεν τας τρεις παραβάσεις πρόστιμον δραχ. 300- 1.000.- κατά την κρίσιν του Κοινοτικού Συμβουλίου, κατά δε την τ ε τ ά ρ τ η ν παράβασιν ο εργολάβος κηρύσσεται έκπτωτος η δε κατατεθείσα εγγύησις καταπίπτει υπέρ της Κοινότητας, ά ν ε υ άλλης τινός διαδικασίας και ά ν ε υ δικαιώματος ενστάσεως δια τα επιβληθησόμενα πρόστιμον, έκπτωσιν./ 10) Ίνα λάβη τις μέρος εις την δημοπρασίαν δέον να καταβάλη ε γ γ ύ η σ ι ν εκ δραχ. 3.000.- εις μετρητά ή κατατιθεμένων εις το Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων, ήτις θέλει χρησιμεύση και ως εγγύησις εις τον αναδειχθησόμενον εργολάβον δια την πιστήν τήρησιν των όρων της συμβάσεως./ 11) Ως πρώτη προσφορά ορίζεται το ποσόν των δραχ. 42.000.-/ 12) Η αμοιβή του αναδειχθησομένου εργολάβου θα καταβάληται δια χρηματικών ενταλμάτων εις το τέλος εκάστου μηνός δια ποσόν ίσον προς το 1/ 2 του ποσού της τελευταίας προσφοράς./ 13) Η δημοπρασία ενεργηθήσεται εν τω κοινοτικώ καταστήματι την 21^η Φεβρουαρίου ημέραν Κυριακήν και ώραν 11-12 μεσημβρινήν καθ' ήν θέλει κατακυρωθή εις τον τελευταίον μειοδότην./ 14) Άπαντα τα έξοδα ήτοι Συμβολαιογραφικά κηρύκεια, έξοδα δημοσιεύσεως ως και παν άλλο έξοδον θα βαρύνουν τον τελευταίον μειοδότην./ 15) Η δημοπρασία ενεργηθήσεται ενώπιον της επί των δημοπρασιών Επιτροπής τα δε πρακτικά ταύτης είναι υπό την κρίσιν του Κοινοτ. Συμβουλίου, της Διοικήσεως της Πρωτευούσης δυναμένων και να ακυρώσωσι ταύτην άνευ απαιτήσεως του τελευταίου μειοδότην./ 16) Εν περιπτώσει μη επιτεύξεως αποτελέσματος κατά την ορισθείσαν ημέραν δια την διενέργειαν του διαγωνισμού, εξουσιοδοτείται η επί των δημοπρασιών Επιτροπή εις την επανάληψιν ταύτης μέχρις αναδείξεως εργολάβου./ Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται....». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλια: 1) Την παραθέτω, ως χαρακτηριστικό δείγμα διακήρυξης δημοπρασίας μ ε ι ο δ ο τ ι κ ο ύ διαγωνισμού για την ανάθεση της καθαριότητας. 2)

Από τους όρους της διακήρυξης προκύπτει κι ένας πρωτόλειος ή στοιχειώδης «Κανονισμός καθαριότητας» για τους μειοδότες του έργου. 3) Μόνο για την «εντός σχεδίου περιοχή» (η «εκτός» σχεδίου ήταν αραιοκατοικημένη ή ανοικοδόμητη). Και για τα καταστήματα της Παραλίας, που φαίνεται ότι ήταν αρκετά, 4) Τους καλοκαιρινούς μήνες αρκούσαν δύο κάρρα καθημερινά, τους άλλους, ένα κάρρο και αραιότερα, 5) Τα συλλεγόμενα μεταφέρονταν στη θέση «Αγριλιός», δηλαδή στην περιοχή «Αμπελάκια» όπου καίονταν!, 6) Η «λευκή ενδυμασία στακτόχρους» και τα «πηλίκια», *α π α ρ α ί τ η τ α εξαρτήματα!*

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 65: «Αριθμός αποφάσεως 22/8.3.1937, «Περί εγκρίσεως πρακτικού δημοπρασίας καθαριότητας». «Το Κ.Σ. . . . Δια ταύτα. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί τα πρακτικά της δημοπρασίας δια την ανάθεσιν της καθαριότητας, καθ' ά ανεδείχθη τελευταίος μειοδότης ο Γεώργιος Γκιώνης δια το ποσόν των δραχ. 27.000.- . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω...». [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδης, Δ.Λάγιος, Ι.Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 237: «Αριθμός αποφάσεως 11/17.1.1938, «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την α ν ά θ ε σ ι ν της καθαριότητας». [σημ. ΑΘ: Για το έτος 1938-1939. Με όλους τους συνηθισμένους όρους]. Κ.Σ. το ίδιο.

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 279: «Αριθμός αποφάσεως 50/26.3.1938, «Περί εγκρίσεως πρακτικού δημοπρασίας δια την α ν ά θ ε σ ι ν της καθαριότητας». [Σημείωση: Έλαβαν μέρος δύο εργολάβοι, οι οποίοι ήθελαν και τους μήνες Ιούνιο, Ιούλιο, Αύγουστο και Σεπτέμβριο, να κάνουν την αποκομιδή με έ ν α κάρρο (και όχι με δύο) με το ίδιο ποσό των 36.000 δραχ., διαβεβαιώνοντας/ δηλώνοντας ότι θα επιτευχθεί το αποτέλεσμα]. Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται. Οτι εγκρίνει τα πρακτικά της δημοπρασίας δια την ανάθεσιν της καθαριότητας κατά το έτος 1938-1939 . . . εγκρίνει δ' επίσης την τροποποίησιν . . . ήτοι την δι' ε ν ό ς κάρρου εκτέλεσιν της καθαριότητας κατά τους μήνας (βλ.πιο πάνω) ... ανατίθησι. ...». [Σημ. 2: Στο περιθώριο αναγράφεται, σαν «μνημόνιο» για το

Γραμματέα της Κοινότητας: «ά κ υ ρ ο ς, επαναληφθέντος του διαγωνισμού»].
[Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτρουβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 282: «Αριθμός αποφάσεως 53/31.3.1938, «Περί διακηρύξεως επαναληπτικού διαγωνισμού δια την α ν ά θ ε σ ι ν της καθαριότητας». *[[Σημείωση: Ακυρώθηκε από τη Διοίκηση η 50/38, διότι με τις δηλώσεις των μειοδοτών, μεταβάλλονται οι όροι της διακήρυξης]].* « ... Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την ενέργειαν επαναληπτικού διαγωνισμού δια την ανάθεσιν της καθαριότητας κατά το έτος 1938-39, τροποποιεί το άρθρον 4 της σχετικής διακηρύξεως και ορίζει ότι η καθαριότης θα εκτελείται κατά τους μήνας Ιούνιον, Ιούλιον, Αύγουστον και Σεπτέμβριον, δι' ε ν ό ς κάρρου, ορίζει ως πρώτην προσφοράν το ποσόν των δρχ. 32.000. ...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτρουβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 146: «Αριθμός αποφάσεως 15/13.2.1939». «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την ανάθεσιν της καθαριότητας». [σημείωση: με μειοδοτικό διαγωνισμό, και παρόμοιους από προηγούμενες διακηρύξεις, όρους. Πρώτη προσφορά σε 60.000 δραχμές]. [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 167, «Αριθμός αποφάσεως 75/9.9.1941 «Περί χορηγήσεως πιστώσεως δια την εκτέλεσιν της καθαριότητας και αποκομιδής των απορριμμάτων δια το μέχρι 31 Μαρτίου 1941 διάστημα» *[Σημ: Ορθό = μέχρι 31 Μαρτίου 1942, αφού η απόφαση ελήφθη την 9.9.1941]*. «Ο κ.Πρόεδρος εκθέτει ότι η Νομαρχία Αττικής και Βοιωτίας δια μεν της ...διαταγής εντέλλεται τον καθαρισμόν των εξ απορριμμάτων δημιουργηθεισών εστιών μολύνσεως, δια δε της . . . τοιαύτης την λήψιν αποφάσεως ως προς την α π ο κ ο μ ι δ ή ν των α π ο ρ ρ ι μ μ ά τ ω ν κατόπιν της εγκαταλείψεως της υπηρεσίας ταύτης υπό του από ετών εκτελούντος αυτήν Ν. Σαντά. Εν συνεχεία ... αναφέρει ότι λόγω της ε ξ α ι ρ ε τ ι κ ή ς α υ ξ ή σ ε ω ς των τ ι μ ώ ν των κ τ η ν ο τ ρ ο φ ι κ ώ ν, είναι απολύτως α δ ύ ν α τ ο ς η εξεύρεσις καταλλήλων δια την συλλογήν και αποκομιδήν των απορριμμάτων,

υπό το υπό του ειδικού οργανισμού προβλεπομένου ημερομισθίου των δραχμών 120, δε δόμειν ού ότι τούτο κυμαίνεται σήμερον (ελλείπει= εις το ποσόν των) 500-600 δραχμών. Ως είναι ευνόητον υπό το ημερομισθιον τούτο είναι απολύτως αδύνατος η καθαημερινή αποκομιδή των απορριμμάτων λόγω του περιορισμού των πόρων της Κοινότητος, δι' ό προτείνει την δισ της εβδομάδος εκτέλεσιν της περισυλλογής και αποκομιδής των απορριμμάτων ως και τον καθαρισμόν των οδών και οικοπέδων εκ των δημιουργηθεισών εστιών μόλυνσεως. Προς τούτο υποβάλλει προϋπολογισμόν της απαιτηθησομένης δαπάνης ανερχόμενον εις δραχμάς 35.000, δια την επί αποδόσει λογαριασμού εκτέλεσιν των αναφερθεισών εργασιών ...Η Δ.Ε.... Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ. 35.000 ... δια την εκτέλεσιν της υπηρεσίας της καθαριότητος δια το μέχρι της λήξεως του τρέχοντος οικονομικού έτους διάστημα...». [Δ.Ε. Πρόεδρος Ι. Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης, Π. Καρανίκας].

Σχόλια: 1) Γερμανική Κατοχή, 9.9.1941. Αποτυπώνεται ο πληθωρισμός («η εξαιρετική αύξησις των τιμών»), η απορρόφηση των εργαζομένων για τα κτηνοτροφικά, η εκτίναξη των ημερομισθίων σε πληθωριστικές δραχ.500-600. Η μείωση των «πόρων της Κοινότητος» και η υποβάθμιση της καθαριότητας, αφού τα απορρίμματα θα αποκομίζονται δύο φορές την εβδομάδα. 2) «μέχρι 31 Μαρτίου 1941 (= 1942)», και, «δια το μέχρι της λήξεως του τρέχοντος οικονομικού έτους διάστημα». Είναι το ίδιο. Το οικονομικό έτος έληγε 31.3.1942.

Σημείωση: Από τον Αύγουστο 1942 έως το 1945, δεν υπήρχε Κοινότητα Καλαμακίου. Είχε συγχωνευτεί στο Δήμο Π. Φαλήρου (βλ. κεφ. πιο πάνω).

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 14.6.1946], σ. 308, «Αριθμός αποφάσεως 3/31.8.1945 «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την ανάθεσιν της καθαριότητος». «... Δια ταύτα. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την ενέργειαν μειοδοτικού διαγωνισμού δια την ανάθεσιν της καθαριότητος δια το από 1.11.1945 μέχρι 31.3.1946 χρονικόν διάστημα ...». [Με τους συνηθισμένους όρους. Εντός του ρυμοτομικού σχεδίου, με ένα κάρρο, η μέρα πα-

ρά η μέρα κλπ]. [Κ.Σ. Γ. Τσάκαλος, Σ. Σπηλιόπουλος, Ιω. Γερουλάνος, Ν. Νόνης, Δ. Σταματόπουλος, Γ. Τίγγελης (επαναλαμβάνω/ υπενθυμίζω: αλλού Τίγκελης)].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 310, «Αριθμός αποφάσεως 4/31.8.1945 «Περί επιβολής τέλους καθαριότητας και αποκομιδής απορριμμάτων και εγκρίσεως του σχετικού κανονισμού». [«... καθορίζον το επιβλητέον τέλος ως εξής: Δια οικίας αποτελούμενας εξ ενός κυρίου δωματίου δραχ. 400, εκ δύο κυρίων δωματίων δραχ. 850, εκ τριών δραχ. 1.200, εκ τεσσάρων δραχ. 2.000, εκ πέντε δραχ. 2.500, εξ έξ δραχ. 6.000, δια ζυθεστιάτορια πολυτελείας δραχ. 6.000, δια ζυθεστιάτορια Α και Β κατηγορίας δραχ. 4.000, δια μαγειρεία, παντοπωλεία, αρτοποιεία δραχ. 3.000, δια τα λοιπά καταστήματα δραχ. 1.000]. [Κ.Σ. όπως το προηγούμενο, πιο πάνω].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 326, «Αριθμός αποφάσεως 20/3.10.1945 «Περί επιβολής τέλους καθαριότητας και αποκομιδής απορριμμάτων και ψηφίσεως του σχετικού κανονισμού». [σημείωση: μετά ένα μήνα από την αμέσως προηγούμενη]. «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δέον το Κ.Σ. να αποφανθή επί της επιβολής του τέλους επί της καθαριότητας, και εν καταφατική περιπτώσει ψηφισθή ο ειδικός κανονισμός επιβολής του τέλους τούτου, βάσει του οποίου θέλει καταρτισθή ο φορολογικός κατάλογος των υποχρέων./ Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται την επιβολήν του τέλους επί της καθαριότητας κατά τα οικ.(ονομικά) έτη 1945-1946 και μετέπειτα, ψηφίζει δε τον κανονισμόν επιβολής (του) τέλους τούτου ως και τον τρόπον βεβαιώσεως και εισπράξεως καθορίζον το επιβλητέον τέλος ως εξής: [σημ.: ποσά όπως της προηγούμενης με αρ. 4/31.8.1945, και]: «Ο ειδικός προσδιορισμός του καταβλητέου τέλους παρ' εκάστου υποχρέου, ιδιοκτήτου ή μισθωτού καταστήματος, εργοστασίου και βιοτεχνίας γενήσεται κατ' αρχήν (ορθό: κατ' αρχάς) υπό του Προέδρου της Κοινότητος επί τη βάσει του κύκλου εργασιών, του αριθμού των εργατών προκειμένου περί εργοστασίου και κυρίως του όγκου των αποκομιζομένων απορριμμάτων και των αντιπαρεχόμενων υπηρεσιών και ακολούθως υπό του Κοιν. (οτικού) Συμβουλίου

κατά την έγκρισιν του φορολογικού καταλόγου./ Τα απαραίτητα στοιχεία δια τον προσδιορισμόν του τέλους επί των καταστημάτων, εργοστασίων και βιοτεχνιών να συγκεντρώνη η αρμοδία υπηρεσία και να υποβάλη σχετικήν έκθεσιν εις την Κοινότητα η οποία έκθεσις θ' αποτελή και στοιχείον βεβαιώσεως του τέλους...».[Κ.Σ. Γ. Τσάκαλος, Πρόεδρος, Σ. Σπηλιόπουλος, Ι. Γερουλάνος, Ν. Νόνης, Δ. Σταματόπουλος, Γ. Τίγγελης].

Σχόλια: 1) Προκύπτει ότι είχε αρχίσει η εγκατάσταση εργοστασίων και βιοτεχνιών στις, εκτός σχεδίου, περιοχές της Κοινότητας. [Για την εγκατάσταση του εργοστασίου της FAMAR, βλ. πιο πάνω, κεφ. Πολεοδομική συγκρότηση-Νέα Αμπελάκια (Αγριληός - Πανί)], 2) Εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι «κ ρ ι τ ή ρ ι ο» για το ύψος του επιβαλλόμενου τέλους, δεν τίθεται κάποιο αντικειμενικό στοιχείο π.χ. τα δωμάτια, τα τ. μ., α λ λ ά «επί τη βάση του κύκλου εργασιών, του αριθμού των εργατών προκειμένου περί εργοστασίου. ...», ήτοι κριτηρίων «σχετικών» και «μη διαφανών», που θ α διαπιστώνονται με έκθεση της Υπηρεσίας !!, 3) Κυρίαρχο όμως στοιχείο παραμένει η έννοια: «α ν τ α π ο δ ο τ ι κ ό τ η τ α» αφού το τέλος επιβάλλεται με βάση « ... και κ υ ρ ί ω ς του όγκου των αποκομιζομένων απορριμμάτων και των αντιπαρεχομένων υπηρεσιών», 4) Στα μεταγενέστερα χρόνια, προφανώς επειδή παρατηρήθηκαν δυσλειτουργίες (ή διαφορές και «διενέξεις») του τρόπου αυτού επιβολής του τέλους, δόθηκε η δυνατότητα να ορίζεται από το Δ.Σ. «ειδικός συντελεστής» για τις πολύ μεγάλες επιχειρήσεις, λαμβανομένου υπόψη και σε συσχετισμό με τον όγκο των συλλεγομένων/ αποκομιζομένων απορριμμάτων.

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 51, «Αριθμός αποφάσεως 141/31.7.1946», «Περί μισθώσεως δ ι τ ρ ό χ ο υ ο χ ή μ α τ ο ς δια την αποκομιδήν των απορριμμάτων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι λόγω της α χ ρ η σ τ ε ύ σ ε ω ς του αυτοκινήτου της κ α θ α ρ ι ό τ η τ ο ς, το οποίον συνεπεία των β λ α β ώ ν του είναι απολύτως α δ ύ ν α τ ο ν να εξυπηρετήση την καθαριότητα της Κοινότητος, δέον προς περιφρούρησιν της υγείας των κατοίκων να μισθωθή το ταχύτερον δ ί τ ρ ο χ ο ν ό χ η μ α δια την αποκομιδήν των απορριμμάτων μέχρις ού καταστή δυνατή η αντικατάστασις αυτού ή του κινητήρος. . . Το Κ.Σ. . . . και

αναγνωρίζον την απόλυτον ανάγκην της περισυλλογής και αποκομιδής των απορριμμάτων προς προστασίαν της υγείας των κατοίκων. Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την ά μ ε σ ο ν μίσθωσιν δ ι τ ρ ό χ ο υ οχήματος καθαριότητας δια την καθημερινώς συλλογήν και αποκομιδήν των απορριμμάτων επί ημερησία αποζημιώσει δραχ. 15.000 . . . καθορίζει δε όπως η εν λόγω μίσθωσις διαρκέση μέχρι της αντικαταστάσεως του κ α τ α σ τ ρ α φ έ ν τ ο ς αυτοκινήτου ή του κινητήρος αυτού, ουχί δε πέραν της 30^{ης} Σεπτεμβρίου ε.έ.». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερούλανος, Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Α. Λέκκας].

Σχόλια: 1) «μίσθωση διτροχού οχήματος»: εννοούν το «κάρρο» που έχει δύο τροχούς!! [βλεπ. [β. 14.6.1946-6.8.1947], σ.84, Αρ. Αποφ.165/2.9.46, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την επί αποδόσει λογαριασμού αποκομιδών των απορριμμάτων», όπου ρητά αναφέρονται στην 141/46 και σε κάρρο]. Ευφημισμός των λέξεων!. 2) Του «καταστραφέντος» αντί του ορθού: «α γ ο ρ α - σ θ έ ν τ ο ς από την Κοινότητα, ήδη κ α τ ε σ τ ρ α μ μ έ ν ο υ» αυτοκινήτου (βλ. πιο πάνω για το φιάσκο της αγοράς του αυτοκινήτου της ΟΥΝΡΡΑ).

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 125, «Αριθμός αποφάσεως 194/25.11.1946», «Περί εγκρίσεως πρακτικού δ η μ ο π ρ α σ ί α ς δια την α π ο κ ο μ ι δ ή ν των α π ο ρ ρ ι μ μ ά τ ω ν». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι . . . εκυρώθησαν τα πρακτικά του ενεργηθέντος μειοδοτικού διαγωνισμού δια την ανάδειξιν εργολάβου αποκομιδής των απορριμμάτων δια το από 1^{ης} Νοεμβρίου (ελλείπει: 1946) μέχρι 31 Μαρτίου 1947 διάστημα, ...ανεδείχθη μειοδότης ο Δ. Τομαράς αντί του ποσού των δραχ. 1.750.000 . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν επειδή κρίνεται συμφέρουσα η δοθείσα προσφορά επειδή λόγω της ε κ τ ε τ α μ έ ν η ς περιφέρειας ο αναδειχθείς εργολάβος υποχρεούται, μ η π ρ ο λ α μ β ά ν ω ν την περισυλλογήν των απορριμμάτων, να εκτελή ταύτην ενίοτε και κατά τας μ η προβλεπομένας υπό της διακηρύξεως η μ έ ρ α ς, επειδή . . .μόνον δύο μειοδότης προσήλθον, επειδή δια την δ ι α τ ρ ο φ ή ν του υ π ο ζ υ γ ί ο υ απαιτείται δαπάνη πλέον των δραχ. 10.000 ημερησίως, ήτις δεν περιορίζεται μόνον κατά τας υπό της διακηρύξεως προβλεπομένας ημέρας, και επειδή αι κατά το π ε ν τ ά μ η ν ο ν προβλεπόμεναι ημέραι εκτελέσεως της καθαριότητος ανέρχονται εις 65 και συνεπώς η καθ' ημέραν αποζημίωσις ανέρχεται

ήδη μετά την αφαίρεσιν των εξόδων εις δραχ. 25.000 περίπου, ποσόν όπερ κρίνεται ανάλογον προς την παρεχομένην υπηρεσίαν, Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί τα πρακτικά του ενεργηθέντος διαγωνισμού. . . και ανατίθησι...». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ι.Γερουλάνος, Γ.Τίγκελης, Θ.Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Δ.Σταματόπουλος].

Σχόλιο: μεταξύ των αιτιολογιών για το σύμφορο της προσφοράς, πέραν των άλλων, και η «διατροφή του υποζυγίου ... 10.000 ημερησίως, ήτις δεν περιορίζεται μόνον κατά τας υπό της διακηρύξεως προβλεπόμενας ημέρας». Το υποζύγιον, έπρεπε να τρώει κάθε ημέρα !!

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 138, «Αριθμός αποφάσεως 205/29.11.1946», «Περί επιβολής τ έ λ ο υ ς κ α θ α ρ ι ό τ η τ ο ς και αποκομιδής απορριμμάτων και ψηφίσεως του σχετικού κ α ν ο ν ι σ μ ο ύ». [σημείωση: ο κανονισμός με τους συνηθισμένους όρους, επιβάλλεται «τέλος αναλόγως της εκ μέρους της Κοινότητος α ν τ ι π α ρ ε χ ο μ έ ν η ς υπηρεσίας», για τις κατοικίες ανά δωμάτιον/δραχ.3.000 κ.ο.κ., ζυθεστιάτορια πολυτελείας 100.000, ζυθεστιάτορια Α' κατηγορίας και αρτοποιεία 50.000, μαγειρεία, παντοπωλεία, αρτοποιεία και ζυθεστιάτορια Β' κατηγορίας 30.000, λοιπά καταστήματα 15.000, κριτήριο για την επιβολή του τέλους καταστήματος, εργοστασίου και βιοτεχνίας «βάσει του κύκλου των εργασιών, του αριθμού των εργατών και κυρίως του όγκου των αποκομιζομένων απορριμμάτων και την αντιπαροχήν υπηρεσιών», με καταλόγους καθαριότητας και άλλους επαναλαμβανόμενους όρους]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Α. Λέκκας].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 210, «Αριθμός αποφάσεως 30/22.2.1947», «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την α ν ά θ ε σ ι ν της κ α θ α ρ ι ό τ η τ ο ς». [σημείωση: «θα εκτελήται καθ' εκάστην δι' ενός κάρρου», «η περιοχή διαιρείται εις δύο τμήματα, το δε δια την καθαριότητα κάρρον θα διέρχεται τούτων ημέραν παρ' ημέραν, μίαν ημέραν εκ του ενός τμήματος, την δ' άλλην εκ του ετέρου τοιούτου», «εγγύησις 50.000», «πρώτη προσφορά δραχ. 5.000.000»]. [Κ.Σ. Ι.Γερουλάνος, Γ.Τίγκελης, Θ.Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Π. Πικρός].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 246, «Αρ. Αποφάσεως 80/22.4.1948», «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την εκποίηση απορριμμάτων». «Ο κ. Πρόεδρος εισηγείται .. την έγκρισιν διακηρύξεως δια την εκποίηση των απορριμμάτων εκ της Κοινότητος . . . συμφώνως προς . . . εγκύκλιον διαταγήν της Νομαρχίας. Το Κ.Σ. . . Αποφάσισε να εγκρίνει παμψηφεί την κατόπιν προφορικού διαγωνισμού εκποίηση των απορριμμάτων καταρτίζει δε την σχετικήν διακήρυξιν ως εξής...». [σημ.: «ο αναδειχθείς αγοραστής οφείλει να μεταφέρει ιδίαις αυτού δαπάναις τα απορρίμματα από τον χώρο απορρίψεως, τον ωρισμένον υπό της Υγειονομικής Υπηρεσίας και της Αστυνομικής Αρχής, υποχρεούται δε όπως κατά την θερινήν περίοδον (1 Απριλίου έως 31 Οκτωβρίου) ενεργή ανά τριήμερον απολύμανσιν των ως άνω χώρων διαπυκνού γαλακτώματος ασβέστου 10% προς αποφυγήν επιδημιών», πρώτη προσφορά 1.000.000, και άλλους όρους].

Σχόλια: 1) «από τον χώρο απορρίψεως τον ωρισμένον ...». Γνωρίζουμε από άλλες αποφάσεις Κ.Σ. ότι οι χώροι αυτοί ήταν, η θέση «Αγριληός» (ή Αγρηλιός) -- σημερινά «Αμπελάκια» -- η θέση «Τσουκάλι» στον Αγιο Δημήτριο (και δέκα χρόνια μετά η θέση «Καψάλα Βάρης», και το 1965 η θέση «Κουλουμάντζι Κρωπίας» (βλ. πιο κάτω). Δεν αποκαλούνται ακόμα «χωματερές» ή «χώροι ταφής απορριμμάτων», 2) δεν γνωρίζουμε το λόγο για τον οποίο η Νομαρχία διέταξε την εκποίηση, εικάζουμε προς αποφυγή μόλυνσεων και επιδημιών, δηλαδή για λόγους προστασίας της υγείας και του περιβάλλοντος, θα λέγαμε σήμερα, αφού οι «χωματερές» ήταν αυτοσχέδιες, πρόχειρες και χωρίς λήψη οποιουδήποτε υγειονομικού μέτρου, 3) πολύ πρώιμα η Κοινότητα απόκτησε έσοδα από την εκποίηση των απορριμμάτων, 4) η Υγειονομική Υπηρεσία ή/και η Αστυνομία, είχαν αρχίσει να ορίζουν απομακρυσμένες θέσεις απόρριψης απορριμμάτων, που στη συγχρονία έγιναν συγκεκριμένες, και καλούνται «ΧΥΤΑ- χώροι υγειονομικής ταφής απορριμμάτων».

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 197, «Αρ. Αποφάσεως 48/14.4.1954», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την τοποθέτησιν καλάθων ακρήστων επί του παραλιακού χώρου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της Διευθύνσε-

ως της Τουριστικής Αστυνομίας, συνεστήθη η τοποθέτησις κατά μήκος του παραλιακού χώρου, συρματίων καλάθων αχρήστων, δια την εκμέρους των περιπατητών και λουομένων απόρριψιν των αχρήστων αντικειμένων. Κατόπιν τούτου και κατόπιν συνεννοήσεως μετά του περιφερειακού Τουριστικού Τμήματος, προτείνει την τοποθέτησιν 5 – 6 τοιούτων, κατασκευασμένων εξ ισχυρού συρματοπλέγματος, οξυγολοκολλημένου επί σιδηρών ελασμάτων άτινα προς αποφυγήν καταστροφής και κλοπής στερεωθώσι επί σιδηρών πασσάλων, των τελευταίων εμπτηχθησομένων εις το έδαφος, με ενίσχυσιν σκυροκονιάμματος. Η προς τον σκοπόν τούτον απαιτηθησομένη δαπάνη θέλει ανέλθη, συμφώνως προς συνταχθέντα προϋπολογισμόν, εις δρχ. 2.000.000 Το Κ.Σ. . . . επειδή τυγχάνει απαραίτητος η τοποθέτησις των αναφερθέντων καλάθων. Αποφάσισται, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν δρχ. 2.000.000 δια την . . . προμήθειαν και τοποθέτησιν πέντε καλάθων αχρήστων, κατά μήκος του παραλιακού χώρου. . . και ανατίθησι». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ. 181, «Αρ. Πρακτικού 20/2.7.1959, Αρ. Αποφάσεως 154», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δρχ. 1.500 δια την χωματουργικήν διαμόρφωσιν της οδού της αγούσης εις θέσιν Καψάλα Βάρης ένθα λαμβάνει χώραν η απόρριψις των απορριμμάτων». «Επί του ενάτου θέματος . . . ο κ. Πρόεδρος αναγιγνώσκει . . . έγγραφον της Κοινότητος Βάρης, δι' ου αιτείται η συμβολή της Κοινότητος Καλαμακίου δια χρηματικού ποσού 1.500 δρ. δια την χωματουργικήν διαμόρφωσιν της οδού της αγούσης εις θέσιν Καψάλα- Βάρης, ένθα ενάποτίθενται τα αποκομιζόμενα απορρίμματα καθ' υπόδειξιν της Υγειονομικής Υπηρεσίας Αττικής . . . Το Κ.Σ. . . λαβόν γνώσιν. . . του από 20.5.1959 κοινού πρακτικού των Προέδρων Βάρης, Βουλιαγμένης, Βούλας, Καλαμακίου και του Δημάρχου Γλυφάδας, εν ώ αποφασίζεται κατ' αρχήν η εκτέλεσις του ως άνω ρηθέντος έργου, θεωρουμένου κατεπείγοντος ... Αποφασίζεται, εγκρίνει ομοφώνως ...δρχ.1.500.....». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

Ι Δ Ι Ω Τ Ι Κ Ο Π Ο Ι Η Σ Η Κ Α Θ Α Ρ Ι Ο Τ Η Τ Α Σ

Συλλογής - αποκομιδής απορριμμάτων

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.254, «Αρ. Πρακτικού 30/5.12.1959, Αρ. Αποφάσεως 242», «Περί διακηρύξεως μειοδοτικού διαγωνισμού δια την ανάδειξιν ε ρ γ ο λ ά β ο υ α π ο κ ο μ ι δ ή ς των απορριμμάτων του έτους 1960». «Επί του δευτέρου θέματος ...ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. αναλυτικόν πίνακα ε ξ ό δ ω ν δια την α π ο κ ο μ ι δ ή ν των απορριμμάτων του λήγοντος ήδη έτους 1959, καθ' όν η συνολική δαπάνη δια τον ανωτέρω σκοπόν ανήλθεν εις το ποσόν των δραχ. 212.071,05 και, εκτίθησι ότι εις ε τ έ ρ ο υ ς Δήμους και Κοινότητας της περιοχής Πρωτευούσης η ε ρ γ α σ ί α αυτή εκτελείται δι' ε ρ γ ο λ ά β ο υ κατά τρόπον ι κ α ν ο π ο ι η τ ι κ ό ν και απολύτως σ υ μ φ έ ρ ο ν τ α από οικονομικής απόψεως, εισηγείται δε την λήψιν αποφάσεως διενεργείας προφορικού μειοδοτικού διαγωνισμού ως και τον καταρτισμόν σχετικής διακηρύξεως, προς ανάδειξιν εργολάβου αποκομιδής των απορριμμάτων της Κοινότητος δια το έτος 1960, επειδή ούτω και η εργασία της καθαριότητος θα συντελεσθή μετά μ ε ί ζ ο ν ο ς ε π ι μ ε λ ε ί α ς και επιτυχίας αλλά και οικονομικώς θέλει ωφεληθή η Κοινότης επιτυγχανομένης μικροτέρας δαπάνης εις τον τομέα τούτον./ Το Κ.Σ. . . ιδόν τον προρρηθέντα πίνακα εξόδων δια την αποκομιδήν των απορριμμάτων του έτους 1959, λαβόν υπ' όψει ότι η Κοινότης καταλαμβάνει αρκούντως ε κ τ ε τ α μ έ ν ο ν χώρον και ότι τα έξοδα αποκομιδής των απορριμμάτων και καθαριότητος υπερκαλύπτουσι το κατ' έτος αντίστοιχον έσοδον και σκεφθέν ότι συμφέρουσα δια την Κοινότητα τυγχάνει η εισήγησις του Προέδρου. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι, εγκρίνει ομοφώνως να διενεργηθή προφορικός μειοδοτικός διαγωνισμός δια την ανάδειξιν ε ρ γ ο λ ά β ο υ αποκομιδής των απορριμμάτων της Κοινότητος και δια χρονικόν διάστημα ενός (1) έτους από της υπογραφής της οικείας συμβάσεως, καταρτίζον την σχετικήν δ ι α κ ή ρ υ ξ ι ν(ακολουθούν οι όροι: «μέγιστον όριον χρηματικού ποσού δια την αμοιβήν του . . . εργολάβου . . . δραχ. 150.000», «δια δύο ανατρεπομένων φορτηγών αυτοκινήτων . . . εις ολόκληρον της περιοχίν της Κοινότητος, πληρούντων τους υγειονομικούς όρους ως προς την κάλυψιν των αποκομιζομένων απορριμμάτων κατά την περισυλλογήν και διαδρομήν», «εις την αιγιαλίτιδα ζώνην η αποκομιδή των

απορριμμάτων από 15^{ης} Μαΐου μέχρι 30^{ης} Σεπτεμβρίου θα ενεργείται ανελλιπώς καθ' εκάστην ημέραν (απορρίμματα εστιατορίων, λουτρικών συγκροτημάτων και καθαρισμός παραλιακού χώρου). Η υποχρέωσις του αναδόχου αφορά την περισυλλογήν των απορριμμάτων των προερχομένων εκ του καθαρισμού των οδών, των πλατειών, των οικοπέδων, των κοινοχρήστων χώρων και εν γένει των προερχομένων εκ των *κ α τ ο ι κ ι ώ ν* και των Δημοσίων και Δημοτικών καταστημάτων πάσης φύσεως, των κινηματογράφων, κοινωφελών ιδρυμάτων, Νοσοκομείων, εστιατορίων, ξενοδοχείων ύπνου, κυλικείων και των τριών λουτρικών εγκαταστάσεων της Κοινότητας, της τέφρας και σκωρίας των κτισμάτων, εξαιρέσει των υπολειμμάτων των οικοδομικών κατασκευών (λίθων, λάσπης κλπ.) των περιλαμβανομένων εντός των *ο ρ ί ω ν* της *π ό λ ε ω ς* ως *τ ο σ χ ε τ ι κ ό ν* *σ χ ε δ ι ά γ ρ α μ μ α* ταύτης. Ωσαύτως θέλει αποκομίζει και τα θνησιμαία ζώα της ...Κοινότητας», «δι' έκαστον αυτοκίνητον ένα (1) οδηγόν και δύο (2) εργάτας . . . Το απαιτούμενον . . . εργατικόν προσωπικόν εις ποσοστόν 50% θα προσληφθή υπό του εργολάβου κατά την κρίσιν και πρότασιν της Κοινότητας».....». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ. Τσόχας, Π.Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

Σημείωση: Στο ίδιο βιβλίο, σ.290, «Αρ. Πρακτικού 1/4.1.1960, Αρ. Αποφάσεως 3», «Περί εγκρίσεως πρακτικών μειοδοτικού διαγωνισμού δια την ανάδειξιν εργολάβου *α π ο κ ο μ ι δ ή ς* απορριμμάτων έτους 1960». [σημ.: ο τελευταίος μειοδότης πρόσφερε δραχ. 149.500, κατέθεσε εγγυητική επιστολή].

Σχόλιο: «των περιλαμβανομένων εντός των ορίων της πόλεως ως το σχετικόν σχεδιάγραμμα ταύτης». Εκφράζω την ευχή να υπάρχει στο Αρχείο του Δήμου το σχεδιάγραμμα αυτό, ώστε να έχουμε σχεδιαστικό αποτύπωμα, για την αντίληψη των συμπολιτών μας του 1959, για τα όρια της Πόλης μας.

Φορολογικοί κατάλογοι καθαριότητας

[β. 14.10.1936–22.7.1938], σ. 59: «Αριθμός αποφάσεως 20/8.3.1937, «Περί καταρτίσεως του φορολογικού καταλόγου καθαριότητος έτους 1937-38». «Το Κ.Σ. . . Δια ταύτα./ Αποφαίνεται παμψηφεί την καταβολήν κατά το ελευσόμενον οικονομικόν έτος του τ έ λ ο υ ς επί της κ α θ α ρ ι ό τ η τ ο ς και καταρτίζον τον φορολογικόν κατάλογον ε π ι β ά λ λ ε ι εις έκαστον των φορολογουμένων το έναντι του ονόματος αναφερόμενον ποσόν . . . [σημείωση: ακολουθεί κατάλογος 304 ονομάτων, με επιβολή ποσών από 50 έως 250 δραχ. (ο Κ. Λογοθετόπουλος δρχ. 1.050, προφανώς διότι χρεωνόταν και για τα αρκετά, κατά σειρά, ενοικιαζόμενα από αυτόν κτίρια στη δεξιά πλευρά Μεταμορφώσεως, από παραλιακή έως Θεμιστοκλέους, βλ. πιο πάνω), περιλαμβανομένων και των Προέδρου και μελών του Κ.Σ. Ο Ι. Γερουλάνος, δεν περιλαμβάνεται. Ο «εξοχικός συνοικισμός Τράχωνες» είχε εγκεκριμένο σχέδιο με το ΦΕΚ 152 Α/ 13.5.1926, ίσως όμως τα οικιακά απορρίμματα παραχώνονταν στο Κτήμα. [Κ. Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι.Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: 1) Εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι από την απόφαση ΔΕΝ προκύπτει το κ ρ ι τ ή ρ ι ο ή τ ο μ έ τ ρ ο με βάση το οποίο επιβάλλεται το τέλος αυτό. Στα νεότερα χρόνια, κριτήριο είναι ο αριθμός των τετραγωνικών μέτρων της επιφάνειας της ιδιοκτησίας. Έτσι η επιβολή δίπλα από τα ονόματα, του κάθε ποσού, εμφανίζεται, και μάλλον είναι, αυθαίρετη. (βλ. πιο πάνω, σε μεταγενέστερη απόφαση, ορισμό κριτηρίου, δηλαδή «ανά δωμάτιο»). 2) «την καταβολήν κατά το ελευσόμενον οικονομικόν έτος». Η απόφαση ελήφθη την 8.3.1937. Το ο ι κ ο ν ο μ ι κ ό έτος (χρήση) θα άρχιζε την 1^η Απριλίου 1937.

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 68, Αριθμός Αποφάσεως 197/7.10.1938, «Περί του φορολογικού καταλόγου τέλους καθαριότητος της χρήσεως 1938-1939». « . . . εκθέτει ότι δέον το Κ.Σ. να καταρτίση τον φορολογικόν κατάλογον του ε π ι β λ η θ έ ν τ ο ς τέλους επί της καθαριότητος δια την χρήσιν 1938- 1939 συμφώνως τη υπ' αρ. 75/1934 αποφάσει ... καθ' ήν ενεκρίθη η επιβολή του τέλους τούτου δια την ι σ χ ύ ο υ σ α ν ε ι σ έ τ ι κ ο ι ν ο τ ι κ ή ν π ε ρ ί ο δ ο ν. Το Κ.Σ. . . Οτι εγκρίνει παμψηφεί την κατάρτισιν

του ερανικού (λάθος του γραφέα, ορθό = αφορά το τέλος καθαριότητας) καταλόγου δια την χρήσιν 1938-39 και καταρτίζεται τούτον επιβάλλον εις ένα έκαστον των φορολογουμένων το έναντι του ονόματός του αναφερόμενον ποσόν και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την δημοσίευσιν τούτου συμφώνως τω Νόμω, την αποστολήν εις τον αρμόδιον Ειρηνοδίκη μετά των σχετικών αποδεικτικών δημοσιεύσεως και επ'εκκλήσεις αναγνώσεως ως και πάσαν περαιτέρω ενέργειαν». [Ακολουθεί κατάλογος με 331 ονόματα, μεταξύ των οποίων και των μελών του Κ.Σ., πλην του Ι. Γερούλάνου (σημ.: μάλλον «παράχωνε» τα απορρίμματα της οικίας του, στο Κτήμα Τράχωνες, βλ. και πιο πάνω), και ποσά, τα συνηθέστερα, από 50 και 100, και σπανίως 200 ή 300, με συνολικό ποσό δραχ. 49.550.-]. [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

Σημείωση: Στι περιθώριο του βιβλίου ΔΕΝ αναγράφεται: «εγκρίνεται».

Σχόλιο: «δια την ισχύουσαν εισέτι κοινοτικήν περίοδον». Αυτοδιοικητικές εκλογές είχαν γίνει για τέσσερα χρόνια την 11.2.1934 και είχε λήξει η ηγεσία των μελών του Κ.Σ. από τις αρχές του 1938. Με διάταξη Α.Ν. της Δικτατορίας Μεταξά, αυτή είχε παραταθεί. Αναφέραμε πιο πάνω ότι εξαιτίας της επιβολής της, «η Δημοκρατία και η Τοπική Αυτοδιοίκηση, ήταν στο γύψο».

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 182: «Αριθμός αποφάσεως 44/10.3.1939». «Περί του φορολογικού καταλόγου του τέλους καθαριότητας». «... εκθέτει ότι... συνετάγη υπό της ορισθείσης επιτροπής... ο φορολογικός κατάλογος των υποχρέων δια τέλος επί της καθαριότητας και αποκομιδής απορριμμάτων της χρήσεως 1938- 1939, συμφώνως τω εγκριθέντι δια της... διαταγής της Διοικήσεως Πρωτευούσης κανονισμώ υποβάλλει δε τούτον υπό την κρίσιν του Κ.Σ. με σύνολον εσόδων δραχ. 46.290... Το Κ.Σ. ... Αποφαίνεται ότι εγκρίνει τον φορολογικόν κατάλογον του τέλους καθαριότητας και αποκομιδής απορριμμάτων της χρήσεως 1938-39 εις όν περιλαμβάνονται 319 φορολογούμενοι με συνολικόν ποσόν δραχ. 46.290 και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την διαπρωσωπικών προσκλήσεων γνωστοποίησιν εις τους ενδιαφερομένους συμφώνως τω εγκεκριμένω κανονισμώ περί συστάσεως Πρωτοβαθμίου Επιτροπής επιλύσεως φορολογικών διαφορών ως και πάσαν περαιτέρω ενέργειαν...». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

Σχόλια: 1) Μετά πέντε μήνες, ΝΕΑ απόφαση για τους φορολογικούς καταλόγους του ΙΔΙΟΥ έτους 1938- 1939. Προφανώς ΔΕΝ εγκρίθηκε η προηγούμενη 197/1938, και το Κ.Σ. διατάχτηκε και υποχρεώθηκε και έλαβε στα ενδιάμεσα την απόφ. 4/16.1.1939 (βλ. πιο πάνω), περί ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ στην οποία (πλην άλλων) περιλαμβάνονταν και η σύσταση «Πρωτοβαθμίου Επιτροπής επίλυσεως φορολογικών διαφορών». Στο κείμενο ΔΕΝ αναγράφεται η ΜΗ έγκριση, προκύπτει όμως ε μ μ έ σ ω ς από την αναφορά στον «κανονισμό», 2) Ο κατάλογος με τα 319 ονόματα, δυστυχώς, ΔΕΝ παρατίθεται στην απόφαση αυτή (αντίθετα με προηγούμενες, βλ. πιο πάνω). Ιστορικά, αλλά κυρίως κοινωνικά, θα ήταν σημαντική η συμπερίληψή του, αφού θα μπορούσαμε να συνάγουμε συμπεράσματα για την, κοινωνική και ταξική σύνθεση και το οικονομικό επίπεδο εισοδημάτων, των πολιτών της Κοινότητας, διότι ανάλογα με τη χρέωση του καθένα θα αντιλαμβανόμαστε εάν είχαν σπίτι με ένα, δύο ή περισσότερα δωμάτια (βλ. πιο πάνω την ίδια 4/1939 απόφαση Κ.Σ.).

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 333: «Αριθμός αποφάσεως 172/9.10.1939». «Περί του φορολογικού καταλόγου του τέλους καθαριότητας της χρήσεως 1939-1940». «... εκθέτει ότι συμφώνως ... της διαταγής της Διοικήσεως Πρωτευούσης συνετάγη υπό της ορισθείσης Επιτροπής ...ο φορολογικός κατάλογος των υποχρέων δια το τέλος επί της καθαριότητας και αποκομιδής απορριμμάτων της χρήσεως 1939-1940 συμφώνως τω εγκριθέντι . . . κανονισμώ, υποβάλλει δε τούτον υπό την κρίσιν του Κ.Σ. με σύνολον εσόδων δραχ. 51.290 . . . Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει τον φορολογικόν κατάλογον του τέλους καθαριότητος και αποκομιδής απορριμμάτων της χρήσεως 1939- 40, εις όν περιλαμβάνονται 336 φορολογούμενοι με συνολικόν ποσόν δραχ. 51.290, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την δια προσωπικών προσκλήσεων γνωστοποίησιν εις τους ενδιαφερομένους συμφώνως τω εγκριθέντι κανονισμώ περί συστάσεως Πρωτοβαθμίου Επιτροπής επίλυσεως φορολογικών διαφορών ως και πάσαν περαιτέρω ενέργειαν». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 321, «Αριθμός αποφάσεως 98/8.5.1947», «Περί εγκρίσεως του φορολογικού καταλόγου καθαριότητος του οικονομικού έτους 1946–1947». [σημείωση: εγκρίνονται ορισμένες διαγραφές]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω.Γερουλάνος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Γ.Γκούμης].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 203, «Αριθ. Αποφάσεως 53/6.3.1948», «Περί εγκρίσεως του φορολογικού καταλόγου καθαριότητος του οικονομικού έτους 1947- 1948». [σημείωση: κατάλογος ονομάτων δεν καταγράφεται, συνολικό ποσό επιβαλλόμενου τέλους καθαριότητας, δραχμές 7.962.000.-]. [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, Π. Πικρός, Ι. Γερουλάνος, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 136, «Αριθ. Αποφάσεως 37/25.2.1949», «Περί εγκρίσεως του φορολογικού καταλόγου καθαριότητος οικονομικού έτους 1948- 1949». [σημείωση: κατάλογος ονομάτων δεν αναγράφεται, συνολικό ποσό επιβαλλόμενου τέλους καθαριότητας, δραχμές 12.254.000.-]. [Κ.Σ.: Παν. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ιω. Γερουλάνος, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας].

[β. 27.1.1950-16.11.51], σ.409, «Αρ.Αποφάσεως 127/24.6.1951»,«Περί εγκρίσεως του φορολογικού καταλόγου καθαριότητος οικ.έτους 1950-51». [σημ.: κατάλογος ονομάτων δεν αναγράφεται, συνολικό ποσό επιβαλλόμενου τέλους καθαριότητας δραχ. 29.688.000.-]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ. 405, «Αρ. Πρακτικού 25/5.7.1960, Αρ. Αποφάσεως 144», «Περί απαλλαγής Τυφλών- Αναπήρων εκ των τελών καθαριότητος και φωτισμού» (βλ. αυτή στο κεφ. Εισφορές για αναπήρους κι ενδεείς).

Ειδικοί Οργανισμοί Καθαριότητας.

(μίσθωση κάρρου, ημερομίσθιοι εργάτες, αυτεπιστασία Κοινότητας)

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 188: «Αριθμός αποφάσεως 50/29.3.1939». «Περί εγκρίσεως ειδικού οργανισμού δια την εκτέλεσιν της καθαριότητος και αποκομιδών απορριμμάτων». «... εκθέτει ότι ενεργηθέντος τετρακίς μειοδοτικού διαγωνισμού δια την ανάδειξιν εργολάβου δια την εκτέλεσιν της καθαριότητος ... δεν προσήλθον μειοδότη και ούτω ματαίωθη ο διαγωνισμός, ήδη επειδή κρίνει ότι τυγχάνει ασύμφορος η αύξησις της ορισθείσης... πρώτης προσφοράς και επειδή δια της αναθέσεως της υπηρεσίας ταύτης εις καραγωγέως επί ημερομίσθιο θέλει προκύψη διαφορά επί έλαττον του προϋπολογισθέντος ποσού των δραχ. 60.000, προτείνει όπως ψηφισθή ειδικός οργανισμός της υπηρεσίας καθαριότητος δι' έν κάρρον κατά τους χειμερινούς μήνας και δύο τοιαύτα κατά τους θερινούς τοιούτους Ιούνιον, Ιούλιον, Αύγουστον και Σεπτέμβριον καθ' ότι συγκεντρώνονται περισσότερα απορρίμματα. Το Κ.Σ. . . Ψηφίζει ομοφώνως τον Ειδικόν Οργανισμόν της καθαριότητος και αποκομιδής των απορριμμάτων ως εξής: 1) Έν κάρρον καθαριότητος μετά του καταλλήλου ίππου και καραγωγέως δια την καθ' εκάστην συλλογήν των απορριμμάτων και αποκομιδών αυτών εις την υπό της αρμοδίας υπηρεσίας ορισθείσαν ή ορισθησομένην θέσιν υποχρεούμενον εις την αυθημερόν συλλογήν και εντός των προμεσημβρινών ωρών πραγματοποιήσιν ταύτης εις ολόκληρον την περιφέρειαν της Κοινότητος κατά τους μήνας Απρίλιον, Μάιον, Οκτώβριον, Νοέμβριον, Δεκέμβριον, Ιανουάριον, Φεβρουάριον και Μάρτιον, και της ημισείας περιφέρειας κατά τους λοιπούς μήνας, επί ημερησία αποζημιώσει δραχ. 110 εκατόν δέκα./ 2) Έν κάρρον καθαριότητος μετά του καταλλήλου ίππου και καραγωγέως δια την καθ' εκάστην εκτέλεσιν της καθαριότητος ήτοι συλλογής και αποκομιδής των απορριμμάτων κατά τους μήνας Ιούνιον, Ιούλιον, Αύγουστον και Σεπτέμβριον του έτερου ημίσεος της Κοινότητος επί ημερησία αποζημιώσει δραχ. 130 εκατόν τριάκοντα./ Τα ημερομίσθια της υπηρεσίας ταύτης θα καταβάλλωνται εκ του κεφαλαίου . . . η δε πρόσληψις ανατίθεται τω κ. Προέδρω άνευ ειδικής αποφάσεως, των προσληφθησομένων

υποκειμένων εις τας διατάξεις του εκτάκτου προσωπικού ως και την υπαγωγήν αυτών εις τας Κοινωνικάς Ασφαλίσεις. Εγένετο . . .». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω, για την αντίστοιχη περίοδο].

Σχόλια: 1) Είναι η πρώτη φορά, που η Κοινότητα προσλαμβάνει προσωπικό και μεταφορικά μέσα (κάρρα) για την αποκομιδή των απορριμμάτων, αμειβόμενο με ημερομίσθιο, υπαγόμενο στο ΙΚΑ, και συνιστά «αρμόδια υπηρεσία» γι αυτό. Δηλαδή συνιστά και συγκροτεί δική της (αυτοτελή), έκτακτη «υπηρεσία καθαριότητας». Γι' αυτό και ο «Ειδικός οργανισμός». 2) Επίσης είναι η πρώτη φορά που, στις ελεγχόμενες αποφάσεις, χρησιμοποιείται η νεότερικότερη διατύπωση «Ψηφίζει ομοφώνως», αντί της μέχρι τότε (1939) απαντώμενης διατύπωσης «Αποφαίνεται παμψηφεί».

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 311, «Αριθμός αποφάσεως 5/31.8.1945 «Περί συστάσεως συνεργείου δια την αποκομιδήν των απορριμμάτων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δέον να ληφθώσι το ταχύτερον τα απαιτούμενα μέτρα δια την περισυλλογήν των απορριμμάτων καθόσον πάσα καθυστέρησις αποτελεί κίνδυνον της υγείας των συμπολιτών μας. Προς τούτο δέον να μισθωθή κατάλληλον κάρρον όπερ να προβαίνη εις την συλλογήν των απορριμμάτων μέχρι της αναδείξεως εργολάβου δια του προκηρυχθέντος ήδη διαγωνισμού. Προς τον σκοπόν τούτον προτείνει την σύστασιν συνεργείων δια χρονικόν διάστημα μέχρι 31 Οκτωβρίου, εξ ενός κάρρου . . . Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την άμεσον σύστασιν συνεργείου εξ ενός κάρρου καθαριότητος δια την καθημερινήν συλλογήν και αποκομιδήν των απορριμμάτων των οικιών, καταστημάτων και οδών επί ημερησία αποζημιώσει δραχ. χιλίων πεντακοσίων 1.500 . . . και ανατίθησι. . .». [Κ.Σ. Γ. Τσάκαλος, πρόεδρος, Σπ. Σπηλιόπουλος, Ιω. Γερουλάνος, Ν. Νόνης, Δ. Σταματόπουλος, Γ. Τίγγελης].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 323, «Αριθμός αποφάσεως 17/3.10.1945 «Περί μισθώσεως κάρρου δια την αποκομιδήν των απορριμμάτων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . διαταγής της Νομαρ-

χίας Αττικής η κ υ ρ ώ θ η η υπ' αρ. 5 απόφασις περί συστάσεως συνεργείου δια την αποκομιδήν των απορριμμάτων, καθόσον η ευχέρεια της συστάσεως τοιούτου παρέχεται μόνον εις τους δήμους, σ υ ν ι σ τ ά τ α ι δ ε η μ ί σ θ ω - σ ι ς κάρρου επί ημερησία αποζημιώσει, μέχρις αναδείξεως εργολάβου δια τον ενεργηθησόμενον διαγωνισμόν. Ως γνωστόν δια την περιφρούρησιν της υγείας των συμπολιτών εκ των εις τας οδούς και ανοικτούς χώρους απορριπτομένων υπό των κατοίκων απορριμμάτων, εμισθώθη ήδη κατάλληλον κάρρον όπερ και εκτελεί την υπηρεσίαν ταύτην καθημερινώς από της 6^{ης} Σεπτεμβρίου ε.έ. προτείνει δ' όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την μίσθωσιν ενός κ ά ρ ρ ο υ καθαριότητος δια την καθημερινώς συλλογήν και αποκομιδήν των απορριμμάτων οικιών, καταστημάτων και οδών ταύτην δε από 6.9.1945 αφ' ής εμισθώθη τούτο, επί ημερησία αποζημιώσει δραχ. χιλίων πεντακοσίων, καταβλητέαν . . . Εγένετο, απεφασίσθη . . .». [Κ.Σ. Πρόεδρος Γ. Τσάκαλος, Σ. Σπηλιόπουλος, Ι. Γερουλάνος, Ν. Νόνης, Δ. Σταματόπουλος, Γ. Τίγγελης].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 100, «Αριθμός αποφάσεως 176/26.9.1946», «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την ανάθεσιν της καθαριότητος». [σημ.: με ένα κάρρο, κάθε Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή, πρώτη προσφορά δραχ. 2.000.000, και με τους άλλους συνηθισμένους όρους]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Δ. Σταματόπουλος, Α. Λέκκας, απών Σ. Σπηλιόπουλος].

Οργανισμός Εσωτερικής Υπηρεσίας, τμήμα καθαριότητας

Άρα, Υ π η ρ ε σ ί α Καθαριότητας της Κ ο ι ν ό τ η τ α ς

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 257, «Αριθμός αποφάσεως 60/3.4.1947», «Περί του Ο ρ γ α ν ι σ μ ο ύ Εσωτερικής Υπηρεσίας». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό των εκ των μελών του Κ.Σ. κ.κ. Γ. Κουτροβίδα και Σπ. Σπηλιοπούλου, υπεβλήθη α ί τ η σ ι ς περί τ ρ ο π ο π ο ι ή σ ε ω ς του Ο.Ε.Υ. περί ού αι υπ' αρ. 2/1945, 34/1946, 96/1946, και 197/1946 αποφάσεις του Κ.Σ. εγκριθείσαι δια των υπ' αρ. . . . διαταγών της Νομαρχίας Αττικής . . . Το Κ.Σ. . . . ιδόν την νομίμως και συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 42 του Κ.Δ.Κ.Ν. υποβληθείσαν πρότασιν και σκεφθέν επειδή πράγματι δια του υπάρχοντος

προσωπικού είναι α δ ύ ν α τ ο ς η κανονική διεκπεραίωσις της υπηρεσίας της Κοινότητος Α π ο φ α ί ν ε τ α ι, ότι ψηφίζει ομοφώνως τον Ο.Ε.Υ. της Κοινότητος ως εξής: Σ υ γ κ ρ ό τ η σ ι ς υπηρεσιών. Α) Τμήμα διοικητικών υπηρεσιών του προσωπικού, Β) Τμήμα Υγειονομικής Υπηρεσίας, Γ) Υπηρεσία κήπων και δένδροστοιχιών, Δ) Υπηρεσία κ α θ α ρ ι ό τ η τ ο ς Δ.2.) Υπηρεσία α υ τ ο κ ι ν ή τ ο υ κ α θ α ρ ι ό τ η τ ο ς και υ δ ρ ε ύ σ ε ω ς: Η Υπηρεσία αυτή σκοπόν έχει την α π ο κ ο μ ι δ ή ν και π ε ρ ι σ υ λ λ ο γ ή ν των α π ο ρ ρ ι μ μ ά τ ω ν και την εκτέλεσιν των σχετικών υπηρεσιών της Κοινότητος ήτοι δ ι α ν ο μ ή ς ύ δ α τ ο ς, μεταφοράς χωμάτων, χαλικιών κλπ. Ε ί ς ο δ η γ ό ς αυτοκινήτου επί μ η ν ι α ί α α ν τ ι μ ι σ θ ί α δραχ. 3.600. Κ α θ ή κ ο ν τ α: ο οδηγός του αυτοκινήτου υποχρεούται εις την συντήρησιν εν γένει του αυτοκινήτου, ών υπεύθυνος δια την καλήν λειτουργίαν αυτού, ευθυνόμενος δια πάσαν εξ υπαιτιότητός του ζημίαν. Υποχρεούται επίσης δια την πιστήν τ ή ρ η σ ι ν του π ρ ο γ ρ ά μ μ α τ ο ς εργασίας, όπερ θέλει καθορίζεται υπό της Κοινότητος και να τηρή ημερολόγιον κινήσεως και διαδρομών.(αναφορές και σε άλλες υπηρεσίες και ρυθμίσεις)». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Κουτρουβίδας, Ι. Δρακόπουλος, Σ. Σπηλιόπουλος]. Σχόλιο: Αποδεικνύεται πλήρως ότι η Κοινότητα α π έ κ τ η σ ε για π ρ ώ τ η φ ο ρ ά οργανική/δική της Υ π η ρ ε σ ί α Κ α θ α ρ ι ό τ η τ α ς και Υ δ ρ ε ύ σ ε ω ς, με φ ο ρ τ η γ ό αυτοκίνητο και μ ό ν ι μ ο με μ η ν ι α ί ο μ ι σ θ ό οδηγό. Απαλλαχτήκαμε από τα κ ά ρ ρ α !].

Σχόλιο: Στο περιθώριο του βιβλίου γράφεται: «Ε γ κ ρ ί ν ε τ α ι».

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 79, «Αρ. Αποφάσεως 214/15.12.1947», «Περί επιβολής τέλους κ α θ α ρ ι ό τ η τ ο ς και α π ο κ ο μ ι δ ή ς απορριμμάτων και εγκρίσεως του σχετικού κανονισμού». [σημείωση: για το οικον.έτος 1947-1948, ίδιο κριτήριο = ανά δωμάτιο, ίδιες κατηγορίες για καταστήματα, εργοστάσια, βιομηχανίες κλπ., ίδιος τρόπος βεβαίωσης/είσπραξης κλπ. όροι]. [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Ιω. Γερουλάνος, Η. Αντωνόπουλος, Ν. Κριμπένης].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 220, «Αρ. Αποφάσεως 66/29.3.1948», «Περί τροποποιήσεως του Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό των εκ των μελών του Κ.Σ. κ.κ. Ηλ. Αντωνοπούλου και Μαρίου Λεγάκη υπεβλήθη αίτηση τροποποίησης του Ο.Ε.Υ. και ειδικώς όσον αφορά την θέση του οδηγού./ Οι υποβάλλοντες την αίτησιν, αιτούσι όπως καταργηθή η υπό του Ο.Ε.Υ. προβλεπόμενη θέση του οδηγού του αυτοκινήτου επί τω λόγω ότι δεν υφίσταται διαρκώς υπηρεσία δια το αυτοκίνητον και να προβλεφθή δι' Ειδικού Οργανισμού η μερομίσθια τοιαύτη εις τρόπον ώστε να χρησιμοποιήται ο οδηγός του αυτοκινήτου αναλόγως των εκάστοτε αναγκών. Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν ότι πράγματι το αυτοκίνητον δεν απασχολείται διαρκώς πολλάκις δε παρέμενε εν αδρανεία επ' αρκετόν χρονικόν διάστημα, λαβόν υπ' όψιν τας διατάξεις του άρθρου 42 του Κ.Δ.Κ.Ν. και τας παραγματικάς ανάγκας της Κοινότητος. Αποφάινεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την τροποποίησιν του δια της υπ' αρ. 60/1947 αποφάσεως ψηφισθέντος Ο.Ε.Υ. του εγκριθέντος δια της υπ' αρ. . . διαταγής της Νομαρχίας Αττικής, δια της διαγραφής της εν Κεφαλαίω Ε' Υπηρεσίας αυτοκινήτου και υδρεύσεως και όπως η Υπηρεσία αυτή θεωρουμένη ως έκτακτος προβλεφθή δια ψηφίσεως ειδικού οργανισμού, ανατίθησι δε τω κ. Προέδρω ...». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Η. Αντωνόπουλος, Μ.Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

Σχόλιο 1: Στο περιθώριο του βιβλίου γράφεται: «Δεν εγκρίνεται».

Σχόλιο 2: α) Οι υπεύθυνοι της Κεντρικής Εξουσίας/ Νομαρχίας, έδειξαν αυτοσεβασμό σε προσωπικό επίπεδο. Αφού είχαν εγκρίνει τη με αρ. 60/1947, θα ήταν ανακόλουθο να δεχτούν και την 66/1948. Δεν ισχυρίζομαι ότι «είχαν αυτοδιοικητική αντίληψη», β) Εντύπωση προκαλεί η πρόταση των δύο κ.σ., αλλά και η τελική απόφαση του Κ.Σ. να δεχτεί, ότι η Υπηρεσία ήταν «έκτακτος» και ότι «ο οδηγός χρησιμοποιείται αναλόγως των αναγκών και όχι διαρκώς», και άρα ΔΕΝ ήταν αναγκαίος μόνιμος οδηγός. Ως εάν ΔΕΝ είχαν καταλάβει, ότι οι ανάγκες των κατοίκων για καθαριότητα και ύδρευση ήταν καθημερινές, πάγιες και πιτακτικές για τη διαβίωσή τους, και η Κοινότητα όφειλε να ανταποκριθεί, γ) Αντί τότε, όλοι να αισθανθούν υπερήφανοι για την απόφαση που είχαν πάρει, και να συνειδητοποιήσουν ότι η Κοινότητα/

Αυτοδιοίκηση απέκτησε ΚΑΙ ασκούσε αρμοδιότητα και λειτουργία που ΔΕΝ είχε ασκήσει ώς τότε (οι εργολάβοι δεν μετρούν), φαίνεται ότι ΔΕΝ εννόησαν άμεσα τη «δυναμική» της, κι έτσι «υπαναχώρησαν» και «οπισθοδρόμησαν».

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 222, «Αρ. Αποφάσεως 67/29.3.1948», «Περί ψηφίσεως ειδικού ο ρ γ α ν ι σ μ ο ύ καθαριότητας». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

Σχόλιο: 1) Στο περιθώριο του βιβλίου γράφεται: «Δ ε ν εγκρίνεται», 2) Η απόφαση αποτελεί λογική συνέπεια και συνέχεια της πιο πάνω «τροποποιήσεως», η οποία όμως, τελικά ΔΕΝ εγκρίθηκε (όπως και η σχολιαζόμενη). 3) Τα πιο πάνω αναφερόμενα, σηματοδοτούν σχολιασμό και για την παρούσα.

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 227, «Αρ. Αποφάσεως 71/29.3.1948», «Περί ακυρώσεως πρακτικού δ η μ ο π ρ α σ ί α ς κ α θ α ρ ι ό τ η τ ο ς αποκομιδής των απορριμμάτων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ενεργηθέντος δις μειοδοτικού διαγωνισμού . . . δια την α ν ά θ ε σ ι ν της καθαριότητας και αποκομιδής των απορριμμάτων δια το 1.4.1948 – 31.3.1949 διάστημα, π ρ ο σ ή λ θ ε ν ως μ ό ν ο ς μ ε ι ο δ ό τ η ς ο Ιωάννης Μαλτέζος . . . Επειδή το προσφερθέν ποσόν δ ε ν κρίνεται σ υ μ φ έ ρ ο ν, και επειδή ως δια σ η μ ε ρ ι ν ή ς αποφάσεως η υπηρεσία αυτή θα εκτελείται του λοιπού υπό του αυτοκινήτου της Κοινότητας . . . Το Κ.Σ. . . επειδή δια της εκτελέσεως της αποκομιδής των απορριμάτων υπό του Κοινοτικού αυτοκινήτου θέλει εξυπηρετηθή καλλίτερον ο σκοπός. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ό τ ι α κ υ ρ ο ί ο μ ο φ ώ ν ω ς τα πρακτικά του ενεργηθέντος διαγωνισμού . . . και ανατίθεται . . .». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Η. Αντωνόπουλος, Μ.Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

Σχόλιο: 1) Προφανώς υπήρχαν χρόνιες αναστολές. Στο ξεπέρασμά τους συνέβαλε και η ΜΗ ΕΓΚΡΙΣΗ των πιο πάνω, για «ειδικό οργανισμό» με ημερομίσθιο οδηγό. Με την απόφαση αυτή, φαίνεται ότι, η Κοινότητα, σ υ ν ε ι δ η - τ ο π ο ί η σ ε ότι «δια της εκτελέσεως της αποκομιδής απορριμμάτων υπό του κοινοτικού αυτοκινήτου, θέλει εξυπηρετηθή καλλίτερον ο σκοπός», 2) δέ -

κα χρόνια αργότερα με το Πρακτ. 30/5.12.1959 (σ.509), ανατρέπει τη συνείδηση αυτή, και το Κ.Σ. δέχεται ότι «..η εργασία της καθαριότητας θα συντελεσθή μετά μείζονος επιμελείας και επιτυχίας αλλά και οικονομικώς θέλει ωφεληθή η Κοινότης..», με την ανάθεση αυτής σε ιδιώτες εργολάβους.

[β. 16.9.1947- 5.5.1950], «Βιβλίο Πρακτικών», συνεδρίαση 29.3.1948, σ. 37 αναγράφεται: «Σχετικώς διαένταξιν του αυτοκινήτου εις την εκτέλεσιν της καθαριότητας, εγκρίνεται όπως τούτο οπλισθή δια των απαιτήτων ανταλλακτικών, ελαστικών κλπ., εγκρινομένης της λήψεως προσφορών δια την αγοράν δύο ελαστικών».

Σχόλιο: Μετά τις αποφάσεις, ακολουθεί η εμπράγματη υλοποίησή τους. Η «ένταξη» του αυτοκινήτου, υποστασιώνει την πραγμάτωση της Υπηρεσίας.

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 366, «Αρ. Αποφάσεως 235/8.12.1949», «Περί καθορισμού ωρών εργασίας του οδηγού του αυτοκινήτου και του κηπουρού». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ο οδηγός του αυτοκινήτου καθαριότητας και ο εκτελών την υπηρεσίαν του καθαριστού, κηπουρός παρέχουν τας υπηρεσίας των ως και οι λοιποί υπάλληλοι της Κοινότητος, ήτοι επί 40 ώρας εβδομαδιαίως, ενώ ανήκοντες εις το εργατοτεχνικόν προσωπικόν, δέον να εργάζονται επί οκτάωρον ημερησίως, ήτοι επί 48 ωρον εβδομαδιαίως, ούτως θα είναι δυνατή η καθημερινώς εκτέλεσις της καθαριότητος κατά τας πρωϊνάς ώρας και η απασχόλησις του αυτοκινήτου τας μεσημβρινάς τοιαύτας εις την εκτέλεσιν ετέρων υπηρεσιών ήτοι μεταφοράν χαλίκων, πότισμα δένδρων κλπ., καθόσον δια της εκτέλεσεως της καθαριότητος η μέραν παρ' ημεραν διευτυώθησαν παράπονα εκ μέρους των κατοίκων Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν ότι η δια της επί οκταώρου καθημερινώς απασχολήσεως του οδηγού του αυτοκινήτου και του εκτελούντος την υπηρεσίαν του καθαριστού κηπουρού θέλει εξυπηρετηθή καλλίτερον η Υπηρεσία καθαριότητος κλπ. Αποφάσεται ότι εγκρίνει παμψηφεί όπως η αποκομιδή των απορριμμάτων εκτελείται καθημερινώς κατά τας πρω-

ἵν ἄ ς ὥρας 8 – 12, χ ω ρ ι ζ ο μ ἔ ν η ς τ η ς π ε ρ ι φ ε ρ ε ἰ ἄ ς ε ι ς δ ὕ ο τ μ ἣ μ α τ α ἐ ξ ὧ ν θ α δ ἰ ἔ ρ χ η τ α ἱ ε ν α λ λ ἄ ξ τ ο α υ τ ο κ ἰ ν ἡ τ ο ν, θ α π α ρ α λ α μ β ἄ ν η δ ε κ α θ η μ ε ρ ἰ ν ὧ ς τ α ἀ π ο ρ ρ ἰ μ μ ἄ τ α τ ω ν π α ρ α λ ι α κ ὧ ν κ α τ α σ τ η μ ἄ τ ω ν, κ α ἰ ὅ π ω ς τ α ς μ ε τ α μ ε σ η μ β ρ ἰ ν ἄ ς τ ο ἰ α ὕ τ α ς 1 – 5 ο ἰ ἐ κ τ ε λ ο ὦ ν τ ε ς τ ἡ ν ὡ ς ἄ ν ω ὑ π η ρ ε σ ἰ ἄ ν ἀ π α σ χ ο λ ο ὦ ν τ α ἱ ε ἰ τ ε ε ἰ ς τ ἡ ν μ ε τ α φ ο ρ ἄ ν χ ω μ ἄ τ ω ν, χ α λ ἰ κ ω ν κ λ π., ε ἰ τ ε ε ἰ ς τ ο π ὅ τ ἰ σ μ α τ ω ν δ ἔ ν δ ρ ω ν, ἀ ν α λ ὄ γ ω ς τ ω ν ἀ ν α γ κ ῶ ν τ ἡ ς ὑ π η ρ ε σ ἰ ἄ ς, ἀ π α σ χ ο λ ο ὦ μ ε ν ο ἰ ο ὕ τ ω ἐ π ἰ ο κ τ ἄ ω ρ ο ν ἡ μ ε ρ ἡ σ ἰ ὡ ς, κ α ἰ ἀ ν α τ ἰ θ ἡ σ ἰ». [Κ.Σ. Σύνθεση Κ.Σ. Γ. Γκούμης, Γ. Κινινής, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος, ἀπὼν Δ. Κουτρούβ.].

Σχόλια: 1) Εκπλήσσει, για την εποχή, η 40 ωρη εβδομαδιαία εργασία για τους υπαλλήλους γραφείου, αφού οι εργάσιμες ημέρες ήταν ἔξη (6), δηλαδή εργάζονταν 6 ὥρες και 20 λεπτά κάθε ημέρα, ενώ για τον οδηγό και βοηθό του ο ορισμός εργάσιμου χρόνου 48 ὥρες κατά εβδομάδα (απὸ 40 ἔως τότε), 2) Ἀπὸ τὸ κείμενο δὲν παρέχονται στοιχεία για τὰ ὅρια τοῦ χωρισμοῦ τῆς περιφέρειας σε δύο τμήματα, ἢ σε «τομείς» ἢ «ζώνες» ὅπως τοὺς λέγαμε ἀργότερα και σήμερα. Στὴν πραγματικότητα υπήρχαν τρία τμήματα, ἀφὸ ἀπὸ τὰ παραλιακά κέντρα, ἡ ἀποκομιδὴ ἦταν κ α θ η μ ε ρ ἰ ν ἣ.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 263, «Συνεδρίασις 5.11.1965», Ἀρ. Ἀποφάσεως 177», «περὶ ἀναθέσεως ἐπικαλύψεως ἀπορριμμάτων εἰς ἐργολάβον Σ. Μπίκον». «Ἐπὶ τοῦ ἐγγραφέντου ὡς ἐκτάκτου 12^{ου} θέματος ...τίθησιν ὑπ' ὄψει τοῦ Κ.Σ. αἴτησιν τοῦ ἐργολάβου ἐκμεταλλεῦσεως ἀπορριμμάτων . . . περὶ ὑπογραφῆς συμβάσεως μετὰ Κ ο ἰ ν ὴ τ ἡ τ ο ς κ α ἰ α υ τ ο ὗ, δ ἰ ἣ ς θ α ἀ ν α τ ἰ θ ε τ α ἱ ε ἰ ς τ ο ν ε ἰ ρ ἡ μ ἔ ν ο ν ἡ ἄ ν ε υ ο ἰ κ ο ν ο μ ἰ κ ἣ ς ἐ π ἰ β α ρ ὦ ν σ ε ω ς τ ἡ ς Κ ο ἰ ν ὴ τ ἡ τ ο ς, ἐ π ἰ κ ἄ λ υ ψ ἰ ς δ ἰ α μ ἡ χ α ν ἰ κ ὧ ν μ ἔ σ ω ν τ ω ν ὑ π ὸ τ ἡ ς Κ ο ἰ ν ὴ τ ἡ τ ο ς ε ν α π ο τ ἰ θ ε μ ἔ ν ω ν ἀ π ο ρ ρ ἰ μ μ ἄ τ ω ν ε ἰ ς τ ο ν ἰ δ ἰ ὴ κ τ ἡ τ ο ν χ ὶ ρ ο ν τ ο ὗ ἐ ρ γ ο λ ἄ β ο ὗ, τ ἡ ς π ε ρ ἰ ο χ ἣ ς «Κ ο υ λ ο μ ἄ ν τ ζ ἰ» π ε ρ ἰ φ ε ρ ε ἰ ἄ ς Κ ο ρ ω π ἰ ο ὗ, σ υ μ φ ὶ ν ω ς π ρ ο ς τ ἡ ν . . . β ε β α ἰ ὡ σ ἰ ν τ ο ὦ Ὑ γ ε ἰ ο ν ο μ ἰ κ ο ὗ Κ ἔ ν τ ρ ο ὦ Ἀ τ τ ἰ κ ἣ ς . . . Ἐ π ὸ φ α σ ἰ ζ ε ἰ . Ἐ γ κ ρ ἰ ν ε ἰ ο μ ο φ ὶ ν ὡ ς ἵ ν α ὑ π ο γ ρ α φ ἣ ἡ μ ε τ α ξ ὶ τ ἡ ς Κ ο ἰ ν ὴ τ ἡ τ ο ς κ α ἰ τ ο ὦ Σ. Μ π ἰ κ ο ὦ σ ὺ μ β α σ ἰ ς, δ ἰ ἣ ς θ α ἀ ν α τ ἰ θ ε τ α ἱ ε ἰ ς α υ τ ὸ ν ἡ ἄ ν ε υ ἀ ν τ α λ λ ἄ γ μ α τ ο ς ἢ ἀ μ ο ἰ β ἣ ς τ ἰ ν ὴ ς, ἐ π ἰ κ ἄ λ υ ψ ἰ ς δ ἰ α μ ἡ χ α ν ἰ κ ὧ ν μ ἔ σ ω ν τ ω ν ὑ π ὸ τ ἡ ς Κ ο ἰ ν ὴ τ ἡ τ ο ς ἀ π ο κ ο μ ἰ ζ ο μ ἔ ν ω ν ἀ π ο ρ ρ ἰ μ μ ἄ τ ω ν ε ἰ ς τ ο ν ἰ δ ἰ ὴ κ τ ἡ τ ο ν χ ὶ ρ ο ν τ ο ὦ α ἰ τ ο ὦ ν τ ο ς...». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρὸεδρος, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Π. Καλλιγέρης, Π. Τζιβανίδης, Ε. Καρανικόλα, Χ. Μασούρος].

Μ έ ρ ο ς δ ω δ έ κ α τ ο

Ο ι κ ο ν ο μ ι κ ή σ υ γ κ ρ ό τ η σ η

Π ρ ο ύ π ο λ ο γ ι σ μ ο ί - Α π ο λ ο γ ι σ μ ο ί - Λ ο γ ο δ ο σ ί ε ς δ ι α φ ό ρ ω ν χ ρ ή σ ε ω ν

Εισαγωγή: Παραθέτω στη συνέχεια τις παλαιότερες από τις ευρεθείσες, στα βιβλία με αποφάσεις του Κ.Σ., με τίτλους «Περί του α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1935-1936» (στο κεφ. «Απολογισμοί») και επίσης αυτήν «Περί του π ρ ο ύ π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1937- 1938» (στο κεφ. «Προϋπολογισμοί»). Στη συνέχεια αποφάσεις για οικονομικές χρήσεις επομένων ετών. Η λογική σειρά θα ήταν να παρατεθεί πρώτα ο Προϋπολογισμός μιας χρήσης και στη συνέχεια ο Απολογισμός για την ίδια χρήση. Όμως η αρχιτεκτονική δομή του βιβλίου, επέτασσε το διαχωρισμό των κεφαλαίων. Στη συνέχεια καταγράφω και τις «Λογοδοσίες της δημοτικής αρχής».

Παραθέτω τις, συγκεκριμένες αποφάσεις αυτές, π λ ή ρ ε ι ς ώστε οι αναγνώστες και μελετητές του παρόντος πονήματος, να λάβουν γνώση του τρόπου σύνταξης, του χρησιμοποιηθέντος λεκτικού και ύφους, ως και, της διάρθρωσης αυτών. Στην τότε χρησιμοποιούμενη «καθαρεύουσα» της Διοίκησης. Τις αποφάσεις για τους επόμενους Προϋπολογισμούς – Απολογισμούς, δ ε ν θα τις παραθέσω πλήρεις, αλλά θα επιλέξω και επισημάνω τα, κατά τη γνώμη μου, βασικότερα και σπουδαιότερα μεγέθη εσόδων – εξόδων, ή, δαπανών, που προσδιόριζαν την οικονομική κατάσταση της Κοινότητας Καλαμακίου. Υπενθυμίζω ότι οι αποφάσεις για τους Προϋπολογισμούς της χρήσης 1935 –1936, και των παλαιότερων ετών, δεν έχουν βρεθεί διότι ελλείπουν ή δεν έχουν εντοπιστεί τα αντίστοιχα βιβλία Αποφάσεων και Πρακτικών.

Ε ι σ α γ ω γ ι κ ό σ η μ ε ί ω μ α - Π ρ ο ύ π ο λ ο γ ι σ μ ο ί

Εισαγωγικό σημείωμα: Κατά τη θεωρία, ο προϋπολογισμός των ΟΤΑ, ή κι άλλων νομικών προσώπων, νοείται για τον καθένα, ως «η πράξις αυτού δια της οποίας προβλέπονται και προσδιορίζονται, βάσει των ισχυουσών διατάξεων, τα έσοδα και τα έξοδα τούτου, δι' έν ωρισμένον οικονομικόν έτος». «Αι διέπουσαι τους προϋπολογισμούς των ΟΤΑ αρχαί, είναι αι αυταί με τας

του Κρατικού Προϋπολογισμού τοιαύτας, ήτοι: 1) Η αρχή της α κ ρ ι β ε ί α ς, ειλικρινείας και πραγματικότητας ως προς τας προβλέψεις . . . 2) Η αρχή της π ε ρ ι ο δ ι κ ό τ η τ ο ς. Ο προϋπολογισμός επαναλαμβάνεται καθ' ωρισμένον χρονικόν διάστημα . . . 3) Η αρχή της ε ν ό τ η τ ο ς. Κατ' αυτήν επιβάλλεται όπως αναγράφονται εξαντλητικώς εις μεν το σκέλος των εσόδων, όλα τα έσοδα, εις δε το σκέλος των εξόδων, όλα τα έξοδα. 4) Η αρχή της ε ι - δ ι κ ό τ η τ ο ς των πιστώσεων . . . 5) Η αρχή της ο ρ ι σ τ ι κ ό τ η τ ο ς του προϋπολογισμού». (Θεόδωρος Θωμόπουλος, επίτροπος Ελεγκτικού Συνεδρίου, «Τα Οικονομικά των ΟΤΑ», Αθήναι 1976, σ. 21 επ.), και,

«Κάθε δήμος και κοινότητα υποχρεούται ... να συντάσσει προϋπολογισμόν, δηλαδή να προσδιορίζει τα έσοδα και τα έξοδα που προβλέπεται να πραγματοποιηθούν κατά τη διάρκεια κάθε οικονομικού έτους. . . Για την Τ.Α. ο προϋπολογισμός είναι το εργαλείο κλειδί για την οικονομική διοίκηση των δήμων και κοινοτήτων, γιατί αποτελεί τη βάση ρύθμισης των εσόδων και εξόδων και γιατί δια μέσου αυτού καθορίζεται το μέγεθος της επιβάρυνσης των κατοίκων και δημοτών» (Ηλίας Γ. Τσενές, Τοπική Αυτοδιοίκηση, θεωρία και πράξη», Αθήνα 1986, σελ. 115 επ.).

Σχόλιο: Για κάθε ψηφισθέντα Προϋπολογισμό, τους επόμενους μήνες, γίνονταν κάθε χρόνο, δύο, τρεις ή τέσσερες αναμορφώσεις, προκειμένου να επαναπροσδιοριστούν οι ανάγκες, με βάση την τρέχουσα πραγματικότητα. Δεν είχε νόημα, να τις καταγράψω όλες αυτές. Σκοπός της αναφοράς σε αυτούς είναι να λάβουμε, μία γ ε ν ι κ ή εικόνα της διαχείρισης των οικονομικών της Κοινότητας, και του τρόπου διάθεσης αυτών, ώστε ο καθένας να έχει τις δικές του σκέψεις και προπάντων εκτιμήσεις, για την επιδιωκόμενη ανάπτυξη της Κοινότητας, και τη βελτίωση της ζωής των πολιτών και κατοίκων της.

Σχόλιο 2: Σε καμία από τις αποφάσεις για τους καταγραφόμενους Προϋπολογισμούς ή/και Απολογισμούς (κυρίως), δεν υπάρχει νύξη ή αναφορά, για «προέλεγχο», έστω από κ. σ., προς επίτευξη «διαφάνειας» όπως το λέμε στη συγχρονία. Τέτοιες επιλογές α) ΔΕΝ προβλέπονταν από τους νόμους, άρα δεν ήταν υποχρεωτικές, αλλά και, β) ΔΕΝ είχαν ωριμάσει ακόμα ούτε στην Τ.Α., ως «προαιρετικές», ή σε κάθε περίπτωση ΔΕΝ τις επέλεξαν οι Πρόεδροι. Ενδεικτικό της τότε αντίληψης (κυρίως της Κρατικής) είναι ότι και οι Λογοδο-

σίεις προς τους Δημότες (όσο και αν ήταν επιφανειακές, γενικόλογες κλπ), νομοθετήθηκαν για πρώτη φορά μεταπολεμικά, με το Ν.Δ. 2888/1954.

Προϋπολογισμός χρήσης 1937 - 1938

Εισαγωγικό σχόλιο γι αυτόν: 1) «.την 20^η Ιανουαρίου 1937 κλπ., ως η υπ' αρ. 1 απόφασις». Σ'εκείνη αναφέρεται ότι παρίστανται: Πρόεδρος Α. Κοτοπούλης, Μέλη: Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος και Ι. Δρακόπουλος, 2) Οι διατυπώσεις: «η έγκρισις του προϋπολογισμού της Κοινότητος δια το ελευσό μενον 1937-1938», «βασίζομένας εις τα πραγματοποιηθέντα έσοδα του τρέχοντος οικονομικού έτους», και, άλλες ταυτόσημες ή παρόμοιες, αποδεικνύουν, δεδομένου ότι η ψήφισή του έγινε σε συνεδρίαση του Κ.Σ. της 20.1.1937, ότι η αναφορά δεν γίνεται στο «ημερολογιακό έτος», αλλά στο «διαχειριστικό έτος χρήσης» από 1^η Απριλίου 1937 έως 31 Μαρτίου 1938 (βλεπ. άρθρο 54 Κωδικοποίησης 1936).[Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σελ. 31: «Αριθμός αποφάσεως 3/20.1.1937, Περί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1937-1938». «Εν Καλαμακίω σήμερον την 20^η του μηνός Ιανουαρίου 1937 κλπ, ως η υπ' αρ. 1 απόφασις. Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι αντικείμενον της συνεδριάσεως είναι η έγκρισις του προϋπολογισμού της Κοινότητος δια το ελευσό μενον 1937-1938 και αναγιγνώσκει την υπ' αρ. 247/1 εγκύκλιον διαταγήν της Διοικήσεως της Πρωτευούσης δι' ής παρέχονται οδηγίαι ως προς την κατάρτισιν του Προϋπολογισμού./ Εν συνεχεία υποβάλλει εις το Συμβούλιον το συνταχθέν συμφώνως τω Νόμω σχέδιον του προϋπολογισμού των εσόδων και εξόδων της Κοινότητος, εις ό τα μεν έσοδα προϋπελογίσθησαν επί τη βάσει των εσόδων του οικονομικού έτους των αναφερομένων εις τον απολογισμόν του έτους 1935-1936 μέ τινας μεταβολάς βασίζομένας εις τα πραγματοποιηθέντα έσοδα του τρέχοντος οικονομικού έτους, ως προς τα έξοδα δε, ταύτα προϋπελογίσθησαν βάσει των αναγραφέντων εξόδων κατά το τρέχον οικονομικόν έτος, μέ τινας επίσης μεταβολάς υπολογισθείσας εκ των διαφόρων αναγκών της Κοινότητος./

Ως προς τα έσοδα του Γενικού Μέρους ανερχόμενα εις το ποσόν των δραχμών 952.500.- αποτελούνται εκ των εξής κονδυλίων:

Κεφ. Α' αρ.1. Εκ του φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων./ Επί του Κεφαλαίου τούτου επραγματοποιήθησαν κατά το έτος 1935-1936 έσοδα εκ δραχμών 26.033,50 λαμβανομένου δε υπ' όψει ότι εκ της πραγματοποιηθείσης απαλλοτριώσεως των παραλιακών οικοπέδων θέλει εισπραχθή ίσον περίπου ποσόν μετά των γενησομένων αγοραπωλησιών, ανέγραψε το ποσό των δραχμών 26.000.-

Σχόλιο: «Προϋπολογισθέν έσοδο από την αιτία αυτή, ίσο περίπου με το εισπραχθέν κατά την του προηγούμενου οικονομικού έτους». Εντύπωση προκαλεί η διατύπωση «εκ της πραγματοποιηθείσης απαλλοτριώσεως των παραλιακών οικοπέδων θέλει εισπραχθεί», βλ. εξηγήσεις σε επόμενο σχόλιο.

Κεφ. Α' αρ.3. Εκ του φόρου σφαζομένων ζώων./ Επί του κεφαλαίου τούτου επραγματοποιήθησαν κατά τον τελευταίον απολογισμόν έσοδα εκ δραχ. 2.458,50 το ποσόν όμως τούτο ως εξάγεται εκ των απολογισμών αποδοσάντων γύρω των 10.000.- δραχ. θα αντιπροσωπεύη εισπράξεις μιας τριμηνίας, δι' ό και ανέγραψεν εις τον υπό κρίσιν προϋπολογισμόν το ποσόν των δραχμών 10.000.-

Κεφ. Β' αρ. 1.- Επί του ελαίου, ελαιώ ν./ Εις το Κεφάλαιον τούτο επιβληθέντος του φόρου τούτου δια της υπ' αρ. 149 αποφάσεως εγκριθείσης δια της υπ' αρ. 7241/36 διαταγής της Διοικήσεως Πρωτευούσης ανεγράφη πίστωση εκ δραχ.10.000.- υπολογισθείσης της αξίας των παραχθησομένων προϊόντων εις δραχ. 250.000.-

Σχόλιο: Με βάση και την εγγραφή αυτή, εκτιμάται ότι ήταν αρκετοί οι αγροί στους οποίους καλλιεργούνταν, και ευδοκίμούσαν, ελαιόδεντρα.

Κεφ. Β' αρ.2. Επί των εισοδημάτων εκ γαιών./ Πραγματοποιηθέντων κατά τον τελευταίον απολογισμόν εσόδων εκ δραχ. 514.- ενεγράφη πίστωση δραχ. 600.-

Κεφ. Β'. Επί του τ έ λ ο υ ς ε π ι τ η δ ε ύ μ α τ ο ς κ λ π. / Πραγματοποιηθέντων κατά τον τελευταίον απολογισμόν εσόδων εκ δραχ. 1.317.- ενεγράφη εις τον υπό κρίσιν προϋπολογισμόν πίστωσης ανάλογος ήτοι δραχ. 1.400.-

Κεφ. Δ' αρ.4. Επί των ε ι σ ο δ η μ ά τ ω ν ε ξ ο ι κ ο δ ο μ ώ ν. / Κατά τον τελευταίον απολογισμόν εππραγματοποιήθησαν έσοδα εκ δραχ. 24.267.- λόγω όμως της α υ ξ ή σ ε ω ς τ ω ν ο ι κ ο δ ο μ ώ ν και της ε ν ο ι κ ι ά σ ε ω ς π α σ ώ ν κατά το π α ρ ε λ θ ό ν θ έ ρ ο ς προβλέπεται αύξησης των εσόδων του κεφαλαίου τούτου δι' ό και ενεγράφη πίστωσης εκ δραχ. 30.000.-

Σχόλιο: Προφανώς ήταν φόρος που είχε επιβάλει η Κοινότητα, επί των εισοδημάτων των ιδιοκτητών από ενοίκια των οικοδομών τους(ΟΧΙ, για τα τέλη επί των εκδιδόμενων α δ ε ι ώ ν ανέγερσης οικοδομών). Γίνεται πρόβλεψη ότι θα αυξηθεί η ανέγερση οικοδομών (προς ενοικίαση) και διαπιστώνεται ότι το θέρος του 1936 είχαν ενοικιαστεί όλες οι διαθέσιμες. Γι' αυτό και η αύξηση.

Κεφ. Δ' αρ.7. Επί του φ ό ρ ο υ κ λ η ρ ο ν ο μ ι ώ ν. / Εις τον τελευταίον απολογισμόν δ ε ν εππραγματοποιήθησαν έσοδα εις το Κεφάλαιον τούτο, ενεγράφη (= σαν) δε εις τον υπό κρίσιν προϋπολογισμόν δραχ. 500.-

Κεφ. Ε' αρ.1. Επί των π ρ ο ἴ ό ν τ ω ν γ η ς ε ν γ έ ν ε ι. / Εις το Κεφάλαιον τούτο εππραγματοποιήθησαν κατά τον τελευταίον απολογισμόν έσοδα δραχ. 360.- κ α ί τ ο ι ο β ε β α ι ω τ ι κ ό ς φορολογικός κατάλογος ανήρχετο εις το ποσόν των δραχ. 28.000.- τούτο δε λόγω της μη εγκαίρου εισπράξεώς του, δεδομένου δε ότι προβλέπεται σχετική εφορία (= ευφορία) των γεωργικών προϊόντων δια τούτο ενεγράφη πίστωσης εις τον προϋπολογισμόν εκ δραχ. 30.000.- του σχετικού φορολογικού καταλόγου συνταχθησομένου μ ε τ ά την σ υ γ κ ο μ ι δ ή ν.

Κεφ. Ε' αρ.2. Επί των π ρ ο ἴ ό ν τ ω ν ζ ω ο κ ο μ ί α ς , γ α λ α κ τ ο κ ο μ ί α ς κ λ π. / Κατά τον τελευταίον απολογισμόν δεν εππραγματοποιήθη έσοδόν τι εις το Κεφ.καθόσον ο φόρος ούτος εβεβαιώθη προς το τέλος του οικονομικού έτους, ήδη δε ε ι σ π ρ α τ τ ό μ ε ν ο ς υπό του Δ ή μ ο υ Α θ η ν α ί ω ν θέλει αποδώσει περί τας 10.000.- άς και ενέγραψεν εις τον προϋπολογισμόν.-

Κεφ. ΣΤ' αρ.1.- Ε π ι χ ο ρ ή γ η σ ι ς εκ του φ ό ρ ο υ τ ω ν ε ξ α λ λ ο δ α π ή ς εισαγομένων 5/25. / Πραγματοποιηθέντων κατά τον τελευταίον

απολογισμόν εσόδων εκ δραχμών 25.800.- ενεγράφη εις τον υπό κρίσιν προϋπολογισμόν πίστωσης εκ δραχ. 26.000.-

Κεφ. ΣΤ' αρ.2. Επιορηγήσεις εκ του φόρου επί των εγχωρίων πρ οϊό ν τ ω ν./ Πραγματοποιηθέντων κατά τον τελευταίον απολογισμόν εσόδων εκ δραχμών 76.719.- ενέγραψε πίστωσιν εκ δραχ. 77.000.-

Σχόλιο: Σημαντικό έσοδο για την Κοινότητα. Δυστυχώς δεν έχει σωθεί προηγούμενος φορολογικός κατάλογος, με ιδιοκτήτες αγρών και είδος φυτών, που, ιστορικά, θα επέτρεπε την ανίχνευση της σύνθεσης του πληθυσμού.

Κεφ. Η' αρ.1. Τέλη επί των αδειών οικοδομών./ Πραγματοποιηθέντων εσόδων κατά τον τελευταίον απολογισμόν εκ δραχ. 21.257,65 και προβλεπομένης ανεγέρσεως πολλών οικοδομών ίδια εις τον συνοικισμόν Αλίμου υπό των υπαλλήλων Ιονικής Τραπεζής ενεγράφη εις τον υπό κρίσιν προϋπολογισμόν το ποσόν των δραχ. 25.000.-

Σχόλιο: Σε άλλες αναφορές το τέλος αυτό ονοματίζεται «του κυβισμού». Και τούτο διότι, κατ' άρθρα 211 της Κωδικοποίησης 1926, και 212 αυτής του 1936: «Η αξία των νέων ανεγειρομένων οικοδομών εκτιμάται επί τη βάσει τιμής μονάδος κατ' όγκον αυτών, οριζομένης εκ των προτέρων. . . 3. Καθορίζεται τιμολόγιον κατά κυβικόν μέτρον αξίας τριπτόν . . .».

Κεφ. Η' αρ.2. Τέλη επί της καθαριότητος./ Εις το Κεφάλαιον τούτο βεβαιωθέντων εσόδων εκ δραχ. 34.000.- περίπου, εισεπράχθη το ποσόν των δραχ. 16.670.- λόγω δε της αυξήσεως των οικοδομών και συνεπώς την καταβολήν του φόρου τούτου, ενέγραψε πίστωσιν εκ δραχ. 35.000.-

Κεφαλ. Η' αρ.3. Τέλη επί των διαφημίσεων./ Πραγματοποιηθέντων εσόδων κατά τον τελευταίον απολογισμόν εκ δραχμών 3.197.- ενεγράφη πίστωσης εκ δραχ. 5.000.-

Κεφ. Η' αρ.4. Εισπράξεις λουτρών./ Εις το Κεφάλαιον τούτο εππραγματοποιήθησαν κατά μεν τον τελευταίον απολογισμόν έσοδα εκ δραχμών 304.539.- κατά δε το παρελθόν θέρος έσοδα εκ δραχ. 454.000.- περίπου, προβλεπομένης δε αυξήσεως των πόρων εκ της εκμεταλλεύσεως

των θαλασσίων λουτρών, ενέγραψε εις τον υπό κρίσιν προϋπολογισμόν το ποσόν των δραχ. 500.000.- όπερ βεβαίως θα πραγματοποιηθή.-

Κεφ. Η' αρ.5. Φ ό ρ ο ς επί του ζ ύ θ ο υ./ Εις το κεφάλαιον τούτο εππραγματοποιήθησαν κατά μεν τον τελευταίον απολογισμόν έσοδα εκ δραχ. 23.000.- κατά δε την του τρέχοντος έτους ε ν ο ι κ ί α σ ι ν δραχ. 25.150.- δι' ό και ενέγραψε εν τω προϋπολογισμώ το ποσόν των δραχ. 25.000.-

Κεφ. Θ' αρ.1.- Π ρ ό σ τ ι μ α και Α π ρ ό β λ ε π τ α./ Εις το Κεφάλαιον τούτο εππραγματοποιήθησαν κατά τον τελευταίον απολογισμόν έσοδα εκ δραχ. 51.840,60 δι' (= ό) ενέγραψε εις τον υπό κρίσιν προϋπολογισμόν το ποσόν των δραχμών 50.000.-

Κεφ. Θ' αρ.3. Τ η λ ε φ ω ν ι κ α ί σ υ ν δ ι α λ έ ξ ε ι ς./ Εις το Κεφάλαιον τούτο ενεγράφη το ποσόν των δραχ. 200.- δια τα τυχόν εισπραχθησόμενα ε ξ ι δ ι ω τ ι κ ώ ν τ η λ ε φ ω ν η μ ά τ ω ν.-

Σχόλιο: Από άλλες αποφάσεις του Κ.Σ. (βλ. πιο κάτω), αποδεικνύεται ότι στο κοινοτικό κατάστημα σ τ ε γ α ζ ό τ α ν το ταχυδρομικό γραφείο με Προϊστάμενο το Γραμματέα, και το τηλεγραφείο, και ο κλητήρας της Κοινότητας διένειμε τα γράμματα και τηλεγραφήματα. Προφανώς υπήρχε σε αυτό, στο όνομα της Κοινότητας, «κοινόχρηστο» τηλέφωνο για την εξυπηρέτηση των κατοίκων κ.ά., αφού το έσοδο θα ήταν από «ι δ ι ω τ ι κ ά τηλεφωνήματα».

Σχόλιο: Δεν υπάρχει στο σκέλος των ε σ ό δ ω ν, ο ύ τ ε μ ί α χορηγία ή επιχορήγηση του Κράτους (Δημοσίου) προς την Κοινότητα. Το σ ύ ν ο λ ο των εσόδων προέρχεται από φόρους, τέλη και κάποια δικαιώματα.

Ως προς τα έ ξ ο δ α, ταύτα προϋπελογίσθησαν βάσει του προϋπολογισμού του τρέχοντος οικονομικού έτους μέ τινας μεταβολάς αίτινες είναι αι εξής:

Εις το Κεφ. Α' αρ.2 Παρ. Β'. Μ ι σ θ ό ς Κ ο ι ν ο τ ι κ ο ύ Κ λ η τ ή ρ ο ς./ Επειδή ούτος εκτός της υπηρεσίας του κλητήρος, εκτελεί την εποπτεϊάν της καθαριότητας και την δ ι α ν ο μ ή ν τ η ς α λ λ η λ ο γ ρ α φ ί α ς και τ ω ν τ η λ ε γ ρ α φ η μ ά τ ω ν του ταχυδρομικού γραφείου ού προϊσταται ο

κοινοτικός γραμματεύς, ενέγραψε συμφώνως και τω εγκριθέντι οργανισμῷ πίστωσιν εκ δραχ. 18.000.-, ήτοι προς δραχμάς 1.500.- μηνιαίως.

Εἰς το αὐτό Κεφάλαιον και άρθρον εδάφιον γ': «Μισθοί προσωπικοῦ λουτρῶν», λόγω της γενομένης υπερβάσεως της πιστώσεως ταύτης κατά το τρέχον έτος ήύξησε το εγκριθέν, εἰς τον εν χρήσει προϋπολογισμόν (= ελλείπει η λέξη: ποσόν), κατά πέντε χιλιάδας.-

Κεφ. Γ' αρ.3. Διάφοροι υποχρεώσεις της Κοινότητος./ Μη πραγματοποιηθείσης εισέτι της παραλαβής των κατασκευασθέντων θαλασσίωv αποδυτηρίων υπό του εργολάβου Π. Σαρρή και επί τη προβλέψει εξοφλήσεως ποσών των υποχρεώσεων της Κοινότητος (πλην των οφειλομένων εκ δανείων) ενέγραψε το ποσόν των δραχ. 100.000.- ήτοι κατά δραχ. 20.000.- επί πλέον του τρέχοντος οικονομικού έτους.-

Κεφ. Ε' αρ.2. Περιφραξις και αγορά γηπέδου Νεκροταφείου./ Μη επιτευχθείσης μέχρι τούδε της ιδρύσεως Νεκροταφείου ενέγραψε πίστωσιν τόσον δια την αγοράν όσον και την περίφραξιν τούτου εκ δραχμών 50.000.- αυξήσας το εἰς τον εγκεκριμένον προϋπολογισμόν αναφερόμενον ποσόν κατά δραχ. 15.000.-

Εἰς το Κεφ. ΣΤ' αρ.3 ενεγράφη το ποσόν των δραχ. 62.000.- δι' εἰσφοράν υπέρ της Διοικήσεως της Πρωτεύουσης, ποσόν το οποίον αντιπροσωπεύει το διπλάσιον του καθορισθέντος δια την δευτέραν εξαμηνίαν του τρέχοντος οικονομικού έτους.-

Σχόλιο: Η σύσταση του Υπουργείου Διοικήσεως Πρωτεύουσης από τη δικτατορία Ι. Μετάξά και το καθεστώς της 4^{ης} Αυγούστου,, όχι μόνο κατεύθυνε και «καπέλωνε» τους δήμους και τις κοινότητες διοικητικά, αλλά υπαγόρευε πολιτικές, και υποχρεωτικές διαθέσεις κονδυλίων για κρατικές επιλογές. Τα έξοδα λειτουργίας του, αντιμετωπίζονταν ΚΑΙ με εισφορές των Ο.Τ.Α.

Εἰς το Κεφάλαιον Η' εγένοντο διάφοροι αυξομειώσεις δια τας ανάγκας των λουτρῶν, ανεγράφησαν δε επί πλέον αι εξής πιστώσεις:

Άρθρον 12: δια την προμήθειαν αυτοκινήτου καταβρεκτήρος το ποσόν των δραχμών εξήκοντα χιλιάδων, όπερ αντιστοιχεί εἰς την πρῶτην

δ ό σ ι ν δια την αγοράν τοιούτου α πα ρ α ι τ ή του δια το κ α τ ά β ρ ε γ μ α των οδών, το πότισμα των δένδρων και την προμήθειαν ύδατος προς χρήσιν των θαλασσίων λουτρών.-

Σχόλιο: Στην απόφαση δεν γίνεται λόγος για α ν τ ι κ α τ ά σ τ α σ η, αλλά για προμήθεια. Όχι μόνο η διατύπωση, αλλά και η αιτιολόγηση συνηγορεί ότι ήταν η π ρ ώ τ η φ ο ρ ά, που η Κοινότητα αποκτούσε καταβρεχτήρα.

Αρθρον 13: Κ α τ α σ κ ε υ ή ε ξ ε δ ρ ώ ν δραχ. 50.000.- Επειδή κρίνεται απαραίτητος η κατασκευή των εξεδρών τούτων προς χ ρ ή σ ι ν των λ ο υ ο - μ έ ν ω ν, ανεγράφη το ποσόν τούτο.

Σχόλιο: «κατασκευή εξεδρών», προφανώς στα θαλάσσια λουτρά. Είχαν περάσει ακριβώς δύο χρόνια από την υπογραφή του συμβολαίου για τη μίσθωσή τους, με τη Διεύθυνση Δημοσίων Κτημάτων (βλ. πιο κάτω).

Ήτοι σ ύ ν ο λ ο ν των π ρ ο ÷ π ο λ ο γ ι σ θ έ ν τ ω ν ε ξ ό δ ω ν του Γενικού Μέρους ανέρχεται εις το ποσόν των δραχ. 895.046.- και απομένει π λ ε ό - ν α σ μ α και α π ο θ ε μ α τ ι κ ό ν Κεφάλαιον εκ δραχ. 57.454.-

Ως προς το Ε ι δ ι κ ό ν Μ έ ρ ο ς του προϋπολογισμού, έχον (= έχων, ο Πρόεδρος) υπ' όψει τας σχετικές αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου δι' ών επεβλήθη ο φ ό ρ ο ς α μ έ σ ο υ ε ρ ά ν ο υ δια την λ ή γ ο υ σ α ν κοινοτικήν περίοδον ως και της κ α τ α σ κ ε υ ή ς του π ε ζ ο δ ρ ο μ ί ο υ της παραλιακής Λεωφόρου υπό των π α ρ ο δ ί ω ν και εν αρνήσει τούτων την υπό της Κοινότητος κατασκευήν δια λογαριασμόν τούτων, έχων επίσης υπ' όψει ότι θέλει μείνει ανείσπρακτον το ποσόν των δραχ. 40.000.- εκ φόρων αμέσου εράνου, ανέγραψεν εις τα έσοδα μεν εξ αμέσου εράνου δρ. 120.000.- εκ καθυστερουμένων δραχ. 40.000.- και δι' αξίαν κατασκευασθησομένων πεζοδρομίων δραχ. 140.000.- δι' έξοδα δε: δια την κατασκευήν προεκτάσεων των θαλασσίων α π ο δ υ τ η ρ ί ω ν δραχ. 100.000.-, δια την κατασκευήν οδών 60.000.- και δια την κατασκευήν του προαναφερθέντος πεζοδρομίου δραχ. 140.000.- ισοσκελεί δε ούτω το Ειδικόν Μέρος του προϋπολογισμού.

Συνεπώς το σ ύ ν ο λ ο ν των ε σ ό δ ω ν ανέρχεται εις 1.252.500.-

Το σ ύ ν ο λ ο ν των ε ξ ό δ ω ν εις δραχμάς 1.195.046.-

και απομένει π λ ε ό ν α σ μ α εκ δραχμών 57.454.-

προτείνω δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή σχετικώς.

Το Κ.Σ. Σ κ ε φ θ έ ν / Επειδή ο συνταχθείς υπό του κ. Προέδρου προϋπολογισμός του οικονομικού έτους 1937- 1938 ορθώς και νομίμως συνετάγη./

Δ ι α τ α ύ τ α / Ψηφίζει παμψηφεί κατ' άρθρον και εις σύνολον τον προϋπολογισμόν του οικονομικού έτους 1937 – 38 με έ σ ο δ α του Γενικού Μέρους εκ δραχ. 952.500.-, με έ ξ ο δ α του αυτού μέρους εκ δραχμών 895.046.- και α π ο θ ε μ α τ ι κ ό ν Κεφάλαιον εκ δραχ. 57.454.- Επίσης και έσοδα του Ειδικού Μέρους δραχ. 300.000.- και ισόποσα έξοδα, ταύτα δε πάντα ως αναγράφονται εν τω συνταχθέντι εντύπω προϋπολογισμού όστις και υπογράφεται δεόντως παρά του Προέδρου και των μελών του Συμβουλίου./ Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται./ Ο Πρόεδρος, τα μέλη (υπογραφές).

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 247: «Αριθμός αποφάσεως 19/2.2.1938, «Περί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1938-1939». Σημείωση: Εγγράφονται έ σ ο δ α από τις συνηθισμένες πηγές (και, από τα λουτρά δραχ. 580.000).

Τα έ σ ο δ α στο Γενικό μέρος δραχ.1.101.000 (θα ληφθεί και δάνειο των δραχ. 2.500.00 για τα έργα). Εσοδα στο Ειδικό μέρος δραχ. 2.940.000.

Τα έ ξ ο δ α ανέρχονται: Στο Γενικό μέρος σε δραχ. 1.082.746. Στο Ειδικό μέρος προβλέπονται έξοδα δραχ. 2.925.000. Προβλέπονται διάφορα έργα (πεζοδρόμια παραλιακής 175.000, κατασκευή οδών 1.200.000, επέκταση θαλασσίων λουτρών με έργα απαιτηθέντα από τη Διεύθυνση Δημοσίων Κτημάτων δραχ. 1.000.000, επέκταση κεντρικού αγωγού ύδρευσης 400.000, ανέγερση κοινοτικού καταστήματος 150.000 κ.ά.) οι δαπάνες για τα οποία θα καλυφθούν από το πιο πάνω δάνειο.- Αποθεματικό δραχ. 15.000.- [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλιανος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 139: «Αριθμός αποφάσεως 13/13.2.1939». «Περί του προϋπολογισμού του έτους 1939-1940». [Το σύνολο των ε σ ό δ ω ν

του Γενικού Μέρους ανέρχονται σε δραχ. 1.489.500, και το σύνολο των ε ξ ό δ ω ν του ίδιου μέρους δραχ. 1.354.015, και α π ο θ ε μ α τ ι κ ό δραχ.134.485. Τα έ σ ο δ α του Ε ι δ ι κ ο ύ Μέρους δραχ. 2.300.000, και τα ε ξ ο δ α του ίδιου μέρους 2.200.000 και αποθεματικό το ποσό των δραχ. 100.000.

Τα σημαντικότερα προϋπολογιζόμενα Εσοδα είναι σε δραχμές: Φόρος μεταβίβασης ακινήτων (« . . . λαμβανομένου δε υπ' όψιν ότι εκ των π λ η ρ ω μ ώ ν των α π α λ λ ο τ ρ ι ω θ έ ν τ ω ν πα ρ α λ ι α κ ώ ν οικοπέδων και της μεταβίβασης ο ι κ ο π έ δ ω ν του σ υ ν ο ι κ ι σ μ ο ύ Τράχωνες, θέλει α υ ξ η θ ή το ποσόν τούτο, ανέγραψεν...») 74.000, φόρος επί των εισοδημάτων εξ οικοδομών (« . . . λαμβανομένης δε υπ όψιν της α υ ξ ή σ ε ω ς των οικοδομών και της β ε λ τ ι ώ σ ε ω ς των εισοδημάτων, ανέγραψεν») 40.000, εκ προϊόντων γης εν γένει 25.000, φόρος επί των προϊόντων βιομηχανίας, γαλακτοκομίας 10.000, φόρος επί των εξ αλλοδαπής εισαγομένων (5/25) 40.000, επιχορήγησις επί του φόρου εγχωρίων προϊόντων 90.000, τέλη επί αδειών οικοδομών 50.000, τέλη επί της καθαριότητας 50.000, εισπράξεις λουτρών («τούτο αποτελεί το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων της Κοινότητας, παρουσιάζει δε σημαντικήν α ύ ξ η σ ι ν από έ τ ο υ ς ει ς έ τ ο ς. Ήδη δε δια της π α ρ α χ ω ρ ή σ ε ω ς προς ε κ μ ε τ ά λ λ ε υ σ ι ν και των λ α ῖ κ ώ ν λουτρών των α ν ε γ ε ρ θ έ ν τ ω ν υπό της Διοικήσεως Πρωτευούσης, προβλέπεται μεγαλυτέρα απόδοσις των παρελθόντων ετών») 660.000, φόρου επί του ζύθου 35.000, έσοδα εκ πωλήσεως ύδατος 20.000, τέλη επί των λογαριασμών φαγητού εστιατορίων 110.000, πρόστιμα κι απρόβλεπτα 40.000, καθυστερούμενα 50.000, χρηματικόν υπόλοιπον παρελθούσης χρήσεως 180.000.

Τα σημαντικότερα προϋπολογιζόμενα έ ξ ο δ α σε δραχμές, του Γενικού Μέρους 1.354.015. «Ως προς το Ειδικόν Μέρος του προϋπολογισμού τούτο προβλέπει την εκτέλεσιν διαφόρων έργων . . . ήτοι: Δια κατασκευήν και επισκευήν θαλασσίων λουτρών 150.000, δια κατασκευήν οδών και μονίμων οδοστρωμάτων 1.000.000, δια επισκευήν οδών Κ α λ α μ α κ ί ο υ 50.000, δια επισκευήν και διαμόρφωσιν οδών του συνοικισμού Α λ ί μ ο υ 50.000, δια διαμόρφωσιν οδών του συνοικισμού Τ ρ α χ ώ ν ω ν 450.000, δι' αξίαν εξεδρών των θαλασσίων λουτρών 50.000, δι' α ν έ γ ε ρ σ ι ν κ ο ι ν ο τ ι κ ο ύ κ α τ α σ τ ή μ α τ ο ς 150.000, δι' ε π έ κ τ α σ ι ν του δ ι κ τ ύ ο υ ύ δ ρ ε ύ

σε ως 300.000, αποθεματικών κεφάλαιον 100.000. [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: 1) «Φόρος μεταβιβάσεως ακινήτων... εκ των πληρωμών των απαλλοτριωθέντων παραλιακών οικοπέδων και της μεταβιβάσεως οικοπέδων του συνοικισμού Τράχωνες». Η μόνη λογική εξήγηση είναι: α) Η απαλλοτρίωση, γίνεται κατά το Σύνταγμα «υπέρ του δημοσίου» για κοινωφελή σκοπό. Ο καθ' ού η απαλλοτρίωση, δηλ. ο έως αυτήν ιδιοκτήτης, επιβαρύνεται (αφού «αποκτών την κυριότητα» είναι το Δημόσιο) με το φόρο μεταβίβασης του ακινήτου. β) Κατά την εκούσια πώληση ακινήτων ιδιωτών (στους Τράχωνες ή αλλού στα κοινοτικά όρια) το φόρο μεταβίβασης πληρώνουν οι αγοραστές αυτών. Η Κοινότητα, με το άρθρο 207 της Κωδικοποίησης, είχε «πόρους» «5) Τα δυνάμει νόμων χορηγούμενα εις τους δήμους και τας κοινότητας ποσοστά εκ δημοσίων φόρων». Με βάση τις σκέψεις αυτές, ως «πληρωμή των απαλλοτριωθέντων παραλιακών οικοπέδων . . κλπ», πρέπει να εννοείται «η είσπραξη» των ποσών που αντιστοιχούν στα ποσοστά της Κοινότητας επί του φόρου της μεταβίβασης ακινήτων», τα οποία ποσοστά εισέπραττε το Δημόσιο και τα «επιχορηγούσε»/ ορθό= απέδιδε στην Κοινότητα. 2) «λαμβανομένης δε υπ' όψιν της αυξήσεως των οικοδομών». Αποδεικνύεται η συνεχής «αστικοποίηση» της περιοχής με την ανοικοδόμηση, αλλά και τη μεγάλη μείωση των εσόδων από το φόρο επί των σφαζομένων ζώων, επί του ελαίου και των ελαιών, επί των εισοδημάτων εκ γαιών κλπ. 3) εντύπωση προκαλεί η διάθεση ποσών για δρόμους στο Καλαμάκι 50.000, στον Αλιμο 50.000 (που ήταν πιο «πυκνοκατοικημένες» συνοικίες) και στους Τράχωνες 450.000, δηλαδή ποσό εννεάπλάσιο. Με τον Ι. Γερουλάνο παρόντα, και συμμετέχοντα στην ψηφοφορία του Κ.Σ. (όπως έχει κάνει κατ' επανάληψη ενώ, από την απόφαση, υπήρχε οικονομικό όφελος), γεγονός το οποίο ΡΗΤΑ απαγορευόταν από άρθρα της κωδικοποίησης των 1926 και 1936 (βλ. σε άλλα κεφάλαια λεπτομέρειες), αφού, σχεδόν όλη, η έκταση, ανήκε, ως εισφερθείσα στο κεφάλαιό της, στην Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, που ήταν οικογενειακή τους. Το 1938 δεν είχαν πουλήσει σε ΚΑΝΕΝΑ συνεταιρισμό π.χ. Εκτελωνιστών, Αγίου Παντελεήμονος, Εφοριακών, Αναπήρων, Κυθηρίων κλπ, κλπ. καμία έκταση του Κτήματος (όλες έγιναν μεταπολεμικά). 4) «δια της παραχωρήσεως προς

εκμετάλλευσιν κ α ι των λ α ῖ κ ώ ν λουτρών των ανεγερθέντων υπό της Διοικήσεως Πρωτευούσης». Ποία η ακριβής θέση αυτών, βλ.πιο κάτω. Αυτά είναι πέραν εκείνων των Πικροδάφνης, Κεντρικών και Αλίμου, που είχαν ενοικιαστεί. Σε προηγούμενες αποφάσεις, τίποτα δεν αναγράφεται α) για την ανέγερση «λαϊκών λουτρών από την Διοίκησιν Πρωτευούσης», β) ούτε εντοπίστηκε απόφαση του Κ.Σ. για την «παραχώρηση προς εκμετάλλευση» αυτών στην Κοινότητα, και την αποδοχή της. Ίσως καταγράφεται σε προγενέστερα βιβλία που δεν βρέθηκαν. Στην απόφαση του Κ.Σ. 59/3.4.1939 (βλ. [β. 22.8.1938- 29.6.1940] σ.197) αναγράφεται: «. . των απαιτητών ε π ι σ κ ε υ ώ ν εις τας εγκαταστάσεις των θαλασσίων λουτρών Αλίμου, Κεντρικών, Λ α ῖ κ ώ ν και Πικροδάφνης». Ήταν ιδιαίτερα/ διαφορετικά λουτρά.

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 380: «Αριθμός αποφάσεως 16/29.1.1940». «Περί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1940-1941». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι αντικείμενον της συνεδριάσεως είναι η ψήφισις του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους 1940- 1941 και αναγιγνώσκει σχετικώς προς τούτο εγκυκλίους διαταγάς της Διοικήσεως της Πρωτευούσης, υποβάλλει δε το συνταχθέν συμφώνως τω Νόμω σχέδιον του προϋπολογισμού των εσόδων και εξόδων της Κοινότητος, εις ό τα μεν έσοδα προϋπελογίσθησαν βάσει των εσόδων των αναφερομένων εις τον απολογισμόν της χρήσεως 1938- 1939 και των τοιούτων του τρέχοντος οικονομικού έτους, ως προς δε τα έξοδα, ταύτα προϋπελογίσθησαν βάσει των αναγραφέντων εξόδων κατά την τρέχουσαν χρήσιν, με τινας μεταλλαγάς, υπαγορευθείσας εκ διαφόρων αναγκών της Κοινότητος και των καθορισθεισών υποχρεωτικών εισφορών. Ως προς τα έ σ ο δ α ταύτα ανέρχονται εις το ποσόν των δραχ. 1.498.500.- προερχόμενα εκ ποσοστών επί των Δημοσίων φόρων και Δημοτικών φόρων, εκ των βάσει αποφάσεων επιβληθεισών φορολογιών, εκ των εσόδων των θαλασσίων λουτρών και των επιβληθέντων και επιβληθησομένων τελών και δικαιωμάτων ως και εκ του προβλεπομένου χρηματικού υπολοίπου./ Ως προς τα έ ξ ο δ α του Γενικού Μέρους ταύτα προϋπελογίσθησαν βάσει του προϋπολογισμού του τρέχοντος οικονομικού έτους με τινας μεταλλαγάς, αίτινες ως ελέχθη επεβλήθησαν εκ των αναληφθεισών υποχρεώσεων και τας επελθούσας τοιαύτας

κατά τας γενομένας κατά την διάρκειαν της τρεχούσης χρήσεως αναμορφώσεις του προϋπολογισμού./ Ούτω το σύνολον των ε ξ ό δ ω ν του Γενικού Μέρους του υπό έγκρισιν προϋπολογισμού, ανέρχεται εις το ποσόν των δραχ. 1.462.130.-, το δε απομένον υπόλοιπον του αποθεματικού του Κεφαλαίου εχωρίσθη εις δύο μέρη του μεν πρώτου εκ δραχ. 20.000.- δια την ενίσχυσιν πιστώσεων αίτινες ήθελον ευρεθή εν ανεπαρκεία κατά την διάρκειαν της χρήσεως, του (ελλείπει= δε) δευτέρου εκ δραχ. 16.370.- δι' εκτάκτους και κατεπείγουσας ανάγκας μη προβλεπομένας εν τω προϋπολογισμώ./ Ως προς το Ειδικόν Μέρος του προϋπολογισμού τούτο προβλέπει την εκτέλεσιν διαφόρων έργων, τόσον εκ του υπολοίπου του συναφθέντος δανείου όσον και εκ των επιβληθησομένων φόρων, αμέσου εράνου κλπ. Το σύνολον των εσόδων τούτων ανερχόμενον εις το ποσόν των δραχ. 2.110.000, θέλει διατεθή ως εξής: Δια την κατασκευήν και επισκευήν των θαλασσίων λουτρών δραχ. 100.000. Δια την κατασκευήν οδών δια μ ο ν ί μ ω ν ο δ ο σ τ ρ ω μ ά τ ω ν 900.000. Δια την κατασκευήν πεζοδρομίων δια λογαριασμόν των παροδίων 200.000. Δια την επισκευήν οδών Καλαμακίου 60.000. Δια την επισκευήν οδών Αλίμου 50.000. Δια την δ ι α μ ό ρ φ ω σ ι ν των οδών Τ ρ α χ ώ ν ω ν 60.000. Δια την επέκτασιν του κεντρικού αγωγού υδρεύσεως 400.000. Δια την περίφραξιν, δ ι α μ ό ρ φ ω σ ι ν κλπ. του Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο υ δραχ. 150.000.

Το απομένον δε υπόλοιπον ανερχόμενον εις δραχ. 190.000.- θέλει διατεθή ως εξής: Δραχμαί 150.000 προς συμπλήρωσιν πιστώσεων αίτινες ήθελον ευρεθή εν ανεπαρκεία κατά την διάρκειαν της χρήσεως και δραχ. 40.000 δια τας τυχόν εκτάκτους ανάγκας τας μη προβλεφθείσας κατά την σύνταξιν του παρόντος. Ούτω το σ ύ ν ο λ ο ν των ε σ ό δ ω ν και των ε ξ ό δ ω ν μετά του διαθεσίμου α π ο θ ε μ α τ ι κ ο ύ Κεφ. αμφοτέρων των μερών, ανέρχεται εις δραχμάς 3.608.500.- Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου, ιδόν το υπ' αυτού εκπονηθέν σχέδιον του προϋπολογισμού της χρήσεως 1940- 1941 και σκεφθέν ότι τούτο ορθώς και νομίμως συνετάγη. Αποφαίνεται ότι ψηφίζει κατ' άρθρον και εις σύνολον τον προϋπολογισμόν της χρήσεως 1940- 1941 με Εσοδα Γενικού Μέρους δραχ. 1.498.500.- με Εξοδα του αυτού Μέρους δραχ. 1.462.130.- και αποθεματικόν κεφάλαιον διανεμόμενον ως υπό του κ. Προέδρου ανεφέρθη δραχ. 36.370.- Με Εσοδα του Ειδικού Μέρους δραχμάς 2.110.000.-, Εξοδα του αυτού Μέρους δραχ. 1.920.000.- και με αποθεματικόν

διανεμόμενον ωσαύτως δραχ. 190.000.- Ταύτα δε πάντα ως λεπτομερώς αναφέρονται εν τω συνταχθέντι αναλυτικώ προϋπολογισμώ, και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν... ..». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

Σχόλιο: Είναι η πρώτη απόφαση του Κ.Σ. στην οποία δεν αναγράφονται τα κατ'ιδίαν κονδύλια, αλλά μόνο τα συνολικά. Φαίνεται ότι, είτε με εγκύκλιες της Διοίκησης είτε με νομοθετική ρύθμιση, δεν ήταν αναγκαία πλέον η υποχρεωτική καταγραφή των κατ'ιδίαν κονδυλίων στην απόφαση έγκρισης του σχεδίου προϋπολογισμού. Αρκούσε η παραπομπή σε αυτόν.

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 412: «Αριθμός αποφάσεως 41/23.3.1940». «Περί του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους 1940-1941». «...Το Κ.Σ.... Αποφαίνεται ότι εγκρίνει κατ'άρθρον και εις σύνολον τον προϋπολογισμόν της χρήσεως 1940-1941 με έσοδα δραχ. 3.060.200.- και έξοδα δρ. 2.977.438. αποθεματικών δε κεφάλαιον δρ. 62.762.- Εγένετο, ...». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

Σχόλιο: α) Καμία αναφορά δεν γίνεται στην προηγούμενη 16/29.1.1940 (πριν τρεις μήνες) απόφαση του Κ.Σ. για την ίδια περίοδο. Ούτε ότι δεν εγκρίθηκε από τη Διοίκηση Πρωτευούσης. Απροσδιόριστος ο λόγος λήψης της σχολιαζόμενης απόφασης, β) Τα ποσά αναγράφονται συνολικά, χωρίς εξειδίκευση σε κατ'ιδίαν κονδύλια και κωδικούς.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 114, «Αριθμός αποφάσεως 42/31.5.1941 «Περί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1941- 1942». [σημ.: Έσοδα 991.700, Έξοδα 974.495, αποθεματικό 17.205. Αναλυτικά γράφονται μόνο κάποια κονδύλια]. Καμία λέξη για την Κατοχή. Συνεχίζουν και οι τρείς. [Δ.Ε.: Πρόεδρος Ι. Γερούλιανος, Κ. Κωνσταντινίδης, Π. Καρανίκας].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 243, «Αριθμός αποφάσεως 19/27.3.1942 «Περί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1942- 1943». [Έσοδα δραχ. 2.228.600, Έξοδα δραχ. 2.100.265, Αποθεματικό 128.335. Ο Πρόεδρος ζήτησε: «Αναφερόμενος εις την . . . διαταγήν της Νομαρχίας. .

προτείνει όπως δια την καλήν λειτουργίαν της Κοινότητος, α ν α τ ε θ ή α υ τ ώ δια του διατακτικού της σχετικής αποφάσεως, η επί αποδόσει λογαριασμού, π ρ ο μ ή θ ε ι α διαφόρων ειδών ως και η εκτέλεσις διαφόρων μ ι κ ρ ο έργων ...Η Δ.Ε. . . εγκρίνει...». [Δ.Ε. Πρόεδρος Ι. Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης, Π.Καρανίκας].

Επισήμανση: έχει ήδη δηλωθεί, ότι από το Σεπτέμβριο 1942 έως τον Αύγουστο 1945, η Κοινότητα είχε συγχωνευτεί και αποτέλεσαν το Δήμο Παλ. Φαλήρου. Γι' αυτό δ ε ν υπάρχουν αποφάσεις της Διοικούσας Επιτροπής.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 303, «Αριθμός αποφάσεως 1/31.8.1945 «Περί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1945- 1946». «Ο κ. Πρόεδρος αναγιγνώσκει εισηγητικήν έκθεσιν επί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1945- 1946, υποβάλλει το καταρτισθέν σχέδιον των ε σ ό δ ω ν και ε ξ ό δ ω ν. Κατ' αυτό τα έ σ ο δ α ανέρχονται εις δραχ. 3.812.000, τα δ' έ ξ ο δ α εις δραχ. 3.698.600, απομένει δε ως α π ο θ ε μ α τ ι κ ό ν το ποσόν των δραχ. 113.400 ... Αναφερόμενος εις σχετικήν διαταγήν της Νομαρχίας Αττικής προτείνει όπως δια την καλήν λειτουργίαν της Κοινότητος, α ν α τ ε θ ή α υ τ ώ δια του διατακτικού της σχετικής αποφάσεως, η επί αποδόσει λογαριασμού, προμήθεια διαφόρων ειδών ως και η εκτέλεσις διαφόρων μικροέργων... Το Κ.Σ.... Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί τον προϋπολογισμόν της χρήσεως 1945-1946.». [σημείωση: Χωρίς εξειδίκευση/εξατομίκευση των διαφόρων ποσών]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Γ. Τσάκαλος, Σ. Σπηλιόπουλος, Ιω. Γερουλάνος, Ν. Νόνης, Δ. Σταματόπουλος, Γ. Τίγγελης].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.402, «Αριθμός αποφάσεως 37/11.3.1946», «Περί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1946-1947». «Ο κ. Πρόεδρος αναγιγνώσκων ε ι σ η γ η τ ι κ ή ν έ κ θ ε σ ι ν επί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1946- 1947 υποβάλλει το καταρτισθέν σ χ έ - δ ι ο ν των εσόδων και εξόδων. Κατ' αυτό τα έ σ ο δ α ανέρχονται εις δραχμάς 64.610.000, τα δε έ ξ ο δ α εις δραχ. 62.928.700, απομένει δε ως α π ο θ ε μ α τ ι κ ό ν το ποσόν των δραχ. 1.681.300 ... Αναφερόμενος εις σχετικήν διαταγήν της Νομαρχίας Αττικής, προτείνει όπως δια την καλήν

λειτουργίαν της Κοινότητος α ν α τ ε θ ή α υ τ ώ δια του διατακτικού της σχετικής αποφάσεως η επί αποδόσει λογαριασμού προμήθεια διαφόρων ειδών... Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί τον προϋπολογισμόν της χρήσεως 1946- 1947, ως λεπτομερώς αναφέρεται εν τω σχετικώ εντύπω και αναθέτει εις τον Πρόεδρον της Κοινότητος την επί αποδόσει λογαριασμού προμήθειαν. . . Εγένετο . . .». [Κ.Σ. Γ. Τσάκαλος, Σ. Σπηλιόπουλος, Ι. Γερουλάνος, Ν. Νόνης, Δ.Σταματόπουλος, Γ. Τίγγελης]. [βλεπ. και β.14.6.1946 – 6.8.1947], σ.92, Αρ. Αποφ.171/26.9.1946 «Περί μερικής αναμορφώσεως του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους 1946-1947»].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 194, «Αριθμός αποφάσεως 21/10.2.1947», «Περί του π ρ ο υ π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1947- 1948». [σημ.: Τα έ σο δ α ανέρχονται εις 158.010.000 τα δε έ ξ ο δ α εις δραχ. 155.518.700, απομένει δε ως αποθεματικόν το ποσόν των δραχ. 2.691.300». Τα κυριότερα έ σο δ α δ ε ν καταγράφονται λεπτομερώς, ενώ τα έ ξ ο δ α καταγράφονται]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Τίγκελης (σε άλλες αποφάσεις Γ. Τίγγελης), Θ. Φυτάλης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, απών Π. Πικρός].

[β. 6.8.1947-13.9.1948], σ.137, «Αρ. Αποφάσεως 18/29.1.1948». «Περί του π ρ ο υ π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1948 – 1949». [σημείωση: Έ σο δ α δραχ. 340.310.000, Έ ξ ο δ α δραχ. 333.907.200, Αποθεματικό 6.402.800]. [Κ.Σ. Α.Πιζάνης, πρόεδρος, Π.Πικρός, Ι.Γερουλάνος, Η.Αντωνόπουλος, Μ.Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 294, «Αρ. Αποφάσεως 112/28.5.1948», «Περί του π ρ ο υ π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1948- 1949». [σημ.: Έ σο δ α 395.310.000, Έ ξ ο δ α 383.907.200, αποθεματικό 11.402.800]. [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Ι. Γερουλάνος, Η. Αντωνόπουλος, Ν. Κριμπένης].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 229, «Αριθ. Αποφάσεως 114/8.6.1949», «Περί του π ρ ο υ π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1949- 1950». [σημείωση: Έσοδα

δραχ. 569.600.000, Έξοδα 541.572.200, Αποθεματικό 28.027.800].- [Σύνθεση Κ.Σ. Π. Πικρός, Θ. Φυτάλης, Ι. Γερούλανος, Δ. Κουτροβίδης, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 127, «Αριθ. Αποφάσεως 106/26.6.1950», «Περί του προϋπολογισμού χρήσεως 1950- 1951». [σημείωση: αναγράφονται στρογγυλά ποσά ΜΟΝΟ ως Έξοδα, έναντι κάθε αιτίας, με 601.100.000 δραχ. Έσοδα, και 558.000.000 δραχ. Έξοδα, και 43.000 ως αποθεματικό].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 395, «Αρ. Αποφάσεως 115/24.6.1951», «Περί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1951- 1952». [σημ.: Έσοδα δραχ. 973.500.000, Έξοδα 953.557.200, Αποθεματικό 19.142.800]. [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, Δ.Κουτροβίδης, Κ.Μαλτέζος, Σπ.Σπηλιόπουλος, απόντες Γ.Κινινής, Π. Ανδριώτης].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 184, «Αρ. Αποφάσεως 128/14.6.1952», «Περί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1952- 1953». [σημ.: Έσοδα δραχ. 1.251.500.000, Έξοδα 1.220.387.200, Αποθεματικό 311.112.800]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 25, «Αρ. Αποφάσεως 120/24.6.1953», «Περί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1953- 1954». [σημ.: Έσοδα δραχ. 1.678.000.000, Έξοδα 1.636.500.000, Αποθεματικό 41.500.000]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ.Κινινής, Α. Πιζάνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 228, «Αρ. Αποφάσεως 79/15.5.1954», «Περί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1954-1955». [σημ.: Έσοδα 1.799.500 δραχ., Έξοδα 1.788.400 δραχ., αποθεματικό 11.100 δραχμές]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ.168, «Πρακτικόν 13/7.6.1955», «Αρ. Αποφάσεως 106», «Περί του π ρ ο ÷ π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1955- 1956». [σημ. Έσοδα 2.745.600, Έξοδα 2.720.960, αποθεματικό 24.640]. [Κ.Σ. Σπ.Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

[β. 5.4.1956 – 4.7.1958], σ. 126, «Αρ. Πρακτικού 29/5.12.1956», «Αρ. αποφάσεως 207», «Περί του π ρ ο ÷ π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1957». [σημ. Έσοδα 6.793.900, Έξοδα 6.669.490, Αποθεματικό 124.410]. [Κ.Σ. Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ.Γκούμης].

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 291, «Αρ. Πρακτικού 36, Αποφάσεως 206/5.12.1957», «Περί του π ρ ο ÷ π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1958». [σημ.: Κατά την εισήγηση του Προέδρου: Έσοδα 3.076.000, Έξοδα 3.019.200, Αποθεματικό 56.800. Μετά το αποφαινεται (με εκ των υστέρων διορθώσεις προηγουμένως γραφέντων αριθμών, χωρίς διόρθωση στην εισήγηση). Έσοδα 3.201.000, Έξοδα 3.144.200, Αποθεματικό 56.800]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ.Γκούμης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ. 48, «Αρ. Πρακτικού 31/5.12.1958, Αρ. Αποφάσεως 201», «Περί του π ρ ο ÷ π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1959». [σημ.: Έσοδα 3.963.448, Έξοδα 3.877.530, Αποθεματικό 85.918]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Γ. Μαμάης, Β. Αβραμίδης, Ι. Λαμπρινίδης Γ. Σμαράγδης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.238, «Αρ. Πρακτικού 27/5.11.1959, Αρ. Αποφάσεως 216», «Έγκρισις π ρ ο ÷ π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ έτους 1960». [σημ.: Έσοδα δραχ. 4.142.535, Έξοδα 4.104.685, Αποθεματικό 37.850].

[β.4.8.1960- 4.8.1961], σ.66, «Αρ. Πρακτικού 35/20.11.1960, Αρ. Αποφάσεως 210», «Έγκρισις π ρ ο ÷ π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ έτους 1961». [σημ.: Έσοδα δραχ.

6.380.860, Έξοδα 6.302.187, Αποθεματικό 78.673]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

[β. 4.8.1961 -10.10.1962] ΔΕΝ υπάρχει. Άρα δεν υπάρχει προϋπ/σμός 1962.

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ.54, «Πρακτικόν της 18.12.1962, Αρ. Αποφάσεως 152», «Έγκρισις Κοινοτικού Προϋπολογισμού έτους 1963». [σημ.: Εσοδα δρχ. 6.092.300, Εξοδα 6.018.805, Αποθεματικό 73.495]». [Κ.Σ.Γ.Σμαράγδης, πρόεδρος, Σ. Σπηλιόπουλος, Π. Κερασιώτης, Α. Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης, Σ.Τσιλιμπάρης].

[β.2.4.1963- 4.1.1964, ΔΕΝ υπάρχει], [β. 4.1.1964-1.2.1964] και [β. 4.1.1964-29.6.1964 «πρόχειρα πρακτικά] ΔΕΝ περιλαμβάνουν απόφαση. Στα «πρόχειρα πρακτικά», χωρίς αρίθμηση σελίδων, στη συνεδρίαση 4.3.1964, περιλαμβάνεται θέμα «Αναμόρφωσις Κοιν. Προϋπ/σμού έτους 1964», με αρ. 53 στο περιθώριο. Έτσι ΔΕΝ υπάρχει Προϋπολογισμός χρήσης 1964.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.39, «Συνεδρίασις 3.11.1964», Αρ. αποφάσεως 129», «Περί ψηφίσεως του Κοινοτικού π ρ ο υ π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ έτους 1965». [σημ.: σύνολο εσόδων 5.100.000, σύνολο εξόδων 5.035.300, αποθεματικό δρχ. 64.700, χωρίς αναλυτική εξειδίκευση των κονδυλίων, κατά πλειοψηφία]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Ι.Καραμαλάκης, Β. Κατσή, Π.Τσορός, Π.Καλλιγέρης, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.241, «Συνεδρίασις 5.10.1965», Αρ. Αποφάσεως 148», «Περί ψηφίσεως του Κοινοτικού π ρ ο υ π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ, του έτους 1966». [σημ.: σύνολο εσόδων 5.314.000, σύνολο εξόδων 5.273.050, αποθεματικό 40.950]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, Αγγ. Παπακώστας, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσή, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Κ. Τσόχας, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.463, «Συνεδρίασις 27.11.1966», «Αρ. αποφάσεως 195», «Ψήφισις Κοινοτικού προϋπολογισμού έτους 1967». [σημ.: Έσοδα 7.252.950, Έξοδα 7.154.256, Αποθεματικό 98.694]. [Κ.Σ. Αγγ. Παπακώστας, προεδρεύων, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Σ. Τσιλιμπάρης, Ε. Τσαμπάρλης, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964–13.12.1967]. σ. 231: «Πρακτικόν-Συνεδρίασις της 13.12.1967», θέμα: «Ψήφισις Κοινοτικού προϋπολογισμού έτους 1968», με αναγραφή στο περιθώριο του αρ. 235, που δηλώνει απόφαση, για την οποία δεν υπάρχει βιβλίο: «Εγκρίνεται ο Κοιν. Προϋπολογισμός έτους 1968 σ υ μ - φ ώ ν ω ς τ ω μονογεγραμμένω σχεδίω. Τας περικοπάς άτινας εσημείωσε το Κ.Σ., ανελθούσας εις δραχ. 325.000, διατίθησι δια την κατασκευήν νέων λ ο υ - τ ρ ι κ ώ ν κ τ ι ρ ί ω ν κλπ., των Λουτρών Κ ε ν τ ρ ι κ ώ ν». [Κ.Σ. Αγγ. Παπακώστας, προεδρεύων, Β. Βοζώρας, Β.Κατσής, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Σ. Τσιλιμπάρης, Π. Τζιβανίδης, Κ. Τσόχας, Π. Τσορός].

Σημείωση: Χωρίς αναγραφή ούτε ενός ποσού εσόδων – εξόδων. Ίσως διότι πρόκειται για Πρακτικό και όχι Απόφαση, για την οποία δεν υπάρχει βιβλίο.

Απολογισμοί διαφόρων οικονομικών χρήσεων

Εισαγωγικό σημείωμα: «Ο απολογισμός των δήμων και κοινοτήτων έχει την αντίθετη ακριβώς έννοια και περιεχόμενο του προϋπολογισμού, δηλαδή, με τον απολογισμό γίνεται η απεικόνιση, σε χρηματικούς όρους, της δραστηριότητας που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια ενός έτους... Το οικονομικό αποτέλεσμα δεν έχει την έννοια πραγματοποίησης κέρδους ή ζημίας, γιατί οι δήμοι και οι κοινότητες είναι μεν και οικονομικοί οργανισμοί, πλην όμως δεν είναι επιχειρήσεις με επιδίωξη και πραγματοποίηση κερδών» (Ηλίας Γ. Τσενές, ό.π. σελ. 119).

Απολογισμός της χρήσης 1935 – 1936

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 20-21: «Αριθμός αποφάσεως 152/17.12.1936, Περί του απολογισμού της χρήσεως 1935-1936». «Εν Καλαμακίω σήμερον τη 17^η του μηνός Δεκεμβρίου 1936 κλπ, ως και η υπ' αρ. 145 πράξις. Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του κ. Ταμίου Φαλήρου διεβιβάσθη ο απολογισμός της χρήσεως 1935-1936 και εξετέθη συμφώνως τω νόμω εν τω Κοινοτικώ Καταστήματι κληθέντων προς τούτο των ενδιαφερομένων δια σχετικής προσκλήσεως τοιχοκολληθείσης εις τα δημόσια μέρη της Κοινότητος προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή επ' αυτού. Σκεφθέν. Επειδή ο απολογισμός της χρήσεως 1935-1936 έχων ούτω:

Ε Σ Ο Δ Α

Επί του φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων	δραχμαί	26.033,50
Επί του εισοδήμ. (ατος) γαιών	«	514,00
Επί των σφαζομένων ζώων	«	2.458,50
Επί των εισοδημάτων οικοδομών	«	24.267,00
Επί των προϊόντων γης	«	360,00
Επιχορήγηση Δημοσίου και των εξ αλλοδαπής εμπορευμάτων		26.800,00
Επιχορήγηση επί των εγχωρίων προϊόντων	δραχμαί	76.719,00
Τέλη αδειών οικοδομών	«	21.257,65
Τέλος καθαριότητας	«	16.670,00
Εισπράξεις Λουτρών	«	302.539,00
Φόρος επί του ζύθου	«	23.000,00
Καθυστερούμενα	«	(κενό)
Προϊόντων γης και καθαριότητας	«	19.905,20
Οικοδομών και επιτηδεύματος	«	4.911,00
Φόρου κληρονομιών	«	80,00
Φόρου επί του ζύθου	«	3.197,50
Πρόστιμα και απρόβλεπτα	«	51.840,00
Δάνειον	«	175.380,80
Διαφημίσεις	«	3.197,50

Χρηματικόν υπόλοιπον παρελθούσης χρήσεως	«	69.761,30
Άμεσοι έρανοι	«	51.010,00
Καθυστερούμενα εράνου	«	<u>21.365,00</u>
Σύνολον εσόδων	δραχμαί	923.522,05

=====

Ε Ξ Ο Δ Α

Έξοδον παραστάσεων Προέδρου	δραχμαί	10.089,00
Μισθός Γραμματέως	«	37.200,00
Μισθός κλητήρος	«	14.400,00
Ημερομίσθια προσωπικού λουτρών	«	45.940,00
Ενοίκιον Κοινοτικού καταστήματος	«	11.950,00
Φωτισμός, θέρμανσις γραφείων	«	1.057,00
Έξοδα κινήσεως / οδοιπορικά	«	1.229,00
Ποσοστά εισπράξεων	«	3.600,00
Εισφορά Ταμιακής Υπηρεσίας	«	5.000,00
Ποσοστά βεβαιώσεων	«	1.500,00
Τοκοχρεωλύσιον δανείου	«	44.708,80
Διαφοραί υποχρεώσεων παρελ.(θουσών) χρήσεων		26.200,00
Καθαριότης Κοινότητος	δραχμαί	23.716,40
Υπέρ Σ χ ο λ ι κ ο ύ Ταμείου	«	2.000,00
Υπέρ Μηχαν.(ικής;) Υπηρεσίας	«	12.000,00
Υπέρ Ταμ.(είου) τηλεφ.(ωνικών) Συγκοινωνιών (;)		1.000,00
Μνημόσυνον εν πολέμοις πεσόντων	δραχμαί	300,00
Δικαστικά έξοδα	«	4.210,00
Δενδροφυτεύσεις	«	12.500,00
Ενοίκιον Λουτρών	«	27.000,00
Αποζημ. (ιώσεις) παραλιακών κέντρων	«	16.667,00
Φωτισμός οδών	«	43.757,00
Συνδρομή τηλεφώνου	«	3.223,00

Φάρμακα ενδεών	«	375,00
Βοηθήματα ενδεών	«	3.100,00
Κηδεΐαι απόρων	«	600,00
Συνδρομαί διάφοροι	«	1.850,00
Αγορά επίπλων γραφείων	«	150,00
Δαπάναι αποθ. (εματικού) κεφαλαίου	«	365.026,30
Κατασκευή θαλασσίων Λουτρών	«	178.281,40
Κατασκευή οδών	«	6.000,00
Χρηματικόν υπόλοιπον	«	<u>16.448,85</u>
Σύνολον εξόδων και υπόλοιπον	δραχμαί	923.522,05

=====

τυγχάνει εγκριτέος. Δια ταύτα. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί τον απολογισμόν της χρήσεως 1935-1936 και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν. Εγένετο απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται. Ο Πρόεδρος (υπογραφή). Τα μέλη (υπογραφές)». [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Επισημάνσεις: 1.- Προκύπτει και από τα Εξοδα, ότι το μόνιμο ή τακτικό προσωπικό της Κοινότητας ήταν ο Γραμματέας και ένας Κλητήρας, κατά ρητή διάταξη του νόμου (βλ. πιο πάνω). Γι' αυτό κι ο απολογισμός αυτός «διεβιβάσθη υπό του κ.Ταμίου Φαλήρου», υπαλλήλου της τότε τοπικής Εφορίας, μέσω της οποίας, για την τήρηση των διατάξεων του Δημοσίου Λογιστικού, διεκπεραιώνονταν οι συναλλαγές (εισπράξεις-πληρωμές) της Κοινότητας. Για την εργασία του αυτή το προσωπικό της Εφορίας Π. Φαλήρου, λάμβανε επιπλέον αμοιβή (βλ. απόφαση Κ.Σ. 138/9.11.1936 «περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν ποσοστών βεβαιώσεων» «του οικονομικού έτους 1936-37» δραχ. 1.500.-, και, Αποφ.Κ.Σ. 120/20.9.1937 σ.161, και άλλες επομένων ετών).

Σχόλιο: Μπορώ να βεβαιώσω ότι, ακόμα και το 1983 και τα επόμενα χρόνια, που ο Δήμος είχε επαρκώς στελεχωμένη Οικονομική και Ταμιακή Υπηρεσία κλπ, μία υπάλληλός του, καθημερινά (άτυπα, αλλά κατά συμφωνία) δεν προσερχόταν στο γραφείο της στο Δήμο Αλίμου, α λ λ ά σε γραφείο της Εφορίας ή Δ.Ο.Υ. Παλαιού Φαλήρου, ώστε να επιμελείται για λογαριασμό του

Δήμου την κατά προτεραιότητα και ταχεία από την ίδια, ολοκλήρωση των τυπικών διαδικασιών του δημοσίου λογιστικού και να διαβιβάζονται σε συντομότερο χρόνο έσοδα/χρήματα στο Δήμο. Η υπάλληλος αυτή πληρωνόταν από το Δήμο, αλλά εμφανιζόταν και παρείχε εργασία στην Εφορία Π. Φαλήρου για το Δήμο, διότι το Δημόσιο, δεν διέθετε υπάλληλο για την ταχεία διεκπεραίωση των υποθέσεων του Δήμου. Το ίδιο γινόταν και από τους όμορους Δήμους.

2.- Η Κοινότητα για τη λειτουργία των Λουτρών, προσλάμβανε μη μόνιμο, ή έκτακτο, προσωπικό, που πληρωνόταν με ημερομίσθιο, αφού στα Έξοδα αναγράφεται ποσό «Ημερομίσθια προσωπικού Λουτρών 45.940,00».

3.- Τα «Λουτρά Καλαμακίου» (και τα τρία: Πικροδάφνης, Κεντρικά, Αλίμου) λειτουργούσαν ήδη αφού αναγράφονται στα Έσοδα: «Εισπράξεις Λουτρών 304.539.-». Η σύμβαση μίσθωσης με τη Διεύθυνση Δημοσίων Κτημάτων υπογράφηκε την 23.1.1935 (βλ. πιο κάτω). Η με τον τρόπο αυτό διατύπωση παραπέμπει σε εισπράξεις που έκανε απευθείας η Κοινότητα από τα «εισιτήρια εισόδου», άρα τα λειτουργούσε και διαχειριζόταν η ίδια (αυτεπιστασία) με το τακτικό προσωπικό που είχε, και το έκτακτο προσωπικό που προσλάμβανε.

4.- Άλλα σημαντικά Έσοδα της Κοινότητας ήταν α) από το φόρο μεταβιβάσεων ακινήτων δραχ. 26.033,50, β) από το φόρο στα εισοδήματα οικοδομικών δραχ. 24.267,00, γ) από «επιχορηγήσεις» του Δημοσίου για ποσοστά επί φόρων που αυτό είχε εισπράξει για λογαριασμό της Κοινότητας, και μάλιστα αυτά επί των εγχωρίων προϊόντων ανέρχονταν σε σημαντικό ποσό 76.719,00 δραχμών, δ) από το φόρο επί του ζύθου δρ. 23.000,00, ε) από τους άμεσους εράνους δραχ. 51.010,00. **Α ν τ ί θ ε τ α** τα Έσοδα από φόρους ή τέλη: επί των εισοδ.(ημάτων) γαιών δραχ. 514,00, των προϊόντων γης δραχ. 360,00, οικοδομές και επιτηδεύματα δραχ. 4.911,00, των κληρονομιών δραχ. 80,00, ακόμα και διαφημίσεις δραχ. 3.197,00, ήταν πολύ μικρά ή και ελάχιστα ποσά.

Δηλαδή, παρά την κοινωνική και ταξική διαστρωμάτωση των 1.300 περίπου κατοίκων και τον «αγροτικό» χαρακτήρα της απασχόλησης μεγάλου μέρους του πληθυσμού της Κοινότητας, που καλλιεργούσαν τη γή, η αξία των προϊόντων ή/και των εισοδημάτων τους από αυτά, ήταν πολύ χαμηλή. Ή τα Κοινοτικά Συμβούλια, φορολογούσαν με χαμηλά ποσοστά. Εάν σε αυτό προσ-

τεθεί και η «διοικητική» αδυναμία της Κοινότητας (με ένα Γραμματέα και ένα κλητήρα!) προς βεβαίωση και είσπραξη των φόρων και τελών, μπορούν να εξηγηθούν τα χαμηλά έσοδα από τα οικονομικά πεδία και αντικείμενα αυτά.

5.- Επισημάνθηκε ήδη ότι οι «επιχορηγήσεις του Δημοσίου» ήταν από πρόσθετους φόρους που είχαν επιβληθεί σε πολίτες ή συναλλακτικές πράξεις ΥΠΕΡ των δήμων και κοινοτήτων. Εισπράττονταν από το Δημόσιο (Εφορίες) και αποδίδονταν σε αυτούς. Τα έσοδα/χρήματα ανήκαν στους ΟΤΑ, και όχι σε αυτό. Πραγματικά και ουσιαστικά η ορθή διατύπωση θα ήταν να γράφεται η λέξη «Α π ο δ ό σ ε ι ς του Δημοσίου» (των εσόδων της Κοινότητας) κι ό χ ι «Επιχορηγήσεις του Δημοσίου» (από δικά του χρήματα, αφού ΔΕΝ ήταν).

Σημείωση: «. . . . Οι επιχορηγήσεις (= του Δημοσίου) στην Ελληνική Τοπική Αυτοδιοίκηση διακρίνονται σε τ α κ τ ι κ έ ς και έ κ τ α κ τ ε ς. Οι τακτικές επιχορηγήσεις καθιερώθηκαν για π ρ ώ τ η φ ο ρ ά στην Ελλάδα το έτος 1962 με το νόμο 4260/12.11.1962 (ΦΕΚ 186 τ.Α) και άρχισαν να ισχύουν από την 1.1.1963. Η εισαγωγή του συστήματος επιχορηγήσεων ήρθε σαν συνέπεια της μ ε τ α φ ο ρ ά ς στο Ελληνικό Δημόσιο ή της κ α τ ά ρ γ η σ η ς ορισμένων φόρων που αποτελούσαν πηγή εσόδων για την τοπική αυτοδιοίκηση (Ηλίας Γ. Τσενές, ό.π. σ.197). Πρόκειται για τις επιχορηγήσεις, που μετεξε-λίχτηκαν, σε Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους (ΚΑΠ), όπως λέγονται σήμερα.

6.- Αινιγματική είναι η συμπλεκτική καταγραφή εσόδου «προϊόντων γης και καθαριότητας» δραχ. 19.905,20, ε ν ώ προηγουμένως έχει καταγραφεί έσοδο από «τέλος καθαριότητας δραχ. 16.670,0». Από τις εγγραφές δεν προκύπτει το στοιχείο και κριτήριο της διαφοροποίησης. Γι' αυτό «αινιγματική».

7.- Είναι χαρακτηριστικό ότι καταγράφονται α) «φόρος επί του ζύθου δραχμαί 23.000,00» και, μετά 4 εγγραφές, β) «φόρος επί του ζύθου δραχ. 3.197,50». Δεν εξηγείται ο λόγος της διάκρισης, ή, η εννοιολογική διαφορά του κάθε εσόδου απ' αυτά, για να συναχθεί η αιτία της ξεχωριστής εγγραφής τους.

8.- Προκύπτει ότι η Κοινότητα είχε ήδη λάβει δάνειο, αφού καταγράφεται ως «Εσοδον, Δάνειον δραχ.175.380,80». Δυστυχώς, όπως έχω αναφέρει,

ελλείπουν τα βιβλία αποφάσεων, πριν από τη χρήση 1935-36, κι έτσι δεν γνωρίζουμε το σκοπό, το σκεπτικό, τα αντικείμενα και τον τρόπο διάθεσης αυτού.

9.- Διαπιστώνεται ότι δεν υπάρχει κανένα ποσό εσόδου της Κοινότητας από «τέλος και δικαίωμα κατάληψης κοινόχρηστου χώρου». Εννοώ το χώρο της Παραλίας, στον οποίο, κατά τις περιγραφές, απεικονίσαις και εξειδικεύσεις του Γ. Σμαράγδη, είχαν ήδη αναπτυχθεί και λειτουργούσαν πολλά (ή αρκετά) εξοχικά κέντρα ή ταβερνεία, τα οποία είναι βέβαιο ότι καταλάμβαναν και κοινόχρηστους χώρους με την ανάπτυξη τραπεζοκαθισμάτων. Ούτε υπάρχει κάποιο στοιχείο, για το εάν εισέπραττε τέτοιο τέλος το Ελληνικό Δημόσιο.

Αποδεικνύεται σε άλλα κεφάλαια, από καταγραφόμενες αποφάσεις ότι η Κοινότητα, μί σ θ ω ν ε τις εκτάσεις για τις λ ο υ τ ρ ι κ έ ς εγκαταστάσεις από τη Διεύθυνση Δημοσίων Κτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών. Δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία, εάν επέβαλε τα τέλη αυτά η Υπηρεσία εκείνη.

Απολογισμός της χρήσης 1936 – 1937

[β.14.10.1936–22.7.1938], σελ.225-226: «Αριθμός αποφάσεως 1/17.1.1938, Περί του απολογισμού του έτους 1936-1937». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Ταμίου Φαλήρου διεβιβάσθη ο απολογισμός της χρήσεως 1936-1937 και εξετέθη συμφώνως τω νόμω εν τω Κοινοτικώ Καταστήματι κληθέντων προς τούτο των ενδιαφερομένων δια σχετικής προσκλήσεως τοιχοκολληθείσης εις τα δημοσιότερα μέρη της Κοινότητος προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή επ' αυτού. Σκεφθέν. Επειδή ο απολογισμός της χρήσεως 1936-1937 έχων ούτω:

Ε Σ Ο Δ Α

Επί του φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων	δραχμαί	34.527.85
Επί των σφαζομένων ζώων	«	903,80
Επί των εισοδημάτων γαιών	«	141,00
Επί των εγχωρίων προϊόντων	«	86.735,90

Επί των εισοδημάτων οικοδομών	«	30.512,20
Επί των προϊόντων ζωοκομίας	«	6.680,00
Επί των εξ αλλοδαπής εμπορευμάτων	«	41.832,00
Απρόβλεπτα έσοδα	«	4.168,25
Καθυστερούμενα	«	25.809,30
Τέλη επί αδειών οικοδομών	«	27.655,30
Τέλη επί της καθαριότητας	«	17.575,00
Τέλη επί των διαφημίσεων	«	535,00
Εισπράξεις Λουτρών	«	453.630,00
Φόροι επί του ζύθου	«	25.150,00
Χρηματικόν υπόλοιπον 1935-1936	«	16.448,85
Άμεσος έρανος	«	50.800,00
Καθυστερούμενα εράνου	«	27.844,50
Δάνειον	«	<u>100.000,00</u>
Σύνολον εσόδων	δραχμαί	951.542,95

=====

Ε Ξ Ο Δ Α

Έξοδα παραστάσεως Προέδρου	δραχμαί	12.000,00
Μισθός Γραμματέως	«	36.800,00
Μισθός κλητήρος	«	14.400,00
Μισθοί προσωπικού λουτρών	«	60.785,00
Ενοίκιον Κοινοτικού καταστήματος	«	11.952,00
Γραφική ύλη	«	3.468,30
Φωτισμός, θέρμανσις γραφείων	«	1.452,00
Έξοδα κινήσεως	«	1.626,00
Βιβλία διοικητικά	«	370,00
Ποσοστά κοινοτικού εισπράκτορος	«	15.626,00
Οδοιπορικά εισπράκτορος	«	2.000,00

Ποσοστά εισπράξεων	«	3.600,00
Εισφορά δια την Ταμιακήν Υπηρεσίαν	«	5.000,00
Ποσοστά βεβαιώσεων	«	1.500,00
Τοκοχρεωλύσιον δανείου	«	73.846,00
Διαφοραί υποχρεώσεων παρελ.(θουσών) χρήσεων		104.011,90
Καθαριότης Κοινότητος	δραχμαί	37.500,00
Μισθός κοινοτικού ιατρού	«	6.000,20
Καταπολεμήσεως λοιμωδών νόσων	«	600,00
Εκπόνησις σχεδίου	«	10.000,00
Υπέρ Διοικήσεως Πρωτευούσης	«	31.000,00
Υπέρ Σχολικού Ταμείου	«	2.000,00
Υπέρ Μηχαν.(ικής;) Υπηρεσίας Κοινοτήτων	«	5.000,00
Υπέρ Ταμ.(είου) τηλεφ.(ωνικών) Συγκοινωνιών (;)		1.000,00
Μισθός Ληξιάρχου, Μητρώα	«	3.600,00
Δικαστικά έξοδα	«	3.460,00
Έξοδα δημοπρασιών	«	520,00
Αγορά, φύτευσις κλπ. δένδρων	«	16.224,00
Ενοίκιον Λουτρών	«	35.000,00
Αξία ύδατος λουτρών	«	14.059,00
Αξία φαρμάκων λουτρών	«	1.619,00
Καθαριότης λουτρών	«	660,00
Διάλυσις κινητών εγκαταστάσεων λουτρών	«	4.994,00
Αξία εισιτηρίων λουτρών	«	3.552,50
Εργαλεία κλπ., λουτρών	«	1.500,00
Διάφοροι δαπάναι λουτρών	«	3.552,50
Συντήρησις κοινοτικών δενδροστοιχιών	«	9.725,00
Φωτισμός κοινοτικών οδών	«	50.331,00
Συνδρομή τηλεφώνου	«	3.123,80
Βοηθήματα απόρων – εορτών	«	5.000,00

Κηδεΐαι απόρων	«	400,00
Φάρμακα ενδεών	«	1.128,90
Βοηθήματα διαφόρων	«	4.800,00
Αγορά συγγραμμάτων	«	1.675,00
Πινακίδες οδών	«	4.975,00
Συνδρομαί εφημερίδων	«	750,00
Αγορά επίπλων γραφείου	«	1.650,00
Έξοδα τελετών	«	4.975,00
Υπέρ Ι. Ν. Μεταμορφώσεως	«	3.000,00
Δαπάναι αποθεματικού κεφαλαίου	«	786,00
Κατασκευή θαλασσίων λουτρών	«	205.564,55
Κατασκευή οδών	«	47.595,00
Υπόλοιπον 1936-1937	«	<u>77.491,90</u>
Σύνολον εξόδων και χρημ. υπόλοιπον	δραχμαί	951.542,95

=====

τυγχάνει εγκριτέος. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί τον απολογισμόν της χρήσεως 1936-1937 και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν. Εγένετο απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται. Ο Πρόεδρος (υπογραφή). Τα μέλη (υπογραφές)». [σύνθεση Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτρουβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλια: 1) «Μισθοί προσωπικού λουτρών 60.785». Μάλλον πρόκειται για «ημερομίσθια» εκτάκτων εργαζομένων, και όχι για «μισθούς» τακτικών. Σε επόμενους απολογισμούς αναγράφεται: «ημερομίσθια». Σε κάθε περίπτωση, αφού ο ε τ ή σ ι ο ς μισθός του Γραμματέως ήταν 36.800, και του κλητήρα 14.400, οι εργαζόμενοι στα Λουτρά, που πληρώθηκαν 60.785 δραχ., και εργάστηκαν π ε ρ ι ο δ ι κ ά, πιθανόν, από Μάιο έως Σεπτέμβριο, θα πρέπει να ήταν οι απολύτως αναγκαίοι ευάριθμοι, λίγοι. 2) «Κατασκευή θαλασσίων λουτρών 205.564,55». Δεν προσδιορίζεται ποιά συγκεκριμένα από τα λουτρά αφορά, ή εάν αφορά και τα τρία γνωστά. Πάντως, το ποσό είναι μεγάλο, και εικάζω ότι αφορά αρχική κατασκευή ή ευρεία επέκταση, και όχι «επισκευή» τους, 3) «Εισφορά δια την Ταμιακήν Υπηρεσίαν δρ. 5.000», «Υπέρ Διοικήσεως

Πρωτευούσης 31.000» (η Κεντρική Εξουσία λειτουργούσε/συνιστούσε Υπηρεσίες, οι Ο.Τ.Α. υποχρεωτικά πλήρωναν για τη λειτουργία τους), «Υπέρ Σχολικού Ταμείου 2.000» (αποκλειστική αρμοδιότητα του Κράτους από το 1926, οι ΟΤΑ πλήρωναν, ενώ τους είχε αφαιρεθεί η αρμοδιότητα), «Υπέρ Μηχαν. Υπηρεσίας Κοινοτήτων 5.000» (ο νόμος δεν επέτρεπε την πρόσληψη μηχανικού, οι ΟΤΑ υποχρεώνονταν και προσέφευγαν στη Κεντρική Διοίκηση).

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 112: «Αριθμός αποφάσεως 228/16.12.1938». «Περί του απολογισμού χρήσεως 1937-1938». «. . . εκθέτει ότι υπό του Ταμίου Φαλήρου διεβιβάσθη ο απολογισμός της χρήσεως 1937-38 όστις και εξετέθη συμφώνως τω νόμω εν τω κοινοτικώ καταστατήματι κληθέντων προς τούτο των ενδιαφερομένων δια σχετικής προσκλήσεως τοιχοκολληθείσης εις τα δημόσια μέρη της Κοινότητος, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή επ' αυτού. Σκεφθέν. Επειδή ο απολογισμός της χρήσεως 1937-1938 έχων ούτω:». [Ακολουθεί αναλυτικός απολογισμός, με συνολικά έσοδα δραχμές 1.233.051,95 και «Σύνολον εσόδων δραχ. 1.076.578,15, χρηματικόν υπόλοιπον δραχ. 156.473,80» και, «Εν όλω έξοδα και υπόλοιπον δραχ. 1.233.051,95]». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδης, Δ.Λάγιος, Ι.Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σημαντικότερα έσοδα ήταν σε δραχμές: φόρος μεταβίβασης ακινήτων 66.489,65, φόρος εισοδημάτων από οικοδομές 35.408,40, φόρος εγχωρίων προϊόντων 69.756,85, φόρος εξ αλλοδαπής εισαγομένων 36.647, τέλη αδειών οικοδομών 23.027,05, τέλη καθαριότητας 27.055, εισπράξεις θαλασσίων λουτρών 540.215, φόρος ζύθου 35.701,50, έκτακτα και απρόβλεπτα 35.142,50, δάνειον 100.000, άμεσοι έρανοι 79.790, και άλλα.

Σημαντικότερα έξοδα ήταν, σε δραχμές: Μισθοί γραμματέως 36.000, κλητήρος 18.000, προσωπικού λουτρών 65.420, ενοίκιο κοινοτικού καταστήματος 11.900, ποσοστά εισπράκτορος 15.463,85, τοκοχρεωλύσιο δανείου 73.846, καθαριότητα Κοινότητας 32.070, υπέρ Διοικήσεως Πρωτευούσης 62.000, υπέρ Μηχαν. Υπηρεσίας 21.000, ενοίκιο λουτρών 35.000, αξία ύδατος λουτρών 21.631, προμήθεια αυτοκινήτου 100.000, κατασκευή εξεδρών λουτρών 46.176,50, φωτισμός κοινότητας 49.276, έξοδα τελετών

15.616,30, κατασκευή οδών 27.468,30, κατασκευή πεζοδρομίων 54.880.-

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 387: «Αριθμός αποφάσεως 21/29.1.1940». «Περί του απολογισμού της χρήσεως 1938-1939». «... εκθέτει ότι υπό του Ταμίου Δήμων και Κοινοτήτων Αθηνών διεβιβάσθη ο απολογισμός της χρήσεως 1938-1939 και εξετέθη συμφώνως τω νόμω εν τω κοινοτικώ καταστήματι κληθέντων προς τούτο των ενδιαφερομένων δια σχετικής προσκλήσεως τοιχολληθείσης εις τα δημοσιότερα μέρη της Κοινότητος....». [Κ.Σ.: ως άνω].

[[Τα κυριότερα έσοδα ήταν σε δραχμές: Εκ φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων 35.621,30, εκ των εισοδημάτων οικοδομών 32.373,70, επί των εξαλλοδαπής εμπορευμάτων 35.321, επί των εγχωρίων προϊόντων 86.108,40, επί των αδειών οικοδομών 40.046,70, τέλη καθαριότητας 22.372, εισπράξεις λουτρών 501.226, φόρος ζύθου 31.500, πρόστιμα και απρόβλεπτα 25.392,7, τέλη εκ λογαριασμών ξενοδοχείων 110.500, καθυστερούμενα 25.883, χρηματικόν υπόλοιπον δραχ. 156.473,90, άμεσοι έρανοι 194.868, δάνειον 800.000, ΣΥΝΟΛΟ 2.120.615,00.

Τα κυριότερα έξοδα σε δραχμές: Έξοδα παραστάσεως 12.000, μισθός γραμματέως 36.000, μισθός δακτυλογράφου 6.480, μισθός κλητήρος 18.000, μισθός οδηγού αυτοκινήτου 16.020, ενοίκιον κοινοτικού καταστήματος 14.400, ποσοστά ειδικού εισπράκτορος 21.355,10, τοκοχρεωλύσιο δανείου 78.846, διάφορα υποχρεώσεις 185.378, καθαριότης Κοινότητος 31.881,50, μισθός ιατρού 9.100, υπέρ σχολικού ταμείου 2.000, υπέρ ΙΚΑ 12.000, υπέρ Διοικήσεως Πρωτευούσης 58.750, υπέρ στολής Φαλαγγιτών 4.000, υπέρ Εθνικής Οργανώσεως Νεολαίας 4.000, υπέρ Μ.Κ.Κ. (ορθό: Μ.Υ.Κ.=Μηχαν. Υπηρεσία Κοινοτήτων;) 24.000, αγορά και φύτευσις δένδρων 26.996, ενόικιον λουτρών 35.000, διάφοροι δαπάναι λουτρών 44.991,50, ημερομίσθια λουτρών 63.760, συντήρησις δενδροστοιχιών 11.075, λειτουργία αυτοκινήτου 62.946,50, εξέδραι λουτρών 49.138, προμήθεια ύδατος 10.520, επισκευαί οδών 48.755, υπέρ Ενώσεως Φιλαρμονικών 17.000, φωτισμός οδών 59.783, κατασκευή θαλασσίων λουτρών 716.216,80, κατασκευή οδών

48.158, κατασκευή πεζοδρομίων 8.980, διαμόρφωσις οδών Αλίμου 22.650. Σύνολον εξόδων 1.772.305,25. Υπόλοιπον εις νέον 248.309,75. Γενικόν σύνολον 2.120.615,00]. «Το Κ.Σ. σκεφθέν ότι εγκριτέος τυγχάνει με τας εξής παρατηρήσεις: 1) Με υπέρβασιν της πιστώσεως . . . επί του μισθού του κοινοτικού ιατρού δραχ. 100.- ήν εκ των υστέρων κρίνει εγκριτέαν, και, 2) Με υπέρβασιν . . . πιστώσεως δραχ. 2.996 προκληθείσαν εκ της εκδόσεως δισ του χρηματικού εντάλματος δια την πληρωμήν δένδρων κλπ, προμηθευθέντων παρά της Διοικήσεως Πρωτευούσης, και τούτο λόγω της εκ παραδρομής εκδόσεως του γραμματίου παραλαβής παρά του Ταμίου της Διοικήσεως της Πρωτευούσης, ήτοι του ποσού των δραχ. 4.415, δι' ό ζητήθη η επιστροφή ως αχρεωστήτως καταβληθέντος. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει τον αναφερθέντα απολογισμόν της χρήσεως 1938-1939 με σύνολον εσόδων συμπεριλαμβανομένου και του χρηματικού υπολοίπου της χρήσεως 1937- 38 εκ δραχ. 2.120.615,00 και σύνολον εξόδων 1.771.305,25, εγκρίνει δ' επίσης και τας γενομένας υπερβάσεις . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν . . .».[Κ.Σ. όπως πιο πάνω].

Σχόλια: 1) Ο «Απολογισμός» ήταν λεπτομερής, με παράθεση κατ' ιδίαν κονδυλίων, σε αντίθεση με τον «Προϋπολογισμόν» (βλ. πιο πάνω),

2) Η Διοίκηση της Κοινότητας κατέβαλε εισφορές, όχι μόνο στην Ε.Ο.Ν., αλλά και για τις στολές των Φαλαγγιτών Καλαμακίου, αρχηγός των οποίων, ήταν ο Α. Πιζάνης, σύμφωνα με κοινοτικές αποφάσεις (βλ. Α.Θ. Κοινότητα Καλαμακίου- Δήμος Αλίμου, Πολιτικές αποφάσεις – ψηφίσματα, 2021). Με τίτλο αυτή την αρχηγία, ίσως και άλλους, μεταπολεμικά διοριζόταν κ.σ. και υποδεικνυόταν ως πρόεδρος Κ.Σ. Και το διορισμένο Δ.Σ. από την άλλη Δικτατορία των Συνταγματαρχών της 21 Απριλίου 1967, του αφιέρωσε δρόμο του Καλαμακίου (την οδό Δωρίδος), με την ονοματοδοσία του. Βλέπετε και:

Στέφανος Λέπουρας, Η Ιστορία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης της νήσου Κέας, χορηγός έκδοσης Δήμος Κέας, 2019, τόμος Β', σ. 205, έτη 1914-1950: «Η δημιουργία του σώματος των Φαλαγγιτών, ήταν μια καινοτομία της Δικτατορίας Μεταξά, που απευθυνόταν στη νεολαία για εθνικούς σκοπούς σύμφωνα με την ιδεολογία των κρατούντων. Χαρακτηριστικό ήταν το

παρακάτω τραγουδάκι των Φαλαγγιτισσών: «Φαλαγγίσισσα θα γίνω και το στέμα θα φοράω / κι όποιος δεν με χαιρετίσει θα το πω στον Αρχηγό».

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 14.6.1946], σ. 104, «Αριθμός αποφάσεως 33/3.4.1941 «Περί του απολογισμού της χρήσεως 1939-1940». «Ο Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Τ α μ ε ί ο υ Δ ή μ ω ν και Κ ο ι ν ο τ ή τ ω ν διεβιβάσθη ο απολογισμός της χρήσεως 1939- 1940». [σημ.: Έ σ ο δ α 1.472.744,10, υπόλοιπον παρελθούσης χρήσεως 248.309,70, σύνολο 1.721.083,85, Έ ξ ο δ α 1.538.981,90, υπόλοιπο μεταφερόμενο στη νέα χρήση 182.101,95, σύνολο 1.721.083,85]. [Δ.Ε. Ι. Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης, Π. Καρανίκας].

Σημείωση: Από το Σεπτέμβριο 1942 έως Αύγουστο 1945 Κοινότητα ΔΕΝ υπήρχε, είχε συγχωνευτεί με το Παλαιό Φάληρο (βλ. και πιο πάνω).

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 59, «Αριθ. Αποφάσεως 207/15.12.1947», «Περί του α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1946-1947». [σημ.: Κυριότερα έσοδα σε δρχ.:Έσοδα λουτρών 50.587.000, Κυβισμός (ΑΘ=άδειες οικοδομών) 496.920, Εγχώρια προϊόντα 23.475.650, Επί των βιομ.προϊόντων 8.236.570, Ερανος 7.447.000, Χρηματ. υπόλοιπον 3.899.679, Σ ύ ν ο λ ο ν 101.434.811. Έξοδα: Παραστάσεως Προέδρου 2.154.670, Μισθοί προσωπικού Διοικ. Υπηρεσιών 9.146.525, Μισθός προσωπικού καθαριότητας 1.663.050, Αγορά μίσθωμα αυτοκινήτου και κάρρου 12.596.000, Προμήθεια καυσίμου ύλης 2.618.430, Μισθός κηπουρού 1.712.000, Μισθοί προσωπικού λουτρών 5.678.690, Επισκευαί λουτρών 10.484.000, Οικονομική ενίσχυσις υπαλλήλων 2.118.250, Επιχορήγηση Σχολικής Εφορείας 2.200.000. Μ ε ρ ι κ ό σύνολο 83.138.118, Υ π ό λ ο ι π ο ν εις νέαν χρήσιν 18.296.693, Σ ύ ν ο λ ο ν 101.434.811]. [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Ι. Γερουλάνος, Η. Αντωνόπουλος, Ν. Κριμπένης].

Σχόλιο: Τα χρήματα πληθωριστικά, μετά την Απελευθέρωση, γι' αυτό εκφράζονται σε εκατομμύρια και, πιο κάτω, σε δισεκατομμύρια δραχμές.

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 133, «Αριθ. Αποφάσεως 36/25.2.1949», «Περί του α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1947- 1948». [σημείωση: περιέχεται αναλυτική κατάσταση ε σ ό δ ω ν δραχ. 284.115.436, ε ξ ό δ ω ν 227.587.492 δραχ., υπόλοιπον εις νέαν χρήσιν δραχ. 60.227.944, Σύνολον 287.815.436]. [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ιω. Γερουλάνος, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 153, «Αριθ. Αποφάσεως 131/11.7.1950», «Περί α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ χρήσεως 1948- 1949». [σημ.: Εσοδα 437.878.367 {λου- τρά 162.192.500}, Εξοδα 339.392.071, υπόλοιπο σε νέα χρήση 1949-50, 98.486.269, Σύνολο 4337.878.367 (λάθος, το ορθό: 437.878.367)]. [Κ.Σ. = δεν αναφέρονται ονόματα στο κείμενο της απόφασης].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 372, «Αρ. Αποφάσεως 97/24.6.1951», «Περί του α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1949- 1950». [σημ.: Ε σ ο δ α δραχ. 445.007.776, Ε ξ ο δ α 425.685.632, Υπόλοιπον εις νέαν χρήσιν 19.322.144, γενικόν σύνολον 445.007.776]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σελ. 49, «Αρ. Αποφάσεως 25/9.2.1952», «Περί α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1950- 1951». [σημ.: Εσοδα 452.904.059, Εξοδα 351.063.855, Υπόλοιπον εις νέαν χρήσιν 101.840.204, Σύνολον δραχ. 452.904.059]. [Κ.Σ.Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Η. Αντωνόπουλος].

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 118, «Αρ. Αποφάσεως 228/27.11.1953», «Περί α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1951- 1952». [σημ.: Έσοδα 820.389.062, έξοδα 660.196.782, αποθεματ. 31.8.52 = 151.192.280, σύνολο 820.389.062]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 128, «Αρ. Αποφάσεως 237/15.12.1953», «Περί απολογισμού της χρήσεως 1952- 1953». [σημ.: Έσοδα 1.229.933.328, έξοδα 1.103.432.070, αποθεματ. 31.8.53 = 126.501.258, σύνολο 1.229.933.328]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ.92, «Πρακτικόν 6/3.3.1955, Αρ. Αποφάσεως 27», «Περί α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1953- 1954». [Έσοδα 969.881,20, χρηματικό υπόλοιπο 126.501,25, σύνολο 1.096.382,45. Έξοδα 993.039,35, υπόλοιπο εις νέο 163.343,10, σύνολο 1.096.382,45]. [Κ.Σ. Σπ.Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ.Τίγκελης, Γ.Γκιώνης, Σ.Γιούλης, Ι.Λαμπρινίδης, Γ.Μαμάης, Γ.Σμαράγδης, Γ.Γκούμης].

Σχόλιο: Από το 1945 μέχρι το 1953 η δραχμή είχε υποτιμηθεί επτά (κατ' άλλους οχτώ) φορές, γι' αυτό και η χρυσή λίρα ήταν το κυρίαρχο νόμισμα στις συναλλαγές. Την 9.4.1953 ο Υπουργός Συντονισμού Σπ. Μαρκεζίνης, υποτίμησε τη δραχμή, η ισοτιμία της οποίας προς το δολλάριο ΗΠΑ, από 15.000 πήγε στις 30.000, και μετά ένα χρόνο ακολούθησε η π ε ρ ι κ ο π ή τ ω ν τ ρ ι ώ ν μ η δ ε ν ι κ ώ ν. Η περικοπή αυτή αποτύπωνεται και στους απολογισμούς.

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ.261, «Πρακτικόν 4/6.2.1956», «Αρ. Αποφάσεως 18», «Περί α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ χρήσεως 1954- 1955». [σημ.: Έσοδα δραχ. 1.461.247,90, Έξοδα 1.380.242,55, Χρηματικό υπόλοιπο 81.005,35, σύνολο εξόδων 1.461.247,90]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Σ. Γιούλης, Γ. Γκιώνης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης, απών Γ. Κινινής].

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 282, «Αρ. Πρακτικού 34, Αποφάσεως 192/5.11.1957», «Περί α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1955- 1956». [σημ.: Έσοδα δραχ.2.591.814,60, Έξοδα 2.178.524,90, Αποθεματικό 413.289,75, Σύνολο εξόδων δραχ. 2.591.814, 65 (Α.Θ.: υπάρχει διαφορά 0,05 δραχμών !)]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Γκιώνης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ.Γκούμης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.9, «Αρ.Πρακτικού 24/8.9.1958, Αρ. Απόφασης 153». «Περί α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1957». [σημ.: Έσοδα, Τακτικά (δραχ. 1.776.764,35) και Εκτακτα (δεν αθροίζονται χωριστά), Σύνολο Εσόδων δραχ. 2.356.201,65, Έξοδα 2.352.189,60, Αποθεματικό 4.012,05, Σύνολο εξόδων δραχ. 2.356.201,65]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Σχόλιο: Το «οικονομικό έτος»/χρήση, ταυτίστηκε με το «ημερολογιακό έτος», παρασχέθηκε όμως η δυνατότητα είσπραξης απαιτήσεων του προηγούμενου έτους, μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου κάθε τρέχοντος/ επόμενου.

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ. 174, «Αρ. Πρακτικού 20/2.7.1959, Αρ. Αποφάσεως 147», «Περί του α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1958». [σημ.: Έσοδα, Τακτικά 1.488.283,55, Εκτακτα 176.205,60, Χρηματικό υπόλοιπο 4.012,05 και Σύνολο 1.668.501,20, Έξοδα 1.636.283,35, Αποθεματικό 32.217,85, Σύνολο εξόδων 1.668.501,20]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Σπ.Σπηλιόπουλος, Κ.Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.370, «Αρ. Πρακτικού 17/5.5.1960, Αρ. Αποφάσεως 91», «Περί του α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ της χρήσεως 1959». [σημ.: Έσοδα τακτικά 2.330.529, Έσοδα έκτακτα 332.874,10, σύνολο Εσόδων 2.695.620,95, Έξοδα 2.674.647,05, Αποθεματικό 20.973,90, σύνολο εξόδων 2.695.620,95].

[β.4.8.1960- 4.8.1961], σ. 210, «Αρ. Πρακτικού 10/5.6.1961, Αρ. Αποφάσεως 85», «Περί του Κοινοτικού α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ του έτους 1960». [σημ.: Έσοδα τακτικά 2.578.525,20, έκτακτα 439.761,30, σύνολο εσόδων 3.039.260,40, Έξοδα 3.025.882,70, αποθεματικό 13.377,70, σύνολο εξόδων 3.039.260,40]. [Κ.Σ. Γ.Σμαράγδης, πρόεδρος, Κ.Τσόχας, Π.Κερασιώτης, Γ.Τίγκελης, Ε. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης].

Σημείωση: Για τα έτη 1 9 6 1, 1 9 6 2 ΔΕΝ υπάρχουν βιβλία.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.59, «Συνεδρίασις 5.12.1964», Αρ. Αποφάσεως 150», «Περί του Κοινοτικού α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ του έτους 1963». [σημείωση: Έσοδα τακτικά 2.861.496,90, έκτακτα 882.255,60, εκ παρελθόντων οικονομικών ετών 326.303,30, λογαριασμοί τάξεως 11.723,90, χρηματικών υπόλοιπων 1962 9.077,30 ΣΥΝΟΛΟΝ 4.090.857,00. Έ ξ ο δ α 4.089.904,45, αποθεματικών 952,55 ΣΥΝΟΛΟΝ 4.090.857,00]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Π. Κερασιώτης, Α. Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης, Β. Κριμπένης].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.178, «Συνεδρίασις 5.6.1965, Αρ. αποφάσεως 101», «Έγκρισις Κοινοτικού α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ έτους 1964». [σημ.: Έσοδα τακτικά 3.383.058,20, έκτακτα 836.623,55, χρηματικό υπόλοιπο 30.449,55, μεταφερόμενο εις νέον 952,55, σύνολο 4.251.083,85, Έξοδα 4.190.184,75, αποθεματικό 0, σύνολο 4.190.184,75]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Κ. Τσόχας, Ε. Καρανικόλα].

Στη σ. 208 του ίδιου βιβλίου, της συνεδρίασης 5.7.1965, καταχωρίζεται: «Έν συνεχεία, παρατηρήσεις του εκ των κ.σ. κ. Παύλου Τζιβανίδη επί του Κοινοτικού Απολογισμού του έτους 1964, αναπτύσσονται προφορικώς και δίδονται γραπτώς προς καταχώρισιν, αίτινες και καταχωρίζονται, έχουσαι ως κάτωθι: «Έκ της εμπειριστατωμένης διερευνήσεως των δικαιολογητικών του Απολογισμού του οικον. έτους 1964, διεπίστωσα ωρισμένας ανωμαλίας, τας οποίας θέλω να γνωρίζη του Κ.Σ.: 1) Παρετήρησα ότι πολλάί εκ των μισθοδοτικών καταστάσεων είναι συντεταγμένα δια γραφικού χαρακτήρος του Προέδρου της Κοινότητας και εγέννησε τούτο την σκέψιν, πως ο κ. Πρόεδρος της Κοινότητας, πέραν των καθηκόντων του, ασχολείται και με υποθέσεις υπηρεσιακάς, αι οποίαι ανήκουν κατ' αποκλειστικότητα, εις την αρμοδιότητα των κοινοτικών υπαλλήλων. Γεννάται επομένως, εξ αυτού του λόγου το ερώτημα: Διατί ο κ. Πρόεδρος προέβη εις την ιδιόχειρον σύνταξιν των μισθοδοτικών καταστάσεων εργατικού προσωπικού δημιουργών ανωμαλίας εξ απόψεως ευθύνης εις τας Υπηρεσίας; Καθίσταται λοιπόν προβληματικών, εάν ο ενεργούμενος έλεγχος υπό του Κ.Σ. θα πρέπει να στραφή δια τυχόν παραλείψεις ή παραποιήσεις προς τον Πρόεδρον της Κοινότητας ή την Κοινοτικήν Υπηρεσίαν, ήτις, εν προκειμένω, είναι αμέτοχος. 2) Διεπίστωσα κατά την ανάγνωσιν

διαφόρων δικαιολογητικών και παρέστην μάρτυς σκηνών κατά τας οποίας διάφοροι δικαιούχοι ανεζήτουν τα εντάλματά των, τα οποία, ως άκουσα και είδον, έχει κλειδωμένα ο κ. Πρόεδρος εις το συρτάρι του γραφείου του. Εξ αυτού ερωτώ τον κ. Πρόεδρον, είναι εις την αρμοδιότητά του να κρατά εις το συρτάρι του τα ανεξόφλητα χρηματικά εντάλματα, ή πρέπει να ευρίσκωνται εις χείρας της Υπηρεσίας, η οποία υποτίθεται ότι δεν έχει κανέναν λόγον εις ιδιαίτερας προτιμήσεις. 3) Επίσης, παρατήρησα ότι ωρισμένα τιμολόγια, αρκετά εις αριθμόν, είναι συντεταγμένα με τον γραφικόν χαρακτήρα του κ. Προέδρου, ειδικώς δε τιμολόγια εκτελέσεως χωματουργικών εργασιών και άλλα. Συνέπεσε ότι όλοι αυτοί να μην είναι εις θέσιν να συντάξουν τα τιμολόγια και τους εβοήθησεν ο κ. Πρόεδρος; Παρακαλώ τον κ. Πρόεδρον να μου δώση μίαν απάντησιν εφ' όλων αυτών». [*Σημείωση: Απάντηση δ ε ν καταγράφεται*].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 391, «Συνεδρίασις 4.7.1966», «Αρ. αποφάσεως 123», «Έγκρισις Κοινοτικού α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ 1965». [σημ.: Έσοδα, τακτικά 4.111.106,30, έκτακτα 684.059,20, χρηματικό υπόλοιπο 30.449,55, σύνολο εσόδων 4.825.615,05, Έξοδα 4.811.217,95, αποθεματικό 0, σύνολο εξόδων 4.811.217,95, με αναλυτική αναφορά στα κατ' ιδίαν κονδύλια. Οι κ.σ. Π. Τζιβανίδης, Ελ. Καρανικόλα, Χρ. Μασούρος, κατέθεσαν εκτεταμένες έγγραφες παρατηρήσεις «παρουσιάζει εν τω συνόλω του πολλά τρωτά και παρατυπίας» με αναλυτικές αναφορές σε κατ' ιδίαν θέματα, «επί των ανωτέρω παρατηρήσεων ο Πρόεδρος καταθέτει εγγράφως τα κάτωθι» σε μακροσκελή προσπάθεια αντίκρουσης, και τέλος καταχωρείται ολοσέλιδη απάντηση του Νομάρχη Αττικής, προς τους Χρ. Μασούρον και Π. Τζιβανίδην «Εις απάντησιν της υποβληθείσης ημίν από 19.2.1966 αναφοράς σας», με συμπέρασμα «Εν όψει των ανωτέρω και των λοιπών στοιχείων του φακέλλου, δ ε ν δύναται να καταλογισθή ευθύνη εις βάρος της Κοινοτικής Αρχής δια την εν λόγω υπόθεσιν». Ακολουθεί ολοσέλιδη συμπερασματική απάντηση του Προέδρου]. [κ.σ. Γ. Σμαράγδης, Αγγ. Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσή, Π. Τσορός, Στ. Τσιλιμπάρης, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964–13.12.1967]. σ. 208: «Πρακτικόν-Συνεδρίασις της 8.7.1967», με αναγραφή στο περιθώριο του αρ. 154, που δηλώνει απόφαση, για την οποία δεν υπάρχει βιβλίο. «Έγκρισις Κοινοτικού Α π ο λ ο γ ι σ μ ο ύ έτους 1966». [σημ: Έσοδα τακτικά δραχ. 4.873.881, έκτακτα 26.893, σύνολο 4.915.171,10 (;Άθροιση προβληματική) Έξοδα 4.890.422,70 χρηματ. υπόλοιπο 24.748,40]. [Κ.Σ. Αγγ. Παπακώστας, προεδρεύων, Κ. Πυλαρινός, Β. Βοζώρας, Π. Καλλιγέρης, Κ. Τσόχας, Χρ. Μασούρος, Π. Τσορός, Ευστ. Τσαμπάρλής]. *Σχόλιο: την 8.7.1967 της συνεδρίασης, είχε ήδη επιβληθεί η δικτατορία των συνταγματαρχών της 21.4.1967.*

Λογοδοσίες Κοινοτικής Αρχής

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ. 195, «Αρ. Πρακτικού 16/21.7.1955, Αρ. Αποφάσεως 141», «Περί της λ ο γ ο δ ο σ ί α ς πεπραγμένων οικον. έτους 1954-1955». «Επί του πρώτου θέματος... ο κ. Αντιπρόεδρος εκθέτει ότι εκ των διατάξεων του άρθρου 165 του Ν.Δ/τος 2888/1954 «περί κυρώσεως του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος» δημιουργείται υποχρέωσις του Προέδρου της Κοινότητας, όπως συγκαλών τους δημότας την τελευταίαν Κυριακήν του πρώτου από της λήξεως του οικ. έτους, μηνός ... λογοδοτήση παρουσία του Κοιν. Συμβουλίου, περί των, κατά το λήξαν οικον. έτος, πεπραγμένων εν τη διοικήσει και τη διαχειρίσει των Κοινοτικών πραγμάτων, ιδία δε περί των επιβληθέντων φόρων, τελών και δικαιωμάτων, των εξ αυτών εισπραχθέντων εσόδων και τας διαθέσεις αυτών. Το περιεχόμενον της λογοδοσίας κανονίζει το Κ.Σ. δι' αποφάσεως αυτού ής αντίγραφον υποβάλλεται εις τον Νομάρχην. Προς τον σκοπόν τούτον υποβάλει σχέδιον λ ο γ ο δ ο σ ί α ς καταρτισθέν βάσει των εις την Κοινότητα, μέχρι σήμερον, υπαρχόντων στοιχείων ως εξής:Ως γνωστόν δια του Ν.Δ. 3033/54 προβλέπονται υ π ο χ ρ ε ω τ ι κ α ί και π ρ ο α ι ρ ε τ ι κ α ί φορολογίαι, αι οποίαι δύναται τις ειπείν ότι πιστώσ και επακριβώς υποβαλλόμεναι, εξασφαλίζουν εις τους Οργανισμούς Αυτοδιοικήσεως την δυνατότητα εκτελέσεως έργων./ Απαντα τα ειδικευμένα έσοδα ως τα του καπνού, των αδειών οικοδομών, των ακαλύπτων χώρων, των εισφορών, των ωφελουμένων εκ της εκτελέσεως έργων και τα της επεκτάσεως σχεδίου πόλεως, κατά ρητήν διάταξιν του αναφερθέντος Ν.Δ. προορίζονται δια την εκτέλε-

σιν έργων, αποζημίωσιν ρυμοτομουμένων, απαλλοτριώσεις κλπ., α π α γ ο - ρ ε υ ο μ έ ν η ς απολύτως της διαθέσεως τούτων δια δαπάνας Διοικήσεως./ Λόγω της σχετικής οικονομικής ευεξίας της Κοινότητος, οφειλομένης εις τας προσόδους των θαλασσίων λουτρών και της ελλείψεως επαρκών στοιχείων δ ε ν επετεύχθη η εντός του οικ. έτους 1954- 55 βεβαίωσις των εισφορών επεκτάσεως σχεδίου Α μ π ε λ α κ ί ω ν και Σ κ ο υ ρ τ έ ι κ ω ν και του τέλους ακαλύπτων οικοπέδων, του τελευταίου τούτου βεβαιωθησομένου κατά το αρξάμενον οικ. έτος 1954- 1955. Τα επιβληθέντα π ρ ο α ι ρ ε τ ι κ á τέλη περιωρίσθησαν μ ό ν ο ν εις έν ήτοι εις τα του φ ω τ ι σ μ ο ύ, τα οποία όμως καίτοι α ν τ α π ο δ ο τ ι κ á δεν εκάλυψαν τα πραγματοποιηθέντα δια τας υπηρεσίας ταύτας εξοδα, και συγκεκριμένως ενώ εβεβαιώθη δια το τέλος καθαριότητος και φωτισμού το ποσόν των 93.867, αι πραγματοποιηθείσαι δαπάναι ανήλθον εις δραχ. 106.300 Ως προς τα λ ο ι π á έ σ ο δ α ταύτα συνοψίζονται εις τα εξής: α) εις το της καταναλώσεως καπνού όπερ απέδωσε το ποσόν των δραχ. 115.000 περίπου, β) εις το των αδειών οικοδομών (κυβισμού) το ποσόν των 8.300, γ) εις το επί των εκδιδομένων λογαριασμών υπό των ξενοδοχείων φαγητού και ύπνου το ποσόν των δραχ. 49.800, δ) εις το των θαλασσίων λουτρών όπερ αποτελεί το κυριώτερον έσοδον της Κοινότητος, επετεύχθη έσοδον από της 1^{ης} Ιουλίου 1954 μέχρι 30^{ης} Ιουνίου 1955 εκ δραχ. 685.563./ Ως προς τα Ε Ξ Ο Δ Α, εκτός των εξόδων Διοικήσεως ανερχομένων εις δραχ. 155.000 περίπου και των προαναφερθέντων εξόδων καθαριότητος και φωτισμού, κατεβλήθησαν δραχ. 76.000 περίπου, δι' εισφοράς υπέρ ΙΚΑ 36.251, ταμιακής Υπηρεσίας 15.170, Τεχνικής Υπηρεσίας 11.500, της Σχολικής Εφορείας 5.000, αθλητισμού 6.600, και προσκοπισμού 1.500./ Εκτός τούτων διετέθησαν δια την εκτέλεσιν έργων τα εξής ποσά: 1) Δια την κατασκευήν οδών δραχ. 723.130 κατασκευασθεισών οδών 25.000 τετραγωνικών μέτρων. Προς κάλυψιν των δαπανών οδοποιίας συνήφθη δάνειον παρά της Επιτροπής Δήμων και Κοινοτήτων του Εθνικού Ιδρύματος, δραχ. 300.000 εξ ού ανελήφθη το ποσόν των δραχ. 228.796,80 όπερ θέλει εξοφληθή εις δύο δόσεις εξ ών η μία την 1^{ην} Σεπτεμβρίου 1955 η δε δευτέρα την 1^{ην} Σεπτεμβρίου 1956, 2) Δια την επισκευήν των λουτρών, δια διαφόρους μικροδαπάνας των λουτρών και δια ημερομίσθια του προσωπικού διετέθη συνολικώς το ποσόν των 37.470, 3) ..., 4) .../ Εκ τούτων διετέθησαν διάφορα μικροποσά δια διαφόρους εκτάκτους ανάγκας της Κοινότητος Το Κ.Σ. ... επειδή το

καταρτισθέν σχέδιον λογοδοσίας ανταποκρίνεται απολύτως προς την πραγματικότητα. Αποφάσισται ότι εγκρίνει ομοφώνως την υπό του κ. Προέδρου καταρτισθείσαν λογοδοσίαν των πεπραγμένων του έτους 1954-1955, εγκρίνει δ' επίσης όπως αυτή αναγνωσθή εις τους Δημότας την 27^{ην} Ιανουαρίου ... εις τον περίβολον του Ι. Ν. Μεταμορφώσεως Σωτήρος, αναθέτει δε εις τον κ. Πρόεδρον όπως δια σχετικής προκηρύξεως καλέση τους Δημότας κατά την αναφερθείσαν ημέραν και ώραν και λογοδοτήση παρουσία του Κ.Σ., συμφώνως προς το άρθρον 165 του Δημ. και Κοινοτικού Κώδικος...». [Κ.Σ. Γ. Τίγκελης, (ο πρόεδρος εν αδεία), Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης].

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 145, «Αρ. Πρακτικού 1, Αποφάσεως 1/5.1.1957», «Περί της λογοδοσίας πεπραγμένων οικον. έτους 1955- 1956». «Επί του πρώτου θέματος . . . ο κ. Πρόεδρος εκθέτει *...(ίδιες διατυπώσεις)* ... Προς τον σκοπόν τούτον υποβάλλει σχέδιον λογοδοσίας καταρτισθέν βάσει των εις την Κοινότητα, μέχρι σήμερα, υπαρχόντων στοιχείων ως εξής: ΕΤΗΣΙΑ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ. . . .προβαίνομεν εις την λογοδοσίαν επί των πεπραγμένων του οικον. έτους 1955- 1956. *...(ίδιες διατυπώσεις)* Τα επιβληθέντα προαίρετικά τέλη περιωρίσθησαν μόνον εις δύο ήτοι εις τα της καθαριότητος και του φωτισμού, τα οποία ως ανταποδοτικά μόλις εκάλυψαν τα πραγματοποιηθέντα δια της υπηρεσίας ταύτας εξοδα./ Ως προς τα λοιπά έσοδα ταύτα συνοψίζονται εις τα εξής δια χρονικόν διάστημα από 1^{ης} Ιουλίου 1955 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956: α) εις το της καταναλώσεως καπνού όπερ απέδωσε το ποσόν των 150.000 περίπου, β) εις το των αδειών οικοδομών (κυβισμού) το ποσόν των 39.109,70, γ) εις το επί των εκδιδόμενων λογαριασμών υπό των ξενοδοχείων φαγητού και ύπνου το ποσόν των δραχ. 149.750, δ) εις το των θαλασσίων λουτρών όπερ αποτελεί το κυριώτερον έσοδον της Κοινότητος, επετεύχθη έσοδον από της 1^{ης} Ιουλίου 1955 μέχρι 8^{ης} Οκτωβρίου 1956 εξ 1.438.138,50./ Ως προς τα έξοδα κατά το 18μηνον του οικ.έτους 1955-1956, εκτός των εξόδων Διοικήσεως ανερχομένων εις 242.000 περίπου και των προαναφερθέντων εξόδων καθαριότητος και φωτισμού, κατεβλήθησαν 70.000 περίπου δι' εισφοράς υπέρ ΙΚΑ, δι' εισφοράς υπέρ Ταμιακής υπηρεσίας 27.790, υπέρ Τεχνικής Υπηρεσίας δραχ. 45.000, υπέρ της Σχολικής Εφορείας δραχ. 8.000, υπέρ του αθλητισμού δραχ. 10.000, και

του προσκοπισμού δραχ. 8.000./ Εκτός τούτων διετέθησαν δια την εκτέλεσιν έργων τα εξής ποσά: 1) Δια την επισκευήν οδών δραχ. 150.936, πραγματοποιηθείσης της α σ φ α λ τ ι κ ή ς επαλείψεως απασών των οδών. Προς κάλυψιν των δαπανών οδοποιίας είχε συναφθεί άτοκον δάνειον παρά της Επιτροπής Δήμων και Κοινοτήτων του Εθνικού Ιδρύματος, εκ δραχ. 300.000 εξ ου ανελήφθη το ποσόν των δραχ. 228.796 όπερ εξωφλήθη εις δύο δόσεις εξ ών η μία την 1^η Σεπτεμβρίου 1955 η δε δευτέρα την 1^η Σεπτεμβρίου 1956, 2) Δια την επισκευήν των λουτρών, δια διαφόρους μικροδαπάνας των λουτρών και δια ημερομίσθια του προσωπικού διετέθη συνολικώς το ποσόν των δραχ. 375.417, 3) Δια την αποχέτευσιν των ομβρίων υδάτων τόσον της οδού Β. Σοφίας όσον και της οδού Κανάρη διετέθη το ποσόν των 35.000 περίπου κατασκευασθέντων των δύο γ ε φ υ ρ ι δ ί ω ν, 4) Δια την συντήρησιν και ανάπτυξιν του πρασίνου, τόσον των τμημάτων του παραλιακού χώρου όσον και του εσωτερικού του προαστείου διετέθησαν 100.000, εις ό ποσόν περιλαμβάνεται και η μισθοδοσία των κηπουρών./ Εκ τούτων διετέθησαν διάφορα μικροποσά δια διαφόρους εκτάκτους ανάγκας της Κοινότητος ως και το ποσόν των 136.000 δραχ. δια την προμήθειαν του αυτοκινήτου αποκομιδής των απορριμμάτων./ Ήδη προβαίνομεν εις την κατασκευήν νέων οδών μήκους 4.000 περίπου μέτρων και την επέκτασιν του δικτύου υδρεύσεως εις μήκος 3.600 περίπου μέτρων./ Το Κ.Σ.... επειδή το καταρτισθέν σχέδιον λογοδοσίας ανταποκρίνεται απολύτως προς την πραγματικότητα. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει ομοφώνως την υπό του κ. Προέδρου καταρτισθείσαν λ ο γ ο δ ο σ ί α ν των πεπραγμένων του έτους 1955- 1956, εγκρίνει δ' επίσης όπως αύτη αναγνωσθή εις τους Δημότας την 27^η Ιανουαρίου ... εις τον περίβολον του Ι. Ν. Μεταμορφώσεως Σωτήρος, αναθέτει δε εις τον κ. Πρόεδρον όπως δια σχετικής προκηρύξεως καλέση τους Δημότας κατά την αναφερθείσαν ημέραν και ώραν και λογοδοτήση παρουσία του Κ.Σ., συμφώνως προς το άρθρον 165 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος...». [Κ.Σ. Σπ.Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Σχόλιο: Καταγράφονται οι αποφάσεις «περί λογοδοσίας» διότι γίνονται με βάση το νέο ΔΚΚ ν. 2888/1954, με διαφορετικό τρόπο από ότι παλαιότερα, και διότι περιλαμβάνουν ιστορικά στοιχεία για την τότε υπάρχουσα πραγματική κατάσταση του οδικού δικτύου (ασφαλτόστρωση- διάνοιξη), της ύδρευσης κλπ.

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 328, «Αρ. Πρακτικού 7, Αποφάσεως 44/8.2.1958», «Περί της λ ο γ ο δ ο σ ί α ς πεπραγμένων οικον. έτους 1957». [σημ.: με συγκεντρωτικά στοιχεία για επί μ έ ρ ο υ ς τομείς. Στον Ι.Ν. Μεταμόρφωσης]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρ., Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ.Γκούμης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960]. Λογοδοσία για το έτος 1958, δεν υπάρχει, στο βιβλίο εκείνο από 1.1.1959 έως τη σ. 305, όπου καταγράφεται η Λογοδοσία έτους 1959. Υπενθυμίζω ότι την 5.4.1959 έγιναν αυτοδιοικητικές εκλογές, έγινε Πρόεδρος ο Γ. Σμαράγδης, ενώ το 1958 ήταν Πρόεδρος ο Σπ. Σπηλιόπουλος. Η νέα διοίκηση, ίσως, έκρινε ότι δεν ήταν υποχρεωμένη να κάνει Λογοδοσία για το 1958. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ. Τσόχας, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.305, «Αρ. Πρακτικού 5/4.2.1960, Αρ. Αποφάσεως 23», «Λ ο γ ο δ ο σ ί α π ε π ρ α γ μ έ ν ω ν της Κοινοτικής Αρχής κατά το έτος 1959». [σημ.: με συγκεντρωτικά στοιχεία για επί μέρους τομείς, με σύνολο Έσόδων 2.927.368, και Έξοδα 2.943.696].

[β.4.8.1960- 4.8.1961], σ.132, «Αρ. Πρακτικού 2/15.1.1961, Αρ. Αποφάσεως 21», «Καθορισμός περιεχομένου λ ο γ ο δ ο σ ί α ς πεπραγμένων Κοινοτικής Αρχής έτους 1960». [σημ.: Έσοδα τακτικά 2.482.629, έκτακτα 502.381, Έξοδα 2.985.271. «εκ της ανωτέρω γενομένης περιγραφής εν τω σκέλει των εξόδων σαφώς καταδεικνύεται ότι η Κοινότης ημών, προϊόντος του χρόνου α ν έ ρ χ ε - τ α ι με ταχύν ρυθμόν την κλίμακα της προόδου και του ε κ σ υ χ ρ ο ν ισμού τοποθετημένη εις την κορυφήν της πυραμίδος των Κοινοτήτων της Επικρατείας εξ επόψεως έργων κοινής ωφελείας . . . Δεν θα έδη εν προκειμένω να παραθεωρηθή η συμβολή της Εθνικής ημών Κυβερνήσεως, εκδηλωθείσα δι' εκτάκτου επιχορηγήσεως προς την ημετέραν Κοινότητα δια την κ α τ α π ο λ έ - μ η σ ι ν της α ν ε ρ γ ί α ς εν της περιοχή Καλαμακίου»]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β.Κριμπένης].

1961:Λογοδοσία για το 1961 ΔΕΝ υπάρχει. Ελλείπει το βιβλίο για την περίοδο από 4.8.1961 έως 31.12.1961 και για αποφάσεις 1/1962 έως 128/1962.

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ.88, «Αρ. Πρακτικού 2/4.2.1963, Αρ. Αποφάσεως 14», «Καθορισμός περιεχομένου λογοδοσίας πεπραγμένων Κοινοτικής Αρχής έτους 1962». [σημ.: Έσοδα, τακτικά 2.552.867, έκτακτα 1.898.307, Έξοδα 4.434.650. «Εις τον καταρτισμόν της λογοδοσίας με ι ο ψ η φ ο ύ σ ι ν ο ι κ. Κ.Τσόχας διότι, ως διετύπωσε, δεν ε π ε ρ α τ ώ θ η εισέτι ο διενεργούμενος υπό του Ε π ι θ ε ω ρ η τ ο ύ του Υπουργείου Εσωτερικών έλεγχος, και, Γ. Τίγκελης, απέχει να λάβη θέσιν επί των τεθέντων υπ' όψει του Κ.Σ., καθ' ότι, ως διετύπωσε, δεν ετέθη υπ' όψει του εκ των προτέρων η έκθεσις των πεπραγμένων». Η απόφαση δεν υπογράφεται από τους αρμόδιους]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Σ. Σπηλιόπουλος, Κ.Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Α. Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης, Σ.Τσιλιμπάρης].

[β. 4.1.1964- 1.2.1964], σ. 22 «Αρ. Πρακτικού 1/4.1.1964, Αρ. Αποφάσεως 25», «Καθορισμός περιεχομένου λογοδοσίας Κοινοτικής Αρχής έτους 1963». [σημ.: Έσοδα τακτικά 3.105.337, έκτακτα 979.670, σύνολο 4.085.007, Έξοδα, σύνολο δραχ. 4.085.007. Η απόφαση ΔΕΝ υπογράφεται από κανένα]. [Κ.Σ. Γ.Σμαράγδης, Π.Κερασιώτης, Α.Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης, Β. Κριμπένης].

Σημείωση: Η απόφαση αρχίζει με τη διατύπωση: «Επί του μόνου θέματος της ημερησίας διατάξεως ο Πρόεδρος εκτίθησι . . .». Εννοιολογικά τούτο απαιτεί ΑΛΛΗ συνεδρίαση από αυτή του Πρακτικού 1/4.1.64. Ομως κάτι τέτοιο ΔΕΝ προκύπτει από τα βιβλία, και επόμενο Πρακτικό έχει αριθμό 2/15.1.1964.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.118, «Συνεδρίασις 5.2.1965», Αρ. Αποφάσεως 43», «Καθορισμός περιεχομένου λογοδοσίας Κοινοτικής Αρχής έτους 1964». [σημ.: Έσοδα τακτικά 3.562.642, έκτακτα 606.568, σύνολο 4.169.210, Έξοδα 4.185.554, αποθεματικό 11.600, σύνολο 4.197.154]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Ευθ. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτζός, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 292, «Συνεδρίασις 26.1.1966», Αρ. Αποφάσεως 16», «Καθορισμός περιεχομένου λογοδοσίας Κοινοτικής Αρχής έτους 1965». [σημ.: Έσοδα 4.559.299, Έξοδα 4.444.068,05]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Ευθ. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Πυλαρινός, Κ. Μαλτέζος, Β. Κατσής, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 484, «Πρακτικόν 3, Συνεδρίασις 24.1.1967», «Λογοδοσία πεπραγμένων Κοινοτικής Αρχής, έτους 1966» (στο περιθώριο δεν είναι γραμμένο κανένα θέμα, προκύπτει όμως από το κείμενο. Ούτε αριθμός απόφασης, παρά το γεγονός ότι γράφεται ότι) το Κ.Σ.: «Αποφασίζει, Εγκρίνει ομοφώνως». [σημ.: Έσοδα, τακτικά δρ. 4.692.984,40, έκτακτα 136.793,60, σύνολο εσόδων 4.829.778. Σύνολο Έξόδων 4.710.159,60]. Επειδή είναι η τελευταία Λογοδοσία, που καταχωρείται στα ερευνώμενα βιβλία, καταγράφω, ορισμένα λεπτομερή στοιχεία, όσον αφορά, τα τακτικά Έσοδα σε δρχ., ήτοι: Μισθώματα λουτρών 157.300, τέλος πεζοδρομίων 92.187, τέλος καθαριότητας 546.088, άρθρον 3 = 210.000, τέλη εκδιδομένων λογαριασμών 749.684, θαλάσσια λουτρά 861.884, τέλος διαφημίσεων 27.375, τέλη σταθμεύσεως 104.188, αγροτικά προϊόντα 6.864, 5/25= 158.000, φόρος ζύθου 57.389,40, οικονομική ενίσχυσις 58.681, φόρος καπνού 385.306, ακαλύπτων χώρων 548.889, επεκτάσεις σχεδίου 187.513, φωτισμός 229.328, άδειαι οικοδομών 246.981,50, μισθοδοσία βοηθού ταμείου 28.000, προσαυξήσεις 34.589,50.

Κατάσταση σ υ ν ό λ ω ν, των Προϋπολογισμών 1937- 1967

Σ υ ν τ ο μ ο γ ρ α φ ί ε ς που ακολουθούν

Γεν. = Γενικά έσοδα

Ειδ. = Ειδικά έσοδα

Συν. ή Συνολ. = Σύνολο

Χρ. Υπ. = Χρηματικό υπόλοιπο

Εκτ. = Έκτακτα έσοδα

Παρ. οικ. ετών= Παρελθόντων οικονομικών ετών

Λ/σμός τάξεως = Λογαριασμός τάξεως

Μεταφ. Νέον = Μεταφορά εις νέον

[...] = δεν αναγράφονται στα βιβλία τα εντός αυτών.

ΕΤΟΣ/ΧΡΗΣΗ	Ε Σ Ο Δ Α	Ε Ξ Ο Δ Α	ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ
Γενικά/Τακτικά – Ειδικά σε δραχμές			

1937 – 1938	Σύνολο 1.250.500	1.195.046	57.454
-------------	------------------	-----------	--------

1938 - 1939	Γεν. 1.101.000	Γεν. 1.082.746	15.000
	Ειδ. 2.940.000	Ειδ. 2.952.000	
	Συν. 4.041.000	Συν. 4.034.746	

1939- 1940	Γεν. 1.489.500	1.345.015	134.485
	Ειδ. 2.300.000	2.200.000	
	[Συν. 3.789.500]	[3.545.015]	[244.485]

1940- 1941	Γεν. 1.498.500	Γεν. 1.462.130	36.370
	Ειδ. 2.110.000	Ειδ. 1.920.000	190.000
	Συν. 3.608.500	3.382.130	226.370

1940-41(δici)	3.060.200	2.977.438	62.762
---------------	-----------	-----------	--------

1941- 1942	991.700	974.495	17.205
1942- 1943	2.228.600	2.100.265	128.335
[Από Σεπτέμβριο 1942, έως Αύγουστο 1945, Κοινότητα συγχωνεύτηκε Π.Φ.].			
1945- 1946	3.812.000	3.698.600	113.400
1946-1947	64.610.000	62.928.700	1.681.300
1947-1948	158.010.000	155.518.700	2.691.300
1948-1949	340.310.000	333.907.200	6.402.800
1948-1949	395.310.000	383.907.200	11.402.800
1949-1950	569.600.000	541.572.200	28.027.800
1950-1951	601.100.000	558.000.000	43.000
1951-1952	973.500.000	953.557.200	19.142.800
1952-53	1.251.500.000	1.220.387.200	311.112.800
1953-54	1.678.000.000	1.636.500.000	41.500.000
1954-55	1.799.500	1.788.400	11.100
1955-1956	2.745.600	2.720.960	24.640
1957	6.793.900	6.669.490	124.410
1958	3.076.000	3.019.200	56.800
1958 (δίς)	3.201.000	3.144.200	56.800
1959	3.963.448	3.877.530	85.918
1960	4.142.535	4.104.685	37.850
1961	6.380.860	6.302.187	78.673

1962	δεν υπάρχει βιβλίο		
1963	6.092.300	6.018.805	73.495
1964	δεν υπάρχει βιβλίο		
1965	5.100.000	5.035.300	64.700
1966	5.314.000	5.273.050	40.950
1967	7.252.950	7.154.256	98.694
1968	δεν υπάρχει βιβλίο, τέλος αντικειμένου για το πόνημα αυτό.		

Κατάσταση σ υ ν ό λ ω ν, των στοιχείων Απολογισμών 1935/36- 1967

ΕΤΟΣ/ΧΡΗΣΗ	Ε Σ Ο Δ Α	Ε Ξ Ο Δ Α	ΧΡΗΜ.ΥΠΟΛΟΙΠΟ
	Γενικά/Τακτικά – Ειδικά, σε δραχμές		

1935-1936	923.522,05	923.522,05	
1936- 1937	951.542, 95	951.542,95	
1937- 1938	1.233.051,95	1.076.578,15	156.473,80
1938- 1939	2.120.615,00	1.772.305,25	248.309,75
1939- 1940	1.721.083,85	1.538.981,90	182.101,95
*** Σεπτέμβριος 1942/Αύγουστος 1945 Κοινότητα μή ούσα (συγχώνευση)			

1946- 1947	101.434.811	83.138.118	18.296.693
1947-1948	284.115.436	227.587.492	60.227.944
1948-1949	437.878.367	339.392.071	98.486.269
1949-1950	445.007.776	425.685.632	19.322.144
1950-1951	452.904.059	351.063.855	101.840.204
1951-1952	820.389.062	660.196.782	151.192.280
1952-1953	1.229.933.328	1.103.432.070	126.501.258
1953-1954	969.881,20	993.039,35	163.343,10
	Χρ.υπ. 126.501,25		
	Σύνολ. 1.096.382,45		
1954-1955	1.461.247,90	1.380.242,55	81.005,35

1955-1956	2.591.814,60	2.178.524,90	413.289,75
	Τακτ. 1.776,764,35	2.352.189,60	4.012,05
	Εκτ. Δεν γράφονται		
	Συν. 2.356.201,65		

1958	Τακτ. 1.488.283,55	1.636.501,20	32.216,85 (4)
	Εκτ. 176.205,60		
	Χρ.Υπ. 4.012,05		
	Συν. 1.668.501,20		

1959	Τακτ. 2.330.529,00	2.674.647,05	20.973,90
------	--------------------	--------------	-----------

	Εκτ.	332.874,10		
	Συν.	2.695.620,95		
1960	Τακτ.	2.578.525,20	3.025.882,70	13.377,70
	Εκτ.	439.761,30		
	Συν.	3.039.260,40		

1961 Δεν υπάρχουν βιβλία στο Δήμο μας.

1963	Τακτ.	2.861.496,90	4.089.904,45	952,55
	Ειδ.	882.255,60		
	Παρ.Οικ.ετών	326.303,30		
	Λ/σμοί τάξεως	11.723,90		
	Χρ.υπολ.1962	9.077,30		
	Σύνολ.	4.090.857,00		

1964	Τακτ.	3.383.058,20	4.190.184,75	Αποθεμ. 0,00
	Ειδ.	836.623,55		
	Χρ.Υπ.	30.449,55		
	Μεταφ.νέον	952,55		
	Συνολ.	4.251.083,85		

1965	Τακτ.	4.111.106,30	4.811.217,95	Αποθεμ. 0,00
	Ειδ.	684.059,20		
	Χρ.υπολ.	30.449,55		
	Σύνολ.	4.825.615,05		

1966 Τακτ. 4.873.881,00 4.890,422,70

Ειδ.	26.893,00	Χρ.υπ.	24.748,40	Αποθεμ.	0,00
Συν.	4.915.171,10 (5)				

1967 Δεν υπάρχουν βιβλία στο Δήμο μας. Τέλος αντικειμένου για το παρόν.

Μέρος δέκατο τρίτο

Θαλάσσια λουτρά Καλαμακίου, ή, Λουτρικές εγκαταστάσεις,
σε «Πικροδάφνη», «Κεντρικά», «Άλιμο» (και «Λαϊκά»)

Ποίος ο χρόνος ίδρυσης και λειτουργίας τους ;

Τα έως σήμερα δημοσιευμένα και γνωστά

Στο βιβλίο «Άλιμος, Όψεις της Ιστορίας ...», έκδοση του Δήμου 2018, σ. 167 αναγράφεται: «... ο Γιώργος Λουκογιαννάκης (διορισμένος πρόεδρος), του οποίου η θητεία διήρκεσε από τις 11 Οκτωβρίου 1928 έως τις 24 Αυγούστου 1929. Ο νέος κοινοτάρχης έδωσε βαρύτητα στην ανάπτυξη της παραλίας, στη χορήγηση αδειών για την ανέγερση κέντρων διασκέδασης και εστιατορίων, καθώς και στη δημιουργία λουτρικών εγκαταστάσεων ...», στη σ. 171: «Η δεκαετία του 1930. Το Καλαμάκι γνώρισε σημαντική εξέλιξη κατά τη δεκαετία του 1930 . . Καθοριστικό ρόλο έπαιξαν η ανάπτυξη και η προβολή της παραλιακής ζώνης ως κοσμοπολίτικης λουτρόπολης, με τη δημιουργία πολλών κέντρων διασκέδασης, εστιατορίων και ξενοδοχείων, ήδη από τη δεκαετία του 1920, όπως είδαμε προηγουμένως. Τα κοινοτικά συμβούλια επικέντρωσαν τις περισσότερες από τις προσπάθειές τους στην κατασκευή λουτρικών εγκαταστάσεων που θα ικανοποιούσαν και τους πιο απαιτητικούς επισκέπτες. . . .», στη σ. 171: « Η Κοινοτική Αρχή του Αθανασίου Κοτοπούλη Ιδιαίτερο βάρος δόθηκε αφενός στη διάνοιξη νέων οδών και στην επέκταση του δικτύου ηλεκτροφωτισμού και αφετέρου στα λουτρά. Επισκευάστηκαν και επεκτάθηκαν οι εξέδρες και δόθηκε βάρος στην καθαριότητα των κεντρικών λουτρών του Αλίμου και της Πικροδάφνης. . . .».

Σχόλια: 1) Ο Λουκογιαννάκης φέρεται αορίστως ως «δημιουργός λουτρικών εγκαταστάσεων», και ΟΧΙ «των λουτρικών εγκαταστάσεων», που γνωρίζουμε όλοι, δηλαδή αυτών των τριών(3) θέσεων. Για τη «δεκαετία 1930», αναγράφεται γενικά: «την κατασκευή εγκαταστάσεων», χωρίς το οριστικό

άρθρο «των». *Ενώ για την Προεδρία του Αθ. Κοτοπούλη (1934-1940), αναφέρονται «επισκευές» κι «επεκτάσεις». Πότε είχαν εκτελεστεί οι «αρχικές και βασικές κατασκευές»; Δεν ιστορείται. Ίσως ελλείψει έρευνας, 2) Την εποχή εκείνη η Κοινότητα, και γενικά οι ΟΤΑ, δεν χορηγούσαν άδειες ούτε ανέγερσης (ανήκαν ως αρμοδιότητα στα Γραφεία Σχεδίου Πόλεως των Υπουργείων), ούτε λειτουργίας νυχτερινών κέντρων, εστιατορίων κλπ. (ανήκαν ως αρμοδιότητα στη Διεύθυνση Αστυνομίας ή τα Αστυνομικά Τμήματα). Αδιευκρίνιστο και αόριστο, ποιές άδειες εννοούνται.*

Ο Γ.Σμαράγδης, σ' «Το Καλαμάκι» (1988) δεν αναφέρει συγκεκριμένη χρονολογία δημιουργίας των τριών λουτρικών εγκαταστάσεων σε Πικροδάφνη, Κεντρικά και Αλιμο, όλων ταυτόχρονα, ή σταδιακά, σε διαφορετικά χρόνια. Ειδικότερα: στο κεφάλαιο «Νεότεροι χρόνοι, το Καλαμάκι πρι ν γίνει Κοινότητα» αναφέρει στη σ. 17: «...Τέλος ήρθε και η σειρά της Κοινότητας να πάρει το μερτικό της, από την εκμετάλλευση του ωραίου αυτού παραλιακού χώρου του Καλαμακίου και δη μι ο ύ ρ γ η σ ε τρία θαλάσσια Λουτρικά Συγκροτήματα: της Πικροδάφνης, τα Κεντρικά και του Αλίμου. Με τη δημιουργία των τριών αυτών εγκαταστάσεων, η Κοινότητα δημιούργησε ένα σημαντικότατο οικονομικό πόρο, που της έδωσε τη δυνατότητα να νοικοκυρεύει το εσωτερικό της και να δίνει δουλειά στους κατοίκους της. Από ασυγχώρητη αμέλεια χάσαμε το έσοδο αυτό σαν γίναμε Δήμος».

Σχόλια: 1) Χωρίς αναγραφή έτους ίδρυσης και λειτουργίας τους. Λίγες σειρές προηγουμένως, έχει αναφέρει: «...τις αμμουδιές της Πικροδάφνης, του Γεμενάκη, του Ζέφυρου και του όρμου Αλίμου. Αυτό ήτανε το παραλιακό Καλαμάκι». Σε άλλα κεφάλαια του παρόντος, δημοσιεύονται και α π ο φ ά σ εις του Κ. Σ.!!, όπου οι θέσεις ονομάζονται με τις ίδιες πιο πάνω ονομασίες ή και άλλες. Βλεπ. και: [βιβλίο 14.10.1936 – 22.7.1938], σ. 245: «Αριθμός αποφάσεως 18/2.2.1938, «Περί εγκρίσεως συγκριτικών πινάκων των θαλασσιών αποδυτηρίων Αλίμου, Γεμενάκη και Βώβου ...». Σε αυτή κατ' επανάληψη τα λουτρά Πικροδάφνης, ονομάζονται και «Βώβου» (Σταυριάνθη Βώβου) ή μόνο «Βώβου», και τα Κεντρικά, ονομάζονται και «Γεμενάκη» ή μόνο «Γεμενάκη». 2) «...χάσαμε το έσοδο αυτό σαν γίναμε δήμος. ...». Προφανώς εννοεί την Κ'/1968 Συντακτική Πράξη της Δικτατορίας της 21.4.1967, με την οποία όλη η παρα-

λιακή ζώνη παραχωρήθηκε στον ΕΟΤ για εκμετάλλευση. Και από τότε έκανε ο ΕΟΤ «κουμάντο» για τις παραχωρήσεις παραλιακών εκτάσεων. Όπως όλοι γνωρίζουμε, Δήμος γίναμε το 1968, επί δικτατορίας. Ό μ ω ς βιβλία αποφάσεων - πρακτικών της Κοινότητας Καλαμακίου, δ ε ν υπάρχουν, ΕΝΩ οι αποφάσεις του Δ ή μ ο υ Αλίμου, δ ε ν περιλαμβάνονται στο παρόν πόνημα.

Ο ίδιος, ό.π. σελ.67 γράφει, για την ονοματοδοσία οδών: «Σε οδό Αθανασίου Κοτοπούλη ... τιμώντας ιδιαίτερα την πρόβλεψη εκ μέρους του και την υπ' α υ τ ο ύ ί δ ρ υ σ η των θαλάσσιων λουτρικών συγκροτημάτων Αλίμου, που για πολλά χρόνια τα έσοδά τους απετέλεσαν τη σημαντικότερη πηγή εσόδων της Κοινότητας, συνάμα δε και τόπο εργασίας δεκάδων συμπολιτών μας, ανδρών και γυναικών», στη σ.70, αναφερόμενος στον ίδιο γράφει: «. . τον Απρίλιο 1934 εκλέγεται Πρόεδρος της Κοινότητας Καλαμακίου μ έ χ ρ ι τον Ιούνιο 1940 . . .Στη δραστηριότητα του Αθανασίου Κοτοπούλη εγγράφουμε την α ν έ γ ε ρ σ η τ ω ν θαλάσσιων λουτρών Αλίμου. . .», στη σ. 66: «Κοτοπούλης Αθανάσιος, εκλεγμένος, από 5.4.1934 έως 29.6.1940», στη σ. 79, «. . . Για αρκετά χρόνια, ό σ ο λειτουργούσαν τα θαλάσσια λουτρά και Συγκροτήματα της Κοινότητας (Αλίμου – Κεντρικά – Πικροδάφνης) που αποτελούσαν τον ισχυρότερο οικονομικό πόρο της. . .».

Σχόλια: 1) από τη γλωσσική και νοηματική ανάλυση, άλλοτε προκύπτει ότι οι αναφορές γίνονται και στα τ ρ ί α λουτρά και άλλοτε μ ό ν ο στα Αλίμου. Παρέχονται νύξεις ότι επί θητείας Αθ. Κοτοπούλη (μετά το 1934), ιδρύθηκαν τα Λουτρά Αλίμου. Δ ε ν αναγράφεται ο χρόνος για τα δύο άλλα ή το καθένα, 2) «τον Απρίλιο 1934 εκλέγεται πρόεδρος». Οι εκλογές για τους δήμους και τις κοινότητες, έγιναν την 11.2.1934 για τέσσερα χρόνια. Ως εκλογή του Αθ. Κοτ., εννοείται η «ε π ι λ ο γ ή» του ως προέδρου, μ ε τ α ξ ύ των κοινοτικών συμβούλων που είχαν εκλεγεί με άμεση ψηφοφορία, σε κανονικές εκλογές. Η επιλογή του Προέδρου, ήταν έμμεση, μεταξύ των κοινοτικών συμβούλων. «Εκλεγμένος από 5.4.1934 έως 29.6.1940». Μετά τα τέσσερα χρόνια, η Δικτατορία Ι. Μεταξά, παρέτεινε τη θητεία του Κ.Σ., μέχρι την απόλυσή του.

Στο βιβλίο του Κωνσταντίνου Π. Πικρού, «Ενα λιμάνι που έφυγε. Αναμνήσεις από το Ν.Ο. Καλαμακίου, 1950- 1980» (2009) οι θέσεις αναφέρονται ως ακολούθως: σ. 33: «Η παραλία των κ ε ν τ ρ ι κ ώ ν λουτρών (μπανιέρες

Γεμενάκη) . . .», σ. 36: «Η πρώτη καλή αμμουδιά μετά τον όμιλο (=NOK) ήταν πριν το ύψωμα του Ζέφυρου. Εκεί υπήρχαν τα κ ε ν τ ρ ι κ ά λουτρά, που ονομάζονταν κοινώς «... οι μπανιέρες του Γεμενάκη. Αυτές οι μπανιέρες πρέπει να γκρεμίστηκαν γύρω στο τέλος της δεκαετίας του '50», σ. 37: «Μετά το ρέμα του Ζέφυρου, υπήρχε η ελεύθερη αμμουδιά του Αλίμου με τις τσιμεντένιες ομπρέλες της. Ακολουθούσαν τα λουτρά του Αλίμου (οι μπανιέρες του Αλίμου, όπως τις ονομάζαμε τότε) που πρέπει να γκρεμίστηκαν κατά τη δεκαετία του '60. Τα λουτρά του Αλίμου είχαν μία μεγάλη εξέδρα από μεταλλικό δικτύωμα και ξύλινο δάπεδο που επεκτεινόταν μέσα στη θάλασσα περισσότερο από όλες τις άλλες εξέδρες των λουτρών του Καλαμακίου . . .», σ.41: δημοσιεύεται σχέδιο/σκαρίφημα με αναφορά και στο κέντρο ΝΕΡΑΪΔΑ, σ. 43: δημοσιεύεται σχέδιο/σκαρίφημα της περιοχής, και αναφέρεται: «Για τις μπανιέρες της Πικροδάφνης γράψαμε ήδη επανειλημμένως. Ο παραλιακός δρόμος που στένευε ξαφνικά μετά το Εδεμ, στη γ έ φ υ ρ α του ρέματος της Πικροδάφνης, είχε μια απότομη στροφή κάτω από την οποία βρίσκονταν οι μπανιέρες της Πικροδάφνης Ανάμεσα στις μπανιέρες και τις εκβολές του ρέματος υπήρχε το παραλιακό κέντρο ΦΑΡΟΣ. . .». Στο βιβλίο αυτό περιέχονται οι ακριβέστερες, κοινολεκτούμενες τότε, ονομασίες των θέσεων.

Στο βιβλίο του Ρ. Παπαμανώλη, «Καλαμακιώτικες Αναμνήσεις από το παρελθόν»(2009), σ. 27, κεφ. «Τα λουτρά του Καλαμακίου», ανώνυμος Καλαμακιώτης, περιγράφει την Ακτή του Καλαμακίου από ΕΔΕΜ έως Αγιο Κοσμά: «Αποτελείτο από μικρούς ορμίσκους με τη χρυσή άμμο που διακοπτότανε από άγρια βράχια και φυσικές σπηλιές. Τα σημεία που κ α τ α σ κ ε υ ά σ τηκαν λ ο υ τ ρ ι κ έ ς εγκαταστάσεις από την τότε Κοινότητα Καλαμακίου για να προσφέρουν τις ανέσεις στους λουόμενους ήταν: 1) Της Π ι κ ρ ο δ ά φ ν η ς (εκατό μέτρα από το ποτάμι της Πικροδάφνης, που λόγω της ιδιομορφίας του εδάφους κατασκευάστηκαν σε δύο επίπεδα (δύο όροφοι). 2) Δίπλα στο σημερινό χώρο του Ν.Ο.Κ., απέναντι από το πρατήριο SHELL, και που καταστράφηκαν κατά τη Γερμανική Κατοχή. 3) Στο κ έ ν τ ρ ο του Καλαμακίου, όπου σήμερα η ε λ ε ύ θ ε ρ η πλαζ, υπήρχαν τα Κ ε ν τ ρ ι κ ά λουτρά και που πήραν την ονομασία Γεμενάκη, διότι απέναντι ακριβώς υπήρχε η ταβέρνα του Γεμενάκη. 4) Στον Ά λ ι μ ο κατασκευάστηκαν τα μ ε γ α λ ύ τ ε ρ α λουτρά διότι υπήρχε μεγάλη ακτή. Σε όλες τις λουτρικές εγκαταστάσεις είχαν κατα-

σκευαστεί μεγάλες εξέδρες. Τις Κυριακές, όλοι οι Αθηναίοι και οι Πειραιώτες βρισκόντουσαν στις πλαζ Καλαμακίου. Σήμερα έχουν κ α τ α ρ γ η θ ε ί όλες οι λουτρικές εγκαταστάσεις και έχει δημιουργηθεί μία μεγάλη του Ε.Ο.Τ.».

Στο πιο κάτω συμβόλαιο, που συνυπογράφουν ο Πρόεδρος και ο Γραμματέας της Κοινότητας, οι τρεις θ έ σ ε ι ς ονομάζονται «παρά τον Αλιμον», «παρά το Κέντρον Γεμενάκη», και «μεταξύ Φάρου και Νεράϊδας». Έτσι, ίσως, δεν πρέπει να μας προκαλεί έκπληξη, το γεγονός ότι, όχι μόνον ο Πρόεδρος και ο Γραμματέας, α λ λ ά και ο τμηματάρχης της αρμόδιας δημόσιας Υπηρεσίας, δηλαδή της Διεύθυνσης Δημοσίων Κτημάτων, του Υπουργείου Οικονομικών, δέχτηκαν και υπόγραψαν συμβόλαιο με τις ονομασίες αυτές.

Από τις πιο κάτω αποφάσεις και τα στοιχεία που περιλαμβάνουν, π.χ. ύψος εισιτηρίων εισόδου, ή ενοικιάσεως πλωτήρων, κυλικείου κλ., προκύπτει ότι τα Λουτρά Αλίμου, από οικονομικής πλευράς εσόδων για την Κοινότητα, ήταν τα πιο σημαντικά. Εύλογο, αφού είχαν την εκτενέστερη ακτογραμμή.

Ιστορικά στοιχεία που εισφέρονται με το παρόν

Η Ιστορία απεχθάνεται τις αοριστίες και τις αμφίσημες διατυπώσεις. Κυρίως όμως, απαιτεί, για την εγκυρότητά της, την έρευνα και την «αναδίφηση» συγκεκριμένων στοιχείων. Και «ακρίβεια». Η απαίτηση αυτή, και η γενικότερη αντίληψη που με διακατέχει για την «απόδειξη» των κατατιθέμενων ισχυρισμών από τον καθένα, με ώθησε στην έρευνα για τον εντοπισμό στοιχείων. «Τύχη αγαθή», που έλεγαν οι παλαιοί, σε δύο αποφάσεις του Κ.Σ. του 1937 (βλ. πιο κάτω, στο κεφάλαιο «Μίσθωση λουτρών από τη Διεύθυνση Δημοσίων Κτημάτων»), αναφερόταν συγκεκριμένος αριθμός υπογραμμένου το 1935 «μισθωτηρίου συμβολαίου» με συμβαλλόμενους τη Διεύθυνση Δημοσίων Κτημάτων και την Κοινότητα Καλαμακίου. Δεν είχα καμία προσδοκία ότι το συμβόλαιο αυτό θα βρίσκεται σε όποιο αρχείο του Δήμου μας. Έπρεπε να βρεθεί. Χρειάστηκαν επανειλημμένες επισκέψεις στο Σύλλογο Συμβολαιογράφων Αθηνών, στην Αρχαιοφύλακα συμβολαιογράφο, ώστε αρχικά, να προβεί σε «απόρριψη» του αιτήματός μου για χορήγηση αντιγράφου του απαιτώντας «παραγγελία» του Εισαγγελέα, σύμφωνα με το νόμο, για τη χορήγησή του.

Και στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών (στην αίτησή μου γνωστοποιούσα την έρευνα που έκανα, ώστε να προκύπτει ο σκοπός του αιτήματος, αλλά και το έννομο συμφέρον μου) ώστε να πειστεί ο Εισαγγελέας Υπηρεσίας να χορηγήσει την «εντολή- παραγγελία» του για λήψη του αντιγράφου. Όλα αυτά, και ορθά, προβλέπονται από το νόμο, για την προστασία των «προσωπικών δεδομένων» των συμβαλλομένων, του παρόντος ή/και του πρόσφατου παρελθόντος, που συνιστούν την «συγχρονία», δεν ισχύουν όμως για τη «διαχρονία», το μακρινό παρελθόν. Ο Εισαγγελέας, πείστηκε / αποδέχτηκε τελικά, ότι είναι πέραν κάθε λογικής και υπερβολικό να θεωρηθεί ότι υπάρχουν «προσωπικά δεδομένα» μετά από 90 σχεδόν χρόνια !!, και ότι, όπως είναι ευνόητο δεν μπορεί να υπάρχει σε εκκρεμότητα οποιαδήποτε δικαστική διαφορά, μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και Κοινότητας Καλαμακίου (Δήμου Αλίμου) ή τρίτου π.χ. αυτού που ζητούσε το συμβόλαιο--- και φόβος ότι ο όποιος «τρίτος», θα μπορούσε να το χρησιμοποιήσει εναντίον των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου!--, και τ ε λ ι κ ά έδωσε την «παραγγελία» και έτσι, κατέστη δυνατό να ληφθεί το αντίγραφο.

Το συμβόλαιο είναι γραμμένο, στο σύνολό του, χ ε ι ρ ο γ ρ ά φ ω ς με πένα και μελάνι όπως απαιτούσε, τότε, ο νόμος, για την εγκυρότητά του --- τα στυλό διαρκείας/ bic, δεν είχαν εφευρεθεί!, οι γραφομηχανές μόλις είχαν εφευρεθεί και είχε αρχίσει η χρήση τους, οι τότε συμβολαιογράφοι όμως, δίσταζαν να τις χρησιμοποιήσουν (ώστε με τα καρμπόν στα ενδιάμεσα φύλλα, να βγαίνουν και περισσότερα αντίγραφα), μέχρι την τροποποίηση του νόμου. Η ανάγνωσή του, ήταν μια πολυήμερη, κοπιαστική αλλά και θαυμαστή ή ελκυστική, περιπέτεια. Η εξιχνίαση της «καλλιγραφίας» (ουσιαστικά «κακογραφίας») του συντάκτη, η αποκάλυψη των διατυπώσεών του σε επαγγελματική/ τυπική, ακραία καθαρεύουσα της εποχής, δηλαδή των λέξεων που χρησιμοποιούνταν τότε για τη έκφραση των εννοιών και την αποτύπωση και εξωτερικήυση των συμφωνιών, απαίτησε την, κατ' επανάληψη, χρήση μεγεθυντικού φακού και εργώδη ένταση της προσοχής και νοητικής εγρήγορσης για την «αποκρυπτογράφηση» των γραφομένων στο κείμενο του συμβολαίου.

Επομένως η αποκλειστικά «φωτοτυπική» αναπαραγωγή των σελίδων του, στο παρόν πόνημα, τίποτα δεν θα προσέφερε στο μέσο και επιμελή αναγνώστη, αφού δεν θα μπορούσε να έχει την προαπαιτούμενη αναγκαία

εμπειρία ή/και γνώση των πιο πάνω, και θα το προσπερνούσε, για δε το μελλοντικό ερευνητή ή μελετητή, η προσπάθεια ανάγνωσής του θα συνιστούσε μια νέα δοκιμασία (βλ. ενσωματωμένη φωτοτυπία του). Αποφάσισα λοιπόν, να παραθέσω το περιεχόμενο του συμβολαίου αυτού κατ' α π ό λ υ - τ η, α κ ρ ι β ή και π ι σ τ ή α ν τ ι γ ρ α φ ή, από την αρχή μέχρι το τέλος, ώστε να λάβουν γνώση αυτού όλοι οι ενδιαφερόμενοι και οι μελετητές του παρόντος πονήματος. Το επίσημο αντίγραφο που έχω λάβει, από την αρχειοφύλακα συμβολαιογράφο, μαζί με τις αιτήσεις που αναφέρθηκαν, θα το καταθέσω ως στοιχείο, σ' «ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες» Β' έκδοση, 2022, κεφ. «Σαρωνικός – Αιγιαλός - Παραλιακό μέτωπο», σελ. 381, για επιβεβαίωση της πιστότητας της αντιγραφής από κάθε ενδιαφερόμενο.

Το συμβόλαιο και το περιεχόμενό του είναι το ακόλουθο:

«..... Α ρ ι θ μ ό ς 3 1 3 3 7

Μίσθωσις δικαιώματος πήξεως και εκμεταλλεύσεως θαλασσίων λουτρών, δραχ. 350.000.-

Εν Αθήναις σήμερον την εικοστήν τρίτην (23) του μηνός Ιανουαρίου του χιλιοστού εννεακοσιοστού τριακοστού πέμπτου (1935) έτους, ημέραν Τετάρτην εν τοις ενταύθα γραφείοις της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων εν τη γωνία των οδών Μενάνδρου και Βίκτωρος Ουγκώ, ιδιοκτησίας Δ.Δ. Κτημάτων, ένθα κληθείς μετέβην, ενώπιον εμού του Συμβολαιογράφου Αθηνών Νικολάου Τζανή Σκούταρη, εδρεύοντος και κατοικούντος ενταύθα, τη παρουσία και των προσληφθέντων δύο ενηλίκων μαρτύρων, γνωστών μοι πολιτών Ελλήνων και μη εξαιρετέων υπό του Νόμου, ήτοι των κ.κ. Νικολάου Παναγιώτου Γεωργιάδου, ιδιωτικού υπαλλήλου, και Ιωάννου Γεωργίου Κοκκαλιάρη, δικαστικού κλητήρος, κατοίκων αμφοτέρων Αθηνών, ενεφανίσθησαν οι γνωστοί μοι και μη εξαιρετέοι αφ' ενός ο κ. Δημοσθένης Παναγιώτου Καντάς, τμηματάρχης του Ζ' τμήματος της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, κάτοικος Αθηνών, εκπροσωπών εν προκειμένω την υπηρεσίαν ταύτην δυνάμει της υπ' αριθμόν 3020 (19 Ιανουαρίου 1935) διαταγής της, συνημμένης εν αντιγράφω ώδε και

αφ' ετέρου ο κ. Αθανάσιος Δημητρίου Κοτοπούλης, κάτοικος Καλαμακίου, Πρόεδρος της Κοινότητας Καλαμακίου, εκπροσωπών ταύτην εν προκειμένω δυνάμει της υπ' αριθμόν 160 από 5 Νοεμβρίου 1934 αποφάσεως του Κοινοτικού Συμβουλίου, συνημμένης εν αντιγράφω ώδε, και εκ τριτοο κ. Αδαμάντιος Κωνσταντίνου Τσοουκάνελης, κοινοτικός υπάλληλος, κάτοικος Καλαμακίου, και ητήσαντο την σύνταξιν του παρόντος, συνομολογήσαντες τα εξής: Ο πρώτος των συμβαλλομένων υπό την εκτεθείσαν ιδιότητά του ωμολόγησεν ότι εκμισθοί προς την Κοινότητα Καλαμακίου, εκπροσωπούμενην εν προκειμένω υπό του προέδρου της κ. Αθανασίου Κοτοπούλη, ως ανωτέρω είρηται, το δικαίωμα της πήξεως και εκμεταλλεύσεως θαλασσίων λουτρών εις τας υπό του Υπουργείου Συγκοινωνίας εγκεκριμένας κατά νόμον τρεις θέσεις της παραλίας Καλαμακίου, ήτοι: α) Την παρά τον «Αλιμον», β) την παρά το Κέντρον Γεμενάκη, και γ) μεταξύ Φάροου και Νεράϊδας, υπό τους όρους και τας υποχρεώσεις των υπ' αριθμούς 52775 και 3891 (24 Φεβρουαρίου 1932) 52635 π.έ. (;) από 19 Ιανουαρίου 1934 και 52252 και 5 Νοεμβρίου 1934, και 52252 δις (από 11 Δεκεμβρίου 1934) εγγράφων της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, προς την Κοινότητα ταύτην, τας διατάξεις του από 11 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος «περί Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ως τούτο ετροποποιήθη και συνεπληρώθη υπό του Νόμου 5234, και τας εξής ειδικωτέρας συμφωνίας.

1) Η μίσθωσις ορίζεται δεκαετής, αρχομένη από σήμερον και λήγουσα την εικοστήν δευτέραν Ιανουαρίου του χιλιοστού εννεακοσιοστού τεσσαρακοστού πέμπτου (1945) έτους. 2) Το μίσθωμα ορίζεται εις δραχμάς τριάκοντα πέντε χιλιάδας (35.000) ετησίως, ήτοι δι' ολόκληρον το δεκαετές χρονικόν διάστημα εις δραχμάς τριακοσίας πενήκοντα χιλιάδας (350.000), καταβλητέον εις τεσσαράκοντα (40) δόσεις, ών η πρώτη εκ δραχμών οκτώ χιλιάδων (8.000) τυγχάνει καταβλητέα την πρώτην (1) Ιουνίου, αι δε λοιπαί εκ δραχμών εννέα χιλιάδων (9.000) εκάστη την πρώτην (1) Ιουλίου, πρώτην (1) Αυγούστου και πρώτην (1) Σεπτεμβρίου εκάστου έτους, μετά παρέλευσιν όμως τριετίας από της ενάρξεως της μισθώσεως η Διοίκησης Δημοσίων Κτημάτων, έχει το δικαίωμα της αυξήσεως τούτου κατόπιν αποφάσεως της Δ.Ε. Διοικούσης Επιτροπής στηριζομένης εις

γνωμάτευσιν επιτροπής εξ υπαλλήλων οριζομένων υπό ταύτης. Γίνεται μνεία ότι εξαιρετικώς η πρώτη δόσις του μισθώματος εκ δραχμών οκτώ χιλιάδων (8.000) κ α τ ε β λ ή θ η εκδοθέντος του υπ' αριθμόν 1726 από 10 Δεκεμβρίου 1934 παραρτήματος γραμματίου παραλαβής του Διευθυντού του Ταμείου Φαλήρων.

3) Η Διοίκησης Δημοσίων Κτημάτων δ ε ν υποχρεούται να ε γ κ α τ α σ τ ή σ η τον ενοικιαστήν εν τω ενοικιαζομένω κτήματι, ούτε απαλλάσσεται ούτος της πληρωμής του ενοικίου εάν δεν εποιήσατο χρήσιν αυτού, άνευ υπαιτιότητος της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων.

4) Ο ενοικιαστής δεν έχει δικαίωμα μειώσεως του ενοικίου δια βλάβην εκ θεομηνίας ή άλλης τυχαίας αιτίας επελευσομένης μετά την υπογραφήν του παρόντος.

5) Η Διοίκησης Δημοσίων Κτημάτων δεν ευθύνεται απέναντι του ενοικιαστού δια την π ρ α γ μ α τ ι κ ή ν κατάστασιν, εις ήν ευρίσκεται το μίσθιον, και ής υποτίθεται ότι έλαβε γνώσιν ούτος, ουδέ δια την ύπαρξιν οιασδήποτε δουλείας επί του κτήματος, ούτε συνεπώς υποχρεούται εντεύθεν εις την επιστροφήν ή μείωσιν του ενοικίου, ούτε εις την λύσιν της μισθώσεως.

6) Ο ενοικιαστής υποχρεούται να διατηρή το μίσθιον εν καλή καταστάσει υποχρεούμενος εις τας αναγκαίας επισκευάς, δεν δύναται όμως να επιφέρη ουσιώδεις αλλοιώσεις εις το κτήμα άνευ αδείας της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, ούτε να ενεργήση επί του κτήματος μεταρρυθμίσεις μεταβαλλούσας την αρχικήν σύστασιν του κτήματος, ουδέ να χρησιμοποιήση τούτο εις σκοπόν διάφορον.

7) Ο ενοικιαστής οφείλει να μεριμνήση περί της διατηρήσεως της κατοχής του μισθίου και των παρ' αυτού δουλειών και ν' αποκρούη πάσαν καταπάτησιν αυτού έχων πάσας τας α γ ω γ ά ς της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων.

8) Δια πάσαν παράβασιν μιας των υποχρεώσεων του παρόντος ο ενοικιαστής υπόκειται εις αποζημίωσιν καθοριζομένην υπό της Διοικούσης Επιτροπής της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, δι' αποφάσεώς της μετά προηγουμένη γνωμάτευσιν τοπικής επιτροπής, αποτελούσης δε τίτλον εκτελεστόν.

9) Η υπενοικίασις επιτρέπεται μόνον μετά προηγουμένην έγγραφον συγκατάθεσιν της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, και ταύτης δοθείσης ο ενοικιαστής υποχρεούται ν' ανακοινή την σύνταξιν του συμβολαίου της υπενοικιάσεως εις την Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων, υποβάλλων συγχρόνως αντίγραφον τούτου, αλλά και γενομένης υπενοικιάσεως, ούτε ο αρχικός ενοικιαστής, ούτε ο εγγυητής αυτού απαλλάσσονται ουδέ μειούται η ευθύνη ήν ανέλαβον απέναντι της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων δια της παρούσης και του ενοικιαστηρίου.

10) Σιωπηρά

αναμίσθωσις δεν χωρεί. 11) Επίσης βαρύνουσι τον ενοικιαστήν πάσαι αι δαπάναι δια την υδροληψίαν, τον φωτισμόν και την ενγένει συντήρησιν του ενοικιαζομένου. 12) Ο ενοικιαστής υπόκειται εις πρόστιμον δραχμών πεντακοσίων μέχρι δέκα χιλιάδων, επιβαλλόμενον υπό της Διοικούσης Επιτροπής δια πάσαν παράβασιν όρου της μισθώσεως εκ των αναγραφομένων εν τω παρόντι, ανεξαρτήτως πάσης άλλης ειδικής συνεπειάς, η τοιαύτη απόφασις της Διοικούσης Επιτροπής, αποτελεί τίτλον διοικητικώς εκτελεστόν. 13) Η μισθωτρία υποχρεούται να συμμορφωθή απαρεγκλίτως προς πάντας τους όρους και περιορισμούς, υφ' ούς το Υπουργείον Συγκοινωνίας ενέκρινε την πήξιν λουτήρων εις τας υπό τούτου εγκριθείσας θέσεις, προπάσης ενάρξεως της εργασίας απαιτείται η περί τούτου νόμιμος άδεια του Γραφείου Σχεδίου Πόλεων. 14) Η μισθωτρία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν ν' αποπερατώσ η απάσας τας εγκαταστάσεις, αίτινες δέον να είναι αξίας τουλάχιστον τετρακοσίων είκοσι χιλιάδων (420.000) δραχμών εν συνόλω και δια τας τρεις θέσεις, εντός ενός έτους το βραδύτερον από της ενάρξεως της μισθώσεως. 15) Ο ενοικιαστής παραιτείται πάσης προστασίας των περί ενοικιοστασίου διαταγμάτων ως και των εκδοθησομένων τοιούτων, υποχρεούμενος κατά την λήξιν να παρὰ δώση το μίσθιον μετά πάσης εγκαταστάσεως απροφασίστως εντός μηνός δια πρωτοκόλλου, άλλως εξωσθήσεται Διοικητικώς, μη επιτρεπομένης αυτώ προσωγής εις τα τακτικά Δικαστήρια και υποχρεωθήσεται εις την πληρωμήν δραχμών χιλίων πεντακοσίων (1.500) δια πάσαν ημέραν πέραν της εν τη λήξει οριζομένης προθεσμίας. 16) Ο ενοικιαστής υποχρεούται να καταβάλλη την δέουσαν επιμέλειαν δια την καλήν διατήρησιν του μισθίου, τακτικήν επισκευήν και ενγένει εξωραϊσμόν δια την όσον ένεστι καλλιτέραν εκμετάλλευσιν, και ε υπρεπεστέραν εμφάνισιν τούτου, κατά την λήξιν δε της μισθώσεως πάσα εγκατάστασις την οποίαν ενήργησεν ούτος και ειδικώτερον πάν μόνιμον ή πρόχειρον έργον, παρ' αυτού κατασκευασθησόμενον θέλει περιέλθη κατά κυριότητα, άνευ ουδεμιάς αποζημιώσεώς του, εις την Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων δυναμένην να διαθέση το μίσθιον κατά το δοκούν χωρίς, εν ουδεμία περιπτώσει να δικαιούται ούτος να εγείρη αξίωσιν τινά δια τας καταβληθείσας δαπάνας τάς τε αναγκαίας, επωφελείς και πολυτελείς, ουδέ ακόμη και δια τας τυχόν καταβληθείσας υπέρ το κατά τον δέκατον τέταρτον

όρον του παρόντος καθοριζόμενον ποσόν. 17) Η Διοίκησης Δημοσίων Κτημάτων δύναται να λύη μόνον ο μ ε ρ ώ ς την μίσθωσιν οποτεδήποτε θελήση και προ της λήξεως αυτής, εάν ήθελε λάβη ανάγκην του μισθίου, είτε αυτή είτε άλλη Κρατική υπηρεσία και εν γένει δια λόγους γ ε ν ι κ ο ύ σ υ μ φ έ ρ ο ν τ ο ς ή δια λόγους α μ ύ ν η ς της Χώρας, πάντοτε όμως κατόπιν προμηνύσεως κοινοποιουμένης τω μισθωτή επί αποδείξει ένα τουλάχιστον μήνα προ της διαλύσεως, εν τη περιπτώσει δε ταύτη, λογίζεται μη υπάρχον οιονδήποτε δικαίωμα συσταθέν υπό του ενοικιαστού υπέρ τρίτου είτε τη εγκρίσει της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, είτε άνευ ταύτης. 18) Ο ενοικιαστής κατά την περίπτωσιν της μονομερούς λύσεως συμφώνως τω 17ω όρω του παρόντος, δικαιούται πλην της απαλλαγής του από της υποχρεώσεως προς περαιτέρω καταβολήν μισθώματος, εις α π ό λ η ψ ι ν α π ο ζ η μ ι ώ σ ε ω ς δια τας καταβληθείσας δαπάνας ανεγέρσεως των εγκαταστάσεων, καταβληθησομένης υπό της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων και εν γένει του Δημοσίου και καθοριζομένης Διοικητικώς κατόπιν γνωμοδοτήσεως επιτροπής, αποτελουμένης εξ ενός αντιπροσώπου της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων και του Νομομηχανικού του Λιμεναρχείου, απαγορευομένης της προσφυγής εις τα τακτικά Δικαστήρια. Το ποσοστόν της αποζημιώσεως ταύτης καθορίζεται επίσης βάσει των μ η διανυθέντων ετών της συμβάσεως δια του προσδιορισμού αναλόγου ποσοστού επί της αξίας των εγκαταστάσεων, λαμβανομένης πάντοτε της κατά τον χρόνον λύσεως της συμβάσεως ταύτης. 19) Η Διοίκησης Δημοσίων Κτημάτων δια πάσαν παράβασιν των όρων της συμβάσεως, δύναται να λύη μονομερώς την μίσθωσιν, εν περιπτώσει δ' αρνήσεως του μισθωτού προς παράδοσιν του μισθίου να επιδιώκη την απομάκρυνσιν του κατά την διαδικασίαν του ειδικού Νόμου ΒΧΗ' περί εξώσεως δυστροπούντων μισθωτών, ως ετροποποιήθη ούτος δια μεταγενεστέρων διαταγμάτων. 20) Εν περιπτώσει απομακρύνσεως του μισθωτού προ της λήξεως της μισθώσεως δια της δικαστικής οδού λόγω παραβάσεως όρου τινός της συμβάσεως, ουδεμία υποχρέωσις γεννάται δια την Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων έναντι του ενοικιαστού προς αποζημιώσιν του δια τας καταβληθείσας δαπάνας, μη δικαιουμένου τούτου, ουδέ να κατεδαφίση τας ανεγερθείσας εγκαταστάσεις, περιερχομένης απάσας εις την Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων.- 21) Η χρήσις σινδόνης παρεχομένης υπό του ενοικιαστού επ' αμοιβή είναι προαιρετική.- 22) Ο μισθωτής υποχρεούται να χορηγή εις

τους επιθυμούντας, επ' αμοιβή, σωσίβια εκ φελλού περιβεβλημένα δι' υφάσματος, και να έχη μικράν λέμβον τουλάχιστον έξ πήχεων, μετά ζεύγους κωπών, προς σωτηρίαν κινδυνεύοντος τυχόν λουομένου, να παρέχη δωρεάν εις τους λουομένους καθαρόν πηγαίον ύδωρ και τηρή την απαιτουμένην καθαριότητα των λουομένων.- 23) Ο μισθωτής οφείλει να τηρή επακριβώς και επί ιδία του ευθύνη τας αστυνομικάς, λιμενικάς και υγειονομικάς διατάξεις, ως προς την διασκευήν και χρήσιν των λουτήρων.- 24) Ο ενοικιαστής ουδεμίαν αξίωσιν δύναται να προβάλλη κατά της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων δια πάσαν επιβληθησομένην υποχρέωσιν βάσει των κειμένων νόμων.- Ο μισθωτής κατέθεσεν ως ε γ γ ύ η σ ι ν δια την ακριβή τήρησιν των όρων του παρόντος εις το ενταύθα Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων, το ποσόν των δραχμών είκοσι χιλιάδων (20.000), συμφώνως τη υπ' αριθμ. 3036 διαταγή του κ. Υφυπουργού των Οικονομικών και δυνάμει του υπ' αριθμ. Τ. 3606 γραμματίου του εν λόγω Ταμείου, αναλαμβάνοντος την υποχρέωσιν να προσαγάγη μέχρι τέλους Αυγούστου 1935, έτερον γραμμάτιον του αυτού Ταμείου προς συμπλήρωσιν της κατά τον νόμον απαιτουμένης εγγυοδοσίας, θέλει δ' επιστραφή αυτώ η εγγύησις αύτη μετά την λήξιν της μισθώσεως ή την λύσιν ταύτης και την βεβαίωσιν της(δυσανάγνωστη, μη εξιχνιασθείσα, λέξη: πλήρους;) και ακριβούς εκπληρώσεως των δια του παρόντος αναλαμβανομένων υποχρεώσεών του. Εις περίπτωσιν παραβάσεως ή αθετήσεως όρων της, η εν λόγω εγγύησις παρακρατηθήσεται και εκπεσθήσεται υπέρ της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων ή λόγω αποζημιώσεως και ποινικής ρήτρας, ανεξαρτήτως πάσης άλλης ειδικής συνεπειάς βαρυνούσης τούτον κατά τους κειμένους νόμους και τους όρους του παρόντος. Κατά την σύνταξιν του παρόντος και από της αρχής, π α ρ ί σ τ α τ ο και ο ώδε συμβαλλόμενος Α δ α μ ά ν τ ι ο ς Κωνσταντίνου Τ σ ο υ κ α ν έ λ η ς, γνωστός και μη εξαιρετέος, όστις ρητώς και ανεπιφυλάκτως εδήλωσεν ότι ε γ γ υ ά τ α ι υπέρ της μισθωτριάς, δια την τακτικήν και εμπρόθεσμον καταβολήν των μισθωμάτων, ώ ν σ υ ν υ π ε ύ θ υ ν ο ς μετά ταύτης έναντι της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, και εν γένει αλληλεγγύως, αδιαιρέτως και εις ολόκληρον, παραιτούμενος των ευεργετημάτων της διζήσεως και διαιρέσεως και πάσης άλλης ενστάσεως. Ο δε Αθανάσιος Δημητρίου Κοτοπούλης υπό την ιδιότητά του, εδήλωσεν ότι απεδέξατο την προκειμένην μίσθωσιν και πάντα τα εκτεθέντα, και συνωμολόγησεν και απεδέξατο απάσας τας δηλώσεις των λοιπών

ώδε συμβαλλομένων του. Ταύτα συνομολογησάντων και συναποδεξαμένων των συμβαλλομένων, συνετάχθη το παρόν δυνάμει της υπ' αριθμόν 8119 (21 Ιανουαρίου 1935), παραγγελίας του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Αθηνών, συνημμένης εφ' απλού χάρτου συμφώνως τω νόμω περί τελών χαρτοσήμου, άρθρον 2^{ον}, δι' ό εισπραχθήσονται δικαιώματα δραχμαί εκατόν ενενήκοντα και 80% (190 και 80/00) άτινα κατεβλήθησαν τω Ταμείω του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου, ως εξάγεται εκ της συνημμένης ώδε υπ' αριθμόν 9620 (1935 έτους) αποδείξεώς του, αναγνωσθέν ευκρινώς και αισίως εις επήκοον αυτών και των μαρτύρων και βεβαιωθέν υπογράφεται υφ' όλων και εμού. Οι συμβαλλόμενοι (ακολουθούν τρεις υπογραφές), οι μάρτυρες (ακολουθούν δύο υπογραφές), ο Συμβολαιογράφος (ακολουθεί μία υπογραφή και σφραγίδα)».

Το αντίγραφο που έλαβα, στο τέλος, συμπληρώνεται με σφραγίδα: «Ακριβές φωτοτυπικό αντίγραφο από το πρωτότυπο συμβόλαιο του τέως συμβολαιογράφου Αθηνών Νικολάου Σκούταρη, το αρχείο του οποίου νομίμως κατέχω και τηρώ και το οποίο επικυρώνω. Αθήνα 24.1.2023. Η Αρχαιοφύλακας συμβολαιογράφος. Αμαλία- Μαργαρίτα Βέρρα, Τ.Σ. υπογραφή».

Σημείωση: Α.-α) *Λεξικό Μπαμπινιώτη: πήξη(η), πήξ-εως. 1)... 2) (σπαν.) η συναρμογή πολλών τεμαχίων, συνήθως ξυλίνων, ώστε να απαρτίσουν έν όλο, να σχηματίσουν ενιαίο αντικείμενο, συνώνυμα: συναρμολόγηση, συνένωση, σύμπηξη, β) Στην αρχαία ελληνική γλώσσα, δεν υπήρχε η λέξη (βλ. Ιωάννου Δρακ. Δημητράκου, «Λεξικόν της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσης», 1990), γ) Ακαδημίας Αθηνών, Χρηστικό Λεξικό: πήξη, ΦΥΣ. Φαινόμενο κατά το οποίο ένα σώμα μετατρέπεται από ρευστό σε στερεό, Πβ. Στερεοποίηση, ΑΝΤ. τήξη Β.- ενοικιοστάσιο (το)/ χωρίς πληθυντικό. ΝΟΜ. Ειδική διάταξη στο πλαίσιο του νόμου περί μισθώσεως αστικών κτημάτων, με την οποία επιβάλλεται παράταση του χρόνου λήξεως των μισθώσεων ακινήτων με παράλληλο περιορισμό της αύξησης του ενοικίου για ορισμένο χρονικό διάστημα. Μέτρο που υιοθετείται από την Πολιτεία σε περιόδους οικονομικής δυσπραγίας, προκειμένου να εξασφαλιστεί στέγη για κατοικία ή για επαγγελματική δραστηριότητα σε όσο το δυνατό μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού. Γ.- πέραν των άλλων, είναι όροι του συμβολαίου οι λέξεις «ενοικιαστής», «μισθωτής» ή/ και «μισθωτρία» [εννοείται: Κοινότητα], και ό χ ι αβλεπτήματά μου.*

Σημείωση 2: Στο συμβόλαιο αυτό, η ονομασία της Υπηρεσίας αναγράφεται σταθερά και επαναλαμβανόμενα «Δ ι ο ί κ η σ ι ς Δημοσίων Κτημάτων». ΕΝΩ στο επόμενο κεφάλαιο, με τις αποφάσεις του Κ.Σ. για τα Λουτρά, αυτή ονομάζεται συνήθως, «Δ ι ε ύ θ υ ν σ ι ς Δημοσίων Κτημάτων».

Σημείωση 3: Πολλές από τις αναφερόμενες στο συμβόλαιο ρυθμίσεις ή συμφωνίες, έχουν περιληφθεί στον «Κανονισμό Λειτουργίας Λουτρών» [β. 22.8.1938 -29.6.1940], σ. 222: «Αριθ. αποφάσεως 80/21.4.1939». «Περί κ α ν ο ν ι σ μ ο ύ λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α ς θαλασσίων λουτρών» (βλ. πιο κάτω).

Επισήμανση: Το κείμενο του συμβολαίου αντιγράφηκε, όπως πιο πάνω, χωρίς τα «τονικά σημάδια» (οξεία, βαρεία, περισπωμένη) ή τα «πνεύματα» (δασεία, ψιλή), υπογεγραμμένη, των παλαιότερων χρόνων επί των γραμμάτων, και χωρίς «άνω τελεία», διότι δεν παρείχαν τέτοιες δυνατότητες οι γραμματοσειρές του «μονοτονικού» ηλεκτρονικού υπολογιστή μου.

Σ χ ό λ ι α - Ε π ι σ η μ ά ν σ ε ι ς

1.- Από τις διατυπώσεις του κειμένου, δ ε ν προκύπτει ότι κατά το παρελθόν είχε υπογραφεί άλλο μισθωτήριο συμβόλαιο, αφού δ ε ν γίνεται καμία τέτοια αναφορά. Αντίθετα, προκύπτει ότι ήταν το α ρ χ ι κ ό μισθωτήριο συμβόλαιο, και με βάση τις περιεχόμενες/ συμφωνούμενες ρυθμίσεις προκύπτει ότι ήταν και το, α ς το ονομάσουμε, «κ α τ α σ τ α τ ι κ ό» της σύμβασης.

2.- Το γεγονός ότι συμφωνείται: «επίσης βαρύνουσι τον ενοικιαστήν πάσαι αι δαπάναι δια την υδροληψίαν, τον φωτισμόν και την εν γένει συντήρησιν του ενοικιαζομένου», αποδεικνύει ότι σε καμία από τις τρεις θέσεις, δ ε ν υπήρχε αυθαίρετη ή «εν τοις πράγμασι» (= με «κατάληψη») εγκατάσταση θαλασσίων λουτρών, αφού, χωρίς νερό, δεν μπορούν να λειτουργήσουν. Άρα κι οι τρεις θέσεις, ήταν «παρθένες» και πρώτη φορά θα δέχονταν εγκατάσταση.

3.- Στο συμβόλαιο γίνεται «διηγηματική» αναφορά, χωρίς να προσαρτώνται σε αυτό για να μπορούμε να λάβουμε αντίγραφα, σε σειρά εγγράφων της Διοίκησης Δημοσίων Κτημάτων προς την Κοινότητα Καλαμακίου, ήτοι στα με αριθμούς α) 52775 και 3891 (24.2.1932), β) 52635 (19.1.1934), γ) 52252 (5.11.1934) και δ) 52252 δις (18.12.1934). Τα δύο τελευταία, υπό στοιχεία «γ)» και «δ)», μάλλον είναι έγγραφα ανταλλαγής απόψεων και διευθέτησης

λεπτομερειών των συμφωνιών, ενώ προφορικά είχε «κλείσει» η μίσθωση, αφού η πρώτη δόση του μισθώματος καταβλήθηκε και εκδόθηκε γραμμάτιο με αρ. 1726/ 10.12.1934, και το συμβόλαιο υπογράφηκε την 23.1.1935. Όμως για τα δύο πρώτα, υπό στοιχεία «α)» και «β)», δεν διευκρινίζεται εάν αυτά είναι απαντητικά σε αιτήματα που είχε υποβάλει η Κοινότητα. Για να συνάγουμε συμπέρασμα εάν η πρωτοβουλία ανήκε στην Κοινότητα (που είναι το πιθανότερο), ή εάν αυτή την είχε η Δ. Δ. Κτημάτων, σε μια προσπάθεια «αξιοποίησης» της παραλίας και ικανοποίησης των αναγκών των πολιτών, με βάση τους νόμους. Για ν' αναφέρονται, σίγουρα είναι σχετικά.

Πάντως επισημαίνω ότι, στο συμβόλαιο μίσθωσης αυτό, αναφέρεται πως ο Αθ. Κοτοπούλης, παρίστατο ως εκπροσωπών την Κοινότητα, αφού κατέστη πληρεξούσιος προς τούτο, με βάση τη με αρ. 160/5.11.1934 απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου. Δεδομένου ότι ελλείπουν τα βιβλία Αποφάσεων για την περίοδο εκείνη (βλ. πιο πάνω), η απόφαση αυτή είναι η παλαιότερη απόδειξη που υπάρχει και έχουμε, για συζήτηση σε αυτό, σχετικά με τη μίσθωση και λειτουργία των Θαλασσιών Λουτρών.

4.- Την περίοδο 1932 και 1934, είχαν υπηρετήσει ως Πρόεδροι της Κοινότητας (βλ. Γ. Σμαράγδη, «Το Καλαμάκι» σ.66) οι: α) ο Ηλίας Σαλίγγαρος από 22.9.1931 έως 15.4.1932 (άρα παρέλαβε το πρώτο έγγραφο) και, β) ο Δημήτριος Τσόχας από 4.10.1933 έως 5.4.1934 (άρα παρέλαβε το δεύτερο έγγραφο). *[Προσοχή: Επισημαίνεται ότι στον κατάλογο του Γ. Σμαράγδη, υπάρχει ένα χρονικό διάστημα, όπου δεν γράφεται κανένας ως Πρόεδρος, ήτοι από 15.4.1932 που τελείωσε η θητεία του Η. Σαλίγγαρου, έως την 4.10.1933 που φέρεται έναρξη της θητείας του Δ. Τσόχα, χωρίς το γεγονός τούτο να επιδρά δυσμενώς στην αναζήτηση που κάνουμε. Το καταγράφουμε].* Ετσι, μπορούμε συμπερασματικά να δεχτούμε ότι οι προσπάθειες της Κοινότητας για σύναψη σύμβασης μίσθωσης με τη Δ. Δ. Κτημάτων, είχαν αρχίσει πριν από την 24.2.1932, και, τεκμαίρεται, ότι συνεχίστηκε και μέχρι πριν από την 19.1.1934, δηλαδή πριν από τις Αυτοδιοικητικές εκλογές της 11.2.1934. Η νέα διοίκηση Α. Κοτοπούλη, συνέχισε/ ολοκλήρωσε την προσπάθεια.

5.- Επομένως τα πιο πάνω αναφερόμενα, α) στο «Αλιμος, Όψεις.... », περί Γ. Λουκογιαννάκη (11.10.1928 – 24.8.1929) για δημιουργία λουτρικών

εγκαταστάσεων, είναι βεβαιότατο ότι δεν αφορούν τις τρεις γνωστές λουτρικές εγκαταστάσεις, β) στο ίδιο: για την προεδρία Αθ. Κοτοπούλη (1934-1940) ουδέν αναφέρεται για την αρχική μίσθωση τριών θέσεων προς εγκατάσταση και κατασκευή λουτρικών εγκαταστάσεων, που είναι το πλέον βασικό, και απλώς, για ολόκληρη τη θητεία του, αναφέρεται ότι «επισκευάστηκαν κι επεκτάθηκαν οι εξέδρες», αναφορά που είναι αφαιρετική και εσφαλμένη, ενέχει παράλειψη και, μάλλον αδικεί αυτόν και το Κοινοτικό Συμβούλιο.

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α Τ Ι Κ Α

Επομένως με βεβαιότητα και απόλυτη ακρίβεια, μπορούμε να ιστορήσουμε ότι: α) προσπάθειες γίνονταν από το 1932 τουλάχιστον (παλαιότερη αναφορά δεν έχουμε), και, β) η υπογραφή της μίσθωσης έγινε την 23.1.1935 και η κατασκευή των εγκαταστάσεων των τριών γνωστών λουτρών, προφανώς άρχισε αμέσως για να είναι έτοιμες την Καλοκαιρινή περίοδο 1935. Από τον πιο πάνω «Απολογισμό 1935- 1936» προκύπτει έσοδο δραχ. 302.539, που σημαίνει ότι κατασκευάστηκαν και λειτούργησαν αμέσως. Αυτή την ημερομηνία πρέπει, ιστορικά, να θεωρούμε ως **ε ν α ρ κ τ ή ρ ι α γ ι α τ η ν ί δ ρ υ σ η τ ω ν λ ο υ τ ρ ώ ν**, με βάση τα υπάρχοντα στοιχεία. Τα επόμενα χρόνια γίνονταν επεκτάσεις και επισκευές, και τούτο προκύπτει από σειρά αποφάσεων του Κ.Σ. (και της Δ.Ε. από το 1940), για το οποίο, τα θέματα και προβλήματα των λουτρών και η οργάνωση της λειτουργίας τους, απασχολούσαν, κατά κύριο λόγο, τις συνεδριάσεις και τις αποφάσεις του.

Αποφάσεις μίσθωσης λουτρών από Διοίκηση Δημοσίων Κτημάτων

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ.107: «Αριθμός αποφάσεως 68/26.5.1937, «Περί συμπληρώσεως της εγγυήσεως προς εκπλήρωσιν των όρων της μισθώσεως του δικαιώματος της **π ή ξ ε ω ς** θαλασσίων λουτρών». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι συμφώνως τω 24ω όρω της **μ ι σ θ ώ σ ε ω ς** δικαιώματος **π ή**

ξ ε ω ς και εκμεταλλεύσεως θαλασσίων λουτρών υπό της Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων, η Κοινότης υποχρεούται να συμπληρώσει την εκ δραχ. 35.000.- εγγύησιν εξής έχει καταβάλει δραχ. 20.000.-, ήτοι το ποσόν των δραχ. 15.000.- Προσθέτει δε ότι εις το Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων εύρηται κατατεθειμένη η εκ δραχ. 3.000.- εγγύησις του εκπεσόντος εργολάβου της καθαριότητος Ιω. Μαλτέζου εις κρατικά χρεώγραφα, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθεί δια την καταβολήν της υπολοίπου εγγυήσεως ... Το Κ.Σ. . . ιδόν την υπ' αρ. 30044 Διαταγήν της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων προσκαλούσης δια την υποβολήν του γραμματίου καταβολής της εγγυήσεως και κρίνον ότι προς εκπλήρωσιν της υποχρεώσεως ταύτης δέον να κατατεθώσι χρεώγραφα λόγω της οικονομικής καταστάσεως της Κοινότητος αδυνατούσης να καλύψη το ποσόν εις μετρητά. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ. 7.000 δια την . . . προμήθειαν χρεωγράφων (Κρατικών) ονομαστικής αξίας δραχ. 12.000 δια την κάλυψιν της υπολοίπου εγγυήσεως της μισθώσεως του δικαιώματος πήξεως θαλασσίων λουτρών εις εκτέλεσιν των όρων του υπ' αρ. 31337 μισθωτηρίου συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Τζ. Σκούταρη, ως και την κατάθεσιν της εις κρατικά χρεώγραφα εγγυήσεως . . . δραχ. 3.000 ήν εξουσιοδοτεί τον κ. Πρόεδρον όπως αποσύρη εκ του Τ.Π. και Δανείων . . . εγκρίνει δε προς τούτο πίστωσιν εκ δραχ. 7.000 . . . και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν». [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 179: «Αριθμός αποφάσεως 140/20.10.1937, «Περί δεκαετούς παρατάσεως της μισθώσεως του δικαιώματος πήξεως και εκμεταλλεύσεως των θαλασσίων λουτρών». «. . . . εκθέτει ότι προκειμένου να πραγματοποιηθή η επέκτασις των εγκαταστάσεων των θαλασσίων λουτρών, δι' ήν θέλει απαιτηθή δαπάνη εξακοσίων χιλιάδων δραχμών περίπου, δέον το Κ.Σ. να εγκρίνη όπως παραταθή αναλόγως και η μίσθωσις του δικαιώματος πήξεως και εκμεταλλεύσεως η γενομένη παρά της Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων, καθόσον αύτη συμφώνως τω υπ' αριθ. 31337 συμβόλαιον του συμβολαιογράφου Αθηνών Ν. Σκούταρη, λήγει τον Ιανουάριον του έτους 1945 και συνεπώς δεν θα καταστή δυνατόν να απο-

σ β ε σ θ ή η πραγματοποιηθησομένη δαπάνη κατά το α π ο μ έ ν ο ν ε π τ α ε τ έ ς διάστημα. Το Κ.Σ. ...ιδόν τους όρους του υπ' αρ. 31337 μισθωτηρίου συμβολαίου, δ ι' ο ύ π α ρ ε χ ω ρ ή θ η υπό της Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων το δικαίωμα πήξεως και εκμεταλλεύσεως θαλασσίων λουτρών εις τας τρεις θέσεις της Παραλίας (Αλίμου, Γ ε μ ε ν ά κ η και Πικροδάφνης) και σκεφθέν ότι . . . δέον να παραταθή επί δεκαετίαν . . . ήτοι μέχρι του έτους 1955 ίνα καταστή δυνατή η απόσβεσις των γενησομένων δαπανών αίτινες θα ανέλθωσι εις το ποσόν των δραχ. 600.000.- Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την επί δέκα έτη παράτασιν της μισθώσεως .. και ανατίθησι». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: Στην 68 απόφαση το όνομα του συμβ/φου αναγράφεται «Τζ. Σκούταρη», ενώ στην 140 «Ν. Σκούταρη». Το ορθό είναι: «Νικολάου Τζ. Σκούταρη».

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 212: «Αριθμός αποφάσεως 163/6.12.1937, «Περί ε γ κ ρ ί σ ε ω ς π ρ ο τ α θ έ ν τ ω ν ό ρ ω ν δια την παράτασιν της μισθώσεως του δικαιώματος π ή ξ ε ω ς και ε κ μ ε τ α λ λ ε ύ σ ε ω ς θαλασσίων λουτρών». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Διεύθυνσις Δημοσίων Κτημάτων δια της υπ' αρ. 57922 ε.έ. αποφάσεώς της, ε ν έ κ ρ ι ν ε την αιτηθείσαν δια της υπ' αρ. 140 αποφάσεως του Κ.Σ. π α ρ ά τ α σ ι ν ε π ί μ ί α ν δ ε κ α ε τ ί α ν της μισθώσεως του δικαιώματος πήξεως και εκμεταλλεύσεως των θαλασσίων λουτρών ήτοι μέχρι του έτους 1955 υπό τους εξής όρους: α) εντός ενός έτους από σήμερα θα εκτελεσθώσι συμπληρωματικά έργα εις τας υπαρχούσας ε γ κ α τ α σ τ ά σ ε ι ς των λουτρών αξίας τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου δραχμών, και, β) ότι εντός της πρώτης τριετίας από της ενάρξεως της δεκαετούς περιόδου καθ' ήν εγκρίνεται η παράτασις της μισθώσεως ήτοι εντός της τριετίας 1945 – 1948, το δ η μ ό σ ι ο ν δικαιούται να προβή εις την αύξησιν του μισθώματος κατόπιν αποφάσεως της αρμοδίας παρά τη Δ.Δ.Κ. Επιτροπής, στηριζομένης εις γνωμάτευσιν Επιτροπής ορισμένης παρά ταύτης, προτείνει δ' όπως το Κ.Σ. αποφανθή επ' αυτών. Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν ότι δέον να γίνωσι δεκτοί οι προταθέντες όροι υπό της Δ.Δ.Κ. δια την μέχρι του έτους 1955 παράτασιν της μισθώσεως του δικαιώματος πήξεως κι εκμεταλλεύσεως των θαλασσίων λουτρών. Δια ταύτα. Αποφαίνεται

ομοφώνως ότι εγκρίνει την επί δεκαετίαν παράτασιν ήτοι μέχρι του έτους 1955 της γενομένης ενοικιάσεως θαλασσίων λουτρών δυνάμει του υπ' αρ. 31337/1935 σ υ μ β ο λ α ί ο υ του συμβολαιογράφου Αθηνών Ν. Σκούταρη, υπό τους όρους τους διαλαμβανομένους εν τη υπ' αρ.57922, με ελαφράν τροποποίησησιν ει δυνατόν, του πρώτου όρου ήτοι την εκτέλεσιν έργων αξίας ενός εκατομμυρίου δραχμών εντός μιάς δ ι ε τ ί α ς, αντί του προταθέντος ενός έτους, τούτο δε λόγω της παρόδου του χρόνου αφ' ενός, και αφ' ετέρου λόγω του μεγάλου ποσού όπερ διετέθη μέχρι σήμερα ήτοι περίπου 1.000.000 δραχ., ενώ δια της αρχικής συμφωνίας η Κοινότης υπεχρεούτο να εκτελέση έργα αξίας 300.000 δραχμών, ανατίθησι δε τω κ. Προέδρω.». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλιανος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 271: «Αριθμός αποφάσεως 42/15.3.1938, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δραχ. 35.000 δια καταβολήν εγγυήσεως δια την παράτασιν του δικαιώματος πήξεως κι εκμεταλλεύσεως των θαλασσίων λουτρών». «. . .Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις το Τ.Π. και Δ. του ποσού των δρ. 35.000 ως ε γ γ υ ή σ ι ν παρά τω Υπουργείω Οικονομικών (Διεύθυνσις Δημοσίων Κτημάτων) δια την επί μίαν ε ι σ έ τ ι δ ε κ α ε τ ί α ν π α ρ ά τ α σ ι ν της μισθώσεως του δικαιώματος πήξεως κι εκμεταλλεύσεως...». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 281, «Αρ. Αποφάσεως 217/8.12.1953 (ορθό: 1952)», «Περί σ υ ν ά ψ ε ω ς δ α ν ε ί ο υ». [σημ.: για επισκευές στα Κεντρικά λουτρά, βλ. αυτή στο παρόν, κεφάλαιο «Δάνεια της Κοινότητας», σ. 741].

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ.193, «Πρακτικόν 15/9.7.1955», «Αρ. Αποφάσεως 137», «Περί της μ ι σ θ ω τ ι κ ή ς συμβάσεως των θαλασσίων λουτρών και εξουσιοδοτήσεως του κ. Αντιπροέδρου δια την υπογραφήν ταύτης». «Επί του 22^{ου} θέματος . . .ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι το Υπουργείον Οικονομικών (Δ/σις Δημοσίων Κτημάτων) ε ν έ κ ρ ι ν ε την π α ρ ά τ α σ ι ν της ληξιάσης μεταξύ της Κοινότητος και αυτού συμβάσεως μισθώσεως επί μ ί α ν ε ι σ έ τ ι π ε ν τ α -

ετίαν των θαλασσίων λουτρικών εγκαταστάσεων, καθορισθέντος του ετησίου μισθώματος εις 10 % επί των ετησίως πραγματοποιηθέντων (Αθ. ορθό: πραγματοποιηθεισών) ακαθαρίστων εισπράξεων μη δυνάμενον να είναι μικρότερον των 55.000.- ετησίως. Η μίσθωσις θα συνομολογηθή υπό τους αυτούς όρους της ληξιάσης τοιαύτης, τάσσεται δε 10ήμερος προθεσμία δια την κατάρτισιν της μισθωτικής συμβάσεως ... Το Κ.Σ. . . Αποφάινεται ότι εγκρίνει την επί μίαν πενταετίαν παράτασιν της μισθωτικής συμβάσεως των τριών θαλασσίων λουτρικών εγκαταστάσεων «Πικροδάφνης, Κεντρικών και Αλίμου» υπό τους εν τη αναφερθείση διαταγή αναφερομένους βασικούς όρους, ανατίθεται δε τω κ. Αντιπροέδρω κ. Γεωργίω Τίγκελη, όπως συμπράξη δια την κατάρτισιν της μισθωτικής συμβάσεως, όστις και εξουσιοτεείται δια την υπογραφήν ταύτης και παντός σχετικού προς αυτήν εγγράφου». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκιώνης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.19, «Αρ. Πρακτικού 26/4.10.1958», «Αρ.Αποφάσεως 166», «Περί εξουσιοδοτήσεως του Προέδρου ίνα προβή εις περαιτέρω ενεργείας δια την ανανέωσιν της μισθώσεως λουτρών, σύναψιν δανείου κλπ». 'Επί του 1^{ου} θέματος . . . ο κ. Πρόεδρος πληροφορεί το Κ.Σ. ότι εγένοντο αι πρώται ενέργειαι προς το Υπουργείον Οικονομικών δια την επί τριάκοντα (30) έτη ανανέωσιν της μισθώσεως υπό της Κοινότητος, των τριών λουτρικών συγκροτημάτων, άμα δε υποβολή φακέλλου μελέτης βελτιώσεως και επεκτάσεως αυτών ως και εξωραϊσμού του παραλιακού χώρου από Πικροδάφνης μέχρις Αγίου Κοσμά και αιτείται την παρά του Κ.Σ. εξουσιοδότησιν ίνα προβή εις τας περαιτέρω ενεργείας και απαιτηθησομένας διαπραγματεύσεις και συμφωνίας δια την πραγματοποίησιν της μισθώσεως, εν συνεχεία δανείου προς εκτέλεσιν των ανωτέρω έργων./ Το Κ.Σ. . . λαβόν υπ' όψει ότι συμφέρουσα τυγχάνει και επωφελής δια την Κοινότητα η βελτίωσις και μεγέθυνσις των λουτρικών εγκαταστάσεων ως και η καθ' όλου αξιοποίησις του παραλιακού χώρου./ Αποφασίζει ομοφώνως. Εξουσιοδεί τον κ. Πρόεδρον ίνα προβή εις τας επί του προκειμένου θέματος σχετικές ενεργείας, συζητήσεις και συμφωνίας προς το συμφέρον πάντοτε της Κοινότητος, καθιστών και το Κ.Σ. ενήμερον των ενεργειών αυτού». [Κ.Σ. Σπ.

Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Γ. Γκιώνης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

[β. 4.8.1958- 4.8.1960], σ.254, «Αρ. Πρακτικού 30/5.12.1959, Αρ. Αποφάσεως 241», χωρίς θέμα. «Επί του πρώτου θέματος . . . ο Πρόεδρος γνωστοποιεί ότι την 22αν Ιανουαρίου 1960, εκπνεύει η ισχύς της μεταξύ της Κοινότητος και Δημοσίου συμβάσεως της αφορώσης εις την υπό της Κοινότητος εκμετάλλευσιν των εν τω χώρω αυτής κειμένων τριών λουτρικών εγκαταστάσεων Πικροδάφνης, Κεντρικών και Αλίμου, και, προτείνει όπως το Κ.Σ. επιληφθή του θέματος τούτου, όπερ τυγχάνει ζωτικότητας σημασίας δια την Κοινότητα, δοθέντος ότι το εκ των λουτρικών τούτων εγκαταστάσεων έσοδον αποτελεί τον σπουδαιότερον οικονομικόν αυτής πόρον./ Το Κ.Σ. επιλαμβανόμενον της υποθέσεως ανανώσεως των ως άνω ρηθισών λουτρικών εγκαταστάσεων, συνιστά Επιτροπήν αποτελουμένην εκ των κ.κ. Γ. Σμαράγδη, Προέδρου της Κοινότητος και Αγγ. Παπακώστα, Σ. Σπηλιοπούλου και Γ. Τίγκελη, κοινοτικών συμβούλων, ίνα προβή εις τας δεούσας συνεννοήσεις και συμφωνίας μετά των αρμοδίων του Υπουργείου Οικονομικών ως και τας απαραίτητους ενεργείας δια την ανανέωσιν της εν λόγω συμβάσεως...». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ.Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

[β. 16.8.1964- 13.12.1967], σ. 177, «Πρακτικόν – Συνεδρίασις 4.3.1967», αριθμός θέματος Η.Δ. 5 (και στο περιθώριο αριθμός 52 που δηλώνει τον αριθμό απόφασης, για την οποία δεν υπάρχει ή δεν έχει εντοπιστεί βιβλίο) «Περί αποδοχής μισθωτηρίου συμβάσεως λουτρών, καταρτισθείσης παρά του Υπουργείου Οικονομικών και εξουσιοδοτήσεως του Προέδρου δια την υπογραφήν ταύτης». [σημ.: ακολουθεί εγγραφή μνήμης του Γραμματέα του Κ.Σ.]: «Εγκρίνεται ομοφώνως και εξουσιοδοτείται ο Πρόεδρος της Κοινότητος δια την υπογραφήν της».

Σχόλιο: Συμπεραίνεται από την απόφαση, ότι οι εγκαταστάσεις των θαλασσιών λουτρών, λειτουργούσαν και στις τρεις (3) θέσεις έως την 4.3.1967, και από το Κ.Σ. γινόταν «αποδοχή μισθωτηρίου συμβάσεως λουτρών» για το

μέλλον, χωρίς να αναφέρεται η διάρκεια της παράτασης της μίσθωσης αυτών. Ο Γ. Σμαράγδης, σ' «Το Καλαμάκι» του, σ. 17 γράφει: «Από ασυγχώρητη αμέλεια χάσαμε το έσοδο αυτό σαν γίναμε Δήμος». Είναι γνωστό ότι ο Δήμος Αλίμου συστάθηκε το 1968, αλλά στην έρευνα για το παρόν πόνημα, δεν μελετήθηκαν τα βιβλία Αποφάσεων μετά την 13.12.1967 και έως την 15.7.1970, δηλαδή για τρία (3) χρόνια, διότι δεν βρέθηκαν ή δεν εντοπίστηκαν. Άρα δεν γνωρίζουμε, έως ότου μελετηθούν εκείνα μετά την 15.7.1970, τον ακριβή χρόνο και τις συνθήκες, αναγκαστικής (διοικητικής, λόγω δικτατορίας) παύσης ή λύσης της μίσθωσης. Υπενθυμίζω ότι με την Κ/1968 «Συντακτική πράξη» οι ακτές παραχωρήθηκαν κατά διαχείριση στον ΕΟΤ, προς «αξιοποίηση», και έλαβε χώρα εκτεταμένη επιχωμάτωση με «μπάζα»/ υλικά κατεδαφίσεων, με αποτέλεσμα την αλλοίωση του φυσικού διασχηματισμού της ακτογραμμής.

«Λ α ἰ κ ά λ ο υ τ ρ ά». Που βρίσκονταν ;;

Στις ακόλουθες σελίδες, σε αποφάσεις του Κ.Σ. (Απρίλιος 1939), αλλά και της Δ.Ε. (Ιούλιος 1940) και μετά, αναφέρονται κατ' επανάληψη και ξεχωριστά λουτρά με το όνομα «Λ α ἰ κ ά». Ενώ στα ερευνώμενα βιβλία, στις αποφάσεις των ετών 1936 έως αρχές 1939, δ ε ν γίνεται σε αυτά καμία απολύτως αναφορά. Αναφέρονται μόνο τα τρία γνωστά. Σε ποιο τμήμα της παραλιακής ζώνης βρίσκονταν τα λουτρά αυτά, δεν προσδιορίζεται στις αποφάσεις. Ούτε στα 24 χρόνια που υπηρέτησα στο Δήμο, έγινε έστω μία φορά, λόγος (ή είδα έγγραφο) γι' αυτά. Για τα Λαϊκά λουτρά, βλ. και: [β. 22.8.1938- 29.6.1940], σ.197: «Αριθ. αποφάσεως 59/3.4.1939». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την εκτέλεσιν επισκευών των εγκαταστάσεων των θαλασσίων λουτρών» (ΑΘ. αναφέρονται και τα «Λ α ἰ κ ά» λουτρά), και, [β. 29.6.1940-24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 2, «Αρ. αποφάσεως 103/9.7.1940 «Περί μειώσεως της πρώτης προσφοράς δια την ενοικίασιν του δικαιώματος εκμεταλλεύσεως των πλωτήρων των Λ α ἰ κ ώ ν λουτρών», ίδιο βιβλίο, σ. 3, «Αρ. αποφάσεως 104/11.7.1940 «Περί εγκρίσεως πρακτικών δημοπρασίας δια την εκμετάλλευσιν των πλωτήρων των λουτρών Λ α ἰ κ ώ ν», ίδιο βιβλίο,

σ. 150, «Αρ. αποφάσεως 62/29.7.1941», «Περί διορισμού ελεγκτού εις τα Λαϊκά λουτρά», ίδιο βιβλίο, σ. 205, «Αρ. αποφάσεως 102/17.11. 1941 «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν καταναλωθέντος ύδατος εις τα θαλάσσια λουτρά» (με αναφορά και στα Λαϊκά λουτρά).

Σχόλια: Α) Σε ποιά θέση της παραλίας βρίσκονταν;; Πότε, από ποιον (από τη Δ. Δημοσίων Κτημάτων ή τη Διοίκηση της Πρωτεύουσας;; βλ. πιο κάτω) και για ποιον λόγον κατασκευάστηκαν; Δεν υπάρχει καμία αναφορά σε αποφάσεις του Κ.Σ.- Β) Στο βιβλίο του Ρ. Παπαμανώλη, βλ. πιο πάνω, σ. 575, κεφ. «Τα λουτρά του Καλαμακίου», ανώνυμος Καλαμακιώτης, περιγράφει την Ακτή του Καλαμακίου από ΕΔΕΜ έως Αγιο Κοσμά, και ειδικότερα: «Τα σημεία που κατασκευάστηκαν λουτρικές εγκαταστάσεις από την τότε Κοινότητα Καλαμακίου για να προσφέρουν τις ανέσεις στους λουόμενους ήταν: 1) Της Πικροδάφνης 2) Δίπλα στο σημερινό χώρο του Ν.Ο.Κ., απέναντι από το πρατήριο SHELL, και που καταστράφηκαν κατά τη Γερμανική Κατοχή. . .» (στη συνέχεια αναφέρεται και στα Κεντρικά/Γεμενάκη, και, Αλίμου). Εκτός από αυτή, κι άλλες προφορικές μαρτυρίες από ιδιώτες που μεγάλωσαν στο Καλαμάκι, και άκουγαν διηγήσεις μεγαλύτερων, υπαγορεύει να δεχτούμε ότι τα «Λαϊκά» βρίσκονταν νοτιότερα από τις εγκαταστάσεις του Ν.Ο.Κ. 3) Από τις πιο κάτω αποφάσεις, δεν επαληθεύεται η μαρτυρία ότι τα «Λαϊκά λουτρά», έπαψαν να λειτουργούν κατά τη Κατοχή. Ίσως περιορίστηκε/ μειώθηκε η λειτουργία τους. Υπάρχουν αποφάσεις Κ.Σ. γι' αυτά μέχρι το 1949.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 256, «Αρ. αποφάσεως 27/22.5.1942 «Περί μετατροπής των Λαϊκών λουτρών, εις παιδικόν κέντρον». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι προ ημερών εκλήθη υπό της Α.Ε. (= Αυτού Εξοχότητος) του κ. Αντιπροέδρου της Κυβερνήσεως (ΑΘ= του Κ. Λογοθετόπουλου) όστις υπό την ιδιότητά του ως Υπουργού της Υγιεινής επρότεινε την καταδράσι των υπό της τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας ανεγερθέντων «Λαϊκών» λουτρών, ως αποτελούντων εστίαν μόλυνσεως εκ των καθημερινώς συγκεντρουμένων ακαθαρσιών. Επί της προτάσεως ταύτης εζητήσεν την μη ολοκληρωτικήν κατεδάφισιν, αλλά την διαρρύθμισιν του κτιρίου εις τρό-

πον ώστε να χρησιμοποιηθή ως σ η κ ό ς δια την ψυχαγωγίαν των ανηλίκων, των οικογενειών των κατοίκων και παραθεριστών, τούτο επιτυγχάνεται, κατά την γνώμη του υπό του κ. Αντιπροέδρου κληθέντος Μηχανικού του Υπουργείου Υγιεινής, δια της κ α τ ε δ α φ ί σ ε ω ς τ μ η μ ά τ ω ν των εις την ο π ι - σ θ ί α ν πλευράν και καθέτων τοιούτων τοίχων, αποκαλυπτομένου δ' ούτω του κλειστού χώρου, ν' αποφευχθή η α π ο π ά τ ω σ ι ς των διερχομένων εργατών του Αεροδρομίου. Τούτο ε γ έ ν ε τ ο δ ε κ τ ό ν εκ μέρους του κ. Αντιπροέδρου της Κυβερνήσεως και προτείνει δε όπως η Δ.Ε. αποφανθή σχετικώς./ Η Δ.Ε.....σκεφθείσα ότι προκειμένου να κατεδαφισθώσι ε ξ ο λ ο - κ λ ή ρ ο υ τα Λαϊκά Λουτρά, π ρ ο τ ι μ ω τ έ ρ α τυγχάνει η υπό του κ. Αντιπροέδρου προταθείσα λύσις, λαβούσα υπ' όψιν ότι ταύτα ευρίσκονται εις α κ α τ ά λ λ η λ ο ν θέσιν./ Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την μ ε τ α - τ ρ ο π ή ν των Λαϊκών λουτρών, εις παιδικόν κέντρον, δια της κ α τ ε δ α φ ί - σ ε ω ς των διαχωρισμάτων των θαλάμων και των επιτρεπομένων τμημάτων του τοίχου δια του συνεργείου του Υπουργείου Π ρ ο ν ο ί α ς και ανατίθησι τω κ. Προέδρω...». [Δ.Ε. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης, Γ. Τίγγελης].

Ερμηνεία: «σηκός»: α) Μπαμπινιώτη, Λεξικό νεοελληνικής γλώσσας: δεν υπάρχει, β) Ι. Σταματάκου, Λεξικό αρχαίας ελληνικής γλώσσας: «σηκός, ο, μάνδρα, «μαντρί, στάνη» δι' αμνούς και ερίφια [πρόβαρα και αίγας], πάς τόπος διαμονής, παν περίφραγμα ή τόπος περίφρακτος ..., γ) Ακαδημίας Αθηνών, Χρηστικό λεξικό: 1.ΑΡΧΑΙΟΛ.-ΑΡΧΙΤ. (στην κλασική αρχιτεκτονική) ο κύριος εσωτερικός χώρος αρχαίου ελληνικού ή ρωμαϊκού ναού, όπου βρισκόταν το άγαλμα της θεότητας στην οποία ήταν αφιερωμένος ... 2.(συνεκδ.) κοίλωμα τοίχου στο οποίο τοποθετούσαν άγαλμα ή αγγείο. Βλ. αχιβάδα [<αρχ. σηκός].

Σχόλια: 1) Είναι η πρώτη απόφαση των Κ.Σ. ή Δ.Ε., από την οποία αντλούμε πληροφορίες α) για τον κατασκευαστή :«των υπό της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης α ν ε γ ε ρ θ έ ν των «Λαϊκών» λουτρών, χωρίς να αναφέρεται ο χρόνος ανέγερσης, και, β) προβάλλεται ως αιτιολογία της κατεδάφισης το «ως αποτελούντων εστίαν μόλυνσεως εκ των καθημερινώς συγκεντρουμένων ακαθαρσιών» ή «αποπάτωση» εργατών, γ) έτσι, τεκμαίρεται ότι υπήρχαν εγκαταστάσεις (π.χ. κατασκευές κλπ), όμως ήταν περιορισμένης λειτουργίας, δ) Η αιτιολογία των «ακαθαρσιών» φαίνεται και μοιάζει λίγο προσχηματική, για

να δικαιολογηθεί η κατεδάφιση. Αυτό που είναι έκδηλο είναι ότι η Δ.Ε. ήθελε να ικανοποιήσει το αίτημα του Κ.Λ.(=δίπλα στη βίλα του), το οποίο παρά την αποδοχή του με την απόφαση, ΔΕΝ έγινε για άγνωστους λόγους, 2) Επίσης αποδεικνύεται ότι το μόρφωμα, της δικτατορίας Μεταξά, της «Διοικήσεως Πρωτεύουσας» (αφού ήταν «τέως»), έχει καταργηθεί από τη Γερμανική Κατοχή.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 423, «Αρ. αποφάσεως 46/11.4.1946 «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την επισκευήν των θαλασσίων λουτρών Λαϊκών και Πικροδάφνης». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι επικειμένης της λουτρικής περιόδου δέον το Κ.Σ. να αποφανθή δια την εκτέλεσιν των απαιτήτων επισκευών των εγκαταστάσεων Λαϊκών και Πικροδάφνης, ήτοι της επανορθώσεως των επελευθερωσών ζημιών εκ των κατά τον χειμώνα τρικυμιών κλπ. Η απαιτηθησομένη δαπάνη, κατά τον συνταχθέντα πρόχειρον προϋπολογισμόν, θέλει ανέλθῃ εἰς δραχ. 1.600.000 . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται. Ὅτι εγκρίνει παμψηφεί την εκτέλεσιν ...Λαϊκών και Πικροδάφνης, ήτοι επισκευήν φθορών κρηπιδωμάτων, εκτέλεσιν υδροχρωματισμών, τακτοποίησιν υδραυλικών εγκαταστάσεων, ξυλουργικών εν γένει εργασιών κλπ., εγκρίνει ...πίστωσιν εκ δραχ. 1.600.000 ... και ανατίθῃσι τω κ. Προέδρω», και, ἴδιο βιβλίον σ.438 Αποφ. 56/4.5.1946 «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την επισκευήν των θαλασσίων λουτρών «Λαϊκών». [Κ.Σ. Γ. Μελισσινός, πρόεδρος, Γ. Γκούμης, Ι. Αδαμάκης και Σ. Γεωργόπουλος].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 14.6.1946], σ. 475, «Αρ. αποφ. 86/29.5.1946 «Περί εγκρίσεως πρακτικῶν δημοπρασίας ἐνοικιάσεως του κυλικείου των Λαϊκῶν λουτρών». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερούλανος, Γ. Τίγγελης, Θ. Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Α. Λέκκας].

Σχόλιο: Από τις αποφάσεις προκύπτει ότι και μετά την Απελευθέρωση εξακολουθούσαν να λειτουργούν. Άρα δεν κατεδαφίστηκαν, όπως ζητούσε ο Κ. Λογοθετόπουλος, δεν έγινε παιδικό κέντρο, άγνωστο και μη διαπιστούμενο από τα βιβλία, για ποιο λόγο. Συνέχιζαν την «λειτουργία» τους, μέχρι τουλάχιστον το 1948, ίσως και το 1949 (βλ. πιο κάτω απόφαση με σχετική αναφορά).

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 66, «Αριθμός αποφάσεως 152/22.8.1946», «Περί αποδόσεως λογαριασμού επί χορηγηθείσης πιστώσεως δια την ε π ι σ κ ε υ ή ν τ ω ν Λ α ῖ κ ώ ν λουτρών». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 266, «Αριθμός αποφάσεως 64/3.4.1947», «Περί καταβολής ε ν ο ἰ κ ῖ ο υ Λ α ῖ κ ώ ν λουτρών». « ...Το Κ.Σ. . . .σκεφθέν επειδή το καθορισθέν ενοίκιον κρίνεται ανάλογον προς το ε π ι τ ε υ χ θ ἔ ν ἔσοδον εκ της ενοικιάσεως του κ υ λ ι κ ῖ ο υ των Λαϊκών λουτρών, ὅπερ ανήλθεν εις δραχ.1.110.000, έναντι πραγματοποιηθεισών δαπανών συντηρήσεως των λουτρών τούτων εις δραχ. 425.000. Αποφαίνεται, ὅτι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις την Γενικήν Διεύθυνσιν Δημοσίας Περιουσίας του Υπουργείου των Οικονομικών του ποσού των δραχ. 50.000 δι' ενοίκιον των Λαϊκών λουτρών κατά την περίοδον του έτους 1946 ...και ανατίθησι.....». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος, Ν. Μαλτέζος].

Σχόλιο: Μετά την κατάργηση του διοικητικού μορφώματος «Διοικήσις Πρωτεύουσας», η οποία σε αποφάσεις φέρεται να είχε κατασκευάσει τα «Λαϊκά λουτρά», το 1947 το ε ν ο ἰ κ ῖ ο, καταβαλλόταν στη «Γ.Δ. Δημόσιας Περιουσίας».

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 172, «Αριθ. Αποφάσεως 70/6.4.1949», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν του κτίσματος του Δ η μ ο σ ῖ ο υ, τ ἔ ω ς Λ α ῖ κ ᾶ Λ ο υ τ ρ ᾶ». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ὅτι προκειμένου να κ α τ ε δ α φ ῖ σ θ ῶ σ ι τα επί του παραλιακού χώρου τέως Λαϊκά Λουτρά, εζητήθη η παραχώρησις της κατεδαφίσεως και των εκ ταύτης υλικών εις την Κοινότητα. Ἦδη δια της . . . διαταγῆς του Υπουργείου των Οικονομικών ενεκρίθη η αιτηθείσα παραχώρησις επί καταβολή του ποσού των δραχ. 150.000 υπό τον ὅρον της δ ι α μ ο ρ φ ῶ σ ε ω ς και καθαρισμού του χώρου από των προϊόντων κατεδαφίσεως εντός 15 ημερών . . . Το Κ.Σ. . . Α π ο φ α ῖ ν ε τ α ἰ ὅτι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις το Δημόσιον Ταμείον Φαλήρου του ποσού των δραχ. 150.000 δια την αξίαν της κατεδαφίσεως του εις τον παραλιακόν χώρον κτίσματος, εφ' οὐ ἀλλοτε τα Λαϊκά Λουτρά,

εγκρίνει δε προς τούτο ισόποσον πίστωσησιν ... και ανατίθησι». [Σύνθεση Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Δ. Κουτροβίδας, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας, απών Ι. Γερ.].

[στο ίδιο βιβλίο, σ. 206, «Αρ. Αποφάσεως 92/16.5.1949», «Περί εγκρίσεως πρακτικού δημοπρασίας δια την κατεδάφισιν και παραχώρησιν των προϊόντων κατεδαφίσεως κτίσματος τέως Λαϊκά Λουτρά»].

Αποφάσεις Διοικούσας Επιτροπής και Κοινοτικού Συμβουλίου για τη λειτουργία των λουτρών

Επισήμανση: Στο [β. 29.6.1940 –24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], από τη σ. 170, αριθμός απόφασης 78/22.9.1941 έως τη σ. 211, αριθμός απόφασης 108/21.12.1941, ΔΕΝ εμφανίζεται στις συνεδριάσεις ο Π. Καρανίκας, και η Δ.Ε. συνεδριάζει με τους Ιω. Γερουλάνο και Κ. Κωνσταντινίδη, και αποφασίζει «παμψηφεί» με δύο μέλη. Μεσολαβεί διάστημα τριών μηνών, χωρίς την παρουσία του Π. Καρανίκα. Δεν υπάρχει καταγραφή ή αιτιολογία για το λόγο των απουσιών του, π.χ. ασθένεια κλπ. Επίσης μεσολαβεί διάστημα ενάμιση μήνα, χωρίς συνεδρίαση της Δ.Ε. Μετά από αυτά, από τη συνεδρίαση και απόφαση 1/8.2.1942 συμμετέχει στη διορισμένη Δ.Ε. και ο Γ. Τίγγελης (αλλού, γράφεται: Τίγκελης), χωρίς να καταγράφεται στο βιβλίο, πράξη διορισμού του από τις Γερμανικές Αρχές Κατοχής και την «κυβέρνησή» τους.

Εισαγωγή:Στις περισσότερες αποφάσεις που ακολουθούν, οι αναφορές γίνονται στα τρία γνωστά λουτρά, ή έστω στα δύο, και σε λιγότερες οι αναφορές γίνονται για τη μία από τις τρεις λουτρικές εγκαταστάσεις. Πιο κάτω καταγράφω τις αποφάσεις, κατά χ ρ ο ν ο λ ο γ ι κ ή σ ε ι ρ ά, και, όπου είναι δυνατόν και κατά θέμα π.χ. ενοικίαση πλωτήρων, ενοικίαση δικαιώματος εισόδου φωτογράφων κλπ. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο δεν προβαίνω σε δημιουργία υποκεφαλαίων για κάθε μία από τις εγκαταστάσεις αυτές.

Συνεδριάσεις και αποφάσεις του Κ.Σ. για τα τρία θαλάσσια λουτρά, συναντώνται πολύ συχνά στα βιβλία αποφάσεων που ερευνώ. Δεν τις καταγράφω όλες παρά μόνον εκείνες που αναφέρονται κ α ι σε κοινωνικά ή ιστο-

ρικά στοιχεία για τη ζωή των Καλαμακιωτών, τις ανάγκες τους, ή/και περιγράφουν τη διαμόρφωση της τοποθεσίας. Ως «δείγματα» και των λοιπών.

Κανονισμός λειτουργίας των λουτρών

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 222: «Αριθμός αποφάσεως 80/21.4.1939». «Περί κανονισμού λειτουργίας θαλασσίων λουτρών». «...εκθέτει ότι το Κ.Σ. δέον το Κ.Σ. να ψηφίση τον Κανονισμόν της Λειτουργίας των θαλασσίων λουτρών και καθορίση λεπτομερώς τούτον. Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την σύνταξιν του κανονισμού των θαλασσίων λουτρών και καταρτίζει τούτον ως εξής: Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Α: Τα θαλάσσια λουτρά λειτουργούν καθ' όλην την θερινήν περίοδον ήτοι από της 15^{ης} Μαΐου μέχρι τέλους του μηνός Οκτωβρίου, από της 7^{ης} πρωϊνής μέχρι της δύσεως του ηλίου άνευ διακοπής. Ε Ι Σ Ι Τ Η Ρ Ι Α: Το δικαίωμα εισόδου ορίζεται δια τα λουτρά Πικροδάφνης και Κεντρικά εις δραχμάς πέντε και τρεις δια παιδιά κάτω των 12 ετών, στρατιωτικούς, οδηγούς και εισπράκτορας αυτοκινήτων και τροχιοδρόμων. Το δικαίωμα εισόδου εις τα Λ α ι κ ά λουτρά ορίζεται εις δραχμάς τρεις και δραχμήν μίαν δια παιδιά κάτω των 12 ετών, στρατιωτικούς κλπ. Το δικαίωμα εισόδου εις τα λουτρά Αλίμου, συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος ψυχρολουσίας διαπηγαίου ύδατος, ορίζεται εις δραχμάς δέκα και δραχμάς πέντε δια παιδιά κάτω των 12 ετών, ο ι κ ι σ τ ά ς Καλαμακίου κλπ. Α ι ε κ π τ ώ σ ε ι ς δεν ισχύουν κατά τας Κυριακάς και επισήμους εορτάς, ειμή μόνον δια τα παιδιά κάτω των 12 ετών. ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΧΡΗΣΕΩΣ: Ως δικαίωμα χρήσεως ψυχρολουσίας (Ν τ ο υ ζ) δια τα λουτρά Πικροδάφνης και Λαϊκά, ορίζεται εις δραχμάς δύο. Ως δικαίωμα χρήσεως προσοπίου και βαμβακερής περισκελίδος, ορίζεται εις δραχμάς δύο. Της μαλλίνης περισκελίδος εις δραχμάς πέντε και μαλλίνου μαγιώ εις δραχμάς δέκα. Δια τα χορηγούμενα είδη ιματισμού καταβάλλεται ανάλογος εγγύησις καλύπτουσα την αξίαν αυτών. ΦΥΛΑΞΙΣ ΤΙΜΑΛΦΩΝ και ΧΡΗΜΑΤΩΝ: Εις τας εγκαταστάσεις των λουτρών, π λ η ν των Λαϊκών, λειτουργεί υπηρέσια φυλάξεως τιμαλφών, υποχρεουμένων

των λουομένων όπως παραδίδωσι ταύτα κατόπιν λεπτομερούς περιγραφής, σημειουμένης επί ειδικών διπλοτύπων βιβλίων και έναντι παραδόσεως μεταλλικής πόρπης εφ'ής αναφέρεται ο αριθμός της θ υ ρ ί δ ο ς όστις και καταχωρείται επί του δ ε λ τ ί ο υ της καταγραφής. Ο παραδίδων προς φύλαξιν, υπογράφει την παράδοσιν και την παραλαβήν δια τον έλεγχον των υπογραφών. Οι επί της φυλάξεως τιμαφών και χρημάτων υπάλληλοι είναι προσωπικώς υπεύθυνοι δια πάσαν απώλειαν των εις αυτούς παραδιδομένων υπό των λουομένων. Η απώλεια της πόρπης συνεπάγεται: 1) Εις την παράδοσιν των προς φύλαξιν ειδών μετά την υπεύθυνον υπό του υπαλλήλου εξακρίβωσιν της ταυτότητος του παραδώσαντος, και 2) Την καταβολήν δραχ. 15 δια την αντικατάστασιν της απωλεσθείσης πόρπης. Τα δικαιώματα φυλάξεως είναι προαιρετικά εις καταφανές δε μέρος αναρτάται πινακίς, συμφώνως τη λιμενική διατάξει. Εις τους αυτούς υπαλλήλους ανατίθεται η φύλαξις και διαχείρισις του ιματισμού, είναι δε υπεύθυνοι δια πάσαν απώλειαν τούτου και καταβάλλουσι ανά δεκαήμερον την αξίαν των απωλεσθέντων εις τον Γενικόν Ταμίαν δια την αντικατάστασιν αυτών. Τ Α Μ Ι Α Ι Λ Ο Υ Τ Ρ Ω Ν. Ούτοι παραμένουσι εις τα ταμεία καθ' όλην την ημέραν απαγορευομένης της απομακρύνσεώς των ειμή μόνον εν απολύτω ανάγκη, τη αδεία του ελεγκτού, αντικαθιστάμενοι είτε υπ' αυτού είτε υπό ατόμου της εμπιστοσύνης των. Παραδίδουν καθ' εκάστην ε σ π έ ρ α ν τας πραγματοποιηθείσας εισπράξεις και τα στελέχη των χρησιμοποιηθέντων εισιτηρίων, καθιστάμενοι υπόλογοι δι' οιονδήποτε έλλειμμα. Εφοδιάζονται δι' επαρκούς αριθμού εισιτηρίων, εις τρόπον ώστε να μη παρουσιασθή έλλειψις τοιούτων κατά την διάρκειαν της ημέρας. Ε Λ Ε Γ - Κ Τ Α Ι: Οι ελεγκταί διευθύνουσιν υπευθύνως την εν γένει λειτουργίαν των λουτρών και εφαρμόζουσι τας διατάξεις του παρόντος κανονισμού, αναφέρουσι δε προσωπικώς πάσαν παράβασιν τούτου. Ελέγχουσι τα εισιτήρια των εισερχομένων και καταστρέφουσι ταύτα αυθωρεί. Καθορίζουσι την υπηρεσίαν του κατωτέρου προσωπικού δια καταλλήλου κατανομής, δέον να ευρίσκωνται εις τας θέσεις των μίαν ώραν τουλάχιστον προ της ενάρξεως της λειτουργίας των λουτρών δια την επίβλεψιν της καθαριότητος. Καθορίζουσι τα τ μ ή μ α τ α (π ό σ τ α) άτινα εκ περιτροπής επιτηρεί το υπηρετικόν προσωπικόν. Επιβλέπουσι την διανομήν των λουομένων εις τους θαλάμους και καθοδηγούσι καταλλήλως τούτους. Λύουσι πάσαν διαφοράν μεταξύ των λουομένων και του λοιπού προσωπικού και εφαρμόζουσι τας λιμενικάς διατάξεις. Διατηρούσι το

πρόχειρον φαρμακείον και εφοδιάζουσιν αυτό δια των αναγκαιούντων φαρμάκων παρέχοντες και την στοιχειώδη ιατρικήν περίθαλψιν. Υ Π Η Ρ Ε Τ Ι – Κ Ο Ν Π Ρ Ο Σ Ω Π Ι Κ Ο Ν: Υποχρεούται όπως ευρίσκεται μίαν ώραν τουλάχιστον προ της ενάρξεως της λειτουργίας των λουτρών, δια την εκτέλεσιν της καθαριότητος των θαλάμων, γραφείων, αποχωρητηρίων, πλυντηρίων παραλίας, κλιμάκων κλπ. Δέον να φέρωσι κατά τας ώρας της εργασίας αι μεν γυναίκες λευκήν μπλούζαν και λευκά υποδήματα, οι δε άνδρες περισκελίδα λευκήν, υποδήματα λευκά και υποκάμισον ή φανέλλαν ίδιου χρώματος. Δέον να φέρωσιν επίσης κυανόχροον περιβραχιόνιον φέρον τας λέξεις «Υπηρεσία λουτρών Αλίμου», ή «Κεντρικών» κλπ., αναλόγως της θέσεως εις ήν υπηρετούν. Αι ενδυμασΐαι δέον να είναι απολύτως καθαράι, απαγορευομένης της χρησιμοποίησεως των καταφανώς καταρρακωμένων τοιούτων. Θα παραμένωσι προ του τμήματός των, απαγορευομένης της απομακρύνσεώς των ως και οιασδήποτε συζητήσεως μετά των συναδέλφων των. Απαγορεύεται απολύτως η καθ' οιονδήποτε τρόπον απαίτησις φιλοδωρήματος παρά των λουομένων. Το υπηρετικόν προσωπικόν υποχρεούται όπως άμα τη εισόδω των λουομένων εις τους θαλάμους, να υποδεικνύωσι την παράδοσιν εις την αρμοδίαν υπηρεσίαν των τυχόν κατεχομένων χρημάτων ή τιμαλφών απαγορευομένης της υπ' αυτών φυλάξεως τούτων, είναι δε υπεύθυνοι δια πάσαν τυχόν απώλειαν ιματισμού των πελατών. Θα εκτελή αποφασίστως (ορθό = απροφασίστως) τας υποδείξεις του ελεγκτού των λουτρών, δικαιούμενον όπως δια πάσαν παράβασιν, να τιμωρήση δια μίας ημέρας αργΐας, της τιμωρίας ταύτης υποκειμένης εις έγκρισιν και αύξησιν μέχρι τεσσάρων ημερών υπό του ενεργούντος την εποπτεΐαν των λουτρών, ή και πλειόνων μέχρι και της απολύσεως υπό του κ. Προέδρου της Κοινότητος ή του νομίμου αναπληρωτού αυτού. Α Σ Φ Α Λ Ε Ι Α Ι Μ Α Τ Ι Σ Μ Ο Υ: Προς αποφυγήν μονομερών αποζημιώσεων δια τυχόν απώλειαν ιματισμού των λουομένων, το υπηρετικόν προσωπικόν θα καταθέτη ανά τρεις δραχμάς ημερησίως μέχρι συμπληρώσεως δραχμών 150.-, δι' έναν έκαστον τούτων, εις τον ταμίαν εκάστης εγκαταστάσεως, εκ του συγκεντρωθησομένου δε ποσού θα καταβάλλωνται αι τυχόν αποζημιώσεις, μετά το πέρας δε των εργασιών των λουτρών, θα διανέμηται το υπόλοιπον εις ίσα μέρη προς τον αριθμόν των καταθεσάντων.- Ν Α Υ Α Γ Ο Σ Ω Σ Τ Α Ι: Μεριμνώσι δια την καλήν λειτουργίαν των λέμβων και σωσσιβίων, παραμένουσι δε εντός των λέμβων δι' όλης της ημέρας, κατά

μεν τας ώρας 10-1 και 4-6 περιφερόμενοι εντός της περιοχής των λουτρών, κατά δε τας λοιπάς δια προχείρου προσδέσεως (φ ο υ ν τ ά ρ ι σ μα) έτοιμοι πάντοτε δια την παροχήν βοήθειάς εις πάντα κινδυνεύοντα. Δέον να φέρωσι κατά τας ώρας της υπηρεσίας των φανέλλαν κυανόχρουν, φέρουσιν τας λέξεις «Ναυαγοσώστης», ελαφράν περισκελίδα μη εμποδίζουσιν την κολύμβησιν ως και πλατύγυρον ψάθινον π ί λ ο ν και να είναι δεινοί κολυμβηταί και πεπειραμένοι εις την διάσωσιν κινδυνευόντων. Απαγορεύεται εις τους Ναυαγοσώστας η χρησιμοποίησις των λέμβων δι' οιανδήποτε αιτίαν άνευ διαταγής του ελεγκτού των λουτρών.- Ε Π Ο Π Τ Ε Ι Α. Την εποπτείαν των λουτρών ως και την υπηρεσίαν του Γενικού Ταμίου εκτελεί ο Κοινοτικός Γραμματεύς, υποχρεούμενος όπως εφοδιάζεται δια των απαιτητών εισιτηρίων παρά του Κοινοτικού Ταμίου, παραδίδει δε δις της εβδομάδος επί εγγυήσει σχετικού γραμματίου τας πραγματοποιηθείσας εισπράξεις. Δέον να καταχωρή ημερολογιακώς τας εισπράξεις μίας εκάστης των εγκαταστάσεων εις ειδικόν βιβλίον ως και τας καταθέσεις, δια τον ευχερή έλεγχον της διαχειρίσεώς του. Εποπτεύει το προσωπικόν εν γένει των λουτρών και αναφέρει το ταχύτερον πάσαν παράβασιν του παρόντος κανονισμού και την τυχόν επιβληθείσαν τιμωρίαν.- Την Γ Ε Ν Ι Κ Η Ν Δ Ι Ε Υ Θ Υ Ν Σ Ι Ν: Ασκει συμφώνως τω Νόμω ο Πρόεδρος της Κοινότητος, εν απουσία αυτού ο νόμιμος αυτού αναπληρωτής, εις όν ανατίθεται η δημοσίευσις του παρόντος και η έκδοσις ερμηνευτικών τοιούτων διατάξεων./ Το προσωπικόν εν γένει των λουτρών είναι ημερομίσθιον αμοιβόμενον συμφώνως τω ειδικώ οργανισμώ προσλαμβάνεται δε και απολύεται υπό του ασκούντος την Γενικήν Διεύθυνσιν των λουτρών, μετά σύμφωνον γνώμην του Συμβουλίου, υπόκειται δε τούτο εις την εισφοράν υπέρ του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, υποχρεούμενον όπως καταθέτη άμα τη προσκλήσει τα οικεία ατομικά βιβλιάρια. Εγένετο». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.151, «Αριθμός αποφάσεως 63/24.7.1941», «Περί κανονισμού λειτουργίας των λουτρών». [Δ.Ε. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης, Π. Καρανίκας].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], [β. σ. 249, «Αριθμός αποφάσεως 24/5.5.1942», «Περί κανονισμού λειτοουργίας των θαλασσιών λουτρών Πικροδάφνης». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι εντός ολίγων ημερών θέλουσι λειτουργήσῃ τα θαλάσσια λουτρά Πικροδάφνης, ως γνωστόν κατά το παρελθόν ἔτος εσημειώθησαν αρκεταὶ κλοπαί των ειδῶν ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως των λουομένων, αἵτινες δέον κατά την ελευσομένην περίοδον να αποφευχθούν. Τούτο δύναται να επιτευχθῆ μόνον δια της διαθέσεως θαλάμων εἰς μικροὺς ομίλους λουομένων, γνωστῶν μεταξύ των, απαγορευομένης της εισόδου ξένων προς αὐτούς. Δια του τρόπου ὁμως τούτου θέλει περιορισθῆ ὁ ἀριθμὸς των λουομένων καὶ κατά συνέπειαν τὰ ἔσοδα της Κοινότητος. Προς θεραπείαν του τελευταίου δέον να εισπράττεται ἐκ τὸς του δικαιώματος της εισόδου καὶ ὠριαίον ἐνοίκιον του θαλάμου καθορισθόμενον ὑπὸ της Διοικούσης Επιτροπῆς. Οἱ θάλαμοι οὕτως ασφαλιζόμενοι δια καταλλήλου ἀφαιρέτου κλειθροῦ θα παραμείνωσι εἰς την διάθεσιν των λουομένων μέχρι της αποχωρήσεως των. Προς ἐξακρίβωσιν δε της διάρκειας της διαμονῆς των λουομένων δέον να ἀναρτηθῶσι εἰς την θύραν ἐκάστου θαλάμου ἀβάκες ἐφ' ὧν δια κονδυλίου κρητίδος (κιμωλίας) θα ἀναγράφωνται ὑπὸ του προς τούτο ἐπιτετραμένου υπαλλήλου ἡ ὥρα της εισόδου. Προτείνει δε ὅπως ἡ Δ.Ε. αποφανθῆ σχετικῶς ψηφίζουσα τον σχετικὸν κανονισμόν λειτουργίας των λουτρῶν./ Ἡ Δ.Ε. ἀκούσασα του Προέδρου καὶ σκεφθεῖσα ὅτι δέον ἡ Κοινότης ν' ἀπαλλαγῆ οἰασδήποτε εὐθύνης δια τας τυχόν εἰς βάρος των λουομένων προξενηθησομένας ζημίας, καὶ κρίναςα ὅτι δια του προταθέντος τρόπου λειτουργίας των λουτρῶν ασφαλιζονται σχεδόν ἀπολύτως οὗτοι ἐξ οἰασδήποτε κλοπῆς, ὡς καὶ τὰ συμφέροντα της Κοινότητος./ Αποφαίνεται, ὅτι ψηφίζει παμψηφεί τον κανονισμόν λειτοουργίας των θαλασσιῶν λουτρῶν Πικροδάφνης, ὡς ἐξῆς: 1) Το δικαίωμα εισόδου εἰς τὰ λουτρά ὀρίζεται εἰς δραχ. 40.-, 2) Το δικαίωμα θαλάμου ὀρίζεται καθ' ὥραν ἢ κλάσμα ταύτης εἰς δραχ. 100.- δια τας καθημερινάς καὶ 200.- δια τας Κυριακάς καὶ ἐπισήμους εορτάς, ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ ἀτόμων, 3) Εἰς ἕκαστον θάλαμον εἰσέρχονται μόνον γνωστά μεταξύ των ἄτομα, εὐθυνόμενα ἀλληλεγγύως δι' οἰανδήποτε ἀπώλειαν, 4) Ἐπὶ της καταβολῆς του τιμήματος του ἐνοικίου του θαλάμου παραδίδεται εἰς τον καταβάλλοντα, τὸ κλειδίον του κινητοῦ κλειθροῦ του ασφαλιζοντος τον θάλαμον, ὑπογράφοντος ἐπὶ ἐιδικού

βιβλίου δια την παραλαβήν. Το κλειδίον τούτο επιστρεφόμενον ανταλλάσσεται δια μεταλλικής πόρπης φερούσης τον αριθμόν του θαλάμου, ίνα παραδοθή και πάλιν επί νέα υπογραφή (προς εξακρίβωσιν της ταυτοπροσωπίας), οπότεν θελήσουσι να ενδυθώσι οι ενοικιασταί του θαλάμου. Η απώλεια της παραδοθείσης πόρπης συνεπάγεται εις την πληρωμήν αποζημιώσεως δραχ. 100.-, 5) Εις εκάστην θύραν αναρτάται μικρός άβαξ εφ' ού σημειούται υπό του επόπτου η ώρα της εισόδου εις τον θάλαμον δια κονδυλίου κρητίδος (κιμωλίας), 6) Μετά την πάροδον εκάστης ώρας ο θαλαμοφύλαξ υποχρεούται να γνωστοποιήση τούτο εις τους ενοικιαστάς του θαλάμου και να καταβάλη εξ ιδίων το τίμημα της δευτέρας ώρας εκδίδων το σχετικόν εισιτήριον όπερ θα παραδίδη εις αυτούς, 7) Δια τους βουλομένους να εκδυθώσι εις τον κοινόν θάλαμον, ούτοι τοποθετώσι τα ενδύματά των εις τα ειδικά ερμάρια άνευ ευθύνης της Κοινότητος δια την τυχόν απώλειαν τούτων, 8) Απαντα τα χρήματα και τιμαφή φυλάσσονται εντός των θαλάμων ή των ερμαρίων, 9) Η Κοινότης ουδεμίαν ευθύνην φέρει δι' οιανδήποτε απώλειαν ειδών ιματισμού, υποδήσεως, χρημάτων, τιμαφών κλπ., 10) Απαγορεύεται απολύτως η είσοδος εις τους παραχωρηθέντας θαλάμους οιουδήποτε άνευ της συγκαταθέσεως του παραλαβόντος το κλειδίον ή την πόρπην πελάτου, 11) Δια τους ενδυομένους εις τον κοινόν θάλαμον παραχωρείται έν ερμάριον δι' έν ή δύο άτομα, γνωστών μεταξύ των, υπογράφοντος του ενός τούτων κατά την τοποθέτησιν των ενδυμάτων επί ομοίως ως εν παραγράφω 4 βιβλίου και υπογράφοντος εκ νέου κατά την παραλαβήν προς εξακρίβωσιν της ταυτοπροσωπίας, 12) Αντίγραφα του παρόντος κανονισμού θέλουσι αναρτηθή εντός πλαισίου εις καταφανή μέρη των εγκαταστάσεων ως και μεταφράσεως τούτων (ορθό=τούτου) εις την Γερμανικήν και Ιταλικήν γλώσσαν, 13) Κυρίαί και Δεσποινίδες συνοδευόμεναι υπό ανδρών τοποθετώσι τα ενδύματά των εις τον αυτόν θάλαμον, προηγουμένης της εκδύσεως και ενδύσεως. Απαγορεύεται απολύτως η παραμονή εν τω θαλάμω αμφοτέρων των φύλων. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται». [Δ.Ε. όπως πιο πάνω].

Ερμηνεία λέξεων της καθαρεύουσας. Α) Ακαδημίας Αθηνών, Χρηστικό Λεξικό Νεοελληνικής Γλώσσας, 2023: α) άβαξ, δεν περιλαμβάνεται η λέξη, β) κρητίδα, ουσ. (θηλ.) & (αρχαιοπρ.) κρητίς: ΟΡΥΚΤ.μαλακό, εύθραυστο, συνηθ. Λευκό ασβεστολιθικό πέτρωμα, βλ. μάργα, ψαμμίτης. ΣΥΝ. κιμωλία (2) [<μτγν.

κρήτη, γερμ. *Kreide*, γ) πόρπη, 1. (λογ.) μεταλλικό συνηθ. εξάρτημα που ενώνει τα δύο άκρα ενδύματος, ζώνης ή ιμάντα, δ) ερμάριο, ουσ. (ουδ.) (επισ.) και (λαϊκό) ερμάρι ή αρμάρι: είδος ντουλαπιού, συρταριού ή ραφιού: μεταλλικό/ξύλινο - . Πυροσβεστικά -α [*μεσν. ερμάριον*]. Β) Γ. Μπαμπινιώτη, *Λεξικό Νεοελληνικής*: α) «άβαξ», δεν υπάρχει η λέξη, β) «κρητίδα (η): 1.- ωχρό ή λευκό εύθρυπτο πέτρωμα από ασβεστολιθικά κελύφη μικρών ζώων, η κιμωλία ... Επίσης (λογιοτ.) κρητίς (κρητίδος)», γ) «πόρπη» (η) (πορπών), 1.- (λογ.) το συνηθ. μεταλλικό εξάρτημα ή κόσμημα που συνδέει τα δύο άκρα ζώνης, ιμάντα ή ενδύματος, ΣΥΝ. αγκράφα, δ) «ερμάριο», κ. ερμάρι, λαϊκ. αρμάρι (το), ερμαρίου, η μικρή και πρόχειρη κατασκευή για προσωρινή φύλαξη και διατήρηση ρούχων ή τροφίμων, ΣΥΝ. ντουλάπι, ντουλάπα. Γ) Ιω. Δρ. Σταματάκου, *Λεξικό αρχαίας ελληνικής γλώσσας*: «άβαξ- ακος . . . πίναξ ...».

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 439, «Αρ. αποφάσεως 57/4.5.1946 «Περί εγκρίσεως του κανονισμού λειτουργίας των θαλασσίων λουτρών». [σημείωση: Με όρους παρόμοιους των προηγούμενων κανονισμών]. [Κ.Σ. Γ. Μελισσινός, Γ. Γκούμης, Ι. Αδαμάκης, Σ. Γεωργόπουλος, Σ. Κακούρης].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 271, «Αριθ. αποφάσεως 68/21.4.1947», «Περί εγκρίσεως του Κανονισμού λειτουργίας των θαλασσίων λουτρών».

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 79, «Αριθ. Αποφάσεως 62/26.4.1950», «Περί εγκρίσεως του Κανονισμού λειτουργίας των θαλασσίων λουτρών». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτρουβίδας, Π. Ανδριώτης, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 5.4.1956-4.7.1958], σ.182, «Αρ. Πρακτικού 6, Αποφάσεως 46/5.4.1957», «Περί εγκρίσεως του Κανονισμού λειτουργίας των θαλασσίων λουτρών». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Γ. Μαμάης, Β.Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ.Γκούμης].

[β.4.8.1960- 4.8.1961], σ.172, «Αρ. Πρακτικού 4/4.3.1961, Αρ. Αποφάσεως 44», «Έγκρισις Κανονισμού λειτουργίας θαλασσίων λουτρών». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 160, «Συνεδρίασις 5.5.1965», «Αρ. αποφάσεως 85», «Κανονισμός λειτουργίας θαλασσίων λουτρικών εγκαταστάσεων». «Επί του 2^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος αναγινώσκει, εις επήκοον των μελών του Κ.Σ. και των παριστάμενων δημοτών, το καταρτισθέν υπό της Υπηρεσίας της Κοινότητος σχέδιον Κανονισμού λειτουργίας των θαλασσίων λουτρών της Κοινότητος και εισηγείται όπως το Κ.Σ. προβή εις τον τελικόν καταρτισμόν και την ψήφισιν του Κανονισμού τούτου, όστις τυγχάνει απαραίτητος, δια την καλήν λειτουργίαν των θαλασσίων λουτρικών εγκαταστάσεων της Κοινότητος./ Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν, εν τη επιδιώξει ευρύθμου και ομαλής λειτουργίας των τριών θαλασσίων λουτρικών εγκαταστάσεων της Κοινότητος, καταρτίζει τον Κανονισμόν λειτουργίας των λουτρικών συγκροτημάτων ΑΛΙΜΟΥ- ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗΣ και ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ της Κοινότητος ως έπεται: ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ και ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΛΟΥΤΡΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ της Κοινότητος Καλαμακίου Αττικής». [σημ.: «η θερινή περίοδος άρχεται μετά την 21^η Μαΐου, δυναμένη να παραταθή και κατά μήνα Οκτώβριον, εφ' όσον τούτο επιτρέπει ο καιρός», «την γενικήν εποπτείαν έχει ο Γραμματεύς της Κοινότητος όστις είναι και ο Γενικός Ταμίας», γράφονται τα καθήκοντα των Ελεγκτή, Ταμία, Ναυαγοσώστη, Νοσοκόμου, Νυχτοφύλακα, Φυλάκων τιμαλφών, Λουτροκόμων, κλπ.]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλιέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Κ. Τσόχας, Ε. Καρανικόλα].

Ι Δ Ι Ω Τ Ι Κ Ο Π Ο Ι Η Σ Η Λ Ο Υ Τ Ρ Ω Ν Π Ε Ρ Ι Ο Χ Η Σ Α Λ Ι Μ Ο Υ

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 265: «Αριθμός αποφάσεως 36/26.6.1942». «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την εν οικίαι του δικαιώματος εκμεταλλέσεως των λουτρών Αλίμου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ως γνωστόν αι εγκαταστάσεις των λουτρών Αλίμου υπέστησαν κατά το τελευταίον χρονικόν διάστημα μεγάλας φθοράς εκ κλοπών και λεηλασιών, αίτινες δυνατόν να επεκταθώσιν εάν δεν ληφθούν

τα προς τούτο απαιτούμενα προστατευτικά μέτρα. Η π ρ ο σ τ α σ ί α των εγκαταστάσεων και η σ υ ν τ ή ρ η σ ι ς αυτών θα ηδύνατο να επιτευχθή εν (ή) περιπτώσει καθίστατο δυνατή η α ν ά θ ε σ ι ς της ε κ μ ε τ α λ λ ε ύ σ ε ω ς εις Ι Δ Ι Ω Τ Η Ν, όστις θα ανελάμβανε και την εκτέλεσιν των απαιτητήτων επισκευών δια την λειτουργίαν των λουτρών ούτω δε θα επετυγχάνετο και σεβαστόν έσοδον υπέρ της Κοινότητος, προτείνει δε όπως η Δ.Ε. αποφανθή σχετικώς./ Η Δ.Ε. ακούσασα του κ. Προέδρου και σκεφθείσα ότι η πρότασις αυτού ορθή και νόμιμος τυγχάνει και ότι η π α ρ α χ ώ ρ η σ ι ς προς ε κ μ ε τ ά λ λ ε υ σ ι ν των λουτρών Αλίμου, δέον να πραγματοποιηθή κατόπιν π ρ ο χ ε ί ρ ο υ πλειοδοτικού προφορικού διαγωνισμού. Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμφηφεί την κατόπιν προφορικού πλειοδοτικού διαγωνισμού ενοικίασιν του δικαιώματος ε κ μ ε τ α λ λ ε ύ σ ε ω ς των θαλασσίων λουτρών Αλίμου καταρτίζει δε την σχετικήν διακήρυξιν ως εξής:.. [Ακολουθούν 17 άρθρα, με τους όρους για πλειοδοτικούς διαγωνισμούς --για τις α π α ρ ά δ ε κ τ ε ς παραλείψεις βλ. επόμενη απόφαση -- και με τιμή πρώτης προσφοράς 50.000 δραχ. π λ η θ ω ρ ι σ τ ι κ ώ ν --- ενώ με την πιο πάνω 28/26.5.1942 απόφασιν, δέχονταν ότι, εάν δεν γίνουν οι επισκευές με απόδοση λογαριασμού, η Κοινότητα υφίσταται ζημιά δραχμών 40.000 η μ ε ρ η σ ί ω ς]. [Δ.Ε. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης, Γ. Τίγγελης].

Σχόλια: 1) Ενάμιση μήνα πριν, με την πιο πάνω 22/5.5.1942 απόφαση η Δ.Ε. παραχωρούσε τα λουτρά Αλίμου για την αναψυχή των Στρατευμάτων Κατοχής, με επίκληση και πάλι τις ζημιές κλπ. Τι απέγινε με αυτή; Καμία αναφορά. Με την παρούσα, και απολύτως αντιφατικά, παραχωρεί την εκμετάλλευση σε ιδιώτη. 2) Διαγωνισμοί και αναθέσεις για την εκμετάλλευση επί μέρους δραστηριοτήτων π.χ. των πλωτήρων, των κυλικείων, της εισόδου φωτογράφων κλπ, πάντοτε γίνονταν. Διαγωνισμός για την κ α θ ο λ ι κ ή παραχώρηση της εκμετάλλευσης σε ιδιώτη, πρώτη φορά, 3) Με βάση του άρθρο 9 του με αρ. 31337/1935 συμβολαίου (βλ. πιο πάνω) η υπενοικίαση ή παραχώρηση μπορούσε να γίνει μ ό ν ο μετά από προέγκριση/άδεια της Δ.Δ. Κτημάτων. Καμία αναφορά δεν γίνεται για τη σχετική υποχρέωση. Με την απόφαση αυτή, π α ρ α β ι ά σ τ η κ ε ρ η τ ά συμφωνημένος συμβατικός όρος.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 276: «Αριθμός αποφάσεως 46/6.7.1942». «Περί σ υ μ π λ η ρ ώ σ ε ω ς της διακηρύξεως ενοικιάσεως των λουτρών Αλίμου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . διαταγής της Νομαρχίας Αττικής και Βοιωτίας, ενεκρίθη η υπ' αρ. 36 πράξις της Δ.Ε. «περί διακηρύξεως δημοπρασίας ενοικιάσεως του δικαιώματος της εκμεταλλεύσεως των κοινοτικών λουτρών Αλίμου». Δια της ως άνω διαταγής 1) π ε ρ ι ο ρ ί ζ ε τ α ι το ανώτατον όριον δικαιώματος εισόδου εις δραχ. 70 και συνιστάται η λήψις σ υ μ π λ η ρ ω μ α τ ι κ ή ς αποφάσεως υπό της Δ.Ε. δι' ής να καθορίζεται το ελάχιστον χρηματικόν ποσόν εις το οποίον δ έ ο ν να ανέλθη η διενεργηθησομένη δαπάνη επισκευής και ορίζεται όπως τυχόν επί έλαττον διαφορά θα εισπραχθή παρά του ενοικιαστού . . . 2) η υπόδειξις αξιοχρέου εγγυητού, 3) η απαλλαγή των δικαιωμάτων εισόδου εις τους κάτω των 8 ετών παίδας, και, 4) η κήρυξις ως εκπτώτου του ενοικιαστού θα συντελείται κατόπιν ητιολογημένης αποφάσεως της Δ.Ε. και εγκρίσεως ταύτης παρά της Νομαρχίας, προτείνει δ' όπως η Δ.Ε. αποφανθή σχετικώς./ Η Δ.Ε....Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την τροποποίησιν και συμπλήρωσιν της υπ'αρ.36 ε.έ. πράξεως ως εξής: . . .[ακολουθούν οι ίδιες, συμπληρώσεις]. [Δ.Ε. όπως πιο πάνω].

Ε ι δ ι κ ο ί Ο ρ γ α ν ι σ μ ο ί Θ α λ α σ σ ί ω ν Λ ο υ τ ρ ώ ν

Σημείωση: Οι Ειδικοί Οργανισμοί αυτοί, αφορούν το προσωπικό που εργαζόταν στα Θαλάσσια Λουτρά ως έ κ τ α κ τ ο προσωπικό, το οποίο πληρωνόταν όχι με μισθό, α λ λ ά με η μ ε ρ ο μ ί σ θ ι ο. Συγκεκριμένα «καθορίζονται αι θέσεις, αι αποδοχαί, τα καθήκοντα κλπ., του προσωπικού».

[β.29.6.1940- 14.6.1946], σ. 441, «Αρ. αποφάσεως 58/4.5.1946 «Περί ψηφίσεως του ε ι δ ι κ ο ύ οργανισμού των θαλασσίων λουτρών».[Κ.Σ. Γ. Μελισσινός, Ι. Αδαμάκης, Σ. Γεωργόπουλος, Σ. Κακούρης, απών Δ. Ζήσιμος].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 271, «Αριθμός αποφάσεως 68/21.4.1947», «Περί ψηφίσεως του ε ι δ ι κ ο ύ ο ρ γ α ν ι σ μ ο ύ των θαλασσίων λουτρών».

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 266, «Αρ. Αποφάσεως 96/10.5.1948», «Περί ψηφίσεως του ε ι δ ι κ ο ύ ο ρ γ α ν ι σ μ ο ύ των θαλασσίων λουτρών». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 73, «Αριθ. Αποφάσεως 61/26.4.1950», «Περί εγκρίσεως του ε ι δ ι κ ο ύ ο ρ γ α ν ι σ μ ο ύ των θαλασσίων λουτρών». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτρουβίδας, Π. Ανδριώτης, Σπ. Σπηλιόπουλος].

Μειωμένη αξία εισιτηρίων για τους λουόμενους κατοίκους

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 497: «Αριθμός αποφάσεως 100/24.6.1940». «Περί της αξίας των εισιτηρίων των λουομένων δια τους μ ο ν ί μ ο υ ς κατοίκους και ι δ ι ο κ τ ή τ α ς οικιών του Καλαμακίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι πλείστοι των κατοίκων π α ρ α π ο ν ο ύ ν τ α ι κατά της τ ι μ ή ς των ε ι σ ι τ η ρ ί ω ν των λουτρών και αιτούν όπως εγκριθή ανάλογος έ κ π τ ω σ ι ς ως τούτο εγένετο κ α τ ά τ α π ρ ώ τ α τ ρ ί α έ τ η της σ υ σ τ ά σ ε ω ς των λουτρών, δεδομένου ότι δια των επιβληθεισών φ ο ρ ο λ ο γ ι ώ ν συνεισέφεραν και ούτοι δια την κατασκευήν τούτων. Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν επειδή κρίνει δίκαια τα παράπονα των ιδιοκτητών και φορολογουμένων της Κοινότητας και επειδή είναι αδύνατος η εξακρίβωσις της ταυτότητος τούτων υπό των ενεργούντων τον έλεγchon υπαλλήλων. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί: 1) όπως δια τα λουτρά Α λ ί μ ο υ καταβάληται το ήμισυ της αξίας της εισόδου ήτοι το ποσόν των δραχ. πέντε ανεξαρτήτως ηλικίας, απαλλαγώσι δε της καταβολής εισόδου τα παιδιά τα άγοντα ηλικίαν κατωτέραν των 7 ετών, 2) δια τας λοιπάς εγκαταστάσεις Κ ε ν τ ρ ι κ ώ ν, Π ι κ ρ ο δ ά φ ν η ς, θα καταβάληται ως δικαίωμα εισόδου το ποσόν των δραχ. τριών, απαλλαγώσι δ' επίσης τα παιδιά τα άγοντα ηλικίαν κατωτέραν των 7 ετών, 3) όπως οι επιθυμούντες να τύχωσι της εκπτώσεως δέον να εφοδιασθώσι δι' ε ι δ ι κ ο ύ δ ε λ τ ί ο υ ταυτότητος, χορηγηθησομένου υπό της Υπηρεσίας της Κοινότητας, φέροντος την φωτογραφίαν ενός εκάστου τούτων, 4) όπως απαγορευθή η έκδοσις εισιτηρίων μετ' εκπτώσεως εις τους μή εφοδιασμένους δια του ως είρηται δελτίου, τασσομένης ολιγοήμερου προθεσμίας, και, 5) όπως του ευεργετήματος τούτου τύχωσι

οι μονίμως διαμένοντες εν Καλαμακίω και εκ των παραθεριστών και μέλη της οικογενείας των εχόντων ιδιοκτησίαν εν Καλαμακίω και εγγεγραμμένοι εις τους φορολογικούς καταλόγους της Κοινότητος. Εγένετο . . .». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: 1) Και στην ΑΚΤΗ του ΗΛΙΟΥ, που εκμισθώθηκε από τον ΕΟΤ ή την ΕΤΑ, σε επιχείρηση (2004), με βάση την υπογραφείσα σύμβαση, και με ειδική συμφωνία με το Δήμο Αλίμου, οι δημότες εκδίδουν ειδική ταυτότητα μέσω του Δήμου, και απαλλάσσονται από την υποχρέωση καταβολής εισιτηρίου, 2) «όπως εγκριθή ανάλογος έκπτωσης ως τούτο εγένετο κατά τα πρώτα τρία έτη της συστάσεως των λουτρών». Στοιχείο για το χρόνο έναρξης, επισφάλις, διότι στη μεθεπόμενη (1941) αναγράφεται «από εξαετίας».

Άλλες κανονιστικές αποφάσεις

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 495: «Αριθμός αποφάσεως 99/24.6.1940». «Περί εξόδου των λουομένων εκ των λουτρών Αλίμου με ένδυμα λουτρού», (ΑΘ=δηλαδή με τα μαγιό). «υπό την Προεδρίαν του κ.Α. Κοτοπούλη, παρόντων εκ των μελών (των) κ.κ. Γ. Κουτροβίδης, Ι. Γερούλάνου και Κ. Δρακόπουλου, του κ. Δ. Λαγίου, μη λαβόντος μέρος εις την συζήτησιν ως έχοντος εννομόνοσυμφέρον, συμφώνως τω άρθρω 41 του Κ.Δ.Κ. Νομοθεσίας. Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό την κρίσιν του Κ.Σ. τίθεται η πρότασις όπως επιτραπή η ελευθέρα έξοδος των λουομένων εκ των λουτρών Αλίμου με ένδυμα λουτρού πράγμα όπερ επί τριετίαν απηγορεύετο. Ο κ. Δρακόπουλος λέγει ότι δέον να εξετασθή: α) εάν υπάρχη κώλυμα εκ της συμβάσεως μετά του ενοικιαστού των κυλικείων των λουτρών, και, β) εάν δύναται να προκύψη ζημία εκ της εξόδου ταύτης εις την Κοινότητα, έχει όμως την γνώμην επί του πρώτου ζητήματος εφ' όσον τόσον υπό της διακηρύξεως όσον και υπό του συνταχθέντος μισθωτηρίου δεν προβλέπεται η απαγόρευσις, δεν δύναται να εγερθή αξίωσις τις εκ μέρους του ενοικιαστού. Ως προς το δεύτερον ζήτημα προτείνει όπως χρησι-

μοποιηθώσι ε ι δ ι κ ά εισιτήρια εκ μ ε τ ά λ λ ο υ άτινα χρησιμοποιούνται και εις τα θέατρα κλπ., και τα οποία δίδουν το δικαίωμα της επιστροφής. Συμπληρών λέγει ότι δεν πρέπει να ληφθή υπ' όψιν η επί τριετίαν απαγόρευσις, δεδομένου ότι δια της ελευθέρας ανόδου των λουομένων εις το ά ν ω θ ε ν των λ ο υ τ ρ ώ ν ζ υ θ ε σ τ ι α τ ό ρ ι ο ν, μάλλον θέλει ω φ ε λ η θ ή η Κοινότης καθ' όσον ούτω αποφεύγεται η παρατηρηθείσα δυσaréσκεια των πελατών./ Ο κ. Γ. Κουτροβίδης έχει την γνώμην ότι το Κ.Σ. δεν έχει την αρμοδιότητα επί του ζητήματος τούτου ειμή μόνον η Λιμενική Αρχή και ο Τουρισμός μήπως δια της εξόδου με ένδυμα λουτρού προσβάλλεται η δ η μ ο σ ί α α ι δ ώ ς./ Ο κ. Ι. Γερουλάνος λέγει ότι πράγματι από τριετίας απαγορεύετο υπό της Κοινότητος η έξοδος των λουομένων και η ε π ι σ τ ρ ο φ ή αυτών. Έχει δε την γνώμην ότι τα τυχόν παράπονα του ενοικιαστού του κυλικείου, όστις δεν παρέχει τα υπό του ά ν ω θ ε ν των λουτρών παρεχόμενα είδη ήτοι ζύθο, φαγητά κλπ., θα είναι αβάσιμος. Επειδή όμως τίθεται το ζήτημα και από νομικής απόψεως προτείνει όπως ερωτηθή, έστω προφορικώς, η γνώμη του παρά τη Διοικήσει Πρωτευούσης, Νομικού Συμβούλου, ίνα μη εμπλακή η Κοινότης εις δικαστικόν αγώνα. Έχει δε την γνώμην ότι δια της ά ρ σ ε ω ς της απαγορεύσεως, η Κοινότης θα έχη όφελος εκ της παρεχομένης ανέσεως εις τους λουομένους./ Κ α τ ε τ έ θ η δήλωσις του ι δ ι ο κ τ ή τ ο υ του ά ν ω θ ε ν των λουτρών Κέντρου Δ η μ. Λ α γ ί ο υ έχουσα ούτω: «Δια της παρούσης δηλώ υμίν ότι, προκειμένου να επιτραπή η έξοδος των λουομένων εκ των λουτρών Α λ ί μ ο υ με ένδυμα λουτρού, αναλαμβάνω την καταβολήν της τυχόν αποζημιώσεως προς τον ενοικιαστήν του κυλικείου των άνω λουτρών και την τυχόν δικαστικήν δαπάνην (αμοιβή δικηγόρου, έξοδα κλπ.) εν περιπτώσει καθ' ήν ο ενοικιαστής εγείρει αξιώσεις κατά της Κοινότητος εκ της άρσεως της απαγορεύσεως εξόδου των λουομένων ήτις ίσχυε μέχρι σήμερον». «Το Κ.Σ., δια των παρόντων μελών, σκεφθέν ότι εφ' όσον τας τυχόν ζημίας της Κοινότητος α ν α λ α μ β ά ν ε ι ο καθ' όλα αξιόπιστος και φερέγγυος ι δ ι ο κ τ ή τ η ς του άνωθεν των λουτρών Κέντρου Δημ. Λάγιος και ότι δια της άρσεως της απαγορεύσεως θέλει προκύψη όφελος εις την Κοινότητα. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμφηφεί όπως επιτραπή η έ ξ ο δ ο ς των λουομένων εκ των λουτρών Α λ ί μ ο υ με ένδυμα λουτρού και όπως κατά την έξοδον ταύτην χορηγείται υπό του ελεγκτού τεμάχιον εκ

χαρτονίου χρωματιστού, φέροντος την κοινοτικήν σφραγίδα, όπερ και θα παραδίδηται κατά την επιστροφήν. Εγένετο». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

Σχόλιο: Πασίδηλα χαριστική απόφαση για τον ιδιοκτήτη του Κέντρου, και κοινοτικό σύμβουλο, ο οποίος όμως, προς τιμή του, εφάρμοσε το νόμο και δεν έλαβε μέρος στη συζήτηση (η διατύπωση δεν επιτρέπει τη σαφήνεια για την παράστασή του, έστω και σιωπηρώς) λόγω «εννόμου συμφέροντος».

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.122, «Αριθμός αποφάσεως 46/14.6.1941», «Περί του τρόπου διαχειρίσεως των εισιτηρίων των θαλασσίων λουτρών». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ο κ. Ταμίας Δήμων και Κοινοτήτων Αθηνών, εις όν παρεδόθησαν προς σφράγιση τα υπό της Κοινότητος εκτυπωθέντα εισιτήρια των θαλασσίων λουτρών, ηρνήθη να παραλάβη ταύτα και παραδίδη (ορθό= παραδώση) εις τον γενικόν ταμίαν των λουτρών, όστις, ως γνωστόν, είναι ο Κοινοτικός Γραμματέυς, συμφώνως τω εγκεκριμένω ειδικώ οργανισμώ, με την δικαιολογία ότι δεν έχει δικαίωμα παραλαβής και διότι στερείται ειδικής προς τούτο διαταγής. Η άρνησις αύτη εγένετο σήμερα, ήτοι συνέπεσεν την παραμονήν της έναρξεως της λειτουργίας των λουτρών, η αναβολή δε αύτη θα επιφέρη μεγάλας χρηματικής ζημίας εις την Κοινότητα, και δη υπό τας σημερινάς δυσχερείς δι' αυτήν οικονομικάς συνθήκας./ Ως γνωστόν από εξέτασις δια πρώτην φοράν αναφύεται το ζήτημα τούτο δέον δε να ρυθμισθή το ταχύτερον προς αποφυγήν ανωμαλιών./ Η Δ.Ε. ... λαμβάνει υπ' όψιν ότι δέον απαιτήτως να λειτουργήσωσι τα λουτρά Πικροδάφνης προς αύξησιν των πόρων της Κοινότητος και αντιμετώπισιν των υποχρεώσεων ταύτης, και ότι πάσα αναβολή θέλει αποβή προς μεγίστην ζημίαν αυτής. Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί: 1) όπως παραδίδωνται εις τον Κοινοτικόν Ταμίαν τα υπό της Κοινότητος εκτυπούμενα εισιτήρια των λουτρών δια σχετικού πρωτοκόλλου συντασσομένου μεταξύ τούτου και του κ. Προέδρου της Κοινότητος, 2) όπως τα εισιτήρια ταύτα σφραγίζονται δια της σφραγίδος του Ταμίου, δι' υπαλλήλου τούτου ή της Κοινότητος και θα παραδίδωνται εις τον Γενικόν Ταμίαν των λουτρών επί αποδείξει, ως τούτο εγένετο επί σειράν ετών, 3) όπως προς αποφυγήν προδήλου ζημίας σφραγισθώσι τα απαιτηθησόμενα

εισιτήρια δια της σφραγίδος της Κοινότητος και χρησιμοποιηθώσι μέχρις
 ρυθμίσεως του ζητήματος τούτου υπό της Νομαρχίας Αττικής και Βοιωτίας,
 μονογραφηθώσι δε τα στελέχη υπό του κ. Προέδρου εις το τελευταίον φύλλον
 εκάστου τούτων. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται...». [Δ.Ε. Ι. Γερουλάνος,
 πρόεδρος, Κ. Κωνσταντινίδης, Π. Καρανίκας].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 278, «Αριθμός αποφά-
 σεως 48/6.7.1942 «Περί μερικής αναμορφώσεως του προϋπολογισμού».
 [Αναγράφεται: «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει . . .Εν συνεχεία αναφερόμενος εις τας
 εισπράξεις των θαλασσίων λουτρών λέγει ότι αύται υπερέβησαν κατά πολύ το
 προβλεφθέν κατά την σύνταξιν του προϋπολογισμού ποσόν δραχ. 600.000,
 α ν ε λ θ ο ύ σ α ι μέχρι σήμερον εις δραχ. 1.587.800.- Εκ των μέχρι τούδε
 εισπράξεων προκύπτει ότι αι συνολικά εισπράξεις θα ανέλθουν εις το ποσόν
 των δραχ. 5.000.000. Εκ παραλλήλου ως είναι ευνόητον ηυξήθησαν και αι
 δαπάναι λειτουργίας των λουτρών και δέον να ενισχυθώσι τόσον αι σχετικάί
 τούτων πιστώσεις, όσον και τινες κρινόμεναι εν ανεπαρκεία, εξοφληθή δε το εκ
 δραχ. 2.000.000 δάνειον...». [Δ.Ε. Πρ=Ι. Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης, Γ. Τίγγελης].

ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ – ΕΠΕΚΤΑΣΕΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 43: «Αριθμός αποφάσεως 11/10.2.1937, «Περί
 κ α τ α σ κ ε υ ή ς κ ρ η π ι δ ώ μ α τ ο ς παρά τα θαλάσσια λουτρά Π ι κ ρ ο -
 δ ά φ ν η ς». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας της
 Διοικήσεως Πρωτευούσης εξεπονήθησαν σ χ έ δ ι α, μελέται, προϋπολογισμοί
 κλπ., δια την κατασκευήν κρηπιδώματος π α ρ α π λ ε ύ ρ ω ς των λουτρών
 Π ι κ ρ ο δ ά φ ν η ς όπερ θέλει χρησιμεύση δια την παραμονήν των λουομέ-
 νων, η σχετική δαπάνη μετά των απροβλέπτων εξόδων ανέρχεται εις το
 ποσόν των δραχ. 40.000.- προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποφανθή δια
 την εκτέλεσιν του έργου τούτου απαραίτητου προς σ υ μ π λ ή ρ ω σ ι ν των
 εγκαταστάσεων των λουτρών της θέσεως ταύτης ήτις στερείται παντελώς

χώρου δια την παραμονήν των λουομένων, προτείνει δε επίσης όπως το έργον τούτο γίνη δια προχείρου διαγωνισμού μεταξύ ειδικών./ Το Κ.Σ. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την κατασκευήν του υπό του κ. Προέδρου αναφερθέντος κρηπιδώματος παρά τας εγκαταστάσεις των θαλασσίων λουτρών Πικροδάφνης, περί ου η σχετική μελέτη της Τ.Υ. της Διοικήσεως Πρωτευούσης, αξίας δραχ. 40.000 μετά των απροβλέπτων εξόδων, εγκρίνει δε όπως το έργον τούτο εκτελεσθή κατόπιν προχείρου προφορικού διαγωνισμού μεταξύ των ειδικών υπό τους όρους της συγγραφής υποχρεώσεων της αξίας τούτου καταβληθησομένης εκ του προϋπολογισμού του τρέχοντος οικονομικού έτους . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 68: «Αριθμός αποφάσεως 26/3.4.1937, «Περί κυρώσεως πρακτικού δημοπρασίας δια την κατασκευήν κρηπιδώματος εις τα λουτρά Πικροδάφνης». «. . . Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται/ ότι εγκρίνει παμψηφεί το πρακτικόν της δημοπρασίας δια την κατασκευήν κρηπιδώματος εις τα λουτρά Πικροδάφνης, καθ' ά ανεδείχθη τελευταίος μειοδότης ο εργολάβος Σταμάτιος Χαραλαμπίδης προσφέρας 2% έκπτωσησιν επί του τιμολογίου...». [Κ.Σ.: ως άνω].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 75: «Αριθμός αποφάσεως 35/3.4.1937, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την τοποθέτησιν και επισκευήν των εξεδρών των θαλασσίων λουτρών». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι εγγιζούσης της περιόδου των λουτρών δέον να χορηγηθή ανάλογος πίστωσις δια την τοποθέτησιν και επισκευήν των ε ξ ε δ ρ ώ ν αίτινες τοποθετούνται ε ν τ ό ς της θ α λ ά σ-σης, προς τον σκοπόν δε τούτον συνέταξεν προϋπολογισμόν. . . δραχ. 7.000.- . . . Το Κ.Σ./ Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την χορήγησιν πιστώσεως εκ δραχ. 7.000.- επί αποδόσει λογαριασμού. . . ανατίθησι τω κ. Προέδρω . . .».

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 76: «Αριθμός αποφάσεως 36/3.4.1937, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την ε π ι σ κ ε υ ή ν του κ ρ η π ι δ ώ μ α τ ο ς των θαλασσίων λουτρών Π ι κ ρ ο δ ά φ ν η ς και Κ ε ν τ ρ ι κ ώ ν». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι τα κρηπιδώματα των θαλασσίων λουτρών Πικροδάφνης

και Κεντρικών έχουσι υποστεί βλάβας αίτινες δέον να επισκευασθώσι το ταχύτερον προς αποφυγήν μεγαλυτέρων ζημιών . . . συνέταξε προϋπολογισμόν της απαιτηθησόμενης δαπάνης . . . δραχ. 8.000.- και συμπεριλαμβανομένης της αξίας της θαλασσίας άμμου και των χαλίκων ών η προμήθεια θέλει γίνει εκ της παραλίαςΤο Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την επισκευήν των κρηπιδωμάτων των θαλασσίων λουτρών Πικροδάφνης και Κεντρικών δια σ ι μ ε ν τ ο κ ο ν ί α ς και χρησιμοποίησεως αμμοχαλίκων εκ της παρακειμένης παραλίας ...εγκρίνει προς τούτο πίστωσιν δραχ.8.000.- ανατιθεμένης τω κ. Πρόεδρω της περαιτέρω ενεργείας..». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 78: «Αριθμός αποφάσεως 38/3.4.1937, «Περί εγκρίσεως δαπάνης δια την τοποθέτησιν συρματοπλεγμάτων και αντικατάστασιν καταστραφέντων τοιούτων εις τον περίξ των θαλασσίων λουτρών χώρον». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια την περίφραξιν του προ των θαλασσίων λουτρών χώρου απαιτείται αφ' ενός αντικατάστασις του καταστραφέντος υλικού ήτοι πασσάλων και συρματοπλεγμάτων κι αφ'ετέρου τοποθέτησις τούτων, προς τον σκοπόν τούτον συνέταξε προϋπολογισμόν ...δραχ.7.000..... Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την χορήγησιν πιστώσεως εκ δραχ. 7.000.-. . . ταύτην δε επί αποδόσει λογαριασμού εντός 3 μηνών. ...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 79: «Αριθμός αποφάσεως 39/3.4.1937, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την εκτέλεσιν διαφόρων εργασιών και προμήθειαν ειδών προς χρήσιν των θαλασσίων λουτρών». . . προϋπολογισμού δρ. 5.000. [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 123: «Αριθμός αποφάσεως 84/5.7.1937, «Περί επεκτάσεως των εγκαταστάσεων των θαλασσίων λουτρών Πικροδάφνης και Αλίμου». « . . . δέον το Κ.Σ. να αποφανθή δια την επέκτασιν των εγκαταστάσεων Αλίμου και Πικροδάφνης καθόσον αι υπάρχουσαι καμπίνας είναι απολύτως ανεπαρκείς δια τους προσερχομένους να λουσθώσι λουομένους ίδια κατά

τας εορτάς και Κυριακάς δι' ό και δ ι α κ ό π τ ε τ α ι η έκδοσις των εισιτηρίων προς μ ε γ ά λ η ν ζ η μ ί α ν της Κοινότητος και δ υ σ φ ο ρ ί α ν των προσερχομένων υποχρεουμένων ή να επιστρέψωσι άνευ λουτρού εις Αθήνας ή να λουσθώσι εις τας πλησίον ακτάς με κ ί ν δ υ ν ο ν να α π ω λ έ σ ω σ ι τ α ε ν δ ύ μ α τ ά των. Προσθέτει δε ότι αι εισπράξεις των θαλασσίων λουτρών παραβαλλόμεναι με τας αντιστοίχους τοιαύτας των παρελθόντων ετών έχουσι σ η μ α ν τ ι κ ώ ς α υ ξ η θ ή και θα αυξηθώσι έτι περισσότερο εκ της προτεινομένης επεκτάσεως, συγκεκριμένως δε αναφέρει ότι αι πραγματοποιηθείσαι εισπράξεις μέχρι την 4^η Ιουλίου 1935 ανήρχοντο εις το ποσόν των δραχ. 53.734, του έτους 1936 εις το ποσό των δραχ. 83.457, του δε τρέχοντος έτους εις δραχ.146.363.- Το Κ.Σ....Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την κατασκευήν π ε ν τ ή κ ο ν τ α θ α λ ά μ ω ν (καμπινών) εις τα λουτρά Αλίμου και τ ρ ι ά κ ο ν τ α περιήπου εις τα λουτρά Πικροδάφνης, ως και των απαραίτητων βοηθητικών ήτοι θαλάμων νιπτήρων, ντους, αποχωρητηρίων, κυλικείου κλπ. απαραίτητων παραρτημάτων, εγκρίνει δε προς τούτο την υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας της Διοικήσεως Πρωτευούσης εκπόνησιν σχεδίων, προϋπολογισμών κλπ, δια την εκτέλεσιν του προταθέντος έργου . . .». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ.351:«Αριθμός αποφάσεως 111/17.6.1938, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προμήθειαν ε π ί π λ ω ν κλπ., δια τας νέ α ς εγκαταστάσεις των λουτρών». « . . .εκθέτει ότι ε ν τ ό ς ο λ ί γ ω ν η - μ ε ρ ώ ν π α ρ α δ ί δ ο ν τ α ι αι ε π ε κ τ ά σ ε ι ς των θαλασσίων λουτρών Αλίμου, αίπινες και θα παραδοθώσι εις χρήσιν του κοινού. Το Τμήμα τούτο αποτελούμενον από π ο λ υ τ ε λ ε ί ς θ α λ ά μ ο υ ς δέον να επιπλωθή δι' αναλόγων κ α θ ι σ μ ά τ ω ν, καθρεπτών, σκιάδων κλπ. . . .Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ. 20.000 δια την επί αποδόσει λογαριασμού προμήθειαν διαφόρων επίπλων προς χρήσιν των νέων εγκαταστάσεων των λουτρών Αλίμου . . . και ανατίθησι τω κ. Πρόεδρω». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω]. *Σημείωση: Ακολουθεί προϋπολογισμός-κατάλογος των επίπλων: 20 καθίσματα θαλάμων εκ ξύλου Σουηδίας, 50 καθίσματα κοινά εκ λευκής ξυλείας, 60 κρεμάστρες, 20 καθρέπτες εσωτερικών θαλάμων, 3 αλεξήλια πρώτου μεγέθους, 10 ανάκληντρα.*

Σχόλιο: Καθιερώνονταν κοινωνικές διακρίσεις, αφού οι θάλαμοι στις νέες εγκαταστάσεις, ήταν πολυτελείς και είχαν ανάγκη από «ανάλογα» έπιπλα. Προφανώς θα πληρωνόταν για αυτούς, διαφορετικό αυξημένο εισιτήριο ή τέλος.

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 1: «Αριθμός αποφάσεως 148/22.8.1938». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την επάμμωσιν των λουτρών Πικροδάφνης». «... εκθέτει ότι δια την εξυπηρέτησιν των λουομένων των λουτρών Πικροδάφνης και δια την ευχερεστέραν κυκλοφορίαν τούτων αφ' ενός, και αφ' ετέρου δια την απόκτησιν της απαραίτητου εκτάσεως προς ηλιοθεραπείαν προέβη εις την δια του υπηρετικού προσωπικού των λουτρών, εις την διαμόρφωσιν ευρυχωρού τμήματος επί του οποίου ερρίφθη άμμος χορηγηθείσα μετά των λοιπών απαιτηθέντων δια την διαμόρφωσιν υλικών υπό του Κ. Κιτσοπούλου Το Κ.Σ. ... Αποφαίνεται ότι ψηφίζει ... την καταβολήν ... του ποσού των δραχ. 1.994 δι' αξίαν χορηγηθέντων παρ' αυτού υλικών δια την διαμόρφωσιν τμήματος της παραλίας των λουτρών Πικροδάφνης και αξίαν 10 κυβικών μέτρων άμμου ... και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω ...». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 33: «Αριθμός αποφάσεως 177/3.10.1938». «Περί εκτελέσεως προσθηκών εις τα λουτρά Αλίμου και Κεντρικά». «... εκθέτει ότι δέον να εκτελεσθώσι εις τα λουτρά Αλίμου και Κεντρικών απαραίτητοι προσθήκαι δια την εξυπηρέτησιν των λουομένων και συγκεκριμένως εις τα λουτρά Αλίμου, εις θάλαμους πλύσεως των λουομένων, εις τοιούτος ψυχρολουσίαν και εν αποχωρητήριοι δια την εξυπηρέτησιν των νέων εγκαταστάσεων. Επίσης εις θάλαμους πλύσεως των λουομένων εις τα Κεντρικά λουτρά μετά του σχετικού αποχετευτικού συστήματος ως και ανάμια δεξαμενή αποθηκέυσεως ύδατος ... Το Κ.Σ... Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας της Διοικήσεως της Πρωτευούσης εκπόνησιν των απαιτουμένων, μελέτης, σχεδίων, προϋπολογισμού κλπ.... και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 248, «Αριθμός αποφάσεως 23/5.5.1942, «Περί εγκρίσεως πίστώσεως δια την εκτέλεσιν των απαραίτητων επισκευών των θαλασσίων λουτρών». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι προκειμένου να τεθώσι εν λειτουργία τα θαλάσσια λουτρά Πικροδάφνης δέον να χορηγηθή ανάλογος πίστωση δια την εκτέλεσιν των απαραίτητων εργασιών επισκευής τούτων και τοποθέτησιν των εγκαταστάσεων τούτων. . . . Η Δ.Ε. . . . ιδούσα τον υποβληθέντα προϋπολογισμόν . . . Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωση εκ δραχ. 60.000 δια την επί α π ο δ ό σ ε ι λο γ α ρ ι α σ μ ο ύ εκτέλεσιν των απαραίτητων δια την λειτουργίαν των θαλασσίων λουτρών Πικροδάφνης επισκευών ... τάσσει προθεσμίαν αποδόσεως λογαριασμού τρίμηνον». [Δ.Ε. Ι.Γερουλάνος, πρόεδρος, Ι.Κωνσταντινίδης].

Σημ: Η απόφαση αυτή δ εν εγκρίθηκε διότι δεν ήταν νόμιμη (βλ. επόμενη).

Σχόλιο: Ασύγγνωστη αμέλεια, ή έλλειψη διανοητικού βάθους (για να μην ειπώ αδιαφορίας), συνιστά η λήψη της απόφασης, αντίθετης με ρητή διάταξη νόμου, που επιβάλλει πως, όταν η δαπάνη εκτέλεσης του έργου υπερβαίνει τις δραχ. 60.000, τούτο γίνεται υποχρεωτικά με μειοδοτικό διαγωνισμό.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 257, «Αριθμός αποφάσεως 28/26.5.1942, «Περί συμπληρώσεως της υπ' αρ. 23 αποφάσεως της Διοικούσης Επιτροπής». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ' αρ. 23 αποφάσεως ενεκρίθη πίστωση δραχ. 60.000 δια την επί α π ο δ ό σ ε ι λο γ α ρ ι α σ μ ο ύ εκτέλεσιν των απαραίτητων εργασιών επισκευής των θαλασσίων λουτρών Πικροδάφνης. Κατά το άρθρον 69 του Κ.Δ.Κ.Ν., η προμήθεια ή (η) εκτέλεσις έργου αν η αξία υπερβαίνει τας 30.000. ε κ τ ε λ ε ί τ α ι δια δ η μ ο π ρ α σ ί α ς, πλην όμως επί του προκειμένου είναι α δ ύ ν α τ ο ς η δια δ η μ ο π ρ α σ ί α ς εκτέλεσις των επισκευών λόγω των μ α κ ρ ο χ ρ ο ν ί ω ν δια τ υ π ώ σ ε ω ν και των εκ της καθυστερήσεως μ ε γ ά λ ω ν ζ η μ ι ώ ν της Κοινότητος εκ των διαφευγόντων ε σ ό δ ω ν των θαλασσίων λουτρών, προτείνει δε όπως η Δ.Ε. δια συμπληρωματικής πράξεως εγκρίνει την ά ν ε υ δ η μ ο π ρ α σ ί α ς εκτέλεσιν των δια της υπ' αρ.23 αποφάσεως εγκριθεισών επισκευών. Η Δ.Ε. . . ιδούσα το άρθρον 69 του Κ.Δ.Κ.Ν. καθ' ό εις περίπτωσιν α ν α π ο τ ρ έ π τ ο υ ζημίας, επιτρέπεται εις το Κ.Σ. μετ' απόφασιν αυτού να

ενεργήση την ά ν ε υ δημοπρασίας εκτέλεσιν του έργου και επειδή δια των διατυπώσεων της δημοπρασίας θέλει επέλθη σημαντική ζημία εις την Κοινότητα εκ της καθυστέρησης της λειτουργίας των θαλασσίων λουτρών υπερβαίνουσα κατά μέσον όρον τας 40.000 δραχμάς ημερησίως. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί . . . όπως εκτελεσθή η εργασία των επισκευών κλπ., άνευ δημοπρασίας. . . .». [Δ.Ε. όπως πιο πάνω].

Σημείωση: Δεν αναγράφεται, αλλά, προφανώς, «εγκρίθηκε».

Σχόλιο: 1) Ενώ η καθυστέρηση οφείλεται σε δικό τους πταίσμα ή ολιγωρία, διότι δεν πρόβλεψαν νωρίτερα, ενώ για απλές και συνηθισμένες επισκευές επρόκειτο, επικαλούνται τις διατυπώσεις και καθυστερήσεις της διαδικασίας της δημοπρασίας, για την αποτροπή ζημιάς για την Κοινότητα, καίτοι το ποσό των 60.000 υπερέβαινε το νόμιμο επιτρεπόμενο, που είχε τεθεί για λόγους ανταγωνιστικότητας, διαφάνειας κλπ. Η αιτία ορισμού του ορίου που ο νομοθέτης είχε από τότε καθορίσει έως το ποσό των 30.000, για τη διαδικασία «αυτεπιστάσια επί αποδόσει λογαριασμού», καθόλου δεν ελήφθη υπ' όψη, 2) Η Κεντρική Εξουσία, γνώριζε τις διατάξεις και το άρθρ. 69 της Κ.Δ.Κ.Ν, παρ' όλα αυτά θεώρησε ότι ΔΕΝ εμπίπτει σε αυτό (δεν προκαλείται ανεπανόρθωτη ζημιά ή ότι προλαβαίνουν κλπ) η εκτέλεση του συγκεκριμένου έργου. Η Δ.Ε., στη σχολιαζόμενη απόφαση, μετά την απόρριψη της με αρ.23 πρώτης, εφεύρε και πρόσθεσε την «αναπότρεπτη ζημία», και, εκτιμών, τελικά με «προσωπικές παρεμβάσεις» του Ι. Γερουλάνου (τις οποίες έχει κατ' επανάληψη επικαλεστεί) προς τη Γερμανική Κυβέρνηση Κατοχής, κατάφερε την ανατροπή, και την έγκριση της δεύτερης, ως προσωπική χάρη προς αυτόν, που συνεργαζόταν μαζί τους. Άλλωστε, το Μάιο 1942 ο Κ. Λογοθετόπ. ήταν αντιπρόεδρος και υπουργός της διορισμένης από τους Γερμανούς Κυβέρνησης, και, πιθανόν στο παρασκήνιο, ο Ι. Γ., είχε συμφωνήσει με τους αρμόδιους (γερμανούς ή «έλληνες») για την Αντιπροεδρία στο Παλ. Φάληρο, μετά την κατάργηση της Κοινότητας, και τη συγχώνευσή της με αυτό (βλεπ. πιο πάνω).

[β. 14.6.1946 – 6.8.1947], σ.21, «Αριθμός αποφάσεως 118/4.7.1946», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την επισκευήν των θαλασσίων λουτρών

Αλίμου». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Δ. Σταματόπουλος, Σπ. Σπηλιόπουλος, απών Α. Λέκκας].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 191, «Αριθ. Αποφάσεως 81/3.5.1949», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την επί αποδόσει λογαριασμού κατασκευή κλίμακος κλπ». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας της Νομαρχίας Αττικής, εξεπονήθη μελέτη και προϋπολογισμός δια την κατασκευήν και ε τ έ ρ α ς κ λ ί μ α κ ο ς καθόδου των λουομένων, εκ του δ ε υ τ έ ρ ο υ ο ρ ό φ ο υ εις τον π ρ ώ τ ο ν τοιούτον, καθόσον η υ π ά ρ χ ο υ σ α κλίμαξ κρίνεται α ν ε π α ρ κ ή ς δια την εξυπηρέτησιν του κοινού, ως και δια την διάλυσιν του εκ σιδηροπαγούς σκυροδέματος όγκου. Τον έργον τούτο προϋπελογίσθη μετά των τυχόν απροβλέπτων δαπανών εις δραχ. 4.500.000, λόγω δε της φύσεώς του και του κατεπείγοντος δέον να εκτελεσθή επί αποδόσει λογαριασμού . . . Το Κ.Σ. . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν δρχ. 4.500.000 δια την επί αποδόσει λογαριασμού κατασκευήν μιας κλίμακος εκ σιδηροπαγούς σκυροδέματος μετά των σχετικών κιγκλιδωμάτων, διάλυσιν του εκ σκυροκονιάματος όγκου, ελαιοχρωματισμός των λοιπών κιγκλιδωμάτων και τας σχετικές λοιπάς εργασίας. . . ανατίθησι . . .». [Κ.Σ. Παν. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ιω. Γερουλάνος, Δ. Κουτροβίδας, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας].

[σημ.: στο ίδιο βιβλίο, σ. 257, «Αριθ. Αποφάσεως 134/5.7.1949», «Περί αποδόσεως λογαριασμού επί χορηγηθείσης πιστώσεως δια την κατασκευήν κλίμακος κλπ, εις τα Λουτρά Πικροδάφνης»: διατέθηκαν δραχ. 3.391.500.-].

Σχόλια: Με την απόφαση γίνεται αναφορά σε δ ε ύ τ ε ρ ο ν ό ρ ο φ ο . Επομένως αυτή αναφέρεται στα Λουτρά Πικροδάφνης, διότι μ ό ν ο σε αυτά, λόγω της διαμόρφωσης του εδάφους, όπως αναφέρουν οι πιο πάνω συγγραφείς είχε κατασκευαστεί δ ε ύ τ ε ρ ο ς ό ρ ο φ ο ς , στις σε αυτά εγκαταστάσεις.

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ.352, «Αρ. Αποφάσεως 92/30.5.1951», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την επί αποδόσει λογαριασμού κατασκευήν δ ύ ο π λ ω τ ώ ν ε ξ ε δ ρ ώ ν». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι προς ψ υ χ α γ ω γίαν των λουομένων εις τας θαλάσσια λουτρά Π ι κ ρ ο δ ά φ ν η ς και Α λ ί μ ο υ

και δια την προσέλευσιν πελατών δέον να κατασκευασθώσι πλωταί εξεδραι αίτινες προσδενόμεναι καταλλήλως εις τον βυθόν θα επιτρέπουν εις τους λουομένους να κάμωσι μικροκαταδύσεις και σχετικής παιδιάς. Προς τον σκοπόν τούτον συνετάχθη υπό της Τ.Υ.Δ.Κ. Αττικής, έκθεσις και προϋπολογισμός της απαιτουμένης δαπάνης ήτις ανέρχεται εις το ποσόν των δραχ. 6.000.000 . . . Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν επειδή απαραίτητος τυγχάνει η κατασκευή των αναφερθεισών εξεδρών και επειδή λόγω της φύσεως του έργου και του κατεπείγοντος δέον τούτο να εκτελεσθή επί αποδόσει λογαριασμού. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την . . . κατασκευήν δύο πλωτών εξεδρών εις τας εγκαταστάσεις των θαλασσίων λουτρών Πικροδάφνης και Αλίμου, εγκρίνει δε προς τούτο ... πίστωσιν δραχ. 6.000.000 . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν. ...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Κεντρικός αγωγός ύδρευσης.

Προμήθεια ύδατος στα Λουτρά.

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 77: «Αριθμός αποφάσεως 37/3.4.1937, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προμήθειαν ύδατος προς χρήσιν των θαλασσίων λουτρών». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ως γνωστόν η Κοινότης υποχρεούται να παρέχη πόσιμον πηγαιόν ύδωρ εις τους λουομένους εις τα Κοινοτικά λουτρά, δέον δε το Κ.Σ. να εγκρίνη την σχετικήν πίστωσιν δια την προμήθειαν ύδατος, προς τον σκοπόν τούτον συνέταξε προϋπολογισμόν ... δραχ. 16.000..../ Το Κ.Σ. .. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την χορήγησιν πιστώσεως εκ δραχ. 16.000.- . . επί αποδόσει λογαριασμού εις το Κ.Σ. εντός ενός μηνός από της λήξεως της περιόδου των λουτρών . . . Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται . . .». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 95: «Αριθμός αποφάσεως 57/11.5.1937, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν εις την Ε.Ε.Υ. παροχетеύσεως ύδατος εις τα κοινοτικά λουτρά». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατόπιν της τ ο π ο θ ε τ ή σ ε ω ς του κ ε ν τ ρ ι κ ο ύ α γ ω γ ο ύ υ δ ρ ε ύ σ ε ω ς υπό της Ελληνικής Εταιρίας Υδάτων, δέον του λοιπού να εφοδιάζονται τα κοινοτικά λουτρά π η γ α ί ο υ ύδατος εκ ταύτης, δεδομένου ότι η Κοινότης θέλει ωφεληθή εκ της μεγάλης δ ι α φ ο ρ ά ς της τιμής του ύδατος μεταξύ της εν λόγω εταιρίας και των προμηθευόντων ύδωρ δ ι α β υ τ ί ω ν τα λουτρά υδροπωλητών, προς τούτο προτείνει όπως το Κ.Σ. εγκρίνει πίστωσιν δραχ.2.600 δια την πληρωμήν δ ύ ο παροχетеύσεων εκ δραχ.1.300 εκάστην. Το Κ.Σ.. Αποφαιίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν ...δραχ.2.600...». [Κ.Σ.: ίδιο ως άνω].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 96: «Αριθμός αποφάσεως 58/11.5.1937, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την κ α τ α σ κ ε υ ή ν υ δ ρ α υ λ ι κ ώ ν ε γ κ α τ α σ τ ά σ ε ω ν εις τα λουτρά Πικροδάφνης και Κεντρικά». «. . .ήτοι των σχετικών διακλαδώσεων και γραμμών από του μετρητού μέχρι των νιπτήρων . . .προσφορά του κ. Σπυρίδωνος Ταγλάουερ . . .αντί δραχ. 6.500. . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαιίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την εκτέλεσιν των απαιτουμένων υδραυλικών εγκατάστασεων δια την ύδρευσιν των θαλασσίων λουτρών Πικροδάφνης και Κεντρικών εκ της ε κ τ ε λ ε σ θ η σ ο μ έ ν η ς παροχής υπό της Ε.Ε.Υ....δραχ. 6.500. .. ανατίθησι τω κ. Προέδρω . . .». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 425, «Αρ. Αποφάσεως 143/31.7.1951», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν αξίας καταναλωθέντος ύδατος». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της *Α.Ε. Κτηματικών Γεωργικών Επιχειρήσεων «Αλιμος»*, υπεβλήθη αίτησις δια την κ α τ α β ο λ ή ν της αξίας του παρασχεθέντος και παρεχομένου από του έτους 1949 ύ δ α τ ο ς εις τα θ α λ ά σ σ ι α λ ο υ τ ρ ά Α λ ί μ ο υ, καθόσον, ως αναφέρει, καθ' όλον το διάστημα τούτο δεν κατεβλήθη τι. Υπό της αυτής εταιρείας υπεβλήθη και σχετικός λογαριασμός δια δραχ. 1.950.000 και δια τας τ ρ ε ι ς λουτρικάς περιόδους ...Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν επειδή πράγματι από του έτους 1949 δ ε ν κατεβλήθη ποσόν τι, δια το εις τα λουτρά Αλίμου παρεχόμενον ύ δ ω ρ, επειδή η μ έ σ η

η μ ε ρ η σ ί α κατανάλωσις, κατά τας ημέρας καθ' άς εργάζονται τα λουτρά δεν είναι ανωτέρα των 6 κυβικών μέτρων, ήτοι περί τα 650 κ. μ. δι' εκάστην λουτρικήν π ε ρ ί ο δ ο ν, επειδή δια τα λουτρά Πικροδάφνης, άτινα έχουσιν την αυτήν σχεδόν κίνησιν με τα λουτρά Αλίμου, κατεβλήθη δια το από 1.6. 1950 διάστημα το ποσόν των δραχ. 1.399.700, δια δε το αυτό διάστημα του έτους 1949 το ποσόν των δραχ. 952.000, ως οι σχετικοί λογαριασμοί της Α.Ε. Εταιρείας Υδάτων, επειδή π ο ι ο τ ι κ ώ ς υστερεί το υπό της αναφερθείσης Α.Ε. Αλιμος, παρεχόμενον ύδωρ και επειδή το αιτούμενον ποσόν των δραχ. 650.000 δι' εκάστην λουτρικήν περίοδον είναι ανάλογον προς την γενομένην κατανάλωσιν. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις την Α.Ε. Κτηματικών και Γεωργικών Επιχειρήσεων «Αλιμος», του ποσού των δραχ. 1.300.000 δι' αξίαν καταναλωθέντος ύδατος εις τα θαλάσσια λουτρά Αλίμου, κατά τας λουτρικάς περιόδους 1949 – 1950 . . .ως και του ποσού των δραχ. 650.000 δια παρασχεθέν και παρασχεθησόμενον ύδωρ κατά την τρέχουσαν λουτρικήν περίοδον . . . και όπως το τελευταίον τούτο ποσόν καταβληθή κατά την λήξιν της λουτρικής περιόδου ήτοι την 15^{ην} Οκτωβρίου ε.έ. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται. . .». [Κ.Σ.: Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].{βλ. όμοια σε [β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 285, «Αρ. Αποφάσεως 222/8.12.1952}.

Σχόλιο: Προκύπτει ότι η αρτοποιία «ΑΛΙΜΟΣ Α.Ε.» είχε πηγάδι με πολύ νερό, το οποίο, ήταν διασυνδεδεμένο με το δίκτυο ύδρευσης Αλίμου, που έφτανε στα λουτρά, και τα τροφοδοτούσε. Γι' αυτό και η αναφορά «ποιοτικώς υστερεί το υπό της αναφερθείσης Α.Ε. Αλιμος, παρεχόμενον ύδωρ». Εάν ήταν η Α.Ε. συνδεδεμένη με την Ε.Ε.Υ., και, με αγαθή προαίρεση, παρείχε από το νερό αυτό στα λουτρά, τότε, δεν είχε νόημα η αναφορά για «ποιοτική υστέρηση».

Σημείωση: Για το δίκτυο ύδρευσης στα Λουτρά, βλ. άλλες αποφάσεις στο κεφάλαιο «Εργα υποδομών – Δίκτυο ύδρευσης», σε όλες τις περιοχές.

Υγειονομικά μέτρα – Προμήθεια φαρμάκων

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 75: «Αριθμός αποφάσεως 34/3.4.1937, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προμήθειαν φαρμάκων προς χρήσιν των

λουομένων εις τα θαλάσσια λουτρά». «Ο κ.Πρόεδρος εκθέτει ότι δέον το Κ.Σ. να εγκρίνη την χορήγησιν αναλόγου πιστώσεως δια την προμήθειαν των απαιτητήτων φαρμάκων δια την παροχήν των π ρ ώ τ ω ν β ο η θ ε ι ώ ν εις τους λουομένους και την α π ο λ ύ μ α ν σ ι ν των δ ι α φ ό ρ ω ν ε ι δ ώ ν ι μ α τ ι σ μ ο ύ (προσοψίων, περισκελίδων κλπ) υποβάλλει δε και τον σχετικόν προϋπολογισμόν της απαιτηθησομένης δαπάνης ...δραχ. 2.000.-/ Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται/ ότι εγκρίνει παμψηφεί την χορήγησιν πιστώσεως δραχ. 2.000.- . . δια την προμήθειαν φαρμάκων προς χρήσιν των λουομένων, ταύτην δε επί αποδόσει λογαριασμού εντός ενός μηνός από της λήξεως της περιόδου των λουτρών ...και ανατίθησι τω κ. Προέδρω..». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

Π λ ε ι ο δ ο τ ι κ ο ί διαγωνισμοί για επί μέρους δραστηριότητες

Εισαγωγή: Πλειοδοτικοί διαγωνισμοί για τους επί μέρους τομείς δραστηριοτήτων στα Λ ο υ τ ρ ά, κατά τα χρόνια της λειτουργίας τους, προκύπτει από τα βιβλία ότι γίνονταν ό λ α τα χρόνια, για τα οποία ερευνώνται αυτά, ήτοι από το 1936 έως το 1967. Καταγράφω, κατά κατηγορία, ο ρ ι σ μ έ ν ε ς από τις αποφάσεις, ως ε ν δ ε ι κ τ ι κ έ ς για τους όρους, τους περιορισμούς, τα επιτευχθέντα ποσά της πλειοδοσίας κλπ., κυρίως από την πρώτη δεκαετία της λειτουργίας τους. Οι διαγωνισμοί γίνονταν διαφοροποιημένα κάθε φορά, δηλ. άλλοτε για μία εγκατάσταση, άλλοτε για δύο (τα ζεύγη εναλλάσσονταν κατά περίπτωση) και σπανιότερα και για τις τρεις αυτές. Η καταγραφή των αποφάσεων και για τις επόμενες δεκαετίες, δεν είχε κανένα νόημα, αφού δεν θα αποτελούσε τίποτα άλλο, παρά επανάληψη αυτών που είχαν ήδη καταγραφεί.

Αποκλειστική είσοδος φωτογράφων

Σχόλιο: Στους νεότερους, ο διαγωνισμός αυτός θα φαίνεται παράξενος. Δεν πρέπει όμως να ξεχνούν ότι η κοινωνική και οικονομική κατάσταση των

ανθρώπων τότε, αλλά και η στενότητα στην παραγωγή και κυκλοφορία των αγαθών, δ ε ν τους επέτρεπε να έχουν δ ι κ έ ς τους φωτογραφικές μηχανές.

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 85: «Αριθμός αποφάσεως 48/3.4.1937, «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την α π ο κ λ ε ι σ τ ι κ ή ν ε ί σ ο δ ο ν φ ω τ ο γ ρ ά φ ω ν εις τα Κοινοτικά λουτρά». « . . .κατά το παρελθόν έτος επετεύχθησαν τα εξής ενοίκια, εις τα λουτρά Πικροδάφνης δραχ.2.050.-, εις τα Κεντρικά δραχ. 450.- και εις τα λουτρά Αλίμου δραχ. 1.600.....». Τίθενται οι συνήθεις όροι, και ειδικότερα: «η δημοπρασία ενεργηθήσεται κεχωρισμένως δια τα λουτρά Αλίμου, Κεντρικά, και δια τα λουτρά Πικροδάφνης», «πρώτη προσφορά δια μεν τα λουτρά Πικροδάφνης και Αλίμου . .δραχ. 1.500.-, δια τα Κεντρικά δραχ. 400.-«, «πληρωμή εις δύο δόσεις», «απαγορεύεται η υπομίσθωσις ή μεταβίβασις του δικαιώματος άνευ συγκαταθέσεως της Κοινότητος», «ο αναδειχθησόμενος τελευταίος πλειοδότης δικαιούται όπως προς αποφυγήν υπογραφής συμβολαίου να καταβάλη εξ ολοκλήρου το ενοίκιον» κλπ. [Κ. Σ: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 104: «Αριθμός αποφάσεως 65/26.5.1937, «Περί εγκρίσεως πρακτικού δημοπρασίας αποκλειστικής εισόδου φωτογράφων εις τα λουτρά Αλίμου». Σημείωση: με ποσό δραχ. 1.550.-. [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 105: «Αριθμός αποφάσεως 66/26.5.1937, «Περί εγκρίσεως πρακτικών δημοπρασίας δια την αποκλειστικήν εισοδον φωτογράφων εις τα λουτρά Πικροδάφνης». Σημείωση: με ποσό δραχ. 1.600.-

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 306: «Αριθμός αποφάσεως 72/16.4.1938, «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την αποκλειστικήν εισοδον φωτογράφων εις τα Κοινοτικά λουτρά». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω]. *Σημείωση: Για τα λουτρά Πικροδάφνης, Κεντρικών, Αλίμου. Τιμή πρώτης προσφοράς για τα Αλίμου*

δρχ. 1.500, για τα Πικροδάφνης δρχ. 1.500 και για τα Κεντρικά δρχ. 400.- Με τους ίδιους ή παρόμοιους όρους.

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 278, «Αριθμός αποφάσεως 71/21.4.1947», «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την αποκλειστικήν είσοδον φωτογράφων εις τας εγκαταστάσεις των θαλασσίων λουτρών». [σημείωση: κατ' ακρίβεια των λουτρών Πικροδάφνης και Αλίμου «κεχωρισμένως δι' εκάστην εγκατάστασιν», «εγγύησις 20% επί της προσφοράς», «ως πρώτη προσφορά ορίζεται δια τα λουτρά Πικροδάφνης κι Αλίμου, ανά δραχ.500.000» κ.ά.]. [Κ.Σ. Ιω. Γερούλανος, πρ., Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

Εκμετάλλευση πλωτήρων

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 87: «Αριθμός αποφάσεως 49/3.4.1937, «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την εκμετάλλευσιν των πλωτήρων εις τας εγκαταστάσεις των λουτρών». «...κατά το παρελθόν έτος επετεύχθη ενοίκιον δια τα λουτρά Αλίμου, Κεντρικών το ποσόν δραχ.8.000.- το αυτό δε ποσόν δια τα λουτρά Πικροδάφνης. . .», «εις πλειοδικήν πρροφορικήν διαδικασίαν». Τίθενται οι συνήθεις όροι, και ειδικότερα: «η δημοπρασία ενεργηθήσεται κεχωρισμένως δια τα λουτρά Αλίμου και Κεντρικά, και δια τα λουτρά Πικροδάφνης, δηλαδή ο ενοικιαστής των λουτρών Αλίμου θέλει αναλάβη και τα των Κεντρικών», «πρώτη προσφορά δια μεν τα λουτρά Αλίμου- Κεντρικά δραχ. 6.000.- δια δε τα λουτρά Πικροδάφνης δραχ. 5.000.-, «πληρωμή εις δύο δόσεις», «ο αναδειχθησόμενος πλειοδότης υποχρεούται να τοποθετή τους πλωτήρας εις θέσιν υποδειχθησομένην υπό της υπηρεσίας της Κοινότητος», και «δέον να εφοδιασθή με ειδικήν άδειαν της Λιμενικής Αρχής», «η Κοινότης διατηρεί απόλυτον το δικαίωμα παραχωρήσεως εκμεταλλεύσεως παντός άλλου μέσου οίον υδροποδηλάτων, λέμβων, διαφόρων παιχνιδιών κλπ.», (ο ανάδοχος=) «υποχρεούται να έχη ειδικήν σωσίβιον λέμβον εις εκάστην εγκατάστασιν λουτρών προς παροχήν βοήθειας εις πάντα κινδυνεύοντα, καθιστάμενος προσωπικώς υπεύθυνος δια πάν ατύχημα όπερ

ήθελε συμβή εξ αμελείας του» κλπ. [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτρουβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 97: «Αριθμός αποφάσεως 59/11.5.1937, «Περί κυρώσεως πρακτικών δημοπρασίας ενοικιάσεως δικαιώματος εκμεταλλεύσεως των πλωτήρων εις τα κοινοτικά λουτρά Κεντρικά και Αλίμου». Σημείωση: Τελευταίος πλειοδότης ο Ιάκωβος Λυκούδης αντί δραχ. 9.050.- στο παρελθόν είχε επιτευχθεί ποσό δραχ. 8.000.- [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 103: «Αριθμός αποφάσεως 64/20.5.1937, «Περί εγκρίσεως πρακτικού δημοπρασίας δια την εκμετάλλευσιν των πληρωμήν (ορθό = πλωτήρων) εις τα λουτρά Πικροδάφνης». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ενεργηθείσης τετρακίς δημοπρασίας δια την εκμετάλλευσιν των πλωτήρων των θαλασσίων λουτρών εις θέσιν «Πικροδάφνη» ανεδείχθη τελευταίος πλειοδότης . . . δια του ποσού των δραχ. 7.700. . . υποληφθείσα κατά δρχ. 300 της κατά το παρελθόν έτος επιτευχθείσης δρχ.8.000..». [Κ.Σ.: ως άνω].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 299: «Αριθμός αποφάσεως 69/16.4.1938, «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την εκμετάλλευσιν των πλωτήρων εις τας εγκαταστάσεις των θαλασσίων λουτρών». Σημείωση: «κατά το παρελθόν έτος επετεύχθη ενοίκιον δια τα λουτρά Αλίμου-Κεντρικών δραχ.9.050, και δια τα λουτρά Πικροδάφνης δραχ. 7.000». Με αυτή: «πρώτη προσφορά δια τα λουτρά Αλίμου – Κεντρικά δραχ.8.000, δια τα λουτρά Πικροδάφνης δραχ.6.000». [Κ.Σ. όπως πιο πάνω].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 282, «Αριθμός αποφάσεως 73/21.4.1947», «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την εκμετάλλευσιν των πλωτήρων εις θαλάσσια λουτρά». [σημείωση: «προσφορώτερος τρόπος της εισπράξεως του εσόδου τούτου, είναι δι' ενοικιάσεως του δικαιώματος της εκμεταλλεύσεως», «λουτρών Πικροδάφνης, Αλίμου και Κεντρικών», «εγγύησις το 20% της προσφοράς», «πρώτη προσφορά δια τα λουτρά Πικροδάφνης το ποσόν των δραχ.1.000.000, δια τα λουτρά Αλίμου ...800.000, και δια τα λουτρά Κεντρικά ... 200.000» και άλλοι, συνηθισμένοι όροι]. [Κ.Σ. Ι.Γερουλάνος, πρόεδρος, Γ. Κουτρουβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 315, «Αριθμός αποφάσεως 92/8.5.1947», «Περί εγκρίσεως πρακτικού δημοπρασίας ενοικιάσεως του δικαιώματος εκμεταλλεύσεως πλωτήρων των θαλασσίων λουτρών Πικροδάφνης». [σημείωση: ποσό πλειοδοτικού διαγωνισμού, δραχ.1.250.000]. [βλ. και σχετική, στο ίδιο βιβλίο, σ. 330, «Αρ. αποφ. 104/26.5.1947», «Περί εγκρίσεως πρακτικών δημοπρασίας ενοικιάσεως του δικαιώματος εκμεταλλεύσεως των πλωτήρων των θαλασσίων λουτρών Αλίμου», ποσό 950.000]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερούλανος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Γ. Γκούμης].

Ενοικίαση κυλικείων

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 98: «Αριθμός αποφάσεως 60/11.5.1937, «Περί εγκρίσεως δημοπρασίας δια την ενοικίασιν των κυλικείων των λουτρών Αλίμου και Κεντρικών». «Το Κ.Σ. ...Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί . . . Εκτίθεται εις πλειοδοτικήν προφορικήν δημοπρασίαν (δι') ενοικίασιν των κυλικείων . . . Αλίμου και Κεντρικών δια την θερινήν περίοδον του οικονομικού έτους 1937-38». Και με τους όρους: «Τα κυλικεία θα προορίζωνται δια την εξυπηρέτησιν των λουομένων παρέχοντας εις αυτούς αποκλειστικώς αναψυκτικά, ο υ χ ί δ ε φαγητά ή οينوπνευματώδη ποτά. . . πρώτη προσφορά δια τα λουτρά Αλίμου δραχ.5.000, δια δε τα Κεντρικά δραχ.500 . . .» και με τους λοιπούς συνήθεις όρους των άλλων δημοπρασιών. [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β.14.10.36–22.7.38], σ.112: «Αρ. αποφάσεως 74/31.5.1937, «Περί εγκρίσεως πρακτικών δημοπρασίας δια την ενοικίασιν του κυλικείου των λουτρών Αλίμου». Για ποσό δραχ. 12.800.- σ.114 Αρ.Απ.76/15.6.37, «. . . ενεργηθέντος επαναληπτικού διαγωνισμού ... ανεδείχθη τελευταίος πλειοδότης . . . δια δραχ. 15.000.- «. . . του δια πρώτην φοράν μισθουμένου κυλικείου». σ.115 Αρ. Απ. 77/15.6.37, «Περί εγκρίσεως πρακτικών δημοπρασίας δια την ενοικίασιν του κυλικείου των θαλασσίων λουτρών Κεντρικών», δραχ. 550.- [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 117: «Αριθμός αποφάσεως 79/18.6.1937, «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την ενοικίασιν του κυλικείου των λουτρών Πικροδάφνης». «Ο Προεδρεύων εκθέτει ότι κατόπιν της . . . διαταγής του Υπουργείου Οικονομικών (Διεύθυνσις Δημοσίων Κτημάτων) επε- τράπη η λειτουργία κυλικείων εις τας εγκαταστάσεις των θαλασσίων λουτρών και συνεπώς δέον να διακηρυχθή διαγωνισμός δια την ενοικίασιν του κυλικείου των λουτρών Πικροδάφνης δια την εξυπηρέτησιν των λουομένων προτείνει δε όπως το Κ.Σ. προβή εις την σύνταξιν της σχετικής διακηρύξεως και όπως δι' αυτής αποκλεισθή η επίδοσις αντιπροσφορών καθόσον δεν υπάρχει αφ' ενός ο απαιτούμενος χρόνος δια την επανάληψιν των δημοπρασιών και αφ' ετέρου επείγει η εγκατάστασις του κυλικείου δια την εξυπηρέτησιν των λουομένων στερουμένων και αυτού του ποσίου ύδατος. Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται. Οτι εγκρίνει παμψηφεί την κατόπιν προφορικού διαγωνισμού ενοικίασιν του κυλικείου . . . Πικροδάφνης δια το έτος 1937-1938 . . .». *Σημείωση: Ορίζονται όροι ίδιοι ή παρόμοιοι με άλλους διαγωνισμούς για την ενοικίαση κυλικείων.* [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 119: «Αριθμός αποφάσεως 80/5.7.1937, «Περί ενοικίασεως του κυλικείου των θαλασσίων λουτρών Πικροδάφνης». «. . . ότι ενεργηθέντος τρις πλειοδοτικού διαγωνισμού δια την ενοικίασιν κυλικείου των λουτρών Πικροδάφνης, δεν προσηλθεν πλειοδότης και τούτο διότι παρήλθε ήδη μέρος της περιόδου του λουτρών, Ήδη ο Κ.Φιλίππου δι' αιτήσεώς του προσφέρει ...δρχ. 2.300. ...υπό τους όρους της 79 αποφάσεως...Το Κ.Σ....Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί ..». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 29.6.1940- 14.6.1946], σ.15 «Αριθμός αποφάσεως 117/2.8.1940 «Περί καθορισμού πρoσθétου ενoικίoυ του κυλικείου των λουτρών Αλίμου» (σημ.: διότι με διαταγή Υπουργείου Οικονομικών, μπoρoύσe να πωλεί ζύθoν εις φιάλας). [Κ.Σ. όπως πιο πάνω].

[β. 14.6.1946 – 6.8.1947], σ.46, «Αριθμός αποφάσεως 136/18.7.1946», «Περί εγκρίσεως πρακτικών δημοπρασίας ενοικίασεως των κυλικείων των λουτρών Αλίμου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει. . .(= έγινε διαγωνισμός γι' αυτά, ποσό δρχ. 550.000) .. (καταγράφω τη σημαντική παράγραφο: «Το Κ.Σ. . . .σκεφθέν,

επειδή η επιτευχθείσα προσφορά συμφέρουσα τυγχάνει, επειδή ήδη παρήλθε το ήμισυ της λουτρικής περιόδου, επειδή τα λουτρά Αλίμου αργήσαντα επί μίαν εξαετίαν και μη εξυπηρετούμενα συγκοινωνιακώς υστερούν κατά πολύ εις κίνησιν εν συγκρίσει προς τας λοιπάς εγκαταστάσεις... Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί (= αντί δραχ. 550.000)....». [Κ.Σ. Ι. Γερουλάνος, Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Α. Λέκκας].

Σχόλια: α) «επειδή τα λουτρά Αλίμου αργήσαντα επί μίαν εξαετίαν». Δεν αναγράφεται η αιτία της αργίας τους. Διότι είχαν μισθωθεί από την Κοινότητα, κατά την Κατοχή στα Γερμανικά στρατεύματα, και μετά την Απελευθέρωση στα Βρετανικά;(βλ. πιο κάτω, σχετικές αποφάσεις). Πιθανόν λόγω της Κατοχής; β) «και μη εξυπηρετούμενα συγκοινωνιακώς». Πιο κάτω βλ. απ. 22/5.5.1942 στην οποία αναφέρεται ότι και τα χρόνια της Κατοχής, η περιοχή Αλίμου δεν εξυπηρετούνταν συγκοινωνιακώς. Με βάση τα όσα γνωρίζω, δεν έχει καταλειφθεί μαρτυρία, για το «πότε»/ποιά έτος, το τέρμα των Λεωφορείων από το Έδεμ του Παλαιού Φαλήρου, μετατοπίστηκε στο Καλαμάκι, και μέχρι ποία περιοχή του π.χ. Άλιμο, Αεροδρόμιο, Αγ.Κοσμά;.

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 316, «Αριθμός αποφάσεως 93/8.5.1947», «Περί εγκρίσεως πρακτικού δημοπρασίας δια την ενοικίασιν του κυλικείου των λουτρών Αλίμου». [σημείωση: ποσό πλειστηριασμού δραχ.5.900.000]. [σχετική και η, στο ίδιο βιβλίο σ.331, απόφ.105/26.5.1947, ποσό 6.700.000]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ.Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Γ. Γκούμης].

Εκμετάλλευση διαφημίσεων στα λουτρά

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 295: «Αριθμός αποφάσεως 66/16.4.1938, «Περί διακηρύξεως πλειοδοτικού διαγωνισμού δια την ενοικίασιν του δικαιώματος εκμεταλλεύσεως των διαφημίσεων των θαλασσίων λουτρών». *Σημείωση: Για τα χρόνια 1938, 1939, 1940, τιμή πρώτης προσφοράς 45.000.* [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω για την αντίστοιχη χρονική περίοδο].

Εργασιακές σχέσεις

Διεκδίκηση πληρωμής υπερωριών

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 143, «Αριθμός αποφάσεως 207/29.11.1946», «Περί της αιτήσεως του προσωπικού των θαλασσίων λουτρών δια την καταβολήν προσθέτου αμοιβής δι' υπερωρίας». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του ημερομισθίου προσωπικού των θαλασσίων λουτρών υπεβλήθη αίτησις δι' ής, επικαλούμενοι σχετικήν αποφασιν του Δημοτικού Συμβουλίου Παλαιού Φαλήρου εγκριθείσαν δια της διαταγής της Νομαρχίας, αιτούσι την καταβολήν επί πλέον ημερησίας αποζημιώσεως εκ δραχ. 3.000 λόγω υπερωριών. Επί του αντικειμένου τούτου ως γνωστόν, ευθύς μετά την έγκρισιν του ειδικού οργανισμού και της μειώσεως του ψηφισθέντος ποσού, εγένοντο προσπάθειαι βελτιώσεως των αποδοχών, τόσον εις την Νομαρχίαν, όσον και εις τα Υπουργεία Εσωτερικών και Εργασίας, πλην όμως αύται απέβησαν άκαρποι με την κατηγορηματικήν δήλωσιν δια την μη δυνατότητα της καταβολής μεγαλυτέρων ημερομισθίων εκ μέρους του Υπουργείου Εσωτερικών, κοινοποιηθείσαν δια της . . . διαταγής της Νομαρχίας Αττικής./ Προ του κινδύνου της παραιτήσεώς τινων εκ των εις τα λουτρά υπηρετούντων διετέθησαν εις έκαστον τούτων τα φιλοδωρήματα ενός θαλάμου, ών την φύλαξιν ανελάμβανον εκ περιτροπής οι θαλαμοφύλακες ως και τα τοιαύτα φυλάξεως τιμαλφών, ούτω δ' επήλθεν σημαντική βελτίωσις των αποδοχών των. Κατόπιν των δεδομένων τούτων δέον να κριθή η τυχόν αποδοχή της αιτήσεως ουμόνον ως χαριστική αλλά και αντικειμένη προς την κατηγορηματικήν διαταγήν του Υπουργείου των Εσωτερικών την κοινοποιηθείσαν ημίν ως προηγουμένως ανεφέρθη. . . Το Κ.Σ. . . ιδόν την υποβληθείσαν αίτησιν και την συνήμην ταύτη εν αντιγράφω υπ' αρ. . . . απόφασιν του Δημοτικού Συμβουλίου Παλ. Φαλήρου, την υπ' αρ.35640/263 εγκύκλιον διαταγήν της Νομαρχίας Αττικής και τας σχετικές επί του αυτού αντικειμένου προηγουμένας τοιαύτας και σκεφθέν επειδή θεωρεί ως ικανοποιηθέντες από απόψεως αμοιβής τους εις τα λουτρά εργασθέντας ημερομισθίους υπαλλήλους ών η ημερησία αποζημίωσις και η τοιαύτη των υπερω-

ριών ήτο σύμφωνος προς τας διατάξεις της υπ' αρ. 17516 κοινής αποφάσεως των κ.κ. Υπουργών . . . και επειδή κρίνει ότι η αποδοχή της αιτήσεως θα έχη μάλλον χαριστικόν χαρακτήρα. Αποφαίνεται, ότι απορρίπτεται παμφηφεί την υποβληθείσαν αίτησιν των ημερομισθίων υπαλλήλων των λουτρών περί καταβολής προσθέτου αμοιβής και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ι.Γερουλάνος, Γ.Τίγκελης, Θ.Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος].

Σχόλιο: Ο Νομάρχης όμως, ο διορισμένος από την Κυβέρνηση και το Υπουργείο Εσωτερικών, που ενέκρινε παρόμοιαν απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Παλ. Φαλήρου, για τους εργαζομένους σε αυτό, φαίνεται ότι είχε διαφορετική ερμηνεία για τις εγκυκλίους, και λιγότερο «εργοδοτική» στάση, αφού, το Κ.Σ. δεν επικαλέστηκε για την απόρριψη «έλλειψη νομιμότητας», αλλά ότι τυχούσα αποδοχή, «θα έχη μάλλον χαριστικόν χαρακτήρα».

Τοπική συλλογική σύμβαση θαλαμηπόλων θαλασσίων λουτρών

[β.5.4.1956-4.7.1958], σ.225, «Αρ. Πρακτικού 13, Αποφάσεως 110/6.6.1957», «Περί Τοπικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας θαλαμηπόλων θαλασσίων λουτρών». «Επί του εικοστού πρώτου θέματος . . . ο κ. Πρόεδρος εισηγείται προς το Κ.Σ. την έγκρισιν Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας μεταξύ της Κοινότητας και του ενταύθα Σωματείου «Εθνική Ένωσις εργαζομένων θαλασσίων ιαματικών λουτρών Αθηνών- Πειραιώς- Περιχώρων», αφορώσης τους χρησιμοποιουμένους υπό της Κοινότητας θαλαμηπόλους εις τας λουτρικάς θαλασσίας αυτής εγκαταστάσεις, της οποίας σχέδιον υποβάλλει και ζητεί εξουσιοδότησιν προς υπογραφήν αυτής, μετά την κατά νόμον έγκρισιν αυτής υπό της Νομαρχίας Αττικής./ Εν συνεχεία εκθέτει ότι υπό του Σωματείου των θαλαμηπόλων υπεβλήθη πρότασις υπογραφής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας δια τους εργαζομένους εις τας εγκαταστάσεις θαλασσίων λουτρών της Κοινότητας, θαλαμηπόλους (θαλαμοφύλακας) δυνάμει της οποίας και συμφώνως προς τας διατάξεις του νόμου 3239, η αμοιβή αυτών θα συνίστατο μόνον εις τα φιλοδωρήματα τα παρεχόμενα εις αυτούς υπό των

λουομένων και τούτο προς το συμφέρον αυτών, ίνα έκαστος τούτων πραγματοποιεί κατά την θερινήν περίοδον 101 τουλάχιστον ημερομίσθια, παρέχοντα αυτάς ι α τ ρ ι κ ή ν και φ α ρ μ α κ ε υ τ ι κ ή ν περίθαλψιν παρά του ΙΚΑ, ε π ί δ ο μα α ν ε ρ γ ί α ς, ίσως και μετά συμπλήρωσιν πενταετίας, σύνταξιν παρά του ΙΚΑ, της Κοινότητος αναλαμβανούσης την υποχρέωσιν να καταβάλλη εις το ΙΚΑ την κατά νόμον εργοδοτικήν εισφοράν και απαλλασσομένου (= ορθό: *απαλλασσομένης*) της υποχρέωσεως να καταβάλλη ελάχιστον όριον ημερομισθίου δρχ. 32, εφ' όσον τα κατά νόμον ποσοστά επί των ακαθαρίστων εισπράξεων των λουτρών δεν θα εκάλυπτον το ελάχιστον όριον τούτο. Την πρότασιν ταύτην απαλλάσσουν την Κοινότητα της καταβολής ποσοστού 15% επί των ακαθαρίστων εισπράξεων εισηγείται εις το Κ.Σ. και προτείνει όπως τούτο αποφανθή σχετικώς./ Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι. Εγκρίνει (την) κατωτέρω Τ ο π ι κ ή ν Συλλογικήν Σύμβασιν Εργασίας θαλαμηπόλων θαλασσίων λουτρών της Κοινότητος Καλαμακίου και εξουσιοδοτεί τον κ. Πρόεδρον δια την υπογραφήν, μετά την έγκρισιν ταύτης υπό της Νομαρχίας Αττικής. 1) Η παρούσα Συλλογική Σύμβασις Εργασίας ισχύει δια την, κατά την θερινήν περίοδον 1957, λειτουργίαν των θαλασσίων λουτρών της ε ρ γ ο δ ό - τ ι δ ο ς Κοινότητος, των κειμένων εις θέσεις Πικροδάφνη, Αλιμος και Κεντρικά, της περιφερείας αυτής. 2) Η διάρκεια της παρούσης συμβάσεως, αντιστοιχούσα προς την έναρξιν και λήξιν της θερινής περιόδου δια την λειτουργίαν των λουτρών, ακολουθεί την διάρκειαν του συνεργείου εκμεταλλεύσεως των θαλασσίων λουτρών της Κοινότητος και δια την θερινήν περίοδον 1957, του συσταθέντος κατά τους κειμένους νόμους δια της υπ' αρ. 47/1957 αποφάσεως του Κ.Σ. και ής η διάρκεια αύτη ορίζεται εν τη αποφάσει ταύτη, του περιεχομένου της οποίας δηλούσιν ότι έλαβον πλήρη γνώσιν οι εκπροσωπούντες ώδε το αντισυμβαλλόμενον σωματείον (ακολουθούν και άλλοι όροι για τον αριθμό των θαλαμηπόλων, τις ημέρες και το ωράριο εργασίας, την αμοιβή του προσωπικού αποκλειστικά από τα φιλοδωρήματα, τη μη υποχρέωσις της εργοδότης(=*Κοινότητος*) για τη συμπλήρωσις του ελάχιστου ορίου ημερομισθίου, την υποχρέωσις αυτής για τις κατά νόμο εισφορές στο ΙΚΑ, και άλλες ρυθμίσεις)». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ.Γκούμης].

[Στο περιθώριο γράφεται ότι η απόφασις αυτή, εγκρίθηκε από τη Νομαρχία].

Σχόλια: 1) Είναι η πρώτη απόφαση για υπογραφή Τοπικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, που προκύπτει από την έρευνα των βιβλίων, 2) Δεν αναγράφεται στο κείμενο αυτής, αν η έγκριση ήταν ομόφωνη, ή κατά πλειοψηφία, ούτε διαφωνία ή διαφοροποιημένη τοποθέτηση κάποιου μέλους Κ.Σ.

Σημείωση: Στο ίδιο βιβλίο, σ. 233, «Αρ. Πρακτικού 15/24.6.1957», χωρίς τίτλο θέματος ή αριθμό απόφασης, αναγράφεται: « . . . συνήλθεν το Κ. Σ. εκ τ ά κ τ ω ς κατόπιν αιτήσεως των εκ των συμβούλων κ. Γ. Σμαράγδη, Γ. Μαμάη και Γ. Γκούμη . . . Επί του πρώτου θέματοςο εκ των μελών του Κ.Σ. κ. Γ. Σμαράγδης, αναφερόμενος εις την ληφθείσαν απόφασιν της 6^{ης} Ιουνίου περί Συλλογικών Συμβάσεων, προτείνει την α ν ά κ λ η σ ι ν ταύτης και υποβάλλει σ χ έ δ ι ο ν νέας αποφάσεως υπογεγραμμένον παρά των μελών Γ. Μαμάη, και Γ. Γκούμη, έχον ούτω: «Ε π α ν ε ξ ε τ ά σ α ν το θέμα των Συλλογικών Συμβάσεων μεταξύ Κοινότητας και θαλαμηπόλων των θαλασσιών λουτρών της. Λαβόν υπ' όψιν α) ότι αι ως άνω θαλαμηπόλοι είναι άπασαι δημότιδες της ημετέρας Κοινότητας, β) ότι αύται είναι εκ των αποδεδειγμένως αποροτέρων, πενεστέρων και αναξιοπαθούντων κατοίκων της, γ) ότι εάν αφεθώσι αύται να εργασθούν εις τα λουτρά της Κοινότητας με μόνην αμοιβήν, το υπό ενίων λουομένων διδόμενον φιλοδώρημα, ποσόν όπερ δεν υπερβαίνει ημερησίως τας 20-25 δραχμάς κατά μέσον όρον, αβέβαιον και ασυμβίβαστον προς την κοπιώδη και πολύωρον προσφερομένην εργασίαν υπ' αυτών, και, δ) ότι γνωρίζουσαι αύται ότι το φιλοδώρημα αποτελεί την μόνην αμοιβήν των, θέλουσι αποβή ενοχλητικάί και φορτικάί εις τους πελάτας-λουομένους της Κοινότητας, πράγμα κωλύον την κατά τρόπον πολιτισμένον, λειτουργίαν των λουτρών, α π ο φ α σ ί ζ ε ι όπως, η αμοιβή της ως άνω κατηγορίας των εργαζομένων των θαλασσιών λουτρών γίνεται δια του υπό του Υπουργείου Εργασίας καθοριζομένου ημερομισθίου και αναρτήσει πινακίδας ενδεικτικάς εις τα θαλάσσια λουτρά της απαγορεύσεως του φιλοδωρήματος». Ο κ. Γ. Κινινής απαντών λέγει ότι η απόφασις ελήφθη και εψηφίσθη παρ' εμού εν ψυχρώ, εν όψει δηλαδή των συμφερόντων της Κοινότητας και εν όψει των συμφερόντων των εργαζομένων, επομένως εμμένει εις την προηγουμένην απόφασιν. Ο κ. Γ. Γκιώνης απορρίπτει την πρότασιν των τριών συμβούλων και εμμένει εις την ληφθείσαν απόφασιν της 6^{ης} Ιουνίου. Ο κ. Β. Αβραμίδης προτείνει ότι εφ' όσον υπάρχει δέσμευσις επί των Συλλογικών Συμβάσε-

ων, δεν υπάρχει θέμα ανακλήσεως της αποφάσεως της 6^{ης} Ιουνίου. Ο κ. Ι. Λαμπρινίδης φρονεί ότι εφ' όσον επί του θέματος της αμοιβής των θαλαμηπόλων, υφίσταται Συλλογική Σύμβασις κατά την οποίαν βεβαίως εξεπροσωπήθησαν (ορθό: *εξεπροσωπήθησαν*) τα συμφέροντα των εργαζομένων των οποίων άλλως τε θεωρείται επιτευγμα ο δεσμός (ορθό: *θεσμός*;) των Συλλογικών Συμβάσεων, και εφ' όσον μάλιστα πρόκειται και περί προσφάτου, φρονώ ότι η Κοινότης ρυθμίσασα το θέμα της αμοιβής των θαλαμηπόλων συμφώνως προς τας συμβάσεις ταύτας έπραξεν ορθώς και δεν θα έπρεπε να ακούωνται παράπονα από της πλευράς των εργαζομένων ή μη, ενδεχομένως κατά της διοικήσεως του σωματείου των, της Κοινότητος μη δυναμένης να υπερβάλη ταύτην (την διοίκησιν του σωματείου) εις την υπεράσπισιν των μελών αυτού. Εξ άλλου, δια της δοθείσης λύσεως, η επιβάρυνσις της αμοιβής των θαλαμηπόλων πίπτει επί των λουομένων, ενώ αντίθετως δια της προτεινομένης ήδη το πρώτον λύσεως η επιβάρυνσις θα έπιπτε επί του Ταμείου της Κοινότητος επ' ωφελεία των λουομένων, προτείνει δε όπως ευρεθή διατύπωσις ήτις να αναγραφή εις πινακίδα δια της οποίας ως εισηγήθη και ο κ. Γ. Σμαράγδης θα καθίσταται σαφές εις τους λουομένους ότι οι θαλαμηπόλοι αμοιβονται μόνον δια των φιλοδωρημάτων. Ο κ. Γ. Τίγκελης συντάσσεται με τας αναπτυχθείσας ανωτέρω απόψεις του κ. κ. σ. κ. Ι. Λαμπρινίδη και προσθέτει ότι το θέμα ως έχον γενικωτέραν σημασίαν, ως κοινωνικόν ζήτημα ρυθμίζεται αφ' ενός μεν υπό της Πολιτείας νομίμως εκπροσωπούμενης υπό των εκάστοτε Κυβερνήσεων, και αφ' ετέρου υπό των συνδικαλιστικών οργανώσεων νομίμως υφισταμένων και εκπροσωπουσών τας τάξεις των εργαζομένων και κατ' ακολουθίαν το Κ.Σ. κατά την γνώμην μου δεν δικαιούται να απασχοληθή περισσότερο επί του ανωτέρω θέματος, οιαδήποτε και αν θελήση να διαδηλώση συναισθήματα συμπαθείας προς τους εργαζομένους. Ο κ. Πρόεδρος εμμένει εις την απόφασιν της 6^{ης} Ιουνίου ως εξυπηρετούσης τα συμφέροντα της Κοινότητος μέσον (ορθό: *μέσω*) των Συλλογικών Συμβάσεων, [Α.Θ. και με υστερότερη συμπλήρωσις, συνέχεια του κειμένου και στο περιθώριον] δηλοί δε ότι ο αποδοθείς χαρακτήρισμός εις τους υποβαλόντας την αίτησιν συμβούλους, ότι εκκομμουνιστικού ενδιαφέροντος παρότρυναν τους θαλαμηπόλους προς άρνησιν υπογραφής των Συλλογικών Συμβάσεων, αποκηρύσσει τον ως άνω χαρακτηρισμόν μετά βδελυγμίαν, τόνον ούτος όσον και οι λοιποί

κοινοτικοί σύμβουλοι, καθ' ότι ο ύ τ ε κ α τ ά δ ι ά ν ο ι α ν υφίσταται τοιούτος χαρακτηρισμός δια τους ως άνω κοινοτικούς συμβούλους. Τάσσονται δε πάντες α λ λ η λ έ γ γ υ ο ι, μετά των θ ι γ έ ν τ ω ν συμβούλων, κ ι α ν α θ έ τ ο υ ν εις τον κ. Πρόεδρον την δ ι ε ν έ ρ γ ε ι α ν α ν α κ ρ ί σ ε ω ν και την τ ι μ ω ρ ί α ν των συκοφαντησάντων υποκειμένων. Ο κ. Γ. Γκούμης αποχωρεί του Συμβουλίου και δηλώνει την π α ρ α ί τ η σ ί ν του, διότι τον συνεκοφάντησεν το προσωπικόν. Ο κ. Γ. Μαμάης ζητεί την παύσιν της Στιβακτής (;) και του Κολοκοτρώνη Αντωνίου διότι τον εσυκοφάντησαν. Ο κ. Γ. Σμαράγδης προτείνει όπως γίνη ε ρ ώ τ η μ α προς την Νομαρχίαν κατά πόσον είναι υποχρεωτικόν δια Νόμου η παραδοχή υπό της Κοινότητος η Συλλογική Σύμβασις (ορθό: της Συλλογ. Συμβάσεως;), και αν ναί, τότε είναι περιττόν να αποτελέ μέλος του Κ.Σ...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Σχόλια: 1) Οι Γ. Σμαράγδης, Γ. Μαμάης, Γ. Γκούμης, ήταν παρόντες στη συνεδρίαση της 6^{ης} Ιουνίου 1957, κατά τη λήψη απόφασης για Συλλογική Σύμβαση, αλλά δεν καταγράφεται οποιαδήποτε αντίρρηση ή επιφύλαξή τους, ούτε διαμαρτυρία τους για μη καταχώριση της άποψής τους σε εκείνη, ούτε στη σχολιαζόμενη δίνεται κάποια εξήγηση ή αιτία για τη μεταστροφή της γνώμης τους, αφού δεν επικαλούνται μεταγενέστερα γεγονότα, αλλά προϋπάρχουσες της 6.6.1957, καταστάσεις, 2) «εκ κουμμουνιστικού ενδιαφέροντος παρότρυναν τους θαλαμηπόλους προς άρνησιν υπογραφής των Συλλογικών Συμβάσεων». Με την αναγραφή στο περιθώριο της αναφοράς αυτής, εικάζεται ότι κάποιοι διαμαρτυρήθηκαν για τη μη αναγραφή στα Πρακτικά των λεχθέντων, και εκ των υστέρων προστέθηκε στο περιθώριο, με τη συναίνεση κι υπογραφή όλων των μελών. 3) Εντύπωση προκαλεί το αίτημα του Γ.Σμαράγδη, για απεύθυνση ερωτήματος στη Νομαρχία περί της υποχρεωτικότητας κλπ., ενώ η Κοινότητα ήδη είχε νομικό σύμβουλο το δικηγόρο Γ. Τσαρούχα, με υποχρεωτική τοποθέτηση, 4) Με τις διατυπώσεις, άλλοτε δίνεται η εντύπωση ότι πρόκειται για άνδρες εργαζόμενους, και άλλοτε για γυναίκες εργαζόμενες. Οι άλλες ασυνταξίες, είναι του κειμένου, και όχι αβλεπτήματά μου.

[β.5.4.1956-4.7.1958], σ.265, «Αρ. Πρακτικού 33, Συνεδρίασις 5.10.1957, Αποφάσεως 175», «Περί καταβολής οφειλομένων ημερομισθίων εις τους θαλαμοφύλακας των θαλασσίων λουτρών». «Επί του 3^{ου} θέματος... ο Πρόεδρος εκθέτει ότι ως γνωστόν δια της υπ' αρ. 47/1957 αποφάσεως, εγκριθείσης συνεστήθη το συνεργεῖον εξυπηρετήσεως των λουομένων εις τα Κοινοτικά θαλάσσια λουτρά. Δια της αποφάσεως ταύτης προεβλέπετο η καταβολή ημερομισθίου εις τους θαλαμοφύλακας δραχ. 47,50 δια τους άνδρας και δραχ. 38,25 δια τας γυναίκας. Η απόφασις αύτη ως προς το σημείον τούτο ετροποποιήθη δια της υπ' αρ. 126 ε.έ. αποφάσεως . . . περιορισθείσης της αμοιβής των θαλαμοφυλάκων εις τα π ρ ο α ρ ε τ ι κ ά εις αυτούς διδόμενα φ ι λ ο - δ ω ρ ή μ α τ α, λόγω της εκκρεμούσης τ ό τ ε συλλογικής συμβάσεως μεταξύ της Κοινότητος και του εκπροσωπούντος το προσωπικόν συλλόγου, αφ' ενός, και του Υπουργείου Εργασίας αφ' ετέρου. Η σ υ λ λ ο γ ι κ ή αύτη σύμβασις, υπεγράφη μόλις την 16^{ην} Ιουλίου ε.έ., και από της ημερομηνίας ταύτης, ή ρ ξ α τ ο η ι σ χ ύ ς της. Επειδή ως είναι ευνόητον υφίσταται υποχρέωσις της Κοινότητος καταβολής των μέχρι της ημερομηνίας ταύτης ημερομισθίων, προτείνει όπως το Κ.Σ. εγκρίνη την δια την πληρωμήν απαιτουμένην πίστωσιν. Το Κ.Σ. . . .επειδή πράγματι οι υπηρετήσαντες κατά το χρονικόν διάστημα από 1.6.1957 έως 15.7.1957 θαλαμοφύλακες, δικαιού(ν)ται κατά την εργατικήν νομοθεσίαν πληρωμής των παρ' αυτών πραγματοποιηθέντων ημερομισθίων. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τους θαλαμοφύλακας των θαλασσίων λουτρών των οφειλομένων ημερομισθίων (ακολουθεί κατάστασις με 1 αντρικό όνομα και 28 γ υ ν α ι κ ε ί α) ήτοι εν συνόλω δραχ. 31.477,75, εγκρίνει δε και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν...». [Κ.Σ. Σ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Γ. Μαμάης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης].

Σχόλιο: Ένας άντρας, είκοσι οχτώ γυναίκες, στο προσωπικό. Ήταν σχεδόν, αποκλειστικά, αυτό που λέμε «γυναικεία υπόθεση». Αυτές πρωταγωνιστούσαν, όπως προκύπτει και από άλλες αποφάσεις που καταγράφονται.

[β.4.8.1960- 4.8.1961], σ. 202, «Αρ. Πρακτικού 8/5.5.1961, Αρ. Αποφάσεως 78», «Έγκρισις περιεχομένου σ υ λ λ ο γ ι κ ή ς σ υ μ β ά σ ε ω ς μετά των απασχοληθησομένων λουτροκόμων, ά ν ε υ καταβολής ημερομισθίου, κατά

την λουτρικήν περίοδον 1961 και εξουσιοδότησις του Προέδρου δια την υπογραφήν ταύτης». «Επί του 11^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. σ χ έ δ ι ο ν σ υ λ λ ο γ ι κ ή ς σ υ μ β ά σ ε ω ς μετά των απασχοληθησομένων α μ ί σ θ ω ν λουτροκόμων, εις τα θαλάσσια λουτρά της Κοινότητος κατά την θερινήν περίοδον 1961, και εισηγείται όπως, συμφώνως τη κειμένη εργατική νομοθεσία και προς κατοχύρωσιν των σ υ μ φ ε ρ ό ν τ ω ν της Κοινότητος, το Κ.Σ. προβή εις έγκρισιν του υπ' όψει σχεδίου συλλογικής συμβάσεως, όπως σύμφωνον τυγχάνει προς την υπ' αρ. 26/1961 πράξιν αυτού «περί συστάσεως συνεργείου θαλασσίων λουτρών» και την επ' αυτής . . . έγκρισιν της Νομαρχίας Αττικής./ Το Κ.Σ. ...λαβόν γνώσιν του περιεχομένου της υπ' όψει εν σχεδίω συλλογικής συμβάσεως και σκεφθέν εν τω πρίσματι της προασπίσεως των συμφερόντων της Κοινότητος. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως την μετά των απασχοληθησομένων α μ ί σ θ ω ν λουτροκόμων εις τα θαλάσσια λουτρά ΑΛΙΜΟΥ- ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗΣ και Κεντρικών, κατά την θερινήν περίοδον 1961 συλλογικήν σύμβασιν εργασίας έχουσαν ούτω: . . . (Α.Θ. ακολουθούν οι όροι: ισχύει για τη θερινήν περίοδον του 1961, η Κοινότητα υποχρεούται να εξασφαλίση στις λουτροκόμους-θαλαμηπόλους, το πολύ 40 άτομα, «τουλάχιστον 105 ημερομίσθια», «η αμοιβή του προσωπικού των θαλαμηπόλων, ρητώς συμφωνείται ότι, συνίσταται αποκλειστικώς και μόνον εκ του προϊόντος των φιλοδωρημάτων, των υπό των λουομένων κατ' αρέσκειαν αυτών διδομένων εις ταύτας, τα οποία συνομολογείται, εκ της μέχρι σήμερον κεκτημένης πείρας, ότι εξασφαλίζουν τουλάχιστον το ημερομίσθιον ανειδίκευτου εργατριάς εις εκάστην θαλαμηπόλον μετά προσαυξήσεως 75% αυτού δια την κατά Κυριακήν εργασίαν της», «η εργοδότις Κοινότης βαρύνεται με τας κατά Νόμον εισφοράς του ΙΚΑ», και άλλους συνηθισμένους όρους). [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β.Κριμπένης].

Σχόλιο: Τον Ιούνιο 1957 ο Γ. Σμαράγδης, όντας στη μειοψηφία, εναντιωνόταν σε υπογραφείσα τοπική συλλογική σύμβαση, και ζητούσε την ανάκλησή της, Ε Ν Ω το Μάιο 1961, ως πρόεδρος πλέον, εισηγείτο υπογραφή της.

Μίσθωση σε κατακτητές και συμμάχους

Μίσθωση σε κατακτητές Γερμανούς

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 247: «Αριθμός αποφάσεως 22/5.5.1942». «Περί διαθέσεως των θαλασσίων λουτρών Αλίμου προς χρήσιν των Στρατευμάτων Κατοχής». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι τα θαλάσσια λουτρά Αλίμου υπέστησαν κατά την τελευταίαν περίοδον σημαντικὰς ζημίας, αίτινες είναι απολύτως αδύνατον να επανορθωθούν δαπάναις της Κοινότητος. Αναφερόμενος δε εις επίσκεψίν του εις το Αεροδρόμιον Καλαμακίου, τω εγένετο πρότασις εκ μέρους των αρμοδίων, διά διαθέσεως των εγκαταστάσεων των λουτρών τούτων προς χρήσιν του προσωπικού του αεροδρομίου, υπό τον όρον της δαπάνης τούτων επανορθώσεως των ζημιών, προτείνει δ' όπως η Διοικούσα Επιτροπή αποφανθή σχετικώς./Η Δ.Ε. ακούσασα του Προέδρου και σκεφθείσα, επειδή πράγματι είναι απολύτως αδύνατος, η δαπάνη της Κοινότητος, επανόρθωσις των προξενηθεισών ζημιών, επειδή λόγω της ελλείψεως συγκοινωνίας καθίσταται αδύνατος η εκμετάλλευσις των λουτρών, και, επειδή δια της διαθέσεως τούτων προς χρήσιν του προσωπικού του αεροδρομίου, θέλει ωφεληθή η Κοινότης εκ της επανορθώσεως των ζημιών της συντηρήσεως των εγκαταστάσεων και της καταβολής σχετικής αποζημιώσεως. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την διάθεσιν εις τον κ. Πρόεδρον της διαπραγματεύσεως μετά της Δ/σεως (= Διοικήσεως) του Αεροδρομίου Καλαμακίου, δια την κατά την θερινήν περίοδον του τρέχοντος έτους, παρὰ χώρησιν των θαλασσίων λουτρών Αλίμου υπό τον όρον της επανορθώσεως των προξενηθεισών ζημιών και αναλόγου αποζημιώσεως. Εγένετο».

[Σχόλιο:Μάιος 1942. Οι Γερμανοί έχουν κατακτήσει τη μία ευρωπαϊκή χώρα μετά την άλλη. Ο Κ. Λογοθετόπουλος, αντιπρόεδρος και πολυ-ύπουργός της Γερμανικής Κυβέρνησης (από «έλληνες» !). Η Διοικούσα Επιτροπή της

Κοινότητας ήταν διορισμένη επί δικτατορίας Μεταξά και ξαναδιορισμένη από τους Ναζί. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης, Γ. Τίγγελης].

Σχόλιο: 1) «προς χρήσιν των Στρατευμάτων Κατοχής». Είναι σαφέστατο για ποιούς θα γινόταν η σύμβαση παραχώρησης χρήσης. 2) «προς χρήσιν του προσωπικού του αεροδρομίου» (δύο φορές). Ο Ι. Γερουλάνος, συνεργαζόταν με τους Γερμανούς κατακτητές π.χ. και με προσωπικές παρεμβάσεις του σε αυτούς κλπ., όπως αναγράφεται σε πολλές αποφάσεις. Αλλά, αξιολογικά κρίνω, ότι δεν θεωρούσε αναγκαίο να το διατυμπανίζει. Γι' αυτό η αποφυγή και «κρυπτικότητα», της επανάληψης των λέξεων: «στρατευμάτων κατοχής» και η αντικατάστασή της με «το προσωπικό του αεροδρομίου». Και το άκρον άωτον της αοριστίας: «Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την διάθεσιν εις τον κ. Πρόεδρον της διαπραγματεύσεως μετά της Δ/σεως του Αεροδρομίου Καλαμακίου, δια την κατά την θερινήν περίοδον του τρέχοντος έτους, παραχώρησιν των θαλασσίων λουτρών Αλίμου». Ούτε μίσθωση (αλλά, γενικώς «διάθεση»), ούτε ύψος μισθώματος (αλλά, αορίστως «ανάλογος αποζημίωση»). Εντέλλονται και τον εξουσιοδοτούν εν λευκώ. 3) Δεν αναγράφεται ότι η αιτία της επίσκεψής του στη γερμανική διοίκηση του Αεροδρομίου ήταν «υπηρεσιακή» για θέματα που αφορούσαν την Κοινότητα. Έτσι, κρίνεται, ότι ήταν ιδιωτική για να συναντήσει γνωστούς ή φίλους του. 4) ΔΕΝ αναφέρεται η αιτία από την οποία προξενήθηκαν οι ζημιές, ΔΕΝ περιγράφεται η έκταση των ζημιών, ούτε η υπολογιζόμενη δαπάνη για την επανόρθωσή τους. Η επίκληση των ζημιών, μοιάζει, ως «δικαιολογία» για την παραχώρηση, ΔΕΝ προκύπτουν επομένως, τα όρια και το πλαίσιο στο οποίο εξουσιοδοτήθηκε για διαπραγμάτευση ο Ι.Γ., ώστε να εκτιμηθεί εάν η διαπραγμάτευσή του, ήταν επιτυχής, ή επιζήμια.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 177, «Αριθμός αποφάσεως 84/11.10.1941 «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν ενοικίου α πο θ ή κ η σ ει δ ώ ν λουτρών». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατά τας αρχάς της αν ο ί ξ ε ω σ δι ε ρ ρ ά γ η η α πο θ ή κ η των λουτρών Αλίμου, και δι ε σ π ά ρ η σ α ν υπό των Σ τ ρ α τ ε υ μ ά τ ω ν Κ α τ ο χ ή σ τα καθίσματα και αι θύ ρ α ι των εγκαταστάσεων εις τας διαφό-

ρ ο υ ς ο ι κ ί α ς ε ι ς ά ς κ α τ έ λ υ σ α ν, μετά μεγάλου δε κόπου κατωρθώθη η περισυλλογή του μεγαλυτέρου μέρους τούτων. Ήδη είναι απαραίτητος η εξασφάλισις των κινητών εγκαταστάσεων των λουτρών εις ασφαλή αποθήκην προς τον σκοπόν δε τούτον προτείνει όπως μισθωθή το υπόγειον της οικίας Ν. Ζαμάρου προσφερομένου αντί δραχ. 2.000 . . . Η Δ.Ε. . . Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμφηφεί την ενοικίασιν του υπό της Κας Μαρίας Ζαμάρου προσφερομένου υπογείου αντί του ποσού των δραχ. 2.000 δια το μέχρι 31 Μαρτίου 1942 χρονικόν διάστημα προκαταβολικώς καταβληθησομένου. . . και ανατίθησι. . .». [Δ.Ε.: όπως πιο πάνω].

Σχόλιο: 1) Οι έννοιες και οι λέξεις «κλοπή» ή «εκλάπησαν» ή «ηρπάγησαν» απουσιάζουν. Η αποθήκη «διερράγη» (από μόνη της;) και τα «καθίσματα και αι θύραι διεσπάρησαν». Οι κομψές λέξεις, νομίζουν οι διορισμένοι της Δ.Ε., ότι ελαφρύνουν το έγκλημα. Ή ότι καλύπτουν την πολιτική ντροπή τους. 2) Οι Γερμανικές Αρχές κατ' επανάληψη είχαν ζητήσει αποζημιώσεις, ακόμα και για «κλοπή» ελάχιστων μέτρων καλωδίων) ή απώλειας φωτογραφικής μηχανής υπαξιωματικού. (βλ. Α.Θ. «Πολιτικές Αποφάσεις- Ψηφίσματα» κλπ. (2021) Στην απόφαση αυτή, αλλά και σε μεταγενέστερες της Δ.Ε., καμία διαμαρτυρία δεν έγινε για τη «διάρρηξη» και τη «διασπορά» της περιουσίας της Κοινότητας, ούτε αποζημίωση αποδεικνύεται να ζητήθηκε.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 178, «Αριθμός αποφάσεως 85/11.10.1941 «Περί αναγραφής των υπό των Αρχών Κατοχής εγκαταλειφθέντων ειδών εις το βιβλίον κινητής περιουσίας». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατά την αποχώρησιν των Αγγλικών Στρατευμάτων, εγκαταλείφθησαν τώσον εις τους εν τω υπαίθρω καταυλισμούς όσον και εις τους εις τα επιταχθέντα οικήματα τοιούτους, διάφορα στρατιωτικά είδη. Μέγα μέρος τούτων, περισυλλεγέν τη βοήθεια των Αστυνομικών Αρχών, ετοποθετήθη εις αποθήκας της Κοινότητος συνταχθέντων σχετικών πρωτοκόλλων παραδόσεως και παραλαβής. Αντίγραφα των πρωτοκόλλων τούτων διεβιβάσθησαν υπό της Αστυνομικής Αρχής εις τας Γερμανικάς Αρχάς, αίτινες ητήσαντο και παρέλαβον τα περισσότερα τούτων, αφεθέντων των κάτωθι ειδών, ήτοι: . . . (απαριθμούνται 32 είδη) . . . Η

Δ.Ε. . . .Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την αναγραφήν . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω...». [Δ.Ε.: Πρόεδρος Ι. Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης].

Σχόλια: 1) Τα Αγγλικά στρατεύματα, πριν την είσοδο των Γερμανών στην Ελλάδα, αποχώρησαν για τη Μέση Ανατολή, και εγκατέλειψαν διάφορα στρατιωτικά υλικά. Η Αστυνομία τα περισυνέλεξε και η Κοινότητα τα τοποθέτησε σε αποθήκες της. Ασφαλισμένα, όχι εγκαταλελειμένα. Η Αστυνομία, διαβίβασε τα πρωτόκολλα στους Γερμανούς κατακτητές, που «αιτήθηκαν»!, (δεν γράφει: «διέταξαν») και παρέλαβαν τα περισσότερα. Εγκρίθηκε, από τη Δ.Ε., η καταγραφή των λοιπών σε βιβλίο, αρξαμένης της Κατοχής. 2) Ο τίτλος του θέματος πάσχει, διότι μιλά το 1941 περί «των υπό των Αρχών Κατοχής εγκαταλειφθέντων ειδών», ενώ στο κείμενο άλλα φθέγγονται. Εκτός εάν οι δοτοί Ι. Γ. κλπ., ονομάτιζαν τους Άγγλους, ως «Αρχές Κατοχής» για να φανούν αρεστοί στους πραγματικά κατέχοντες Γερμανούς. 3) Οι αμφίσημες διατυπώσεις/ αοριστίες, χρησιμοποιούνται πάντοτε για να «κρύψουν» κάτι ολότελα φανερό.

Μίσθωση σε Βρετανούς, ή ΟΥΝΡΡΑ, μεταπολεμικά

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 416: «Αριθμός αποφάσεως 40/11.4.1946». «Περί παραχωρήσεως των λουτρών Α λ ί μ ο υ προς χρήσιν των Β ρ ε τ τ α ν ι κ ώ ν στρατευμάτων». « . . .Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της υπηρεσίας ψυχαγωγίας των Β ρ ε τ τ α ν ι κ ώ ν Στρατευμάτων εζητήθη επιμόνως η π α ρ α χ ώ ρ η σ ι ς των λουτρών Αλίμου, ίνα τα χρησιμοποιήση ως ένα κέντρον αναψυχής δια το Βρετανικόν Στρατιωτικόν Προσωπικόν όλων των βαθμών, και των φίλων πολιτών αυτών δια την θερινήν περίοδον από Μαΐου μέχρι Οκτωβρίου 1946./ Κατόπιν της αιτήσεως ταύτης προσήλθεν εις σχετικές διαπραγματεύσεις μετά του εξουσιοδοτηθέντος, εκ μέρους του Βρετανού Ταξιάρχου, Κ. Παπαδοπούλου, αποτέλεσμα των οποίων υπήρξεν η εξής συμφωνία: Να παραχωρηθώσιν αι εγκαταστάσεις εις οίαν κατάστασιν ευρίσκονται δια την περίοδον του έτους 1946 επί καταβο-

λή συνολικής αποζημιώσεως δρχ. 20.000.000, πληρωτέας ως εξής: δραχ. 15.000.000 προκαταβολικώς, το δε εκ δραχ. 5.000.000 υπόλοιπον την 1^η Αυγούστου ε.έ., αι τυχόν προσθήκαι, επισκευαί, εγκαταστάσεις κλπ., θα βαρύνωσι τους ενοικιαστάς ... (ακολουθούν κι άλλοι όροι) ... Το Κοινοτικόν Συμβούλιον ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ Ότι ψηφίζει παμψηφεί την παραχώρησιν των λουτρών Αλίμου, προς χρήσιν των Βρεττανικών Στρατευμάτων δια την θερινήν περίοδον του έτους 1946, υπό τους ... αναφερθέντες όρους...». [βλ. Α.Θ. «Κοινότητα Καλαμακίου- Δήμος Αλίμου, Πολιτικές αποφάσεις - Ψηφίσματα» (2021) σ. 133, κεφάλαιο: Μεταπολεμική περίοδος]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Γ. Μελισσινός, Γ. Γκούμης, Ι. Αδαμάκης, Σ. Γεωργόπουλος, απόντες Δ. Ζήσιμος, Σ. Κακούρης].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 488, «Αριθμός αποφάσεως 98/7.6.1946 «Περί των θαλασσίων λουτρών Α λ ί μ ο υ». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατόπιν προτάσεως του Α γ γ λ ι κ ο ύ Σ τ ρ α τ η γ ε ί ο υ διαβιβασθείσης υπό του κ. Κ.Α.Σ. Παπαδοπούλου, ε ζ η τ ή θ η μ ί σ θ ω - σ ι ς των λουτρών Αλίμου προς χρήσιν των Σ υ μ μ α χ ι κ ώ ν Σ τ ρ α τ ε υ μ ά τ ω ν και των κεκλημένων φίλων των, δια σχετικού δ' εγγράφου ανετίθετο η σχετική διαπραγματεύσις εις τον ορισθέντα δι' αυτού αντιπρόσωπον του Βρεττανού Ταξιάρχου Κ.Παπαδόπουλον./ Αι διαπραγματεύσεις αύται διεξήχθησαν μετά του π ρ ο κ α τ ό χ ο υ Σ υ μ β ο υ λ ί ο υ κατέληξαν δε εις την έκδοσιν της υπ' αρ. 40 αποφάσεως εγκριθείσης δια ... διαταγής της Νομαρχίας. Η αποδοχή της μισθώσεως εκοινοποιήθη εις τον ορισθέντα αντιπρόσωπον την 2αν Μαΐου δια του υπ' αρ. 463 εγγράφου, και εκλήθη ούτος όπως προσέλθη δια την σύνταξιν του οικείου συμφωνητικού, και υπογραφήν τούτου δεόντως εξουσιοδοτημένος. Εις απάντησιν ελήφθη το από 8 Μαΐου ε.έ. έγγραφον του Βρεττανού Ταξιάρχου, δι' ού ανεγνωρίζοντο ως α ν ά δ ο χ ο ι της μ ι σ θ ώ σ ε ω ς οι Γ. Νέγρης και Κ.Α.Σ. Παπαδόπουλος, εις ούς και μ ε - τ ε β ι β ά ζ ο ν τ ο τα δικαιώματα και (αι) εκ της μισθώσεως υποχρεώσεις. Κατόπιν τούτου συνετάγη το σχετικόν συμφωνητικόν, πλην όμως λόγω της μ η καταβολής της πρώτης δόσεως, ήτις κατά την σχετικήν συνεννόησιν έδει να καταβληθή π ρ ο τ η ς υπογραφής τούτου, δ ε ν επραγματοποιήθη αύτη. Την 22αν Μαΐου ε.έ. ημέραν καθ' ήν α ν έ λ α β ε τ α κ α θ ή κ ο ν τ ά του τ ο ν έ ο ν Σ υ μ β ο ύ λ ι ο ν, απεστάλη υπό του τ ό τ ε προέδρου, έγγραφον

προς τον Άγγλον Ταξίαρχον, δ' ού α π ε ρ ρ ί π τ ε τ ο η πρότασις αυτού περί αναθέσεως της μισθώσεως εις τους Γ. Νέγρην και Κ. Παπαδόπουλον και εθεωρήθη ως λ ε λ υ μ έ ν η η μεταξύ της Κοινότητος και Βρεττανικού Στρατηγείου υποχρέωσις ως προς την μίσθωσιν των λουτρών. Ούτως είχεν η υπόθεσις της μισθώσεως των λουτρών Αλίμου την ημέραν καθ'ήν α ν έ λ α β ε ν το δ ι ο ρ ι σ θ έ ν την 22αν Μαΐου Κοινοτικόν Συμβούλιον, ήτις ανεφέρθη κατά την πρώτην συνεδρίασιν αυτού. Οι υποδειχθέντες ως ανάδοχοι του Βρεττανικού Στρατηγείου, μετά την ανάληψιν των καθηκόντων του ως Προέδρου, προσελθόντες εδήλωσαν ότι δ ε ν θεωρούν λ ε λ υ μ έ ν η ν την υποχρέωσιν της Κοινότητος και η ξ ί ω σ α ν την πραγματοποιήσιν της μισθώσεως. Επειδή οι όροι της μισθώσεως εκρίνοντο σ υ μ φ έ ρ ο ν τ ε ς εις την Κοινότητα, και επειδή από νομικής πλευράς, εφ' όσον η Κοινότης σ ι ω - π η ρ ώ ς είχεν αναγνωρίση τούτους ως αναδόχους, δ ε ν ηδύνατο να θεωρηθή η υποχρέωσις αυτής ως λελυμένη, ήλθεν εις σχετικάς μετ' αυτών σ υ ν ε ν ο ή σ ε ι ς και απεδέχθη την πραγματοποιήσιν της μισθώσεως, π λ η ν όμως λόγω της μη καταβολής της εκ δραχ. 15.000.000 πρώτης δόσεως δεν εππραγματοποιήθη αύτη μέχρι σήμερα καίτοι παρήλθεν και η δια τελευταίαν φοράν τεθείσα προθεσμία, δια του υπ' αρ. 641/ 5.6.1946 εγγράφου επιδοθέντος εις αμφοτέρους τους αναδόχους./ Κατά το τελευταίον χρονικόν διάστημα, (ελλείπει: υπήρξαν) προτάσεις μισθώσεως των λουτρών και υπό εκπροσώπων της ΟΥΝΡΡΑ δια την χρησιμοποίησιν των εγκαταστάσεων υπό του προσωπικού αυτής και του προσωπικού των εν Αθήναις Βρεττανικών και Αμερικανικών Υπηρεσιών. Αι προτάσεις αύται έχουσαι μάλλον ι δ ι ω τ ι κ ό ν χαρακτήρα, εζητήθη όπως γίνουν απ' ευθείας παρά της Διοικήσεως της ΟΥΝΡΡΑ ίνα καταστή δυνατή η πραγματοποιήσιν της μισθώσεως, καθ' όσον άλλως έδει να εφαρμοσθούν αι διατάξεις περί πιστώσεως (ορθό:μισθώσεως) κοινοτικής περιουσίας κλπ. Η σχετική αίτησις ό μ ω ς δ ε ν υπεβλήθη εισέτι και προτείνει όπως το Κ.Σ. εξουσιοδοτήση αυτόν δια την υπογραφήν της σχετικής συμβάσεως, επί ίσοις όροις με τους καθορισθέντας δια της υπ' αρ. 40 αποφάσεως, εφ' όσον αφ' ενός εγκρίνει ταύτην και αφ' ετέρου υποβληθή εκ μέρους της Διοικήσεως της ΟΥΝΡΡΑ αίτησις δια την μίσθωσιν των λουτρών./ Το Κ.Σ. . . .ιδόν τα σχετικά και σκεφθέν επειδή 1) κατόπιν της μη καταβολής της πρώτης δόσεως του ενοικίου της μισθώσεως υπό των υποδειχθέντων υπό του Βρεττανού Ταξίαρχου αναδόχων, θεωρείται ως λ ε λ υ μ έ ν η

πάσα υποχρέωσις της Κοινότητος, επειδή δια της μισθώσεως εξασφαλίζεται σ τ α θ ε ρ ό ν ε ι σ ό δ η μ α της Κοινότητος, το οποίον κρίνει ότι δ ε ν θα καλυφθή εκ της εκμεταλλεύσεως των λουτρών υπ' αυτής, επειδή τυχόν καλυπτόμενον θα επιβαρυνθή με τα έξοδα επισκευών και προσωπικού άτινα θέλουσι ανέλθη εις το ποσόν των δραχ. 7.000.000 και πλέον, επειδή λόγω της ε ν γ έ ν ε ι κ α τ α σ τ ά σ ε ω ς η κίνησις των λουτρών εν γένει είναι μειωμένη εν σχέσει προς την των προπολεμικών ετών, επειδή σκοπός της Κοινότητος δια της κατασκευής των εγκαταστάσεων ήτο η εκμετάλλευσις τούτων, επειδή η πραγματοποίησις της μισθώσεως υπό της ΟΥΝΡΡΑ υπό τους όρους της υπ' αρ. 40 αποφάσεως (ελλείπει: κρίνεται) ως απολύτως συμφέρουσα δια την Κοινότητα και επειδή λόγω της παρόδου αρκετού χρονικού διαστήματος εις διαπραγματεύσεις δέον αύται (όπως;, να;) διεκπεραιωθούν το ταχύτερον, προς αποφυγήν ζημιών εν περιπτώσει μη πραγματοποίησεως της μισθώσεως, εκ της καθυστερήσεως της λειτουργίας των λουτρών. Αποφαίνεται: 1) ότι εγκρίνει παμψηφεί ότι θεωρεί λελυμένην πάσαν υποχρέωσιν της Κοινότητος απέναντι του Βρεττανικού Στρατηγείου και των υποδειχθέντων παρ' αυτού αναδόχων, ως μη συμμορφωθέντων προς τον αρχικόν όρον της συμβάσεως, 2) ότι εγκρίνει επίσης δια ψήφων π έ ν τ ε, μ ε ι ο ψ η φ ο ύ ν τ ο ς του κ. Δ. Σταματοπούλου (υποστηρίζοντος ότι δέον την εκμετάλλευσιν των λουτρών ν' α ν α λ ά β η η Κ ο ι ν ό τ η ς, ήτις ασφαλώς θα καλύψη το προσφερόμενον ποσόν, καθόσον εκ της τυχόν ενοικιάσεως θα καταδικασθή εις μ α ρ α σ μ ό ν ο ομώνυμος των λουτρών Αλίμου, συνοικισμός, ως τούτο ε γ έ ν ε τ ο και κατά το π α ρ ε λ θ ό ν θέρος, ού η ζωή και η ενοικιάσις των ακινήτων ως και η κίνησις των καταστημάτων εξαρτάται εκ της λειτουργίας των λουτρών δια το κοινόν και ήτις θα έχη ως επακόλουθον την π ύ κ ν ω σ ι ν της σ υ γ κ ο ι ν ω ν ί α ς και την εξασφάλισιν και τ ο π ι κ ή ς τ ο ι α ύ τ η ς, της πλειοψηφίας υποστηριζούσης τους εν τω σκεπτικώ αναφερομένους ως προς το σημείον τούτο λόγους) την συνέχισιν των διαπραγματεύσεων δια την μίσθωσιν των εγκαταστάσεων των θαλασσίων λουτρών Α λ ί μ ο υ, εις την Διεύθυνσιν της ΟΥΝΡΡΑ προς χρήσιν του εν Αθήναις προσωπικού των διαφόρων Αγγλο-Αμερικανικών Υπηρεσιών, υπό τους αυτούς όρους τους αναφερομένους εν τη υπ' αρ. 40 αποφάσει, το αποτέλεσμα των οποίων δέον να τεθή υπό την κρίσιν του Συμβουλίου το αργότερον μέχρι της 20 Ιουνίου, άλλως να αναλάβη την εκμετάλλευσιν των λουτρών η Κοινότης και προβή εις

την άμεσον εκτέλεσιν των επισκευών δι' άς να ζητηθή από τούδε η σύνταξις του σχετικού προϋπολογισμού παρά της Μ.Υ.Δ.Κ. Αττικής και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν ...». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Τίγγελης, Θ. Φυτάλης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Α. Λέκας].

Σχόλια: 1) «εθεωρήθη ως λελυμένη η μεταξύ της Κοινότητας και Βρετανικού Στρατηγείου υποχρέωσις ως προς την μίσθωσιν των λουτρών» από το «προκάτοχον Συμβούλιον». 2) οι υποδειχθέντες «εδήλωσαν ότι δεν θεωρούν λελυμένη την υποχρέωσιν της Κοινότητας και η ξίωσιν την πραγματοποίησιν της μισθώσεως» (ως εάν ήταν ανώτερη Αρχή!). 3) «το διορισθέν την 22αν Μαΐου Κ.Σ.», αντίθετα και αντιφατικά δέχεται «επειδή από νομικής πλευράς, εφ' όσον η Κοινότης σιωπηρώς είχε αναγνωρίση τούτους (= τα υποδειχθέντα φυσικά πρόσωπα) ως αναδόχους, δεν ηδύνατο να θεωρηθή η υποχρέωσις αυτής ως λελυμένη». ΠΟΤΕ και ΠΩΣ έγινε η «αναγνώριση» αυτή; αφού, κατά τη σχολιαζόμενη, είχε απορριφθεί; Καμία ενέργεια ή πράξη του προκατόχου Κ.Σ. δεν επικαλούνται προς απόδειξη «σιωπηρής αναγνώρισης». 4) «ήλθεν εις σχετικές μετ' αυτών συνεννοήσεις και απεδέχθη την πραγματοποίησιν της μισθώσεως». Σαφέστατα έκανε δεκτή τη μη νόμιμη «αξίωση» των υποδειχθέντων υποκαταστάτων (αν δεν του επιβλήθηκε κιάλας, και αυτός υπέκυψε), οι οποίοι αποδείχτηκαν «μπαταχτσήδες», αφού, και πάλι, ΔΕΝ προκατέβαλαν τη πρώτη δόση!, 5) στο στάδιο αυτό παρεισφρέουν τρίτοι, των οποίων «αι προτάσεις αύται έχουσαι μάλλον ιδιωτικόν χαρακτήρα, εξητήθη όπως γίνουν απ' ευθείας παρά της Διοικήσεως της ΟΥΝΡΡΑ» με αποστολή εγγράφου, το οποίο ΟΥΔΕΠΟΤΕ εστάλη. Παρ' όλα αυτά, παρέχεται εξουσιοδότηση για υπογραφή σύμβασης μίσθωσης, 6) Αναρωπιέται κάποιος: μήπως γι' αυτό, αντικαταστάθηκε το «προκάτοχον Κ.Σ.» και διορίστηκε το αναλαβόν την 22 Μαΐου 1946; 7) «θα επιβαρυνθή με τα έξοδα επισκευών και προσωπικού άτινα θέλουσι ανέλθω εις το ποσόν των δρχ. 7.000.000 και πλέον». Ουδέποτε έχουν περιγραφεί οι ζημιές, η έκτασή τους κλπ., η αποκατάσταση των οποίων, θα ήταν απαγορευτική για τα οικονομικά της Κοινότητας.

[β. 14.6.1946- 6.8.1947], σ.7, «Αριθμός αποφάσεως 109/18.6.1946», «Περί ενοικιάσεως των λουτρών Αλίμου εις την ΟΥΝΡΡΑ». [σημείωση: επαναλαμβάνεται το πιο πάνω εκτενές ιστορικό, και συνεχίζεται]: « . . . Κατά το εν τω μεταξύ διαρρεύσαν χρονικόν διάστημα εγένοντο προτάσεις δια την παραχώρησιν ἐπ' ενοικίω των λουτρών προς χρήσιν του προσωπικού αυτής και των λοιπών εν Αθήναις κλπ., Βρεττανικῶν και Αμερικανικῶν ὑπὸ τους ὄρους τους αναφερομένους ἐν τῷ σχετικῷ σχεδίῳ συμφωνητικῷ ὅπερ και θέτει ὑπὸ την κρίσιν του Κ.Σ. . . . Το Κ.Σ. ... σκεφθέν ὅτι συμφέροντες τυγχάνουν δια την Κοινότητα οἱ ἐν τῷ σχεδίῳ αναφερόμενοι ὄροι και ὅτι το προσφερόμενον ποσόν δι' ενοίκιον καλύπτει ἀπολύτως και τας πλέον ευσιώνους προβλέψεις ἐν περιπτώσει καθ' ἣν την εκμετάλλευσιν των λουτρῶν ἀνελάμβανε ἡ Κοινότης. Αποφαίνεται. Ὅτι ἐγκρίνει παμψηφεί την ενοικίασιν των λουτρῶν Αλίμου δια την τρέχουσαν λουτρικὴν περίοδον του ἔτους 1946 εις την ΟΥΝΡΡΑ . . . ὑπὸ τους ὄρους τους διαλαμβανομένους ἐν τῷ προσχεδίῳ του συμφωνητικῷ, ἤτοι: 1) Διάρκεια μισθώσεως ὀρίζεται μέχρι της 15^{ης} Νοεμβρίου 1946, 2) Ὡς μίσθωμα θέλει καταβληθῆ το ποσόν των δραχ. 20.000.000 καταβλητέον ὡς ἐξῆς: δραχ. 15.000.000 κατὰ την υπογραφήν του συμφωνητικῷ, και, δραχ. 5.000.000 την 1^{ην} Αυγούστου 1946, 3) Αἱ εγκαταστάσεις των λουτρῶν Αλίμου θέλουσι χρησιμοποιηθῆ ἀποκλειστικῶς δια την ἀναψυχὴν των μελῶν των Συμμαχικῶν Ὀργανώσεων, και ομάδων ὡς ἡ ΟΥΝΡΡΑ, αἱ Αμερικανική και Καναδική πρεσβείαι, Ἰδρυμα Μέσης Ανατολῆς, Ἑλληνική Πολεμική Βοήθεια κλπ., και των ἐπισκεπτῶν αὐτῶν, 4) Το προσωπικόν των λουτρῶν θέλει συμπληρωθῆ ὑπὸ καταλλήλων προσώπων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν των υποδείξεων της Κοινότητος, 5) Ἡ χρήσις του κυλικείου προσφέροντος μόνον ἀναψυκτικά, θέλει ἐπιτρέπεται μόνον εις τους χρησιμοποιούντας τα λουτρά, 6) Ἐπισκευαί και προσθήκαι βαρύνουσι τους ενοικιαστάς και θέλουσι παραμείνη μετὰ την λήξιν της μισθώσεως προς ὄφελος της Κοινότητος, 7) Ἡ κατανάλωσις ὕδατος, φωτισμοῦ και τηλεφώνου βαρύνουσι τους ενοικιαστάς, της εγκαταστάσεως παραχωρουμένης εις τους μισθωτάς εις οἴαν κατάστασιν εὐρίσκονται σήμερον, ἀνατίθησι τῷ κ. Προέδρῳ. . . .». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερούλανος, Γ. Τίγγελος, Θ. Φυτάλης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματοπούλος, Α. Λέκας].

Σχόλιο: Στο περιθώριο του βιβλίου είναι γραμμένο: «Απερρίφθη. 20096-943», χωρίς να αναγράφεται η αιτία. Ίσως διότι δεν είχαν τη αναγκαία συναίνεση, προβλεπόμενη από τη σύμβαση μίσθωσης, της Διοικήσεως Δημοσ. Κτημάτων.

[β. 14.6.1946 – 6.8.1947], σ.9, «Αριθμός αποφάσεως 110/21.6.1946», «Περί συμψηφισμού αντιτίμου ενοικίου λουτρών Αλίμου, δια την διαχωματοοργικών έργων διαπλάτυνσιν της παραλιακής λεωφόρου». «Ο κ.Πρόεδρος εκθέτει ότι συμφώνως τη υπ' αρ. 109 ε.έ. αποφάσει υπεγράφη το συμφωνητικόν μισθώσεως των λουτρών Αλίμου μετά της ΟΥΝΡΡΑ με την επιφύλαξιν της εγκρίσεως της αποφάσεως ταύτης υπό του κ. Νομάρχου, ανακοινού δε πρώτασιν της μισθωτριάς όπως, αντί της εις μετρητά καταβολής του ενοικίου, αναληφθή παρ' αυτής η εκτέλεσις έργων οδοποιΐας καθ' υπόδειξιν της Κοινότητος, δεδομένου δε ότι το πλάτος της παραλιακής λεωφόρου είναι εντελώς ανεπαρκές δια την εξυπηρέτησιν της κυκλοφορίας, δέον να προηγηθή η εκτέλεσις του έργου τούτου προς αποφυγήν των καθημερινώς σχεδόν σημειουμένων ατυχημάτων./ Ο εκ των μελών του Συμβουλίου κ. Γ. Τίγγελης ερωτά εάν διοιονδήποτε λόγον τυπικόν ή ουσιαστικόν δεν εγκριθή τελικώς ο συμψηφισμός του αντιτίμου της μισθώσεως δι' εκτέλεσιν έργων, θα θεωρήται τετελεσμένη η από 20 Ιουνίου σύμβασις της μισθώσεως;/ Ο κ. Πρόεδρος απαντών λέγει ότι πρέπει να θεωρήται, λόγω της γενομένης προτάσεως δεν προέβη εις την είσπραξιν της προκαταβολής του μισθώματος συμφώνως τω άρθρω 2 της συμβάσεως προκειμένου εκτός τούτου αφ' ενός ληφθή η έγκρισις του κ. Νομάρχου της υπ' αρ. 109 αποφάσεως, και, αφ' ετέρου τροποποιηθή τον άρθρον τούτο συμφώνως προς την απόφασιν του Συμβουλίου περί του προτεινομένου συμψηφισμού./ Κατόπιν των αναφερθέντων προτείνει όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου και την γνώμην ενός εκάστου των μελών αυτού και σκεφθέν επειδή έν εκ των πλέον κατεπειγόντων ζητημάτων της Κοινότητος είναι η διαπλάτυνσις της παραλιακής λεωφόρου κατά δέκα τουλάχιστον μέτρα δια την κυκλοφορίαν των τροχοφόρων και δια αποφυγήν των καθημερινώς σημειουμένων ατυχημάτων. Δια ταύτα. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί: 1) Τον συμψηφισμόν του εκ

δραχμών είκοσι εκατομμυρίων (20.000.000) ενοικίου των λουτρών Αλίμου, δι' εκτελέσεως υπό της ΟΥΝΡΡΑ έργων οδοποιΐας, ειδικώς δε δια την διαπλάτυνσιν της παραλιακής λεωφόρου και την διαμόρφωσιν του παραλιακού χώρου, 2) Τον παρμερισμόν όλων των εμποδίων (κτισμάτων κλπ.) των εμποδιζόντων την πραγματοποίησιν του έργου, αποφευγόμενης προς το παρόν της κατεδάφισης των καταστημάτων των ρυμοτομουμένων υπό του σχεδίου διαμορφώσεως του παραλιακού χώρου, 3) Την κύρωσιν της συμφωνίας μισθώσεως των λουτρών Αλίμου, αποδεχόμενον όπως, εις ήν περίπτωσιν δι' οιονδήποτε τυπικόν ή ουσιαστικόν λόγον, ήθελε καταστή αδύνατος η πραγματοποίησις του συμφωνησίου καταβληθή το μίσθωμα εις μετρητά, συμφώνως τω άρθρω 2 του συμφωνητικού, και, 4) την εξουσιοδότησιν του κ. Προέδρου όπως αφύγουν αι σχετικά καταμετρήσεις συμπεληρώσῃ την συμφωνίαν ως προς τας λεπτομερείας κατά τον δυνατόν ευνοϊκότερον τρόπον διατροποποίησεως του άρθ.2, ανατίθῃ δε αὐτῷ ...και την ανακοίνωσιν εις την ΟΥΝΡΡΑ της παρούσης. . .». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Τίγγελος, Θ. Φυτάλης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Α. Λέκας].

Σχόλιο: Στο περιθώριο του βιβλίου, ΔΕΝ αναγράφεται εάν εγκρίθηκε ή απορρίφθηκε η απόφαση αυτή. (βλ. συνδυαστικά, την επόμενη απόφαση).

Σχόλια: 1) Η, μετά από τρεις ημέρες από τη λήψη της 109/18.6.46, ληφθείσα απόφαση 110/21.6.46, ήταν αποτέλεσμα της απόρριψης της πρώτης. Η προχειρότητα με την οποία αποφασίστηκε η 110/46, αποδεικνύεται από την επίκληση του λόγου ότι «...έν εκ των πλέον κατεπειγόντων ζητημάτων της Κοινότητος είναι η διαπλάτυνσις της παραλιακής λεωφόρου κατά δέκα τουλάχιστον μέτρα...» και του επιδιωκόμενου αποτελέσματος «...δια την κυκλοφορίαν των τροχοφόρων και δια αποφυγήν των καθημερινῶς σημειουμένων ατυχημάτων». Που δεν ανέκυψαν στις τρεις ενδιάμεσες ημέρες. Εφευρέθηκαν ως δικαιολογία 2) Η προχειρότητα επιτείνεται και από το εξής: Είναι χαρακτηριστικό ότι, ΕΝΩ η Κοινότητα αναθέτει και η ΟΥΝΡΡΑ αναλαμβάνει το έργο, ΔΕΝ αναγράφεται απολύτως καμία περιγραφή γι' αυτό που επρόκειτο, και συμφωνήθηκε, να εκτελεστεί π.χ. τα μέτρα μήκους της παραλιακής λεωφόρου για τη διαπλάτυνση ή τα Ο.Τ. μπροστά από τα οποία θα εκτείνεται, τα τετρα-

γωνικά μέτρα και ο τρόπος διαμόρφωσης του παραλιακού χώρου κλπ, ή έστω, από το σημείο τάδε, έως το σημείο δείνα, ΔΕΝ αναγράφεται η τιμή ανά μονάδα για την εκτέλεση του έργου, κλπ. Εξουσιοδοτήθηκε ο Πρόεδρος να τα συζητήσει και συμφωνήσει στις «λεπτομέρειες» (ενώ δ ε ν είχαν συμφωνηθεί οι «Κύριοι» ή «βασικοί» όροι), ΧΩΡΙΣ δέσμευση να φέρει τη συμφωνία αυτή προς έγκριση από το Κ.Σ., 3) Έστω και αν η ΟΥΝΡΡΑ είχε ισχυρή πολιτική επιρροή, για να επιβάλει τις επιλογές της, ΔΕΝ εγκρίθηκε η 109/1946 και προφανώς ΔΕΝ εγκρίθηκε και η 110/1946, παρά τη σιωπή ή μη εγγραφή σημείωσης στο περιθώριο του φύλλου (βλ. επιβεβαίωση πιο κάτω, με την 118/1946 απόφαση), 4) Και τούτο διότι από το Φεβρουάριο 1946 είχε αρχίσει να ισχύει ο Αστικός Κώδικας, ο οποίος επιτρέπει σ υ μ ψ η φ ι σ μ ό, μόνο εάν οι εκατέρωθεν απαιτήσεις είναι «ο μ ο ε ι δ ε ί ς κατά το α ν τ ι κ ε ί μ ε ν ο, και λ η ξ ι π ρ ό θ ε σ μ ε ς». Ομοειδείς ΔΕΝ ήταν (καταβολή χρημάτων η μία, εκτέλεση έργου η άλλη). Ληξιπρόθεσμη ήταν (αλλά, ήδη είχε ακυρωθεί, άρα δεν υφίστατο) μόνο η απαίτηση της Κοινότητας για την καταβολή των δρχ. 20.000.000, ΕΝΩ η άλλη υποχρέωση, ήτοι χωματουργικές εργασίες, δεν είχε καν συμφωνηθεί. Άρα ΔΕΝ ήταν ΝΟΜΙΜΟΣ ο προτεινόμενος συμψηφισμός. 5) Ερωτηματικά και απορία προκαλεί το ότι ο Πρόεδρος Ι.Γερ., ΠΑΡΑΒΙΑΣΕ την απόφαση του Κ.Σ. και αυτογνωμόνως ΔΕΝ εισέπραξε, κατά την υπογραφή, όπως ομολογεί στην 110/1946, την προκαταβολή των 15.000.000, χωρίς να λογοδοτεί ή να ελέγχεται γι' αυτό, 6) Απορία προκαλεί το γεγονός ότι, ενώ υπάρχει ακύρωση της 109/46, την οποία ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΛΑ τα μέλη του Κ.Σ., καταλήγουν στην απόφαση 110/1946, ΧΩΡΙΣ έστω και ένας από αυτά, και ο Ι. Γ., να καταθέσει στη συζήτηση για να γραφτεί στα Πρακτικά, έστω μία λέξη. 7) Η συμπεριφορά του Ι. Γερουλάνου, είναι χαρακτηριστική, διορισμένου προσώπου, κατέχοντος αξίωμα δοτό, το οποίο (πρόσωπο) μπορεί και «συνεννοείται» με τους ανώτερους που τον διόρισαν και από τους οποίους αντλεί την ισχύ του, χωρίς φόβο συνεπειών ή, έστω, επίπληξης για τις επιλογές του, και όχι στάση προσώπου που κατέχει αξίωμα, που εκπορεύεται από εκλογή των δημοτών, στους οποίους έχει υποχρέωση να λογοδοτεί. 8) Τα λοιπά μέλη του Κ.Σ., γνωρίζουν την πηγή ισχύος του Προέδρου, γι' αυτό και δεν εναντιώνονται, υποκύπτοντα και συρόμενα, από τη μία αποτυχία, στην άλλη αποτυχία.

[β. 14.6.1946 – 6.8.1947], σ.21, «Αριθμός αποφάσεως 118/4.7.1946», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την επισκευήν των θαλασσίων λουτρών Αλίμου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατόπιν της εγκαταλείψεως των λουτρών Αλίμου υπό της ΟΥΝΡΡΑ, δέον ταύτα να λειτοουργήσονται δια λογαριασμόν της Κοινότητος, προς περιορισμόν των ζημιών. Προς το σκοπόν τούτον δέον να εκτελεσθώσιν αι απαραίτητοι επισκευαί ήτοι υδροχρωματισμοί, ελαιοχρωματισμοί, τακτοποιήσεις των υδραυλικών εγκαταστάσεων και αι απαραίτητοι ξυλουργικάί εργασίαι (τοποθέτησις καθισμάτων, κρεμαστρών, θυρών κλπ). Προς τούτο συνετάγη προϋπολογισμός υπό της Τ.Υ.Δ.Κ. Αττικής, καθ' όν η απαιτηθησομένη δαπάνη, συμπεριλαμβανομένου και του καθαρισμού της παραλίας εκ των συσσωρευθέντων κροτάλων, ανέρχεται εις το ποσό των δραχ. 1.100.000.- Επειδή λόγω του κατεπείγοντος της εκτελέσεως του έργου δεν είναι δυνατή η κατόπιν δημοπρασίας εκτέλεσις αυτού, προτείνει όπως τούτο εκτελεσθή επί αποδόσει λογαριασμού... Το Κ.Σ. ... σκεφθέν ότι δέον να εκτελεσθώσι το ταχύτερον εν αυτώ αναφερόμεναι εργασίαι, ίνα καταστή δυνατή η ταχύτερα λειτουργία των λουτρών Αλίμου. Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν 1.100.000 ... δια την επί αποδόσει λογαριασμού επισκευήν των θαλασσίων λουτρών Αλίμου, ήτοι τον καθαρισμόν της παραλίας εκ των κροτάλων, υδροχρωματισμόν της όλης εγκαταστάσεως, ελαιοχρωματισμόν των κιγκλιδωμάτων των ταμείων και της εξωθύρας, επισκευήν των επιχρισμάτων και τακτοποιήσιν των υδραυλικών εγκαταστάσεων, ως εν λεπτομερεία αναφέρονται εν τω υπό της Τ.Υ.Δ.Κ. συνταχθέντι προϋπολογισμώ, καθορίζει χρόνον αποδόσεως του λογαριασμού εντός διμήνου από της εγκρίσεως της παρούσης και ... ανατίθεται κ. Πρόεδρω ..». [Κ.Σ.: Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος].

Ερμηνεία: «κρόταλον» (κροταλίζω), τα ξύλα ή άλλα αντικείμενα κλπ, που, κάνουν θόρυβο όταν χτυπούν μεταξύ τους, και εκβράζονται στην ακτή.

Σχόλια: 1) Καμία αναφορά στις προηγούμενες αποφάσεις, ποίοι οι λόγοι της αναίρεσής τους. Μόνη μνεία: «κατόπιν της εγκαταλείψεως των λουτρών Αλίμου υπό της ΟΥΝΡΡΑ», χωρίς καμία εξήγηση για την αιτία αυτής, για το εάν υποβλήθηκε διαμαρτυρία, εάν θα ζητηθεί αποζημίωση κλπ. Πλήρης

αποτυχία, αλλά και απόλυτη αφωνία. Σαν να πρόκειται για ασήμαντη ιδιωτική υπόθεσή τους, 2) Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε εάν ο προτεινόμενος προϋπολογισμός συντάχτηκε από την ΤΥΔΚ μέσα στις 15 ημέρες, ενώ η ενέργεια αυτή απαιτούσε πολύ περισσότερο χρόνο, κι ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ απόφαση Κ.Σ., που ΔΕΝ υπάρχει. Αξιολογικά κρίνω ότι λειτούργησαν «οι προσωπικές διασυνδέσεις», 3) Με την απόφαση 98/7.6.1946 (ένα μήνα πριν), όταν τις επισκευές επρόκειτο να εκτελέσουν τα Συμμαχικά Στρατεύματα, αυτές υπολογίζονταν και εκτιμούνταν, από ΤΑ ΙΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, σε δραχμές 7.000.000, για να «εξωραϊστεί» και εμφανιστεί συμφέρουσα, η παραχώρηση. Τώρα η αρμόδια ΤΥΔΚ τις υπολογίζει σε 1.100.000. Τα συμπεράσματα, του κάθε πολίτη/ αναγνώστη. 4) Το Κ.Σ. αποδέχεται να ΜΗ γίνει δημοπρασία, αλλά εκτέλεση/ διαχείριση «επί αποδόσει λογαριασμού» από τον Πρόεδρο «λόγω του κατεπείγοντος της εκτελέσεως του έργου δε ν είναι δυνατή η κατόπιν δημοπρασίας εκτελέσεις αυτού, προτείνει όπως τούτο εκτελεσθή επί αποδόσει λογαριασμού». Μη αποδεχόμενοι ότι η καθυστέρηση οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στις εσφαλμένες επιλογές τους, για την ικανοποίηση απαιτήσεων. Ήταν 4.7.1946 και οι εργασίες δέχονται ότι απαιτούσαν πολλές ημέρες. Έφτανε στο μέσο της, η περίοδος των θαλασσίων λουτρών, το Καλοκαίρι.

[β. 22.7.1940 – 11.9.1942 και 31.8.1945- 6.9.1947], σ. 113, «Αριθμός Πρακτικού 16/11.7.1946». «Ο κ. Πρόεδρος λαβών τον λόγον αναφέρει ότι η ΟΥΝΡΡΑ δια σχετικών εγγράφων της αναίρείας υπογραφείσας συμβάσεις μισθώσεων των θαλασσίων λουτρών Αλίμου, επί τω λόγω ότι τα ύδατα είναι μεμολυσμένα. Αναφέρει εν συνεχεία ενεργείας του παρά τη Νομαρχία, Νομιάτρω κλπ., κατόπιν των οποίων διατάχθη η ενέργεια αναλύσεως του θαλασσίου ύδατος της περιοχής των λουτρών αίτινες ήρξαντο πραγματοποιούμεναι. Αναφέρει επίσης ενεργείας και αλληλογραφίαν μετά των οικείων Βρετανικών Αρχών δια την μή αποχέτευσιν των ακαθάρτων υδάτων εις την θάλασσαν δια του χειμάρρου Αγίου Νικολάου. Κατόπιν των ως άνω και προς περιφρούρησιν των συμφερόντων της Κοινότητος, προτείνει την διαλογαρισμόν ταύτης εκμετάλλευσιν των θαλασσίων λουτρών

Αλίμου, ε π ι φ υ λ α σ σ ο μ έ ν η ς δια τα εκ του Νόμου α π ο ρ ρ έ ο ν τ α δικαιώματα δια την εκ μέρους της ΟΥΝΡΡΑ α θ έ τ η σ ι ν της συμβάσεως. Μεθ' ό το Κ.Σ. προβαίνει εις την συζήτησιν των εν τη ημερησία διατάξει αναφερομένων θεμάτων». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερούλιανος, Γ. Τίγγελης, Θ. Φυτάλης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Α. Λέκας].

Σχόλια: 1) Ποίο το αποτέλεσμα των «αναλύσεων των θαλασσίων υδάτων, ουδέποτε καταγράφηκε στις επόμενες αποφάσεις, προς ανατροπή του ισχυρισμού περί «μεμολυσμένων» υδάτων. Δεν είχαν διάθεση, να ενεργήσουν κατά της ΟΥΝΡΡΑ, ζητώντας αποζημίωση, υπερασπιζόμενοι τα συλλογικά συμφέροντα των δημοτών, ΟΥΤΕ και ποτέ τα ΖΗΤΗΣΑΝ, 2) Είναι του Πρακτικού οι διατυπώσεις «υπογραφείσας συμβάσεις» και «αθέτησιν της συμβάσεως». Όχι αβλεψίες μου, 3) Για το (άλλο, εξίσου απαράδεκτο και μεγάλο) φιάσκο της αγοράς από την ΟΥΝΡΡΑ φορτηγού αυτοκινήτου για τη καθαριότητα, βλ. παρόν πόνημα, κεφ.: «Προμήθεια μηχανολογικού εξοπλισμού».

Μέρος δέκατο τέταρτο

Φορολογική πολιτική

«Η δημιουργία εσόδων της Τ.Α. από φόρους δεν είναι κάτι νέο. Μπορεί να υποστηριχθεί ότι σε παλαιότερες εποχές η επιβολή φόρων από τους δήμους και τις κοινότητες, σε τοπικό επίπεδο, αποτελούσε τη μοναδική πηγή εσόδων. [Στην Ελλάδα καθιερώθηκε για πρώτη φορά δημοτικό φορολογικό σύστημα με το από 24 Δεκεμβρίου 1841 Διάταγμα]. Τα άρθρα 58 και 59 του ν. ΔΝΖ//1912, όπως τροποποιήθηκαν με τα άρθρα 22 και 23 του ν. 641/14.2.1915, έδιναν τη δυνατότητα στα Δ.Σ. και Κ.Σ. με τις αποφάσεις τους να επιβάλλουν: α) Πρόσθετο φόρο στα υποκείμενα σε άμεση φορολογία υπέρ του δημοσίου αντικείμενα, και, β) Άμεση φορολογία στα μη υποκείμενα σε άμεση υπέρ του δημοσίου φορολογία προϊόντα γης. Με βάση τις περί φορολογίας διατάξεις, οι δήμοι και κοινότητες είχαν την ευχέρεια να ασκούν φορολογική πολιτική, σε τοπικό επίπεδο, που ήταν ανεξάρτητη της φορολογικής πολιτικής της κυβέρνησης, σε εθνικό επίπεδο. Βέβαια, η κεντρική διοίκηση έθετε ορισμένες δεσμεύσεις στην άσκηση αυτής της πολιτικής, κυρίως όμως έθετε όρια ανωτάτης φορολογικής επιβάρυνσης των κατοίκων. Όπως αναφέρθηκε . . . η τακτική οικονομική ενίσχυση της Τ.Α. από τον κρατικό προϋπολογισμό, ήταν συνέπεια, είτε της κατάργησης ορισμένων φόρων που εισέπρατταν οι δήμοι και κοινότητες, είτε της μεταφοράς φόρων στο δημόσιο...». (Ηλίας Τσενές, ό.π. σ.204).

Επιβολή και είσπραξη φόρων – Κατάλογοι

Φόρος αμέσου εράνου

Για την περιοχή του Καλαμακίου

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 49: «Αριθμός αποφάσεως 19/8.3.1937, «Περί συντάξεως του ερανικού καταλόγου δια το οικονομ.έτος 1937-38». «Ο κ.Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ' αρ. 64/1934 αποφάσεως εγκριθείσης

δια της υπ' αρ. 12473/1934 διαταγής της Νομαρχίας Αττικοβοιωτίας απεφασίσθη η επιβολή του φόρου αμέσouserάνο, προτείνει δε όπως καταρτισθή ο ερανικός κατάλογος των φορολογουμένων . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται δια ψήφων τριών, καταψηφούντος του κ. Ι. Δρακοπούλου, ότι εγκρίνει την κατάρτισιν του ερανικού καταλόγου δια το οικονομικόν έτος 1937-38 και επιβάλλει εις έκαστον των φορολογουμένων το έναντι του ονόματός του αναφερόμενον ποσόν και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την δημοσίευσιν τούτου συμφώνως τω Νόμω . . . την αποστολήν τούτου εις τον αρμόδιον Ειρηνοδίκην μετά των σχετικών αποδεικτικών δημοσιεύσεως και επ' εκκλήσιαις αναγνώσεως ως και πάσαν περαιτέρω ενέργειαν. . .».

[Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος]. [Στο τέλος του καταλόγου αναγράφεται «Σύνολο δραχμαί» . . . κενό, χωρίς να έχει συμπληρωθεί το ποσό του επιβληθέντος ερανικού φόρου]. (σημείωση: από σ. 49 έως 59, ακολουθεί κατάλογος 610 ονομάτων φυσικών προσώπων, μεταξύ των οποίων και η επωνυμία «Κτήμα Τράχωνες ΑΕ, με επιβολές από δραχ. 50 έως 1.500. Σε αυτόν περιλαμβάνονται και τα ονόματα των Προέδρου του Κ.Σ. Αθ. Κοτοπούλη για δραχ. 400, και των μελών αυτού Ι. Δρακόπουλου δραχ. 350, Γ. Κουτροβίδα 100 και Δ. Λάγιου 400. Και πολλοί μεγαλοκτηματίες π.χ. Γρώμαν Γεώργιος 1.500, Γκιώνης Ιωάννης 600, Κοντοσταύλου Αγγελική 1.000, και Λογοθετόπουλος Κ. 1.200 (διότι είχε σειρά ενοικιαζομένων, σε παραθεριστές, κτιρίων στη Μεταμορφώσεως, βλ. πιο πάνω). Ο μ ω ς δ ε ν περιλαμβάνεται το όνομα του παρισταμένου κατά τη συνεδρίαση Ιω. Γερουλ., ο οποίος είχε ακίνητα, αφού, σε κατάλογο των επόμενων ετών, χρεώνεται.

Πάντως ελλείπει «η αρχή της αναλογικότητας» στη χρέωση για την Ανώνυμη Εταιρία, σε σχέση με άλλους, αφού αυτή χρεώνεται για δραχ. 1.500. Θυμίζω ότι με το 24418/1934 συμβόλαιο, ιδρυτικό της «Κτήμα Τράχωνες Α.Ε», ο Μαρ. Γερουλάνος, είχε εισφέρει 4.737.952 τ.μ. (αρκετά των οποίων βρίσκονταν στη σημερινή Αργυρούπολη), από τα οποία ελάχιστα θα είχαν πουληθεί. Είναι απολύτως βέβαιο ότι τα 1.400 στρέμματα στην περιοχή Άλιμος, και, τα 1.950 στρέμματα στους Τράχωνες, ήταν εντός σχεδίου πόλης (βλ. πιο πάνω, κεφ. Πολεοδομική συγκρότηση, Τράχωνες). Έτσι όλοι οι άλλοι μεγαλοκτηματίες είχαν δεκάδες ή εκατοντάδες στρέμματα γης, ενώ η Α.

Ε. Κτήμα Τράχωνες, είχε το 1937, χιλιάδες στρέμματα. [Βλ. για «κριτήριο» χρέωσης, και την επόμενη απόφαση του Κ.Σ. 131/4.10.1937].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 170: «Αριθμός αποφάσεως 131/4.10.1937, «Περί μεταβολών των φορολογικών καταλόγων». « . . . ότι ο Μιχ. Λουλούδης . . . αιτεί την απαλλαγήν του εκ του επιβληθέντος φόρου αμέσου εράνου κατά τα έτη 1936 και 1937-38 εκ δραχ. 100 δι' έκαστον έτος ως μ η έ χ ω ν α κ ί ν η τ ο ν π ε ρ ι ο υ σ ί α ν εν τη περιφερεία της Κοινότητας, και επίσης ο Ιω. Μπουκούρης. . . αιτεί την απαλλαγήν, των από του έτους 1934 επιβληθέντων φόρων εράνου και καθαριότητας επί τω λόγω της εξ ολοκλήρου ρυμοτομίας της ξυλίνης οικίας του και του οικοπέδου ρυμοτομουμένου υπό της οδού Αριστοτέλους . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν: Επειδή εκ π λ ά ν η ς της υπηρεσίας συμπεριελήφθη εις τους φορολογικούς καταλόγους των ετών 1936, 1937 ο Μ. Λουλούδης και δέ ο ν ν α δ ι α γ ρ α φ ή τούτων και επειδή πράγματι το υπό του Ιω. Μπουκούρη κατεχόμενον κτήμα ρυμοτομείτα εξ ολοκλήρου υπό της οδού Αριστοτέλους και συνεπώς ουδόλως ωφελείται ούτος εκ των, εκ του επιβληθέντος εράνου, εκτελεσθησόμενων έργων, α λ λ' α π λ ή ν υ π ε ρ τ ί μ η σ ι ν της περιουσίας του εν τη Κοινότητι ε π ι τ υ γ χ ά ν ε ι και δέ ο ν ν α μ ε ι ω θ ή εις το ή μ ι σ υ τ ο επιβληθέν αυτώ ποσόν των δραχ.400.- κατά τα τέσσερα φορολογικά έτη 1934 έως 1937. . . Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την δ ι α γ ρ α φ ή ν εκ των ερανικών καταλόγων των ετών 1936 και 1937 του Μιχ. Λουλούδη, ως και την μ ε ί ω σ ι ν εκ δραχ. 200.- επί των επιβληθέντων φόρων κατά τα έτη 1934, 1935, 1936 και 1937, ήτοι προς δραχ.50 κατ έτος εις τον Ι. Μπουκούρη απορρίπτει δε παμψηφεί την περί απαλλαγής του τέλους καθαριότητας αίτησιν του ως άνω, ως αβάσιμον, ανατίθησι τω κ. Προέδρω». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: Από την απόφαση, πλήρως αποδεικνύεται ότι ΜΟΝΑΔΙΚΟ κριτήριο για τη συμπερίληψη του ονόματος φυσικού ή νομικού προσώπου, στον πίνακα Αμέσου Εράνου, ήταν η ΚΥΡΙΟΤΗΤΑ κτηματικής περιουσίας στην «περιφέρεια της Κοινότητας» (εντός ή εκτός σχεδίου, αφού ΔΕΝ γίνεται καμία διάκριση), και η ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΗ ΑΞΙΑ ΤΗΣ ή η ΕΠΑΥΞΗΣΗ της από τα έργα.

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 181: «Αριθμός αποφάσεως 142/20.10.1937, «Περί απαλλαγής του Κ. Γεμενάκη επιβληθεισών φορολογιών». « . . . εκθέτει ότι υπό του Κωνσταντίνου Γεμενάκη υπεβλήθη αίτησις περί απαλλαγής των επιβληθεισών αυτώ φορολογιών αμέσου εράνου και καθαριότητος από του έτους 1932 μέχρι και του έτους 1937 ... Το Κ.Σ. . . σκεφθέν ότι πράγματι ο αιτών υπέστη κολοσσιαίας ζημίας κατά τα τελευταία έτη εκ της επιχειρήσεως ήν διατηρεί ενταύθα και ότι μη δυνάμενος να καταβάλη τα παρ' αυτού οφειλόμενα μοιραίως θέλει υποστή τα υπό του νόμου προβλεπόμενα. . . Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την α π α λ λ α γ ή ν του επιβληθέντος φόρου αμέσου εράνου των ετών 1934, 1935, 1936 και 1937 εκ δραχ.100 κατ' έτος ως και την μείωσιν του επιβληθέντος τέλους καθαριότητος κατά τα έτη 1932 και 1933 εις δραχ.100 δι έκαστον έτος, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω.». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: Δεν αναφέρεται το είδος της επιχείρησης «ήν διατηρεί ενταύθα». Ισως πρόκειται για τον ιδιοκτήτη κέντρου στη θέση Κεντρικά λουτρά ή «Γεμενάκη».

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 56: «Αριθμός αποφάσεως 196/7.10.1938 («ίνα συνεχίση την διακοπείσαν συνεδρίασιν της 5^{ης} τρέχοντος μηνός)». «Περί του ερανικού καταλόγου 1938-1939». « ...εκθέτει ότι δια της υπ αρ. 64/34 αποφάσεως εγκριθείσης δια . . . διαταγής της Νομαρχίας Αττικοβοιωτίας, απεφασίσθη η επιβολή του φ ό ρ ο υ α μ έ σ ο υ ε ρ ά ν ο υ δια την ι σ χ ύ ο υ σ α ν ε ι σ έ τ ι κ ο ι ν ο τ ι κ ή ν π ε ρ ί ο δ ο ν και προτείνει όπως καταρτισθή ο ερανικός κατάλογος των φορολογουμένων . . . Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την κατάρτισιν του ερανικού καταλόγου δια την χρήσιν 1938-1939 και ε π ι β ά λ λ ε ι εις έκαστον των φορολογουμένων το έναντι του ονόματός του αναφερόμενον ποσόν και ανατίθησι . . [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος]. . .[Στο τέλος του καταλόγου αναγράφεται: «Σύνολον δραχμαί 268.700»]. (σημείωση: από σ. 57-67, ακολουθεί κατάλογος 663 ονομάτων προσώπων με επιβολές στα φυσικά πρόσωπα από δραχ. 100 έως 300 συνήθως ή και λίγο περισσότερο. Σε αυτόν περιλαμβάνονται και τα ονόματα των Προέδρου του Κ.Σ. Αθ. Κοτοπούλη για δραχ. 800, και των μελών αυτού Ιω. Δρακόπουλου 800, Γ. Κουτροβίδα 200

και Δ. Λάγιου 1.000. Και πολλοί μεγαλοκτηματίες π.χ. Γρώμαν Γεώργιος 4.000, Γκιώνης Ιωάν. 2.500, Κοντοσταύλου Αγγελική 2.000, και Λογοθετόπουλος Κ. 4.000 (για τους πιο πάνω λόγους), και Κουσίντας Νικόλαος 1.500 (σημ = πρόκειται για το στρατηγό και στην Κατοχή αντιστασιακό, υπαρχηγό του ΕΔΕΣ, Νικ. Κοσίντα;, πρέπει να ερευνηθούν και τα δημοτολόγια, όταν αυτά δημοσιοποιηθούν. Πάντως ο Ν. Κοσίντας είχε ιδιοκτησία στην Αριστοτέλους 53, την πούλησε σε Γερμανό, που μετά χαρακτηρίστηκε κατάσκοπος και καταδικάστηκε, το ακίνητο δημεύτηκε από το Ελληνικό Δημόσιο, από το οποίο νοικιάστηκε στην Κοινότητα, στην οποία το 1982 πουλήθηκε με συμβολικό τίμημα. βλ. στο παρόν, βλ. Α.Θ. Το Θεμέλιο Αλίμου, Κοινωνικά-Ιστορικά γεγονότα), Παπαστράτος Σωτ. 5.000. ΔΕΝ περιλαμβάνεται το όνομα του παριστάμενου στη συνεδρίαση Ιω. Γερουλάνου, (βλ. και πιο πάνω). Περιλαμβάνονται όμως και ν ο μ ι κ ά πρόσωπα, ως π.χ. «Αρζεντίνα» (= το κέντρο διασκέδασης) 8.000, Ηλεκτρική Εταιρεία 5.000, Κτήμα Τράχωνες Α.Ε. 5.000!! (καμία αναλογία!), Λ α τ ο μ ε ί α Αλίμου 15.000, Βρετανογαλλική Τράπεζα 500, κ.ά.

Σχόλια: 1) Η Βρετανογαλλική Τράπεζα, προφανώς είχε ιδιοκτησία στο Καλαμάκι, όχι όμως εν λειτουργία υποκατάστημα, αφού και τη δεκαετία του 1960 οι τραπεζικές συναλλαγές γίνονταν δύο ή τρεις φορές την ε β δ ο μ ά δ α, με κ ι ν η τ ή τ ρ α π ε ζ ι κ ή μ ο ν ά δ α της Εμπορικής Τράπεζας, που στάθμευε μπροστά από το τέως καφέ-ζαχαροπλαστείο «Σαμπρίνα» στη γωνία των οδών Θουκυδίδου και Αυξεντίου, όπως έχει αποτυπωθεί και σε φωτογραφία την οποία, βλ. σε «Αλιμος, Όψεις της Ιστορίας», 2018, σ. 210), 2) «... η επιβολή του φόρου αμέσου εράνου δια την ισχύουσαν ε ι σ έ τ ι κ ο ι ν ο τ ι κ ή ν π ε ρ ί ο δ ο ν ...». Δεδομένου ότι οι αυτοδιοικητικές εκλογές είχαν γίνει την 11.2.1934, όπως έχει επισημανθεί, η περίοδος της νόμιμης (από τις εκλογές) θητείας των κοινοτικών συμβούλων, ε ί χ ε λ ή ξ ε ι το Φεβρουάριο 1938 (βλ. άρ. 21 της Κωδικοποίησης 1936). Για να τ ο ν ί ζ ε τ α ι το «δια την ισχύουσαν ε ι σ έ τ ι κοινοτικήν περίοδον» σημαίνει ότι με νεότερο αναγκαστικό νόμο της δικτατορίας της 4^{ης} Αυγούστου/Ι. Μεταξά, αυτή, είχε π α ρ α - τ α θ ε ί για άγνωστο χρονικό διάστημα. Στα βιβλία αποφάσεων που ερευνώ, δεν υπάρχει απόφαση επισημαίνουσα το γεγονός της δια νόμου χρονικής παράτασης της κοινοτικής περιόδου, για τη διαδήλωση της νομιμότητας των αποφάσεων του Κοινοτικού Συμβουλίου. Αιτία; Είναι γνωστό ότι στις δικτατο-

ρίες ΔΕΝ γίνονται εκλογές. Διότι η Δημοκρατία είναι στο γύψο. 3) «Λατομεία Αλίμου» (Α.Ε. ίσως). Που δραστηριοποιείται; Απ' όσα γνωρίζω η μόνη περιοχή στον Άλιμο, που φέρει ίχνη λατόμευσης, είναι ο λόφος Πανί.

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 262: «Αριθμός αποφάσεως 116/24.6.1939». «Περί ερανικού καταλόγου του έτους 1939- 1940». «... εκθέτει ότι δια της υπ' αρ. 84/1934 αποφάσεως ... απεφασίσθη η επιβολή του φόρου εράνου αμέσου, δια την ισχύουσαν εις έτι κοινοτικήν περίοδον. . . . Το Κ.Σ. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την κατάρτισιν του ερανικού καταλόγου δια την χρήσιν 1939-1940 και επιβάλλει εις έκαστον των φορολογουμένων το έναντι του ονόματός του αναφερόμενον ποσόν και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω την δημοσίευσιν τούτου συμφώνως τω νόμω, ως και την αποστολήν ειδικών ατομικών προσκλήσεων εις ένα έκαστον των φορολογουμένων δια την υποβολήν των τυχόν ενστάσεων ενώπιον της Πρωτοβαθμίου επιτροπής...».[Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος]. [[Ακολουθεί κατάλογος με 676 ονόματα, μεταξύ των οποίων και του Προέδρου και των μελών του Κ.Σ. (πλην Ι. Γερουλάνου), και της «Κτήμα Τράχωνες ΑΕ» για 5.000 δραχμές, και των Αθανασιάδης Ι.3.000, Αθανασιάδου Ιωάννα 5.000, Αραβαντινού Νίνα 2.000, κέντρο Αρτζεντίνα 2.500, Γρώμαν Γεώργιος 4.000, Ζαμάνος Ιωάννης 1.000, Κοντοσταύλου Αγγελική 2.000, Κανελλόπουλος Αγγελος 1.800, Λατομεία Αλιμος 5.000, Λογοθετόπουλος Κων/νος 4.000, Μαλτέζος Νικόλαος 1.000, Πατρονικόλας Ηλίας 5.000, Σατολιάς Γεώργιος 1.500, κ.ά., χωρίς άθροιση του συνολικού ποσού, βλεπ. σχόλια, σε προηγούμενο]].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 446: «Αριθμός αποφάσεως 72/7.5.1940». «Περί του ερανικού καταλόγου του οικονομικού έτους 1940- 1941». «... εκθέτει ότι . . . ενεκρίθη η επιβολή του φόρου αμέσου εράνου, δια την ισχύουσαν εις έτι κοινοτικήν περίοδον . . . Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την κατάρτισιν του ερανικού καταλόγου δια την χρήσιν 1940-1941 και επιβάλλει εις έκαστον των φορολογουμένων το έναντι του ονόματός του αναφερόμενον ποσόν...». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω]. [[Στις σ.447 έως 458 ακολουθεί κατάλογος με 687 ονόματα, με αντίστοιχες χρεώσεις, με όμοια σχόλια]].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 222, «Αριθμός αποφάσεως 10/19.3.1942 «Περί του ε ρ α ν ι κ ο ύ καταλόγου 1941- 42». «..εκθέτει ότι δια της υπ'αρ. 64/1934 αποφάσεως, . . . απεφασίσθη η επιβολή του φ ό ρ ο υ αμέσου ε ρ ά ν ο υ και προτείνει όπως καταρτισθή ο ερανικός κατάλογος των φορολογουμένων συμφώνως τω Κώδικι της περί Δήμων και Κοινοτήτων Νομοθεσίας, δ ε δ ο μ ένου ότι δια του από 21.5.38 Β.Δ. π α ρ ε - τ ά θ η η κειμένη φορολογία μέχρι του έτους 1958 προς ε ξ α σ φ ά λ ι σ ι ν του σ υ ν α φ θ έ ν τ ο ς δ α ν ε ί ο υ. Η Δ.Ε. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την κατάρτισιν του ερανικού καταλόγου δια την χρήσιν 1941-1942 και επιβάλλει εις έκαστον των φορολογουμένων το έναντι του ονόματός του αναφερόμενον ποσόν . . .και ανατίθησι ...». [Δ.Ε. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Κ. Κωνσταντινίδης, Γ. Τίγγελης]. [Ακολουθεί, στις σελ. 222-233, κατάλογος 717 ονομάτων φυσικών προσώπων με ελάχιστο ποσό δραχ. 500 και άλλα, π.χ. Αθανασιάδης Ιωάννης 3.000, Αγγελής Φίλιππος 3.000, Αλιβιζάτος Αμύλκας 3.000, Αθανασιάδου Ιωάννα 15.000, Αραβαντινού Νίνα 10.000, Αβραμίδης Βασ. 6.000, Αρώνη Μαίρη 1.500, Βακάκης Στυλ. 5.000, Βασιλειάδου Σοφία 5.000, Γ ε ρ ο υ λ ά ν ο ς Ιω. 5.000, Καββαδίας Χαράλ. 4.000, Κοντοσταύλου Αγγελική 4.000, Λογοθετόπουλος Κ. 10.000, Μπενόγλου Ιωάννης 2.000, Νικο-λαϊδης Νικόλ. 5.000, Παπαστράτου Σωτήριος, κληρονόμοι, 10.000, Παλαιο-κρασσάς Ιωάννης 2.500, Παδελόπουλος Αθανάσιος 1.500, Ράλλης Γεώργ. 5.000, Σκούρτης Κων/νος 3.000, Φαν-Βάικ Ροδόλφος 2.500, και επωνυμίες νομικών προσώπων π.χ. Αρτζεντίνα 2.000, Αττική Α.Ε. 1.000, Κτήμα Τράχωνες ΑΕ 15.000, Κτηματικών Επιχειρήσεων Α.Ε. 2.000, Κτηματικά και Γεωργικά Επιχειρήσεις Α.Ε. 1.000, Λαϊκή Τράπεζα 6.000, Λατομεία Αλιμος 25.000, με «σ ύ ν ο λ ο ν 842.700». Τα ποσά των χρημάτων, ήταν πληθωριστικά, λόγω της Κατοχής, μαύρης αγοράς κλπ.

Σχόλιο: 1) Για π ρ ώ τ η φορά περιλαμβάνεται και το όνομα του Ιω. Γε-ρουλάνου με δραχ. 5.000, ε ν ώ α ν τ ι θ έ τ ω ς δ ε ν περιλαμβανόταν στους ερανικούς καταλόγους των προηγούμενων τεσσάρων (4) ετών 1937- 1938, 1938-39, 1939-40, 1940- 41. Όλοι γνωρίζουμε ότι κτηματική περιουσία είχε και τα προηγούμενα χρόνια. Ο λόγος της εξαίρεσής και ποίος φρόντιζε γι' αυτό, εικάζεται. Ποίος «επέβλεπε» και για το εάν εφαρμόστηκε η αρχή της «αναλογι-κότητας, κρίνει ο καθένας, 2) «παρετάθη η κειμένη φορολογία μέχρι του έτους

1958 προς εξασφάλισιν του συναφθέντος δανείου». Από τη διατύπωση αποδεικνύεται ότι η παράταση αφορούσε *ε ι δ ι κ ά* την Κοινότητα Καλαμακίου διότι αυτή (η παράταση) είχε τεθεί ως όρος από τον φορέα που της είχε χορηγήσει δάνειο, ώστε να «εξασφαλιστεί», η δυνατότητα εσόδων απ'αυτή, για την εξόφλησή του (βλ. στο παρόν, κεφάλαιο: Δάνεια της Κοινότητας).

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.403, «Αριθμός αποφάσεως 38/11.3.1946», «Περί του *ε ρ α ν ι κ ο ύ* καταλόγου 1945- 1946». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ' αρ.9/1945 αποφάσεως . . . απεφασίσθη η επιβολή του φόρου αμέσου εράνου και προτείνει όπως καταρτισθή ο ερατικός κατάλογος των φορολογουμένων. . . δεδομένου ότι δια του από 21.5.1938 Β. Διατάγματος *π α ρ ε τ ά θ η* η κειμένη φορολογία μέχρι του έτους 1958 προς εξασφάλισιν του συναφθέντος δανείου ...». [Ακολουθεί σ. 404- 415, κατάλογος 706 ονομάτων, συνολικού ποσού δραχ. 18.965.000, με χρεώσεις από ελάχιστο δραχ. 5.000, ΕΒΓΑ 25.000, Λατομεία Αλιμος 100.000, Αρτζεντίνα 150.000, Αστική Α.Ε. Κτημ. Επιχειρήσεων 150.000, Πιρπίρογλου Αλ. 200.000, έως δραχ. 300.000 (π.χ. Αθανασιάδου Ιω., «Αλιμος Α.Ε.», Βάθη Παναγιώτου κληρ., Γερουλάνος Ιω., Γρώμαν Γ., Δρακόπουλος Ιω., Κτήμα Τράχωνες ΑΕ., Κ. Λογοθετόπουλος). Από τα μέλη του ΚΣ., περιλαμβάνεται μ ό ν ο ο Γ. Γκούμης. [Κ.Σ. Πρόεδρος Γ. Μελισσινός, Γ. Γκούμης, Ι. Αδαμάκης, Σ. Γεωργόπουλος].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.477, «Αριθμός αποφάσεως 88/7.6.1946», «Περί συστάσεως επιτροπής δια την *ε ξ έ τ α σ ι ν* του *ε ρ α ν ι κ ο ύ* καταλόγου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ' αρ. 38 αποφάσεως του *α π ο λ υ θ έ ν τ ο ς* Κοινοτικού Συμβουλίου, είχαν ψηφισθή ο ερατικός κατάλογος του οικονομικού έτους 1945-46, όστις υπεβλήθη εις το Ειρηνοδικεϊόν Αθηνών. Κατά του καταλόγου τούτου υπεβλήθησαν υπό των ενδιαφερομένων 96 εν όλω ενστάσεις, και τούτο διότι τα *ε π ι β λ η θ έ ν τ α* ποσά, ήσαν ως επί το *π λ ε ί σ τ ο ν* *δ υ σ α ν ά λ ο γ α* προς την οικονομικήν κατάστασιν των φορολογουμένων. Επειδή δια της δημοσιεύσεως του ερατικού καταλόγου μέγα μέρος των φορολογουμένων *δ ε ν* διαμένει εις την έδραν της Κοινότητος και συνεπώς *δ ε ν* έλαβε γνώσιν τούτου και επειδή ως

ανεφέρθη τα πλείστα των επιβληθέντων ποσών ε ί ν α ι π ρ ά γ μα τ ι υ π ε ρ β ο λ ι κ ά, προτείνει την α κ ύ ρ ω σ ι ν του εν λόγω ε ρ α ν ι κ ο ύ καταλόγου ή την αναθεώρησιν τούτου προς μ ε ί ω σ ι ν των κριθησομένων ως υπερβολικών ποσών./ Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν επειδή εκ της γενομένης κατ' αρχήν ερεύνης προκύπτει ότι τα επιβληθέντα εν τω ερανικώ καταλόγω ποσά εις πλείστους των φορολογουμένων κρίνονται ως υ π ε ρ β ο λ ι κ ά, επειδή είνε (ορθό: είναι) καταφανές ότι ό λ ω ς α β α σ α ν ί σ τ ω ς επιβλήθησαν ταύτα και παρά τας διατάξεις του Κ.Δ.Κ.Ν. και επειδή αι προγενόμεναι αδικίαι δύνανται να επανορθωθώσι δια της α ν α θ ε ω ρ ή σ ε ω ς του ερανικού καταλόγου. Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την αναθεώρησιν του δια της υπ' αρ.38 αποφάσεως ε.έ. συνταχθέντος ερανικού καταλόγου του οικονομικού έτους 1945- 1946 του εγκριθέντος δια της υπ' αρ.6598 διαταγής της Νομαρχίας Αττικής, μη κηρυχθέντος εισέτι εκτελεστού υπό του κ. Ειρηνοδίκου, συνιστά δ' Επιτροπήν προς επεξεργασίαν τούτου και προς εξακρίβωσιν των αδικιών εκ των κ.κ. Θ. Φυτάλης, Σ. Σπηλιοπούλου και Α. Λέκκα, και ανατίθησιν τω κ. Πρόεδρω». [Κ.Σ.: από την απόφαση 73/24.5.1946, πρόεδρος ο Ιω. Γερουλάνος, και μέλη Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Α. Λέκας]

Σχόλια: 1) «του απολυθέντος Κ.Σ.». Οι διατυπώσεις δείχνουν μια μνησικακία (θα μπορούσε να γράφεται: του προηγούμενου). Η οποία επιβεβαιώνεται σε επόμενη απόφαση, στην οποία υπάρχει σκεπτικό ότι «κατελογίσθησαν αναλόγως των προσωπικών συμπαθειών ή αντιπαθειών». ΑΛΛΑ, κι ότι είχαν επίγνωση ότι είναι και οι ίδιοι «μετακλητοί υπάλληλοι», και άρα αυτοί που τους διόρισαν, έχουν δικαίωμα και μπορούν να τους απολύουν. 2) Με την εισήγησή του ο Πρόεδρος, είχε ήδη κρίνει «υπερβολικά» και «όλως αβασανίστως επιβληθέντα» τα ποσά του ερανικού καταλόγου, δηλαδή είχε δώσει «γραμμή», 3) Ενώ θα μπορούσε το Κ.Σ. να εξετάσει τις 96 ενστάσεις και να αποφανθεί γι' αυτές. 4) Η δημοσίευση του καταλόγου γινόταν, ε π ί χ ρ ό ν ι α, με τον ίδιο τρόπο, με πολλά ίδια μέλη Κ.Σ. ή Δ.Ε. Άρα η επίκληση ότι «δεν έλαβαν γνώση» «διότι κατοικούν εκτός Κοινότητας» ορισμένοι, είναι προσχηματική.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.493, «Αριθμός αποφάσεως 101/14.6.1946», «Περί μετ α β ο λ ώ ν του ε ρ α ν ι κ ο ύ καταλόγου οικ. Έτους 1945-1946». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η δια της υπ' αρ. 88 αποφάσεως του ΚΣ, συσταθείσα Επιτροπή προς εξέτασιν του ερανικού καταλόγου του ψηφισθέντος δια της υπ' αρ. 38 αποφάσεως, υπέβαλεν π ρ α κ τ ι κ ό ν δι' ού προτείνονται τροποποιήσεις επ' αυτού, όπερ, υποβάλλων υπό την κρίσιν του Κ.Σ. προτείνει όπως αποφανθή σχετικώς./Το Κ.Σ....ιδόν το από 11 Ιουνίου ε.έ. πρακτικόν ... και σκεφθέν, επειδή πράγματι πλείστα ποσά καταλογισθέντα εις βάρος των υποχρέων δι' άμεσον έρανον του οικ. Έτους 1945-1946 είναι υ π ε ρ β ο λ ι κ ά και δ υ σ α ν ά λ ο γ α προς την οικονομικήν κατάστασιν των φορολογουμένων, επειδή το κ α τ α ρ τ ί σ α ν τον ερανικόν κατάλογον Κ.Σ. ο υ δ ό λ ω ς έλαβεν υπ' όψιν του τας διατάξεις του Κ.Δ.Κ.Ν., επειδή π ρ ο φ α ν ώ ς τα αναγραφέντα ποσά κ α τ ε λ ο γ ί σ θ η σ α ν αναλόγως των π ρ ο σ ω π ι κ ώ ν σ υ μ π α θ ε ι ώ ν ή α ν τ ι π α θ ε ι ώ ν, και επειδή τα υπό της Επιτροπής προτεινόμενα ποσά κ ρ ί ν ο ν τ α ι ως απολύτως σύμφωνα προς τας διατάξεις του Κώδικος και την οικονομικήν κατάστασιν των φορολογουμένων. Δ ι α τ α ύ τ α. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ό τ ι εγκρίνει παμψηφεί τας κατωτέρω μ ε τ α β ο λ ά ς επί του ερανικού καταλόγου ...ήτοι: . . . [σημ.: ακολουθεί κατάλογος με 141 ονόματα, με αρχικά ποσά και ποσά μεταβολών, π.χ. «Αγγελοπούλου Χαριλάου, από 25.000 μείωσις εις 10.000, Ανδρειώτη Μιχαήλ από 100.000 εις 30.000....», κ.ο.κ.- [σημ.: οι υποβληθείσες ενστάσεις ήταν 96]. [Κ.Σ. όπως πιο πάνω].

Για μ έ λ η του Κ. Σ. οι μειώσεις ήταν: Ιω. Γερουλάνος από 300.000 σε 150.000, Σπ. Σπηλιόπουλος από 50.000 σε 25.000, Θ. Φυτάλης από 40.000 σε 15.000 (οι δύο τελευταίοι μετείχαν και στην «... Επιτροπήν προς επεξεργασίαν τούτου και προς εξακρίβωσιν των αδικιών» !!), για Κτήμα Τράχωνες Α.Ε. από 300.000 σε 150.000 (η μοναδική εταιρία και νομικό πρόσωπο για το οποίο έγινε μείωσις, στα άλλα νομικά πρόσωπα καμία), Λογοθετόπουλος Κ. από 300.000 σε 40.000, Πιζάνης Αντ., από 50.000 σε 25.000, Αθανασιάδου Ιω. από 300.000 σε 150.000, Αντωνοπούλου Δεσπ. από 100.000 σε 25.000, Αβιδικιάν Τ. από 100.000 σε 50.000, Βούλγαρης Γ. από 200.000 σε 50.000, Βάθης Τρ. από 150.000 σε 10.000, Δελής Ιω. από 250.000 σε 50.000, Λαγίου

Δ. από 225.000 σε 100.000 (= πρώην κοινοτικός σύμβουλος), Σκούρτης Κων. από 100.000 σε 10.000, Στεφανής Παν. από 200.000 σε 25.000, κ.ά. πολλοί.

Σχόλια: 1) Αντιπαρέρχομαι το: «προφανώς τα αναγραφέντα ποσά καταλογίσθησαν αναλόγως των προσωπικών συμπαθειών ή αντιπαθειών», χωρίς συγκεκριμένα στοιχεία Το ίδιο με μεγάλη ευκολία θα μπορούσε να πεί καθένας ΚΑΙ για τους ίδιους, αφού ΔΕΝ είχαν ορίσει κριτήρια ή κατηγορίες (βλ. πιο κάτω). 2) Πολύ περισσότερο που τα αναγραφόμενα μέλη του Κ.Σ. για τα οποία έγιναν μειώσεις, ήτοι οι Σπηλιόπουλος, Φυτάλης, ήταν μέλη της «επιτροπής προς επεξεργασίαν και εξακρίβωσιν των αδικιών»!, δηλαδή έγιναν «κρίνοντες και κρινόμενοι», «ελέγχοντες και ελεγχόμενοι» για τους εαυτούς τους!, 3) οι ίδιοι και ο Ιω. Γερουλάνος, π α ρ α ν ό μ η σαν αφού συμμετείχαν σε συνεδρίαση του Κ.Σ. και ψήφισαν, αποκομίζοντας και οι τρεις περιουσιακό/ χρηματικό όφελος, παρά την απαγόρευση του νόμου. Το έχω επισημάνει και σε άλλες περιπτώσεις για τον Ι. Γερουλάνο, ο οποίος στη συνεδρίαση αυτή, είχε δ ι π λ ό χρηματικό όφελος (με τη μείωση των ποσών για τον εαυτό του και την εταιρία τους). Ποίος φρόντιζε γι' αυτό ή ποίος επέβλεπε, ας κρίνει ο αναγνώστης. 4) Για τον πρόεδρο Ι.Γ., οι παλιές συμπορεύσεις και, εικάζω, φιλίες επί Ι.Μεταξά, (Λογοθετόπουλος, καταδικασμένος δωσίλογος, Α.Πιζάνης, αρχηγός ΕΟΝ - Φαλαγγιτών Καλαμακίου, κ.ά.) δεν κρύβονται. 5) Είναι λυπηρό ότι, έμφρονες-μορφωμένοι άνθρωποι, Δ Ε Ν θέλησαν να ορίσουν ένα «κριτήριο», ένα «μέτρο, για τις μειώσεις που έκαναν, για εξασφάλιση της αξιοπιστίας τους.

Α Ν Τ Ι Θ Ε Τ Ε Σ Σ Τ Α Σ Ε Ι Σ , Ε Φ Α Ρ Μ Ο Γ Η Σ του Ν Ο Μ Ο Υ και αποχώρησης από τη συνεδρίαση του Κ.Σ. ή μη συμμετοχής στην ψηφοφορία, αυτού που είχε έννομο συμφέρον: [βλ. αποφάσεις 41/11.4.1946 «περί καθορισμού εξόδων παραστάσεων προέδρου», «του προέδρου αρνηθέντος ψήφον» σ.418 του ίδιου βιβλίου, και, [β. 22.8.38- 29.6.1940], σ.495: «Αριθμός αποφάσεως 99/24.6.1940». «Περί εξόδου των λουομένων εκ των λουτρών Αλίμου με ένδυμα λουτρού», «...του κ. Δ. Λαγίου, μη λαβόντος μέρος εις την συζήτησιν ως έχοντος έννομον συμφέρον, συμφώνως τω ά. 41 του Κ.Δ.Κ. Νομοθεσίας» (= διότι είχε κέντρο στην έξοδο), κι άλλες. Τη γνώριζαν την απαγόρευση. Απλά την αγνοούσαν όταν επρόκειτο για τους ίδιους. Η αλαζονία της εξουσίας !

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 135, «Αριθμός αποφάσεως 202/25.11.1946», «Περί επιβολής του αμέσου εράνου». [σημείωση: επικαλούμενη αιτιολογία: «προς πληρωμήν τοπικών ειδικών αναγκών να επιβάλη τον άμεσον έρανον. Αι άμεσοι και κατεπείγουσαι ανάγκαι της Κοινότητος δια την επισκευήν και διάνοιξιν οδών, δια την ανάπτυξιν του πρασίνου, όπερ σχεδόν κατεστράφη κατά την διάρκειαν της κατοχής, δια την διαμόρφωσιν του παραλιακού χώρου και δια την εγκατάστασιν δικτύου υδρεύσεως δια την στοιχειώδη εξυπηρέτησιν του π λ έ ο ν σ τ ε ρ ο υ μ έ ν ο υ ύ δ α τ ο ς τμήματος της Κοινότητος. . . εγκρίνει παμψηφεί την επιβολήν του αμέσου εράνου κατά το οικονομικόν έτος 1946-1947 προς κάλυψιν των απαιτηθησομένων αναγκών...ανατίθησι...». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερούλάνος, Γ.Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 196, «Αριθμός αποφάσεως 22/10.2.1947», «Περί καθορισμού κ α τ η γ ο ρ ι ώ ν αμέσου ε ρ ά ν ο υ». [σημείωση: Καθορίζονται οι ακόλουθες κατηγορίες για τους κατόχους (εννοεί: ιδιοκτήτες): ενός οικοπέδου 10.000, οικίας μέχρι 2 δωματίων ή 2 οικοπέδων 15.000, οικίας 3 δωματίων ή 3 οικοπέδων 30.000, οικίας 4 δωματίων ή 4 οικοπέδων 40.000, πολυτελών επαύλεων ή οικίας πλέον των 5 δωματίων 70.000, καταστημάτων πολυτελείας 70.000, τους επαγγελματίες Α' κατηγορίας 40.000, τους επαγγελματίες Β' και Γ' κατηγορίας 20.000, ιδιοκτήτες αγροκτημάτων μέχρι 25 στρεμμάτων από 10.000 έως 30.000, π λ έ ο ν των 25 σ τ ρ ε μ μ ά τ ω ν 30.000 – 100.000, ιδιοκτήτας πλέον της μίας οικοδομών, το σύνολον του εφ' εκάστης κατηγορίας φόρου, «εις τους εκ των φορολογουμένων α π ο δ ε δ ε ι γ μ έ ν ω ς ε υ π ό ρ ο υ ς δύναται να καθωρισθή ο φ ό ρ ο ς μ έ χ ρ ι του διπλασίου του υπό του παρόντος προβλεπομένου, εις τους κατόχους εν γένει ακινήτου, συνταξιούχους, δημοσίους, δημοτικούς και κοινοτικούς υπαλλήλους δύναται να καθωρισθή ο φόρος μέχρι του ημίσεως του υπό του κανονισμού προβλεπομένου]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερούλάνος, Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Π. Πικρός].

Σχόλιο: 1) Ε π ι τ έ λ ο υ ς ένα κριτήριο!. Πρόσφορο ή απρόσφορο ή ακατάλληλο δεν έχει τόση σημασία. Τέθηκε κριτήριο, άρα π ρ ο η γ ο ύ μ ε ν η «αυτοδέσμευση» για την, με αντικειμενικό και δίκαιο τρόπο, επιβολή στο μέλλον, 2)

ΟΜΩΣ, έθεσαν ό ρ ι ο προς τα π ά ν ω, και ε υ ρ ύ πλαίσιο επιβολής ποσών («πλέον των 25 στρ., 30.000 έως 100.000»). Συμβιβαστικά;

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 238, «Αριθμός αποφάσεως 52/24.3.1947», «Περί του ε ρ α ν ι κ ο ύ καταλόγου 1946- 1947». [σημείωση: ακολουθεί στις σ. 238 έως 250 κατάλογος 687 ονομάτων, μεταξύ των οποίων ΚΑΙ μέλη του Κ.Σ. Ιω. Γερουλάνος 100.000, Ι. Δρακόπουλος 70.000, Γ. Κουτροβίδης 35.000, Δ. και Ιωάννης Λάγιος 100.000, Ν. Μαλτέζος 70.000, Σ. Σπηλιόπουλος 60.000, και, Αβραμίδης Β. 140.000, Αρώνη Στέλλα 30.000, Αργυρόπουλος Βασίλειος 10.000, Γεωργαντάς Γ. 100.000, Γρώμαν Γ. κληρονόμοι 100.000, ΕΒΓΑ 30.000, Κτήμα Τράχωνες 100.000, Λαϊκή Τράπεζα 40.000, Λογοθετόπουλος Κ. 70.000, Μανωλόπουλος και Ψαθάς 100.000, Μαρινόπουλος Πάνος 30.000, Νεοφύτου Παν. 30.000, Παλαιοκρασσάς Ιωάννης 55.000, Παπαστράτου χήρα Σωτ., Κική 100.000, Πικρός Παν. 60.000, Πρέκα Κ. 100.000, Σαλίγγαρου Ηλία κληρονόμοι 45.000, κ.ά. Σ ύ ν ο λ ο ν δ ρ α χ. 15.500.000.-]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 72, «Αρ. Αποφάσεως 213/15.12.1947», «Περί επιβολής του αμέσου ε ρ ά ν ο υ και καθορισμού κατηγοριών φορολογουμένων». [σημείωση: Σκεπτικό παρόμοιο με αυτό προηγούμενων αποφάσεων, κριτήριο ανά δωμάτιο, ίδιες διακρίσεις για καταστήματα κλπ]. [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Ι. Γερουλάνος, Η. Αντωνόπουλος, Ν. Κριμπένης, απών Μ.Λεγάκης].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 161, «Αριθ. Αποφάσεως 32/29.1.1948», «Περί ε ρ α ν ι κ ο ύ καταλόγου». [σημείωση: ακολουθεί, στις σ.162- 175, κατάλογος με 773 ονόματα, μεταξύ αυτών και: Πιζάνης Α. 70.000, Πικρός Π. 140.000, Ι. Γερουλάνος 1.200.000 (όχι όμως, η Κτήμα Τράχωνες ΑΕ, η οποία εξακολουθούσε να έχει χιλιάδες στρέμματα και οικοπέδα), Αντωνόπουλος Η. 30.000, Κριμπένης Ν. 80.000, και, ενδεικτικά: Αβραμίδης Β. 400.000, Αθανασιάδου Ιω. 300.000, Βακάκης Στ. 300.000, Γαβριηλίδης Στ. 240.000, Γκιώνης Ι. 300.000, Δρακόπουλος Ιω. 500.000, Λογοθετόπουλος Κ. 140.000, Κική Παπαστράτου

200.000, Σαλίγγαρος Ηλ. 170.000, Σπηλιόπουλος Σπ. 140.000, κ.ά. Ελάχιστη χρέωση 20.000. Σ ύ ν ο λ ο δραχ. 39.220.000.-]. [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Ιω. Γερουλάνος, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 342, «Αρ. Αποφάσεως 147/26.6.1948». «Περί εφέσεως της αποφάσεως του Ειρηνοδίκου επί του ερανικού καταλόγου 1947- 1948». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ο καταρτισθείς δια της υπ' αρ. 213 αποφάσεως . . . επεστράφη κ εκυρωμένους υπό του Ειρηνοδίκου μεσημαντικάς μειώσεις των επιβληθέντων ποσών όλως αδικαιολογήτως και παρά τον κανονισμόν . . . τον ψηφισθέντα δια της υπ' αρ.213/47 αποφάσεως . . .Κατά της ως άνω αποφάσεως του κ. Ειρηνοδίκου χωρεί έφεσις ενώπιον του κ. Νομάρχου αποφαινομένου οριστικώς . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ομοφώνως . Εφεσιβάλλει ενώπιον του κ. Νομάρχου την υπ' αρ. 18/1948 απόφασιν του Ειρηνοδίκου Αθηνών επί του εκδικασθέντος φορολογικού καταλόγου αμέσου εράνου, οικ. Έτους 1947- 1948 . . . και εξαίτεται την κατά τους λοιπούς απόρριψιν της καθ' ής η παρούσα απόφασιν του κ. Ειρηνοδίκου Αθηνών και την επικύρωσιν ...». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Π. Τσορός, Ν. Κριμπένης].

Σχόλιο: 1) Καταγράφεται αποκλειστικά και μόνο διότι, δεν αναφέρεται σε αυτή εάν οι μειώσεις έγιναν μετά από ενστάσεις ενδιαφερομένων, οπότε ο Ειρηνοδίκης είχε εκφέρει δικαιοδοτική κρίση, 2) προκύπτει ότι η έφεσις κατά της απόφασης του Ειρηνοδίκη, εφεσιβάλλεται ενώπιον του Νομάρχη (διοικητικού οργάνου), και όχι ενώπιον ανώτερου δικαστηρίου. Ίσως, εάν ΔΕΝ είχαν υποβληθεί ενστάσεις, για τις συγκεκριμένες περιπτώσεις οι Ειρηνοδίκες να έκριναν ως «διοικητικά όργανα» και όχι ως «δικαιοδοτικά».

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 70, «Αριθ. Αποφάσεως 261/18.12.1948», «Περί του ερανικού καταλόγου 1948- 1949». [σημείωση: ακολουθεί στις σ. 70-83, κατάλογος 806 ονομάτων, με ελάχιστη χρέωση 10.000, και υψηλότερες: Μέλη Κ.Σ. Πικρός Π. 140.000, Ιω. Γερουλάνος 1.000.000 (η Κτήμα Τράχωνες Α.Ε., όχι), Π. Τσορός 140.000, Κ. Τσόχας 30.000, Φυτάλης Θ. 70.000, και

κάτοικοι: Αβραμίδης Β. 500.000, Αθανασιάδου Ιω. 400.000, Αρώνη Μαίρη 140.000, Γεωργαντάς Γ. 300.000, Γκιώνης Στ. 400.000, Γκιώνης Ιω. 300.000, Καλφόγλου Ι. 280.000, Κεφαλά Αφοί 350.000, Λαϊκή Τράπεζα 200.000, Νικ. Μαλτέζος 300.000, Ράλλη Μ. 280.000, Σκαρμούτσου Ευρ. 560.000, Τ.Α.Ε. 1.000.000 και διάφοροι άλλοι ιδιοκτήτες ακινήτων]. [Σύνθεση Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ιω. Γερούλανος, Δ. Κουτροβίδας, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 3, «Αρ. Αποφάσεως 20/10.2.1950», «Περί του ε ρ α ν ι κ ο ύ καταλόγου οικονομικού έτους 1949-1950». [σημείωση: «παρατάθηκε η ισχύς του φόρου αυτού και για το τρέχον οικονομικό έτος», ακολουθεί στις σελ. 4 – 17 κατάλογος 861 ονομάτων, με το έναντι του καθένα ποσό, με ελάχιστο δραχ. 20.000, και: τα μέλη του Κ.Σ., Γκούμης Γ. 60.000, Κουτροβίδας Δ.30.000, Π. Ανδριώτης όχι, Κ. Μαλτέζος όχι, Σ.Σπηλιόπουλος 180.000, Γ.Κινινής 30.000, και λοιποί ενδεικτικά: Αβραμίδης Β. 600.000, Αγγελής Φ. 300.000, Ιω. Αθανασιάδου 600.000, Αραβαντινού Νίνα 300.000, Γερούλανος Ι. 10.000.000, Δαλάκου Αθ. 300.000, Αρώνη Μαίρη 180.000, Δρακόπουλος Ι. 300.000, Καλφόγλου Κ. 380.000, Λογοθετόπουλος Κ. 140.000, Μαλτέζος Ν. 300.000, Μαρινόπουλος Πάνος 160.000, Παλαιοκρασσάς Ιω. 150.000, Πικρός Π. 140.000, Πόγγη Ειρ. 120.000, και ν ο μ ι κ ά πρόσωπα: ΕΒΓΑ 120.000, Κεφαλά Αφοί 350.000, Λαϊκή Τράπεζα 250.000, Κτήμα Τράχωνες ό χ ι, Πατριανάκης Α. Ε. 40.000, ΤΑΕ 3.000.000, και άλλοι πολλοί]. [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτροβίδας, Γ. Κινινής, Π.Ανδριώτης, Κ.Μαλτέζος, απών Σ.Σπηλιόπουλος].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ.236, «Αρ. Αποφάσεως 1/12.1.1951», «Περί επιβολής του α μ έ σ ο υ ε ρ ά ν ο υ και καθορισμού κατηγοριών φορολογουμένων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι συμφώνως προς το άρθρον 377 του Κώδικος . . . δικαιούται το Κ.Σ. προς πληρωμήν ε ι δ ι κ ώ ν τοπικών αναγκών να επιβάλη τον άμεσον έ ρ α ν ο ν. Αι άμεσοι και κατεπείγουσαι ανάγκαι της Κοινότητας δια την επισκευήν και κατασκευήν και διάνοξιν οδών, δια την ανάπτυξιν του πρασίνου, δια την διαμόρφωσιν του παραλιακού χώρου και δια την εγκατάστασιν του δικτύου υδρεύσεως δια την εξυπηρέτησιν του πλέον σ τ ε - ρ ο υ μ έ ν ο υ ύδατος τ μ ή μ α τ ο ς της Κοινότητας υπαγορεύουν την επιβο-

λήν του φόρου τούτου, κατά το τρέχον οικονομικόν έτος, προτείνει δ' όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς και εν καταφατική περιπτώσει καθορισθώσιν αι κ α τ η γ ο ρ ί α ι και το ποσόν του εράνου εκάστης τούτων όπερ θέλει επιβληθή κατά την σύνταξιν του καταλόγου./Το Κ.Σ... ιδόν το άρθρον 377 του Κ.Δ.Κ.Ν. και σκεφθέν επειδή η Κοινότης έχει εξασφαλίσει σημαντικόν έσοδον εκ της εκμεταλλεύσεως των θαλασσίων λουτρών, ικανόν να καλύψη μέγα μέρος των αμέσων και εμμέσων αναγκών αυτής. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την επιβολήν του εράνου κατά το οικονομικόν έτος 1950- 1951 και επόμενα προς κάλυψιν των απαιτηθησομένων δαπανών δια την επισκευήν, χάραξιν και διαμόρφωσιν των οδών της Κοινότητος, δια την δενδροφύτευσιν των οδών αυτής, δια την διαμόρφωσιν του παραλιακού χώρου και δια την εγκατάστασιν τμήματος του δικτύου υδρεύσεως καθορίζει δε τας κ α τ η γ ο ρ ί α ς και το ποσόν του εράνου εκάστης τούτων ως εξής: [σημ.: «εις ιδιοκτήτας, ενός οικοπέδου 30.000, οικίας μέχρι 2 δωματίων 45.000, οικίας 3 δωματίων 90.000, οικίας 4 δωματίων 120.000, πολυτελών επαύλεων ή οικίας πλέον των 5 δωματίων 210.000, καταστημάτων πολυτελείας 280.000, τους επαγγελματίας Α' κατηγορίας 120.000, τους επαγγελματίας Β' και Γ' κατηγορίας 60.000, ιδιοκτήτας αγροκτημάτων μέχρι 25 στρεμμάτων από 50.000 έως 300.000, πλέον των 25 στρεμμάτων 300.000, ιδιοκτήτας πλέον της μίας οικοδομών, το σύνολον του εφ' εκάστης κατηγορίας φόρου, «εις τους εκ των φορολογουμένων αποδεδειγμένως ευπόρους δύναται να καθορισθή ο φόρος μέχρι του διπλασίου του υπό του παρόντος προβλεπομένου, εις τους κατόχους εν γένει ακινήτου, συνταξιούχους, δημοσίους, δημοτικούς, κοινοτικούς υπαλλήλους δύναται να καθορισθή ο φόρος μέχρι του ημίσεος του υπό του κανονισμού προβλεπομένου»]. [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτρουβίδας, Γ. Κινινής, Μ. Παπαθανοπούλου].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 356, «Αρ. Αποφάσεως 96/6.6.1951», «Περί του ε ρ α ν ι κ ο ύ καταλόγου οικ. Έτους 1950- 1951». [σημ.: στις σελ. 357- 372 υπάρχει κατάλογος 953 ονομάτων, με ελάχιστη χρεώση 20.000, και για τους εύπορους π.χ. Ιω. Γερουλάνος 6.000.0000, Σόκου Κόμπανου 2.000.000, κ.ά., στη σ. 373 αναγράφεται «Σύνολον δραχ....», χωρίς συμπλήρωση ποσού.[Κ. Σ.: Σ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Η. Αντωνόπουλος].

Για το Συνοικισμό Αλίμος

[β.14.10.1936–22.7.1938], σελ. 389: «Αριθμός αποφάσεως 142/22.7.1938, «Περί του ερανικού καταλόγου των ιδιοκτητών (Υπαλλήλων της Ιονικής Τραπέζης) οικοπέδων και οικιών εις τον συνοικισμόν Αλίμου». «... εκθέτει ότι ο Εξωραϊστικός Σύλλογος Αλίμου «Ο Θουκυδίδης», δια του υπ αρ.35 ε.έ. προς την Κοινότητα εγγράφου του αιτεί (ορθό= αιτείται) την επιβολήν εις τα μέλη του ερανικού φόρου δια την εκτέλεσιν της διαμορφώσεως οδών των ευρισκομένων εις το παρά των μελών τούτου κατεχόμενον τμήμα του συνοικισμού Αλίμου... Το Κ.Σ. . . έχουν υπ' όψιν τας διατάξεις του . . . του Κ.Δ.Κ.Ν. καθ' ό επιτρέπεται η επιβολή του αμέσου εράνου και επίωρισμένης κατηγορίας φορολογουμένων οίτινες αμέσως ωφελούνται εκ του υπό εκτέλεσιν έργου. . . Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την κατάρτισιν συμφώνως τω άρθρω 388 (Αθ.ορθό 337) του Κ.Δ.Κ.Ν. του ερανικού καταλόγου δια το οικονομικόν έτος 1938- 1939 καταρτίζει δε τούτον ως κάτωθι και επιβάλλει εις έκαστον των φορολογουμένων το έναντι του ονόματός του αναφερόμενον ποσόν εγκρίνει δ' επίσης όπως το προϊόν του φόρου τούτου διατεθ ή εξ ολοκλήρου δια την διαμόρφωσιν των οδών του υπό των φορολογουμένων κατεχομένου τμήματος του συνοικισμού Αλίμου, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω....». [*Ακολουθεί αλφαβητικός κατάλογος 47 ονομάτων, με διεύθυνση κατοικίας όλων «Ιονική Τράπεζα Αθηνών» και ποσό δρχ. 500 για τον καθένα*]...». [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: Αξιοπρόσεκτη απόφαση, για πολλούς λόγους: α) Λαμβάνεται υπ' όψη η αρχή ότι οι φόροι πρέπει να επιβάλλονται στο σύνολο των φορολογουμένων, και μόνο κατ' εξαίρεση σε ορισμένους από αυτούς, β) και σημαντικότερο κατά την εκτίμησή μου, διότι, χωρίς να χρησιμοποιείται η διατύπωση με τις αρμόζουσες λέξεις, για πρώτη φορά στα ερευνώμενα βιβλία των Αποφάσεων Κ.Σ. που μελετώ, αποτυπώνεται η έννοια της *ανταποδοτικότητας*, αφού ο ερανικός φόρος επιβάλλεται σε φορολογούμενους, οι οποίοι είναι αυτοί «οίτινες αμέσως ωφελούνται εκ του

υπό εκτέλεσιν έργου» [χρησιμοποιείται κατά λέξη η διατύπωση του άρθρου 337 της Κωδικοποίησης 1936]. και γ) την επιβολή του φόρου, ζ ή τ η σ α ν ο ι ί δ ι ο ι οι υπό φορολόγηση/φορολογούμενοι μέσω του συλλογικού/ συμμετοχικού σωματείου που είχαν συστήσει. Οι οποίοι, φαίνεται, είχαν αρχίσει να αντιλαμβάνονται το «θεσμικό ρόλο» της Κοινότητας Καλαμακίου, ίσως και της Τ. Α., για τον εξωραϊσμό και τη βελτίωση του περιβάλλοντος της ζωής τους, δ) Προσοχή! Η πιο πάνω είναι η δική μου «επιθυμητή» άποψη, ενός υπηρέτη της Τ.Α. Το κίνητρο όμως θα μπορούσε να ήταν διαφορετικό. Από έλεγχο που έκανα αντιπαραβάλλοντας τα 47 επώνυμα του «ερανικού» καταλόγου του 1938, με τα επώνυμα και τις διευθύνσεις κατοικίας, πρόσφατου εκλογικού καταλόγου Αλίμου, ελάχιστα επώνυμα από τα 47 βρήκα σε συνεπώνυμους απογόνους τους που εξακολουθούν να κατοικούν σε δρόμους της περιοχής. Επίσης συνέκρινα και το «Κτηματολογικόν Διάγραμμα – Τμήματος Αλίμου» του 1943, μηχανικού του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, που δημοσιεύεται στη σ. 12-13 του βιβλίου «Όψεις της Ιστορίας ...» (2018) --- που αποτυπώνει την περιοχή γύρω από τον Ι. Ν. Κοίμησης Θεοτόκου στον «παλαιό Αλιμο» --- αλλά και πάλι δεν επιτεύχθηκε παρά ελάχιστη ταύτιση επωνύμων, με τον ερανικό κατάλογο του 1938. Αρα δεν αποκλείεται, ουσιαστικό/πραγματικό κίνητρο για το «αίτημά» τους να ήταν η, ανθρωπίνως θεμιτή, προσδοκία για την αύξηση της αξίας των οικοπέδων τους, και την εν συνεχεία σύντομη πούλησή τους.

Η έννοια της ανταποδοτικότητας μεταπολεμικά, καθιερώθηκε στην Ελλάδα ως έννοια «ακρογωνιαία» για την επιβολή τ ε λ ώ ν καθαριότητας, φωτισμού κλπ.

Σχόλιο 2: Στα νεότερα χρόνια, προφανώς από το 1963 (ν.4260/12.11.62) που καθιέρωσε τις τακτικές επιχορηγήσεις στους ΟΤΑ,ως συνέπεια της μεταφοράς στο Ελληνικό Δημόσιο ή της κατάργησης φόρων, που αποτελούσαν πηγή εσόδων για τους ΟΤΑ), μέχρι το 1989, τα τ έ λ η, που μπορούσαν να εισπραχθούν από τους ΟΤΑ, ήταν αποκλειστικά νομοθετημένα από την Κεντρική Εξουσία, δηλαδή με νόμους του Κράτους (π.χ. αποκομιδής απορριμμάτων, τέλος παρεπιδημούντων κλπ). Οι ίδιοι οι ΟΤΑ δ ε ν μπορούσαν να επιβάλλουν κανένα φόρο ή τέλος, για οποιοδήποτε λόγο και αιτία. Ορίζαν μόνο το ύψος αυτών. Για π ρ ώ τ η φ ο ρ ά με το άρθρο 25 παρ. 14 ν.1828/1989 ορίστηκε ότι: «Με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου μ π ο ρ ε ί

να επιβάλλονται τέλη ή εισφορές για υπηρεσίες ή τοπικά έργα της περιοχής τους που μπορούν να συμβάλλουν στη βελτίωση της ποιότητας ζωής, στην ανάπτυξη της περιοχής και στην καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών. Τα τέλη αυτά ή οι εισφορές αυτές έχουν ανταποδοτικό χαρακτήρα. Το ύψος των τελών ή εισφορών, οι υπόχρεοι στην καταβολή τους και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια ορίζονται με την ίδια απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου». Η ρύθμιση αυτή έγινε στα πλαίσια της λεγόμενης «δυναμικής φορολογίας». Με βάση τη διάταξη αυτή η «Πρωτοβουλία Πολιτών Αλίμου» υπέβαλε προς το Δήμο μας τη με αρ. πρωτ. 9045/18.9.1992 πρόταση για την επιβολή «Τέλους υποβάθμισης περιβάλλοντος» στις πολύ μεγάλες επιχειρήσεις με εγκαταστάσεις στο Δήμο, η οποία συζητήθηκε στο Δ.Σ. μετά τρία χρόνια, έγινε δεκτή και ο Δήμος εισέπραξε αρκετά χρήματα. Η διάταξη αυτή του ν.1828/1989, μετά από ταλαντεύσεις της νομολογίας των δικαστηρίων, τελικά κρίθηκε αντισυνταγματική διότι δεν εξειδίκευε και δεν προσδιόριζε τα κριτήρια με βάση τα οποία μπορούσε να επιβληθεί το τέλος. [βλ. ανάπτυξη και, Α.Θ. «Το Χρέος προς τους Αλιμιώτες», τομ.1ος, «Κανονιστική συγκρότηση του Δήμου», «Τέλος υποβάθμισης περιβάλλοντος»]. Παρατηρητέο ότι ο ν. 1828/1989 χρησιμοποιεί όμοια περίπου λεκτική διατύπωση με αυτή της Κωδικοποίησης 1936, που είχε ως βάση το ν. ΔΝΖ/12 που απογείωσε τη Τ.Α. (βλ. πιο πάνω). Έκτοτε πέρασαν άλλα τριάντα χρόνια, έγιναν αρκετές συνταγματικές αναθεωρήσεις, αλλά καμία κυβέρνηση, συντηρητική ή προοδευτική, δεν άγγιξε το ζήτημα, που θα οδηγούσε στη δυνατότητα «αυτορρύθμισης» και «αυτονομίας» της Τ.Α., πέραν από τη διοικητική «αυτοτέλεια» την οποία της αποδίδουν το ισχύον Σύνταγμα και οι Δημοτικοί (και Κοινοτικοί) Κώδικες.

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 91: «Αριθμός αποφάσεως 215/14.11.1938». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την χάραξιν των οδών συνοικισμού Υπαλλήλων Ιον.(=ικής) Τραπέζης». «...εκθέτει ότι . . . δια της υπ' αρ. 142 αποφάσεως . . . επεβλήθη φόρος αμέσου εράνου εις τους ιδιοκτήτας οικιών και οικοπέδων υπαλλήλους της Ιονικής Τραπέζης συνολικού ποσού δραχμών 24.000 δι'εκτέλεσιν διαμορφώσεως και χάραξεως των προτων ιδιοκτησιών, οδών. Ήδη κηρυχθέντος εκτελεστού του ερανικού καταλόγου δι' αποφάσεως του Ειρηνοδίκου ήρξατο η είσπραξις τούτου,

εισπραχθέντος του ημίσεως (ορθό= ημίσεος) περίπου ποσού . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν ότι κ α τ ε π ε ί γ ο υ σ α τυγχάνει η χ ά ρ α ξ ι ς των οδών. . . Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωση εκ δραχ.24.000 . . . δια την χάραξιν και διαμόρφωσιν των οδών ..των υπαλλήλων ...της Ιονικής Τραπέζης εν τω συνοικισμώ Αλίμου...υπό τον ρητόν όρον όπως η πρόοδος των εργασιών εξαρτηθή εκ της προόδου της εισπράξεως του επιβληθέντος φόρου». [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Για το Συνοικισμό Τράχωνες

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 104: «Αριθμός αποφάσεως 227/26.11.1938». «Περί του ε ρ α ν ι κ ο ύ καταλόγου των οικοπεδούχων Τ ρ α χ ώ ν ω ν». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει (ότι) η «Ανώνυμος Εταιρεία Κτήμα Τράχωνες» δια της από 23 τρέχοντος μηνός αιτήσεως της α ι τ ε ί όπως η κ α θ ο ρ ι σ θ ε ί σ α υποχρεωτική εισφορά των οικοπεδούχων του ομωνύμου σ υ ν ο ι κ ι σ μ ο ύ εκ δραχ. 50 μ η ν ι α ί ω ς εισπραχθή υπό της Κοινότητος ως ά μ ε σ ο ς έρανος δεδομένου ότι οι ι δ ι ο κ τ ή τ α ι δια σχετικής δ η λ ώ σ ε ώ ς των ή ς α ν τ ί γ ρ α φ ο ν υ π ε β λ ή θ η δέ χ ο ν τ α ι τούτο δια την διάνοιξιν οδών, διαμόρφωσιν π λ α τ ε ι ώ ν κλπ., του συνοικισμού των, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον αποδεχόμενον την υποβαλλομένην αίτησιν προβή εις την σύνταξιν του φ ο ρ ο λ ο γ ι κ ο ύ καταλόγου δια την χρήσιν 1938-1939 υπολογιζομένης της εισφοράς εις δραχ. 50 μ η ν ι α ί ω ς από του μηνός Οκτωβρίου μέχρι της λήξεως του οικονομικού έτους ήτοι η εισφορά δι'έκαστον ο ι κ ό π ε δ ο ν θα ανέρχεται εις το ποσόν των δραχ. 300.- Το Κ.Σ. . . ιδόν . . την αίτησιν, τους υποβληθέντας καταλόγους και το αντίγραφον των δηλώσεων των ο ι κ ο π ε δ ο ύ χ ω ν και ο ι κ ι σ τ ώ ν του συνοικισμού «Τράχωνες» και σκεφθέν ότι δύναται η Κοινότης να επιβάλη την α ν α λ η φ θ ε ί σ α ν υπό των υποχρέων εισφοράν συμφώνως τω άρθρω 337 του Κ.Δ.Κ.Ν. Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την ε π ι β ο λ ή ν του α ι τ η θ έ ν τ ο ς αμέσου εράνου εις τους ιδιοκτήτας οικοπέδων και ο ι κ ι ώ ν του συνοικισμού «Τράχωνες», επιβάλλει δε εις έναν έκαστον των φορολογουμένων το, έναντι του ονόματός του, αναφερόμενον ποσόν και ανατίθησι τω κ. Προέδρω, συν τη

περαιτέρω ενέργειαν (ορθό= ενεργεία), την δ η μ ο σ ί ε υ σ ι ν της παρούσης συμφώνως τω Νόμω, ως και την γ ν ω σ τ ο π ο ί η σ ι ν εις ένα έκαστον των φορολογουμένων δι' ε ι δ ι κ ή ς π ρ ο σ κ λ ή σ ε ω ς, τάσσει δε προθεσμίαν υποβολής ενστάσεων ενώπιον της πρωτοβαθμίου Επιτροπής εντός 15 ημερών από της ημερομηνίας της προσκλήσεως συμφώνως τω 1482/38 Αναγκαστικώ Νόμω, ταις σχετικαίς αποφάσεις (ορθό= αποφάσει) του Κ.Σ. περί «Συστάσεως Πρωτοβαθμίου και Δευτεροβαθμίου Επιτροπών δι' επίλυσιν των φορολογικών διαφορών μεταξύ φορολογουμένων και Κοινότητος». Στο τέλος του καταλόγου το σ υ ν ο λ ι κ ό ποσό αθροίζεται σε δραχ., 132.000.- [Στις σ.105- 111 ακολουθεί κατάλογος 373 ονομάτων φυσικών προσώπων, με χρέωση δραχ. 300 και σπανίως 600 ή 1.200 ή 1.500 (σημ.= διότι, προφανώς, είχαν περισσότερα οικόπεδα) και επωνυμία του νομικού προσώπου της «Κτήμα Τράχωνες ΑΕ» για δραχ.15.000, διότι προφανώς δήλωσε ότι είχε 50 οικόπεδα, ενώ είχε χ ι λ ι ά δ ε ς σ τ ρ έ μ μ α τ α – βλ. σχόλιο, πιο πάνω]. [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλια: 1) Όπως βεβαιώνεται η πρωτοβουλία ανήκε στην Κτήμα Τράχωνες ΑΕ = Ιω. Γερούλάνο (ο οποίος μή νόμιμα παρίστατο και ψήφισε στη συνεδρίαση, βλ. και άλλες περιπτώσεις), η οποία υπέβαλε την αίτηση, συνέλεξε και προσκόμισε τις δηλώσεις, και χωρίς να δηλώνεται ρητά, ανέλαβε την υποχρέωση να επιδώσει σε όλους τις «ειδικές προσκλήσεις», ως αναφέρεται. 2) Η Κτήμα Τράχωνες ΑΕ, χρεώνεται ως έχουσα στην ιδιοκτησία της 50 οικόπεδα (50 X 300 = 15.000). Πλήρως έχει αποδειχτεί ότι ήταν ιδιοκτήτρια σε χ ι λ ι ά δ ε ς από αυτά. 3) Με προηγούμενες αποφάσεις του Κ.Σ., ο τρόπος δημοσίευσης κατά το νόμο του καταλόγου περιελάμβανε (εκτός από την ανάρτηση σε δημόσια μέρη της Κοινότητας) και «την αποστολήν τούτου εις τον αρμόδιον Ε ι ρ η ν ο δ ί κ η ν μετά των σχετικών αποδεικτικών δημοσιεύσεως και επ' ε κ κ λ η σ ί α ι ς α ν α γ ν ώ σ ε ω ς». Στην παρούσα απόφαση, ΔΕΝ αναγράφονται οι προϋποθέσεις αυτές για το νόμιμο της επιβολής, είτε διότι ήταν «συμφωνημένη» μέσω Ιω. Γερούλάνου, είτε από παράλειψη να αναφερθούν. 4) Στον κατάλογο αναγράφονται 373 φορολογούμενοι. Στον αντίστοιχο ερανικό κατάλογο για την Κοινότητα Καλαμακίου αναγράφονταν 610 φορολογούμενοι. Αναφέρεται κατ' επανάληψη σε αποφάσεις του Κ.Σ. για το διορισμό του «εισπράκτορος» (των τελών και φόρων) ότι οι πολλοί από

τους ιδιοκτήτες, κατοικούσαν σε διευθύνσεις εκτός της Κοινότητας, γι' αυτό καταβάλλονταν σε αυτόν, εκτός από το νόμιμο και συμφωνημένο ποσοστό, και ο διορισμός. Το ίδιο θα συνέβαινε και γι' αυτούς του συνοικισμού «Τράχωνες», διότι δεν θα είχαν ανεγείρει την κατοικία τους. Σε κάθε περίπτωση όμως, και μέσω του καταλόγου αυτού (πέραν της αναγνώρισής του ως «συνοικισμού») αποδεικνύεται ότι κατοικούσαν αρκετοί πολίτες στην περιοχή.

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 299: «Αριθμός αποφάσεως 140/2.8.1939». «Περί της αιτήσεως Βησσαρίωνος Σκαλαίου δια την απαλλαγήν του, εκ του επιβληθέντος φόρου αμέσου εράνου». «...εκθέτει ότι δια... διαταγής της Διοικήσεως της Πρωτευούσης, διέβιβασθη αίτησις του Βησσαρίωνος Σκαλαίου αιτουμένου την μείωσιν του επιβληθέντος εράνου των οικοπεδούχων του συνοικισμού Τραχώνων, ως και του εκ δραχ. 200 τοιούτου εκ του γενικού αμέσου εράνου. Υποβάλλει δε προς συζήτησιν της αιτήσεως ταύτης σημείωμα του εκ των μελών του Κ.Σ. κ.Ιω. Γερουλάνου, εις όν ανετέθη η μελέτη της αιτήσεως, εξ ου προκύπτει ότι ο αιτών τυγχάνει κάτοχος 12 οικοπέδων εν τω συνοικισμό, εις τους οικοπεδούχους του οποίου επεβλήθη, δι' έκαστον κατεχόμενον οικόπεδον το ποσόν των δραχ. 300, όπερ αποτελεί αναληφθείσα (ελλείπει= υποχρέωσιν) των οικοπεδούχων προς την «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες» δια την εκτέλεσιν έργων οδοποιΐας κλπ., προτείνει δε όπως το Κ. Σ. αποφανθή σχετικώς. Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται: α) ότι εγκρίνει παμψηφεί την περί διαγραφής, εκ του ειδικού ερανικού καταλόγου «Συνοικισμού Τραχώνων», αίτησιν του Β. Σκαλαίου, ως νομίμως και δικαίως επιβληθέντος του ποσού των δραχ. 3.300 αντιστοιχούντος προς 11 οικόπεδα, ών κάτοχος τυγχάνει ο αιτών, και, β) εγκρίνει επίσης παμψηφεί την διαγραφήν του αιτούντος εκ του γενικού ερανικού καταλόγου της χρήσεως 1938-1939, εις όν φέρεται εγγεγραμμένος δια το ποσό των δραχ. 200, ως μη συμπεριληφθέντων των λοιπών οικιστών Τραχώνων εις τον γενικόν φόρον τούτον και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω ... την κοινοποίησιν της παρούσης εις τον αιτούντα μετά την έγκρισιν ταύτης υπό της Διοικήσεως». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: 1) Ο Ιω. Γερουλάνος με το σημείωμά του, βεβαιώνει, ως ενιαίο πρόσωπο με την Α.Ε. αφού στη συνείδηση όλων ταυτίζονταν (βλ. και άλλες αποφάσεις Κ.Σ. στο παρόν), ότι ο αιτών είναι κάτοχος (εννοεί= κύριος) 12 οικοπέδων στο συνοικισμό Τραχώνων, «εις τους οικοπεδούχους του οποίου επεβλήθη, δι' έκαστον κατεχόμενον οικόπεδον το ποσόν των δραχ. 300, ό π ε ρ α π ο τ ε λ ε ί α ν α λ η φ θ ε ί σ α ν (υποχρέωσιν) των οικοπεδούχων π ρ ο ς την «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες» δια την εκτέλεσιν έργων οδοποιΐας κλπ.». Ό μ ω ς τον ειδικό ερανικό φόρο επέβαλε η Κοινότητα, και οι οικοπεδούχοι των Τραχώνων, ήταν υπόχρεοι προς την ίδια, και ό χ ι προς την Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες. Και τα έργα οδοποιΐας θα εκτελούσε η Κοινότητα και θα δαπανούσε χρήματα από το φόρο αυτό, και ό χ ι η Α.Ε. όπως θέλει να εμφανίζεται στο σημείωμα. 2) Περιέχει όμως και άλλο παράδοξο: Ενώ κρίνεται ότι «νομίμως και δικαίως επιβληθέντος του ποσού των δραχ. 3.300 αντιστοιχούντος προς 11 οικόπεδα», στην προηγούμενη σκέψη «εγκρίνει παμψηφεί την περί διαγραφής εκ του ειδικού ερανικού καταλόγου Συνοικισμού Τραχώνων». Και επιπλέον διαγράφεται και από το «γενικό» κατάλογο με τον οποίο του είχε επιβληθεί ερανικός φόρος δραχμών 200. Αφού «νομίμως και δικαίως» είχε επιβληθεί ο φόρος», και στις δύο περιπτώσεις, για ποιό λόγο διαγράφηκε; 3) Αυτό που αποδεικνύεται έκδηλα, είναι η συμπλεκτική σχέση Ιω. Γερουλάνου/ Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, οικοπεδούχων, (και Κοινότητας;) προς εξυπηρέτηση του επιδιωκόμενου σκοπού ήτοι «την καταπληκτικήν ανατίμησιν ιδιοκτησιών».

Υ π ε ν θ ύ μ ι σ η για τους Τράχωνες: «εις τους οικοπεδούχους του οποίου επεβλήθη, δι' έκαστον κατεχόμενον οικόπεδον το ποσόν των δραχ. 300, ό π ε ρ α π ο τ ε λ ε ί α ν α λ η φ θ ε ί σ α ν (ελλείπει= υποχρέωσιν) των οικοπεδούχων π ρ ο ς την «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες» δια την εκτέλεσιν έργων οδοποιΐας κλπ.». Την απόφαση 140/2.8.1939 έχω δημοσιεύσει και στο κεφάλαιο υπό τον τίτλο «Μεταβιβάσεις υποχρεώσεων της Α.Ε., προς τους αγοραστής οικοπέδων», σ. 389 του παρόντος, όπου και αποσπάσματα από συμβόλαια κλπ., και σχόλια, για τη μεταβίβαση / μετακύλιση των υποχρεώσεων της Α.Ε. προς το Ελληνικό Δημόσιο και την Κοινότητα, προς τους αγοραστής. Έτσι ΔΕΝ επαναλαμβάνω τα αποσπάσματα και σχόλια, στο παρόν κεφάλαιο.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 57, «Αριθμός αποφάσεως 158/7.11.1940 «Περί απορρίψεως της αιτήσεως Θεοφ. Λογοθέτη». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Θεοφ. Λογοθέτη υπεβλήθη αίτησις δι' ής αιτείται την απαλλαγήν του εκ του επιβληθέντος φόρου αμέσου εράνου εκ δραχ. 600 επί τω λόγω ότι μετεβίβασε την ιδιοκτησίαν του εις τον Παν. Λυκιαρδόπουλον δυνάμει των υπ' αρ. . . συμβολαίων . . . Η Δ.Ε. . . ιδούσα . . . και το συνημμένον αντίγραφον του εκχωρητηρίου συμβολαίου και του τοιούτου του προσυμφώνου και σκεφθείσα, επειδή ο φόρος αμέσου εράνου επεβλήθη κατά την χρήσιν 1938-39, η δε εκχώρησις εγένετο κατά την χρήσιν 1939-40, επειδή ο συμφώνως τη υπ' αρ. 227 αποφάσει τη εγκριθείση δια της υπ' αρ. ...διαταγής της Διοικήσεως Πρωτευούσης, επεβλήθη έρανος, αποτελεί ε κ χ ω ρ η θ ε ί - σ α ν υ π ο χ ρ έ ω σ ι ν τ ω ν ι δ ι ο κ τ η τ ώ ν προς την Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, καθ' ήν ούτος ανέλαβεν την καταβολήν του ποσού των δραχ. 50 μηνιαίως μέχρι συμπληρώσεως του ποσού των δραχ. 900, επειδή το επιβληθέν ποσόν των δραχ. 300 κατά οικόπεδον αφεώρα τους μήνας από του Οκτωβρίου 1938 μέχρι και του Μαρτίου του έτους 1939, επειδή άλλωστε κατά την γενομένη πρόσκλησιν δια την καταβολήν του επιβληθέντος ποσού εδίδετο το δικαίωμα εις τον αιτούντα της προσφυγής του ενώπιον της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής επιλύσεως φορολογικών διαφορών δεν προσέφυγεν προς ταύτην ως μόνην αρμοδίαν. . Η Δ.Ε. Αποφαίνεται ότι απορρίπτει την υπό του Θ. Λογοθέτη υποβληθείσαν αίτησιν περί απαλλαγής του εκ του επιβληθέντος εράνου της χρήσεως 1938-39 κι ανατίθησι...». [Δ.Ε. Ι. Γερουλάνος, Κ.Κωνσταντινίδης, Καρανίκας].

Σχόλιο: 1) Η αιτιολόγησις της απόφασης πάσχει στη διατύπωσή της. «Εκχωρείται» η απαίτησις κάποιου δανειστή. Η Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, δεν ήταν «δανειστής» αλλά υπόχρεη (οφειλέτρια), απέναντι στο Δημόσιο, στην Κοινότητα που θα συνιστάτο. 2) Στην «υποχρέωσή» της αυτή, κατά και με τα συμβόλαια πώλησης, υποχρεωτικά «υποκαθιστούσε» (=έβαζε) στη θέση της) τους αγοραστές των οικοπέδων, οι οποίοι μεταβάλλονταν σε «υπόχρεους» «αναδεχόμενοι» τις υποχρεώσεις του Μ. Γερουλάνου ή της Α.Ε. Ο Θ.Λογοθέτης, καλούνταν να πληρώσει, υποχρεώσεις της ΑΕ, προς την Κοινότητα, που είχε αναδεχτεί. 3) Η Δ.Ε. υπό την προεδρίαν του Ιω. Γερουλάνου, μεταβλήθηκε σε Δικαστήριο που έκρινε τη διαφορά μεταξύ του Θ. Λογοθέτη και της ΑΕ Κτήμα Τράχωνες, και «κέρδισε» η Κτήμα Τράχωνες. Ενώ μπορούσε να απορ-

ρίψει την αίτηση ως «εκπρόθεσμη» αφού είχε περάσει η προθεσμία των ενστάσεων. Ήθελαν όμως απόφαση, όχι για «τυπικούς» λόγους, αλλά για λόγους «ουσιαστικούς», για να την «επιδεικνύουν» και σε άλλους.

Φόρος επί των προϊόντων της γης κλπ.

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 81: «Αριθμός αποφάσεως 43/3.4.1937, «Περί του φορολογικού καταλόγου προϊόντων γης κλπ. του έτους 1936-1937». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ' αρ. 62/1934 αποφάσεως του Κ.Σ. εγκριθείσης δια της υπ αρ. 12474/1934 Διαταγής της Νομαρχίας Αττικοβοιωτίας επεβλήθη δια την τρέχουσαν κοινοτικήν περίοδον ο φόρος επί των προϊόντων γης εν γένει και ειδών μελισσοκομίας συγκείμενος εις 2% επί της αξίας των προϊόντων καταβλητέος εις χρήμα μετά την συγκομιδήν. Ήδη κατηρτίσθη ο φορολογικός κατάλογος βάσει αφ' ενός των δηλώσεων των παραγωγών και βάσει των υπό της υπηρεσίας της Κοινότητος συγκεντρωθεισών πληροφοριών, υποβάλλει δε τούτον... Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί τον υπό του κ. Προέδρου καταρτισθέντα φορολογικόν κατάλογον των υποχρέων δια φόρον προϊόντων γης εν γένει και μελισσοκομίας καθορίζον δε τας τιμάς χονδρικής πωλήσεως ως εξής:

Σίτος προς δραχ. 7.- κατ' οκάν. Σανός εν γένει προς δραχ. 3.- κατ οκάν. Κριθή, βρώμη, σίκαλη προς δραχ. 5.-, Λαθούριον προς δραχ. 4.- και, Μέλι προς δραχ. 35 κατ' οκάν και συμπληρόν (=συμπληρούν) τον καταρτισθέντα φορολογικόν κατάλογον επιβάλλει εις έκαστον των φορολογουμένων το έναντι του ονόματός του αναφερόμενον ποσόν, και, ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν. . . .». [Κ.Σ. Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λαγίου, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

*Ερμηνεία: Ακαδημία Αθηνών, Χρηστικό Λεξικό, λαθούρι, ουσ. (ουδ.). 1. ΒΟΤ. πλώδες αναρριχητικό φυτό (γένος *Lathyrus*) της οικογένειας των ψυχανθών. Το είδος *L. sativus* καλλιεργείται ως ζωοτροφή, αλλά και για τα όσπριά του, από τα οποία φτιάχνεται φάβα, ενώ το είδος *L. odoratus* (μοσχομπίζελο)*

καλλιεργείται ως καλλωπιστικό. 2. [συνηθέστ. στον πληθ.] (συνεκδ. φάβα [μεσν. λαθούριν]. Λεξικό Γ. Μπαμπινιώτη: λαθούρι (το) όσπριο με στρογγυλό γκριζωπό καρπό, που μοιάζει με τη φάβα και τον βίκο.

Σχόλιο: Ο Κ.Π. Καβάφης στο έξοχο ποίημά του «Υπέρ της Αχαιϊκής Συμπολιτείας πολεμήσαντες» [: η Αχαιϊκή Συμπολιτεία (280-146 π.Χ.), ήταν η τελευταία απόπειρα των Ελλαδικών να διατηρήσουν την ανεξαρτησία τους, αποφεύγοντας την κατάκτηση τους από τους Ρωμαίους]. Μετά το τέλος του ποιήματος, παρεμβάλλει μία σημείωση, παρείσακτη και κατά πρώτον ακατανόητη, κατά το Γιώργο Σεφέρη: «Εγράφη εν Αλεξανδρεία υπό Αχαιού./ έβδομον έτος Πτολεμαίου Λαθύρου», δηλαδή του Πτολεμαίου Θ' Σωτήρος (139-81 π.Χ.), που είχε το προσωνύμιο/ παρατσούκλι «Λάθυρος» («Ρεβίθης») [βλ. κι Α.Θ., «ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες», τόμος Β', κεφάλαιο Διαλέξεις].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 185: «Αριθμός αποφάσεως 145/20.10.1937, «Περί του φορολογικού καταλόγου προϊόντων γης». Σημείωση: Εγκρίνεται φορολογικός κατάλογος, παρόμοιος με τον προηγούμενο, με φόρο (αντιγράφω): «Σίτος δραχ.8,50 κατ' οκάν, Σανός εν γένει προς δραχ.3, Κριθή, βρώμη, σίκαλις και λαθούριον προς δρ. 5, και μέλι προς δραχ. 35 κατ' οκάν . . . βεβαιοί δε ως εισπρακτέον ποσόν εκ του άνω φόρου δια το...1937-38 των δραχ. 22.088.- ανατιθεμένης της εισπράξεως τούτου εις τον δημόσιον ταμίαν . . .». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 194: «Αριθμός αποφάσεως 56/29.3.1939». «Περί του φορολογικού καταλόγου επί των π ρ ο ῖ ὄ ν τ ω ν γ η ς εν γένει της χρήσεως 1938- 1939». «. . .εκθέτει ότι . . . συνετάγη ο φορολογικός κατάλογος των υποχρέων εκ φόρου επί των προϊόντων γης εν γένει της χρήσεως 1938- 1939 με σύνολον εκ δραχ. 25.365 . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν ότι νομίμως συνετάγη, έχον υπ' όψιν το από 21.5.1938 Β.Δ. δι' ού π α ρ ε τ ά θ η η κ ε ι μ έ ν η φ ο ρ ο λ ο γ ί α επί μίαν ε ι κ ο σ α ε τ ί α ν ως και την υπ' αρ. 69/1934 απόφασίν του περί επιβολής του φόρου επί των προϊόντων γης εν γένει. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί τον συνταχθέντα φορολογικόν

κατάλογο του φόρου επί των προϊόντων γης εν γένει του οικονομικού έτους 1938-1939 με σύνολον δραχ. 25.365 και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την κοινοποίησιν τούτου μετά την έγκρισιν της παρούσης, εις ένα έκαστον των φορολογουμένων δι' α τ ο μ ι κ ώ ν προσκλήσεων, υποκειμένην εις τας διατάξεις του κανονισμού περί συστάσεως Πρωτοβαθμίου και Δευτεροβαθμίου Επιτροπών ως και την βεβαίωσιν τούτου εις τον αρμόδιον Ταμίαν . . . Εγένετο, απεφασίσθη ...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: 1) Και πάλι, δυστυχώς, ΔΕΝ περιλαμβάνεται και ΔΕΝ αναγράφεται κανένα στοιχείο (π.χ. αριθμός εγγραφών/ονόματα), για και από τον κατάλογο αυτό. Στοιχεία τα οποία, θα μας οδηγούσαν σε χρήσιμα συμπεράσματα, για τη σύνθεση της κοινωνίας των πολιτών, την απασχόλησή τους κλπ. 2) «έχον υπ όψιν το από 21.5.1938 Β.Δ. δι' ού παρετάθη η κειμένη φορολογία επί μίαν εικοσαετίαν». Εννοεί «η κειμένη φορολογία της Κοινότητας», και όχι καθολικά. Βλ.: [β. 14.10.1936–22.7.1938], σ. 278: «Αριθμός αποφάσεως 49/26.3.1938, «Περί παρατάσεως της κειμένης φορολογίας επί μίαν εικοσαετίαν» (στο παρόν). Σύμφωνα με αυτή, προκειμένου η Κοινότητα να συνάψει δ ά ν ειο απαιτήθηκε από το Τ.Π. και Δανείων, ως προϋπόθεση (διότι το ίδιο είχε γίνει και με τη σύναψη του προηγούμενου δανείου της), η δια Β.Δ. παράταση της φορολογίας «μέχρις εντελούς εξοφλήσεως του δανείου, ως τούτο εγένετο και δια το κατά το έτος 1936 συναφθέν δάνειον», «επί των προϊόντων γης εν γένει και ειδών μελισσοκομίας των εισοδημάτων εξ οικοδομών . . και του δημοσίου φόρου επί του επιτηδεύματος, των ξενοδοχείων κλπ.», ώστε να εξασφαλισθή, για το Τ.Π. & Δανείων η δυνατότητα/ βεβαιότητα εξόφλησης. [Σχετική και η, στο ίδιο βιβλίο, με αρ. 28/5.3.1940, σ. 397, «Περί του φορολογικού καταλόγου προϊόντων γης εν γένει, χρήσεως 1939-1940», συνολικού ποσού 33.854, χωρίς ονομαστικό κατάλογο ή άλλα στοιχεία].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 251, «Αριθμός αποφάσεως 54/24.3.1947», «Περί επιβολής φόρου επί των π ρ ο ῖ ό ν τ ω ν γ η ς». «Το Κ.Σ. . . Ομοφώνως αποφαινεται. Επιβάλλει από 1^{ης} Απριλίου 1947 και εφεξής προς εκτέλεσιν κοινοτικών έργων και προς πλήρωσιν ειδικών σκοπών Κοινότητος Καλαμακί-

ου φόρον εκ τριών επί τοις εκατόν, επί της αξίας των εν τη περιφερεία της Κοινότητος παραγομένων π ρ ο ῖ ὄ ν τ ω ν γ η ς εν γένει συμπεριλαμβανομένων και των μελισσοκομικών, του γλεύκου των κουκουλίων και των δασικών προϊόντων. Η βεβαίωσις και είσπραξις του φόρου τούτου γενήσεται δι' αυτεπιστασίας συμφώνως προς τας διατάξεις του Δ/τος της 15.10.26 περί βεβαιώσεως και εισπράξεως αμέσων φόρων. Εφ' ώ συνετάγη». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ι. Γερουλάνος, Γ. Κουτρουβίδας, Δ. Λάγιος, Ι Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 225, «Αριθ. Αποφάσεως 69/29.3.1948», «Περί επιβολής φόρου επί των π ρ ο ῖ ὄ ν τ ω ν γ η ς εν γένει». «Το Κ.Σ. . . .δέν ὅπως καθορισθή η τιμή χ ο ν δ ρ ι κ ῆ ς π ω λ ῆ σ ε ω ς των εν τη περιφερεία της Κοινότητος παραγομένων θ ε ρ ι ν ὶ ν και χ ε ι μ ε ρ ι ν ὶ ν προϊόντων γης εν γένει . . Ο μ ο φ ὶ ν ω ς αποφαίνεται. Καθορίζει την κατ' ὄ κ ά ν ή άλλην μονάδα χονδρικής πωλήσεως εκάστου των εν τη περιφερεία της Κοινότητος παραγομένων θερινών και χειμερινών προϊόντων γης εν γένει, οικονομικού έτους 1947- 1948 ως κατωτέρω: (σε δραχμές): σίτος κατ' οκάν 1.800, κριθή 1.000, βρώμη 1.000, έλαιον 5.000, κουνουπίδια 300, λάχανα 300, μπρόκολα 300, σπανάκι 700, πατζάρια 400, ραδίκια 300, σέλινο 500, μαρούλια τεμάχιον 400, αγγινάρες τεμ. 800, κουκιά νωπά 500, κρεμμύδια χλωρά 300, πατάτες 700, ντομάτες 600, μελιτζάνες 600, σταφύλια 1.200, σανός ξηρός 800. Εφ' ώ συνετάγη η παρούσα υπογεγραμμένη παρά πάντων». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 228, «Αριθ. Αποφάσεως 72/29.3.1948», χωρίς τίτλο. «. . .κατόπιν του καθορισμού της τιμής μονάδος χονδρικής πωλήσεως των προϊόντων γης εν γένει οικ. έτους 1947- 1948, προς καταλογισμόν του ... επιβληθέντος φόρου . . .δέν να συνταχθή ο οικείος φορολογικός κατάλογος ... Το Κ.Σ. . . .Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει τον φορολογικόν κατάλογον των υποχρέων . . .συγκείμενον είς 3% επί της αξίας τούτων». [σημ.: ακολουθεί κατάλογος με 67 ονόματα ιδιοκτητών, με προσδιορισμό για τον καθένα των εκτάσεων (σε στρέμματα, από 1 ή 2 αρκετοί, έως, 150 = Θεοδοσόπουλος Αλ., «σίτος, κριθή, σανός, βρώμη, στρ.150, αξία 14.900.000, φόρος 447.000») που

παράγουν τα πιο πάνω προϊόντα γης. Συνολικός φόρος δρχ. 2.786.550]. [στο ίδιο βιβλίο, σ.385, καταγράφεται «Αριθ. Αποφάσεως 184/21.8.1948», «Περί εγκρίσεως του φορολογικού καταλόγου π ρ ο ῖ ό ν τ ω ν γ η ς εν γένει 1947-1948», με 65 ονόματα ιδιοκτητών, συνολικό ποσό δρχ. 2.602.650]. [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ.312, «Αρ. Αποφάσεως 18/24.1.1953», «Περί καθορισμού τιμών χονδρικής πωλήσεως γ ε ω ρ γ ι κ ώ ν π ρ ο ῖ ό ν τ ω ν». [σημ.: σίτος 2.400 κατ' οκάν, κριθή και βρώμη 1.800, σανός 800, κ.ά.]. [Κ.Σ. Σ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Η. Αντωνόπουλος].

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 158, «Αρ. Αποφάσεως 19/8.2.1954», «Περί καθορισμού της τιμής χονδρικής πωλήσεως των γ ε ω ρ γ ι κ ώ ν π ρ ο ῖ ό ν τ ω ν». [σημ.: σίτος 3.500 κατ' οκάν, κριθή-βρώμη 2.800, βρίζα 3.000]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Η. Αντωνόπουλος].

Ερμηνεία. Λεξικά: α)Ακαδημίας Αθηνών, Χρηστικό νεοελληνικής γλώσσας: «βρίζα» ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): σίκαλη [μτγν. βρίζα], β) Γ. Μπαμπινιώτη: «Βρίζα, μονοετές ή πολυετές ποώδες φυτό με χαρακτηριστικό το τρεμοπαίξιμο των σταχιδίων του στο παραμικρό φύσημα αέρα, τρεμόχορτο».

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 27, «Αρ. Πρακτικού 8, Αποφάσεως 64/5.4.1956», «Περί καθορισμού της τιμής χονδρικής πωλήσεως των προϊόντων γης». [σημ.: σίτος 3,50 κατ' οκάν, κριθή και βρώμη 2,80, βρίζα 3,00, σανός 1,20].

Φόρος επί του ελαίου, ελαιών και ελαιωδών προϊόντων

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 18: «Αριθμός αποφάσεως 149/17.12.1936, «Περί επιβολής φόρου επί του ε λ α ί ο υ, ε λ α ι ώ ν και ε λ α ι ω δ ώ ν προϊόντων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Διοίκησης της Πρωτευούσης δια της υπ' αρ. 2942/23 εγκυκλίου διαταγής παραγγέλλει την συμφώνως τω άρθρω 318 του Κ.Δ.Κ.Ν. επιβολήν α υ τ ο τ ε λ ο ύ ς φορολογίας επί του ελαίου, ελαιών και εν γένει προϊόντων συνισταμένην εις 4% επί της αξίας της παραγωγής προτείνει δε όπως . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την επιβολήν α υ τ ο τ ε λ ο ύ ς φορολογίας επί του ελαίου, ελαιών και ελαιωδών εν γένει προϊόντων καθορίζει δε το ποσοστόν της φορολογίας εις 4% επί της αξίας της παραγωγής, καθορίζει δε όπως η είσπραξη τούτου ενεργείται βάσει βεβαιωτικών καταλόγων συντασσομένων υπό του Κ. Σ. υποκειμένου εις την έγκρισιν της Διοικήσεως της Πρωτευούσης και ανατίθησι τω κ. Πρόεδρω την περαιτέρω ενέργειαν. . .». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβιδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 302: «Αριθμός αποφάσεως 142/2.8.1939». «Περί επιβολής φόρου επί του ε λ α ί ο υ». « . . . εκθέτει ότι δια του άρθρου 2 παρ.1 του υπ αρ. 1462/1938 ΑΝ. «Περί καταργήσεως κλπ. των επί του ελαίου φόρων», ε π ε τ ρ ά π η η επιβολή φόρου υπό των Κ ο ι ν ο τ ή τ ω ν κατόπιν συγκαταθέσεως του κ. Υπουργού των Οικονομικών. Ο φόρος ούτος δε ν δύναται να υπερβή το ποσόν (ορθό: ποσοστόν) του 2% επί της αξίας του ελαίου ήτις δε ν δύναται να υπερβή, συμφώνως τη υπ' αρ.21927/131 διαταγή του Υπουργείου Εσωτερικών τας 25 δραχ. κατ' οκά ν. . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την επιβολήν του φόρου επί του παραγωγμένου (ορθό: παραγομένου) εν τη περιφερεία της Κοινότητος ελαίου, δια το μέχρι τέλους της παραταθείσης κοινοτικής περιόδου διάστημα, συνισταμένου εις 150% (ΑΘ.: ακατανόητο) επί της αξίας του παραγωγμένου ελαίου (όπερ εξολοκλήρου εξαγεται εκτός της περιφερείας της Κοινότητος) καθοριζομένης ταύτης εις δρχ. 25 κατ' οκάν και την είσπραξιν τούτου βάσει βεβαιωτικού καταλόγου, συνταχθησο-

μένου τη δ η λ ώ σ ε ι των παραγωγών δεόντως ηλεγμένης. Εγένετο». [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: 1) Συμπεραίνεται ότι υπήρχε αρκετή παραγωγή και εξαγωγή από τα διοικητικά όρια της Κοινότητας. 2) «βάσει βεβαιωτικού καταλόγου, συνταχθησομένου τη δηλώσει των παραγωγών δεόντως ηλεγμένης». Έκφραση εμπιστοσύνης προς τους παραγωγούς. Ποίος θα «ήλεγχε» τις δηλώσεις. Ο κοινοτικός γραμματέας κι ο κλητήρας; Πραγματική αδυναμία ελέγχου, 3) «συνισταμένου εις 150%». Ακατανόητο. Ίσως, ήθελαν να γράψουν ποσοστό 1,5%;

Φ ό ρ ο ς ε π ί τ ο υ ζ ύ θ ο υ

[β.14.10.1936–22.7.1938], σελ. 40: «Αριθμός αποφάσεως 8/20.1.1937, Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την ε ν ο ι κ ί α σ ι ν του φ ό ρ ο υ επί του ζ ύ θ ο υ». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δέον το Κ.Σ. να αποφανθή περί του τρόπου της εισπράξεως κατά το ελευσόμενον οικονομικόν έτος του φ ό ρ ο υ ε π ί τ ο υ ζ ύ θ ο υ του επιβληθέντος δυνάμει του ν. 4108. Το Κ.Σ. . . . Δ ι α τ α ύ τ α. / Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί όπως ενοικιασθή ο φόρος επί του εισκομιζομένου εξ άλλων μερών του Κράτους ζύθου, καταρτίζει δε την σχετικήν διακήρυξιν της δια π λ ε ι ο δ ο τ ι κ ο ύ διαγωνισμού ε ν ο ι κ ι ά - σ ε ω ς ως εξής: Εκτίθεται εις πλειοδοτικήν π ρ ο φ ο ρ ι κ ή ν δημοπρασίαν η ενοικίασις του Κοινοτικού φόρου επί του ζύθου του εξ άλλων μερών του Κράτους μεταφερομένου προς κατανάλωσιν εις την περιφέρειαν της Κοινότητος δια το από 1^{ης} Απριλίου 1937 μέχρι 31^{ης} Μαρτίου 1938 συνιστάμενος εις μ ί α ν δ ρ α χ μ ή ν κατά καθαρόν χιλιόγραμμον ζύθου υπό τους εξής όρους και υποχρεώσεις: 1) Ως πρώτη προσφορά ορίζεται το ποσόν των δραχμών 23.000.-, 2) Ο φόρος ούτος θα εισπραχθή επί του εισκομιζομένου εις την περιφέρειαν της Κοινότητος ζύθου εις β α ρ έ λ ι α, φ υ ά λ λ α ς (ορθό: φυάλας ή φιάλας), 3) Ίνα γίνη τις δεκτός εις την δημοπρασίαν οφείλει να καταβάλη εις μετρητά ή γραμμάτιον του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, δραχ. τρεις χιλιάδας (ελλείπει: ως εγγύησιν) δια την τακτικήν πληρωμήν του

ενοικίου και δια την εκτέλεσιν των όρων της συμβάσεως συνταχθησομένης βάσει της παρούσης διακηρύξεως, 4) Η Κοινότης ουδεμίαν ευθύνην φέρει δια πάσαν τυχόν εξ οιασδήποτε αιτίας, ζημίαν του ενοικιαστού, 5) Ο αναδειχθησόμενος τελευταίος μειοδότης οφείλει εντός πέντε ημερών από της προς αυτόν κοινοποιήσεως της εγκρίσεως να προσέλθη δια την υπογραφήν του μισθωτηρίου συμβολαίου άλλως κ η ρ ύ σ σ ε τ α ι έ κ π τ ω τ ο ς και ενεργείται εις βάρος του αναπλειστηριασμός, 6) Ο ενοικιαστής οφείλει να καταβάλη εις τον Κοινοτικόν Ταμίαν το ενοίκιον εις πέντε δόσεις, ών η μεν πρώτη εκ δρχ. πέντε χιλιάδων δέον να καταβληθή άμα τη κοινοποιήσει της εγκρίσεως και π ρ ο της υπογραφής του μισθωτηρίου συμβολαίου, αι δε λοιπαί εις τέσσαρας ίσας δόσεις καταβλητέας την 1^{ην} Μαΐου, 1^{ην} Ιουνίου, 1^{ην} Ιουλίου και 1^{ην} Αυγούστου, μετά δε την καταβολήν της τελευταίας δόσεως θέλει επιστραφή η κατατεθείσα εγγύησις, 7) Εις περίπτωσιν μη εμπροθέσμου δόσεώς τινος και μετά την πάροδον πέντε (5) ημερών από της ορισθείσης προθεσμίας το Κ.Σ. κ η ρ ύ σ σ ε ι έ κ π τ ω τ ο ν τον ενοικιαστήν και ενεργεί εις βάρος του αναπλειστηριασμόν, 8) Ο αναδειχθησόμενος τελευταίος πλειοδότης υπόκειται εις την πληρωμήν πάντων των εξόδων δημοσιεύσεως, συμβολαιογραφικών, κηρυκείων και των σχετικών τελών και δικαιωμάτων, 9) Τα πρακτικά της δημοπρασίας υπόκεινται εις την έγκρισιν του Κ.Σ. και της Διοικήσεως της Πρωτευούσης, δυναμένων και να ακυρώσωσι ταύτα χωρίς εις ταύτα να έχη αξίωσίν τινα ο τελευταίος πλειοδότης ως επίσης και δια πάσαν βραδύτητα της κοινοποιήσεως της εγκρίσεως, 10) Η δημοπρασία ενεργηθήσεται την 21^{ην} Φεβρουαρίου ημέραν Κυριακήν και ώραν 11-12 μεσημβρινήν εν τω κοινοτικώ καταστήματι ενώπιον της επί των δημοπρασιών Επιτροπής, ήτις εν περιπτώσει μη επιτεύξεως αποτελέσματος εξουσιοδοτείται όπως επαναλάβη τον διαγωνισμόν μέχρις αναδείξεως ενοικιαστού. Τω κ. Προέδρω ανατίθεται πάσα... ενέργεια και η δημοσίευσις ...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: Την παραθέτω, ως χαρακτηριστικό και πρώϊμο δείγμα διακήρυξης δημοπρασίας π λ ε ι ο δ ο τ ι κ ο ύ διαγωνισμού.

[β.14.10.1936–22.7.1938], σελ. 90: «Αριθμός αποφάσεως 50/8.4.1937, Περί α υ ξ ή σ ε ω ς τ η ς ε γ γ υ ή σ ε ω ς δια την ενοικίασιν του φόρου επί του

ζύθου και ενεργείας επαναληπτικού διαγωνισμού». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ενεργηθέντος τετρακίς πλειοδοτικού διαγωνισμού δια την ενοικίασιν του φόρου επί του ζύθου συνεπεία αλλεπαλληλών αντιπροσφορών ανεδείχθη πλειοδότης ο Απόστολος Σαράντης δια του ποσού των δραχ. 34.000.-, πλην όμως σήμερον εδόθη και πάλιν αντιπροσφορά υπό του κ. Ε. Γιαζή εκ 5% και δέον να επαναληφθή ο διαγωνισμός. Επειδή όμως το μέχρι σήμερον επιτευχθέν αποτέλεσμα είναι κατά πολύ μεγαλύτερον του προϋπολογισθέντος, η δε δια της υπ' αρ. 8 αποφάσεως καθορισθείσα εγγύησις δεν εξασφαλίζει απολύτως τα συμφέροντα της Κοινότητος Το Κ.Σ. ... Δια ταύτα. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την ενέργειαν επαναληπτικού διαγωνισμού δια την ενοικίασιν του φόρου επί του ζύθου του έτους 1937-38, εγκρίνει όπως η εγγύησις . . . αυξηθή εις δραχ. 5.000.- Εγένετο ...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: Οι επαναλήψεις του πλειοδοτικού διαγωνισμού και οι αντιπροσφορές, αποδεικνύουν ευθέως, το οικονομικό ενδιαφέρον για τους συμμετέχοντες, και πλαγίως, ότι η κατανάλωση ζύθου στην περιφέρεια της Κοινότητος, ήταν ευρεία διότι λειτουργούσαν αρκετά κέντρα στην Παραλία.

[β.14.10.36–22.7.1938], σ.92: «Αρ.αποφάσεως 54/11.4.1937 «Περί εγκρίσεως πρακτικών δημοπρασίας δια την ενοικίασιν του φόρου επί του ζύθου». « . . . ανεδείχθη τελευταίος πλειοδότης ο Ευ. Γιαζής δια του ποσού των 35.700». «Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί . . . ». [Κ. Σ. όπως πιο πάνω].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 281: «Αριθμός αποφάσεως 52/26.3.1938, «Περί ενεργείας επαναληπτικού διαγωνισμού δια την ενοικίασιν του φόρου επί του ζύθου». *Σημείωση: Η Διοίκηση της Πρωτεύουσας, ακύρωσε το διαγωνισμό απαιτώντας: «καθοριζομένου του ποσού του κατά καθαρόν χιλιόγραμμον ζύθου, συμφώνως τω άρθρω 311 του Κ.Δ.Κ.Ν.».* [Κ.Δ.Κ.Ν. 1936, αρ. 311: «Ο φόρος ούτος ορίζεται εις δραχμήν μίαν κατά καθαρόν χιλιόγραμμον ζύθου. Δύναται δε να αυξηθή ο φόρος ούτος . . . εις το διπλάσιον δι' αποφάσεως

του Δ.Σ. ή Κ.Σ., υποκειμένης εις την έγκρισιν της Διοικητικής Αρχής»]. [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ.285: «Αριθ. αποφάσεως 55/2.4.38, «Περί εγκρίσεως πρακτικών δημοπρασίας δια την ενοικίασιν του φόρου επί του ζύθου». Σημείωση: Μία δραχμή κατά καθαρό χιλιόγραμμο, ... για ποσό δρχ. 31.500». [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 149: «Αριθμός αποφάσεως 16/13.2.1939». «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την ενοικίασιν του φόρου επί του ζύθου». [«Δί'ενοικιάσεως, ως τούτο εγένετο και κατά πέντε προηγούμενα έτη», «δια το από 1^{ης} Απριλίου 1939 μέχρι 31 Μαρτίου 1940 διάστημα», «συνιστάμενον εις μία δραχμήν κατά καθαρόν χιλ/μον ζύθου μεταφερομένου εις βαρέλια και φυάλας», «ως πρώτη προσφορά ορίζεται το ποσόν των δρχ. 30.000 κ.ά. όρους]. [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 385: «Αριθμός αποφάσεως 20/29.1.1940». «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την ενοικίασιν του φόρου επί του ζύθου». [«Δί'ενοικιάσεως, ως τούτο εγένετο και κατά πέντε προηγούμενα έτη», «δια το οικονομικόν έτος 1940-41», «συνιστάμενον εις μίαν δραχμήν κατά καθαρόν χιλιόγραμμον ζύθου μεταφερομένου εις βαρέλια και φυάλας», «ως πρώτη προσφορά ορίζεται το ποσόν των δρχ. 35.000 κι άλλους πάγιους όρους]. [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 394, «Αριθμός αποφάσεως 30/11.3.1946 «Περί επιβολής του φόρου επί του ζύθου και διακηρύξεως δημοπρασίας δια την ενοικίασιν τούτου». « . . .ο φόρος επί του ζύθου . . . δύναται να αυξηθή εις το διπλάσιον δι' αποφάσεως του Κ.Σ. . . .σκεφθέν επειδή προς βελτίωσιν των πόρων της Κοινότητας δέον να διπλασιασθή ο . . . προβλεπόμενος φόρος επί του ζύθου . . .και επειδή ο προσφορότερος τρόπος

βεβαιώσεως και εισπράξεως του φόρου τούτου είναι ο δι' ενοικιάσεως. Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την επιβολήν του διπλασίου φόρου επί του ζύθου . . . εγκρίνει δ' επίσης την ενοικίασιν...». [σημείωση: διάστημα 1.4.1946 έως 31.3.1947, δραχ. 40 κατά καθαρό χιλιόγραμμο, πρώτη προσφορά δραχ. 800.000, εγγύηση 80.000, και με τους λοιπούς συνηθισμένους όρους]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Γ. Μελισσινός, Γ. Γκούμης, Ι. Αδαμάκης, Σ. Γεωργόπουλος].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 190, «Αριθμός αποφάσεως 19/10.2.1947», «Περί επιβολής του φ ό ρ ο υ επί του ζ ύ θ ο υ και διακήρυξις δημοπρασίας δια την ενοικίασιν τούτου». « . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την επιβολήν του δ ι π λ α σ ί ο υ φόρου επί του ζύθου. . .». [σημείωση: διάστημα από 1.4.1947 έως 31.3.1948, δραχ. 80 κατά καθαρών χιλιόγραμμων, πρώτη προσφορά δραχ. 3.000.000, εγγύηση 300.000, και με τους λοιπούς συνηθισμένους όρους].

[β. 6.8.1947-13.9.1948], σ.143, «Αρ. Αποφάσεως 21/29.1.1948». «Περί επιβολής του φόρου επί του ζ ύ θ ο υ και διακηρύξεως δημοπρασίας δια την ε - ν ο ι κ ί α σ ι ν τούτου». [σημείωση: από 1.4.1948 – 31.3.1949, δραχ.80 ανά χιλιόγραμμο, πρώτη προσφορά δραχ.3.300.000, κ.ά. όρους]. [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Ι. Γερούλιανός, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 305, «Αρ. Αποφάσεως 120/28.5.1948», «Περί επιβολής του φόρου επί του ζ ύ θ ο υ και διακηρύξεως δημοπρασίας δια την ενοικίασιν αυτού». [σημείωση: από 1.7.1948 – 30.6.1949, δραχ. 140 ανά χιλιόγραμμο, πρώτη προσφορά 5.000.000, κ.ά. συνηθισμένους όρους]. [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

Σημείωση: Ο φόρος ζύθου και οινοπνευματωδών ποτών, τροποποιήθηκε με το άρθρο 38 ν.4260/1962, και καταργήθηκε με το άρθ. 57 ν. 4389/2016.

Φ ό ρ ο ς ε π ί τ ω ν δ ι α ι τ ω μ έ ν ω ν ζ ώ ω ν

Τ έ λ ο ς ε π ί τ ω ν κ τ η ν ο τ ρ ο φ ι κ ώ ν π ρ ο ἰ ό ν τ ω ν

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ.63, «Αρ. Αποφάσεως 37/1.3.1952» «Περί καθορισμού του φ ό ρ ο υ ε π ί τ ω ν ζ ώ ω ν». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια του άρθρου 21 του ν.1910/1951 επιβάλλεται υπέρ των Δήμων και Κοινοτήτων φόρος επί των δ ι α ι τ ω μ έ ν ω ν ζ ώ ω ν δια της παρ.2 αυτού καθορίζονται τα ανώτατα όρια του κατά κεφαλήν φόρου . . . Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ό τ ι εγκρίνει ομοφώνως τον καθορισμόν του ποσοστού του φόρου επί των διαιτωμένων εις την π ε ρ ι φ έ ρ ε ι α ν ζώων κατά κεφαλήν δι' έκαστον οικονομικόν έτος ως εξής: 1) βοός, βουβάλου, ίππου, ημιόνου, όνου, αγελάδος, ταύρου, και επιβητόρων όνων και ίππων δραχ. 10.000, 2) χοίρων 5.000, 3) αιγών και προβάτων 1.000. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται...». [Κ.Σ. πρόεδρος Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ.171, «Πρακτικόν 14/27.6.1955», «Αρ. Αποφάσεως 112», «Περί καθορισμού τιμών χονδρικής πωλήσεως κ τ η ν ο τ ρ ο φ ι κ ώ ν π ρ ο ἰ ό ν τ ω ν». «Επί του 7^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκθέτει ότι προκειμένου να επιβληθή το υπό του άρθρου 28 του Ν.Δ. 3033/1954 προβλεπόμενον τ έ λ ο ς ε π ί τ ω ν κ τ η ν ο τ ρ ο φ ι κ ώ ν π ρ ο ἰ ό ν τ ω ν, προτείνει όπως το Κ.Σ. . . ορίση την τιμήν χονδρικής πωλήσεως του γ ά λ α κ τ ο ς και ε ρ ί ο υ των παραχθέντων κατά το οικον. έτος 1954- 1955./ Το Κ.Σ. . . λαβόν υπ' όψιν ότι μ ό ν ο ς κ τ η ν ο τ ρ ό φ ο ς εν τη περιφερεία της Κοινότητος είναι ο Ιωάννης Γ ε ρ ο υ λ ά ν ο ς, ού η π α ρ α γ ω γ ή σύγκειται εκ γάλακτος π ρ ο β ά τ ω ν ού η μέση τιμή χονδρικής πωλήσεως είναι δραχ. 5 κατ' οκάν και ότι η τιμή του ε ρ ί ο υ είναι περίπου δραχ. 18 κατ' οκάν. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι, ό τι καθορίζει ομοφώνως την τιμήν χονδρικής πωλήσεως των κτηνοτροφικών προϊόντων των παραχθέντων κατά το οικον. έτος 1954- 1955, ως εξής: Γάλα προβάτων προς δραχ. 5 κατ' οκάν, Έριον προβάτων προς δραχ. 18 κατ' οκάν, και ανατίθησι . . .». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Σ. Γιούλης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκιώνης].

Σημείωση: ίδιο βιβλίο, σ.197, «Πρακτικόν 16/21.7.1955», «Αρ. Αποφάσεως 142», «Περί ορισμού Επιτροπής καθορισμού τιμής χονδρικής πωλήσεως

κτηνοτροφικών προϊόντων». [σημ.: ορίστηκε κατά το νόμο ένας σύμβουλος, ένας αγροφύλακας, και ένας κτηνοτρόφος. Στη θέση του τελευταίου διορίστηκε (ως μόνος κτηνοτρόφος στην περιφέρεια της Κοινότητας) ο Ι. Γερουλάνος. *Ορίστηκε δηλαδή ως κρίνων και κρινόμενος!, ελέγχων και ελεγχόμενος !*].

Επιβολή 10 λέπτου επί των εισιτηρίων αστικών συγκοινωνιών

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 251, «Αρ. Πρακτικού 28, Αποφάσεως 156/5.9.57», «Περί επιβολής 10 λέπτου α υ ξ ή σ ε ω ς επί του εισιτηρίου των Λεωφορείων Αθηνών και Πειραιώς – Καλαμακίου μέχρις Αερολιμένος». «Επί του 2^{ου} θέματος . . . ο κ.Πρόεδρος εισηγούμενος το θέμα . . . αναλύει τας επ' αυτού απόψεις του ως ακολούθως. Η γνωστή εις όλους μας κατάσταση του ο δ ι κ ο ύ ο υ της Κοινότητος, μας υποχρέωσεν κατά την τελευταίαν π ε ν τ α ε - τ ί α ν να δεσμεύσωμεν πάντας σχεδόν τους πόρους της Κοινότητός μας, χ ω ρ ί ς εν πολλοίς να κατορθώσωμεν να εξασφαλίσωμεν άνετον ε π ι κ ο ι ν ω - ν ί α ν εντός του προαστείου μας./ Η επαγωγός πλείστων όσων κακών δια την Κοινότητά μας, αύτη κατάσταση, (εις;) εποχήν μάλιστα προσπαθειών αξιοποιήσεως κι εκμεταλλεύσεως των φυσικών προνομίων της περιοχής μας, καθίσταται έτι μάλλον αισθητή και επιβάλλει την ταχύτεραν και αποτελεσματικήν αντιμετώπισίν της, ώστε η καθ' ημάς Κοινότης, δημιουργούσα τας απαιτούμενας οικονομικάς δυνατότητας να προχωρήσει γοργώς εις την πραγματοποίησιν των κατ' έτος προγραμματιζομένων έργων ο δ ο π ο ι ῖ α ς και άλλων ε ξ ω ρ α ῖ σ τ ι κ ώ ν τοιούτων, τα οποία δυστυχώς παραμένουν μόνον εις τα χαρτιά, ελλείπει των προς τούτο απαιτούμενων πόρων./ Το μ ε - γ α λ ύ τ ε ρ ο ν μέρος του εκ 30 χιλιομέτρων ο δ ι κ ο ύ μας δ ι κ τ ύ ο υ, ευρίσκεται εις π ο λ ύ κ α κ ή ν κατάσταση, ώστε πλείστοι όσοι ιδιοκτήται οικοπέδων, ε ρ α σ τ α ί της μ α γ ε υ τ ι κ ή ς και τόσον υγιεινής περιοχής μας, να διστάζουν να οικοδομήσουν, άλλοι δε εποχιακοί οικισταί ταύτης, να απομακρύνωνται ελλείψει ακριβώς οδικής εξυπηρετήσεως τούτων, εξαντληθείσης της υπομονής των να αναμένουν από έτους εις έτος, λόγω αγάπης και

προτιμήσεως προς το προάσθειόν μας, την βελτίωσιν των οδών της./ Βασικαί οδικαί αρτηριαί όχι μόνον σ τ ε ρ ο ύ ν τ α ι α σ φ ά λ τ ο υ, του σημερινού κ υ ρ ι ω τ έ ρ ο υ γνωρίσματος στοιχειώδους π ο λ ι τ ι σ τ ι κ ή ς εμφανίσεως ενός τόπου, αλλά και αυτού του κλασσικού οδοστρώματος./ Μεγίστη εξ άλλου περιοχή της καθ' ημάς Κοινότητος, είναι γνωστή εις όλους μας ότι τυγχάνει αρυμοτόμητος./ Απασαι αι ανωτέρω ελλείψεις, αποτελούσαι ουσιώδεις και ζωτικές ανάγκας της καθ' ημάς Κοινότητος, δέον να καλυφθώσι, εάν θ έ λ ω - μ ε ν και ημείς και το Κράτος, να παρουσιάζωμεν μεν εις τα όμματα των ξένων την περιοχίν ως Τουριστικήν, να δικαιολογούμεν όμως επαρκώς τον διδόμενον, τόσον διαφημιζόμενον χαρακτηρισμόν τούτον, δια να μη καθιστάμεθα ανίδεοι της τουριστικής εννοίας και προκαλούμεν ούτω την θ υ μ η δ ί α ν παντός επισκέπτου ξένου και μη εις βάρος της α ν τ ι λ ή ψ ε ω ς της Κοινοτικής Διοικήσεως των σ υ μ φ ε ρ ό ν τ ω ν της Κοινότητος, και, της ι δ ι ω - τ ι κ ή ς ο ι κ ο ν ο μ ί α ς του τόπου μας./ Αι ανωτέρω ελλείψεις κ.κ. Σύμβουλοι, έχω την γνώμην ότι μ ό ν ο ν εκ των ε σ ό δ ω ν της επιβολής 10λέπτου αυξήσεως επί των ε ι σ ι τ η ρ ί ω ν των λεωφορείων Αθηνών και Πειραιώς – Καλαμακίου δύνανται να αντιμετωπισθούν./ Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ομοφώνως, προτείνει παμψηφεί την επιβολήν 10 λέπτου υ π έ ρ της Κοινότητος α υ ξ ή σ ε ω ς του εισιτηρίου των λεωφορειακών γραμμών Αθηνών και Πειραιώς – Καλαμακίου μέχρι Αεροδρομίου, ίνα το εκ της αυξήσεως ταύτης έσοδον διατεθή ειδικώς δια την κατασκευήν οδικού δικτύου της καθ' ημάς Κοινότητος και την διαμόρφωσιν και καλλωπισμόν των επί της Λεωφόρου Βασιλέως Β' καταφυγίων και αναθέτει εις τον κ. Πρόεδρον...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρ., Γ. Γκιώνης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ.Γκούμης, Γ. Κινινής].

Σχόλια: 1) Η διατύπωση «εις βάρος της αντιλήψεως της Κοινοτικής Διοικήσεως των συμφερόντων της Κοινότητος», δείχνει σπέρματα ή πρώτα σημάδια «αυτοδιοικητικής αντίληψης», ε ν ώ από την άλλη η διατύπωση «της ιδιωτικής οικονομίας του τόπου μας» δείχνει εμπεδωμένη αποδοχή και συναντίληψη, του κρατούντος συστήματος της ιδιωτικής οικονομίας, 2) η περιγραφή της πολεοδομικής «κατάστασης» της Κοινότητος, είναι χαρακτηριστική.

Επιβολή εισφοράς

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 299, «Αρ. Αποφάσεως 4/14.1.1953», «Περί επιβολής εισφοράς». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια του άρθρου 39 του Α.Ν. 1910/1951, δύναται το Κ.Σ. να επιβάλη προς ενίσχυσιν των οικονομικών της Κοινότητος εισφοράς βαρυνούσας: α) τους κατοίκους της Κοινότητος βάσει της οικονομικής δυναμικότητος ήτις προκύπτει εκ του εσοδήματος ή της περιουσίας εκάστου, β) και εν τη Κοινότητι έχοντας αστικήν περιουσίαν εφ' ής και μόνης προσδιορίζεται το ποσόν της εισφοράς . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν επειδή δια την εκτέλεσιν των κατεπειγόντων έργων της Κοινότητος, οδοποιίας, υδρεύσεως κλπ., είναι αναγκαιοτάτη η επιβολή της εισφοράς και επειδή επί εικοσαετίαν και πλέον επιβάλλεται ο άμεσος έρρανος. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την επιβολήν δια τα οικονομικά έτη 1952- 1953 και 1953- 1954 της . . προβλεπόμενης εισφοράς μη δυναμένης να υπερβή το ποσόν των δραχ. 30.000.000 κατά φορολογούμενον και υπό τας εν αυτώ αναφερομένας προϋποθέσεις...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ.336, «Αρ. Αποφάσεως 43/9.3.1953», «Περί του φορολογικού καταλόγου εισφορών οικον. έτους 1952- 1953». « . . Το Κ. Σ. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί τον καταρτισθέντα . . κατάλογον των υποχρεών δι' εισφοράν δια το οικον. έτος 1952- 1953, είς όν περιελήφθησαν εν συνόλω 547 φορολογούμενοι... και ανατίθησι ...». [σημ.: στην απόφαση, δεν περιλαμβάνεται ονομαστικός κατάλογος, μόνον ο αριθμός 547].

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ.137, «Αρ. Πρακτικού 7/5.4.1955, Αρ. Αποφάσεως 56», «Περί του καταλόγου εισφορών 1953- 1954». [ακολουθεί κατάλογος 88 ονομάτων, συνολικού ποσού 4.121, με μεγαλύτερα ποσά τα: Κατσάνος Κων. 126, Κεφάλας Στεφ. 241, Κουτσομητοπούλου Μαρ. 230, Λογοθετόπουλος Κ. 229, Ψαρράκος Αντ. 126, Σμαράγδης Γ. 36, κλπ.]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ.Κινινής, Γ.Γκιώνης, Σ.Γιούλης, Ι.Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ.Σμαράγδης, Γ.Γκούμης].

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ. 203, «Αρ. Πρακτικού 17/4.8.1955, Αρ. Αποφάσεως 149», «Περί συντάξεως του καταλόγου υποχρέων ε ι σ φ ο ρ ά ς Β.Δ. 31.7. 1954» (ΦΕΚ 180 Α). [σημ.: «εις βάρος ιδιοκτητών ακινήτων ωκοδομημένων ή μη εμπιπτόντων εντός του σχεδίου ρυμοτομίας του εγκριθέντος δια του από 21.4.1928 Δ/τος, ίσης προς δραχ. 7 . . ή 8 κατά περιοχών», εγκρίνει τον καταρτισθέντα κατάλογον, ποσού δραχ. 417.638. Δεν αναφέρονται ονόματα]. [Κ.Σ. Γ. Τίγκελης, (ο πρόεδρος εν αδεία), Γ. Γκιώνης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης].

Επιβολή εισφοράς λ ό γ ω ε π ε κ τ ά σ ε ω ς σχεδίου

[4.8.1958- 4.8.1960], σ. 284, «Αρ. Πρακτικού 30, Συνεδρίαση 5.12.1959», Αρ. Αποφάσεως 268», χωρίς τίτλο. «Επί του εγγραφέντος ε κ τ ά κ τ ω ς ως 29^{ου} θέματος εν τη ημερησία διατάξει, ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι δέον συμφώνως προς τας καταρτισθείσας εκθέσεις υπό της αρμοδίας εκτιμητικής επιτροπής, επιβληθή η ε ι σ φ ο ρ ά λ ό γ ω σ χ ε δ ί ο υ εν τη περιοχή «Αμπελάκια» της Κοινότητος κατά τας διατάξεις του άρθρου 15 του Ν.Δ/τος 3777/1957, το προϊόν της οποίας θέλει διατεθή κατά το αυτό ως άνω Νομ. Διάταγμα δια την ε κ τ έ λ ε σ ι ν έ ρ γ ω ν κ ο ι ν ή ς ω φ ε λ ε ί α ς εν τη προρρηθείση περιοχή./ Το Κ.Σ. . . .ιδόν τας εκθέσεις της εκτιμητικής επιτροπής επί του υπό κρίσιν θέματος ως και τας διατάξεις του άρθρου 15 του Ν.Δ. 3777/57. Α π ο φ α σ ί - ζ ε ι. Επιβάλλει την ε ι σ φ ο ρ ά ν λ ό γ ω ε π ε κ τ ά σ ε ω ς σχεδίου εις τους ιδιοκτήτας της περιοχής «Α μ π ε λ ά κ ι α» αξίας δραχ. 53 κατά τετραγωνικόν μέτρον και ανατίθησιν τω Προέδρω ίνα μετά του Γραμματέως . . . , προβώσιν εις τον καταρτισμόν του ο ι κ ε ί ο υ κ α τ α λ ό γ ο υ». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ.Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

Επιβολή και είσπραξη τελών - Κατάλογοι.

Τέλος επί των λογαριασμών ξενοδοχείων και συναφών,

ή, τέλος παρεπιδημούντων.

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 302: «Αριθμός αποφάσεως 71/16.4.1938. Χωρίς αναγραφή θέματος. «... εκθέτει ότι δια της υπ' αρ. διαταγής της Διοικήσεως Πρωτεύουσας διεβιβάσθη προσφορά του Μ. Λυμπεριάδη, δι' ής ούτος προσφέρει το ποσόν των δρχ. 30.000 δια την ενοικίασιν του τέλους επί των λογαριασμών των ξενοδοχείων και λοιπών παρεμφερών καταστημάτων υπό τον όρον όπως το τέλος ορισθή εις 5%, δια της ως άνω δε διαταγής συνιστάται η δι' ενοικίασεως βεβαίωσις και είσπραξις του εν λόγω τέλους ως αποδίδοσα πλειότερα των δι' απ' ευθείας βεβαιώσεως και εισπράξεως... Το Κ.Σ.... Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την . . . επιβολήν τέλους επί των εκδιδομένων λογαριασμών ... συνιστάμενον εις 3% και όπως το τέλος τούτο βεβαιωθή και εισπραχθή δι' ενοικίασεως καταρτίζει δε την σχετικήν διακήρυξιν της διαπλειοδοτικού διαγωνισμού πραγματοποιήσεως ταύτης ως εξής των εσόδων διατεθησομένων δι' εξωραϊστικά έργα ...», «επί των εκδιδομένων λογαριασμών υπό των Ξενοδοχείων, Εστιατορίων, Ζυθεστιατορίων κλπ. παρεμφερών καταστημάτων. . . πρώτη προσφορά 20.000 δρχ.. .». «Το Κ.Σ. εγκρίνει επίσης παμψηφεί τον ειδικόν κανονισμόν του τρόπου εισπράξεως του τέλους 3%, καταρτιζόμενον ως εξής:

ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ, του τρόπου της εισπράξεως του επιβληθέντος τέλους δια το μέχρι 31 Μαρτίου 1939 διάστημα συνιστάμενον εις 3% επί των εκδιδομένων λογαριασμών . . . 1) Συμφώνως τω άρθρω 246 του Κ.Δ.Κ.Ν. και του από 24.12.35 (ορθό 31.7.1936) Β.Δ. το τέλος τούτο βαρύνει τους υποχρέους προς εξόφλησιν των λογαριασμών, εισπράττεται δε υπό των ιδιοκτητών ή εκμεταλλευτών των κέντρων καταστημάτων ή επιχειρήσεων κατά την έκδοσιν του λογαριασμού και είσπραξιν αυτού κάτωθεν του οποίου εν τοις οικείοις διπλοτύποις βιβλίοις (μ π λ ό κ) καθιερούμενους υποχρεωτικώς αναγράφεται και το καταβλητέον τέλος 3%

οφείλεται δε να καταβάλληται εις τον νόμιμον ε ν ο ι κ ι α σ τ ή ν υποκαθισταμένου εις άπαντα τα δικαιώματα της Κοινότητος τα απορρέοντα εκ της Κοινοτικής νομοθεσίας δια την φορολογίαν ταύτην, 2) Τα τηρούμενα υποχρεωτικώς διπλότυπα βιβλία (μπλοκ) θα αναγράφωσι τα εξής: ... 3) ... 4) ... 5)... Εγένετο, απεφασίσθη ...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: Η Διοίκηση Πρωτευούσης με «δ ι α τ α γ ή συνιστούσε», δηλαδή «διέτασσε αμέσως/ευθέως» την αποδοχή της «ενοικίασης του τέλους» και υποδείκνυε την προσφορά του «δικού» της προσώπου για δραχ. 30.000, και το τέλος στο 5%, ε ν ώ ο διαγωνισμός α π έ δ ω σ ε δραχ. 110.500 με το τέλος στο 3% (βλ. και ακολουθούσες 77/38 και 17/39 αποφάσεις Κ.Σ.).

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 312: «Αριθμός αποφάσεως 77/6.5.1938. «Περί εγκρίσεως πρακτικού δημοπρασίας ε ν ο ι κ ι ά σ ε ω ς τ ο υ τ έ λ ο υ ς 3% επί των λογαριασμών των ξενοδοχείων κλπ.». « . . . Το Κ.Σ. . . Ότι εγκρίνει τα πρακτικά του ενεργηθέντος διαγωνισμού δια την ενοικίασιν του τέλους 3% επί των λ ο γ α ρ ι α σ μ ώ ν φ α γ η τ ο ύ των εκδιδομένων υπό των εστιατορίων, πανσιόν κλπ, του επιβληθέντος δια της υπ' αρ. 71 αποφάσεως, καθ' ά ανεδείχθη τελευταίος πλειοδότης ο κ. Νικόλαος Μυλωνόπουλος αντί του ποσού των δρχ. 110.500, και ανατίθησι τω κ.Προέδρω... περαιτέρω ενέργειαν.». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 151: «Αριθμός αποφάσεως 17/13.2.1939». «Περί διακηρύξεως δημοπρασίας δια την ενοικίασιν του τέλους 3% των λογαριασμών φαγητού εστιατορίων κλπ». [[«επί των εκδιδομένων λογαριασμών υπό των εστιατορίων, ξενοδοχείων, ζυθεστιατορίων κλπ. παρεμφερών καταστημάτων, ε ξ α ι ρ ο υ μ έ ν ω ν των κυλικείων των λουτρών κ α ι τ ο υ κ έ ν τ ρ ο υ «Α ρ τ ζ ε ν τ ί ν α» εφ' όσον δεν παρέχονται φαγητά ειμή μόνον αναψυκτικά, ποτά, γλυκίσματα, σάντουιτς, φρούτα (και σε παραπομπή στο περιθώριο, μη υπογραμμένη): «Το τέλος τούτο δεν επιβάλλεται επί των μεμονωμένως παρεχομένων καφέδων, λεμονάδων κλπ.». *Πρώτη προσφορά δραχ. 80.000. Στη*

συνέχεια επαναλαμβάνεται ο Ειδικός Κανονισμός, όμοιος με αυτόν της απόφασης 71/38 (βλ. πιο πάνω) για τον τρόπο είσπραξης, την υποκατάσταση του ενοικιαστή στα δικαιώματα της Κοινότητας, τις εκδιδόμενες αποδείξεις, κλπ]]. [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 300, «Αριθμός αποφάσεως 82/21.4.1947», «Περί μ ή ε π ι β ο λ ή ς του τέλους δ ι α μ ο ν ή ς π α ρ ε π ι δ η μ ο ύ ν τ ω ν». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του . . . υπεβλήθη προσφορά εκ 5.000.000 δραχ. δια την ε ν ο ι κ ί α σ ι ν του τέλους δ ι α μ ο ν ή ς παρεπιδημούντων εις την Κοινότητα ... Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν, επειδή δια της επιβολής του τέλους διαμονής παρεπιδημούντων θέλουσι δημιουργηθή ο ύ μ ό ν ο ν παράπωνα εκ μέρους των ενδιαφερομένων, α λ λ ά και υπ' αυτών τούτων των ιδιοκτητών, επειδή δια της επιβολής του τέλους τούτου υπάρχει κίνδυνος μ ε ι ώ σ ε ω ς της εγκαταστάσεως π α ρ α θ ε ρ ι σ τ ώ ν προς ζημίαν της ολότητος και επειδή η Κοινότης έχουσα εξασφαλισμένην την οικονομικήν αυτής ευεξίαν εκ της εκμεταλλεύσεως των θαλασσίων λουτρών, ών το κατά το τρέχον έτος έσοδον ασφαλώς θα υπερκαλύψη το κατά το παρελθόν έτος πραγματοποιηθέν εκ 50.000.000 και πλέον δραχμών, δ ύ ν α τ α ι ν α α π ο φ ύ γ η την επιβολήν του τέλους αυτού. Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την μ ή επιβολήν του τέλους διαμονής παρεπιδημούντων . . . και κατά συνέπειαν την μ ή αποδοχήν της ...επιδοθείσης προσφοράς, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω...». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ι. Γερούλάνος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Δρακόπουλος, Ν.Μαλιτζός, Σ. Σπηλιόπουλος].

Σχόλιο: «δια της επιβολής του τέλους διαμονής παρεπιδημούντων θέλουσι δημιουργηθή ού μόνον παράπωνα εκ μέρους των ενδιαφερομένων, αλλά και υπ' αυτών τούτων των ι δ ι ο κ τ η τ ώ ν, επειδή δια της επιβολής του τέλους τούτου υπάρχει κίνδυνος μειώσεως της εγκαταστάσεως παραθεριστών». Άρα εικάζω: το τέλος επιβαλλόταν ΚΑΙ στις ι δ ι ω τ ι κ έ ς κατοικίες (πανσιόν) που νοίκιαζαν δωμάτια σε παραθεριστές, και ΟΧΙ ΜΟΝΟ σε ξενοδοχεία κλπ. (βλ. πιο κάτω, και απόφαση 3/12.1.1951).

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 309, «Αριθμός αποφάσεως 89/28.4.1947», «Περί επιβολής τ έ λ ο υ ς των εκδιδομένων υπό των ξ ε ν ο δ ο χ ε ί ω ν, πανσιόν κλπ., λογαριασμών». «Λαβών τον λόγον ο κ. Πρόεδρος εισηγήθη εις το Κ.Σ. όπως, ασκούν την εκ του άρθρου 246 του Κ.Δ.Κ.Ν., π η γ ά ζ ο υ σ α ν φορολογικήν ε ξ ο υ σ ί α ν αυτού, επιβάλη δια το οικον. έτος 1947- 1948, τέλος προς ε κ τ έ λ ε σ ι ν εξυγιαντικών και εξωραϊστικών έργων εν τη Κοινότητι, επί των εκδιδομένων λ ο γ α ρ ι α σ μ ώ ν φαγητού υπό των εστιατορίων κλπ. Το Κ.Σ. . . .Ομοφώνως αποφαινεται. Επιβάλλει δια το οικονομικόν έτος 1947- 1948 τέλος επί των εκδιδομένων υπό των ξενοδοχείων λογαριασμών φαγητού ίσον προς 3% επί του ποσού εκάστου λογαριασμού. Αι εκ του άνω τέλους πραγματοποιηθησόμεναι ε ι σ π ρ ά ξ ε ι ς θα διατεθώσι δια την εκτέλεσιν εξυγιαντικών και εξωραϊστικών έργων εν τη Κοινότητι, ψ η φ ί ζ ε ι δε τον Ε ι δ ι κ ό ν Κ α ν ο ν ι σ μ ό ν βεβαιώσεως και εισπράξεως του τέλους τούτου ως εξής:...[σημ.: ακολουθεί στο βιβλίο, δισέλιδος κανονισμός]. [Κ.Σ. Ι. Γερούλανος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Δρακόπουλος, Ν.Μαλτέζος, Σ. Σπηλιόπουλος].

Σχόλιο: Με την 82/21.4.1947 αποφασίζεται η ΜΗ επιβολή του φόρου, με επαρκές, για να μην ειπώ πλήρες, σκεπτικό. ΕΝΩ, εφτά ημέρες μετά με την 89/28.4.1947 αποφασίζεται η ΕΠΙΒΟΛΗ του φόρου αυτού, με το σκεπτικό ότι το έσοδο θα διατεθή για εξωραϊστικά έργα κλπ., ανάγκη που δεν ανέκυψε στο μεσοδιάστημα. Χωρίς καμία αιτιολογία, για το ανακόλουθο των αποφάσεων.

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 46, «Αριθ. Αποφάσεως 49/20.4.1950», «Περί επιβολής τέλους επί των ε κ δ ι δ ο μ έ ν ω ν λ ο γ α ρ ι α σ μ ώ ν και διακηρύξεως δημοπρασίας δια την ενοικίασιν τούτου». [σημ.: από 1 Ιουλίου 1950 έως 30 Ιουνίου 1951, με πλειοδοτικό προφορικό διαγωνισμό, εγγύηση 6 εκατ., πρώτη προσφορά 32.000.000 και με άλλους συνηθισμένους όρους]. [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτροβίδας, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 57, «Αριθ. Αποφάσεως 53/20.5.1950» (ορθό: 20.4.1950, όπως οι προηγούμενες και επόμενες αποφάσεις). «Περί επιβολής τ έ λ ο υ ς επί της διαμονής π α ρ ε π ι δ η μ ο ύ ν τ ω ν». [σημ. Για το

οικονομικό έτος 1950- 1951, δια πλειοδοτικής δημοπρασίας, εγγύηση 1 εκ., πρώτη προσφορά 6.000.000 και με άλλους συνηθισμένους όρους]. [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτρουβίδας, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ.239, «Αρ. Αποφάσεως 3/12.1.1951», «Περί εγκρίσεως του φορολογικού καταλόγου π α ρ ε π ι δ η μ ο ύ ν τ ω ν οικ. έτους 1950- 1951». [σημ.: «επιβάλλεται επί ενοικίου δρχ. 6.000.000, τέλος δρχ. 300.000, ακολουθεί, σ. 239 - 241, κατάλογος 47 ονομάτων, με διάφορα ποσά ενοικίων και αντίστοιχα ανάλογου τέλους, σύνολο τέλους 7.370.000.-]. [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτρουβίδας, Γ.Κινινής, Μ. Παπαθανόπουλος].

[β. 27.1.1950- 16.11.51], σ.241, «Αρ. Αποφάσεως 4/12.1.1951», «Περί επιβολής τέλους επί των ξενοδοχείων ύπνου». [σημ.: «συνισταμένου εις προπολεμικής δρχ.500 κατά κλίνην, συμφώνως προς την εκάστοτε αναπροσαρμογήν]. [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτρουβίδας, Γ.Κινινής, Μ. Παπαθανόπουλος].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σελ. 59, «Αρ. Αποφάσεως 35/1.3.1952», «Περί εκμισθώσεως του τέλους π α ρ ε π ι δ η μ ο ύ ν τ ω ν». [σημ.: με προφορικό μειοδοτικό διαγωνισμό, εγγύηση 2.000.000, πρώτη προσφορά 20.000.000]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Σημείωση: Στο περιθώριο του βιβλίου γράφεται: «Δ ε ν εγκρίνεται».

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 83, «Αρ. Αποφάσεως 55/5.4.1952», «Περί εκμισθώσεως του τέλους π α ρ ε π ι δ η μ ο ύ ν τ ω ν». [σημ.: λόγω ελλείψεων της 35/1.3.52, επαναλαμβάνεται η απόφαση, η οποία και εγκρίθηκε]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ.301, «Αρ. Αποφάσεως 6/14.1.1953», «Περί επιβολής τέλους επί των ξενοδοχείων ύπνου». [σημ.:50.000 κατά κλίνη,1952-53]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ.Κινινής, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 365, «Αρ. Αποφάσεως 61/11.4.1953», «Περί εγκρίσεως κανονισμού επιβολής βεβαιώσεως και εισπράξεως του τέλους επί των εκδομένων λογαριασμών και έγκρισις διακηρύξεως δημοπρασίας εκμισθώσεως αυτού επί μίαν διετίαν». [σημ.: για δύο έτη 1953- 1955, ποσοστό 3%, ελάχιστο όριο προσφοράς για κάθε έτος 75.000.000 κ.ά. όροι]. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ.Κινινής, Α.Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 1, «Αρ. αποφάσεως 49/5.4.1956», «Περί εκμισθώσεως του τέλους παρεπιδημούντων». «Επί του εβδόμου θέματος...ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . .εγκυκλίου διαταγής της Νομαρχίας, εκοινοποιήθη η υπ' αρ. 77069/1954 απόφασις του κ. Υπουργού Εσωτερικών, καθ' ήν καθίσταται υποχρεωτική η δι' ενοικίασεως ανάθεσις της βεβαιώσεως και εισπράξεως του τέλους παρεπιδημούντων. . . Το Κ.Σ. . . . Αποφανεται ότι εγκρίνει παμψηφεί όπως η βεβαίωσις και είσπραξις του τέλους παρεπιδημούντων γενήσεται συμφώνως προς τας διατάξεις του υπ' αρ. 3033/1954 Ν.Δ. «περί των εσόδων των δήμων και κοινοτήτων» . . . Το ως άνω τέλος θα μισθωθή δια πλειοδοτικής δημοπρασίας...δια το οικ. έτος 1956-1957...». (σημ.: εγγύηση δρχ. 1.000, πρώτη προσφορά 10.000). [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης, Γ. Κινινής].

[β. 4.8.1958- 4.8.1960], σ. 79, «Αρ. Πρακτικού 2, Συνεδρίασις 9.1.1959», Αρ. Αποφ.37», «Περί επαναλήψεως του πλειοδοτικού διαγωνισμού δια την ενοικίασιν του τέλους εκδομένων λογαριασμών υπό των εστιατορίων κλπ». [δια το από 1.1.1959 έως 31.12.1959 διάστημα, καθ' ήν ανεδείχθη πλειοδότης ο Ιω. Καραγιάννης δια του ποσού των δρχ. 270.000, επεδόθη αντιπροσφορά υπό του Π. Χατζοπούλου ... εκ δρχ. 278.100 [Τυπική επαναλαμβανόμενη]

νόμηση απόφαση]. Μετά το «Αποφασίζει, εγκρίνει ομοφώνως την επανάληψιν . . . με πρώτην προσφοράν δρχ. 278.100...». Η λέξη «ομοφώνως» έχει τεθεί σε παρένθεση, και υπάρχει παραπομπή, και έτσι στο περιθώριο του φύλλου αναγράφεται: «Διαγράφεται μία λέξις μειωσιμότητος του κ. Γ. Σμαράγδη, όστις εκθέτει ότι δ ε ν δύναται η Κοινότης ενδιαφερομένη μ ό ν ο ν δια την ύ λ η ν να απεμπολή τους Δημότας της–Καταστηματοάρχας, την α ν έ χ ε ι α ν και τας συνεχείς π τ ω χ ε ύ σ ε ι ς, των οποίων κάλλιστα γνωρίζει άπαν το Συμβούλιον. Ωσαύτως δ ε ν είναι νοητόν, δεδομένου ότι ουδεμία προοπτική δια το 1959 υπάρχει λόγω έργου ή άλλης τινός αιτίας ώστε να υπάρξη διπλασία ή τ ρ ι π λ α σ ί α εισπρακτική απόδοσις των Κ έ ν τ ρ ω ν, α π α θ ώ ς να δεχθώμεν τον εντός έτους δ ι π λ α σ ι α σ μ ό ν του φόρου ή και τ ρ ι π λ α σ ι α σ μ ό ν τούτου, ως δεικνύει ή έ ν τ ο ν ο ς α ν τ ι ζ η λ ί α των δύο μετεχόντων της δημοπρασίας. Εκ τούτων προτείνω να ερωτηθή η Προϊσταμένη ημών Αρχή, εάν είναι δυνατόν ή και επιτρεπτόν να τεθή έ ν λ ο γ ι κ ό ν όριον της εν λόγω δημοπρασίας. . . .». [Κ.Σ. Πρόεδρος Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ.Γκιώνης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Σχόλια: 1) Το κείμενο της παραπομπής υπογράφεται ΜΟΝΟ από το Γ. Σμαράγδη, όχι από τους κ.σ. Εκτιμώ το γεγονός αυτό, ως ασφαλή απόδειξη ότι γράφτηκε εκ των υστέρων. Ποιοί το γνώριζαν δεν θα μάθουμε. Υπάρχουν κι άλλες αποφάσεις, στις οποίες ο Γ.Σμ. άλλαζε γνώμη και καταχωρούσε εκ των υστέρων τη διαφωνία του. Άλλωστε σε τέσσερες μήνες, την 5.4.1959 θα γίνονταν αυτοδιοικητικές εκλογές, που τον οδήγησαν στη Προεδρία. 2) Στη σελίδα αυτή του βιβλίου υπάρχει ως ένθετο, σημείωμα, σε χαρτί μικρού σχήματος/σημειωματαρίου, με το κείμενο της παραπομπής, υπογραμμένο από τον Γ. Σμ., το οποίο αφήνω στη θέση του. 3) Καταγράφω την απόφαση και τα πρόσθετα, λόγω του κ ο ι ν ω ν ι κού ενδιαφέροντος που παρουσιάζει (πτωχεύσεις κλπ), που αποδεικνύουν την αρχή της παρακμής των «εξοχικών κέντρων» στην Παραλία, όπως έχουν περιγραφεί, ως «κέντρα αναψυχής» και «ξεκούρασης» από την αύρα της θάλασσας κλπ. Σύντομα θα ξεφυτρώσουν τα θηριώδη κατά το μέγεθος «νυχτερινά κέντρα διασκέδασης», που «μεσουράνησαν» και ήταν η «έκφραση πολιτισμού» τον καιρό της Δικτατορίας των Συνταγματαρχών.

[β. 4.1.1964- 29.6.1964], χωρίς αρ. σελίδων, «Συνεδρίασις 4.1.1964», θέμα «23. Αίτησις εστιατόρων Β' κατηγορίας, περί α π α λ λ α γ ή ς των εκ του τέλους ε κ δ ι δ ο μ έ ν ω ν λογαριασμών». Πρόχειρη σημείωση υπαλλήλου, υπογραμμένη από κοιν. συμβούλους: «Απορρίπτεται, λόγω της διεξαχθείσης ήδη δημοπρασίας εκμισθώσεως των τελών τούτων, κατά το έτος 1964, και εκ του λόγου ότι δημιουργείται σύγχυσις και συμβαίνει, να εισπράττεται το τέλος και να μη αποδίδεται. Υφίσταται ο κίνδυνος υποτιμήςσεως των Α' και Β' (εννοείται: κατηγοριών) προς περιγραφήν του νόμου, όπερ συνέβη κατά το έτος 1963 με το κέντρον «Σουπιές» και δημιουργείται εισέτι αθέμιτος ανταγωνισμός μεταξύ Α' και Β' κατηγορίας». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Π. Κερασιώτης, Αγγ. Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης, Β. Κριμπένης].

[β. 4.1.1964- 29.6.1964], «Συνεδρίασις 11.5.1964», θέμα «78/7. Λήψις αποφάσεως επί αιτήσεως εστιατόρων Καλαμακίου, περί α π α λ λ α γ ή ς των Β' κατηγορίας εστιατορίων εκ της υποχρεώσεως εισπράξεως 5% επί των υπ' αυτών ε κ δ ι δ ο μ έ ν ω ν λογαριασμών». Πρόχειρη σημείωση, υπογραμμένη από κοινοτικούς συμβούλους: «Αποφαίνεται ομοφώνως από τούδε η ε ξ α ί - ρ ε σ ι ς των Β' κατηγορίας καταστημάτων της ενοικιάσεως του τέλους και της υποχρεώσεως εισπράξεως του τέλους 5% κατά το έτος 1965».

Σχόλιο: Μέσα σε πέντε μήνες, δύο διαφορετικές και εκ διαμέτρου αντίθετες αποφάσεις για το ίδιο θέμα ! Χ ω ρ ί ς διευκρίνιση των αιτίων.

Τ έ λ ο ς επί των α σ κ ε π ώ ν ή α κ α λ ύ π τ ω ν χ ώ ρ ω ν

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 390: «Αριθμός αποφάσεως 23/29.1.1940». «Περί επιβολής τ έ λ ο υ ς επί των α σ κ ε π ώ ν χ ώ ρ ω ν». «...ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δέον το Κ.Σ. να αποφανθή επί της επιβολής του τέλους επί των ασκεπών χώρων, του προβλεπομένου υπό του άρθρου 277 του Κώδικος της περί Δήμων και Κοινοτήτων Νομοθεσίας, προς ενίσχυσιν των πόρων της Κοι-

νότητος, οίτινες κατά το ελεουσόμενον οικονομικόν έτος προβλέπονται μεϊωμένα και προς αντιμετώπισιν των πολλαπλών αναγκών και υποχρεώσεων της Κοινότητος./ Το Κ.Σ... και σκεφθέν ότι προς αντιμετώπισιν των αναληφθεισών υποχρεώσεων της Κοινότητος και των πολλαπλών αναγκών αυτής δέον να συνεισφέρωσι και οι ιδιοκτήται των ασκεπών χώρων, ως ωφελούμενοι εκ των εκτελουμένων έργων δια της ανατιμήσεως των οικοπέδων των και ότι δέον να εξαίρεθώσι της φορολογίας ταύτης οι ιδιοκτήται των περιτετειχισμένων οικοπέδων και εξ ολοκλήρου δένδροφυτευμένων λόγω των δαπανών εις άς υπεβλήθησαν δια την περιτείχισιν και δένδροφυτευσιν αυτών αφ' ενός, και αφ' ετέρου διότι δια της καλλιεργείας οπωροφόρων δένδρων συνέτειναν εις την δημιουργίαν πρασίνου, ούπαντελώς εστειρότο Καλαμακίον./ Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την επιβολήν του τέλους επί των ασκεπών χώρων δια τα έτη 1940-41, 1941-42, και, 1942-43 επί παντός χώρου ασκεπούς, (πλην των κατωτέρω εξαίρουμένων) ευρισκομένου εντός των εγκεκριμένων σχεδίων Καλαμακίου και επί των περιοχών των κατωτέρω αναφερομένων, συμφώνως τοις άρθροις 277-280 του Κ.Δ.Κ.Ν., ορίζει δε το τέλος τούτο από δραχ. τριάκοντα μέχρι τριών κατά τρέχον μέτρον προσόψεως ασκεπών χώρων επί δημοσίας ή κοινοτικής οδού και κατηγορίας ως ο κατωτέρω κανονισμός. Ψηφίζει δε ως κάτωθι τον κανονισμόν καθορισμού του ποσού του τέλους κατά κατηγορίας, τον τρόπον εισπράξεως, βεβαιώσεως, εκδικάσεως κλπ./ Άρθρον 1^{ον}: Ασκεπείς χώροι κατά την έννοιαν του άρθρου 277 του Κ.Δ.Κ.Ν. και της παρούσης θεωρούνται τα εντός του υπάρχοντος σχεδίου πόλεως Καλαμακίου και των παραρτημάτων αυτού γήπεδα περιτετειχισμένα ή μη, ως και τα περιέχοντα ξύλινα παραπήγματα ή πλινθοκτίστους εγκαταστάσεις, χρησιμοποιούμενας ή μη, και κειμένων επί δημοσίας ή Κοινοτικής οδού διαμορφωμένης ή μη, ως εμφανίζονται αύται εν τοις εγκεκριμένοις ρυμοτομικοίς διαγράμμασι της Κοινότητος, εξαίρουμένων των περιτετειχισμένων και εξ ολοκλήρου δένδροφυτευμένων δια καρποφόρων δένδρων, διαίρουνται δε εις τέσσαρας κατηγορίας ως ακολούθως: α) εις την πρώτην κατηγορίαν υπάγονται τα γήπεδα τα έχοντα πρόσοψιν επί της λεωφόρου Κ. Λογοθετοπούλου, β) εις την δευτέραν κατηγορίαν υπάγονται τα γήπεδα

άτινα προβάλλουσι μέτωπον επί των οδών Σαπφούς, Μπουμπουλίνας, Μιαούλη, Αγχιάλου, Γιαννάρου, Ερμού και Ιω. Μεταξά, εις β ά θ ο ς μέχρι της οδού Σαλαμίνας, επίσης επί των οδών Σαλαμίνας, Αριστοτέλους και Θουκυδίδου, της τελευταίας ταύτης από της οδού Μεταμορφώσεως μέχρι της οδού Κωνσταντίνου του Βουλγαροκτόνου, επίσης επί των οδών Π. Τσαλδάρη, Β. Σοφίας, Κανάρη, Παδελοπούλου, Μάρκου Μπότσαρη, Αφροδίτης, Καραϊσκάκη, Αθαν. Διάκου, Ανδρούτσου, Γ.Κονδύλη και Β.Κωνσταντίνου, και εις βάθος μέχρι της οδού Θουκυδίδου, επίσης τα επί των οδών Ζαλόγγου, Κ. Κοτζιά, Ι. Χρυσάφη, Πατριάρχου Ιωακείμ, λεωφόρος Μ. Γερουλάνου (μέχρι της οδού Ζαλόγγου), Χρυσοστόμου Σμύρνης, Γραβιάς, Τηλεμάχου και 4 ης Αυγούστου μέχρι της οδού Σαλαμίνας, γ) εις την τ ρ ί τ η ν κ α τ η γ ο ρ ί α ν υπάγονται τα ακίνητα τα προβάλλοντα επί των οδών Οθωνος, Αμαλίας (μέχρι της οδού 4^{ης} Αυγούστου), Κουμουνδούρου, Ναυαρίνου (μέχρι της οδού 4ης Αυγούστου), Μαύλου (ορθό= Παύλου) Μελά μέχρι της οδού 4ης Αυγούστου, το υπόλοιπον τμήμα των οδών Αγχιάλου, Γιαννάρου και Ερμού, Ι. Μεταξά μέχρι της οδού Νίκης, Σόλωνος Καποδιστρίου, Ρήγα Φερραίου, Πλούτωνος, Φειδίου, Μεταμορφώσεως, Παλαμηδίου, Κοντοσταύλου, Β.Σοφίας, Κανάρη, Παδελοπούλου και Υψηλάντου, των δεκατριών τελευταίων από των οδών Κ. (;) Βουλγαροκτόνου και Θουκυδίδου μέχρι της οδού Νίκης, επίσης των οδών Νίκης, Θεμιστοκλέους, Δωρίδος, Φιλελλήνων, επίσης επί των οδών του σχεδίου Α λ ί μ ο υ, Κεφαλληνίας μέχρι της λεωφόρου Μ. Γερουλάνου, Ιθάκης, Ζακύνθου, Τριών Ιεραρχών, Λευκάδος, Μ. Γερουλάνου μέχρι συναντήσεως της οδού Κεφαλληνίας, Αγίου Διονυσίου επί των υπ' αρ.32 και 33 οικοδομικών τετραγώνων, Κοιμήσεως της Θεοτόκου, Αγίου Γερασίμου μέχρι της οδού Παξών, δ) εις την τ ε τ ά ρ τ η ν κ α τ η γ ο ρ ί α ν υπάγονται τα γήπεδα τα προβάλλοντα επί των λοιπών οδών των σχεδίων Καλαμακίου και επί των εξής οδών του σχεδίου Α λ ί μ ο υ, Επτανήσου, Βαλλιάνου, Ν. Θεοτόκη (επί της πλευράς του υπ' αρ. 4 τετραγώνου), Ιακωβάτων, Ρώμα, Γεράκη (μέχρι της οδού Ρώμα), Κων. (;) Μεταξά, Οδυσσέως, Κυθήρων, Αγίου Νικολάου, Ιωάννου του Χρυσοστόμου (μέχρι της συναντήσεως ταύτης μετά της οδού Αγίου Νικολάου)./ Α ρ θ ρ ο ν 2^{ον}: Δια τους εις τας ως άνω κατηγορίας ευρισκομένους χώρους τους προβλεπομένους, ως ανεφέρθη, ασκεπείς, το τ έ λ ο ς ορίζεται κατά το τρέχον μέτρον προσόψεως ε τ η σ ί ω ς ως κάτωθι: *** Δια την π ρ ώ τ η ν κατηγορίαν δραχ. 30 ετησίως κατά τρέχον μέτρον προσόψε-

ως, *** Δια την δ ε υ τ έ ρ α ν κατηγορίαν δραχ. 10 ετησίως κατά τρέχον μέτρον προσόψεως, *** Δια την τ ρ ί τ η ν κατηγορίαν δραχ. 5 ετησίως κατά τρέχον μέτρον προσόψεως, *** Δια την τ ε τ ά ρ τ η ν κατηγορίαν δραχ. 3 ετησίως κατά τρέχον μέτρον προσόψεως./ Α ρ θ ρ ο ν 3^{ον}: Ε ξ α ι ρ ο ύ ν τ α ι της επιβολής του προβλεπομένου δια της παρούσης τέλους: α) Τα περιτετειχισμένα και εξ ολοκλήρου δια καρποφόρων δένδρων πεφυτευμένα οικόπεδα, β) Τα ευρισκόμενα εις μη ειδικώς κατονομασθείσας οδούς του εγκεκριμένου σχεδίου Α λ ί μ ο υ, τα εντός του σχεδίου Α ρ γ υ ρ ο υ π ό λ ε ω ς γήπεδα ως αποτελούντα α γ ρ ο τ ι κ ά ς εγκαταστάσεις π ρ ο σ φ ύ γ ω ν, ως και ε ν τ ό ς του εγκεκριμένου σχεδίου του συνοικισμού Τ ρ α χ ώ ν ω ν ευρισκόμενα οικόπεδα λόγω του π ρ ο σ φ ά τ ω ς συσταθέντος συνοικισμού./ Α ρ θ ρ ο ν 4^{ον}: Υπόχρεοι εις την καταβολήν του κατά τα ανωτέρω τέλους τυγχάνουσιν ο ιδιοκτήτης, νομέυς ή οιοσδήποτε κάτοχος του ασκεπούς χώρου, β α ρ ύ ν ε ι όμως τον ι δ ι ο κ τ ή τ η ν παρ' ου ο καταβάλλων το τέλος δικαιούται να αναζητήση τούτο. Οι δυνάμει συμβάσεων γενόμενοι κύριοι ασκεπών χώρων, ε φ' ω ν είχεν επιβληθή τέλος, εισίν αλληλεγγύως υπόχρεοι μετά του δ ι κ α ι ο π α ρ ό χ ο υ εις την πληρωμήν του τέλους των τριών προ της μεταβιβάσεως ετών, θεωρούμενοι ως συνοφειλέται αυτού./ Α ρ θ ρ ο ν 5^{ον}: Ε ξ α ι ρ ο ύ ν τ α ι επίσης της καταβολής του κατά τα ανωτέρω τέλους οι κάτοχοι οικοπέδων μικροτέρου εμβαδού των 122,50 μέτρων, μέχρι τακτοποιήσεως ή προσκυρώσεως αυτών./ Α ρ θ ρ ο ν 6^{ον}: Επί οικοπέδων εχόντων π λ έ ο ν της μ ί α ς προσόψεων ε κ π ί π τ ε τ α ι εκ του ολικού τέλους ποσοστόν ίσον προς 25%./ Α ρ θ ρ ο ν 7^{ον}: Η βεβαίωσις και η είσπραξις του τέλους ενεργείται συμφώνως προς τας διατάξεις του νόμου περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων, ε ί τ ε δί' ε ν ο ι κ ι ά σ ε ω ς, ε ί τ ε απ' ευθείας υπό της Κοινότητος δια των κοινοτικών εισπρακτόρων συντασσομένων καταλόγων./ Α ρ θ ρ ο ν 8^{ον}: Πάσα επίλυσις διαφοράς μεταξύ φορολογουμένων και Κοινότητος ή ενοικιαστών, ενεργείται κατόπιν ενστάσεως του ενδιαφερομένου, υπό της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής επιλύσεως φορολογικών διαφορών, και, εν εφέσει υπό της Δευτεροβαθμίου τοιαύτης κατά τας διατάξεις του Α.Ν. 1210 και ταις σχετικαίς περί συστάσεως των ως άνω Επιτροπών αποφάσεσι του Κοινοτικού Συμβουλίου, αφού προηγουμένως καταβληθή το 1/ 3 του καταλογισθέντος ποσού. Εγένετο ...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτρουβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλια: 1) «επί παντός χώρου ασκεπούς (πλην των κατωτέρω εξαιρουμένων) ευρισκομένου εντός των εγκεκριμένων σχεδίων Καλαμακίου». Άρα μόνο στα «εντός σχεδίου». Στα αγροτεμάχια, εκτός σχεδίου, δεν επιβαλλόταν, 2) Για να χαρακτηριστεί οικόπεδο, ως «ασκεπής χώρος» θα έπρεπε να παραμένει χέρσο σε όλες τις εποχές του έτους, όπως είχε ερμηνευτεί τότε η διάταξη ώστε να μην επιβαρύνονται οι γεωργικοί και γενικά καλλιεργήσιμοι χώροι, οι οποίοι δεν επιβαρύνονταν, 3) «... προς ενίσχυσιν των πόρων της Κοινότητας, οίτινες κατά το ελεύθετον οικονομικόν έτος προβλέπονται μειωμένοι και προς αντιμετώπισιν των πολλαπλών αναγκών και υποχρεώσεων της Κοινότητος ...». Είχε αρχίσει ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος στην Ευρώπη από το 1939, γι' αυτό προέβλεπαν μειωμένα έσοδα. Οι «πολλαπλές ανάγκες» προέρχονταν κυρίως από τη σύναψη των δανείων, και τις καταβολές υπέρογκων τοκοχρεωλυσίων, 4) «...δέον να συνεισφέρωσι και οι ιδιοκτήται των ασκεπών χώρων, ως ωφελούμενοι εκ των εκτελουμένων έργων δια της ανατιμήσεως των οικοπέδων των...». Η έ ν ν ο ι α της α ν τ α π ο δ ο τ ι κ ό τ η τ α ς και πάλι παρούσα, χωρίς να χρησιμοποιούνται οι αρμόζουσες λέξεις, 5) «Περιτειχισμένων», από τη λέξη «το τείχος». Από δεκαετίες προτιμάται η διατύπωση «περιτοιχισμένων» από τη λέξη «ο τοίχος», 6) «κατά τρέχον μέτρον προσόψεως ...». Ορθά ορίζεται και το «κριτήριο»/ «μέτρο» για την επιβολή του τέλους. Τις επόμενες δεκαετίες το «τέλος ακαλύπτων χώρων» ως είχε μετονομαστεί, επιβαλλόταν ανάλογα με τα τετραγωνικά μέτρα της έκτασης του χώρου, 7) « ... τα εντός του υπάρχοντος σχεδίου πόλεως Καλαμακίου και των παραρτημάτων αυτού γήπεδα ...». Η κρατούσα αντίληψη, στη διοικούσα τάξη ήταν, ότι πόλη συνιστούσε το Καλαμάκι, ενώ οι περιοχές, Άλιμος, Τράχωνες κλπ., «παραρτήματα», και όχι «συνοικισμοί» ή έστω «συνοικίες». Είναι παρήγορο ότι εξαιρέθηκαν, κατά νόμο υποχρεωτικά, « ...τα εντός του σχεδίου Αργυρουπόλεως γήπεδα ως αποτελούντα α γ ρ ο τ ι κ ά ς εγκαταστάσεις π ρ ο σ φ ύ γ ω ν ...» (βλ. Α.Θ. «ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ», κεφ. «Τράχωνες»), 8) «...εξαιρούνται... ως κι εντός του εγκεκριμένου σχεδίου του συνοικισμού Τραχώνων ευρισκόμενα οικόπεδα λόγω του προσφάτως συσταθέντος συνοικισμού ...». Είχε συσταθεί από το 1926. Εξαιρούνται, παρά το γεγονός ότι η Κοινότητα, κατ' επανάληψη, είχε διαθέσει χρήματα για τη διαμόρφωση των οδών της περιοχής και είχε επιβάλ-

λει ερανικό φόρο κατά το παρελθόν (βλ. άλλο κεφάλαιο). Πάντα υπάρχει μία δικαιολογία. Η απόφαση ελήφθη, παρόντος (μη νομίμως, είχε έννομο συμφέρον) του Ι.Γ., και ήταν «χάρη» γι' αυτόν, 9) «..οι δυνάμει συμβάσεων γενόμενοι κύριοι ασκεπών χώρων, εφ' ών είχεν επιβληθή τέλος, εισίν αλληλεγγύως υπόχρεοι μετά του δικαιοπαρόχου εις την πληρωμήν του τέλους των τριών προ της μεταβίβασεως ετών, θεωρούμενοι ως συνοφειλέται αυτού». Τις μεταπολεμικές δεκαετίες είχε νομοθετηθεί ότι ΔΕΝ μπορούσε να συνταχθεί συμβόλαιο πώλησης, χωρίς την προσκόμιση βεβαίωσης του Δήμου ή της Κοινότητας, περί μη οφειλής του τέλους αυτού, 10) «επί οικοπέδων εχόντων πλέον της μίας προσόψεων εκπίπτεται εκ του ολικού τέλους ποσοστόν ίσον προς 25% ..». Ορθή ρύθμιση. Με την 49/30.3.1983 απόφαση του Δ.Σ. Αλίμου, για τον τρόπο χρέωσης της κατασκευής του δικτύου της αποχέτευσης στους ιδιοκτήτες, προβλέφθηκε ανάλογη ρύθμιση για τα «γ ω ν ι α κ ά» οικόπεδα (βλ. Α.Θ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες, έκδ.Β', 2022, σ. 198, κεφ. Κανονιστική συγκρότηση του Δήμου, τρόπος χρέωσης αποχέτευσης), ΧΩΡΙΣ τα μέλη του Δ.Σ. της νέας Διοίκησης Β. Ξένου-Γαβριέλη, να γνωρίζουν τη παλαιά ρύθμιση.

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 302, «Αριθ. Αποφάσεως 174/9.9.1949», «Περί επιβολής του τέλους των α σ κ ε π ώ ν χώρων και διακηρύξεως πλειοδοτικού διαγωνισμού δια την ενοικίασιν αυτού». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατόπιν της κ α τ α ρ γ ή σ ε ω ς των κ υ ρ ι ο τ έ ρ ω ν ε σ ό δ ω ν της Κοινότητος (εγχωρίων προϊόντων, ζύθου, επί των αδειών οικοδομών, επί του φόρου οικοδομών, επί του φόρου επιτηδεύματος κλ.), δέον να εξευρεθώσι π ό ρ ο ι, οίτινες θα καλύψωσι, αν όχι εξ ολοκλήρου, τουλάχιστον εν μέρει, την εκ της καταργήσεως των εσόδων τούτων, διαφοράν. Δυνάμει των άρθρων 277 – 280 του Κ.Δ.Κ.Ν. επιτρέπεται η ε π ι β ο λ ή τέλους επί των ασκεπών εν γένει χώρων, των ευρισκομένων ε ν τ ό ς των ε γ κ ε κ ρ ι μ έ ν ω ν σχεδίων . . . Το Κ.Σ. . . . δόν τας διατάξεις των άρθρων 277-280 του Κ.Δ.Κ.Ν. και σκεφθέν επειδή κρίνει αναγκαίαν την επιβολήν του υπ' αυτών προβλεπομένου τέλους, επειδή, ε κ τ ό ς των υπό του κ. Προέδρου αναφερθέντων εσόδων, ε μ ε ι ώ θ η κατά πολύ κατά το τρέχον έτος το εκ των θ α λ α σ σ ί ω ν λουτρών έσοδον. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ομοφώνως: 1)

Επιβάλλει δια τα οικονομικά έτη 1949- 50, 1950- 51, 1951- 1952 τέλος επί των εντός του σχεδίου πόλεως ασκεπών εν γένει χώρων, εκτός των οικοπέδων των συνοικισμών Τραχώνων και Νέας Αλεξανδρείας, αποφασίζει όπως το τέλος τούτο εκτεθή εις δημόσιαν και ψηφίζει τον Ειδικόν κανονισμόν βεβαιώσεως και εισπράξεως του τέλους, ως και τους όρους της διακηρύξεως αυτής ως κάτωθι: Άρθρον 1^{ον}: Δυνάμει των άρθρων 277-280 του Κ.Δ.Κ.Ν. επιβάλλεται από του οικονομικού έτους 1949- 50 και διαμίας τριετίας ήτοι 1949-1950, 1950- 1951, και 1951- 1952 τέλος εφ' απάντων των εν τη Κοινότητι ασκεπών εν γένει χώρων. Άρθρον 2^{ον}: Ασκεπείς χώροι εν τη εννοία του άρθρου 277 θεωρούνται τα εντός των υπάρχοντων σχεδίων πόλεως γήπεδα περιτοιχισμένα ή μή. Άρθρον 3^{ον}: Υπόχρεοι δια την καταβολήν του κατά το άρθρον 1 επιβαλλομένου τέλους είναι ο ιδιοκτήτης, νομικός ή οιοσδήποτε κάτοχος του ασκεπούς χώρου, έχοντος πρόσοψιν επί δημοσίας ή Κοινοτικής οδού. Το τέλος τούτο βαρύνει τον ιδιοκτήτην, παρ' ούο καταβαλών αυτό δικαιούται να το αναζητήση. Άρθρον 4^{ον}: Εξαίρουνται της επιβολής του ανωτέρω τέλους οι ασκεπείς χώροι οι ρητώς αναφερόμενοι εις το άρθρον 279 του Κ.Δ.Κ.Ν. ως ετροποποιήθη, ως και τα οικόπεδα τα κείμενα πλησίον του Αεροδρομίου, εις άαπαγορεύεται η ανοικοδόμησις. Άρθρον 5^{ον}: Το κατά τα προηγούμενα επιβαλλόμενον τέλος ορίζεται ετησίως ως εξής: α) Κατηγορία Α' δραχ. 4.000 κατά τρέχον μέτρον προσόψεως επί των οικοπέδων των έχόντων πρόσοψιν επί της παραλιακής Λεωφόρου 28^{ης} Οκτωβρίου και των καθέτων ταύτης οδών μέχρι των οδών Σαλαμίνοσ, Θουκυδίδου και Ζαλόγγου, συμπεριλαμβανομένων αμφοτέρων των πλευρών αυτών και των μεταξύ των παραλλήλων, β) Κατηγορία Β', δραχ. 3.500 κατά τρέχον μέτρον προσόψεως επί των οικοπέδων των έχόντων πρόσοψιν επί των Κοινοτικών οδών των ευρισκομένων άνωθεν των οδών Σαλαμίνοσ και Θουκυδίδου και των καθέτων τούτων οδών μέχρι των οδών Π.Μελά και Νίκης, συμπεριλαμβανομένων εις την κατηγορίαν ταύτην, αμφοτέρων των πλευρών αυτών και των μεταξύ τούτων παραλλήλων, γ) Κατηγορία Γ' δραχ. 3.000 κατά τρέχον μέτρον προσόψεως επί των οικοπέδων των ευρισκομένων άνωθεν των οδών Π.Μελά και Νίκης μέχρι τέρματοσ του εγκεκριμένου σχεδίου Καλαμακίου και των οικοπέδων των ευρισκομένων εντός του εγκεκριμένου σχεδίου Αλίμου, πλην εκείνων των ευρισκομένων εντός της ζώνης

ασφαλείας του Αεροδρομίου, εις ά α πα γ ο ρ ε ύ ε τ α ι η α ν έ γ ε ρ σ ι ς οικοδομών. Ά ρ θ ρ ο ν 6^{ον}: Η βεβαίωσις και είσπραξις του τέλους ενεργείται δια φ ο ρ ο λ ο γ ι κ ώ ν καταλόγων συντασσομένων υπό του Κ.Σ. . . (και άλλες ρυθμίσεις για την επιβολή και τη δημοπρασία π.χ. πρώτη προσφορά 50.000.000 και εγγυητική επιστολή 5.000.000)». {Σύνθεση Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας, εν αδεία Δ. Κουτροβίδας, Ι. Γερούλανος}.

Σημείωση: Στ. Λέπουρας, Ιστορία . . . της νήσου Κέας, 2018, τ.3 σ.53: «Πράγματι η Πολιτεία άρχισε σιγά-σιγά να περιορίζει τα έσοδα της Τ.Α. υπό τη μορφή αμέσων φόρων, με σ κ ο π ό την πλήρη οικονομική της ε ξ ά ρ τ η σ η από το Κράτος. Οι φόροι θα πηγαίνουν απ' ευθείας στο Κράτος και η Κυβέρ- νηση θα κάνει κατά το δ ο κ ο ύ ν τη δ ι α ν ο μ ή στους Δήμους και στις Κοινότητες. Έτσι φθάσαμε στη σημερινή κατάσταση της πλήρους σχεδόν κ α τ ά ρ γ η σ η ς κάθε έ ν ν ο ι α ς α υ τ ο δ ι ο ί κ η σ η ς».

Σχόλια: 1) Σκεπτικισμό προκαλεί η ταυτόχρονη κ α τ ά ρ γ η σ η, από την Κεντρική Εξουσία, με νόμο, τόσο πολλών φόρων και τελών, που αιματο- δοτούσαν οικονομικά τις Κοινότητες, χ ω ρ ί ς να αναφέρεται στην απόφαση εάν υπήρξε αναπλήρωση των από αυτούς εσόδων των Κοινοτήτων, εκ μέρους της Κ. Εξουσίας, π.χ. με έκτακτη επιχορήγηση από τα έσοδα του Κράτους. Εκτιμώ ότι δεν υπήρξε καμία. Τούτο συνιστούσε «στραγγαλισμό» για τις Κοι- νότητες που δεν μπορούσαν να πληρώσουν ούτε τις ανελαστικές δαπάνες π.χ. μισθούς υπαλλήλων κλπ., και τα εν εξελίξει σχέδια τους για τη βελτίωση της ζωής των κατοίκων και των αναγκών τους, όπως αποτυπώνονται δραματικά σε άλλες αποφάσεις, π.χ. έλλειψη ύδρευσης πόσιμου νερού κλπ., 2) Το 1949 υπήρχε α π α γ ό ρ ε υ σ η ανέγερσης οικοδομών σε οικόπεδα πλησίον του Αεροδρομίου. Αργότερα και μέχρι την 29.3.2001 που καταργήθηκε το Αερο- δρόμιο Ελληνικού, υπήρχε έλεγχος των αδειών οικοδομής και π ε ρ ι ο ρ ι - σ μ ό ς του ύψους αυτών, όχι όμως απαγόρευση ανοικοδόμησης, 3) «μέχρι τέρματος του εγκεκριμένου σχεδίου». Το 1949 ήταν μέχρι τη Λυσικράτους (;), 4) Και πάλι εξακολουθητικά, ε ξ α ι ρ ο ύ ν τ α ι οι Τράχωνες (παρόντος του Ιω. Γερ.), αν και «εντός σχεδίου» από το 1926, χωρίς καμία αιτιολογία.

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 368, «Αριθ. Αποφάσεως 237/13.12.1949», «Περί ακυρώσεως της υπ' αρ. 174 αποφάσεως επιβολής του τέλους ασκεπών χώρων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια της υπ' αρ. 174 αποφάσεως του Κ.Σ. εγκριθείσης δια ... διαταγής της Νομαρχίας Αττικής, επεβλήθη το υπό των άρθρων 277-280 του Κ.Δ.Κ.Ν. προβλεπόμενον τέλος επί των ασκεπών χώρων των ευρισκομένων εντός του εγκεκριμένου σχεδίου Καλαμακίου και Αλίμου και κατηρτίσθη η σχετική διακήρυξις δια την ενοικίασιν τούτου, προτείνει την ανάκλησιν της ως είρηται αποφάσεως. . . Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν ότι η επιβολή του τέλους επί των ασκεπών χώρων δεν θέλει αποδώση ποσόν μεγαλύτερον των δραχ. 17.000.000 ετησίως και τούτο διότι οι πλείστοι των ακαλύπτων χώρων καλλιεργούνται υπό των ιδιοκτητών, επειδή κατά την κατάρτισιν του ερανικού καταλόγου δίδεται η ευχέρεια εις το Κ.Σ. να επιβάλη ανάλογον ποσοστόν φόρου επί των οικοπέδων, ήτοι μέχρι του ποσού των δραχ. 80.000.- κατά οικόπεδον, εις τον υπό κατάρτισιν ερανικών κατάλογον διαλαμβάνονται πλέον των 500 οικοπέδων, εις ά κατά μέσον όρον επιβάλλεται το ποσόν των δραχ. 20.000 κατά οικόπεδον, αυξανόμενου δε του ποσού αναλόγως της εκτάσεως και θέσεως του οικοπέδου θα υπερκαλυφθή το εκ της μη επιβολής του ρηθέντος τέλους διαφυγόν έσοδον της Κοινότητος, επειδή άλλως τε η Κοινότης δια της εκμεταλλεύσεως των θαλασσιών λουτρών θα εξασφαλίση σεβαστόν έσοδον δραχ. 150 – 200 εκατομμυρίων, έσοδον το οποίον επιτρέπει την εκτέλεσιν έργων άνευ επιβαρύνσεως των κατοίκων και ιδιοκτητών και επειδή εις την διακριτικήν εξουσίαν του Κ.Σ. ανάγεται η επιβολή ή μή του τέλους τούτου. Αποφάσινεται (μειοψηφούντος του Προέδρου, εμμένοντος εις την επιβολήν και ενοικίασιν του τέλους), ότι εγκρίνει την ακύρωσιν της υπ' αριθ. 174 αποφάσεως του Κ.Σ. της εγκριθείσης δια . . . διαταγής της Νομαρχίας περί επιβολής του τέλους επί των ασκεπών χώρων και της σχετικής διακηρύξεως δια την ενοικίασιν τούτου, και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω....». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, προεδρεύων, Δ. Κουτρουβίδας, Γ. Κινινής, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

Σημείωση: Στο περιθώριο του βιβλίου γράφεται: «Δεν εγκρίνεται».

Σχόλια: 1) και πάλι οι υπεύθυνοι υπάλληλοι της Κεντρικής Εξουσίας/ Νομαρχίας επέδειξαν αυτοσεβασμό. Αφού είχαν εγκρίνει την 174, δεν μπορούσαν να εγκρίνουν (με τους προβαλλόμενους λόγους) και την ανάκλησή

της, 2) «. διότι οι πλείστοι των ακαλύπτων χώρων καλλιεργούνται υπό των ιδιοκτητών», άρα για να χαρακτηριστεί «ασκεπής» ο χώρος θα έπρεπε να παραμένει χέρσος, καθόλη τη διάρκεια του έτους, όπως έχουμε επισημάνει πιο πάνω, 3) «εις την διακριτικήν εξουσίαν του Κ.Σ. ανάγεται η επιβολή ή μη του τέλους τούτου». Τυπικά έτσι φαινόταν να είναι. Όμως, με τη «μη έγκριση», αποδεικνύεται πόσο εσφαλμένη αντίληψη των πραγμάτων είχαν τα μέλη του Κ.Σ., για το γενικότερο κλίμα, αλλά και από το γεγονός ότι ήταν διορισμένοι.

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 2, «Αρ. Αποφάσεως 19/10.2.1950», «Περί του τέλους ασκεπών χώρων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Νομαρχία Αττικής δια της . . . διαταγής δ εν εν έ κ ρ ι ν ε την υπ' αρ. 237/1949 πράξιν του Κ.Σ. δι' ής τούτο κ α τ ή ρ γ η σ ε το δια της υπ' αρ. 174/1949 ομοίας επιβληθέν τέλοσ επί των ασκεπών χώρων λόγω του ότι η τεθείσα προϋπόθεσις, δια την εν λόγω κατάργησιν, της αυξήσεως του ερανικού, είναι απολύτως άσχετος προς τον σκοπόν της επιβολής τούτου. Δια της αυτής ως ανεφέρθη διαταγής διεβιβάσθη προσφορά του Παν. Χατζοπούλου δια την επίμIAN τριετίαν εκμίσθωσιν του τέλους αντί του ποσού των δραχ. 51.000.000 . . . Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν. Επειδή κατά το άρθρον 277 του Κ.Δ.Κ.Ν., η επιβολή του τέλους επί των ασκεπών χώρων είναι π ρ ο α ι ρ ε τ ι κ ή και ο υ χ ί υποχρεωτική δια τα Κ.Σ. και συνεπώς η επιβολή ή μ η τούτου έχει αφεθή υπό του Νομοθέτου εις την διακριτικήν εξουσίαν αυτών./ Επειδή δια της επιβολής του τέλους τούτου αποσκοπείται αφ' ε ν ό ς η κ ά λ υ ψ ι ς δι' ο ι κ ο δ ο μών των εντός των εγκεκριμένων σχεδίων ευρισκομένων α κ α λ ύ π τ ω ν οικοπέδων, επί σκοπώ κ α λ α ι σ θ η τ ι κ ή ς εμφανίσεως της πόλεως κλπ., και αφ' ε τ έ ρ ο υ δια την συμβολήν των ιδιοκτητών τούτων εις τας δαπάνας έργων εξυγιάνσεως, εξωραϊσμού κλπ./ Επειδή λόγω της κ α τ α π λ η κ τ ι κ ή ς αυξήσεως των ο ι κ ο δ ο μ ι κ ώ ν υ λ ι κ ώ ν, δ εν είναι εφικτή εις πάντα η ανέγερσις οικοδομών και επειδή εξ άλλου αι δαπάναι εξυγιάνσεως, καλαισθητικής εμφανίσεως κλπ., της πόλεως καλύπτονται απολύτως εκ των εσόδων των θαλασσίων λουτρών, δια την κατασκευήν των οποίων συνεισφέρουν αναλόγως και οι ιδιοκτήται των οικοπέδων και των οποίων το ετήσιον έσοδον υπερβαίνει τα 150.000.000 δραχμών./ Επειδή δια της επιβολής του

τέλους το κατ' έτος αναλογούν ποσόν εκ της διαβιβασθείσης προσφοράς ανέρχεται εις δραχ. 17.000.000.- ποσόν όπερ δεν δύναται να καλύψη την εκτέλεσιν οιοδήποτε συναφούς έργου, και, Επειδή το π ρ ο η γ ο ύ μ ε ν ο ν Κ. Σ. εγκρίναν την επιβολήν του τέλους δ ε ν έλαβεν υπ' όψιν τας συνεπείας αίτινες ήθελον προκύψει κατά την βεβαίωσιν και είσπραξιν τούτου, αίτινες κρίνονται ως δυσανάλογοι προς το επιτευχθησόμενον ποσόν./ Δ ι α τ α ύ τ α. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ομοφώνως ότι εγκρίνει την α κ ύ ρ ω σ ι ν της υπ' αριθ. 174/1949 αποφάσεως του Κ.Σ. της εγκριθείσης δια . . . διαταγής της Νομαρχίας περί επιβολής του τέλους επί των ασκεπτών χώρων, και της σχετικής διακηρύξεως δια την ενοικίασιν τούτου και ανατίθησιν τω κ. Πρόεδρω . . .».

[Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτρουβίδας, Γ. Κινινής, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος].

Σημείωση: Στο περιθώριο του βιβλίου γράφεται: «Δ ε ν εγκρίνεται».

Σχόλια: Δεν μπορεί να κατανοηθεί η επιμονή του Κ. Σ. για την ακύρωση της 174/1949 απόφασης. Ήθελαν την ακύρωση, διότι φοβόντουσαν ότι θα κατηγορηθούν για το αδίκημα της «απιστίας», εάν δεν την εφάρμοζαν; 2) «δια της επιβολής του τέλους τούτου αποσκοπείται αφ'ενός η κ ά λ υ ψ ι ς δ ι' ο ι κ ο δ ο μ ώ ν των εντός των εγκεκριμένων σχεδίων ευρισκομένων ακαλύπτων οικοπέδων». Μπορώ να διαβεβαιώσω ότι τη δεκαετία του 1970, που είχαμε άλλου είδους περιβαλλοντικά προβλήματα π.χ. ρύπανση, νέφος κλπ, η υποχρεωτική προσκόμιση από τον πωλητή και επισύναψη στο συμβόλαιο βεβαίωσης από τον κάθε Δήμο, για τη μη οφειλή του τέλους αυτού για το μεταβιβαζόμενο οικόπεδο, κατά τις υπογραφές των μεταβιβαστικών συμβολαίων των ακινήτων, και η πιο πάνω αιτία/ λόγος επιβολής του, ήταν εντελώς ακατανόητα από τους συμβαλλόμενους, δικηγόρους και συμβολαιογράφους.

[β.16.9.1947- 5.5.1950], σ. 190, «Αρ. Π ρ α κ τ ι κ ο ύ 7/31.3.1950». «Επί του πρώτου θέματος περί α σ κ ε π ώ ν χώρων, αναβάλλεται η συζήτησις, και αναθέτει εις τον κ. Αντιπρόεδρον και των εκ των μελών κ. Π. Ανδριώτην, όπως επισκεφθόμενοι (ορθό: επισκεπτόμενοι) τον κ.Νομάρχην και ζητήσωσιν την α κ ύ ρ ω σ ι ν της υπ' αρ. 6471 διαταγής». { : η ασυνταξία του κειμένου}.

[Κ.Σ.Γ.Γκούμης, Γ. Κουτρουβίδας, Γ.Κινινής, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

Σχόλιο: Η 6471 διαταγή ήταν αυτή με την οποία απαγορευόταν η επιβολή του τέλους ασκεπών χώρων;; Πιθανόν. (βλ. επόμενη απόφαση).

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 156, «Αριθ. Αποφάσεως 132/11.7.1950», «Περί τροποποιήσεως της υπ' αρ. 174/49 αποφάσεως τέλους επί των ασκεπών χώρων». [σημείωση: μετά τη «μή έγκριση» της 19/1950 από τη Νομαρχία, περιορίζεται η επιβολή στα έτη 1949-50 και 1950-51 «επί των εντός σχεδίου πόλεως Καλαμακίου ασκεπών εν γένει χώρων ως και των οικοπέδων των συνοικισμών Τραχώνων και Νέας Αλεξανδρείας». Πιθανολογώ, ότι πρόκειται για συμβιβαστική επίλυση της «διαφοράς», Νομαρχίας και Κοινότητας. [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτρουβίδας, Π. Ανδριώτης, Σπ. Σπηλιόπουλος].

Σημείωση: Στο περιθώριο αναγράφεται για την παρούσα: «Εγκρίνεται». Με την έγκριση αυτή, η αρχική απόφαση 174 «ανεκλήθη» ή «ετροποποιήθη».

[β.16.11.1951- 11.5.1953], σ. 17, «Αρ. Απόφασης 225/20.12.1951», «Περί του τέλους α σ κ ε π ώ ν χώρων των οικ. ετών 1949- 1950 και 1950- 1951». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . διαταγής της Νομαρχίας Αττικής, συνιστάται η λήψις κ ε χ ω ρ ι σ μ έ ν ω ν αποφάσεων δια την ενοικίασιν του τέλους επί των ασκεπών χώρων, της μιας δια τα οικ. έτη 1949- 50 και 1950- 51 συμφώνως προς τα εγκριθέντα δια της υπ' αρ. 33 αποφάσεως όρια, της δ' ετέρας εντός του πλαισίου των οριζομένων υπό του άρθρου 22 του Α.Ν. 1910/51. Εν συνεχεία εκθέτει, η επιβολή του τέλους τούτου εγκριθείσα κατά το έτος 1949, έσχε π λ ε ί σ τ α ς ό σ α ς τ ρ ο π ο π ο ι ή σ ε ι ς δι' α λ λ η λ ο σ υ γ κ ρ ο μ έ ν ω ν αποφάσεων, η τυχόν δε, ως είναι επόμενον, ν έ α τροποποιήσις θα π ε ρ ι π λ έ ξ η έτι περισσότερον και αυτήν ταύτην την β ά σ ι ν της φορολογίας, θα προκαλέση δε δ ι κ α ί α ν α γ α ν ά κ τ η σ ι ν των φορολογουμένων, οίτινες θα κληθώσι να καταβάλωσι το τέλος α ν α δ ρ ο μ ι κ ώ ς δια μίαν τριετίαν και τελικώς θα έχη δυσανάλογον απόδοσιν δια την Κοινότητα. Ήδη δια του Α.Ν. 1910/1951 ηυξήθη το επιβλητέον τέλος, δύναται δε η Κοινότης να επιβάλη αυτό από του οικον. έτους 1951- 1952 καθορίζουσα ανάλογον κατά ζώνην ποσοστόν και υπερκαλύψη εντός τριετίας και τα διαφυγόντα εκ

του τέλους τούτου έσοδα των προηγούμενων δύο ετών . . . Το Κ.Σ. . . . επειδή η αναδρομικώς βεβαιώσεις του τέλους επί των ασκεπών χώρων δια τα οικον. έτη 1949-1951 δεν θα έχη θετικό αποτέλεσμα, ει μη μόνον διεξις και διαμαρτυρίας και επειδή καθοριζομένου αναλόγου ποσοστού φόρου δια τα έτη 1951- 1952 και επόμενα θα υπερκαλυφθή το διαφυγόν δια τα προηγούμενα έτη έσοδον. Αποφαίνεται ότι ανακαλείται υπ' αρ. 33 και 78 αποφάσεις περί επιβολής και τρόπον βεβαιώσεως και εισπράξεως του τέλους επί των ασκεπών χώρων δια τα οικον. έτη 1949-50 και 1950-51 . . . επιφυλασσόμενον δια την επιβολήν τούτου δια το οικ. έτος 1951- 52 και επόμενα εντός των πλαισίων του Α.Ν. 1910/51 ... ανατίθησι δε τω κ. Πρόεδρω ...». [Κ.Σ. Πρόεδρος Σ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Γ. Γκιώνης, Α. Πιζάνης, Η. Αντωνόπουλος].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 29, «Αρ. Αποφάσεως 12/12.1.1952» «Περί επιβολής φόρου ασκεπών χώρων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια του άρθρου 22 του Α.Ν. 1910/51 προβλέπεται η επιβολή του φόρου επί των εντός του εγκεκριμένου σχεδίου της πόλεως ακαλύπτων οικοπέδων ή και οικοδομημένων τοιούτων, εφ' όσον η αξία των μετ' αυτών κατασκευών είναι κατώτερα του 1/5 της αξίας του οικοπέδου. Ο φόρος ούτος δεν δύναται να είναι κατώτερος των δραχ. 3.000, ουδ' ανώτερος των δραχ. 22.500, κατά τρέχον μέτρον προσόψεως, του Κ.Σ. δυναμένου να διαιρέση την πόλιν εις ζώνας και να ορίση διάφορον δι' εκάστην εξ αυτών φόρον, προτείνει δ' όπως ο φόρος ούτος εκτεθή εις δημοπρασίαν και δια μίαν διετίαν, ίνα δυνηθή ο ενοικιαστής να καταρτίση τους καταλόγους των φορολογουμένων, αντίγραφον δε τούτων να παραδώση εις την Κοινότητα, και όπως το Κ.Σ. καταρτίση τον Κανονισμόν επιβολής, βεβαιώσεως και εισπράξεως του φόρου τούτου ως και τους όρους της σχετικής διακηρύξεως. Το Κ.Σ. . Ομοφώνως Αποφαίνεται. Επιβάλλει δια τα οικον. έτη 1951-52 και 1952-53 φόρον επί των . . . ακαλύπτων οικοπέδων . . . Άρθρον 1^{ον}: δυνάμει των άρθρων 22 και 23 του Α.Ν. 1910/51 και του από 3.12.1951 ερμηνευτικού διατάγματος επιβάλλεται φόρος.... [σημ.: οι κατηγορίες/ ζώνες όπως πιο πάνω στην 174/9.9.1949 απόφαση, κατά τρέχον μέτρον προσόψεως, και τιμές κατά ζώνες: Α' 20.000, Β' 12.000, Γ' 8.000, Δ' 6.000, Ε' 4.000 (Αλιμος), ΣΤ' 3.000 (Τράχωνες, Εκτελωνιστών) κ.ά. [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Γ. Γκιώνης, Α. Πιζάνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Σχόλια: 1) νόμος 1910/1951 «περί των προσόδων δήμων και κοινοτήτων». Κατ' ουσίαν, σε μεγάλο βαθμό, αυτός παρέμεινε ανενεργός διότι δεν ελήφθησαν από την Κεντρική Εξουσία, τα οικονομικά/οργανωτικά μέτρα για να αναβαθμιστούν οι διοικητικές υπηρεσίες/ικανότητες των δήμων (για τις κοινότητες με 5-6 υπαλλήλους δεν χρειάζεται να γίνει λόγος!), 2) είναι βέβαιο ότι ο 1910/1951 τους ονόμαζε «ακαλύπτους» χώρους. Στον τίτλο της απόφασης ονομάζονται «ασκεπείς» με τη δύναμη της συνήθειας, όμως στο κείμενο ονομάζονται «ακάλυπτοι» με βάση το νόμο. Σημείωση: Ο φόρος ακαλύπτων χώρων, καταργήθηκε με το άρθρο 28 παρ. 6 του νόμου 1828/1989.

Τέλος χρήσης πεζοδρομίων, οδών, πλατειών, κοινοχρήστων χώρων.

[β. 19.5.1953-5.4.1956], σ.211, «Αρ. Πρακτικού 19», «Συνεδρίασις 5.9.1955», «Αρ. Αποφάσεως 161». «Περί επιβολής και καθορισμού του τέλους χρήσεως πεζοδρομίων, οδών, πλατειών και κοινοχρήστων χώρων». «Επί του 6^{ου} θέματος... ο κ.Πρόεδρος κατόπιν των διατάξεων του άρθρου 13 του Ν.Δ. 3033/6.10.1954 δύναται να επιβληθή υπέρ της Κοινότητας τέλος επί των χρησιμοποιούντων διαρκώς ή προσκαίρως τα πεζοδρόμια, τας οδούς, τας πλατείας, τους εν γένει κοινόχρηστους χώρους και το υπέδαφος αυτών, εισηγείται την επιβολήν και τον καθορισμόν του κατά τετραγωνικόν μέτρον καταβλητέου τέλους, αναλόγως της περιχώρης της πόλεως εις την οποίαν κείται ο χρησιμοποιούμενος χώρος./ Το Κ.Σ. ...και σκεφθέν ότι δέον να επιβληθή το τέλος τούτο και να καθορισθώσι τόσον το τέλος όσον και οι χώροι οίτινες δύνανται να χρησιμοποιηθώσι, έχον υπ' όψει του τας διατάξεις του άρθρου 13 του Ν.Δ.3033/54 και άρθρον 6 του Β.Δ. 3-5-12/1951. Αποφάσισται ότι εγκρίνει την επιβολήν του τέλους ως και τον κατωτέρω κανονισμόν επιβολής, καθορισμού, βεβαιώσεως και εισπράξεως τούτου./Συμφώνως τω άρθρω 13 του Ν.Δ.3033/54 επιβάλλεται τέλος επί των χρησιμοποιούντων διαρκώς ή προσκαίρως τα πεζοδρόμια, τας οδούς, τας πλατείας, τους εν γένει κοινοχρήστους χώρους και το υπέδαφος

αυτών./ Χώροι ών η χρήσις δύναται να παραχωρηθή ορίζονται οι κατωτέρω.

1) Τα πεζοδρόμια της Λεωφ. Β. Γεωργίου του Β' και των τεμνουσών αυτήν καθέτων οδών μέχρι και του πρώτου τετραγώνου από της άνω λεωφόρου. 2) Τα πεζοδρόμια και αι πλατεΐαι του εσωτερικού χώρου της πόλεως. 3) Το υπέδαφος του πεζοδρομίου της Λ. Β. Γεωργίου του Β' και των τεμνουσών αυτήν οδών όπου αι αντλΐαι βενζίνης. Το τέλος δια τους άνω χώρους ορίζεται ως κάτωθι κατά τετραγωνικόν μέτρον ετησίως: Α) Δια την Λ. Β. Γεωργίου Β' και των τεμνουσών αυτήν καθέτων οδών εις δραχ. 20 κατά τ.μ. ετησίως, Β) Δια το υπέδαφος των πεζοδρομίων της Λ. Β. Γεωργίου Β' και των τεμνουσών αυτήν οδών, όπου ευρίσκονται εγκατεστημένοι αι αντλΐαι βενζίνης μετά της αποθήκης εκ δραχ. 150 κατά τ.μ. ετησίως, 3) Δια τα πεζοδρόμια και τας πλατεΐας του εσωτερικού της πόλεως, το τέλος ορίζεται εις δραχ. 12 κατά τ.μ. ετησίως./ Αι δόσεις του τέλους ορίζονται εις δύο, εξ ών η πρώτη είναι καταβλητέα άμα τη υποβολή της αιτήσεως προς έκδοσιν της αδείας, η δε δευτέρα μετά τρίμηνον από της καταβολής της πρώτης./ Επί χρήσεως διαρκείας μικροτέρας των τριών συνεχών μηνών, το τέλος ορίζεται μ η ν ι α ί ο ν εις το διπλάσιον του δια την ενιαυσίαν χρήσιν αναλογούντος κατά μήνα τοιούτου./ Ο βουλόμενος να χρησιμοποιήση τους ως άνω χώρους, ή το υπέδαφος, οφείλει να υποβάλη σχετικόν αίτησιν εις την Κοινότητα εν ή να καθορίζη τον αιτούμενον προς κατάληψιν χώρον, την θέσιν εις ήν ευρίσκεται και το είδος της χρήσεως ήν προτίθεται να ασκήση./ Ο προς κατάληψιν αιτούμενος χώρος δέον να ευρίσκεται προ του καταστήματος ή εις την προβολήν αυτού, εν ουδεμίά δε περιπτώσει επιτρέπεται να επεκτείνεται και εις το πεζοδρόμιον παρακειμένου καταστήματος ή κατοικίας, ειμή μόνον τη εγγράφω συγκαταθέσει του χρησιμοποιούντος ταύτα./ Ο Πρόεδρος εκδίδει την άδειαν ορίζων εν αυτή την έκτασιν του παραχωρουμένου χώρου, το είδος της χρήσεως και το καταβλητέον τέλος. Η άδεια διαβιβαζομένη εις τον ενεργούντα την ταμιακόν υπηρεσίαν της Κοινότητος μετά καταστάσεως βεβαιώσεως του τέλους, ίνα βεβαιώση τούτο και ενεργήση της είσπραξιν της δι' αυτής καθωρισθείσης ως καταβλητέας δόσεως, αναγραφομένων εν αυτή των αριθμών του αποδεικτικού βεβαιώσεως του τέλους και του διπλοτύπου εισπράξεως της πρώτης δόσεως, παραδίδεται εις τον ενδιαφερόμενον./ Πας ποιούμενος χρήσιν των ως άνω χώρων άνευ αδείας υποχρεούται εις την καταβολήν του διπλάσιου του αναλογούντος εις αυτόν τέλους, εμποδιζόμενος παρά της Αστυνομικής Αρχής εις την περαιτέρω χρή-

σιν αυτού./ Η βεβαίωσις του τέλους εις βάρος των ποιούντων χρήσιν των πεζοδρομίων, οδών, πλατειών, κοινοχρήστων χώρων και του υπεδάφους αυτών άνευ αδείας, ενεργείται βάσει εκθέσεως του αρμοδίου υπαλλήλου της Κοινότητος./ Απόσπασμα του βεβαιωτικού τούτου καταλόγου κοινοποιείται εις τους εν αυτή εγγεγραμμένους εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 57 Ν.Δ. 3033/54./ Κατά του ως άνω βεβαιωτικού καταλόγου, οι υπόχρεοι δικαιούνται π ρ ο σ φ υ γ ή ς ενώπιον της Επιτροπής του άρθρου 56 του Ν.Δ. 3033/1954./ Δια την χρήσιν πεζοδρομίου, οδών και πλατειών και εν γένει κοινοχρήστων χώρων διαρκείας μικροτέρας του μηνός, το καθορισθέν τέλος καταβάλλεται προ πάσης χρήσεως εις το Κοιν. Ταμείον, μ η απαιτουμένης υποβολής αιτήσεως και εκδόσεως αδείας./ Εάν τις διαρκούντος του χρόνου της χρήσεως, στερηθή ταύτης εν όλω ή εν μέρει, ένεκα μέτρων ληφθέντων παρά των Δημοσίων ή άλλων Αρχών, η Κοινότης υποχρεούται εις την επιστροφήν του αναλογούντος τέλους οριζομένου δι' αποφάσεως του Κ.Σ.». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Σχόλια: Πρόβλεψη για την επιβολή των τελών αυτών (όχι όμως για το υπέδαφος) είχαν και οι Κωδικοποιήσεις των 1926 και 1936 στο ταυτάριθμο άρθρο 221 «Περί επιβολής τέλους επί της εκμεταλλεύσεως των πεζοδρομίων, των οδών και πλατειών» (βλ. κεφ. «Νομοθετικό πλαίσιο ισχύον κατά χρόνο για την Τ.Α.»). Η Κοινότητα Καλαμακίου βέβαια, από την ίδρυσή της έως το 1955, είχε ελάχιστη «αστική περιοχή» (ούτε, μ ί α πλατεία!) για να το επιβάλλει (βλ. κεφ. Πολεοδομική συγκρότηση). Ίσως να επιβαλλόταν από το Δήμο Αθηναίων ή άλλους μεγάλους δήμους, που είχαν σχηματισμένη «αστική περιοχή». Χρειάστηκε επανανομοθέτηση με το Ν.Δ. 3033/1954, ώστε το Κ.Σ. να αποφασίσει την επιβολή του και η Κοινότητα, που είχε πια την παραλιακή λεωφόρο με τα βενζινάδικα για τον ανεφοδιασμό των διερχομένων αυτοκινήτων, αλλά και το «αστικοποιημένο» κεντρικό Καλαμάκι, με τις «τέμνουσες». Η «ενδοχώρα» (ή, οι περιοχές των «βουνίσσιων» όπως μου είχε πεί παλαιός κοινοτικός σύμβουλος, ότι ονόμαζαν οι «παραλιακοί Καλαμακιώτες», τους κατοίκους των περιοχών Εκτελωνιστών, Αναπήρων, Αγ. Παντελεήμονος κλπ.) ήταν το 1955, «έρρημη» ή αραιοκατοικημένη, με χωμάτινους ή πέτρινους δρόμους – χωρίς καν σκυρόστρωση !, γι' αυτό και δεν επιβλήθηκαν τα τέλη στις περιοχές αυτές.

Τέλος φωτισμού

[β. 11.5.1953- 12.1.1955],, σ. 136, «Αρ. Αποφάσεως 244/15.12.1953», «Περί επιβολής τέλους φωτισμού». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι προς αντιμετώπισιν των δαπανών εις άς υποβάλλεται η Κοινότης δια τον φωτισμόν των οδών και πλατειών, ανερχομένων εις το ποσόν των δραχ. 27.000.000 περίπου δέον να επιβληθή ανάλογον τέλος εις τους εκ της υπηρεσίας ταύτης εξυπηρετουμένους κατοίκους, συμφώνως προς το άρθρον 19 του ΑΝ 1910/1951 Το Κ.Σ. . . . επειδή κατόπιν της καταργήσεως του τέλους ακαλύπτων οικοπέδων και της μειώσεως των λοιπών εσόδων δεν είναι εφικτή η κάλυψις των δαπανών ηλεκτροφωτισμού, αίτινες θέλουσι ανέλθω εις δραχμάς 27.000.000 περίπου, και επειδή επιβαλλομένου του τέλους δραχ. 15.000 κατά δωμάτιον, θέλει επιτευχθή η κάλυψις της δαπάνης ταύτης, δοθέντος ότι κατά την τελευταίαν ενεργηθείσαν απογραφήν το σύνολον των φορολογητέων δωματίων ανέρχεται εις 1.850 περίπου. Αποφάσισι. Την επιβολήν του τέλους δια το οικονομικόν έτος 1953- 1954 και μετέπειτα ψηφίζει τον Κανονισμόν επιβολής (του) τέλους τούτου ως και τον τρόπον βεβαιώσεως και εισπράξεως καθορίζον το επιβλητέον τέλος ως εξής: ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ επιβολής, βεβαιώσεως και εισπράξεως του τέλους Φωτισμού . . . [σημ.: επιβάλλεται και δι' απεριόριστον χρόνον, βαρύνει τους ιδιοκτήτας ή τους ενοικιαστάς, δι' έκαστον κύριον δωμάτιον δραχ. 15.000 κλπ.]. [κ.σ. Σ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Η. Αντωνόπουλος].

Σημείωσις: Στο περιθώριο αναγράφεται: «Α κ υ ρ ο ς». Άγνωστος ο λόγος.

[β. 11.5.1953- 12.1.1955],, σ. 152, «Αρ. Αποφάσεως 13/9.1.1954», «Περί καθορισμού του ανωτάτου ορίου δια τον Κοινοτικόν Φωτισμόν δια το οικ. έτος 1953- 1954». «Ο κ. Πρόεδρος συνιστά την λήψιν αποφάσεως υπό του Κ. Σ. δια τον καθορισμόν του ανωτάτου ορίου της απαιτηθησομένης δαπάνης δια τον ηλεκτροφωτισμόν των οδών κατά το οικ. έτος 1953-54 . . . Το Κ.Σ. . . ιδόν την . . . απόφασιν του Υπουργείου Εσωτερικών, δι' ού (ορθό: ής) καθωρίσθη ως ανώτατον όριον ετησίας δαπάνης δια τον ηλεκτροφωτισμόν της Κοινοτή-

τος δια το οικ. έτος 1952- 53 το ποσόν των δραχ. 24.000.000, το οποίον είναι απολύτως επαρκές δια το οικ. έτος 1953- 54 . . .Α π ο φ α ί ν ε τ α ι, ότι εγκρίνει ομοφώνως όπως το ανώτατον όριον της δαπάνης δια τον Κοιν. Φωτισμόν . . . αποτελούμενον ήδη εκ δ ι α κ ο σ ί ω ν σ α ρ ά ν τ α έξ (246) φώτων εντάσεως 100- 40 βαππ, καθορισθή εις δραχ. 24.000.000, εις ό περίπτου θέλει ανέλθη η αξία του καταναλωθέντος και καταναλωθησομένου ρεύματος μέχρις 30^{ης} Ιουνίου 1954, υ π ο λ ο γ ι ζ ο μ έ ν ο υ εις δραχ. 582 ανά ω ρ ι α ί ο ν χ ι λ ι ό β α τ τ ο ν συμφώνως τη σχετική συμβάσει της Η.Ε.Α.Π....». [Κ.Σ. Σ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Γ. Γκιώνης, Η. Αντωνόπουλος].

[β. 11.5.1953- 12.1.1955],, σ. 304, «Αρ. Αποφάσεως 159/2.11.1954», «Περί επιβολής τ έ λ ο υ ς φ ω τ ι σ μ ο ύ». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια του άρθρου 22 του Ν.Δ. 3033 «Περί εσόδων των δήμων και κοινοτήτων» επιτρέπεται η επιβολή υπέρ της Κοινότητας, τ έ λ ο υ ς προς κάλυψιν των δαπανών ηλεκτροφωτισμού εν γένει, μη δυναμένου να υπερβή το 30% του εκάστοτε επιβαλλομένου τέλους καθαριότητας. Επειδή τα έσοδα της Κοινότητας δ ε ν δύνανται να ανταποκριθώσι εις τας δαπάνας ηλεκτροφωτισμού ανελθούσας κατά το παρελθόν οικον. έτος εις το ποσόν των δραχ. 26.583 . . . Το Κ.Σ. . . . επειδή το βεβαιωθέν δια τέλος καθαριότητας κατά το οικ. έτος 1953- 1954 ανήλθεν εις το ποσόν των δραχ. 65.395 . . . επειδή . . . επιβαλλομένου ποσοστού εκ 30% επί του τέλους καθαριότητας μ ό λ ι ς καλύπτεται ποσοστόν των δαπανών ηλεκτροφωτισμού. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την επιβολήν του υπό του άρθρου 22 του υπ' αρ. 3033 Ν. Δ/τος προβλεπομένου τέλους προς κάλυψιν των δαπανών ηλεκτροφωτισμού, συνισταμένου εις 30% επί του τέλους καθαριότητας του επιβληθέντος δια της υπ' αρ. 243/1953 αποφάσεως [προσοχή: ορθό 244/1953, βλ. πιο πάνω] ... κι όπως τούτο βεβαιωθή δια χρηματικού καταλόγου υπό του κ. Προέδρου...ανατίθησι». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Η. Αντωνόπουλος].

Σχόλιο: Και στη συγχρονία, οι ιδιοκτήτες ηλεκτροδοτούμενων χώρων πληρώνουν για το Δήμο (μαζί με το λογαριασμό της ΔΕΗ για την κατανάλωση ρεύματος στο σπιτικό ή κατάστημά τους), εκτός από τα τέλη καθαριότητας/ αποκομιδής απορριμμάτων, και τέλη φωτισμού οδών και κοινόχρηστων χώρων

με βάση τα τετραγωνικά μέτρα της επιφάνειας της οικοδομής τους. Τα τέλη αυτά έγιναν ΕΝΙΑΙΟ τέλος με το ν. 1828/1989 (βλ. στο παρόν κεφ. Κανονισμός επιβολής τέλους καθαριότητας, Συλλογή και αποκομιδή απορριμμάτων).

Τέλος επί των αδειών οικοδομών

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 467, «Αρ. Αποφάσεως 178/3.10.1951», «Περί επιβολής τέλους επί των αδειών οικοδομών». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια του άρθρου 12 του υπ' αρ. 1910/1951 Α.Ν. «Περί προσόδων των Δήμων και Κοινοτήτων», επιτρέπεται εις τους Δήμους και Κοινοτήτας, τους έχοντας σχέδιον πόλεως, η επιβολή τέλους επί πάσης αδείας ανεγέρσεως, επισκευής ή επεκτάσεως οικοδομής συνισταμένου εις 1/2 % επί προϋπολογισμού μέχρι 100.000 και 1% δια το υπερβάλλον τούτο, ποσόν ... Το Κ.Σ..... ιδόντας διατάξεις του Α.Ν. 1910/1951 και σκεφθέν . . . επειδή το τέλος τούτο εισεπραττετο και προ της εφαρμογής του από 7/9.5.1947 Β.Δ. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την επιβολήν τέλους επί πάσης αδείας ανεγέρσεως, επισκευής ή επεκτάσεως οικοδομής, χορηγουμένης υπό της αρμοδίας δια την έκδοσιν ταύτης αρχής, συνιστάμενον εις 1/2 % επί του προϋπολογισμού μέχρι δραχ. 100.000.000 και εις το 1% δια το υπερβάλλον τούτο ποσόν συμφώνως προς τας διατάξεις του αρ.12 του υπ' αρ. 1910/51 Αναγκαστικού Νόμου, και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, απών Αντωνόπουλος].

Τέλος επί των εισιτηρίων των δημοσίων θεαμάτων

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 184, «Αριθ. Αποφάσεως 161/31.8.1950», «Περί επιβολής τέλους 2% επί των εισιτηρίων δημοσίων θεαμάτων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Νομαρχία Αττικής δια της . . . διαταγής συνιστά

την επιβολήν τέλους 2% επί των Δημοσίων Θεαμάτων συμφώνως τω άρθρω 3 του Νόμου 537/1948 . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμφηφεί την ε π ι - β ο λ ή ν του τ έ λ ο υ ς 2% επί των εισιτηρίων Δημοσίων Θεαμάτων...». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτρουβίδας, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος, Μ. Παπαθανόπουλος].

Τέλος διαφημίσεων σε όλες τις περιοχές της Κοινότητας

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 282, «Αριθ. Αποφάσεως 159/1.8.1949», «Περί επιβολής τ ε λ ώ ν δ ι α φ η μ ί σ ε ω ν δια μίαν διετίαν από του έτους 1949- 50 μέχρι 1950- 1951 και εγκρίσεως διακηρύξεως δια την εκμίσθωσιν αυτού». (εννοείται: δικαιώματος). «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . διαταγής της Νομαρχίας της 20^{ης} Ιουνίου υπεβλήθη αίτησις του Π. Χατζοπούλου, δι' ής π ρ ο σ φ έ ρ ε ι το ποσόν των δραχ. 2.000.000 δια την μ ί σ θ ω σ ι ν του τέλους διαφημίσεων, συμφώνως τοις άρθροις 225 και 238 του Κ.Δ.Κ.Ν. και τω από 2.5.1935 διατάγματι, δια τα οικονομικά έτη 1949- 1950./ Επειδή η Κοινό- της δύναται να αποδεχθή την προσφοράν, εισηγείται εις το Κ.Σ. την επιβολήν του τέλους επί των διαφημίσεων δια μίαν δ ι ε τ ί α ν ήτοι δια τα οικονομικά έτη 1949- 1950 και 1950-51 και την εκμίσθωσιν αυτού δια πλειοδοτικού διαγωνισμού. Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι επιβάλλει, κατόπιν της επεκτάσεως της ισχύος των διατάξεων των άρθρων 228 και 229 του Κ.Δ. Κ.Ν. δια του από 10 Ιουλίου 1947 . . . δια μίαν διετίαν ήτοι δια τα οικον. έτη 1949- 1950 και 1950- 1951, τέλος επί των διαφημίσεων δυνάμει των άρθρων 225- 238 του Κ.Δ.Κ.Ν., υπέρ της Κοινότητος, ε π ί π ά σ η ς αγγελίας, ειδοποιήσεως, προγράμματος δρομολογίου και εν γένει επί πάσης οιασδή- ποτε διαφημίσεως, είτε παγίως εντοπιζομένης είτε προσαρτωμένης είτε οπωσδήποτε κυκλοφορούσης ε ν τ η π ε ρ ι ο χ ή της Κοινότητος, π λ η ν των σ υ ν ο κ ι σ μ ώ ν Νέας Αργυρουπόλεως και Τραχώνων (λόγω α ν α γ ν ω ρ ί - σ ε ώ ς των εις ιδίαν Κοινότητα) και των παντοειδών διαφημίσεων των ευρισκομένων ε ν τ ό ς των εγκαταστάσεων των θαλασσίων λουτρών. Το τέλος καθορίζεται εις τα υπό των άρθρων 228 και 229 του Κ.Δ.Κ.Ν. καθοριζό-

μενα ποσά και τας διακρίσεις αυτών, ως επαυξηθήσαν μεταγενεστέρως./ . . . Εγκρίνει την εκμίσθωσιν των τελών επί των διαφημίσεων δια μίαν διετίαν ήτοι δια τα οικονομικά έτη 1949- 50 και 1950- 51 . . .καταρτίζει δε την σχετικήν διακήρυξιν ως εξής: . . . [σημείωση: πρώτη προσφορά δραχ. 2.000.000, και άλλοι συνηθισμένοι όροι για τους διαγωνισμούς]. [Σύνθεση Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Δ. Κουτροβίδας, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας, Ι.Γερούλάνος σε άδεια].

Σχόλια: 1) Είναι η πρώτη φορά που εξαγγέλλεται διαγωνισμός για το τέλος διαφημίσεων για όλη την εδαφική περιοχή της Κοινότητας, δηλ. την παραλιακή λεωφόρο, τις πλατείες, οδούς κλπ. Διότι για τις διαφημίσεις στα Λουτρά, γίνονταν διαγωνισμοί και όλα τα προηγούμενα χρόνια, 2) Η αναγραφή των σχετικών άρθρων στην απόφαση, είναι αντιφατική. Η ορθή παραπομπή είναι στα άρθρα 225 έως 238, της Κωδικοποίησης του 1936.

Ε σ ο δ α εκ π ω λ ή σ ε ω ς ύ δ α τ ο ς

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 353: «Αριθμός αποφάσεως 112/17.6.1938, «Περί βεβαιώσεως και εισπράξεως ε σ ό δ ο υ εκ π ω λ ή σ ε ω ς ύ δ α τ ο ς». «.. εκθέτει ότι δια του καταβρεκτικού αυτοκινήτου εχορηγήθη εις τον εργολάβον Σκρεπετόν Γ., ύ δ ω ρ δια τας οικοδομικές ανάγκας, ούτινος η τιμή καθορίσθη προς δραχ. 80 κατά β υ τ ί ο ν, εχορηγήθησαν δε μέχρι σήμερον 60 εν όλω βυτία η αξία των οποίων ανέρχεται εις . . δραχ.4.800 . . . Επίσης εκθέτει ότι δια του αυτού αυτοκινήτου θα δ ι α ν έ μ η τ α ι κ α θ η μ ε ρ ι ν ώ ς ύ δ ω ρ π ό σ ι μ ο ν εις τους κ α τ ο ί κ ο υ ς και ιδίως εις τα α π ο μ ε μ α κ ρ υ σ μ έ ν α σ η μ ε ί α της Κοινότητος άτινα α ν ε π α ρ κ ώ ς εξυπηρετούσι οι υ δ ρ ο π ω λ η τ α ί, αντί του ποσού των δραχ. 0,70 κατά δ ο χ ε ί ο ν, υπολογιζομένου δε ότι θα διανέμονται κατά μέσον όρον 300 δοχεία ύδατος η μ ε ρ η σ ί ω ς το κατά το θέρος πραγματοποιηθησόμενον έ σ ο δ ο ν θα ανέλθη εις το ποσόν των δραχ. 20.200 . . . Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί τον καταλογισμόν εις βάρος του εργολάβου Γ. Σκρεπετού του ποσού των δραχ.4.800 . . . ως και την αναγραφήν πιστώσεως εκ δραχ.25.000 εν τω προϋπολογισμώ . . .

υπό τον τίτλον «Ε σ ο δ α εκ π ω λ ή σ ε ω ς ύδατος» . . Εγένετο...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλιανος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.38], σ. 354: «Αριθμός αποφάσεως 113/17.6.1938, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την προμήθειαν π ο σ ί μ ο υ ύδατος». « . . .εκθέτει ότι δέον το Κ.Σ. να εγκρίνη την απαιτουμένην πίστωσιν δια την προμήθειαν ύδατος, όπερ θα δ ι α ν έ μ η τ α ι εις τους κ α τ ο ί κ ο υ ς δια του καταβρεκτικού αυτοκινήτου ως και δια την πληρωμήν του μέχρι τούδε προμηθευθέντος τόσον δια το πότισμα των δένδρων όσον και δια το χορηγηθέν εις τον . . . Γ. Σκρεπετόν . . . Το Κ.Σ. . . . Οτι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν . . . εγκρίνει δ' επίσης όπως εκ του ως άνω ποσού καταβληθή η αξία του μέχρι τούδε χορηγηθέντος ύδατος υπό του Α. Παπαμαθαίου ήτοι 130 βυτία προς δραχ. 40 έκαστον περιεκτικότητος 3 μέτρων κυβικών περίπου δεδομένου ότι δ ε ν κ α τ έ σ τ η δ υ ν α τ ή εισέτι η απ' ευθείας υπό της Ελληνικής Εταιρίας Υδάτων προμήθεια ύδατος και ανατίθησι τω κ. Προέδρω ...». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 22.8.1938- 29.6.1940], σ. 51: Αριθμός Αποφάσεως 192/5.10.1938 «Περί εγκρίσεως κ α ν ο ν ι σ μ ο ύ πωλήσεως ύ δ α τ ο ς π ο σ ί μ ο υ ή μ η , εις βυτία και δοχεία». « εκθέτει ότι υπό π λ ε ί σ τ ω ν κατοίκων της Κοινότητος δι ε τ υ π ώ θ η σ α ν π α ρ ά π ο ν α δια την μελετωμένην π α ύ σ ι ν της δ ι α ν ο μ ή ς ποσίμου ύδατος δια του κ α τ α β ρ ε κ τ ι κ ο ύ αυτοκινήτου καθόσον αύτη θα έχη ως α π ο τ έ λ ε σ μ α τον εκβιασμόν των, υπό των υ δ ρ ο λ η π τ ώ ν, οίτινες και κατά το παρελθόν έπραττον τούτο, προτείνει δε όπως εφ' όσον ως απεφασίσθη θέλει διατηρηθή ο οδηγός του αυτοκινήτου να σ υ ν ε χ ι σ θ ή η δ ι α ν ο μ ή του ποσίμου ύδατος α υ ξ α ν ο μ έ ν η ς αναλόγως της τιμής κατά δοχείον ύδατος ίνα ο ύ τ ω κ α λ ύ π τ ω ν τ α ι τα έξοδα σ υ ν τ η ρ ή σ ε ω ς του τε αυτοκινήτου και του οδηγού, ορισθή δε η τιμή τούτου ως και η τιμή του φ ρ ε α τ ί ο υ ύδατος προς ο ι κ ι σ τ ι κ ή ν χρήσιν τόσον εις δοχεία όσον και εις ολόκληρα βυτία δια σχετικού κανονισμού. Το Κ.Σ. . . έχον υπ' όψιν τας ανάγκας των κατοίκων και τας η μ ε ρ η σ ί α ς δ α π ά ν α ς συντηρήσεως του αυτοκινήτου και σκεφθέν ότι δέον η Κοινότης να σ υ ν ε χ ι σ η την δ ι α ν ο μ ή ν ποσίμου

ύδατος προς εξυπηρέτησιν των κατοίκων αυτής. Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμπηφεί όπως συνεχισθή η διανομή του ποσίου ύδατος και κατά τους χ ε ι - μ ε ρ ι ν ο ύ ς μήνας ως τούτο εγένετο και κατά τους θ ε ρ ι ν ο ύ ς τοιούτους συμφώνως τη υπ' αρ. 112 αποφάσει. .. και ψηφίζει τον Κ α ν ο ν ι σ μ ό ν της υδρεύσεως ως εξής: 1) Ορίζεται διανομή ποσίου ύδατος εις τα α π ο μ ε μ α - κ ρ υ σ μ έ ν α του κεντρικού αγωγού υδρεύσεως μέρη δια του καταβρεκτικού αυτοκινήτου δ ι ς ή τ ρ ι ς της ε β δ ο μ ά δ ο ς αναλόγως των παρουσιασθησομένων αναγκών, 2) Η τιμή εκάστου δ ο χ ε ί ο υ πετρελαίου ορίζεται εις δραχ. 1,50, 3) Το τίμημα θα καταβάλληται υπό των υδροληπτών έναντι εντύπου δ ι π λ ο τ ύ π ο υ χορηγουμένου υπό του ενεργούντος την διανομήν οδηγού του αυτοκινήτου ή του βοηθού αυτού, 4) Τα εισιτήρια (ορθό= τα διπλοτύπα) εκτυπούμενα υπό της Κοινότητος, θα διαιρούνται εις δύο μέρη, εις αμφοτέρα δε θα είναι εγγεγραμμένοι αι λέξεις «Αύξων αριθμός» αρχόμενος από του αριθ. 1 «Κοινότης Καλαμακίου – Υδρευσις». Το δοχείον δραχ. 1,50. Ταύτα θα σφραγίζονται υπό του Κοινοτικού Ταμίου και θα παραδίδονται δια σχετικού πρωτοκόλλου εις τον κοινοτικόν εισπράκτορα εις όν και θα παραδίδη ο οδηγός του αυτοκινήτου μεθ' εκάστην υδρονομήν, 5) Ορίζεται επίσης διανομή ποσίου ύδατος εις ο λ ό κ λ η ρ α β υ τ ί α χωρητικότητας τ ρ ι ώ ν κυβικών μέτρων προς δραχμάς ογδοήκοντα κατά βυτίον της αξίας καταβαλλομένης εις τον κοινοτικόν εισπράκτορα π ρ ο κ α τ α β ο λ ι κ ώ ς έναντι κανονικής διπλοτύπου αποδείξεως, 6) Ορίζεται επίσης δ ι α ν ο μ ή φ ρ ε α - τ ί ο υ ύδατος εις ολόκληρα βυτία προς δραχμάς πενήκοντα κατά βυτίον καταβλητέων συμφώνως τω αρ.5 του παρόντος Κανονισμού, 7) Τα εκ της πωλήσεως έσοδα θα εισάγονται υπό του ειδικού εισπράκτορος μετά των λοιπών εσόδων ...Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται ...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: α) «ίνα ο ύ τ ω κ α λ ύ π τ ω ν τ α ι τα έξοδα σ υ ν τ η ρ ή σ ε ω ς του τε αυτοκινήτου και του οδηγού ...». Η έννοια της «ανταποδοτικότητας» και πάλι παρούσα, έστω κι αν δεν χρησιμοποιείται ως λέξη, β) αναδύεται έκδηλη η κοινω ν ι κ ή ανάγκη των κατοίκων των απομακρυσμένων περιοχών από τον αγωγό, για την προμήθεια πόσιμου (από το δίκτυο) και οικιστικής χρήσης νερού (από φρεάτια), για την καθημερινή «λάτρα», γ) «2) Η τιμή εκάστου δοχείου π ε τ ρ ε λ α ί ο υ ορίζεται εις δρχ. 1,50». Η διατύπωση μπορεί να

δημιουργήσει στιγμιαίες παρανοήσεις. Με αυτή προσδιορίζεται μόνο το είδος/ μέγεθος του δοχείου, και άρα η φέρουσα ικανότητά του ως περιέκτη ΝΕΡΟΥ.

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 458, «Αριθμός αποφάσεως 71/15.5.1946 «Περί διανομής ποσίου ύδατος εις τας στερουμένας τοιούτου περιοχάς της Κοινότητος». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ως γνωστόν, τα περισσότερα φρέατα εξών υδρεύοντο οι κάτοικοι είναι ακατάλληλα ου μόνον προς πόσιν, αλλά και δι' οικιακήν χρήσιν ακόμη. Προπολεμικώς ούτοι εξυπηρετούντο δια του καταβρεκτικικού αυτοκινήτου όπερ διένειμε ύδωρ, ιδίως εις τα σημεία εκείνα της Κοινότητος, εις ά ήτο αποδεδειγμένη η ακαταλληλότης του ύδατος, δια του παρεχομένου εις τμήμα της παραλιακής λεωφόρου ύδατος της Ελληνικής Εταιρείας Υδάτων. Προς εξυπηρέτησιν των αναφερθέντων δέον να χρησιμοποιηθή το αυτοκίνητον το εκτελούν την καθαριότητα, εφοδιασμένον δια καταλλήλου κινητού βυτίου όπερ να τοποθετήται κατά τας ημέρας της διανομής, καθορισθή δε υπό του Κ.Σ. η τιμή διαθέσεως του ύδατος./ Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την δια του αυτοκινήτου καθαριότητος διανομήν ποσίου ύδατος κατά τας ημέρας καθ' άς παρέχεται τοιούτον υπό της Ε.Ε.Υ., εις τα σημεία εκείνα της Κοινότητος, εις ά είναι αποδεδειγμένη η ακαταλληλότης των φρεάτων επί τη καταβολή της πραγματικής αξίας του παρεχομένου ύδατος ήτοι δραχ. πενήκοντα κατά δοχείον ή υδρίαν περιεκτικότητος κάτω των 14 οκάδων, εγκρίνει δε τον κανονισμόν της υπηρεσίας ταύτης ως εξής: ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΥΔΑΤΟΣ. Εις τα σημεία εκείνα της Κοινότητος άτινα στερούνται ποσίου ύδατος, παρέχεται τοιούτον κατά τας ημέρας καθ' άς διανέμηται υπό της Ε.Ε.Υ. δια του αυτοκινήτου καθαριότητος εφοδιασθησομένου δια καταλλήλου βυτίου./ Η τιμή δι' έκαστον δοχείον ή υδρίαν, περιεκτικότητος κάτω των 14 οκάδων, ορίζεται εις δραχμάς πενήκοντα./ Το έσοδον τούτο εισπράττεται δια διπλοτύπων αποδείξεων ομοίων των χρησιμοποιουμένων εις τα θαλάσσια λουτρά, εις ά εκτυπούνται τα εξής: ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ, ΔΙΑΝΟΜΗ ΠΟΣΙΜΟΥ ΥΔΑΤΟΣ ΔΡΑΧ. 50, και ο αύξων αριθμός. Τα διπλότυπα ταύτα σφραγιζόμενα και θεωρούμενα υπό του κοινοτικού ταμίου παραδίδονται επί αποδείξει εις τον κοινοτικόν γραμματέα, υποχρεουμένου όπως

ευθύς μετά την εξάντλησιν εκάστου στελέχους, παραδίδη το αντίτιμον εις τον κοινοτικόν ταμίαν, και ανατίθησι τω κ. Πρόεδρω ...». [Κ.Σ. Γ. Μελισσινός, πρόεδρος, Γ. Γκούμης, Ι. Αδαμάκης, Σ. Γεωργόπουλος, Δ. Ζήσιμος, Σ. Κακούρης].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 339, «Αριθμός αποφάσεως 112/26.5.1947», «Περί αυξησεως της τιμής του διανεμομένου ύδατος». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι, δοθέντος ότι αι δαπάναι λειτουργίας του αυτοκινήτου δι' ού διανέμεται πόσιμον ύδωρ ανέρχονται εις δραχ. 30.000 περίπου ημερησίως, η δε απόδοσις εκ του πωλουμένου ποσίου ύδατος φθάνει κατά μέσον όρον τας 8.500 δραχ., και, δεδομένου ότι η τιμή των δραχ. 50 κατά δοχείον, υπ' ήν διατίθεται τούτο είναι εξαίρετικώς μικρά, δέον να αυξηθή αύτη αναλόγως, εις τρόπον ώστε να περιορισθή η διαλόγους εξυπηρετήσεως των κατοίκων, προερχομένη ζημία ... Το Κ.Σ. ... και σκεφθέν επειδή πράγματι η τιμή των δραχ. 50 κατά δοχείον του διανεμομένου δια του αυτοκινήτου ύδατος είναι μικρά, επειδή η Υπηρεσία αύτη σκοπόν έχει την εξυπηρέτησιν των κατοίκων εις το τμήμα του Καλαμακίου όπερ στερείται παντελώς ύδατος, επειδή δια την εξυπηρέτησιν ταύτην δικαιολογείται απολύτως οποιαδήποτε ζημία, επειδή δια του διπλασιασμού της τιμής θα καταστή δυνατός ο εις το ήμισυ περιορισμός ταύτης και επειδή το υπό των υδροπωλητών διανεμόμενον ύδωρ πωλείται προς δραχ. 200-250 κατά δοχείον Αποφαίνεται εγκρίνει παμψηφεί τον διπλασιασμόν της τιμής του διανεμομένου δια του αυτοκινήτου ύδατος της καθορισθείσης δια της υπ' αρ. 71/1946 αποφάσεως . . ήτοι προς δραχ. 100 κατά δοχείον». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερούλιανος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλιτζός, Γ. Γκούμης].

Τέλος χρήσης από ιδιώτες, του δικτύου ύδρευσης

[βλ. κεφάλαιο «Έργα υποδομών», «Δίκτυο ύδρευσης», σ. 425].

Τέλος συλλογής και αποκομιδής απορριμμάτων/ καθαριότητας

(βλ. κεφάλαιο «Συλλογή και αποκομιδή απορριμμάτων», σ. 491.

Κανονιστική συγκρότηση για τα τέλη κλπ.

Επιβαρύνσεις επί καθυστερουμένων καταβολών

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 166: «Αριθμός αποφάσεως 126/20.9.1937, «Περί καθορισμού τ ό κ ο υ υ π ε ρ η μ ε ρ ί α ς δια τους καθυστερούντας την πληρωμήν κοινοτικών φόρων», «... εκθέτει ότι δέον το Κ.Σ. να αποφανθή δια την επιβολήν τόκου υπερημερίας δια τους καθυστερούντας την πληρωμήν των διαφόρων επιβληθεισών δια σχετικών αποφάσεων φ ο ρ ο λ ο γ ι ώ ν, ήτοι αμέσου εράνου, καθαριότητας και προϊόντων γης εν γένει ίνα οι φορολογούμενοι αναγκάζονται και καταβάλωσι τούτους εμπροθέσμως. Το Κ.Σ. ... Δια ταύτα. Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την επιβολήν τόκου υπερημερίας συνισταμένου εις 5% ε τ η σ ί ω ς, όστις θέλει εισπραχθή παρά του αρμοδίου ταμίου επί πασών των ισχυουσών φορολογιών, και των επιβληθησομένων τοιούτων . . . ανατίθησι τω κ. Πρόεδρω. . .». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Απαλλαγή Κοινότητας(=Κ.Σ.) από ευθύνη για μ ή βεβαίωση φόρων

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ.273, «Πρακτικόν 4/6.2.1956», «Αρ. Αποφάσεως 28», «Περί α π α λ λ α γ ή ς της Κοινότητας πάσης υποχρεώσεως και ευθύνης δια την μη βεβαίωσιν φόρων τ ι ν ω ν του Ν.Δ. 3033/1954». «Επί του 12^{ου} θέματος . . . ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Νομαρχία δια . . . εγκυκλίου διαταγής γνωρίζει ότι, εις περίπτωσιν καθ' ήν εις την περιφέρειαν της Κοινότητας δ ε ν υ φ ί σ τ α τ α ι υ π ο χ ρ έ ω σ ι ς δια την βεβαίωσιν εκ των πανίως επιβλημένων φόρων τελών και δικαιωμάτων ε λ λ ε ί ψ ε ι φ ο ρ ο λ ο γ η τ έ ο υ α ν τ ι κ ε ι μ έ ν ο υ, δ έ ο ν τούτο να β ε β α ι ο ύ τ α ι δι' αποφάσεως του Κ. Σ. υποβαλλομένης εις την Νομαρχίαν δια την απαλλαγήν από πάσης υποχρεώσεως και ευθύνης δια την μ ή β ε β α ί ω σ ι ν των φόρων κλπ., τούτων.

Κατόπιν τούτου, επειδή εκ των προβλεπομένων υπό του Ν.Δ. 3033/1954 φόρων κλπ., δεν υφίσταται αντικείμενον επιβολής των εξής φορολογιών: 1) του άρθρου 37 επί των ταγαρελαίων, 2) του άρθρου 28 επί των κτηνοτροφικών προϊόντων, 3) του άρθρου 29 επί των ιχθύων και υδροβίων ζώων, 4) του άρθρου 30 επί των δαιτωμένων ζώων, 5) του άρθρου 31 επί των αγοραπωλημένων ζώων, και, 6) της χρήσεως β ο σ κ ώ ν, περί ώ ν το άρθρον 5 Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν επειδή πράγματι δεν υφίσταται αντικείμενον επιβολής των αναφερθέντων φόρων και τελών. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι εγκρίνει παμψηφεί όπως α ι τ η θ ή παρά της Νομαρχίας Αττικής, η α π α λ λ α γ ή της Κοινότητας από της υποχρεώσεως και επιβολής τελών και δικαιωμάτων επί των εξής, άνευ αντικειμένου φορολογιών των προβλεπομένων υπό του Ν.Δ. 3033/1954, ήτοι . . (αναφέρονται οι πιο πάνω περιπτώσεις), και ανατίθησι

Σχόλια: 1) «υποβαλλομένης εις την Νομαρχίαν δια την απαλλαγήν». Μαχαίρι στην καρδιά της Αυτοδιοίκησης, ο έλεγχος σ κ ο π ι μ ό τ η τ α ς από τη μεριά της Κεντρικής Εξουσίας. Ως εάν, οι γραφειοκράτες της Νομαρχίας, γνώριζαν καλύτερα από τους α ι ρ ε τ ο ύ ς «τι έπρεπε να κάνουν». Ήταν όμως, το νομοθετικό πλαίσιο ασφυκτικό για τους ΟΤΑ, και «κραυγαλέα οπισθοδρόμησης». 2) Αποτελούσε μια επιπλέον «πίεση» προς τους ΟΤΑ, για να ΜΗ ζητούν ενισχύσεις από το Κράτος, προς αντιμετώπιση του οικονομικού αδιεξόδου στο οποίο είχαν περιέλθει, λόγω της εφαρμοζόμενης κεντρικής πολιτικής, 3) Ο έλεγχος «σκοπιμότητας» για τις αποφάσεις των ΟΤΑ καταργήθηκε μετά τη Μεταπολίτευση του 1974. Ο έλεγχος «νομιμότητας» εξακολουθεί να ισχύει.

Ε π ί λ υ σ η (διοικητική) φ ο ρ ο λ ο γ ι κ ώ ν δ ι α φ ο ρ ώ ν

Ε π ι τ ρ ο π έ ς - Κ α ν ο ν ι σ μ ό ς λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α ς τ ο υ ς

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 4: «Αριθμός αποφάσεως 151/22.8.1938». «Περὶ σ υ σ τ ά σ ε ω ς πρωτοβαθμίου Επιτροπής Ε π ι λ ύ σ ε ω ς φορολογικών διαφορών». « . . . εκθέτει ότι δια εγκυκλίου διαταγής της Διοικήσεως της Πρωτευούσης, σ υ ν ι σ τ ά τ α ι η σύστασις πρωτοβαθμίου επιτροπής δια

την επίλυση των φορολογικών διαφορών μεταξύ των φορολογουμένων και Κοινότητας ή και ενοικιαστών τελών και δικαιωμάτων, γνωρίζει δε ότι δια διαταγής της Διοικήσεως της Πρωτευούσης ω ρ ί σ θ η ως τ α κ τ ι κ ό ς Πρό- ε δ ρ ο ς της επιτροπής ο παρ' αυτή υπηρετών ... Το Κ.Σ. ... Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την σ ύ σ τ α σ ι ν της επιτροπής δια την εις π ρ ώ τ ο ν βαθμόν ε π ί λ υ σ ι ν των προκυπτουσών αμφισβητήσεων είτε μεταξύ Κοι- νότητας είτε μεταξύ ενοικιαστών κοινοτικών φόρων και δικαιωμάτων και των φορολογουμένων, κ α τ α ρ γ ε ί δε απάσας τας δι' ειδικών κανονισμών προ- βλεπομένας επιτροπής δια την εκδίκαση των υπό των φορολογουμένων ενστάσεων, συνιστά δε ταύτην εκ των κ.κ. ...καθορίζει τρόπον εκδικάσεως των ενστάσεων . . . και ορίζει την αποζημίωσιν δι' εκάστην συνεδρίασιν . . .». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλιανος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 44: «Αριθμός αποφάσεως 187/5.10.1938». «Περί συστάσεως δ ε υ τ ε ρ ο β α θ μ ί ο υ Επιτροπής Ε π ι λ ύ σ ε ω ς φορολογικών διαφορών». « . . . εκθέτει ότι δια . . . διαταγής της Διοικήσεως Πρωτευούσης. . συνιστάται όπως δια συμπληρωματικής π ρ ά ξ ε ω ς σ υ – σ τ α θ ή η δευτεροβάθμια επιτροπή . . . προς κατ' έ φ ε σ ι ν προσφυγήν των φορολογουμένων κατά των αποφάσεων της πρωτοβαθμίου επιτροπής./ Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί όπως κατά των υπό της Πρωτοβαθμίου επιτροπής αποφάσεων θ α χ ω ρ ή έ φ ε σ ι ς εντός 15 ημερών από της κοινοποιήσεως αυτών ενώπιον Δευτεροβαθμίου Επιτροπής συνιστωμένης 1) εκ του Γενικού Διευθυντού της Δ.Π., τούτου δε απόντος ή κωλυομένου υπό του Διευθυντού της Διοικήσεως και Αυτοδιοικήσεως, 2) εξ ενός Π ρ ω τ ο δ ί κ ο υ, 3) ενός αντιπροσώπου του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών, και, 4) ενός αντιπροσώπου του Επαγ- γελματικού και Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου. Έφεσις κατά των αποφάσεων της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής θ α α σ κ ή τ α ι ε φ' ό σ ο ν ο υπό ταύτης προσδιορισθείς φόρος, τέλος και δικαίωμα, υπερβαίνει τας 1.000 δραχμάς, ή προκειμένου περί του κατά τα άρθρα 326- 328 Κ.Δ.Κ.Ν. φόρου τας 5.000, επιδίδεται δε εγγράφως και επί αποδείξει προς τον κ. Πρόεδρον της Επιτροπής, μ η α ν α – σ τ έ λ λ ο υ σ α την εκτέλεσιν της αποφάσεως της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής, ε π ι τ ρ έ π ε τ α ι δε δια τους εξής λ ό γ ο υ ς: α) δι υπέρβασιν

καθήκοντος ή αναρμοδιότητα της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής, β) δια κακήν σύνθεσιν αυτής, γ) δια παράβασιν ουσιώδους τύπου της διαδικασίας και δ) δι' εσφαλμένην ερμηνείαν ή πλημμελή εφαρμογήν του διέποντος τον φόρον, τέλος, δικαίωμα, νόμου ή κανονισμού. Η Δευτεροβάθμια Επιτροπή ε δ ρ ε ύ ο υ σ α εν τω Υπουργείω Διοικήσεως της Πρωτευούσης, συνεδριάζει κατά τα εν τη υπ' αρ.11246 οριζόμενα . . .». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

Σχόλια: Εκτιμώ ότι το κείμενο συντάχτηκε και υπαγορεύτηκε ως σχέδιο, από τη Δ. Π., διότι στην Κοινότητα δεν υπήρχαν οι υποκειμενικές (π.χ. πρόσωπα με γνώση= είχε έναν γραμματέα) και αντικειμενικές προϋποθέσεις (π.χ. χώρος/ αίθουσα για συνεδρίαση). Τη σκέψη αυτή επιβεβαιώνει η λογική που το διέπει, ο ορισμός του ελάχιστου ποσού, οι νομικές εκφράσεις για τους λόγους των προσφυγών ή εφέσεων, η πρόβλεψη για «αναστέλλουσα δύναμη».

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 481: «Αριθμός αποφάσεως 95/24.6.1940». «Περί κανονισμού επιλύσεως φορολογικών διαφορών». «..Επί του θέματος της ψηφίσεως ενός ενιαίου και πλήρους κανονισμού επιλύσεως φορολογικών διαφορών, ο κ. Πρόεδρος εισηγείται εις το Κ.Σ. ότι εκ της μέχρι τούδε λειτουργίας των Επιτροπών επιλύσεως φορολογικών διαφορών, το πρώτον συσταθισών δυνάμει των υπ' αρ. 1210 και 1482/1938 Αναγκαστικών Νόμων, προέκυψαν ωρισμένοι ατέλειαι των διεπόντων την λειτουργίαν τούτων κανονισμών, ούτως ώστε να παρίσταται ανάγκη της προσαρμολογίας τούτων προς τας κρατούσας συνθήκας./ Εξ άλλου συνεπεία της αλλοιάς (δυνανάγνωστη λέξη, μάλλον αλλοιάς = διαφορετικής;) κατά Δήμους και Κοινότητας, ρυθμίσεως των της λειτουργίας των Επιτροπών, εμφανίζεται δυσχέρεια εις τους φορολογουμένους, υποχρεουμένους όντως να μελετώσι ιδιαίτερως, τα εις εκάστην Κοινότητα, ένθα ενδέχεται ούτοι να έχωσι συμφέροντα, περί των Επιτροπών κρατούντα./ Των λόγων τούτων ένεκα, επιβάλλεται η κατ' ομοιόμορφον τρόπον ρύθμισις των της λειτουργίας και της παρ' ημίν Επιτροπής φορολογικών διαφορών, επιτυχανομένης δια του υπό κρίσιν τιθεμένου κανονισμού./ Το Κοινοτικόν Συμβούλιον...ιδόν και το υπ' όψιν αυτού τεθέν σχέδιον Κανονισμού. Α Π Ο - Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι. Εγκρίνει τον Κανονισμόν Επιλύσεως Φορολογικών Διαφορών

των αναφουομένων εκ της βεβαιώσεως και εισπράξεως: 1) των τ ε λ ώ ν α) Καθαριότητος και συντηρήσεως οδών, β) διαφημίσεων, γ) αδειών οικοδομών, δ) εκδιδομένων λογαριασμών, ε) ασκεπών χώρων. 2) των φ ό ρ ω ν α) προϊόντων γης εν γένει, των βοσκησίμων γαιών, διαιτωμένων ζώων, β) ζύθου, γ) αμέσου εράνου, και, δ) προσωπικής εργασίας.

Α ρ θ ρ ο ν 1ον: ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΩΝ. Ο κατάλογος των υποχρέων προς πληρωμήν παντός φόρου, τέλους ή δικαιώματος, αμέσου εράνου και προσωπικής εργασίας, συντασσόμενος υπό της Υπηρεσίας της Κοινότητος, εντός των υπό της περί επιβολής του φόρου τούτου, τέλους ή δικαιώματος αποφάσεως διαγραφομένων ορίων, εισαχθήσεται προς το Κ.Σ. προς επικύρωσιν δι' ιδίας Πράξεως αυτού εγκριθησομένης υπό της Διοικήσεως Πρωτευούσης./ Η Κοινότης οφείλει, βάσει του ούτω συνταχθέντος και εγκριθέντος υπό της Διοικήσεως Φορολογικού καταλόγου, να αποστείλη προς ένα έκαστον των φορολογουμένων α τ ο μ ι κ ή ν πρόσκλησιν, εν ή να αναγράφεται το ποσόν όπερ καλείται να πληρώση ο φορολογούμενος, η αιτία της οφειλής και το οικονομικόν έτος εις ό ανάγεται αύτη./ Αι ατομικάί προσκλήσεις αποστέλλονται προς τους φορολογουμένους είτε δια του ταχυδρομείου, είτε δια κοινοτικού οργάνου. Δια τους αγνώστου διαμονής φορολογουμένους ενεργείται δημοσίευσις περιλήψεως του καταλόγου εις δύο Αθηναϊκάς εφημερίδας./ Κατά των ατομικών προσκλήσεων της Κοινότητος, έχει το δικαίωμα πάς φορολογούμενος να ασκήση εντός δέκα πέντε ημερών έ ν σ τ α σ ι ν, δικαζομένης υπό Επιτροπής κατά την διαδικασίαν την αναφερομένην εν τοις αμέσως κατωτέρω άρθροις.

Α ρ θ ρ ο ν 2 ον: Δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 10 του Α.Ν. 1210/1938 και άρθρου 6 του Α.Ν. 1482 «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων αφορωσών εις την Περιφέρειαν της Διοικήσεως Πρωτευούσης» συγκροτούμε δια την εκδίκασιν των μεταξύ Κοινότητος είτε των ενοικιαστών φόρων, τελών και δικαιωμάτων, και, φορολογουμένων, αναφουομένων εκάστοτε διαφορών κατά την βεβαίωσιν και είσπραξιν οιουδήποτε ανεξαιρέτως δημοτικού ή κοινοτικού φόρου, τέλους και δικαιώματος, Πρωτοβάθμιον και Δευτεροβάθμιον Επιτροπάς, εις ών την δικαιοδοσίαν υπάγεται ωσαύτως η λύσις και των εξ αμέσων εράνων και προσωπικής εργασίας προκυπτουσών φορολογικών διαφορών.

Α ρ θ ρ ο ν 3 ο ν: ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ: Η Πρωτοβάθμιος Επιτροπή Φορολογική συγκροτείται ως ακολούθως: 1) Εξ ενός υπαλλήλου της Διοικήσεως Πρωτευούσης, οριζομένου μετά του αναπληρωτού του δι' αποφάσεως του Υπουργού Διοικητού της Πρωτευούσης, 2) Εξ ενός Κοινοτικού Συμβούλου και ενός αναπληρωτού του, ως και εξ ενός ι δ ι ώ τ ο υ εκ των μάλλον φ ο ρ ο λ ο γ ο υ μ έ ν ω ν μεθ' ενός αναπληρωτού τούτου, ως μελών, διοριζομένων δι' αποφάσεως του Κ.Σ. Γραμματεύς της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής ορίζεται εἰς των τακτικῶν της Κοινότητος υπαλλήλων./ Ο επί τινι των αδικημάτων των άρθρων 21, 22 και 24 του Ποιν. Νόμου ή των περί αισχροκερδείας διατάξεων ή των διατάξεων του Α.Ν. 1075/38, καταδικασθείς, στερείται της ικανότητος να διορισθῆ λαϊκὸν μέλος της Πρωτοβαθμίου Επιτροπῆς Φορολογικῶν Διαφορῶν, ο δε τυχόν διορισμένος εν περιπτώσει επιγενομένης καταδίκης εκπίπτει αυτοδικαίως του λειτουργήματος τούτου.

Α ρ θ ρ ο ν 4 ο ν: Τα λαϊκὰ μέλη των Πρωτοβαθμίων Φορολογικῶν Επιτροπῶν, οφείλουσι ὅπως προ της αναλήψεως των καθηκόντων αὐτῶν, ομνύσωσι ενώπιον του Προέδρου της Επιτροπῆς τον ὄρκον του δημοσίου υπαλλήλου./ Εν περιπτώσει αναδιορισμοῦ του αὐτοῦ λαϊκοῦ μέλους η ορκωμοσία επαναλαμβάνεται.

Α ρ θ ρ ο ν 5 ο ν: ΛΟΓΟΙ ΕΞΑΙΡΕΣΕΩΣ: Οι περί εξαιρέσεως λόγοι του άρθρου 36 της Πολιτικῆς Δικονομίας, ισχύουσι και δια τα μέλη των Πρωτοβαθμίων και Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Επιτροπῶν./ Η εξαίρεσις προτείνεται την προηγουμένην της ορισθείσης δικασίμου ή κατ αὐτήν, δι' εγγράφου αιτήσεως του ενδιαφερομένου προς τον Πρόεδρον της Επιτροπῆς./ Η αίτησις δέον να περιέχη τους λόγους δι' οὓς ζητεῖται η εξαίρεσις και να αναγράφη το μέσον προς ἀπόδειξιν τούτων./ Ο Γραμματεὺς της Επιτροπῆς ανακοινοί την περί εξαιρέσεως αίτησιν εις το μέλος του οποίου ζητεῖται η εξαίρεσις, ὅπερ οφείλει να βεβαιώση ἰδιοχείρως επ' αὐτῆς, την ὑπαρξιν ή μή του προβαλλομένου λόγου εξαιρέσεως. Επί της υποβληθείσης αιτήσεως εξαιρέσεως αποφασίζουσι τα λοιπά μέλη της Επιτροπῆς, εν διαφωνία δε τούτων υπερισχύει η γνώμη του Προέδρου, ή προκειμένης εξαιρέσεως τούτου, εν διαφωνία, η γνώμη του μετέχοντος Κοινοτικού Συμβούλου./ Τα μέλη των Επιτροπῶν οφείλουσι και οἰκοθεν να ζητήσωσι προ της ἐνάρξεως της συζητήσεως των υποθέσεων, την

εξαίρεσίν των, εφ' όσον συντρέχη περίπτωσις εκ των εν τη πρώτη παραγράφω του παρόντος άρθρου, ήτις αποφασίζεται κατά τ' ανωτέρω οριζόμενα.

Α ρ θ ρ ο ν 6 ον: ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΣΤΑΣΕΩΝ: Αι ενώπιον των Πρωτοβαθμίων Φορολογικών Επιτροπών απευθυνόμεναι ενστάσεις παρ' οιοσδήποτε εγγραφέντος εις φορολογικόν κατάλογον ή οπωσδήποτε συμπεριληφθέντος εν αυτώ και υποχρέου εις την πληρωμήν κοινοτικού φόρου, τέλους ή δικαιώματος, είτε απ' ευθείας παρά της Κοινότητος εισπραττομένου, είτε τυχόν μεμισθωμένου εις ενοικιαστήν δέον να περιέχωσιν: α) το ονοματεπώνυμον, το επάγγελμα ή την ιδιότητα του ενισταμένου ως και την κατοικίαν αυτού, σημειουμένης επακριβώς και της διευθύνσεως ταύτης, β) την ημερομηνίαν της ειδικής προσκλήσεως της Κοινότητος, καθ' (ελλείπει: ής) στρέφεται η ένστασις, γ) το αντικείμενον της φορολογίας και τους λόγους επί των οποίων στηρίζεται η περί μειώσεως ή απαλλαγής ένστασις, δ) μνειάν των τυχόν επισυναπτομένων εγγράφων, ε) διορισμόν αντικλήτου κατοικούντος εν τη έδρα της Κοινότητος, μετ' ακριβούς προσδιορισμού της διευθύνσεως της κατοικίας αυτού./ Η έλλειψις τινός των ανωτέρω μνημονευθέντων στοιχείων της ενστάσεως, δεν καθιστά ταύτην απαράδεκτον, εφ' όσον εξ αυτής εξάγεται σαφώς η ταυτότης του ενισταμένου και το αντικείμενον της ενστάσεως.

Α ρ θ ρ ο ν 7 ον: Εις τον κατά το προηγούμενον άρθρον οριζόμενον αντίκλητον ενεργούνται αι κοινοποιήσεις των κλήσεων και αποφάσεων των Επιτροπών./ Εν περιπτώσει μη διορισμού αντικλήτου κατά τ' ανωτέρω οριζόμενα και εφ' όσον ο ενιστάμενος δεν κατοικεί εν τη έδρα της Κοινότητος, αι κοινοποιήσεις γίνονται εις τον Γραμματέα του οικείου Πρωτοδικείου Αθηνών.

Α ρ θ ρ ο ν 8 ον: Η κατά της ειδικής προσκλήσεως της Κοινότητος περί της, εν τοις φορολογικοίς καταλόγοις, εγγραφής προσώπου τινός, ένστασις, ασκείται εντός προθεσμίας δέκα πέντε ημερών από της επιδόσεως και επιδίδεται επί αποδείξει εις την Κοινότητα. Η ενώπιον της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής απευθυνομένη κατά τ' ανωτέρω ένστασις, πρωτοκολλείται αυθημερόν εις το πρωτόκολλον της Κοινότητος.

Α ρ θ ρ ο ν 9 ον: Αι ενστάσεις γράφονται εφ' απλού χάρτου, επικολλάται δε μόνον επ' αυτών 15 δραχμον ένσημον του Ταμείου Νομικών./ Δια το παραδεκτόν της ενστάσεως προς συζήτησιν, δέον να καταβάληται παρά του ενιστα-

μένου εις το οικείον Κοινοτικόν Ταμείον, το αργότερον μέχρι της ημέρας της συζητήσεως αυτής 1/3 του αρμοδίως καθορισθέντος και επιβληθέντος φόρου, τέλους ή δικαιώματος. Οσάκις πρόκειται περί φόρου, τέλους ή δικαιώματος εκμεμισθωμένου εις ενοικιαστήν το 1/3 κατατίθεται εις το Κοινοτικόν Ταμείον επί παρακαταθήκη./ Προς διευκόλυνσιν των φορολογουμένων το 1/3 δύναται να καταβάληται και εις τους κοινοτικούς εισπράκτορας εφοδιασμένους δια διπλοτύπων αποδείξεων, τεθεωρημένων υπό του Διευθυντού του Ταμείου Κοινοτήτων./ Η απόδοσις του 1/3 εις τον ενοικιαστήν, ενεργείται εν περιπτώσει ήττης του φορολογουμένου, τη εντολή της Κοινότητος, άλλως επιστρέφεται εις τον ενιστάμενον.

Α ρ θ ρ ο ν 10 ον: Η προς άσκησιν της ενστάσεως προθεσμία και η ασκηθείσα ένστασις, αναστέλλουσι την εκτέλεσιν.

Α ρ θ ρ ο ν 11 ον: Η Πρωτοβάθμιος Επιτροπή συνεδριάζει δημοσία εν τω Κοινοτικώ καταστήματι παρόντων απάντων των μελών αυτής./ Ο Πρόεδρος της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής διευθύνει τας συνεδριάσεις της Επιτροπής, έχων προς την διεύθυνσιν της διαδικασίας και την πειθαρχικήν εξουσίαν διαρκούσης της συνεδριάσεως κατά τας διατάξεις των άρθρων 164 και 165 της Πολιτικής Δικονομίας.

Α ρ θ ρ ο ν 12 ον: Ο ενιστάμενος παρίσταται ενώπιον της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής είτε αυτοπροσώπως είτε δια πληρεξουσίου. Ο διορισμός του πληρεξουσίου δύναται να γίνη και δι' απλής επιστολής ή και επ' ακροατηρίω./ Αι κατά τον παρόντα Κανονισμόν πάσης φύσεως επιδόσεις κλήσεων και αποφάσεων οίωνδήποτε εγγράφων γίνονται προς τους ενισταμένους ή τους αντικλήτους αυτών ή τους ενοικιαστάς ως και προς πάντα διάδικον δια του κοινοτικού κλητήρος εφαρμοζομένων αναλόγως των περί επιδόσεων διατάξεων της Πολιτικής Δικονομίας.

Α ρ θ ρ ο ν 13 ον: ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΙΣ της ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ: Η Κοινότης δι' υπηρεσιακού αυτού (ορθό= αυτής) σημειώματος γνωρίζει τας απόψεις των (ορθό = της) επί των επιβαλλομένων (ορθό= υποβαλλομένων) ενστάσεων μη αποκλειομένης και της ενώπιον της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής παραστάσεως και τινος ειδικού κοινοτικού υπαλλήλου.

Α ρ θ ρ ο ν 14 ον: Η Πρωτοβάθμιος Επιτροπή δικάζει εξ επαγγέλματος εξετάζουσα και κρίνοντας κατ' ουσίαν τας ενώπιον αυτής εισαγομένας ενστάσεις και απολειπομένων έτι των ενδιαφερομένων εκ της ουσίας (ορθό = απουσίας) των οποίων δεν τεκμαίρεται ομολογία./ Η Επιτροπή δύναται να διατάσση επανάληψιν γενομένου ελέγχου και να ζητή δια του Προέδρου αυτής παρά των κοινοτικών υπηρεσιών πάσαν πληροφορίαν και παν στοιχείον χρήσιμον εις την εκδικαζομένην υπόθεσιν./ Η Επιτροπή προς μόρφωσιν πεπιοθήσεως δικαιούται να ποιήται χρήσιν παντός αποδεικτικού μέσου μη δεσμευομένη υπό δικονομικών κανόνων αποδείξεως./ Η Επιτροπή δικαιούται να εξετάζη μάρτυρας ενόρκως κατά το άρθρον 335 της Πολιτικής Δικονομίας, δεν δικαιούται όμως να επιβάλη τω ενισταμένω όρκον περί της αληθείας των ισχυρισμών του./ Εις το εκπροσωπούν την Κοινότητα όργανον ούτε επάγεται ούτε αντεπάγεται όρκος./ Εάν η Επιτροπή κρίνη αναγκαίον το αποδεικτικόν μόνον της αυτοψίας, ενεργείται αύτη είτε υφ' όλων των μελών της Επιτροπής, είτε υπό του Προέδρου αυτής, ειδοποιουμένου άμα κατά την κρίσιν αυτής, του ενισταμένου περί του χρόνου ενεργείας ταύτης.

Α ρ θ ρ ο ν 15 ον: Μεθ' εκάστην συνεδρίασιν ο Πρόεδρος διανέμει κατ' οικείαν κρίσιν τας συζητείσας υποθέσεις προς μελέτην και εισήγησιν μεταξύ αυτού και του εκ των μελών του κοινοτικού συμβουλίου./ Το λαϊκόν μέλος εν ουδεμιά περιπτώσει δύναται να ορισθή εισηγητής./ Αναβολή εκδικάσεως υποθέσεως τινός χορηγείται υπό της οικείας Επιτροπής, είτε οίκοθεν αποφαινομενης προς τούτο, είτε αιτήσει διαδίκου δια λόγους κρινομένους ως αποχρώντας υπό της Επιτροπής, οπότε εν αμφοτέραις ταις περιπτώσεσι ορίζεται παραχρήμα δικάσιμος, δι' ήν ουδεμία νέα κλήτευσις απαιτείται.

Α ρ θ ρ ο ν 16 ον: Η Πρωτοβάθμιος Φορολογική Επιτροπή εκτιμώσα τας αποδείξεις κατ' ελευθέραν κρίσιν, εφ' όσον δεν περιορίζεται εξ άλλων σχετικών προς την υπόθεσιν διατάξεων και κρίνουσα κατά πεπιοθήσιν αποφαινεται ητιολογημένως επί τε των δικονομικών ενστάσεων και της ουσίας./ Αι αποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν./ Αι προς έκδοσιν των αποφάσεων διασκέψεις είναι μυστικάί. Ουδείς δε έτερος, πλην των μελών και του Γραμματέως της Επιτροπής, επιτρέπεται κατ' αυτάς. Εις την έκδοσιν των αποφάσεων συμπράττουσι τα κατά την συζήτησιν της υποθέσεως παραστάντα μέλη της Επιτροπής. Κωλυομένου μέλους τινος εκ των παραστάντων κατά την συζήτη-

σιν να μετάσχη της εκδόσεως της αποφάσεως ή εκλιπόντος προ της εκδόσεως αυτής, η υπόθεσις εισάγεται εις νέαν συζήτησιν κλητευομένων (ελλείπει = των διαδίκων) εκ νέου δια δίκην.

Α ρ θ ρ ο ν 17 ον: Αι εκδιδόμεναι αποφάσεις της Επιτροπής, δημοσιεύονται υπογεγραμμένοι υπό του Προέδρου και του Γραμματέως, εν τω κοινοτικώ καταστήματι, επί οκτώ συνεχείς ημέρας./Αι αποφάσεις της Επιτροπής γράφονται συνοπτικώς επί του δικογράφου της ενστάσεως, θεωρούμεναι υπό πάντων των μελών, διατυπούνται δε τελικώς υπό του Προέδρου ή του Εισηγητού./ Αι αποφάσεις της Επιτροπής δέον να περιλαμβάνωσι την χρονολογίαν της συνεδριάσεως, τα ονόματα των συμμετασχόντων μελών και του Γραμματέως της Επιτροπής ως και των διαδίκων, μετ' αιτιολογικού και διατακτικού.

Α ρ θ ρ ο ν 18 ον: Αι αποφάσεις της Επιτροπής κοινοποιούνται εις τον ενιστάμενον επιμελεία της Κοινότητος εν κεκυρωμένω υπό του Γραμματέως της Επιτροπής (εν = πλεονασμός) αντιγράφω, εφ' όσον ούτος δεν κατοικεί εν τη έδρα της Επιτροπής, εις τον αντίκλητον αυτού ή εν περιπτώσει (ελλείπει = μη) διορισμού τοιούτου, εις τον Γραμματέα του οικείου Πρωτοδικείου./ Η Πρωτοβάθμιος Επιτροπή δύναται επί τη αιτήσει του ενισταμένου της Κοινότητος, να προβαίνει εις ερμηνείαν των αποφάσεων αυτής, άνευ όμως μεταβολής της ουσίας αυτών, ως και εις την διόρθωσιν του ονόματος ή της ιδιότητος προσώπων εν αυταίς αναφερομένων.

Α ρ θ ρ ο ν 19 ον: Ως αποζημίωσις κατά συνεδρίαν καταβάλλονται εις μεν τον Πρόεδρον της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής δραχ. διακόσiai, εις έκαστον των μελών αυτής δραχ. εκατόν πενήκοντα, και εις τον Γραμματέα αυτής δραχ. εκατόν (100), επί τη βάσει καταστάσεως καταρτιζομένης μηνιαίως ή και κατ' άλλα χρονικά διαστήματα και υπογραφομένης υπό τε του Προέδρου και του Γραμματέως της Επιτροπής.

Α ρ θ ρ ο ν 20 ον: Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Β Α Θ Μ Ι Ο Σ Ε Π Ι Τ Ρ Ο Π Η: Συγκροτείται Δευτεροβάθμιος Φορολογική Επιτροπή, αποτελουμένη: α) εκ του Γενικού Διευθυντού της Διοικήσεως Πρωτευούσης ως Προέδρου, β) εκ του Διευθυντού της παρά τη Διοικήσει Πρωτευούσης, Διευθύνσεως Διοικήσεως και Αυτοδιοικήσεως, ήτις (ορθό= όστις) και αναπληροί τον Γενικόν Διευθυντήν απόντα ή κωλυόμενον, γ) εξ ενός Πρωτοδίκου οριζομένου αρμοδίως, δ) εξ ενός αντι-

προσώπου του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών και ενός αναπληρωτού, ε) εξ ενός αντιπροσώπου του Επαγγελματικού και Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Αθηνών και ενός αναπληρωτού. Χρέη Γραμματέως θέλει εκτελεί ο εκ των υπαλλήλων της Διοικήσεως Πρωτεύουσας Θ. Εμμανουήλ, αναπληρούμενος εν περιπτώσει κωλύματος ή απουσίας υπό του Β. Καστάνη.

Α ρ θ ρ ο ν 21 ον: Κατά των οριστικών αποφάσεων της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής Φορολογικών Διαφορών, επιτρέπεται έ φ ε σ ι ς ενώπιον της ως άνω Δευτεροβαθμίου Φορολογικής Επιτροπής, εφ' όσον δια της εκκαλουμένης αποφάσεως προσδιορίζεται ετήσιος φόρος, τέλος ή δικαίωμα ποσού ανωτέρου των δραχ. χιλίων (1.000). Εις τας ανωτέρω περιπτώσεις η Δευτεροβάθμιος Επιτροπή εξετάζει τύποις και ουσία την εφεσιβαλλομένην υπόθεσιν./ Κατά των αποφάσεων της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής, δι' ών προσδιορίζεται ετησίως φόρος, τέλος ή δικαίωμα ποσού κατωτέρου των δραχ. χιλίων (δραχ. 1.000), επιτρέπεται έφεσις μόνον δια τους εξής λόγους: α) δι' υπέρβασιν καθήκοντος ή αναρμοδιότητα της εκδούσης την απόφασιν Πρωτοβαθμίου Επιτροπής, β) δια την κακήν σύνθεσιν αυτής, γ) δια παράβασιν ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, και δ) δι' εσφαλμένην ερμηνείαν ή πλημμελή εφαρμογήν του διέποντος την επίδικον σχέσιν νόμου ή κανονισμού.

Α ρ θ ρ ο ν 22 ον: Η έφεσις συντασσομένη εφ' απλού χάρτου, ασκείται εντός 15 ημερών από της κοινοποιήσεως της Πρωτοβαθμίου αποφάσεως./ Εντός της αυτής προθεσμίας δικαίωμα εφέσεως, εν πάση περιπτώσει, έχει και η Κοινότης, εφ' όσον η απόφασις της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής είναι δυσμενής δια την Κοινότητα, μη υποκειμένη όμως εις καταβολήν παραβόλου./ Αι εις την Δευτεροβάθμιον Επιτροπήν απευθυνόμεναι εφέσεις κατ' αποφάσεων της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής δέον να περιέχουν: α) το ονοματεπώνυμον, το επάγγελμα ή την ιδιότητα του εκκαλούντος ως και την κατοικίαν αυτού, σημειουμένης επακριβώς της διευθύνσεως ταύτης, β) τον αριθμόν και την χρονολογίαν της καθ' ής η έφεσις αποφάσεως της Πρωτοβαθμίου Επιτροπής, γ) το αντικείμενον της εφέσεως και τους λόγους επί των οποίων στηρίζεται αύτη, και, δ) διορισμόν αντικλήτου κατοικούντος εν τη έδρα της Δευτεροβαθμίου Επιτροπής.

Α ρ θ ρ ο ν 23 ον: Η έφεσις επιδίδεται υπό του εκκαλούντος ή αντιπροσώπου αυτού εις τον αναπληρωτήν του Προέδρου, Διευθυντήν Διοικήσεως και Αυτοδιοικήσεως της Διοικήσεως Πρωτευούσης, συνοδεύεται δε υπό γραμματίου καταβολής δραχ. μεν εκατόν δια ποσόν φόρου μέχρι 5.000 δραχμών, δραχμών διακοσίων δια ποσόν φόρου μέχρι 25.000 δραχ., δραχ. 300 δια ποσόν φόρου δραχ. 50.000, δραχ. 500 δια μεγαλείτερον ποσόν φόρου, λόγω αποζημίωσης των μελών της Δευτεροβαθμίου Επιτροπής./ Το γραμμάτιον τούτο εκδίδεται υπό του Γραμματέως της Επιτροπής εκ διπλοτύπου εντύπου βιβλίου ήριθμημένου και μονογεγραμμένου παρά του Προέδρου της Δευτεροβαθμίου Επιτροπής./ Τα διπλότυπα ταύτα βιβλία εκτυπούνται ανά 100 φύλλα./ Η καταβολή του ως (ελλείπει= άνω) παραβόλου συγχωρείται και μέχρι της ημέρας της συζητήσεως της εφέσεως και προ ταύτης./ Η αποζημίωσις των μελών της Δευτεροβαθμίου Επιτροπής, οριζομένης κατά συνεδριάσιν εις δραχ. 200 δια τον Πρόεδρον, και δραχ. 150 δι' έκαστον των μελών, και, 100 δια τον Γραμματέα, ως και πάν έξοδον της Επιτροπής, καταβάλλεται υπό του Γραμματέως αυτής επί αποδείξει και επί τη βάσει αποφάσεως του Προέδρου οριζούσης τας ημέρας των συνεδριάσεων, το δικαιούμενον παρ' έκαστου μέλους ποσόν ως και πάντα έτερον δικαιούχον./ Ο Γραμματεύς της Επιτροπής υποχρεούται εις το τέλος εκάστου έτους να αποδίδη λογαριασμόν εις την ολομέλειαν της Επιτροπής δια την παρ' αυτού γενομένην διαχείρισιν του κατά το παρόν άρθρον παραβόλου.

Α ρ θ ρ ο ν 24 ον: Η έφεσις δεν αναστέλλει την εκτέλεσιν της καθ' ής αύτη ασκείται αποφάσεως Πρωτοβαθμίου Επιτροπής. Δύναται ουχ ήπτον η Δευτεροβάθμιος Επιτροπή, επί της αιτήσεως του εφεσεϊοντος φορολογουμένου να χορηγήση δι'αποφάσεώς της προσωρινήν αναστολήν του δια της πρωτοδίκου αποφάσεως καταλογισθέντος φόρου, τέλους ή δικαιώματος.

Α ρ θ ρ ο ν 25 ον: Επί εφέσεως ασκουμένης ενώπιον της Δευτεροβαθμίου Επιτροπής, κατά τας διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 21, εις ήν περιπτώσιν η έφεσις αύτη γίνεται δεκτή, η δευτεροβάθμιος επιτροπή αποφασίζει και περαιτέρω επί της υποθέσεως οριστικώς εκτός άν άλλως κρίνη, οπότε δύναται να αναπέμψη ταύτην προς αναζήτησιν (ορθό= ανασυζήτησιν) εις την Πρωτοβάθμιον Επιτροπή, μη δυναμένη εν τοιαύτη περιπτώσει να αποστή της αποφάσεως της Δευτεροβαθμίου ως προς τα παρά ταύτης κριθέντα ζητήματα.

Α ρ θ ρ ο ν 26 ον: Αι διατάξεις των άρθρων 4, 5, 7, 11, 12, 13, 14 και 15 του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται κατ' αναλογία και κατά την ενώπιον της Δευτεροβαθμίου Επιτροπής διαδικασία, υπερισχυούσης προκειμένου περί εξαιρέσεως του Προέδρου, εν διαφωνία, της γνώμης του αντιπροέδρου.

Α ρ θ ρ ο ν 27 ον: Αι εκδιδόμεναι αποφάσεις της Δευτεροβαθμίου Επιτροπής κοινοποιούνται υπό του Γραμματέως αυτής εις την Κοινότητα και δι' αυτών (ορθό= αυτής) εν κεκυρωμένω αντιγράφω εις τον φορολογούμενον.

Α ρ θ ρ ο ν 28 ον: Οι των Πρωτοβαθμίων και Δευτεροβαθμίων Επιτροπών Πρόεδροι, εκπροσωποῦσι αυτές εις τας μετά των Δημοσίων Αρχών, σχέσεις./ Αι αποφάσεις της Δευτεροβαθμίου Επιτροπής υπόκεινται εις το ένδικον μέσον της αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά τους ορισμούς του άρθρου 42 του ν. 3713 ως τούτο αντικατεστάθη.

Α ρ θ ρ ο ν 30 ον (ορθό: 29 ον): Αι κατά την έγκρισιν του παρόντος κανονισμού υπό της Διοικήσεως Πρωτευούσης, εκκρεμούσαι ενώπιον της Δευτεροβαθμίου Επιτροπής εφέσεις, εκδικάζονται κατά την δια του παρόντος καθιερουμένην δικαιοδοσίαν της Επιτροπής και την εν αυτώ διαγραφομένην διαδικασία. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: Άρθρο 8 και 9: «πρωτοκολλείται» «επικολλάται», είναι γραφές του κειμένου και όχι αβλεπτήματά μου.

Δάνεια της Κοινότητας

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 171: «Αριθμός αποφάσεως 132/20.10.1937, «Περί εγγραφής πιστώσεως εις το Ειδικόν Μέρος του Προϋπολογισμού και μεταφοράς πιστώσεων εις διάφορα κεφάλαια και άρθρα». « . . . εκθέτει ότι εκ του σ υ ν α φ θ έ ν τ ο ς κατά το π α ρ ε λ θ ό ν έ τ ο ς, δ α ν ε ί ο υ των δραχ. 200.000.- δεν απεσύρθη το ποσόν των δραχ. 100.000.- και οι εξ αυτού τόκοι παρακαταθήκης, μη προβλεφθέντος δε τούτου κατά την σύνταξιν του προϋπολογισμού δεν ανεγράφη το ποσόν τούτο εις τα έσοδα . . . Το Κ.Σ. . . .

σκεφθέν ότι δέον να αναγραφή . . . το υπόλοιπον του συναφθέντος κατά το παρελθόν έτος δανείου σ υ ν τ ο ι ζ τ ό κ ο ι ζ ανερχόμενον εις το ποσόν των δραχ. 106.000.- περίπου, ότι δύναται να μεταφερθή η . . .πίστωση η προοριζομένη δια την α γ ο ρ ά ν γηπέδου δια Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο ν δεδομένου ότι αύτη δεν θέλει χρησιμοποιηθή κατά το τρέχον οικονομικόν έτος . . Δια ταύτα. Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την εγγραφήν πιστώσεως εκ δραχ. 106.000 περίπου . . δια το υπόλοιπον και τους τόκους του κατά το παρελθόν έτος συναφθέντος δανείου, ως και την μεταφοράν της εκ δραχ.50.000 αναγραφείσης πιστώσεως ... και ανατίθησι τω κ. Προέδρω...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 274: «Αριθμός αποφάσεως 45/26.3.1938, «Περί συνάψεως δανείου 2.403.436,25». « ... εκθέτει ότι το Κ.Σ. ...ενέκρινε την εκτέλεσιν δ ι α φ ό ρ ω ν έ ρ γ ω ν εις τα θαλάσσια λουτρά, την εκτέλεσιν έργων οδοποιίας κλπ, . . .την προμήθειαν αυτοκινήτου καταβρεκτήρος πυροσβεστικής αντλίας, ήδη δε δέον να εξευρεθώσι τα αναγκαία χρήματα .. Το Κ.Σ. έχον υπ' όψει ότι τα υπό εκτέλεσιν έργα κατά τους σχετικούς προϋπολογισμούς θα απαιτήσουν δαπάνην εκ δραχ. 2.335.000, ότι η Κοινότης δύναται να διαθέση το . . . ποσόν των δραχ. 335.000 . . . ότι νομίμως η Κοινότης δύναται να συνάψη δάνειον καθόσον τα προγενέστερα δάνεια ε ξ υ π η ρ ε τ ο ύ ν τ α ι απολύτως καταβληθεισών εμπροθέσμως τοκοχρεωλυσίων δόσεων. . . Δια ταύτα. Ψηφίζει δια π ρ ώ τ η ς αποφάσεως να συναφθή δάνειον 2.000.000 δραχ. ώστε ενοποιοούμενον μετά των π ρ ο η γ ο υ μ έ ν ω ν δανείων να αποτελέση κεφάλαιον εκ δραχ. 2.403.436,25 . . .αποσβεστέον εις είκοσι (20) έτη .. και όπως τούτο συναφθή μετά του Ταμείου Παρακαταθηκων και Δανείων, όπερ εδέχθη κατ α ρ χ ή ν ...την χορήγησιν δανείου υπό τους κάτω όρους: «. . . Εγκρίνει την υπό την αίρεσιν της εγκρίσεως της Ανωτάτης Διοικήσεως Οικονομικής Αμύνης κατ' αρχήν χορήγησιν σ υ μ π λ η ρ ω μ α τικού δανείου τοκοχρεωλυσίου εκ δραχ. 2.000.000 προς την Κοινότητα Καλαμακίου δια την διαρρύθμισιν και επέκτασιν των εγκαταστάσεων των θαλασσίων λουτρών και την εκτέλεσιν διαφόρων έργων οδοποιίας υπό τους κ ά τ ω θ ι ό ρ ο υ ς: 1) Να ενοποιηθή το οφειλόμενον την 1^ην Απριλίου 1938 υπόλοιπον εκ δραχμών 403.436,25 των π ρ ο γ ε ν ε σ τ έ ρ ω ν παρά του Ταμείου χορηγηθέντων

δύο δανείων εκ δραχ. 500.000 μετά του ήδη χορηγούμενου εκ δραχμών 2.000.000 δανείου εις τρόπον ώστε να αποτελεσθή συνολικόν κεφάλαιον δανείου εκ δραχ. 2.403.436,25 μ ε ι ο υ μ έ ν ο υ του επιτοκίου των προηγούμενων δανείων 7% εις τρόπον ώστε το ενοποιοούμενον ως άνω δάνειον χορηγηθή προς 7% και χρόνον εξοφλήσεως ε ί κ ο σ ι ε τ ώ ν από της 1^{ης} Απριλίου 1938, 2) Να εκχωρηθώσι εις το Ταμείον πάντα τα έσοδα της Κοινότητος ίνα εξ αυτών παρακρατώνται μηνιαίως υπό του ενεργούντος την είσπραξιν αυτών και κατατίθεται εις το Ταμείον το 1 ½ δωδεκατημόσιον (έτσι γράφεται, μάλλον: δωδεκατημόριον) της ετησίας υπηρεσία(ς) του δανείου εις τρόπον ώστε να εξασφαλίζηται αύτη εντός των οκτώ πρώτων μηνών εκάστου οικονομικού έτους, 3) Να παραταθή δια διατάγματος η ισχύς και η είσπραξις των κοινοτικών φόρων μέχρις εξοφλήσεως του δανείου, 4) Να παρασχεθή υπό της Κοινότητος δικαίωμα εγγραφής υποθήκης υπέρ του Ταμείου, επί των δεκτικών απαλλοτριώσεως ακινήτων της Κοινότητος, εάν δε στερείται τοιούτων να προσκομισθή πιστοποιητικόν του αρμοδίου Υποθηκοφυλακείου, 5) Να αναδεχθή η Κοινότης την υποχρέωσιν όπως μη αυξήση τα έξοδα Διοικήσεως πέραν των εν τω προϋπολογισμώ του τρέχοντος οικονομικού έτους προβλεπομένων τοιούτων». Εγένετο ...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 278: «Αριθμός αποφάσεως 49/26.3.1938, «Περί παρατάσεως της κειμένης φορολογίας επί μίαν εικοσαετίαν». «Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου, όστις αναφέρει ότι προς πραγματοποίησιν του δια της υπ'αρ. 45 αποφάσεως εξευρεθέντος κατ' αρχήν δανείου μετά του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, απαιτείται όπως δια Β.Δ. παραταθή η κειμένη φορολογία μέχρις εντελούς εξοφλήσεως του δανείου, ως τούτο εγένετο και δια (το) κατά το έτος 1936 συναφθέν δάνειον, δι' ό, δια του από 12.2.1936 Β.Δ. παρετάθη η φορολογία επί μίαν δεκαετίαν ήτοι επί των προϊόντων γης εν γένει και ειδών μελισσοκομίας, επιβληθείσα δια της υπ' αρ. 62/1934 αποφάσεως, και των εισοδημάτων εξ οικοδομών επιβληθείσα δια της υπ' αρ.69/34 αποφάσεως, και του δημοσίου φόρου επί του επιτηδεύματος και των ξενογλώσσων επιγραφών επιβληθείσα δια της υπ' αρ. 70/34 αποφάσεως, επί των κληρονομιών, δωρεών κλπ, επιβληθείσα δια της υπ' αρ. 71/34 αποφάσεως,

επί του δημοσίου φόρου επί της μεταβιβάσεως ακινήτων επιβληθείσα δια της υπ' αρ. 76/34 αποφάσεως, και των διαφημίσεων επιβληθείσα δια της υπ' αρ. 78/34 αποφάσεως, επί του εισαγομένου ζύθου επιβληθείσα δια της υπ' αρ. 82/34 αποφάσεως και επί του προσθέτου φόρου επί του δημοσίου τοιούτου, επί των κερδών εξ εμπορικών και βιομηχανικών επιχειρήσεων και των εισοδημάτων εκ γαιών και αμοιβών ελευθερίων επαγγελματιών επιβληθείσα δια της υπ' αρ. 125/34 αποφάσεως. . . Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί όπως παρ' α τ α θ ή η διάρκεια πασών των νομίμως επιβληθεισών φορολογιών ως και τελών και δικαιωμάτων επί μίαν εικοσαετία, ήτοι μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως του συναφθησομένου δανείου ... εκ δραχμών 2.403.436,25/100 περί ου η υπ' αρ. 45 ε.έ. απόφασις και ανατίθησι. . . .». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλιανος, Ι. Δρακόπουλος].

Σημείωση: Στο περιθώριο αναγράφεται: «Β.Δ. 21.5.1938. Εφημ.(ερίς) Κυβερνήσεως 202 τεύχος Α, 1938».

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 286: «Αριθμός αποφάσεως 56/26.3.1938, «Περί συνάψεως δανείου δραχ. 2.000.000. Β α απόφασις». «. . . εκθέτει ότι παρελθούσης ήδη της νομίμου προθεσμίας από της συνεδριάσεως καθ' ήν το πρώτον εψηφίσθη η συνομολόγησις ... Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί δια δευτέρων φοράν να συναφθή δάνειον εκ δραχ.2.000.000 όπερ ενοποιούμενον μετά των προηγουμένων δύο δανείων να αποτελέση κεφάλαιον εκ δραχ. 2.403.436,25 ...» (= με ίδιους όρους).

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 309: «Αριθμός αποφάσεως 75/26.4.1938, «Περί συμπληρώσεως των υπ' αρ.45, 56 αποφάσεων «περί συνάψεως δανείου». «... προτείνει όπως ... αποφανθή δια την βάση του άρθρου 125 εδ.2 του Κ.Δ.Κ.Ν., αύξησιν του ποσοστού επί των τακτικών εσόδων όπερ δύναται να φθάση το 45%... Το Κ.Σ.... λαβόν υπ' όψιν ότι το τοκοχρεωλύσιον του συναφθησομένου δανείου όπερ ενοποιούμενον μετά των δύο προηγουμένων θα αποτελέση κεφάλαιον εκ δραχ. 2.403.436,25 ανέρχεται εις το ποσόν των δραχ. 226.867,40 και σκεφθέν, επειδή υφίσταται πράγματι επιτακτική ανάγκη εκτε-

λέσεως των εν ταις υπ' αρ. 45 και 56 αποφάσεων προβλεπομένων έργων, επειδή το τοιούτον της επεκτάσεως των θαλασσίων λουτρών και αποδοτικών τυγχάνει δεδομένου ότι αι εισπράξεις τούτων αυξάνονται κατά έτος και επειδή τα κατά την τρέχουσαν χρήσιν τα 25% των τακτικών εσόδων καλύπτουσι το ετήσιον τοκοχρεωλύσιον. . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί δια τους εν τω σκεπτικώ αναφερομένους λόγους όπως...το τοκοχρεωλύσιον του συναφθησομένου δανείου υπερβή το 25% των τακτικών εσόδων, ουχί δε και το 45%. . .». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

[β. 16.9.1947- 5.5.1950], σ. 173, «Αρ. Π ρ α κ τ ι κ ο ύ 35/13.12.1949», «Επί του πέμπτου θέματος εγκρίνει κατ' αρχήν την σύναψιν δανείου εκ δραχμών τριών δισεκατομμυρίων δια την εκτέλεσιν διαφόρων έργων μετά τινος των πιστωτικών Ιδρυμάτων και υπό τους όρους υφ' ούς παρέχονται τοιαύτα υπό του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων και εξουσιοδοτεί τους κ.κ. Δ. Κουτροβίδα και Π. Ανδριώτην όπως προσέλθωσιν εις τας σχετικές διαπραγματεύσεις».

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 281, «Αρ. Αποφάσεως 217/8.12.1953 (ορθό: 1952)», «Περί σ υ ν ά ψ ε ω ς δ α ν ε ί ο υ». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι αι εγκαταστάσεις των θαλασσίων λουτρών «Κ ε ν τ ρ ι κ ώ ν» παρουσίασαν κατά το παρελθόν θέρος ε ξ α ι ρ ε τ ι κ ή ν κ ί ν η σ ι ν, παρά τον ελάχιστον αριθμόν θαλάμων, όν διαθέτουσι, και οι οποίοι δ ε ν δύνανται να εξυπηρετήσωσι πλέον των 100 λουομένων, λόγω δε της ελλείψεως αποδυτηρίων, παρατηρήθη μεγάλη δ ι α ρ ρ ο ή λουομένων, και τούτο προς μ ε γ ά λ η ν ζημίαν της Κοινότητος./ Δια την εξυπηρέτησιν των συμφερόντων της Κοινότητος, ής ο προϋπολογισμός κατά μ έ γ α μ έ ρ ο ς β α σ ί ζ ε τ α ι εκ των προσόδων των θαλασσίων λουτρών, συνετάγη υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας Δήμων και Κοινοτήτων, ενδεικτικός προϋπολογισμός δια την ε π έ κ τ α σ ι ν των Κεντρικών λουτρών, συντάσσονται δε ήδη μελέται δια την συμπλήρωσιν και επισκευάς των λοιπών εγκαταστάσεων συνολικής δαπάνης 400.000.000 δραχμών. Προς πραγματοποίησιν του έργου τούτου δέον να ε ξ ε υ ρ ε θ ώ σ ι τ α αναγκαία χρήματα δια σ υ ν ο μ ο λ ο γ ή σ ε ω ς δ α ν ε ί ο υ και συγκεκριμέ-

νως παρά της Επιτροπής Δήμων και Κοινοτήτων του Εθνικού Ιδρύματος. Προς τον σκοπόν τούτον θέτει υπ' όψιν του Κ.Σ.: 1) τα σχέδια των εκτελεσθησομένων έργων και τους προϋπολογισμούς των απαιτηθησομένων δαπανών, 2) τον προϋπολογισμόν του τρέχοντος έτους, 3) τους απολογιστικούς πίνακας των προηγουμένων οικονομικών ετών εμφανίζοντας τα πραγματοποιηθέντα τακτικά έσοδα και τας εκ τούτων καλυφθείσας δαπάνας. . . Το Κ.Σ. . . . έχον υπ' όψιν ότι, τα υπό εκτέλεσιν κατά τους σχετικούς προϋπολογισμούς θ' απαιτήσωσι δαπάνην εκ δραχ. 400.000.000, ότι η Κοινότης δ ε ν δύναται λόγω αναληφθεισών υποχρεώσεων να διαθέση προς τον σκοπόν τούτον ποσό τι, ότι αύτη συνάπτουσα ισόποσον δ ά ν ε ι ο ν θα εξοφλήση τούτο εντός διετίας εκ των προσόδων των θαλασσίων λουτρών, άτινα κατά την λήξασαν λουτρικήν περίοδον ανήλθον εις δραχ.466.487.000. Δ ι α τ α ύ τ α, ψηφίζει δια πρώτης αποφάσεως: 1) να συναφθή ά τ ο κ ο ν δ ά ν ε ι ο ν εκ δραχμών 400.000.000 παρά της Επιτροπής Δήμων και Κοινοτήτων του Εθνικού Ιδρύματος, κατόπιν σχετικής προτάσεως του κ. Νομάρχου και εγκρίσεως του Υπουργείου Εσωτερικών, α π ο σ β ε σ τ έ ο ν εντός δ ι ε τ ί α ς αρχομένης από της υπογραφής του σχετικού δανειστικού συμβολαίου, 2) να ε κ χ ω ρ η θ ώ σ ι δια την εξυπηρέτησιν τούτου αι εκ των θαλασσίων λουτρών πρόσοδοι, 3) όπως τούτο εξοφληθή δια τεσσάρων ισοπόσων δόσεων καταβλητέων της πρώτης την 31^η Ιουλίου 1953, της δευτέρας την 15^η Σεπτεμβρίου 1953, της τρίτης την 31^η Ιουλίου 1954 και της τετάρτης την 15^η Σεπτεμβρίου 1954, 4) εγένετο απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται εκ των παρόντων μελών Σπ. Σπηλιοπούλου, Κ. Τίγκελη, Α. Πιζάνη, Γ. Γκιώνη και Κ. Αντωνοπούλου, ψηφισάντων απάντων υ π έ ρ της συνάψεως του δανείου και αποτελούντων την απόλυτον πλειοψηφίαν του συνόλου των μελών του Κ.Σ. Τω κ. Προέδρω...». [Κ.Σ. Σ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 5.4.1956-4.7.1958], σ.154, «Αρ. Πρακτικού 2, Αποφάσεως 19/18.1.1957», «Περί σ υ ν ά ψ ε ω ς δ α ν ε ί ο υ». «. . .συνήλθεν το Κ.Σ. εις συνεδρίασιν προκειμένου να λάβη αποφάσεις επί . . . της συνομολογήσεως δ α ν ε ί ο υ εκ δραχ. 500.000 δια την εκτέλεσιν του έ ρ γ ο υ Κοινοτικής ο δ ο π ο ι ῖ α ς (κατασκευής και ασφαλοστρώσεως Κοινοτικών οδών). Ο Πρόεδρος της Κοινότητος θέτει υπ' όψιν του Συμβουλίου. α) Την υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας

Δήμων και Κοινοτήτων συνταχθείσαν Τεχνικήν Μελέτην κατασκευής του ανωτέρω έργου, του οποίου ο προϋπολογισμός δαπάνης ανέρχεται εις δραχ. 1.200.000./ Εν συνεχεία αναπτύσσει ότι η κατασκευή του ανωτέρω έργου θα ωφελήση τόσον τους κατοίκους της Κοινότητος όσον και την όλην οικονομίαν της Κοινότητος, και προτείνει όπως, επειδή η Κοινότης δεν είναι εις θέσιν εκ του τακτικού προϋπολογισμού να διαθέση το απαιτούμενον ποσόν δια την εκτέλεσιν του έργου, συνάψη άτοκον δίετούς διάρκειας δάνειον εκ δραχ. 500.000 παρά της Επιτροπής Δήμων και Κοινοτήτων του Βασιλικού Εθνικού Ιδρύματος, όπερ θα εξοφληθή εις δύο έτη ατόκως δια δύο ετησίων ίσων δόσεων./ Το Συμβούλιον ... Αποφασίζει: 1) Κηρύσσει το ανωτέρω έργον επιτακτικής και κατεπειγούσης ανάγκης δια την Κοινότητα, μέλλον να εξυπηρετήση αναμφισβητήτους οικονομικάς, κοινωνικάς και κοινωφελείς χρησιμότητας./ 2) Εγκρίνει την υπό της Τ.Υ.Δ.Κ. Νομού Αττικής Τεχνικήν Μελέτην, 3) Αποφασίζει όπως δια την εκτέλεσιν του έργου τούτου, η Κοινότης συνάψη παρά της Επιτροπής Δήμων και Κοινοτήτων του Βασιλικού Εθνικού Ιδρύματος, άτοκον δάνειον εκ δραχ. 500.000, όπερ θα εξοφληθή δια δύο ίσων ετησίων δόσεων εκ δραχ.250.000 εκάστη, της πρώτης καταβλητέας μέχρι της 31^{ης} Ιανουαρίου 1958, της δε δευτέρας μέχρι της 31^{ης} Ιανουαρίου 1959. Το προϊόν του δανείου θέλει χρησιμοποιηθή δια την κατασκευήν του ανωτέρω έργου./ 4) Η εκτέλεσις του έργου θα γίνη βάσει των διατάξεων του άρθρου 184 του Κ.Ν.Δ.Κ. δια συγκροτουμένης Διαχειριστικής Επιτροπής, αποτελουμένης εκ των κ.κ. α) Νομάρχου ή εκπροσώπου αυτού, β) Προέδρου Κοινότητος ή ετέρου Συμβούλου υποδεικνυομένου υπό του Κοιν. Συμβουλίου γ) Νομομηχανικού ή Μηχανικού Τ.Υ.Δ.Κ., δ) Διευθυντού Υποκαταστήματος της ορισθησομένης Τραπέζης, και, στ) Εκπροσώπου της Επιτροπής Δήμων και Κοινοτήτων του Βασιλικού Εθνικού Ιδρύματος./ Η σύμφωνος γνώμη του εκπροσώπου της Επιτροπής Δήμων και Κοινοτήτων του Β.Ε.Ι. είναι απαραίτητος. 5) Το ποσόν του συναφθησομένου δανείου θ' αχθή εις κατάθεσιν παρά τω υποκαταστήματι της ορισθησομένης Τραπέζης, επ' ονόματι της ανωτέρω Διαχειριστικής Επιτροπής, θ' αποδίδεται δε τμηματικώς εκείθεν εις τους δικαιούχους κατόπιν εντολών της Διαχειριστικής Επιτροπής και εκδόσεως του οικείου εντάλματος υπό του Προέδρου της Κοινότητος, 6) Η Τεχνική επίβλεψις του έργου ανατίθεται εις την Τ.Υ.Δ.Κ., ήτις θέλει εκδίδη τας σχετικές πιστοποιήσεις, ή εις ετέραν Υπηρεσίαν κατ' απόφασιν της Διαχειριστικής Επιτρο-

πής. 7) Προς εξυπηρέτησιν του ανωτέρω δανείου και κανονικὴν καταβολὴν των ετησίων δόσεων η Κοινότης υπόσχεται και εκχωρεῖ ἀπὸ τούδε εἰς την Επιτροπὴν Δήμων και Κοινοτήτων του Βασιλικού Εθνικού Ἰδρύματος, βάσει του άρθρου 183 του Κ.Ν.Δ.Κ., ἀπάσας τὰς προσόδους αὐτῆς και ειδικώτερον τὸ ἐκ των θαλασσιῶν λοουτρῶν ἔσοδον, 8) Το Κ.Σ. ἀναλαμβάνει την υποχρέωσιν, ὅπως κατ' αἴτησιν της Διαχειριστικῆς Επιτροπῆς και συμφώνως προς τὰς διατάξεις ταύτης, καλὴ προς ἐργασίαν εἰς τὸ ἔργον τους υποχρέους προς παροχὴν προσωπικῆς ἐργασίας, 9) Η βεβαίωσις και εἰσπραξις των ανωτέρω εκχωρουμένων προσόδων, ως και η καταβολὴ των εἰς την Τράπεζαν θα γίνεται μέσω του Ταμείου Δήμων και Κοινοτήτων Αθηνών, ὅπερ ἐνεργεῖ την Ταμειακὴν Ὑπηρεσίαν της Κοινότητος. Εἰς περίπτωσιν ἐκμισθώσεων των εκχωρουμένων προσόδων η Κοινότης ἀναλαμβάνει την υποχρέωσιν, ὅπως εἰς την διακήρυξιν και τὸ μισθωτήριον συμβόλαιον περιλαμβάνη ὅρον ὅτι τὸ μίσθωμα των προσόδων τούτων εἶναι δεσμευμένον δια την εξυπηρέτησιν του δανείου, 10) Η καθυστέρησις πληρωμῆς και μίας ἔστω δόσεως του δανείου ἢ ἀνωμαλία περὶ την βεβαίωσιν και εἰσπραξιν των εκχωρουμένων προσόδων ἢ ἀνεπάρκεια αὐτῶν ἢ ἡ μη τυχόν χρησιμοποίησις του παρόντος δανείου, δι' ὃν σκοπὸν προορίζεται, ως και η παράβασις οἰουδήποτε ὄρου της υπογραφεσομένης Συμβάσεως, καθιστά την Κοινότητα υπερέμμερον, δυναμένης της Επιτροπῆς Δήμων και Κοινοτήτων του Β.Ε.Ι, ἀνευ ἀντιρρήσεώς τινος της Κοινότητος και κατὰ την ἀπόλυτον αὐτῆς κρίσιν, να ἐπιδιώξη δια παντός νομίμου μέσου την εἰσπραξιν εἴτε της καθυστερουμένης δόσεως εἴτε να κηρύξη ἀπαιτητὸν ολόκληρον τὸ οφειλόμενον ποσὸν του δανείου και να ἐπιδιώξη την ἀμεσον εἰσπραξιν αὐτοῦ, 11) Κατὰ τὸ ἀρθρον 185 του Κ.Ν.Δ.Κ. η διάρκεια και η εἰσπραξις των ανωτέρω εκχωρουμένων προσόδων της Κοινότητος ὀρίζεται μέχρις ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως του δανείου τούτου, 12) Τα τυχόν πραγματοποιηθησόμενα ἔξοδα της Διαχειριστικῆς Επιτροπῆς ἢ ἔξοδα ἐπιβλέψεως ἢ τυχόν ἄλλα ἔξοδα περὶ την ἐκτέλεσιν του ἔργου και της σχετικῆς συμβάσεως βαρύνουν την Κοινότητα και καταβάλλονται ἐκ του προϊόντος του δανείου, μόνον ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ η καταβολὴ αὐτῶν ἐκ των γενικῶν ἐσόδων του προϋπολογισμοῦ της Κοινότητος, 13) Το Κ.Σ. ἐξουσιοδοτεῖ τον Πρόεδρον της Κοινότητος, ὅπως υπογράψῃ μετὰ της Επιτροπῆς Δήμων και Κοινοτήτων του Βασιλικού Εθνικού Ἰδρύματος, σύμβασιν δια την συνομολόγησιν του ως ἄνω μέχρι δραχ. 500.000 ἀτόκου δανείου,

ως και πάντα τα σχετικά έγγραφα και την ενέργειαν των νομίμων διατυπώσεων προς πραγματοποίησιν αυτού. Εφ' ώ συνετάγη η παρούσα....». [Κ.Σ.: Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ.Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.4, «Αρ.Πρακτικού 23/4.8.1958, Αρ. Απόφασης 151». «Περί συνάψεως δανείου δραχ. 500.000». «Επί του εβδομού θέματος . . . περί συνάψεως δανείου δια την εκτέλεσιν έργων οδοποιΐας και την επέκτασιν του δικτύου υδρεύσεως και ηλεκτροφωτισμού της Κοινότητος, ο κ. Πρόεδρος θέτει υπ' όψιν του Κ.Σ. τας υπό της ΤΥΔΚ Αττικής συνταχθείσας σχετικάς μελέτας, των οποίων ο προϋπολογισμός δαπάνης ανέρχεται εις δραχ. 550.000 και εισηγείται την λήψιν αποφάσεως προς σύναψιν του δανείου δραχ. 500.000 μετά του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων δια την αντιμετώπισιν της δαπάνης εκτελέσεως των ως είρηται έργων, η εξυπηρέτησις του οποίου είναι εξασφαλισμένη εκ των εσόδων του προϋπολογισμού της Κοινότητος. Εν συνεχεία αναπτύσσει τους λόγους δι' ούς η κατασκευή των ανωτέρω έργων θα θεραπεύσῃ επιτακτικὴν ἀνάγκην των κατοίκων της Κοινότητος, θα ωφελήσῃ ταύτην και θα τονώσῃ την οικονομίαν της, ἐτι δε θα αξιολογήσῃ και το ωραίον προάστειόν μας. Το Κ.Σ. . . .κατόπιν διεξοδικῆς συζητήσεως, θεωροῦν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν δια την κατασκευὴν των ως είρηται έργων την σύναψιν του εν θέματι δανείου, ἰδὸν και τας διατάξεις των άρθρων 183- 186 του ΔΚΚ. Αποφαίνεται 1) εγκρίνει ομοφώνως την σύναψιν μακροπρόθεσμου δανείου δραχ. 500.000 μετά του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων δια την εκτέλεσιν των προαναφερομένων έργων, ἅτινα θεωρεῖ ἀπαραίτητα δια την ἀνάπτυξιν της Κοινότητος και επιτακτικῆς ἀνάγκης, ὑφ' ούς ὅρους εγκρίνει και χορηγεί τα δάνεια προς τους Δήμους και Κοινότητος το ως είρηται Ταμείον, εγκριθσομένου δια νεωτέρας αποφάσεως του Κ.Σ. Η εξυπηρέτησις του δανείου γενήσεται εκ των εσόδων του προϋπολογισμού της Κοινότητος και ειδικώτερον εκ των εσόδων του άρθρου 24 του από 19.12.1955 Β.Δ. και των τοιούτων εκ των θαλασσίων λουτρῶν και του φόρου καταναλώσεως καπνού άρθ. 35 Β. Δ/τος 19.12.1955. 2) Εξουσιοδοτεῖ τον κ. Πρόεδρον δια τας δεούσας ενεργείας προς

σύναψιν του εν θέματι δανείου». [Κ.Σ.: Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Γκιώνης, Γ. Μαμάης, Β. Αβραμίδης, Γ. Γκούμης, απόντες Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Σμαράγδης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ. 76, «Αρ. Πρακτικού 1/5.1.1959, Αρ. Αποφάσεως 32», «Περί αποδοχής ό ρ ω ν συνάψεως δ α ν ε ί ο υ». [Εγκρίνονται οι όροι για το πιο πάνω δάνειο 500.000, διάρκεια 8 έτη, τόκος 6,5%, μεταβίβαση λόγω ενεχύρου όλων των εσόδων, τακτικών κι εκτάκτων, από κάθε πηγή κ.ά.]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, Α. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Ε.Ξυδιάς, Γ. Μαμάης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.338, «Αρ. Πρακτικού 5/4.2.1960, Αρ. Αποφάσεως 45», «Περί συνάψεως δ α ν ε ί ο υ παρά του Εθνικού Ιδρύματος». «Επί του εγγραφέντος εκτάκτως ως 23^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. αίτημα των κατοίκων του οικισμού «Αναπήρων Τραχώνων» περί εκτέλεσεως έργων η λ ε κ τ ρ ο φ ω τ ι σ μ ο ύ –υ δ ρ ε ύ σ ε ω ς και ο δ ο π ο ι ί α ς δια συνάψεως α τ ό κ ο υ δανείου παρά του Εθνικού Ιδρύματος εκ δραχμών 150.000. Το Κ.Σ. . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι ότι εγκρίνει ομοφώνως ίνα διενεργηθώσι τα δέοντα προς σύναψιν ατόκου δανείου παρά του Εθνικού Βασιλικού Ιδρύματος εκ δραχ. 150.000, αίτινες καθ' ολοκληρίαν θέλουσι διατεθή προς εκτέλεσιν έργων οδοποιΐας, υδρεύσεως και ηλεκτροφωτισμού εν τη περιοχή του Οικισμού Αναπήρων Τραχώνων, ανατιθεμένου τω Πρόεδρω». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης].

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.357, «Αρ. Πρακτικού 10/5.4.1960, Αρ. Αποφάσεως 77», «Περί συνάψεως δ α ν ε ί ο υ εκ δραχ. 2.000.000 παρά του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων». «Επί του 14^{ου} θέματος, ο Πρόεδρος εκτίθησιν, ότι αι οικονομικαί δυνατότητες της Κοινότητος εν συσχετισμώ και κατ' αναλογίαν προς τας ανειλημμένας ήδη οικονομικάς υποχρεώσεις εκ της μέχρι εκτελέσεως διαφόρων έργων κοινής ωφελείας, και παρά την προβλεπομένην πραγματοποίησιν των εν τω προϋπολογισμώ του παρόντος έτους εγγεγραμμένων εσόδων, δ ε ν θα επιτρέψωσι την σ υ ν έ χ ι σ ι ν της δημιουργικής προσπάθειας και την εκτέλεσιν των εν τω προγράμματι εκτελεστέων έργων του

έτους 1960 περιλαμβανομένων έργων οδοποιίας, υδρεύσεως και ηλεκτροφωτισμού, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. εγκρίνη την σύναψιν τοκοχρεωλυτικού δανείου εκ δραχ. 2.000.000 παρά του Τ.Π. και Δανείων δια την εκτέλεσιν έργων οδοποιίας, υδρεύσεως και ηλεκτροφωτισμού ως προεξετέθη./ Το Κ.Σ. σκεφθέν δε ότι επωφελής τυγχάνει και δημιουργική η δια συνάψεως δανείου εκτέλεσις των εν τω τεχνικώ προγράμματι διαλαμβανομένων έργων, λαμβανομένου υπ' όψει του γεγονότος της, υπό του εν λόγω Ταμείου, χορηγήσεως χρηματικών δανείων υπό συμφέροντας όρους και μακράς προθεσμίας αποδόσεως. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως την σύναψιν τοκοχρεωλυτικού δανείου εκ δραχ. 2.000.000 παρά του Τ.Π. και Δανείων, υπό τον όρον της εκτελέσεως δι' αυτού έργων του έτους 1960 ως εξής: α) εις έργα οδοποιίας δραχ. 1.000.000, β) εις έργα υδρεύσεως δραχ. 500.000, και γ) εις έργα ηλεκτροφωτισμού δραχ. 500.000. Ακολουθως εξουσιοδοτεί τον Πρόεδρον δια την υπογραφήν του δανειστηρίου συμβολαίου μεταξύ της Κοινότητας και του προειρημένου Ταμείου. Εκρίθη, απεφασίσθη και υπογράφεται...».[Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ.Τσόχας, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Β. Κριμπένης].

ΠΡΟΣΟΧΗ: Η απόφαση ΔΕΝ υπογράφεται από τον Πρόεδρο, το Γραμματέα και τα μέλη του Κ.Σ. Ούτε διαγράφεται με τη συνηθισμένη σχετική σημείωση π.χ. γραμμές χιαστί ή άλλο τρόπο, ούτε αναγράφεται ο λόγος για τον οποίο ΔΕΝ υπογράφηκε. Ισως να οφείλεται και σε παράλειψη. Διατηρώ αμφιβολίες.

[β.4.8.1960- 4.8.1961], σ.177, «Αρ. Πρακτικού 5/11.3.1961, Αρ. Αποφάσεως 52», «Αποδοχή όρων Τ.Π. και Δανείων περί συνάψεως δανείου 2.000.000 δραχ. και εξουσιοδότησις του Προέδρου της Κοινότητας δια την υπογραφήν του δ α ν ε ι σ τ ι κ ο ύ συμβολαίου». «. . . Το Κ.Σ. . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Αποδέχεται επακριβώς πάντας τους . . . τεθέντας όρους δια την χορήγησιν του εκ δραχ.2.000.000 συμπληρωματικού δανείου προς την Κοινότητα δια την: α) εκτέλεσιν έργων υδρεύσεως κατά δρχ. 500.000, β) εκτέλεσιν έργων ηλεκτροφωτισμού κατά δραχ. 500.000, γ) εκτέλεσιν έργων οδοποιίας δρχ. 1.000.00 [σημ.: χρόνος εξόφλησης 15 έτη, επιτόκιο 5% ετησίως, εκχώρηση όλων των εσόδων της Κοινότητας, και άλλους συνηθισμένους όρους]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ.39, «Πρακτικόν της 2.11.1962, Αρ. Αποφάσεως 147», «Αποδοχή όρων δανείου». «Επί του 9^{ου} θέματος . . .ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. . . έγγραφον του Τ.Π. και Δανείων, δι' ού παρέχεται η πληροφορία της κατ' αρχήν εγκρίσεως υπό του Δ.Σ., του αιτηθέντος υπό της Κοινότητος δανείου δραχ. 1.000.000, και διαβιβάζεται απόσπασμα πρακτικών ως και υπόδειγμα αποφάσεως, εν ώ αναγράφονται οι όροι του δανείου, εισηγείται δε όπως το Κ.Σ. αποδεχθή τους υποβληθέντας όρους και αποφασίση την συνομολόγησιν του ειρημένου δανείου. . . ίνα ούτω καταστή εφικτή η χρησιμοποίησις του εν θέματι δανείου, δι' ού θα δυνηθή η Κοινότης να προβή εις την εκτέλεσιν έργων οδοποιίας . . .και αποπεράτωσιν ενίων εκ των αρξαμένων κατά το φθίνον ήδη έτος 1962 έργων οδοποιίας. Το Κ.Σ. . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Αποδέχεται επακριβώς πάντας του υπό του Δ.Σ. του Τ.Π.Δ... .τεθέντας όρους δια την χορήγησιν του εκ δραχ.1.000.000 δανείου...».[ΑΘ: έπονται οι όροι: χρόνος εξοφλήσεως 15 έτη, επιτόκιον 5%, εκχώρηση όλων εσόδων κλπ]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Κ. Τσόχας, Σ. Σπηλιόπουλος, Π. Κερασιώτης, Α. Παπακώστας, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης, Β. Κριμπένης].

Σημείωση: Η απόφαση Κ.Σ. για τη λήψη, πιθανόν να περιεχόταν, στα ελλείποντα/ μη εντοπισθέντα βιβλία (βλ.στην αρχή γι' αυτά που ερευνήθηκαν).

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.476, «Συνεδρίασις 4.1.1967», χωρίς απόφαση: «Ακολουθως σ υ ζ η τ ε ί τ α ι το εγγραφέν ως 15^{ον} θέμα της ημερησίας διατάξεως «Περί λήψεως αποφάσεως επί της υπ' αρ. 68512/29.11.1966 Εγκυκλίου Διαταγής της Νομαρχίας Αττικής», «περί ε π ε ν δ ύ σ ε ω ν χρηματικών κεφαλαίων εις Λ α χ ε ι ο φ ό ρ ο ν δ ά ν ε ι ο ν Οικονομικής Αναπτύξεως». Επί τούτου, το Κ.Σ. α π ο φ α σ ί ζ ε ι ν α μ η ε γ γ ρ α φ ή η Κοινότης εις το δάνειον λόγω ελλείψεως οικονομικών δυνατοτήτων».

Μ έ ρ ο ς δέκατο πέμπτο

Εκπαίδευση στην Κοινότητα

Εισαγωγή: Ηλίας Γ. Τσενές, Τοπική Αυτοδιοίκηση, Θεωρία και πράξη, Αθήνα 1986, σ. 43, β- Α.Θ.: « . . . με το άρθρο 275 του ίδιου Ν.Δ. (=εννοεί του 1926, βλ. σ.116) καταργήθηκε κάθε δαπάνη των δήμων και κοινοτήτων για τη στοιχειώδη εκπαίδευση, καθώς επίσης και κάθε υποχρέωσή τους για εισφορά στους μισθούς των οπλιτών της Χωροφυλακής που υπηρετούσαν σε κάθε δήμο ή κοινότητα. Τα παραπάνω σημαίνουν ότι μέχρι το 1926 η τοπική αυτοδιοίκηση, όχι μόνον είχε υπευθυνότητα για την οργάνωση της τοπικής αστυνομίας και την κατασκευή σχολείων, αλλά συμμετείχε και στις δαπάνες συντήρησης και λειτουργίας αυτών», σ. 50: «Όπως αναφέρθηκε σε προηγούμενη παράγραφο, με το Νόμο του 1833 η Τ. Α. είχε την υπευθυνότητα κατασκευής και συντήρησης των πρωτοβάθμιων σχολείων. Θα αποτελούσε ασφαλώς εξωπραγματικό γεγονός να ανέμενε κανείς ότι η Τ.Α., με τη δομή και τα οικονομικά μέσα που διέθετε, θα μπορούσε να ανταποκριθεί, έστω και στοιχειωδώς, στην υπευθυνότητα αυτή. Σήμερα (= 1986), η Τ.Α. δεν έχει καμία απολύτως αρμοδιότητα στις διάφορες βαθμίδες εκπαίδευσης, η οποία έχει «περάσει» εξ ολοκλήρου στην κεντρική διοίκηση. Ο νόμος 1416/1984 (άρθρο 16 παρ.ιδ') συμπληρώνοντας τον Κώδικα του 1980 συμπεριέλαβε διάταξη, στις συντρέχουσες αρμοδιότητες, με την οποία οι δήμοι και κοινότητες μπορούν να ιδρύουν σχολές γονέων, λαϊκής τέχνης και επαγγελματικού προσανατολισμού. Παρά το γεγονός ότι η διάταξη αναφέρεται σε ένα περιορισμένο και όχι τόσο σημαντικό πεδίο εκπαιδευτικής δράσης της Τ.Α., πρέπει να θεωρηθεί ως ενθαρρυντική προς την κατεύθυνση της αποκέντρωσης της εκπαίδευσης. . . . Επίσης, η Τ.Α. έχει συντρέχουσα αρμοδιότητα για την επισκευή και συντήρηση των κτιρίων . . . ».

Καταργήθηκαν οι «υποχρεωτικές» δαπάνες, οι ελλείψεις όμως των σχολείων, λόγω μη διάθεσης πόρων από την κάθε Κυβέρνηση, υπαγόρευαν ή/και υποχρέωναν σε «προαιρετικές» εισφορές για την εύρυθμη λειτουργία τους. Στον Απολογισμό 1935-1936 (βλ. πιο πάνω) αναγράφεται στα Εξοδα κονδύλιο

«Υπέρ του Σχολικού Ταμείου δραχμές 2.000». Το ίδιο και στους επόμενους.

Στο β. «Κοινότητα Καλαμακίου – Δήμος Αλίμου, πολιτικές αποφάσεις–ψηφίσματα» έχουν καταγραφεί πολλές «διαταγές» των Υπουργών με τις οποίες ζητούν τη συμβολή των δήμων για δαπάνες σχολικών κτιρίων (π.χ. απόφαση Κ.Σ. 157/17.12.1936 «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δι' εισφοράν υπέρ του Σχολικού Ταμείου», « . . .Αποφαίνεται ότι ψηφίζει παμψηφεί όπως καταβληθή εις το Σχολικόν Ταμείον Καλαμακίου το ποσό των δραχ. 1.000, ως π ρ ο σ φ ο ρ ά της Κοινότητος προς κάλυψιν των απαιτητήτων αναγκών...». Βλέπετε επίσης, ενδεικτικά, [β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 41, απόφαση Κ.Σ. 184/5.10.1938 «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δι' εισφοράν υπέρ του Σχολικού Ταμείου», με το σκεπτικό: «...δεδομένου ότι λόγω της ενάρξεως του σχολικού έτους έχει ανάγκην οικονομικής ενισχύσεως...». Πάγια απαράδεκτη κατάσταση.

Η αρμοδιότητα για την ίδρυση / κατασκευή σχολείων, από το 19^ο αιώνα ώς το 1926, ανήκε στους Δ ή μ ο υ ς. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τα Σχολεία Π ρ ω τ ο β ά θ μ ι α ς Εκπαίδευσης, τα ονομάζουμε «Δ η μ ο τ ι κ ά». [Α.Θ. Δεν πρέπει να μας φαίνεται παράξενο. Συνιστά τη σημασία που απέδιδαν οι πολίτες στο θεσμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Είναι δεδομένο ότι στη νήσο Κέα (Τζιά): «...Είναι χαρακτηριστική η ενασχόληση του Δήμου με τους Ιερούς Ναούς. Κατ' αρχάς υπάρχει Δ η μ ο τ ι κ ό ς Ιερός Ναός Ευαγγελισμού ο οποίος κτίστηκε το έτος 1867 ...και έκτοτε ονομάστηκε Δ η μ ο τ ι κ ι ά...». βλ. Στέφανου Λέπουρα, Η Ιστορία της Τ.Α. της νήσου Κέας, 2018, τομ. 1, σ. 12].

Ετήσια εισφορά των Κοινοτήτων σε Ταμείο Ανέγερσης Διδακτηρίων

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 349: «Αριθμός αποφάσεως 189/1.12.1939». «Περί προικοδοτήσεως του Ταμείου Α ν ε γ έ ρ σ ε ω ς Δ ι δ α κ τ η ρ ί ω ν». « . . . εκθέτει ότι κατόπιν προσκλήσεως των Εξοχωτάτων κ.κ. Υπουργού Διοικητού της Πρωτευούσης και Υφυπουργού των Θρησκευμά(των) και Παιδείας εγένετο προ ημερών σ ύ σ κ ε ψ ι ς εν τω Μ ε γ ά ρ ω της Διοικήσεως της Πρωτευούσης, εν ή π α ρ ί σ τ α ν τ ο και οι Δήμαρχοι και Πρόεδροι των Κοινοτήτων της περιφέρειάς της Διοικήσεως. Κατά ταύτην σ υ ν ε -

ζητήθη η σύστασης Ταμείων Ανεγέρσεως Διδακτηρίων, συμφώνως τω υπ' αρ. 1850/39 Αναγκαστικώ Νόμω και επρόταθη όπως η Κοινότης συμμεθέξη κατά το ήμισυ εις τας δαπάνας συμπληρώσεως του διδακτηρίου αυτής δια καταβολής του ημίσεος τοκοχρεωλυσίου του διαμίας εικοσιπενταετίαν συναφθησομένου δανείου Το Κ.Σ. . . . έχον υπ όψει τας διατάξεις των άρθρων 11, 15 του υπ' αρ. 1850 ε.έ. Αναγκαστικού Νόμου «Περί συστάσεως Ταμείων Ανεγέρσεως Διδακτηρίων» ως και την οικονομικήν δυναμικότητα της Κοινότητος. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί, την Σύστασιν Ταμείου Διδακτηρίων εν τη Κοινότητι, ως και την προικοδότησιν τούτου δι' ετήσιαν εισφοράς εκ δραχ. 25.000. Προς σύναψιν δανείου συμφώνως τω υπ' αρ. 1850/1939 Αναγκαστικώ Νόμω, προς συμπλήρωσιν του υπάρχοντος ενταύθα διδακτηρίου, εγκρίνει δ' επίσης όπως από του οικονομικού έτους 1940-1941 και μέχρις εξοφλήσεως του συναφθησομένου δανείου, αναγράφεται κατ' έτος ισόποσος πίστωσης εν τοις εξόδοις ... δια την πληρωμήν του ημίσεος του τοκοχρεωλυσίου και ανατίθησι τω κ. Προέδρω, συν τη περαιτέρω ενεργεία, και την υπογραφήν του σχετικού συμβολαίου ή σχετικού προς την παρούσαν πράξιν εγγράφου. Εγένετο, απεφασίσθη . . .». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: 1) βλέπ. σ. 126 του παρόντος: Κωδικοποίηση 1936: «Περί των εμμέσων δημοτικών και κοινοτικών φόρων, 283 επ.:Α) Περί καταργήσεως των εισφορών των δήμων και κοινοτήτων δια τας δαπάνας της σ τοιχειώδους Εκπαιδεύσεως και της Αστυνομίας». Οι υπεύθυνοι των Υπουργείων γνώριζαν πολύ καλά τη διάταξη, παρ' όλα αυτά μετέφεραν/μετακύλιαν την αποκλειστική υποχρέωσή τους για ανέγερση διδακτηρίων, στους ΟΤΑ, με σύσταση από κάθε Κοινότητα «Ταμείου Ανεγέρσεως Διδακτηρίων» και συμμετοχή της, στην προικοδότηση/οικονομική ενίσχυση και ανέγερση ή συμπλήρωση των κτιρίων των δημοτικών σχολείων. ΕΝΩ κατά νόμο, αυτό ήταν ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ευθύνη και υποχρέωση της Κεντρικής Εξουσίας. Η απαίτηση αυτή ήταν ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ και ΠΑΡΑΝΟΜΗ, 2) Η Κοινότητα βέβαια, το πικά, με επαναλαμβανόμενες αποφάσεις του Κ.Σ. συνέτρεχε τη Σχολική Εφορεία του Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου, και άλλες, για να ανταπεξέλθει στις λειτουργικές ανάγκες του, «στα πλαίσια που απορρέουν από τον κοινωνικό σκοπό της»

(βλ. πιο πάνω), αν και ΔΕΝ είχε καμία τέτοια ΝΟΜΙΚΗ υποχρέωση. Αλλά ούτε προκύπτει κάποια διαμαρτυρία προς ή διεκδίκηση κατά (δεν υπάρχει ΚΑΜΙΑ απόφαση του Κ.Σ.) από την Κεντρική Εξουσία, για την παράνομη κατάσταση.

Λειτουργία και ανοικοδόμηση Σχολείων

1^ο Δημοτικό Σχολείου Καλαμακίου, Λ. Ποσειδώνος

Εισαγωγή: Για το ιστορικό της ίδρυσης και ανέγερσης του Σχολείου αυτού, και το σπουδαίο αρχιτέκτονα και καθηγητή ΑΠΘ Πάτροκλο Καραντινό, που το σχεδίασε, μαζί με την ομάδα του, στα πλαίσια του προγράμματος ανέγερσης Διδακτηρίων από την Κυβέρνηση Ελ. Βενιζέλου, με υπουργό Παιδείας το Γεώργιο Παπανδρέου, από τις αρχές της δεκαετίας του 1930, ως και το «αρχιτεκτονικό σκεπτικό» ανέγερσής του, βλ. Α.Θ.: α) «ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες», έκδ. Β', 2022, σ.1031, κεφάλαιο «Διάσωση ή γκρέμισμα 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου;», και, β) «Το ΘΕΜΕΛΙΟ Αλίμου», έκδ. Β', κεφ. «Καλαμάκι - Αλιμος, νεότεροι χρόνοι», όπου ιστορικό ανέγερσής του το 1934, γ) Γ. Σμαράγδης, «Το Καλαμάκι» (1988), σ. 97: «Μετά τη Γερμανική Κατοχή με επίπονες ενέργειες του Δασκάλου Π. Χατζηϊωάννου...(κι άλλων). . κτίστηκε ο άνω όροφος από το αρμόδιο Υπουργείο το 1952, για να φτάσουμε στο 1961 που η χήρα του Αλ. Πιρπίρογλου (= και οι κόρες της) ιδιοκτήτριες των μεγάλων καταστημάτων της Αθήνας ΑΚΡΟΝ, ΙΛΙΟΝ, ΚΡΥΣΤΑΛ, με γενναία δωρεά τους, κτίζουν στο πίσω μέρος του σχολικού οικοπέδου το ανεξάρτητο μονόροφο αρχικά σχολείο για να το επαυξήσουν οι ίδιες σε διόροφοΜε το πέρασμα του χρόνου, το σχολείο αυτό θέρριευε και σε μαθητές και σε δασκάλους, αφού άλλαξε τρεις φορές στέγες σε ιδιωτικά οικήματα, μέχρι να κτιστεί το Σχολικό μονόροφο κτίριο στην Παραλιακή Λεωφόρο.. .Σήμερα (= 1988) 60 χρόνια από τη λειτουργία του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου (1926) έχουμε στο χώρο μας 14 Νηπιαγωγεία και 8 Δημοτικά Σχολεία».

Α.- Για τη λειτουργία συσσιτίου

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 136: «Αριθμός αποφάσεως 9/16.1.1939». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την ενίσχυσιν του μαθητικού συσσιτίου». [σημείωση: Δεν καταγράφεται σε αυτή εισήγηση του Προέδρου]. «Το Κ.Σ. ακούσαν(;) του κ. Προέδρου και σκεφθέν ότι επειδή αι χορηγούμεναι υπό του Πατριωτικού Ιδρύματος εις τους απόρους μαθητάς, μερίδες συσσιτίου είναι ανεπαρκείς και δέον η Κοινότης να έλθη αρωγός δια του υπό του κ. Προέδρου αναφερθέντος ποσού (;)/ Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν εκ δραχ. 750.- επ' ονόματι του διαχειριζομένου το Οικονομικόν Συσσίτιον Αδαμαντίου Τσουκανέλη δια την διανομήν 750.- μερίδων συσσιτίου εις τους απόρους μαθητάς του ενταύθα Δημοτικού Σχολείου, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν... και ανατίθησι τω κ. Προέδρω...». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλια: 1) μη επιμελής η καταγραφή της απόφασης. Το Κ.Σ., κατά τη σχολιαζόμενη απόφαση, δεν «άκουσε» τον Πρόεδρο αφού δεν καταγράφεται η εισήγησή του, ούτε κανένα «αναφερθέν» ποσό. Πίστωση δραχ.750 για τη χορήγηση και «διανομήν 750 μερίδων συσσιτίου εις τους απόρους. . .», δηλαδή η ενίσχυση της μερίδας ήταν μία (1) δραχμή για κάθε άπορο μαθητή;; Και πόσους άπορους μαθητές είχε το Σχολείο, όταν στην απογραφή του 1940 (ένα χρόνο μετά) ο πληθυσμός ήταν 1.452 κάτοικοι; Για πόσο χρονικό διάστημα θα επαρκούσε το ποσό των δραχ. 750; Μία εβδομάδα; Δεν καταγράφονται. 2) Ενώ οι «εισφορές» των Ο.Τ.Α. είχαν καταργηθεί, η «ανεπάρκεια» των επιλογών της Δικτατορίας Ιω. Μεταξά, και, η πραγματικότητα, υποχρέωνε την Κοινότητα να «εισφέρει» κατ' επανάληψη (βλ. και αποφάσεις για εισφορές στο Σχολικό Ταμείο), 3) Δεν αναγράφεται εάν έγιναν προσπάθειες στο Πατριωτικό Ίδρυμα, για την ενίσχυση των «ανεπαρκών» μερίδων από αυτό το ίδιο, και πολύ περισσότερο έστω μία διαμαρτυρία ή παράκληση. 4) Πάντως το «παρήγορο» είναι ότι τη διαχείριση είχε ο Γραμματέας της Κοινότητας, Αδαμ. Τσουκανέλης, και συμπερασματικά τα χρήματα θα διαθέτονταν για τους άπορους μαθητές του Καλαμακίου.

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 338: «Αριθμός αποφάσεως 177/3.11.1939». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την ο ι κ ο ν ο μ ι κ ή ν ε ν ί σ χ υ σ ι ν τ ω ν μαθητικών συσσιτίων». « . . . εκθέτει ότι δέον το Κ.Σ. να εγκρίνη ανάλογον προς την οικονομικήν κατάστασιν της Κοινότητος πίστωσιν δια την ε ν ί σ χ υ σ ι ν τ ω ν μαθητικών συσσιτίων των μαθητών (= πλεονασμός), την ο ρ γ ά ν ω σ ι ν τ ω ν ο ποίων έχει α ν α λ ά β ει η ε ρ ί τ ι μ ο ς σύζυγος του Προέδρου της Κυβερνήσεως, Κυρία Λ έ λ α Μ ε τ α ξ ά. Το Κ.Σ. . . .εκτιμών τον σκοπόν της σιπίσεως των ε χ ό ν τ ω ν α π ό λ υ τ ο ν α ν ά γ κ η ν μαθητών και σκεφθέν ότι δέον και η Κοινότης, εν τω μέτρω των οικονομικών της δυνάμεων να έλθη αρωγός δια του ποσού των δραχ. 5.000. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την οικονομικήν ενίσχυσιν των μαθητικών σ υ σ σ ι τ ί ω ν δια του ποσού των δραχ. 5.000, εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν . . . επ' ονόματι του κ. Ταμίου της Διοικήσεως της Πρωτευούσης, ίνα δι' αυτού κ α τ α τ ε θ ώ σ ι ν εις την Εθνικήν Τράπεζαν της Ελλάδος και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

Σχόλιο: 1) Αφού την οργάνωση των συσσιτίων είχε αναλάβει η σύζυγος του Ιω. Μεταξά, αφού η πίστωση θα δινόταν «επ' ονόματι του κ. Ταμίου της Διοικήσεως της Πρωτευούσης, ίνα δι' αυτού κ α τ α τ ε θ ώ σ ι ν εις την Εθνικήν Τράπεζαν της Ελλάδος», από την απόφαση πλήρως αποδεικνύεται ότι το ποσόν Δ Ε Ν δινόταν για τους άπορους μαθητές του Καλαμακίου, αλλά γι' αυτούς όλης της Ελλάδας. Πιθανό ήταν ένας εύσχημος τρόπος για να μ η ν αναφέρονται ως «ανεπαρκείς μερίδες» οι χορηγούμενες από τη Λ. Μεταξά και το κρατικό Πατριωτικό Ίδρυμα, του οποίου συμπεραίνεται ότι ήταν Πρόεδρος. Έτσι η δικτατορία εμφάνιζε πρόσωπο «πρόνοιας», αλλά με δαπάνες των Κοινοτήτων, 2) Δώδεκα χρόνια μετά βλ. αποφ. 18/12.1.1951, στη δαπάνη του συσσιτίου, σ υ ν ε ι σ έ φ ε ρ α ν και οι μαθητές (βλ. πιο κάτω, απόφαση).

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 340: «Αριθμός αποφάσεως 180/3.11.1939». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δι' εισφοράν υπέρ του Σχολικού Ταμείου, δια την προμήθειαν σ κ ε υ ώ ν του μαθητικού συσσιτίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατά την ε π ί σ κ ε ψ ι ν της Ε ρ ι τ ί μ ο υ Κυρίας Λέλας Μεταξά εις το ε ν τ α ύ θ α Δ η μ ο τ ι κ ό ν Σ χ ο λ ε ί ο ν, υ π ε δ ε ί χ θ η η οργάνωσις

μαθητικού συσσιτίου δια την σίτιση των απόρων μαθητών. Προς τούτο εκτός των απαραίτητων εγκαταστάσεων απαιτείται και η προμήθεια διαφόρων σκευών δια την παρασκευή του συσσιτίου, ών την δαπάνην δέον να αναλάβη η Κοινότης και το Σχολικόν Ταμείον, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. εγκρίνει ανάλογον πίστωση προς κάλυψιν μέρους των εν λόγω αναγκών. Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμφηφεί πίστωση εκ δραχ. 5.000 υπέρ του Σχολικού Ταμείου Καλαμακίου δια την προμήθειαν σκευών κλπ., του μαθητικού συσσιτίου του ενταύθα Δημοτικού Σχολείου, εγκρίνει δε όπως το ποσόν τούτο καταβληθή εις τον Πρόεδρον της Σχολικής Εφορείας κ. Γ. Γεννηματάν . . .και ανατίθησι . . .». [Κ.Σ.: όπως πιο πάνω].

Σχόλιο: Από τη Λέλα Μεταξά, «υπεδείχθη η οργάνωσις μαθητικού συσσιτίου δια την σίτιση των απόρων μαθητών» στο Δημοτικό Σχολείο Καλαμακίου στο μέλλον, όπως προκύπτει από το κείμενο. Η πίστωση για αγορά σκευών για την παρασκευή του συσσιτίου, υποδεικνύει να σκεφτούμε, ότι θα εφαρμοζόταν για πρώτη φορά. Όμως, δέκα μήνες πριν, με την απόφαση 9/16.1.1939 (βλ. πιο πάνω), χορηγούνταν δραχ. 750 στον Αδ. Τσουκανέλη, για την ενίσχυση της διανομής του συσσιτίου, που υπαγορεύει τη σκέψη έναρξης αυτού νωρίτερα. Η δικτατορία της 4 Αυγούστου, έκανε, τάχα, προνοιακή πολιτική, με χρήματα των Ο.Τ.Α. Αποκαλύπτεται η αιτία για την ίδρυση του Σχολικού Ταμείου Καλαμακίου. Το μόνο βέβαιο: επίδειξη εύνοιας και συμπαραστάσεως στο καθεστώς Μεταξά, από τους διορισμένους από αυτό κοινοτ. συμβούλους.

[β. 27.1.1950- 16.11.51], σ.255, «Αρ. Αποφάσεως 18/12.1.1951», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την καταβολήν του αντιτίμου του συσσιτίου των απόρων μαθητών». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της Διευθυντρίας του ενταύθα Δημοτικού Σχολείου, απεστάλη πίναξ των απόρων μαθητών, των αδυνατούντων να καταβάλωσι την υποχρεωτικήν εισφοράν των δραχ. 5.000 μηνιαίως, ως αντίτιμον του χορηγομένου πρωϊνού συσσιτίου, οίτινες συνεπεία (τούτου) δελαμβάνουν μέρος εις αυτό. Επειδή το χορηγούμενον πρωϊνόν συσσίτιον κατά βασικόν λόγον ενδιαφέρει τα άπορα παιδιά και επειδή είναι

άδικον να στερούνται τούτου δια την μη καταβολήν του ασημάντου ποσού των δραχ. 5.000 μηνιαίως, προτείνει όπως δια τα αναφερόμενα εν τω πίνακι 22 παιδιά καταβληθή η εισφορά υπό της Κοινότητος δια το μέχρι της λήξεως του σχολικού έτους διάστημα και όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν, επειδή κρίνει ως απολύτως άδικον την στήρην του πρωϊνού μαθητικού συσσιτίου λόγω της μη καταβολής του αντιτίμου εις τα εν τη καταστάσει αναφερόμενα παιδιά, επειδή πράγματι πρόκειται περί άπόρων παιδιών, ών οι γονείς δια ποικίλους λόγους αδυνατούσι να καταβάλωσι το αντίτιμον, επειδή η Κοινότης δύναται να καταβάλη τούτο εις την Επιτροπήν του συσσιτίου δια την δωρεάν παροχήν μέχρι λήξεως του οικονομικού έτους και επειδή η συνολική επιβάρυνσις δια το μέχρι 15 Ιουνίου διάστημα ανέρχεται δια τα 22 παιδιά εις δραχ. 660.000. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την οικονομική ενίσχυσιν της Επιτροπής συσσιτίου του ενταύθα Δημοτικού Σχολείου δια του ποσού των δραχ. 660.000, δια την δωρεάν παροχήν του πρωϊνού συσσιτίου εις τους άπόρους μαθητάς. . .(ακολουθεί ο κατάλογος ονομάτων των είκοσι δύο (22) μαθητών) δια το μέχρι της λήξεως του Σχολικού έτους διάστημα εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί πίστωσιν εκ δρχ. 660.000. . .ταύτην δε επ' ονόματι της Γραμματέως του συσσιτίου Σοφίας Σούμα...». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτροβίδας, Γ. Κινινής, Μ. Παπαθανόπουλος].

Σχόλιο: 1) Η απόφαση περιέχει κ ο ι ν ω ν ι κ ά στοιχεία, γι' αυτό και καταγράφεται. Το 1951 προέρχονταν από άπορες οικογένειες, που αδυνατούσαν να καταβάλλουν το «αντίτιμον» του συσσιτίου, 22 μαθητές του Δημοτικού Σχολείου. Θα ήταν ιστορικά ωφέλιμο εάν αναφερόταν το σύνολο των άπόρων μαθητών που έπαιρναν συσσίτιο, αλλά και το σύνολο των μαθητών του Δημοτικού Σχολείου. Ίσως τα στοιχεία αυτά να υπάρχουν στα Αρχεία του Σχολείου, τα οποία όμως δεν έχουν δημοσιοποιηθεί. 2) Η διευθύντρια αντιλήφθηκε το «στίγμα» της κοινωνικής διάκρισης και τις ψυχολογικές συνέπειες, με τη μη χορήγηση συσσιτίου στα παιδιά αυτά, και έπραξε σε ορθή κατεύθυνση, 3) Προσωπική εκμυστήρευση: Η διανομή συσσιτίου σε μαθητές, ανακαλεί στη μνήμη μου, εικόνες από το 3^ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμάτας, του οποίου μαθη-

τής υπήρξα από το 1952-1958 (βλ. Α.Θ. «ΚΑΛΑΜΑΤΑ, στιγμές από τις δεκαετίες του 1940, 1950, 1960», έκδοση 2022, βλ. βιβλιοθήκη ΘΟΠΑΑ).

**Β.- Για αν έ γ ε ρ σ η - ε π ι σ κ ε υ έ ς κτιρίων,
εποπτικά όργανα, λειτουργία των σχολείων.**

[β. 14.6.1946 – 6.8.1947], σ.15, «Αριθμός αποφάσεως 113/4.7.1946», «Περί οικονομικής ενισχύσεως της Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι μετά μακροχρόνιον επίταξιν, παρεδόθη υπό των Βρετανικών Στρατευμάτων, το σχολικόν κτίριον με π ο λ λ α π λ ά ς ζ η μ ί α ς, εις τε τας επιφανείας των τοίχων και εις τα υαλοστάσια εξών ελλείπουσι οι πλείστοι των υαλοπινάκων. Εκτός των γενομένων εις το κτίριον φθορών, απωλήσθησαν εν τω ειδικώ ερμαρίω φυλασσόμενα, βοηθητικοί διδασκαλίας χάρται, είδη φυσικής πειραματικής κλπ., άτινα λόγω των περιορισμένων πόρων της Σχολικής Εφορείας, δεν δύνανται να αντικατασταθώσι παρ' αυτής δ' ό προτείνει όπως η Κοινότης ενισχύση οικονομικώς ταύτην εν τω μέτρω της οικονομικής αυτής καταστάσεως ίνα μέχρι της ενάρξεως του νέου σχολικού έτους επιτευχθή η ανακαίνισις του σχολείου και ο εφοδιασμός αυτού δια των απαιτήτων μέσων διδασκαλίας./ Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις την Σχολικήν Εφορείαν του Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου του ποσού των δραχ. 200.000 . . . ως εισφοράν της Κοινότητος δια την επανόρθωσιν των εκ της επίταξεως του σχολικού κτιρίου επελθουσών ζημιών και απωλειών ...». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ι. Γερουλάνος, Γ.Τίγκελης, Θ.Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Δ.Σταματόπουλος].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 200, «Αριθμός αποφάσεως 24/10.2.1947», «Περί οικονομικής ενισχύσεως της Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι το Δημοτικόν Σχολείον Καλαμακίου στερείται επαρκούς χώρου δια την γύμνασιν των μαθητών. Κατόπιν ενεργειών του Προέδρου της Σχολικής Εφορείας κ. Γ. Γεννηματά επετεύχθη η δωρεά του παρακειμένου οικοπέδου υπό του Γεωρ-

γίου Φαν-Βάικ πολλαπλώς ευεργετήσαντος το σχολείον. Ήδη απομένει μικρόν τμήμα ανήκον εις τους κληρονόμους Γ. Πολυζωΐδη, όπερ απαιρητήτως δέον να συμπεριληφθή εις το σύνολον της περιοχής του Σχολείου αξίας 2.000.000 δραχ. περίπου, ήτις δ ε ν δύναται να καταβληθή εξ ολοκλήρου υπό της Σχολικής Εφορείας, δι' ό προτείνει όπως η Κοινότης ενισχύση οικονομικώς ταύτην εν τω μέτρω της οικονομικής αυτής καταστάσεως, ίνα εντός του σχολικού έτους επιτευχθή η πραγματοποίησις της αγοράς και η σύστασις του σχολικού γ υ μ ν α σ τ η ρ ί ο υ. Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις την Σχολικήν Εφορείαν του Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου του ποσού των δραχ. 1.000.000 . . .ως εισφοράν της Κοινότητος δια την α γ ο ρ ά ν του παρακειμένου εις το σχολείον οικοπέδου προς εγκατάστασιν σχολικού γυμναστηρίουανατίθησι τω κ. Προέδρω». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Π. Πικρός].

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ.47, «Αρ. Αποφάσεως 194/3.10.1947», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την οικονομικήν ενίσχυσιν της Σ χ ο λ ι κ ή ς Εφορείας προς δ ι α ρ ρ ύ θ μ ι σ ι ν του Σχολικού Γ υ μ ν α σ τ η ρ ί ο υ». «Ο κ. Αντιπρόεδρος εκθέτει ότι υπό της Σχολικής Εφορείας του ενταύθα Δ η μ ο τ ι - κ ο ύ Σχολείου υπεβλήθη . . . αίτησις δια την οικονομικήν ενίσχυσίν της προς διαρρύθμισιν του γυμναστηρίου του ε υ ρ ι σ κ ο μ έ ν ο υ όπισθεν του σχολικού κτιρίου . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν, επειδή η Κοινότης εν τω μέτρω της οικονομικής αυτής καταστάσεως δέον να έλθη αρωγός εις την υπό της Σχολικής Εφορείας ενεργηθησομένην διαρρύθμισιν του γυμναστηρίου, εις ό εκτός των μαθητών θα γυμνάζωνται ο ι π ρ ό σ κ ο π ο ι, ο ι α θ λ η τ α ί του Ναυτικού Ομίλου κλπ., νεαροί αθληταί. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις την Σχολικήν Εφορείαν του Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου του ποσού των δραχ. 1.500.000, ως οικονομικήν ενίσχυσιν δια την διαρρύθμισιν του σχολικού γυμναστηρίου. . . .ανατίθησι τω κ. Αντιπροέδρω». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Γ. Γκούμης].

[β. 6.8.1947-13.9.1948], σ.159, «Αρ. Αποφάσεως 30/29.1.1948». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την διαρρύθμισιν αιθούσης του Σ χ ο λ ε ί ο υ προς στέ-

γασιν των Ν α υ τ ο π ρ ο σ κ ό π ω ν του Καλαμακίου». « . . . εκθέτει ότι η ενταύθα ομάς Ναυτοπροσκόπων σ τ ε ρ ε ί τ α ι στέγης συνεπεία δε τούτου καθίσταται προβληματική η συγκέντρωσις αυτής προς διδασκαλίαν ασκήσεων κλπ., με αποτέλεσμα την μείωσιν του ζήλου και την διαρροήν των εις αυτήν εγγεγραμμένων. Κατόπιν τούτου απετάθη εις την Σχολικήν Εφορείαν και ητήσατο την π ρ ο σ ω ρ ι ν ή ν παραχώρησιν του ά ν ω ο ρ ό φ ο υ του Δημοτικού Σχολείου, όστις παραμένει α χ ρ η σ ι μ ο π ο ί η τ ο ς παρ' αυτού ...Το Κ.Σ. . .εγκρίνει παμψηφεί την κατασκευήν εις τον παραχωρηθέντα ά ν ω ό ρ ο φ ο ν...και δύο κουφώματα μετ' υαλοπινάκων εγκρίνει δε...δραχ.300.000.».[Κ.Σ. Α. Πιζάνης,πρόεδρος, Π.Πικρός, Ιω. Γερουλάνος, Η. Αντωνόπουλος, Μ.Λεγάκης, Ν. Κριμπένης].

Σχόλιο: Γνωρίζουμε ότι το ισόγειο διτάξιο Δημοτικό Σχολείο Καλαμακίου, κατασκευάστηκε το 1934. Προκύπτει ότι το 1948 είχε κατασκευαστεί και ο άνω όροφος, όπου από το 2003 ή 2004, συνεδριάζει το Δ.Σ. Αλίμου. Ο Γ.Σμαράγδης, γράφει ότι ο άνω όροφος κατασκευάστηκε από το Υπουργείο το 1952.

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 29, «Αριθ. Αποφάσεως 221/8.10.1948», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την ο ι κ ο ν ο μ ι κ ή ν ε ν ί σ χ υ σ ι ν της Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της Σχολικής Εφορείας του ενταύθα Δημοτικού Σχολείου υπεβλήθη αίτησις . . . δια την οικονομικήν ενίσχυσιν της προς υ δ ρ ο χ ρ ω μ α τ ι σ μ ό ν και ελαιοχρωματισμόν των αιθουσών ως και την π ρ ο μ ή θ ε ι α ν επίπλων και ε π ο π τ ι κ ώ ν κλπ. . . .σκεφθέν ότι, επειδή η Κοινότης εν τω μέτρω της οικονομικής αυτής καταστάσεως δέον να έλθη αρωγός εις την υπό της Σχολικής Εφορείας αιτουμένην οικονομικήν ενίσχυσιν. Το Κ.Σ. . .Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν . . .του ποσού εκ δραχ. 2.000.000 . . .δια την επισκευήν του σχολείου, προμήθειαν επίπλων κλπ....ανατίθησι δε...». [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Θ. Φυτάλης, Ι.Γερουλάνος, Δ. Κουτροβίδας, Π.Τσορός, Κ.Τσόχας]. [σημείωση: Με την 259/14.12.1948 απόφαση, σ.68, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την οικονομικήν ενίσχυσιν της Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου Ν. Αργυρουπόλεως», εγκρίνεται ποσό 1.000.000, για τον ίδιο λόγο].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 286, «Αριθ. Αποφάσεως 160/1.8.1949», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την οικονομική ενίσχυσιν της Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου». [σημείωση: σκοπός: «προς συμπλήρωσιν του ανεγειρομένου γυμναστηρίου», δραχ. 3.000.000.-]. [Κ.Σ. Π. Πικρός, πρόεδρος, Δ. Κουτροβίδας, Π. Τσορός, Κ. Τσόχας, εν αδεία Ι.Γερούλανος].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 338, «Αριθ. Αποφάσεως 207/2.11.1949», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την οικονομική ενίσχυσιν της Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου». [σημείωση: σκοπός: «δια την συμπλήρωσιν του γυμναστηρίου», ποσό δραχ. 2.000.000]. [Σύνθεση Κ.Σ.: Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτροβίδας, Γ. Κινινής, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 16.9.1947- 5.5.50], σ.161, «Αρ. Π ρ α κ τ ι κ ο ύ 32/16.11.1949», «Προ της συζητήσεως των εν τη ημερησία διατάξει αναφερομένων θεμάτων, ο εκ των μελών κ. Κ. Μαλτέζος, αναγιγνώσκει απόκομμα εφημερίδος, εις ό αναφέρονται αι εκ του σχεδίου Μ ά ρ σ α λ χορηγηθησόμεναι πιστώσεις δια την επισκευήν, αποπεράτωσιν και ανέγερσιν διδαστηρίων Μέσης και Δημοτικής Εκπαιδεύσεως και προτείνει όπως το Κ.Σ. ενισχύση δια των μελών του την Σχολικήν Εφορείαν δια την επιτυχίαν της α π ο π ε ρ α τ ώ σ ε ω ς του κτιρίου. Το Κ.Σ. αποφαίνεται ότι δ ε ν δύναται να εισέλθη εις τας αρμοδιότητας της Σχολικής Εφορείας, ήτις λόγω της συνθέσεώς της έχει την απαιτουμένην προς τούτο δυναμικότητα». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτροβίδας, Γ. Κινινής, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 195, «Αρ. Αποφάσεως 175/11.10.1950», «Περί οικονομικής ενίσχυσεως του Δημοτικού Σχολείου δια την αγοράν επίπλων κλπ.». « . . . Το Κ.Σ. . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν δραχ. 3.000.000 δια την επί α π ο δ ό σ ε ι λογαριασμού, προμήθειαν 1) «εξ καθισμάτων, 2) δύο τραπέζας, 3) δύο βάρθρα, 4) σημαία μετά κοντού, 5) έν γραφείον, 6) εικόνας ηρώων της Ελληνικής ιστορίας, 7) εικόνας της Ιεράς Ιστορίας, 8) εικόνας των Φυσιογνωστικών μαθημάτων, 9) εν πανόδετον χάρ-

την της Ελλάδος μετά πλαισίου, 10) χάρτας των άλλων ηπειρών ήτοι Ευρώπης, Ασίας, Αφρικής, Αμερικής και Αυστραλίας, 11) αριθμητήριοι προς χρήσιν των μικρών μαθητών, 12) Κρεμάστραι κατά μήκος των τοίχων των τάξεων προς χρήσιν των μαθητών, 13) Μελανοπίνακα διαστάσεων 2 X 1,40 μέτρων δια την καλλιτέραν λειτουργίαν του Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου....». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Π. Ανδριώτης, Γ. Κινινής, Μ. Παπαθανόπουλος].

Σημείωση: Στο περιθώριο του βιβλίου, αναγράφεται: «Δεν εγκρίνεται».

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 223, «Αρ. Αποφάσεως 199/22.11.1950», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την οικονομικήν ενίσχυσιν της Σχολικής Εφορείας». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Νομαρχία Αττικής δια . . . διαταγής η κ ύ ρ ω σ ε την υπ' αρ. 175 ε.έ. πράξιν του Κ.Σ. περί ψηφίσεως πιστώσεως δια την υ π ό της Κ ο ι ν ό τ η τ ο ς προμήθειαν επίπλων του Δημοτικού Σχολείου ως αναγομένην εις αντικείμενον εκ τ ό ς της αρμοδιότητός του./ Κατόπιν τούτου δέον το Κ.Σ. να εγκρίνη την ανάλογον οικονομικήν ενί σ χ υ σ ι ν της Σχολικής Εφορείας, ήτις εκτιμώσα τας ανάγκας του Σχολείου, διαθέση ταύτην προς αγοράν επίπλων και λοιπών αναγκαιούτων ειδών./ Το Κ.Σ. . . σκεφθέν επειδή λό γ ω της α π ο ρ ί α ς της π λ ε ι ο ν ό τ η τ ο ς των μαθητών είναι λίαν περιορισμένοι οι πόροι της Σχολικής Εφορείας του ενταύθα Δημοτικού Σχολείου. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την οικονομικήν ενίσχυσιν της Σχολικής Εφορείας Καλαμακίου δια του ποσού των δραχ.3.000.000 δια την προμήθειαν επίπλων και εποπτικών ειδών προς χρήσιν του Δημοτικού Σχολείου . . . ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν...». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτροβίδας, Γ. Κινινής, Μ. Παπαθανόπουλος].

Σχόλια: 1) Οι υπεύθυνοι της Νομαρχίας, δεν ενέκριναν, την 175/50 διότι με αυτή, θα αγόραζε η Κοινότητα και θα παρέδινε τα αναγκαία στο Δημοτικό Σχολείο, Ε Ν Ω με την παρούσα αποφασίζεται η ενίσχυση της Σχολικής Εφορείας ώστε αυτή να αγοράσει και δώσει στο Σχολείο. 2) «ως αναγομένην εις αντικείμενον εκ τ ό ς της αρμοδιότητός του». Στη συγκεκριμένη περίπτωση η Νομαρχία, ανακάλυψε και επικαλείται την έλλειψη αρμοδιότητας του Κ.Σ. ΑΛΛΑ, πλήθος αποφάσεων για ενίσχυση του Σχολείου, τις είχε εγκρίνει ως νόμιμες. 3) Την «παρανομία» και έλλειψη ενδιαφέροντος της Κεντρικής Εξου-

σίας, για χορήγηση εποπτικών μέσων, επισκευών κλπ., λειτουργικά αναγκαίων για το Σχολείο, ΔΕΝ την «είδαν»! στη Νομαρχία!, ΑΛΛΑ ούτε στο Κ.Σ. !

[β.16.11.1951- 11.5.1953], σ. 8, «Αρ. Απόφασης 215/1.12.1951», «Περί οικονομικής ενίσχυσεως της Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου υπεβλήθη . . . αίτησις δι' ής αιτείται την εκ μέρους της Κοινότητος οικονομικήν ενίσχυσίν της δια την επισκευήν των αποχωρητηρίων του Σχολείου. Ο κ.Πρόεδρος προσθέτει ότι πράγματι η εικών ήν παρουσιάζει η κατάσταση των αποχωρητηρίων είναι αποκαρδιωτική τίθεται δε εκ της τοιαύτης καταστάσεως ενκινώσασα η υπεβλήθη αίτησις των μαθητών. Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την οικονομικήν ενίσχυσιν της Σχολικής Εφορείας Καλαμακίου δια του ποσού των 5.000.000 δραχ. δια την επισκευήν των αποχωρητηρίων του Δημοτικού Σχολείου εγκρίνει δε προς τούτο ...σχετικήν πίστωση . . .και ανατίθησι...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

[β. 11.5.1953- 12.1.1955],, σ. 143, «Αρ. Αποφάσεως 1/9.1.1954», «Περί οικονομικής ενίσχυσεως της Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει . . . υπεβλήθη αίτησις . . . δια την συμπλήρωσιν του ημιτέλους άνω ορόφου του Δημοτικού Σχολείου. . . . Το Κ.Σ. επειδή η Κοινότης δύναται να διαθέση το ποσόν των δραχ. 60.000.000 δια την ενίσχυσιν της Σχολικής Εφορείας προς την επισκευήν και συμπλήρωσιν του Σχολικού κτιρίου. Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την οικονομικήν ενίσχυσιν της Σχολικής Εφορείας Καλαμακίου δια του ποσού των δραχ. 60.000.000, δια την συμπλήρωσιν του άνω ορόφου του Δημοτικού Σχολείου, συμφώνως προς την συνταχθείσαν μελέτην υπό της Τεχνικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Θρησκευμάτων και Παιδείας . . .και ανατίθησι...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Γ. Γκιώνης, Η. Αντωνόπουλος].

Σχόλιο: Η Τεχνική Υπηρεσία συνέτασσε τις μελέτες ανέγερσης, άρα το Υπουργείο γνώριζε πολύ καλά την ανάγκη κατασκευής, τη δ α π ά ν η όμως επιβαρυνόταν ο Κοινότητα παρά την από το νόμο απαλλαγή της, και οι γονείς.

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 319, «Αρ. Αποφάσεως 1/12.1.1955», «Περί οικονομικής ενισχύσεως της Σ χ ο λ ι κ ή ς Ε φ ο ρ ε ί α ς δια την πληρωμήν α π ο δ ο χ ώ ν ε κ τ ά κ τ ο υ διδασκάλου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι η Σχολική Εφορεία του ενταύθα Δημοτικού Σχολείου, δια . . . εγγράφου της γνωρίζει ότι κατά το π α ρ ό ν σχολικόν έτος ε ν ε γ ρ ά φ η σ α ν 230 μαθηταί δια την καλλιτέραν δε παρακολούθησιν τούτων απαιτείται ο δ ι ο ρ ι σ μ ό ς και ενός ε ι σ έ τ ι διδασκάλου, επειδή δε μέχρι πραγματοποιήσεως του διορισμού τοιούτου υπό του Δημοσίου θα υστερήσουν οι εν αυτώ φοιτώντες μαθηταί, αιτείται την εκ μέρους της Κοινότητος οικονομικήν ενίσχυσιν προς πρόσληψιν ε κ τ ά κ τ ο υ επί συμβάσει διδασκάλου δια το μέχρι πραγματοποιήσεως του διορισμού διάστημα ...Το Κ.Σ. . . .Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν δραχ. 3.000 ως οικονομικήν ενίσχυσιν της Σχολικής Εφορείας του ενταύθα τ ρ ι τ α ξ ί ο υ Δ η μ ο τ ι κ ο ύ Σ χ ο λ ε ί ο υ Κ α λ α μ α κ ί ο υ, προς πρόσληψιν δι' έν τ ρ ί μ η ν ο ν από της 1.2.1955 διδασκάλου επί συμβάσει και δια το ως άνω χρονικόν διάστημα, εγκρίνει δε ... ισόποσον πίστωσιν...». [Κ.Σ. Σ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Η. Αντωνόπουλος].

Σημείωση: 1) βλ. και [β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ.151, «Πρακτικόν 8/5.5.1955», «Αρ. Αποφάσεως 78», «Περί οικονομικής ενισχύσεως της Σχολικής Εφορείας δια την πληρωμήν α π ο δ ο χ ώ ν εκτάκτου διδασκάλου». [σημ.: «του ενταύθα τ ρ ι τ α ξ ί ο υ Δημοτικού Σχολείου», για ποσό 2.000], 2) στο ίδιο βιβλίο, σ. 231, «Πρακτικόν 21/3.11.1955», «Αρ. Αποφάσεως 175», «Περί οικ. ενισχύσεως Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου». [σημ.: «δια την πρόσληψιν γυμναστού», ενίσχυση δραχ. 3.000].

Σχόλιο: «κατά το παρόν σχολικόν έτος ενεγράφησαν 230 μαθηταί», «του ενταύθα τριταξίου Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου». Αντιστοιχούσαν,

κατά μέσο όρο, 76 - 77 μαθητές σε κάθε τάξη. Ή, το Σχολείο είχε περισσότερα τμήματα, και η διδασκαλία σε αυτούς, γινόταν εναλλακτικά πρωί και απόγευμα.

[β. 5.4.1956-4.7.1958], σ.184, «Αρ. Πρακτικού 5, Αποφάσεως 36/6.3.1957», «Περί οικονομικής ενισχύσεως της Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου». « . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την οικονομική ενίσχυσιν της Σχολικής Επιτροπής Καλαμακίου δια του ποσού των δραχ. 6.000, δια την αντιμετώπισιν της δαπάνης π ρ ο σ λ ή ψ ε ω ς γ υ μ ν α σ τ ο ύ και α γ ο ρ ά ν α θ λ η τ ι κ ώ ν ο ρ γ ά ν ω ν ».

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.351, «Αρ. Πρακτικού 8/5.3.1960, Αρ. Αποφάσεως 64», «Περί οικονομικής ενισχύσεως Δ η μ ο τ ι κ ώ ν Σ χ ο λ ε ί ω ν Καλαμακίου». «Επί του 16^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι δέον όπως εγκριθή η κατ' έτος χορηγουμένη οικονομική ενίσχυσις εις τα Δ η μ ο τ ι κ ά Σχολεία της Κοινότητας, προς αντιμετώπισιν σ τ ο ι χ ε ι ω δ ώ ν α υ τ ώ ν α ν α γ κ ώ ν . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν ότι επιβάλλεται η α ρ ω γ ή της Κοινότητας δια την όσον το δυνατόν πληρεστέραν λειτουργίαν των Δημοτικών Σχολείων, όπερ θα αποβή συντελεστικόν καλλιτέρας επιδόσεως της μαθητευούσης (;) νεολαίας. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως ίνα επιδοτηθώσι τα Δημοτικά Σχολεία α) Κ α λ α μ α κ ί ο υ, και β) Α γ ί ο υ Π α ν τ ε λ ε ή μ ο ν ο ς δια χρηματικού ποσού δραχ. 5.000 έκαστον . . . ανατιθεμένου τω Προέδρω...». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

Σχόλια: α) είναι η πρώτη φορά που αναφέρεται σε απόφαση του Κ. Σ. το Δημοτικό Σχολείο Αγίου Παντελεήμονος, στο Ανω Καλαμάκι, και, β) «όπως εγκριθή η κατ' έτος χορηγουμένη». Δηλαδή, όπως γίνεται και τα πολλά πρόσφατα χρόνια, η Κοινότητα επιχορηγούσε «κατ' έτος» και τα Σχολεία αποφάσιζαν εκείνα το σκοπό διάθεσης των ποσών, ε ν ώ, όπως προκύπτει από τις αποφάσεις μέχρι το 1960 η επιχορήγηση γινόταν πάντοτε, μετά από αίτηση του Σχολείου και για κάλυψη συγκεκριμένων/ κατονομαζόμενων αναγκών.

Δ η μ ο τ ι κ ό Σ χ ο λ ε ί ο Α γ ί ο υ Π α ν τ ε λ ε ή μ ο ν ο ς
(= 2^ο Δημοτικό Σχολείο Ανω Καλαμακίου, Ελευθ. Βενιζέλου)

Εισαγωγή: Γ. Σμαράγδης, «Το Καλαμάκι..», 1988, σ.98: «Στο χώρο του Ανω Καλαμακίου, το πρώτο Δημοτικό Σχολείο που λειτούργησε, ήτο το 1958, ιδιωτικό του Αγγελόπουλου. Ακολούθησε η λειτουργία Δημοσίου Δημοτικού Σχολείου το 1959 σε μισθωμένο οίκημα επί της οδού Αγίου Παντελεήμονος και το 1964 λειτούργησε το ιδιόκτητο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Παντελεήμονος ...».

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ. 398, «Αρ. Πρακτικού 23/4.6.1960, Αρ. Αποφάσεως 128», «Παραχώρησις κοινοτικού γηπέδου εις Σχολικόν Ταμείον Δημοτικού Σχολείου Αγίου Παντελεήμονος Καλαμακίου, δι' αν έ γερσιν διδ ακτηρί ου». «Επί του 12^{ου} θέματος. . .ο Πρόεδρος τίθησι υπ' όψει του Κ.Σ. το ... έγγραφον του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, δι' ου διαβιβάζεται π ρ α κ τ ι κ ό ν εκλογής γηπέδου δια την ανέγερσιν διδακτηρίου του Δημοτικού Σχολείου Αγίου Παντελεήμονος Καλαμακίου, και ως τοιούτον κρίνεται κατάλληλον το εν τη περιοχή ταύτη Κοινοτικόν Γήπεδον εν τω υπ' αρ. . . .(κενό) . . Ο.Τ., ως τούτο διαμορφούται δια της τροποποιήσεως της εν τη υπ' αρ. 44/1960 πράξει του Κ.Σ. διαλαμβανομένης, και αιτείται η παραχώρησις του προδιαληφθέντος χώρου εις το Σχολικόν Ταμείον του εν λόγω Σχολείου, ίνα ούτω καταστή νόμω εφικτή η ανέγερσις του διδακτηρίου δαπάναις του ΔημοσίουΤο Κ.Σ. . . . θεωρούν δε επιβαλλομένην εκ των α ν α γ κ ώ ν της εν θέματι περιοχής την ανέγερσιν διδακτηρίου δια το ά ρ τ ι σ υ σ τ α θ έ ν Δημοτικόν Σχολείον και επειδή ο αιτούμενος χώρος δια τον σκοπόν τούτον π ρ ο ω ρ ί σ θ η από της εντάξεως της περιοχής εις το εγκεκριμένον ρυμοτομικόν σχέδιον Καλαμακίου. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως την παραχώρησιν του Κοινοτικού Γηπέδου του αποτελούντος το Ο.Τ. 121 εν τη περιοχή «Τράχωνες» ως τούτο διαμορφούται δια της διαληφθείσης τροποποιήσεως, εις το Σχολικόν Ταμείον του Δημοτικού Σχολείου Αγίου Παντελεήμονος Καλαμακίου, όπερ αποτελεί ίδιον Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, και ανατίθησι τω Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν ως και την υπογραφήν του οικείου συμβολαίου μετά την έγκρισιν της παρούσης υπό της Νομαρχίας Αττικής». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ευ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης, απόντες Γ. Τίγκελης, Κ. Τσόχας, Π.Κερασιώτης].

Σημείωση: Η απόφαση 44/60, παρατίθεται πιο πάνω. Τα Ο.Τ. καταγράφονται.

Σχόλιο: Το όνομα «Ανω Καλαμάκι» δεν έχει εμφανιστεί σε καμία απόφαση του Κ.Σ. Η περιοχή ονομάζεται «Τράχωνες» ή «Άγιος Παντελεήμων».

[β. 4.1.1964- 29.6.1964], «Συνεδρίασις 11.5.1964», θέμα «77/6. Λήψις αποφάσεως με τα βιβλία σε ως Κοινοτικού χώρου εις την Σχολικήν Εφορείαν Δημοτικού Σχολείου Αγίου Παντελεήμονος». Πρόχειρη σημείωση, υπογραμμένη από κοινοτικούς συμβούλους: «Εγκρίνεται η μεταβίβασις του προκύπτοντος χώρου εκ της καταργήσεως ενδιαμέσου τμήματος οδού, ής μέρος μόνον, το απαίτου μεν ον αποφασίζεται να μεταβιβασθή εις την Εφορείαν Δημοτικού Σχολείου, μέρος δε εις το γήπεδον, κατόπιν εμπειριστατωμένης μελέτης του θέματος».

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 348, «Συνεδρίασις 12.3.1966», χωρίς αριθμό απόφασης. «Εν συνεχεία τίθεται υπ'όψιν του Κ.Σ. έγγραφον του Υποκαταστήματος «Εθνικής Τραπέζης Παλαιού Φαλήρου», δι' ού αιτείται απόφασις του Κ.Σ., υποδείξεως δύο μαθητών της τελευταίας τάξεως των Δημοσίων Δημοτικών Σχολείων Καλαμακίου, ίνα λάβωσι βιβλία ιον καταθέσεως εκ δραχ. 1.000. Το Κ.Σ. αποδέχεται τας προτάσεις των δύο Σχολικών Εφορειών, δι' ών προτείνονται οι μαθηταί: 1) Αθανάσιος Γιαλκέτσης, κι, 2) Ελισσάβετ Τσόνα».

[Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Σ. Τσιλιμπάρης, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλια: 1) Γνωρίζω ότι ο εγκυρότατος πολιτικός διανοητής και συγγραφέας Θανάσης Γιαλκέτσης, (βλ. αναλυτικά πιο κάτω), υπήρξε άριστος μαθητής στο 2^ο Δημοτικό Σχολείο Άνω Καλαμακίου, στην Ε. Βενιζέλου, 2) αφού υπέβαλαν προτάσεις και οι δύο Σχολικές Εφορείες, τεκμαίρεται ότι η Ελισσάβετ Τσόνα, ήταν μαθήτρια του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου, στη Λεωφόρο Ποσειδώνος και Φαν Βάικ, όπου από 20ετίας περίπου, συνεδριάζει το Δ.Σ.

Σημείωση: Ο Θανάσης Γιαλκέτσης γεννήθηκε το 1954 στο Ξυλόκαστρο Κορινθίας και ζει στα όρια Άνω Καλαμακίου - Αγίου Δημητρίου από το 1959. Είναι πτυχιούχος του Νομικού και του Πολιτικού Τμήματος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Από το Δεκέμβριο του 1992 ως το Δεκέμβριο του 2011 ήταν συντάκτης της εβδομαδιαίας στήλης «Σημειωματάρια Ιδεών» στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία. Από τον Ιούνιο του 1998 ως τον Φεβρουάριο του 2009 ήταν μέλος της συντακτικής ομάδας του περιοδικού «Βιβλιοθήκη της Ελευθεροτυπίας». Από χρόνια είναι τακτικός συνεργάτης της Εφημερίδας των Συντακτών. Έχουν εκδοθεί τα πιο κάτω βιβλία του: α) «Σημειωματάρια Ιδεών, 2012, Πόλις, β) «Ο Σοσιαλισμός ως επιλογή ελευθερίας», ανάπτυξη από την Εισαγωγή του στο βιβλίο του Κάρλο Ροσέλι «Φιλελεύθερος Σοσιαλισμός», 2013, Πόλις, γ) «5 οικουμενικοί Έλληνες στοχαστές, Αξελός- Καστοριάδης- Κονδύλης- Πουλιαντζάς- Σβορώνος», 2014, Οι εκδόσεις των συναδέλφων, δ) «Η σοφία των άλλων, Κριτικές αναγνώσεις», 2017, Πόλις, ε) «Η ουτοπία στην εξουσία— Η διάψευση της επαναστατικής επαγγελίας», 2018, Διαλέγεσθαι, στ) «Οι ρίζες της μισαλλοδοξίας και οι λόγοι της ανεκτικότητας», Εισαγωγή στο έργο του Βολταίρου: «Πραγματεία περί ανεκτικότητας», 2018, Διαλέγεσθαι, ζ) «Η δικαιοσύνη ενάντια στην ισχύ», Επίμετρο στο έργο της Σιμόν Βέιλ: «Στοχασμοί για τις απαρχές του χιτλερισμού», 2018, Διαλέγεσθαι, η) «Φιλοσοφία της πράξης και ριζοσπαστική δημοκρατία», Εισαγωγή στο: John Dewey «Φιλελευθερισμός και κοινωνική δράση», 2019, Πόλις, θ) «Τζον Στιούαρτ Μιλ, Ο πρόδρομος του φιλελεύθερου σοσιαλισμού», Επίμετρο στο έργο του John Stuart Mill: «Κεφάλαια για το σοσιαλισμό», 2020, Διαλέγεσθαι, ι) «Πρίμο Λέβι (1919-1987), 100 χρόνια από τη γέννησή του», 2021, Εθνική Βιβλιοθήκη Ελλάδας, σειρά Λόγος, ια) «Η Άνοιξη της Πράγας—Το άλλο 1968», 2021, Ε.Β.Ε., Λόγος.

Από το Αρχείο του Θανάση Γιαλκέτση

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, μαθητών ΣΤ' Δημοτικού.

Η μοναδική των σχολείων μας, που διασώθηκε, με βάση τα όσα γνωρίζω. Με τίτλο «Μαθητικά Νέα» τα πέντε πρώτα φύλλα, χειρόγραφα και με καρμπόν για την πολλαπλή έκδοση. Και με τίτλο, «Το Σπουργιτάκι» (χαϊδευτικό για τους μαθητές), και τίτλο «15ήμερη μαθητική εφημερίδα» για τα επόμενα

έξη φύλλα, που εκδόθηκαν π ο λ υ γ ρ α φ η μ έ ν α. Με αριθμό το κάθε φύλλο και ημερομηνίες 1/4.2.1966, 2/13.2.66, 3/22.2.66, 4/27.2.1966, 5/6.3.1966, 6/15.3.1966, 7/1.4.1966, 8/20.4.66, 9/1.5.66, 10/16.5.1966, και 11/16.6.1966. Ήταν ιδέα και σύλληψη του μαθητή Θ. Γιαλκέτση, που πραγματώθηκε για το πρώτο φύλλο από τους συμμαθητές Θ. Γιαλκέτση και Γιάννη Μαλκογιάννη, ενώ από το επόμενο ορίστηκε Συντακτική Επιτροπή συμμαθητών, αποτελούμενη από τους δύο πιο πάνω, και τους Γιώργο Βορόπουλο, Παναγιώτη-Πάνο Βαλαβάνη, Γιάννη Κέπετζη, Γιάννη Καρατζίνα, στην οποία προστέθηκαν και οι Περικλής Στυλιάδης, Ελένη Γύζη, Σταύρος Μαραγκουδάκης.

Τηρήθηκαν και τα τυπικά του νόμου! Ορίστηκαν για το φ.1^ο «Εκδότης = Γιαλκέτσης, Μαλκογιάννης», για το 2^ο ως 5^ο «Εκδότες = ΣΤ' τάξη Σχολείου Αγίου Παντελεήμονος», και από το 6^ο ως 11^ο κάτω από τον τίτλο αναγράφεται: «Εκδίδεται από τους μαθητές της ΣΤ' τάξης του Δημοτικού Σχολείου Αγίου Παντελεήμονος Άνω Καλαμακίου». Επιλογή και αποτέλεσμα αντίληψης για συλλογικότητα. Επίσης αναγράφεται: στα φ.6^ο ως 8^ο «Υπεύθυνος εφημερίδας Θ. Γιαλκέτσης», και, στα φ. 9^ο ως 11^ο «Υπεύθυνοι εφημερίδας Θ. Γιαλκέτσης, Ι. Μαλκογιάννης». Με συνεργασίες και μαθητών από άλλες τάξεις, με στοιχεία από τη ζωή του σχολείου σχετικά με τα μαθήματα αλλά και τις δραστηριότητες των μαθητών, π.χ. με εγκωμιαστικά λόγια για το Σχολείο τους που ήταν καινούργιο «κατάλευκο διώροφο και μεγαλοπρεπές οίκημα», για την ανάγκη επισκευών στις βρύσες ύδρευσης που κατέστρεφε κάποιος, «το χτυποκάρδι των διαγωνισμών» και των μαθημάτων, συμβουλές και αινίγματα για τους μαθητές, αναφορές σε εκδρομές στο Αεροδρόμιο Ελληνικού [[και τον από κοντά θαυμασμό των αεροπλάνων, με «ξενάγηση» σε αυτό από μηχανικό αεροπλάνων]], στον Άγιο Κοσμά και την Κύμη, περιγραφές από μεταξύ τους ποδοσφαιρικούς αγώνες. Με ευχαριστίες στον Πέτρο Γύζη για τη δωρεά 10 μεμβρανών πολυγράφου, τον Ευ. Παπαδόπουλο για τη δωρεά 1.000 φύλλων πολυγράφου, τον τυπογράφο κ. Χάλαρη «που δωρεάν τύπωσε το φύλλο», με απαντητική επιστολή του Προέδρου της Κοινότητας Γ. Σμαράγδη σε δ η μ ό - σ ι α υ π ο β λ η θ έ ν «δια του τύπου»/ της εφημερίδας τους, προς αυτόν συλλογικό α ί τ η μ ά τους, και διάφορα άλλα θέματα.

Χαρακτηριστικό δείγμα γραφής, από το 6^ο φύλλο, το πρώτο πολυγραφημένο, και με. . . συσσωρευμένη πλέον εκδοτική πείρα! «ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΗΜΑ. *Επιτέ-*

λους το πρώτο βήμα της επιτυχίας σημειώθηκε απ' όλους μας. Η μικρή και ταπεινή εφημερίδα μας ώρθωσε πια το ανάστημά της και δήλωσε αυτό που τόσο μας ήταν ποθητό. Η εφημερίδα μας θα τυπωθή στον πολύγραφο. Κι' έτσι κάθε μαθητής της έκτης θα κρατά περήφανα το χαρτί της εφημερίδας αυτής που ασκεί τόσο μεγάλη αξία γι' αυτόν. Το ίδιο χαρτί θα κρατά κιτρινισμένο πια και στα γεράματά του και θα φέρνη στο νού του χιλιάδες χαρούμενες αναμνήσεις από την παιδική του ζωή. Βέβαια οι δυσκολίες δεν θα λείψουν και ελπίζουμε πως χάρις και στη βοήθεια του κ. Κυριαζή που τόσο μας βοήθησε ως τώρα, θα καταφέρουμε να τις υπερπηδήσουμε. Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ».

Σχόλιο: Το 1966 «διαρκούσε» η «εποχή της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης» των Ευ. Παπανούτσου/Γ. Παπανδρέου, έστω και αν είχε μεσολαβήσει η Αποστασία και τα Ιουλιανά του 1965. Ο δάσκαλός τους Ευστάθιος Κυριαζής, αργότερα και δημοτικός σύμβουλος, κατ' επανάληψη, με τη διοίκηση Παύλου Τζιβανίδη, ήταν αυτός που μετά τα πρώτα φύλλα, τους υπέδειξε να ορίσουν συντακτική επιτροπή και τους γνωστοποίησε τη δυνατότητα αλλά και τους συνέδεσε με κατάσταση, για την πολυγράφηση.

Τα φύλλα και τις πληροφορίες αυτές για τη μαθητική εφημερίδα, σε τυχαία αναμνηστική αναφορά γι' αυτή, σε πρόσφατη, από τις αρκετές συζητήσεις μας, ο Θ. Γ., μετά από πολλή πίεση, φορτικότητα και πειθώ από τον γράφοντα (είναι γνωστή η σεμνότητά του), δέχτηκε και μου παρέδωσε από το Αρχείο του, σε φωτοτυπίες (και ένα φύλλο σε πρωτότυπο). Τα έχω καταθέσει, σε φάκελο, με αναφορά σε αυτά, στο αρχείο του βιβλίου μου «Το Χρέος προς τους Αλιμιώτες», έκδ. Β', 2022, σ. 214, στο κεφάλαιο «Τοπικές εφημερίδες».

Σημείωση: Το Φθινόπωρο 1966, τα μέλη της Συντακτικής, γράφτηκαν στο Γυμνάσιο, που στεγαζόταν σε ιδιωτικό κτίριο στην Πλατεία Θουκυδίδου. Αποφάσισαν την έκδοση εφημερίδας με τίτλο «Σαλπίσματα της νιότης». Εξέδωσαν ως το Μάρτιο 1967, επτά ή οχτώ φύλλα. Με την επιβολή της Δικτατορίας της 21 Απριλίου 1967, η Διευθύντρια του Γυμνασίου, κάλεσε μέλη της Σ.Ε. και τους δήλωσε αυστηρά, ότι ήθελε να «βλέπει»/ελέγχει τα κείμενα πριν από την έκδοση κάθε φύλλου. Δηλ. ζήτησε προληπτική λογοκρισία. Συνεδρίασε η Σ.Ε., εκτιμήθηκε η κατάσταση, και τελικά αποφασίστηκε η διακοπή της έκδοσης. Ομόφωνα αρνήθηκαν να «συμμορφωθούν προς τας υποδείξεις».

3^ο Δ η μ ο τ ι κ ό Σ χ ο λ ε ί ο Καλαμακίου/ Αλίμου

περιοχή Αναπήρων, Λ. Ιωνίας και Ελευθέρου Ανθρώπου

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 290, «Συνεδρίασις 5.1.1966», χωρίς αριθμό απόφασης. «Προτάσει του Αντιπροέδρου κ.Αγγ. Παπακώστα, α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι κατ' αρχήν, και εφ' όσον πληροί τας νομίμους προϋποθέσεις, η παραχώρησις του υπ' αρ. 212 Κοινοτικού χώρου της περιοχής Α ν α π ή ρ ω ν Τραχώνων εις τον Οργανισμόν Σχολικών Κτιρίων, δια την α ν έ γ ε ρ σ ι ν επ' αυτού Κτιρίου του Δ η μ ο τ ι κ ο ύ Σχολείου της περιοχής ταύτης». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Βασ. Κατσή, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ευθ. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος].

Σημείωση: Γραμμένη στο «επίσημο» βιβλίο. Στο [β. 16.8.1964- 13.12.1967, «πρόχειρο»], σ.98 αναγράφεται σχεδόν αυτολεξεί η ίδια πιο πάνω απόφαση.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 417, «Συνεδρίασις 13.8.1966», Αρ. Αποφάσεως 145», «Τροποποιήσις σχεδίου δια την δημιουργίαν χώρου ανεγέρσεως Σχολείου εις περιοχήν Α ν α π ή ρ ω ν Τ ρ α χ ώ ν ω ν». «Επί του 7^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψιν του Κ.Σ. έγγραφον . . . της Υπηρεσίας Οικισμού του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, αφορών εις απαιτουμένην τροποποίησιν του ρυμοτομικού σχεδίου, δια μ ε τ α τ ρ ο π ή ς του Ο. Τ. 212 περιοχής Α ν α π ή ρ ω ν Τραχώνων κειμένου μεταξύ των οδών Β. Φρειδερίκης- Γράμμου-Ηπείρου, εις χώρον δι' α ν έ γ ε ρ σ ι ν Σχολείου, ίνα ούτω καταστή νόμω εφικτή η πραγματοποιήσις της μεταβιβάσεως του εν θέματι χώρου εις το Σχολικόν Ταμείον του Δημοσίου Δ η μ ο τ ι κ ο ύ Σχολείου Αναπήρων δια τα περαιτέρω./ Το Κ.Σ... . εκτιμήσαν δεόντως την σπουδαιότητα και την αναγκαιότητα ανεγέρσεως Σχολικού κτιρίου εις την περιοχήν του ως άνω Οικισμού, έχον υπ' όψει την διαμειφθείσαν κατά το πρόσφατον παρελθόν αλληλογραφίαν μεταξύ Κοινότητος και Ο.Σ. Κτιρίων επί τω σκοπώ τούτω, ιδόν το προδιαληφθέν έγγραφον της Υπηρεσίας Οικισμού, ως και το συνημμένον σχεδιάγραμμα απεικονίζον τον υπό τροποποίησιν χώρον και σκεφθέν κατά τον Νόμον. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως την τροποποίησιν του ρυμο-

τομικού σχεδίου Καλαμακίου κατά το Ο.Τ. 212 της περιοχής Οικισμού Αναπήρων Τραχώνων, δια μετατροπής του προρρηθέντος Ο.Τ. εις χώρον ανεγέρσεως Σχολείου . . . και ανατίθησιν τω Προέδρω πάσαν ... ενέργειαν». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Πυλαρινός, Π. Τζιβανίδης, Χρ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα, Β. Κατσής, Κ. Τσόχας, Π. Τσορός, Στ. Τσιλιμπάρης, Ε. Σκορδίλης].

1^ο Γ υ μ ν ά σ ι ο Καλαμακίου/Αλίμου, σήμερα Ρ.Φεραίου – Π.Δέλτα

Εισαγωγή: Γ. Σμαράγδης «Το Καλαμάκι..», 1988, σ.99: «Μέχρι το 1963 τα παιδιά του Καλαμακίου, έτρεχαν για τις γυμνασιακές τους σπουδές στα Γυμνάσια Παλ. Φαλήρου και Γλυφάδας ή και σε Γυμνασιακά Ιδιωτικά Εκπαιδευτήρια. Το 1963, με απόφαση του τότε Υπ. Παιδείας Γρηγ. Κασσιμάτη, ιδρύεται τριτάξιο Γυμνάσιο Καλαμακίου και λόγω έλλειψης στέγης, σ υ σ τ ε γ ά ζ ε τ α ι με το Δημοτικό Σχολείο της Παραλίας. Γράφει σχετικά στο πόνημά του ο ... καθηγητής Νικ. Νικολάου. «...Στην αρχή γράφτηκαν 30 μαθητές και στο τέλος του Σχολικού έτους 1963- 1964 ο αριθμός έφτασε τους 105. Στις 28 Σεπτεμβρίου 1963, αρχίζουν τα μαθήματα. . . Αρχίζουν οι ενέργειες για την εξεύρεση κατάλληλου οικήματος. Αποτυγχάνει όχληση προς τον Ελλην. Ερυθρό Σταυρό που κατείχε το οίκημα (δωρεάς Μαίρης Γ. Ράλλη) στη διασταύρωση των οδών Κανάρη και Παραλιακής λεωφόρου. Αποτυγχάνει και μια κάποια αρχική πρόθεση των κληρονόμων Αλ. Πιρπίρογλου, με την απόλυτα ορθή παρατήρησή τους ότι απόφασή τους είναι να αποπερατώσουν τον δ ε ύ τ ε ρ ο όροφο Δημοτικού Σχολείου, στο ήδη περατωθέν (ορθό: στον ήδη περατωθέντα) από αυτούς Πρώτον όροφο, γιατί γιγαντώνονται οι απαιτήσεις Δημοτικής Εκπαίδευσης. Τελικά το Γυμνάσιο καταλήγει σε μισθωμένη οικία (ιδιοκτησίας Ευαγγ. Μπενάκη) από το Δημόσιο, επί της οδού Νίκης 40. . . . Στις 24 Μαΐου 1964 γίνεται επίσημος αγιασμός στο νέο Σχολείο με συμμετοχή του τότε Υπ. Παιδείας Λουκή Ακρίτα. . . (ακολουθεί ο λόγος που εξεφώνησε ο Γ.Σμαρ.) . . . Το Σχολικό έτος 1964-1965 μας βρίσκει με 253 μαθητές. Ο χώρος ανεπαρκής, η προοπτική αυξήσεως του αριθμού των μαθητών ευσίωνη ξεκινούν τον κοπιώδη αγώνα να πετύχουν το κτίσιμο Γυμνασιακού Συγκροτήματος. Βρίσκουν ανταπόκριση από τον Πρόεδρο της Κοινότητας Γ. Σμ. και με ομόφωνη

απόφαση του Κ.Σ. παραχωρείται κοινόχρηστος χώρος, εκεί που είναι σήμερα το γήπεδο μπάσκετ (τέρμα Κονδύλη). Τον χώρο, η αρμόδια κατά νόμο συσταθείσα Επιτροπή του Υπουργείου, ευρίσκει α κ α τ ά λ λ η λ ο, λόγω της κατωφερείας του. Σανίδα σωτηρίας και πάλι ο αείμνηστος ... Λ. Ακρίτας. . Προκρίνεται και συντομότερα επιλέγεται ο οικοπεδικός χώρος του τετραγώνου των οδών Υψηλάντου- Προπυλαίων- Μεγίστης- Θησείου. Με την έναρξη της Δικτατορίας, ο Ο.Σ.Κ. αρχίζει και τελειώνει το οικοδόμημα του Θουκυδιδείου Γυμνασίου Καλαμακίου.. . .». σ.103: «Σήμερα 25 χρόνια από την ίδρυση στο Καλαμάκι του πρώτου Γυμνασίου (1963) έχουμε 5 Γυμνάσια, 3 Λύκεια και 1 ΚΕΤΕ (Τεχνικό Λύκειο) σε όλη την περιφέρεια του Δήμου Αλίμου. Στο Άνω Καλαμάκι, λειτούργησε για πρώτη φορά Γυμνάσιο σε ιδιωτικό οίκημα το 1964-1965. Ακολούθησε η μεταστέγασή του, στις Σχολές ΔΕΜΕ και τελικά εγκαταστάθηκε στο ιδιόκτητό του οίκημα. . .». [Βλ. ειδικό ιστορικό βιβλίο πιο κάτω].

[β.4.8.1960- 4.8.1961], σ. 232, «Αρ. Πρακτικού 11/5.7.1961, Αρ. Αποφάσεως 100», «Λήψις αποφάσεως επί υποβληθείσης ενστάσεως κατά της υπ' αρ.294/1961 πράξεως του Συμβουλίου Οικισμού περί επεκτάσεως ρυμοτομικού σχεδίου εις θέσιν «Σ κ ο υ ρ τ έ ι κ α» (βλ. στο παρόν πόνημα, Επεκτάσεις σχεδίου, κεφάλαιο Περιοχές Αμπελάκια – Αγριληός, σελ. 332).

Σχόλιο: Ο Γ. Σμαράγδης, σ. 93, τοποθετεί τη θέση «Σκουρτέϊκα» στην περιοχή του ναού Αγίου Νικολάου, περί την οδό Κονδύλη και Νίκης.

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ. 107, «Αρ. Πρακτικού 4/2.4.1963», «Αρ. αποφάσεως 32», «Λήψις αποφάσεως επί του θέματος α ν ε γ έ ρ σ ε ω ς Γ υ μ ν α σ ί ο υ κ τ η ρ ί ο υ εν Κ α λ α μ α κ ί ω». «Επί του πρώτου θέματος.. ο Πρόεδρος αναγινώσκει αίτησιν των κοινοτικών συμβούλων, κ.κ. Κ. Τσόχα, Γ. Γκιώνη, και Β. Κριμπένη περί αντιμετώπισεως υπό του Κ.Σ., ως κ α τ ε π ε ί γ ο ν τ ο ς του θέματος ανεγέρσεως κτηρίου δια την λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α ν Γ υ μ ν α σ ί ο υ εις την π ε ρ ι ο χ ή ν Κ α λ α μ α κ ί ο υ, μάλιστα εξ αφορμής εκδηλωθείσης δια θέσεως εκ μέρους των κληρονόμων Αλεξάνδρου Πιρπίρογλου, δια την προσφοράν δ ω ρ ε ά ς δραχ. 200.000 προς τον σκοπόν τούτον.

Ακολούθως ο Πρόεδρος εκτίθησιν, ότι το ζήτημα τούτο, εκ των πλέον ζωτικής σημασίας δια την Κοινότητα τον απησχόλησε κατ' επανάληψιν εις το παρελθόν, ότε μάλιστα εγένετο και σχετική συζήτησις μεταξύ των μελών του Κ.Σ. περί του τρόπου εξευρέσεως του καταλλήλου χώρου δια την ανέγερσιν του Γ υ μ ν α σ ι α κ ο ύ κτιρίου, εισηγείται δε όπως προς αντιμετώπισιν του προβλήματος τούτου το Κ.Σ., χωρήση εις την λήψιν αποφάσεως δι' ής να τροποποιηθή το εγκεκριμένον ρυμοτομικόν σχέδιον εις την περιοχήν «Σ κ ο υ ρ - τ έ ι κ α», ένθα υφίσταται κοινόχρηστος χώρος όστις να τροποποιηθή εις χώρον προοριζόμενον δια την ανέγερσιν Γυμνασιακού κτιρίου, εφ' όσον πληρούνται αι νόμιμοι προϋποθέσεις εξ επόψεως εμβαδού./ Το Κ.Σ. . . . εκτιμήσαν δεόντως την σπουδαιότητα του εγχειρήματος εξ επόψεως κοινωνικής προνοίας, θεωρούν αγαθήν σύμπτωσιν την πρόθεσιν των κληρονόμων Πιρπίρογλου ίνα διαθέσωσι το ποσόν των δρχ. 200.000 δια την ανέγερσιν κτίσματος, όπερ θα χρησιμοποιηθή ως Γυμνασιακόν κτίριον. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως και αποφασίζει κατ' αρχήν, όπως ο κοινόχρηστος χώρος ο περικλειόμενος μεταξύ των οδών Κονδύλη-Φυλής- Αγίου Γεωργίου και Αγ. Δημητρίου εις την περιοχήν «Σ κ ο υ ρ τ έ ι κ α» χρησιμοποιηθή ως γήπεδον ανεγέρσεως του Γυμνασιακού κτίσματος Καλαμακίου και ανατίθησιν τω Προέδρω την μέριμναν διερευνήσεως των υφισταμένων προς τον σκοπόν τούτον πιθανοτήτων καταλληλότητας του χώρου τούτου και πληρώσεως των νομίμων προϋποθέσεων, την αποτύπωσιν του χώρου και την επαναφοράν του θέματος τούτου ακολούθως εις το Συμβούλιον δια την λήψιν οριστικής αποφάσεως». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Κ. Τσόχας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Π. Κερασιώτης, Αγγ. Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης, Β. Κριμπένης].

Σχόλιο: 1) Προκύπτει ότι, τον Απρίλιο 1963, αναζητούσαν χώρο για την ανέγερση του κτιρίου του 1^{ου} Γυμνασίου, στον κοινόχρηστο χώρο μεταξύ των πιο πάνω δρόμων, ο οποίος κρίθηκε ακατάλληλος από την Επιτροπή, και ΟΧΙ στο Ο.Τ.113 (όπου: Θουκυδίδειο Γυμνάσιο-Λύκειο) που αγοράστηκε το 1964 και ανοικοδομήθηκε το 1968. Και οι δύο τόποι είναι στη θέση «Σκουρτέϊκα». Το 1^ο Γυμνάσιο, αρχικά στεγάστηκε στο κτίριο του 1^{ου} Δημοτικού, Λ. Ποσειδώνος, μετά στην οδό Νίκης 40, και το 1972 στο «Θουκυδίδειο». Το 1995 έγινε η τελική μεταστέγασή του, στο κτίριο των οδών Ρήγα Φεραίου και Πηνελόπης Δέλτα. 2) Στο βιβλίο «Η πόλη και το σχολείο της—1^ο Γυμνάσιο Αλίμου, 50 χρόνια ιστο-

ρία», 2013, στην Εισαγωγή αναφέρεται ότι: «Το 1^ο Γυμνάσιο Αλίμου συμπληρώνει 50 χρόνια λειτουργίας αυτή τη σχολική χρονιά 2012-2013», και, στη σ. 36: «Το 1963 ιδρύεται και λειτουργεί το 1^ο Γυμνάσιο Καλαμακίου με πρώτο διευθυντή το Ν. Νικολάου», σ. 45: «Λόγω έλλειψης καταλλήλου κτιρίου το Σχολείο στεγάστηκε για λίγους μήνες στο κτίριο του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου», σ. 45: «μετακομίζει στη Νίκης 40», σ. 44 δημοσιεύεται έγγραφο της 30.4.1963 για την υπογραφή απόφασης ίδρυσής του από τον Υπουργό Παιδείας Γρ. Κασιμάτη, στη σ.48, δημοσιεύεται φωτοτυπία της «1^{ης} πράξεως» της 14.9.63 για την ανάληψη καθηκόντων από το Διευθυντή, και στη σ. 49 διήγηση της Σοφίας Σκούρτη, από την οποία προκύπτει ότι το οικόπεδο του Ο.Τ. 113 που ανήκε στον πεθερό της, αγοράστηκε το 1964, από την Κυβέρνηση Γεωργίου Παπανδρέου, με Υπουργό Παιδείας το Λουκή Ακρίτα».

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 404, «Συνεδρίασις 4.7.1966», Αρ. Αποφάσεως 129», «Περί οικονομικής ενισχύσεως Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων μαθητών Γ υ μ ν α σ ί ο υ Καλαμακίου». «Επί του 8^{ου} θέματος. . .ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψιν του Κ.Σ. το . . . έγγραφον του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων μαθητών Γυμνασίου, δι' ού, ο εν λόγω Σύλλογος αιτείται την οικονομική αρωγήν της Κοινότητος, προς αντιμετώπισιν ανειλημμένων οικονομικών υποχρεώσεων εξ οφειλομένων α π ο δ ο χ ώ ν προς τας εκτάκτους καθηγητριάς Α γ γ λ ι κ ή ς Γλώσσης και Φ υ σ ι κ ώ ν, Γυμνασίου Καλαμακίου, υπερβαινούσας το ποσόν των δραχ. 10.000 . . . Το Κ.Σ. . . έχον υπ' όψιν προγενεστέραν απόφασιν αυτού, ειλημμένην κατά την συνεδρίασιν του μηνός Ιουνίου 1966, καθ' ήν ενεκρίθη οικονομική επιχορήγησις ποσού δραχ. 7.000 επ' ονόματι της Σχολικής Εφορείας Γυμνασίου Καλαμακίου και σκεφθέν, ότι δια λόγους τεχνικούς και διαδικαστικούς, δέον όπως η επιχορήγησις αυτή εγκριθή επ' ονόματι του Συλλόγου Γ. και Κ., τροποποιουμένης αναλόγως της προγενεστέρας αυτού πράξεως. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως την υπό της Κοινότητος έκτακτον οικονομικήν ενίσχυσιν του Συλλόγου Γ. και Κ. μαθητών Γυμνασίου Καλαμακίου, δια χρηματικού ποσού δραχ. 7.000 επί τω σκοπώ εξοφλήσεως μέρους οφειλομένης μισθοδοσίας εις τας δ ύ ο εκ τ ά κ τ ο υ ς κ α θ η γ η τ ρ ί α ς του Γυμνασίου τούτου, Αγγλικών και Φυσικών».

Θ ο υ κ υ δ ί δ ε ι ο Γ υ μ ν ά σ ι ο Κ α λ α μ α κ ί ο υ

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.154, «Συνεδρίασις 14.4.1965», Αρ. Αποφάσεως 79», «Τροποποιήσις σχεδίου πόλεως δια του καθορισμού του υπ' αρ. 113 Ο.Τ. ως χώρου α ν ε γ έ ρ σ ε ω ς Γ υ μ ν α σ ι α κ ο ύ κτιρίου». «Επί του μόνου θέματος . . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. το . . . έγγραφον της Υπηρεσίας Οικισμού του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, μετά συνημμένου σχεδιαγράμματος, αφορώντος εις το υπ' αρ. 113 Ο.Τ., το περικλειόμενον υπό των οδών Μεγίστης (τέως Παδελοπούλου)- Θησειού- Υψηλάντου και Προπουλαίων, όπερ π ρ ο ε κ ρ ί θ η μεταξύ επτά (7) γηπέδων, υπό της αρμοδίας Επιτροπής . . . ως χώρος κατάλληλος δια την α ν έ γ ε ρ σ ι ν κτιρίων, ένθα θα στεγασθή το Δημόσιον Γ υ μ ν ά σ ι ο ν Καλαμακίου, και ούτινος Ο.Τ. προτείνεται υπό του προδιαληφθέντος Υπουργείου, ο χ α ρ α κ τ η ρ ι σ μ ό ς ως χώρου δι' ανέγερσιν Σχολείου / Το Κ.Σ. . . . έχον υπ' όψει την από 19.10.1964 έκθεσιν εκλογής γηπέδου, δια την ανέγερσιν διδακτηρίου του Γυμνασίου Καλαμακίου, της κατά νόμον αρμοδίας Επιτροπής, υφ' ής ομοφώνως επελέγη ως κατάλληλος, δια τον ως άνω σκοπόν, ο χώρος του υπ' αρ. 113 Ο.Τ., καθ' ά προεξετέθη ... και σκεφθέν εν τω πρίσματι των συμφερόντων της Κοινότητος εις τον τομέα προαγωγής του θέματος της Παιδείας εν Καλαμακίω. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως και προτείνει προς την αρμοδίαν Αρχήν την τροποποιήσιν του σχεδίου πόλεως Καλαμακίου, δια του χαρακτηρισμού του Ο.Τ. 113 της περιοχής «Σ κ ο υ ρ τ έ ι κ α», ως χώρου δι' ανέγερσιν Σχολείου ήτοι του κτιρίου ένθα θα στεγασθή το Δημόσιον Γυμνάσιον Καλαμακίου, κατά τα ανωτέρω εν λεπτομερείαις εκτεθέντα και ανατίθησιν τω Προέδρω ...». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος].

Σημείωση: στο [β. 16.8.1964- 13.12.1967], σ. 58, «Πρακτικά- Συνεδρίασις 14.4.1965», για το ίδιο θέμα, γράφεται: «Ακολουθως αναγινώσκει εις επήκοον των μελών του Κ.Σ., την έ κ θ ε σ ι ν της κατά Νόμον Επιτροπής επιλογής γηπέδου, δια το Γυμνασιακόν κτίριον». Προσδοκώ ότι θα υπάρχει είτε στα Αρχεία του Σχολείου είτε στα μη δημοσιοποιημένα Αρχεία του Δήμου.

Σχόλιο: Οι δρόμοι που περικλείουν το Ο.Τ. 113, είναι Μεγίστης-Θησειού- Υψηλάντου- Παρθενώνος. Η Προπουλαίων, είναι παράπλευρη.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.183, «Συνεδρίασις 5.6.1965, Αρ. αποφάσεως 102», χωρίς τίτλο θέματος. «Επί του 2^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος αναγιγνώσκει . . . υποβληθείσας ενστάσεις κατά της υπ' αρ.79/1965 πράξεως αυτού, περί τροποποιήσεως του σχεδίου Καλαμακίου δια καθιερώσεως του Ο.Τ. 113 της περιοχής «Σκουρτέικα», ως χώρου δια την ανέγερσιν Σχολείου ήτοι του Γυμνασιακού κτιρίου, υπό των ...*(ονόματα ενισταμένων)* απάντων ιδιοκτητών οικιών ή οικοπέδων εις το τμήμα του Ο.Τ. 113, το έχον πρόσοψιν επί της οδού Μεγίστης και ειδικώτερον ως σημειούται εν . . . τω σχετικώ σχεδιαγράμματι . . . / Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν ότι εφ' όσον και κατά την γνωμοδότησιν της αρμοδίας Επιτροπής Επιλογής Γηπέδου δια την ανέγερσιν Γυμνασιακού κτιρίου Καλαμακίου, θεωρείται ότι, και ολιγώτερος χώρος επαρκεί δια τον ως είρηται σκοπόν. Αποφασίζει. Αποδέχεται κατά πλειοψηφίαν απάσας τας προρρηθείσας ενστάσεις, τροποποιούν την υπ' αρ.79/65 πράξιν αυτού ως προς την έκτασιν του απαλλοτριωτέου χώρου εν τω Ο.Τ. 113, μέχρι της δι' ερυθράς μελάνης σημειουμένης εν τω σχεδιαγράμματι γραμμής, δεδομένου ότι άπαντες οι ενιστάμενοι τοποθετούνται εις έν τμήμα του εν λόγω Ο.Τ. ως τούτο σαφώς εξάγεται και εκ του υπ' όψιν σχετικού τοπογραφικού διαγράμματος, του εναπομένοντος θεωρουμένου επαρκούς προς εκπλήρωσιν του δια της προτεινομένης υπό του Υπουργείου Παιδείας απαλλοτριώσεως, επιδιωκομένου σκοπού./ Επί της ως άνω αποφάσεως μειοψηφούσιν οι εκ των κ.σ.: α) Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης θεωρούντες ως τελείως απαράδεκτον οιανδήποτε μείωσιν του εμβαδού του προοριζομένου δια την ανέγερσιν του Σχολικού χώρου, ίνα δε προσέτι ο χώρος είναι προσπελάσιμος και προς την οδόν Μεγίστης, β) Κ. Μαλτέζος, Β. Κατσή και Π. Τσορός, αποδεχομένων μόνην την ένστασιν του . . . συμφωνούντες και με την άποψιν της αρμοδίας Επιτροπής Επιλογής Γηπέδου, προς τον ως είρηται σκοπόν και ίνα υφίσταται προσπέλασις και προς την οδόν Μεγίστης». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσή, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Γ υ μ ν ά σ ι ο Α γ ί ο υ Π α ν τ ε λ ε ή μ ο ν ο ς

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.337, «Αρ. Πρακτικού 5/4.2.(1960), Αρ. Αποφάσεως 44», «Τροποποιήσις ρυμοτομικού σχεδίου δια μ ε τ α θ έ σ ε ω ς της μεταξύ των Ο.Τ. 121 και 122, οδού». «Επί του 22^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησι ότι δέον να επενεχθή τροποποιήσις του ρυμοτομικού σχεδίου εν τη περιοχή Τραχώνων και συγκεκριμένως μεταξύ των Ο.Τ. 121 και 122, δια μεταθέσεως της ε ν δ ι α μ έ σ ο υ οδού επί του Ο.Τ. 122 . . . επειδή δια της προτεινομένης τροποποιήσεως αυξάνεται το εμβαδόν του Ο.Τ. 121, όπερ προορίζεται δια την ανέγερσιν δημοσίου εκπαιδευτηρίου της ως άνω περιοχής και ουδείς ζημιούται, δοθέντος ότι αμφότερα τα προειρημένα Ο.Τ. αποτελούσι κοινοχρήστους χώρους, επιπροσθέτως δε δια της τροποποιήσεως ταύτης η υπό μετάθεσιν τελούσα οδός τοποθετείται ούτως ώστε να αποτελή συνέχειαν ετέρας τοιαύτης. Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει παμψηφεί την τροποποίησιν του ρυμοτομικού σχεδίου εν τη περιοχή Τραχώνων. . . .». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης].

[β. 4.8.1960- 4.8.1961], σ. 7 «Πρακτικόν 27/1960», χωρίς απόφαση. «Επί του 10^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εισηγείται την λήψιν αποφάσεως διευκρινιστικής προγενεστέρας τοιαύτης αφορώσης εις τον κ ο ι ν ό χ ρ η σ τ ο ν χώρο τον περιλαμβανόμενον εις τα Ο.Τ. 121 και 122 και π ρ ο ο ρ ι ζ ό μ ε ν ο ν δια την ανέγερσιν διδασκατηρίου αφ' ενός, και αφ' ετέρου την δημιουργίαν Αθλητικού Κοινοτικού Γηπέδου. Εις απάντησιν ο Αντιπρόεδρος πληροφορεί ότι κατόπιν σχετικού εγγράφου της Υπηρεσίας Οικισμού και της εκ μέρους του όλης μελέτης του θέματος ε ξ η κ ρ ι β ώ θ η ότι η μ ε τ ά θ ε σ ι ς ή και κ α τ ά ρ γ η σ ι ς οδού κειμένης μεταξύ κοινοχρήστων χώρων, σ υ ν τ ε λ ε ί τ α ι ο ί κ ο θ ε ν υπό του οικείου Δήμου ή Κοινότητας, μ η απαιτουμένης προς τούτο της εγκρίσεως του αρμοδίου Υπουργείου. Κατόπιν των ανωτέρω το Κ.Σ. α π έ χ ε ι της λήψεως αποφάσεως και ανατίθησι του Προέδρου την περαιτέρω ενέργειαν δια την ρύθμισιν του ζητήματος».

Σχόλιο: Τα Ο.Τ. 121 και 122 είναι στην Ελ. Βενιζέλου, όπου έχουν ανεγερθεί τα 2^ο και 7^ο Δημοτικά Σχολεία, Γυμνάσιο, και το Κλειστό Γυμναστήριο.

[β. 16.8.1964- 13.12.1967], σ.36 «Πρακτικόν – Συνεδρίασις 5.12.1964», χωρίς αριθμό απόφασης. «Αναγινώσκεται το . . . έγγραφον του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων, περί παραχωρήσεως του παρά το Δημοτικόν Σχολείον Άνω Καλαμακίου κοινόχρηστον χώρου δια την επέκτασιν του Δημοτικού Σχολείου./ Το Κ.Σ. δεν αποδέχεται την πρότασιν του Ο.Σ.Κ., δι' όν σκοπόν αναφέρεται εν τω εγγράφω, ήτοι επεκτάσεως του Δημοτικού Σχολείου, αλλά αποδέχεται την παραχώρησιν τούτου εις την Εφορείαν Δημοσίου Γυμνασίου Αγίου Παντελεήμονος Καλαμακίου, δια την ανέγερσιν επ' αυτού Γυμνασίου Διδακτηρίου». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε.Ξυδιάς, Π.Καλλιγέρης, Κ. Πυλαρινός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Καρανικόλα, Χρ. Μασούρος, Κ. Τσόχας, Β. Κατσής, Ιω. Καραμαλάκης, Παν. Τσορός].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.463, «Συνεδρίασις 27.11.1966», «Αρ. αποφάσεως 196», «Εγκρισις οικονομικής επιχορηγήσεως Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων Γυμνασίου Αγίου Παντελεήμονος Καλαμακίου». «Επί του εκτάκτως εγγραφέντος ως 3^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησιν, ότι υπεβλήθη προς αυτόν παράκλησις εκ μέρους του Συλλόγου Γ. και Κ. των μαθητών του Γυμνασίου Αγ. Παντελεήμονος, περί οικονομικής ενισχύσεως του Συλλόγου εκ μέρους της Κοινότητος, δια την αντιμετώπισιν εκτάκτων αναγκών του Γυμνασίου ...επί τω σκοπώ αντιμετώπισεως διαφόρων δαπανών, αφορωσών εις την ομαλήν λειτουργίαν του Γυμνασίου τούτου, μη προβλεπομένων υπό της Κρατικής μερίμνης και δη του Υπουργείου Παιδείας, ως αναφερομένων εις ιδιαζούσας τοπικάς συνθήκας./ Το Κ.Σ. ...Αποφασίζει. Εγκρίνει ομοφώνως πίστωσιν δραχ. 5.000 δια την οικονομικήν επιχορήγησιν του Συλλόγου Γ. και Κ. μαθητών Γυμνασίου Αγίου Παντελεήμονος, επί τω σκοπώ αντιμετώπισεως διαφόρων ανειλημένων οικονομικών υποχρεώσεων, αφορωσών εις την λειτουργίαν του Γυμνασίου τούτου». [Κ.Σ. Αγγ. Παπακώστας, αντιπρόεδ., Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Π.Καλλιγέρης, Κ. Πυλαρινός, Β. Κατσής, Στ. Τσιλιμπάρης, Ε. Τσαμπάρη, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ.Τσόχας, Χρ. Μασούρος].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.133, «Συνεδρίασις 5.3.1965», Αρ. Αποφάσεως 55», «Τροποποιήσις ρυμοτομικού σχεδίου, δια περιορισμού του πλά-

του ς της οδού Ελ. Βενιζέλου». «Επί του 15^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι εξ αφορμής του ανακύψαντος θέματος παραχωρήσεως υπό της Κοινότητας, τμήματος κοινοχρήστου χώρου, εις τον Οργανισμόν Σχολικών Κτιρίων, δια την ανέγερσιν Γυμνασιακού κτιρίου, προς στέγασιν του Γυμνασιακού παρρηματος Ανω Καλαμακίου, παρπλεύρως του Σχολικού κτιρίου του Β' Δημοσίου Δημοτικού Σχολείου Αγίου Παντελεήμονος, και εις τον χώρο των Ο.Τ. 121 και 122 του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου Τραχώνων (Β.Δ. από 3.3.1953 ΦΕΚ 57 τ.Β') και επειδή ο όλος χώρος αμφοτέρων των ανωτέρω Ο.Τ. δεν επαρκεί, διά τε τους προειρημένους σκοπούς, αλλά και δια την πλήρωσιν των νομίμων προϋποθέσεων εξ επόψεως εμβαδού, προς ανέγερσιν πλήρους και συγχρόνου του εν τω υπ' αρ. 122 Ο.Τ. λειτούργούντος Β' Κοινοτικού Γυμναστηρίου, καθίσταται αναγκαία η εξοικονόμησις έτι πλέον χώρου, κυρίως κατά πλάτος, προς πλήρωσιν των ανωτέρω σκοπών./ Προς τούτο εισηγείται όπως το Κ.Σ. χωρήσῃ εις λήψιν αποφάσεως, περιορισμού του πλάτους της έμπροσθεν των προρρηθέντων Ο.Τ. διερχομένης οδού Ελευθ. Βενιζέλου από του μ. 25 εις μ. 16, και δη του περιορισμού συντελομένου προς την πλευράν των Ο.Τ. 121 και 122, ώστε η εκ του πλάτους της εν θέματι οδού αφαιρεθησομένη λωρίς των 9 μέτρων να προστεθή εις το πλάτος του κοινοχρήστου χώρου, ίνα ούτω καταστή εφικτή η δημιουργία των απαιτουμένων προϋποθέσεων, δια το Δημοτικόν Σχολείον, το Γυμνασιακόν παράρτημα και το Αθλητικόν Γυμναστήριον./ Το Κ.Σ. . . σκεφθέν κατά την επιδίωξιν επιτεύξεως εκτάσεως των υπό του Προέδρου εν τη εισηγήσει αυτού εκτεθέντων κοινωφελών έργων, λαβόν υπ' όψιν ότι η οδός Ελ. Βενιζέλου είναι ελαχίστου μήκους και ήσσονος κυκλοφοριακής σημασίας, μη προβλεπομένη ουδέ εν τω απωτάτω μέλλοντι ως κυκλοφοριακή αρτηρία, πολλώ δε μάλλον υπό τας δημιουργηθείσας νέας προϋποθέσεις διαπλατύσεως της παραλλήλως και πλησίον διερχομένης λεωφόρου Βουλιαγμένης. Αποφασίζει. Εγκρίνει κατά πλειοψηφίαν το περιορισμόν του πλάτους της οδού Ελ. Βενιζέλου από μ. 25 εις μ. 16, καθ' ολοκληρίαν δε του περιορισμού νοουμένου προς την πλευράς των Ο.Τ. 121 και 122, ίνα πληρωθή ο δια της εν λόγω τροποποιήσεως επιδιωκόμενος σκοπός της αυξήσεως εις πλάτος του εμβαδού των προδιαληφθέντων Ο.Τ., ίνα τοιουτοτρόπως παρασχεθή η δυνατότης τοποθετήσεως εις τους ως άνω χώρους εκτός του άρτι ανεγερθέντος Σχολι-

κού κτιρίου του Δημοτικού Σχολείου Αγίου Παντελεήμονος, του κτίσματος ένθα θα στεγασθή το Γυμνάσιον Ανω Καλαμακίου, ως και του Αθλητικού Κοινοτικού Γυμναστηρίου Αγίου Παντελεήμονος, εξουσιοδοτούν άμα τον Πρόεδρον δια την υπογραφήν του συμβολαίου μετά του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων./ Επί της ανωτέρω αποφάσεως μ ε ι ο ψ η φ ο ύ σ ι ν οι εκ των κ.σ. κ.κ. Κ. Τσόχας και Χρ. Μασούρος, επί τω λόγω ότι θεωρούν απαραίτητον την διατήρησιν του σήμερον υφισταμένου πλάτους της οδού Ελ. Βενιζέλου προς εξυπηρέτησιν των κατοίκων και των μαθητών του Σχολείου....». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδιλής, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα]. [βλ. σχόλιο κάτω από την επόμενη απόφαση].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.167, «Συνεδρίασις 5.5.1965», Αρ. Αποφάσεως 89», «Συζήτησις ενστάσεων κατά της υπ' αρ. 55/1965 πράξεως αφορώσης εις τροποποιήσιν ρυμοτομικού σχεδίου». «Επί του 6^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος αναγιγνώσκει εις επήκοον των μελών του Κ.Σ., υποβληθείσας ενστάσεις υπό: α) κατοίκων της περιοχής «Εφοριακών» . . . β) Οικοδομικού Συνεταιρισμού η «Στέγασις» . . . γ) Οικοδομικού Συνεταιρισμού «Αγιοι Απόστολοι» . . .κατά της υπ' αρ. 55/1965 πράξεως περί τροποποιήσεως του ρυμοτομικού σχεδίου, δια π ε ρ ι ο ρ ι σ μ ο ύ του π λ ά τ ο υ ς της οδού Ελ. Βενιζέλου . . . Ακολούθως ο Πρόεδρος, εισηγείται όπως το Κ.Σ. α π ο ρ ρ ί ψ ε ι τας εν λόγω ενστάσεις, καθ' ότι οι δι' αυτών προβαλλόμενοι ισχυρισμοί δ ε ν δύνανται να αποτελέσωσι νομίμους λόγους κατά της υπό κρίσιν 55/65 πράξεως, ήτις . . .ελήφθη επί τω σκοπώ εξυπηρετήσεως των κατοίκων και προς το συμφέρον του συνόλου, δεδομένου ότι αι υπαγορεύσασαι, την δια της υπ' αρ. 55/65 προτεινομένην τροποποιήσιν, ανάγκαι εξοικονομήσεως του απαιτουμένου χώρου, δια την ανέγερσιν Γ υ μ ν α σ ι α κ ο ύ κτιρίου αφ' ενός και αφ' ετέρου δημιουργίας των απαιτουμένων προϋποθέσεων εξ επόψεως χώρου, δια την ομαλήν λειτουργίαν του Β' Κοινοτικού Γυμναστηρίου Τραχώνων, είναι μεγίστης σπουδαιότητος και κοινωνικής σημασίας./ Το Κ.Σ. . . .Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Απορρίπτει κατά πλειοψηφίαν τας υποβληθείσας ενστάσεις υπό α) κατοίκων της περιοχής του οικισμού Εφοριακών, β) Οικοδ. Συνετ. Η Στέγασις, γ) Οικοδ. Συν. Αγιοι Απόστολοι, κατά της υπ' αρ. 55/1965 πράξεως αυτού, δι' ής προτείνεται

τροποποιήσις του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου δια περιορισμού του πλάτους της οδού Ελ. Βενιζέλου, ως αβασίμους και μ η ανταποκρινομένας προς συγκεκριμένον, βάσιμον και νόμιμον αίτημα, καθ' ότι οι ενιστάμενοι εις ουδέν θίγονται εκ της υπό κρίσιν τροποποιήσεως του εγκεκριμένου σχεδίου, μειωθηφούντων των κ.κ. Χρ.Μασούρου και Κ.Τσόχα, επί τω λόγω ότι ο χώρος του υπ' αρ. 122 Ο.Τ. βάσει του εγκεκριμένου σχεδίου προορίζεται δι' ανέγερσιν Σχολικού κτιρίου και Γηπέδου Αθλοπαιδιών, και επαρκεί ο χώρος αυτός, αντιθέτως, Γυμναστήριον προβλέπεται εις το υπ' αρ. 159 Ο.Τ., και συνεπώς ουδείς λόγος υπάρχει περιορισμού του πλάτους της οδού Ελ. Βενιζέλου». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσης, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλια για τις αποφάσεις αυτές: 1) Από τις παρατηρήσεις που μπορεί να κάνει ο καθένας, αλλά και από το μετρημένο πλάτος που εμφανίζει η Ε. Βενιζέλου στα «εγκεκριμένα ρυμοτομικά σχέδια» του Δήμου μας, προκύπτει, ότι η πιο πάνω απόφαση ΔΕΝ εφαρμόστηκε στην πράξη, αφού το πλάτος της οδού, εξακολουθεί να είναι 25 μέτρα, και σε καμία περίπτωση 16. Τούτο μπορεί να οφείλεται, ε ί τ ε (που είναι υποθετικά, το βεβαιότερο) στην «πίεση» και «διεκδίκηση» των κατοίκων, που έφερε αποτελέσματα, ε ί τ ε στην πιθανότητα να βρέθηκε λύση με τον Ο.Σ.Κ. ή τους «αρμόδιους», ώστε να ανεγερθούν τα δημοτικά κτίρια, χωρίς τον «περιορισμό» του πλάτους της οδού. Από τις αποφάσεις του Κ.Σ. που μελετήθηκαν, ΔΕΝ προέκυψε ποιά ήταν η «αληθεστάτη πρόφασις» κατά τον Θουκυδίδη, δηλ. η πραγματική αιτία. 2) Το σημαντικό από τη ΜΗ εφαρμογή της απόφασης είναι ότι, στη συγχρονία, από την πλατεία Καραϊσκάκη μέχρι την Ήρωος Μάτση, εμείς οι Αλιμιώτες απολαμβάνουμε τον «περίπατο» στο δ ι ε υ ρ υ μ έ ν ο π ε ζ ο δ ρ ό μ ι ο της Ελ. Βενιζέλου, προς την πλευρά των σχολικών κτιρίων.

Δημοτικό Σχολείο Νέας Αργυρουπόλεως

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 151, «Αριθμός αποφάσεως 210/29.11.1946», «Περί διαθέσεως ξυλείας και δύο θυρών προς χρήσιν του Δημοτικού Σχολείου Νέας Αργυρουπόλεως». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι, ως γνωστόν, το Δημοτικόν Σχολείον Ν. Αργυρουπόλεως κατεστράφη εκ των αλλεπαλλήλων βομβαρδισμών διαρκούντος του πολέμου. Τούτο ανωκοδόμηθη κατά μέγα μέρος διαπρωσιτικής εργασίας υπό των κατοίκων και υπό της Αγροτικής Τραπέζης. Το έργον όμως έμεινε ημιτελές ελλείψει των απαραίτητων υλικών μη επιτευχθείσης της στεγάσεως του μαγειρείου και της τοποθετήσεως θυρών εις αυτό. Προς συμπλήρωσιν τούτου προτείνει όπως διατεθώσι δύο ξύλινοι στύλοι ούς περισυνέλεξεν ο κοινοτικός γραμματεύς πρότινος εκ της παλαιάς ένθα είχαν τοποθετηθή κατά την αποβίβασιν των Συμμαχικών Στρατευμάτων κατά μήνα Οκτώβριου του έτους 1944 και οίτινες περισώθησαν εκ της λεηλασίας των κοινοχωρητήριων. Το Κ.Σ. σκεφθέν ότι δέον εις την υποδειγματικήν προσπάθειαν των κατοίκων του συνοικισμού Ν. Αργυρουπόλεως να έλθη αρωγός η Κοινότης δια της χορηγήσεως του αιτηθέντος υλικού, όπερ άλλως τε δεν είναι απαραίτητον εις αυτήν. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την χορήγησιν εις την Σχολικήν Εφορείαν του Δημοτικού Σχολείου Νέας Αργυρουπόλεως δύο ξυλίνων στύλων προς στέγασιν του μαγειρείου του σχολείου και δύο θυρών των υπό κατεδάφισιν αποχωρητηρίων, και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ι. Γερούλανος, Γ.Τίγκελης, Θ.Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος].*[σημείωση: σχετική και η, στο ίδιο βιβλίο, σ. 345, «Αρ. αποφ. 118/29.5.1947», «Περί οικονομικής ενισχύσεως της Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου Ν. Αργυρουπόλεως» με ίδιο σκεπτικό και ποσό δρχ. 1.000.000 προς αποπεράτωση].*

Γυμνάσιο Παλαιού Φαλήρου

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.357, «Αρ. Πρακτικού 10/5.4.1960, Αρ. Αποφάσεως 76», «Περί χορηγήσεως οικονομικής ενισχύσεως εις Σχολικήν Εφορείαν Γυμνασίου Π. Φαλήρου». «Επί του 13^{ου} θέματος. . .ο Πρόεδρος τίθησι

υπ' όψει του Κ.Σ., αίτησιν της Σχολικής Εφορείας του Γ υ μ ν α σ ί ο υ Π. Φαλήρου περί οικονομικής ενισχύσεως, προκειμένου να προβή αυτή εις κ τ ι - ρ ι α κ ή ν ε π έ κ τ α σ ι ν του εν λόγω Γυμνασίου, εν τω οποίω μ α θ η τ ε ύ - ο υ σ ι και τα τέκνα των δημοτών Καλαμακίου, δοθέντος ότι εν τη περιοχή της Κοινότητος δ ε ν υφίσταται εν λειτουργία Δ η μ ό σ ι ο ν Γυμνάσιον και εισηγείται όπως ικανοποιηθή το κατά πάντα δίκαιον τούτο αίτημα δια χρηματικής επιχορηγήσεως δραχ. 10.000 Το Κ.Σ. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως ίνα επιχορηγηθή η Σχολική Εφορεία του Γυμνασίου Παλ. Φαλήρου δια χρηματικού ποσού δραχ. 10.000, άς θέλει χρησιμοποίηση προς επέκτασιν και βελτίωσιν του Γυμνασιακού ο ι κ ή μ α τ ο ς». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ. Τσόχας, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Β. Κριμπένης, απόντες Π. Κερασιώτης, Γ. Μαμάης].

Σχόλιο: το 1^ο Γυμνάσιο Αλίμου, ιδρύθηκε τη σχολική χρονιά 1962-1963 και λειτούργησε το 1968 (βλ. Μ.Ευαγγελοδήμου- Κ. Δουρέκα- Ε. Σδρόλια, «Η πόλη και το Σχολείο της, 1^ο Γυμνάσιο Αλίμου, 50 χρόνια», 2013, και Α.Θ. «ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΑΛΙΜΟΥ», 2019, κεφάλαιο Ιστορικές- Λογοτεχνικές πηγές). Επομένως εύλογα η Κοινότητα επιχορηγούσε το Γυμνάσιο Π. Φαλήρου «εν τω οποίω μαθητεύουσι και τα τέκνα των δημοτών Καλαμακίου, δοθέντος ότι εν τη περιοχή της Κοινότητος δεν υφίσταται εν λειτουργία Δημόσιον Γυμνάσιον».

Α ν έ γ ε ρ σ η Π α ι δ ι κ ο ύ Σ τ α θ μ ο ύ

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 454, «Συνεδρίασις 5.11.1966», «Αρ. αποφάσεως 179», «Περί παραχωρήσεως οικοπεδικής εκτάσεως δια την ανέγερσιν Π α ι - δ ι κ ο ύ Σ τ α θ μ ο ύ». «Επί του 3^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησιν, ότι το Υπουργείον Κοινωνικής Προνοίας, επί του διατυπωθέντος αιτήματος της Κοινότητος περί ιδρύσεως Παιδικού Σταθμού εις την περιοχήν Α ν ω Κ α λ α μ α - κ ί ο υ, εζήτησεν ως απαραίτητον προϋπόθεσιν την π α ρ α χ ώ ρ η σ ι ν ο ι - κ ο π ε δ ι κ ή ς εκτάσεως υπό της Κοινότητος δια την ανέγερσιν του αιτουμένου Παιδικού Σταθμού. Προς τον σκοπόν τούτον, τίθησιν υπ' όψιν του Κ.Σ. σχε- διάγραμμα . . . εν ώ αποτυπούται τ μ ή μ α Κοινοτικής εκτάσεως υπ' αρ. 123

υπολειφθείς μετά την αφαίρεσιν του απαιτούμενου χώρου δια το Β' Κοινοτικών Γυμναστήριον και ενδιαμέσου οδού, πλάτους 16 μέτρων, και εισηγείται, όπως το Κ.Σ., δι' αποφάσεως αυτού διαθέση τον εν θέματι Κοινοτικών χώρον, εκτάσεως . . . 2.600 Μ2, ίνα επ' αυτού το Υπουργείον Κοινωνικής Προνοίας, ανεγείρη αναλόγους κτιριακάς εγκαταστάσεις δια την λειτουργίαν του ως είρηται Παιδικού Σταθμού./ Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν, ότι έργον μεγίστης κοινωνικής σπουδαιότητος και σημασίας τυγχάνει η ανέγερσις και λειτουργία Παιδικού Σταθμού εις την περιοχὴν Ανω Καλαμακίου, καλύπτον(=τος) ζωτικήν ἀνάγκην της Κοινότητος. Αποφασίζει. Εγκρίνει ομοφώνως την διάθεσιν του επί του Ο.Τ. 123 Κοινοτικού χώρου, δια την υπό του Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας ανέγερσιν Παιδικού Σταθμού . . . και ανατίθησι . . . Επί της ανωτέρω αποφάσεως, ο εκ των κ.σ. κ. Π. Τζιβανίδης προτείνει, όπως γίνωσι αι δέουσαι ενέργειαι προς το εν λόγω Υπουργείον δια την ίδρυσιν Παιδικού Σταθμού και εις την περιοχὴν Κεντρικῆς Καλαμακίου....». [Κ.Σ. Α. Παπακώστας, αντιπρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Ε. Τσαμπαρλής, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλια: 1) ο «υπολειφθείς» κοινοτικός χώρος 2.600 τ.μ., στο Ο.Τ. 123, δεν είναι άλλος, παρά αυτός της Πλατείας Καραϊσκάκη. Ουδέποτε (ευτυχώς) ανεγέρθηκε Παιδικός Σταθμός, και διατηρήθηκε ως κοινόχρηστη πλατεία, 2) οι χώροι του Β' Γυμναστηρίου, είναι τα Ο.Τ. 121 και 122. Σε αυτά οικοδομήθηκαν αργότερα τα σχολεία της οδού Ελ. Βενιζέλου (Γυμνάσιο-Λύκειο, Δημοτικά) και το καλούμενο «Κλειστό Γυμναστήριο». Αποδεικνύεται η έλλειψη σχεδιασμού και προτεραιοποίησης των κοινωνικών αναγκών με προοπτική του μέλλοντος, 3) Πολύπαθο το Ο.Τ.123 και η Πλατ. Καραϊσκάκη. Το 1982 υπήρξε προσπάθεια για την ανέγερση Ναού (του Αγ. Παντελεήμονος –χωρίς όμως να αφιερώνεται σε αυτόν-, διότι τάχα δεν μπορούσε να ανεγερθεί στο χώρο του-), η οποία αποκρούστηκε με απόφαση του Δ.Σ. (βλ. Α.Θ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες, έκδ.Β', 2022, σ. 1027, κεφ. «Διάσωση ή/και υπεράσπιση δημοτικής περιουσίας»). Έτσι απολαμβάνουμε τον κοινόχρηστο χώρο/πλατεία.

Μέρος δέκατο έκτο

Πολιτισμός

Ιδρυση Κοινοτικής Βιβλιοθήκης

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.74, «Συνεδρίασις 5.12.1964», Αρ. Αποφάσεως 172», «Περί ιδρύσεως Κοινοτικής Βιβλιοθήκης». «Επί του 23^{ου} θέματος . . . , αφορώντος εις την ίδρυσιν Κοινοτικής Βιβλιοθήκης, ο Πρόεδρος ποιείται θερμήν εισήγησιν, εξαίρων την σημασίαν και σπουδαιότητα του εγχειρήματος, δια την πνευματικήν πρόοδον του τόπου, τονίζων άμα ότι, η μέλλουσα να ιδρυθή Κοινοτική Βιβλιοθήκη, προώρισται να πληρώση υφιστάμενον κενόν εις τον πνευματικόν τομέα και να εκπληρώση κοινωνικών σκοπόν, σύμφωνον προς τας συγχρόνους απαιτήσεις και ορθήν περί ανθρώπου αντίληψιν, ως έχοντος ανάγκην, ου μόνον θεραπείας των υλικών αυτού επιδιώξεων, αλλά και των διανοητικών και πνευματικών, αυτού εν γένει απαιτήσεων./ Ακολούθως εξαίρει την συμβολήν της κ.σ., κ. Ελ. Καρανικόλα εις την προσπάθειαν ταύτην, ως και του συζύγου αυτής, δηλών ότι, και αυτός προσωπικώς είχε πάντοτε διακαή τον πόθον, να ίδη πραγματοποιουμένην την σκέψιν ιδρύσεως Κοινοτικής Βιβλιοθήκης εν Καλαμακίω, τουθ' όπερ εκφράζει την βεβαιότητα, ότι αποτελεί επιθυμίαν και των πλείστων εκ των δημοτών, εχόντων πάσαν διάθεσιν ίνα συντελέσωσι εις την επιτυχίαν της εν θέματι προσπάθειας./ Ωσαύτως γνωστοποιεί προς το Κ.Σ., ότι ήδη εκ προηγουμένης δηλώσεως προσφοράς της κ.σ., κ. Ελ. Καρανικόλα, αυτού το ιδίου και ετέρων δημοτών, έχουσιν ήδη συγκεντρωθή, περίπου 400 τόμοι διαφόρων βιβλίων, ως πρώτον απόκτημα της υπό ίδρυσιν Κοινοτικής Βιβλιοθήκης, ανερχομένων εις 450 μετά την ενώπιον του Κ.Σ. γενομένην δήλωσιν του εκ των κ.σ., κ. Π. Τζιβανίδη, ότι προσφέρει και αυτός 50 τόμους διαφόρων βιβλίων προς εμπλουτισμόν της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης./ Εν συνεχεία ο Πρόεδρος καλεί το Κ.Σ. όπως χωρήσῃ εις λήψιν αποφάσεως ιδρύσεως Κοινοτικής Βιβλιοθήκης, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 145 του Ν.Δ. 2888/1954./ Το Κ.Σ. . . . Αποφασίζει. Εγκρίνει ομοφώνως την ίδρυσιν Κοινοτικής Βιβλιοθήκης εν Καλαμα-

κίω, δια σ υ σ τ ά σ ε ω ς ι δ ί ο υ νομικού προσώπου και υπό την ονομασίαν «ΘΟΥΚΥΔΙΔΕΙΟΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ». Σκοπός: της ιδρυομένης βιβλιοθήκης είναι, η πνευματική ανάπτυξις των κατοίκων και ιδία των νέων. Όργανον διοικήσεως: Η Κοινοτική Βιβλιοθήκη, ως ίδιον νομικόν πρόσωπον, τελεί υπό την άμεσον εξάρτησιν και εποπτείαν της Κοινότητος, διοικουμένη υπό Εφορείας Διοικήσεως, διοριζομένης προτάσει του Κ.Σ. κατά τας εκάστοτε κειμένας διατάξεις περί Εφορειών Διοικήσεως. Πόροι: Δια την συντήρησιν και λειτουργίαν της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης, ως πόροι οικονομικοί λογίζονται και καθορίζονται: α) τακτική ετησία οικονομική επιχορήγησις της Κοινότητος, και, β) πάσης φύσεως εισφοραί, δωρεαί και κληροδοσίαι. Περιουσία: Ως υφισταμένη τα νυν περιουσία του Ν.Π. της Κοιν. Βιβλιοθήκης, λογίζονται οι υπάρχοντες σήμερον ως ανωτέρω εξετέθη 500 περίπου τόμοι διαφόρων βιβλίων, ως η συνημμένη τη παρούση αναλυτική κατάστασις./ Περί του τρόπου λειτουργίας της ιδρυομένης Κοιν. Βιβλιοθήκης, καθορισθήσεται δι' ειδικού Οργανισμού λειτουργίας της Κοιν. Βιβλιοθήκης, ψηφισθησομένου μετά την δημοσίευσιν του ιδρυτικού Β. Δ/τος, δι' αποφάσεως του Κ.Σ.....». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Α.Παπακώστας, Ε.Ξυδιάς, Κ.Πυλαρινός, Π.Καλλιγέρης, Ι. Καραμαλάκης, Β. Κατσης, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.105, «Συνεδρίασις 5.2.1965», Αρ. Αποφάσεως 21», «Ιδρυσις Κοινοτικής Βιβλιοθήκης». «Επί του 5^{ου} θέματος. . .ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ., αποσταλέν υ π ό δ ε ι γ μ α δια . . . εγγράφου της Νομαρχίας Αττικής, και εισηγείται όπως το Κ.Σ. προβή εις λήψιν ν έ α ς αποφάσεως τ ρ ο π ο π ο ι ο ύ σ η ς και συμπληρούσης την υπ' αρ.172/1964 πράξιν αυτού./ Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως την ίδρυσιν Κοινοτικής Βιβλιοθήκης εν Καλαμακίω ως ακολούθως: 1) Συνιστάται παρά τη Κοινότητι Καλαμακίου, ίδιον νομικόν πρόσωπον, υπό το όνομα «Θ ο υ κ υ δ ί δ ε ι ο ς Κοινοτική Βιβλιοθήκη Καλαμακίου». 2) Σκοπός του συνιστωμένου νομικού προσώπου είναι η ανύψωσις του μορφωτικού επιπέδου και η εν γένει ανάπτυξις των δημοτών, ως και η εξυπηρέτησις αυτών, ιδία των μαθητών και σπουδαστών, δια της δωρεάν παροχής εις αυτούς προς μελέτην διαφόρων βιβλίων και συγγραμμάτων, καθώς και η δημιουργία μορφωτικής και εκπαιδευτικής εν γένει κινήσεως εν τη πόλει. 3) Πόροι αυτού είναι: α) ετησία επιχο-

ρήγησις της Κοινότητος ποσού δραχ. 20.000, β) αι πάσης φύσεως εισφοραί, δωρεαί, κληρονομίαι και κληροδοσίαι, γ) αι πρόσοδοι εκ της ίδιας αυτού περιουσίας, και, δ) αι εισπράξεις εκ του αντιτίμου των παρεχομένων υπό του νομικού τούτου προσώπου πραγμάτων ή υπηρεσιών. 4) Η υπέρ αυτού αφιερωμένη περιουσία αποτελείται εκ 400 και πλέον τόμων βιβλίων διαφόρων. 5) Το συνιστώμενον νομικόν πρόσωπον διοικείται υπό πενταμελούς (5) Διοικητικού Συμβουλίου, απαρτιζομένου εκ του εκάστοτε α) Προέδρου της Κοινότητος ως Προέδρου, β) εκ δύο κοιν. συμβούλων, γ) εξ ενός εκπαιδευτικού, εκ των εν τη περιφερεία της Κοινότητος υπηρετούντων ή διαμενόντων, και, δ) εξ ενός δημότου λογοτέχνου ή επιστήμονος ή και απλού φίλου των γραμμάτων, ει δυνατόν ειδικευμένου περί τας βιβλιοθήκας./ Τα υπό στοιχεία β, γ, δ, ε μέλη ορίζονται δι' αποφάσεως του Κ.Σ. επί διετεί θητεία./ Το Δ.Σ. του συνιστωμένου νομικού προσώπου, εκλέγει εκ των μελών αυτού τον Αντιπρόεδρον, τον Γραμματέα, τον Ταμίαν και τον Εφορεύοντα σύμβουλον./ Το νομικόν πρόσωπον εκπροσωπείται ενώπιον των δικαστηρίων και πάσης Αρχής υπό του Προέδρου, και τούτου κωλυομένου ή απόντος υπό του Αντιπροέδρου./ Περί του τρόπου λειτουργίας της ιδρυομένης Κοινοτικής Βιβλιοθήκης και των λοιπών Διοικητικών και διαδικαστικών θεμάτων, γενήσεται λόγος εν τω ψηφισθησομένω υπό του Κ.Σ., Κανονισμού Εσωτερικής Λειτουργίας της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης, μετά την έκδοσιν του ιδρυτικού Β. Δ/τος./ Εις το σημείον τούτο, ο εκ των κ.σ., κ. Κων. Μαλτέζος δηλοί, ότι προσφέρει δωρεάν υπέρ της ιδρυομένης Κοινοτικής Βιβλιοθήκης, την πολύτομον «Ιστορίαν του Ελληνικού Εθνους» του Κων. Παπαρηγοπούλου. Το Κ.Σ. αποδέχεται την δωρεάν και ευχαριστεί τον κ. Κων. Μαλτέζον». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.210, «Συνεδρίασις 4.8.1965», Αρ. Αποφάσεως 129», χωρίς τίτλο θέματος. «Επί του 1^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. ότι δια του υπ' αρ. 343/10.5.1965 Β. Δ/τος, δημοσιευθέντος εν τω υπ' αρ. 82 ΦΕΚ της 10.5.1965 (τεύχος Α'), σ υ ν ε σ τ ή θ η το Νομικόν Πρόσωπον υπό το όνομα «ΘΟΥΚΥΔΙΔΕΙΟΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ»./ Ακολουθως τίθησιν υπ' όψει προσχέδιον Κ α ν ο ν ι σ μ ο ύ

Λειτουργίας της εν λόγω Κοινοτικής Βιβλιοθήκης, και εισηγείται, όπως δια την έναρξιν της λειτουργίας της εν θέματι βιβλιοθήκης, προέλθη το Κ.Σ. εις λήψιν αποφάσεως ψηφίσεως του Κανονισμού Διοικήσεως και Διαχειρίσεως της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης . . . / Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως και καταρτίζει τον Κανονισμόν Διοικήσεως και Διαχειρίσεως της «Θουκυδιδείου Κοινοτικής Βιβλιοθήκης Καλαμακίου» ως ακολούθως: [σημ.: «Άρθρον 2: Σκοπός αυτής είναι η ανύψωσις του μορφωτικού επιπέδου και η εν γένει πνευματική ανάπτυξις των δημοτών και η εξυπηρέτησις αυτών, ιδία των μαθητών και σπουδαστών δια της δωρεάν παροχής εις αυτούς προς μελέτην διαφόρων πληροφοριακών βιβλίων (Εγκυκλοπαιδειών, Λεξικών, Αρχείων) και μορφωτικών συγγραμμάτων (Επιστημονικών, Τεχνικών, Οικονομικών, Ιστορικών, Κοινωνιολογικών, Φιλοσοφικών, Λογοτεχνικών κλπ), καθώς και η δημιουργία μορφωτικής και εκπολιτιστικής εν γένει κινήσεως εν τη πόλει», ακολούθως ορίζονται οι πόροι, ότι το Δ.Σ. είναι πενταμελές, οι αρμοδιότητες κάθε μέλους, «Άρθρον 13. Ο τύπος της σφραγίδος . . . : Κυκλική φέρουσα περιμετρικώς τας λέξεις «Θουκυδίδειος Κοινοτική Βιβλιοθήκη Καλαμακίου – Ν.Π.Δ.Δ. 1965», εις το μέσον δε τον Θουκυδίδη, κύκλω τούτου την ένδειξιν «Θουκυδίδης ο Αλιμούσιος» κι άλλες διατάξεις, οι οποίες έχουν τροποποιηθεί μεταγενέστερα]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσης, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σημείωση: Με την επόμενη απόφαση με αρ. 130/4.8.1965 ορίζεται: «Εγκρίνει και διορίζει κατά πλειοψηφίαν των παρόντων μελών αυτού 1) τους κ.σ.: α) Ελ. Σκορδίλην, β) Παν. Καλλιγέρη, 2) τους δημότας: α) Νικόλαον Νικολάου, Γυμνασιάρχην, β) Παν. Χατζηγιάννου, συνταξιούχον δημοδιδάσκαλον, επί θητεία ενός έτους, οίτινες μετά του Προέδρου της Κοινότητος Γ. Σμαράγδη, νόμω Προέδρου του Δ.Σ., θ' αποτελέσωσι το πενταμελές Δ.Σ. . . .».

Σημείωση 2: Με τη με αρ. 162/4.9.1965, σελ.251, ίδιου βιβλίου, «Τροποποιήσις της υπ' αρ. 129/65 πράξεως, συμφώνως προς το υπ' αρ.56216/16.9.1965 έγγραφον διαταγήν της Νομαρχίας Αττικής» (διότι με το ιδρυτικό Β. Δ. όργανο Διοικήσεως είναι το Δ.Σ.), το Κ.Σ. «Αποφασίζει. Τροποποιεί ομοφώνως την 129/65 πράξιν αυτού, δια της α π α λ ε ί ψ ε ω ς του άρθρου 10, δι' ου ορίζεται «Εκτελεστική Επιτροπή» της Κοιν. Βιβλιοθήκης Καλαμακίου».

Ίδρυση κοινοτικής χορωδίας και μπάντας

[β.4.8. 1958- 4.8.1960], σ. 21, «Αρ. Πρακτικού 26/4.10.1958, Αρ. Αποφάσεως 171», χωρίς θέμα. «Επί του 6^{ου} θέματος. . . ο Πρόεδρος λέγει, ότι θεωρεί και δια την ημετέραν Κοινότητα απαραίτητον την διοργάνωσιν χορωδίας και μουσικής μπάντας δια την αφ' ενός μεν καλλιτεχνικήν προαγωγήν των νέων και αφ' ετέρου ψυχαγωγίαν των κατοίκων του ημετέρου προαστείου αλλά και του πλήθους των κατά το θέρος παρεπιδημούντων παραθεριστών. Το Κ.Σ. . . δέχεται ομοφώνως αυτήν κατ' αρχήν και παρακαλεί τον Πρόεδρον, όπως λάβη σχετικώς λεπτομερείς πληροφορίες περί του τρόπου και των όρων διοργανώσεως της Κοινοτικής Χορωδίας και μπάντας, εισηγηθή δε εν καιρώ την λήψιν οριστικής αποφάσεως ...».

[Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Ναοί - εκκλησίες. Αποφάσεις ιδρύσεων - ανεγέρσεων

Εισαγωγικό σχόλιο: Αποδεικνύεται από τα ερευνώμενα και μελετώμενα βιβλία ότι, με πολλές, επαναλαμβανόμενες, αποφάσεις, το Κ.Σ. ενίσχυε οικονομικά όλους τους υπό ανέγερση ή συμπλήρωση με επεκτάσεις ναούς, αλλά και για τις λειτουργικές δαπάνες τους. Δεν τις κατέγραψα διότι ήταν αποφάσεις διαχειριστικές. Κατέγραψα μόνον όσες από αυτές, περιείχαν ή αναφέρονταν και σε άλλα ιστορικά (ιδρυτικά κλπ), κοινωνικά ή ενδιαφέροντα στοιχεία.

Μεταμόρφωσις Σωτήρος

Εισαγωγικά: Ο Γ. Σμαράγδης, σ.86, με τίτλο «Μεταμόρφωσις Σωτήρος και Αγίας Παρασκευής Καλαμακίου», γράφει (σε συνεργασία με Νικόλαο Μ. Στεφάνου, επίτροπο): «Στις αρχές του αιώνα (περί το 1905), στο μέρος που υψώνεται σήμερα ο ναός, υπήρχε ένα μικρό εικονοστάσι, αφιερωμένο στη Μεταμόρφωση του Κυρίου . . . Το εικονοστάσι με τον καιρό εξελίχτηκε σε μικρό παρεκκλήσι, υπαγόμενο στην Ενορία Αγίου Δημητρίου Μπραχαμίου. Ο χώρος του τότε ήταν 4 X 4 μ. . . Μετά από μία μικρή σχετικά επέκταση του κτίσματος, φτάνουμε στο 1927, χρονιά που αποσπαστήκαμε από την τότε Κοινότητα Μπραχαμίου και γινήκαμε ξεχωριστή Κοινότητα. Επακόλουθο ήτανε και αναγνώριση του παρεκκλησίου σε Ενοριακό ναό (χειρόγραφα: Δεκέμβριος 1926). Τα εγκαίνια του τόσο γραφικού ναού έγιναν τη Κυριακή 6 Οκτωβρίου 1932 ... Το 1957 συστήνεται «Σύνδεσμος Ανεγέρσεως Νέας Μεταμορφώσεως Σωτήρος Καλαμακίου. . . Αντιδικίες και απαραίτητες πολεοδομικές τροποποιήσεις τελμάτωσαν τις προσπάθειες. Κατά τη διάρκεια της επταετίας η κίνηση αδρανοποιήθηκε πλήρως. . . Με αρχιτέκτονα το Δημήτριο Νάκο και Πολιτικό Μηχανικό το Μάριο Σκορτσή, τακτοποιούνται τα σχετικά με την Πολεοδομία και την Αρχιεπισκοπή και έτσι στις 2 Απριλίου 1978 γίνεται η θεμελίωση. . . Ο Ναός λειτούργησε για τις ανάγκες των πιστών το 1986. Τα θυρανοίξια του όμως (έτσι λέγονται τα εγκαίνια λειτουργίας των ναών) έγιναν στις 6 Αυγούστου 1988, ημέρα της πανηγύρεώς του . . .», και,

***Α.Θ. «ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ Αλίμου», κεφ. Ναός Σωτήρος–οδός Νίκης», με παραπομπές σε β. α) Κ.Κουρουγιώτης–Γ.Α. Σωτηρίου, «Ευρετήριο των μνημείων της Ελλάδος, Α.Ευρετήριο των Μεσαιωνικών μνημείων», τ. Α' 1927, τ. Β', 1929, β) σ. 153. β-Αρχ. Ετ., Ταξ. ΧC 200.4., σ.153: «4. ΝΑΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ. Ευρίσκεται εις Καλαμάκι. Ήτο μονόκλιτος βασιλική (5.00 X 7.60), αναπτυχθείσα αργότερον εις τρίκλιτον μετά τριών ημικυκλικών κογχών», γ) Γεώργιος Πάλλης: «Τοπογραφία του Αθηναϊκού Πεδίου κατά τη Μεταβυζαντινή Περίοδο. Οικισμοί, οδικό δίκτυο και μνημεία», Θεσσαλονίκη 2009, Κέντρο Βυζαντινών Ερευνών, β-Αρχ. Ετ. Ταξ. ΧC 212.1. σελ. 422: «Ζ.1.6. Σωτήρας στο Καλαμάκι. Θ: οδός Νίκης, Δήμος Αλίμου (ΑΠΠ 177 Ε1). Β: Ορλάνδος, ΕΜΜΕΤ Γ' (1933), 153. Κουνουπιώτου-Μανωλέσσου, ΑΔ 34 (1979), Β' 1,*

117, X: -- Χρ.: Μονόχωρος δρομικός ναός, που σε νεώτερους χρόνους είχε μετατραπεί σε τρίκλιτη βασιλική, με τρεις ημικυκλικές κόγχες.

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 42, Αριθμός Απόφασεως 185/5.10.1938, «Περί ε ι σ φ ο ρ ά ς υπέρ του Ι.Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος». «... εκθέτει ότι δέον ... δια την οικονομικήν ενίσχυσιν του ενταύθα ενοριακού Ναού της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος δεδομένου ότι μετά μ ε γ ά λ η ς δ υ σ κ ο λ ί α ς ανταπεξέρχεται εις τας απαραίτητους ανάγκας . . . Το Κ.Σ. ... Αποφαίνεται. Οτι εγκρίνει παμψηφεί την κ α τ α β ο λ ή ν εισφοράς εκ δραχ.2.000 υπέρ του ενταύθα ενοριακού Ναού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος . . . και ανατίθησι ...». [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλανος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλιο: Έχω διαβάσει ότι αναγνωρίστηκε ως ενοριακός Ναός με απόφαση που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 434 Α /13.12.1926, το οποίο δεν έχω μελετήσει.

[β.5.4.1956-4.7.1958], σ.221, «Αρ. Πρακτικού 13, Απόφασεως 101/6.6.1957», «Περί οικονομικής ενισχύσεως του Ι.Ν. Μ ε τ α μ ο ρ φ ώ σ ε ω ς Σωτήρος Καλαμακίου». «Επί του 10^{ου} θέματος ... εκθέτει ότι (=υπό) του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του ενταύθα ενοριακού Ναού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, υπεβλήθη αίτησις περί οικονομικής ενισχύσεως, του ειδικώς προς τούτο συσταθέντος Σ υ λ λ ό γ ο υ σκοπόν έχοντος την α ν έ γ ε ρ σ ι ν ν έ ο υ Ναού ικανού να περιλάβη το ολονέν αυξανόμενον εκκλησίασμα, δοθέντος ότι ο ήδη υφιστάμενος ναός, λ i α ν π ε ρ i ο ρ i σ μ έ ν ο ν προς τούτο χώρον διαθέτει. Εν συνεχεία δίδεται ο λόγος εις τον παριστάμενον εφημέριον Αρχιμανδρίτην κ. Ν. Δικόπουλον, όστις αναπτύσσει εν ολίγοις τα μέχρι τούδε πεπραγμένα και τας ενεργείας του Συλλόγου, ως και το κ α τ ε π ε ί γ ο ν της ενάρξεως του έργου, καθόσον τας περισσοτέρας φορές το εκκλησίασμα παρακολουθεί την λειτουργίαν έξωθεν του Ναού, είτε υπό τον καυστικόν ήλιον, είτε υπό τας διαφόρους κακοκαιρικής συνθήκας του χειμώνος./ Το Κ.Σ. . . επειδή είναι πραγματι αναγκαιοτάτη και κατεπείγουσα η ανέγερσις του Ι. Ναού επί της α υ τ ή ς θ έ σ ε ω ς εις ήν ευρίσκεται ούτος, επειδή η Κοινότης λόγω των υπάρχουσών υποχρεώσεων αυτής δ ε ν δύναται να εισφέρει ανάλογον δια τον σκο-

πόν τούτον ποσόν, το οποίον δ ε ν πρέπει να είναι μικρότερον του ποσού των δραχ. 150.000, επειδή όμως πιθανόν θα δυνηθή να προσφέρη ποσοστόν του ποσού τούτου δια την έναρξιν του έργου και να επιφυλαχθή δια την καταβολήν του υπολοίπου εκ του προϋπολογισμού του ελευσομένου οικον. έτους. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την οικονομικήν ενίσχυσιν του ενοριακού Ι.Ν. Μεταμορφώσεως Σωτήρος Καλαμακίου, δια του ποσού των δραχ. 25.000 ... επιφυλασσόμενον όπως κατά την σύνταξιν του νέου προϋπολογισμού αναγραφή προς τον αυτόν σκοπόν το ποσόν των δραχ. 125.000 του σχετικού εντάλματος εκδοθησομένου επ' ονόματι του κ. Ταμίου του «Συλλόγου ανεγέρσεως του Ι. Ν. Μεταμορφώσεως Σωτήριος Καλαμακίου»....». [Κ.Σ.: Σπ. Σπηλιόπουλος, Ι. Λαμπρινίδης, Γ.Κινινής, Γ.Μαμάης, Β.Αβραμίδης, Γ.Σμαράγδης, Γ.Γκούμης].

Σχόλιο: Καταγράφεται η παρούσα απόφαση, διότι περιέχει ιστορικά στοιχεία, που ενδιαφέρουν τους Αλιμιώτες και όλους.

[β. 4.8.1960 - 4.8.1961]. σ. 180: «Αρ. Πρακτικού 7. Συνεδρίασις 3.4.1961, αριθμός αποφάσεως 54/1961, «Ανακοίνωσις Προέδρου επί των σχέσεων Κοινότητος και Ενοριακού Ναού». «...ο Πρόεδρος ανακοινεί (ορθό: ανακοινού) ότι κατά την 25^{ην} Μαρτίου ημέραν της Εθνικής Εορτής και καθ' ήν ώραν ανήλθεν επί της πρώτης βαθμίδος του δεσποτικού θρόνου εις τον Ιερόν Ναόν Μεταμορφώσεως, ίνα εκφωνήση τον πανηγυρικών της ημέρας, κατόπιν σχετικής εγκυκλίου δ ι α τ α γ ή ς της Νομαρχίας Αττικής, ο εφημέριος του Ναού Αρχιμανδρίτης Γεράσιμος Γαρμπής, α π έ λ υ σ ε το εκκλησίασμα, και κλείσας κατά τρόπον περιφρονητικόν τα βημόθυρα, εισήλθεν εις το Ιερόν, εισηγείται δε όπως το Συμβούλιον λάβη θέσιν επί του θέματος τούτου, καθ' ότι ως φρονεί, η τοιουτότροπος συμπεριφορά του Εφημερίου αποτελεί προσβολήν δι' ολόκληρον το Κ. Συμβούλιον, ως εκπρόσωπος του οποίου ενεφανίσθη ίνα εκφωνήση τον πανηγυρικών της ημέρας. Το Κ. Συμβούλιον ακούσαν της του Προέδρου εισηγήσεως επί του ανωτέρω θέματος λαμβάνει την ακόλουθον θέσιν: Α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι αποστολή διαμαρτυρίας προς την Αρχιεπισκοπήν εις ήν να μνημονεύεται το επεισόδιον, να χαρακτηρίζεται δε τούτο ως μη συμβιβαζόμενον προς το λειτούργημα του κληρικού. Η απόφασις λαμβάνεται κατά πλειοψηφίαν των παρόντων μελών. Μ ε ι ο ψ η φ ο ύ ν τ ω ν των κ. κ. 1) Σπυρί-

δωνος Σπηλιοπούλου, ως έχοντας την γνώμην, ότι η συμπεριφορά του Ιερέως δεν ήτο καθόλου προσβλητική δια τον Πρόεδρον, ήτο δε απλή υπόδειξις προς τον Πρόεδρον περί του τρόπου συμπεριφοράς εντός του Ναού, 2) Γεωργίου Μαμάη έχοντας την γνώμην ότι η συμπεριφορά του Ιερέως ήτο όντως προσβλητική εις το σημείον καθ' ό ούτος (ο εφημέριος) εισήλθεν εις το Ιερόν Βήμα κλείσας την Ωραίαν Πύλην, ενώ έδει να παρακολουθήση τον όλον πανηγυρισμόν της Εθνικής Εορτής από της θέσεώς του, την δε προσβολήν ταύτην θεωρεί ως στρεφομένην εν συνόλω κατά του Κοινοτικού Συμβουλίου. Όμως παρά ταύτα αρνουμένου την έγκρισιν υποβολής ψηφίσματος διαμαρτυρίας λόγω των επερχομένων ημερών της Αγίας Εβδομάδος και με την ελπίδα μελλοντικής διευθετήσεως των σχέσεων Προέδρου και Εφημερίου, 3) Κων/νου Τσόχα, έχοντας την αυτήν προς τον κ. Γεώργιον Μαμάην γνώμη ...». (βλ. αυτή και σε: Α.Θ. Κοινότητα Καλαμακίου- Δήμος Αλίμου, Πολιτικές αποφάσεις – ψηφίσματα, έκδοση 2021, σελ. 224). [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β.Κριμπένης].

Σχόλιο: Οι μελετητές της απόφασης πρέπει να εκτιμήσουν ότι, οι συμπεριφορές έχουν σχέση ΚΑΙ με την ενοριοποίηση ή ΜΗ, του Ναού Κοίμησης Θεοτόκου Αλίμου (βλ. επόμενο κεφάλαιο, Ναός Κοίμησης Θεοτόκου Αλίμου).

[β. 4.1.1964- 29.6.1964], χωρίς αριθμηση σελίδων, «Συνεδρίασις 1.2.1964», θέμα «16. Εκτάκτως συζητείται το θέμα εξευρέσεως του καταλλήλου χώρου δια την *α ν έ γ ε ρ σ ι ν ν έ ο υ* Ναού». Στο βιβλίο υπάρχει πρόχειρη σημείωση, υπογραμμένη από κοιν. συμβούλους (χωρίς ονόματα): «Συμφωνείται ότι εις περίπτωσιν καθ' ήν δεν θα καταστή δυνατή η εντός μηνός τακτοποιήσις του θέματος δι' εξαγοράς του πλαγίου οικοπέδου, ιδιοκτησίας Παναγιώτου Νεοφύτου, να ανεγερθή νέος Ναός εις τον χώρον ως απεικονίζεται εις το μονογραφέν σχεδιάγραμμα».

*Σχόλιο: Αν και δεν αναφέρεται, πρόκειται για το Ναό *Μ ε τ α μ ο ρ φ ώ σ ε ω ς* Σωτήρος, όπως εικάζω από την αναφορά «δι' εξαγοράς του πλαγίου οικοπέδου, ιδιοκτησίας Π.Νεοφύτου». Τις δεκαετίες των 1980-1990 κατοικούσε ο Π.Νεοφύτου και η κόρη του Δέσποινα Νεοφύτου, σε, έχον ανεγερθεί, όμορο*

του Ναού, τριόροφο κτίσμα (βλ. Α.Θ. ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς Αλιμιώτες», έκδοση Β', κεφ. «Πλατεία (καμπαναριό) Ι.Ν. Μεταμόρφωσης»/αντιδράσεις περιοίκων).

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.173, «Εκτακτος συνεδρίασις 17.5.1965», χωρίς απόφαση. « .. ίνα συζητήση και αποφασίση επί των . . . εγγεγραμμένων εκτάκτων θεμάτων και κατ' αρχήν επί του εκτάκτως ανακύψαντος θέματος ανεγειρομένης οικοδομής π α ρ α π λ ε ύ ρ ω ς του Ι.Ν. Μεταμορφώσεως Σωτήρος, ήτις θεωρείται επιζημία παρά του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του ως άνω Ι.Ναού, διά τε τον υφιστάμενον Ναόν ως και δια την μελλοντικήν ανέγερσιν νέου Ναού./ Άρχεται η συζήτησις του θέματος δια σχετικής εκτενούς εισηγήσεως του κ. Προέδρου, όστις κατ' αρχήν τίθησι το ερώτημα, εάν και κατά πόσον είναι κατ' αρχήν αρμόδιον το Κ.Σ. δια την επίλυσιν του θέματος τούτου. Διαπιστωθείσης αρμοδιότητος του Κ.Σ., ίνα επιληφθή του θέματος, ο Πρόεδρος εισέρχεται εις την ουσίαν λέγων, ότι εις περίπτωσιν καθ' ήν θα απεφασίζετο απαλλοτριώσις του οικοπέδου του Π. Ν ε ο φ ύ τ ο υ, αι οικονομικαί δυνατότητες της Κοινότητος δ ε ν επιτρέπουσι αντιμετώπισιν μιας τοιαύτης δαπάνης. Εκ τρίτου τίθεται υπό του Προέδρου θέμα του, εις περίπτωσιν απαλλοτριώσεως, ποίος ο απαιτούμενος χώρος, όστις θα πρέπει να απαλλοτριωθή, απολύτως αναγκαίος, δια την εκπλήρωσιν του επιδιωκομένου σκοπού./ Εν τη εξελίξει της συζητήσεως ο εκ των κ.σ., κ.Κ. Μαλτέζος ποιείται την πρότασιν όπως εγκαταλειφθή η σκέψις απαλλοτριώσεως και στραφή η προσοχή ανεγέρσεως Ναού ε π ί τ ο υ π α ρ α λ ι α κ ο ύ χώρου εις το σημείον από ιδιοκτησίας Παπαστράτου μέχρι των Κεντρικών Λουτρών./ Η . . .Ελ. Καρανικόλα ζητεί αναβολήν, ίνα μελετηθή το θέμα περισσότερο και εξακριβωθή η δυνατότης άλλου, ίσως, οικοπέδου καταλληλοτέρου ή του προτεινομένου και να υπάρχη κάποιον σχέδιον, όπερ κατόπιν μελέτης θα τεθή υπ' όψιν του Κ.Σ., ώστε να δυνηθή και αποφασίση./ Υπό του Προέδρου γίνεται πρότασις συστάσεως Επιτροπής μελέτης και εισηγήσεως εντός τριών ημερών, υπευθύνου επί του θέματος τούτου, αποτελουμένης εκ των α) Προέδρου της Κοινότητος, β) Προέδρου του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ι.Ν. Μεταμορφώσεως, γ) Προέδρου του Συνδέσμου ανεγέρσεως Ι. Ναού, και, δ) ενός μηχανικού της ΤΥΔΚ Αττικής./ Το Κ.Σ. αποδέχεται ομοφώνως την υπό του Προέδρου προταθείσαν σύστασιν Επιτροπής, εκ των ανωτέρω μνημονευθέντων εκπρο-

σώπων των αρμοδίων Οργάνων και ενός ειδικού μηχανικού, του κ. Χρ. Μασούρου α μ φ ι σ β η τ ο ύ ν τ ο ς αρμοδιότητα του Κ.Σ., ίνα προβή εις απαλλοτριώσιν χώρου δι' ανέγερσιν Ναού». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Ι.Καραμαλάκης, Β. Κατσής, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Κοίμησις Θεοτόκου Αλίμου

Εισαγωγικά: Γ. Σμαράγδης, σ.89, «Η Κοίμηση Θεοτόκου Αλίμου, αρχίζει να κτίζεται από το 1932, σε οικόπεδο που παραχώρησε η εταιρία ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ του Γερουλάνου,στη συμβολή των οδών Ιθάκης και Κεφαλληνίας. Η παραχώρηση έγινε στον τότε Εξωραϊστικό Σύνδεσμο Αλίμου, για αποκλειστικό σκοπό την ανέγερση Ναού. . . .Ο Ναός για πολλά χρόνια παρέμεινε παρεκκλήσιο της Μητρόπολης Αθηνών μέχρι το 1964, χρονιά που αναγνωρίστηκε Ενοριακός Ναός, μετά από σκληρό και επίπονο αγώνα των κατοίκων Αλίμου...ενάντια στα α ν τ ι μ α χ ό μ ε ν α ο ι κ ο ν ο μ ι κ ά σ υ μ φ έ ρ ο ν τ α άλλου Ενοριακού Ναού. Εν προκειμένω της Μεταμόρφωσης Καλαμακίου. ...».

Σχόλιο: Αποδειγμένο και βέβαιο είναι ότι, κατά την ένταξη του συνοικισμού Αλίμου στο σχέδιο πόλης, με επίσπευση του Μαρ. Γερουλάνου (ΦΕΚ 331 Α/30.10.1925, βλ. κεφ. Τράχωνες), υ π ο χ ρ ε ω τ ι κ ά από το Ν.Δ. 17.7/16.8.1923, π ρ ο β λ ε π ό τ α ν κοινόχρηστος χώρος για την ανέγερση ναού, με π α ρ α ί τ η σ η της Κτήμα Τράχωνες, από την αποζημίωση (βλ.ΦΕΚ). Άρα τα περί «παραχώρησης»(δωρεάν), ΔΕΝ ανταποκρίνονται στην αλήθεια.

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ. 254, «Πρακτικόν 1/5.1.1956», «Αρ. Αποφάσεως 11», «Περί α π ο ρ ρ ί ψ ε ω ς προτάσεως αναγνωρίσεως ως ενορίας του Ι. Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Α λ ί μ ο υ». «Εγκρίνεται ομοφώνως η συζήτησις του . . . εγγράφου της Αρχιεπισκοπής, μη αναφερομένου εν τη ημερησία διατάξει, δι' ού αιτείται η γνωμάτευσις του Κ.Σ. δια την ανακήρυξιν του παρεκκλησίου

Κοιμήσεως της Θεοτόκου της συνοικίας Αλίμου εις ενοριακόν Ναόν. Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Α.Ν. 1369/1938 «Περί Ιερών Ναών και Εφημερίων», προβλέπονται αι προϋποθέσεις υπ' ας δύνανται να ιδρυθώσι οι ενοριακοί Ναοί αναγινώσκει δε τας διατάξεις αυτού και προτείνει όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς./ Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν ότι κατ' εξωδίκους πληροφορίας, οι υπογράψαντες την αίτησιν περί ιδρύσεως ενορίας εις την περιοχὴν Αλίμου, *δεν* είναι κάτοικοι της περιοχῆς ταύτης, *αλλά* κατοικῶσιν εις την περιοχὴν Καλαμακίου και δη εις θέσεις ευρισκομένας πολύ μακράν ταύτης πλησιέστερον δε του ενοριακού Ναού Μεταμορφώσεως, εκκλησιαζόμενοι ως επί το πλείστον εις αυτόν. Επειδὴ ο αριθμὸς τούτων *δεν* αντιπροσωπεύει τον υπό του Α.Ν. 1369/1938 απαιτούμενον ἡμισυ του ελαχίστου αριθμοῦ οικογενειῶν των δυναμένων να αποτελέσωσι ενορίαν κωμοπόλεως, ως η ἡμετέρα Κοινότης αριθμούσα *κάτω* των 10.000 *κατοίκων*, επειδὴ το Καλαμάκιον διαθέτει ἤδη, ως ανωτέρω ελέχθη, ἰδίαν ενορίαν, ο δε αριθμὸς των εν αυτή κατοικούντων (*ορθό= κατοικουσών*) οικογενειῶν *δεν* υπερβαίνει τας 700. Επειδὴ εκτός των ανωτέρω, η αιτουμένη ἰδρυσις δευτέρας ενορίας εις την περιοχὴν Αλίμου είναι δυσανάλογος προς τας οικονομικὰς δυνατότητας των κατοίκων της Κοινότητος ἡμῶν, οἵτινες μετὰ μεγάλου κόπου κατορθῶνουν να συντηρήσωσι την ἤδη υφισταμένην ενορίαν, μη δυνάμενοι λόγω των περιωρισμένων οικονομικῶν δυνατοτήτων των να συντηρήσωσι και δευτέραν τοιαύτην. Επειδὴ τέλος ο υφιστάμενος εις την περιοχὴν Αλίμου Ι. Ναός ιερουργεῖται ως *εξωκκλησίον*, εκκλησιάζονται δε εν αὐτῷ πάντες οι βουλόμενοι εκ των κατοίκων της περιοχῆς του. *Αποφάινεται*, ότι γνωματεύει δια ψήφων επτά, του εκ των μελών του κ. Γ. Σμαράγδη αρνηθέντος ψήφον, την *απόρριψιν* της, περί ιδρύσεως ως ἰδίας ενορίας, αναφοράς των κατοίκων του Αλίμου δια τους εν τῷ σκεπτικῷ αναφερομένους λόγους, και ανατίθησιν τῷ κ. Προέδρῳ . . .». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Κινινῆς, Γ. Γκούμης].

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ.96 (*προσοχή: στην ἀρίθμηση σελίδων, ἀπ' τον ἀριθμὸ σελίδας 80, παραλείπονται 10 ἀριθμοί, και η ἐπόμενη σελίδα ἔχει 90, ὄντας σελίδα που ὀφείλε να ἔχει μονή ἀρίθμηση*), «Αριθ. Π ρ α κ τ ι κ ο ὕ 24/17.8.1956», χωρὶς ἀριθμὸ ἀπόφασης), «Περί της εκκλησίας του Αλίμου «Η

Κοίμησις της Θεοτόκου». «Ο κ. Γ. Γκιώνης προτείνει να προβή το Κ.Σ. εις ενεργείας δια το ά ν ο ι γ μ α της εκκλησίας, έστω και να γίνη ε ν ο ρ ί α και η πρότασις του κ. Γ. Γκούμη είναι να α π ο μ α κ ρ υ ν θ ή ο ε φ η μ έ ρ ι ο ς της Μεταμορφώσεως (=λάθος του γραφέα, για την Κοίμηση Θεοτόκου Αλίμου συζητούν) δια την αγάπην και την ομόνοιαν των κατοίκων και να α ν ο ί ξ η η εκκλησία./ Ο κ. Γ. Σμαράγδης προτείνει όπως το Κ.Σ. λάβη θέσιν περί της σ υ - σ τ ά σ ε ω ς ε ν ο ρ ί α ς, ασχέτως και εάν ακόμα δ ε ν συντρέχουν αι προϋποθέσεις του νόμου. Εν αποτυχία δε των μέσων τούτων το Κ.Σ. προς δ ι α μ α ρ τ υ ρ ί α ν να φθάση και μ έ χ ρ ι π α ρ α ι τ ή σ ε ω ς./ Η γνώμη του κ. Ι. Λαμπρινίδη είναι ότι δια παντός μέσου, δια σ υ γ κ ε ν τ ρ ώ σ ε ω ν των κατοίκων, δια διαβημάτων και δια των εφημερίδων, επιτευχθή το ά ν ο ι γ μ α της εκκλησίας, και εις αποτυχίαν θα παραιτηθή, προτείνει δε να γίνη ψ ή - φ ι σ μ α./ Η πρότασις του κ. Γ. Κινινή είναι το οπωσδήποτε άνοιγμα της εκκλησίας κατόπιν των δ η μ ι ο υ ρ γ η θ έ ν τ ω ν ε π ε ι σ ο δ ί ω ν και κ υ ρ ί ω ς λόγω των κινδύνων των ξέ ν ω ν ε κ κ λ η σ ι α σ τ ι κ ώ ν ε π ι ρ ρ ο - ώ ν και δ ο γ μ ά τ ω ν. Αν δε δια το άνοιγμα μόνος τρόπος είναι η ί δ ρ υ σ ι ς ενορίας και προς την κατεύθυνσιν ταύτην δ ε ν υπάρχει αντίρρησις εκ μέρους του να στραφή (εννοεί: το Κ.Σ.;)/ Η πρότασις του κ. Προέδρου (ορθό: προεδρεύοντος Γ. Τίγκελη, απουσίαζε ο Σπ. Σπηλιόπουλος) και το συμπέρασμα επί της συζητήσεως είναι όπως το Κ.Σ., επί τη βάσει της ισχυούσης Κοινοτικής Νομοθεσίας, π ε ρ ι ο ρ ι σ θ ή εις τα καθήκοντα της α ρ μ ο δ ι ό - τ η τ ό ς του, συνιστάμενα κατά την γνώμην του να ενώση τας δ ι α μ α ρ - τ υ ρ ί α ς του μετά των κατοίκων της περιοχής της εκκλησίας η Κοίμησις της Θεοτόκου, ίνα κατά έναν νόμιμον τρόπον λειτουργίας, αύτη, όπως επί μία 25 ε τ ί α ν, ελειτούργει, και να εκφράση την ευχήν προς τας αρμοδίας Αρχάς να επιλύσωσι το α ν α κ ύ ψ α ν ζ ή τ η μ α, όπως εκ των περιστάσεων και των πραγμάτων επιβάλλεται, α ν τ ι τ ά σ σ ε τ α ι δε εις ψηφίσματα, εις δημοσιεύσεις και συγκεντρώσεις./ Επί των προτάσεων το Κ.Σ. α π ο φ α ί ν ε τ α ι: ψηφίζει την πρότασιν του κ. Γ. Γκιώνη ομοφώνως, απορρίπτει την πρότασιν του κ. Γ. Γκούμη ομοφώνως, ψηφίζει την πρότασιν του κ. Γ. Σμαράγδη, ούσης ομοίας της του κ. Γ. Γκιώνη./ Μεθ' ό το Κ.Σ., ακουσθέντων και των λοιπών μελών, δέχεται την πρότασιν του κ. Προέδρου (= προεδρεύοντος) καθ' ήν δέον τούτο να περιορισθή εις τα καθήκοντα τα προβλεπόμενα υπό της Κοινοτικής Νομοθεσίας, και ενώση τας ενεργείας και διαμαρτυρίας του μετά των κατοίκων

επί σκοπώ ε π α ν α λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α ς της εκκλησίας./ Εγκρίνει δε, μειοψηφούντων των κ. Γ. Τίγκελη και Ε. Γιούλη, την σύνταξιν ψ η φ ί σ μ α τ ο ς ού την σύνταξιν αναθέτει εις τους κ.κ. Γ. Κινινήν και Ι. Λαμπρινίδην και όπως τούτο δημοσιευθή δια του ημερησίου τύπου των Αθηνών και υποβληθή εις το Υπουργείον Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Νομαρχίαν και Αρχιεπισκοπὴν Αθηνών».[Κ.Σ. Γ. Τίγκελης, αντιπρόεδρος, Γ.Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Σχόλια: 1) αφού «αποφάνθηκαν», γιατί δεν θέλησαν να δώσουν αριθμό στην απόφασή;, 2) Γιατί έκλεισε/ σταμάτησε τη λειτουργία της, η εκκλησία; Τόσοι εισηγητές με προτάσεις, αλλά κανένας ΔΕΝ αναφέρει την πραγματική αιτία του κλεισίματός της, γιατί «δημιουργήθηκαν επεισόδια», ή κίνδυνος «των ξένων εκκλησιαστικών επιρροών και δογμάτων» (έξω από και στην άκρη της τότε Αθήνας, στην ερημιά, στόχευαν τα ξένα δόγματα, σε ένα παρεκκλήσιο;), 3) κανένας από όσους έχουν γράψει αφηγήματα για το Καλαμάκι, δεν αναφέρεται στο γεγονός. Αποκαλύπτεται με τις αποφάσεις Κ.Σ. αυτές.

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 365, «Αρ. Πρακτικού 12, Αποφάσεως 80/5.4.1958», «Περί εγκρίσεως ι δ ρ ύ σ ε ω ς ε ν ο ρ ί α ς Ι.Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου Α λ ί μ ο υ». «Επί του δεκάτου εβδόμου θέματος προτάσει του κ. Προέδρου και ομοφωνία των παρισταμένων μελών του Κ.Σ., εγκρίνεται εν τη ημερησία διατάξει ως θέματος προς συζήτησιν, η εξέτασις της από 2.4.1958 αίτησις(ορθό: αιτήσεως) της προσωρινής επιτροπής του π α ρ ε κ κ λ η σ ί ο υ «Η Κοίμησις της Θεοτόκου» συνοικίας Α λ ί μ ο υ, αιτουμένης την γνωμάτευσιν του Κ.Σ. δια την α ν α κ ή ρ υ ξ ι ν του παρεκκλησίου τούτου εις Ενοριακόν Ναόν. Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου, εισηγηθέντος την αποδοχήν της ανωτέρω αιτήσεως, ιδόν την υποβληθείσαν αίτησιν και τας διατάξεις του Α. Ν. 1369/1938 «περί Ιερών Ναών και εφημερίδων» (ορθό: εφημερίων) και λαβόν υπ' όψιν: 1) ότι εκ της κτηθείσης πείρας και της ίδιας αντιλήψεως των μελών του Κ.Σ., η ίδρυσις ίδιας ενορίας εις την περιοχὴν του Αλίμου, θα εξυπηρετήση κατά τον καλύτερον τρόπον, σημαντικών οικογενειών (=σημαντικόν αριθμόν οικογενειών;) κατοικούντων (ορθό: κατοικουσών) εν τη περιοχὴ ταύτη και δυνατόν μεν ο αριθμός των κατοίκων τούτων να μ η αντιπροσωπεύη τον

υπό του Α.Ν. 1369/1938 απαιτούμενον τοιούτον. Π λ η ν όμως δέον όπως ληφθή σοβαρώς υπ' όψιν η α π ό σ τ α σ ι ς της περιοχής ταύτης εκ του κέντρου της Κοινότητας, ήτις τόσον κατά την θερινήν όσον και την χειμερινήν απόστασιν καθίσταται επιβλαβής δια τους άγοντας την προκεχωρημένην ηλικίαν και επειδή η σύστασις ιδίας ενορίας εις τον συνοικισμόν Αλίμου θα εκπληροούν (ορθό: εκπληροί;) πλείστους σκοπούς, 2) ότι οι κάτοικοι της συνοικίας ταύτης θα δυνηθούν να ανταποκριθούν εις τα βασικά έξοδα συντηρήσεως της ιδρυθησομένης ενορίας. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι αποδεχόμενον ομοφώνως την από 2.4.1958 αίτησιν της Προσωρινής Επιτροπής του παρεκκλησίου «Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ», συνοικίας Αλίμου, εγκρίνει την ανακήρυξιν του παρεκκλησίου τούτου εις ίδιον Ενοριακόν Ναόν δια τους εν τω σκεπτικώ της παρούσης αναφερομένους λόγους, υ π ό τ ο ν ό ρ ο ν ό τ ι τα όρια ταύτης θα π ε ρ ι ο ρ ι σ θ ο ύ ν εις τον χώρον τον εξικνούμενον πέραν του ρεύματος εις την οικίαν «Κοτοπούλη» και ανατίθησι...».[Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόποθλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Σχόλιο: με την απόφαση αυτή, μάλλον, δίνεται απάντηση στην απορία για την παύση λειτουργίας του Ναού (όπως γραφόταν τότε, παρεκκλησίου όπως ομολογείται τώρα), χωρίς να αναφέρεται τίνος ναού ήταν παρεκκλήσιο.

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ. 207, «Αρ. Πρακτικού 23/4.9.1959, Αρ. Αποφάσεως 183», «Περί ιδρύσεως ενορίας Κοιμήσεως Θεοτόκου εν Αλίμω». «Επί του 13^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκθέτει ότι συμφώνως τη δοθείση αυτώ εξουσιοδοτήσει υπό του Κ.Σ. επί της από 27.7.1959 αιτήσεως των κατοίκων Αλίμου, περί ιδρύσεως ενορίας εν τη περιοχή ταύτη, προέβη εις τας δεούσας ενεργείας και δ ι ε π ί σ τ ω σ ε ν ό τ ι ό ν τ ω ς τ ο τ μ ή μ α τ ο ύ τ ο τ η ς Κ ο ι ν ό τ η τ ο ς ευρίσκεται εις απόστασιν μη επιτρέπουσαν τον ευχερή εκκλησιασμόν και την εν γένει εξυπηρέτησιν των θρησκευτικών αναγκών των κατοίκων αυτού, και ως εκ τούτου απαραίτητος καθίσταται η ίδρυσις ιδίας ενορίας εν Αλίμω. Επειδή και ο αριθμός των οικογενειών αλλά και η οσημέραι αυξανόμενη κατοίκησις του χώρου τούτου, δημιουργούσι τας υπό του νόμου 2200/1940 «Περί Ιερών Ναών και Εφημερίων» απαιτούμενας προϋποθέσεις, καλεί δε το Κ.Σ. όπως γνωμοδοτήσει σχετικώς αποφαινόμενον επί του ζωτικής σημασίας

θέματος τούτου./ Το Κ.Σ. . . και λαβόν υπ' όψει ότι συν ταις εκτεθείσαις υπό του Προέδρου, συντρέχουσι και έ τ ε ρ α ι προϋποθέσεις ως η ύπαρξις Ναού καταλλήλου και η προθυμία των κατοίκων δια την συντήρησιν τούτου γνωμοδοτεί και Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως ίνα ιδρυθή Ενορία Κοιμήσεως Θεοτόκου εν Αλίμω και δια το τμήμα της Κοινότητος το περιλαμβανόμενον εν τη π έ ρ α ν του ρ ε ύ μ α τ ο ς Κοτοπούλη περιοχή, δια τους προμνημονευθέντας λόγους και ανατίθησιν τω Προέδρω....». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης].

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ.105 «Αρ. Πρακτικού 3/4.2.1963, Αρ. Αποφάσεως 31», χωρίς τίτλο θέματος. «Επί του εγγραφέντος εκτάκτως . . .ως 17^{ου} θέματος . . .ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. το . . . έγγραφον του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, μετά των προσηρητημένων αυτώ εγγράφων, υπομνημάτων και ενστάσεων, δι' ού, μεταξύ άλλων, καλείται εν κατακλείδι το Κ.Σ., να λάβη επί του θέματος τούτου νέαν απόφασιν, γνωματεύον, εάν υπό τας σημερινάς προϋποθέσεις, κρίνεται α ν α γ κ α ί α ή μ η η ε ν ο ρ ι ο π ο ί η σ ι ς του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Α λ ί μ ο υ./ Ακολουθώς ο Πρόεδρος εκτίθησιν, ότι εκ του όλου φακέλλου καταφαίνεται, ότι μεταξύ του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ενοριακού Ναού Μ ε τ α μ ο ρ φ ώ σ ε ω ς του Σωτήρος αφ' ενός, και, του Εξωραϊστικού Συνδέσμου Αλίμου αφ' ετέρου, υ φ ί σ τ α τ α ι δ ι ά σ τ α σ ι ς, ως προς την ύ π α ρ ξ ι ν ή μ η τ ω ν ν ο μ ί μ ω ν προϋποθέσεων προς ί δ ρ υ σ ι ν ε ν ο ρ ί α ς Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλίμου, ήν καλείται να διασαφηνίση το Κ.Σ., εν όψει της πραγματικής καταστάσεως εν Αλίμω υπό τας σήμερον δημιουργηθείσας συνθήκας./ Εν συνεχεία δίδεται ο λόγος . . . εις τους διίσταμένους διαδοχικώς οίτινες αναπτύσσουσι τας απόψεις των, είτα δε το Κ.Σ. αποφασίζει να σ υ ν ε δ ρ ι ά σ η κ ε κ λ ε ι σ μ έ ν ω ν των θυρών, μεθ' ό ε κ κ ε ν ο ύ τ α ι η αίθουσα συνεδριάσεων του Κ.Σ., και το Κ.Σ. κεκλεισμένων των θυρών συνδιασκέπτεται, λαμβάνον δε υπ' όψει τα εκτεθέντα υπ' αμφοτέρων των δ ι χ ο γ ν ω μ ο υ σ ώ ν π α ρ α τ ά ξ ε ω ν, ως ανωτέρω εξετέθη, ως και ωρισμένα γεγονότα ως και η μ ή π α ρ έ μ β α σ ι ς κατά την συζήτησιν του θέματος εκπροσώπων του Οικισμού Α ν α π ή ρ ω ν Πολέμου – Τραχώνων, αιτουμένων την ε ν ο ρ ι ο π ο ί η σ ι ν του Ναού Κ ο ι μ ή σ ε ω ς Θεοτόκου του οικισμού τούτου, και η

ανακοπή εξελίξεως της περιοχής Αλίμου, ένεκα της μεσολαβησάσης απαλλοτριώσεως τμήματος εκ της εκτάσεως τούτου δια τον Αερολιμένα. Αποφασίζει. Το Κ.Σ. απέχει ομοφώνως να λάβη θέσιν επί του ανακύψαντος θέματος της ενοριοποίησεως ή μη του Ι. Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλίμου, υπό την ενεστώσαν αυτού μορφήν, λόγω του γεγονότος της εξελεκτικής (ορθό: εξελικτικής) διακινήσεως του πληθυσμού μας αφ' ενός, και της παρεμβάσεως εξ ετέρου, του Συνοικισμού Αναπήρων- Τραχώνων, περί ενοριοποίησεως του εις την περιοχή των, υπάρχοντος τέρου Ι.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου ωσαύτως, υπέρης έχει ληφθή η υπ' αρ. 66/1962 απόφασις του Κ.Σ./ Εκ τούτων επαφίεται εις την κρίσιν του αρμοδίου Οργάνου δια τα περαιτέρω. Εκρίθη, απεφασίσθη και υπογράφεται ...». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Κ.Τσόχας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Π. Κερασιώτης, Α. Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης].

Σημείωση: Όπως έχει λεχθεί, στο παρόν, κεφ. «Βιβλία Αποφάσεων- Πρακτικών που ερευνήθηκαν», οι αποφάσεις του Κ.Σ. από 1 έως 128 για το έτος 1962 ελλείπουν, λόγω κατάσχεσης του βιβλίου με εντολή Εισαγγελέα. Έτσι για πρώτη φορά και εμμέσως, πληροφορούμαστε, ότι το Κ.Σ. είχε ταχθή με την 66/1962 απόφασή του, υπέρ της «ενοριοποίησης» της Ναού της Κοίμησης Θεοτόκου, στην οδό Θεομήτορος, στο Άνω Καλαμάκι.

*** Στη σελ. 84 του παρόντος (κεφ. «Λειτουργική κρίση στην Κοινότητα, Συζητήσεις στο Κ.Σ. για ποινική δίωξη Προέδρου και Γραμματέα κ.ά.»), δημοσιεύεται «Δήλωσις του Αντιπροέδρου της Κοινότητος κ. Κων/νου Τσόχα, προς το Κ.Σ., την 2 Απριλίου 1963», από την οποία αποσπώ σχετικό τμήμα: «Αι προσωπικάί αυταί αντιδικαίαι ωδήγησαν εις το φαινόμενον να καταγγέλωνται δημόσια και μάλιστα από της ωραίας Πύλης και να υβρίζονται κοινοτικοί σύμβουλοι δια πράξεις του Κ.Σ. νομίμως ψηφισθείσας. Αναμένομεν να ίδωμεν τι θα πράξη ο κ. Πρόεδρος της Κοινότητος επί του θέματος τούτου. Εάν μεν υποστηρίξη την μη ενοριοποίησιν της Εκκλησίας του Αλίμου, ως εδήλωσεν ο ιερεύς, τότε διατί φέρει ενώπιον του Κ.Σ. πρότασιν περί ανακλήσεως ή ακυρώσεως ή τροποποίησησεως της προγενεστέρας αποφάσεως του Κοινοτικού Συμβουλίου; . . .».

*** Αριθμός Αποφάσεως Κ.Σ. 150/2.4.1963. [σημ.: μέσα στις σελίδες του β. 4.8.1960 – 4.8.1961, μαζί με άλλες μη ενδιαφέρουσες το παρόν πόνημα, βρέθηκε υ π ο γ ρ α μ μ έ ν η σε ακριβές αντίγραφο της 4.4.1963, από τον Πρόεδρο Γ. Σμαράγδη, τσιγαρόχαρτο (όπως γινόταν τότε για να παράγονται, από τα καρμπόν, περισσότερα αντίγραφα) που περιλαμβάνει το κείμενο της απόφασης αυτής, το οποίο τσιγαρόχαρτο, εναπόθεσα και πάλι ανάμεσα στις σελίδες του ίδιου βιβλίου, που έχει ως εξής:

«Μετά το πέρας της συνεδριάσεως των εν τη ημερησία διατάξει εγγεγραμμένων ή εγγραφέντων εκτάκτως θεμάτων, ο Πρόεδρος αναγινώσκει εις επήκοον του Κ.Σ. και των παρισταμένων δημοτών την υπ' αρ. 17/1.4.1963 αναφοράν του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ιερού Ναού Μεταμορφώσεως Σωτήρος Καλαμακίου, δι' ής το εν λόγω Συμβούλιον αιτείται, όπως συζητηθή και αύθις υπό του Κ.Σ. το θέμα εν ο ρ ι ο π ο ι ή σ ε ω ς ή μ η του εν Αλίμω Ι. Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου, συνυποβάλλει δε τη αναφορά φωτοαντίγραφον σχετικής εκθέσεως της υπό του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου συσταθείσης Επιτροπής, ήν ακολούθως αναγινώσκει ο Πρόεδρος, ως και αντίγραφον του υπ' αρ. 305/6.3.63 εγγράφου του Αρχιεπισκόπου προς το Υπουργείον Παιδείας./ Εν συνεχεία το Κ.Σ. α π ο φ α σ ί ζ ε ι εκτάκτως την συζήτησιν της αναφοράς του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου Μεταμορφώσεως Σωτήρος, ως 26^{ου} θέματος κατά πλειοψηφίαν, α π ο χ ω ρ η σ ά ν τ ω ν της συνεδριάσεως των κ.κ. Κ. Τσόχα, Γ. Γκιώνη και Β. Κριμπένη. Διαπιστωθείσης απαρτίας κατά τας διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 93 του Ν.Δ. 2888/1954 η συνεδρίασις συνεχίζεται. Ακολούθως ο Πρόεδρος εκτίθησι τα εξής: Να γί ν η Κύριοι η Ενορία Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλίμου, α λ λ' ε ά ν και εφ' ό σ ο ν υφίστανται αι νόμιμοι προϋποθέσεις, και ό χ ι εις κ α τ α σ τ ρ ο φ ή ν της υφισταμένης ενορίας Μεταμορφώσεως. Αι νόμιμοι ό μ ω ς προϋποθέσεις, δ ι ε π ι σ τ ώ τ η π λ έ ο ν α π ο λ ύ τ ω ς, ό τ ι δ ε ν υ π ά ρ χ ο υ ν. Ά λ λ ω σ τ ε Ναός υφίσταται και λειτουργεί ανελλιπώς εις τον Άλιμον, και επομένως ουδεμία προσγίγνεται βλάβη εις τους κατοίκους Αλίμου, δια της μ η ενοριοποιήσεως του Ναού Κοιμ. Θεοτόκου, οίτινες δύνανται να θεραπεύσωσιν απολύτως τας θρησκευτικές των ανάγκας. Εξ άλλου έχομεν ως γεγονός πλέον, ό τι υπό των ενδιαφερομένων, δια την ίδρυσιν της ενορίας Κοιμ. Θεοτόκου Αλίμου, π α ρ ε β ι ά σ θ η αφ' ενός η υπ' αρ. 183/1959 απόφασις του Κ.Σ., δι' ής

ετίθετο ως όρος, ότι η νέα ενορία δ ε ν θ α ε π ε κ τ α θ ή εντεύθεν του ρεύματος Αγίου Δημητρίου και συνελέγησαν υπογραφαί κατοίκων των οδών Κονδύλη, Τσόχα, Κοτοπούλη, Αγ. Δημητρίου κλπ., αίτινες ως γνωστόν δ ε ν ανήκουσιν εις την περιοχὴν Αλίμου, αφ' ετέρου δε ελήφθησαν και υπεβλήθησαν υπογραφαί μ ή κ α τ ο ί κ ω ν Κ α λ α μ α κ ί ο υ ή και α ν υ π ά ρ κ τ ω ν εισέτι. Κατόπιν των ανωτέρω π ρ ο τ ε ί ν ω, όπως το Κ.Σ. λάβη σαφή απόφασιν, δι' ής να α π ο ρ ρ ί π τ η την ί δ ρ υ σ ι ν ενορίας Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλίμου, ως μ η υφισταμένων των υπό του Α.Ν. 2200/1940 οριζομένων προϋποθέσεων και α π ο β α ι ν ο ύ σ η ς β λ α π τ ι κ ή ς δια την ύπαρξιν της ενορίας Μεταμορφώσεως Σωτήρος./ Το Κ.Σ. . . . λαβόν υπ' όψει: α) το γεγονός της μη υπάρξεως των νομίμων προϋποθέσεων δια την ίδρυσιν ενορίας Κοιμ. Θεοτόκου Αλίμου, β) την προμνημονευθείσαν έκθεσιν της υπό του Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών συσταθείσης Επιτροπής δια την επιτόπιον εξέτασιν των προϋποθέσεων, γ) το υπ' αρ. 305/ 6.3.1963 έγγραφον του Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών, προς το Υπουργείον Παιδείας και σκεφθέν κατά Νόμον και εν τω πρίσματι των συμφερόντων της Κοινότητος. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Ομοφώνως αποδέχεται δια των μετεχόντων της συνεδριάσεως μελών, ότι δ ε ν δύναται να ι δ ρ υ θ ή ε ν ο ρ ί α Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλίμου, επί του παρόντος τουλάχιστον, ως μ η συντρεχουσών προς τούτο των νομίμων προϋποθέσεων. Εκρίθη, απεφασίσθη ..».[Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Κ. Τσόχας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Β. Κερασιώτης, Αγγ. Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης, Β. Κριμπένης, αποχώρησε εκτάκτως ο Γ. Τίγκελης].

Σημείωση: Για την ενοριοποίηση ή μη του Ναού Κοίμησης Θεοτόκου Αλίμου, βλ. στο παρόν, κεφ. «Λειτουργική κρίση στην Κοινότητα», τη δήλωση του αντιπροέδρου Κ. Τσόχα, στην οποία γίνεται αναφορά και σε «επεισόδιο» ή περιστατικό αντιδικίας μεταξύ του Προέδρου και του Ιερέα στο Ναό Μεταμόρφωσης (βλ. και πιο πάνω Αρ. Πρακτικού 7/3.4.1961), αλλά και στον τρόπο χειρισμού από τον Πρόεδρο της ενοριοποίησης ή μη αυτού.

Άγιος Παντελεήμων

Εισαγωγικά: Γ. Σμαράγδης, σ.90, αφού αναφέρει ότι στοιχεία του δόθηκαν από τον Ελ. Σκορδίλη). «Πρώτη εκκλησία στο χώρο του Άνω Καλαμακίου στους νεώτερους χρόνους είναι ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ. Κτίστηκε το 1953. Ακολούθησαν η Κοίμηση της Θεοτόκου Αναπήρων και η Ζωοδόχος Πηγή. Στον κοινόχρηστο χώρο που περιβάλλεται από τους δρόμους Δωδεκανήσου- Ρόδου- Καλύμνου- Πάτμου, που ήταν ένας μικρός λοφίσκος κατάξερους, στην κορυφή του, οι πιστοί . . . έκτισαν παράνομα, ως συνήθως, ένα μικρό εκκλησάκι. Το 1956 ο ναός αναγνωρίστηκε Ενοριακός (ΦΕΚ 214/26.9.1956). Το μικρό αρχικά κτίσμα, επεξετάθη το 1956 για να κατεδαφιστεί το 1985, έτος που περατώθηκε το υπόγειο τμήμα του σημερινού ναού, όπου και μεταφέρθηκε ... Η «είσοδος», «τα θυρανοίξια» ... τελέστηκε στις 3 Φεβρουαρίου 1985».

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ.146, «Πρακτικόν 7/5.4.1955», «Αρ. Αποφάσεως 69», «Περί αναγνωρίσεως ως ίδιας ενορίας του Ι.Ν. Αγίου Παντελεήμονος Τραχώνων». «Επί του 31^{ου} θέματος. . . ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό των οικιστών των 1) Συνεταιρισμού οικιστών και οικοπεδούχων η «Αλληλεγγύη», και του «Οικοδομικού Συνεταιρισμού ο Άγιος Παντελεήμων Τραχώνων», εζητήθη όπως αναγνωρισθή ως ίδια ενορία, ο δαπάναις των οικιστών ανεγερθείς Ι. Ν. του Αγίου Παντελεήμονος, λόγω της μεγάλης αποστάσεως ήτις χωρίζει τον συνοικισμόν από των πλησιεστέρων ενοριακών ναών, οίτινες εκτός τούτου δεν υπάγονται εις την Κοινότητά μας. Επειδή το θέμα τούτο δεν αναγράφεται εν τη ημερησία διατάξει, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. εγκρίνει τούτο ως κατεπείγον και αποφανθή σχετικώς. Το Κ.Σ. ... και σκεφθέν επειδή ο Συνοικισμός υπό την επωνυμίαν «Άγιος Παντελεήμων» κέκτηται τα υπό του νόμου προβλεπόμενα προσόντα όπως αποτελέση ιδίαν ενορίαν, και επειδή δια της αναγνωρίσεώς του ως ενοριακού Ναού θα δυνηθή να εξεύρη ευκολώτερον τους απαιτούμενους πόρους προς αποπεράτωσίν του. Αποφάσισται ότι εγκρίνει ομοφώνως όπως συζητηθή ως κατεπείγουσα η αίτησις των οικιστών του Συνεταιρισμού «Η Αλληλεγγύη» και του Οικοδομικού

Συνεταιρισμού «Άγιος Παντελεήμων» και όπως υποβαλλομένων τούτων προταθή εις την Αρχιεπισκοπήν Αθηνών όπως δια την εξυπηρέτησιν των κατοίκων του Συνοικισμού «Άγιος Παντελεήμων» αναγνωρισθή ως ενοριακός Ναός ο δαπάναις των οικιστών ανεγερθείς ομώνυμος τοιούτος, και ανατίθησι». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 230, «Πρακτικόν 4.8.1965», χωρίς απόφαση, μετά τη συζήτηση των θεμάτων της Η.Δ., αναγράφεται: «Αίτησις Ενοριακού Ναού Αγίου Παντελεήμονος περί επιχορηγήσεως δια ποσού δρχ. 30.000, προς διαμόρφωσιν του περιβόλου του Ναού, λαμβάνεται υπ' όψιν δια την κατάρτισιν του Τεχνικού Προγράμματος 1966, εφ' ό θα περιληφθή ως έργον κοινοτικόν η π λ α κ ό σ τ ρ ω σ ι ς του περιβόλου του Ναού Αγίου Παντελεήμονος».

Ζ ω ο δ ό χ ο ς Π η γ ή

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 278, «Συνεδρίασις 5.1.1966», Αρ. Αποφάσεως 2», με θέμα «Περί συμβιβαστικής επιλύσεως διαφοράς μεταξύ Κοινότητας και Α.Ε. ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ», την οποία βλ. πιο κάτω στο κεφ. Αθλητικά Γυμναστήρια, Β' Κοινοτικό Γυμναστήριο Τραχώνων (Λ. Ιωνίας και Ήρωος Μάτση). Στην απόφαση αυτή, αναφέρεται ότι η Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες δώρησε οικόπεδο στο Ο.Τ. 83, έκτασης 3.219 Μ2 για την ανέγερση του Ναού της Ζ. Πηγής, την οποία δωρεά αποδέχτηκε η Κοινότητα με τη με αρ. 141/1961 απόφαση, η οποία δεν καταγράφεται στο παρόν, διότι έχει χαθεί ή δεν εντοπίστηκε, το σχετικό βιβλίο αποφάσεων του Κοινोट. Συμβουλίου. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσή, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 314, «Συνεδρίασις 5.2.1966», Αρ. Αποφάσεως 36», «Περί ιδρύσεως Ενορίας Ζωοδόχου Πηγής, Οικισμού Εφοριακών, περιοχής Τραχώνων Καλαμακίου». «Επί του 6^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ., το . . . έγγραφον του Συλλόγου Ανεγέρσεως του Ιερού Ναού Ζωοδόχου Πηγής, Οικισμού Εφοριακών, περιοχής Τραχώνων Καλαμακίου, δι' ού, ο εν λόγω σύλλογος αιτείται την λήσιν αποφάσεως περί ιδρύσεως Ενορίας Ζωοδόχου Πηγής εις την εν θέματι περιοχήν, δια την θεραπείαν των θρησκευτικών αναγκών των κατοίκων αυτής, αίτινες σήμερον δεν δύνανται να εξυπηρετηθώσιν δια της γειτονικής Ενορίας Αγ. Παντελεήμονος. Ακολούθως εκτίθησιν ότι, ένεκα της μεγάλης αποστάσεως του Οικισμού Εφοριακών και των παραπλησίων οικιών, από τε του Ενοριακού Ναού Αγίου Παντελεήμονος, ως και από της Ενορίας Κοιμήσεως Θεοτόκου, Αναπηρικών Τραχώνων, απαραίτητος καθίσταται η ίδρυσις ίδιας Ενορίας, δι' αναγνωρίσεως του υφισταμένου Ναού Ζωοδόχου Πηγής εις τον χώρον του προδιαληφθέντος Οικισμού, εις Ενοριακόν Ναόν .../ Το Κ.Σ ... λαβόν γνώσιν του περιεχομένου ...εγγράφου του Συλλόγου Ανεγέρσεως Ι. Ν. Ζωοδ. Πηγής Οικισμού Εφοριακών, όστις επερωτήθη προς φάτως, μερίμνη του εν λόγω Συλλόγου και επιμελεία των κατοίκων της περιοχής ταύτης . . . και σκεφθέν ότι πληρούνται και υφίστανται αι νόμιμοι προϋποθέσεις δια την ίδρυσιν Ενορίας . . . δια την θεραπείαν των θρησκευτικών αναγκών της περιοχής ταύτης. Αποφασίζει. Γνωμοδοτεί ομοφώνως, υπέρ της ιδρύσεως Ενορίας Ζωοδ. Πηγής, Οικισμού Εφοριακών Καλαμακίου, περιλαμβάνουσα τους κατοίκους της περιοχής ταύτης και παραπλησίων και ανατίθησι». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.381, «Συνεδρίασις 4.5.1966», χωρίς απόφαση: «Αίτησις Συλλόγου ανεγέρσεως Ναού Ζωοδόχου Πηγής, περί χορηγήσεως του απαιτουμένου ποσού δια την παροχήν ηλεκτρικού ρεύματος εις τον εν λόγω Ναόν. Εγκρίνεται η παροχή, Κοινοτική δαπάνη». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Κοίμησις Θεοτόκου Αναπήρων (Ανω Καλαμακίου)

Εισαγωγή: Γ. Σμαράγδης, σ. 92: «Η εκκλησία της Κοίμησης Αναπήρων» άρχισε να κτίζεται από το 1956. . .Ο Ναός κτίστηκε σε Κοινοτικό χώρο επί τούτου επιλεγμένο. Η μορφολογία του εδάφους έγινε με τη μέριμνα της Κοινοτικής Αρχής. Το 1962 αναγνωρίστηκε σε Ενορία».

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.171, «Συνεδρίασις 5.5.1965», χωρίς αριθμό απόφασης ή τίτλο: «Αίτησις Εκκλησιαστικού Συμβουλίου Ι. Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Α ν α π ή ρ ω ν», «Περί επιχορηγήσεως δια την εξόφλησιν λογαριασμού τ η λ ε φ ω ν ι κ ή ς συνδέσεως, δ ε ν είναι δυνατόν να ικανοποιηθή, ως μ η υφισταμένης σχετικής πιστώσεως εν τω Κοινοτικώ Προϋπολογισμώ». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδιλής, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σημείωση: 1) Εμμέσως και κατ' αντιδιαστολή έχει γίνει αναφορά στο Ναό αυτό, και πιο πάνω στο κεφάλαιο για το Ναό Κοίμησης Θεοτόκου Αλίμου, όπου αναφέρεται: «και της πα ρ ε μ β ά σ ε ω ς εξ ετέρου, του Συνοικισμού Αναπήρων-Τραχώνων, περί ε ν ο ρ ι ο π ο ι ή σ ε ω ς του εις την περιοχώντων, υπάρχοντος ε τ έ ρ ο υ Ι.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου ω σ α ύ τ ω ς, υ π έ ρ ή ς έχει λ η φ θ ή η υπ' αρ. 66/1962 απόφασις του Κ.Σ.» και εκεί σχόλιο ότι ΔΕΝ υπάρχει το σχετικό βιβλίο αποφάσεων Κ.Σ. που την περιλαμβάνει, 2) η δαπάνη για τηλεφωνική σύνδεση αναφέρεται στο κ τ ί ρ ι ο του προϋπάρχοντος Ναού (με τη μικρή εκκλησία πάνω στο λόφο, και το «πανωσήκωμα» της σκεπής) που υπήρχε από χρόνια, το οποίο, αφού έγιναν εκχωματώσεις που «εξαφάνισαν» το λόφο, ώστε η επιφάνεια του Ο.Τ. να γίνει ισόπεδη με τις Θεομήτορος και Ευβοίας, αντικαταστάθηκε από το νέο και υπάρχοντα σήμερα, Ναό, ο οποίος ανοικοδομείτο δύο δεκαετίες περίπου και είχε τα επίσημα εγκαίνια («θυρανοίξια») την 19 Οκτωβρίου 2003 (βλ. Α.Θ. «Το Χρέος προς τους Αλιμιώτες», Β' έκδοση, 2022, σ. 209, κεφάλαιο Τιμητικές διακρίσεις κλπ).

Αγία Ειρήνη, δωρεά οικοπέδου Ισμήνης Γκρώμαν-Ζάννου

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 389, «Συνεδρίασις 5.6.1966», «Αρ. αποφάσεως 122», «Αποδοχή δωρεάς οικοπέδου κλπ.». «...ο Πρόεδρος αναγινώσκει την από 2.6.1966 αίτησιν δωρεάς της Ισμήνης χήρας Γεωργίου Γρώμαν, δι' ής αύτη γνωστοποιεί, ότι προσφέρει δωρεάν εις την Κοινότητα, έν οικόπεδον ιδιοκτησίας της, κείμενον εις θέσιν «Πικροδάφνη» και εμφανόμενον υπ' αρ. 30 του υπ' αρ. 23 Ο.Τ., εκτάσεως δε Μ2 458,70, επί τω σκοπώ ανεγέρσεως επ' αυτού, Ναού της Αγίας Ειρήνης, εις μνήμην των γονέων αυτής Ειρήνης και Κλεάνθους Ζάννου, και ότι ωσαύτως προσφέρει επίσης δωρεάν τους απαιτηθησομένους λαξευτούς λίθους δια τον εν θέματι Ναόν, ρυθμού Βυζαντινού. Εν συνεχεία ο Πρόεδρος αναγινώσκει ετέραν αίτησιν του Ροδόλφου Γρώμαν, υιού της ανωτέρω, δι' ής ούτος δηλοί, ότι εις περίπτωσιν αποδοχής της δωρεάς της μητρός του υπό τον όρον ανοικοδομήσεως Ναού, κατά την αιτήσιν αυτής διαλαμβανόμενα, προσφέρει και αυτός δωρεάν ποσού δραχ. 50.000 ως πρώτην ενίσχυσιν δια το ως άνω έργον, και εισηγείται όπως το Κ.Σ. λάβη απόφασιν επί των ως άνω δωρεών./ Το Κ.Σ. . . .σκεφθέν ότι εκ της ταχείας ανοικοδομήσεως της περιοχής ένθα το δωρούμενον οικόπεδον, συντόμως θα ανακύψη ανάγκη Ναού δια την θεραπείαν των θρησκευτικών αναγκών των κατοίκων, ιδόν και τας διατάξεις του άρθρου 85 του Ν.Δ.2888/54 Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Αποδέχεται ομοφώνως τας δωρεάς 1) της Ισμήνης χήρας Γεωργίου Γρώμαν, συνισταμένην εις έν οικόπεδον εκτάσεως 458,70 Μ2 κειμένου εις θέσιν Πικροδάφνη Καλαμακίου και εμφανόμενον υπ' αρ.30 του υπ' αρ. 23 Ο.Τ. ως και τους απαιτηθησομένους λαξευτούς λίθους δια την ανέγερσιν Ναού της Αγίας Ειρήνης, ρυθμού Βυζαντινού, κατά τους υπό της δωρητριάς διατυπουμένους εν τη αιτήσιν όρους, και, 2) του Ροδόλφου Γρώμαν, υιού της ανωτέρω, συνισταμένης εκ ποσού δραχ. 50.000, ευχαριστεί και συγχαίρει αμφοτέρους τους δωρητάς και ανατίθησι τω Προέδρω, όπως απευθύνη ευχαριστήριον επιστολήν, εξουσιοδοτούν αυτόν δια την υπογραφήν του οικείου συμβολαίου, μετά την έγκρισιν της παρούσης υπό της Νομαρχίας . . .».

[Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσης, Π.Τσορός, Σ. Τσιλιμπάρης, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλια: 1) Στους σύγχρονους χάρτες/τοπογραφικά του Δήμου, το Ο.Τ. 23 είναι μικρό τριγωνικό ανάμεσα στις οδούς Εθελοντών-Αγίας Ειρήνης και Σωκράτους, κοντά στη Λ. Ελευθερίας (περιοχή Πικροδάφνης). ΟΜΩΣ, ναός φαίνεται ότι ουδέποτε χτίστηκε, για άγνωστους λόγους, ΕΝΩ ονοματοδοτήθηκε εκεί «οδός Αγίας Ειρήνης», 2) Ο Γ.Σμαράγδης, σ' Το Καλαμάκι, 1988, σ. 93, ΔΕΝ περιλαμβάνει «Αγία Ειρήνη», ούτε στους ναούς, ούτε στα παρεκκλήσια.

Ι δ ρ υ σ η Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο υ (ατελέσφορες απόπειρες)

Εισαγωγή: Σε πολλά κεφάλαια και σε προηγούμενες σελίδες, έχουν καταγραφεί αποφάσεις του Κ.Σ. ή Δ.Ε., οι οποίες αναφέρονται, ή στις οποίες γίνονται δηλώσεις ή υποσχέσεις, από το 1936 έως το 1967, για ίδρυση τοπικού Νεκροταφείου, οι οποίες όμως ο υ δ έ π ο τ ε πραγματοποιήθηκαν. Τις αποφάσεις εκείνες δ ε ν επαναλαμβάνω στο κεφάλαιο αυτό. Είναι χαρακτηριστικό ότι ούτε σ' Το Καλαμάκι του Γ.Σμαράγδη, ούτε στην επίσημη έκδοση του Δήμου «Όψεις της Ιστορίας ...» (2018) υπάρχει κεφάλαιο για το Νεκροταφείο.

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 45: «Αριθμός αποφάσεως 188/5.10.1938, «Περί αγοράς γηπέδου δια Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο ν». « . . .εκθέτει ότι ως γνωστόν η Κοινότης στερείται Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο υ, οι δε νεκροί μ ε τ α φ έ ρ ο ν τ α ι άλλοι μεν εις τας Αθήνας, άλλοι δε εις την γειτονικήν Κοινότητα Κομνηνών, των οικείων αυτών ταλαιπωρουμένων ίνα ε π ι τ ύ χ ω σ ι την άδειαν ενταφιασμού και επιβαρυνομένων με μεγάλας δ α π ά ν α ς δια την μεταφοράν. Προς θεραπείαν τούτου θεωρεί επάναγκες όπως ι δ ρ υ θ ή Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο ν της Κοινότητος, ως κ α τ ά λ λ η λ ο ν δ ε τ ό π ο ν προτείνει, τμήμα α γ ρ ο ύ παρά την θέσι «Π α ν ί» ανήκον εις την Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες. Προς τον σκοπόν τούτον ήλθε εις δ ι α π ρ α γ μ α τ ε ύ σ ε ι ς μετά της ρη-

θείσης εταιρείας ήτις προσφέρει έκτασιν ἐξ (6) στρεμμάτων μετρίμην δραχμῶν χιλίων κατά στρέμμα ἤτοι ἐν ὅλῳ αξίας δραχ. 6.000.-, προσθέτει δε ὅτι ἡ τιμὴ αὐτὴ εἶναι ἀπολύτως ἐξαιρετικὴ δεδομένου ὅτι παρόμοια τοῦ προσφερομένου γήπεδα τιμῶνται πρὸς 12 – 15.000 χιλιάδες δραχ. κατά στρέμμα. . . . Το Κ.Σ. . . κρίνον ὅτι ἀφ' ἐνός εἶναι ἀναγκασιότατὴ ἡ ἰδρυσις νεκροταφείου καὶ ἀφ' ἐτέρου ὅτι ἡ προσφερθεῖσα τιμὴ εἶναι ἀπολύτως συμφέρουσα εἰς τὴν Κοινότητα. Ἀποφαίνεται. Ὅτι ἐγκρίνει παμψηφεί τὴν ἰδρυσιν Νεκροταφείου εἰς τὸν προσφερόμενον ὑπὸ τῆς Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες ἀγρὸν ἐκτάσεως ἐξ στρεμμάτων, ἤτοι ἐξ χιλιάδων τετραγωνικῶν τεκτονικῶν πήχεων, ἐγκρίνει δε πρὸς τοῦτο καὶ χορηγεῖ ἰσόπῳσῳ πίστῳσιν . . . καὶ ἀνατίθησιν τῷ κ. Προέδρῳ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν διὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς θέσεως ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ σχετικῆς συμβολαίου». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 357: «Ἀριθμὸς ἀποφάσεως 197/1.12.1939, «Περὶ ἐγκρίσεως πιστώσεως διὰ τὴν ἀγορὰν ἐκτάσεως ἐξ στρεμμάτων πρὸς ἰδρυσιν Νεκροταφείου». « . . . ἐκθέτει ὅτι διὰ τῆς . . . διαταγῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης ἐνεκρίθη ἡ ὑπ' ἀρ. 188 π.έ. ἀπόφασις περὶ ἀγορᾶς γηπέδου πρὸς ἰδρυσιν νεκροταφείου ἤτοι τῆς προσφερθείσης ὑπὸ τῆς Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες ἐκτάσεως ἐξ στρεμμάτων ἀντὶ συνολικοῦ ποσοῦ δραχ. 6.000, δέον τὸ Κ.Σ. νὰ ἐγκρίνη τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς τοῦτο πίστῳσιν... Το Κ.Σ. ...Ἀποφαίνεται ὅτι ἐγκρίνει παμψηφεί ὅπως ἡ ἀπαιτηθησομένη δαπάνη τῶν δραχμῶν 6.000 διὰ τὴν ἀγορὰν γηπέδου πρὸς ἰδρυσιν Νεκροταφείου ... ἐξουσιοδοτεῖ δε τὸν κ. Πρόεδρον ὅπως προβῆ εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀναφερθείσης ἐκτάσεως, ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερομένη θέσει παρὰ τῆς Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, ἐξουσιοδοτεῖ δε τούτον ὅπως ὑπογράψῃ τὸ σχετικὸν συμβόλαιον ὡς καὶ παν σχετικὸν τούτου ἔγγραφο. Ἐγένετο, ἀπεφασίσθη καὶ ὑπογράφεται ὡς ἔπεται....». [Κ.Σ.: ἴδιο, ὡς ἄνω].

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 155, «Ἀριθμὸς ἀποφάσεως 213/13.12.1946», «Περὶ ἐγκρίσεως πιστώσεως διὰ τὴν πληρωμὴν δικαίων τὰ-

φή ς απόρων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι επειδή η Κοινότης σ τ ε ρ ε ί τ α ι Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο υ οι νεκροί θ ά π τ ο ν τ α ι εις το τοιούτον του Δήμου Παλ. Φαλήρου επί καταβολή των κεκανονισμένων δικαιωμάτων, ειδικώς δε δια τους α π ό ρ ο υ ς τα δικαιώματα δέον να καταβάλλονται υπό της Κοινότητος εφ'όσον η ταφή τούτων εκτελείται κατόπιν σχετικής εντολής αυτής. Κατά το από της ε π α ν α σ υ σ τ ά σ ε ω ς της Κοινότητος διάστημα ήτοι από του μηνός Σεπτεμβρίου 1945 εδόθη εντολή δια την ταφήν δύο νεκρών, δια δικαιώματα δε ο Δήμος Π. Φαλήρου . . . αιτεί την καταβολήν του ποσού των δραχ. 30.000 . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την καταβολήν εις τον Δήμον Π. Φαλήρου . . . των δραχ. 30.000 δια δικαιώματα ταφής των κατ' εντολήν της Κοινότητος ενταφιασθέντων εν τω Νεκροταφείω αυτού, α π ό ρ ω ν Μ. Γκίτση και Α. Λέκκα. ... και ανατίθησι τω κ. Προέδρω.». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερούλανος, Γ. Τίγκελης, Θ. Φυτάλης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος].

[β. 16.9.1947- 5.5.1950], «Βιβλίο Πρακτικών 25», συνεδρίαση 20.9.1947, σ. 2, αναγράφεται: «Ο εκ των μελών κ. Γεώργιος Γκούμης προτείνει όπως ληφθή μέριμνα δια την ί δ ρ υ σ ι ν Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο υ, όπερ κρίνει απαραίτητον προς ταφήν των νεκρών της Κοινότητος, οίτινες θάπτονται εις το τοιούτον Π. Φαλήρου. Εγκρίνεται όπως εξευρεθή ο κατάλληλος χώρος και τηρουμένων των σχετικών διατυπώσεων αγορασθή ούτος υπό της Κοινότητος». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ν. Μαλτέζος, Γ.Γκούμης].

[β. 16.9.1947- 5.5.1950], «Βιβλίο Πρακτικών », συνεδρίαση 29.3.1948, σ. 37, αναγράφεται: «Προκειμένου να προβή η Κοινότης εις την σ ύ σ τ α σ ι ν Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο υ ορίζεται Επιτροπή εκ των κ.κ. Ηλ. Αντωνοπούλου, Νικ. Κριμπένη και Π. Πικρού δια την εξεύρεσιν του καταλλήλου χώρου». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Η. Αντωνόπουλος, Μ. Λεγάκης, Ν. Κριμπένης, απών Ι.Γερ.].

[β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ. 100, «Αρ. Αποφάσεως 211/16.11.1953», «Περί επεκτάσεως του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων» (και για έκταση προς ίδρυση Νεκροταφείου), βλ. αυτή κεφ. «Επέκταση σχεδίων κλπ, για το Καλαμάκι).

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ.272, «Πρακτικόν 4/6.2.1956», χωρίς αριθμό απόφασης. «Περί συστάσεως Νεκροταφείου». «Επί του 10^{ου} θέματος . . . ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι είναι επιτακτική ανάγκη ιδρύσεως νεκροταφείου, διότι ο Δήμος Παλ. Φαλήρου, εις το νεκροταφείον του οποίου θάπτονται οι εν Καλαμακίω αποβιούντες, μετά δυσκολίας δέχεται προς ταφήν τούτους, δια σχετικών δε εγγράφων γνωρίζει ότι εις περίπτωσιν καθ' ήν δευθέλομεν προβή εις την σύστασιν νεκροταφείου, θέλει αρνηθή την ταφήν των νεκρών. Κατόπιν τούτου αναφερόμενος και εις πρότασιν του εκ των μελών κ. Γ. Γκούμη, γενομένην κατά την προηγουμένην συνεδρίασιν, σχετικήν με την σύστασιν του νεκροταφείου, προτείνει όπως επιδιωχθή απαλλοτρίωσις ή αγορά καταλλήλου γηπέδου εκτάσεως 15- 20 στρεμμάτων εκ μέρους του Κτήματος Τράχωνες και εις θέσιν κατάλληλον και ουχί πολύ μακράν της πόλεως. Μετ' ανταλλαγή γνομών ανατίθεται εις τον κ. Πρόεδρον, όπως έλθη εις διαπραγματεύσεις μετά του κ. Ι. Γερουλάνου δια την εξεύρεσιν καταλλήλου χώρου και επιτυχίαν συμβιβαστικής λύσεως...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Σ. Γιούλης, Γ. Γκιώνης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ.285, «Πρακτικόν 8/5.4.1956», χωρίς αριθμό απόφασης. «Επί του 1^{ου} θέματος . . . ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ενεργείας του παρά τω κ. Ιω. Γερουλάνω, όστις εδέχθη την πώλησιν της απαιτουμένης εκτάσεως δια την ίδρυσιν Νεκροταφείου, εις τιν οικοδομικόν τετράγωνον του εγκεκριμένου σχεδίου Αλίμου, δοθέντος ότι δεν ενεκρίθη εισέτι η επέκτασις του σχεδίου Τραχώνων, εξ ής εξαρτάται η παραχώρησις γηπέδου δια τον σκοπόν τούτον. Ο εκ των μελών κ. Γ. Γκούμης, αναφερόμενος εις ιδιωτικήν συζήτησιν μετά συμπολίτου προτείνει ως κατάλληλον μέρος δια την ίδρυσιν Νεκροταφείου την θέσιν «Αγριληός», ανατίθεται δε εις αυτόν και τον κ.Γ. Μαμάη η έρευνα δια την υπόδειξιν και ετέρου χώρου». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης, απών Γ. Κινινής].

Σχόλια: 1) Με διάφορες αφορμές, έχω, επισημάνει ότι ο Ιω. Γερουλάνος (και η Α.Ε.), πάντοτε πρ ο ρ ο ρ ι κ ά υποσχόταν ή και δεσμευόταν ότι θα

πουλήσει ή δεχτεί απαλλοτρίωση ή δωρήσει κλπ., τμήμα του Κτήματος Τράχωνες για το σκοπό αυτό (κι άλλους π.χ. ίδρυση μουσείου), ο υ δ έ π ο τ ε όμως τελικά οι δεσμεύσεις του αυτές, υλοποιήθηκαν με συμβολαιογραφικό έγγραφο, 2) «είς τι {=σε κάποιος} οικοδομικόν τετράγωνον του εγκεκριμένου σχεδίου Αλίμου, δοθέντος ότι δ ε ν ενεκρίθη εισέτι η ε π έ κ τ α σ ι ς του σχεδίου Τραχώνων, εξ ής ε ξ α ρ τ ά τ α ι η παραχώρησις γηπέδου δια τον σκοπόν τούτον». Η «εξάρτηση» ρητή και κατηγορηματική. Η αοριστία («εις τι») στην κορύφωσή της. Ουσιαστικά καμία δέσμευση, αν δ ε ν αποφασιστεί κάτι συγκεκριμένο/ορισμένο και ωφέλιμο γι' αυτούς. Από τις μελετώμενες αποφάσεις, κατ' επανάληψη προκύπτει η ε ξ ά ρ τ η σ η αυτή. Δηλαδή μονίμως ο Ι.Γ. εξαρτούσε την πραγμάτωση μιας δικής του ενέργειας (διότι η πώληση τμήματος γης στην Κοινότητα, ΔΕΝ είναι παραχώρηση ή δωρεά, που γίνονται χωρίς αντάλλαγμα), από την ω φ έ λ ε ι α που θα ανταποδιδόταν σε αυτόν και την Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες. Όχι από κάθε συγκεκριμένη πώληση, που θα ήταν δεκτό/ανεκτό και εύλογο στα πλαίσια του κεφαλαιοκρατικού συστήματος που ζούμε, αφού εμπόριο γης/οικοπέδων έκαναν, πουλούσαν με τίμημα, τη γή που απόκτησαν το 1918, α λ λ ά και ά λ λ η ς π ε ρ α ι τ έ ρ ω και π ρ ό σ θ ε τ η ς ω φ έ λ ε ι α ς με την ένταξη στο σχέδιο πόλης και άλλων χιλιάδων ή εκατοντάδων στρεμμάτων, και έτσι, τη μετατροπή των α γ ρ ο τ ε μ α χ ί ω ν, σε ο ι κ ό π ε δ α εντός σχεδίου, και τη ραγδαία ή και μετεωρική αύξηση της αξίας τους. 3) Η Κοινότητα και τα μέλη του Κ.Σ., ενώ γνώριζαν ότι εκείνος στη διαχρονία κρατούσε αυτή τη στάση, αντιφατικά και παράλληλα με αυτή τη συμπεριφορά (ενώ άλλες φορές «έμπαιναν μπροστά» οι Συν/σμοί και τα μέλη τους) δέχονταν κι αποφάσιζαν νέες εντάξεις κι επεκτάσεις σχεδίου σε περιοχές του Κτήματός τους, χωρίς να ΑΠΑΙΤΟΥΝ την ολοκλήρωση με συμβόλαιο προηγούμενων υποσχέσεων και δεσμεύσεων του Ι.Γ. ή της Α.Ε. για πώληση έκτασης για το σκοπό αυτό, 4) Η αόριστη υπόσχεση, αλλά και η απαιτητική/ρητή ΕΞΑΡΤΗΣΗ εκπλήρωσης αυτής από την ολοκλήρωση άλλης ωφέλιμης ενέργειας (π.χ. του Δημοσίου, του Κοινοτικού Συμβουλίου κλπ), ΔΕΝ αποτελεί αξιολογική κρίση δική μου, ΑΛΛΑ και των μελών του τότε Κ.Σ. Ήταν και είναι διαχρονική. 5) Είναι χαρακτηριστικό ότι με βάση τις υποσχέσεις αυτές, το Κ.Σ., σε πολλούς Προϋπολογισμούς έγραφε και κονδύλια: [β. 5.4.56- 4.7.1958, σελ. 381, «Περί τροποποιήσεως του Τεχνικού προγράμματος της Κοινότητας, οικον.

έτους 1958», «...Δ) ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ. Ίδρυσις Νεκροταφείου εις τον υπό του κ. Ιω. Γερουλάνου παρ αχωρηθησόμηνου χώρου δραχ.150.000». Τόσο σίγουρη είχαν την εκπλήρωση των υποσχέσεων, ενώ διαψεύδονταν διαρκώς και κατ' εξακολούθηση. Ο Ι. Γερουλάνος και η Α.Ε. έθεταν πάντοτε όρους. Το Κ.Σ. και οι Πρόεδροι απέφευγαν. Ενώ ήταν αναγκαίο.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.82, «Συνεδρίασις 9.1.1965», χωρίς αριθμό απόφασης. «Επί του θέματος του Νεκροταφείου αποφασίζεται κατ' αρχήν η σύστασις τετραμελούς Επιτροπής, αποτελουμένης εκ των κ.κ. Αγγ. Παπακώστα, Κ.Μαλτέζου, Π. Τζιβανίδη και Π. Τσορού, ίνα προβή εις τας απαιτουμένας προκαταρκτικάς ερεύνας και ενημερώση εν καιρώ το Κ.Σ. δια τας περαιτέρω ενεργείας». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Β. Κατσή, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Μέρος δέκατο έβδομο

Αθλητικά Γυμναστήρια

Α' Κοινοτικό Γυμναστήριο Αλίμου

[β. 16.9.1947- 5.5.1950], σ. 157, «Αρ. Πρακτικού 30/18.10.1949», «Επί του τετάρτου θέματος, επί της αιτήσεως του Αθλητικού Ομίλου, εγκρίνει όπως ο εν Αλίμω κοινόχρηστος χώρος ο προβλεπόμενος δι' Αγοράν και Αστυνομικόν Κατάστημα, χρησιμοποιηθή ως Κοινοτικόν Αθλητικόν Γήπεδον και περιφραχθή δια συρματοπλέγματος μετά προηγουμένην έγγραφον συγκατάθεσιν του κ. Ιω. Γερουλάνου, όπως συμπληφθή εις την περίφραξιν το παρκεϊμένον οικόπεδόν του, καθ' όσον ο υπό της Κοινότητος διατιθέμενος χώρος είναι ανεπαρκής δια τον δόν προώρισται σκοπόν, ανατίθεται δε εις τον κ. Δ. Κουτροβίδα η παρά του κ. Γερουλάνου ενέργεια, εγκρίνει δ' επίσης όπως προς τον σκοπόν τούτον διατεθή το ποσόν των δραχ. 3.000.000.-, αναρτηθή δε πινακίς αναγράφουσα ΓΗΠΕΔΟΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ».[Κ.Σ. Δεν αναγράφονται ονόματα].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 367, «Αρ. Αποφάσεως 236/8.12.1949», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την περίφραξιν του Κοινοτικού Αθλητικού Γηπέδου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ο Αθλητικός Όμιλος Καλαμακίου δι' αιτήσεώς του αιτείται την παραχώρησιν του εν Αλίμω κοινοχρήστου χώρου δι' εγκατάστασιν γυμναστηρίου, ως και την οικονομικήν ενίσχυσίν του προς κάλυψιν των δαπανών εγκαταστάσεως, προτείνει όπως, δοθέντος ότι, παραχωρουμένου του κοινοχρήστου χώρου δια τον αιτούμενον σκοπόν εις τον Α.Ο.Κ., δεν θα είναι δυνατή η χρήση τούτου εις ιδρυθησομένους τυχόν ετέρους παρεμφερείς οργανισμούς, ν' αναλάβη η Κοινότης την περίφραξιν του γηπέδου και ονομασθή Αθλητικόν Γήπεδον Κοινότητος Καλαμακίου, προς τον σκοπόν τούτον υποβάλλει προϋπολογισμόν της απαιτηθησομένης δαπάνης εκ δραχ. 5.500.000 .

. . . Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν, επειδή η Κοινότης σ τ ε ρ ε ί τ α ι Αθλητικού Γηπέδου δια την εκγύμνασιν των ασχολουμένων αθλητικά, νέων και νεανίδων, επειδή ο παρά τον Αλιμον κοινόχρηστος χώρος δύναται να χρησιμοποιηθή δια σ ε ι ρ ά ν τ ι ν α ε τ ώ ν καταλλήλως διαμορφούμενος δι' αθλητικόν γήπεδον, και επειδή πράγματι η παραχώρησις τούτου εις τον αιτούντα Αθλητικόν Ομιλον Καλαμακίου, θ' αποκλείση την άθλησιν ετέρων παρεμφερών ομίλων κλπ., Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί όπως ο παρά την θέσιν Α λ ι μ ο ς κοινόχρηστος χώρος, δ ι α μ ο ρ φ ω θ ή εις Αθλητικόν γήπεδον αναληφθή δε υπό της Κοινότητος η περίφραξις τούτου δια συρματοπλέγματος και σιδηρών πασσάλων . . . εγκρίνει δε και χορηγεί πίστωσιν εκ 5.500.000 δραχ. ... και ανατίθησι τω κ. Πρόεδρω την περαιτέρω ενέργειαν ...». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, Γ.Κινινής, Π.Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος, απών Δ. Κουτροβίδας].

Σχόλιο: Δεν προκύπτει από τα δύο κείμενα, εάν ο Ιω. Γερ., παραχώρησε για περίφραξη, το παρακείμενον οικόπεδό του, αν και πέρασαν 50 ημέρες.

[β. 4.8.1960- 4.8.1961», σ. 29, «Αρ. Πρακτικού 29/5.9.1960», «Αρ. αποφάσεως 172», χωρίς τίτλο θέματος στο περιθώριο. «Επί του 11^{ου} θέματος . . . «περί τακτοποιήσεως Κοιν. Γηπέδου δι' α ν τ α λ λ α γ ή ς με άλλα τμήματα της Κοινότητος των τμημάτων των κατεχομένων υπό διαφόρων ιδιοκτητών, το Κ.Σ. ε ξ ο υ σ ι ο δ ο τ ε ί τον κ. Πρόεδρον όπως προσέλθη εις διαπραγματεύσεις μετά των ιδιοκτητών δι' α ν τ α λ λ α γ ή ν των οικοπέδων των, δι' ετέρων ιδιοκτησίας της Κοινότητος εν τη αυτή περιοχή, ώστε να καταστή δυνατή η απόκτησις ενιαίου χώρου προς δημιουργίαν Κοινοτικού Στάδιου». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Π.Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Γ. Μαμάης].

Σχόλιο: 1) αποφεύγω να κάνω σχολιασμό για τη «σκοπιμότητα» λήψης μιας απόφασης από αιρετά / εκλεγμένα από το Λαό Κ.Σ. (όχι για τα διορισμένα), κατά τη μελέτη των βιβλίων από το 1936 μέχρι το 1967, όπως διαπιστώνει ο αναγνώστης του παρόντος πονήματος. Σχολιάζω μόνο όταν πρόκειται για επιβολή επιλογών της Κεντρικής Εξουσίας στην Αυτοδιοίκηση, ή όταν η επιβολή αυτή γίνεται κατά σαφή παράβαση των νόμων, 2) Δεν έχω συναντήσει περισσότερο αόριστη απόφαση από τη σχολιαζόμενη. Δεν

αναγράφονται «τα τάδε τμήματα» με «τα δείνα τμήματα» που πρόκειται να ανταλλαθούν, «ποία η θέση/τόπος στον οποίο αυτά βρίσκονται», «ποιός ο τόπος για δημιουργία Κοινοτικού Σταδίου», δεν γράφεται το όνομα, έστω, ενός ιδιοκτήτη με τον οποίο θα γίνονταν διαπραγματεύσεις, δεν τίθεται κανένα κατευθυντήριο όριο («κόκκινη γραμμή», λέμε σήμερα) στον Πρόεδρο.

Σημείωση: Στο ίδιο βιβλίο, σ.47 «Αρ. Πρακτικού 32, Αρ. Αποφάσεως 186», «Περί τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου δια περιορισμού του πλάτους της οδού Γερουλάνου», στο σκεπτικό της οποίας αναφέρεται: «κατά την πορεία των εργασιών αποτυπώσεως του Κοινοτικού χώρου εν Α λ ί μ ω του κειμένου μεταξύ του Αερολιμένος και της οδού Μ.Γερουλάνου, όστις προ - ορίζεται δια την δημιουργίαν Κοινοτικού Σ τ α δ ί ο υ, διεπιστώθη έλλειψις του απαιτουμένου ελαχίστου πλάτους προς τοποθέτησιν εν αυτώ των διαφόρων αγωνιστικών χώρων».

[β.4.8.1960- 4.8.1961], σ.148, «Αρ. Πρακτικού 4/4.3.1961, Αρ. Αποφάσεως 36», χωρίς τίτλο θέματος. «Επί του 1^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι δια την απόκτησιν ενιαίου χώρου εν Α λ ί μ ω, προς δημιουργίαν Κοινοτικού Σταδίου, αναγκαία καθίσταται η α ν τ α λ λ α γ ή των οικοπέδων των ανηκό- ντων εις ιδιώτας, εις τον σημερινόν χρησιμοποιούμενον υπό της Κοινότητος χώρον δια την άθλησιν των νέων, δι' ετέρων Κοινοτικών οικοπέδων εις την αυτήν περιοχήν κειμένων . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν ότι χρήσιμος και συμφέρου- σα δια την Κοινότητα τυγχάνει η απόκτησις ενιαίου χώρου δια την δημιουρ- γίαν Κοινοτικού Σ τ α δ ί ο υ, εξουσιοδοτεί τον Πρόεδρον ίνα προέλθη εις τας δεούσας συνεννοήσεις μετά των ιδιοκτητών της περί ής πρόκειται εκτάσεως και ενημερώση ακολουθως το Κ.Σ. δια την λήψιν οριστικής αποφάσεως». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Β. Κριμπένης].

Με την επόμενη απόφαση αρ.37, σ.149, χωρίς τίτλο: «Επί του 2^{ου} θέ- ματος .. ο Πρόεδρος αναγιγνώσκων εις επήκοον του Κ.Σ. ε π ι σ τ ο λ ή ν του Ιω. Γερουλάνου ως εκπροσώπου της Α.Ε. «Κτήμα Τράχωνες», δι' ής η ειρημένη εταιρία π ρ ο τ ί θ ε τ α ι να παραχωρήση δ ω ρ ε ά ν μ έ ρ ο ς της εις αυτήν ανηκούσης εκτάσεως εις τον χώρον ένθα πρόκειται να δημιουργηθή

το Κοινοτικό Στάδιον./ Το Κ.Σ. αποδέχεται ασμένως την δωρεάν ταύτην και εκφράζει *ε υ χ α ρ ι σ τ ί α ς*, *α π ο φ α σ ί ζ ε ι* δε όπως ονομάση το Κοινοτικό Στάδιον εις «Γ ε ρ ο υ λ ά ν ι ο ν Κοινοτικό Στάδιον Καλαμακίου».

Σχόλιο: Ο Ιω. Γερουλ. πρότεινε πάντα ανταποδοτικά, και, με ιδιωτική επιστολή, που δ ε ν τον δέσμευε, χωρίς εξουσιοδότησή του με πρακτικό Δ.Σ. της εταιρίας, και χωρίς συμβόλαιο ή προσύμφωνο της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, που είναι δεσμευτικό, και ο μόνος τρόπος για τη μεταβίβαση κυριότητας.

Με τη μεθεπόμενη απόφαση με αρ. 38, σ.149, χωρίς τίτλο θέματος: «Επί του 3^{ου} θέματος. . . ο Πρόεδρος εκτίθησιν ότι δέον όπως το Κ.Σ. αποφασίση την *α ν τ α λ λ α γ ή ν* των οικοπέδων Δεληγιάννη, Δουμετζή, Κατσαφάδου και Μόσχοβα κειμένων εις τον χώρον του *μ έ λ λ ο ν τ ο ς* να δημιουργηθή Κοινοτικού Σταδίου, δι' ετέρων Κοινοτικών οικοπέδων κειμένων εις το υπ' αρ. 16 Ο.Τ./ Το Κ.Σ. *α π ο φ α σ ί ζ ε ι* ίνα ανατεθή εις τον μηχανικόν κ. Αντ. Πιζάνην, η μετ' αποτύπωσιν εκπόνησις σχεδιαγραμμάτων εν οίς θα εμφανίζονται σαφώς τα υπό ανταλλαγής οικοπέδα».

Σχόλιο:Για πρώτη φορά, μετά τόσες αποφάσεις, αναγράφονται τέσσερα ονόματα ιδιοκτητών ακινήτων προς ανταλλαγή με οικοπέδα του Ο.Τ. 16, και ανατίθεται σε μηχανικό, η σύνταξη τοπογραφικού διαγράμματος.

Με το «Πρακτικό 8/5.5.1961 του ίδιου βιβλίου, Αρ. Αποφάσεως 75», σ. 201 «Καθορισμός Τεχνικού μέλους Επιτροπής εκτιμήσεως χώρων προοριζομένων δια την δημιουργίαν *Κ ο ι ν ο τ ι κ ο ύ Σ τ α δ ί ο υ εν Α λ ί μ ω*», ορίστηκε (Α.Θ.: *εκτός των Κ. Τσόχα, Γ. Τίγκελη, απ. 209 Α/1960*), ότι «θα αποτελέση μέλος της Επιτροπής εκτιμήσεως του προς ανταλλαγήν Κοινοτικού χώρου εν Αλίμω, δι' ετέρων ιδιωτικών τοιούτων, απαραίτητων τη Κοινότητι προς απόκτησιν ενιαίου χώρου δια την δημιουργίαν αθλητικού Κοινοτικού γηπέδου εν τη αυτή περιοχή» και ο προταθείς από την Τ.Υ.Δ.Κ. μηχανικός Επαμεινώνδας Αδρακτάς.

[β. 10.10.1962- 2.4.1963], σ.10 «Αρ. Πρακτικού(κενό)/ 10.10.1962, Αρ. Αποφάσεως 131», «Τροποποιήσις ρυμοτομικού σχεδίου δια κατάργησιν του Ο.Τ. 31 και τμήματος του Ο.Τ. 32 περιοχής *Α λ ί μ ο υ*». «Επί του 3^{ου} θέματος

. . .ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψει του Κ.Σ. το έγγραφον . . . της Νομαρχίας Αττικής αφορών εις την υπ' αρ. 52/1962 πράξιν, περί ανταλλαγής οικοπέδων διαφόρων ιδιοκτητών κειμένων εις τον χώρον των Ο.Τ. 31 και 32 ένθα το Κοινοτικόν Σ τ ά δ ι ο ν, δι' ετέρων ιδιοκτησίας της Κοινότητας κειμένων εις το Ο.Τ. 16, καθ' ό δέον όπως προ της εγκρίσεως της ανταλλαγής ταύτης, τροποποιηθή το ρυμοτομικόν σχέδιον εις τον χώρον τον προοριζόμενον δια την δημιουργίαν Κοινοτικού Σταδίου, χ α ρ α κ τ η ρ ι ζ ο μ έ ν ο υ του χώρου τούτου ως χώρος Κοινοτικού Σταδίου . . . Το Κ.Σ. . . . σκεφθέν, ότι επιβεβλημένη αποβαίνει η τροποποίησις του ρυμοτομικού σχεδίου εις την εν θέματι περιοχήν, δεδομένου ότι ουδείς εκ των ιδιοκτητών δύναται να έχη εν προκειμένω αντίρρησιν καθ' ότι πάντες έχουν υπογράψει σχετικήν δήλωσιν αποδοχής της ανταλλαγής. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι. Εγκρίνει ομοφώνως την τροποποίησιν του ρυμοτομικού σχεδίου εις την περιοχήν Α λ ί μ ο υ και εις τον προρρηθέντα χώρον τον προοριζόμενον δια το Κοινοτικόν Στάδιον Καλαμακίου, δια καταργήσεως του Ο.Τ. 31 ως και τμήματος του Ο.Τ. 32 συμφώνως τω υπ' όψει σχεδιαγράμματι . . . και καθορίζει τον ουτωσί δημιουργούμενον ενιαίον χώρον του Κοινοτικού Σταδίου Καλαμακίου ...». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Σ. Σπηλιόπουλος, Π. Κερασιώτης, Α. Παπακώστας, Κ.Τσόχας, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης, Β. Κριμπένης].

Σχόλιο: 1) Δεν έχει εντοπιστεί το βιβλίο (βλεπ. κεφ. «Βιβλία αποφάσεων και Πρακτικών, που ερευνήθηκαν») που περιέχει την 52/62 πράξη, 2) Τα αναφερόμενα Ο.Τ. 31 και τμήμα του 32, στα σύγχρονα τοπογραφικά του Δήμου εμφανίζονται αντίστοιχα ως «304 (31)», όμορο στο Αεροδρόμιο, χαρακτηριζόμενο ως γήπεδο, και «305 (32)» οικοδομήσιμο [μάλλον το υπόλοιπο τμήμα].

[β. 4.1.1964- 29.6.1964], «Συνεδρίασις 4.3.1964», θέμα «52/8. Λήψις αποφάσεως αποδοχής δ ω ρ ε ά ς Α.Ε.ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ εκτάσεως 6.614,31 Μ2», ως και α γ ο ρ ά ς ετέρας εκτάσεως 6.978,44 Μ2 δια την απόκτησιν ενιαίου χώρου προς δημιουργίαν του Κοινοτικού Γυμναστηρίου Α λ ί μ ο υ». *Σημείωση: Πρόχειρη σημείωση, υπογραμμένη από κοιν. συμβούλους, χωρίς ονόματα:* «Το Κ.Σ. αποδεχόμενον κατ' αρχήν την δωρεάν ευχαριστεί τον κ. Ιω. Γερουλάνον και ακολούθως α π ο φ α σ ί ζ ε ι την αγοράν του προσφερομένου τμήματος εις την τιμήν των 50 δραχ. ανά Μ2». [Κ.Σ. χωρίς ονόματα].

Σχόλιο: Το γνωρίζουμε, αλλά και προκύπτει από πολλές αποφάσεις ότι το Κοινοτικό Γυμναστήριο Αλίμου, βρίσκεται στο ό ρ ι ο του Αεροδρομίου. Το 1960, τα οικόπεδα της θέσης αυτής είχαν ΑΠΑΞΙΩΘΕΙ και ΔΕΝ τα αγόραζε κανένας, λόγω α) των θορύβων από τις τουρμπίνες των αεροπλάνων, β) των καυσαερίων, γ) της ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗΣ ανοικοδόμησης (βλ. πολλές αποφάσεις, στο κεφ. Πολιτικός ρόλος Τ.Α., Αεροδρόμιο, απομάκρυνση). Έτσι με μεγάλη ευκολία ΔΩΡΙΣΕ το ένα και ΠΟΥΛΗΣΕ το άλλο. Συμβόλαια δεν έχω μελετήσει.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.9, «Συνεδρίασις 4.9.1964», Αρ. αποφάσεως 105». «Περί εξουσιοδοτήσεως υπογραφής σ υ μ β ο λ α ί ω ν υπό του Προέδρου της Κοινότητος περί ώ ν αι υπ' αρ. 50/1962 και 52/1964 πράξεις». «Επί του 2^{ου} θέματος . . . αφορώντος εις την εξουσιοδότησιν του Προέδρου της Κοινότητος δια την υπογραφήν συμβολαίων α) μεταξύ Κοινότητος και Α.Ε. ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ, και β) μεταξύ Κοινότητος και διαφόρων ιδιοκτητών οικοπέδων, ένθα ο χώρος του Κοινοτικού Γ υ μ ν α σ τ η ρ ί ο υ Α λ ί μ ο υ των 50/62 και 52/64 σχετικών πράξεων του Κ.Σ. . . .ο Πρόεδρος εκτίθησι ότι λόγω της επισυμβάσης μ ε τ α β ο λ ή ς εις την σύνθεσιν του Κ.Σ., εξ αφορμής των εν τω μεταξύ παρεμβληθεισών εκλογών της 5 Ιουλίου ε.έ., δέον όπως το Κ.Σ. δι' αποφάσεώς του εγκρίνον, εξουσιοδοτήσει τούτον δια την υπογραφήν των οικείων συμβολαίων, ως ανωτέρω εξετέθη./ Το Κ.Σ. . . .σκεφθέν ότι επιβεβλημένη καθίσταται η διεκπεραίωσις της διαδικασίας α ν τ α λ λ α γ ή ς, αποδοχής δ ω ρ ε ά ς και α γ ο ρ ά ς των οικοπέδων άτινα αποτελούσι νυν τον ενιαίον χώρον του Κοινοτικού Γυμναστηρίου Α λ ί μ ο υ, περί ώ ν αι προμνημονευθείσαι πράξεις του Κ.Σ., ίνα τοιουτοτρόπως καταστή εφικτή η απόκτησις κ υ ρ ι ό τ η τ ο ς υπό της Κοινότητος, όπερ θα συντελέση εις την οικονομικήν επιχορήγησιν εκ μέρους της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, και την εν συνεχεία αποπεράτωσιν των αναγκαίων εγκαταστάσεων, εξουσιοδοτεί ομοφώνως τον Πρόεδρον της Κοινότητος δια την υπογραφήν των οικείων συμβολαίων μετά της Α.Ε. ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ, ως και των επί μέρους ιδιοκτητών, συμφώνως προς τα διαλαμβανόμενα εν ταις υπ' αρ. 50/1962 και 52/1964 πράξεσι του Κ.Σ. αίτινες ενεκρίθησαν....». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σημείωση: Η αποφ. 50/1962 ΔΕΝ καταγράφεται διότι ΔΕΝ υπάρχει το αντίστοιχο βιβλίο, ενώ η απ. 52/64 καταγράφεται πρόχειρη (βλ. πιο πάνω).

Β' Κοινοτικό Γυμναστήριο Καλαμακίου

στους Τράχωνες – Άνω Καλαμάκι (Λ. Ιωνίας και Ηρ. Μάτση)

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 414, «Αρ. Αποφάσεως 132/6.7.1951», «Περί τροποποιήσεως του σχεδίου ρυμοτομίας του Συνοικισμού Τραχώνων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό της ΑΕ ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ, υπεβλήθη αίτησις μετά σχεδιαγραμμάτων, δι' ής αιτείται η τροποποίησης τμήματος του εγκεκριμένου σχεδίου «ΤΡΑΧΩΝΩΝ» και συγκεκριμένως η μετάθεσις του χώρου του προβλεπομένου δια Γυμναστήριον έναντι του υπ' αρ. 96 οικοδομικού τετραγώνου, ως εν τω σχετικώ σχεδιαγράμματι δι'ερυθρών γραμμών εμφανίηται . . . Το Κ.Σ . . . και σκεφθέν, επειδή η αιτούμένη τροποποίησης εξυπηρετεί τόσο τους συνοικισμούς ΤΡΑΧΩΝΩΝ, ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΤΩΝ και ΕΦΕΔΡΩΝ, όσο και τους τοιούτους ΑΛΙΜΟΥ και ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ. Αποφασίσταί ότι εγκρίνει την τροποποίησης του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων ήτοι την μεταφοράν του προβλεπομένου δια γυμναστήριον χώρου έναντι του υπ' αρ. 96 οικοδομικού τετραγώνου, ως δι'ερυθρών γραμμών εν τω σχετικώ σχεδιαγράμματι εμφανίηται, και ανατίθησι...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Σημείωση: Στο περιθώριο του βιβλίου, γράφεται: «Απορρίπτει τα Υπουργείον Κοινωνικής Προνοίας».

Σχόλιο: Αποφασίζεται η «μετάθεσις του χώρου του προβλεπομένου δια Γυμναστήριον έναντι του υπ' αρ.96 Ο.Τ.», που ζήτησε ο Ι. Γερουλάνος, ΧΩΡΙΣ ΟΜΩΣ να ορίζεται η «θέση» ή το «Ο.Τ.» στον οποίο θα γίνει η «μετάθεσις». Η αοριστία ήταν της (απ)αίτησης του Ι.Γ. ή στην απόφαση του Κ.Σ.; Άγνωστο. Με τέτοια εκκωφαντική αοριστία, εύλογο ήταν να απορριφθεί η απόφαση αυτή.

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 477, «Αρ. Αποφάσεως 189/24.10.1951», «Περί τροποποιήσεως του σχεδίου ρυμοτομίας του Συνοικισμού Τραχώνων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Οικοδομικού Συνεταιρισμού *Εκτελωνιστών* υπεβλήθη αίτησις μετά σχεδιαγραμμάτων δι' ής αιτείται η τροποποίησης του χώρου του προβλεπομένου δια *Γυμναστήριον* του ευρισκομένου επί του υπ' αρ. 159 Οικοδομικού Τετραγώνου, επί των υπ' αρ. 121, 122 και 123 τοιούτων, ως εν τω σχετικώ σχεδιαγράμματι δι' ερυθρών γραμμών εμφανίηται . . . Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν επειδή η προταθείσα τροποποιήσις δια της υπ' αρ. 132 αποφάσεως εκρίθη υπό των αρμοδίων Υπηρεσιών του Υπουργείου Προνοίας και Παιδείας ως *ανεφάρμοστος*. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει την τροποποίησιν του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων ήτοι την *μεταφοράν* του προβλεπομένου δια *Γυμναστήριον* χώρου, εκ του υπ' αρ. 159 οικοδομικού τετραγώνου, εντός των υπ' αρ. 121, 122 και 123 *κοινοχρήστων* χώρων ως δι' ερυθρών γραμμών εν τω σχετικώ σχεδιαγράμματι εμφανίηται και ανατίθησι τω κ. Προέδρω....». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Α, Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, απών Γ. Κινινής].

Σημείωση: Στο περιθώριο ΔΕΝ αναγράφεται εάν εγκρίθηκε. Από την, εν συνεχεία, καταγραφόμενη απόφαση, προκύπτει ότι ΚΑΙ αυτή απορρίφθηκε.

Σχόλιο: 1) Το 159 Ο.Τ., είναι το από πολλών δεκαετιών Αθλητικό Γυμναστήριο Ανω Καλαμακίου, Ιωνίας και Ηρωος Μάτση γωνία. Και τα 121, 122, 123 Ο.Τ. είναι οι χώροι του Κλειστού Γυμναστηρίου, των 2^{ου}, 7^{ου} Δημοτικών, του Γυμνασίου και Λυκείου επί της Βενιζέλου, ως και ο χώρος της Πλατείας Καραϊσκάκη, αντίστοιχα. 2) Έχουμε κατ' επανάληψη επισημάνει ότι από πολλές αποφάσεις προκύπτει ότι η «Κτήμα Τράχωνες ΑΕ»/Ι. Γερ., και οι Συνεταιρισμοί στους οποίους είχε πουλήσει εκτάσεις ή οι σύλλογοι οικοπεδούχων Τραχώνων κλπ., ενεργούσαν από κοινού με ίδια ή ταυτόχρονες ή διαδοχικές αιτήσεις, ως συκοινωνούντα δοχεία, κι υπέβαλαν ίδια αιτήματα. [βλ. έκθεση του Αντιπροέδρου της Κοινότητας, σε απόφαση που δημοσιεύεται πιο κάτω στο κεφάλαιο αυτό, ότι μεταξύ Συνεταιρισμού και Α.Ε. υπήρχε «συμφωνία κυρίων» (ενν. «υπόγειες συνεννοήσεις») για εικονική μεταβίβαση κοινόχρηστου χώρου κλπ]. Ωστε σε περίπτωση μη επιτυχίας του ενός την πρώτη φορά, να επανέρχεται ο άλλος, με την ελπίδα να πετύχουν ικανοποίηση της (απ)αίτησής τους. 3) Τρείς

μήνες μετά την απόρριψη της (απ) αίτησης του Ι. Γ., υποβάλει ίδια ή παρόμοια αίτηση ο Συνεταιρισμός Εκτελωνιστών. Με ορισμένο αίτημα για «μετάθεση» από το 159 Ο.Τ. (το οποίο γράφεται με τον αριθμό του, και όχι «απέναντι από το 96 Ο.Τ.») στα συγκεκριμένα 121, 122, 123 Ο.Τ. Αιτιολογία ή σκεπτικό για την έγκριση της «μετάθεσης» (γιατί είναι ωφελιμότερη ή συμφερότερη για την Κοινότητα η μετάθεση;) δεν αποτυπώνεται στο κείμενο της απόφασης. Πάντως ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ ικανοποιήθηκαν οι (απ) αιτήσεις των Ι. Γ. και Συνεταιρισμού. 4) «επειδή η προταθείσα τροποποίησης δια της υπ' αρ.132 αποφάσεως εκρίθη υπό των αρμοδίων Υπηρεσιών του Υπουργείου Προνοίας και Παιδείας ως ανεφάρμοστος». Προφανώς διότι ΔΕΝ οριζόταν/προτεινόταν η νέα «θέση» του Γυμναστηρίου. Η λέξη «ανεφάρμοστος» που χρησιμοποιείται είναι γενικόλογη και επιλέχτηκε με σκοπό να αποκρύψει την αλήθεια και πραγματικότητα, αφού στην «απορριπτική» απόφαση των υπηρεσιών του Υπουργείου, σίγουρα θα αναγραφόταν με άλλες σαφείς και ορισμένες λέξεις, ο ακριβής λόγος της απόρριψης. Με την επιλογή αυτή, κ ρ ύ β ο ν τ α ι π ρ ά γ μ α τ α.

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 231, «Αρ. Αποφάσεως 169/3.9.1952», «Περί καθορισμού της αξίας του υπό α π α λ λ ο τ ρ ί ω σ ι ν χώρου προς σύστασιν Γ υ μ ν α σ τ η ρ ί ο υ εις τον Συνοικισμόν Ε κ τ ε λ ω ν ι σ τ ώ ν». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . διαταγής του Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας, διεβιβάσθη αίτησις του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών Πειραιώς-Αθηνών, δι' ής ούτος π ρ ο σ φ έ ρ ε τ α ι όπως καταβάλη την αξίαν του υπό απαλλοτριώσιν χώρου προς σ ύ σ τ α σ ι ν Γ υ μ ν α σ τ η ρ ί ο υ του καταλαμβάνοντος το υπ' αρ. 159 Ο.Τ. Δια της αυτής ως άνω διαταγής συνιστάται όπως εκτιμηθή η αξία της περιοχής λαμβανομένης υπ' όψιν και της τυχόν υπεραξίας, ήτις ήθελε πιθανόν επέλθη μέχρι του χρόνου της πληρωμής.... Το Κ.Σ. . . επειδή εκ της κειμένης νομοθεσίας δεν προβλέπεται η κατάθεσις της αξίας των απαλλοτριούμενων κτημάτων εις τους Δήμους ή Κοινότητας, επειδή ως εμφανίζεται εκ του υποβληθέντος υπό των ενδιαφερομένων αντιγράφου του υπ' αρ. 6438 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Κ. Στυλιανίδη η παρακειμένη έκτασις η γ ο ρ ά σ θ η εν έτει 1948 αντί 3.000.000 έκαστον στρέμμα, επειδή εις την τιμήν αυτήν δέον να προστεθή, η μέχρι τούδε σημειωθείσα

αύξεις της τιμής των παροδίων κτημάτων και επειδή κρίνει (ότι) το ποσόν των δραχμών 5.000.000 κατά στρέμμα ανταποκρίνεται προς την σημερινήν και του εγγύς μέλλοντος αξίαν του απαλλοτριωθησομένου χώρου, του διαλαμβανομένου εις το υπ'αρ. 159 ΟΤ. του εγκεκριμένου σχεδίου Τραχώνων. Αποφασίζεται ότι εκτιμά την αξίαν της περιοχής του υπό απαλλοτρίωσιν χώρου του καταλαμβάνοντος το υπ' αρ. 159 Ο.Τ. του σχεδίου «Τράχωνες» προς σύστασιν Γυμναστηρίου χώρου αντί δραχ. 5.000.000 κατά στρέμμα και όπως αυτή κατατεθή μέχρι οριστικοποίησεως της απαλλοτριώσεως, είτε εις το Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων είτε εις μίαν των εν Αθήναις ή Πειραιεί ανεγνωρισμένων Τραπεζών επ' ονόματι της ιδιοκτησίας Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, και όπως τα σχετικά αποδεικτικά κατατεθώσι εις την Κοινότητα ήτις θέλει εν καιρώ μεριμνήση δια την απόδοσιν τούτων, υπό τον όρον της καταβολής υπό του ενδιαφερομένου Οικοδομικού Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών Πειραιώς-Αθηνών της τυχόν διαφοράς της τιμής ήτις ήθελε καθορισθή υπό της αρμοδίας Αρχής μετά την οριστικοποίησιν της απαλλοτριώσεως, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Σχόλια: Για να προσφέρεται ο Συνεταιρισμός σε καταβολή του ποσού της «απαλλοτρίωσης», κατά λογική ακολουθία, συμπεραίνω ότι υπήρχε κάποια τυπική παράλειψη ή μη ολοκλήρωση για την έκταση του 159 Ο.Τ. προς την ΑΕ «Κτήμα Τράχωνες»/ Ιω. Γερουλάνο (βλ. αναλυτικότερα/εκτενέστερα πιο κάτω).

[β.4.8.1958- 4.8.1960], σ.269, «Αρ. Πρακτικού 30/5.12.1959, Αρ. Αποφάσεως 247», «Περί συστάσεως Εφορείας Αθλητικού Γηπέδου Τραχώνων». «Επί του εβδόμου θέματος . . .ο Πρόεδρος εκτίθησι ότι δια την νόμιμον και κανονικήν λειτουργίαν του Κοινοτικού Γυμναστηρίου Τραχώνων, δέον . . . να συγκροτηθή Εφορεία του Γυμναστηρίου, αποτελουμένη κατά νόμον εκ του Προέδρου της Κοινότητος, ως Προέδρου, δύο εκπαιδευτικών λειτουργών και δύο φιλάθλων κατοίκων της περιοχής. . . .Το Κ.Σ. Αποφασίζει ι. Συγκροτεί την Εφορείαν του Κοινοτικού Γυμναστηρίου Τραχώνων εκ των κ.κ. Γ. Σμαράγδη . . .ως Προέδρου της Εφορείας, Παναγιώτου Χατζηϊωάννου, Διευθυντού του Δημοτικού Σχολείου Καλαμακίου, Βασιλικής Παπαζαφειρίου,

διδασκαλίσσης εν τω Δ η μ ο τ ι κ ώ Σχολείω Τ ρ α χ ώ ν ω ν, Γεωργίου Δελεβάντε και Βασιλείου Καρυοφύλλη, φιλάθλων κατοίκων Καλαμακίου, ως μελών, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν....». [Κ.Σ. Πρόεδρος Γ. Σμαράγδης, Αγγ. Παπακώστας, Σπ. Σπηλιόπουλος, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Μαμάης, Β. Κριμπένης].

Σχόλιο: Είναι η πρώτη απόφαση στην οποία αναφέρεται η ίδρυση και λειτουργία «Β' Δημοτικού Σχολείου», στο Άνω Καλαμάκι.

[β. 10.10.1962 - 2.4.1963]. σ. 72: «Αριθμός αποφάσεως 171, συνεδρίασις της 18.12.1962», «Αρ.Πρακτικού...(κενό)..», με θέμα «Καθορισμός Κοινοτικού γηπέδου Τραχώνων- Καλαμακίου, ως χώρου αθλήσεως των νέων της περιοχής Αγίου Παντελεήμονος – Εκτελωνιστών- Εφοριακών- Αναπήρων κλπ». «Επί του εγγραφέντος εκτάκτως ως εικοστού θέματος εν τη ημερησία διατάξει ο Πρόεδρος εκτίθησιν, ότι προς πλήρωσιν των νομίμων προϋποθέσεων και ίνα καταστή δυνατή η εν τω μέλλοντι οικονομική ενίσχυσις της Κοινότητος, παρά της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, δια την αποπεράτωσιν, οργάνωσιν και λειτουργίαν του Κοινοτικού Αθλητικού Κέντρου Τραχώνων – Άνω Καλαμακίου, δέον όπως το Συμβούλιον προβή εις λήψιν αποφάσεως δι' ής να καθορίζηται, ότι (ο) δια την άσκησιν των νέων της περιοχής Άνω Καλαμακίου χρησιμοποιούμενος χώρος της Κοινότητος, θέλει αποτελέσει το Κοινοτικόν Αθλητικόν Γήπεδον Τραχώνων-Άνω Καλαμακίου./ Το Κοινοτ. Συμβούλιον, ακούσαν της του Προέδρου εισηγήσεως επί του υπό κρίσιν θέματος και σκεφθέν, ότι απαραίτητος τυγχάνει η λήψις αποφάσεως καθορισμού του χώρου του Κοινοτικού Αθλητικού Γηπέδου Τραχώνων – Άνω Καλαμακίου, ως χώρου αθλήσεως των νέων της περιοχής, προς πλήρωσιν αφ' ενός των νομίμων προϋποθέσεων και αφ' ετέρου να καταστή εφικτή η οικονομική επιδότησις της Κοινότητος δια την αποπεράτωσιν, οργάνωσιν και λειτουργίαν του Κοινοτικού Αθλητικού Γηπέδου Τραχώνων– Άνω Καλαμακίου, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, Εγκρίνει ο μ ο φ ώ ν ω ς και καθορίζει ως χώρον ασκήσεως των νέων της περιοχής Άνω Καλαμακίου, τον χώρον του Κοινοτικού Αθλητικού Γηπέδου Τραχώνων, ως τούτο εμφανίζεται εν τω σχετικώ σχεδιαγράμματι του μηχανικού Αντωνίου Πιζάνη και ανατίθησι τω Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν....». [βλ. αυτή στο:

Α.Θ.Κοινότητα Καλαμακίου-Δήμος Αλίμου, πολιτικές αποφάσεις- ψηφίσματα», 2021, σ. 210]. [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Σπ. Σπηλιόπουλος, Αγγ. Παπακώστας, Π. Κερασιώτης, Ευθ. Ξυδιάς, Γ. Γκιώνης, Στ. Τσιλιμπάρης].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 264, «Συνεδρίασις 5.12.1965», Αρ. Αποφάσεως 178», «Λήψις αποφάσεως επί εκθέσεως του Αντιπροέδρου της Κοινότητος, αφορώσης εις τον επί του υπ' αρ. 159 Ο.Τ., κ ο ι ν ό χ ρ η σ τ ο ν χώρο, περιοχής Τ ρ α χ ώ ν ω ν». «Επί του 1ου θέματος . . ., λαμβάνει τον λόγον ο Αντιπρόεδρος κ. Α. Παπακώστας, είς ον είχεν ανατεθεί υπό του Κ.Σ. η διερεύνησις και μελέτη του θέματος τούτου, όπερ αφορά εις την υφισταμένην διαφοράν και αντιδικίαν μεταξύ της Α.Ε. ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ και «Οικοδομικού Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών», όστις αναγινώσκει εις επήκοον των μελών του Κ.Σ. σχετικήν εισηγητικήν έκθεσιν έχουσαν ως εξής:

«ΕΚΘΕΣΙΣ επί υποθέσεως κοινοχρήστου χώρου εις Τράχωνες υπ' αρ. 159. Αγγέλου Παπακώστα, δικηγόρου, Αντιπροέδρου της Κοινότητος Καλαμακίου./ Ως γνωστόν δι' αποφάσεως του Υμετέρου Συμβουλίου, μοι ανετέθη η έρευνα επί κοινοχρήστου χώρου εις περιοχήν Εκτελωνιστών Άνω Καλαμακίου, παρά την διασταύρωσιν των οδών Β. Φρειδερίκης (= Ιωνίας) και Μάτση, και εμφανιζομένου υπό τον αριθμόν 159. Ο κοινόχρηστος χώρος αυτός εφέρετο α π α λ λ ο τ ρ ι ω θ ε ί σ υπό του Οικοδ. Συνετ. Εκτελωνιστών Αθηνών- Πειραιώς, από του έτους 1950 προς εφαρμογήν του σχεδίου πόλεως, προκειμένου να χρησιμοποιηθή προς ίδρυσιν Κοινοτικού Γ υ μ ν α σ ί ο υ./ Προς περαίωσιν της ανατεθείσης μοι ως άνω εντολής του Κ.Σ., προέβην εις τας κατωτέρω ενεργείας./ Ήλθον κατ' αρχήν εις επαφήν μετά της Διοικήσεως του επισπεύσαντος την απαλλοτριώσιν Οικ. Συν. Εκτελωνιστών, έλαβον δε την πληροφορίαν ότι, επί αιτήσεως του Συνεταιρισμού τούτου, στρεφομένης κ α τ ά της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες και κοινοποιουμένης α) προς την Αγροτικήν Τράπεζαν Ελλάδος, β) Το Κεντρικόν Ταμείον Γεωργίας, κτηνοτροφίας και δασών, και, γ) την Κοινότητα Καλαμακίου, ήτις δ ε ν παρέστη, εξεδόθη η υπ' αρ. 260/1953 α π ό φ α σ ι ς του κ. Προέδρου των εν Αθήναις Πρωτοδικών, δια της οποίας καθωρίζετο π ρ ο σ ω ρ ι ν ή τιμή μονάδος δι' έκαστον τετραγωνικόν μέτρον, της ως άνω εκτάσεως ανερχομένης εις μ.τ. 23.652 εν συνόλω, το ποσόν των

δραχ. 4.000 παλαιάς εκδόσεως, ήτοι σημερινών δραχ. 4./ Βάσει της αποφάσεως ταύτης, και της δια ταύτης προσδιορισθείσης τιμής μονάδος, ο ρηθείς Οικ. Συν. Εκτελωνιστών κατέθεσεν το εκ δραχ. 94.608.000 παλαιάς εκδόσεως ποσόν ήτοι 2.652 [προσοχή: ορθό 23.652] X 4.000) εις το Τ.Π. και Δανείων και υπέρ της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, προβάς εν συνεχεία εις την εκπλήρωσιν απασών των νομίμων διατυπώσεων δια την συντέλεσιν της απαλλοτριώσεως του προαναφερθέντος χώρου./ Άς σημειωθή ότι η τήρησις των νομίμων τούτων διατυπώσεων δια την συντέλεσιν της απαλλοτριώσεως, ήτο απαραίτητος δια την τελικήν ένταξιν της περιοχής Εκτελωνιστών εις το σχέδιον πόλεως Καλαμακίου και την έναρξιν χορηγήσεως αδειών οικοδομήσεως, δι' άς κατά πρώτιστον λόγον ενδιεφέρετο ο ρηθείς Συνεταιρισμός Εκτελωνιστών./ Και ενώ ταύτα πάντα εγένοντο τη επιμελεία του προαναφερθέντος Συνεταιρισμού, και εθεωρήθησαν υπό της αρμοδίας Υπηρεσίας Οικισμού, ως εκπληρωθέντες οι υπό του άρθρου 5 του από 13.3.1950 Διατάγματος περί επεκτάσεως του σχεδίου Τραχώνων, τιθέμενοι όροι και ήρξατο η έκδοσις αδειών οικοδομήσεως, η όλη υπόθεσις ε γ κ α τ ε λ ε ί φ θ η έκτοτε εις την τύχην της, υπό του κ ο ρ ί ω ς υπευθύνου Οικ. Συν. Εκτελωνιστών, όστις και δ ε ν προέβη εις την βάσει του ως άνω από 13.3.1950 Δ/τος, μ ε τ α β ί β α σ ι ν των κοινοχρήστων χώρων προς την Κοινότητα Καλαμακίου./ Και όχι μόνον τούτο. Η Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες μ η α ν α γ ν ω ρ ί ζ ο υ σ α προφανώς το έγκυρον της απαλλοτριώσεως, ου μόνον δ ε ν π α ρ έ δ ω σ ε ν το απαλλοτριωθέν ακίνητον εις τον Συνεταιρισμόν, όστις έ δ ε ι να το μ ε τ α β ι β ά σ η, μετά την συντέλεσιν της απαλλοτριώσεως, ελεύθερον εις την Κοινότητα Καλαμακίου, α λ λ' αφού π ε ρ ι έ φ ρ α ξ ε τούτο δια συρματοπλέγματος, εν συνεχεία το εφύτευσεν δι' ε λ α ι ο δ έ ν δ ρ ω ν, εξακολουθούσα να έχη επ' αυτού την αποκλειστικήν νομήν και κατοχήν./ Η ε γ κ α τ ά λ ε ι ψ ι ς της όλης υποθέσεως εις την τ ύ χ η ν της, και ίδια ωρισμένα περιστατικά, ως καθορισμός χ α μ η λ ή ς σχετικώς τιμής μονάδος ήτοι δραχ. 4 κατά τ.μ., εις εποχήν καθ' ήν η κατά τ.μ. αξία των ακινήτων εν τη περιοχή έφθανε τας δρχ. 50, η ΜΗ κοινοποίησις της υπ' αρ. 260/1953 Προεδρικής αποφάσεως εις την Α.Ε. ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ, δια να καταστή τελεσίδικος, η μ η παραλαβή παρά της τελευταίας της εις το Τ.Π. και Δανείων, κατατεθείσης αποζημιώσεως και η εν συνεχεία κατακράτησις της νομής και κατοχής, τέλος δε η υπό του επισπεύ-

δοντος Οικ.Συν. Εκτελωνιστών επίσημος σ ι ω π ή, ουδέν σχετικόν έγγραφον απέστειλε ποτέ εις την Κοινότητα, ο ύ τ ε και προέβη εις την ως άνω μεταβίβασιν ταύτης, μ ο υ εδημιούργησαν την εντύπωσιν υπάρξεως συμφωνίας κυρίων μεταξύ των Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες και Συν. Εκτελωνιστών, δια την ε ι κ ο ν ι κ ή ν και μόνον μεταβίβασιν του Κοινοχρήστου χώρου, προς εκπλήρωσιν των τυπικών προϋποθέσεων δια την ένταξιν της περιοχής εις το σχέδιον πόλεως Καλαμακίου./ Δ ε ν δύναμαι να γνωρίζω, αν η εντύπωσίς μου αύτη, δύναται να επιβεβαιωθή παρά του ενός ή του ετέρου των ενδιαφερομένων. Πάντως το βέβαιον είναι, ότι πάντα τ' ανωτέρω, εν συνδυασμώ με την υπό του Συν. Εκτελωνιστών επιδειχθείσαν μ α κ α ρ ι ό τ η τ α επί ολόκληρον δωδεκαετίαν, εδημιούργησαν π λ ε ο ν ε κ τ ι κ ή ν πραγματικήν κατάστασιν υπ έ ρ της ΑΕ Κτήμα Τράχωνες και δ υ σ μ ε ν ή αντιστοίχως τοιαύτην δια την Κ ο ι ν ό τ η τ ά μας, ήτις δ ε ν δύναται ευχερώς, κατόπιν της ως άνω διαγωγής του Συν. Εκτελωνιστών, να ενεργήση δραστικώς και με βεβαιότητα. Ας σημειωθή ωσαύτως, ότι τα έτη παρήρχοντο και ο υ δ ε ί ς επεδείκνυεν έστω και το ελάχιστον ενδιαφέρον δια την όλην υπόθεσιν./ Ο κύριος υπεύθυνος και αρμόδιος Οικ. Συν. Εκτελωνιστών, ουδέποτε, ως έχω υπ' όψει μου, εγνωστοποίησεν επισήμως προς την Κοινότητα, τα επί του άνω χώρου δ ι κ α ι ώ μ α τ ά της, και, τας αντιστοίχους υποχρεώσεις της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες./ Κατά τας αρχάς του λήγοντος έτους, οδηγούμενος περισσότερον από τας υ π ο κ ώ φ ο υ ς δ ι α μ α ρ τ υ ρ ί α ς κατοίκων της περιοχής Εκτελωνιστών, συνεζήτησα την υπόθεσιν μετά του κ. Προέδρου και εθέσαμεν το ζήτημα ενώπιον του Κ.Σ., παρά του οποίου ως προελέχθη, έλαβον την σχετικήν εντολήν, όπως προβώ εις τας δεούσας ενεργείας δια την διαλεύκανσιν της υποθέσεως και τον προσδιορισμόν των επί της εκτάσεως δικαιωμάτων της Κοινότητος./ Μετά τας πληροφορίας τας οποίας συνεκέντρωσα και την από νομικής πλευράς μελέτην της υποθέσεως, συνέταξα ως πληρεξούσιος της Κοινότητος και επέδωκα δια δικαστικού κλητήρος προς την Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, την από 12.4.1965 ε ξ ώ δ ι κ ο ν πρόσκλησιν, δι' ής, η προς ήν απευθύνετο εταιρία, εκαλείτο να παραδώση εντός 15 ημέρου προς την Κοινότητα, τον υπ' αρ. 159 κοινοχρηστον χώρον, καίτοι τούτο έδει να ενεργηθή υπό του Συν. Εκτελωνιστών. Εις την εξώδικον ταύτην πρόσκλησιν η ρηθείσα εταιρία δ ε ν απήντησεν, ουχ ήττον, μετά σχετικής διαπραγματεύσεως

εδέχθη τελικώς εκ της όλης εκτάσεως να παραχωρήση και παραδώση προς την Κοινότητα Καλαμακίου απ' ευθείας, τμήμα έξι(6) σ τ ρ ε μ - μ ά τ ω ν περίπου, προς ανέγερσιν κτιρίου δια την στέγασιν Γ υ μ ν α σ ί ο υ Αγίου Παντελεήμονος και υ π ό τ ο ν ό ρ ο ν, όπως ενεργηθή υπό της Κοινότητος, π ά ν τ ο αναγκαίον δια την α π ο δ έ σ μ ε υ σ ι ν του υπολοίπου χώρου./ Πριν ή εισηγηθώ εις το Κ.Σ. την π α ρ α δ ο χ ή ν ή την α π ό ρ ρ ι ψ ι ν της προσφοράς ταύτης, θεωρώ αναγκαίον να θέσω ενώπιον Υμών και να αναπτύξω τα υ π έ ρ και τα κ α τ ά: Α) Υ π έ ρ της α π ο ρ ρ ί ψ ε ω ς της προσφοράς ως ασυμφόρου δια την Κοινότητα και της εν συνεχεία δικαστικής αναζητήσεως ο λ ο κ λ ή ρ ο υ του προαναφερθέντος κοινοχρήστου χώρου, σ υ ν η γ ο ρ ε ί το γεγονός, ότι υπό του Οικ. Συν. Εκτελωνιστών, ετηρήθησαν αι τ υ π ι κ α ί προϋποθέσεις αι οδηγούσαι εις την σ υ ν τ έ λ ε σ ι ν της απαλλοτριώσεως κατ' άρθρον 7 ακι 24 Α.Ν. 1731/1939, ως ούτος ετροποποιήθη και ισχύει σήμερον. Σ υ ν η γ ο ρ ε ί ωσαύτως το γεγονός, ότι η Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, δ ε ν εχρησιμοποίησεν υπέρ αυτής, το υπό του άρθρου 2 α του Β.Δ/τος της 29/30 Απριλίου 1953, ως και του άρθρου 25 ν. 3800/1957 χορηγούμενον δικαίωμα, τουτέστιν δ ε ν υπέβαλεν εντός εξαμήνου ανατρεπτικής προθεσμίας, αίτησιν α ν α κ λ ή σ ε ω ς της απαλλοτριώσεως εις την Δ/νσιν Απαλλοτριώσεων του Υπουργείου Οικονομικών λόγω μ η χρησιμοποίησεως του κοινοχρήστου, δι' όν εγένετο η απαλλοτριώσις σκοπόν. Δ ε ν δύναμαι να γνωρίζω διατί η εν λόγω εταιρία, δ ε ν εχρησιμοποίησε το νόμιμον τούτο δικαίωμά της. Πάντως, η αμέλειά της αυτή, μας δίδει σήμερον την ευκαιρίαν να αξιώσωμεν παρ' αυτής την απόδοσιν ο λ ο κ λ ή ρ ο υ ή τ μ ή μ α τ ο ς του άνω κοινοχρήστου, διότι ως αντιλαμβάνεσθε, εάν είχεν υποβληθή η αίτησις ανακλήσεως, τα π ά ν τ α δια την Κοινότητα θ α ε ί χ ο ν λ ή ξ ε ι οριστικώς.- Β) Και ενώ τα ανωτέρω δύο περιστατικά είναι ίσως τα μόνα ενθαρρυντικά υπέρ της Κοινότητος και του Συν. Εκτελωνιστών, υ π ά ρ χ ο υ ν ε ξ α ν τ ι θ έ τ ο υ, πλείστα όσα α δ ύ ν α τ α σημεία εις την όλην υπόθεσιν, άτινα καθιστώσιν ε π ι σ φ α λ ή και αβεβαίαν την δια της δικαστικής οδού, αναζήτησιν του κοινοχρήστου. Είναι δε ταύτα τα εξής: α) Ο Οικ. Συν. Εκτελωνιστών, δ ε ν μετεβίβασεν, ως είχεν εκ του Δ/τος υποχρέωσιν τα επί του 159 κοινοχρήστου χώρου δικαιώματά του, μετά την γενομένην διαδικασίαν απαλλοτριώσεως, και συνεπώς είναι α μ φ ί-

β ο λ ο ς η νομιμοποίησις της Κοινότητος δια την δικαστικήν αναζήτησιν τούτου, β) η πάροδος δωδεκαετίας ολοκλήρου, κατά την διάρκειαν της οποίας ο ύ τ ε ο δικαιούχος Συν. Εκτελ/στών, ο ύ τ ε η Κοινότης Καλαμακίου, δ ε ν εχρησιμοποίησαν τον απαλλοτριωθέντα χώρον, δι' όν απαλλοτριώθη σκοπόν, τουτέστιν προς ί δ ρ υ σ ι ν Γυμναστηρίου καθ' οιονδήποτε τρόπον επ' αυτού, γ) πέραν της μ η χρησιμοποίησεως του κοινοχρήστου δι' όν εγένετο η απαλλοτριώσις σκοπόν, η Κοινότης, δι' αποφάσεώς της, κ α θ ι έ ρ ω σ ε και εν τη πράξει ανέδειξεν ως Κοινοτικόν Γυμναστήριον, τα υπ' αρ. 122 και 123 τετράγωνα, κείμενα εγγύς του υπ' αρ.159 τοιούτου, δ) η υπ' αρ. 260/1953 απόφασις του κ. Προέδρου Πρωτοδικών Αθηνών, δ ε ν επεδόθη υπό του Συν. Εκτελωνιστών, προς την καθ' ής εταιρίαν, ήτις συνεπεία τούτου δύναται ανά πάσαν στιγμήν ν' ασκήση έφεσιν και να επιτύχη πολύ μεγαλυτέραν τιμήν μονάδος την οποίαν η Κοινό-της, πολλώ δε μάλλον ο Συν. Εκτελωνιστών, θα αδυνατή να καταβάλη, ε) πάντοτε υφίσταται κίνδυνος της δια νόμου παρατάσεως ή χορηγήσεως προθεσμίας υποβολής αιτήσεως ανακλήσεως της απαλλοτριώσεως, στ) τέλος, υπό της εταιρίας εις ενδεχομένη αγωγήν αποδόσεως δύναται, κατά την γνώμην μου, να υποστηριχθή ότι παρά την υπό του Συν. Εκτελωνιστών κατάθεσιν της ορισθείσης αποζημιώσεως, όχι μόνον δ ε ν συνετελέσθη η απαλλοτριώσις, αλλά δ ε ν υπάρχει κ ά ν απαλλοτριώσις λόγω αποδυναμώσεως...του δικαιώματος του Συνεταιρισμού./ Κατόπιν των α ν ω τέ ρ ω και των κινδύνων οίτινες ενδεχομένως θα δημιουργηθώσι δια της δικαστικής αναζητήσεως του κοινοχρήστου, εν όψει δε και της αμέσου ανάγκης εξευρέσεως χώρου δια την ανέγερσιν Γ υ μ ν α σ ι α - κ ο ύ κτιρίου, π ρ ο τ ε ί ν ω την α π ο δ ο χ ή ν της π ρ ο σ φ ο ρ ά ς των 6.000 τ.μ. υπό της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, υπό τον ό ρ ο ν όπως α ν α - λ η φ θ ή παρά του Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών, ολόκληρος η παρά του Τ.Π. και Δανείων κατατεθειμένη αποζημίωσις και διατεθή δια την κατασκευήν κρασπεδορείθρων εις τον οικισμόν των Εκτ/στών./ Εν Αθήναις τη 30 Νοεμβρίου 1965./ Ο Αντιπρόεδρος της Κοινότητος και εισηγητής./ Άγγελ. Παπακώστας».

Εν συνεχεία έλαβε τον λόγον παρά του κ. Προέδρου, ο εκπρόσωπος της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, Παναγιώτης Αθανασιάδης, δικηγόρος, όστις κατ' εξουσιοδότησιν της εν λόγω εταιρίας, εδήλωσεν ότι, δια την δ ι ε υ θ έ τ η -

σ IV της προκειμένης διαφοράς η ΑΕ. Κτήμα Τράχωνες, αναγνωρίζοντας ότι υφίσταται απαλλοτριώσεις επί του Ο.Τ. 159, προσφέρει έκτασιν έξ στρεμμάτων (6.000 τ.μ.) υπό τύπον δωρεάς προς την Κοινότητα, υπό τον όρον παραιτήσεως της Κοινότητος παντός περαιτέρω δικαίωματος επί του εν θέματι χώρου./ Μετά διεξοδικήν συζήτησιν επί της εισηγητικής εκθέσεως του κ. Αγγ. Παπακώστα. Αποφασίζεται ομοφώνως ο καταρτισμός Επιτροπής αποτελουμένης εκ των κ.κ. Αγγ. Παπακώστα, Ελ. Σκορδίλη και Κ. Μαλτέζου, ίνα μετά του νομικού συμβούλου της Κοινότητος έλθη εις επαφήν μετά του εκπροσώπου της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, και προβή εις αντιπρόταση, όπως προκειμένου η Κοινότης να χωρήσει εις την νόμιμον διαδικασίαν άρσεως της απαλλοτριώσεως και αποχαρακτηρισμού του Ο.Τ. 159 εκ της κοινοχρήστου χρήσεως αυτού, προσφέρει δωρεάν διασυμβιβαστικήν λύσιν, έκτασιν έξ στρεμμάτων (6.000 τ.μ.) εκ του χώρου τούτου και έτερα δέκα πέντε στρέμματα (15.000 τ.μ.) εις χώρον ιδιόκον του (ορθό: της, ταύτιζαν την ΑΕ, με τον Ι.Γ.) δια την ίδρυσιν Νεκροταφείου, ή να αναλάβη την καταβολήν των εξόδων και του τιμήματος ισομέτρου εκτάσεως, ήν θα απαλλοτριώσει η Κοινότης εις έτερον χώρον, δια τον αυτόν σκοπόν Νεκροταφείου». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλια: 1) Γίνεται παραδεκτό ότι επί 15 χρόνια περίπου, η Κοινότητα, αφ' εαυτής, ΔΕΝ έκανε καμία ενέργεια για την απόκτηση της κυριότητος του συνόλου του Ο.Τ. 159, που είχε έκταση 23.652 τ.μ. Επιρρίπτονται οι ευθύνες στο Συνεταιρισμό (π.χ. δεν απέστειλεν έγγραφον!), αποσιωποούνται οι οικείες ευθύνες, 2) Συνομολογείται ότι ο Συνετ. Εκτελωνιστών κατέθεσε 94.608.000 με βάση την απόφαση του Δικαστηρίου για απαλλοτρίωση έκτασης 23.652 τ.μ., που αποτελεί την «ουσία», και γίνεται επίκληση «τυπικών» παραλείψεων. 3) Η Α.Ε. κι ο Ι. Γερ. αρνήθηκαν τη συντέλεση της απαλλοτριώσεως, και δεν άσκησαν ένδικο βοήθημα για την ανάκληση της απαλλοτριώσεως. Τόση βεβαιότητα είχαν για την εξώδικη επίλυση, με την Κοινότητα, της διαφοράς προς όφελός τους. 4) Προς μεγαλύτερη εξασφάλισή τους περιέφραξαν τα 23.652 τ.μ. με συρματοπλεγμα και φύτεψαν ελαιόδενδρα. Στην Κοινότητα επί 12 χρόνια κανένας ΔΕΝ

έβλεπε τίποτα από όλα αυτά, ώστε να ενεργήσουν;», 5) Ο δικηγόρος των ΑΕ και Ι.Γ. πρότεινε την παράδοση μ.τ. 6.000 «υπό τύπον δωρεάς», διότι είχε συνείδηση ότι ΔΕΝ πρόκειται για δωρεά ΑΛΛΑ, ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ, ε ξ ά ρ τ η σ ε την «τύποις δωρεά» από τη ρητή πα ρ α ί τ η σ η (εννοούσε: της Κοινότητας, από το χαρακτηρισμό τους ως «κοινόχρηστου») για το υπόλοιπο της έκτασης των 23.652 τ.μ. = 17.652 (βλ. προηγούμενες σελίδες, πλήρη τη δήλωση του εξουσιοδοτημένου δικηγόρου), 6) εκπρόσωπος της Α.Ε., που εξουσιοδότησε το δικηγόρο ήταν ο Ιω. Γερ. 7) Αντιπρόταση της Κοινότητας (και υποτίθεται «κόκκινη γραμμή», ανυποχώρητη) προς ΑΕ και Ι.Γ., ήταν 6.000 τ.μ. στο Ο.Τ. 159, υπό τύπον δωρεάς, και, σε ά λ λ η θέση, δική ΤΟΥΣ, της επιλογής ΤΟΥΣ, πώληση προς την Κοινότητα 15.000 τ.μ. για το Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο. Η αντιπρόταση αυτή έγινε υποσχετικά δεκτή «στα λόγια», υλοποιήθηκε για τα 6.000 τ.μ. «υπό τύπον δωρεάς», αποχαρακτηρίστηκε/ οικοπεδοποιήθηκε από την Κοινότητα η έκταση των 17.652 τ.μ., Ο Υ Δ Ε Π Ο Τ Ε όμως υλοποιήθηκε από τον Ιω. Γερουλάνο και την Α.Ε. η πώληση έκτασης για Νεκροταφείο. Ως οικοπέδα πωλούμενα σε διάφορους αγοραστές, «έπιαναν» πολύ μεγαλύτερη τιμή και αξία. Αυτό είναι που ενδιέφερε τους Α.Ε./ Ιω. Γερουλάνο. Η Κοινότητα ΔΕΝ σκέφτηκε (;), ΟΥΤΕ τολμούσε να ζητήσει α π α λ λ ο τ ρ ί ω σ η !!.

[β. 16.8.1964- 13.12.1967], σ. 90, «Πρακτικόν – Συνεδρίασις 5.12.1965», χωρίς αριθμό απόφασης, με θέμα: «1. Λήψις αποφάσεως επί εκθέσεως του Αντιπροέδρου της Κοινότητος, αφορώσης εις υπόθεσιν κ ο ι ν ο χ ρ ή σ τ ο υ χώρου, επί του υπ' αρ. 159 Ο.Τ. της περιοχής Τραχώνων». «Επί του θέματος τούτου λαμβάνει τον λόγον ο Αντιπρόεδρος κ. Α. Παπακώστας, εις όν είχαν ανατεθή η διερεύνησις και μελέτη του όλου θέματος, όστις αναγινώσκει εις επήκοον των μελών του Κ.Σ., σχετικήν εισηγητικήν έκθεσιν έχουσας ως εξής. (ακολουθεί= κείμενο πιο πάνω εισηγητικής εκθέσεως). Μετά διεξοδικήν συζήτησιν, καθ ήν έλαβεν τον λόγον παρά του Προέδρου και ο εκπρόσωπος της «Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες» Παναγιώτης Αθανασιάδης, δικηγόρος, όστις κατ' εξουσιοδότησιν της Α.Ε. εδήλωσεν ότι προσφέρεται έκτασις (6.000 μ 2), εκ της υπό κρίσιν εκτάσεως, δια συμβιβαστικήν τακτοποίησιν ή δωρεά, επί της εισηγητικής εκθέσεως του κ. Α. Παπακώστα, α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι ο καταρτι-

σμός Επιτροπής αποτελούμενης εκ των 1) Αγγ. Παπακώστα, 2) Ελ. Σκορδίλη, και 3) Κ. Μαλτέζου, ίνα μετά του νομικού συμβούλου της Κοινότητας έλθη εις επαφήν μετά του εκπροσώπου της Α.Ε. «Κτήμα Τράχωνες» και προβή εις αντιπρότασιν, όπως, προκειμένου η Κοινότης να χωρήση εις την νόμιμον διαδικασίαν άρσεως της απαλλοτριώσεως και αποχαρακτηρισμού του Ο.Τ. 159 εκ της κοινοχρήστου χρήσεως αυτού, προσφέρη δωρεάν δια συμβιβαστικήν λύσιν, έκτασιν εκ στρεμμάτων (6.000 μ²) εκ του χώρου τούτου και έτερα δέκα πέντε στρέμματα (15.000 μ²) εις χώρον ιδικών ΤΟΥ δια την ίδρυσιν Νεκροταφείου, ή να αναλάβη την καταβολήν των εξόδων και του τιμήματος ισοπόσου εκτάσεως ήν θα απαλλοτριώση η Κοινότης εις έτερον χώρον, δια τον αυτόν σκοπόν Νεκροταφείου». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 278, «Συνεδρίασις 5.1.1966», Αρ. Αποφάσεως 2», «Περί συμβιβαστικής επιλύσεως διαφοράς μεταξύ Κοινότητας και Α.Ε. ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ». «Επί του 2^{ου} θέματος. . ., όπερ απησχόλησε το Κ.Σ. κατ' επανάληψιν εις το πρόσφατον παρελθόν, και το οποίον αφορά εις την διευθέτησιν υφισταμένης διαφοράς μεταξύ Κοινότητας και Α.Ε. ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ και Ι. ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΥ, επί κοινοχρήστου χώρου εν τη περιοχή του οικισμού Εκτελωνιστών, φερομένου εν τω σχεδιαγράμματι της περιοχής ταύτης υπ' αρ. 159, ο Πρόεδρος εκτίθησι τα εξής: «Ελπίζω να ευρεθή τρόπος φιλικής διευθετήσεως της υφισταμένης διενέξεως και συμβιβαστικής επιλύσεως της διαφοράς, μεταξύ της Κοινότητας ημών και της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες και Ι. Γερουλάνου, εν πνεύματι αμοιβαίας κατανόησης και μάλιστα εάν λάβωμεν υπ' όψιν, ότι μέχρι σήμερα ο κ. Ι. Γερουλάνος εφάνη πρόθυμος εις πάσαν περίπτωσιν εξυπηρέτησεως της Κοινότητος, ιδιαίτερος, προσφάτως είναι εις όλους ημάς γνωστόν, κύριοι σύμβουλοι ότι: 1) Η περί ής πρόκειται Αν. Εταιρεία προέβη εις την γενναίαν χειρονομίαν της δωρεάν παραχωρήσεως οικοπεδικής εκτάσεως Μ2 6.614,31 εις την περιοχήν Αλίμου, ήτις αποτελεί τμήμα του Κοινοτικού Γυμναστηρίου Αλίμου, και ήτις δωρεά συνετελέσθη δια της νομίμου διαδικασίας υπογραφέντος προς τούτο του υπ' αρ. 10370/28.5.1965 δωρητηρίου συμβολαίου του συμβολαιο-

γράφου Αθηνών Γ. Βλάχου, 2) Ωσαύτως η αυτή αν.εταιρεία Κτήμα Τράχωνες εδέχθη ίνα πωλήσῃ προς την Κοινότητα ημών ετέραν συνεχομένην προς την ανωτέρω οικοπεδικήν έκτασιν Μ2 6.978,44 αντί του ευτελοῦς τιμήματος των δραχ. 50 ανά τ.μ., εις χρόνον μεταγενέστερον της συντελεσθείσης υπό του Δημοσίου απαλλοτριώσεως παραλιακών εκτάσεων, εκτός σχεδίου, δια την επέκτασιν του Αερολιμένος Ελληνικού, καθ' ἣν το Δημόσιον κατέβαλεν εις τους ιδιοκτῆτας των αγρών τούτων τίμημα εκ δραχ. 150 ανά Μ2. Υπεγράφη το σχετικόν αγοραπωλητήριον συμβόλαιον του συμ/φου Αθηνών Γ. Βλάχου, δι' οὗ η Κοινότης ηγόρασεν εις το ως άνω ρηθέν χαμηλόν τίμημα έκτασιν Μ2 6.978,44 εις Αλιμον, αντί ποσού δραχ. 348.922, 3) Επίσης εις προγενέστερον χρόνον, ἥτοι κατά το έτος 1961, η Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες εδωρήσατο προς την Κοινότητα οικόπεδον εκτάσεως Μ2 3.219 επί του Ο.Τ. 83 της περιοχῆς Οικισμού Εφοριακών- Τραχώνων, δια την υπ' αυτού (ορθό: υπ' αυτής =Κοινότητος) ανέγερσιν Ναοῦ, ἣν δωρεάν απεδέξατο το Κ.Σ. δια της υπ' αρ. 141/1961 πράξεως αυτού κυρωθείσης δια . . .αποφάσεως της Νομαρχίας Αττικής, 4) Ἢδη η ΑΕ. Κτήμα Τράχωνες, έχει εισέτι αποδεχθῆ την συντελεσθείσαν παραχώρησιν υπό της Κοινότητος κοινοχρήστου χώρου, υπ' αρ. 126 της περιοχῆς Αγ. Παντελεήμονος, εκτάσεως 19.000 Μ2 και πλέον εις το Ελληνικόν Δημόσιον, δια την υπ' αυτού ανέγερσιν υπό της ΔΕΜΕ, Τεχνικῶν Σχολῶν Επαγγελματικῆς Εκπαιδεύσεως κλπ, χωρίς να εγείρη αξίωσιν επιστροφῆς ἢ αποζημιώσεως, καθ' ὅ εἶχεν εκ των κειμένων και ισχυουσῶν σχετικῶν διατάξεων, δικαίωμα, μετά την συντελεσθείσαν τροποποίησιν της χρήσεως του χώρου τούτου, οὗ εἶχε παραιτηθῆ κατά την αρχικήν ένταξιν της περιοχῆς εις το εγκεκριμένον σχέδιον, υπό την προϋπόθεσιν χρησιμοποιήσεώς του ως άλσους, 5) Θα απαιτηθῆ επί πλέον συνέχισις συνεργασίας Κοινότητος και Α. Ε. Κτήμα Τράχωνες, προς το οικονομικόν συμφέρον της Κοινότητος και εις την περίπτωσιν του Ο.Τ. 16 της περιοχῆς Αλίμου, το οποίον εἶχεν αφεθῆ υπό της εν λόγω εταιρείας κατά την ένταξιν της περιοχῆς εις το εγκεκριμένον ρυμοτομικόν σχέδιον ως χώρος Κοινοτικού Καταστήματος, Σχολείων και Γυμναστηρίου, και το οποίον Ο.Τ. 16 η Κοινότης, εν τη επιδιώξει της αποκτήσεως ενιαίου χώρου δια το Κοινοτικόν Γυμναστήριον, πληρούντος τας νομίμους προϋποθέσεις, διήρεσεν εις οικόπεδα, άτινα υπεσχέθη προς ανταλλαγῆν εις τους ιδιοκτῆτας οικόπέδων, εις τον χώρον ένθα το

νυν Γυμναστήριον της Κοινότητος εν Αλίμω, και σήμερον ευρίσκεται εν αδυναμία νομιμοποίησεως δια την μεταβίβασιν, της υποθέσεως ταύτης ρυθμιζομένης μόνον δια της υπογραφής δωρεάς εκ μέρους της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, ήν ε λ π ί ζ ο μ ε ν να α π ο δ ε χ θ ή ο εκπρόσωπος αυτής κ. Ιω. Γερουλάνος./ Την γνώμην της δωρεάς, ως γνωστόν, διετύπωσεν εν Συμβουλίω, ως μόνην λύσιν κι ο Νομικός Σύμβουλος της Κοινότητος κ. Γ. Τσαρούχας. Εκ πάντων των ανωτέρω λόγων και εκ της επί πλέον διατυπωθείσης π ρ ο σ φ ο ρ ά ς υπό της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, έξ στρεμμάτων (6.000 Μ2) οικοπεδικού χώρου, δωρεάν προς την Κοινότητα, εκ του α μ φ ι σ β η τ ο υ μ έ ν ο υ, δια την υπ' (ορθό: επ') αυτού ανέγερσιν του Γυμνασιακού κτιρίου Ανω Καλαμακίου, παρακαλώ, αφού ακούσωμε το πόρισμα και την εισήγησιν επί του θέματος της υπ' υμών συσταθείσης, κατά την εις τον παρελθόντα μήνα συνεδρίασιν, Επιτροπής εκ των κ.κ. Αγγ. Παπακώστα, Κων. Μαλτέζου και Ελ. Σκορδίλη, να σ τ α θ μ ί σ η εις έκαστος εξ ημών υπό το β ά ρ ο ς των ανωτέρω και το πρίσμα των Κοινοτικών συμφερόντων την όλην υπόθεσιν και αποφασίσωμεν σχετικώς./ Ακολούθως ο Πρόεδρος δίδει τον λόγον εις τον εκ των μελών της προδιαληφθείσης Επιτροπής Κοινοτικών Συμβούλων, Αντιπρόεδρον της Κοινότητος κ. Άγγελον Παπακώστα, όστις εκτίθησιν τα εξής: *[σημ.: ακολουθεί σε μία και μισή σελίδα του μεγάλου βιβλίου, η κατάθεση άποψης του Αγγ. Παπακώστα, η οποία αποτελεί ευρεία περίληψη και επανάληψη του περιεχομένου της «Εκθέσεως» την οποία είχε υποβάλει στο Κ.Σ., πριν ένα μήνα περίπου, όπως έχει καταγραφεί στην προηγούμενη απόφαση, βλεπ. πιο πάνω, γι' αυτό δεν καταγράφω την τοποθέτηση]*. Συμφωνούσι προς τα υπό του κ. Α. Παπακώστα εκτεθέντα, και τα έτερα δύο μέλη της εκ κ. σ. Επιτροπής κ.κ. Ελ. Σκορδίλης και Κων. Μαλτέζος./ Εν συνεχεία άρχεται η συζήτησις του θέματος, καθ' ήν οι εκ των κ.σ. κ.κ. Π. Τζιβανίδης και Χ. Μασούρος δ ι α φ ω ν ο ύ σ ι προς την υπό της Επιτροπής προτεινομένην λύσιν, θεωρούντες ότι πρόκειται περί συμβιβασμού και ανταλλαγής κτημάτων, και συμβιβασμός δεν δ ι κ α ι ο λ ο γ ε ί τ α ι, καθ'όσον, δ ε ν υπάρχει κατ' αυτούς κ ώ λ υ μ α ή α β ε β α ι ό τ η ς ως προς το έννομον αποτέλεσμα της καταλήψεως εκ μέρους της Κοινότητος ο λ ο κ λ ή ρ ο υ του απαλλοτριωθέντος χώρου του Ο. Τ. 159, δεδομένου ότι η απαλλοτριώσις είναι συντελεσμένη και οριστική και δ ε ν χωρεί α ν ά κ λ η σ ι ς αυτής. Πέραν τούτου

και διότι η εξεύρεσις χώρου και η δαπάνη Σχολείου β α ρ ύ ν ε ι το Δημόσιον και ουχί την Κοινότητα και διότι δ ε ν παρίσταται ο ενδιαφερόμενος Οικοδ. Συν. Εκτελωνιστών./ Εις το σημείον τούτο ο κ. Αντιπρόεδρος της Κοινότητος, λαβών εκ νέου τον λόγον, α π α ν τ ά, ότι η Κοινότης δ ε ν νομιμοποιείται, ο ύ τ ε εις διεκδίκησιν απ'ευθείας παρά της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, ο ύ τ ε εις κατάληψιν χώρου όστις έδει να έχη παραδοθή εάν είχε συντελεσθή και αποπερατωθή η νόμιμος διαδικασία, εις τον Οικ. Συν. Εκτελωνιστών, όστις υποχρεούται εκ του εν αρχή μνημονευθέντος Β. Δ/τος εις την καταβολήν αποζημιώσεως και εις την παραλαβήν και μεταβίβασιν του εν θέματι χώρου προς την Κοινότητα, όστις όμως ως προεξετέθη, επί μίαν δεκαπενταετίαν (15) από της εκδόσεως του Β. Δ/τος δ ε ν ενδιεφέρθη δια την εκπλήρωσιν της νομίμου ταύτης υποχρεώσεώς του προς την Κοινότητα./ Έπεται συνέχισις δια διεξοδικής συζητήσεως και εξαντλήσεως του θέματος, υφ' όλων των παρισταμένων μελών του Συμβουλίου, μεθ' ήν: Το Κοιν. Συμβούλιον, ακούσαν της εισηγήσεως του Προέδρου, α ν α π τ ύ ξ α ν τ ο ς πλήρως την θ έ σ ι ν της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες εις τον χώρον της Κοινότητος, λαβόν υπ' όψιν τα υπό της ειδικής επί τούτω συσταθείσης επιτροπής εκ κ.σ., εκτεθέντα δια του Αντιπρόεδρου της Κοινότητος κ.Α. Παπακώστα, ακούσαν των απόψεων του Νομικού Συμβούλου της Κοινότητος κ. Γ. Τσαρούχα, προφορικώς αναπτύξαντος εν Συμβουλίω, ότι σ υ μ φ έ ρ ε ι από πάσης απόψεως εις την Κοινότητα η συμβιβαστική επίλυσις της υφισταμένης διαφοράς μεταξύ αυτής και της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, μάλιστα εάν ληφθή υπ' όψιν ότι παρίσταται ανάγκη δια την διευθέτησιν της υποθέσεως ανταλλαγής των οικοπέδων του Κοιν. Γυμναστηρίου Αλίμου, όπως υπογράψη δωρητήριο η Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, ίνα νομιμοποιηθή η Κοινότης προς μεταβίβασιν εις τους δικαιούχους, των επί του υπ' αρ. 16 Ο.Τ. οικοπέδων, ιδόν την προσφοράν της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, δωρεάν παραχωρήσεως των εν τη εισηγήσει της Επιτροπής περιγραφεισών εκτάσεων, περί ών το υπ' όψιν σχεδιάγραμμα, έχον υπ' όψει τα διαλαμβανόμενα εν τω από 22.4.1950 Β. Δ/τι, περί της υποχρεώσεως του Οικ. Συν. Εκτελωνιστών, όπως αποζημιώση, αποκτήση και μεταβιβάση τους εντός της περιοχής αυτού κοινοχρήστους χώρους προς την Κοινότητα και το γεγονός ότι παρήλθον έκτοτε δέκα πέντε (15) έτη, χ ω ρ ί ς ο ρηθείς Συνεταιρισμός να προβή εις την μεταβίβασιν, αλλά ούτε και στην απόκτησιν κάν, σκεφθέν ότι

δια τας μέχρι σήμερον γενομένης παραχωρήσεις της Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, προς την Κοινότητα και τας *α ν α μ ε ν ο μ έ ν α ς* τακτοποιήσεις εκκρεμοτήτων, εν αίς και η του Κοινοτικού Νεκροταφείου, επιβάλλεται η διατήρησις *ο μ α λ ώ ν* σχέσεων μεταξύ Κοινότητος και Εταιρείας, ότι δε και δια της προκειμένης λύσεως, ικανοποιείται άνευ χρονοτριβής η ανάγκη αποκτήσεως χώρου, δια την ανέγερσιν Γυμνασιακού Κτιρίου εις την περιοχὴν του Ανω Καλαμακίου, ότι ενδεχομένη εμπλοκή εις δικαστικόν αγώνα μετά της εν λόγω Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, θα απετέλη περιπέτειαν ασύμφορον από πάσης σχεδόν ἐπόψεως δια την Κοινότητα, με αβέβαιον αποτέλεσμα, ή και αππραγματοποίητον λόγω οικονομικῶν δυσχερειῶν, σταθμίσαν την ὄλην υπόθεσιν υπό το πρίσμα των τε οικονομικῶν και των πάσης φύσεως συμφερόντων της Κοινότητος και ευρίσκον, ως συμφέρουσα την δια του συμβιβασμοῦ λύσιν. *Α π ο φ α σ ί ζ ε ι*. Αποδέχεται κατά *π λ ε ι ο ψ η φ ί α ν* την δια συμβιβασμοῦ επίλυσιν της μεταξύ Κοινότητος και Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, υφισταμένης διαφορᾶς και αμφισβητήσεως εκατέρωθεν, επί του θέματος του υπ' αρ. 159 χώρου./ Θεωρεῖ ικανοποιητικὴν δια την Κοινότητα και συμφέρουσαν την προσφορὰν της εν λόγω Αν. Εταιρείας: α) ἐκτάσεως 6.000 Μ2 επί του αμφισβητουμένου 159 χώρου, και, β) ἐκτάσεως 14.000 Μ2 περίπου, εις παρακείμενον τμήμα υπό τον προσδιορισμόν «*Χ ε ρ σ ό λ ο φ ο ς*», ήν και αποδέχεται./ *Π α ρ α ι τ ε ί τ α ι* της διεκδικήσεως του υπ' αρ. 159 της περιοχῆς Εκτελωνιστῶν, χώρου και ανατίθησιν τω κ. Προέδρω πᾶσαν περαιτέρω ἐνέργειαν, ἐξουσιοδοτῶν αὐτόν, δια την υπογραφὴν του οικείου συμβολαίου μεταξύ Κοινότητος και Α.Ε. Κτήμα Τράχωνες, δι' οὐ η Κοινότης θα παραλάβη εις την κυριότητα, νομὴν και κατοχὴν της τους ανωτέρω προσφερομένους δωρεάν χώρους υπό της εν θέματι Εταιρείας, μετά την ἐγκρισιν της παρούσης υπό της Νομαρχίας Αττικῆς, την δε απαιτηθησομένην δαπάνην συμβολαιογραφικῶν και λοιπῶν ἐξόδων μεταβιβάσεως ψηφίζει Επί της ανωτέρω αποφάσεως *μ ε ι ο ψ η φ ο ύ σ ι ν* οἱ εκ των κοινοτικῶν συμβούλων κ.κ. Π. Τζιβανίδης και Χρ. Μασούρος δια τους προεκτεθέντας υπ' αὐτῶν λόγους». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος].

Σχόλιο: 1) Είμαι βέβαιος ότι ο μελλοντικός ιστορικός που θα αναλάβει την ευθύνη για τη συγγραφή της επιστημονικῆς Ιστορίας του Καλαμακίου/Αλί-

μου, και θα συνδυάσει και τα τυχόν υπάρχοντα στο σχετικό φάκελο – της υπηρεσίας ή του νομικού συμβούλου, εάν διατηρούνται – στοιχεία, θα εντοπίσει κι επισημάνει, και στις δύο αποφάσεις αυτές, αρκετά στοιχεία ιστορικά κρίσιμα (π.χ. την απόλυτη σιωπή από όλους, για τις επί 12 ή 15 έτη) ευθύνες της Κοινότητας --της προηγούμενης διοίκησης αλλά και αυτής του Γ. Σμαράγδη, που διάνυε τον έκτο χρόνο της -- για την παρέλευση πλέον των 12-15 ετών χωρίς καμία έρευνα, όχληση ή θετική ενέργεια για την απόκτηση του χώρου, ενώ, κατ' επανάληψη (προς απόσχιση των δικών της), καταδεικνύονται στις αποφάσεις του Κ.Σ. οι (μάλλον αβέβαιες, αλλιώς ελάχιστες) ευθύνες του Συνεταιρισμού Εκτελωνιστών, για παράλειψη ή «σιωπηρή / μυστική συμφωνία κυρίων» με το Ι.Γερ. 2) Η απόφαση Κ.Σ. 141/61 για το οικόπεδο του Ναού Ζωοδόχου Πηγής, δεν έχει καταγραφεί, διότι ελλείπει το αντίστοιχο βιβλίο. Πάντως με το Διάταγμα ένταξης, η Α.Ε., είχε πα ρ α ι τ η θ ε ί ΚΑΙ γι' αυτό.

[β. 16.8.1964–13.12.1967]. σ. 225: «Πρακτικόν-Συνεδρίασις της 14.10.1967», θέμα: «Λήψις αποφάσεως περί των ενδεικνυομένων περαιτέρω ενεργειών επί της υποθέσεως του Ο.Τ. 159», με αναγραφή στο περιθώριο του αρ. 204, που δηλώνει απόφαση, για την οποία δεν υπάρχει βιβλίο. [σημ.: καταγραφή μνήμης του Γραμματέα]. «Προτάσει του Νομικού Συμβούλου της Κοινότητος κ. Γ. Τσαρούχα, α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι κατά πλειοψηφίαν, η αποστολή εξωδίκου προσκλήσεως προς την Α.Ε. ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ, ίνα πα ρ α δ ώ σ η εντός προθεσμίας ενός (1) μηνός, τον χ ώ ρ ο ν του Ο.Τ. 159 εις την Κοινότητα, εις περίπτωσιν δε μη συμμορφώσεως της Α.Ε. εις την πρόσκλησιν, α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι από τούδε και ανατίθεται εις τον Νομικόν Σύμβουλον της Κοινότητος η έ γ ε ρ σ ι ς α γ ω γ ή ς π ρ ο σ ω ρ ι ν ώ ν μέτρων δια την κατάληψιν του χώρου του Ο.Τ. 159 ήτοι καταθέσεως σχετικής αιτήσεως προσωρινών μέτρων κατά το Νόμο ΓΨΚΖ (;) του 1911 κατά της Α.Ε. ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ. Επί της ανωτέρω αποφάσεως μ ε ι ο ψ η φ ο ύ σ ι ν οι εκ των μελών του Κ.Σ., κ. Αγγ. Παπακώστας, προτείνων την κατάθεσιν και επίδοσιν εντός 15ημέρου από σήμερον τ α κ τ ι κ ή ς α γ ω γ ή ς ενώπιον του Πρωτοδικείου Αθηνών δια την απόδοσιν του Ο.Τ. 159, και Π. Καλλιγέρης, Κ. Τσόχας και Β. Κατσής, επί τω λόγω ότι θεωρούν σκόπιμον προς αποφυγήν δικαστικής διενέξεως κατά

της Α.Ε. ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ – Ιω. Γερουλάνου, διότι πιστεύουν ότι δια της σ υ μ β ι β α σ τ ι κ ή ς οδού η Κοινότητα θα ωφεληθή περισσότερο, λαμβανομένης υπ' όψιν της μέχρι τούδε διαγωγής (φιλικής) του Ιω. Γερουλάνου, έναντι των συμφερόντων της Κοινότητας». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος].

Σχόλια: Μετά από την εκλογή Επιτροπής για συνάντηση και υποβολή συμβιβαστικής πρότασης προς τον Ι.Γ., οι μεταγενέστεροι «λεονταρισμοί» για κατάθεση αίτησης προσωρινών μέτρων ή κανονικής αγωγής, από πλευράς τακτικής, δεν έχουν πλέον καμία αξία, ωφέλεια ή αποτέλεσμα. Πέφτουν στο κενό. Πολύ περισσότερο όταν απευθύνονται σε μία κραταιά Α.Ε. ή/και οικογένεια.

[β. 16.8.1964–13.12.1967]. σ. 231: «Πρακτικόν-Συνεδρίασις της 13.12.1967», θέμα: «Λήψις αποφάσεως επί των εκκρεμοσών δ ι α φ ο ρ ώ ν μετά της Α.Ε. ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ», με αναγραφή στο περιθώριο του αρ. 236, που δηλώνει απόφαση, για την οποία δεν υπάρχει βιβλίο. «Α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι ομοφώνως: Τ ρ ο π ο π ο ι ε ί την προγενεστέραν υπ' αρ. . . (κενό, *πρόκειται για την προηγούμενη 204*) . . . απόφασιν αυτού, περί υποβολής αιτήσεως προσωρινών μέτρων, προς αποφυγήν α σ κ ό π ο υ οξύτητος μετά της Α.Ε. ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ, α π ο φ α σ ί ζ ε ι την εντός 30 ημερών από σήμερον το βραδύτερον, κατάθεσιν αγωγής ενώπιον του Πρωτοδικείου Αθηνών περί απόδοσεως του 159 Ο.Τ. και προς διασφάλισιν των δικαιωμάτων της Κοινότητας, εκ π α ρ α λ λ ή λ ο υ δε την επιδίωξιν και επίτευξιν σ υ μ β ι β α σ τ ι κ ή ς λύσεως της διαφοράς εν συνδυασμώ με την τοιαύτην του υπ' αρ. 16 Ο.Τ. περιοχής Αλίμου εις τρόπον, ώστε να εξασφαλισθή ο αναγκαίος χώρος δια την α) ανέγερσιν Γυμνασιακού Διδακτηρίου εις Άνω Καλαμάκι, β) ανέγερσιν Διδακτηρίου Δημοτικού Σχολείου Αλίμου, γ) ίδρυσιν Ν ε κ ρ ο τ α φ ε ί ο υ, και, δ) ικανοποίησιν των εν Αλίμω οικοπεδούχων, οίτινες προ τετραετίας διέθεσαν τα οικόπεδα αυτών προς συμπλήρωσιν του Α' Κοινοτικού Γυμναστηρίου, επί απάντων συμφωνούντος και του Νομ. Συμβούλου κ. Γ. Τσαρούχα». [Κ.Σ. Προεδρεύων Αγγ. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Π. Τσορός, Β. Βοζώρας, Β. Κατσής, Κ. Πυλαρινός, Π. Τζιβανίδης, Π. Καλλιγέρης, Στ. Τσιλιμπάρης].

Σχόλια: Η λήψη, σε δημόσια συνεδρίαση, απόφασης αφενός για κατάθεση αγωγής για το 159 Ο.Τ. στους Τράχωνες/ Άνω Καλαμάκι, κατά της Α.Ε. και Ι.Γ., κι αφ' ετέρου η πρόταση προς την ΑΕ και Ι.Γ., για σ υ μ β ι β α σ τ ι κ ή ε π ί λ υ σ η ΑΛΛΟΥ ζητήματος, του Ο.Τ. 16 στην περιοχή Άλιμος, είναι δεδομένο ότι έ φ ε ρ α ν την Κ ο ι ν ό τ η τ α σε ακόμα π ε ρ ι σ σ ό τ ε ρ ο μ ε ι ο ν ε κ τ ι κ ή θέση, έ ν α ν τ ι τ ω ν α ν τ ι δ ί κ ω ν τ η ς.

Σημείωση: Αυτή είναι χρονικά, η τελευταία απόφαση του Κ.Σ., για το ζήτημα του Ο.Τ.159, στο τελευταίο υπάρχον βιβλίο που ερεύνησα. Προφανώς το ζήτημα, λύθηκε ή «λύθηκε» τον επόμενο χρόνο 1968 ή αργότερα, τότε που το αιρετό Κ.Σ. είχε απολυθεί με Νόμο της Δικτατορίας των Συνταγματαρχών, και είχαν διοριστεί στην Κοινότητα και μετά, Δήμο, οι δοτοί Ανδρέας Μαγείρου ως «δήμαρχος» και ο Ραϋμόνδος Παπαμανώλης, ως «πρόεδρος» του Δ.Σ. Οι οποίοι, δυστυχώς, απαριθμούνται και αναγράφονται ως «δημοτικοί άρχοντες», με παράθεση και φωτογραφιών τους!, ΚΑΙ στην επίσημη Ιστορία του Δήμου!.

Κ λ ε ι σ τ ό Γ υ μ ν α σ τ ή ρ ι ο (τότε, Β' Κοινοτικό Γυμναστήριο)

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 260, «Συνεδριάσις 5.11. 1965», Αρ. Αποφάσεως 172», «Περί εγκρίσεως . . . μελέτης της ΤΥΔΚ Αττικής και δαπάνης δραχ. 50.000 δια την π ε ρ ι τ ο ί χ ι σ ι ν του Β' Κοινοτικού Γυμναστηρίου». «Επί του 5^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος . . . (αριθμοί εγγράφων) αφορώντων εις την περιτοίχισιν του Γυμναστηρίου τούτου . . . / Το Κ.Σ. . . Α π ο φ α σ ί ζει. Εγκρίνει κατά πλειοψηφίαν την . . . μελέτην της ΤΥΔΚ Αττικής, αφορώσαν εις την περιτοίχισιν του Β' Κοιν. Γυμναστηρίου Άνω Καλαμακίου ως και την δαπάνην ποσού 50.000, δια την εκτέλεσιν του εν θέματι έργου . . . Επί της ως άνω αποφάσεως μειοψηφεί ο . . . Χρ. Μασούρος, επί τω λόγω ότι ο χώρος ένθα ήδη λειτουργεί το Β' Κοιν. Γυμναστήριον, βάσει του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου, προβλέπεται ως χώρος Σχολικού Κτιρίου και γηπέδου αθλοπαιδιών και διότι τα όρια τούτου και του σ υ ν ο ρ ε ύ ο ν τ ο ς Δημοτικού Σχολείου, δεν έχουν εισέτι καθορισθή....». [Κ.Σ. Γ.Σμαράγδης, πρόεδρος, Α. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ.Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλιο: Πρόκειται για το χώρο, που από δεκαετίες έχει οικοδομηθεί το Κλειστό Γυμναστήριο, στο Ο.Τ. 121, οδό Ελ. Βενιζέλου. Από τότε και μέχρι

σήμερα «Β' Κοινοτικό Γυμναστήριο», ονομάζεται επίσημα/τυπικά, αυτό του ΟΤ 159, γωνία Λ. Ιωνίας και Ηρ. Μάτση, και από τους πολίτες ονομάζεται «γήπεδο Τραχώνων», ΚΑΙ διότι σε αυτό αθλούνται τα μέλη του Α.Ο. Τράχωνες» και αποτελεί την έδρα της ποδοσφαιρικής (και των άλλων) ομάδας του.

Ν α υ τ ι κ ή ε β δ ο μ ά δ α

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 223, «Αρ. Πρακτικού 13», «Συνεδρίασις 6.6.1957», «Αρ. Αποφάσεως 107», «Περί συμμετοχής της Κοινότητος εις τον εορτασμόν της θ α λ α σ σ ί α ς ε ν ώ σ ε ω ς». «Επί του 17^{ου} θέματος. . . ο κ.Πρόεδρος εκθέτει ότι κατ' αυτὰς πρόκειται να τελεσθῶσιν θ α λ ά σ σ ι α ι ε ο ρ τ α ί εις την ακτήν του Σ α ρ ω ν ι κ ο ύ, εις ήν θα μετάσχωσιν άπαντες οι παραλιακοί Δήμοι και Κοινότητες. Εν συνεχεία εκθέτει ότι δέον η Κοινότης, εν τω μέτρω της οικονομικής αυτής καταστάσεως (ελλείπει: να συμμετάσχη) εις τας εορτάς ταύτας δια της προμηθείας πυροτεχνημάτων κλπ., ως και της φωταγωγήσεως των υπό των ιδιωτών κατεχομένων λ έ μ β ω ν και π λ ο ι α ρ ί ω ν, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. ψηφίση ανάλογον προς τούτο πίστωσιν./ Το Κ.Σ. . . . Α π ο - φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν δραχ. 5.000 επί αποδόσει λογαριασμού . . . και ανατίθησι τω κ. Προέδρω. . .». [Κ.Σ. Σπ.Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Β. Αβραμίδης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Σχόλια: Το Κ.Σ. «τυπικά» παρέλειψε να αποφασίσει τη συμμετοχή της Κοινότητος, ΟΜΩΣ θεώρησε ότι έπραττε τούτο με την έγκριση πίστωσης.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.411, «Συνεδρίασις 4.7.1966». «Ο κ. Π. Καλλιγέρης εκφράζει θερμά σ υ γ χ α ρ η τ ή ρ ι α εις τον κ. Πρόεδρον δια την σ υ μ β ο - λ ή ν του εις την ΝΑΥΤΙΚΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλιο: Η λογική επιβάλλει να δεχτούμε ότι «η συμβολή του Προέδρου» στην εκτελεστική διεκπεραίωση της Ν.Ε., είχε προηγηθεί. Μέ βάση την επόμενη απόφαση 5.11.1966 του Κ.Σ., δ ε ν ε ί χ ε ε π ί σ η μ α εγκριθεί η καθιέρωσή της. Τι ακριβώς ίσχυε και συνέβη;,, δεν γνωρίζουμε, διότι δεν προκύπτει.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 459, «Συνεδρίασις 5.11.1966», χωρίς απόφαση: «Η λήψις αποφάσεως επί του 12^{ου} θέματος της ημερησίας διατάξεως, επί αιτήσεως του κ.σ., κ. Κων. Μαλτέζου, περί κ α θ ι ε ρ ώ σ ε ω ς ε ο ρ τ α σ μ ο ύ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, υπό την έννοιαν θαλασσίας εορτής εν Καλαμακίω, α ν α β ά λ λ ε τ α ί ν α συζητηθή τούτο εις έκτα κ τ ο ν συνεδρίασιν του Κ.Σ.».

[Κ.Σ. Αγγ. Παπακώστας, αντιπρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσή, Π.Τσορός, Ε.Τσαμπάρλης, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964–13.12.1967]. σ. 205: «Πρακτικόν-Συνεδρίασις της 16.6.1967», με αναγραφή στο περιθώριο του αρ. 144, που δηλώνει απόφαση, για την οποία δεν υπάρχει βιβλίο. [σημ.: καταγραφή μνήμης του Γραμματέα]: «Κατ' αρχήν (ορθό: κατ' αρχάς) ο Πρόεδρος αναγινώσκει έκθεσιν επί του θέματος τούτου, του κ.σ., κ. Κ. Μαλτέζου. Εν συνεχεία ο κ. Κ. Μαλτέζος, αναλύει διαζώσης τας απόψεις του και εμμένει εις την πρότασιν κ α θ ι ε ρ ώ σ ε ω ς της Ν α υ τ ι κ ή ς Ε β δ ο μ ά δ ο ς, ως θαλασσινής γιορτής του Καλαμακίου και δ ι α μ α ρ τ ύ ρ ε τ α ι διότι η εισήγησίς του, υποβληθείσα προ διμήνου δ ε ν ελήφθη εγκαίρως υπ' όψιν, ώστε να έχη ήδη οργανωθή ο εορτασμός δια την ενεστώσαν περίοδον. Ακολουθώς ο κ. Π. Τζιβανίδης: Νομίζω ότι θα πρέπει να εξετάσωμεν κατ' αρχήν τις οικονομικές δυνατότητες, να αντιμετωπίσωμεν πρωταρχικάς άλλας ανάγκας και μ ε λ λ ο ν τ ι κ ώ ς να συμμετάσχωμεν ενεργώς εις τον εορτασμόν αυτόν. Μετά διεξοδικήν συζήτησιν α π ο φ α σ ί - ζ ε τ α ι κατά πλειοψηφίαν, η σ υ μ μ ε τ ο χ ή της Κοινότητος εις τον εορτασμόν της Ναυτικής Εβδομάδος δια δαπάνης μ έ χ ρ ι ποσού 10.000 δραχμών, μειωθηφούντος του κ.σ. κ. Κ. Μαλτέζου και εμμένοντος εις την εισηγητικήν έκθεσιν, δι' ής προτείνει σ υ μ μ ε τ ο χ ή ν δια ποσού δραχ. 50.000, πιστεύων άμα ότι το ποσόν αυτό θα καλυφθή υπό δημιουργηθησομένων εσόδων, καταθέτει δε εις το πρωτόκολλον και σχετικόν υπόμνημα».[Κ.Σ. Α. Παπακώστας, προεδρεύων, Κ.Μαλτέζος, Π.Τσορός, Π.Τζιβανίδης, Κ.Πυλαρινός, Ε.Τσαμπάρλης, Χ.Μασούρος].

Σχόλια: 1) Ο Κ. Μαλτέζος, είχε υποβάλει τη σχετική αίτησή του, πολύ πριν από την 5.11.1966, αφού για την ημερομηνία εκείνη είχε εγγραφεί στην Η.Δ. ως θέμα, που δεν συζητήθηκε. 2) Στην αρχή, ο Κ. Μαλτέζος αναφέρεται

«εις πρότασιν καθιερώσεως», αλλά ο Π. Τζιβανίδης και το κείμενο απόφασης, αναφέρεται σε επιλογή «να συμμετάσχωμεν ενεργώς», δηλαδή σε γιορτασμό που οργάνωνε άλλος φορέας, π.χ. το Υπουργείο Ναυτικών ή η Νομαρχία. 3) Είναι καταγραμμένο στη μνήμη πολλών ότι κατά τη Χούντα, διοργανώθηκαν μερικοί γιορτασμοί «Ναυτικής Εβδομάδος». Μετά τη Μεταπολίτευση, τέτοιοι γιορτασμοί οργανώνονταν κατά βούληση, από τοπικούς φορείς π.χ. δήμους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Εισαγωγή: Ενισχύσεις προς τους λειτουργούντες στο Καλαμάκι, τότε, αθλητικούς συλλόγους ιδίως Ν.Ο.Κ. και Α.Ο.Κ., γίνονταν αρκετές και για πολλά χρόνια, κυρίως π.χ. «για την εκπλήρωσιν λειτουργικών αναγκών» του καθένα. Το ίδιο γινόταν και σε συλλόγους που ιδρύθηκαν αργότερα π.χ. προσκόπων, οδηγών κλπ. Καταγράφω όμως μόνον εκείνες, στο σκεπτικό των οποίων, περιλαμβάνεται και κάποια ενδιαφέρουσα ιστορική αναφορά ή περιγραφή, π.χ. κατασκευή λιμενίσκου ή κρηπιδώματος, περίφραξη γηπέδου κλπ.

Ναυτικός Όμιλος Καλαμακίου (Ν.Ο.Κ.)

[β. 6.8.1947- 13.9.1948], σ. 302, «Αριθμός Αποφάσεως 118/28.5.1948», «Περί οικονομικής ενισχύσεως του Ν.Ο.Κ.». «Ο Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Ν.Ο.Κ. υπεβλήθη αίτησις δια την εκ μέρους της Κοινότητος οικονομικήν ενίσχυσίν του δια την κατασκευήν λιμενίσκου επι της παραλίας δι' όν εξησφαλίσθη η προμήθεια των κυριωτέρων ειδών. Αναπτύσσει τον σκοπόν της ιδρύσεως του εν λόγω Ομίλου, γνωρίζει ότι δια της πραγματοποιήσεως του λιμενίσκου και των σκοπών του Ομίλου, θέλει σημειωθή σημαντική πρόοδος εις την Κοινότητα . . . / Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν επειδή ο Ν.Ο.Κ. ανέλαβεν υψίστης σημασίας δια το Καλαμάκιον έργον, επειδή εις την προσπάθειάν του ταύτην δέον η Κοινότης να έλθη αρωγός . . . Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την οικονομικήν ενίσχυσιν του Ν.Ο.Κ. δια του ποσού των δραχ. 3.000.000, ως επισφράν της Κοινότητος δια την κατασκευήν λιμενίσκου εις την παραλίαν του Καλαμακίου . . . και ανατίθησι». [Κ.Σ. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Π. Πικρός, Η. Αντωνόπουλος, Μ.Λεγάκης, απών Ι. Γερουλάνος].

[β. 22.9.1948- 27.1.1950], σ. 360, «Αρ. Αποφάσεως 229/1.12.1949», «Περί οικονομικής ενισχύσεως του Ν α υ τ ι κ ο ύ Ομίλου Καλαμακίου». «Ο εκ των μελών του Κ.Σ. κ. Πέτρος Ανδριώτης προτείνει όπως συζητηθή υπό του Κ.Σ. η αίτησις του Ν.Ο.Κ., ής η συζήτησις ανεβλήθη κατά την προηγουμένην συνεδρίασιν, δ ε ν αναφέρεται δε ως έδει εις την ημερησίαν διάταξιν. Υ π έ ρ της προτάσεως α π ο φ α ί ν ο ν τ α ι οι εκ των μελών κ.κ. Γ.Κινινής, Κ. Μαλτέζος και Σ. Σπηλιόπουλος, του κ. Προέδρου προτείναντος την αναβολήν της συζητήσεως./ Γενομένης δεκτής δι' απολύτου πλειοψηφίας της συζητήσεως του θέματος, ο εκ των μελών κ. Π. Ανδριώτης, αναφερόμενος εις την υποβληθείσαν αίτησιν π ρ ο τ ε ί ν ε ι την οικονομικήν ενίσχυσιν του Ναυτικού Ομίλου δια την σ υ μ π λ ή ρ ω σ ι ν του κατασκευαζομένου λ ι μ ε ν ί σ κ ο υ , δια της εν τω προϋπολογισμώ αναφερομένης πιστώσεως, προσθέτων ότι λυπάται διότι η οικονομική κατάστασις της Κοινότητος, δεν επιτρέπει γενναιοτέραν προσφοράν./ Το Κ.Σ. ακούσαν την γνώμην ενός εκάστου των μελών αυτού, και του κ. Προέδρου, υποστηρίξαντος την μ η καταβολήν της ενισχύσεως καθόσον ο Ν.Ο.Κ.: 1) α π α γ ο ρ ε ύ ε ι τον λιμενισμόν των λέμβων εις τους επαγγελματίας λεμβούχους, κατοίκους Καλαμακίου, 2) έχει ενισχυθή κατά τα προηγούμενα οικονομικά έτη δια του ποσού των δραχ. 6.000.000, και 3) τα μέλη του Συλλόγου είναι π λ ο ύ σ ι α και δύνανται να καταβάλωσι εξ ιδίων την δια την συμπλήρωσιν απαιτουμένην δαπάνην. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι, δια ψήφων τεσσάρων, μειοψηφούντος του κ. Προέδρου, δια τους εν τω σκεπτικώ αναφερομένους λόγους την οικονομικήν ενίσχυσιν του Ν.Ο.Κ. δια του ποσού των δραχ. 3.000.000 δια την σ υ μ π λ ή ρ ω σ ι ν τμήματος του προ των εγκαταστάσεων λ ι μ ε ν ί σ κ ο υ εγκρίνει δε προς τούτο και χορηγεί ισόποσον πίστωσιν... και ανατίθησι τω κ. Προέδρω ...την ενέργειαν». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, προεδρεύων, Γ. Κινινής, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 16.9.1947- 5.5.1950], σ. 173, «Αρ. Π ρ α κ τ ι κ ο ύ 35/13.12.1949», «Επί του ενάτου θέματος ο κ. Πρόεδρος αναγιγνώσκει αίτησιν του Σ υ ν δ έ σ μ ο υ λ ε μ β ο ύ χ ω ν και α λ ι έ ω ν Παλαιού Φαλήρου – Βαρκίζης, π α ρ α π ο ν ο υ μ έ ν ω ν κατά του Ν.Ο.Κ., όστις α π α γ ο ρ ε ύ ε ι την ακυροβολίαν των λέμβων των εις τον παρ' αυτού κατασκευασθέντα λιμενίσκον και αιτουμένου όπως ενεργεία της Κοινότητος, α ρ θ ή η απαγόρευσις αυτή εκ μέρους

του Ν.Ο.Κ. και επιτραπή η εις τον λιμενίσκον αγκυροβολία των ε π τ ά (7) περίπου λέμβων των./ Το Κ.Σ. ακούσαν του Προέδρου, του αιτούντος Συνδέσμου, αναπτύξαντος και προφορικώς τα εν τη αιτήσει διαλαμβανόμενα, εγκρίνει όπως εκφρασθή η ευχή του Κ.Σ. προς το Ν.Ο.Κ. όπως επιτραπή εις τους ε π τ ά επαγγελματίες λεμβούχους και αλιείς κατοίκους Καλαμακίου, τον (ορθό: ο) λιμενισμόν και αγκυροβολίαν των λέμβων των εις τον λιμενίσκον αναθέτει δε εις τον κ. Πρόεδρον όπως έλθη εις επαφήν μετά του Διοικητικού Συμβουλίου του εν λόγω Ομίλου προς επιτυχίαν της ευχής . . . (σελ. 176)

Επί των ανακοινώσεων ο κ. Δ. Κουτροβίδας αναφερόμενος εις τας ληφθείσας αποφάσεις κατά την προηγουμένην συνεδρίασιν του Κ.Σ. και ειδικώς 1) επί της οικονομικής ενισχύσεως του Ναυτικού Ομίλου, λέγει ότι δε ν είναι σύμφωνος κατ' αρχήν εις την καταβολήν του ποσού των δραχ. 3.000.000.- και τούτο διότι θεωρεί τον Όμιλον μάλλον ως ψυχάγωγικόν και ως εξυπηρετούντα μόνον τα μέλη αυτού, δοθέντος ότι παρά τα κατά το παρελθόν διατυπωθέντα παράπονα, εξακολουθεί να απαγορεύη την είσοδον εις τα μη μέλη του Ομίλου, ως τούτο εμφανίζεται και εκ της τοποθετήσεως πινάκιδος και ότι το εγκριθέν ποσόν δύναται να καλυφθή εξ εισφορών των μελών του./ Ο εκ των μελών κ. Σ. Σπηλιόπουλος δίδει πληροφορίας περί της γενομένης μέχρι τούδε δαπάνης δια την κατασκευήν του λιμενίσκου και των εν γένει προσπαθειών του Ομίλου, όστις έχει καθαρώς Αθλητικόν χαρακτήρα, και ουχί ψυχάγωγικόν, συμπληρών δε λέγει ότι η απαγόρευσις δε ν αφορά τους κατοίκους Καλαμακίου, οίτινες ελευθέρως εισέρχονται εις την περιοχήν του Ομίλου, αλλά τους ξένους οίτινες κατά το θέρος, εάν επιτραπή η ελευθέρα είσοδος θα κατακλύσουν τον χώρον και ζημίας θα επιφέρουν εις τας εγκαταστάσεις..». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, πρόεδρος, Δ. Κουτροβίδας, Γ. Κινινής, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 400, «Αρ. Αποφάσεως 120/24.6.1951», «Περί οικονομικής ενισχύσεως του Ναυτικού Ομίλου Καλαμακίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Ν.Ο.Κ. υπεβλήθη αίτησις δια την εκ μέρους της Κοινότητος οικονομικήν ενίσχυσιν δια τας εργασίας σ u μ π λ η ρ ώ σ ε ω ς του κ u μ α - τ ο θ ρ α ύ σ τ ο u του κατασκευαζομένου λ i μ e ν í σ κ o u επί της παραλίας δι' όν εξησφαλίσθη η προμήθεια των κυριωτέρων ειδών. Αναπτύσσει τον σκο-

πόν της ιδρύσεως του εν λόγω Ομίλου, γνωρίζει ότι δια της πραγματοποιήσεως του λιμενίσκου και των σκοπών του Ομίλου θέλει σημειωθή σημαντική πρόοδος εις την Κοινότητα . . . Το Κ.Σ. . . και σκεφθέν, επειδή ο Ν.Ο.Κ. ανέλαβεν υψίστης σημασίας δια το Καλαμάκιον έργον, επειδή εις την προσπάθειάν του ταύτην, δέον η Κοινότης να έλθη αρωγός ... δραχ. 3.000.000. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι, ότι εγκρίνει παμψηφεί την οικονομικήν ενίσχυσιν του Ν.Ο.Κ. δια του ποσού των δραχ. 3.000.000, ως ε ι σ φ ο ρ ά ν της Κοινότητος δια τας εργασίας σ υ μ π λ η ρ ώ σ ε ω ς του κυματοθραύστου του κατασκευαζομένου λιμενίσκου εις την παραλίαν Καλαμακίου, εγκρίνει...σχετικήν πίστωσιν...». [Κ.Σ. Σ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ.Τίγκελης, Γ.Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Σημείωση: Στο περιθώριο του βιβλίου, γράφεται: «Δ ε ν εγκρίνεται» (λόγοι τυπικοί: είχε παρέλθει το οικονομικό έτος). Με την 148/31.7.51 απόφαση, στο ίδιο βιβλίο, σελ. 431, εγκρίνεται η ενίσχυση των δραχ. 3.000.000.

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ. 102, «Αρ. Πρακτικού 6», «Συνεδρίασις 3.3.1955», «Αρ. Αποφάσεως 39», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την κ α τ α σ κ ε υ ή ν λ ι μ ε ν ο β ρ α χ ί ο ν ο ς». «Επί του 15^{ου} θέματος . . . ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Συνδέσμου – Λεμβούχων, Αλιέων Παλ. Φαλήρου – Βαρκίζης, υπεβλήθη αίτησις δι' ής αιτείται η κατασκευή λ ι μ ε ν ί σ κ ο υ δια την προστασίαν των ε π α γ γ ε λ μ α τ ι ώ ν λεμβούχων από τας κακοκαιρίας κλπ., και ίνα χρησιμεύση ως α π ο β ά θ ρ α δια την επιβίβασιν και αποβίβασιν των χ ρ η σ ι μ ο π ο ι ο ύ ν τ ω ν τας λέμβους π ε ρ ι π α τ η τ ώ ν, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς. Το Κ.Σ. . . . ακούσαν και της αναπτυξιάσης ταύτην(ΑΘ=αίτησιν) Επιτροπής Λεμβούχων και σκεφθέν, επειδή ο Σύνδεσμος Λεμβούχων κι Αλιέων σ τ ε ρ ε ί τ α ι των οικονομικών μέσων όπως αναλάβη την ιδίαις δαπάναις κατασκευήν του αιτουμένου λ ι μ ε ν ο β ρ α χ ί ο ν ο ς, προς προστασίαν των λεμβούχων (ορθό: λέμβων) των μελών του, επειδή η κατασκευή τούτου θέλει εξυτηρητήση και τους χ ρ η σ ι μ ο π ο ι ο ύ ν τ α ς τας λέμβους των περιπατητάς, και επειδή η προς εκτέλεσιν του έργου τούτου δαπάνη δεν θέλει υπερβή κατά τον συνταχθέντα προϋπολογισμόν το ποσόν των δραχ. 4.900, Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί πίστωσιν δραχ. 4.900 . . . δια την . . . κατασκευήν λιμενοβραχίονος παρά την α κ τ ή ν την

ευρισκομένην πλησίον της 2ας στάσεως προς προστασίαν των λέμβων των μελών του Συνδέσμου Λεμβούχων και Αλιέων Παλ. Φαλήρου – Βαρκίζης .. .». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκιούμης, απών Γ. Κινινής].

Διευκρίνιση: Όπως προκύπτει από τη συνέχεια της απόφαση, η διατύπωση «υπό του Συνδέσμου– Λεμβούχων, Αλιέων Παλ. Φαλήρου – Βαρκίζης» σημαίνει «από του Φαλήρου έ ω ς της Βαρκίζης» (άρα και του Καλαμακίου).

Σχόλια: «επειδή η κατασκευή τούτου θέλει εξυπηρετήση και τους χρησιμοποιούντας τας λέμβους των περιπατητάς», εννοείται για μία θαλασσινή βαρκάδα. Ο Κωνσταντίνος Π. Πικρός, στο βιβλίο του «Ν.Ο.Κ. ένα λιμάνι που έφυγε, αναμνήσεις από το ΝΟΚ 1950-1980», έχει γράψει για τους βαρκάρηδες και την αποβάθρα: «Ο κυρ Γιώργης Καλαμπούρδας ήταν ένας συμπαθέστατος βαρκάρης. Νοίκιαζε βάρκες για ψάρεμα, αλλά κυρίως για σύντομες βόλτες στα ζευγαράκια. Οι βάρκες του ήταν πάντα καθαρές και φρεσκοβαμμένες./ Τα καλοκαιρινά απογεύματα κατέβαιναν στην παραλία τα ζευγαράκια. Νοίκιαζαν μια βάρκα και κωπηλατούσαν λίγο μακρύτερα, ώστε να μην είναι ευχερώς ορατοί. Μετά χάνονταν και οι δύο στον πυθμένα της βάρκας, όπου καθώς λέγαμε (οι) μεγαλύτεροι: «είναι η Μαρία βάρκα και τα πόδια της ιστοί, και ο Μανόλης εις το μέσον ισχυρώς κωπηλατεί»..». (βλ.ΑΘ: ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΑΛΙΜΟΥ, έκδ. Β', 2023, «Καλαμάκι- Αλιμος, Κοινωνικά- Ιστορικά γεγονότα»).

Α θ λ η τ ι κ ό ς Ό μ ι λ ο ς Κ α λ α μ α κ ί ο υ (Α.Ο.Κ.)

[β. 27.1.1950- 16.11.1951], σ. 399, «Αρ. Αποφάσεως 119/24.6.1951», «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την οικονομικήν ενίσχυσιν του Αθλητικού Ομίλου Καλαμακίου». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό του Α.Ο.Κ. υπεβλήθη αίτησις δια την οικονομικήν ενί σ χ υ σ ι ν προς προμήθειαν των απαιρητήτων αθλητικών ειδών προς λειτουργίαν των τ μ η μ ά τ ω ν Ποδοσφαίρου και Καλαθοσφαιρίσεως. Προς τον σκοπόν τούτον υπεβλήθη κατάστασις των αναγκαιούτων ειδών ώ ν η συνολική αξία ανέρχεται εις δραχ. 6.600.500 . . . Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν επειδή η Κοινότης εν τω μέτρω της οικονομικής αυτής καταστάσεως, δέον να ενισχύη την αθλητική νεολαίαν, επειδή πράγματι ο αθλητισμός είναι ου μόνον έν μέσον προσελκύσεως της νεολαίας και απομακρύνσεως αυτής εκ των καταστρεπτικών καταχρήσεων κλπ., αλλά α ν τ ι θ έ τ ω ς ανα-

πτύσσει σωματικώς και ηθικώς τους ασχολουμένους με αυτόν, και επειδή ο αιτών Α.Ο.Κ. λόγω των πενιχρών πόρων δ ε ν δύναται να ανταποκριθή πλήρως προς τας απαιτήσεις μίας αρτίας και συγχρονισμένης εμφανίσεως, και της αξίας των απαιτήτων αποδυτηρίων (;). Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει ομοφώνως των οικονομικήν ενίσχυσιν του Α.Ο.Κ., καθορίζει δε ταύτην δια ψήφων πέντε εις δραχ. 4.000.000 (του εκ των μελών Ηλ. Αντωνοπούλου, προτείνοντος το ποσόν των δραχ. 1.500.000 δια την αγοράν των ειδών μόνον δια το τμήμα Καλαθοσφαιρίσεως), εγκρίνει δε σχετικήν πίστωσιν...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Σημείωση: 1) Στο περιθώριο του βιβλίου, γράφεται: «Δ ε ν εγκρίνεται», (διότι είχε παρέλθει το οικονομικό έτος. Με την 149/31.7.1951 απόφαση, στο ίδιο βιβλίο, σ. 432, εγκρίνεται η ενίσχυση των δραχ. 4.000.000), 2) στο βιβλίο [β. 11.5.1953- 12.1.1955], σ.296, απόφαση 149/18.9.1954, «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την οικον. ενίσχυσιν του Α.Ο.Κ.», εγκρίνεται πίστωση «δια την κατασκευήν α π ο δ υ τ η ρ ί ω ν εις το παραχωρηθέν υπό του κ. Ι. Γερουλάνου γήπεδον, απαιτήτου δια την κ α τ ά τ α ξ ι ν αυτού εις την Γ' κατηγορίαν, ών η συνολική αξία ανέρχεται εις δραχ. 6.600», το Κ.Σ. εγκρίνει].

Σχόλιο: «εις το παραχωρηθέν υπό του κ. Ι. Γερουλάνου γήπεδον». Η αναφορά είναι, εν μέρει, ΑΝΑΚΡΙΒΗΣ. Στο πιο πάνω Πρακτικό 30/18.10.1949, αναγράφεται: «εγκρίνει όπως ο εν Αλίμω κ ο ι ν ό χ ρ η σ τ ο ς χώρος ο προβλεπόμενος δι' Αγοράν και Αστυνομικόν Κατάστημα, χρησιμοποιηθή ως Κοινοτικόν Αθλητικόν Γήπεδον και περιφραχθή δια συρματοπλέγματος μετά προηγουμένην έγγραφον συγκατάθεσιν του κ. Ι. Γερουλάνου, όπως συμπεριληφθή εις την περίφραξιν το παρακείμενον οικόπεδόν του, καθ' όσον ο υπό της Κοινότητος διατιθέμενος χώρος είναι α ν ε π α ρ κ ή ς δια τον δι' όν προώριστα σκοπόν». Το Πρακτικό 30/18.10.1949, που είναι το «καταστατικό» για την παραχώρηση του χώρου, είναι ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ και αποτυπώνει την πραγματικότητα. Από την Κοινότητα παραχωρήθηκε ο προοριζόμενος για Αγορά και Αστυνομικό Τμήμα χώρος, άρα μεγάλης έκτασης, και από τον Ι. Γερουλάνο, μόνο ένα οικόπεδο. Γι' αυτό γράφω ότι η αναφορά «παραχωρηθέν υπό του κ. Ι. Γερουλάνου», είναι, εν μέρει, ανακριβής.

Μέρος δέκατο όγδοο

Εποπτεία υπαίθρου - Περιβάλλον

Αγρονομικές διατάξεις για απαγόρευση βοσκής

(των Κ.Σ. και Δ.Ε. Καλαμακίου, και Δ.Ε. Π. Φαλήρου (1942-45) για Καλαμάκι)

Εισαγωγικό σημείωμα: Την κοινωνία της Κοινότητας Καλαμακίου, δεν αποτελούσαν μόνο οι «νόμπιλι» ή «ευγενείς» κατά Γ. Σμαράγδη, δηλαδή οι κτηματίες και οικοπεδούχοι του Παραλιακού μετώπου, οι άνθρωποι της Τουριστικής Περιοχής και των κέντρων φαγητού και διασκέδασης, αλλά και οι μόνιμα κατοικούντες στην ενδοχώρα, το «πόπολο» ή «λαός. Με τον σκληρό καθημερινό βίο και την αγωνιώδη προσπάθεια επιβίωσης με τα ελάχιστα, στην «τραχεία» (εξού και «Τράχωνες»), άγωνα και κατά βάση, άνυδρη γη.

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 146: «Αριθμός αποφάσεως 105/12.8.1937, «Περί απαγορεύσεως της βοσκής κλπ». «. . . εκθέτει ότι η Διοίκησης της Πρωτεύουσας δια της υπ' αρ. ... διαταγής. . . δι' ής υποδεικνύεται ο τρόπος καθόν η Κοινότης θέλει απαλλάγῃ της πραγματικής πληγῆς της παρανόμου βοσκῆς ήτις καταστρέφει καθημερινῶς το πράσινον ὅπερ μετὰ τόσου κόπου αποκτάται. Κατὰ την Εκθεσιν του κ. Επιθεωρητοῦ του Υπουργείου Εσωτερικῶν . . . το Κ.Σ. δύναται να ορίσῃ δι' αγρονομικῆς διατάξεως, ἀφ' ενός τόπους εγκαταστάσεως μονίμων κτηνοστασίων (μανδρῶν) ζῶων δαιτωμένων ἐν τῇ αγροτικῇ περιοχῇ ὡς και το εἶδος και τον ἀριθμόν των οἰκοσίων ζῶων τα ὁποῖα δύναται να διατηρῇ ἐν τῇ περιοχῇ ἐκαστῇ οἰκογένειᾳ . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται. Ὅτι ἐγκρίνει παμψηφεί: 1) Τον καθορισμόν ὡς τόπου εγκαταστάσεως μονίμων κτηνοστασίων τῇ αγροτικῇ περιοχῇ του Κτήματος Τράχωνες, πλῆν των τμημάτων των ευρισκομένων ἐντός των ἐγκεκριμένων σχεδίων πόλεων, 2) Τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς βοσκῆς ποιμνίων ἐντός των κατωκημένων ἐν γένει χώρων και εἰς ἀκτῖνα 200 μέτρων ἀπὸ τῆς τελευταίας κατοικίας, 3) Τὴν διατήρησιν ἐντός τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως ὑπὸ των

κατοίκων μέχρι δ ύ ο το πολύ οικοσίων ζώνων (α ι γ ώ ν ή π ρ ο β ά τ ω ν), 4) Την απαγόρευση της βοσκής υπό των κατοίκων των ως άνω οικοσίων ζώνων εντός των α π ε ρ ι φ ρ ά κ τ ω ν οικοπέδων και οδών υποχρεωμένων όπως διατηρώσι ταύτα εντός των αυλών αυτών τηρουμένων των όρων υγιεινής προς αποφυγήν λοιμωδών νόσων, 5) Όπως οι παραβάται της διατάξεως ταύτης υποκειμένης εις την έγκρισιν του Αγρονομικού Συμβουλίου τιμωρούνται κατά το άρθρον 77 του ν. 4491 δια προστίμου και δια βιαίας απομακρύνσεως του ποιμνίου και των οικοσίων ζώνων εκ της περιοχής . . .». [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδης, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σημείωση: Στο περιθώριο ΔΕΝ γράφεται ότι «εγκρίθηκε».

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 183: «Αριθ. αποφάσεως 144/20.10.1937, «Περί αγρονομικής διατάξεως δια την απαγόρευση της βοσκής». «. . . εκθέτει ότι η Διοίκησης της Πρωτευούσης δια της υπ' αρ. . . . διαταγής. . . δι' ής υποδεικνύεται ο τρόπος καθ' όν η Κοινότης θέλει απαλλάξη της πραγματικής πληγής της παρανόμου βοσκής ήτις καταστρέφει καθημερινώς το πράσινον όπερ μετά τόσου κόπου αποκτάται. Κατά την Εκθεσιν του κ. Επιθεωρητού του Υπουργείου Εσωτερικών . . . το Κ.Σ. δύναται να ορίση δι' αγρονομικής διατάξεως, αφ' ενός τόπους εγκαταστάσεως μονίμων κτηνοστίων ζώνων τα οποία δύναται να διατηρή εν τη περιοχή εκάστη οικογένεια . . . Το Κ.Σ. . . . Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την εφαρμογήν της εξής αγρονομικής διατάξεως: Άρθρον 1^{ον}: Καθορίζει απαγορευμένην ζώνην την έκτασιν την περιλαμβανομένην εντός του εγκεκριμένου σχεδίου της κωμοπόλεως Καλαμακίου και συνοικισμού Αλίμου, ήτοι από της βορείας πλευράς του κτήματος Γρώμαν κατ' ευθείαν νοητήν γραμμήν προς την αυτήν κατεύθυνσιν μέχρι συναντήσεως της οικίας Μαΐλη (οινοπωλείον Θεοφάνους Κωλέτη), εκείθεν μέχρι συναντήσεως της εν Αλίμω οικίας Νικολαΐδου, εκείθεν κατ' ευθείαν γραμμήν μέχρι της οδού Αγίου Νικολάου πέραν της οικίας Μαγγίνα δια των οικιών Λιότου και Σκορδίλη. Άρθρον 2^{ον}: Εν τη απαγορευομένη ως άνω ζώνη, απαγορεύεται απολύτως η διέλευσις ή είσοδος προς βοσκήν παντός είδους ζώνων και πτηνών ως και η παραμονή τούτων (εγκατάστασις ποιμνιοστασίων). Άρθρον 3^{ον}: Επιτρέπεται

η διατήρησις υπ' εκάστης οικογενείας ο ρ ν ί θ ω ν αίτινες δέον να διατηρῶνται εν τ ό ς ο ρ ν ι θ ώ ν ο ς πληρούντος τους όρους υγιεινής και μέχρι δύο ο ι κ ο σ ί τ ω ν ζώων μικρών άτινα δέον να επιτηρῶνται καλώς και να δαιτώνται εντός των οικιών ή περιφραγμένων χώρων. Άρθρον 4^{ον}: Οι παραβάται της διατάξεως ταύτης, υποκειμένης εις την έγκρισιν του Αγρονομικού Συμβουλίου, τιμωρούνται κατά το άρθρον 77 του νόμου 4491 δια προστίμου και δια βιαίας απομακρύνσεως του ποιμνίου και των οικοσίτων ζώων εκ της περιοχής. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται» (υπογραφές). [Κ.Σ.: Α.Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ.Κουτροβίδας, Δ.Λάγιος, Ι.Γερούλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλια: 1) Αποτελεί τη 2^η σχετική απόφαση, μέσα σε δύο μήνες. Εκτιμώ ότι το Αγρονομικό Συμβούλιο, δεν ενέκρινε τον τρόπο σύνταξης της 105/1937, λόγω αοριστίας, και υπέδειξε τον τρόπο σύνταξης της παρούσας, 2) Το 1983 η περιοχή «Αμπελάκια» ήταν σχεδόν ανοικοδόμητη, πλην ελαχίστων πρόχειρων κατοικιών. Στην περιοχή αυτή, υπήρχαν 2 ή 3 ποιμνιοστάσια (το ένα ανήκε σε εργάτη του Δήμου, δεν θυμάμαι το όνομά του, ούτε έχει σημασία), τα οποία με την πάροδο του χρόνου και την ανοικοδόμηση, καταργήθηκαν.

[β.14.10.1936–22.7.1938], σ. 234: «Αριθ. αποφάσεως 9/17.1.1938, «Περί συμπληρώσεως και επεκτάσεως της διατάξεως περί απαγορεύσεως της βοσκής». «. . .εκθέτει ότι εις συμπλήρωσιν της υπ αρ. 144 π.έ. αποφάσεως δι' ής απαγορεύθη δι' αγρονομικής διατάξεως η εντός της ορισθείσης ζώνης βοσκή ποιμνίων δέον να απαγορευθή η βοσκή και εις τον σ υ ν ο ι κ ι σ μ ό ν Τ ρ α χ ώ ν ω ν τον ευρισκόμενον παρά τον τοιούτον Α ρ γ υ ρ ο υ π ό λ ε ω ς καθόσον οι κάτοικοι του συνοικισμού τούτου παραπονούνται δια τας προξενουμένας ζ η μ ί α ς υπό των κ α θ η μ ε ρ ι ν ώ ς διερχομένων ποιμνίων, άτινα εισέρχονται και εντός των α υ λ ώ ν αυτών, προτείνει δε όπως δια την τ ε λ ε σ φ ο ρ ο τ έ ρ α ν δ ί ω ξ ι ν των παραβατών καθορισθώσι συμφώνως τω άρθρω 14 του νόμου 4491 σ ύ λ λ η π τ ρ α υ π έ ρ τ ω ν σ υ λ λ α μ β α ν ό ν τ ω ν α σ τ υ ν ο μ ι κ ώ ν ο ρ γ ά ν ω ν ή α γ ρ ο φ υ λ ά κ ω ν και άτινα, συμφώνως τω αναφερθέντι νόμω, έχουσι καθορισθή εις δραχ. 5 δι' έκαστον μ ι κ ρ ό ν ζώον και δραχ. 10 δια τα μ ε γ ά λ α. Το Κ.Σ. . ιδόν την υπ' αρ. 60 απόφασιν του Αγρονομικού Συμβουλίου Αποφαίνεται. Ότι

εγκρίνει παμφηφεί την προσθήκην εις την υπ' αρ. 60 απόφασιν του Α.Σ. των εξής όρων: Αρθρον 1^{ον}: Καθορίζονται σ ύ λ λ η π τ ρ α των εντός της υπαρχούσης α π α γ ο ρ ε υ μ έ ν η ς ζώνης Καλαμακίου και Τραχώνων συλλαμβανομένων υπό των αστυνομικών οργάνων ή αγροφυλάκων διαταχθησομένων την επιτήρησιν αυτής, ως α δ ε σ π ό τ ω ν ή π α ρ α ν ό μ ω ς βοσκούντων π ο ι μ ν ί ω ν και ζώων μεγάλων, πέντε δραχμαί δι' έκαστον μικρόν ζώον και δραχμαί δέκα δι' έκαστον μ έ γ α τοιούτον. Άρθρον 2^{ον}: Καθορίζει ως απαγορευμένην ζώνην το τμήμα του Συνοικισμού Τραχώνων το ευρισκόμενον μ ε τ α ξ ύ της π α λ α ι ά ς και ν έ α ς οδού Αθηνών- Βουλιαγμένης και από της οικίας Πέτα κατ' ευθείαν γραμμήν μέχρι συναντήσεως του υπ αρ. 377 ο ι κ ο π έ δ ο υ και Νοτίως με οδόν πλάτους 20 μέτρων του άνω συνοικισμού. Αρθρον 3^{ον}: Επιτρέπεται η εντός οικοπέδων πρόσδεσις α ι γ ώ ν και ευρισκομένων μακράν των δενδροφυτευθεισών και δενδροφυτευθησομένων υπό της Κοινότητος ο δ ώ ν, αίτινες δέον να είναι ασφαλώς δ ε δ ε μ έ ν α ι. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται, αναπιθεμένης τω κ. Προέδρω της υποβολής αντιγράφου της παρούσης προς το Αγρονομικόν Συμβούλιον Αττικοβοιωτίας δια του κ. Αγρονόμου Αθηνών. (υπογραφές). [Κ.Σ.: Α. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδας, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

Σχόλια: 1) Η λογική επεξεργασία και αξιολόγηση της διατύπωσης της απόφασης, υπαγορεύει να δεχθούμε ότι «τα σύλληπτρα» των δραχ. 5 και 10, «επιβάλλονται!» και . . . εισπράττονται! από κάθε ζώο!, «ως αδεσπότης ή παρανόμως βοσκούντων». Καθένα από αυτά είναι ο «παραβάτης» του νόμου, και το αντικείμενον της ποινής/συλλήπτρων !. Κι όχι ο ποιμένας/ βοσκός τους, κατά του οποίου Δ Ε Ν αποφασίστηκε ότι επιβάλλονται τα «σύλληπτρα», ούτε ότι εισπράττονται από αυτόν ως υπεύθυνο! Ανεπιτυχής η διατύπωση, 2) Είναι αυταπόδεικτο ότι η απόφαση συνιστά «χάρη» στον Ιω. Γερουλάνο, αφού ο «συνοικισμός Τράχωνες» ΔΕΝ περιλαμβανόταν στην προηγούμενη απόφαση του Κ.Σ. Τούτο αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι τίθεται ως όριο της απαγόρευσης το «377 οικόπεδο» που ανήκε σ' αυτόν ή την «Κτήμα Τράχωνες Α.Ε.», και αποτυπωνόταν σε δικό τους τοπογραφικό, 3) Ποίες η «παλαιά» και η «νέα» οδοί Αθηνών-Βουλιαγμένης; Με επιφύλαξη: παλαιοί κάτοικοι ισχυρίζονται ότι: η σημερινή Κουμουνδούρου= η παλαιά, και η σημερινή Λ. Βουλιαγμένης= η νέα. Η τελευταία διανοίχτηκε την εποχή εκείνη και διαπλατύνθηκε

τη δεκαετία του 1960 (βλ. ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΑΛΙΜΟΥ, κεφ. Κοινωνικά-Ιστορικά γεγονότα, απόσπασμα Γιάννη Καιροφύλλα: Η Αθήνα τη δεκαετία του 1960). Το ζήτημα παραμένει προς έρευνα, με βάση και άλλα νεότερα στοιχεία.

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 378: «Αριθμός αποφάσεως 14/15.1.1940». «Περί συμπληρώσεως των περί απαγορεύσεως της β ο σ κ ή ς διατάξεων». « εκθέτει ότι δέον το Κ.Σ. να αποφανθή επί συμπληρώσεως της υπ' αρ.144/37 αποφάσεως της εγκριθείσης δια της υπ' αρ. 60/1937 αποφάσεως του Αγρονομικού Συμβουλίου «Περί απαγορεύσεως της βοσκής», όπως δια της συμπληρώσεως ταύτης επιτραπή η υπό των κατοίκων δ ι α τ ή ρ η σ ι ς μέχρι τριών μικρών ζώων, αντί των δύο των προβλεπομένων υπό της προμνησθείσης αποφάσεως. Το Κ.Σ. . . .Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την τροποποίησιν του άρθρου 3 της υπ' αρ. 144/1937 αποφάσεως . . . ως ακολούθως: Επιτρέπεται η διατήρησις υφ' εκάστης οικογενείας ο ρ ν ί θ ω ν και λοιπών κ α τ ο ι κ ι δ ί ω ν π τ η ν ώ ν άτινα δέον να διατηρώνται εντός ορνιθώνων εκπληρούντων τους όρους υγιεινής και μ έ χ ρ ι τριών μ ι κ ρ ώ ν οικοσίων ζώων, π ρ ο β ά τ ω ν ή α ι γ ώ ν άτινα δύνανται να προσδένωνται εντός ακαλύπτου χώρου δι' ισχυράς αλύσεως τριάκοντα τουλάχιστον μέτρα μακράν των δενδροφυτευμένων χώρων ή κήπων. Εγένετο, απεφασίσθη».[Κ.Σ.: ως άνω].

[β. 29.6.1940- 24.8.1942 και 31.8.1945- 14.6.1946], σ. 88, «Αριθμός αποφάσεως 20/2.3.1941, «Περί α π α γ ο ρ ε ύ σ ε ω ς παραμονής π ο ι μ ν ί ο υ εντός του συνοικισμού Α ρ γ υ ρ ο υ π ό λ ε ω ς». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια του . . . Αγρονομείου Αθηνών διεβιβάσθη αίτησις της Χαρίκλειας Κυρ. Νιάτσικα, δι' ής αιτεί την κατά π α ρ έ κ κ λ ι σ ι ν της Αγρονομικής Διατάξεως δ ι α μ ο ν ή ν του ποιμνίου της εντός του π ρ ο α υ λ ί ο υ της οικίας της, λ ό γ ω σ τ ρ α τ ε ύ σ ε ω ς του συζύγου της, προτείνει δε όπως το Συμβούλιον (ορθό= Διοικούσα Επιτροπή/ Δ.Ε.) αποφανθή επ' αυτής. Η Διοικούσα Επιτροπή ...Επειδή δια της εν ισχύϊ αγορανομικής διατάξεως απαγορεύεται η διαμονή, βόσκησης και διέλευσις ποιμνίων εν τη περιοχή Τ ρ α χ ώ ν ω ν και Α ρ γ υ ρ ο υ π ό λ ε ω ς, επειδή εκ της γενομένης αυτοψίας, η αιτούσα στερείται παντελώς περιφραγμένου προαυλίου δια τον περιορισμόν του ποι-

μνίου, επειδή κατ'επανάληψιν κατηγγέλθησαν ζημιαί εις διαφόρους γεωργικάς εγκαταστάσεις και δενδροφυτείας του συνοικισμού Α λ ί μ ο υ, επειδή δέον να προστατευθή η εν τα θε ί σα δια την α ύ ξ η σ ι ν της π α ρ α γ ω γ ή ς γ ε ω ρ γ ί α, την οποίαν κατ' ανάγκην καταστρέφει το ποίμνιον της αιτούσης και επειδή αυτή δεν κέκτηται βοσκότοπον, μ η επιδιώξαντος του συζύγου αυτής εις την παραχώρησιν τούτου κατά τον παρελθόντα Μάιον. Δια ταύτα. Αποφαίνεται παμψηφεί ότι α π ο ρ ρ ί π τ ε ι την υποβληθείσαν αίτησιν της Χαρίκλειας Κ. Νιάτσικα, προτείνει δ' όπως εν περιπτώσει καθ' ήν κατά την ενεργηθησομένην κατά τον προσεχή Μάιον διανομήν βοσκοτόπων δεν παραχωρηθή τοιούτος, διαταχθή η απομάκρυνσις του ποιμνίου ως καταστρεπτικού εις την γεωργίαν και ε π ι ζ η μ ί ο υ εις τον α γ ώ ν α δια την α υ τ ά ρ κ ε ι α ν και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν.». {Δ.Ε., Πρόεδρος Ιω. Γερούλανος, μέλη Α. Κωνσταντινίδης, Π. Καρανίκας}.

Σχόλια: «επειδή δέον να προστατευθή η ενταθείσα δια την αύξησιν της παραγωγής γεωργία». Είχε αρχίσει η εισβολή των Ναζιστικών στρατευμάτων, και η ένταση και αύξηση της γεωργικής παραγωγής, ήταν αναγκαίος όρος για την ελάχιστη αυτάρκεια κάθε νοικοκυριού και για τη στοιχειώδη επιβίωσή του.

[β. 29.6.1940-24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.242, «Αριθμός αποφάσεως 17/27.3.1942, «Περί εκδόσεως α γ ρ ο ν ο μ ι κ ή ς δ ι α τ ά ξ ε ω ς απαγορευούσης την κ υ κ λ ο φ ο ρ ί α ν εις τας α γ ρ ο τ ι κ ά ς ο δούς». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια του Α.Ν. «Περί κωδικοποιήσεως των νόμων περί αγροτικής ασφαλείας» επιτρέπεται η έκδοσις αγρονομικής διατάξεως απαγορευούσης την κυκλοφορίαν δ ι α β α τ ώ ν δια των α γ ρ ο τ ι κ ώ ν ο δών κατά τους μήνας της αναπτύξεως και ω ρ ι μ ά ν σ ε ω ς των διαφόρων προϊόντων. Προς αποφυγήν ενδεχομένων ζημιών προτείνει όπως απαγορευθή η κυκλοφορία εντός της αγροτικής περιοχής δι' εκδόσεως σχετικής αγρονομικής διατάξεως./Η Δ.Ε. . . . Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την έκδοσιν της κάτωθι αγρονομικής διατάξεως: «Α π α γ ο ρ ε ύ ε τ α ι η διέλευσις δι' απασών των αγροτικών οδών από της εγκρίσεως της παρούσης μέχρι της συγκομιδής παντός ι δ ι ώ τ ο υ, εκτός των κ τ η μ α τ ι ώ ν των εχόντων αγρόκτημα εις τας περιφέρειάς δι' ή ς (ορθό: δι' ών) συγκοινωνούσι αύται, και

εντός της περιοχής (της) οριζομένης νοτίως υπό ορίου σχεδίου πόλεως Καλαμακίου και Αλίμου, ανατολικώς του συνοικισμού Ν. Αργυρουπόλεως και δυτικώς και βορείως των ορίων της Κοινότητος Καλαμακίου. Οι παραβάται προσάγονται και δικάζονται υπό του οικείου Αγρονόμου επ' αὐτοφώρω αδικήματι, επιβαλλομένης ποινής κρατήσεως τεσσάρων ημερών ή προστίμου 1.200 δραχ., καταλογιζομένων εις βάρος των και των εξόδων της δίκης. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται . . .». {Δ.Ε.: Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, μέλη Α. Κωνσταντινίδης, Π. Καρανίκας}.

Σχόλιο: Ένας χρόνος Γερμανικής Κατοχής. Με το σκληρό χειμώνα του 1941-1942, και την πείνα, τους νεκρούς. Διάταξη προς αποφυγή «συλλογής» ωριμασμένων γεωργικών προϊόντων, από φτωχούς και πεινασμένους Γιάννη-Αγιάννηδες. Όταν πεινάς, το να πάρεις καρπό για να φας, ΔΕΝ είναι κλοπή.

[β. 29.6.1940-24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 484, «Αριθμός αποφάσεως 95/7.6.1946, «Περί Αγρονομικής διατάξεως δια την απαγόρευσιν της βοσκής». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι τα εκτός της περιφέρειας της Κοινότητος εγκατεστημένα ποίμνια εισέρχονται εντός των κατωκημένων περιοχών προς βοσκήν, οι δε συνοδεύοντες ταύτα ποιμένες καταστρέφουσι τας Κοινοτικές δενδροστοιχίας ίνα δώσωσι τροφήν εις αυτά. Εκτός τούτου πολλοί των κατοίκων συντηρούντες αίγας και πρόβατα προσδένουσι αυτά εις τα διάφορα οικόπεδα και πλησίον των δενδροστοιχιών με αποτέλεσμα την καταστροφήν τούτων. Το κακόν τούτο δέον να εξαλειφθή και δια παντός τρόπου δέον να επιδιωχθή η ανάπτυξις του πρασίνου και η προστασία των ιδιωτικών κήπων, οίτινες καθημερινώς καταστρέφονται εκ τε των ποιμνίων και των υπό των κατοίκων διατηρουμένων αιγών και προβάτων. Προς τον σκοπόν τούτον προτείνει όπως δι' αγρονομικής διατάξεως εκδοθησομένης συμφώνως τω νόμω 4491 καθορισθώσι οι χώροι εις ούς θα είναι δυνατή η βοσκή και ο τρόπος διατηρήσεως των οικοσίων ζώων . . . Το Κ.Σ.... σκεφθέν ότι προς προστασίαν του πρασίνου δέον να απαγορευθή η εντός του εγκεκριμένου σχεδίου βόσκησης, εγκατάστασις ποιμνιοστασίων και η εν υπαίθρω πρόσδεσις και βόσκησης των οικοσίων. Αποφάσεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την εφαρμογή της εξής Αγρονομικής διατάξεως: Άρθρον

1^{ον}: Καθορίζει απαγορευμένη ζώνη εντός της οποίας απαγορεύεται η βόσκησις και διέλευσις προς βοσκήν ποιμνίων, την έκτασιν την περιλαμβανομένην εντός του εγκεκριμένου σχεδίου Καλαμακίου και συνοικισμού Αλίμου, ήτοι από της βορείας πλευράς του κτήματος Γρώμαν κατ' ευθείαν νοτιήν γραμμήν προς ανατολάς μέχρι της συναντήσεως της οικίας Μπαρμπαλιά, εκείθεν κατ' ευθείαν νοτιήν γραμμήν προς την αυτήν κατεύθυνσιν μέχρι συναντήσεως του κτήματος Μαΐλη (τέως οιοπ.(ωλείον) Θεοφ. Κωλέττη) εκείθεν με νοτιοανατολικήν κατεύθυνσιν μέχρι της τελευταίας οικίας της λεωφόρου Μ. Γερουλάνου και εκείθεν κατ' ευθείαν νοτιήν γραμμήν μέχρι συναντήσεως του ρεύματος Αγίου Νικολάου (Αεροδρομίου). Άρθρον 2^{ον}: Εν τη απαγορευμένη ζώνη και ειδικώς εν τη εντός του εγκεκριμένου σχεδίου περιοχή απαγορεύεται η εγκατάστασις ποιμνιοστασίων, η διέλευσις ή είσοδος προς βοσκήν παντός είδους ζώων και πτηνών. Άρθρον 3^{ον}: Επιτρέπεται η διατήρησις υπ' εκάστης οικογενείας ορνίθων, αίτινες δέον να διατηρούνται εντός ορνιθώνων εκπληρούντων τους όρους υγιεινής, και μέχρι τριών οικοσίων ζώων μικρών (αιγών ή προβάτων), άτινα δέον να επιτηρώνται καλώς και να δαιτώνται εντός των περιβόλων των οικιών ή περιφραγμένων χώρων. Άρθρον 4^{ον}: Οι παραβάται της διατάξεως ταύτης, υποκειμένης εις την έγκρισιν του Αγρονομικού Συμβουλίου, τιμωρούνται κατά τας διατάξεις του Νόμου περί Αγροτικής Ασφαλείας, ανατίθησι...». [Κ.Σ. Ιω. Γερουλάνος, πρόεδρος, Γ. Τίγγελος, Θ. Φυτάλης, Σπ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος, Α. Λέκας].

[β.14.6.1946–6.8.1947], σ. 364, «Αριθμός αποφάσεως 133/11.6.1947», «Περί τροποποίησης της αγρονομικής διατάξεως περί απαγορεύσεως της βοσκής». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι υπό κατοίκων της Κοινότητος υπεβλήθη αίτησις δι' ής αιτούνται όπως επιτραπή η διατήρησις αιγών εις απεριφράκτους χώρους, καθόσον αυτά αποτελούσι το μόνον μέσον διατροφής των παιδιών των... Το Κ.Σ. ...ιδόν την αίτησιν και την υπ' αρ. 22 της 3.7.1946 απόφασιν του Αγρονομικού Συμβουλίου... Αποφάσισις ότι εγκρίνει παμψηφεί την τροποποίησιν της υπ' αρ. 22... αγρονομικής διατάξεως... δια της προσθήκης...: «Επιτρέπεται η βόσκησις των κατοικιδίων αιγών δι' ασφαλούς επίπασσάλοου προσδέσεως

εις τους ακαλύπτους χώρους τους διαλαμβανόμενους άνωθεν της επί της οδού Αγχιάδου (= Αγχιάλου;) οικίας Σπυροπούλου με κατ' ευθείαν νοητήν γραμμήν μέχρι της εξωθύρας του κτήματος Κωνσταντοπούλου, εκείθεν άνωθεν της οδού Θ ο υ κ υ δ ί δ ο υ μέχρι της οδού Κ α ν ά ρ η με κατεύθυνσιν προς βορράν μέχρι του τέρματος του σχεδίου, απαγορευομένης της προσδέσεως πλησίον των καλλιεργουμένων ή δενδροφυτευμένων χώρων». [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερούλανος, Γ. Κουτροβίδας, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλιτζός, Γ. Γκούμης].

[β. 16.11.1951- 11.5.1953], σ. 342, «Αρ. Αποφάσεως 51/27.3.1953», «Περί α γ ρ ο ν ο μ ι κ ή ς διατάξεως δια την α πα γ ό ρ ε υ σ ι ν της β ο σ κ ή ς». «Ο κ. Αντιπρόεδρος εκθέτει ότι το Β' Αγρονομείον Αθηνών δια . . . εγγράφου του συνιστά την λήψιν αποφάσεως του Κ.Σ. δια της οποίας να καθορίζεται λεπτομερώς η έκτασις της Κοινότητος εντός της οποίας δέον να απαγορευθή η πα ρ α μ ο ν ή και β ο σ κ ή π ο ι μ έ ν ω ν Το Κ.Σ. . . . και σκεφθέν ότι προς προστασίαν του πρασίνου δέον να απαγορευθή η ε ν τ ό ς του εγκεκριμένου σχεδίου β ό σ κ η σ ι ς, ε γ κ α τ ά σ τ α σ ι ς ποιμνιοστασίου και η εν υπαίθρω πρόσδεσις και βόσκησις των οικοσίων. Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει παμψηφεί την εφαρμογήν της εξής Α γ ρ ο ν ο μ ι κ ή ς Διατάξεως. Α ρ θ ρ ο ν 1^{ον}: Καθορίζει απαγορευμένην ζώνην εφ' ής απαγορεύεται η βόσκησις και διέλευσις προς βοσκήν ποιμνίων την έκτασιν την περιλαμβανομένην εντός των εγκεκριμένων σχεδίων Καλαμακίου και Αλίμου ήτοι από της βορείας πλευράς του κτήματος Γρώμαν, κατ' ευθείαν νοητήν γραμμήν προς ανατολάς μέχρι της συναντήσεως του κτήματος Γεωργαντά, εκείθεν κατ' ευθείαν νοητήν γραμμήν προς την αυτήν κατεύθυνσιν μέχρι συναντήσεως του κτήματος Αποσκήτη Νικολάου (τέως οιομ. Θ. Κωλέττη), εκείθεν με νοητήν κατεύθυνσιν μέχρι της τελευταίας οικίας της λεωφόρου Μ. Γερούλανου και εκείθεν κατ' ευθείαν νοητήν γραμμήν συναντήσεως του ρεύματος Αγίου Νικολάου (Αεροδρομίου). Α ρ θ ρ ο ν 2^{ον}: Εν τη αναφερομένη ζώνη και ειδικώς εν τη εντός του εγκεκριμένου σχεδίου περιοχή, απαγορεύεται η εγκατάστασις ποιμνιοστασίων, η διέλευσις ή είσοδος προς βοσκήν παντός είδους ζώων και πτηνών. Α ρ θ ρ ο ν 3^{ον}: Επιτρέπεται η διατήρησις υφ' εκάστης οικογενείας ορνίθων αίτινες δέον να τηρώνται εντός ορνιθώνων, εκπληρούντων τους όρους υγιεινής και μέχρι τ ρ ι ώ ν ο ι κ ο σ ί τ ω ν ζώων μικρών (αιγών ή

προβάτων) άπινα δέον να επιτηρώνται καλώς και να διαιτώνται εντός των περιβόλων των οικιών ή περιφραγμένων χώρων. Αρθρον 4^{ον}: Οι παραβάται της διατάξεως ταύτης, υποκειμένης εις την έγκρισιν του Αγρονομικού Συμβουλίου, τιμωρούνται κατά τας διατάξεις των νόμων περί Αγροτικής Ασφαλείας, και ανατίθησι τω κ. Προέδρω την περαιτέρω ενέργειαν....». [Κ.Σ. Γ. Τίγκελης, αντιπρόεδρος, Γ. Κινινής, Α. Πιζάνης, Γ. Γκιώνης, Ηλ. Αντωνόπουλος].

Αποφάσεις Κ.Σ. Παλαιού Φαλήρου, για την περιοχή Καλαμακίου

(κατά τη διάρκεια της περιόδου της συγχώνευσης)

«Βιβλίον αποφάσεων Δ.Σ. Δήμου Παλ. Φαλήρου», μεσαίου σχήματος, από 13.8.1944- 18.12.1945. Σε αυτό και σε προηγούμενα βιβλία, εντοπίστηκαν διάφορες, και η πιο κάτω, που αφορούσε και την Κοινότητα Καλαμακίου (βλ. Α.Θ. Κοινότητα Καλαμακίου- Δήμος Αλίμου, Πολιτικές αποφάσεις-ψηφίσματα).

σελ.168: «Αρ. αποφάσεως 103. «Περί συντάξεως αγρονομικής διατάξεως περί απαγορεύσεως της βοσκής εντός των εγκεκριμένων σχεδίων Παλαιού Φαλήρου και Καλαμακίου». «Εν Π. Φαλήρω την 28^{ην} του μηνός Μαΐου του έτους 1945 κ.τ.λ. ως η υπ' αρ. 92 απόφασις». « . . .Ο κ. Δήμαρχος εκθέτει ότι δια της υπ' αρ. 208/1943 αποφάσεως της Δ/σης Επιτροπής καθωρίσθη ζώνη εφ' ής απηγορεύετο η βοσκή ποιμνίων κ.τ.λ. βάσει δε ταύτης εξεδόθη υπό του Αγρονομικού Συμβουλίου σχετική αγρονομική διάταξις. Η απόφασις αύτη δεδομένου ότι δεν συντρέχουν πλέον οι λόγοι οίτινες υπηγόρευσαν την λήψιν της δέον να αναθεωρηθή προς προστασίαν των δημοτικών δενδροστοιχιών και των ιδιωτικών κήπων ληφθεί δε μέριμνα δια τον τρόπον διατηρήσεως των οικοσίων ζώων συμφώνως τω Νόμω 4491. / Η Δ.Ε. ακούσασα του κ. Δημάρχου και σκεφθείσα ότι η πρότασις αυτού ορθή και νόμιμος τυγχάνει./ ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι εγκρίνει παμψηφεί την εφαρμογήν της εξής αγρονομικής διατάξεως: Άρθρον 1^{ον}: Καθορίζει απηγορευμένην ζώνην και έκτασιν εφ' ής απαγορεύεται η βοσκή προβάτων, αιγών κ.τ.λ. την περιλαμβανομένην εντός του εγκεκριμένου σχεδίου Παλ. Φαλήρου και συγκεκριμένως εις βάθος από της παραλίας μέχρι της οδού Ηούς συμπεριλαμβανομένης και εις πλάτος από

της οδού Ηούς μέχρι της οδού Αχερουσίας εκείθεν κατ' ευθείαν νοητήν γραμμήν μέχρι της συναντήσεως της βορείου πλευράς του κτήματος Γρώμαν, ως και εντός του ε γ κ ε κ ρ ι μ έ ν ο υ σχεδίου Καλαμακίου ήτοι από της Βορείας πλευράς του κτήματος Γρώμαν κατ' ευθείαν νοητήν γραμμήν μέχρι συναντήσεως του κτήματος Μάρκου (Μπάζα) εκείθεν δε κατ' ευθείαν νοητήν γραμμήν μέχρι συναντήσεως της οικίας Μαΐλη (οινοπωλείον Θεοφάνους Κωλέτη) εκείθεν προς νοτίαν κατεύθυνσιν μέχρι συναντήσεως της οδού Θουκυδίδου εκ της οδού ταύτης προς Ν.Α. κατεύθυνσιν μέχρι συναντήσεως της οδού Γερουλάνου. Άρθρον 2^{ον}: Εν τη απηγορευμένη ως άνω ζώνη απαγορεύεται απολύτως η διέλευσις ή είσοδος προς βοσκήν παντός είδους ζώων ως και η παραμονή τούτων (εγκατάστασις ποιμνιοστασίων). Άρθρον 3^{ον}: Οι παραβάται της διατάξεως ταύτης υποκειμένης εις την έγκρισιν του Αγρονομικού Συμβουλίου τιμωρούνται κατά το άρθρον 77 του Νόμου 4491 δια προστίμου και δια βιαίας απομακρύνσεως του ποιμνίου. Εγένετο . . .».

Ανάπτυξη πρασίνου, ή, προστασία περιβάλλοντος

και, από την ατομική ενέργεια

Εισαγωγικό σημείωμα: Σχετικά με το Περιβάλλον (π.χ. Ορφικό Ύμνο της φύσεως, αποσπάσματα από επιστημονικά συγγράμματα κι άλλα στοιχεία τοπικού χαρακτήρα/ ενδιαφέροντος), βλ. σ' ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες, έκδοση Β' 2022, σ. 362, κεφ. «Περιβάλλον (γενικά) και Τοπική Αυτοδιοίκηση».

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 133: «Αριθμός αποφάσεως 5/16.1.1939». «Περί συστάσεως επιτροπής δια την δ ι ά δ ο σ ι ν του πρασίνου». «. . . εκθέτει ότι κατ' απόφασιν της Διοικήσεως Πρωτευούσης και τη ε γ κ ρ ί σ ε ι της Α.Ε. του Α ρ χ η γ ο ύ της Ε θ ν ι κ ή ς Κυβερνήσεως, ωρίσθη η από 12-19 Φεβρουαρίου εβδομάς ως ΕΒΔΟΜΑΣ του ΠΡΑΣΙΝΟΥ, καθ' ήν εις τους Δήμους και Κοινότητας θέλει ενεργηθή κατά τον πλέον πανηγυρικότερον τρόπον φ ύ τ ε υ σ ι ς δένδρων και α ν α δ ά σ ω σ ι ς των αναδασωτέων χώρων εν

σ υ μ μ ε τ ο χ ή των οργανώσεων, συλλόγων και των κατοίκων./ Προς καλλιτέραν επιτυχίαν του σκοπού προτείνει όπως συσταχθή (ορθό= συσταθή) επιτροπή ήτις θέλει προβή και εις την σ υ λ λ ο γ ή ν ε ρ ά ν ω ν προς κάλυψιν των απαιτηθησομένων δαπανών ή μέρους τούτων./ Το Κ.Σ. . . Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την σύστασιν Επιτροπής εκ των κ.κ. Δ. Λαγίου και Ιω. Γερουλάνου, Κοινοτικών Συμβούλων, και των ιδιωτών Ν. Αναγνωστοπούλου, Μ. Βοργιά, Ι. Γεωργακοπούλου, Κ. Γκούμα, Δ. Ζηρά, Γ. Καρυάτη, Κ. Κωνσταντινίδου, Καρ. Μαρκουϊζου, Ν. Μαρκουϊζου, Β. Σταμουλάκη, Ι. Τριανταφύλλου και Π. Χατζηϊωάννου, ήτις θέλει μεριμνήση: 1) Δια την διενέργειαν προπαγάνδας υπέρ του πρασίνου δια διαλέξεων, εγκυκλίων και παντός άλλου μέσου όπερ ήθελε κρίνει κατάλληλον, 2) Δια την ενέργειαν εράνου μεταξύ των κατοίκων και εν γένει ιδιοκτητών, του συλλεγησομένου ποσού κατατεθησομένου εις το Ταμείον Δήμων και Κοινοτήτων βάσει συνταχθησομένου πρακτικού ού αντίγραφον θέλει υποβληθή εις την Κοινότητα, 3) Δια την επίβλεψιν της φυτεύσεως των δένδρων ως και την παρακολούθησιν της συντηρήσεως των κοινοτικών δενδροστοιχιών, και, 4) Δια του καθορισμού μέτρων επιτυχίας του σκοπού. Ανατίθησι δε τω κ. Προέδρω όπως μεριμνήση». [Κ.Σ.: Αθ. Κοτοπούλης, πρόεδρος, Γ. Κουτροβίδης, Δ. Λάγιος, Ιω. Γερουλάνος, Ι. Δρακόπουλος].

[β. 22.8.1938-29.6.1940], σ. 135: «Αριθμός αποφάσεως 7/16.1.1939». «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια τον ε ξ ω ρ α ῖ σ μ ό ν του παραλιακού χώρου». « ...εκθέτει ότι κατόπιν τ ε λ ε σ ι δ ῖ κ ο υ αποφάσεως του Εφετείου Αθηνών κ α θ ω ρ ῖ σ θ η η τιμή της κατά τ ε κ τ . (ο ν ι κ ό ν) τ ε τ ρ α γ ω ν ι κ ό ν π ή χ υ ν α π ο ζ η μ ι ώ σ ε ω ς των παραλιακών οικοπέδων άτινα περιήλθον ήδη εις την κυριότητα του Δημοσίου, προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή δια της κατά το δυνατόν διαμορφώσεως τούτου και κατασκευής των υπό του ε ι δ ῖ κ ο ύ σ χ ε δ ῖ ο υ προβλεπομένων πυρήνων πρασίνου./ Το Κ.Σ....Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί π ί σ τ ω σ ι ν εκ δραχ. 50.000 δια τον επί αποδόσει λογαριασμού . . . ε ξ ω ρ α ῖ σ μ ό ν του παραλιακού χώρου δι' ι σ ο π ε δ ώ σ ε ω ς των ανωμάτων τμημάτων, την απομάκρυνσιν και εξαφάνισιν των υπαρχουσών ασχημιών (ορνιθώνων), ξυλίνων αποχωρητηρίων, ακαλαισθήτων εγκαταστάσεων κλπ., φ ύ τ ε υ σ ι ν δια θαμνωδών δενδρουλλίων των προβλεπομένων

υπό του σχεδίου κ η π α ρ ί ω ν και εκτέλεσιν πάσης συναφούς εργασίας ήτις ήθελεν εμφανισθή κατά την πρόοδον του έργου... κι ανατίθησι...». [Κ.Σ.: ως άνω].

Σχόλιο: Ενώ η κυριότητα ανήκε στο Δημόσιο, η Κοινότητα πλήρωνε.

[β. 29.6.1940-24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 348, «Αριθμός αποφάσεως 42/21.11.1945 «Περί διακηρύξεως πλειοδοτικού διαγωνισμού δια την ενοικίασιν κοινόχρηστου χώρου προς καλλιέργειαν». «Ο Κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι εντός του εγκεκριμένου σχεδίου του Αλίμου έχει αφαιθή (ορθό: αφεθή) έν οικοδομικών τετράγωνον εκτάσεως πέντε περίπου στρεμμάτων, προοριζόμενον δια την ανέγερσιν σχολείου, αστυνομικού και κοινοτικού καταστήματος, αγοράς κλπ. Ο κοινόχρηστος ούτος χώρος είναι κατάλληλος δια καλλιέργειαν λαχανοκήπου και δια την ανάπτυξιν φυτωρίου δια την δενδροφύτευσιν των κοινοτικών δενδροστοιχιών, δύναται δε η Κοινότης ενοικιάζουσα μέρος του χώρου τούτου προς καλλιέργειαν, να εξασφαλίση δια της καλλιέργειας παρά του ενοικιαστού αναλόγου φυτωρίου, τα απαιτούμενα δια την δενδροφύτευσιν των οδών δένδρα. . . . Το Κ.Σ. . . σκεφθέν ότι δια της προτάσεως εξασφαλίζεται ου μόνον εισόδημά τι υπέρ της Κοινότητος αλλά κυρίως αι μετά διετίαν απαιτήσεις ταύτης εις δένδρα προς ανάπτυξιν του πρασίνου ου μόνον των οδών αλλά και των κατοίκων αυτής. Αποφαίνεται. Ότι εγκρίνει παμψηφεί την κατόπιν προφορικού πλειοδοτικού διαγωνισμού ενοικίασιν του εν τω εγκεκριμένω σχεδίω του Αλίμου υπάρχοντος κοινοτικού χώρου, καταρτίζει δε την σχετικήν διακήρυξιν ως εξής:».

[Σημείωση: Στο Πρακτικό 30/18.10.1949 (βλ. πιο πάνω «Α' Κοιν. Γυμν. Αλίμου») περιγράφεται: «. . . ο εν Αλίμω κοινόχρηστος χώρος ο προβλεπόμενος δι' Αγοράν και Αστυνομικόν κατάστημα, χρησιμοποιηθή ως Κοινοτικόν Αθλητικόν Γήπεδον...». Στη σχολιαζόμενη απόφαση περιγράφεται: «ότι εντός του εγκεκριμένου σχεδίου του Αλίμου έχει αφαιθή έν οικοδομικών τετράγωνον εκτάσεως πέντε περίπου στρεμμάτων, προοριζόμενον δια την ανέγερσιν σχολείου, αστυνομικού και κοινοτικού καταστήματος, αγοράς κλπ». Εκτιμώ ότι πρόκειται για το χώρο του Γυμναστηρίου Αλίμου: μισθώνεται για 4 χρόνια, το φυτώριο να έχει έκταση το 1/3 τουλάχιστον, ο ενοικιαστής υποχρεούται να παραδίνει από

τον Ιανουάριο 1948 και μετά, 1.500 δέντρα ετησίως, με αναλογία: ψευδομέλια 35%, ακακίες 35%, καζουρίνες 15% και κουκουναριές 15%. Ο ενοικιαστής υποχρεούται με τη λήξη να αφήσει τις υδραυλικές εγκαταστάσεις, προς όφελος της Κοινότητας, και άλλους συνηθισμένους όρους]. [Κ.Σ.: Γ. Τσάκαλος πρόεδρος, Σ. Σπηλιόπουλος, Ι. Γερουλάνος, Ν. Νόνης, Δ. Σταματόπουλος, Γ. Τίγγελης].

[β. 29.6.1940-24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 372, «Αριθμός αποφάσεως 12/24.1.1946 «Περί διακηρύξεως πλειοδοτικού διαγωνισμού δια την ενοικίασιν κοινοχρήστου χώρου προς καλλιέργειαν». «... εντός του εγκεκριμένου σχεδίου του Αλίμου έχει αφαιθή έν τμήμα οικοδομικού τετραγώνου εκτάσεως τ ε σ σ ά ρ ω ν στρεμμάτων προοριζόμενον δια την ανέγερσιν σχολείου και γυμναστηρίου ...μεταξύ των οδών Ιονίου, Γερουλάνου και Κεφαλληνίας . . .». [σημείωση: πρώτη προσφορά δραχ. 100.000, εγγύηση 50.000, χωρίς κανένα όρο για τη μετά διετία παράδοση των 1.500 δενδυλλίων. [ίδιο βιβλίο], σ. 390, «Αριθμός αποφάσεως 26/6.2.1946, «Περί εγκρίσεως πρακτικών δημοπρασίας», προσφορά 168.000 από Γεωρ. Γκιώνη, στο ίδιο σ.398, Αρ.απ. 33/11.3.1946 «Περί μειώσεως της πρώτης προσφοράς και εγγυήσεως δια την ενοικίασιν κοινοχρήστου χώρου προς καλλιέργειαν»]. [Κ.Σ. Γ. Μελισσινός, πρόεδρος, Γ. Γκούμης, Ι. Αδαμάκης, Σ. Γεωργόπουλος].

Σχόλιο: Δεν εγκρίθηκε η 42/21.11.1945, διότι δεν είχε ελάχιστη πρώτη προσφορά, εγγύηση κλ., γι' αυτό ελήφθη η παρούσα;; Καμία αναφορά γι' αυτό. Ούτε απορία και ερώτηση για ποιό λόγο επανέρχεται το θέμα, από μέλος.

[β. 14.6.1946– 6.8.1947], σ. 201, «Αριθμός αποφάσεως 25/10.2.1947», «Περί διακηρύξεως πλειοδοτικού διαγωνισμού δια την ενοικίασιν κοινοχρήστου χώρου προς καλλιέργειαν». [Σημείωση: πρόκειται για τον ίδιο κοινόχρηστο χώρο της απόφ. 12/24.1.1946. ΔΕΝ αναγράφεται για ποιό λόγο εκτίθεται πάλι σε δημοπρασία. Εγκαταλείφθηκε από τον πλειοδότη;]. [Κ.Σ. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, Γ. Τίγγελης, Θ. Φυτάλης, Σ. Σπηλιόπουλος, Δ. Σταματόπουλος].

[β. 16.9.1947- 5.5.1950], «Βιβλίο Πρακτικών 27», συνεδρίαση 3.10.1947, σ. 5, αναγράφεται: «Προ της συζητήσεως των εν τη ημερησία διατάξει θεμάτων, ο Αντιπρόεδρος κ. Α. Πιζάνης, αναφέρει σύσκεψιν του Εθνικού Ιδρύματος, σχετικώς με την ανάπτυξιν του πρασίνου και την αναδάσωσιν των προς τούτο χώρων. Κατ' αυτήν προτείνει (ορθό: πρότεινε;) την φύτευσιν δια πικροδάφνων επί των πλευρών του ρεύματος Αλίμου, αίτινες θα ληφθή μέριμνα να συντηρούνται από το υδραγωγείο της Αγίας Παρασκευής, ως και την παραχώρησιν 1.000 καλλωπιστικών δένδρων, ιδία ακακιών, προς συμπλήρωσιν των κοινοτικών δενδροστοιχιών. Ο κ. Γ. Γκούμης λέγει ότι ο αριθμός των δένδρων, δέον να αυξηθή εις 4.000, εφ' όσον παρέχονται δωρεάν και να υποχρεωθούν οι κάτοικοι δια την συντήρησίν των. Ο κ. Α. Πιζάνης εξηγεί ότι δεν είναι δυνατή η συντήρησις μεγαλύτερου αριθμού δένδρων. Εν συνεχεία αναφέρει την εν τω Δημαρχιακώ καταστήματι Αθηνών σύσκεψιν δια τον προσκοπισμόν, καθ' ήν εξητήθη υπό του κ. Νομάρχου, η διαπαντός τρόπου ενίσχυσις του προσκοπισμού, ως και ενεργείας του παρά τω Προέδρω της Σχολικής Εφορείας δια την παραχώρησιν του Φυλακείου προς στέγασιν της ομάδος προσκόπων...». [Κ.Σ. .. Α. Πιζάνης, πρόεδρος, Κ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, Ν. Μαλτέζος, Γ. Γκούμης, απών Δ. Κουτροβίδας].

[β. 16.8.1964- 13.12.1967], σ.89, «Πρακτικόν- Συνεδριάσις 5.11.1965», χωρίς απόφαση. «Ωσαύτως ο εκ των κ.σ. κ. Κ. Μαλτέζος, πρόβη εις ανακοίνωσιν, επί των συζητηθέντων εις τον Δήμον Δάφνης, εις κοινήν σύσκεψιν των Προέδρων και Δημάρχων Δάφνης, Π. Φαλήρου, Βύρωνος, Αγίου Δημητρίου, Καλαμακίου, δια την μελετωμένην επικάλυψιν του ρεύματος Πικροδάφνης». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Π. Καλλιγέρης, Π. Τζιβανίδης, Ελ. Καρανικόλα, Χρ. Μασούρος].

Σχόλιο: Κατά τη δεκαετία του 1980 η Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων του ΥΠΕΧΩΔΕ πρότεινε την κατασκευή λεωφόρου κυκλοφορίας επί του ρέματος της Πικροδάφνης. Για τη «μελετώμενη» επικάλυψη του 1965, γινόταν επίσημη απόπειρα και προσπάθεια, να υλοποιηθεί. Δυστυχώς στην Ηλιούπολη, επιτεύχθηκε εν μέρει. Ενώ για τους Αλιμο και Άγιο Δημήτριο δεν τα κατάφεραν, λόγω κινητοποιήσεων εναντίωσης και διαμαρτυρίας των πολιτών και των

Δήμων Αγ.Δημητρίου κι Αλίμου και του ΣΤΕ. Μεταγενέστερα εφευρέθηκε από την ΕΥΔΑΠ ο «εγκιβωτισμός» των πρανών, που αποτράπηκε εν μέρει (βλ. λεπτομέρειες, Α.Θ.ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ Αλίμου, «Ρέματα Πικροδάφνης–Τραχώνων»).

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 320, «Συνεδρίασις 12.3.1966», Αρ. Αποφάσεως», χωρίς τίτλο θέματος. « . . . Πρόεδρος . . . Ακολούθως ποιείται παρατηρήσεις επί δηλώσεων δια της εφημερίδος «Ανένδοτος» του εκ των κ.σ. κ. Π. Τζιβανίδη, περί αυξημένης ραδιενεργείας εις την περιοχήν Καλαμακίου. Δια μακρών ο Πρόεδρος διαμαρτύρεται δια τας δηλώσεις ταύτας του κ. Τζιβανίδη. Εν συνεχεία δίδεται ο λόγος εις τον κ. Τζιβανίδη, όστις απαντά εις τον Πρόεδρον εις επήκοον των μελών του Συμβουλίου. Εις το σημείον τούτο όπου δια του δημοσιεύματος θίγεται το Κ.Σ., εκφράζει την λύπην του, διότι κακώς απεδόθησαν αι δηλώσεις του ως προς το σημείον τούτο. Αι δηλώσεις του περί ηυξημένης ραδιενεργείας εδράζονται εις πληροφορίας εκ του ημερησίου τύπου και από ωρισμένας ατομικάς του παρατηρήσεις. ΚΑΛΛΙΓΕΡΗΣ: Ομιλείτε κ.Τζιβανίδη ουχί απλώς περί ηυξημένης ραδιενεργείας, αλλά περί ραδιενεργείας άνω του επιτρεπτού. Ζητώ πληροφορίαν, πόθεν ηρύσθητε αυτήν την πληροφορίαν.ΤΖΙΒΑΝΙΔΗΣ: Σας είπα ότι είναι παρατηρήσεις μου ατομικά εκ πληροφοριών των ημερησίων εφημερίδων. ΒΟΖΩΡΑΣ: Είναι ανακριβές αυτό που ισχυρίσθη ο κ.Τζιβανίδης περί διαφυγής ραδιενεργείας κατά την μεταφοράν εις τον «Δημόκριτον». Ο τύπος εδημοσίευσεν πληροφορίαν περί διαφυγής ραδιενεργείας εξ αποθηκευμένων υλικών εις τον χώρον του Αεροδρομίου; Αυτό όμως προέρχεται από ανθρώπους, οι οποίοι έχουν αλλεργίαν δια την ύπαρξιν Δυνάμεως, του Ελευθέρου Κόσμου εις το Αεροδρόμιον. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ: Διακρίνεται πρόθεσις του κ. Τζιβανίδη εις δηλώσεις του να θίξη την προσπάθειαν και να δυσφημήση τα μέλη του Κ.Σ. Πρέπει ο κ. Τζιβανίδης να εξεύρη τον τρόπον να ανασκευάση. Λέγονται εις τον «Ανένδοτον» δύο ανακρίβειαι ως προς την θέσιν μου εις την υπόθεσιν Γερουλάνου (αναγινώσκει μέρος της εισηγητικής εκθέσεως). ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ: Πρώτη φορά ακούω το θέμα, αλλά απ' ότι είπεν ο κ. Τζιβανίδης, ανεσκεύασε πλήρως τα όσα εδημοσίευσεν εις τον «Ανένδοτον». ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συμφωνεί ο κ. Τζιβανίδης να

στείλωμεν εις τον «Ανένδοτον» ίνα ανασκευάση; ΤΖΙΒΑΝΙΔΗΣ: Όχι, διότι έχω τας ατομικάς μου παρατηρήσεις, είναι απόψεις μου. ΤΣΙΛΙΜΠΑΡΗΣ: Έπρεπε να διαπιστωθή πρώτα εάν υπάρχει ραδιενέργεια ηυξημένη πέραν του επιτρεπτού και κατόπιν να γίνουν αι δηλώσεις, διότι τώρα το Καλαμάκι θα πέση θύμα των αμφιβολιών που δημιουργούν αι δηλώσεις του κ. Τζιβανίδη. ΞΥΔΙΑΣ: Νομίζω ότι ο κ. Τζιβανίδης δεν είχε πρόθεσιν να βλάβη τον τόπον και θα πρέπει να βρεθή τρόπος να σταματήσει η συζήτησις αυτή. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ: Νομίζω ότι ο κ. Τζιβανίδης δια των δηλώσεών του, προσέφερε θετικήν υπηρεσίαν και αυτό θα πρέπει να δώση αφορμήν εις ημάς να προκαλέσουμε τας αρμοδίας αρχάς να μας ειπούν εάν υπάρχει αυξημένη ραδιενέργεια. Μάλιστα προτείνω να ευχαριστήσουμε τον κ. Τζιβανίδην και να προκαλέσουμε τους αρμοδίους να μας πούν εάν διέφυγε ραδιενέργεια. ΜΑΣΟΥΡΟΣ: Το θέμα παρουσιάζει σοβαρότητα. Κρίνω σκόπιμον να εγκριθή η πρότασις της κ. Καρανικόλα και προτείνω να απευθυνθούμε προς τας αρμοδίας αρχάς και να λάβωμεν μίαν θετικήν απάντησιν, δια να ησυχάσωμεν και ημείς και να καθησυχάσωμεν τον κόσμον. Ως προς το έτερον θέμα του κ. Γερουλάνου, έχω να είπω ότι ουδείς έχει αντίρρησιν δια την αξιοπρέπειαν του κ. Γερουλάνου, η καταγγελία δεν εγένετο δια να αποδοθή μομφή εις τον κ. Γερουλάνον, αλλ' ελέγχεται η πράξις και μόνον της πληρωμής εάν ήτο νόμιμος ή όχι. Δια το θέμα της απαλλοτριώσεως, νομίζω ότι μπορούμε να πάρουμε τον χώρον, διότι αυτός ανήκει εις την Κοινότητα. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: κ. Μασούρο ημείς οι 15 είμεθα αντιπρόσωποι του λαού του Καλαμακίου εις το Συμβούλιον. Σας συνιστώ περισσοτέραν ευπρέπειαν γλώσσης δια το πρόσωπόν μου και το πρόσωπον του Αντιπροέδρου εκτός της αιθούσης ταύτης. ΜΑΣΟΥΡΟΣ: Αρνούμαι ότι εξεφράσθην απρεπώς. ΤΣΟΧΑΣ: Συμφωνώ με την πρότασιν του κ. Προέδρου και με όσα είπεν ο κ. Βοζώρας. Θεωρώ και εγώ τον εαυτόν μου θιγόμενον ως Κοινοτικός Σύμβουλος εκ των δηλώσεων του κ. Τζιβανίδη. ΚΑΛΛΙΓΕΡΗΣ: Το ζήτημα της ραδιενεργείας είναι σοβαρόν και δεν πρέπει να συσχετίζεται με άλλας υποθέσεις, ως προς το εάν πρέπει να ερωτήσωμεν τον «Δημόκριτον» αυτό δεν ενδιαφέρει. Αυτό που ενδιαφέρει είναι πώς θα διασκεδάσωμεν τας συνεπείας, αίτινες ανακύπτουν από τας δηλώσεις του κ. Τζιβανίδη. ΚΑΤΣΗΣ: Πρώτα έπρεπε να εξετασθή εάν υπάρχει ραδιενέργεια και κατόπιν να βλέπωμεν την τορπίλλην. ΤΣΟΡΟΣ: Ζητώ από τον κ. Τζιβανίδην να ανακαλέση όσα έγγραψε. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εξ όλης της διαδικασίας κατεφάνη, ότι αι δηλώσεις του

κ. Τζιβανίδη δεν εδράζονται επί ουδεμιάς επιστημονικής παρατηρήσεως. Γεγονός είναι ότι, εκ των δηλώσεων του κ. Τζιβανίδη προσεγένετο ζημία εις τον τόπον. Δια τούτο καλώ τον κ. Τζιβανίδη να φροντίση δια την διάψευσιν μέχρι της Τρίτης, δια της ίδιας εφημερίδος. Ά λ λ ω ς καθιστώ υπεύθυνον τον κ. Τζιβανίδη δια πάσαν ζημίαν η οποία θα δημιουργηθή εις τα Ξενοδοχεία, τας επιχειρήσεις, τους κατοίκους της Κοινότητος, και ιδιαιτέρως εις την Κοινότητα εκ τυχόν μειώσεως των εσόδων αυτής εκ των θαλασσίων λουτρών. Η πλειοψηφία του Συμβουλίου αποδέχεται την ευθύνην του κ. Τζιβανίδη, δια την άστοχον διατύπωσιν των δηλώσεών του./ Η Η κ. Σύμβουλος Ελ. Καρανικόλα ποιείται πρότασιν όπως καθιερωθή το μ α γ ν η τ ό φ ω ν ο ν εις τας συνεδριάσεις του Κ.Σ./ Επί της παρατηρήσεως του κ. Βοζώρα ο κ. Τζιβανίδης ποιείται την δήλωσιν, και εγώ ως άτομον ανήκω εις την παράταξιν ενσυνειδήτως εις ήν ανήκει και η Πατρίδα μου. Επικαλούμαι τας δηλώσεις του κ. Καλλιγέρη, ότι εάν διαπιστωθή, ότι δεν υπάρχει, να έχω τας ευθύνας, εάν δε αποδειχθή ότι υπάρχει, τον έπαινον της παρατηρήσεως. Ως προς το πρόσωπον του κ. Γερουλάνου, συμφωνώ με τας απόψεις του κ. Προέδρου» . [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Β.Βοζώρας, Κ. Μαλιτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσης, Π. Τσορός, Σ. Τσιλιμπάρης, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλιο: Γίνονται αναφορές στην «υπόθεσιν Γερουλάνου», αλλά δεν προσδιορίζεται επακριβώς το αντικείμενο του θέματος. Συγκεκριμένα γράφεται: «αλλ' ελέγχεται η πράξις και μόνον της πληρωμής εάν ήτο νόμιμος ή όχι. Δια το θέμα της απαλλοτριώσεως, νομίζω ότι μπορούμε να πάρουμε τον χώρο, διότι αυτός ανήκει εις την Κοινότητα». Από την ανάγνωση του Α. Παπακώστα, αποσπάσματος της Εισηγητικής Εκθεσής του (βλ. άλλη απόφαση), συμπεραίνεται ότι αφορά το ΟΤ 159, το Β' Γυμναστήριο Άνω Καλαμακίου. Δεν καταγράφονται «αι απόψεις του κ. Προέδρου, δια το πρόσωπον του κ. Γερουλάνου», με τις οποίες συμφώνησε, τότε, ο Π. Τζιβανίδης. Μόνο «του Μασούρου».

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 378, «Συνεδρίασις 4.5.1966», μετά το τέλος των θεμάτων. «...ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ . . . Ακολούθως γνωστοποιεί την απάντησιν της Επιτροπής Α τ ο μ ι κ ή ς Ενεργείας δι' ής καθιστάται γνωστόν ότι ΔΕΝ

υφίσταται θέμα ηυξημένης ραδιενεργείας εις την περιοχὴν του Καλαμακίου εκ των μετρήσεων αίτινες συντελούνται υπό του Κέντρου Πυρηνικών Ερευνών «Δημόκριτος»./ Εν συνεχείᾳ ποιείται την παρατήρησιν ὅτι ο κ. Τζιβανίδης, παρ' ὅτι διεδῆλωσε την λύπην του δια τα δημοσιευθέντα υπό του «Ανευδότου» δια τα μέλη του Κ.Σ., ὅτι δηλαδή δεν απεδόθησαν ορθῶς, δεν εἶδα να προβῆ εις διόρθωσιν ὡς εἶχε χρέος. Π.ΤΖΙΒΑΝΙΔΗΣ: Επί του θέματος της ατομικῆς ενεργείας, εφ' ὅσον υπάρχει υπεύθυνος απάντησις, δι' ἐμέ δεν υπάρχει θέμα. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα επεθύμουν να ελέγατε ὅτι υπήρξε ἄστοχος η ἐνέργειά σας, παρά να ἔρχεστε μετά τον δημιουργηθέντα θόρυβον να λέτε ὅτι ικανοποιείσθε δια την απάντησιν του Δημοκρίτου. Π. ΤΖΙΒΑΝΙΔΗΣ: Ὄφειλε η Κοινότης μετά την δημοσίευσιν εις τας εφημερίδας περί υφισταμένης ραδιενεργείας να ενεργήσῃ αυτεπαγγέλτως. Εφ' ὅσον δεν ἐγίνε αυτό και εκ των ανακοινώσεων των εφημερίδων προέκυπτε τοιοῦτον θέμα, παρέμεινε η ἐντύπωσις. Σκοπὸς των δικῶν μου ανακοινώσεων ἦτο ακριβῶς η παροχὴ ἐξ υπευθύνου κρατικῆς πηγῆς πληροφορίας, ὅτι δεν υφίσταται τοιοῦτον θέμα, και ἐγένετο. Ὡς προς το δεύτερον θέμα ὅπερ εθίγη υπό του Προέδρου, ἐν Συμβουλίῳ ἐξέφρασα την λύπην μου ὅτι, κακῶς απεδόθησαν αἱ δηλώσεις μου, χωρὶς να αναλάβω ἐγὼ την ευθύνην της δημοσιεύσεως. Ἄλλωστε τα πρακτικὰ της συνεδρίας αὐτῆς ἐδημοσιεύθησαν εις τοπικὴν εφημερίδα, πρᾶγμα που νομίζω ὅτι αποκαθιστᾶ το ὅλον θέμα./ Τίθεται εις ψηφοφορίαν υπό του Προέδρου το ἐρώτημα εἰν τα μέλη του Κ.Σ. ἐνθυμούνται ὅτι ο κ.Τζιβανίδης εις την ἐπίδικον συνεδρίασιν, ἀνέλαβεν ἐν Συμβουλίῳ την υποχρέωσιν, ὅπως μεριμνήσῃ εις την δια του τύπου διόρθωσιν των δηλώσεών του ἐπὶ του θέματος δι' ου ἐθίγετο η αξιοπρέπεια των μελῶν του Συμβουλίου. Ακολουθεῖ Π ρ ο φ ο ρ ι κ ῆ ψ η φ ο φ ο ρ ῖ α καθ' ἣν τα μέλη του Συμβουλίου κατὰ π λ ε ι ο ψ η φ ῖ α ν ἐνθυμούνται ὅτι ὄντως ἐγένετο αὕτη η δήλωσις εκ μέρους του κ. Τζιβανίδη ἐν Συμβουλίῳ. Διαφωνεῖ η εκ των κ. Συμβούλων κα Ελ. Καρανικόλα, λέγουσα ὅτι δ εν ἐνθυμεῖται να εἰπῶθηκε τέτοιο πρᾶγμα ἀπὸ τον κ. Τζιβανίδην. . . . Ακολουθῶς ο κ. Χρ. Μασούρος παρατηρεῖ ὅτι δ εν δικαιολογεῖται ψηφοφορία ἐπὶ του θέματος αὐτοῦ, διότι τεκμήριον ἀληθείας των συζητηθέντων και αποφασισθέντων αποτελούσι τα πρακτικὰ και μόνον, ἀπαγορευομένης της αποδείξεως δι' ἄλλων μέσων ουδέ δι' ὁμολογίας των παραστάντων Συμβούλων. Μετά ταῦτα ο Πρόεδρος δηλοῖ ὅτι το θέμα επαφίε-

ται όπως λυθή και δια τα δύο σκέλη των δηλώσεων, όπου δει. Μετά ταύτα αποχωρεί της συνεδριάσεως η εκ των Συμβούλων κα Ελ. Καρανικόλα, επί τω λόγω ότι ο Πρόεδρος δεν δέχεται να δώσει τον λόγο, ίνα εκφράση την γνώμην της επί της επισήμου ανακοινώσεως του Υπουργείου περί ραδιενεργείας. Ο δε κ. Τζιβανίδης διαμαρτύρεται διότι δεν του εδόθη ο λόγος να προσθέση κάτι που είχαν επί του θέματος και ότι εάν και εφ' όσον δια της δημοσιεύσεως εις τον «Ανένδοτον» λύεται το θέμα, δια της αποδόσεως της ορθής εννοίας των δηλώσεών μου, είμαι διατεθειμένος να προβώ εις ταύτην...».[Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλιο: Αναβλύζει από όλη τη συζήτηση ότι, η σκέψη και η στόχευση όλων ήταν οι επόμενες κοινοτικές εκλογές (είχαν περάσει δύο χρόνια από τις προηγούμενες τον Ιούλιο 1964). Ενέσκηψε όμως η Δικτατορία των Συνταγματαρχών, της 21^{ης} Απριλίου, που έβαλε τη Δημοκρατία και την Τ.Α. στο ψυγείο.

Μ έ ρ ο ς δέκατο ένατο

Περίοδος Κατοχής

Φύλακες καλωδίων των Γερμανών, προς αποτροπή σαμποτάζ

[β. 29.6.1940-24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.161, «Αριθμός αποφάσεως 69/9.9.1941», «Περί κανονισμού λειτουργίας φυλάκων καλωδίων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι ως γνωστόν κατόπιν ε.μ.π.(ισ.ε.υ.τ.ι.κ.ή.ς) διαταγής του Υπουργείου των Εσωτερικών επεβλήθη η δια των κατοίκων της Κοινότητας φύλαξις των υπό των στρατευμάτων κατοχής τοποθετηθέντων καλωδίων. Κατόπιν τούτου συνετάγη κατάλογος των υποχρέων των ατόμων ηλικίας 20- 50 ετών εις ούς ανετέθη η εκπαιροπή φύλαξις των εν λόγω καλωδίων. Δια την τακτικήν λειτουργίαν της υπηρεσίας προτείνει όπως ψηφισθή ειδικός κανονισμός λαμβανομένου υπ' όψιν ότι συμφώνως ταις διατάξεσι των Στρατευμάτων Κατοχής οι αυθαιρέτως αποουσιάζοντες και οι δυστροπούντες παραπέμπονται εις το Γερμανικόν Στρατοδικεϊόν. Η Διοικούσα Επιτροπή ακούσαν του κ. Προέδρου και σκεφθείσα ότι η πρότασις αυτού ορθή και νόμιμος τυγχάνει. Αποφαίνεται, ότι ψηφίζει παμψηφεί τον Κανονισμόν λειτουργίας της υπηρεσίας φυλάξεως των Γερμανικών καλωδίων ως εξής: 1) Η φύλαξις των καλωδίων των Στρατευμάτων Κατοχής ανατίθεται εις τους άρρενας κατοίκους της Κοινότητος τους άγοντας ηλικίαν 20 – 50 ετών. 2) Απαλλάσσονται της υπηρεσίας οι σωματικώς ανίκανοι και οι αποδεδειγμένως φυματικοί ως και οι δι' ειδικών σημειώματων των Γερμανικών Αρχών προτεινόμενοι προς τούτο. 3) Ουδείς δικαιούται να αποουσιάζη άνευ εγκρίσεως της Κοινότητος και άνευ υποδείξεως αντικαταστάτου. 4) Έκαστος υποχρεούται να λαμβάνη γνώσιν της υπηρεσίας του εις τα γραφεία της Κοινότητος και εκ των πινάκων των δημοσιευομένων εις τα Κέντρα «Κυανή Ακτή», «Κεντρική Αγορά», «Γερ. Πατήλα» και «Κυρ. Ευσταθιάδου». 5) Πας σκόπος δικαιούται τη συγκαταθέσει της

Κοινότητος να ορίση αντικαταστάτην. 6) Οι α π ο υ σ ι ά ζ ο ν τ ε ς αυθαιρέτως δια μεν την π ρ ώ τ η ν π α ρ ά β α σ ι ν θα εγγράφονται εις τον π ί ν α κ α των π ρ ο ο ρ ι ζ ο μέ ν ω ν δι' ο μ η ρ ί α ν, εν υποτροπή δε θα κ α τ α γ γ έ λ ω ν τ α ι εις το Γερμανικόν Φ ρ ο υ ρ α ρ χ ε ί ο ν δια την π α ρ α π ο μ π ή ν των εις το αρμόδιον Σ τ ρ α τ ο δ ι κ ε ί ο ν. 7) Ουδείς θα εγκαταλείπη την θέσιν του μετά το πέρας της υπηρεσίας του εάν δεν προσέλθη ο αντικαταστάτης του. Εις περίπτωσιν καθ' ήν μετά πάροδον ενός τετάρτου από της λήξεως της υπηρεσίας δ ε ν προσέλθη ο αντικαταστάτης του, οφείλει να ειδοποιηθή κατά μεν τας ώρας της η μ έ ρ α ς (12 μεσημ.(βρινήν) και 6 μ.μ.) την Κοινότητα κατά δε τας λοιπάς τον Α σ τ υ ν ο μ ι κ ό ν Σ τ α θ μ ό ν προς λήψιν οδηγιών. 8) Οι φύλακες υποχρεούνται να ευρίσκωνται εις συνεχή επαφήν με τους εκατέρωθεν φύλακας. 9) Απαντες οι κάτοικοι ανεξαρτήτως ηλικίας δέον να ε ι δ ο π ο ι ώ σ ι δια του τ α χ υ τ έ ρ ο υ μ έ σ ο υ (ελλείπει= δι') οιανδήποτε ανωμαλίαν ήν ήθελον π α ρ α τ η ρ ή σ η επί των καλωδίων ως και την τοποθέτησιν νέων τοιούτων. 10) Την υπηρεσίαν καταρτίζει ανά τετραήμερον ο κοινοτικός γραμματεύς μεριμνών δια την έγκαιρον τοιχοκόλλησιν των πινάκων εις τα υπό του άρθρου 5 προβλεπόμενα κέντρα. Εγένετο, απεφασίσθη και υπογράφεται ως έπεται ...». [Δ.Ε. Ιω. Γερουλάνος, πρόεδρος, Κ. Κωνσταντινίδης, Π. Καρανίκας].

Ενημέρωση γενική: Μέχρι τη [β. 29.6.1940-24.8.1942 και 31.8.1945-7.6.1946], σ.38, «Αρ. αποφάσεως 140/15.9.1940», συνεδριάζει το ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ. Στο ίδιο β., σ. 40, «Αριθ. αποφάσεως 141/23.10.1940», συνεδριάζει η ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, διορισμένη της απόλυτης εμπιστοσύνης της δικτατορίας της 4ης Αυγούστου. Πρόεδρος Ιω. Γερουλάνος, μέλη Κ. Κωνσταντινίδης, Π. Καρανίκας. Είχαν μεσολαβήσει 40 μέρες. Δεν υπάρχει σε αυτά, πράξη καταγραμμένη, γι' αυτό το διορισμό τους. Οι Α. Κοτοπούλης, Γ. Κουτρουβίδας, Δ. Λάγιος, Ι. Δρακόπουλος, αποκλείστηκαν, διότι, μπορεί να υπηρετούσαν όλες τις «διαταγές» της Δικτατορίας, αλλά, φαίνεται, ότι δ ε ν ήταν πολύ έμπιστοι σε αυτή. Ο Ιω. Γερουλάνος, που ήταν απόλυτα έμπιστος, αναβαθμίστηκε σε Πρόεδρο της Δ.Ε. Και οι τρεις της Δ.Ε., μετά τη Γερμανική Κατοχή (Απρίλιος 1941), παρέμειναν (δεν υπάρχει καταγραμμένη πράξη νέου διορισμού) και συνέχισαν να υπηρετούν με υπερβάλλοντα ζήλο, τους Κατακτητές. [Όταν το 1942 καταργήθηκε η Κοινότητα Καλαμακίου και συγχωνεύτηκε με

το Παλ. Φάληρο (με σκοπό να συσταθεί ο Δήμος Π. Φαλήρου), ο Ι. Γερουλάνος, ήταν τόσο έμπιστος στους Ναζιστές, ώστε διορίστηκε απ' αυτούς, *α ν τ ι π ρ ό ε δ ρ ο ς* του Παλαιού Φαλήρου]. {βλ. β. Α.Θ. «Κοινότητα Καλαμακίου – Δήμος Αλίμου, Πολιτικές Αποφάσεις – Ψηφίσματα, 1936-2014», ιδίως κεφ. «Η παραίτηση του δοτού Ι.Γ.», σ. 140, και κεφ. «Πόλεμος 1940 (Αλβανικό Έπος) και Γερμανική Κατοχή. Λαϊκή αντίσταση (σαμποτάζ) στο Καλαμάκι» σ. 117}.

Σχόλια: 1) «κατόπιν τούτου συνετάγη κατάλογος των υποχρέων των αγόντων ηλικίαν 20- 50 ετών εις ούς ανετέθη η εκ περιτροπής φύλαξις των εν λόγω καλωδίων». Ποίος συνέταξε τον «κατάλογο των υποχρέων»; Η Διοικ. Επιτροπή και ο Πρόεδρος Ι. Γερουλάνος, χωρίς να το ομολογούν, 2) Το Υπουργείο Εσωτερικών «αισχυνηλώς» διέταξε τα όσα προτάθηκαν από τον Πρόεδρο κι αποφασίστηκαν «κατόπιν *ε μ π. (ι σ τ ε υ τ ι κ ή ς)* διαταγής» για να μη το πληροφορηθεί ο Λαός. Η Δ.Ε. *δ ε ν* είχε τέτοιο προβληματισμό ή αναστολές. Τα αποφάσισαν σε ΔΗΜΟΣΙΑ συνεδρίαση. Ήταν και ήθελαν να παραμείνουν αρεστοί και πιστοί στις Γερμανικές Αρχές. 3) Δεν περιορίστηκαν σε αυτό. Συνέστησαν και «Υπηρεσία»: «*δια την τακτικήν λειτουργίαν της υπ η ρ ε σ ί α ς* προτείνει όπως ψηφισθή ειδικός κανονισμός λαμβανομένου υπ' όψιν ότι συμφώνως ταις *δ ι α τ ά ξ ε σ ι* των Στρατευμάτων Κατοχής..», ώστε η δέσμευση των «υποχρέων/φυλάκων» να έχει «κανονιστική βάση». Αποκλείεται οι Γερμανοί να ασχολήθηκαν με τέτοια «τυπικά». Το σκέφτηκαν τα μέλη της Δ.Ε. και ο Πρόεδρος Ι.Γ. 4) ΕΠΙΠΛΕΟΝ, των εντολών της «διαταγής», *π ρ ο έ β λ ε ψ α ν ο ι* της Δ.Ε. και ποινές αφού: «*οι αυθαιρέτως απουσιάζοντες και οι δυστροπούντες παραπέμπονται εις το Γερμανικόν Σ τ ρ α τ ο δ ι κ ε ί ο ν*» [Α.Θ.: ΠΡΟΣΟΧΗ: και όχι, στα λειτουργούντα, υπό την επίβλεψη των Γερμανών, «ελληνικά» Δικαστήρια] και, «*οι απουσιάζοντες αυθαιρέτως δια μεν την π ρ ώ τ η ν π α ρ ά β α σ ι ν* θα εγγράφονται εις τον *π ί ν α κ α* των *π ρ ο ο ρ ι ζ ο μ έ ν ω ν* δι' *ο μ η ρ ί α ν*, εν υποτροπή δε θα *κ α τ α γ γ έ λ λ ω ν τ α ι* εις το Γερμανικόν *Φ ρ ο υ ρ α ρ χ ε ί ο ν* δια την παραπομπήν των εις το αρμόδιον *Σ τ ρ α τ ο δ ι κ ε ί ο ν*». Απειλή και τρομοκράτηση. Ποίος συνέτασσε τους καταλόγους ομήρων και ποίος θα έκανε την καταγγελία στις Αρχές; Σαφές είναι ότι αρμόδιοι ήταν οι δοτοί της Δ.Ε. και ο Πρόεδρος Ι.Γ., που διοικούσαν (τάχα) την Κοινότητα. Ποιά η επιδίωξη των ρυθμίσεων αυτών; Η επικράτηση

του φόβου και της υποτακτικότητας στο Λαό. 5) Ακόμα περισσότερο: επέβαλαν ως καθήκον και ζήτησαν απ' όλο υς τους Καλαμακιώτες να γίνουν καταδότες/χαφιέδες: «Απαντες οι κάτοικοι ανεξαρτήτως ηλικίας δέον να ειδοποιώσι δια του ταχύτερου μέσου (δι') οιανδήποτε ανωμαλίαν ήν ήθελον παρατηρήση επί των καλωδίων ως και την τοποθέτησιν νέων τοιούτων». 6) Ήταν τέτοια η σχέση εμπιστοσύνης και πολιτικής προσφοράς/διαθεσιμότητας προς τις Κατοχικές Αρχές, των διοικούντων, ώστε ρύθμισαν κανονιστικά ότι «απαλλάσσονται της υπηρεσίας οι σωματικώς ανίκανοι και οι αποδεδειγμένως φυματικοί ως και οι δι' ε ι δ ι κ ώ ν σ η μ ε ι ω μ ά τ ω ν των Γερμανικών Αρχών προτεινόμενοι προς τούτο». Τα «σημειώματα» δεν είναι δημόσια έγγραφα, και έτσι δεν θα καταχωρούνταν στο πρωτόκολλο. Θα στέλνονταν στον Πρόεδρο «εμπιστευτικά», χέρι-χέρι, όπως γίνεται μεταξύ φίλων. Προφανώς οι Γερμανοί ήθελαν σε αυτούς που πρότειναν για απαλλαγή, από τη φύλαξη των καλωδίων, να τους αναθέσουν «σημαντικότερες» αποστολές. Αποτελεί όνειδος, το ότι η Δ.Ε. αντάλλασσε «σημειώματα» με τους Γερμανούς. 7) Τίποτα από τα πιο πάνω, δεν μοιάζει «ελληνικό» και δεν αποδεικνύει πατριωτισμό, αφού αυτόν τον είχαν εξοβελίσει, με το να δεχτούν να γίνουν συνεργάτες τους. Και να εκτελούν (επαυξάνοντας) τις διαταγές των κατακτητών.

[β. 29.6.1940-24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ. 169, «Αριθμός αποφάσεως 77/9.9.1941 «Περί εγκρίσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν αξίας εκτύπωσεως περιβραχιονίων φυλάκων καλωδίων». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι κατόπιν της αναθέσεως της φυλάξεως των καλωδίων εις τους κατοίκους της Κοινότητος, διετάχθη παρά της Αστυνομικής Διευθύνσεως ο εφοδιασμός των φυλάκων δια λευκού περιβραχιονίου φέροντος τα σημεία Φ. Κ. και εσφραγισμένου δια των σφραγίδων της Αστυνομικής Διευθύνσεως και του Γερμανικού Φρουραρχείου. Προς τούτο εχρησιμοποιήθησαν τρεις μικραίσινδοναί του διαλυθέντος σταθμού επιδέσεως και κατεβλήθησαν υπό του Κοινοτικού Γραμματέως εις τον Δ. Τρεμπέλαν δραχ. 250 δια την εκτύπωσιν των περιβραχιονίων . . . Η Δ.Ε. ...Αποφαίνεται, ότι εγκρίνει παμψηφεί την κα-

ταβολήν...του ποσού των δραχ. 250 ...δια την εκτύπωσιν των περιβραχιονίων των φυλάκων καλωδίων...». [Δ.Ε. Ι. Γερούλανος, Κ.Κωνσταντινίδης, Π.Καρανίκας].

Σχόλια: 1) Η Δ.Ε. προσπαθεί να αποσείσει από πάνω της το όνειδος της συγκρότησης «υπηρεσίας», που αποφάσισε η ΙΔΙΑ, από μόνη της. ΔΕΝ είναι ακριβές, όπως αναγράφει: «κατόπιν της α ν α θ έ σ ε ω ς της φυλάξεως των καλωδίων εις τους κ α τ ο ί κ ο υ ς τ η ς Κοινότητος». Σε κείνη απευθύνθηκαν οι Γερμανοί, η οποία συναίνεσε ή υποτάχτηκε, και όχι στους κατοίκους. 2) Σπεύδει να συμμορφωθεί στις διαταγές: «διετάχθη παρά της Αστυνομικής Διευθύνσεως ο εφοδιασμός των φυλάκων δια λευκού περιβραχιονίου φέροντος τα σημεία Φ. Κ. και ε σ φ ρ α γ ι σ μ έ ν ο υ δια των σφραγίδων της Α σ τ υ ν ο μ ι κ ή ς Διευθύνσεως και του Γ ε ρ μ α ν ι κ ο ύ Φ ρ ο υ ρ α ρ χ ε ί ο υ». 3) Δεν έχουν κανένα πρόβλημα με τα περιβραχιόνια. Είναι δεδομένο ότι είχαν θετική και ευάρεστη διάθεση, και είχαν αποδεχθεί ευμενώς, τα περιβραχιόνια της Ε.Ο.Ν. του Ιω. Μεταξά, τα μέλη της οποίας τους «χαιρετούσαν» με το ναζιστικό τρόπο. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Αντώνης Πιζάνης, ήταν ο Αρχηγός των Φαλαγγιτών της Ε.Ο.Ν. Καλαμακίου επί δικτατορίας Μεταξά. Γι' αυτό και τα χρόνια, μετά το 1944, ήταν και αυτός, δοτό μέλος του Κοιν. Συμβ.

[β. 29.6.1940-24.8.1942 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.197, «Αριθμός αποφάσεως 94/17.11.1941», «Περί χορηγήσεως πιστώσεως δια την πληρωμήν ημερομισθίων ε π ο π τ ώ ν κ α λ ω δ ί ω ν». «Ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι δια . . . διαταγής της Νομαρχίας διετέθη η ε π ο π τ ε ί α των φυλάκων κ α λ ω δ ί ω ν, των τοποθετηθέντων υπό των σ τ ρ α τ ε υ μ ά τ ω ν κ α τ ο χ ή ς. Πράγματι άμα τη λήψει της ως άνω διαταγής ε ξ ε λ έ γ η σ α ν μεταξύ των φυλάκων 10 εκ των κ α τ α λ λ η λ ο τ έ ρ ω ν, εις ούς ανετέθη, η ε π ο π τ ε ί α των φυλάκων, τούτο δε α ν ε φ έ ρ θ η εις την Νομαρχίαν Αττικής και Βοιωτίας δια της υπ' αρ. . . . αναφοράς. Από των π ρ ώ τ ω ν ό μ ω ς ημερών απεδείχθη η ακαταλληλότης των ε π ο π τ ώ ν προς αποφυγήν δε των β α ρ υ τ ά τ ω ν συνεπειών, δια τε την Κοινότητα και τους κατοίκους εν π ε ρ ι π τ ώ σ ε ι σ α μ π ο τ ά ζ, προέβην εις την πρόσληψιν από της 9^{ης} τρέχοντος δ ύ ο τακτικών εποπτών επί ημερομισθίω δραχ. 200.

Από της πρώτης ημέρας διεπιστώθη ότι μέγας αριθμός των φυλάκων δεν προσήρχετο δια την εκτέλεσιν της υπηρεσίας, κατόπιν δε των ληφθέντων πιεστικών μέτρων δι' εγκυκλίων κλπ., αι απουσΐαι περιωρίσθησαν εις το ελάχιστον. Προτείνει όθεν, όπως η Δ.Ε., κρίνουσα ως απαραίτητον την διατήρησιν των εποπτών, χορηγήση δε την απαιτουμένην πίστωσιν δια την επί διμήνον πληρωμήν των ημερομισθίων των, επί τη ελπίδι της αναλήψεως της δαπάνης της συντηρήσεως των φυλάκων και εποπτών υπό του Υπουργείου των Οικονομικών, ως σχετική υποβληθείσα ...έκθεσις. Η Δ.Ε... ιδούσα την υποβληθείσαν εις το Υπουργείον Οικονομικών έκθεσιν και σκεφθείσα ότι απαραίτητος εύγχανε η πρόσληψις τακτικών εποπτών των φυλάκων των καλωδίων, ικανών δια την εκτέλεσιν της υπηρεσίας ταύτης, προς αποφυγήν των βαρυτάτων κυρώσεων εκ μέρους των Γερμανικών Αρχών εν περιπτώσει σαμποτάζ. Αποφαίνεται ότι εγκρίνει παμψηφεί την χορήγησιν πιστώσεως εκ δραχ. 20.000 . . . δια την πληρωμήν των προσληφθέντων εποπτών των φυλάκων των καλωδίων των Στρατευμάτων Κατοχής. . . Εγένετο . . .». [Δ.Ε. Πρόεδρος Ι. Γερουλάνος, Κ.Κωνσταντινίδης, Π.Καρανίκας].

Σχόλια: 1) «Από της πρώτης ημέρας διεπιστώθη ότι μέγας αριθμός των φυλάκων δεν προσήρχετο δια την εκτέλεσιν της υπηρεσίας, κατόπιν δε των ληφθέντων πιεστικών μέτρων δι' εγκυκλίων κλπ., αι απουσΐαι περιωρίσθησαν εις το ελάχιστον». Είναι γνωστό ότι «αι εγκύκλιοι» δεν είναι πιεστικά μέσα. Οι φοβέρες και απειλές, είναι πιεστικά μέσα τρομοκράτησης. Ήθελαν και επιδίωκαν να διαχυθεί στο Λαό ο φόβος, ώστε να είναι οι της Δ.Ε. αρεστοί στις Αρχές. Περιφρόνηση των απλών ανθρώπων προς τις διαταγές, των δοτών της Δ.Ε.; Απαρχές ή ψήγματα αντιστασιακής συμπεριφοράς; 2) όλες οι αναφορές σε πρώτο ενικό πρόσωπο, δηλαδή του Ιω. Γερουλάνου: «προέβην», «ανεφέρθη εις την Νομαρχίαν» κλπ. Ποιές ήταν οι βαρύτατες κυρώσεις των Γερμανών; ΜΟΝΟ πρόστιμα (βλ. ΑΘ: Πολιτικές αποφάσεις), 3) «επί τη ελπίδι της αναλήψεως της δαπάνης της συντηρήσεως των φυλάκων και εποπτών υπό του Υπουργείου των Οικονομικών ως η σχετική έκθεσις».

Δεν γνωρίζουμε εάν στην «έκθεση» αναγραφόταν «ελπίδα», ή εάν υποβαλλόταν «αίτημα». Πάντως το τελευταίο, *δεν επανυποβάλλεται*.

[β. 29.6.1940- 24.8.1941 και 31.8.1945- 7.6.1946], σ.260, «Αριθμός αποφάσεως 30/26.5.1942», «Περί καταρτισμού του καταλόγου υποχρέων δια την φύλαξιν καλωδίων». Σχόλιο: *Ατυχώς δίχως τον κατάλογο ονομάτων*.

Σημείωση: Για το θέμα της «φύλαξης των καλωδίων», τα *σ α μ π ο τ ά ζ* που έγιναν, τον κατάλογο δημοτών που υποβλήθηκε, αντί για την υπόδειξη ομήρων («κατόπιν προσωπικών ενεργειών παρά ταις αρμοδίαις Γερμανικαίς Αρχαίς» του Προέδρου Ιω. Γερουλάνου), τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν (αυτή ήταν η συνέπεια), και άλλες περιπτώσεις, βλ. Α.Θ. «Κοινότητα Καλαμακίου- Δήμος Αλίμου, Πολιτικές αποφάσεις – ψηφίσματα», 2021, σ. 117 επ.

Για τον Ιωάννη Γερουλάνο και τα «καλώδια»

Στο προαναφερθέν βιβλίο δημοσιεύονται από το [β.29.6.40- 14.6.1946] οι σχετικές αποφάσεις της Δ.Ε. 70/9.9.1941, 14/27.3.1942 και Πρακτικό της συνεδρίασης 4/27.3.1942. Και κάτω από αυτά τα ακόλουθα:

Σχόλιο: Γ. Σμαράγδης, σ' «Το Καλαμάκι», σελ. 51: «. . .Το 1941 και το 1942, οι αντιστασιακές πράξεις των Καλαμακιωτών έφτασαν στο σημείο να γίνονται *α ι σ θ η τ ά ε π ι ζ ή μ ι ε ς* για τη διεξαγωγή του πολέμου του Άξονα. Με αφορμή την *αφαίρεση* 200 μέτρων καλωδίων από το χώρο μεταξύ των σημερινών οδών Μπουμπουλίνας και Γιαννάρου, όπου σήμερα εκτείνεται το Αγγλικό Νεκροταφείο, η Γερμανική Διοίκηση απεφάσισε τη σύλληψη 50 ομήρων Καλαμακιωτών (και με χειρόγραφη προσθήκη του Γ. Σμ.: για εκτέλεση). Συνελήφθη τότε και οδηγήθηκε στη ΓΚΕΣΤΑΠΟ, ο τότε Πρόεδρος της Κοινότητας Ιω. Γερουλάνος. Του ζητήθηκε πεισμόνως και με ξυλοδαρμό να ονοματίσει τους ενόχους. Ο Κοινοτάρχης σε άπταιστα Γερμανικά, αφού είχε σπουδάσει σε Γερμανικό Πανεπιστήμιο, και με πειθώ τους έπεισε πως τις πράξεις αυτές τις

κάνουν οι ίδιοι ή οι σύμμαχοί τους Ιταλοί, με σκοπό τη Μαύρη Αγορά. Τύχη αγαθή, στην πορεία της ανάκρισής του, μπήκε στο γραφείο Γερμανός αξιωματικός, που γνώριζε το Γερουλάνο από τη Γερμανία σαν συσπουδαστής του. Έτσι απεσοβήθη η όλη περιπέτεια και αποφεύχτηκε η σύλληψη των ομήρων.».

Σημείωση ΑΘ: 1.- Ούτε στην προηγούμενη (9.9.1941), ούτε στην από 23.3.42 απόφαση, γίνεται υπαινιγμός για «Γκεσταπό», «σύλληψη ή ξυλοδαρμό Ι.Γ.», «απαίτηση να ονοματίσει ενόχους» [=είναι και λογικά ανακόλουθο, διότι θα σήμαινε ότι οι Γερμανοί πίστευαν πως γνώριζε σίγουρα τους «ενόχους» και την πράξη τους – ως εάν ήταν ένας από αυτούς -, και τους απέκρυπτε] κλπ. Ούτε καν για «ταλαιπωρία» του Προέδρου. Ούτε για «ανάκρισή του», ΕΝΩ γίνεται σχετική αναφορά γενικώς: «Κατόπιν τούτου και των υπό της Γερμανικής Αστυνομίας ενεργηθειών ανακρίσεων διετάχθη(σαν), παρά του ενεργούντος, κατ εντολήν της ως άνω Αστυνομίας (=όχι Γκεσταπό), αξιωματικού, αι εξής κυρώσεις: α) Η καταβολή προστίμου ανερχομένου εις 120 μάρκα ήτοι εις δρ. 7.200, και, β) Η υπόδειξις τριών πολιτών ως ομήρων ...». ΑΘ: *Αντιπαρέρχομαι τα περί «τύχης αγαθής, εισόδου κατά την ανάκρισιν κλπ.» συσπουδαστή του Ι. Γ. από τη δεκαετία του 1920, ο οποίος συμπτωματικά, είδε και γνώρισε το Ι.Γ. το 1942 (= εγγυήθηκε) και τελείωσε η ανάκριση. Επισημαίνω ότι ο Ιω. Γερ. στη Γερμανία, σπούδασε Γεωπονία. Τι είδους «συσπουδαστής» μπορούσε να ήταν ο Γερμανός Αξιωματικός του Στρατού; Σημειωτέον ότι είχε περάσει ένας ολόκληρος χρόνος (Απρίλιος 1941 έναρξη Κατοχής έως 27.3.1942) από τη συνεργασία Αρχών Κατοχής - Ι. Γερουλάνου ως Προέδρου, με πολλές ενδιάμεσες προσωπικές συνεργασίες, χωρίς να έχουν συναντηθεί! Όλα αυτά ήταν έξω από την πραγματική ζωή και τις συνήθειες των κατακτητών. Επί πλέον αποκλείεται το Μάρτιο 1942 να τον θεώρησαν, έστω και για μια στιγμή, «ύποπτο» και να συνέχισαν τη συνεργασία μαζί του μέχρι τη συγχώνευση (24.8.1942) της Κοινότητας Καλαμακίου στο Παλαιό Φάληρο κι, επί πλέον, να τον «επιβράβευσαν» διορίζοντάς τον κι Αντιπρόεδρο Παλ. Φαλήρου. Αντίθετα, και από τις δύο αποφάσεις (9.9.41, 27.3.1942) προκύπτει ότι «ο κ. Πρόεδρος αναφέρει ότι κατόπιν προσωπικών ενεργειών παρά ταις αρμοδίαις Γερμανικαίς Αρχαίς, επετεύχθη η μη υπόδειξις τούτων . . αλλά η υποβολή πίνακος αρρένων...». Δηλαδή προσήλθεν αυθορμήτως και με*

δική του βούληση, όπως συνήθιζε με βάση τη συνεργασία που είχε ήδη αναπτύξει από ένα χρόνο με αυτές, και συμφώνησε τη «ΜΗ υπόδειξη τριών ομήρων» (ΟΧΙ την απελευθέρωση), αλλά «υποβολή πινάκων αρρένων». Άλλωστε και οι Γερμανοί «πρόστιμο» είχαν επιβάλει. 2.- Από την απόφαση σαφώς προκύπτει ότι ζητήθηκε «η υπόδειξη τριών πολιτών ως ομήρων», και σε καμία περίπτωση ότι «η Γερμανική Διοίκηση απεφάσισε τη σύλληψη 50 ομήρων Καλαμακιωτών». 3.- Κατ' αντικειμενική εκτίμηση, πολύ περισσότερο τότε, σε ζέοντα χρόνο, είναι απίθανο να είπτε στις αρμόδιες Γερμανικές Αρχές, ότι τα καλώδια τα κόβουν και κλέβουν άνδρες του ΔΙΚΟΥ ΤΟΥΣ στρατού ή των Ιταλών (το 1942 ΔΕΝ είχαν ανατραπεί ο Μουσολίνι, ήταν σύμμαχοι), και «με πειθώ τους έπεισε» γι' αυτό, κι έτσι γλίτωσε την «ανάκριση».

Τα πιο πάνω δεν συνιστούν αμφισβήτηση της καλής πίστης του Γ. Σμαράγδη, ο οποίος γράφει (σ. 51): «Έγραψα αυτά που έζησα, ανεπλήφτηκα ή άκουσα από συμπολίτες μου». Δηλαδή, διατηρεί επιφύλαξη για την ακρίβεια. Φαίνεται ότι οι «κύκλοι» του Ιω. Γερουλάνου και ο ίδιος, μετά την ήττα και αποχώρηση του Χιτλερικού στρατού, δημιούργησε/ διέδωσε το μύθευμα αυτό, ώστε να «εμφανιστεί» και αυτός ως «αντιστασιακός» (η λέξη δεν υπήρχε τότε, «ήρθε» αργότερα από τη Γαλλία), και έτσι να δικαιολογήσει τη μιαρή και αποτρόπαιη πράξη της συνεργασίας του με τους Γερμανούς, όπως δικαιολογούνταν όλοι αυτοί που ταυτίστηκαν μαζί τους, π.χ. Λογοθετόπουλος, Τσολάκογλου κ.ά. Ο Γ. Σμ., «άκουσε» το μύθευμα αυτό, υπέρμετρα εύκολα (χωρίς κριτική βάσανο) το πίστεψε και την αναπαρήγαγε. Γι' αυτό και η «δήλωση προσωπικής επιφύλαξης». Είναι δεδομένο ότι από τα στοιχεία, τις αποφάσεις- πρακτικά, δεν προκύπτει καθόλου. Αλλά και λογικά, με βάση τα πιο πάνω, αποκλείεται να συνέβησαν τα αφηγούμενα απ' αυτόν.

Σημείωση 2: Και στο «Όψεις της Ιστορίας και του Δήμου», 2018, σ. 179, οι ιστορικοί Μ. Κλαδιά – Α.-Σ. Παπαζαφειροπούλου, αναπαρήγαγαν χωρίς στοχασμό, επιβεβαίωση ή έρευνα, όλα τα πιο πάνω, παραμορφώνοντάς τα: «... Βέβαια δεν ήταν λίγοι και αυτοί που προσπάθησαν να πλουτίσουν και να εκμεταλλευτούν προς όφελός τους την πολιτική(;) κατάσταση. Κάποιοι κλέβοντας βαρέλια βενζίνης από το αεροδρόμιο, κάποιοι κλέβοντας τηλεφωνικά καλώδια και πουλώνοντας τα στη μαύρη αγορά, δημιούργησαν προβλήματα όχι μόνο

στους Γερμανούς αλλά και στους ντόπιους./ Σε μια περίπτωση κλοπής τηλεφωνικών καλωδίων οι Γερμανοί **συνέλαβαν 50 Καλαμακιώτες**, ανάμεσά τους και τον Ι.Γ., ως εκπρόσωπο της Κοινότητας. **Η εκτέλεσή τους ήταν σχεδόν βέβαιη**, αποτράπηκε ύστερα από την παρέμβαση του τότε πρωθυπουργού και πρώην μέλους της τοπικής κοινότητας του Καλαμακίου, Κ. Λογοθετόπουλου». [ΠΡΟΣΟΧΗ: Ο Κ. Λογοθετ. ΔΕΝ ήταν πρωθυπουργός τότε, έγινε το Δεκέμβριο 1942. Τα λοιπά π.χ. περί εκμετάλλευσης πολιτικής! κατάστασης (ΑΘ: κατοχή είχαμε, αντίσταση κάναμε !) κλπ, έχουν ήδη ανασκευαστεί].

Πλήρης επιβεβαίωση: Γεώργιος Γερούλανος, Το κουταλάκι όμως δεν έσπασε», Γκοβόστης, 2004, σ. 74-75, αναφερόμενος σε συζήτησή του με ένα παλιό υπάλληλο της Κοινότητας, για την Κατοχή: «. . .Ήταν πρόεδρος της Κοινότητας τότε ο πατέρας (= Ι. Γ.) και είχε ελευθέρως, μπορούσε και μετά τη δύση του ηλίου να κυκλοφορεί. . . . Το άλλο που μου είπε ήταν ο τρόπος που σώθηκαν όταν τους έπιασαν οι Γερμανοί. Τα βράδια οι Καλαμακιώτες έ κ λ ε - β α ν τα καλώδια τηλεφώνου που ήταν από χαλκό, και έτσι διέκοπταν την επικοινωνία Πειραιά – Αεροδρομίου. Όταν το πράγμα παράγινε, συνέλαβαν οι Γερμανοί τους κ ο ι ν ο τ ά ρ χ ε ς της π α ρ α λ ί α ς και πολλούς άλλους. Κατά την ανάκριση στα Ες Ες στον Πειραιά, κάποια στιγμή ο πατέρας είπε στο στρατηγό, που ήταν Αυστριακός:«Αυτά που σας λέει οι μεταφραστής δ ε ν τα είπαμε εμείς. Είπαμε αυτό και αυτό». Φαίνεται πως ο στρατηγός τα έ χ α - σ ε και διέταξε την άμεση σύλληψη του διερμηνέα. Έ δ ι ω ξ ε ό λ ο υ ς τ ο υ ς κ ρ α τ ο ύ μ ε ν ο υ ς, μ α ζ ί με τους κ ο ι ν ο τ ά ρ χ ε ς, την αυστηρή διαταγή να μ η ν ξανακοπούν τα καλώδια: «Raus». . . ».

Σχόλιο: Τα κατά βούληση κατασκευασμένα εκ των υστέρων μυθεύματα, που διαδίνονται προς κάλυψη πράξεων συνεργασίας με κατακτητές και άλλων ανομημάτων, έχουν πολλές εκδοχές και εξελίξεις του μύθου, από τον οποίο καθένας θυμάται ό,τι θέλει. Παραμύθια είναι άλλωστε, ο καθένας τα διαπλάθει κατά το δοκούν. ΔΕΝ πρέπει να γίνονται εύκολα πιστευτά. Οι αντιφάσεις για τα περιστατικά, οι αοριστίες κλπ, καταρρίπτουν αυτοθρόως το μύθο. Προς αποκατάσταση της αλήθειας επισημαίνουμε το απόσπασμα, γνωστό από το 2004, του Γ.Γερούλανου (γιού του Ιωάννη, ο οποίος έπλασε το μύθο). Ο γιός ΔΕΝ καταγράφει ούτε πιθανότητα «απειλής εκτέλεσης». Εκείνο που εντυπωσιάζει

είναι η φράση «οι Καλαμακιώτες έκλεβαν», σε όλα τα μυθεύματα. Η έννοια της «δολιοφθοράς στον κατακτητή», ή, «πρόκλησης ζημιάς», ή, ίσως, της «αντίστασης στον κατακτητή» είναι έξω από τη λογική τους. «Δεν τη χωράει ο νούς τους», που λέει ο Λαός. Τόσο ταυτισμένοι ήταν με τη Κατοχή.

[ΕΠΙΦΥΛΑΞΗ - ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ, γενικά: για το 2^ο μέρος, του βιβλίου «Όψεις της Ιστορίας...», πρέπει, ΚΥΡΙΩΣ οι μελλοντικοί ιστορικοί που θα αναλάβουν να ιστορήσουν την πορεία της Κοινότητας και του Δήμου, αλλά και εμείς οι αναγνώστες να είμαστε πολύ προσεκτικοί, διότι, χωρίς έρευνα, γράφονται πολλές, ανακρίβειες και ανακολουθίες. Που δεν βρίσκουν κανένα έρεισμα σε υπαρκτά στοιχεία. Έτσι, το 2^ο μέρος, **δ ε ν** μπορεί να αποτελέσει ακριβή και επαρκή βάση δεδομένων για τη νεότερη ιστορία, χωρίς προηγουμένως να έχουν επανελεγχθεί, όλες οι παραδοχές του.

Μέρος εικοστό

Πολιτικός ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Αεροδρόμιο Ελληνικού

[β. 16.9.1947- 5.5.1950], σ. 158, «Αρ. Π ρ α κ τ ι κ ο ύ 31/2.11.1949», «Επί του πέμπτου θέματος του Αεροδρομίου, εγκρίνεται η παρά της αρμοδίας Υπηρεσίας ενέργεια προς υπαγωγήν του εις την Κοινότητα, συμφώνως προς το κατατεθέν εις την Βουλήν σχέδιον Νόμου». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, Δ. Κουτροβίδα, Γ. Κινινής, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β. 16.9.1947- 5.5.1950], σ. 165, «Αρ. Π ρ α κ τ ι κ ο ύ 33/1.12.1949», «Μετά την συζήτησιν των θεμάτων της ημερησίας διατάξεως ο κ. Σπ. Σπηλιόπουλος καταγγέλει ότι ο κ. Πρόεδρος προέβη εις την οργάνωσιν υποδοχών δια τους κ.κ. Αντιπροέδρους της Κυβερνήσεως, προσκαλέσας εις συμμετοχήν οργανώσεις, σωματεία, προσκόπους κλπ., στηθισών και ασίδων κλπ., δαπάναις της Κοινότητος, ταύτα δε εν α γνώμια του Κ. Σ., και ενεγράφη επί της αψίδος «ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ», χωρίς να κληθή το Κ.Σ. Εκτός τούτου προέβη εις την επέκτασιν του δικτύου υδρούσεως δια της οδού Γιαννάρου, άνευ αποφάσεως του Κ.Σ. και ότι θα καταγγείλει ταύτα και εις τον κ. Νομάρχην./ Ο κ. Πρόεδρος απαντών λέγει ότι όσον αφορά την υποδοχήν των κ.κ. Αντιπροέδρων, είχε συνεννοηθή μετά των εκ των μελών κ.κ. Δ. Κουτροβίδα, Κ. Μαλτέζου και Π. Ανδριώτη, μεταβάς επί τόπου μετά των δύο πρώτων και επικοινωνήσας τηλεφωνικώς με τον τρίτον, αντικειμενικός σκοπός δε της υποδοχής ήτο η προσάρτησις του Αεροδρομίου εις την Κοινότητα./ Όσον δε αφορά την τοποθέτησιν των σωλήνων εις την οδόν Γιαννάρου προέβη εις τούτο, λόγω του ότι θα εξυπηρετηθούν πλείστα πτωχαί οικογένεια. Προσθέτει δε ότι ως του κατήγγειλεν ο τέως σύμβουλος Τσορός, ο πρώην Πρόεδρος Π. Πικρός, προέβη εις την αυθαίρετον τοποθέτησιν του δικτύου κι εκσκαφών μη χρησιμοποιηθεισών (;) δια τας οποίας πρέπει να καταλογισθή εις βάρος του η δαπάνη./ Ο κ. Κ.

Μαλτέζος λέγει ότι ο κ. Πρόεδρος, ενώ προετοίμασε την υποδοχή των κ. κ. Αντιπροέδρων, *δεν παρέστη* κατά την άφιξιν του εξ αυτών Αρχηγού του Λαϊκού Κόμματος, *κρυβείς* εις την οικίαν του. *Μεταβάς* δε προς τούτο τον *εύρεκoi μώνον*, εδικοιολόγησεν δε την μη παρουσίαν του κατά την υποδοχήν λέγων, ότι *δεν προσήλθεν* διότι *δεν ήρχετο* και ο Αρχηγός των *Φιλελευθέρων*./ Εν συνεχεία ο κ. Μαλτέζος λέγει ότι, ενώ *απηγορεύθη* η τοποθέτησις της αφίδος υπό της Τουριστικής Αστυνομίας κατά την υποδοχήν του Αρχηγού του Λαϊκού Κόμματος, ο κ. Πρόεδρος *προέβη* εις την τοποθέτησιν ταύτης εις την πρώτην στάσιν, *ελθών εις προστριβάς* με τον Τουρισμόν./ Ο κ. Σπηλιόπουλος λέγει ότι η τοιαύτη εμφάνισις της Κοινότητος προκάλεσε *δυσμενή* σχόλια των *κατοίκων*./ Ο κ. Ανδριώτης λέγει ότι χρονογραφικώς ανεφέρθη εις αυτόν υπό του κ. Προέδρου η υποδοχή, προκειμένου δε να τοποθετηθώσι οι παραγγελθησόμενοι σωλήνες δια την επέκτασιν του δικτύου *υδρεύσεως* να γίνη τούτο κατόπιν αποφάσεως του Κ.Σ., ίνα μη επαναληφθή εκείνο όπερ εσημειώθη κατά την τοποθέτησιν των προηγούμενων σωλήνων, *ών η εγκατάστασις, ως πληροφορείται, έγινε* εν πολλοίς *αυθαίρετως . . .*». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, Γ. Κινινής, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

[β.16.9.1947- 5.5.1950], σ. 197, «Αρ. Πρακτικού 10/5.5.1950». «Επί του πρώτου θέματος περί *Αεροδρομίου* το Συμβούλιον *αποφάινεται* όπως *μέλη* του Συμβουλίου, *πλαισιούμενα* υπό Επιτροπής *κατοίκων* και μετά *συνταχθησόμενον* υπομνήματος σχετικώς με το ζήτημα τούτο, *επισκεφθήτας* *αρμοδίως* Αρχάς, *αναπτύσσουσα* προφορικώς το ζήτημα και *εγχειρίζουσα* και το σχετικόν υπόμνημα». [Κ.Σ. Γ. Γκούμης, Δ. Κουτροβίδας, Π. Ανδριώτης, Κ. Μαλτέζος, Σπ. Σπηλιόπουλος].

Σχόλιο: Πρακτικό κενό περιεχομένου και απολύτως μη λειτουργικό. Δεν κατονομάζονται τα μέλη, δεν αναφέρεται «ποιό το ζήτημα» (π.χ. θορύβου/οχλήσεων, επεκτάσεων, υπαγωγής του στην Κοινότητα ;), δεν ορίζονται «οι Αρχές» (π.χ. Υπουργείο, ποιό;). Επιτομή ή προοίμιο αναποτελεσματικότητας.

[β. 19.5.1953- 5.4.1956], σ. 206, «Αρ. Πρακτικού 18/18.8.1955, Αρ. Αποφάσεως 155», «Ψήφισμα αφορούν το Αεροδρόμιο». «Επί του μόνου θέματος ο κ. Πρόεδρος εκθέτει ότι, υπό των θιγομένων εκ της παραμονής και επεκτάσεως του Αεροδρομίου Δήμων και Κοινοτήτων Γλυφάδας, Ελληνικού, Βούλας και Αργυρουπόλεως, συνετάγησαν ψηφίσματα διαμαρτυρίας διότι παρά την εκφρασθείσαν γνώμην του κ. Πρωθυπουργού, της πλειοψηφίας της συσταθείσης υπ' αυτού Επιτροπής και των Ξένων Ειδικών, αποφανθέντων δια την μεταφοράν του Αεροδρομίου Ελληνικού, απεφασίσθη η παραμονή και η επέκτασις τούτου. Επειδή δια της δημιουργουμένης ήδη καταστάσεως, η ύπαρξις και διατήρησις του Αεροδρομίου θα έχη ως αποτέλεσμα σοβαροτάτας ζημίας επί της ακινήτου περιουσίας των κατοίκων και την ερήμωσιν και αφανισμόν των ανθουσών τούτων περιοχών προτείνει όπως συνταχθή ψήφισμα διαμαρτυρίας και καθορισθώσιν εν τω μέλλοντι ενέργειαι./ Το Κ.Σ. . . Ψήφισε ομοφώνως: 1) Να ενταθή ο αγών δι' όλων των ενδεικνυομένων μέσων, 2) Να επιδοθή το παρόν, επέχον θέσιν εντόνου διαμαρτυρίας και προειδοποιήσεως προς την Κυβέρνησιν, τους Αρχηγούς των κομμάτων και πάσαν άλλην αρμοδίαν Αρχήν. 3) Να ασκηθή δια του τύπου και άλλως, έντονος αγών διαφωτίσεως έτι της κοινής γνώμης και γενικώς ληφθή πάν μέτρον ενδεδειγμένον δια την πλήρη δικαίωσιν του αγώνος. Εφ' ώ συνετάγη το παρόν, υπογράφεται ως έπεται...». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μάμας, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 151, «Συνεδρίασις 5.4.1965», «Αρ. αποφάσεως 77», χωρίς τίτλο. «Επί του 16^{ου} θέματος. . . εγγραφέντος εις προηγουμένην ημερησίαν διάταξιν, αιτήσιν του εκ των μελών του Κ.Σ. κ. Ε. Σκορδίλη και πριν ή δοθή ο λόγος εις τον ως άνω κ.σ., ίνα αναπτύξη τας απόψεις του, ο Πρόεδρος εκτίθησιν, ότι εις όλους τυγχάνει γνωστόν το θέμα τοιου Αερολιμένος, του οποίου η απομάκρυνσις εκ του χώρου, ένθα σήμεραν ευρίσκειται τούτο, αποτελεί, θα ηδυνάμεθα να είπωμεν, κοινόναίτημα των κατοίκων Καλαμακίου, αλλά και των κατοίκων των πέριξ αυτού Δήμων και Κοινοτήτων. Ακολούθως αναγινώσκει σχέδιον αποφάσεως του Κ.Σ. επί του εν λόγω θέματος και παρακαλεί όπως, εφ' όσον η πρότασις γίνη αποδεκτή,

ψηφισθή υπό του Κ.Σ. ως απόφασις τούτου και υποβληθή προς τας αρμοδίας Αρχάς δια τα περαιτέρω. «Το Κ.Σ. ακούσαν τας εισηγήσεις του Προέδρου επί του υπό κρίσιν θέματος ως και του σχεδίου αποφάσεως λαβόν γνώσιν, θεωρεί ως εξαντλούντα το όλον θέμα τα υπό του Προέδρου εκτεθέντα, ο δε εκ των κ.σ. αιτησάμενος την εγγραφὴν του θέματος τούτου εις την ημερησίαν διάταξιν κ.Ελ. Σκορδίλης παραιτείται της εισηγήσεώς του, το δε Κ.Σ. ομοφώνως Α π ο φ α σ ί ζει. Το Κ.Σ. Καλαμακίου, εν απολύτω συναισθήσει των ευθυνών και υποχρεώσεων έναντι των κατοίκων, υποβάλλει την έ κ κ λ η σ ι ν προς την Σεβαστήν Κυβέρνησιν και ιδιαιτέρως προς τον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως κ. Γεώργιον Παπανδρέου, όπως εν τω πλαισίω πάντοτε των Εθνικών συμφερόντων και του κοινού συμφέροντος όλων των Ελλήνων, αντιμετώπιση το σοβαρώτατον τούτου πρόβλημα της μ ε τ α τ ο π ί σ ε ω ς του Αερολιμένος Ελληνικού, μακράν κατωκημένης περιοχής. Την ευχήν και παράκλησιν ταύτην υποβάλλει το Κ.Σ. προς την Εθνικήν Κυβέρνησιν, μακράν πάσης π ο λ ι τ ι κ ή ς βλέψεως ή κ ο μ μ α τ ι κ ή ς τοποθετήσεως, και εν τη πεποιθήσει ότι οι σ ή μ ε ρ ο ν ι θύνοντες τας τύχας του Έθνους, έχοντες εκπεφρασμένην επί του θέματος τούτου γνώμην, κατά το παρελθόν, θα θελήσουν να επιληφθούν του ζητήματος τούτου, δια τε την γαλήνην των κατοίκων των παρακειμένων προς το Αεροδρόμιον, Προαστείων, αλλά και ολοκλήρου της Πρωτευούσης αφ' ενός, αφ' ετέρου δε ίνα παρασχεθώσι αι απαιτούμεναι προϋποθέσεις δια την τουριστικήν αξιοποίησιν της ωραιότερας Ελληνικής ακτής, του Σαρωνικού, ως και τον εξωραϊσμόν και εκσυγχρονισμόν ταύτης, όπερ σήμερον σοβαρώς παρεμποδίζεται εκ της υπάρξεως του Αεροδρομίου εν μέσω πολυπληθών πόλεων και δη μέχρι της αιγιαλίτιδος ζώνης. Προς τούτοις το Κ.Σ. Καλαμακίου, εν τη προασπίσει των συμφερόντων της Κοινότητος, ως Ο.Τ.Α., αλλά και ως συγχρόνου παραλιακού Προαστείου, επιθυμεί να διαδηλώση από του νυν δια της παρούσης αυτού αποφάσεως, ότι εις περίπτωσιν καθ' ήν η ευχή αυτού, περί απομακρύνσεως του Αερολιμένος, ήθελε μετουσιωθή εις πραγματικότητα, δ ι ε κ δ ι κ ε ί και αιτείται από τούδε, δια την επιβίωσιν της Κοινότητος Καλαμακίου, όπως ο χώρος, ένθα σήμερον κείται ο Αερολιμήν, κ α τ α ν ε μ η θ ή μετά την απομάκρυνσιν του Αεροδρομίου και υπαχθή εξ επόψεως Αυτοδιοικήσεως, κατά μεν το τμήμα αυτού το αντιστοιχούν εις την ακτήν της Κοινότητος Καλαμακίου, ήτοι μέχρι και των λουτρικών εγκατάστασεων του Αγίου Κοσμά και καθ' όλον το βάθος αυτού, μέχρι συναντήσεως των σημερινών

ορίων της Κοινότητος Αργυρουπόλεως, εις την Κοινότητα Καλαμακίου, εις ήν ανήκεν και πρότερον, ως προς δε το υπόλοιπον μέρος αυτού, κατ' αναλογίαν εις την Κοινότητα Ελληνικού και Δήμον Γλυφάδας, εις ούς αρχικώς ανήκεν η υπολειπομένη αύτη περιοχή. Ωσαύτως το Κ.Σ. αιτείται και π α ρ α κ α λ ε ί όπως, μετά την συντέλεσιν των ανωτέρω, παρασχεθή αυτή η απαιτούμενη οικονομική ενίσχυσις, υπό μορφήν μακροπροθέσμου δανείου, δια την ιδίαις φροντίσι και επ' ωφελεία της, τ ο υ ρ ι σ τ ι κ ή ν αξιοποίησιν του παραλιακού χώρου, από γ ε φ ύ ρ α ς ΕΔΕΜ, μέχρι και των λουτρών Αγίου Κοσμά και τούτο, ίνα τοιουτοτρόπως επέλθη αντιστάθμισις προς την αποδεδειγμένως επισυμβησομένην οικονομικήν αυτής ζημίαν, εκ του γεγονότος της απομακρύνσεως του Αεροδρομίου». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Β. Κατσης, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 451, «Συνεδρίασις 5.11.1966», «Αρ. αποφάσεως 176», Περί απομακρύνσεως του Αεροδρομίου Ελληνικού». « . . Προ της ενάρξεως συζητήσεως επί των θεμάτων της ημερησίας διατάξεως ο Πρόεδρος του Κ.Σ. κ. Αγγ. Παπακώστας, εισηγείται όπως το Συμβούλιον δεχθή και συζητήση εκτάκτως το θέμα α π ο μ α κ ρ ύ ν σ ε ω ς του Αερολιμένος εκ του χώρου του Ε λ λ η ν ι κ ο ύ, δια το οποίον τόσα εγράφησαν εσχάτως εις τον ημερήσιον τύπον, και προτείνει όπως ληφθή υπό του Κ.Σ. απόφασις δι' ής να διαδηλούται ο πόθος των κατοίκων όπως απομακρυνθή το Αεροδρόμιον, μακράν κατωκημένης περιοχής./ Το Κ.Σ. μετά διεξοδικήν συζήτησιν επί του ανωτέρω θέματος, λαμβάνον υπ' όψιν και προγενεστέραν αυτού απόφασιν επί του ιδίου θέματος, προσβλέπον μετά πολλής ελπίδος εις το α ν α γ γ ε λ θ έ ν δια του ημερησίου τύπου γεγονός συστάσεως υπό της Κυβερνήσεως, Επιτροπής Μελέτης της περιπτώσεως μ ε τ α θ έ σ ε ω ς του Α ε ρ ο δ ρ ο μ ί ο υ, έχον δε ως δεδομένην την κοινήν των κατοίκων επιθυμίαν λυτρώσεως από των λίαν βλαπτικών επιδράσεων δια την υγείαν και την ζωήν του πληθυσμού, εκ της λειτουργίας του Αεροδρομίου εντός κατοικημένης περιοχής, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, Υποβάλλει έντονον δ ι α μ α ρ τ υ ρ ί α ν προς τους αρμοδίους δια την ύπαρξιν και λειτουργίαν του Αεροδρομίου εις τα σπλάχνα της Πρωτευούσης και διατυπώνει έ κ κ λ η σ ι ν προς τον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως, ίνα ασκή-

ση πάσαν επιρροήν δια την όσον το δυνατόν ταχύτεραν α π ο μ ά κ ρ υ ν σ ι ν του Α ε ρ ο δ ρ ο μ ί ο υ. Ωσαύτως ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ την σύστασιν Τριμελούς Επιτροπής, εκ των 1) Προέδρου της Κοινότητας, 2) κ. Π. Τζιβανίδη, 3) Κ. Τσόχα, ήτις θα ε π ι δ ώ σ η την παρούσαν αρμοδίως και θα μεριμνήση δια την σύγκλησιν εν τω Κοινοτικώ καταστήματι, συσκέψεως των θιγομένων αμέσως ή εμμέσως, εκ της σημερινής θέσεως του Αεροδρομίου, Δήμων και Κοινοτήτων προς λήψιν αναλόγων αποφάσεων./ Επί της ανωτέρω αποφάσεως, οι εκ των κοινοτικών συμβούλων κ. Παν. Καλλιγέρης και Κ. Πυλαρινός, εμμένουν εις την προγενεστέραν επί του θέματος απόφασιν την οποίαν θεωρούν επαρκή, αυτήν και μόνην....».[Κ.Σ. Αγγ. Παπακώστας, αντιπρόεδρος, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π.Τσορός, Ε. Τσαμπαρλής, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σημείωση: στο [β. 16.8.1964–13.12.1967]. σ. 154: «Συνεδρίασις της 5.11.66» (αρ.176)», καταγράφεται η 176, με επουσιώδεις λεκτικές διαφοροποιήσεις.

Αίτημα για δημοτικοποίηση συγκοινωνιών

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ. 252, «Αρ. Πρακτικού 28, Αποφάσεως 157/5.9.57», «Περί εκμεταλλεύσεως της λεωφορειακής σ υ γ κ ο ι ν ω ν ί α ς του προαστείου μας, υπό της καθ' ημάς Κοινότητας, εν σ υ ν ε ρ γ α σ ί α με τους γειτονικούς Δήμους και Κοινότητας της παραλίας Σαρωνικού». «Επί του τρίτου θέματος . . . Αρχόμενος του λόγου του ο κ. Πρόεδρος θέτει υπ' όψει των κ.κ. Συμβούλων ότι, ως βασικός παράγων, συνηγορών ιδιαίτερος δια την εις την Κοινότητα Καλαμακίου και τας παρακειμένας Κοινότητας της περιοχής Σαρωνικού π α ρ α χ ώ ρ η σ ι ν του δικαιώματος της ε κ μ ε τ α λ λ ε ύ σ ε ω ς της λεωφορειακής συγκοινωνίας, τίθεται η φύσει και θέσει αναγνώρισις υπό του Κράτους του ε ξ ο χ ι κ ο ύ και τ ο υ ρ ι σ τ ι κ ο ύ χ α ρ α κ τ ή ρ ο ς της εν λόγω περιοχής./ Η εκ της φύσεως τοποθέτησις της περιοχής ταύτης μεταξύ των ω ρ α ι ο τ έ ρ ω ν περιοχών του κ ό σ μ ο υ, παραμένει εις την π ρ ω-

τ ό γ ο ν ο ν κατάστασίν της, και θα εθεωρείτο ως τόπος παραμονής α π ο -
 λ ι τ ί σ τ ω ν ανθρώπων εάν η ημετέρα Κοινότης, από της απελευθερώσεως
 και εντεύθεν, δεν κατέβαλλεν υπερανθρώπους προσπάθειάς ν' απαλλάξη την
 περιοχὴν των υπάρχόντων εμποδίων, προς αξιοποίησίν της δεν εκτελούσεν
 τα χωματουργικά έργα εις την παραλίαν και δεν συνέβαλλεν τελικώς εις την,
 υπό του κράτους, επί το τουριστικώτερον τροποποίησίν της./ Παρά ταύτα ό-
 μως, πλείστα και απαραίτητα δια την πραγματικώς από τουριστικής απόψεως
 αρτίαν εμφάνισιν της περιοχής, πρέπει να γίνουν και αι καθημερινώς δια την
 συντήρησίν της, αυξανόμεναι δαπάναι δέον να αντιμετωπισθούν./ Συνεχίζων
 υπογραμμίζει τας γνωστάς τ α λ α ι π ω ρ ί α ς εις άς υποβάλλονται οι μόνι-
 μοι κάτοικοι Καλαμακίου, δια την μετάβασίν των, εις τας εν Αθήναις και Πειραι-
 εί εργασίας των, εκ της υφισταμένης α ν ε π α ρ κ ο ύ ς συγκοινωνίας και
 της α κ α τ α λ λ η λ ό η τ ο ς των πλείστων λεωφορείων, ιδία δε κατά την θερι-
 νήν περίοδον, ότε η κίνησις των επιβατών π υ κ ν ο ύ τ α ι και α υ ξ ά ν ε ι
 σημαντικώς συνεπεία των κατερχομένων παραθεριστών και των εφημέρων
 επισκεπτών του προαστείου μας, προς ψυχαγωγίαν και λήψιν των θαλασσίων
 λουτρών των./ Το γεγονός τούτο απάδον εις τον σύγχρονον πολιτισμόν μας
 και την επιτευχθείσαν τεχνικήν και ποιοτικήν εξέλιξιν των μέσων της συγκοι-
 νωνίας, άτινα είναι η έ κ φ ρ α σ ι ς του βαθμού της α ν α π τ ύ ξ ε ω ς του
 π ο λ ι τ ι σ μ ο ύ εκάστης χώρας, δημιουργούν δε παραλλήλως τας πλέον
 αλγεινάς εντυπώσεις εις πάντα επισκεπτόμενον το ωραίον προάστειόν μας,
 ξένων και μη, επιδρά α ν α σ χ ε τ ι κ ώ ς επί πάσης προσπάθειάς ημών και
 της Κυβερνήσεως προς ανάπτυξιν της τουριστικής κινήσεως του τόπου μας
 και εν γένει της εκπολιτιστικής εμφανίσεώς του και της τοιαύτης ως διεθνούς
 τουριστικού κέντρου ολοκλήρου της περιοχής ταύτης, κρινομένης κατ' ακολου-
 θίαν πάσης προς τούτο γενομένης μέχρι τούδε δαπάνης ως και πάσης επαγο-
 μένης εις το μέλλον ετέρας τοιαύτης δια την δημιουργίαν διαφόρων τουριστι-
 κών κέντρων και την εκτέλεσιν παρεμφερών έργων προς αξιοποίησίν της, ως
 α σ κ ό π ο υ και α ν ω φ ε λ ο ύ ς και ως τοιούτον το γεγονός τούτο, δέον να
 εκλείψη το συντομώτερον./ Αλλά πέραν του ως ανωτέρω παρουσιαζομένου
 οικτρού θεάματος, η υπό των Δήμων και Κοινοτήτων, και δη των τουριστικών
 τοιούτων, εκμετάλλευσις της συγκοινωνίας, αποβλέπουσα εις την εξυπηρέ-
 τησιν του συνόλου και μόνον, και ο υ χ ί εις την τοιαύτην των σ υ μ φ ε ρ ό -

ν τ ω ν ωρισμένων ατόμων, κακή τη μοίρα αναγνωρισθέντων ως αυτοκινητιστών, όχι μόνον θέλει καθιέρωση κατά πολύ μειωμένον εισιτήριο του υφισταμένου, προς μεγίστην ανακούφισιν του κοινού και ι δ ί α των εργαζομένων τάξεων, αλλά και την οικτράν οικονομικήν κατάστασιν των Δήμων και Κοινοτήτων θέλει βελτιώση σημαντικώς, δημιουργούσα ένα θετικόν και πάγιον ετήσιον έσοδον εις τον προϋπολογισμόν αυτών, ικανόν να καλύψη τας κυριωτέρας ανάγκας των εις έργα οδοποιΐας, εξωραΐσεως και ποιοτικής βελτιώσεως της λεωφορειακής καταστάσεως, δι' αναπροσαρμογής ταύτης προς τας εκάστοτε τεχνικάς εξελίξεις και τας απαιτήσεις του επιβατικού κοινού./ Καταλήγων ο κ. Πρόεδρος θεωρεί την υ ι ο θ έ τ η σ ι ν υπό της Κ υ β ε ρ η σ ε ω ς του προβαλλομένου αιτήματος, ως το π ρ ώ τ ο ν β ή μ α της εξαγγελθείσης γενικώς δ ι ο ι κ η τ ι κ ή ς και κ ο ι ν ω ν ι κ ή ς εξυγιάνσεως, της Κρατικής μηχανής και ως μόνην διέξοδον εις την ασφυκτικήν οικονομικήν κατάστασιν των Δήμων και Κοινοτήτων και προτείνει όπως το Κ.Σ. λάβη επί του θέματος τούτου, την σχετικήν απόφασίν του./ Το Κ.Σ. ακούσαν του κ. Προέδρου και ευρίσκον άπαντα τα υπ' αυτού εκτεθέντα επιχειρήματα προς υποστήριξιν τούτου, ως δίκαια και λίαν εξυπηρετικά, δια τε το κοινόν και δια τα συμφέροντα της Κοινότητος, εν πλήρει ταυτότητι αντιλήψεων./ Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ομοφώνως. Π α ρ α κ α λ έ ι ε υ σ ε β ά σ τ ω ς τον επί των Συγκοινωνιών και Δημοσίων Εργων Υπουργόν κ. Γ. Ράλλην, και ε κ φ ρ ά ζ ε ι την ε υ χ ή ν όπως ούτος εξετάση μετά προσοχής και υπό το πρίσμα του γενικού συμφέροντος το παρόν αίτημα και π α ρ α χ ω ρ ή σ η την ε κ μ ε τ ά λ λ ε υ σ ι ν της λ ε ω φ ο ρ ε ι α κ ή ς σ υ γ κ ο ι ν ω ν ί α ς του προαστείου μας εις την καθ' ημάς Κοινότητα, σ υ ν ε ρ γ α ζ ο μ é ν η ν προς τούτο με τους λ ο ι π ο ύ ς π α ρ α λ ι α κ ο ύ ς Δ ή μ ο υ ς και Κ ο ι ν ό τ η τ α ς, ως τούτο εγένετο εν μέρει και δια τον Δήμον Αθηναίων, με πλήρη την βεβαιότητα ότι, εν τη αρμοδιότητί του, επιτελεί πράξιν α μ ε ρ ό λ η π τ ο ν και αδιάβλητον, ε ξ ό χ ο υ π ο λ ι τ ι κ ή ς ε ν ε ρ γ ε ί α ς αξίαν παντός δημοσίου επαίνου και εν καιρώ επιβραβεύσεώς της, καθ' ό π λ α ι σ ι ω μ é ν η ς υπό του επιβαλλομένου εις τας περιπτώσεις ταύτας πνεύματος του καθολικού Κοινωνικού και Δημοσίου συμφέροντος και αναθέτει εις τον κ. Πρόεδρον». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Γκιώνης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ.Κινινής, Γ. Μαμάης, Γ.Σμαράγδης, Γ.Γκούμης].

Σημείωση: Στο περιθώριο του βιβλίου ΔΕΝ γράφεται ότι εγκρίθηκε.

Σχόλια: 1) εξαιρετική ως ιδέα και σύλληψη. Δεν γνωρίζουμε εάν υπήρχε συντονισμός και ελήφθησαν παρόμοιες αποφάσεις και από άλλους γειτονικούς Δήμους και Κοινότητες, 2) πέρασαν 70 χρόνια από τη λήψη της απόφασης, και ακόμα παραμένει ως ανεκπλήρωτο αίτημα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η «δημοτικοποίηση των συγκοινωνιών» στα πλαίσια της αποκέντρωσης. Η Κεντρική Εξουσία επιμένει στην «αποσυγκέντρωσή» της, ιδρύοντας οργανισμούς/ φορείς, για να εξασφαλίζει το διορισμό και έλεγχο των διοικήσεων και αποφάσεών τους, από την ίδια, 3) εντυπωσιάζει το γεγονός ότι στην απόφαση γίνεται λόγος για «συνεργασία με τους όμορους δήμους και κοινότητες», χωρίς εξειδίκευση του τρόπου αυτής π.χ. με τη σύσταση συνδέσμου, ελλείπει όμως και η ίδια η λέξη, 4) αυτό που αποκαλείται σήμερα «Αθηναϊκή Ριβιέρα» για όλη την παραλία του Σαρωνικού έως το Σούνιο, το είχαν φαντασισθεί και το 1957!, 5) δεν σχολιάζω τις διατυπώσεις «παρακαλούμε ευσεβάστως τον Υπουργό», ή «εκφράζει την ευχή» ή «πρόκειται περί εξόχου πολιτικής ενεργείας», διότι αυτό ήταν το λεξιλόγιο που χρησιμοποιείτο τα χρόνια εκείνα από ορισμένα Κ.Σ. των ΟΤΑ, 6) για τη δημοτικοποίηση των συγκοινωνιών στη συγχρονία, βλ. Α. Θ. «ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς Αλιμιώτες», εκδ.Β', 2022, σ.1052, ομότιπλο κεφάλαιο.

Υπενθύμιση: Στην αρχή του παρόντος πονήματος έχω παραθέσει τη γνώμη του καθηγητή Φ. Βεγλερή ότι το Ν.Δ. 2888/1954 περί «δημοτικού και κοινοτικού κώδικος» (που ίσχυε την 5.9.1957 κατά τη λήψη της απόφασης για τη δημοτικοποίηση των συγκοινωνιών) σ φ α γ ί α σ ε το πνεύμα, ακόμα και του Βαυαρικού νόμου του 1834 για τις αρμοδιότητες της Τ.Α. «όσαι πηγάζουσιν ή εκ του κ ο ι ν ω ν ι κ ο ύ σ κ ο π ο ύ τ ω ν ή εκ νομίμων ειδικών λόγων», (διάταξη που είχε διατηρήσει και μάλιστα βελτιώσει ο ν. ΔΝΖ/1912), ίσως για να πειθαρχήσει το Ν.Δ. 2888/54, στη δ υ σ π ι σ τ ί α του Συντάγματος του 1952 προς την τοπική αυτοδιοίκηση. Αλλά και του Χρ. Κλειώση, Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών, ότι «το 1927 χαρακτηρίζει η σ υ ν τ α γ μ α τ ι κ ή α π ο γ ε ί ω σ ι ς της τοπικής αυτοδιοικήσεως και η έναρξις μακρών συζητήσεων επί των πολυαρίθμων κι ευεργετικών διατάξεων του Συντάγματος του έτους τούτου, αίτινες παρέμεινον εν ισχύι μέχρι της δια της παρ. 4 του από 10 Οκτωβρίου 1935 ψηφίσματος της Α' Εθνικής Συνελεύσεως, επαναφοράς του Συντάγματος του 1911. Το Σύνταγμα του 1952, όπερ εισήγαγεν εις την

διοικητικήν πραγματικότητα παραλλήλως προς την τοπικήν αυτοδιοίκησιν και την αποκέντρωσιν, υπήρξε κ ρ α υ γ α λ έ α ο π ι σ θ ο δ ρ ό μ η σ ι ς, λαμβανομένης υπ' όψιν και της προοδευτικότητος του προ 25ετίας ισχύσαντος συντάγματος». Στα πλαίσια αυτά, η αποδοχή του αιτήματος από τον τότε Υπουργό, αλλά και όλους τους επόμενους μέχρι σήμερα, δεν είχε καμία τύχη.

[β. 16.8.1964- 13.12.1967], σ. 98, Πρακτικόν- Συνεδρίασις 5.1.1966», χωρίς απόφαση. «Ακολουθως προτάσει του κ. Π. Καλλιγέρη, α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι, όπως δι' εγγράφου α ι τ η θ ή η χορήγησις δ έ κ α (10) α δ ε ι ώ ν δ ρ ο μ ο λ ο γ ή σ ε ω ς Κ ο ι ν ο τ ι κ ώ ν λ ε ω φ ο ρ ε ί ω ν, εξυπηρετήσεως των κατοίκων Καλαμακίου, εξ επόψεως λ ε ω φ ο ρ ε ι α κ ή ς σ υ γ κ ο ι ν ω ν ί α ς».

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 348, «Συνεδρίασις 12.3.1966», χωρίς απόφαση, χωρίς τίτλο. «Καλλιγέρης: Το θέμα της σ υ γ κ ο ι ν ω ν ί α ς απ' ότι βλέπω δ ε ν έ χ ε ι π ρ ο χ ω ρ ή σ ε ι. Ο κόσμος ανησυχεί. Ζητώ από τον Πρόεδρον να ενημερώση το Κ.Σ. σχετικώς. Πρόεδρος: Εστάλη, ως τελευταία ενέργεια, υπόμνημα των κατοίκων με σ η μ ε ί ω μ α του Προέδρου της Κυβερνήσεως προς τον αρμόδιον Υπουργόν. Δι' αυτού ζητείται γραμμή ε σ ω τ. (ε ρ ι κ ή) Καλαμακίου. Ωσαύτως εγνωστοποιήθη εις Ο.Ε.Α.Σ., ότι ε π ε ρ α τ ώ θ η η κατασκευή της Ε ν ω τ ι κ ή ς οδού μέχρι Μαρινοπούλου δια την ε π έ κ τ α σ ι ν της γραμμής Αγίου Παντελεήμονος, μέχρι Μαρινοπούλου. Τσόχας: Προτείνω να συσταθή μία Επιτροπή, ίνα ενεργήση, μεθ' ενός προσώπου δυναμένου να βοηθήση. Ανατίθεται εις τον κ. Τσόχαν και εις τον κ. Τσορόν, ίνα ενεργήσωσι μετά του συνδημότου Ι.Λουμπαρδιά, δια το θέμα της συγκοινωνίας. Μαλτέζος: Τελευταία, η Τοπική Ένωσις ευρίσκει αδικαιολόγητον την μελετωμένην αύξησιν εισιτηρίων 18% και καλεί τα Κ.Σ. να παραστώσι εις το θέατρον ΑΚΑΔΗΜΟΣ, την προσεχή Δευτέραν ώραν 7.30 μ.μ. Πρόκειται ακόμα να συζητηθή το θέμα της δ η μ ο τ ι κ ο π ο ι ή σ ε ω ς της λεωφορειακής συγκοινωνίας».[Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ευθ. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Π. Καλλιγέρης, Σ. Τσιλιμπάρης, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Ε. Καρανικόλα, Κ. Τσόχας, Χρ. Μασούρος].

Σχόλιο: Και σε άλλα κεφάλαια του παρόντος, με σχετικές αφορμές, έχω εκφράσει την απορία «ποία ήταν η Ενωτική οδός». Η διατύπωση «μέχρι Μαρινοπούλου»/ ΦΑΜΑΡ, υποδεικνύει την από δεκαετίες οδός Γ. Παπανδρέου.

Α λ λ α α ι τ ή μ α τ α Τοπικής Αυτοδιοίκησης

[β. 5.4.1956- 4.7.1958], σ.97, «Αρ. Πρακτικού 22», «Συνεδρίασις 3 Αυγούστου 1956», «Αρ. Αποφάσεως 163», «Περί ιδρύσεως Συνδέσμου Δήμων και Κοινοτήτων». «Επί του 16 θέματος...ο κ.Πρόεδρος εκθέτει ότι δια των υπ'αρ. 41413/1955 και 59819/1955 διαταγών της Νομαρχίας σ υ ν ι σ τ ά τ α ι η λήψις αποφάσεως προς συμμετοχήν της Κοινότητος εις τον ι δ ρ υ θ η σ ό μ ε ν ο ν Σ ύ ν δ ε σ μ ο ν Δήμων και Κοινοτήτων τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης προτείνει δε όπως το Κ.Σ. αποφανθή σχετικώς. Το Κ.Σ. . . . Α π ο φ α ί ν ε τ α ι ότι εγκρίνει ομοφώνως την συμμετοχήν της Κοινότητος εις τον ιδρυθησόμενον Σύνδεσμον Δήμων και Κοινοτήτων τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης και ανατίθησι τω κ. Προέδρω. . . .». [Κ.Σ. Σπ. Σπηλιόπουλος, πρόεδρος, Γ. Τίγκελης, Γ. Γκιώνης, Σ. Γιούλης, Ι. Λαμπρινίδης, Γ. Κινινής, Γ. Μαμάης, Γ. Σμαράγδης, Γ. Γκούμης].

Σχόλιο: Έστω και «διατεταγμένα» από τη Νομαρχία, η Κοινότητα έλαβε απόφαση για το «Σύνδεσμο», που ως ιδέα αποτελεί το «πρόπλασμα» για την Τοπική Ένωση Δήμων- Κοινοτήτων Αττικής- ΤΕΔΚΝΑ που γνωρίσαμε εμείς. Από το 2010, την ΠΕΔΑ – Περιφερειακή Ένωση Δήμων Αττικής.

[β.4.8.1960- 4.8.1961], σ.176, «Αρ. Πρακτικού 4/4.3.1961, Αρ. Αποφάσεως 50», χωρίς τίτλο θέματος. «Επί του 15^{ου} θέματος. . .ο Πρόεδρος τίθησιν υπ' όψιν του Κ.Σ. εγκύκλιον της Τοπικής Ενώσεως Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής, δι' ής αιτείται η σύμφωνος γνώμη της Κοινότητος επί του θέματος της ε ξ α γ ο ρ ά ς της Ε.Ε.Υ. (Α.Θ.= Ελληνικής Εταιρίας Υδάτων), υπό των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως . . . Το Κ.Σ. . . εκφράζει σ ύ μ φ ω ν ο ν γνώμην δια το θέμα τούτο και διεκδηλοί την θερμήν αυτού συμπάρασιν επί

της εν λόγω προσπάθειας». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Τσόχας, Π. Κερασιώτης, Γ. Τίγκελης, Ευθ. Ξυδιάς, Β. Κριμπένης].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.19, «Συνεδρίασις 3.10.1964», Αρ. αποφάσεως 116». «Επί προτάσεως Π. Τζιβανίδη και Ε. Καρανικόλα, επί εκδόσεως ψηφίσματος δια τους Αγωνιζομένους Κυπρίους και ονοματοθεσίας οδών». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα]. [βλ. Α. Θ. «Κοινότητα Καλαμακίου- Δήμος Αλίμου, πολιτικές αποφάσεις – ψηφίσματα 2021, σελίδα 171].

[β. 5.4.1956 - 4.7.1958]. σ. 44: «Εκτακτος συνεδρίασις του Κοινοτικού Συμβουλίου Καλαμακίου Αθηνών. Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α. Το Κ. Σ. Καλαμακίου Αθηνών, συνελθόν εκτάκτως σήμερον την ενδεκάτην του μηνός Μαΐου του έτους χίλια εννεακόσια πενήκοντα έξ, επί τω θλιβερώ αγγέλματι του απαγχονισμού των δύο αθώνων πατριωτών, Μιχαήλ Καραολή και Ανδρέου Δημητρίου υπό του στυγνού τυράννου της Κύπρου Βρεττανού Χάρτινγκ. Ακούσαν του Προέδρου και των λοιπών μελών αυτού, εκθεσάντων ότι ο δήμιος του Κυπριακού Λαού Χάρτινγκ, αισθανόμενος να φεύγη υπό τους πόδας αυτού το έδαφος της παρανόμου κυριαρχίας του επί της Ελληνικής Κύπρου και καταληφθείς από σαδιστικήν μανίαν, να το ποτίση με το αίμα αθώνων αγωνιζομένων, δια την επικράτησιν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και μαχομένων υπέρ της αυτοδιαθέσεως και ελευθερίας της πατρίδος των, εκσπά δια την αποτυχίαν του ταύτην εις την μάχην της Κύπρου κατά των δύο αθώνων αυτών ανωρίμων και ενθουσιωδών Κυπρίων πατριωτών, τους οποίους και εκτελεί δια του απαισίου και απηρχαιομένου μέσου της αγχόνης, διότι εφλόγιζε την ψυχήν αυτών ο πόθος της ελευθερίας. Μεθ' ό, τηρήσαν ενός λεπτού σιγήν και ζητωκραυγάσαν υπέρ της ενώσεως της μαρτυρικής Κύπρου μετά της Μητρός Ελλάδος, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ, ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ ενώπιον του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και της Επιτροπής των Δικαιωμάτων ως και ενώπιον όλων των Πεπολιτισμένων Λαών του κόσμου δια την επαίσχυντον πράξιν του Βρεττανού Τυράννου της Κύπρου Χάρντιγκ και της Κυβερνήσεως αυτού. ΔΙΑΔΗΛΩΝΕΙ την οδύνην και την οργήν σύμπαντος του Λαού της υπ'

αυτό Κοινότητα Καλαμακίου. ΕΚΦΡΑΖΕΙ τα θερμά συλλυπητήρια προς τας οικογενείας των απαγχονισθέντων, ών η μνήμη θα ζη αιωνίως εις τας καρδίας όλων των Ελλήνων. ΜΕΤΟΝΟΜΑΖΕΙ την προ του Αγγλικού Νεκροταφείου πλατείαν της Κοινότητος, εις Πλατείαν «ΗΡΩΩΝ ΚΥΠΡΟΥ» εις εμφανές σημείον της οποίας θέλει εντοιχίσει πλάκα, εφ' ής να αναγραφή Χρυσοίς Γράμμασιν «Μ. Καραολής- Α. Δημητρίου. Οι πίπτοντες υπέρ της Ελευθερίας, αιωνίως τιμώνται». Εντέλλεται ο Πρόεδρος...». [βλ. Α.Θ. Κοινότητα Καλαμακίου- Δήμος Αλίμου, πολιτικές αποφάσεις – ψηφίσματα, 2021, σ. 170. Διορθώνεται η ημερομηνία συνεδρίασης]. [Κ.Σ. Δεν αναγράφονται παρόντες κ.σ.].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.20, «Συνεδρίασις 3.10.1964», Αρ. αποφάσεως 117». «Επί προτάσεως Κοιν. συμβούλου Ε. Καρανικόλα σχετικώς με εορτασμόν Εφέδρων Πολεμιστών». «Επί του 2^{ου} θέματος. . .αφορώντος εις πρότασιν της κ.σ. κ. Ελένης Καρανικόλα «περί ονοματοθεσίας οδών και του εορτασμού της ημέρας του Εφέδρου Πολεμιστού, της Πολεμικής Αρετής των Ελλήνων και της συντριβής του Κομμουνιστοσυμμοριτισμού», ο Πρόεδρος εισηγείται τα ακόλουθα: «Επί της προτάσεως της κ.σ. κ Ε. Καρανικόλα, εκούσης αντίρρησης ως προς τον εορτασμόν του τρίτου σκέλους της καθέκαστον έτος γιγνομένης ε π ε τ ε ί ο υ της ως άνω εορτής, έχω την γνώμην, ότι η Κοινότης ως Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, δ ε ν δ ι κ α ι ο ύ τ α ι να επιφέρη κ ρ ί σ ε ις επί διαταγών, διδομένων υπό των Προϊσταμένων αυτής Αρχών και μάλιστα επί θεμάτων γενικής σημασίας, αίτινες θα ηδύναντο να δημιουργήσωσι αιχμήν βλαπτικήν δια τα συμφέροντα της Κοινότητος, των οποίων κατά κύριον λόγον και κύριον μέλημα, έχει ταχθή το Κ.Σ.. Εν προκειμένω εφ' όσον ελήφθη Εγκύκλιος Διαταγή του κ. Νομάρχου Αττικής, η Κοινότης είχε χρέος να τελέση τον εορτασμόν και το έπραξε, χωρίς ουδεμίαν εξειδίκευσιν, χωρίς πρόκλησιν και εν τη πεποιθήσει ότι ουδέν πάθος εξήψεν, στοιχούσα τω πνεύματι της Εθνικής Κυβερνήσεως, ήτις έργω ωθείται εις την άμβλυσιν των παθών και την κατάργησιν των διακρίσεων μεταξύ των Ελλήνων./ Αλλά και εις το δεύτερον μέρος της προτάσεως, της ως άνω κ.σ. έχω την γνώμην, ότι δικαιούμαι να διατυπώσω ά ρ ν η σ ι ν ικανοποιήσεως του αιτήματος αυτής «περί ονοματοθεσίας οδών του Καλαμακίου δια των ε π ω ν ύ μ ω ν διαφόρων Αρχηγών της Εθνικής Αντιστάσεως»./ Είναι γνωστόν ότι

αι εκατέρωθεν απόψεις σ υ γ κ ρ ο ύ ο ν τ α ι εις το σημείον τούτο. Και η σύγκρουσις αυτή, συνδυαζομένη με την μνήμην δια της ονοματοθεσίας οδών επ' ονόμασι προσώπων, οξύνει τα πάθη και διαιωνίζει τον μεταξύ των Ελλήνων διχασμόν./ Ημείς, πιστεύομεν ότι η Εθνική Αντίστασις υπήρξεν έργον όλων των Ελλήνων, ανεξαρτήτως προσώπων, ανεξαρτήτως πολιτικής χροιάς και ανεξαρτήτως πολιτικής τοποθετήσεως./ Όλοι ημείς, άλλοι περισσότερο και άλλοι ολιγώτερον, αναλόγως της ηλικίας, του επαγγέλματος και της περιοχής εις την οποίαν έζη κατά τους χρόνους εκείνους, μετέσχωμεν ή συνεζήσαμεν το μ ε γ α λ ε ί ο ν του Εθνικού Αγώνος της Αντιστάσεως κατά του κατακτητού και επομένως, νομίζω, ότι δεν ευρίσκομαι εκτός πραγματικότητας, αρνούμενος τον πολιτικόν ή κομματικόν χρωματισμόν του Αγώνος τούτου. Αντιθέτως ε υ λ α β ο ύ μ α ι τας θυσίας των φονευθέντων Ελλήνων Αγωνιστών κατά τους χρόνους εκείνους και δια τούτο, συμφωνών εν μέρει με την πρότασιν της προειρημένης κ.σ., π ρ ο τ ε ί ν ω και εισηγούμαι όπως μίαν των Πλατειών του Καλαμακίου, μ ε τ ω ν ο μ ά σ ω μ ε ν εις «Π λ α τ ε ί α Αγωνιστών Εθνικής Αντιστάσεως»./ Το Κ.Σ. . . . μετά σχετικήν περαιτέρω συζήτησιν, αποδέχεται κατά π λ ε ι ο ψ η φ ί α ν την Προεδρικήν πρότασιν και ούτως: 1) Απέχει να λάβη θέσιν επί του πρώτου σκέλους της προτάσεως της κ.σ. Ελ. Καρανικόλα, θεωρούν ταύτην ως υ π ε κ φ ε ύ γ ο υ σ α ν των ορίων της α ρ μ ο - δ ι ό τ η τ ο ς αυτού, και, 2) Αποδέχεται κατά πλειοψηφίαν την πρότασιν του Προέδρου της Κοινότητος περί ονοματοθεσίας μιάς εκ των πλατειών του Καλαμακίου εις «Πλατείαν Α γ ω ν ι σ τ ώ ν Εθνικής Α ν τ ι σ τ ά σ ε ω ς» και ο ν ο μ ά ζ ε ι την περικλειομένην μεταξύ των οδών Χαρ. Τρικούπη και Μαυρομιχάλη, εις τον οικισμόν «Κοντοπήγαδο» της περιοχής Ανω Καλαμακίου εις «Πλατείαν Αγωνιστών Εθνικής Αντιστάσεως». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Ε. Ξυδιάς, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π.Τσορός, Ι. Καραμαλάκης, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλιο: Δοκιμασμένη πολλές φορές τακτική. Ο Πρόεδρος και η πλειοψηφία ικανοποίησαν μέρος του αιτήματος, κι έλαβαν απόφαση, την οποία ΟΥΔΕΠΟΤΕ εξετέλεσαν. Η στρογγυλή πλατεία των οδών Μαυρομιχάλη και Χαρ. Τρικούπη, για την οποία, όπως εικάζω, η πιο πάνω απόφαση, ΟΥΔΕΠΟΤΕ ονοματίστηκε στην πράξη «Πλατεία Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης». Η από-

φαση εγκαταλείφτηκε/ξεχάστηκε. Η πλειοψηφία των κ.σ. την ψήφισε, αλλά δεν την ενστερνίστηκε. Μεταγενέστερα η ίδια, ονοματίστηκε ως «Πλ. Παναγούλη».

[β. 16.8.1964- 13.12.1967], σ. 49, «Πρακτικόν- Ημερομ. Συνεδριάσεως 5.3. 1965», με θέμα: «Λήψις αποφάσεως περί των επενεκτέων τροποποιήσεων εις την Νομοθεσίαν Δήμων και Κοινοτήτων, συμφώνως τη υπ' αρ. 11354/16/1.2.1965 εγκυκλίω του κ. Υπουργού Εσωτερικών», χωρίς αριθμό απόφασης. «Αναγινώσκεται η ανωτέρω εγκύκλιος του κ. Υπουργού Εσωτερικών. Ο Πρόεδρος ανακοινού ότι ήδη η Τοπική Ενωση έχει προτείνει σειράν τροποποιήσεων δια λογαριασμόν όλων των Δήμων και Κοινοτήτων Ν.Α. Ο εκ των κ.σ. Κ. Μαλτέζος προτείνει όπως γίνη έκτακτον Κ.Σ. με μοναδικόν θέμα αυτό. Ομοφώνω γνώμη του Κ.Σ. αναβάλλεται το θέμα, ίνα συζητηθή εις έκτακτον συνεδρίασιν». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π. Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 139, «Έκτακτος συνεδρίασις 20.3.1965», Αρ. Αποφάσεως 64», «Λήψις αποφάσεως περί των επενεκτέων τροποποιήσεων εις την Νομοθεσίαν περί Δήμων και Κοινοτήτων, συμφώνως τη υπ' αρ. 11354/16/1.2.1965 εγκυκλίω του Υπουργού Εσωτερικών». «Επί του 1^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος εκτίθησιν, ότι συμφώνως προς την υπ' αρ. 11354/16/1965 Εγκύκλιον του κ. Υπουργού των Εσωτερικών, δέον όπως και το ημέτερον Κ.Σ. υποβάλη προς το Υπουργείον των Εσωτερικών, δια πράξεως αυτού, τας κατά την γνώμην του ενδεικνυομένας να επενεχθώσι τροποποιήσεις εις την περί Δήμων και Κοινοτήτων Νομοθεσίαν, μέχρι της 31 Μαρτίου ε.έ. . . / Το Κ.Σ. . . έχον υπ' όψει τας προταθείσας τροποποιήσεις και συμπληρώσεις υπό της Τοπικής Ενώσεως Δήμων και Κοινοτήτων Ν.Α. Αποφασίζει. Προτείνει ομοφώνως και εισηγείται προς τον κ. Υπουργόν των Εσωτερικών τας κάτωθι τροποποιήσεις και συμπληρώσεις εις την Νομοθεσίαν περί Δήμων και Κοινοτήτων: 1) Να καταργηθή το δικαίωμα ουσιαστικής κρίσεως του Υπουργού Εσωτερικών ή του Νομάρχου επί του Προϋπολογισμού, εκδιδομένου του κατά το άρθρον 127 παρ. 2 του Δημοτικού και

Κοινοτικού Κώδικος (πιο κάτω: Δ.Κ.Κ.) απαιτούμενου Β. Δ/τος. Ούτω θα εκλείψη μέτρον εισαχθέν το πρώτον δια του ν. 1610/1939 και όπερ ηγγόει ο προηγούμενος Κώδιξ της Δ.Κ. Νομοθεσίας, επανέφερε δε βραδύτερον το άρθρον 1 του Ν.Δ. 3777/1957. 2) Εφ' όσον το υδροεπιτικό ν δίκτυον τοποθετείται ή επεκτείνεται δαπάναις του οικείου Δήμου ή Κοινότητος ή εκ του προγράμματος υδρεύσεως του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, να μη δικαιούται η Ε.Ε.Υ. εισπράξεως αντιτίμου κατά μέτρον προσόψεως ιδιοκτησίας, το δε κατά πρόσωπιν αντίτιμον να εισπράττεται υπέρ του οικείου Δήμου ή Κοινότητος. 3) Μετά την επί του Προϋπολογισμού απόφασιν του Υπουργού Εσωτερικών ή του Νομάρχου, πάσαι αι περί διαθέσεως των ούτω εγκεκριμένων πιστώσεων και εκτελέσεως εν γένει του προϋπολογισμού πράξεις των Δ. και Κ. Σ. να είναι αμέσως εκτελεσταί, μη υποβαλλομένων εφεξής εις την Διοικητικήν Αρχήν. 4) Να ορισθή ότι ηπειθαρχική εξουσία επί των Δημάρχων και Προέδρων Κοινοτήτων, Δ. και Κ. Συμβούλων, ως και η απόλυσις αυτών, να ενεργούνται κατόπιν συμφώνου γνωματεύσεως Επιτροπής, συγκροτουμένης κατά τα 2/3 εξ ισοβίων λειτουργών και ενός εκπροσώπου της Ενώσεως Δ. και Κ. Η έφεσις να έχη ανασταλτικήν δύναμιν, τροποποιουμένου αναλόγως του άρθρου 130 του Δ.Κ.Κ. 5) Να γίνη δεκτή η παραχώρησις εις τους Δ. και Κ. ωρισμένων περιουσιακών στοιχείων ανηκόντων εις το δημόσιον, ως δασών, ιαματικών λουτρών, λατομείων, οικοπέδων και ακινήτων εν γένει, παραλαικών χώρων αναγκαιούντων εις τους Δήμους και τας Κοινότητας, τασσομένης προς τούτο εν τη σχετική διατάξει προθεσμίας μέχρι δύο (2) ετών, ίνα το Δημόσιον, εντός των χρονικών τούτων ορίων, παραχωρήση τους ως άνω χώρους εις τους Δ. και Κ. 6) Να καθιερωθή η ειδική δωσιδικία εις τους αιρετούς Άρχοντας των αδικημάτων των ανακρινομένων υπό τακτικών Ανακριτών. 7) Να αρθή το ασυμβίβαστον του Δημάρχου και Προέδρου προς το δικηγορικό ν λειτουργήμα, καθ' όσον αι θεσπίζουσαι τούτο σχετικά διατάξεις, τόσον του Δ.Κ. Κ. όσον και του Κώδικος Δικηγόρων, είναι αντισυνταγματικά καθ' όσον προσκρούουν εις το άρθρον 3 του Συντάγματος περί της ισότητος των πολιτών και ως απαιτούσαι υπερβολικόν τίμημα εκλογιμότητος, μετ' αβήλουσαι τον δημοκρατικόν χαρακτήρα του Συντάγματος, εις αριστοκρατικόν. 8) Να καθορισθή το προβάδισμα των Τοπικών Αρχόντων εις τας δημοσίας εορτάς και τελετάς, ως και τας, προς τας Δημοσίας Αρχάς, σχέσεις αυτών, κατά τας υπο-

βληθείσας τη Κυβερνήσει απόψεις της Κεντρικής Ενώσεως. 9) Να καθιερωθή ο σεβασμός προς Δημοτικούς και Κοινοτικούς Αρχοντας εκ μέρους των οργάνων της Τάξεως, απαγορευομένης οπωσδήποτε της συλλήψεως, επί, επί αυτοφώρω, πταισμάτων και πλημμελημάτων. 10) Να προβλεφθή δυνατότης συνεργασίας, γνώμης και συμβολής της Τ.Α. εις την πληθύν των Περιφερειακών και Τοπικών Δημοσίων Υπηρεσιών, έργων και προσπαθειών, π ε ρ ι ο ρ ι ζ ο μ έ ν η ς της Νομαρχιακής κ υ ρ ι α ρ χ ί α ς , ήτις α π ο ρ ρ ο φ ά ή δ η ο λ ό κ λ η ρ ο ν την τ ο π ι κ ή ν αρμοδιότητα. 11) Να τριπλασιασθούν τα υπό του άρθρου 180 του Κ.Δ.Κ. οριζόμενα ποσά παγίας προκαταβολής και να μ ε τ α ρ ρ υ θ μ ι σ θ ή επί το ε λ ε υ θ ε ρ ι ώ τ ε ρ ο ν η διάταξις αυτή. 12) Να εξομοιωθούν οι Δήμοι και αι Κοινότητες ως προς τας φορολογικάς απαλλαγάς και ατελείας προς το Δημόσιον, περιλαμβανομένων εις ατέλειαν και των ασκούντων δημοτικήν υπηρεσίαν Οργανισμών και Επιχειρήσεων και καθ' ό ποσοστόν μετέχουν οι Δήμοι και αι Κοινότητες αυτών. 13) Οι προσωρινοί εισπράκτορες των Δ. και Κ. να ορισθή, ότι διορίζονται και απολύονται μετ' απόφασιν του Δημάρχου ή του Προέδρου της Κοινότητος, του Διευθυντού Ταμείου περιοριζομένου εις τον έλεγχον της διαχειρίσεως τούτων, εντός των πλαισίων της αποφάσεως του Δ. και Κ. Συμβουλίου, επί του θέματος τούτου. 14) Εν τη εκπονήσει ή τροποποιήσει του σ χ ε δ ί ο υ πόλεως, να ορισθή α π ο - φ α σ ι σ τ ι κ ή αρμοδιότης της Δημοτικής Αρχής (σ ύ μ φ ω ν ο ς γνώμη του Δ. και Κ. Συμβουλίου). 15) Να τροποποιηθή ο νόμος 91/43 «περί χορηγίας δημάρχων», θεσπιζομένων: α) της προσαρμογής προς το Σύνταγμα της υπό του Ν.Δ. 3777/1957 θεσπισθείσης προσμετρήσεως του χρόνου θητείας Προέδρου Κοινότητος π ρ ο α χ θ ε ί σ η ς εις Δήμον, διά τε την θεμελίωσιν και δια την επαύξησιν της χορηγίας, β) του μεταβιβασίμου της χορηγίας εις τας χήρας και εις αγάμους θυγατέρας, γ) του εικοστού πέμπτου και ουχί του τριακοστού δια τον υπολογισμόν της χορηγίας, ως συμβαίνει και επί βουλευτών, δ) της προσμετρήσεως εις τον χρόνον χορηγίας Δημάρχου και της προϋπηρεσίας δημοτικού υπαλλήλου ως και Προέδρου ή μέλους Οργανισμού Δημοσίου Δικαίου, εφ' όσον δεν απενεμήθη σύνταξις δι' αυτήν, ε) επέκτασις διατάξεων ν. 91/1943 και εις Προέδρους Κοινοτήτων εφ' όσον έχουν υπερδεκαετή υπηρεσίαν. 16) Να θεσπισθή διάταξις δι' ής και οι κατά νόμον 91/43 επιχορηγούμενοι Δήμαρχοι, υπάγονται εις τας περί Τ.Α.Δ.Κ.Υ. και Κ.Α.Δ.Κ.Υ.» διατάξεις. 17) Να επεκταθή το μέτρον της χορηγήσεως δώρων επί ταις εορταίς των

Χριστουγέννων και του Πάσχα, και εις τους Δημάρχους και Προέδρους Κοινοτήτων. 18) Να προσαρμοσθούν τα έξοδα παραστάσεως των Δημάρχων και Προέδρων Κοινοτήτων, προς τας σημερινάς οικονομικάς και βιοτικές συνθήκας, συνεπεία των οποίων κατέστη αναγκαία η αύξησις και δια τας αποζημιώσεις των Βουλευτών και πάντων των εργαζομένων και συμφώνως προς τας ενώπιον του κ.Υπουργού των Εσωτερικών, ευρισκομένας σχετικές προτάσεις της Κεντρικής Ενώσεως των Δ. και Κ. της Ελλάδος, καθοριζομένων τούτων παγίων, μη απαιτουμένης αποφάσεως του Δ. ή Κ. Συμβουλίου και καταβαλλομένων εις την αρχήν εκάστου μηνός. 19) Να αντικατασταθή η εν τω Δ.Κ.Κ. και λοιποίς νομοθετήμασι αναγραφόμενη φράσις «Δήμοι και Κοινότητες τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης», αναγραφομένης εν αυτοίς της φράσεως «Δήμοι και Κοινότητες Νομού Αττικής» 20) Όπως ο τόκος των παρά του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, χορηγουμένων δανείων προς Δήμους και Κοινότητας, μ ε ι ω θ ή εις 2,5 – 3% επιμηκυνθή δε ο χρόνος εξοφλήσεως τούτων μέχρι 20 – 25 ετών. 21) Να αποδοθή το 1/3 του ειδικού τέλους των ε ι σ ι τ η ρ ί ω ν επί των λεωφορείων (άρθρον 7 Ν.Δ. 3954/59), τα οποία εισπράττει το ΕΤΜΟΑ, εις τους δικαιούχους Δήμους και Κοινότητας δια την εσωτερικήν των οδοποιΐαν. 22) Να αποδοθή το 50% της φορολογίας των δημοσίων θεαμάτων. 23) Να παραταθή ο χρόνος εξοφλήσεως όλων των υπάρχόντων δανείων εις 20 – 25 έτη, δια να επιτευχθή αντίστοιχος μείωσις του ύψους των τοκοχρεωλυτικών δόσεων και να χορηγηθούν τα εκκρεμούμενα εισέτι δάνεια Δ. και Κ. 24) Να παραχωρηθή υπό του Δημοσίου, εις τους οικείους Δήμους και Κοινότητας, ποσοστόν τουλάχιστον 30 % επί του φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων και του φόρου υπεραξίας, σ υ ν δ ε ο μ é ν ο υ με την ο ι κ ο δ ο μ ι κ ή ν α ν ά π τ υ ξ ι ν και την πρόοδον των Δ. και Κ. 25) Να περιορισθούν αι υποχρεωτικά εισφοραί επί των ετησίων εισφορών των Δ. και Κ. μόνον εις τας εξυπηρετούσας καθαρώς δημοτικές και κοινοτικές ανάγκας. 26) Να επανέλθη η από του 1959 κ α τ α ρ γ η θ ε ί σ α ταχυδρομική ατέλεια δια την μεταξύ των Δ. και Κ. και μεταξύ τούτων και των ιδιωτών διαμειβομένην αλληλογραφίαν, ως και να θεσπισθούν υπέρ των Δ. και Κ., αι υπέρ του Δημοσίου ισχύουσαι φορολογικάι απαλλαγαί και λοιπά προνόμια. 27) Να απαλλαγώσιν οι Δ. και αι Κ. των προστίμων και προσαυξήσεων των επιβαλλομένων εις βάρος οφειλών των προς το Δημόσιον. 28) Να νομιμοποιηθή η υπό του ν. 537/1948 προβλεπόμενη επιβολή ποσοστού 10% επί της τιμής εισιτηρίων

δημοσίων θεαμάτων υπέρ των Δ. και Κ., επί τω τέλει της ιδρύσεως και συντηρήσεως φιλαρμονικών, χορωδιών κλπ. 29) Να χορηγηθή έκπτωσης υπό του ΟΤΕ εις την τηλεφωνικήν και τηλεγραφικήν ανταπόκρισιν των Ο.Τ.Α. έναντι των προς αυτόν παραχωρηθεισών ατελειών δια την χρήσιν οδών και πλατειών κλπ. άλλων φορολογικών τοιούτων. 30) Να ρυθμισθή ο τρόπος αντικαταστάσεως του εκ των δ ι α π υ λ ί ω ν τελών προερχομένου ποσού εις τους Δ. και τας Κ. της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, αναλόγως των σήμερον υφισταμένων πληθυσμιακών και λοιπών οικονομικών συνθηκών, τροποποιουμένης της σχετικής διατάξεως του άρθρου 37 του Ν.Δ. 4260/1962. 31) Να μειωθή το τιμολόγιον χρήσεως μηχανημάτων Τεχνικού Εξοπλισμού ως υπερβολικών. 32) Επί θανάτου δημότη, ούτινος κληρονόμος καθίσταται το Δημόσιον Ταμείον, η καταλειπομένη περιουσία ή τουλάχιστον ο ανάλογος φόρος κληρονομιών να περιέρχεται εις τον Δήμον ή την Κοινότητα, ών ο αποβιώσας τυγχάνει δημότης. 33) Να καθιερωθή ατέλεια επί των καυσίμων των αυτοκινήτων των Δ. και Κ., ως επίσης και επί των εισαγομένων επιβατηγών αυτοκινήτων τούτων και εν γένει ανταλλακτικών επισκευής αυτοκινήτων αποκομιδής απορριμμάτων. 34) Να εξομοιωθώσι, προς τα επί Δημοσίου κρατούντα, αι περί εκτελέσεως έργων, προμηθειών, μεταφορών κλπ., εργοληπτικά συμβάσεις των Δ. και Κ., συντασσομένων προς τούτο α π λ ώ ν συμφωνητικών και ο υ χ ί σ υ μ β ο λ α ι ο γ ρ α φ ι κ ώ ν πράξεων και απαλλασσομένων ούτω των Ο.Τ.Α. πράξεων και των δυσβακτάκτων συμβολαιογραφικών τελών, βαρυνόντων το κόστος των έργων, και επί έργων αξίας π έ ρ α ν των δραχ. 100.000. 35) Να τροποποιηθή η παρ. 3 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 2189/1952 «περί Τοπικών Ενώσεων και Κεντρικής τοιαύτης των Δ. και Κ. της Ελλάδος», ως κάτωθι: «Αι ανωτέρω κατά νόμον Τοπικάί Ενώσεις και Κεντρική τοιαύτη, είναι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, αναγνωριζόμεναι ως τοιαύτα δια του παρόντος νόμου και υπαγόμεναι υπό την εποπτείαν του Υπουργού Εσωτερικών». Η ανωτέρω τροποποίησις είναι επιβεβλημένη, εξ επόψεως αρχών διοικητικού δικαίου, καθ' ότι δεν είναι νοητόν, των Ο.Τ.Α, οίτινες αναγνωρίζονται ως Ν.Π.Δ.Δ., να εποπτεύωσι Ν.Π. Ιδιωτικού Δικαίου, ως συμβαίνει μέχρι τούδε δια των Τοπικών Ενώσεων Δ. και Κ. και της Κεντρικής τοιαύτης. 36) Να τροποποιηθή η παρ.2 του άρθρου 147 του Ν.Δ. 2888/1954 ως ακολούθως: « . . . Αντιπρόσωποι εκλέγονται δια χρονικόν διάστημα ίσον προ την θητείαν του Συμβουλίου και την διάρκειαν της δημοτικής ή κοινοτικής περιόδου, υπό του

δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου μέλη αυτού». Η ως άνω τροποποίησης θα συντελέσει εις την εξάλειψιν του ατόπου, όπερ παρατηρείται δια της σήμερον ισχυούσης διειτούς θητείας των αντιπροσώπων εκάστου Δ. ή Κ. παρά τη Τοπική Ενώσει ή τη Κεντρική τοιαύτη, θα αρθή δε το αδιέξοδον, εις το οποίον οδηγεί η υφισταμένη ασυμφωνία της ως άνω διατάξεως προς την αντίστοιχον τοιαύτην της παρ.2 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 2189/1952 καθ' ήν η θητεία των μελών της Διοικούσης Επιτροπής της Τοπικής Ενώσεως, ακολουθεί την δημοτικήν περίοδον. 37) Αι διατάξεις της α' περιπτώσεως του άρθρου 12 του νόμου 4337/1964 να επεκταθούν και εις τας Κοινότητας, μειουμένου του συντελεστού κατωτάτου ορίου πραγματοποιουμένων ετησίων τακτικών εσόδων εις το ποσόν των δραχ. 3.000.000. 38) Δια τας υφισταμένας εις τον χώρον Δ. ή Κ. θαλασσίας ή άλλας λουτρικάς εγκαταστάσεις, εκτός των Δημοτικών ή Κοινοτικών, να καθορισθή ποσοστόν 10 % επί των ακαθαρίστων εισπράξεων, υπέρ του οικείου Δ. ή Κ. Εις το θέμα τούτο και κατά την συζήτησιν σχετικής προτάσεως της Ενώσεως Δ. και Κ. Ν. Αττικής, η εκ των κ.σ. κ. Ελ. Καρανικόλα, ποιείται την πρότασιν όπως καταργηθή εντελώς το δικαίωμα α π' ε υ θ ε ί α ς εκτελέσεως έργων υπό του Προέδρου, ό λ α δε τα έ ρ γ α να γίνωνται κατόπιν διαγωνισμού ενώπιον του Κ.Σ. Η πρότασις αύτη δ ε ν ε γένετο αποδεκτή....». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Αγγ. Παπακώστας, Β. Βοζώρας, Κ. Μαλτέζος, Κ. Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλια: 1) Είναι η π ρ ώ τ η απόφαση του Κ.Σ., (έστω και μετά από πρόσκληση του Υπουργ. Εσωτερικών, για διατύπωση «γνώμης») στα βιβλία που ερευνώ, με την οποία το Κ.Σ. απευθύνει σ υ ν ο λ ι κ ά π ο λ ι τ ι κ ά α ι τ ή - μ α τ α προς την Κεντρική εξουσία, με π ρ ώ τ ο την κατάργηση της «ο υ σ ι - α σ τ ι κ ή ς κρίσεως του Υπουργού Εσωτερικών ή του Νομάρχου», δηλαδή της κρίσης/ελέγχου σ κ ο π ι μ ό τ η τ α ς για τις αποφάσεις Κ.Σ., ενώ, αφού δεν ζητά την κατάργησή της, σιωπηρά αποδέχεται την κρίση/έλεγχο ν ο μ ι μ ό τ η - τ α ς από αυτούς. Ο έλεγχος «σκοπιμότητας», όπως ιστορείται στην απόφαση, επιβλήθηκε επί δικτατορίας Ιω. Μεταξά (δεν είχε θεσμοθετηθεί προηγουμένως) και επιβλήθηκε και πάλι το 1957. Καταργήθηκε μετά τη Μεταπολίτευση (1974). Ο έλεγχος νομιμότητας εξακολουθεί να ισχύει έως σήμερα. 2) Είναι βέβαιο ότι, η αναφερόμενη πρόταση της Τοπικής Ενωσης Δ. και Κ. Νομού Αττικής, συνέ-

βαλε στη διατύπωση/ καταγραφή των αιτημάτων, στη σχολιαζόμενη απόφαση, από το Κ.Σ. 3) Προβάλλονται αιτήματα α) κ α θ ο λ ι κ ά/θεσμικά για τη λειτουργία της Τ.Α., β) τ ο π ι κ ά (π.χ. για τα θαλάσσια λουτρά άλλων φορέων) αλλά και συγκυρίας υ π α ρ ξ ι α κ ά (π.χ. για τη μη ισχύ του αυτοφώρου για πλημμελήματα κλπ., ίσως λόγω της εκκρεμούς δίωξης του Προέδρου). Δεν τα επισημαίνω, ούτε αξιολογώ ή κατατάσσω κατ' αξίαν, εξειδικευμένα. 4) Αποτελούν τα πρώτα, έστω και δευτερά, «πολιτικά σκιρτήματα» της Τ.Α. στη διαρκή και αέναη, θεσμική αντιπαλότητα και σχέση με την Κεντρική Εξουσία.

Σχόλιο 5: Για την ιστορία: Μεταξύ των αιτημάτων, της Τ. Α. γενικά και όχι της Κοινότητας Καλαμακίου αποκλειστικά, περιλαμβάνεται και: «30) Να ρυθμισθή ο τρόπος αντικαταστάσεως του εκ των δ ι α π υ λ ί ω ν τελών προερχομένου ποσού εις τους Δ. και τας Κ. της τέω ς Διοικήσεως Πρωτευούσης, αναλόγως των σήμερον υφισταμένων πληθυσμιακών και λοιπών οικονομικών συνθηκών, τροποποιουμένης της σχετικής διατάξεως του άρθρου 37 του Ν.Δ. 4260/1962». Ποιά ήταν αυτά; Ονομάστηκαν «διαπύλια», με βάση αναφορές της αρχαίας γραμματείας ότι: οι συγγενείς πλήρωναν αντίτιμο για να περάσει η σορός του νεκρού, δια μέσου της πύλης (=διαπύλια) της Πόλης. Η Κοινότητα Καλαμακίου, όπως προκύπτει από τα προαναφερόμενα στο σχετικό κεφάλαιο, ΔΕΝ εισέπραττε «διαπύλια τέλη», με βάση τις αποφάσεις του Κ.Σ. Μάλλον διότι ήταν Κοινότητα των «ορίων», των «άκρων» του αρχικού Δήμου Αθηναίων, και έτσι οι κάτοικοί της «πλήρωναν» τους ενδιάμεσους Δήμους/ Κοινότητες διέλευσης, και το Δήμο Αθηναίων για την είσοδό τους στην Αθήνα. Τα «διαπύλια τέλη και φόροι» είχαν επιβληθεί και εισπράττονταν υπέρ των Δήμων (και από το ν.ΔΝΖ/1912 και Κοινοτήτων), του Ελληνικού Δημοσίου, Λιμενικών Ταμείων, Οργανισμών κλπ., με διάφορους Νόμους από την εποχή των Όθωνα, Τρικούπη, Ελ. Βενιζέλου (1920) και καταργήθηκαν με τον Α.Ν. 843/1948 «περί καταργήσεως των διαπυλίων τελών». Επιβάλλονταν όχι μόνο σε οχήματα, αλλά και για τη διέλευση ζώων, διακινούμενων προϊόντων κλπ., από τη μία περιοχή σε άλλη. Προκάλεσαν πολλές αντιδράσεις, διαμαρτυρίες του λαού, των επαγγελματιών, παραγωγών κ.ά.

Μπορώ να βεβαιώσω, ότι στο παλαιό Λεωφορείο 156 των αστικών συγκοινωνιών (διαδρομή Αθήνα-Άνω Καλαμάκι), οι εισπράκτορες αυτών(μέχρι την

κατάργησή τους τη δεκαετία του 1980) στη Λ. Βουλιαγμένης μετά τη στάση «Καλόγηροι» στη Δάφνη, εκφωνούσαν «στάση φόρος» ή «φόροι» στο ναό «Παναγίτσα» (Παναγία Θεοτόκος του Δήμου Αγίου Δημητρίου) στην έξοδο της οδού Στρατ. Παπάγου προς τη Λεωφόρο Βουλιαγμένης. Στο σημείο αυτό, προφανώς, υπήρχε μικρό κτίριο, κιόσκι ή «περίπτερο»/προ-κατ με υπάλληλο που εισέπραττε τα «διαπύλια τέλη». Αυτά καταργήθηκαν(1948), ΟΜΩΣ το όνομα της στάσης, παρέμεινε το ίδιο και μετά το 1980, για πολλά χρόνια ακόμα.

Βλ. Γεώργιος Γερουλάνος, *Το κουταλάκι όμως δεν έσπασε*, Γκοβόστης, 2004, σελ. 64: «Στη Βουλιαγμένης, περίπου στο Κατσιπόδι (Α.Θ.= σημερινή Δάφνη) υπήρχε ένα κιόσκι. «Φόρο» το λέγανε. Όταν περνούσε αυτοκίνητο, σούστα ή άλλο όχημα π λ ή ρ ω ν ε δ ι ό δ ι α. Με μια αστραπιαία κίνηση, χωρίς να σταματάς, έδινες τα χρήματα και έπαιρνες το χαρτάκι. Τέτοια κιόσκια υπήρχαν πολλά στην Αθήνα. Στο Γηροκομείο στους Αμπελοκήπους, στο Φάρο του Ψυχικού, στη Συγγρού στου Φιξ (Α.Θ. σημερινό Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης), στη Χ.Τρικούπη, στη Νέα Ερυθραία. Αυτά θυμάμαι θα υπήρχαν κι άλλα. Όταν ήσουν με ποδήλατο, κατέβαινες λίγο πριν, περνούσες από πίσω τα διόδια, προχωρούσες λίγο και ξανακαβάλαγες. Φώναζε ο φορατζής αλλά σιγά μη σ' έπιανε. Το έκαναν και όσοι είχαν μοτοσυκλέτα, πιο πολύ για αστέιο παρά για οικονομία. Ένας φίλος του παππού ερχόταν στο Φάληρο με πατίνια και μας έλεγε ότι είχε μαλώσει με το φορατζή που του ζηταγε διόδια».

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ.232, «Έκτακτος Συνεδρίασις 18.8.1965», Αρ. Αποφάσεως 141», χωρίς τίτλο θέματος. «. . ίνα συζητήση επί υποβληθείσης αιτήσεως υπό κ.σ. και με θέμα μόνον: Την έκφρασιν συμπαραστάσεως προς τους διωχθέντας Δημάρχους και Προέδρους Κοινοτήτων, επί τω λόγω ότι, διηρμήνευσαν την ανησυχίαν και την αγανάκτησιν των δημοτών των, δια τας π ρ ο σ φ ά τ ο υ ς συντελεσθείσας α ν ω μ α λ ί α ς». . . . Κατ' αρχήν ο Πρόεδρος αναγινώσκει το υπ' αρ. 50341/11.8.1965 έγγραφον της Νομαρχίας Αττικής, όπερ αποτελεί απάντησιν εις υποβληθέν ερώτημα, δια της υπ' αρ. 5713/5.8.65 αναφοράς, δι' ής διεβιβάσθη και η α ί τ η σ ι ς των έξ (6) κ.σ. περί εκτάκτου συγκλήσεως του Κ.Σ./ Εν συνεχεία ο Πρόεδρος χαρακτηρίζει το εν τη αιτήσει διαλαμβανόμενον θέμα ως αορίστου περιεχομένου και εκτίθησιν,

ότι εάν εγένετο κλήσις εις απολογίαν ή υπεβλήθη ποινή εις Προέδρους και Δημάρχους, ούτοι έχουσιν εις την διάθεσιν αυτών την άσκησιν ενδίκων μέσων και επομένως το Κ.Σ. δ ε ν έχει ουδεμίαν αρμοδιότητα αναμίξεως. Ακολούθως παρακαλεί όπως το Κ.Σ. α π ό σ χ η της συζητήσεως του θέματος ως υπεκφεύγοντος της δικαιοδοσίας και κειμένου ε κ τ ό ς του κύκλου αρμοδιότητος του Κ.Σ. Κατ' ακολουθίαν δηλοί ότι α π ο χ ω ρ ε ί της συνεδριάσεως, μ ή επιθυμών να εισέλθη εις την ουσίαν του θέματος. Δια τον α υ τ ό ν λόγον α π ο χ ω ρ ο ύ ν και οι εκ των κ.σ., κ.κ. Χρ. Μασούρος, Κ. Τσόχας και Π. Τσορός./ Μετά την αποχώρησιν του Προέδρου και των ανωτέρω κ.σ., συνεχίζεται υπό την Προεδρίαν του Αντιπροέδρου της Κοινότητος κ. Αγγ. Παπακώστα η συνεδρίασις. Ο κ. Αντιπρόεδρος, εκτίθησιν ότι, φρονεί, ότι υφίσταται νόμιμον δικαίωμα του Κ.Σ. και υποχρέωσις να συζητήση το θέμα αυτό, το οποίον έχει υφίστην εθνικήν σημασίαν./ Ακολούθως τον λόγον λαμβάνει ο εκ των κ.σ., κ. Β. Βοζώρας, όστις εκτίθησι ότι λόγοι π ρ ο α σ π ί σ ε ω ς του θ ε σ μ ο ύ της Αυτοδιοικήσεως και της α υ τ ο τ ε λ ε ί α ς αυτού ε π ι β α λ λ ο υ σ ι, ίνα συζητήση το θέμα τούτο, και μάλιστα επί ευρυτέρων βάσεων, προτείνει την έκδοσιν ψ η φ ί σ μ α τ ο ς και την αποστολήν σχετικού τηλεγραφήματος προς τον Πρόεδρον της Βουλής, δι' ού θα γίνεται έκκλησις, όπως τα κόμματα σέβωνται την σημασίαν της ψήφου του λαού την οποίαν έλαβον./ Εν συνεχεία λαμβάνει τον λόγον ο κ. Ελ. Σκορδίλης, όστις εκτίθησιν, ότι όχι μόνον δικαίωμα, αλλά και υ π ο χ ρ ε ω σ ι ν έχει το Κ.Σ., ωθούμενον εκ λόγων εθνικής ανάγκης και σημασίας και αποτελούν συνισταμένην της κοινής γνώμης του προαστείου, ίνα εκφέρη γνώμην επί των προσφάτων γεγονότων και να διατυπώση παν δίκαιον και σωστικόν της ελευθερίας του ατόμου, αίτημα./ Κατ' ακολουθίαν ο εκ των κ.σ., κ. Π. Τζιβανίδης, συμφωνών απολύτως και υιοθετών τα υπό των προλαλησάντων συμβούλων λεχθέντα, υπογραμμίζει ότι ως ε κ π ρ ό σ ω π ο ς της Δ η μ ο κ ρ α τ ι κ ή ς παρατάξεως κατά τας προσφάτους Δημοτικές εκλογάς, έχει επί πλέον λόγον, ίνα λάβη θέσιν και διαμαρτυρηθή δια κατάφωρον π α ρ α β ί α σ ι ν της Σ υ ν τ α γ μ α τ ι κ ή ς τάξεως εις βάρος της Δημοκρατικής παρατάξεως./ Εν συνεχεία η εκ των κ.σ., κ. Ελ. Καρανικόλα εκτίθησι τα κάτωθι: Συμφωνώ με τους προλαλήσαντας και θεωρώ και εγώ απαραίτητον την συμπάραστασιν του Κ.Σ. προς τους τιμωρηθέντας Προέδρους και Δημάρχους, αφ' ενός και εκ λόγων συναδελφικής αλληλεγγύης, και αφ' ετέρου διότι πιστεύει, ότι η πράξις των, δεν ήτο κομματικής

α λ λ ά Εθνικής σπουδαιότητας δια την προάσπισιν των συνταγματικών θεσμών./ Ακολούθως ο εκ των κ.σ., κ. Κ. Μαλτέζος ποιείται προς το Κ.Σ. την δήλωσιν, ότι καθ' όλας τας ενεργείας της Τοπικής Ενώσεως προς προάσπισιν των δημοκρατικών θεσμών της χώρας, ήλθε συμπαραστάτης των ενεργειών των αυτών. Επί του προκειμένου θέματος δηλοί, ότι επειδή το θέμα δεν είναι πολιτικόν αλλά καθαρώς Εθνικόν, το οποίον συνταράσσει το Πανελλήνιον, δεδομένου ότι, οι δημοκρατικοί θεσμοί καταπατούνται και δη υπό εκείνων οι οποίοι έχουν ταχθή δια την τήρησίν των. Συμφωνεί με τους προλαλήσαντας και εγκρίνει την αποστολήν ψηφίσματος συμφώνως προς την πρότασιν του κ. Βοζώρα./ Κατόπιν των ανωτέρω εκτεθέντων. Το Κ.Σ. Α π ο φ α σ ί ζ ε ι ομοφώνως δια των παρόντων μελών τα κάτωθι: Θεωρεί, ότι το υπό κρίσιν θέμα δ ε ν εκφεύγει της αρμοδιότητός του, ότι ο ι τ ι μ ω ρ η θ έ ν τ ε ς υπό του κ. Νομάρχου Αττικής, Δημοτικοί και Κοινοτικοί Αρχοντες, ενήργησαν καλοπίστως και δια την π ρ ο ά σ π ι σ ι ν της συνταγματικής νομιμότητος. Τάσσεται αλληλέγγυον προς τους ανωτέρω τιμωρηθέντες Δημ. και Κοινοτικούς Αρχοντες, και υποβάλλει έκκλησιν προς τον κ. Νομάρχην Αττικής, δι' επανεξέτασιν της όλης υποθέσεως και α ν ά κ λ η σ ι ν των επιβληθεισών ποινών. Εν συνεχεία αποφασίζει την αποστολήν του ακόλουθου τ η λ ε γ ρ α φ ή μ α τ ο ς προς τον Πρόεδρον της Βουλής: «Πρόεδρον Βουλής των Ελλήνων. Δ ι α μ α ρ τ υ ρ ό μ ε ν ο ι δι' άδικον δίωξιν Δημοτικών και Κοινοτικών Αρχόντων, δια δήθεν α ν ά μ ι ξ ι ν εις την π ο λ ι τ ι κ ή ν, εν τη ουσία όμως δια καλόπιστον προσπάθειάν των, προς εφαρμογήν Συντάγματος, θεωρούμεν προσπάθειάν των ταύτην, ως εκδήλωσιν Εθνικής εξάρσεως και ουχί τοιαύτην υπέρ ωρισμένου κόμματος. Επισημαίνομεν την από δεκαετίας επανειλημμένην παραβίασιν συνταγματικής νομιμότητος, εκδηλωθείσαν προσφάτως εις το έπακρον. Υποβάλλομεν έκκλησιν δια τήρησιν υπό του συνόλου των βουλευτών υγειών αρχών κοινοβουλευτισμού και αποκατάστασιν αρχών συντάγματος. Μεθ' ό λύεται η συνεδρίασις και υπογράφεται το παρόν». [Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Β. Βοζώρας, Κ. Τσόχας, Α. Παπακώστας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα, Κ.Μαλτέζος, Π. Τσορός, Ε.Σκορδίλης, Π. Τζιβανίδης].

Σχόλιο: «αναγινώσκει το υπ' αρ. 50341/11.8.1965 έγγραφον της Νομαρχίας Αττικής, όπερ αποτελεί α π ά ν τ η σ ι ν εις υποβληθέν ερώτημα, δια της υπ' αρ. 5713/5.8.65 αναφοράς, δι' ής διεβιβάσθη και η αίτησις των έξ

(6) κ.σ. περί εκτάκτου συγκλήσεως του Κ.Σ.». Δεν αναγράφεται η «θέση» της απάντησης της Νομαρχίας. Είναι βέβαιο ότι ήταν αρνητική στο να συζητηθεί. Δεν είχε νόημα η αποστολή με αναφορά της αίτησης των κ.σ., αφού η Κεντρική Εξουσία, *δ ι α ρ κ ώ ς*, πολύ περισσότερο τα χρόνια εκείνα και υπό τις διατάξεις του Σ. 1952 και του ν.δ. 2888/54 (που υπήρξε «κραυγαλέα οπισθοδρόμησης» σε σχέση με το παρελθόν, βλ. στο παρόν «Νομοθετικό πλαίσιο ισχύον κατά χρονική περίοδο για την Τ.Α.») και *π α γ ί ω ς* είχε την άποψη ότι η Τ.Α., έχει *μ ό ν ο δ ι ο ι κ η τ ι κ έ ς* αρμοδιότητες, και όχι «πολιτικές» (βλ. Α.Θ. «Κοινότητα Καλαμακίου- Δήμος Αλίμου, πολιτικές αποφάσεις-ψηφίσματα»). Αποτελεί «πολιτική» νίκη, το γεγονός ότι το Κ.Σ. απόρριψε τη θέση αυτή, συζήτησε την αίτηση και το θέμα, και «αποφάσισε» κατά συνείδηση.

[β. 16.8.1964- 4.2.1967], σ. 270, «Συνεδρίασις 5.12.1965», Αρ. Αποφάσεως 182», «Λήψις αποφάσεως περί *ε κ τ ά κ τ ο υ* οικονομικής ενισχύσεως των Δήμων και Κοινοτήτων, συμφώνως προς την υπ' αρ. 935/9/24.11.1965 εγκύκλιον της Τοπικής Ενώσεως Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής». «Επί του 5^{ου} θέματος . . . ο Πρόεδρος αναγινώσκει την . . . εγκύκλιον της Τοπ. Εν. Δήμων και Κοινοτήτων του Ν. Αττικής, δι' ἧς συνιστάται η λήψις αποφάσεως επί του *ο ι κ ο ν ο μ ι κ ο ύ* θέματος των Δήμων και Κοινοτήτων του Ν. Αττικής, ούτινος η αντιμετώπισις προβλέπεται δι' *ε κ τ ά κ τ ο υ* οικονομικής ενισχύσεως των Οργανισμών τούτων εκ του Κρατικού Προϋπολογισμού *κ α ι* εκ του Ε.Τ.Μ.Ο.Α., εισηγείται δε όπως το Κ.Σ. δι' αποφάσεώς του διεκδηλώσῃ συμμετοχὴν της Κοινότητος εἰς τὴν αναληφθεῖσαν προσπάθειαν εκ μέρους της Τοπικής Ενώσεως, προς επίλυσιν του *π ρ ο β λ ῆ μ α τ ο ς* της οξείας οικονομικής δυσχερείας, εἰς ἣν εὐρίσκονται σήμερον ἅπαντες οἱ Οργανισμοὶ Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως Νομού Αττικής./ Το Κ.Σ. . . σκεφθέν ὅτι, επιβεβλημένη καθίσταται ἡ ἐν θέματι ἐνέργεια, ἔχον δε *ι δ ί α ν* αντίληψιν της οικονομικῆς *δ υ σ π ρ α γ ί α ς* της Κοινότητος, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον των Δήμων καὶ Κοινοτήτων του Ν. Αττικής./ *Α π ο φ α σ ί ζ ε ι*. Υποβάλλει αἴτησιν προς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν, δια τὴν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν των Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ν. Αττικής, δια ποσοῦ δραχ. 25.000.000 εκ του Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, ὡς καὶ *ε τ ἔ ρ ω ν* δραχ. 25.000.000 εκ του ΕΤΜΟΑ, προς αντιμετώπισιν των ἐξόδων *Δ ι ο ι κ ῆ σ ε ω ς* των Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ν. Αττικής, οἱ-

τινες ευρίσκονται εις π λ ή ρ η αδυναμίαν, να καταβάλωσι τας αποδοχάς των υπαλλήλων και εργατών κατά τας εορτάς των Χριστουγέννων./ Ω σ α ύ τ ω ς αποφασίζει την συμμετοχήν της Κοινότητος εις την σχετικήν επιτροπήν κατανομής του ως άνω ποσού, δια του εκπροσώπου αυτής κ.σ. κ. Κ.Μαλτέζου». [Κ.Σ. Γ.Σμαράγδης, πρόεδρος, Α.Παπακώστας, Ε.Ξυδιάς, Κ.Μαλτέζος, Κ.Πυλαρινός, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Π.Τσορός, Π. Τζιβανίδης, Ε.Σκορδίλης, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα].

Σχόλιο: Ε.Τ.Μ.Ο.Α. = Ειδικό Ταμείο Μονίμων Οδοστρωμάτων Αθηνών. Εποπτευόταν από το Δημόσιο, καταργήθηκε με Π.Δ. το 1999.

[β. 16.8.1964–13.12.1967]. σ. 187: «Συνεδρίασις της 8.4.1967»: σ.191: « . . . Πρότασις του κ.σ. κ. Ελ. Σκορδίλη περί συζητήσεως επί της α ν α κ υ ψ ά σ η ς π ο λ ι τ ι κ ή ς κ α τ α σ τ ά σ ε ω ς τίθεται εις ψηφοφορίαν και α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι κατά π λ ε ι ο ψ η φ ί α ν η α π ο δ ο χ ή της συζητήσεως επί της προτάσεως του κ. Σκορδίλη, μειοψηφούντων των κ.κ. 1) Βασ. Βοζώρα όστις προτείνει λόγω της σοβαρότητος του θέματος την ευρείαν συζήτησιν του θέματος τούτου εν εκτάκτω συνεδριάσει του Κ.Σ., 2) Χρ. Μασούρου, Κ. Τσόχα, Κων. Πυλαρινού, Εστρ. Τσαμπαρλή και Π. Τσορού, θεωρούντων την πρότασιν ταύτην ως α σ έ β ε ι α ν προς το Κ ρ ά τ ο ς και τους Ν ό μ ο υ ς αυτού, και ως ε κ τ ρ ο π ή ν από του θεσμού της Αυτοδιοικήσεως και π ρ ό κ λ η σ ι ν εκ μέρους του π ρ ο τ ε ί ν ο ν τ ο ς των μειοψηφούντων, ως μη επιθυμούντων πολιτικήν συζήτησιν. Οι εν τη δευτέρα περιπτώσει α π ο χ ω ρ ο ύ ν της συνεδριάσεως εις ένδειξιν διαμαρτυρίας, ο δε κ.σ. Β. Βοζώρας, διότι επιθυμεί ειδικήν συνεδρίασιν. Εις το σημείον τούτο επανέρχεται και λαμβάνει μέρος εις την συνεδρίασιν ο εν αρχή απουσιάζων κ.σ. κ. Π. Τζιβανίδης, όστις δηλοί ότι συμμετέχει της συνεδριάσεως εγκρίνων και αποδεχόμενος την συζήτησιν επί της προτάσεως του κ.σ. Ελ. Σκορδίλη εχούσης ούτω: «Προτείνω την έκδοσιν ψ η φ ί σ μ α τ ο ς έχοντος ως εξής: «Το Κοινοτικόν Συμβούλιον Καλαμακίου θεωρούν την επελθούσαν Κυβερνητικήν μεταβολήν ως π ρ ο σ β ο λ ή ν και π ε ρ ι φ ρ ό ν η σ ι ν προς την συντριπτικήν πλειοψηφίαν του Ελληνικού Λαού, δ ι α μ α ρ τ ύ ρ ε τ α ι εντόνως και ζητεί τον σχηματισμόν υπηρεσιακής Κυβερνήσεως κοινής εμπιστοσύνης, προς διενέργειαν ελευθέρων και αδιαβλήτων εκλογών, δια την

επαναφοράν της γαλήνης και της ομαλότητας εις την Χώραν μας». / Εν συνεχεία της προτάσεως του κ. Σκορδίλη, οι εκ των κ.σ. κ.κ. Π. Τζιβανίδης και Κων. Μαλτέζος διατυπώνουν την ακόλουθον πρότασιν των, την οποίαν ζητούν όπως υιοθετήση το Κ.Σ.: «Το Κοιν. Συμβ. αποφασίζει και διαμαρτύρεται, διότι από της 15^{ης} Ιουλίου 1965 υφίσταται Συνταγματική εκτροπή εις την Χώραν μας, απο(κο)ρύφωμα της οποίας αποτελεί η ανάθεσις της Κυβερνήσεως εις το μειοψηφούν Κόμμα, το οποίον ευθύς αμέσως απεδοκιμάσθη και από όλα τα άλλα κόμματα συλλήβδην, ούτως ώστε να μη διαθέτη την δεδηλωμένην στοιχείον απαραίτητον δια την στήριξιν Κοινοβουλευτικής Κυβερνήσεως. Ποιούμενοι χρήσιν των δικαιωμάτων μας ως Ελλήνων πολιτών και ως Εκπροσώπων Αυτοδιοικήσεως και βασιζόμενοι εις το άρθρον του Συντάγματος το οποίον αναθέτει την διαφύλαξιν αυτού εις τον πατριωτισμόν των Ελλήνων, ζητούμεν την απόκατάστασιν της Συνταγματικής ομαλότητος, επ' αγαθώ του Έθνους»./ Υπό του προεδρεύοντος του Κ.Σ. διατυπούται τρίτη πρότασις αποφάσεως έχουσα ούτως: «Το Κ.Σ. Καλαμακίου, λαβόν υπ' όψιν ότι η μεγίστη πλειοψηφία των εν τη Βουλή κομμάτων απεδοκίμασαν εκ προοιμίου την τελευταίως συγκροτηθείσαν Κυβέρνησιν, διατυπώνει την ευχήν όπως επιδιωχθή το ταχύτερον η συγκρότησις Κυβερνήσεως της εμπιστοσύνης όλων των Κομμάτων, ήτις δια της διενεργείας ελευθέρων εκλογών θα συντελέση εις την απόκατάστασιν της γαλήνης του τόπου»./ Μη επιτευχθείσης πλειοψηφίας επί ουδεμιάς εκ των τριών ως άνω προτάσεων, ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ κατά πλειοψηφίαν η αναβολή λήψεως αποφάσεως, μειοψηφούντων κ. Κ. Μαλτέζου, Π. Τζιβανίδη, Ε. Σκορδίλη και Ελ. Καρανικόλα ...».[Κ.Σ. Γ. Σμαράγδης, πρόεδρος, Ευθ. Ξυδιάς, Β. Βοζώρας, Π. Καλλιγέρης, Β. Κατσής, Σ. Τσιλιμπάρης, Ε. Τσαμπαρλής, Π. Τζιβανίδης, Ε. Σκορδίλης, Κ. Τσόχας, Χ. Μασούρος, Ε. Καρανικόλα, Κ. Μαλτέζος, Π. Τσορός].

Σημείωση: Η συζήτηση γίνεται 13 ημέρες πριν από το πραξικόπημα και τη Δικτατορία των Συνταγματαρχών της 21^{ης} Απριλίου 1967.

Σχόλιο: Στο Πρακτικό αυτό, το πιο πάνω αποτέλεσμα είναι γραμμένο σε παραπομπή. Σε αυτό υπάρχει, γραμμένη κανονικά στη ροή του κειμένου, και η ακόλουθη παράγραφος (η οποία έχει τεθεί σε έντονη αγκύλη, βλ. πιο κάτω): «Μη επιτευχθείσης πλειοψηφίας επί των προτάσεων Γ. Σκορδίλη και

Π. Τζιβανίδη - Κ. Μαλτέζου, ψ η φ ί ζ ε τ α ι κατά πλειοψηφίαν η πρότασις του προεδρεύοντος κ. Α. Παπακώστα, μ ε ι ο ψ η φ ο ύ ν τ ω ν των κ.κ. Ευθ. Ξυδιά προτείνοντος αναβολήν της συζητήσεως εις έκτακτον Συμβούλιον λόγω των τριών προτάσεων, και Π. Καλλιγέρη και Β. Κατσή, επί τω λόγω ότι αι ως άνω προτάσεις ε κ φ ε ύ γ ο υ ν σαφώς των αρμοδιοτήτων και καθηκόντων του Κ.Σ., επίσης δε ως αντιβαίνουσαι προς τας διατάξεις του Κώδικος Δήμων και Κοινοτήτων, θεωρούμεν δε ότι, τοιούτον δικαίωμα δεν παρέχεται εκ της ιδιότητος των κ. σ., καθ' όσον πιστεύουν επίσης ότι τοιαύτη ενέργεια είναι σαφέστατα αντίθετος προς το πνεύμα της εκλογής τούτων ως κοινοτικών συμβούλων». Η παράγραφος αυτή έ χ ε ι τ ε θ ε ί σ ε α γ κ ύ λ η, και σε παραπομπή αναφέρεται: «Δ ι α γ ρ ά φ ε τ α ι το τμήμα των πρακτικών το περιλαμβανόμενον εντός της αγκύλης» και προστίθεται: «Μη επιτευχθείσης πλειοψηφίας επί ουδεμιάς εκ των τριών ως άνω προτάσεων α π ο φ α σ ί ζ ε τ α ι κατά πλειοψηφίαν η αναβολή λήψεως αποφάσεως, μειοψηφούντων των κ. Κ. Μαλτέζου, Π. Τζιβανίδη, Ε. Σκορδίλη, Ελ. Καρανικόλα». Στη συνέχεια το Πρακτικόν υπογράφεται όπως και τα προηγούμενα.

Σχόλιο 2: Στη συνεδρίαση της 26.5.1967, σ.197, μετά την επιβολή της δικτατορίας, αναγράφεται: « . . . Ο Πρόεδρος εν συνεχεία εισηγείται όπως το Συμβούλιον αποφανθή εάν, παράγραφος δ ι α γ ρ α φ ε ί σ α εκ του πρακτικού της συνεδριάσεως 17.4.1967 (ορθό= 8.4.1967) συμφωνία των υπογραψάντων μελών, δέον να μεταφερθή κ α ι εις το κ α θ α ρ ό ν π ρ α κ τ ι κ ό ν, διότι τούτο αιτείται ο εκ των κ.σ. κ. Π. Καλλιγέρης, επειδή τον αφορά προσωπικώς η διαγραφείσα παράγραφος./ Εις το σημείον τούτο α π ο χ ω ρ ε ί ο εκ των κ.σ. κ. Χρ. Μασούρος, δ ι α μ α ρ τ υ ρ ό μ ε ν ο ς ότι δεν έχει θέσιν εν Συμβουλίω το θέμα αυτό και διότι κατά την ημέραν της επιδίκου συζητήσεως είχε αποχωρήσει της συνεδριάσεως εις ένδειξιν διαμαρτυρίας, χαρακτηρίσας την πρότασιν αυτήν ως ασέβειαν προς το Κράτος και τους Νόμους αυτού, και διερωτάται εάν η πρότασις αύτη έχει την έννοιαν χορηγήσεως πιστοποιητικού καλής διαγωγής./ Κατά π λ ε ι ο ψ η φ ί α ν το Συμβούλιον συμφωνεί όπως μεταφερθή εις το κ α θ α ρ ό ν η διαγραφείσα παράγραφος ».

Σημείωση: Το «καθαρό» βιβλίο της 8.4.1967 δ ε ν έχει εντοπιστεί και άρα ούτε μελετηθεί. Το υπάρχον [β. 16.8.1964– 4.2.67] τελειώνει νωρίτερα.

Σχόλιο 3: α) Δεν υπάρχει συνεδρίαση της 17.4.1967. Μόνο 8.4.1967 με τη διαγραμμένη παράγραφο, και επόμενη την Κυριακή 23.4.1967! (την 21.4.67 ημέρα Παρασκευή είχε γίνει η δικτατορία!, είχαν γίνει χιλιάδες συλλήψεις δημοκρατών για να οδηγηθούν στην εξορία, και την Κυριακή συνεδρίασε το Κ.Σ., σαν να μη είχε συμβεί τίποτα του τραγικό)!, και ακολουθεί αυτό της 26.5.1967.

β) Γράφεται: «..να μεταφερθή και εις το καθαρόν πρακτικόν». Με βάση αυτό το χαρακτηρισμό, στις «Επιστημάνσεις» και τη καταγραφή των «Βιβλίων» διέκρινα αυτά των περιόδων [β. 16.8.1964–4.2.67] ως «καθαρό», και [β. 16.8.1964–13.12.67], ως «πρόχειρο». Και τα δύο όμως φέρουν τις υπογραφές των κ.σ. σε κάθε συνεδρίαση, γ) με τη διατύπωση «διερωτάται εάν η πρότασις αυτή έχει την έννοιαν χορηγήσεως πιστοποιητικού καλής διαγωγής», εκτιμώ και διακρίνω ειρωνικό υπαινιγμό του Χρ. Μασούρου, κατά του Π. Καλλιγέρη. Η δικτατορία των συνταγματαρχών, φαινόταν ότι, είχε πια «σταθεροποιηθεί».

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

«Συμπολίτευση» - «Αντιπολίτευση»,

ή, το αυτοδιοικητικό, «Πλειοψηφία»- «Μειοψηφία» ;

Πολλές φορές, από παλαιότερα, σε ορισμένες ανακοινώσεις είτε του γραφείου τύπου του Δήμου είτε συλλογικοτήτων είτε σε διάφορες ιστοσελίδες, αλλά και σε τοποθετήσεις στο Δημοτικό Συμβούλιο (πιο κάτω Δ.Σ.) ή και σε δημόσιες δηλώσεις, δημοτικών συμβούλων (= δ.σ.), της πλειοψηφίας ή της μειοψηφίας του Δ.Σ., όταν αναφέρονται σε τρίτους, ή αυτοαναφέρονται, χρησιμοποιείται η διατύπωση και ο όρος «δημοτική παράταξη ή δημοτικός σύμβουλος της «σ υ μ π ο λ ί τ ε υ σ η ς», ή, της «α ν τ ι π ο λ ί τ ε υ σ η ς».

Είναι ορθοί ή λανθασμένοι οι όροι αυτοί; Αποτυπώνουν και αντανakλούν την υπάρχουσα νομική κατάσταση, με βάση την ισχύουσα νομοθεσία; Και κυρίως, από αυτοδιοικητικής πλευράς, δηλαδή «πολιτικής της αυτοδιοίκησης», με την έννοια των αρχών, διακηρύξεων και θέσεων της Τ.Α. και των οργάνων της, συνεισφέρει σε αυτό που, εμείς οι καλούμενοι αυτοδιοικητικοί, «θέλουμε» να είναι η Τ.Α., την οποία λέμε ότι υπηρετούμε, και, με αγώνες, διακηρύξεις κλπ., «επιδιώκουμε» να γίνει Κ Α Ι θεσμικά / νομοθετικά;

Επιτρέψτε μου να έχω την άποψη, με βάση τα όσα γνωρίζω, ότι είναι απολύτως λ α ν θ α σ μ έ ν ε ς διατυπώσεις και όροι.

Είναι πασιφανές ότι το ζήτημα πρέπει να εξεταστεί: Α) από θεσμική/ νομοθετική πλευρά (= τι ισχύει), και Β) από «αυτοδιοικητική» άποψη. Ας περιοριστούμε σε αυτές. Άλλα σημαντικά θέματα της Τ. Α., δεν απασχολούν το παρόν σημείωμα, παρά μόνο σαν καταγραφή, όπου παρίσταται ανάγκη.

Να μου επιτραπεί να υπενθυμίσω, ότι δεκαετίες υποστηρίξαμε δημόσια, πως είναι θεσμοθετημένο ότι ΔΙΟΙΚΗΣΗ στο Δήμο, ασκεί και το Δ.Σ. δηλαδή οι δ.σ., της πλειοψηφίας και των όσων μειοψηφιών, σ α ν σ υ γ κ ρ ο

τ η μ έ ν ο ε ν ι α ί ο σ ύ ν ο λ ο, σαν ενιαία ομάδα, γι' αυτό και, όταν συμμετείχαμε σε αυτό, υποβάλλαμε αιτήσεις/ προτάσεις για συζήτηση στο Δ.Σ. θεμάτων του Δήμου, που δεν είχε σκεφτεί ότι ήταν ώριμα ή αναγκαία, ή δεν επέλεγε ή εκτιμούσε με διαφορετικό τρόπο ο κάθε φορά δήμαρχος και η παράταξη της πλειοψηφίας των δ.σ. Τις υποβάλλαμε σαν «ασκούντες διοίκηση» στο Δήμο, καίτοι ήμαστε δ. σ. της μειοψηφίας του Δ.Σ. Οι οποίες αιτήσεις, έστω και με καθυστερήσεις κατά παράβαση των κανονισμών ή τις απ' αυτό πιέσεις, τελικά, συζητούνταν στο Δ.Σ.

A.- Καταγράφουμε αναγκαστικά το νομικό θεσμικό πλαίσιο, με παράθεση αυστηρά των διατάξεων (έστω και αν είναι, ίσως, κουραστικό), για την αναγκαία «απόδειξη» και τεκμηρίωση, και χωρίς αναλύσεις ή σχολαστικούς νομικισμούς.

Η Τ.Α. εντάσσεται στη «δημόσια διοίκηση», και μάλιστα στο σύστημα της «αποκέντρωσης» (ή «αποσυγκέντρωσης», κατ άλλους). Το θεσμικό πλαίσιο για την Τ. Α. είναι «παράγωγο» και οριοθετείται κάθε φορά από την («αντίπαλη», αν θέλετε) Κεντρική Εξουσία/Κράτος, με την ψήφιση του Συντάγματος και των νόμων, την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων, κλπ. Με αυτό η Τ. Α. είναι αποκλειστικά και μόνο «διοικητικός» θεσμός, και σε καμία περίπτωση «πολιτικός». Είναι, κατά το Σ., μέρος της «οργάνωσης της διοίκησης», και ό χ ι μέρος της «οργάνωσης και λειτουργίας της Πολιτείας». Από τις τρεις εξουσίες του κράτους, της παραχωρείται μόνο μέρος της διοικητικής εκτελεστικής εξουσίας. Απολαμβάνει διοικητική αυτοτέλεια, όχι όμως αυτονομία στην κανονιστική αρμοδιότητα. Μπορεί βεβαίως να είναι αποδέκτης ειδικής νομοθετικής εξουσιοδότησης για έκδοση κανονιστικών πράξεων, κατά την έννοια του άρθρου 43 παρ. 2 του Σ., επιλογή που δεκαετίες αποφεύγει να κάνει η Πολιτεία. Η ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ο ν. 1850/89, υποχρέωσε σε ρυθμίσεις προς τα βελτίω, ιδίως με θέσμιση ανάγκης «προηγούμενης έκφρασης γνώμης» από την Τ.Α. για ευρέα θέματα, αλλά δεν άλλαξε άρδην τις νομοθετικές ρυθμίσεις.

Ο όρος και η έννοια της «συμπολίτευσης» ή «αντιπολίτευσης» για την Τ.Α., ΔΕΝ υπάρχει ούτε στο Σύνταγμα, ούτε σε κάποιον από τους νόμους/

Δημοτικούς Κώδικες, που ίσχυσαν κ α ι τα τελευταία 40 χρόνια. [Σημείωση: Υπενθυμίζω ότι ΚΑΙ στις Κωδικοποιήσεις Δ.Κ.Ν.των 1926 και 1936, οριζόταν: «83: «Οι δήμοι έχουν την αυτοδιοίκησιν των εκ του κοινωνικού και δημοσίου αυτών σκοπού απορρεουσών ιδίων τοπικών υποθέσεων, ενεργούσι δε ταύτην δια του δ η μ ά ρ χ ο υ, των παρέδρων, του δ η μ ο τ ι κ ο ύ σ υ μ β ο υ λ ί ο υ και της δ η μ α ρ χ ι α κ ή ς ε π ι τ ρ ο π ή ς . . . »]. Ειδικότερα:

1.- Με τό νόμο 1065/1980: Στο άρθρο 29 και με τον τίτλο «Δημοτικές Αρχές» ορίζεται ότι: «Ο δήμος διοικείται από το Δ.Σ., τη Δημαρχιακή Επιτροπή (πιο κάτω Δ.Ε.) και το Δήμαρχο». Το Προεδρείο του Δ.Σ. και η Δ.Ε. εκλεγόταν «ανάμεσα στα μέλη του Δ.Σ.». Ολα, και όχι μόνο του πλειοψηφισαντος συνδυασμού. Τότε ΔΕΝ προβλεπόταν στο νόμο συμμετοχή δ.σ. της μειοψηφίας στο Προεδρείο Δ.Σ. ή τη Δ.Ε. Ανεξάρτητα από το τι γινόταν «αυτοδιοικητικά», μετά την Μεταπολίτευση, δηλαδή με «πολιτική συνεννόηση» των παρατάξεων που είχαν εκλέξει δ.σ., να συμμετέχει σε αυτά και δ.σ. της μειοψηφίας.

2.- Με το Π.Δ. 323/1989 (στο οποίο είχαν ενσωματωθεί και ο ν. 1270/1982 κ.ά.): Στο άρθρο 33 με τίτλο «Δημοτικές Αρχές» ορίζεται ότι: «Ο δήμος διοικείται από το Δ.Σ., τη Δ.Ε. και το Δήμαρχο». Με το 94 το Προεδρείο του Δ.Σ. εκλεγόταν «ανάμεσα στα μέλη του Δ.Σ.», και με το άρθρο 99: «Σε Δ.Ε. με πέντε μέλη και άνω, ένα από τα μέλη της, εκλέγεται *α π α ρ α ι τ ή τ ω ς* ανάμεσα στους συμβούλους των *ε π ι λ α χ ό ν τ ω ν* συνδυασμών». Για πρώτη φορά.

Η νέα ρύθμιση του ν. 1270/1982 «επικύρωσε» την προηγηθείσα πολιτική «πρακτική» που, θα μπορούσαμε να πούμε ότι, είχε δημιουργήσει «εθιμικό δίκαιο» κοινά αποδεκτό. Το πολιτικό κλίμα δεν επέτρεπε αποκλεισμούς.

3.- Με το Π.Δ. 410/1995: Σε σχετικά άρθρα, προβλέπονται ίδιες ρυθμίσεις.

4.- Με το ν. 3463/2006 («Θησέας»): Στο άρθρο 19 «Δημοτικές Αρχές» επαναλαμβάνονται αυτολεξεί τα όργανα διοίκησης, και στο 75 ορίζεται ότι «οι δημοτικές Αρχές διευθύνουν και ρυθμίζουν όλες τις τοπικές υποθέσεις». Δηλ. η καθεμία πολυπρόσωπη δημοτική αρχή (Δ.Σ., Δ.Ε.), νοούμενη σαν ενιαίο

σύνολο. Και βέβαια ο Δήμαρχος, που είναι μονοπρόσωπο όργανο. Στο άρθρο 50 γίνεται αναφορά σε «επιτυχόντα» και «επιλαχόντες» συνδυασμούς. Στο 92 με τίτλο «Εκλογή Προεδρείου Δ.Σ.» ορίζεται ότι: «. . . το σώμα (= του Δ.Σ.) εκλέγει, χωριστά και με φανερή ψηφοφορία τον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο και το Γραμματέα του. Ο Πρόεδρος και ο Γραμματέας προτείνονται από τον πλειοψηφίσαντα συνδυασμό και ο Αντιπρόεδρος από το σύνολο της μειοψηφίας». Στο 94, για πρώτη φορά, ορίζεται: «2. Τα μέλη του Δ.Σ. διακρίνονται σε δημοτικές παρατάξεις, ανάλογα με το συνδυασμό με τον οποίο έχουν εκλεγεί»,

5.- Με το ν. 3852/2010 («Καλλικράτης») στο άρθρο 7 «Δημοτικές Αρχές» ορίζεται: «Ο δήμος διοικείται από το Δ.Σ., την Οικονομική Επιτροπή, την Επιτροπή Ποιότητας Ζωής, την Εκτελεστική Επιτροπή και το Δήμαρχο», στο άρθρο 64 «Εκλογή Προεδρείου Δ.Σ.» ορίζεται: «. . . Ο Πρόεδρος προτείνεται από τον πλειοψηφίσαντα συνδυασμό, ο αντιπρόεδρος προτείνεται από τη μείζονα παράταξη της μειοψηφίας και ο γραμματέας από τις λοιπές παρατάξεις της μειοψηφίας», και άλλες σχετικές ρυθμίσεις.

6.- Με το ν. 4555/2018 («Κλεισθένης Ι»), παραμένουν ή τροποποιούνται οι πιο πάνω διατάξεις του ν. 3852/2010. Λόγω του εκλογικού συστήματος της απλής αναλογικής, με βάση το οποίο τα μέλη του Δ.Σ. εκλέγονται ανάλογα με τα ποσοστά που έλαβαν οι συνδυασμοί την πρώτη (Α') Κυριακή, ενώ ο δήμαρχος (εάν δεν έχει συγκεντρώσει 50% + 1) εκλέγεται τη Β' Κυριακή σε εκλογές μεταξύ των Α' και Β' συνδυασμών, στο 71 για την «Εκλογή προεδρείου δημοτικού συμβουλίου», χρησιμοποιούνται οι διατυπώσεις «Ο Πρόεδρος προέρχεται από την παράταξη του εκλεγέντος δημάρχου, είτε αναδείχτηκε πρώτη είτε δεύτερη σε εκλογική δύναμη, ο Αντιπρόεδρος προέρχεται από την παράταξη που αναδείχτηκε αντίστοιχα, δεύτερη ή πρώτη σε εκλογική δύναμη, αλλά δεν ανέδειξε το δήμαρχο, ο Γραμματέας προέρχεται από την τρίτη σε εκλογική δύναμη παράταξη. . . .», και άλλες σχετικές ρυθμίσεις.

7.- Με το ν. 4623/2019, στο άρθρο 1 με τίτλο ορίζεται «Σύμπραξη δημοτικών παρατάξεων» (αντικαθίσταται το άρθρο 73 ν.4555/2018), με το 2 «Συγκρότηση και εκλογή Οικονομικής Επιτροπής και Επιτροπής Ποιότητας Ζωής» (αντικαθίσταται το 74 ν.3852/10), και άλλα, προβλέπονται διαφορετικές

ρυθμίσεις, από αυτές που ίσχυαν έως τότε, χωρίς να δοκιμαστούν στην πράξη, με επίκληση της επίτευξης της «κυβερνησιμότητας», με βάση τις νέες ρυθμίσεις.

8.- Ούτε στο ν. 1850/1989 «Κύρωση του Ευρωπαϊκού Χάρτη Τοπικής Αυτονομίας –ΕΧΤΑ» (που με τον «Κλεισθένη Ι» ορίστηκε ότι, εκτός από τους Δήμους, εφαρμόζεται και στις Περιφέρειες), υπάρχουν οι όροι «συμπολίτευση» / «αντιπολίτευση».

Αρχή σοφίας, η των ονομάτων επίσκεψις (Αντισθένης)

Κατά το Λεξικό Γ. Μπαμπινιώτη, «**ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ** είναι α) το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων του κοινοβουλίου, που δεν στηρίζουν την κυβέρνηση, και β) η πολιτική που στρέφεται κατά της κυβέρνησης, που αντιτίθεται στην κυβερνητική πολιτική». «**ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΥΣΗ** είναι α) το σύνολο των κυβερνητικών βουλευτών, β) το σύνολο όσων στηρίζουν την κυβερνητική πλευρά. *Δηλαδή ο διαχωρισμός των εννοιών, για τη λειτουργία της Βουλής, τίθεται από τους θεσμούς.*

«**Μειοψηφία**: ο αριθμός των ψήφων που είναι μικρότερος από το μισό του συνόλου, ή/και, η ομάδα που αντιπροσωπεύει λιγότερες από τις μισές ψήφους». Η έννοια δεν τίθεται **α ν τ ι θ ε τ ι κ ά**, αντιπαραθετικά, με την πλειοψηφία ή το σύνολο, αλλ' απλώς **δ ι α π ι σ τ ω τ ι κ ά**, ότι η «μειοψηφία» υπολείπεται κατά την αρίθμηση.

Κατά την Πάπυρος Λαρούς Μπριτάνικα (υπογράφει ο καθηγητής ΕΚΠΑ, συνταγματικού δικαίου Γ. Ι. Κασιμάτης): «**ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ**, με την ευρύτερη έννοια του όρου, σημαίνει τόσο το σύνολο των προσώπων, συνεκτικά ή χαλαρά ομαδοποιημένων, τα οποία ασκούν πολιτική αντίθεσης στην κυβέρνηση (αντιπολιτευόμενο πολιτικό κόμμα ή αντιπολιτευόμενη κοινωνική ομάδα), όσο και την πολιτική δράση αντίθεσης ή εναντίωσης απέναντι στην κυβερνητική πολιτική». «**Αντιπολίτευση**, με τη στενή έννοια του όρου, σημαίνει το κόμμα ή τα κόμματα στη Βουλή, που ασκούν πολιτική κατά της κυβέρνησης, σε αντίθεση με το κόμμα ή τα κόμματα της **Συμπολίτευσης**,

που υποστηρίζουν την κυβερνητική πολιτική, και στηρίζουν την κυβέρνηση με την ψήφο τους».

Επομένως η Τ.Α. και η λειτουργία των συλλογικών οργάνων της, δεν έχει σχέση με τις έννοιες της «συμπολίτευσης» ή/και της «αντιπολίτευσης».

Β.- Η Τ. Α. αυτοδιοίκηση είναι ο κατ' εξοχήν κοινωνικός και ο πλησιέστερος στον πολίτη θεσμός. Αυθεντική έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας. Κατά τον αείμνηστο Αριστοβ. Μάνεση, υποστασιώνει την «ομαδική δομή της σύγχρονης κοινωνίας». Η οποία έχει μια δυναμική που την οδηγεί σε συνεχείς αλλαγές. Η Τ.Α. αντιλαμβάνεται την ανάγκη ανταπόκρισης στα νέα δεδομένα πολύ γρηγορότερα από οποιοδήποτε άλλο θεσμό ή επίπεδο διοίκησης. Η μεταβολή της κοινωνίας και του συσχετισμού των πολιτικών δυνάμεων, επηρεάζει αναγκαστικά και το θεσμό της Τ.Α. και «απαιτεί» επαναπροσδιορισμό της φυσιογνωμίας και του ρόλου της στη νέα κατάσταση. Ο νέος ρόλος αυτός, αποτυπώνεται *δειλά και περιορισμένα*, στις διαδοχικές τροποποιήσεις των Δημοτικών Κωδίκων, που αναφέρονται πιο πάνω.

Με τη δημιουργία πραγματικών αυτοδιοικούμενων οργανισμών μπορεί να *μειωθεί* το χάσμα ανάμεσα στο πολίτη και την εξουσία, να *πολλαπλασιαστούν* οι ευκαιρίες ενεργητικής συμμετοχής των πολιτών στην πραγμάτωση κοινών σκοπών και επιδιώξεων, και να *δοθεί* σε αυτούς, εκτός πολλών άλλων, το αίσθημα της *ευθύνης* και του *καθήκοντος*. Οι θεσμοί και η Τ.Α. δεν λειτουργούν μόνο μέσα από τα κείμενα, *αλλά* χρειάζονται και τους διαπρύσιους *εμπύχωτες* τους, τους λειτουργούς της Αυτοδιοίκησης.

Η όσο το δυνατόν αναλογικότερη συγκρότηση των δημοτικών συμβουλίων λειτουργεί παιδευτικά για το σύνολο των παρατάξεων που μετέχουν σε αυτά, καταργώντας ουσιαστικά (αφού νομικά δεν υπάρχει, όπως ελέγχθη) την έννοια των «συμπολιτευόμενων» ή «αντιπολιτευόμενων» παρατάξεων και δ.σ. Έτσι οι «δημοτικές αρχές» υποχρεώνονται να μετέχουν σε δημοκρατικό διάλογο και στην αναζήτηση, προγραμματικών ή μή, συμβιβασμών και συνθέσεων, με αποτέλεσμα να βελτιώνεται η ποιότητα των αποφάσεων που

λαμβάνονται στο Δ.Σ. Επίσης, σε τέτοιες περιπτώσεις, ενεργοποιούνται οι ίδιες οι τοπικές κοινωνίες, καθώς πλέον δεν υπάρχει η ολοκληρωτική μετάθεση της ευθύνης στον κάθε φορά δήμαρχο και την πλειοψηφούσα ή διοικούσα (εν στενή εννοία) με συμπράξεις παράταξη, αλλά στο σύνολο των μελών του Δ.Σ., αφού η ίδια η τοπική κοινωνία παρακολουθεί και κρίνει τη στάση όλων των παρατάξεων και κατά πόσον αυτές λειτουργούν συνθετικά και προωθητικά, κατά τη λήψη των κρίσιμων αποφάσεων για τους ΟΤΑ.

Επισημαίνεται ότι, και με την ισχύουσα σήμερα απόλυτη αριθμητική κυριαρχία και παντοδυναμία στη σύνθεση των οργάνων του Δήμου (ν. 4623/2019) της παράταξης που εξέλεξε το δήμαρχο στο Β' γύρο, *έστω και με περισσότερες εγγενείς δυσκολίες*, εξαρτάται προεχόντως από την «αυτοδιοικητική» δηλαδή «πολιτική» θέληση, στο εάν και κατά πόσο μπορούν τα Δ.Σ. να οδηγηθούν σε παρόμοιες καταστάσεις λειτουργίας. Αρκεί να υπάρξει συλλογική θέληση. Είναι δεδομένο ότι πέραν από τις διακηρύξεις, θεσμοθετημένος σκοπός για όλους είναι «η εξυπηρέτηση του συμφέροντος του συνόλου των δημοτών» (ν. 3463/06, 3852/10, 4555/18), με τους στόχους, τα μέσα και τους τρόπους που κάθε παράταξη τον επιζητά, ήτοι η πολύπλευρη ανάπτυξη της Πόλης και η επιδίωξη της συμμετοχής και ενότητας των πολιτών, για την επίτευξη ορθών λύσεων σε συγκεκριμένα προβλήματα, ανεξάρτητα από την κομματική ένταξη του καθένα. Ιδίως για τα κρίσιμα για την ομαλή λειτουργία και πρόοδο του δήμου τοπικά θέματα. Προϋπόθεση γι αυτό είναι, οι παρατάξεις να «ακούν» συνειδητά και με διάθεση κατανόησης, και όχι να ακροώνται απλώς, με διάθεση απαρésκειας ή εκ προοιμίου απόρριψης, η μια παράταξη τις προτάσεις της άλλης, εφόσον οι προτάσεις, κατά την αντικειμενική κρίση τους, προάγουν το «συμφέρον των δημοτών». Πρέπει, για την πραγμάτωση της ουσιαστικής αυτοδιοίκησης, οι δ.σ. και οι παρατάξεις να σταθμίζουν και εκτιμούν ότι (ίσως) δεν καταθέτουν «αντιθετικές» απόψεις, αλλ' απλώς «διαφορετικές». Πρέπει συνεχώς, να παρεμβαίνουν λειτουργικά, με λιγότερα επικοινωνιακά συνθήματα και περισσότερες εμβριθείς επεξεργασίες με βάση την επιστημονική γνώση και τη συσσωρευμένη εμπειρία. Με στόχο, κατά την ξεχασμένη παλαιά διατύπωση, τη στήριξη του δημότη λαού. Η συμμετοχή του οποίου πρέπει πάντα να

επιδιώκεται. Διότι με αυτό τον τρόπο η πολιτική πραγματοποιείται σαν διάλογος μεταξύ όλων των πολιτών, κατά τον οποίο προσδιορίζονται από τους ίδιους τα προβλήματα που τους αφορούν, γίνεται ιεράρχησή τους και ορίζονται τα μέσα που θα διατεθούν και χρησιμοποιηθούν για την αντιμετώπισή τους. Αρκεί, οι δημότες, να καλούνται στο διάλογο αυτό, να ενημερώνονται πριν από αυτόν για τις εναλλακτικές προτάσεις/ λύσεις, και να γνωρίζουν από προηγούμενη εμπειρία τους ότι αξίζει τον κόπο η παρουσία τους και ότι έχει βαρύτητα η γνώμη τους, αφού λαμβάνεται υπόψη από τις «δημοτικές αρχές».

[[Σημείωση: Για τα γενικότερα πολιτικά ζητήματα, ο κάθε δ.σ. δικαιούται να έχει τη γνώμη του και να την εκφράζει δημόσια, όταν αυτά συζητούνται στο Δ.Σ. για τη λήψη πολιτικών αποφάσεων ή ψηφισμάτων, ή με κάθε άλλη αιτία]].

Χαρακτηριστική περίπτωση: Με το άρθρο 185 ν. 4555/18, το οποίο εξακολουθεί να ισχύει έως σήμερα, εξορθολογίστηκε, μετά από 45 χρόνια ο ν. 25/1975, για τη λήψη απόφασης για τον καθορισμό των συντελεστών του «ενιαίου ανταποδοτικού τέλους καθαριότητας και φωτισμού» (=αποκομιδή και διαχείριση απορριμμάτων). Μια από τις σημαντικότερες αποφάσεις του Δ.Σ. κάθε χρόνο. Με το 185 προβλέπεται ότι: «η συζήτηση και ψηφοφορία για τη λήψη απόφασης του Δ.Σ. . . διεξάγεται επί της πρότασης της Οικονομικής Επιτροπής (Ο.Ε.) και επί κατατεθειμένων εναλλακτικών προτάσεων», οι οποίες «κατατίθενται είτε στην Ο.Ε., κατά το στάδιο σύνταξης της Εισήγησής της, είτε στο Δ.Σ. κατά τη συζήτηση και ψήφιση του ... τέλους. Οι ενδεχόμενες εναλλακτικές προτάσεις συζητούνται διακριτά ανά γενικό ή ειδικό συντελεστή . . . του τέλους». Με την Εγκύκλιο 117/90814/19.12.2019 το ΥΠ.ΕΣ., της παρούσας κυβέρνησης, ερμήνευσε διοικητικά και καθόρισε τις λεπτομέρειες της εφαρμογής των διατάξεων, δεχόμενο την ισοτιμία κάθε πρότασης κατά την ψηφοφορία «είτε αυτή προέρχεται από την Ο.Ε., είτε από άλλο μέλος ή παράταξη του συλλογικού οργάνου». Αφού η ψηφοφορία γίνεται χωριστά «ανά γενικό ή ειδικό συντελεστή», θεωρητικά, είναι δυνατόν να ψηφιστεί κάποιος συντελεστής από πρόταση της Ο.Ε. και άλλος από μια εναλλακτική πρόταση. Αρκεί να το θελήσουν οι παρατάξεις και οι δ.σ., υπό το πιο πάνω κλίμα.

Με την κατίσχυση της αντίληψης αυτής διαμορφώνονται πεδία συναινέσεων και επιτρέπεται η αναζήτηση συνθέσεων, σε προτάσεις ή θέματα, για

τα οποία υπήρχαν αρχικά αποκλίσεις και αντιθέσεις. Έτσι εφαρμόζονται «κριτήρια ισορροπίας» και, ίσως, επιτυγχάνεται κατάκτηση «ολότητας επιδιώξεων». Από μία τέτοια διαδικασία, διαμορφώνεται αντίστοιχη αντίληψη και στον διοικητικό/ υπαλληλικό οργανισμό του δήμου, ο οποίος ωθείται αρχικά στην αναζήτηση προς υποβολή των καλύτερων προτάσεων και λύσεων για τα θέματα που υποβάλλονται στον έλεγχο και κρίση των παρατάξεων και των δημοτών, αλλά και στη συνέχεια, στην κατανόηση των αποφάσεών τους.

Η εφαρμογή κάθε «δημοκρατικής αρχής» ενισχύεται και δυναμώνει από την άσκησή της στην πράξη. Γνωστό είναι ότι κατά το νόμο, «οι δ.σ. έχουν απεριόριστο δικαίωμα της γνώμης και της ψήφου κατά συνείδηση», ή/ και, «ο δ.σ. εκφράζει τη γνώμη του και ψηφίζει κατά συνείδηση, αποβλέποντας πάντοτε στην εξυπηρέτηση του συμφέροντος του συνόλου των δημοτών». Εάν ισχύσουν, επαναληφθούν και εμπεδωθούν παρόμοιες καταστάσεις, καθίσταται πολιτικά/ αυτοδιοικητικά επιτρεπτή για όλους τους συμβούλους (ενώ αυτοί εξακολουθούν να ανήκουν και να υποστηρίζουν τις αρχές της παράταξης με την οποία εκλέχτηκαν) η αποδοχή προτάσεων που καταθέτονται από άλλη παράταξη για κάποιο συζητούμενο θέμα, εφόσον εκτιμούν ότι η πρόταση αυτή αποβλέπει στην «υπεράσπιση των δικαιωμάτων και των συλλογικών συμφερόντων των δημοτών», όπως γράφαμε πριν από δεκαετίες στα προγράμματά μας. Ταυτόχρονα για όλους τους δ.σ. είναι μία «δοκιμή (και κατ' αρχήν «δοκιμασία») προς επίτευξη προωθητικών και βελτιωτικών συμβιβασμών, η αποδοχή προτάσεων άλλων παρατάξεων. Έτσι σταδιακά, ενσταλάζεται στη συνείδηση του σώματος, δηλαδή στο σύνολο των δ.σ., η αντίληψη της αναζήτησης συνθέσεων, και η λαϊκή «απαίτηση» επίτευξής τους. Κι αυτοδιοικητικά «χάνεται» η (μ η ι σ χ ύ - ο υ σ α, α λ λ' υ φ έ ρ π ο υ σ α) διάκριση, «συμπολίτευσης» και «αντιπολίτευσης».

Οι δ.σ. όλων των παρατάξεων, είμαι βέβαιος πως έχουν κατά νου, ότι επειδή συγκροτούνται ευρείς συνδυασμοί, με υποψήφιους δ.σ. που πολιτικά, μπορεί να είναι ενταγμένοι σε διαφορετικά κόμματα, στο Δήμο μας ουδέποτε υπήρξε στην αίθουσα λειτουργίας του Δ.Σ. η αρχιτεκτονική δομή των εδράνων

της Βουλής, ρυθμισμένων στα «δεξιά», στο «κέντρο» και στα «αριστερά» του ορώντος Προεδρείου του σώματος. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο στο Δήμο μας, τα τελευταία χρόνια, δεν έχουν έδρες στα διαμορφωμένα σε σχήμα «Π», έδρανα, σε θέσεις όπως στη Βουλή και σε όλα τα Κοινοβούλια από τη Γαλλική Επανάσταση (1789) και μετά. Μάλιστα στον Αλιμο, μέχρι και τη δεκαετία του 1980, για τις συνεδριάσεις του Δ.Σ., υπήρχε στρογγυλό (οβάλ) τραπέζι, και γύρω από αυτό οι έδρες για τους δ.σ., το οποίο, απ'όσα γνωρίζω, σώζεται στο υπόγειο του κτιρίου του Πολιτιστικού Κέντρου (Λεωφ. Ιωνίας 96).

Με βάση τα πιο πάνω, που προσπαθούν και αποβλέπουν στο να συγκροτήσουν μια αυτοδιοικητική άποψη λειτουργίας, καλό είναι, όταν, στη ροή του λόγου, κάποιος δ.σ. αυτοπροσδιορίζεται σαν δ. σ. της «συμπολίτευσης» ή «αντιπολίτευσης», ο Πρόεδρος (που ανεξάρτητα από το ποιοί δ.σ. τον ψήφισαν, καθίσταται πολιτικά Πρόεδρος όλου του Δ.Σ.) έχει αρμοδιότητα να παρεμβαίνει ευγενικά στο τέλος και να θυμίζει, ότι δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται οι όροι αυτοί. Ωστε σταδιακά, να γίνεται συνείδηση ότι δεν υπάρχει λόγος χρήσης τους.

Την ίδια δυνατότητα με θεσμική ευχέρεια απεύθυνσης προς όλους τους δημότες, έχει και ο εκάστοτε Δήμαρχος, αφού, κατά τον «Καλλικράτη», άρθρο 58 ν. 3852/10, με τίτλο «Αρμοδιότητες του δημάρχου», εκτός από άλλες καθοριστικές, έχει και τη σημαντική αρμοδιότητα (= δικαίωμα/υποχρέωση), με τις παρεμβάσεις του, να «... διασφαλίζει την ενότητα της τοπικής κοινωνίας ...».

Αριστείδης Σπ. Θωμόπουλος

δ. σ. Αλίμου 1983 – 2006

(πρωτοδημοσιεύτηκε στο site του Άνω Κάτω στο Καλαμάκι, την 31.1.2022).

Ευρετήρια ονομάτων προσώπων, αναφερομένων στα «σχόλια».

Στις αποφάσεις που προηγήθηκαν, είτε αυτές είναι των Κ.Σ. ή των Δ.Ε., αναφέρονται στο τέλος καθεμιάς, οι συνθέσεις των παρόντων μελών κατά τη συνεδρίαση, και μερικές φορές και οι απόντες. Οι κ.σ.εκλέγονταν ή/και διορίζονταν, ανάλογα με την περίοδο, ενώ τα μέλη των Δ.Ε. αποκλειστικά και μόνο, διορίζονταν, για συγκεκριμένες χρονικές περιόδους. Επομένως δ ε ν έχει κανένα νόημα να γράψω ευρετήριο των ονομάτων των προσώπων που μετείχαν στις συνθέσεις λήψης των αποφάσεων.

Ό μ ω ς, έκρινα επάναγκες, να καταρτίσω αλφαβητικό κατάλογο και να καταγράψω τις σελίδες, με τα ονόματα των φυσικών ή νομικών προσώπων που αναφέρονται στα «σχόλια». Διότι σε αυτά, «σχολιάζονται», δηλαδή υπόκεινται σε αντικειμενική αξιολογική κρίση, αποφάσεις του συλλογικού οργάνου, καταγράφονται τοποθετήσεις και απόψεις των μελών που συμμετείχαν, και, στο πλαίσιο αυτό, στάσεις, πράξεις και συμπεριφορές ορισμένων, συγκεκριμένων μελών αυτού, ή και προσώπων / μη μελών αυτού, που έχουν σχέση με τις κατ' ιδίαν αποφάσεις.

ΑΛΙΜΟΣ Α.Ε., Αρτοβιομηχανία 21

Αντωνίου Άννα- Δήμητρα 66, 398

Αργυρίου Αργύριος 222

Αρμάος Νίκος 25, 29, 217

Βαλαβάνης Παναγιώτης- Πάνος 772

Βάρναλης Κώστας 405

Βεγλερής Φαίδων 114, 891

Βλαβιανός Χάρης 14

Βορόπουλος Γιώργος 772

Γερούλανος Γεώργιος 448, 882, 904

Γερουλάνος Ιωάννης 40, 42, 53, 56,58, 59, 63, 66, 67, 68, 82, 83, 140, 152, 238, 246, 248, 254, 301, 303, 317, 320, 341, 346, 357, 390, 395, 405, 456, 534, 622, 643, 653, 663, 667, 677, 679, 708, 816, 817, 820, 822, 825, 826, 828, 835, 841, 843, 852, 874, 878, 879

Γερουλάνος Μαρίνος 62, 300, 341, 344, 346, 348, 350, 364, 366, 371, 372, 376, 378, 385, 392, 394, 395, 658

Γεώργιος Γλύκσμπουργκ 239

Γιαλκέτσης Θανάσης 13, 29, 770, 771

Γιαννούτσου- Αρμάου Αλέκα 25

Γκρώμαν Αιμίλιος 256

Γκρώμαν Γεώργιος 162, 241, 254, 255, 261, 271, 276, 863

Γκρώμαν Ροδόλφος – Ρούντυ 255, 261, 271, 281

Γύζη Ελένη 772

Δαλέζιος Θεμιστοκλής/ Θέμης 25

ΔΕΜΕ 23, 309

Δήμος Αλίμου 378, 575, 613

Δήμος Ελληνικού- Αργυρούπολης 380, 397

Δουρέκα Κ.- Ευαγγελοδήμου Μ.- Σδρόλια Ε. 787

Δρακόπουλος Ι. 59

Δρίκος Θωμάς 397

ΕΑΜ- ΕΔΕΣ- ΕΚΚΑ 65

ΕΔΑ, 102

ΕΕΤΑ 51

ΕΛΒΙΟΠ Α.Ε. 21, 38

Ελλιοτ Τ.Σ. 14

ΕΟΝ 28

ΕΤΜΟΑ 226, 236

Ευαγγελοδήμου Μ.- Δουρέκα Κ.- Σδρόλια Ε. 787

Ευωνύμου ή Ευωνυμίας ή Ευωνυμίας αρχαίος δήμος 325

Ζάννου – Γκρώμαν Ισμήνη 254, 256, 271, 811

Θεολογή Ευθαλία 25

Θωμόπουλος Θεόδωρος 524

Καβάφης Π. Κωνσταντίνος 682

Καρανικόλα Ελένη 75, 789

Καρατζίνας Γιάννης 772

Καστοριάδης Κορνήλιος 14

Κατσαρός Μιχάλης 162

Καιροφύλλας Γιάννης 240, 382

Καραντινός Πάτροκλος 756

Καρδάσης Βασίλης 374, 378, 397

ΚΕΔΚΕ 50, 51

Κεπετζής Γιάννης 772

Κεσσές Αλέκος, Ανδρέας, Στέλιος 305

Κλαδιά Μ. – Παπαζαφειροπούλου Σ.- Α. 117, 491, 886

Κλειώσης Χρήστος 13, 113, 115, 126, 891

Κονδύλης Ανδρέας 25

Κοντοσταύλου Αγγελική 206

Κοσίντας Νικόλαος 103, 162, 163, 242

Κουτροβίδας Γ. 59

Κράλλης Αλεξ. 197

ΚΤΗΜΑ ΤΡΑΧΩΝΕΣ Α.Ε. 21,303,317, 320, 327, 331, 341, 346, 348, 350, 351, 363, 366, 382, 385, 386, 390, 391, 394, 534, 658, 677, 679, 681, 816, 822, 826, 828, 835, 843, 856

Κωνσταντίνος Γλύκσμπουργκ 239, 255

Λέπουρας Στέφανος, 167, 180, 550, 711

Λογοθετόπουλος Κωνσταντίνος 15, 192, 197, 206, 209, 238, 239, 241, 243, 246, 254, 405, 598, 622

Μαλκογιάννης Γιάννης 772

Μαλτέζος Κώστας 846

Μαλτέζος Νικόλαος 60, 193

Μαραγκουδάκης Σταύρος 772

Μαρινόπουλος – FAMAR 20, 308, 334, 504

Μεταξάς Ιωάννης 56, 65, 67, 118, 140, 300, 405, 415, 577, 757, 759, 877, 902

Νάκος Δημήτριος 794

Νεοφύτου Παναγιώτης και Δέσποινα 797

Νικολακόπουλος Ηλίας 12

Νόνης Ν. 56

Ξένος- Γαβριέλης Βασίλης 163, 351, 709

ΟΥΝΡΡΑ 225, 461, 462, 464, 471, 476, 505, 645, 649, 654

Πάλλης Γεώργιος 397

Πανεργατική Ένωση Καλαμακίου 40

Παπαδόπουλος Ν. Κώστας 25, 29, 222, 272

Παπαδοπούλου Χαραλαμπία 398

- Παπακώστας Άγγελος 870
- Παπαμανώλης Ρ. 578, 597
- Παπαστράτου Κ. 243
- Πασβαντίδης Χαράλαμπος 380, 397
- Πατρικουνάκος Στ. 82, 397
- Πάυλος Γλύκσμπουργκ 255, 286
- ΠΕΕΑ 66
- Πιζάνης Αντώνιος 60, 555, 667, 877
- Πικρός Κωνσταντίνος 577, 851
- Πικρός Παναγιώτης 228, 307, 400
- Πρωτοβουλία Πολιτών Αλίμου 675
-
- Ραγκαβής, Ιάκωβος- Ρίζος 49
- ΡΑΔΙΟ ΚΥΚΛΟΣ 21
- Ροκφέλερ Ινστιτούτο 223
-
- Σαράφης Στέφανος 103
- Σδρόλια Ε.- Ευαγγελοδήμου Μ.- Δουρέκα Κ. 787
- Σιφναίου Ευρυδίκη 136
- Σκορτσής Μάριος 794
- Σκούρτη Σοφία 778
- Σλαγκενχάουφεν Γουσταύος 162, 241
- Σμαράγδης Γιώργος, 16,17, 59, 60, 66, 71, 74, 75, 77, 117, 118, 140, 163, 168, 173, 191, 204, 206, 239, 242, 246, 254, 256, 276, 288, 307, 399, 425, 491, 576, 589, 595, 639, 641, 703, 756, 793, 799, 807, 810, 812, 841, 879
- Σπηλιόπουλος Γιώργος 103
- Σπηλιόπουλος Σπυρίδων 56, 71, 73, 74, 76, 103, 440, 667
- Σταματόπουλος Δ. 56

Στασινόπουλος Μιχαήλ 12

Στυλιάδης Περικλής 772

Συνεταιρισμοί Οικοδομικοί Άγιος Παντελεήμων κι Εφοριακών 321, 323

Συνεταιρισμός Οικοδομικός Α' Αμπελακίων 332

Συνεταιρισμός Οικοδομικός Αναπήρων Πολέμου 327, 329, 496

Συνεταιρισμός Οικοδομικός Εκτελωνιστών 315, 318, 320, 826, 841

Συνεταιρισμός Οικοδομικός Κυθηρίων Μυρτιδιώτισσα 338

Συνεταιρισμός Οικοδ. Υπαλλήλων Υπ. Οικονομικών 259, 261, 264, 272, 287

Τζιβανίδης Παύλος 75, 77, 163, 846, 870

Τίγκελης Γ. 56

Τσάκαλος Γ. 56

Τσενές Γ. Ηλίας 122, 137, 524, 543, 657, 753

Τσουκαλάς Κωνσταντίνος 138

Τσόχας Κωνσταντίνος 75, 77, 103

Τσουκαλάς Κωνσταντίνος 138

Φρειδερίκη Γλύκσμπουργκ, βασίλισσα 255

Χουλιάρκης Μιχαήλ 45, 46, 49

Ψαρούλης Π. Λυκούργος 25

Βιβλιογραφία

Ακαδημία Αθηνών, Χρηστικό Λεξικό της Νεοελληνικής Γλώσσας, 2023, τόμοι 8, σύνταξη/ επιμέλεια Χριστόφορος Χαραλαμπάκης και συνεργάτες.

Αντωνίου, Άννα-Δήμητρα: διπλωματική εργασία στο ΕΑΠ, 2014, Περιβαλλοντική αναβάθμιση περιοχών κατοικίας...Η ένταξη του «Κτήματος Γερουλάνου» στον αστικό ιστό.

Γερουλάνος Γεώργιος, Το κουταλάκι όμως δεν έσπασε, 2004, Γκοβόστης.

Γερουλάνος Μαρίνος, Αναμνήσεις 1867 – 1957, Καστανιώτης 1996.

Γεωργιάδης Απ.- Σταθόπουλος Μιχ. Αστικός Κώδιξ, κατ'άρθρο ερμηνεία, 1996.

Δημητράκος Ιωάννης Δρ., «Λεξικόν της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας», Βιβλιοπρομηθευτική, 1990.

Δήμος Αλίμου (Μ. Κλαδιά – Δρ. Σοφία-Αλεξία Παπαζαφειροπούλου), «Αλιμος, όψεις της Ιστορίας και της πόλης», 2018.

Δήμος Ελληνικού- Αργυρούπολης, «Ελληνικό, η ψυχή της πόλης μας», λεύκωμα, συγγραφέας Χάρης Πασβαντίδης, 2018.

Δρίκος Θωμάς: «Οι πωλήσεις των Οθωμανικών ιδιοκτησιών της Αττικής 1830-1831», έκδοση Δήμος Γλυφάδας, 1994.

Ελευθερουδάκης, Εγκυκλοπαιδικόν Λεξικόν, 1926.

«Η Καινή Διαθήκη», με μετάφραση στη δημοτική Ν.Ι.Σωτηροπούλου, Έκδοσις Αδελφότητος «Ο Σταυρός», Αθήνα 2003.

Ηλιάδης, Πάνος Θ.: «Η Νέα Αργυρούπολη Αττικής», σύντομη ιστορία, 2002, Δημοτική Βιβλιοθήκη Ελληνικού– Αργυρούπολης

Θωμόπουλος, Αριστείδης Σπ.:

α) «ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες», 2018, σε δύο τόμους, στο οποίο καταγράφονται τα έγγραφα του αρχείου του ως δημοτικού συμβούλου. Εκδόθηκε (2022) σε Β' συμπληρωμένη έκδοση με έγγραφα, φωτογραφίες κλπ, που δόθηκαν από αρχεία και άλλων Αλιμιωτών, και με νέα κεφάλαια ή «παραρτήματα»,

β) «ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΑΛΙΜΟΥ», με τον υπότιτλο «Αρχαίοι δήμοι Αλιμούς και Ευώνυμον. Κωλιάς άκρα - Άγιος Κοσμάς, Κοινότητα Καλαμακίου, Δήμος Αλίμου, Τράχωνες, Υμηττός, Ρέμα Πικροδάφνης, Ελληνικό κ.ά., ταυτοτικά στοιχεία του Θουκυδίδη (αναφορές και σχόλια από την αρχαία και τη νεότερη γραμματεία)» 2019. Η απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Αλίμου, για τη, με δαπάνες του Δήμου, εμπλουτισμένη Β' έκδοση, βρίσκεται σε στάδιο ολοκλήρωσης,

γ) «Κοινότητα Καλαμακίου – Δήμος Αλίμου, Πολιτικές αποφάσεις - ψηφίσματα 1936 – 2014», 2021, από τα ανέκδοτα πρακτικά συνεδριάσεων του Κ.Σ. της Κοινότητας Καλαμακίου, και, του Δ. Σ. του Δήμου Αλίμου.

Θωμόπουλος Θεόδωρος, επίτροπος Ελεγκτικού Συνεδρίου, «Τα Οικονομικά των Ο.Τ.Α. . . .», Αθήναι, 1976.

Καρδάσης Βασίλης, «Από το Μπραχάμι στον Άγιο Δημήτριο, 1830- 1980», έκδοση Δήμος Αγίου Δημητρίου, 2002.

Κ Ε Δ Κ Ε – ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ & ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ της Ελλάδος: «Στοιχεία συστάσεως και εξελίξεως των Δήμων και Κοινοτήτων (από της εφαρμογής του νόμου ΔΝΖ' του έτους 1912 κι εφεξής)», «Επιμελεία Υπουργείου Εσωτερικών, Διευθύνσεως Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, Τμήματος Δημοτικής και Κοινοτικής Διοικήσεως», Αθήναι Ιούλιος 1962, τεύχος 5 (για την Αττική). (βιβλιοθήκη – ΚΕΔΕ / πρώην ΚΕΔΚΕ).

ΚΕΔΚΕ-ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΩΝ και ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, και, ΕΕΤΑΑ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ και ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ: «Λεξικό Διοικητικών Μεταβολών των Δήμων και Κοινοτήτων (1912-2001)», τόμος Α', Αθήνα 2002. (βιβλιοθήκη - ΚΕΔΚΕ, τώρα ΚΕΔΕ).

Κλαδιά, Μαργαρίτα, Παπαζαφειροπούλου Σ.-Α., «Άλιμος, Όψεις της Ιστορίας της πόλης και του δήμου», έκδ.Β', 2018, παρουσιάστηκε τον Οκτώβριο 2021.

Κλειώσης, Χρήστος Π., Διευθυντής Υπουργείου Εσωτερικών: «Ιστορία της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως από τους προϊστορικούς χρόνους μέχρι σήμερα», 1977, αυτοέκδοση, σ. 427, β. ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ Ταξιθετικός αριθ. ΟΚΕ-3203-ΛΟ).

Κλειώσης, Χρήστος Π.: «Η Συνταγματική κατοχύρωση της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως», αυτοέκδοση, Αθήνα 1981.

Λέπουρας Στέφανος, Η Ιστορία της Τ.Α. της νήσου Κέας, χορηγός έκδοσης Δήμος Κέας, 2019, τρεις τόμοι.

Μήλλας Γιώργος, Το ξύπνημα του γίγαντα, 2009, Θεμέλιο.

Μπαμπινιώτης Γεώργιος, «Λεξικό νέας Ελληνικής γλώσσας», Κέντρο Λεξικολογίας, 1998.

Μπίρης Κώστας, Η. «Αι τοπωνυμιαί της πόλεως και των περιχώρων των Αθηνών», έκδοση Υπουργείου Πολιτισμού (Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων), 2006, β. Αρχαιολ. Εταιρ. Ταξινόμηση CJ 14/70 (2006).

Πάλλης Γεώργιος, καθηγητής ΕΚΠΑ, «Τοπογραφία του Αθηναϊκού Πεδίου κατά τη Μεταβυζαντινή περίοδο. Οικισμοί - οδικό δίκτυο και μνημεία», Θεσσαλονίκη 2009, έκδ. Κέντρου Βυζαντινών Ερευνών, β. Αρχ. Ετ., ταξ. ΧΨ 212.1.

Παπαζαφειροπούλου Σ.-Α. - Κλαδιά, Μαργαρίτα, «Άλιμος, Όψεις της Ιστορίας της πόλης και του δήμου», Β' έκδοση, 2018.

Πατρικουνάκος Σταύρος, «Γλυφάδα. Τα δικηγορικά– Βόσπορος– Ευρυάλη», Αθήνα 2010, ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ, Ταξιθ. αριθμός 03480/10-1.

Παπαδοπούλου Χαραλαμπία, διπλωματική εργασία ΕΑΠ, 2021, Ο Ρόλος της Τ.Α. στην προστασία και ανάδειξη της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, Κτήμα Τράχωνες.

Πικρός Π. Κωνσταντίνος, Ένα λιμάνι που έφυγε – Αναμνήσεις από το Ν.Ο.Κ. 1950- 1980, 2009.

Ραγκαβής Ιάκωβος-Ρίζος: «Τα Ελληνικά, ήτοι περιγραφή γεωγραφική, ιστορική, αρχαιολογική και στατιστική της αρχαίας και νέας Ελλάδος. Συντα-χθείσα υπό Ιακ.Ρ.Ραγκαβή, εις τρεις τόμους. Ών ο Α' διαλαμβάνει την Στερεάν, Ανατολικήν και Δυτικήν Ελλάδα, ο Β' την Πελοπόννησον και ο Γ' τας νήσους τας τε ελευθέρας και μη, και τον πίνακα, και εκδοθείσα υπό Κωνσταντίνου Αντωνιάδου, τόμ. 1-3. Εκ του τυπογραφείου Κ.Αντωνιάδου. Εν Αθήναις 1853-1854». Ταξ.Αρ. ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ ΓΠ-4453.

Σιφναίου Ευρυδίκη, «Βιομηχανία και καινοτομίες. Η μηχανή του «κ ο ι ν ο ύ» στην Αγία Παρασκευή Λέσβου», έκδ. ΠΙΟΠ – Πολιτιστικού Ιδρύματος Ομίλου Πειραιώς, Αθήνα, 2007

Σκουρής, Βασίλειος, καθηγητή ΑΠΘ, Χωροταξικό και Πολεοδομικό Δίκαιο, Β' έκδοση, 1991.

Σμαράγδης Γιώργος, Το Καλαμάκι – ιστορικό αφήγημα, 1980 (προδημοσίευση).

Σταματάκος Ιωάννης, Λεξικό αρχαίας ελληνικής γλώσσας, 1990.

Τέκτονος, Κωνσταντίνος Ι., ΕΔΔ= Επιθεώρησης Δημοσίου Διοικητικού Δικαίου, τ. 5/ 1961 σ. 287-294 «Η ιστορική εξέλιξις της Πολεοδομικής Νομοθεσίας».

«Τοπική Αυτοδιοίκηση, «επιθεώρηση θεωρίας... κλπ», ειδικό περιοδικό Τ.Α..

Τσενές Ηλίας Γ., Τοπική Αυτοδιοίκηση, Θεωρία και πράξη, Αθήνα 1986.

Τσουκαλάς Κωνσταντίνος, «Κράτος και κοινωνική ανάπτυξη», 1980, Θεμέλιο.

Χουλιάρκης, Μιχαήλ Γ.: «Γεωγραφική, διοικητική και πληθυσμιακή εξέλιξις της Ελλάδος 1821-1971», τόμος Α' μέρος Ι, Εθνικόν Κέντρον Κοινωνικών Ερευνών-ΕΚΚΕ, Αθήνα 1973. ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ Ταξιθετικός Αρ. ΙΣΤ 897 ΥΥ.

Χουλιάρκης, Μιχαήλ Γ.: «Γεωγραφική, διοικητική και πληθυσμιακή εξέλιξις της Ελλάδος 1821-1971», τόμος Α' μέρος ΙΙ, Πραγματικός πληθυσμός των απογραφών 1848-1911, Εθνικόν Κέντρον Κοινωνικών Ερευνών-ΕΚΚΕ, Αθήνα 1974. ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ Ταξιθετικός Αρ. ΙΣΤ 897 ΥΥ.

Χουλιάρκης, Μιχαήλ Γ.: «Γεωγραφική, διοικητική και πληθυσμιακή εξέλιξις της Ελλάδος 1821-1971», τόμος Β', Εθνικόν Κέντρον Κοινωνικών Ερευνών, Αθήνα 1975. ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ Ταξιθετικός Αρ. ΙΣΤ 897 ΥΥ.

Χουλιάρκης, Μιχαήλ Γ.: «Γεωγραφική, διοικητική και πληθυσμιακή εξέλιξις της Ελλάδος 1821-1971», τόμος Γ', Εθνικόν Κέντρον Κοινωνικών Ερευνών, Αθήνα 1976. ΕΒΕ-ΚΠΙΣΝ Ταξιθετικός Αρ. ΙΣΤ 897 ΥΥα.

.....

Υπόμνηση: Στο β. «ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες», έκδ. Β', τ. Β', σ. 1140, έχω περιλάβει την εξής βιβλιογραφία ΓΕΝΙΚΑ για την Τ.Α., χωρίς αναγκαστικά να έχουν χρησιμοποιηθεί τα βιβλία αυτά, για το παρόν πόνημα. Αντιγράφω:

«ΒΙΒΛΙΑ για την ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΑ - ΙΣΤΟΡΙΚΑ

***Γεωργούλα Μπέικου, «Η λαϊκή εξουσία στην Ελεύθερη Ελλάδα», τ.1 σ.510, τ. 2 σ. 508, εκδόσεις ΘΕΜΕΛΙΟ, 1979. Θεμελιακό βιβλίο για την Τ.Α., στις περιοχές της Ελεύθερης Ελλάδας, την περίοδο της Εθνικής Αντίστασης.

*** «Η Αυτοδιοίκηση στην ελεύθερη Ελλάδα – Από το Νεολληνικό Διαφωτισμό στους Κώδικες της Αντίστασης». Επιμέλεια- Παρουσίαση Παναγιώτης Παπαγιάννης, εκδόσεις Νέα Σκέψη, Αθήνα 1990.

***Θανάση Τσουπαρόπουλου: «Οι Λαοκρατικοί θεσμοί της Εθνικής Αντίστασης – ιστορική και νομική προσέγγιση», εκδόσεις Γλάρος, Αθήνα 1989.

***Σπυρίδωνος Ι.Φλογαΐτη (καθηγητή Διοικητικού Δικαίου στο ΕΚΠΑ): «Κλασικά κείμενα και βασική νομοθεσία για την Τοπική Αυτοδιοίκηση», Αθήνα 1986. Περιέχει μελέτες και νόμους για την Τ.Α., από το 1830 έως το 1986.

***Κωνσταντίνου Γ. Κατσαδώρου, διοικητικού επιθεωρητή Υπουργείου Εσωτερικών: «Συμβολή εις την ανωτέραν βαθμίδα Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, Επαρχιακά και Νομαρχιακά Συμβούλια», Αθήνα 1978.

*** Χρήστου Π. Κλειώση, διευθυντού Υπουργείου Εσωτερικών: «Η συνταγματική κατοχύρωση της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως» (πρώτον βραβείον Ιδρύματος Διοικητικού Δικαίου Μ. Δ. Στασινόπουλου), Αθήνα 1981.

*** Γιώργου Δουατζή: «Τοπική Αυτοδιοίκηση» εκδόσεις Εξάντας 1986. Ένθετο σε αυτό, φύλλο της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ 27.11.1986, με παρουσίαση από τον Ευγένιο Αρανίση.

*** ΕΕΤΑΑ: «Νέοι θεσμοί της Τοπικής Αυτοδιοίκησης – Νομικά θέματα Αυτόδιοίκησης», Αθήνα 1989, με «συνοπτική ιστορική αναφορά στη νομοθεσία για την Τ. Α.», του καθηγητή ΕΚΠΑ Σπ. Φλογαΐτη, και σημαντικά άρθρα άλλων.

***περιοδ. Επιθεώρηση Πολιτικής Επιστήμης, τεύχος 5: «Αυτοδιοίκηση και Πολιτική» περιοδική έκδοση του Δ.Ε.Π. (Διδακτικού Επιστημονικού Προσωπικού) του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης του Παν. Αθηνών», εκδόσεις Αντ. Σάκκουλα, Αθήνα.

*** Ευρυδίκης Μπεσίλα- Βήκα, επίκουρης καθηγήτριας Παντείου Παν/μίου: «Το συνταγματικό πλαίσιο του θεσμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης», εκδόσεις Αφοί Π. Σάκκουλα, Αθήνα 1995.

*** «Θέματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης» - άρθρα και μελέτες διαφόρων Δημάρχων», εκδόσεις Αφοί Τολίδη, Αθήνα 1982.

*** Χ. Καστανίδα, Α. Λεντάκη, Π. Μαϊστρου, Στ. Μπένου, Κ. Ρέμελη, πρόλογος Γιώργος Γεννηματάς: «Τ.Α. και Κοινωνία», εκδόσεις Κοχλίας, Αθήνα 1986.

*** ΕΕΤΑΑ 1994 «Πολιτισμός και Τοπική Αυτοδιοίκηση – η αφανής πλευρά μιας προφανούς σχέσης» με άρθρα πολλών μελετητών.

*** Παναγιώτη Παπαγιάννη: «Πολυσυλλεκτικά της Αυτοδιοίκησης και Πολιτικής και άλλα», εκδόσεις Νέα Σκέψη, Αθήνα 1990.

*** Λένιν: «Για την Τοπική αυτοδιοίκηση», εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, 1986.

*** Γ. Παπαδημητρίου – Δ. Κατσούλη, καθηγητών Πανεπιστημίου βιβλίο «ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ – Οδηγός Μελέτης» εκδόσεις Αντ.Σάκκουλα Αθήνα-Κομοτηνή 1990 με την υποστήριξη του Ιδρύματος Friedrich Naumann.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

*** Αντώνη Θεοδωρόπουλου, διευθυντού ΟΤΑ: «Κανόνες Λειτουργίας Δ. και Κ. Συμβουλίου (και λοιπών συλλογικών οργάνων)». Ηράκλειο Αττικής 1978.

*** Θεόδωρου Θωμόπουλου, Επιτρόπου Ελεγκτικού Συνεδρίου: «Τα οικονομικά των Ο.Τ. Αυτοδιοίκησης και ο Νέος Δημ. και Κοιν. Κώδιξ», Αθήνα 1976.

*** Ηλία Τσενέ, Αθήνα 1986, «Τοπική Αυτοδιοίκηση, Θεωρία και πράξη».

*** Παναγιώτης Ηλ. Κουτίβας, τμηματάρχης διοικητικού Δήμου Καλαμάτας: «Οδηγός Χορηγήσεως Αδειών», άρθρου 41 ν. 2218/1994, Καλαμάτα 1995.

Εκτός από τα πιο πάνω βιβλία στις ίδιες σελίδες αναφέρεται και πλήθος περιοδικών, ερμηνειών κωδίκων κλπ. για την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Σ υ ν τ ο μ ο γ ρ α φ ί ε ς

A.M. Αυτού (ή Αυτής) Μεγαλειότης, για βασιλιά ή βασίλισσα.

A.N. Αναγκαστικός Νόμος

A.O.K. Αθλητικός Όμιλος Καλαμακίου

B.Δ. Βασιλικό Διάταγμα

B.E.I. Βασιλικό Εθνικό Ίδρυμα

Γ.Ο.Κ. Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός

ΓΕΚΜ Οδοστρωμάτων: Δεν μπόρεσα να αποκρυπτογραφήσω το αρκτικόλεξο αυτό. Συχνά αναφέρεται ως ΕΤΜΟΑ/ Ειδικό Ταμείο Μονίμων Οδοστρωμάτων.

Δ. Διάταγμα

Δ.Δ.Κ. Διεύθυνση (ή Διοίκηση) Δημοσίων Κτημάτων

Δ.Ε. Δημαρχιακή Επιτροπή

Δ.Κ.Κ. Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας

Δ.Ε. Διοικούσα Επιτροπή (διορισμένη - δοτή από δικτατορίες κλπ)

Δ.Ε.Μ.Ε. Διασυμμαχική Επιτροπή Εκπαίδευσης – Μετανάστευσης

Δ.Ο.Υ. Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Εφορία)

Δ.Σ. Δημοτικό Συμβούλιο

δ.σ. δημοτικός/οί σύμβουλος/οι

Ε.Α.Κ.Ν. Εθνικό Αθλητικό Κέντρο Νεότητας (Άγιος Κοσμάς)

Ε.Α.Μ. Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο

Ε.Β.Ε.-Κ.Π.Ι.Σ.Ν. Εθνική Βιβλιοθήκη Ελλάδας – Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος

Ε.Δ.Α. Ενιαία Δημοκρατική Αριστερά (κόμμα)

Ε.Δ.Ε.Σ. Εθνικός Δημοκρατικός Ελληνικός Σύνδεσμος (Ναπολέων Ζέρβας)

Ε.Ε.Υ. Ελληνική Εταιρία Υδάτων (πρόδρομος της ΕΥΔΑΠ)

Ε.Ε.Τ.Α.Α. Ελληνική Εταιρία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης

Ε.Κ.Κ.Α. Εθνική και Κοινωνική Απελευθέρωση (Δημήτριος Ψαρρός)

Ε.Κ.Κ.Ε. Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών

Ε.Κ.Π.Α. Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Ε.Ο.Ν. Εθνική Οργάνωση Νεολαίας (επί δικτατορίας Ιω. Μεταξά)

Ε.Ο.Τ. Εθνικός Οργανισμός Τουρισμού

Ε.Τ.Μ.Ο.Α. Ειδικό Ταμείο Μονίμων Οδοστρωμάτων Αθηνών

Ε.Υ.Δ.Α.Π. Ελληνική Εταιρία Ύδρευσης και Αποχέτευσης

Η.Ε.Α.Π. Ηλεκτρική Εταιρία Αθηνών – Πειραιώς (πρόδρομος της ΔΕΗ)

Ι.Κ.Α. Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων

κ.ά. και άλλων

Κ.Α.Δ.Κ.Υ. =Κλάδος Ασφάλισης Δημοτικών-Κοινοτικών Υπαλλήλων

Κ.Α.Π. Κεντρικοί Αυτοτελείς Πόροι

Κ.Σ. Κοινοτικό Συμβούλιο

κ.σ. κοινοτικός/οί σύμβουλος/οι

Κ.Δ.Κ.Ν. Κωδικοποίηση της Δήμων και Κοινοτήτων Νομοθεσίας (κωδικ. 1926)

Κ.Δ.Κ. Κώδιξ Δήμων και Κοινοτήτων

Κ.Ε. Κεντρική Εξουσία (Κυβέρνηση)

Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας

Κ.Ν.Δ.Κ. Κωδικοποίηση Νομοθεσίας Δήμων και Κοινοτήτων (κωδικ. 1936)

Κ.Υ.Π.Α. Κεντρική Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας

Μ.Υ.Κ. Μηχανική Υπηρεσία Κοινοτήτων (της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης)

Ν.Δ. Νομοθετικό Διάταγμα

Ν.Ο.Κ. Ναυτικός Όμιλος Καλαμακίου

ΝΟΜ. Νομικά ή Νομολογία

Ο.ΔΙ.Σ.Υ. Οργανισμός Διαχείρισης Συμμαχικού Υλικού

Ο.Ε.Α.Σ. Οργανισμός [Εκμεταλλεύσεως;] Αστικών Συγκοινωνιών

Ο.Ε.Υ. Οργανισμός Εσωτερικής Υπηρεσίας (για μόνιμους υπαλλήλους)

ΟΥΝΡΡΑ ή UNRRA United Nations Relief and Rehabilitation Administration =

Οργανισμός Περίθαλψης και Αποκατάστασης των Ηνωμένων Εθνών

Ο.Τ. Οικοδομικό Τετράγωνο

Ο.Τ.Α. Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης (δήμος ή κοινότητα)

Π.Ε.Ε.Α. Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης (Κυβέρνηση του Βουνού)

Π.Ι.Κ.Π.Α. Πατριωτικό Ίδρυμα Κοινωνικής Πρόνοιας και Αντίληψης

σελ. ή σ. σελίδα

Τ.Α. Τοπική Αυτοδιοίκηση

Τ.Α.Δ.Κ.Υ. Ταμείο Ασφάλισης Δημοτικών – Κοινοτικών Υπαλλήλων

Τ.Α.Ε. Τεχνικά Αεροπορικά Εκμεταλλεύσεις (πρόδρομος Ολυμπιακής)

Τ.Ε.Δ.Κ.Ν.Α. Τοπική Ένωση Δήμων – Κοινοτήτων Νομού Αττικής

Τ.Π. & Δ. Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων

Τ.Υ.Δ.Κ. Τεχνική Υπηρεσία Δήμων – Κοινοτήτων (της Κεντρικής Εξουσίας)

Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. Υπουργείο Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων

Φ.Ε.Κ. Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης

Αριστείδης Σπ. Θωμόπουλος

Γεννήθηκε στην Καλαμάτα το 1946. Εργάζεται από το 1958. Τελείωσε το εφτατάξιο Νυχτερινό Γυμνάσιο. Συμμετείχε ενεργά (1962-66) στους αγώνες για την αναβάθμιση της Παιδείας και τη κατάργηση του εφτάχρονου στα Νυχτερινά Γυμνάσια. Πτυχιούχος της Νομικής Σχολής του ΕΚΠΑ. Συνταξιούχος δικηγόρος του ΔΣΑ. Κατοικεί στον Άλιμο επί πενήντα πέντε χρόνια σχεδόν, νυμφευμένος με τη δικηγόρο Ευθαλία Θεολογή, κι έχουν δύο παιδιά. Πολιτικά ήταν ενταγμένος στο χώρο της Ανανεωτικής Αριστεράς, που δεν υπάρχει από καιρό, στις ιδέες της οποίας παραμένει. Ανένταχτος. Υπηρέτησε ως δημοτικός σύμβουλος στο Δήμο Αλίμου από το 1983 έως το 2006, με τη «Δημοκρατική Συνεργασία Αλίμου» και με τις δημοτικές κινήσεις «Πρωτοβουλία» και «Συνεργασία Πολιτών για τον Άλιμο». Κατά τη διάρκεια της θητείας του πρότεινε στο Δ.Σ. πολλές πρωτοποριακές αποφάσεις που ελήφθησαν από αυτό (π.χ. για τον τρόπο χρέωσης της δαπάνης κατασκευής αποχέτευσης με κοινωνικά κριτήρια, για την επιβολή τέλους υποβάθμισης του περιβάλλοντος στις πολύ μεγάλες επιχειρήσεις κ. ά.). Έχει υπηρετήσει ως αντιδήμαρχος, μέλος των Δ. Σ. του «Πολιτιστικού Κέντρου του Δήμου Αλίμου» και άλλων νομικών προσώπων του Δήμου, και ήταν μέλος της Οργανωτικής Επιτροπής του «Α' Διεθνούς Συμποσίου για το Θουκυδίδη» (1985). Επίσης ήταν μέλος της «Συντονιστικής Επιτροπής για τη σωτηρία της Παραλίας» (1985 - 2006), και έχει κατ' επανάληψη (μαζί με συλλογικότητες και πολίτες) προσφύγει στα Δικαστήρια, για την επίτευξη του σκοπού αυτού, τη διαφορετική χάραξη των γραμμών του τραμ, για την υπεράσπιση δημόσιων και κοινόχρηστων χώρων, για τη διάσωση του «Κτήματος Τράχωνες» και την επισκεψιμότητα του μνημείου - Ναού των Εισοδίων της Θεοτόκου σε αυτό κ.ά. Ιδρυτικό μέλος, λόγω φιλίας, των εταιριών θεάτρου «Η ΣΚΗΝΗ» (Λευτέρης Βογιατζής, Βασίλης Παπαβασιλείου, 1981), «ΕΠΟΧΗ» (Β. Παπαβασιλείου, 1986) και «ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΚΟΥΚΛΑΣ» (Τάκης και Μίνα Σαρρή, 1981). Έχει συγγράψει/ εκδώσει, όλα εκτός εμπορίου και σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων, βρίσκονται όμως ψηφιακά στο διαδίκτυο, για ελεύθερη χρήση από κάθε φιλιαναγνώστη και φιλόστορα πολίτη :

*** 2018 «ΤΟ ΧΡΕΟΣ προς τους Αλιμιώτες», σε δύο τόμους, στο οποίο καταγράφονται τα έγγραφα του αρχείου του ως δημοτικού συμβούλου. Εκδόθηκε (2022) σε Β' συμπληρωμένη έκδοση με έγγραφα, φωτογραφίες κλπ, που προσφέρθηκαν από αρχεία και άλλων Αλιμιωτών, και με νέα κεφάλαια ή «παραρτήματα».

** 2019 «ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΑΛΙΜΟΥ», με τον υπότιτλο «Αρχαίοι δήμοι Αλιμούς και Ευώνυμον. Κωλιάς άκρα - Άγιος Κοσμάς, Κοινότητα Καλαμακίου, Δήμος Αλίμου, Τράχωνες, Υμηττός, Ρέμα Πικροδάφνης, Ελληνικό κ.ά., ταυτοτικά στοιχεία του Θουκυδίδη (αναφορές και σχόλια από την αρχαία και τη νεότερη γραμματεία)». Η απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Αλίμου, για τη, με δαπάνες του Δήμου, εμπλουτισμένη Β' έκδοση, βρίσκεται σε στάδιο ολοκλήρωσης/ υπό έκδοση.

*** 2021 «Κοινότητα Καλαμακίου – Δήμος Αλίμου, Πολιτικές αποφάσεις - ψηφίσματα 1936 – 2014», από τα ανέκδοτα πρακτικά συνεδριάσεων του Κ.Σ. της Κοινότητας Καλαμακίου, και, του Δ.Σ. του Δήμου Αλίμου.

*** 2022 «Καλαμάτα, στιγμές από τις δεκαετίες του 1940, 1950, 1960», για τους αγώνες των μαθητών Νυχτερινών Γυμνασίων, και άλλα ιστορικά.

Η Χώρα μας αλλά και η περιαστική Πόλη μας, ο Άλιμος ή προηγούμενα το Καλαμάκι, στην οποία ζούμε, και θέλουμε να συμμετέχουμε στην κοινωνική, πολιτική, οικονομική και πολιτιστική ζωής της, τώρα που πλησιάζουμε στον ένα αιώνα ύπαρξής της στη Νεωτερικότητα, μπορούμε να αναστοχαστούμε ότι δεν είναι αποκλειστικά δικό μας δημιούργημα. Ιστορικές και κοινωνικές συνθήκες τη διαμόρφωσαν. Εμάς μας έτυχε ή μας «έλαχε», όπως θα έλεγε και ένας πολιτικός διανοητής. Πολίτες αγωνίστηκαν και αγωνίζονται για να επιτευχθεί το επίπεδο προόδου, που βιώνουμε σήμερα. Ευθύνη και υποχρέωσή μας είναι να βελτιώσουμε την υπάρχουσα κατάσταση. Με λογισμό και με όνειρο. Με χαρά και καλή διάθεση. Χωρίς έπαρση ή συμπόνοια για την κατάσταση. Αλλά και με κριτική σκέψη, παρατήρηση, γνώση, ορθολογισμό και ψύχραιμη στάθμιση για το παρελθόν, με ανεκτική κατανόηση γι' αυτό, αλλά και στενοχώρια για όσα δεν έγιναν ενώ μπορούσαν.

Η κοινωνία και της Πόλης μας, όπως γίνεται δεκτό από φιλελεύθερους, μαρξιστές και άλλους διανοητές, δεν είναι μια αδιαφοροποίητη συνάθροιση ατόμων, αλλά αποτελείται από κοινωνικές τάξεις, ομάδες, κατηγορίες κ.ά., με διαφορετικά συμφέροντα και προτάγματα, διαφορετικές αξίες, ιδεολογίες και κοινωνικές αναπαραστάσεις, στην οποία λειτουργούν τοπικά πλέγματα εξουσίας, τοπικά συμφέροντα κλπ. Σε αυτό το πλαίσιο, με τα λόγια του Κορνήλιου Καστοριάδη: «εμείς πρέπει να κάνουμε αυτό που ο φείλο υμ ε, και θα συμβεί αυτό που μ πο ρ ε ί να συμβεί».

Η θέαση του παρελθόντος, ως Ιστορίας, πρέπει να γίνεται από εμάς πάντοτε με περίσκεψη και αιδώς. Με την οξυδερκή ματιά του μελετητή που «ανασκάπτει» το παρελθόν, με το βλέμμα στραμένο στο παρόν και στο μέλλον, οφείλουμε να τοποθετούμαστε με σαφήνεια γι' αυτό, κυρίως όμως να κατανοούμε τη σημασία της έντιμης ματιάς σε αυτό. Δεν πρέπει να είμαστε αυστηροί ή άτεγκτοι, ούτε όμως συγκρατημένοι με τις τότε επιλογές, αλλά αμερόληπτοι, λαμβάνοντας υπόψη τις, υφιστάμενες κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές συνθήκες. Να έχουμε την εσωτερική δύναμη και την ευγένεια ψυχής να παραμένουμε προσηλωμένοι στα ουσιώδη. Να σπλιζόμαστε με το θερμουργό πάθος της έρευνας, της κριτικής αντιμετώπισης των πραγμάτων, και του προσδιορισμού της διήκουσας πορείας. Με μετρημένη και ελεγχόμενη συγκίνηση, αλλά και συγκρατημένη αισιοδοξία για το μέλλον του τόπου μας. Με αξίες και αρχές αλλά χωρίς βεβαιότητες. Η καταγραφή τέτοιων πνευματικών και ψυχικών προϋποθέσεων δεν έχει τέλος.

ISBN SET 978-618-86170-6-3

ISBN 978-618-86170-5-6 Α' τόμος

Η Χώρα μας αλλά και η περιαστική Πόλη μας, ο Άλιμος ή προηγούμενα το Καλαμάκι, στην οποία ζούμε, και θέλουμε να συμμετέχουμε στην κοινωνική, πολιτική, οικονομική και πολιτιστική ζωής της, τώρα που πλησιάζουμε στον ένα αιώνα ύπαρξής της στη Νεωτερικότητα, μπορούμε να αναστοχαστούμε ότι δεν είναι αποκλειστικά δικό μας δημιούργημα. Ιστορικές και κοινωνικές συνθήκες τη διαμόρφωσαν. Εμάς μας έτυχε ή μας «έλαχε», όπως θα έλεγε και ένας πολιτικός διανοητής. Πολίτες αγωνίστηκαν και αγωνίζονται για να επιτευχθεί το επίπεδο προόδου, που βιώνουμε σήμερα. Ευθύνη και υποχρέωσή μας είναι να βελτιώσουμε την υπάρχουσα κατάσταση. Με λογισμό και με όνειρο. Με χαρά και καλή διάθεση. Χωρίς έπαρση ή συμπόνοια για την κατάσταση. Αλλά και με κριτική σκέψη, παρατήρηση, γνώση, ορθολογισμό και ψύχραιμη στάθμιση για το παρελθόν, με ανεκτική κατανόηση γι' αυτό, αλλά και στενοχώρια για όσα δεν έγιναν ενώ μπορούσαν.

Η κοινωνία και της Πόλης μας, όπως γίνεται δεκτό από φιλελεύθερους, μαρξιστές και άλλους διανοητές, δεν είναι μια αδιαφοροποίητη συνάθροιση ατόμων, αλλά αποτελείται από κοινωνικές τάξεις, ομάδες, κατηγορίες κ.ά., με διαφορετικά συμφέροντα και προτάγματα, διαφορετικές αξίες, ιδεολογίες και κοινωνικές αναπαραστάσεις, στην οποία λειτουργούν τοπικά πλέγματα εξουσίας, τοπικά συμφέροντα κλπ. Σε αυτό το πλαίσιο, με τα λόγια του Κορνήλιου Καστοριάδη: «εμείς πρέπει να κάνουμε αυτό που ο φείλοουμε, και θα συμβεί αυτό που μπόρει να συμβεί».

Η θέαση του παρελθόντος, ως Ιστορίας, πρέπει να γίνεται από εμάς πάντοτε με περίσκεψη και αιδώς. Με την οξυδερκή ματιά του μελετητή που «ανασκάπτει» το παρελθόν, με το βλέμμα στραμένο στο παρόν και στο μέλλον, οφείλουμε να τοποθετούμαστε με σαφήνεια γι' αυτό, κυρίως όμως να κατανοούμε τη σημασία της έντιμης ματιάς σε αυτό. Δεν πρέπει να είμαστε αυστηροί ή άτεγκτοι, ούτε όμως συγκρατημένοι με τις τότε επιλογές, αλλά αμερόληπτοι, λαμβάνοντας υπόψη τις, υφιστάμενες κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές συνθήκες. Να έχουμε την εσωτερική δύναμη και την ευγένεια ψυχής να παραμένουμε προσηλωμένοι στα ουσιώδη. Να σπλιζόμαστε με το θερμουργό πάθος της έρευνας, της κριτικής αντιμετώπισης των πραγμάτων, και του προσδιορισμού της διήκουσας πορείας. Με μετρημένη και ελεγχόμενη συγκίνηση, αλλά και συγκρατημένη αισιοδοξία για το μέλλον του τόπου μας. Με αξίες και αρχές αλλά χωρίς βεβαιότητες. Η καταγραφή τέτοιων πνευματικών και ψυχικών προϋποθέσεων δεν έχει τέλος.

ISBN SET 978-618-86170-6-3

ISBN 978-618-86170-4-9 Β' τόμος